

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse <http://books.google.com>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

131 e. 27

= T. Text Gr. C. $\frac{35}{6}$

J $\frac{24}{6}$

= T. Text. Gr. J. $\frac{93}{6}$

BIBLIOTHECA PATRUM

ECCLESIAE CATHOLICAE

QUI

ANTE ORIENTIS ET OCCIDENTIS SCHISMA

FLORUERUNT.

DELECTU PRESBYTERORUM QUORUNDAM OXONIENSIIUM.

SI JAM SATIS JACTATUS VIDERIS, FINEMQUE HUIUSMODI LABORIBUS VIS
IMPONERE, SEQUERE VIAM CATHOLICAE DISCIPLINAE, QUAE AB
IPSO CHRISTO PER APOSTOLOS AD NOS USQUE MANAVIT,
ET AB HINC AD POSTEROS MANATURA EST.

S. Aug. de Util. Credendi, c. 8.

OXONII:

EXCUDEBAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

· VENEUNT IBIDEM APUD J. H. ET JAC. PARKER;

LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.LXI.

SANCTI PATRIS NOSTRI

JOANNIS CHRYSOSTOMI

ARCHIEPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI

INTERPRETATIO

OMNIUM EPISTOLARUM PAULINARUM

PER HOMILIAS FACTA.

TOMUS VI.

CONTINENS HOMILIAS IN EPISTOLAS AD
TIMOTHEUM, TITUM ET PHILEMONEM.

OXONII:

EXCUDERAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.
VENEUNT IBIDEM APUD J. H. ET JAC. PARKER;
LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.
M. DCCC. LXI.

SANCTI PATRIS NOSTRI

JOANNIS CHRYSOSTOMI

ARCHIEPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI

IN DIVI PAULI

EPISTOLAS AD TIMOTHEUM, TITUM ET PHILEMONEM

HOMILIAE.

EDITIO NOVA

AD FIDEM CODICUM MSS. ET VERSIONUM ANTIQUARUM
DILIGENTER CASTIGATA.

OXONII :

EXCUDEBAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.
VE NEUNT IBIDEM APUD J. H. ET JAC. PARKER ;
LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.LXI.

MAXIME REVERENDO IN CHRISTO PATRI

GULIELMO

ARCHIEPISCOPO CANTUARIENSI,

ANGLIAE TOTIUS PRIMATI ET METROPOLITANO,

OLIM IN HAC NOSTRA ACADEMIA SACRAE THEOLOGIAE PROFESSORI REGIO,

DICATUR

HAEC BIBLIOTHECA

PRISCORUM PATRUM, EPISCOPORUM,

DOCTORUM, CONFESSORUM, MARTYRUM,

SANCTAE AC CATHOLICAE CHRISTI ECCLESIAE,

QUO PIETATI SATISFIAT

ERGA NOMEN VENERABILE

ET

PATERNI ANIMI BENEVOLENTIAM.

MONITUM.

DE reliquiis Chrysostomicis in hac *sexta* nostri incepti parte inclusis (quae quidem propter aliud gravissimum opus a nobis susceptum debito serius prodit) idem tenendum est, quod in praefatiuncula praecedentis voluminis significavimus; exemplar scilicet magis genuinum illud esse, quod primo Editori Veronensi ad manum erat; quodque nunc quam maxime purgatum et emaculatum, rejectis interpolationibus quas Savilius ex altera recensione textui archetypo accommodavit, nos Lectoris intelligentis iudicio permittimus. Nimirum quod Vir summus, et de Chrysostomo optime meritus, de indole Codicis sui ipse suspicatus est, "scribam non tam scribae functum aliquando videri munere, quam *explanatoris*," id nos, longo tam ipsius Auctoris quam Interpolatoris ejus usu edocti, pro certo affirmare, et probationibus, si occasio detur, adstruere ausimus. Nunc ad rem praesentem properamus.

In castigandis Commentariis in Epistolas ad Timotheum, Titum et Philemonem Savilio praesto erat idem liber Augustanus, quo ad Homilias in Epist. ad Colos-

senses usus est. Pertinet Codex, ut modo innuimus, ad eam textus recensitionem, quam ut a correctore quodam, docto quidem et diligenti, correctore tamen profectam, nos in marginem relegavimus. Nunc de singulis opusculis videndum est.

I. Homilias in Epistolam ad Timotheum utramque Montefalconius cum Colb. Codice num. 616. et cum alio Colb. num. 909. contulisse profitetur, quorum neutrum ad finem usque operis pertinere testatur. In usum praesentis Editionis collati sunt Codices quinque; videlicet

- B. Regius 743. olim Colb. 909. a Montefalconio memoratus. Hunc librum, eadem litera signatum, ad Homilias in Epistolas ad Coloss. et Thessalon. adhibuimus.
- C. Musei Britannici, Burney 48. Continet in duobus voluminibus, in *folio*, chartaceis, Chrysostomi Homilias in Epistolas ad Gal. Ephes. Philipp. Coloss. Thessalon. et Hebraeos. A fol. 221. Tomi secundi incipit exemplar Epistolarum Catholicarum, alia manu saec. XIV. nitide descriptum. Vid. *F. H. Scrivener* Introductio ad Cod. Augiensem, p. lxii.
- I. Mosquensis, Bibliothecae SS. Synodi num. CIX. Continet Homilias in Epistolas ad Timotheum, Philemonem et Thessalonicenses. Vid. *Matthaei*. Nov. Test. Tom. VI. p. 276. Praesentem librum etiam ad Thessalonicenses, sed non eadem diligentia ac fide tractatum, in consilium vocavimus.
- K. Monacensis 377. descriptus in Monito ad Tom. V. p. xi. Continet Homilias in Epistolas ad Thessalon. Tim. Tit. Philem. et Hebraeos. "Translatus est hic liber MS. ex Bibliotheca Augustana in regiam Monacensem. A Reissero, Bibliothecae Augustanae olim praefecto, signatus erat p. 2. n. 11." THEOD. KRABINGER.

- L. Laurentianus, Plut. 8. num. 2. Saeculi XI. Vid. Monitum ad Tom. V. p. xii. Continet Homilias in Epistolam priorem, non posteriorem.

Praeter libros recensitos penes nos sunt collationes Codicis Regii 744. in quo Eclogae uberrimae, et Mosquensis Biblioth. SS. Synodi num. CII. quas hic illic appellavimus. Alius liber Vindobonensis Lamb. CXXXVII. in quo deest Argumentum, ad quatuor priores Sermones collatus est.

II. Homiliae in Epistolam ad Titum cum duobus Codd. Colb. a Benedictinis collatae sunt; quorum prior num. 3106. [hodie 745. membranaceus, saec. XII. ab Editore Benedictinae nuper Parisiis repetitae denuo evolutus] a media secunda Homilia incipit; alter num. 4183. partem tertii et quinti Sermonis tantum habet. Nobis praesto erant Codices qui sequuntur:

- C. Mus. Brit. Burney 48.
 D. Vindobonensis Lambec. CXXXIX. Collator selectas lectiones Codicis Lambec. CXXXV. enotavit.
 K. Monacensis 377.
 L. Monacensis 353. Membranaceus, saeculi X. constans foliis 242. a Krabingero collatus. Vid. Monitum ad Tom. IV. p. iii. ubi nobis est A.
 M. Mosquensis, Bibliothecae SS. Synodi num. CIII. Membranaceus, in folio, saec. X. aut XI. Continet in foliis 164. Chrysostomi Homilias in Epist. posteriorem ad Corinthios, et ad Titum. Vid. *Matthaei*. Nov. Test. Tom. VI. p. 275.

III. Restant pauculae, nec magni momenti, in Epistolam ad Philemonem Homiliae, a Montefalconio non nisi cum ante dicto Cod. Colb. 3106. hodie Reg. 745.

quem mendis scatere testatur, comparatae. Codices nostrum in usum collati, sunt

C. Mus. Brit. Burney 48.

E. Regius 745. a Montefalconio tractatus.

G. Mosquensis, Bibliothecae SS. Synodi num. CVIII. Descriptus in Monito ad Tom. IV. p. iv.

I. Mosquensis, ejusdem Bibliothecae num. CIX. Vid. Monitum ad Tom. V. p. xi.

K. Monacensis 377.

Catenas in Epistolas ad Timotheum, Titum, Philemonem et Hebraeos e Codice Coislin. 204. edidit J. A. Cramer, Oxonii, anno MDCCCXLIII. Ex his rivulis ipsos fontes plurimis in locis, etiam ubi in Codicibus Chrysostomicis nihil subsidii inesset, pristino nitori restituimus.

Sermones in Epistolas ad Timotheum Latine vertit Interpres incertus, qui, iudice Savilio, "sine dubio aliud a Veronensi secutus est exemplar." Ceterorum versionem confecit Ambrosius Camaldulensis.

Quod reliquum est, ad unam quae superest nostri incepti portionem, cujus in gratiam amplissimo colationum apparatu jamdudum muniti sumus, nunc ceteris omnibus posthabitis accingimur. Proinde ut volumen *septimum*, idemque ultimum, Commentaria in Epistolam ad Hebraeos, necnon Indices ad totum opus concinnatos continens, intra biennium in lucem prodeat, nil nisi Lectoris benevolentia, et Dei Opt. Max. gratia ac tutela requiritur.

F. F.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΗΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΤΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

ΠΡΩΤΗΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

A

ΤΩΝ τοῦ ἀποστόλου ^aμαθητῶν ὁ Τιμόθεος ἦν. Καὶ ¹μαρ-
τυρεῖ ^bμὲν ὁ Λουκάς, ὅτι θαυμαστός τις νέος ἦν, ^cμαρτυρού-
μενος ὑπὸ τῶν ἐν Λύστρῃ καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν ^dὃς ἅμα τε
μαθητὴς ἐγένετο, καὶ διδάσκαλος· καὶ οὕτω ^eσφόδρα συνετὸς
ἦν, ὥς ἀκούων Παύλου χωρὶς ^fπεριτομῆς κηρύσσοντας, καὶ μα-
θῶν ὅτι καὶ Πέτρῳ ἀντίστη τοῦτου ἕνεκεν, ἐλέσθαι μὴ μόνον
τὸ ἐναντίον ^gμὴ κηρύξαι, ἀλλὰ καὶ παθεῖν· ^hπεριέτεμε γὰρ
αὐτὸν, φησὶν, ἐν ἡλικίᾳ τοιαύτῃ· οὕτω τε αὐτῷ πάσαν τὴν B
^hοἰκονομίαν ἐνεπίστευσεν. Ἦρκει μὲν οὖν ὁ τοῦ Παύλου πόθος
δεῖξαι τὸν ἄνδρα, ὅστις ἐστί. Καὶ γὰρ καὶ ἀλλαχού αὐτῷ
μαρτυρεῖ γράφων, ⁱκαὶ λέγων· ³“Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώ-
σκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέ-
λιον” καὶ Κορινθίοις πάλιν ἐπιστέλλει λέγων· “Ἐπεμψα
ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστί μου τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν

¹ Act. xvi. 2.
Hebr. xiii. 23.

² Ibid. v. 3.

³ Philipp. ii. 22. 1 Cor. iv. 17. xvi. 10, 11.

CODICES B.C.I. (initio mutilus) K.L. ^a μαθητῶν] + εἰς καὶ B.K. Sav.
Mor. Ben. invita Cat. ^b μὲν erat in K. ^c μαρτυρούμενος] ἐμαρτυ-
ρεῖτο γὰρ B.K. Mox ἐν Λύστροις Cat. ^d ὃς] οὗτος B.K. ^e σφόδρα
om. L. ^f περιτομῆς] + διδάσκοντας καὶ L. ^g μὴ om. L. Cat. ^h οἰκου-
μένην C. ⁱ καὶ λέγων om. B.C.K. inclusum a Sav. Mox καὶ πάλιν ἐπι-
στέλλων Κορινθίους λέγει C.

κυρίῳ” καὶ πάλιν· “Βλέπετε μὴ τις αὐτὸν ἐξουθενήσῃ· τὸ γὰρ ἔργον κυρίου ἐργάζεται, ὡς καὶ γώ” καὶ Ἑβραίοις δὲ γράφων ἔλεγε· “Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον” καὶ πολλὴν πανταχόθεν εὖροι τις ἂν αὐτοῦ τὴν ἀγάπην. Καὶ τὰ νῦν δὲ γενόμενα θαύματα δείκνυσιν αὐτοῦ τὴν παρρησίαν. Εἰ C δέ τις ἐξετάζῃ, τί δήποτε Τίτῳ καὶ Τιμοθέῳ γράφει μόνοις, καίτοιγε καὶ Σίλας τῶν εὐδοκίμων ἦν, ^κκαὶ Λουκᾶς· φησὶ γὰρ ^ιαὐτὸς γράφων· ⁴“Καὶ ^μΛουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ’ ἐμοῦ” καὶ Κλή-
 μης δὲ εἰς τῶν συνόντων αὐτῷ ἐτύγχανε· φησὶ ^νγὰρ περὶ αὐτοῦ·
 “Μετὰ ^οκαὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου” τίνος
 οὖν ῥένεκεν Τίτῳ καὶ Τιμοθέῳ γράφει μόνοις; “Ὅτι τούτοις
 ἤδη ἐκκλησίας ἦν ἐγκεχειρικῶς, ἐκείνους δὲ ἔτι μεθ’ ἑαυτοῦ περι-
 ἤγε· τούτους ⁹δὲ φανεροῖς τισι τόποις ἀφώρισε. Τοσαύτη
 548 γὰρ ἦν αὐτῷ ^ρἡ ὑπερβολὴ τῆς ἀρετῆς, ὡς ^μμηδὲ τὴν νεότητα
 ἐμποδίσαι. Ἰδιὰ τοῦτο γράφων φησὶ· ⁵“Μηδεὶς σου τῆς
 νεότητος καταφρονεῖτω” ^νκαὶ πάλιν, “Τὰς νεωτέρας, φησὶν,
 ὡς ἀδελφάς.” “Ὅταν γὰρ ἡ ἀρετὴ, πάντα περιττὰ, καὶ οὐδὲν
 ἐμποδῶν γένοιτ’ ἂν. Καὶ γὰρ περὶ ἐπισκόπων διαλεγόμενος, καὶ
 πολλὰ ^ωκαταλέξας, οὐδαμοῦ περὶ τῆς ἡλικίας ἀκριβολογεῖται. Εἰ
 δὲ λέγοι ^κγράφων· “Τέκνα ἐν ὑποταγῇ ἔχοντα,” καὶ, “Μιῦς
 γυναικὸς ἄνδρα,” οὐ τοῦτό φησιν, ὡς ἀναγκαῖον καὶ τέκνα ἔχειν
 B καὶ γυναῖκα, ἀλλ’, εἰ συμβαίῃ ποτὲ ἀπὸ κοσμικῶν ἀγασθαι, ἵνα
 τοιοῦτοι ᾦσιν, ὡς καὶ οἰκίας εἰδέναι προεστάναι καὶ παίδων καὶ
 τῶν ἄλλων ἀπάντων. Εἰ γὰρ καὶ κοσμικὸς εἴη, καὶ μηδὲ ἐν (250)
 τούτοις χρήσιμος γεγωνῶς, πῶς ἂν ἐμπιστευθεῖ φροντίδα ἐκ-
 κλησίας; Τίνος δὲ ἔνεκεν ^γἐπέστελλε τῷ μαθητῇ, εἰς διδασκα-
 λίαν τεταγμένῳ λοιπόν; ²οὐ γὰρ ἔδει πρότερον ἀπαρτισθῆναι
 αὐτὸν, εἴτα πέμπεσθαι; Ἄλλ’ ἐδεῖτο διδασκαλίας, ³οὐ τῆς αὐ-
 τῆς ἧς οἱ μαθηταί, ἀλλὰ τῆς διδασκάλῳ πρεπούσης. “Ὅρα οὖν
 C αὐτὸν δι’ ὅλης τῆς ἐπιστολῆς διδασκάλῳ προσήκουσαν ποιού-
 μενον τὴν διδασκαλίαν. Καὶ εὐθέως ἐκ τοῦ προοιμίου ^δοὐκ
 εἶπεν, ἵνα μὴ προσέχῃς τοῖς ἑτεροδιδασκαλοῦσιν, ἀλλὰ τί;
 7 “Ἰνα παραγγείλῃς αὐτοῖς μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν.”

⁴ 2 Tim. iv. 11. Philipp. iv. 3.

⁵ 1 Tim. iv. 12. v. 2.

⁶ Ibid. iii. 4, 2.

⁷ Ibid. i. 3.

^κ καὶ A. om. L. Veron. Post Λουκᾶς add. ὁμοίως B.K. Sav. cet. ^ι ὁ αὐ-
 τὸς B.K. Statim καὶ om. B.C.K. ^μ Λουκᾶς] Σίλας Veron. ^ν γὰρ] +
 καὶ B.K. Sav. cet. ^ο καὶ om. C. ^ρ ἔνεκα C. et sic passim. ⁹ δὲ om.
 B.K. Mox ἀφορίσας iidem. ^ρ ἡ om. B.K. ^μ μηδὲ B.K. Sav. cet.
 Mox ἐμποδοῦν L. ^τ διὰ—φησὶ] ἐπὶ δὲ νέος ἦν, ἄκουε τί φησι γράφων πρὸς
 αὐτὸν B.K. ^ν καὶ—ἀδελφάς om. B.C.K. inclusum a Sav. ^ω καταλέξας]
 περὶ αὐτῶν εἰπὼν B.K. Sav. cet. ^κ γράφων om. B.C.K. inclusum a Sav.
^γ ἐπέστελλε] + φησὶ B.K. Sav. cet. ² οὐ γὰρ ἔδει] ἔδει γὰρ B.K. ³ οὐ]
 εἰ καὶ μὴ B.K. ^δ οὐκ] οὐ γὰρ B.K.

ΛΟΓΟΣ Α.

¹ Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σω-
τῆρος ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, D
Τιμοθέῳ ^a γνησίῳ τέκνῳ ἐν ^b πίστει.

ΜΕΓΑ τὸ τοῦ ἀποστόλου ἀξίωμα ἦν, μέγα καὶ θαυμαστόν·
καὶ πανταχοῦ ὀρώμεν τὸν Παῦλον προτιθέντα τὰς αἰτίας τοῦ
ἀξιώματος, οὐχ ὡς ἀρπάζοντα τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὡς ἐγχειρι-
σθέντα, καὶ ἀνάγκην ἔχοντα. Καὶ γὰρ ὅταν λέγῃ κλητὸν ἑαυτὸν,
καὶ ὅταν λέγῃ, ³ “Διὰ θελήματος θεοῦ,” καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ, E
“Ἀνάγκη γάρ μοι ἐπικείται,” καὶ ὅταν εἰς τοῦτο ἀφωρίσθαι
λέγῃ, ^c καὶ ταῦτα πάντα ἀναίρεσις φιλοτιμίας ^d ἐστὶ καὶ ἀλαζο-
νείας. Ὡσπερ ^e γὰρ ὁ ἐπιπηδῶν μὴ ^f δεδομένη παρὰ τοῦ θεοῦ
τιμῇ, μέμψεως ἄξιος τῆς ἐσχάτης· οὕτως ὁ διακρουόμενος καὶ
ἀποκηδὼν, ἐτέρων ἐστὶν ἐγκλημάτων ὑπεύθυνος, παρακοῆς καὶ
ἀπειθείας. Τοῦτο γοῦν καὶ νῦν ἐν ἀρχῇ τῆς πρὸς Τιμόθεον F
ἐπιστολῆς ὁ Παῦλός φησιν, οὕτω λέγων· “Παῦλος ἀπόστολος
^b Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ.” Οὐκ εἶπεν ἐνταῦθα,
Παῦλος κλητὸς, ἀλλὰ, “κατ' ἐπιταγὴν.” Ἵνα γὰρ μή τι ἀν-
θρώπινον πάθῃ ὁ Τιμόθεος, νομίζων ἐξ ἴσης αὐτῷ διαλέγεσθαι
καὶ τοῖς μαθηταῖς, διὰ τοῦτο οὕτως ἤρξατο. Καὶ ποῦ ἐπέταξεν 549
αὐτῷ ὁ θεός; Εὐρίσκεται ¹ γὰρ τὸ πνεῦμα λέγον ἐν ταῖς
Πράξεσι τῶν ἀποστόλων, ³ “Ἀφορίσατέ μοι τὸν Παῦλον καὶ
^k τὸν Βαρνάβαν.” Καὶ πανταχοῦ δὲ γράφων ¹ προστίθῃσι τὸ
(251) ὄνομα τοῦ ἀποστόλου, παιδεύων τὸν ἀκούοντα μὴ νομίζειν ἀν-
θρώπινα εἶναι τὰ λεγόμενα· ὁ γὰρ ἀπόστολος οὐδὲν ἂν ἴδιον
λέγοι· καὶ εἰπὼν ἀπόστολον, εὐθέως τοῦ ἀκροατοῦ τὴν διάνοιαν
^m εἰς τὸν ἀποστείλαντα παραπέμπει. Διὰ τοῦτο πασῶν τῶν
ἐπιστολῶν τοῦτο ⁿ προτίθῃσιν, ἀξιόπιστον τὸν λόγον ποιῶν,
καὶ οὕτω λέγων· “Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ'
ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν.” Καὶ μὴν οὐδαμοῦ φαίνεται ὁ B
πατὴρ ἐπιτάξας, ἀλλὰ πανταχοῦ ὁ Χριστὸς αὐτῷ διαλέγεται,
^o καὶ φησι· “Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ρέξαποστελῶ

¹ CAP. I. v. 1, 2.² 1 Cor. i. 1. ix. 16. Rom. i. 1.³ Act. xiii. 2.⁴ Act. xxii. 21. xxvii. 24.

HOM. I. ^a τέκνῳ γνησίῳ *inverso* ord. K. ^b πίστει] + χάρις, εὐλογία, εἰρήνη
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Mor. Ben. *in vitis*
libris. ^c καὶ om. B.K. Sav. cet. ^d ἐστὶν *post* ἀλαζονείας *transp.* B.
Sav. cet. ^e γὰρ om. I. ^f δεδομένη I.K. Cat. ^g τοῦ assumptum ex
B.I.K.L. Cat. ^h Χριστοῦ Ἰησοῦ L. ⁱ γὰρ om. B.K. Sav. Cet. Statim
λέγων I.K. ^k τὸν om. C.I.L. ^l προστίθῃσι C. Cat. ^m εἰς] ἐπὶ C.
ⁿ προστίθῃσιν I. ^o καὶ] τί γὰρ B.K. Sav. cet. καὶ φησι om. Veron.
^p ῥέξαποστελῶ omnes. ἀποστελῶ Edd.

σε” καὶ πάλιν, “Καίσαρί σε δεῖ παραστήναι.” Ἄλλ’ ἅπερ ἂν ὁ υἱὸς ἐπιτάξῃ, ταῦτα τοῦ πατρὸς ἐπιτάγματα λέγει εἶναι, ὥσπερ καὶ τὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ υἱοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἐξετέμφθη ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀφωρίσθη ὑπὸ τοῦ πνεύματος, καὶ φησιν ἐπιταγὴν εἶναι τοῦ θεοῦ. Τί οὖν; μὴ ἄρα ἐλαττοὶ τοῦ υἱοῦ C τὴν ἐξουσίαν τὸ τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ κατ’ ἐπιταγὴν ὡς τοῦ πατρὸς πετέμφθαι; Οὐδαμῶς· ὅρα γὰρ πῶς αὐτὴν κοινὴν ἐποίησεν. Εἰπὼν γάρ, “κατ’ ἐπιταγὴν τοῦ θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν,” ἐπήγαγε, “Ἰησοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν.” Ὅρα πῶς κυρίως τὰ ἐπώνυμα τέθεικε. Καὶ μὴν ὁ ψαλμωδὸς περὶ τοῦ πατρὸς τοῦτο φησι, λέγων, “Ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς” καὶ πάλιν ὁ μακάριος Παῦλος γράφων ἐτέρωθί φησιν, “Εἰς τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδίζομεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ.” Τὸν διδάσκαλον ἀναγκαῖον κιν- D δύνους ὑπομένειν, καὶ πολλῶ τῶν μαθητῶν πλείονας· “Πατάξω γὰρ, φησὶ, τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα.” Ἐπεὶ οὖν τοῦτο γίνεται, σφοδρότερον κατ’ αὐτῶν ὁ διάβολος πνεῖ, ἅτε ἐν τῇ τούτων ἀναιρέσει καὶ τοῦ ποιμνίου διασπειρο- μένου. Πρόβατα μὲν γὰρ ἀποκτείνας, τὸ ποιμνιον ἠλάττωσε· τὸν δὲ ποιμένα ἐκ μέσου ποιήσας, ὁλόκληρον τὴν ποιμνὴν ἐλυ- μήνατο. Ἄτε οὖν ἐν ἐλάττονι πόνῳ μείζονα ἐργαζόμενος, καὶ ἐν μῇ ψυχῇ τὸ πᾶν λυμαινόμενος, τούτοις ὠφείσται μᾶλλον. Διὰ τοῦτο εὐθέως ἐκ προοιμίων αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἁνιστὰς, E σωτῆρα τὸν θεὸν ἔχομεν, ἄφησὶ, καὶ ἐλπίδα τὸν Χριστόν. Πολλὰ πάσχομεν, ἀλλ’ ἔχομεν ἐλπίδας μεγάλας· κινδυνεύομεν, ἐπιβουλευόμεθα, ἀλλ’ ἔχομεν σώζοντα, οὐκ ἄνθρωπον, ἀλλὰ θεόν. Οὔτε οὖν ὁ σώζων ἀσθενεῖ· θεὸς γὰρ ἐστὶ, καὶ οἶοι ἐὰν ὧσιν οἱ κίνδυνοι, οὐ περιέσσονται ἡμῶν· οὔτε ἡ ἐλπίς καταισχύ- νεται· Χριστοῦ γὰρ ἐστὶ. Δύο γὰρ τούτοις φέρομεν τοὺς κινδύνους, ἢ ταχέως αὐτῶν ἑαπαλλαττόμενοι, ἢ χρησταῖς ἐλπίσι τρεφόμενοι. Πῶς δὲ οὐδαμοῦ τοῦ πατρὸς ἑαυτὸν ἀπόστολον F εἶναί φησιν, ἀλλὰ τοῦ Χριστοῦ; Πάντα κοινοποιεῖ, καὶ εὐαγ-

⁵ Psal. lxiv. 6. ¹ Tim. iv. 10.

⁶ Matth. xxvi. 31.

⁹ πνεύματος] πατρὸς B.C.K. invita Cat. ¹ ἰδοὺ γάρ] ὅρα γάρ· ἰδοὺ B.K.
² πνεύματος] πατρὸς B.K. Vet. υἱοῦ C. ² τοῦ accessit ex omnibus.
³ ἄρα K. Veron. ⁴ τοῦ] θεοῦ C. ⁵ θεοῦ]+καὶ K. ⁶ Χριστοῦ] καὶ
κυρίου Χριστοῦ Sav. cet. κυρίου om. B.I.K. Vet. καὶ κυρίου om. C.L. Veron.
⁷ πῶς]+καὶ B.K. ὅρα—τέθεικε om. L. ⁸ ἀγωνιζόμεθα K. ⁹ ὑφίσταται I.
ἐφεδρεύει B.K. ¹⁰ ἀνιστὰς] Sic Cat. ἀνιστᾶ C.I.L. Veron. ἀνιστᾶ λέγων
B.K. Sav. cet. ¹¹ φησὶ om. B.K. Sav. cet. φησὶ post θεόν transp. Veron.
¹² τὸν σώζοντα B. Cat. ¹³ ἐστὶ]+καὶ καλῶς οὕτως εἶπε B.K. ¹⁴ ἑαπαλατ-
τόμενοι]+καὶ διασφόμενοι B.K. ¹⁵ ἑαυτὸν ἀπ.] Sic C.I.L. ἀπ. ἑαυτὸν Edd.
ἑαυτὸν om. K. ¹⁶ κοινὰ ποιεῖ C. Statim καὶ εὐαγ. δὲ αὐτὸ B.K. Sav. cet.

γέλιον αὐτὸ λέγει τοῦ θεοῦ. ^k“Ὅσα γὰρ ἂν πάθωμεν, φησὶν, οὐδὲν ἐστὶ τὰ ἐνταῦθα.

“Τιμοθέω γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει.” Καὶ τοῦτο παρακλητικόν. Εἰ γὰρ τοσαύτην ^lἐπεδείξατο πίστιν, ὡς Παύλου γενέσθαι τέκνον, ^mκαὶ τέκνον οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γνήσιον, θαρρήσει ⁿπερὶ τῶν μελλόντων. ^oΠίστις γὰρ τοῦτό ἐστι, καὶ ἐναντία ⁵⁵⁰ταῖς ἐπαγγελίαις ἧ τὰ γινόμενα, μὴ καταπίπτειν μηδὲ θορυβεῖσθαι. Ἄλλ’ ἰδοὺ καὶ τέκνον, καὶ γνήσιον τέκνον, καὶ οὐδαμῶς τῆς αὐτῆς ἐστὶν οὐσίας. Ἄλλὰ τί; ἄλογον ἦν; Ἄλλ’ οὐκ ἦν ἐκ Παύλου, φησὶν. Ροῦτως οὐ τοῦ ἐκ τινος εἶναι τοῦτο δηλωτικόν. Τί οὖν; ἑτεροούσιος ἦν; ^qΟὐ τοῦτο. Εἰπὼν γὰρ, τέκνον, διὰ τοῦτο προσέθηκεν, “ἐν πίστει.” ^rΤουτέστιν, ὅτι γνήσιος ἦν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἦν· οὐδὲν ἐνήλλακτο, κατὰ τὴν πίστιν τὸ ἐμπερές εἶχεν. ^sὉ καὶ ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις ἐπὶ τῆς οὐσίας ἐστίν. Ὅμοιός ἐστιν υἱὸς τῷ πατρὶ, ἀλλ’ οὐχ οὕτως, ὡς ἐπὶ ^Bθεοῦ· ^vπλείων ἐγγύτης ἐκεῖ. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ, εἰ καὶ τῇ οὐσίᾳ ταυτὸν εἰσιν, ἀλλ’ ἑτέροις πολλοῖς διεστήκασιν, χρώματι, σχήματι, συνέσει, χρόνῳ, προαιρέσει, τοῖς περὶ ψυχὴν, τοῖς περὶ σῶμα, τοῖς ἐκτός, καὶ πλείοσιν ἑτέροις διεστήκασιν ἀλλήλων, ἢ συνάπτονται πρὸς ἀλλήλους· ἐκεῖ δὲ τούτων οὐδὲν ἐστὶ τῶν διαφραγμάτων. Τὸ, “κατ’ ἐπιταγὴν,” τοῦ, “κλητὸς,” ^wἐνεργέστερόν ἐστι. ^xΚαθὼς καὶ ἀλλαχοῦ φησιν, ^y“Ἐν Χριστῷ ^CἸησοῦ ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα,” τουτέστιν, ἐν πίστει. Τὸ δὲ, γνήσιον, προστίθῃσι, τὴν ἀκριβῆ καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους πρὸς αὐτὸν ὁμοιότητα δεῖξαι βουλόμενος, ^zκαὶ τὴν ἀγάπην τὴν πρὸς αὐτὸν, ⁽²⁵²⁾καὶ τὴν διάθεσιν τὴν πολλήν. ^aἸδοὺ τὸ, ^bἐν, πάλιν ἐπὶ τῆς πίστεως· “Γνησίῳ γὰρ τέκνῳ ἐν πίστει,” φησὶν. Ὅρα δὲ καὶ τὸ ἐγκώμιον ὅσον, εἶγε μὴ μόνον υἱὸν αὐτοῦ φησιν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ γνήσιον τέκνον. “Χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, ^bφησὶν, ἀπὸ θεοῦ ^Dπατρὸς ἡμῶν, ^cκαὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.” Διὰ τί

7 I Cor. iv. 15.

^k ὅσα γὰρ] δηλῶν ὅτι ὅσα B.K. Mox φησὶν om. iidem. ^l ἐπεδείξατο C.
^m Vid. Annot. ⁿ περὶ] καὶ περὶ B.K. Sav. cet. ^o πίστις—ἐστὶ] πίστεως
 δὲ τὸ B.K. Sav. cet. Mox γινόμενα L. ^p οὕτως] ὥστε Sav. cet. invitis
 libris. ^q οὐ] οὐδὲ B.C.K. Sav. cet. ^r τουτέστιν] ὥστε δηλῶσαι B.K.
 Sav. cet. ^s ὁ—ὁμοίος] οὕτω καὶ ἐφ’ ἡμῶν καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως λέγο-
 μεν· ὁ δὲ ὁμοίος B.K. ^t υἱὸς] ὁ υἱὸς L. ^v πλείων] + γὰρ B.K. Sav. cet.
^w ἐνεργέστερον] ἐμφαντικώτερον B.K. ^x καθὼς] τέκνον δὲ εἶπε, καθὼς L.
 καθὼς—φησιν] καθὼς καὶ ἀλλαχόθεν ἐστὶ μαθεῖν. Ὅμοιον δὲ τοῦ, Τιμοθέω
 γνησίῳ τέκνῳ, καὶ Κορινθίους φησὶν B.K. Sav. cet. Statim ἐν γὰρ Χρ. B.K.
^y καὶ] οὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ B.K. Sav. cet. ^z Hæc ἰδοὺ—γνήσιον
 τέκνον, inclusa a Sav. desunt in Veron. repugnantibus libris. ἰδοὺ—πίστεως
 non vertit Vet. ^a ἐν, πάλιν] ἔμπαλιν I. ^b φησὶν om. B.K. Sav. cet.
^c καὶ—ἡμῶν] καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ hic et infra K.

τῶν ἄλλων ἐπιστολῶν οὐδαμοῦ τὸν ἔλεον προέταξεν, ἀλλ' ἐν-
ταῦθα; Καὶ τοῦτο ἀπὸ πολλῆς φιλοστοργίας· πλείονα γὰρ
ἐπέχεται τῷ παιδί, δεδοικὼς ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τρέμων. Οὕτω
γὰρ ἐδεδοίκει, ὡς, ὁ μηδαμοῦ πεποίηκε, καὶ σωματικῶν ἕνεκεν
ἐπιστεῖλαι ἰπρὸς αὐτὸν, ὡς ὅταν λέγῃ, ⁸ “Οἷψ ὀλίγῳ χρῶ διὰ
τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.” Πλείονος
γὰρ μάλιστα οἱ διδάσκαλοι δέονται τοῦ ἐλέου. “Ἀπὸ θεοῦ,
E ὁ φησὶ, πατὴρ ἡμῶν, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.”
Πάλιν ἐνταῦθα παραμυθία. Εἰ γὰρ πατὴρ ἰθεὸς, ὡς τέκνων
κηδεταί· ἄκουε ὁ γὰρ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ⁹ “Τίς ἔστιν ἐξ
ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον
ἐπιδώσει αὐτῷ;”

¹⁰ “ἸΚαθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευό-
μενος εἰς Μακεδονίαν.” ^K Ἀκουε τὸ προσηγνές, πῶς οὐ διδα-
σκάλου κέχρηται φωνῇ, ἀλλ' ἰκέτου σχεδόν. Οὐ γὰρ εἶπεν,
ἐπέταξα, ἰοὐδὲ, ἐκέλευσα, οὐδὲ, παρήνευσα, ἀλλὰ τί; “Παρεκά-
λεσά σε.” Οὐ μὴν πρὸς πάντας τοὺς μαθητὰς οὕτω ^M διακείσθαι
F χρῆ, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ^N ἡμέρους καὶ ἐναρέτους, πρὸς δὲ τοὺς ἄλ-
λους τοὺς διεφθαρμένους καὶ ^O μὴ γνησίους, ἐτέρως· καθὼς καὶ
αὐτὸς γράφων ^P φησὶν, ¹¹ “Ἐλεγχε αὐτοὺς μετὰ πάσης ἐπι-
551 ταγῆς.” ^Q Καὶ ἐνταῦθα ὅρα τί φησιν· “Ἰνα παραγγείλῃς
τισὶν,” ^T οὐχ, ἰνα παρακαλέσῃς, ἀλλ', “ἰνα παραγγείλῃς μὴ
ἐτεροδιδασκαλεῖν.” Τί ^U δὴ τοῦτό ἐστιν; οὐ γὰρ ἥρκει ἡ Παύ-
λου ἐπιστολή, ἣν ^V ἐπέστειλεν αὐτοῖς; ^V Οὐ· πρὸς γὰρ τὰ γράμ-
ματα καταφρονητικώτερον ἔχουσιν. ^W Ἡ καὶ πρὸ τῶν γραμ-
μάτων ταῦτα ἦν. Καὶ αὐτὸς ^X δὲ πολὺν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
χρόνον πεποίηκε, ^Y καὶ ἐνταῦθα τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἦν, ἐν-
ταῦθα ἔπαθε τὰ δεινὰ ἐκεῖνα. Μετὰ γὰρ τὸ λυθῆναι τὸ θέα-
B τρον, καλέσας ^Z καὶ παρακαλέσας τοὺς μαθητὰς, οὕτως ἐξέπλει,

8 1 Tim. v. 23.

9 Matth. vii. 9.

10 v. 3.

11 Tit. ii. 15.

^d πρὸς αὐτὸν] Sic omnes. αὐτῷ Veron. Sav. Mor. ^e φησὶ post πατὴρ
ἡμῶν transp. C. ^f ὁ θεὸς B.K. Sav. cet. ^g γὰρ τοῦ Χρ.] καὶ τοῦ Χρ. τὸ
αὐτὸ αἰνιττομένον καὶ B.K. ^h ἐστιν om. L. ⁱ καθὼς] + φησὶ L. ^k ἄκουε
τὸ πρ.] ἴδε τὸ πρ. καὶ ἐντεῦθεν Παύλου B.K. Mox οἰκέτου Edd. et Codd. ἰκέ-
του Cat. syrriacis Vet. ^l οὐδὲ ἐκέλευσα om. K. ^m διακείσθαι] + ἡμῶν
B.K. Sav. cet. ⁿ ἡμετέρους B. ^o μὴ] οὐ B.K. ^p φησὶν] ἀλλαχοῦ
τοῦτο διδάσκει B.K. ἀλλαχοῦ φησὶ Sav. cet. invitis libris. Statim ἐλέγχετε K.
^q καὶ ἐντ.] ἐντ. δὲ B.K. καὶ ἐντ. δὲ Sav. cet. ^r οὐχ] οὐκ εἶπεν B.K. ^s δὴ
accessit ex libris omnibus. Mox γὰρ om. B. ^t ἀπέστειλεν C. et ex corr. K.
^v οὐ· πρὸς γὰρ] ἥρκει μὲν, ἀλλὰ πρὸς B.K. Sav. cet. Iidem ante ἔχουσιν in-
serunt οἱ ἄνθρωποι. ^w ἡ] + οὐν τοῦτό ἐστιν εἰπεῖν, ἡ ὅτι iidem. ^x δὲ om. C.
^y καὶ om. B.K. Mox τὰ μυρία ἐκεῖνα δεινὰ iidem. ^z καὶ παρακαλέσας om. C.
post μαθητὰς transp. I.

καὶ πάλιν παρεγένετο αὐτοῖς. ^a Ἄξιον δὲ ζητῆσαι, εἰ νῦν ἐνί-
 δρυσεν ἐκεῖ τὸν Τιμόθεον· φησὶ γάρ, “ἵνα παραγγείλῃς τισὶ
 μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν.” Οὐ τίθησιν αὐτοὺς ὀνομαστί, ἵνα μὴ
 ἀναισχυνοτέρους ἐργάσῃται τῇ τοῦ ἐλέγχου ^b περιφανείᾳ.
 Ἐνταῦθά τινες ἦσαν ἐξ Ἰουδαίων ^c ψευδαπόστολοι, βουλόμενοι
 πάλιν ἐπὶ τὸν νόμον ἔλκειν τοὺς πιστοὺς, ὃ πανταχοῦ τῶν ἐπι-
 στολῶν αἰτιάται. Ἐποιοῦν δὲ τοῦτο οὐχ οὕτως ὑπὸ συνειδότης
 ἐλκόμενοι, ὡς ὑπὸ κενοδοξίας, καὶ τοῦ θέλειν ἔχειν μαθητὰς,
 καὶ τῷ μακαρίῳ ^d Παύλῳ φιλονεικοῦντες, καὶ πρὸς αὐτὸν ζηλο- ^C
 τύπως ἔχοντες. Τοῦτό ἐστιν, “ἑτεροδιδασκαλεῖν.” ¹² “Μηδὲ
 προσέχειν, φησὶ, μύθοις καὶ ^eγενεαλογίαις.” Μύθους οὐ τὸν
 νόμον φησὶν, ἅπαγε· ἀλλὰ τὰς παραποιήσεις καὶ τὰ παραχα-
 ράγματα καὶ τὰ παράσημα δόγματα. Εἰκὸς γὰρ τοὺς ἐξ Ἰου-
 δαίων ἐν τοῖς ἀνόνήτοις τὸν πάντα λόγον ἀναλίσκειν, πάππους
 καὶ προπάππους ἀριθμοῦντας, ἵνα δῇθεν ἐμπειρίας πολλῆς καὶ
 ἱστορίας δόξαν ἔχωσιν. “Ἰνα παραγγείλῃς ^fτισὶ, φησὶ, μὴ
 ἑτεροδιδασκαλεῖν, μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπε- ^D
 ράντοις.” Τί ἐστιν, “ἀπεράντοις;” Ἥτοι πέρας οὐδὲν ἐχού-
 σαις, ἢ οὐδὲν χρήσιμον, ἢ ^gδυσκατάληπτον ἡμῖν. Εἶδες πῶς
 διαβάλλει τὴν ζήτησιν; Ἐνθα γὰρ πίστις, οὐ χρεῖα ζητήσεως·
 ἔνθα μηδὲν δεῖ περιεργάζεσθαι, τί δεῖ ζητήσεως; Ἡ ζήτησις
 τῆς πίστεως ἐστὶν ἀναιρετική. Ὁ γὰρ ζητῶν, οὐδέπω εὔρεν· ὁ
 ζητῶν, πιστεῦσαι οὐ δύναται. Διὰ τοῦτό φησι, μὴ ἀσχολώμεθα
 περὶ τὰς ζητήσεις· ^hεἰ δὲ ζητοῦμεν, οὐκ ἔστι τοῦτο πίστις· ἡ
 γὰρ πίστις ἀναπαύει τὸν λογισμόν. Πῶς οὖν φησιν ὁ Χριστὸς, ^E
¹³ “Ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν” καὶ,
 “Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς ⁱἐν ταύταις δοκεῖτε ζῶν
 αἰώνιον ἔχειν;” Ἐκεῖ μὲν τὸ, “ζητεῖτε,” περὶ αἰτήσεως λέγει
 καὶ σφοδροῦ πόθον· ἐνταῦθα δὲ τὸ, “ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς,” οὐ
 τοὺς ζητητικούς ἐστὶν εἰσάγοντος ^kπύνους, ἀλλ’ ἐκβάλλοντος.
 Εἶπε γὰρ, “ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς,” ^lτουτέστιν, ὥστε τὴν ἀκρί-
 (253) βειαν αὐτῶν καταμαθεῖν καὶ εἰδέναι, οὐχ ἵνα αἰεὶ ζητῶμεν, ἀλλ’ ^F
 ἵνα πανώμεθα ^mζητοῦντες. Καὶ καλῶς εἶπε, “Παράγγελλέ

¹² γ. 4.¹³ Matth. vii. 7. Joan. v. 39.^a ἄξιον—παραγγείλῃς] ἐκεῖ τὸν Τιμόθεον ἐπίσκοπον κατέστησε. διὰ τοῦτο γρά-
 φων φησὶ, παράγγελλε B.K. ^b περιφανείᾳ B.K. Cat. receptum a Ben.[Legebatur ὑπερηφανία. ^c ψευδαπ.] ἀπόστολοι ψευδεῖς L. ^d Παύλῳ om. K.^e γενεαλογίαις]+ἀπεράντοις Mor. Ben. invitis libris. Hæc καὶ γενεαλογίας.
 μύθους om. B.K. Mox καὶ τὰ παραχαράγματα om. iidem. ^f τισὶ om. I.φησὶ om. C. φησὶ, τισὶ inverso ord. L. ^g εὐκατάλ. B.I. Statim ὑμῖν B.I.
 K.L. ^h εἰ δέ] ἐπεὶ εἰ B.K. Sav. cet. ⁱ ἐν ταύταις δ.] δ. ἐν ταύταις K.L.^k πύνους om. B.K. Statim ἀλλ’ ἐξάγοντος C. ^l τουτέστιν] διεγείρων B.K.^m ζητοῦντες] τοῦ ζητεῖν C.

τισι μὴ ἑτεροδιδυσκαλῆν, μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεραντοῖς, αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον, ἢ οἰκονομίαν θεοῦ τὴν ἐν πίστει.” Καλῶς εἶπεν, “οἰκονομίαν θεοῦ” 552 μεγάλα γὰρ ἡμῖν ἡδοῦναι ἠθέλησεν ὁ θεός, ἀλλ’ οὐ δέχεται ὁ λογισμὸς τὸ μέγεθος αὐτοῦ τῶν οἰκονομιῶν. Διὰ πίστεως οὖν τοῦτο γενέσθαι δεῖ, ὅπερ ἐστὶ φάρμακον ψυχῶν μέγιστον. Ἡ τοίνυν ζήτησις ἐναντία ἐστὶ τῇ οἰκονομίᾳ τοῦ θεοῦ. Τί ὁ γὰρ ἀπὸ τῆς πίστεως οἰκονομεῖται; Δέξασθαι τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ, καὶ γενέσθαι βελτίους, καὶ περὶ μηδενὸς ἀμφισβητεῖν μηδὲ ἀμφιβάλλειν, ἀλλ’ ἀναπαύεσθαι. Ἄπερ γὰρ ἡ πίστις ἤνυσεν καὶ ἠφροδόμισε, ταῦτα αὕτη καταστρέφει. Πῶς δὲ καταστρέφει; Ζητήσεις παρέχουσα, καὶ τὴν πίστιν ἐκβάλλουσα. “Μηδὲ προσέχειν, φησὶ, μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις.” Αἱ γενεαλογίαι, φησὶ, τί ἐβλαπτον; Ἐλεγεν ὁ Χριστὸς, ὅτι διὰ πίστεως δεῖ σωθῆναι· ἐκεῖνοι ἐζήτουν, καὶ ἔλεγον ὅτι οὐκ ἐνι τοῦτο. Ἐπειδὴ γὰρ ἡ μὲν ἀπόφασις κατὰ τὸ παρὸν ἦν, ἡ δὲ ἔκβασις τῆς ἀποφάσεως ἐν τῷ μέλλοντι, πίστεως ἔδει. Ἐκεῖνοι δὲ προκατειλημμένοι τοῖς νομικοῖς παρατηρήμασιν, ἐνεπόδιζον τῇ πίστει. Οἶμαι δὲ καὶ Ἕλληνας αὐτὸν ἐνταῦθα αἰνίττεσθαι, ὅταν λέγῃ, “μύθοις καὶ γενεαλογίαις,” ὡς τοὺς θεοὺς αὐτῶν καταλεγόντων.

- C Ὡς τοίνυν προσέχωμεν ταῖς ζητήσεσι. Πιστοὶ γὰρ διὰ τοῦτο κεκλήμεθα, ἵνα ἡ ἀνενδοιάστως τοῖς λεγομένοις πιστεύωμεν, ἵνα μηδὲν ἀμφιβάλλωμεν. Εἰ μὲν γὰρ ἀνθρώπινα τὰ λεγόμενα ἦν, ἐχρὴν αὐτὰ βασανίζεσθαι· εἰ δὲ θεοῦ, τιμᾶσθαι αὐτὰ μόνον χρὴ καὶ πιστεύεσθαι· ἂν δὲ μὴ πιστεύωμεν, οὐδὲ ὅτι θεὸς ἔστιν εἰσόμεθα. Πῶς γὰρ οἶδας ὅτι θεὸς ἔστιν, εὐθύνας αὐτὸν ἀπαιτῶν; Τοῦτο πρῶτον τεκμήριον τοῦ τὸν θεὸν D εἰδέναι, τὸ πιστεύειν οἷς ἂν λέγῃ χωρὶς τεκμηρίων καὶ ἀποδείξεων. Τοῦτο καὶ Ἕλληνες ἴσασιν· ἐπίστευον γὰρ τοῖς θεοῖς, φησὶ, καίτοιγε ἄνευ τεκμηρίων λέγουσι· τί ὁ δῆποτε; ὅτι ἐκ-

^α ἠθέλησε δοῦναι *inverso ord.* L. ^ο γὰρ] δὲ B. δαι K. Statim τῆς accessit ex omnibus. ^ρ μηδὲ omnes. καὶ Edd. Statim ἀναβάλλειν L. ^φ ἀφροδόμισε L. Mox haec πῶς δὲ καταστρέφει; sunt in libris omnibus, non in Edd. Cuius id, quae Vet. ^α αἱ] καὶ αἱ B.K. Sav. cet. ^α αὐτὸν ἐντ.] ἐντ. αὐτὸν C.K.I. καὶ Ἕλληνας—γενεαλογίαις] ὅταν λέγῃ μύθους καὶ γενεαλογίας, τοὺς Ἕλλ. αὐτὸν αἰνίττεσθαι L. ^α αὐτῶν] ἐκεῖνων B.K. ^ν ἩΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ πιστῶν ἔχειν, καὶ μὴ πολυπραγμαίνειν καὶ κατὰ τῶν λεγόντων γίνεσθαι καὶ εἰσαρμμένην. Veron. ^ν ἀνενδοιάστως L. ^α οὐδ’ ὅτι K. Statim θεοῦ C. Dei Vet. ^γ εἰσόμεθα] Sic B. sciemus Vet. πεισθησόμεθα L. Ceteri cum Edd. πεισόμεθα. ^α εὐθύνας αὐτὸν] τούτων εὐθύνας L. ^α θεοῖς, φησὶ] θεοῖς αὐτῶν, τοῖς περὶ τῶν ἡρώων μύθοις ἀπλῶς B.K. ^β καίτοι C. ^ο δῆποτε] δὲ ἐπίστευον B.K.

γονοί ^d εἰσι θεῶν. Ὅρᾳς ὅτι ^e καὶ Ἕλληνες τοῦτο ἴσασι; Καὶ
 τί λέγω ἐπὶ θεοῦ; ἐπὶ ἀνθρώπου τοῦτο ἐποίουν γόητος καὶ
 μάγου, ^ε Πυθαγόρου λέγω ^h αὐτὸς ἔφα· καὶ ἐπὶ ναῶν ἡ σιγὴ
 ἄνωθεν ⁱ ἐπεγέγραπτο, καὶ κατεῖχε τῷ δακτύλῳ τὸ στόμα, καὶ
^k ἐπισφίγγων τὰ χεῖλη, πᾶσι τοῖς παριοῦσι σιγᾶν παρῇνει.
 Εἴτα ⁱ ἐκεῖνα μὲν οὕτω σεμνὰ, τὰ δὲ ἡμέτερα οὐχ οὕτως, ἀλλὰ
^m καταγέλαστα; Τὰ μὲν γὰρ Ἑλλήνων εἰκότως ζητεῖται· τοι- **E**
 αῦτα γὰρ ἐστὶ μάχαι τῶν λογισμῶν καὶ ἀμφισβητήσεις καὶ
 συμπεράσματα· τὰ δὲ ἡμέτερα τούτων ⁿ πάντων κεχώρισται.
 Ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἀνθρωπίνῃ εὖρε σοφία, ταῦτα δὲ χάρις ἐδίδαξε
 πνευματικὴ· ἐκεῖνα μωρίας καὶ ἀνοίας, ταῦτα τῆς ὄντως σοφίας
 δόγματα. Ἐκεῖ οὐκ ἔστι μαθητῆς, οὐδὲ διδάσκαλος, ἀλλὰ πάν-
 τες ^o συζητοῦσι, καὶ ^p διδάσκαλος, καὶ ^q μαθητῆς. ^q Μαθεῖν γὰρ, **F**
 οὐ ζητεῖν χρὴ, πείθεσθαι, οὐκ ἀμφισβητεῖν, πιστεύειν, οὐ συλ-
 λογιζέσθαι. Διὰ πίστεως ^r γὰρ πάντες εὐδοκίμησαν οἱ παλαιοί,
 καὶ ταύτης ἄνευ πάντα διέφθαρται. Καὶ τί ^s λέγω περὶ τῶν 553
 ἐπουρανίων; ^t καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐξετάσωμεν, ταύτης εὐρήσεις ἐχό-
 μενα· οὔτε γὰρ συναλλάγματα, οὔτε τέχναι, οὔτε ἄλλο οὐδὲν
 ἔσται τοιοῦτον ^v ταύτης χωρίς. Εἰ δὲ ἐνταῦθα, ἔθα περὶ ψευ-
 δῶν πραγμάτων, ταύτης δεῖ, πολλῷ μᾶλλον ἐν ^w ἐκείνοις. Ταύ-
 τῃς οὖν ἐχώμεθα, ταύτην μετώμεν· ^x οὕτω πάντα τὰ ὀλέθρια
 δόγματα τῆς ψυχῆς ^y ἐκβάλλομεν τῆς ἡμετέρας, οἷον γένεσιν
 λέγω καὶ εἰμαρμένῃ. ^a Ἄν πιστεύσης ὅτι ^z ἔστιν ἀνάστασις καὶ **B**
 κρίσις, πάντα τὰ τοιαῦτα δυνήσῃ τῆς ψυχῆς ἐκβαλεῖν. Πίστευ-
 σον ὅτι ἔστι θεὸς δίκαιος, καὶ οὐ πιστεύσεις ^a ὅτι ^b ἔστι γένεσις
 ἄδικος· πίστευσον ὅτι ἔστι θεὸς προνοῶν, καὶ οὐ πιστεύσεις ὅτι
 ἔστι γένεσις πάντα ^c συγχέουσα· πίστευσον ὅτι ἔστι κόλασις
 καὶ βασιλεία, καὶ οὐ πιστεύσεις ὅτι ἔστι γένεσις, τὸ μὲν ἐφ'
 ἡμῖν ἀναιρούσα, ὑποβάλλουσα δὲ ἡμᾶς ^d ἀνάγκη καὶ βία. Μὴ

^d εἰσι] ἦσαν L. ^e καὶ οἱ Ἕλ. C. ^f θεῶν B.K. Sav. cet. ^g τοῦ Πυθ.
 iidem. ^h αὐτὸς—κατεῖχε] ἐκείνου γὰρ τὸ αὐτὸς ἔφα· ἐκείνου ἡ πενταετής σιγὴ
 ἐκεῖνος κατεῖχε B.K. ⁱ ἐπεγέγραπτο] Sic C. ἐπιγέγραπται I.L. ἐγέγραπτο
 Edd. Statim τῷ om. I. ^k ἐπισφίγγων omnes. ἐπισφίγγουσα Edd. et sic
 ex corr. C. ^l ἐκεῖνα] ἐκεῖ K. ^m καταγέλαστα] + καὶ ποῖας οὐχὶ μανίας ἀν
 εἶη τοῦτο ὑπερβολή; B.K. Sav. cet. ⁿ πάντων omnes. ἀπάντων Edd. κεχ.
 πάντων inverso ord. C. ^o συζητοῦσιν] + ἐνταῦθα B.K. Sav. cet. + ἐνταῦθα
 δὲ I. ^p διδάσκαλος] + ἡ B.K. Sav. cet. Post μαθητῆς add. εἴη L. ^q Vid.
 Annot. ^r γὰρ] οὖν B.K. Mox ἡὺδοκ. I. ^s λέγω] + φησὶ L. Veron.
^t καὶ om. L. Mox καὶ ταύτης idem. ^v ταύτης χωρίς omnes. χωρίς ταύτης
 Edd. ^w ἐκείνοις] Sic I. et ante corr. C.(?) ἐκείναις Edd. ^x οὕτω] ἂν
 ταύτην ἔχωμεν, οὕτω B.K. ^y ἐκβαλοῦμεν B.K. ἐκβάλλωμεν C. ^z ἀνάστα-
 σις ἐστὶ inverso ord. L. ^a ὅτι—ἄδικος] γένεσιν ἄδικον εἶναι L. ^b ἔστι]
 Sic C.I. Veron. ἔσται B.K. Sav. cet. ^c Vid. Annot. ^d εἰς ἀνάγκην καὶ
 βίαν L.

σπείρης, μὴ φυτεύσης, μὴ στρατεύσῃ, μηδὲν ὅλως ἐργάσῃ· πάν-
 C τως γὰρ καὶ ὁ ἐκόντος καὶ ἄκοντος ἤξει τὰ τῆς γενέσεως. Τί
 ἡμῖν δεῖ λοιπὸν εὐχῶν; Διὰ τί οὖν θέλεις γενέσθαι Χριστιανός,
 εἰ γένεσις ἐστίν; οὐ γὰρ ὑπὸ ἔγκλημα ἔση. Πόθεν τέχнай;
 ἀπὸ γενέσεως; Ναί, φησίν. Ἐἴμαρται τῷ δεῖνι γενέσθαι (254)
 ἔσοφῳ μετὰ πόνων. ἡ Δεῖξόν μοι τινὰ χωρὶς τοῦ πονεῖν μα-
 θόντα ἰτέχνην· οὕτως οὐ τῆς γενέσεώς ἐστίν, ἀλλὰ τῶν πόνων.
 Πόθεν οὖν ὁ δεῖνα πλούσιός ἐστι, μιὰρὸς ὢν, ἡ φησί, καὶ πονη-
 ρός, παρὰ πατρός ἰδιαδεξάμενος τὴν κληρονομίαν· ἕτερος δὲ
 D μυρία μοχθῶν, πένης ὑπάρχει; ταῦτα γὰρ συνεχῶς γυμνάζουσι,
 πάντα ἐπὶ πλούτου καὶ πενίας κινουντες, οὐδὲν ἐπὶ κακίας καὶ
 ἀρετῆς. Ἄλλ' ἐνταῦθα μὴ τοῦτο εἶπης, ἀλλὰ δεῖξον εἰ τις κα-
 κὸς ἐγένετο σπουδάζων, εἰ τις ἀγαθὸς ῥαθυμῶν. Εἰ γὰρ ἰσχὺν
 ἔχει ἡ εἰμαρμένη, ἐπὶ τῶν μεγίστων ἐνδεικνύσθω τὴν ἰσχύν, ἐπὶ
 ἡ ἀρετῆς καὶ κακίας, μὴ ἐπὶ πλούτου καὶ πενίας. ἡ Πόθεν ὁ
 δεῖνα ἐν νόσοις, φησίν, ὁ δεῖνα ἐν ὑγείᾳ; πόθεν ὁ δεῖνα εὐδοκιμεῖ,
 E ἕτερος δὲ ἀσχημονεῖ; πόθεν ἐκείνῳ κατὰ γνώμην τὰ πράγματα
 προχωρεῖ, ἐτέρῳ δὲ μυρία ἐπὶ μυρίοις ἐμποδίσματα; Ἀπόστηθι
 τῆς γενέσεως, καὶ ὁ εἶση ταῦτα ἀκριβῶς· πιστεύουσιν ὅτι θεὸς
 ἐστίν ὁ προνοῶν, καὶ εἶση σαφῶς ταῦτα. Ἄλλ' οὐ δύναμαι,
 φησίν· οὐ γὰρ ἀφήσιν ἡ σύγχυσις ἡ τῶν πραγμάτων τούτων
 ὑποπτεῦσαι πρόνοιαν, εἰ θεοῦ ταῦτα ἔργα. Πῶς δύναμαι πι-
 στεῦσαι ὅτι ὁ θεὸς ὁ ἀγαθὸς τῷ πόρῳ, τῷ μιᾶρῳ, τῷ πλεο-
 νέκτῃ χρήματα δίδωσι, τῷ δὲ ἀγαθῷ οὐκέτι; πόθεν πιστεύσω;
 F ἀπὸ γὰρ πραγμάτων δεῖ πιστεῦειν. Καλῶς· οὐκοῦν γενέσεως
 ἡ ἐκεῖνα δικαίας, ἡ ἀδίκου; Ἀδίκου, φησί. Τίς οὖν ταύτην ἐποίη-
 σεν; ἄρα ὁ θεός; Οὐ, φησίν, ἡ ἀλλ' ἀγέννητός ἐστι. Καὶ πῶς
 ἀγέννητος οὕσα ἡ ταῦτα ἐργάζεται; ἐναντία γὰρ ἡ ταῦτα. Οὐκ
 ἐστίν οὖν ὅλως θεοῦ ταῦτα. Οὐκοῦν ἐξετάσωμεν, τίς τὸν οὐ-
 554 ρανὸν ἐποίησεν. ἡ Ἡ γένεσις, φησί. Τίς τὴν γῆν, τίς τὴν

ὁ ἐκόντος] + σου Mor. Ben. invitis libris. ἡ ἄλλ' Sic C.I.L. Veron. καὶ
 Sav. cet. ἄλλ' om. B.K. Statim εἴμαρται γὰρ τῷ B. ἡ σοφὸν L. ἡ καὶ
 δεῖξον B.K. Sav. cet. Mox τινα post πονεῖν transp. L. ἡ τέχνην] + ἄλλ' οὐκ
 ἂν ἔχοις B.K. Sav. cet. ἡ φησὶ ante μιᾶρὸς transp. B.K. ἡ διαδεξ.] Sic
 C.I. Veron. τε διαδεξ. L. μὴ διαδεξ. B. μὴ δεξάμενος K. Sav. cet. Statim
 τὴν om. B.K.L. ἡ ἀρετῆς] + φημί L. ἡ καὶ πόθεν B.K. Sav. cet. ἡ εἶση]
 γνώσῃ B.K. Statim ἀκριβῶς om. L. ἀκριβῶς cum seqq. jung. Edd. Haec
 πιστεύουσιν—σαφῶς ταῦτα om. C. ἡ τῶν πρ. τούτων] τῶν τοιούτων πρ. B.
 τῶν τοιούτων πρ. τούτων K. ἡ θεὸς δ] ὁ θεὸς C.K. ἡ ἐκεῖνα] + ναὶ φησι
 B.K. Vet. Mox ἀδίκου alterutrum om. B.C.I. Veron. ἡ ἀλλὰ C. Statim
 ἀγέννητος bis B.K. et ex corr. C. ἀγέννητος Edd. ἡ τοιαῦτα B.K. Sav. cet.
 ἡ ταῦτα] + εἰ δὲ ἐναντία B.K. Mox οὖν et ταῦτα om. iidem. ἡ ἡ γένεσις,
 φησὶ] καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ iidem.

θάλασσαν, τίς τὰς ὥρας; Εἴτα ἐν μὲν τοῖς ἀψύχοις τοσαύτην εὐταξίαν ἐποίησε, τοσαύτην ἀρμονίαν· ἐν δὲ ἡμῖν, δι' οὓς τὰ πάντα, τοσαύτην ἀταξίαν; *ὥσπερ ἂν εἴ τις τῆς μὲν οἰκίας, ὅπως ἔσται θαυμαστή, προνοήσῃ, τῶν δὲ οἰκετῶν ὕμῃ. Τίς τὴν ²διαδοχὴν φυλάττει; τίς τοὺς εὐτάκτους τῆς φύσεως νόμους τέθεικε; τίς ἡμέρας καὶ νυκτὸς δρόμους ἔταξε; ³Ταῦτα ἐκείνης τῆς γενέσεως ἀνώτερά ἐστιν. Οὐδ', φησὶν, ἀλλ' αὐτόματα γέγονε. ⁴Καὶ πῶς ἂν εὐταξία τοσαύτη αὐτομάτῃ γένοιτο ἂν; B Πόθεν οὖν, φησὶν, οἱ πλούσιοι, οἱ ὑγιαίνοντες, οἱ εὐδοκιοῦντες; Οἱ μὲν ἀπὸ πλεονεξίας, οἱ δὲ ἀπὸ κληρονομίας, οἱ δὲ ἀπὸ ⁵βίας. Τίνος οὖν ⁶ἐνεκεν συνεχώρησεν ὁ θεός; *Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα ἢ τοῦ κατ' ἀξίαν ἀντίδοσις, ἀλλ' ἐν τῷ μέλλοντι καιρῷ· τότε μοι δεῖξον τοιοῦτόν τι γινόμενον. Τέως ἐνταῦθά μοι δὸς, φησί, καὶ ἐκεῖ οὐ ζητῶ. ⁷Διὰ τοῦτο οὐ λαμβάνεις. Εἰ γὰρ ἐκτὸς ὧν τῆς ἡδονῆς οὕτως αὐτὰ ζητεῖς, ὥς ἐκείνων προτιμᾷν, ⁸πόσῳ μᾶλλον, εἰ καὶ ἡδονῆς καθαρὰς ἀπήλυνες; Διὰ τοῦτο ταῦτα C δαίμνυσί σοι, ὅτι οὐδὲν ἔστιν, ἀλλ' ἀδιάφορά ἐστιν· οὐ γὰρ ἂν, εἰ μὴ ἀδιάφορα ἦν, καὶ ἐκείνοις αὐτὰ ἔδωκεν ἂν. Εἰπέ μοι, τὸ ⁹μέλανα εἶναι, ¹⁰ἢ μακρόν, ἢ μικρόν, οὐχὶ ἀδιάφορον; οὕτω καὶ ὁ πλούτος. Εἰπέ γάρ μοι, ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων ¹¹οὐκ ἐξ ἴσης πᾶσι δέδοται, οἷον ἐπιτηδειότης ¹²πρὸς ἀρετὴν, ¹³τῶν πνευματικῶν δωρεῶν ἢ διανομῇ; Εἰ ἡδεῖς τοῦ θεοῦ τὰς ἐνέργεσίας, οὐκ ἂν ἐκείνων ἐξ ἴσης ἀπολαύων ἐν τούτοις ἡγανάκτησας· οὐδ' ἂν ταύτην τὴν πλεονεξίαν ἐζήτησας, ἐκείνην τὴν ἰσομοιρίαν εἰδώς. D ¹⁴Ὡσπερ ἂν οἰκέτης τροφᾶς μὲν τὰς παρὰ δεσπότου καὶ ἐνδύματα καὶ ¹⁵οικήματα, καὶ πάντων τῶν ἄλλων ¹⁶ἐξ ἴσης τοῖς ἄλλοις καρπούμενος, εἰ τρίχας ἔχοι περιττὰς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἢ ὄνυχας μερίζοντας, πλέον ἔχειν ¹⁷νομίζει τῶν ἄλλων· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ὁ τοιοῦτος ¹⁸μάτην μέγα φρονεῖ. Διὰ ταῦτα ἡμᾶς ἀφίστη-

* ὥσπερ] τοῦτο γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν ὥσπερ iidem. ὕ οὐκέτι K. * διαδοχὴν] + τῶν ὥρων B.K. Sav. cet. necessariam seriem Vet. * ταῦτα—ἐστιν] ἐκείνης οὖν τῆς γ. ἀν. ἐστι ταῦτα L. ^b καὶ—τοσαύτη] εὐταξία οὖν τοσ. πῶς ἂν L. Mox γένοιτ' ἂν K. ^c βίας] τέχνης B.K. ^d ἐνεκεν] + εὐήμερεῖν τοὺς κακοὺς B.K. Sav. cet. ^e διὰ] ἀλλὰ διὰ B.K. Sav. cet. Iidem post λαμβάνεις add. ἐπεὶ ζητεῖς. ^f πόσῳ omnes. πολλῷ Edd. Mox ἀπήλυνες pro ἀπέλυνες C.I. ἀπήλυνες L. ^g ἐστιν] εἰσιν B.K. Sav. cet. Statim ὅτι pro ἀλλ' B.C.K. Sav. cet. ἀλλ' ἀδιάφ. I. Veron. ἀλλὰ διάφ. L. sed media Vet. ^h μέλαν L. μεῖζονα B.K. ⁱ ἢ] τὸ C. ἢ μακρόν om. B.K. ^k οὐκ] καὶ K. Statim πόση L. Post δέδοται add. ταῦτα B.K. ^l πρὸς] φημί πρὸς L. ^m τῶν] καὶ τῶν B.K. ⁿ ὥσπερ] ὥς L. ὥσπερ γὰρ B.K. Statim ὁ οἰκέτης Edd. ὁ om. C.L. Mox παρὰ τοῦ θ. B.L. ^o οικήματα] + καρπούμενος B.K. Sav. cet. Mox ἀπολαύων pro καρπούμενος iidem. ^p ἐπίσης L. λοιποῖς pro ἄλλοις B.K. ^q νομίζει B.I.K. Sav. cet. arbitratur Vet. ^r μάτην] + ἐπὶ τούτοις B.K. Ben. + ἐπὶ (sic) Sav. Mor. μέγα om. L. Post φρονεῖ add. ἐφ' οἷς τὴν ἀπόλαυσιν πρόσκαιρον ἔχει B.K. Sav. cet.

σιν αὐτῶν, ἵνα τὴν μανίαν ταύτην σβέσῃ, ἵνα μεταγάγῃ τὸν
 E πρὸς αὐτὰ πόθον εἰς τὸν οὐρανόν. Ἡμεῖς δὲ οὐδὲ οὕτω σω-
 φροنيζόμεθα. Ὡς γὰρ τὸ παιδίον εἴ τι παιδικὸν ἔχῃ, καὶ
 προτιμᾷ τοῦτο τῶν ἀναγκαίων, ἀποστερεῖ αὐτὸ ὁ πατὴρ τῶν
 παιδικῶν, ἵνα καὶ ἄκοντα μεταγάγῃ πρὸς τὸ τέλειον· οὕτω καὶ
 ὁ θεὸς πάντα ποιεῖ, ἵνα ἡμᾶς μεταγάγῃ εἰς τὸν οὐρανόν. Πῶς
 οὖν τοὺς πονηροὺς ἀφήσῃ πλουτεῖν, φησίν; Ὅτι οὐ πολὺς αὐτῷ
 λόγος ἐκεῖνων. Πῶς οὖν καὶ τοὺς δικαίους; Οὐκ αὐτὸς, ἀλλ' (255)
 ἀπλῶς συγχωρεῖ. Καὶ ταῦτα μὲν Ἰνὺν ἐπιπολαίως ἡμῖν εἴρηται,
 ὡς πρὸς ἀγνοοῦντας τὰς γραφάς· εἰ δὲ ἐβούλεσθε πιστεῦναι
 F καὶ προσέχειν τοῖς θείοις λόγοις, οὐδὲν ἂν ἡμῖν τούτων ἐδέησε
 τῶν λόγων· ἅπαντα ἂν ἤδειμεν. Ὡς γὰρ μάθῃς ὅτι οὐδὲν
 ἐστὶν ὁ πλοῦτος, οὔτε ἡ ὑγεία, οὔτε ἡ δόξα, ἐγὼ σοι δείκνυμι
 555 πολλοὺς, οἷς ἐξὸν κερδαίνειν, οὐκ ἐκέρδανον, οἷς ἐξὸν ὑγιαίνειν,
 κατατήκουσιν ἑαυτῶν τὰ σώματα, οἷς ἐξὸν δόξης ἀπολαύειν,
 πάντα πράττουσιν ὥστε καταφρονεῖσθαι. Οὐδεὶς μέντοι ἀγα-
 θὸς ὢν, σπουδάζει εἶναι κακός. Ὡς γὰρ μάθῃς ὅτι οὐδὲν
 ἀγαθόν, ἵνα κακείνων τύχωμεν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν,
 μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ,
 B νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Β.

1 Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρ-
 δίας, καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου· ὧν
 τινες ἀστοχῆσαντες, ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίας, θέλοντες
 εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες ἅμῃτε ἃ λέγουσι, μήτε
 C περὶ τίνων διαβεβαίουνται.

ΟΥΔΕΝ οὕτω λυμαίνεται ὁ τῶν ἀνθρώπων γένος, ὥς τὸ
 φιλίαν καταφρονεῖν, καὶ μὴ μετὰ πολλῆς αὐτὴν κατορθοῦν τῆς
 σπουδῆς· ὥσπερ οὖν οὐδὲν ὀρθοί, ὥς τὸ παντὶ σθένει μεταδιώ-

1 CAP. I. v. 5—7.

* οὐδ' οὕτω K. † εἴ τι] ἔτι C. ‡ ἡμᾶς om. L. πρὸς pro eis idem. § οὖν]
 δὲ B. δαι K. πῶς οὖν καὶ—συγχωρεῖ om. L. ‖ αὐτὸς] + ποιῇ πένεσθαι I.
 ¶ νῦν] οὖν K. ‡ βούλεσθε B.K. Mox τῶν λόγων om. C. * πάντα ἀν]
 πάντα γὰρ L. ἐκ τούτων γὰρ πάντα B.K. Sav. cet. † ἵνα γὰρ μάθῃς] καὶ ἀπὸ
 πραγμάτων δ' ἀν·μάθοις B.K. Mox σοι γὰρ δείκνυμι K. σοι δείκνυμι γὰρ B.
 ‡ οὐκ ἐκέρδανον] οὐ κερδαίνουσιν B.K. Sav. cet. ‡ ταῦτα—τῷ κυρίῳ ἡμῶν]
 οὐκοῦν παυσώμεθα τοῦ ζητεῖν τὰ ἐνταῦθα ἀγαθὰ, καὶ ζητήσωμεν τὰ ἐν οὐρανοῖς.
 οὕτω γὰρ αὐτῶν καὶ τυχεῖν δυνησόμεθα, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς (τροφῆς Sav. cet.)
 ἀπολαύσωμεν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ B.K.
 Sav. cet. Hom. II. * μήτε om. L. † τῷ ... γένει L. ‡ οὐδέν]
 + πάλιν B.K. Sav. cet.

κειν αὐτήν. Καὶ τοῦτο δηλῶν ὁ Χριστὸς φησιν, ²“Ἐὰν ^dδύο συμφωνήσωσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, πάν ὁ ^eἐὰν αἰτήσωσι, λήψονται” καὶ πάλιν, “Ὅταν πληθυνθῇ ἡ ἀνομία, ψυγησεται ἡ ἀγάπη.” Τοῦτο τὰς αἵρέσεις ἔτεκε πάσας. Ἐκ γὰρ τοῦ μὴ φιλεῖν τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἑαυτῶν ἐφθόνουν εὐδοκимоῦσιν, ἐκ δὲ τοῦ φθονεῖν ἐφιλάρχουν, ἐκ δὲ τοῦ φιλαρχεῖν αἵρέσεις ἔτεκον. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος εἰπὼν, “Ἰνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν” καὶ τὸν τρόπον ὑφηγεῖται, καθ’ ὃν τοῦτο γενέσθαι δυνατόν. Τίς ^hδ’ οὖν οὗτός ἐστιν; Ἡ ἀγάπη. “Ὡςπερ οὖν ὅταν λέγῃ, ³“Τέλος νόμου Χριστὸς,” ⁱτουτέστι, τὸ συμπλήρωμα, φησὶ, καὶ τοῦτο ^kἐκείνῳ ἐνέχεται, οὕτως ἡ παραγγελία αὕτη ἐνέχεται τῇ ἀγάπῃ. Τέλος ἰατρείας ὑγεία· ὥστε ὑγείας οὔσης, οὐ πολλῆς ^lδεῖ κατασκευῆς· καὶ ἀγάπης οὔσης, οὐ πολλῆς δεῖ παραγγελίας. Ἀγάπην δὲ ποίαν φησὶ; Τὴν εἰλικρινῇ, οὐ τὴν μέχρι ῥημάτων, ἀλλὰ τὴν ἀπὸ ^mδιαθέσεως καὶ τοῦ συναλγεῖν. “Ἐκ καθαρᾶς, φησὶ, καρδίας” ἥτοι περὶ πολιτείας ⁿὀρθῆς φησιν, ἡ περὶ γνησίας φιλίας. Ποιεῖ γὰρ καὶ βίος ἀκαθαρτος ^oσχίσματα. ⁴“Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων, μισεῖ τὸ φῶς.” Ἔστι γὰρ φιλία καὶ ^qἡ τῶν φαύλων, οἷον καὶ λησταὶ ληστὰς φιλοῦσι, καὶ ἀνδροφόνοι ἀνδροφόνους· ἀλλ’ ^rοὐκ ἔστι τοῦτο ἀπὸ συνειδήσεως ἀγαθῆς, ἀλλ’ ἀπὸ φαύλης, οὐδὲ ἐκ καθαρᾶς καρδίας, ἀλλ’ ἐξ ἀκαθάρτου, οὐδὲ ἐκ πίστεως ^sἀνυποκρίτου. Πίστις γὰρ τὸ ἀληθές δείκνυσιν· ^tὅτι ἀπὸ πίστεως ^fεἰλικρινοὺς ἡ ἀγάπη τίκτεται· ὁ ^xγὰρ ὄντως εἰς θεὸν πιστεύων, οὐκ ἀνέχεται ποτε ταύτην ἀφείναι. “Ὡν τινες, φησὶν, ἀστοχήσαντες, ἐξετράπησαν εἰς ^yματαιολογίας.” Καλῶς εἶπεν, “ἀστοχήσαντες”· τέχνης γὰρ δεῖ, ὥστε ^zεὐθέα βάλλειν, καὶ μὴ ⁵⁵⁶ἔξω τοῦ σκοποῦ, ὥστε ὑπὸ ^aτοῦ πνεύματος εὐθύνεσθαι· πολλὰ γὰρ τὰ τῆς εὐθείας παρεκτρέποντα, καὶ δεῖ πρὸς ἓν ὁράν. “Θέλונτες, φησὶν, εἶναι νομοδιδάσκαλοι.” ^bὍρας καὶ ἄλλην

² Matth. xviii. 19. xxiv. 12.³ Rom. x. 4.⁴ Joan. iii. 20.

^d δύο] + ὑμῶν C. ^e ἐὰν om. K. ^f ἀγάπη] + τῶν πολλῶν L. ^g αὐτῶν C.I. ^h δ’ οὖν] δὴ οὖν Cat. ⁱ τουτέστι om. Cat. ^j τὸ om. B.K. Sav. cet. Mox φησὶ assumptum ex C.I.L. Cat. ^k ἐκείνῳ ἐνέχ.] Sic Cat. Edehatur ἐκείνων ἔχεται. ^l δεῖται L. ^m διαθέσεως] + καὶ γνώμης B.K. Sav. cet. ⁿ ὀρθῆς φησιν C.I.L. Cat. ὀρθῆς λέγει B.K. φησὶν ὀρθῆς Edh. ^o σχήματα L. ^p γὰρ om. B.K. ^q ἡ τῶν—λησταὶ] παρὰ φαύλοις, οἷα (οἷα K.) ἡ τῶν ληστῶν, καὶ γὰρ ἐκείνοι B.K. ^r οὐκ ἔστι τοῦτο] τοῦτο οὐκ C. ^s οὐδὲ pro οὐδ’ C.I.K. ^t ἀνυποκρίτου] + ἀλλ’ ἐπιπλάστου καὶ ὑποκεκριμένης B.K. Sav. cet. invito Vet. ^u γὰρ om. B.K. ^v ὅτι ἀπὸ] ἀπὸ δὲ B.K. Sav. cet. Mox τίκτεται ἡ ἀγάπη hoc ord. B.K. ^x γὰρ om. B.K. Post ἀνέχεται folium deest in I. usque ad p. 557 B. ^y ματαιολογίας L. ^z εὐθεία L. Cat. εὐστοχα B.K. ^a τοῦ om. C. ^b ὅρα B.K.

αἰτίαν, τὴν τῆς φιλαρχίας; Διὰ τοῦτο ^dκαὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγεν,
^e“Ὑμεῖς δὲ μηδένα καλέσητε ῥαββί.” καὶ πάλιν ὁ ἀπόστολος,
 “Οὐδὲ γὰρ ^eαὐτοὶ τὸν νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλ’ ἵνα ἐν τῇ ὑμε-
 τέρᾳ σαρκὶ καυχῶσονται.” Τοῦ ἀξιώματος ἐφίενται, φησί διὰ
 τοῦτο πρὸς τὴν ἀλήθειαν οὐχ ὁρώσι. “Μὴ νοοῦντες, ^fφησί,
 B ^{μητέ} ἃ λέγουσι, ^{μητέ} περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.” Ἐνταῦθα
 διαβάλλει αὐτοὺς, ὡς οὐκ εἰδότας ^gτὸν τοῦ νόμου σκοπὸν, οὐδὲ
 τὸν καιρὸν μέχρι τίνος κύριον αὐτὸν εἶναι ἐχρῆν. Πῶς οὖν, ^hεἰ
 ἐξ ἀγνοίας ⁱτὸ ἀμάρτημα, λέγεις ^kὅτι διὰ τὸ θέλει νομοδιδασ- (256)
 σκάλους εἶναι; Ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ μὴ κατέχειν τὴν ἀγάπην. ^lὍτι
 καὶ ἡ ἀγνοία ἐκ τούτων ἐτέχθη. “Ὅταν γὰρ ἡ ψυχὴ πράγμασιν
 ἑαυτὴν ^mἐκδῶ σαρκικοῖς, πηροῦται αὐτῆς ⁿτὸ διορατικόν· ἐκ-
 πεσοῦσα δὲ τῆς ἀγάπης ἐμπίπτει εἰς φιλονεικίαν, καὶ λοιπὸν
^oπηροῦται αὐτῆς τὸ τῆς διανοίας ὄμμα. Ὁ γὰρ ὑπὸ τινος
 P ^{ἐπιθυμίας} τούτων τῶν προσκαίρων κατεχόμενος, μεθύνων τῷ
 C ^{πάθει}, τῆς ἀληθείας οὐκ ἂν γένοιτο κριτὴς ἀδέκαστος. “Οὐκ
 ἴσασι, φησί, περὶ τίνων ^qδιαβεβαιοῦνται.” Εἰκὸς γὰρ ἦν αὐ-
 τοὺς περὶ τοῦ νόμου φθέγγεσθαι, καὶ πολλὰ περὶ καθυρσίων
 καὶ τῶν ἄλλων τῶν σωματικῶν λέγειν.

Εἶτα ἀφείς ἐκεῖνα ἐλέγξει, ὡς οὐδὲν ὄντα ἢ ἱσυχίας τῶν πνευ-
 ματικῶν καὶ ὑπογραμμῶν, ὃ μᾶλλον προσηνέστερον ἦν, τοῦτο
 ἐργάζεται. Ποῖον δὲ τοῦτο; Ἐπαινεῖ τὸν νόμον, νόμον ἐν-
 ταῦθα τὴν δεκάλογον καλῶν. Ἀπὸ ^rγὰρ τούτου κἀκεῖνα ἐξέ-
 βαλεν. Εἰ γὰρ ταῦτα αὐτὰ κολάζει τοὺς ^sπαραβάτας, καὶ
 D ^{ἄχρηστα} ἡμῖν γίνεται, πολλῶ μᾶλλον ἐκεῖνα. ^t“Οἶδαμεν δὲ,
^vφησὶν, ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, ^wεἰ-
 δὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κείται.” ^xΚαλὸς, φησί, καὶ οὐ
 καλός. ^yἈλλ’ ὃ λέγει τοῦτό ἐστιν ^zἐπαινεῖ αὐτὸν δι’ ἔργων·

⁵ Matth. xxiii. 8. Gal. vi. 13.

⁶ v. 8, 9.

^e τὴν] ἀπὸ B.K. τὴν om. Cat. ^d καὶ om. B.L. Veron. ^e αὐτοῖ] +
 φησὶ L. τὸν om. K. Mox ἡμετέρᾳ L. ^f φησὶ om. B.K. ^g τοῦ νόμου
 τὸν σκοπὸν, μηδὲ τὸν κ. L. ^h εἰ om. L. ⁱ τὸ ἀμ.] ἀμ. τοῦτο B.K. Sav.
 cet. τὸ om. Veron. invita Cat. ^k ὅτι] + οὐ B.K. Sav. cet. + καὶ L. Post
 εἶναι add. μόνον B.K. Sav. cet. ^l ὅτι] τοῦτο ἔπαθον· ἄλλως δὲ B.K. Sav.
 cet. ^m ἐκδῶ] δῶ B.C.K. Cat. ⁿ Haec τὸ διορ.—πηροῦται αὐτῆς desunt
 in C.I.L. Veron. Leguntur in Sav. cet. sed omissis λοιπὸν et αὐτῆς, quas ex
 nostris B.K. assumimus. ^o πυροῦται B. ^p ἐπιθυμίας om. L. ^q δια-
 βεβαιοῦνται] + οὕτως εἶπεν B.K. ^r σκιὰν et ὑπογραμμῶν B.K. Sav. cet.
 σκιὰ et ὑπογραμμῶς L. ^s γὰρ] δὲ B.K. Sav. cet. ^t παραβαίνοντας Cat.
 Mox ἡμῖν om. L. ^v φησὶν om. B.K. ^w εἰδὼς] χρῆται δὲ ὁ εἰδὼς B.K.
 Haec εἰδὼς—κείται desunt in L. ^x Haec καλός, φησὶ, καὶ οὐ καλός om. B.K.
 γ ^y ἀλλ’ δ’] τί δαί, φησὶν; ἐάν (ἂν δὲ B.) μὴ νομίμως τις χρῆται, οὐκ ἔστι καλός;
 καὶ οὕτω καλός· ἀλλ’ ὁ B.K. Sav. cet. τί οὖν ἐάν μὴ νομίμως χρῆται, οὐ καλός;
 ναι, φησὶ, καὶ οὕτω καλός· ἀλλ’ ὁ Cat. ^z ἐπαινεῖ (ἐπαίνει B.C.) αὐτὸν] Sic
 B.C.K.L. Cat. ὅταν ἐκπληροῖ Sav. cet. Lacunam habet Veron.

τὸ γὰρ, “ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται,” τοῦτό ἐστιν. ^aΕἰςὶ γὰρ οἱ μὴ χρώμενοι καὶ ἐνταῦθα οἶον, ὅταν ἐξηγῶνται, φησὶν, αὐτὸν διὰ ῥημάτων, διὰ δὲ τῶν ἔργων παραβαίνωσι, τοῦτό ἐστιν ἀνόμως χρῆσθαι· χρῆται μὲν ^bγὰρ, ἀλλ’ οὐκ εἰς οἰκείαν ὠφέλειαν. ‘Τὶ δὲ καὶ ἄλλο ἐστὶ, “νομίμως” οἶον, ἐὰν νομί- **E** μως ^dχρήσῃ, παραπέμπει σε πρὸς τὸν Χριστόν. “Ὅταν γὰρ αὐτοῦ σκοπὸς ᾖ δικαιοῦσαι τὸν ἄνθρωπον, μὴ δύνῃται δὲ, παραπέμπει πρὸς τὸν δυνάμενον. Καὶ ^eἄλλως, νομίμως χρῆσασθαι ἔστι τῷ νόμῳ, ὅταν ἐκ πολλῆς αὐτὸν φυλάττῃ τῆς περιουσίας. Τί δὲ ἐστιν, ἐκ περιουσίας; “Ὡςπερ τῷ χαλινῷ, ^fφησὶν, εὐτάκτως κέχρηται οὐχ ὁ σκιρτῶν ἵππος, οὐδ’ ὁ δάκνων, ἀλλ’ ὁ ἀπλῶς αὐτὸν περικείμενος σχήματος ἕνεκεν’ οὕτω καὶ νόμῳ **F** νομίμως χρῆται ὁ μὴ διὰ τὴν ^hἐκ τῶν γραμμάτων ἀνάγκην σωφρονῶν. Τίς δὲ αὐτῷ νομίμως χρῆσεται; ‘Ὁ εἰδὼς ὅτι οὐ δεῖται αὐτοῦ. ‘Ὁ γὰρ πρὸς τοσοῦτον ἀρετῆς φθάσας, ὥστε μὴ διὰ τὸν ἐκείνου φόβον αὐτὸν κατορθοῦν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀρετὴν, 557 οὗτος νομίμως χρῆται αὐτῷ καὶ ἀσφαλῶς· ἐάν τις αὐτῷ οὕτω χρῆται, ὡς μὴ φοβούμενος αὐτὸν, ^kἀλλὰ τῆς ἐκεῖ τιμωρίας κειμένης μᾶλλον τὴν κατάγνωσιν ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν. ^lΚαὶ ἄλλως, δίκαιον ἐνταῦθα καλεῖ τὸν κατορθωκότα τὴν ἀρετὴν. ^mἘκείνος κέχρηται τῷ νόμῳ καλῶς, ὁ μὴ καταξίῳν ἀπ’ αὐτοῦ παιδεύεσθαι. “Ὡςπερ γὰρ αἱ ⁿστιγμαὶ τῶν γραμμάτων τοῖς παισὶ κείνται, ὁ δὲ τὰ ἀπ’ αὐτῶν πληρῶν μὴ ^oδι’ αὐτῶν, ἀλλ’ ἐξ ἐτέρων, μείζονος ἐπιστήμης ἂν εἴη ἔμπειρος, καὶ κρείττον μᾶλλον κέχρηται τοῖς γράμμασιν’ ρούτως ὁ ὑπὲρ τὸν νόμον, οὐ **B** παιδαγωγείται τῷ νόμῳ. ‘Ὁ γὰρ μὴ ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτὸν πληρῶν, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ἀρετὴν ἐπιθυμίας ^rπλείονος, ^sοὗτος ^tμᾶλλον αὐτὸν κατορθοί. Οὐ γὰρ ὁμοίως ὁ κόλασιν δεδοικώς, καὶ ὁ τιμῆς ἐφιέμενος τὸν νόμον πληροί· οὐχ ὁμοίως ὁ ὑπὸ τὸν νόμον ὢν, καὶ ὑπὲρ τὸν νόμον· τὸ γὰρ ὑπὲρ νόμον

^a εἰςὶ γὰρ—αὐτὸν] ἐνταῦθα σημαίνουν. ὅταν δὲ ἐξηγῶνται μὲν αὐτὸν B.K. Sav. cet. Post ῥημάτων add. οἱ χρώμενοι B.K. ^b γὰρ]+καὶ οὗτος B.K. Sav. cet. ^c τί—οἶον] ἔστι καὶ ἄλλο πρὸς τοῦτο εἰπεῖν. ποῖον δὲ τοῦτο; οἶον B.K. Sav. cet. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο Cat. ^d χρήσῃ]+τῷ νόμῳ B.C.K. Sav. cet. ^e ἄλλως+δὲ B.K. Sav. cet. ^f ἔστι τῷ νόμῳ] τῷ νόμῳ ἐστὶν B.K. Sav. cet. Mox φυλάττῃς iidem. ^g φησὶν Mor. Ben. inquit Vet. φύσει est in Veron. Sav. et libris omnibus. ^h ἐκ om. L. ⁱ αὐτοῦ]+ἐπάγει γὰρ, εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κείται C. ^k ἀλλὰ] ἀλλ’ ὑπὲρ B.K. Post κειμένης add. χρῆται καλῶς iidem. ^l καὶ ἄλλως] ἄλλως δὲ B.K. καὶ ἄλλως δὲ Sav. cet. ^m ἐκείνος]+τοῖσιν B.K. Sav. cet. Mox παρ’ αὐτοῦ L. ⁿ στιγμαὶ] σκιαὶ L. ^o δι’ αὐτῶν omnes. ἐξ αὐτῶν Edd. ^p οὕτως ὁ om. L. Sequentia ὑπὲρ τὸν νόμον—ὁ γὰρ desunt in C.L. Veron. invito Vet. ^q αὐτὸν] αὐτῶν L. τὸν νόμον C. Mox τὴν om. L. ^r πλείονος] Sic C.L. Cat. πλεονῶς Edd. ^s οὗτος] οὕτως καὶ ὁ μὴ ὑπὸ τῷ γράμμα (sic) τοῦ νόμου ὢν, ἀλλ’ ὑπὲρ τὸν νόμον L. ^t μᾶλλον pro μάλιστα omnes.

ζῆσαι, τοῦτό ἐστι νόμιμως χρῆσθαι. Νόμῳ γὰρ ἐκεῖνος χρῆ-
 ται καλῶς καὶ φυλάττει, ὁ μείζονα τοῦ νόμου κατορθῶν, ὁ μὴ
 καταξίων παιδευτὴν αὐτὸν ἔχειν. Ὁ γὰρ νόμος, ὥς τὰ πολλὰ,
 C κακῶν ἀπαγορεύσεις ἐστι· δίκαιον δὲ οὐ ποιεῖ τούτο, ἀλλὰ καὶ
 ἀγαθῶν ἐργασία. Ὡστε ὅσοι κακῶν ἀπέχονται ὡς δοῦλοι, οὗτοι
 οὐ πληροῦσιν αὐτοῦ τὸν σκοπὸν· διὰ γὰρ τοῦτο κείται, ἵνα
 παράβασιν κολάζῃ. Ὡστε καὶ ἐκεῖνοι κέχρηται αὐτῷ, ἀλλ' ἐν
 τῷ κόλασιν ὑδεδοικέται. ⁷ “Θέλεις γὰρ ²μὴ φοβεῖσθαι, φησὶ,
 τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ” ὡς ³ἂν εἴποι τις, μόνοις γὰρ
 D τοῖς πονηροῖς τιμωριῶν ἐστὶ διαγορευτικός· τῷ δὲ στεφάνων
 ἄξια ποιήσαντι πού χρήσιμος ὁ νόμος; ⁴ὥσπερ οὖν ὁ ἱατρὸς
 τῷ ⁵τραυμάτι ἔχοντι, οὐ τῷ ὑγιαίνοντι, οὐδὲ τῷ καλῶς διακει-
 μένῳ. “Ἀνόμοις δέ, ⁶φησὶ, καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ
 ἀμαρτωλοῖς.” Ἀνόμους ⁷Ἰουδαίους καλεῖ, ⁸καὶ ἀνυποτάκτους.
⁹“Ὁ νόμος, φησὶν, ὀργὴν κατεργάζεται.” ¹⁰Τί οὖν πρὸς τὸν (257)
 τιμῆς ἄξιον; ¹¹“Διὰ νόμου, φησὶν, ἐπίγνωσις ἀμαρτίας.” Τί
¹²οὖν πρὸς τὸν δίκαιον; ¹³Πῶς οὖν οὐ κείται νόμος τῷ δικαίῳ;
 “Ὅτι κολάσεώς ἐστιν ἐκτὸς, καὶ ὅτι οὐ περιμένει τὰ πρακτέα
 παρ' ἐκείνου μαθεῖν, ἔχων ¹⁴ἔνδον τὴν τοῦ πνεύματος ὑπαγορεύ-
 ουσαν χάριν. Νόμος γὰρ ἐδόθη, ἵνα τῷ φόβῳ κολάζωνται καὶ
 E τῇ ἀπειλῇ. Οὐ δεῖ τοίνυν χαλινῷ ἐπὶ τὸν εὐήνιον ἵππον, οὐδὲ
 παιδαγωγίας ἐπὶ τὸν οὐ δεόμενον παιδαγωγοῦ. “¹⁵Ἀνόμοις δέ,
 φησὶ, καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἀμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ
 βεβήλοις, ¹⁶πατραλώαις καὶ μητραλώαις.” Καὶ οὐ μέχρι τού-
 του ἔστη, οὐδὲ μέχρι τῶν ἀμαρτημάτων ¹⁷μόνον, ἀλλὰ καὶ κατ'
 εἶδος ἐπεξῆλθε τὰ ἀμαρτήματα, ὥστε πείσαι ἐπαισχυνηθῆναι
 τὴν τοῦ νόμου ἐπιστάσιαν. ¹⁸Καὶ εἰπὼν κατ' εἶδος, εἶπε καὶ
 κατὰ παράλειψιν, ¹⁹καίτοι καὶ τὰ εἰρημένα ἦν ἱκανὰ ἀπαγαγεῖν.

7 Rom. xiii. 3.

8 Ibid. iv. 15.

9 Ibid. iii. 20.

⁷ νόμιμως] τὸ ν. L. Cat. ζῆσαι pro χρῆσθαι L. ⁸ ὥς] ἐς L. ⁹ τοῦτο] μόνον τοῦτο B.K. τοῦτο μόνον L. ¹⁰ ὑδεδοικέται Edd. δοῦναι B.I.K.L. μὴ δοῦναι C. ¹¹ μὴ φοβ. φησὶ pro φησὶ μὴ φοβ. C.I.L. ¹² ἂν εἴποι] εἶπε L. Mox γὰρ om. B.K. ἐστὶ δ. pro δ. ἐστὶ B.C.I.K. ἐστὶ προαγορευτικός L. ¹³ ὥσπερ] ἐπεὶ B. οὖν] καὶ B.K. οὖν καὶ L. Statim ὁ om. B.K. ¹⁴ τραῦμά τι] τραυματί Veron. τραύματα B. et ex corr. C. τὰ τραύματα K. τραῦμα I. Post διακειμένῳ add. ἐστὶν ἱατρὸς B.K. ¹⁵ φησὶ om. K. ¹⁶ τοὺς Ἰουδ. L. ¹⁷ καὶ] τοὺς I. τοὺς αὐτοὺς δὲ καὶ B.K. Sav. cet. ¹⁸ τί οὖν] τί οὖν λοιπὸν ἔχει L. τοῦτο πρὸς τοὺς ποιῶντας τὸ κακόν. τί δὲ B.K. Sav. cet. ¹⁹ οὖν] δαὶ iidem. ²⁰ πῶς οὖν (οὖν om. Veron.)—δικαίῳ;] δικαίῳ, φησὶ, νόμος οὐ κείται. διὰ τί; iidem. ²¹ ἐνδοθεν L. Cat. Statim τὴν τ. πν. ὑπαγ. pro ὑπαγ. τὴν τ. πν. C.K. I.L. Cat. ²² ἀνόμοις δέ, φησὶ] εἰπὼν δὲ ἀνόμοις B.K. καὶ ante οὐ μέχρι om. iidem. ²³ πατραλώαις καὶ μητραλώαις bis C.L. πατρολώαις καὶ μητρολώαις I. πατραλώαις καὶ μητραλώαις Edd. ²⁴ μόνον om. L. Post μόνον add. κατέβη K. ²⁵ καὶ εἰπὼν] εἶτα καταλέξας B.K. Sav. cet. ²⁶ καίτοιγε L. Mox ἦν ἱκανὰ C. I.L. ἱκανὰ ἦν Sav. cet. ἦν om. Veron.

ἹΤί οὖν; Ἰουδαῖοι εἰσιν οἱ ἀνδραποδισταὶ καὶ πατραλῶαι καὶ μητραλῶαι; Τοῦτο αἰνίττεται. Ἀσεβεῖς, φησὶ, καὶ ἀνόσιοι, F καὶ βέβηλοι. Τοιοῦτοι ἦσαν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ νόμος ἐδόθη. Εἰπὲ γάρ μοι, οὐχὶ συνεχῶς εἰδώλοις προσεκύνουν; οὐ τὸν 558 Μωϋσέα ἐλίθιζον; οὐ φόνων αἱ χεῖρες αὐτῶν ἔγεμον συγγενικῶν; οὐχὶ ἄνω καὶ κάτω ταῦτα αὐτοῖς ἐγκαλοῦσιν οἱ προφῆται; Τοῖς δὲ τὰ ἐν οὐρανῷ φιλοσοφοῦσι περιττὰ ταῦτα. “Πατραλῶαις, φησὶ, καὶ μητραλῶαις, ἀνδροφόνοις, ¹⁰ πόρνοις, ἀρσενοκοῖταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον, φησὶ, τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται.” Καλῶς εἶπε, “τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ.” Ἐκεῖνα γὰρ πάντα πάθη ψυχῆς ἦν διεφθαρμένης. ¹¹ “Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον, φησὶ, τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ.” Ὡστε καὶ νῦν ἐπὶ B βεβαιώσκει τοῦ εὐαγγελίου δεῖ νόμον τοῖς μέντοι πειθομένοις οὐ δεῖ. Εὐαγγέλιον δὲ δόξης αὐτὸ καλεῖ, δι’ οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ’ ἢ πρὸς τοὺς αἰσχυνομένους ἐπὶ τοῖς διωγμοῖς, καὶ ἐπὶ τῷ πάθει τοῦ Χριστοῦ. Τῶν τε οὖν ἄλλων ἕνεκεν καὶ τούτων αὐτῶν, ὅτι δόξα ἐστὶ καὶ τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ ταῦτα. *H καὶ τὰ μέλλοντα αἰνίττεται. Εἰ γὰρ καὶ τὰ παρόντα αἰσχύνῃς γέμει καὶ ὀνειδῶν, ἀλλὰ τὰ μέλλοντα οὐ τοιαῦτα· τὸ δὲ εὐαγγέλιον μελλόντων ἐστίν, οὐ παρόντων. Πῶς οὖν ὁ βᾶγγελος, ¹² “Ἰδοὺ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σωτήρ;” C ὁ ἐτέχθη μὲν σωτήρ, ἀλλ’ ἐστὶ σωτήρ· οὐ γὰρ ἅμα ἐγεννήθη, εἰργάζετο τὰ σημεία. “Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον, φησὶ, τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ.” *Hτοι, “τῆς δόξης,” τὴν λατρείαν φησὶ τοῦ θεοῦ, καὶ ὅτι εἰ τὰ παρόντα πάντα ἐμπέπλησται τῆς δόξης αὐτοῦ, πολλὰ μᾶλλον τὰ μέλλοντα· ὅταν ¹³ “τεθῶσι, φησὶν, ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,” ὅταν ἀντικείμενον ἢ μηδὲν, ὅταν ἴδωσιν οἱ δίκαιοι πάντα τὰ μακαριστὰ ἐκεῖνα, “ἂ μήτε ὀφθαλμὸς εἶδε, μήτε οὐς ἤκουσε, μήτε ἐπὶ καρδίαν ἀν-

10 v. 10.

11 v. 11.

12 Luc. ii. 10, 11.

13 1 Cor. xv. 25. ii. 9.

Ἱ τί οὖν;—ιδόθη.] περὶ τίνων οὖν ταῦτά φησι; περὶ Ἰουδαίων· οὗτοι γὰρ καὶ πατραλοῖαι καὶ μητραλοῖαι, καὶ αὐτοὶ καὶ βέβηλοι καὶ ἀνόσιοι· τούτους γὰρ αἰνίττεται, ἀσεβέσιν, εἰπὼν καὶ ἁμαρτωλοῖς. τοιούτων δὲ ὄντων αὐτῶν ἀναγκαιῶς καὶ ὁ νόμος ἐδόθη. B.K. Sav. cet. Ἱ πατραλῶαι . . . μητραλῶαι L. πατρολῶαι . . . μητρολῶαι I. Cat. αἱ χ. αὐτῶν προ αὐτῶν αἱ χ. C.I.K.L. Cat. φησὶ assumptum ex C.I.L. Ἱ πάθη om. L. invita Cat. Mox φησὶ om. B.K. πρὸς] διὰ B.K. Sav. cet. αὐτῶν] + εὐαγγέλιον δόξης εἰρηται, δηλῶν iidem. Ἱ καὶ om. iidem. καὶ] ἢ οὖν B.K. καὶ ταῦτα om. Sav. cet. invitis libris. καὶ assumptum ex B.I.K. Cat. Ἱ ἄγγελος] + φησὶ B.K. + ὅτι I. φησὶν post ἰδοὺ add. L. εὐαγγ.] + εἶπεν B.K. ἐτέχθη—ἐστὶ σωτήρ] ὅτι τεχθεὶς ἐμελλε τοῦτο γίνεσθαι B.K. Sav. cet. Ἱ ἦτοι τῆς δ. τὴν λ.] Sic libri omnes et Cat. τῆς δόξης· ἢ τὴν λ. Edd. καὶ] Sic I.L. Cat. Veron. ἢ Sav. cet. Statim εἰ om. C. Veron. πολλὰ δὲ μ. Edd. δὲ om. B.K.L. Cat.

TOM. VI.

D

θρώπου ἀνέβη.” ¹⁴ “Θέλω γάρ, φησὶν, ἢ ἴν’ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ
D οὗτοι ὧσιν, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν ἔδωκάς μοι.”

¹Τίνες ἄρα εἰσὶ, καὶ μακαρίσωμεν ^καὐτοὺς, ὅσων ἀπολαύσονται τότε ἀγαθῶν, ὅσας μεθεξουσὶ δόξης, ὅσου φωτός; Ἡ μὲν
¹γὰρ ἐνταῦθα δόξα οὐδαμινὴ τε ἐστὶ καὶ ἄστατος· κἂν παρα-
μείνῃ, ^πταχέως σβέννυται. ¹⁵ “Οὐ γὰρ συγκαταβήσεται αὐτῷ,
^ρφησὶν, ἡ δόξα αὐτοῦ ὀπίσω αὐτοῦ.” πολλοῖς δὲ οὐδὲ ἐνταῦθα
μέχρι τέλους παρέμεινε· περὶ δὲ ἐκείνης οὐκ ἔστιν ὑποπτεῦσαί
E τι τοιοῦτον, ἀλλὰ πᾶν τουναντίον, ὅτι μένει, καὶ οὐδὲ τέλος
ἔξει ποτέ. Τοιαῦτα γὰρ τὰ τοῦ θεοῦ, μόνιμα καὶ μεταβολῆς
κρείττω πάσης καὶ τέλους. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ δόξα τότε ἐκ τῶν
ἔξω, ἀλλ’ ἐκ τῶν ἔνδον· οἷόν τι λέγω· οὐκ ἀπὸ ἱματίων πολυ-
τελῶν, οὐκ ἀπὸ πλήθους θεραπόντων, οὐκ ἀπὸ ^οσχημάτων ἢ
^ρδόξα γίνεται, ἀλλὰ τούτων χωρὶς αὐτὸς ὁ ἀνὴρ ἡμφίεσται τὴν
δόξαν. Νῦν μὲν γάρ, ἂν ταῦτα ἀπῇ, γυμνὸς ^κἐκείνης τῆς δόξης
F ἔσται. Ἐν γοῦν βαλανείοις γυμνοὺς ὀρώμεν ἐντίμους ^κκαὶ ἀτί-
μους, ὀρώμεν δὲ καὶ φαύλους. ¹Τῶν ἐν ἀγοραῖς πολλοὶ γοῦν
πολλάκις ἐκινδύνευσαν, τῶν παίδων αὐτοὺς κατὰ τινα χρεῖαν
^κἀπολειπόντων· ἐκεῖ δὲ μεθ’ ἑαυτοῦ τὴν δόξαν ἔχει πανταχοῦ. (258
559 Καὶ καθάπερ οἱ ἄγγελοι, ὅπου περ ἂν φανῶσιν, ἐν ἑαυτοῖς τὴν
δόξαν ἔχουσιν, οὕτω καὶ οἱ ἄγιοι. Μᾶλλον δὲ καθάπερ ὁ ἥλιος
οὐ δεῖται ἱματίου, οὐ δεῖται ἐτέρου τινός, ἀλλ’ ἅμα τε ἐφάνη
καὶ ^πτὴν δόξαν ἐξέλαμψεν, οὕτω καὶ τότε ἔσται. Μεταδιώ-
κωμεν τοίνυν τὴν δόξαν ἐκείνην, ἥς οὐδὲν αἰδεσιμώτερον· ^κκατα-
λείπωμεν ταύτην, ἥς οὐδὲν οὐδαμινώτερον. ¹⁶ “Ἐν περιβολῇ,
φησὶν, ἱματίων μὴ καυχῆσῃ.” Ταῦτα ἄνωθεν προελέγετο τοῖς
B νηπίοις. Καὶ γὰρ ὁ ὀρχηστὴς καὶ ἡ πόρνη καὶ ὁ ὕσκητικὸς
χαριέστερά σου ἡμφίεσται καὶ πολυτελέστερα. Καὶ χωρὶς
δὲ ²τούτου, ^κκαυχᾶσαι ἐπὶ πράγματι, ^φἂν ἐπίθωνται σῆτες,
ἀπεστέρησάν σε τῆς ἀπολαύσεως. Ὅρᾳς πῶς ἀβέβαιόν ἐστι
^βπράγμα ἡ τοῦ παρόντος βίου δόξα; ^κΚαυχᾶσαι ἐπὶ πράγματι,

¹⁴ Joan. xvii. 24.

¹⁵ Psal. xlviii. 18.

¹⁶ Sirac. xi. 4.

^κ ἵνα ὅπου C.I. Veron. Mox δέδωκας I. ¹ ΗΘΙΚΟΝ. “Ὅτι δόξα καὶ ἡδονὴ
ἀληθὴς ἐν τοῖς πνευματικοῖς ἐστὶν, οὐκ ἐν τοῖς σαρκικοῖς. Veron. τίνες ἄρα εἰσὶ]
μάθωμεν τίνες ἄρα οὗτοί εἰσι B.K. Sav. cet. ^κ αὐτοὺς] + ἐννοοῦντες B.K.L.
Sav. cet. ¹ γὰρ] οὖν L. Mox τε om. idem. ^π ταχέως] δὲ, ὥς τελευτῆς
παραμείνῃ, καὶ λοιπὸν παντελῶς B.K. Sav. cet. ^ρ φησὶν om. K. ὀπίσω αὐ-
τοῦ om. B.K. ^ο ὀχημάτων B.K. Sav. cet. ^ρ δόξα] + τότε iidem. ^κ ἐκεί-
νος L. ἐκείνης om. B.K. Sav. cet. ¹ ἔσται] + ἐκεῖ δὲ οὐχ οὕτως B.K. Sav.
cet. ^κ καὶ ἀτίμους om. B.K. Mox ἀτίμους pro φαύλους iidem. ¹ τῶν]
καὶ τῶν K. Mox πολλάκις καὶ ἐκινδ. B. ^κ ἀπολειπόντων I. ^π τὴν] + ἑαυ-
τοῦ B.K. Sav. cet. Mox ἐλαμψεν L. ^κ καταλείπωμεν B.C.K. ^γ κυνικός C.I.
² τούτου pro τούτων omnes. ^κ καυχᾶσαι omnes. καυχᾶ Edd. ante Ben. τί
καυχᾶσαι L. Mox ἐὰν pro ἂν idem. ^β τὸ πρᾶγμα Edd. τὸ deest in omnibus.
^κ καυχᾶσαι C.I.L. καυχᾶ Edd.

ὁ σκώληκες τίκτουσι καὶ ἀπολλύουσι· λέγονται γὰρ Ἰνδικὰ
τινα ζωῦφια εἶναι, ὅθεν τὰ νήματα ταῦτα κατασκευάζεται.
Κτῆσαι ἱμάτιον, εἰ βούλει, τὸ ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸν, τὴν
περιβολὴν τὴν θαυμασίαν καὶ λαμπράν, τὸν ἱματισμὸν τὸν
διάχρυσον ὄντως. Ἐκεῖνος ὁ χρυσὸς οὐκ ἀπὸ μετάλλων ἐστίν, C
ἀ καταδίκων χεῖρες ὤρυξαν, ἀλλ' ἐκ ἀρετῆς τίκτεται. ¹Περι-
βάλωμεν ἑαυτοὺς ἐκείνῃ τῇ στολῇ, ἣν οὐκ ἄνθρωποι πένητες καὶ
δούλοι κατασκευάζουσιν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ δεσπότης. Ἀλλὰ τί;
κατέσπαρται τῷ ἱματίῳ τούτῳ χρυσός; Καὶ τί τοῦτο; τὸν
γὰρ ἐργασάμενον πάντες θαυμάζουσιν, οὐ τὸν περικείμενον·
ἐκείνου γὰρ ὄντως τὸ θαῦμα. ²Ὡσπερ γὰρ ἐπὶ τῶν ἱματίων
τῶν λιτῶν ³οὐ τὸ ξύλον, ἐν ᾧ ἐντέταται τὸ ἱμάτιον ⁴ἐπὶ τῶν D
γναφέων, θαυμάζομεν, ἀλλὰ τὸν ἐργαζόμενον, καίτοι ξύλον
αὐτὰ ⁵φορεῖ, καὶ ξύλῳ ἐνδεδεται· ὥσπερ οὖν ἐκεῖνα οὐ χρείας
ἐνεκεν ἐνδέδεται, οὕτως οὐδὲ αὗται, ἀλλὰ τῆς τοῦ ἱματίου χρείας,
⁶ἵνα τινάσσῃται, φησὶν, ἵνα μὴ σητὶ κατατείνῃται. Πῶς οὖν
οὐκ ἐσχάτης τοῦτο ἀνοίας ἐστίν, ὑπὲρ τοῦ μηδενὸς τοσαύτην
ποιεῖσθαι σπουδὴν, καὶ πάντα μηχανᾶσθαι, ⁷καὶ τὴν ἑαυτῶν
προδιδόναι σωτηρίαν, καὶ τῆς γεέννης καταφρονεῖν, καὶ εἰς θεὸν
ὑβρίζειν, καὶ περιορᾶν τὸν Χριστὸν πεινῶντα; Τί ἂν τις εἴποι
τὴν τῶν ἀρωμάτων πολυτέλειαν, τῶν Ἰνδικῶν, τῶν Ἀραβικῶν, E
τῶν Περσικῶν, τῶν ξηρῶν, τῶν ὑγρῶν, τῶν μύρων, τῶν θυμια-
μάτων, ἅπαντα δαπάνην ἔχει πολλὴν καὶ ἀνόνητον; Τί
μυρίζεις, ὦ γύναι, τὸ σῶμα ἔσωθεν ἀκαθαρσίας γέμον; τί περὶ
τὸ δυσῶδες ἀναλίσκη; ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐπιβάλοι βορβόρῳ μύ-
ρον, ἢ πλίνθῳ διαβρόχῳ βάλσαμον. Ἔστιν, εἰ βούλει, μύρον,
ἔστιν ἄρωμα, ᾧ δυνήσῃ χρῆσαι τὴν ψυχὴν, οὐκ ἐξ Ἀραβίας,
⁸οὐδὲ ἐξ Αἰθιοπίας, οὐδ' ἀπὸ Περσίδος, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ φερό-
μενον τοῦ οὐρανοῦ, πωλούμενον οὐ χρυσίον, ἀλλὰ προαιρέσεως F
ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου. Τοῦτο ἡγόρασον τὸ μύρον,
οὗ ἡ ὁσμὴ τὴν οἰκουμένην ἐμπλῆσαι δύναται. Τούτου ἀπέπνεον
οἱ ἀπόστολοι· ¹⁷ Ὅσμη γάρ ἐσμεν εὐωδίας, φησὶν, οἷς μὲν εἰς

17 2 Cor. ii. 15, 16.

^a ἀπολαύουσι C.I.L. ^e κατασκευάζονται C. ^f ὑφαινόμενον B.K. ^g ἀπὸ]
ὑπὸ I. ὑπ' L. ^h περιβ.] + τοῖνον B.K. ⁱ ἐκείνην τὴν στολὴν L. ^k τί]
ἐρεῖς ὅτι B.K. Sav. cet. ^l τοῦτο] + πρὸς σέ iidem. Mox γὰρ om. B.K.
^m ὥσπερ γὰρ] τοῦτο καὶ B.K. ⁿ οὐ] συμβαίνει· καὶ γὰρ ἐκεῖ οὐ iidem. ^o ἐπὶ
τῶν γναφέων] Sic C.I.L. ἐπὶ τὸ κραφεῖον Edd. θαυμάζομεν ante τὸ ἱμάτιον
transp. L. ^p φέρει C.L. Statim ξύλον C. ἐνδεδεται bis L. ^q ἵνα τ.
φησὶν] ἐνεκεν, φησὶν, ἐνδέδεται· οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἵνα τ. B.K. Mox καταλυμαί-
νηται iidem. ^r ἐστὶν om. K. ^s καὶ τὴν] τὴν δὲ B.K. ^t περὶ τῆς τ. ἀ.
πολυτελείας B.K. ^v ἀναλίσκει ex corr. C. Post h. v. add. καὶ ταῦτο ποιεῖς
B.K. Sav. cet. ^w Vid. Annot. ^x οὐδ' ἐξ I.K. ^y ἀγόρασον pro ἀγό-
ρᾶσαι C.I.K.L. Mox τοῦτο ἀπέπνεον L.

D 2

θάνατον, οἷς δὲ εἰς ζώην.” Τί ἔδη τοῦτό ἐστιν; “Ὅτι καὶ ὅς ἀποπνίγεσθαι λέγεται ἀπὸ τῆς εὐωδίας. Οὐ τὸ σῶμα δὲ μόνον τῶν ἀποστόλων, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱμάτια τοῦ μύρου τοῦ πνευματικ-
 560 οῦ ἀπέπνεον. Οὕτω γὰρ ἔπνει καλὸν τὰ ἱμάτια Παύλου, ὡς δαίμονας ἐλαύνειν. Ποίου φύλλου, ποίας κασίας, ποίας σμύρνης οὐχὶ καὶ ἡδίων καὶ χρησίμη αὕτη ἡ εὐωδία; Εἰ γὰρ δαίμονας ἀπήλανε, τί οὐκ ἂν ἕτερον εἰργάσατο; Τοῦτο κατασκευάζωμεν τὸ μύρον· κατασκευάζει δὲ αὐτὸ δι’ ἐλεημοσύνης ἢ πνευματικῆς χάρις. Τοῦτου καὶ ἐκεῖ ἀπελθόντες μέλλομεν ἀποπνεῖν· καὶ
 B καθάπερ ἐνταῦθα πάντας ἐπιστρέφουσιν οἱ ἑνακεχρωσμένοι τῆς εὐωδίας, καὶ τε εἰς βαλανεῖον, καὶ τε εἰς ἐκκλησίαν, καὶ τε εἰς ἕτερον πολυάνθρωπον τόπον ἀπέλθῃ ἢ τοῦτο ἀποπνέουσα, πάντες αὐτῆς ἐξαρτῶνται, καὶ πάντες ἐπιστρέφονται· οὕτω καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ κόσμῳ τῶν ἀποπνεουσῶν ψυχῶν τῆς πνευματικῆς εὐωδίας εἰσιουσῶν, πάντες ἑξανίστανται καὶ παραχωροῦσι. Καὶ ἐνταῦθα δὲ καὶ δαίμονες καὶ κακίαι πᾶσαι προσελθεῖν οὐ τολμῶσιν οὐδὲ ὑπομένουσιν· ἀποπνίγονται γάρ. Ἐκείνο τοίνυν τὸ ἄρωμα περιθώμεθα. Τοῦτο μὲν γὰρ καὶ βλακείας δόξαν ἡμῖν
 C περιτίθῃσιν, ἐκείνο δὲ ἀνδρείας καὶ θαύματος ὄντως· καὶ παρρησίαν δὲ ἡμῖν παρέχει πολλήν. Τοῦτο τὸ ἄρωμα οὐ γῆ ἀνα- (259) δίδωσιν, ἀλλ’ ἀρετὴ τίκτει· οὐ μαραίνεται, ἀλλ’ ἀνθεῖ τοῦτο τιμίους τοὺς ἔχοντας ποιεῖ. Τούτῳ χριόμεθα, ὅταν βαπτίζωμεθα· τότε καλὸν ἀποπνέομεν. Τὸ δὲ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τοῦτου ἀποπνεῖν, τῆς ἡμῶν ἐστὶ σπουδῆς. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ παλαιὸν ἡμῶν ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς, τῆς ἀρετῆς σύμβολον διδόντες, ὅτι τὸν ἱερέα καλὸν ἀποπνεῖν δεῖ. Τῆς δὲ ἁμαρτίας οὐδὲν ἐστὶ
 D δυσωδέστερον. Ὅρα αὐτῆς πῶς διαγράφει τὴν φύσιν ὁ προφήτης, ἡ λέγων·¹⁸ “Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου.” Ὅντως γὰρ σηπεδόνος χεῖρων ἐστὶ καὶ δυσωδέστερα ἢ ἁμαρτία. Τί γὰρ, εἰπέ μοι, πορνεῖας δυσωδέστερον; μὴ

¹⁸ Psal. xxxvii. 6.

² δὴ om. L. ^a ὑπὸ C.I. ^b καλὸν om. B.K. Mox ἀπελαύνειν B.K. Sav. cet. ^c ἡδίων C.I.L. Statim χρησίμη omnes. χρησιμωτέρα Edd. ^d αὐτὸ] + οὐδὲν ἕτερον ἀλλ’ ἢ B.K. Mox ἢ τοῦ πνεύματος χ. L. ^e τοῦτο I. Post ἀποπνεῖν add. καὶ τοὺς ἁγίους πρὸς ἑαυτοὺς ἐπιστρέφειν B.K. Sav. cet. ^f καὶ καθ.] καθ. γὰρ B.K. ^g ἐπικεχρωσμένοι I. Statim τῆς εὐωδίας B.I.K.L. ταῖς εὐωδίας Edd. ^h καὶ] καὶ B.K. ⁱ ὁ τοῦτο ἀποπνέων, πάντες αὐτοῦ ἐξ. B.K. Sav. cet. πνέουσα pro ἀποπνέουσα Veron. ^k ὑπεξίστανται Edd. ἐξανίστανται Codd. ^l προσελθεῖν K. ^m προτίθῃσιν C.I.L. Mox ἀνδρίας C. ⁿ τοῦτο χριόμενοι L. Mox τότε τοῦτο τὸ καλὸν B.K. ^o καὶ om. C.I.L. ^p τοῦτο C.I. τοῦτου om. B.K. δείται pro ἐστὶ B.K. ^q μύρον L. ^r διδόντες] οἶμαι, καὶ δηλοῦντες B.K. ἱερωμένον pro ἱερέα K. ^s διαγράφοι I.L. ^t ὁ] καὶ ὁ B.K. ^v λέγων assumptum ex C.I.K.L. ^w μὴ—πόρνος] εἰ δὲ μὴ αἰσθάνῃ ἐργαζομένης, ἐννόησόν μοι τίς ἢ ἁμαρτία μετὰ τὴν ἐργασίαν B.K. Sav. cet.

κατεχομένης, ἀλλὰ μετὰ τὴν τῆς ἀμαρτίας ἐργασίαν ἐννόησόν μοι τίς ὁ πόρονος, καὶ τότε αὐτῆς ὄψει τὴν δυσωδίαν, τότε τὴν προστριβείσαν ἀκαθαρσίαν, τότε τὸ ἄγος, τότε τὸ μύσος. Τοιαύτη πᾶσα ἀμαρτία· πρὶν ἢ ^κμὲν ἐργασθῆναι, ἔχει τινα ἡδονήν· μετὰ δὲ τὸ τελεσθῆναι ^ικαὶ ἀπαρτισθῆναι, τὸ μὲν ἡδὺ ἐπαύεται καὶ μαραίνεται, τὸ δὲ λυπηρὸν καὶ κατηφὲς ἐπεισέρχεται. Ἡ δὲ δικαιοσύνη τοῦναντίον· παρὰ μὲν τὴν ἀρχὴν ἔχει τοὺς πόρους, πρὸς δὲ τῷ τέλει τὴν ἡδονὴν καὶ τὴν ἀνάπαυσιν. ^κΟὐδὲ ἐκεῖ μὲν οὖν ἡ ἡδονὴ ἡδονὴ γίνεται, τῇ προσδοκίᾳ τῆς αἰσχύνης καὶ τῆς τιμωρίας· καὶ ἐνταῦθα δὲ ἄλιν οὐδὲ ὁ πόνος πόμος τῇ ἐλπίδι τῶν ἀμοιβῶν. Τί δὲ ἡ μέθη, εἰπέ μοι; οὐκ ἐν τῷ πίνειν μόνον ἔχει τὴν ἡδονήν; μᾶλλον δὲ ^ααὕτη οὐδ' ἐν τῷ πίνειν. Ὅταν γὰρ εἰς ἀναισθησίαν ἐμπέσῃ, καὶ μηδὲνα τῶν παρόντων βλέπῃ, ἀλλὰ τῶν μαινομένων χεῖρον ^βδιάκειται, ποία ^Γλοιπὸν ἡδονή; Μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐν αὐτῇ τῇ πορνείᾳ ἡδονὴ τις ἐστίν. Ὅταν γὰρ ὑπὸ πάθους ἡ ψυχὴ κατεχομένη τὴν κρίσιν ἀφαιρῇται, ποία ^εαὕτη ἡδονή; Εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ψώρα ἡδονή. Ἡδονὴν δὲ ἐκείνην ^δεἴποιμι ἂν ἔγωγε τὴν ἀληθῆ, ὅταν μὴ ἡ ἐν πάθει ἡ ψυχὴ ^εκατατεινομένη καὶ διασπωμένη. Ποία γὰρ αὕτη ἡδονή, τρίζειν ὀδόντας, διαστρέφειν ὀφθαλμούς, γαργαλιζεσθαι ⁵⁶¹ καὶ θερμαίνεσθαι πέρα τοῦ δέοντος; Οὕτω ^δὲ οὐκ ἐστὶν ἡδονή, ὅτι σπείδομεν αὐτῆς ἀπαλλαγῆναι ταχέως, καὶ ἀπαλλαγέντες ἀλγοῦμεν. Εἰ ἡδονὴ ἐστὶ, μὴ ἀπαλλάττου ^εαὐτῆς, μένε ἐν τῇ ἡδονῇ. Ὅρᾳς ὅτι ὀνομά ἐστι μόνον ^βἡδονῆς; Ἀλλ' οὐ τὰ παρ' ἡμῖν τοιαῦτα, ἀλλ' ὄντως ἐστὶν ἡδέα, οὐ μετὰ φλογὸς ἔχοντα τὴν ἡδονήν, ἀλλ' ἐλευθέραν ἀφιέντα τὴν ψυχὴν, καὶ ^ιεὐφραίνοντα καὶ διαχέοντα. Τοιαύτη ἦν ἡ Παύλου ἡδονὴ λέγοντος, ¹⁹ ^κΚαὶ ἐν τοίτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι" καὶ, "Χαίρετε ^Βἐν κυρίῳ πάντοτε." Ἐκείνη γὰρ καὶ αἰσχύνην ἔχει, ^ιἐκείνη καὶ κατὰγνωσιν, ἐκείνη καὶ λάθρα γίνεται, καὶ μυρίων ἐμπέπληστα

¹⁹ Philipp. i. 18. iv. 4.

^κ μὲν] + γὰρ B.K.L. ^ι καὶ ἀπαρτισθῆναι om. B.I.K. Sav. cet. ^κ οὐδὲ—οὐ] ἐκεῖ μὲν οὖν οὐδ' I. Statim ἡ ἡδονὴ om. C.I. ἡδονὴ alterutrum om. L. Post ἀνάπαυσιν sic pergunt B.K. καὶ τί λέγω ὅτι ἡδονὴν ἔχει; οὐδὲ ἐκεῖ (+ ἡ ἡδονὴ K.) ἡδονὴ γίνεται ἀληθῆς τῇ προσδοκίᾳ (+ τῆς τιμωρίας καὶ K.) τῆς αἰσχύνης· ἐνταῦθα δὲ (+ πάλιν K.) ὁ πόμος οὐδὲ πόμος ἐστὶ τῇ ἐλ. τ. δ. ^α αὕτη L. αὕτη om. B.K. Sav. cet. Statim οὐδὲ ἐν C.I. ^β διακείται B.K. Sav. cet. ^ε αὕτη ἡ.] λοιπὸν ἡ. αὕτη C. Sequentia ei δὲ—ἡδονὴ om. I. ^δ εἴποιμι ἂν ἔγωγε pro ἐγὼ εἴποιμι ἂν omnes. Statim τὴν om. B.K. ^ε κατατεινομένη] + ἀπὸ (ὑπὸ Sav. cet.) τοῦ σώματος B.K. Sav. cet. ^δ δὲ om. B.K. ὅτι καὶ σπ. iidem. ^ε αὐτῆς om. C.I.L. Statim ἀλλὰ μένε B.K. Sav. cet. ^β ἡδονῆς] + ἡ ἀπὸ τῶν παθῶν B.K. ^ι εὐφραίνουσιν καὶ διαχέουσιν C. εὐφραίνουσα καὶ διαχέουσα I. εὐφραινομένην καὶ διαχέουσαν L. ^κ καὶ om. B.K. Sav. cet. ^ι ἐκείνη om. iidem.

ἀηδιῶν· αὕτη δὲ πάντων τούτων ἀπήλλακται. Ταύτην οὖν^μ μεταδιώκωμεν, ἵνα τῶν μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς^ν τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

C

ΛΟΓΟΣ Γ.

¹Χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν, ²τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἡλεήθη, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ· ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ³ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν
D Χριστῷ Ἰησοῦ.

ΤΗΝ ταπεινοφροσύνην ⁴πολὺ μὲν ἔχουσιν κέρδος ὀρώμεν, οὐδαμοῦ δὲ ταχέως εὐρισκομένην, ἀλλὰ ταπεινορρημοσύνην μὲν ⁵πολλήν, καὶ πέρα τοῦ δέοντος, ταπεινοφροσύνην δὲ οὐδαμοῦ. Ὁ δὲ μακάριος οὕτως αὐτὴν μετεδίωκε Παῦλος, ὡς καὶ ἐπινοεῖν πολλὰς πανταχοῦ προφάσεις πρὸς τὸ ταπεινοῦν αὐτοῦ τὴν διά-
E νοιαν. Ἐπειδὴ γὰρ μάλιστα ἐκείνους εἰκὸς κάμνειν βουλομένους ταπεινοφρονεῖν τοὺς μεγάλα συνειδότας ἑαυτοῖς κατορθώματα, ⁶πολλὴν εἰκὸς ἑαυτὸν βίαν πάσχειν, ὑπὸ τοῦ συνειδότος τοῦ ἀγαθοῦ, καθάπερ ὑπὸ τινος ⁷ῥεύματος, ὀγκούμενον. Ὅρα τοίνυν καὶ ἐνταῦθα τί ποιεῖ. Εἶπεν, ὅτι “Ἐπιστεῖθην ἐγὼ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ θεοῦ” εὐαγγέλιον, οὐ μετέχειν θέμις οὐκ ἓνι τοὺς ἔτι νόμῳ χρωμένους· ἀντίκειται γὰρ αὐτῷ, ⁸ὅτι καὶ (260) τοσοῦτον αὐτοῦ τὸ μέσον, ὡς τοὺς ὑπ' ἐκείνου φερομένους μη-
F δέπω ἀξίους εἶναι ⁹τούτου μετέχειν· ὥσπερ ἂν εἴ τις λέγοι, ὅτι τοὺς δεσμῶν δεομένους καὶ δίκης οὐ θέμις εἰς φιλοσόφων ¹⁰εἰσφέρειν χορόν. Ἐπεὶ οὖν ¹¹ἐφυσήθη, καὶ μέγα ἐφθέγγατο, ἅμα καὶ ἑαυτὸν καταστέλλει, καὶ ¹²τοὺς ἄλλους ¹³οἰκείει τὸ αὐτὸ δὴ τοῦτο ποιεῖν· ¹⁴γράφων, ὅτι ἐπιστεῖθην ἐγὼ, ταχέως ἐπελάβετο

1 CAP. I. v. 12—14.

^μ μεταδ. ἐνταῦθα διηλεκῶς, ἵνα καὶ τῶν B.K. ^ν τοὺς]+ἀτελευτήτους L. HOM. III. ^α τὸν] τὸ ter L. ^β ἡμῶν om. L. Mox τῆς om. I. ^γ πολλήν I.L. invita Cat. ^δ πολλήν] ἐν πολλοῖς μάλλον B.K. ^ε Παῦλος οὕτως αὐτὸν μ. hoc ord. L. Cat. II. αὐτὴν μ. οὕτως I. ^ς πολλήν]+δε B.K. Sav. cet. ^ζ αὐτὸν] καὶ αὐτὸν B.C.K. Sav. cet. ^η ὄγκ. ρεύμ. inverso ord. B.K. Mox τοῖνυν om. iidem. ^θ ὅτι καὶ] ἔτι, καὶ B.K. Sav. cet. ^κ τούτων K. Post μετέχειν add. τοῦτο (τοιούτο K.) γούν ἐνταῦθα δηλοῖ οὕτως εἰπὼν B.K. ^ι φέ-ρειν L. ^κ ἐφυσήθη C. Veron. ἐπήρθη Cat. ^ν τοὺς ἄλλους om. C.I.L. Mox ποιεῖ pro ποιεῖν iidem. Vulgatum tuentur Cat. Vet. ^ο οἰκείει] καὶ πεί-θει B.K. ^π γράφων]+τε Sav. cet. invitis libris. ^δ pro ὅτι B.K. Sav. cet.

^aἐαυτοῦ, ἵνα μὴ νομίσῃς ὅτι ἐξ ὑπερηφανίας τοῦτό φησιν. "Ορα ⁵⁶² τοίνυν ποία κέχρηται ¹διορθώσει ἐπάγων καὶ λέγων. "Χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο, θέμενος ²εἰς διακονίαν." "Ορᾷς πῶς πανταχοῦ τὸ ἐαυτοῦ κατόρθωμα κρύπτει, καὶ τὸ πᾶν ἀνατίθησι τῷ θεῷ, ³ἐπὶ τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον τὸ αὐτεξούσιον μὴ λυμῆνασθαι; "Ἐφη γὰρ ἂν ἴσως ὁ ἄπιστος, εἰ τὸ πᾶν τοῦ θεοῦ ἐστί, καὶ οὐδὲν παρ' ἡμῶν εἰσφέρεται, ἀλλ' ὥς ξύλα καὶ λίθους μετακινεῖ πρὸς φιλοσοφίαν ἀπὸ κακίας, τί δήποτε Παῦλον μὲν τοιοῦτον B εἰργάσατο, τὸν δὲ Ἰούδαν οὐκέτι; Ταύτην οὖν ἀναιρῶν τὴν ἀντίθεσιν, ὅρα πῶς μετὰ συνέσεως τῷ λόγῳ κέχρηται. "Ἐπιστεύθην, φησὶν, ἐγώ." Τοῦτο αὐτοῦ κατόρθωμα καὶ ἀξίωμα, ἀλλ' ⁴οὐκ αὐτοῦ ὅλον· ὅρα γὰρ τί φησι. "Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ." Τοῦτο τοῦ θεοῦ· εἶτα πάλιν τὸ ⁵αὐτοῦ. "ὅτι πιστόν με ἠγήσατο" πάντως ἐπειδὴ ἔμελλεν ἀφ' ἐαυτοῦ χρησιμεύειν. "Θέμενος, φησὶν, εἰς διακονίαν, ἵτον πρότερον ὄντα βλάβσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἡλεήθην, ὅτι ἀγνωῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ." "Ορα πῶς καὶ C τὸ αὐτοῦ τίθησι, καὶ τὸ τοῦ ⁶θεοῦ, τὸ πλέον νέμων τῇ τοῦ θεοῦ προνοίᾳ, τὸ δὲ ⁷αὐτοῦ συστέλλων, ⁸πλὴν ὅσον μὴ λυμῆνασθαι, ὥς ἔφθην εἰπὼν, ⁹τῷ αὐτεξουσίῳ. ¹⁰Τί ἐστί, "τῷ ἐνδυναμώσαντί με;" Φορτίον ἐυπῆλθε μέγα, καὶ πολλῆς ἐδεῖτο τῆς ἁνωθεν ροπῆς. Ἐννόησον γὰρ ὅσον ἦν πρὸς καθημερινὰς ὕβρεις, λοιδορίας, ἐπιβουλάς, κινδύνους, σκώμματα, ὀνειδή, θανάτους ἵστασθαι, καὶ μὴ ἀποκάμνειν, ¹¹μηδὲ ὀλισθαίνειν μηδὲ περιτρέπεσθαι, ἀλλὰ πάντοθεν βαλλόμενον μυρίοις καθ' ἐκάστην ἡμέραν ¹²στοῖς βέλεσιν, ἀτενὲς ἔχοντα τὸ ὄμμα ἐστάναι D καὶ ἀκατάπληκτον. Τοῦτο οὐκ ἦν ἀνθρωπίνης ἰσχύος, ἀλλ' οὐδὲ τῆς τοῦ θεοῦ ροπῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως. "Οτι γὰρ προειδὼς αὐτὸν τίς ἔσται, εἴλετο αὐτὸν, ἀκουσον τί φησι, πρὶν ἢ ἄψασθαι αὐτὸν τοῦ κηρύγματος· ¹³"Σκευὸς ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων." "Ὡσπερ ¹⁴γὰρ οἱ βαστάζοντες τὸ σημεῖον τὸ βασιλικὸν ἐν πολέμῳ, [τὸ λεγόμενον ¹⁵τῇ συνηθείᾳ λάβουρον,]

² Act. ix. 15.

^a αὐτοῦ B.I.K.L. Mox νομισθῇ B.K. νομίση I. ¹ ἐπιδιορθώσει Cat. Mox καὶ χάριν B. ² εἰς τὴν δ. K. ³ ἐπὶ] ἀλλ' ἐπὶ B K. Sav. cet. Post ὅσον add. ἦν B.K. ⁴ οὐχὶ C. ⁵ καὶ accessit ex omnibus. Post Ἰησοῦ add. τῷ κ. ἡμῶν C. ⁶ ἐαυτοῦ L. ⁷ τὸν] τὸ I.L. ⁸ θεοῦ] + μᾶλλον B.K. ⁹ αὐτοῦ] πᾶν K. ¹⁰ πλὴν ὅσον] καὶ οὕτω διδούς ὥστε B.K. ¹¹ Vid. Annot. ¹² τί] + δὲ B.C.K. Sav. cet. Post με add. ἀκουε B.K. Sav. cet. ¹³ ἐπῆλθε C.I.L. invita Cat. ¹⁴ μηδὲ ὀλισθαίνειν om. C.K. Vet. inclusum a Sav. ¹⁵ τοῖς om. K. ¹⁶ γὰρ om. B.K. ¹⁷ λάβουρον τῇ συν. hoc ord. I. Haec τὸ λ. τῇ συν. λάβουρον, quae desunt in B.C.K. post Sav. inclusimus.

Ε πολλῆς δέονται τῆς ἰσχύος καὶ τῆς ἐμπειρίας, ὥστε αὐτὸ μὴ
 προδοῦναι τοῖς πολεμίοις· οὕτω καὶ οἱ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ
 βασιτάζοντες οὐκ ἐν πολέμῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν εἰρήνῃ, πολλῆς
 δέονται τῆς δυνάμεως, ὥστε τοῖς κατηγοροῖς ^κ αὐτὸ μὴ ἐκδοῦναι
 στόμασιν, ἀλλὰ βασιτάζειν ^ι καλῶς καὶ φέρειν τὸν σταυρόν.
 Πολλῆς γὰρ ὄντως δεῖ τῆς ἰσχύος, ὥστε βασιτάσαι τὸ ὄνομα
 τοῦ Χριστοῦ. Ὁ γὰρ ἀνάξιόν τι ^μ ἢ λέγων, ἢ πράττων, ἢ
 φρονῶν, οὐκ ἐβάστασε τὸ ὄνομα, οὐκ ἔχει τὸν Χριστὸν ἐν
 ἑαυτῷ. Πομπεύει δὲ ὁ βασιτάζων, οὐ δι' ἀγορᾶς, ἀλλὰ διὰ τῶν
 οὐρανῶν, καὶ πάντες πεφρίκασιν ἄγγελοι δορυφοροῦντες καὶ
 θαυμάζοντες. “Χάριν ἔχω, φησί, τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χρι-
 στῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.” Ὁρα πῶς καὶ τῶν αὐτοῦ χάριν
 αὐτῷ ^ν εἰδέναι λέγει. “Ὅτι σκευὸς ἐκλογῆς ^ρ ἐστὶ, φησὶν αὐτῷ
 χάριν εἰδέναι. ^ι Καίτοι τοῦτο σὸν γέγονεν, ὦ μακαρίε Παῦλε·
 563 οὐ γὰρ προσωπολήπτης ὁ θεός. ^ι Τουτέστιν, ὅτι κατηξιώσέ με
 τῆς διακονίας ταύτης· τοῦτο γὰρ ^α με τοῦ πιστὸν εἶναι νομίζειν
 σημεῖον. Καθάπερ γὰρ ἐν οἰκίᾳ οὐ τῷ πιστευθῆναι μόνον ὁ
 οἰκονόμος χάριν ἔχει τῷ δεσπότῃ, ἀλλὰ καὶ ^β σημεῖον τίθῃσι
^γ τοῦτο, ὅτι αὐτὸν τῶν ἄλλων ἡγείται πιστότερον· τὸν αὐτὸν
 δὴ τρόπον καὶ ἐνταῦθα.
 Εἶτα σκόπει πῶς ἐπαίρει τὸν ἔλεον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν φιλαν-
 θρωπίαν, τὸν ^ω πρότερον αὐτοῦ βίον ἐξηγούμενος. “^α Τὸν πρό-
 564 τερον, φησὶν, ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν.”
 Καὶ ὅταν μὲν περὶ Ἰουδαίων διαλέγῃται τῶν ἔτι ἀπίστων, μεθ'
 ὑποστολῆς κέχρηται τῷ λόγῳ· ³ “Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς, ^γ φησὶν,
 ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν” περὶ δὲ ἑαυτοῦ
 φησι, “βλάσφημον ὄντα καὶ ^δ διώκτην.” Ὁρᾷς τὴν ^α καταφο-
 ρὰν αὐτοῦ, ^β πῶς οὐκ ἔστι φίλαυτος, πῶς συνεσταλμένην κέκτη- (261)
 565 ται τὴν διάνοιαν; Οὐκ ^ε ἔρκει εἰπεῖν, “βλάσφημον ὄντα,” ^δ ἀλλὰ
 566 ^ε καὶ διώκτην· καὶ πάλιν ἐπίτασις τῆς διώξεως. Οὐ μόνον ^ε γὰρ,

³ Rom. x. 2.

^κ αὐτὸ—στόμασιν] στόμασι μὴ ἐκδοῦναι L. ^ι καλῶς καὶ] καὶ καλῶς K.
 Mox αἰεὶ pro τὸν σταυρόν B.K. ^μ ἢ om. B.K. ^ν εἰδέναι λέγει] Sic L.
 Veron. λέγει εἰδέναι C.I. οἶδεν B.K. Sav. cet. ^ρ ἐστὶ]+γὰρ B. Sav. cet.
 γὰρ post σκευὸς add. K. ^ι ἐστὶ]+εἶπεν B.K. ^ι καίτοι] καὶ ὅτι C. τοῦτο
 σὸν] οὕτω vel οὕτως C.L. καίτοι—γέγονεν] καὶ τοιοῦτος γέγονας I. ^ι του-
 τέστιν] ἀλλὰ χάριν ἔχω, φησὶν B.K. Sav. cet. ^α με om. L. ^β τὸ σημεῖον
 Edd. τὸ om. C.L. ^γ τοῦτο—ἄλλων] ἐκεῖνο φ' B.K. ^ω πρότερον] πρὶν K.
^α τὸν] τὸ I. φησὶν, ὄντα pro ὄντα, φησὶ C.K.I.L. ^γ φησὶν om. K. ^δ δι-
 ωκτην]+καὶ ὑβριστήν B.K. Sav. cet. ^ε καταφ. καὶ πῶς δείκνυσιν ὅτι οὐκ
 ἔστι φ. ἀλλὰ συνεστ. B.K. ^β πῶς] ὅτι I.L. invita Cat. Mox καὶ πῶς συν. I.
^ε ἔρκει] ἔρκεσεν αὐτῷ B.K. Statim ἑαυτὸν pro ὄντα iidem. ^δ ἀλλὰ om. I.
 καὶ διώκτην om. Veron. ἀλλὰ—διώξεως] καὶ διώκτην, ἀλλ' ὅτι καὶ μετ' ἐπιτά-
 σεις τοῦτο ἔπραττε B.K. Sav. cet. Post ἔπραττε haec inserunt B.K. προστί-
 θησι· καθ' ὑπερβολὴν γὰρ ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, καὶ πάντας ἡμην φυ-
 λακίζων ἀγίους. ^ε δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν. ^ε γὰρ om. B.K.

φησί, μέχρις ἐμοῦ ἴστων τὸ φαῦλον, οὐδὲ ἠρκούμην αὐτὸς βλασφημῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς βουλομένους εὐσεβεῖν ἐδίδωκον. Πολλὴ τῆς βλασφημίας ἡ μανία. “Ἄλλ’ ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ.” Τίνος οὖν ἔνεκεν καὶ ἄλλοι Ἰουδαῖοι οὐκ ἡλεήθησαν; “Ὅτι οὐκ ἐξ ἀγνοίας, ἀλλὰ καὶ εἰδότες καὶ σφόδρα ἑπιστάμενοι. Καὶ ἵνα μάθης ἀκριβῶς, ἄκουε τοῦ εὐαγγελιστοῦ λέγοντος, ἵδι 4 “Πολλοὶ ἐκ τῶν Φαρισαίων καὶ Ἰουδαίων ἐπίστευον ἡ μὲν, οὐχ ὁμολόγουν δὲ ἡγάπησαν ἰγὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.” Καὶ πάλιν ὁ Χριστὸς 3 φησι “Πῶς δύνασθε πιστεῦναι, δόξαν παρὰ ἁλλήλων λαμβάνοντες;” καὶ πάλιν, “Ταῦτα εἶπον, φησὶν, οἱ γονεῖς τοῦ τυφλοῦ διὰ τοὺς Ἰουδαίους, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται.” Καὶ οὗτοι δὲ οἱ Ἰουδαῖοι πάλιν ἔλεγον, “Ὅρατε ὅτι οὐδὲν ὠφελοῦμεν; ῥῶτι πᾶς ὁ κόσμος ὑπάγει ὀπίσω αὐτοῦ.” Πανταχοῦ γὰρ αὐτοῖς τὸ τῆς φιλαρχίας πάθος ἠνώχλει. Καὶ μὴν αὐτοὶ εἶπον, ὅτι 5 “Οὐδεὶς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ θεός” καὶ εὐθέως ἐποίησε τοῦτο, ὅπερ ἔφησαν εἶναι E σημεῖον θεοῦ. Οὐκ ἦν οὖν ταῦτα ἀγνοίας. Πού δὲ ὁ Παῦλος ἦν τότε; ἴσως ἂν τις εἴποι. Παρὰ τοὺς πόδας 9 Γαμαλιήλ, οὐδὲν κοινὸν μετὰ τῶν ὄχλων ἔχων τῶν στασιαστών. 1 Πού δὲ Γαμαλιήλ; Ἀνὴρ τις ἦν οὐ φιλαρχίας ἔνεκέν τι ποιῶν. Πῶς οὖν μετὰ ταῦτα εὐρίσκεται μετὰ τοῦ ὄχλου ὁ Παῦλος; Ἐώρα αὐξανόμενον τὸ δόγμα καὶ κρατοῦν λοιπὸν, καὶ πάντας αὐτοὺς 2 πειθομένους. Ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ Χριστοῦ ποτὲ μὲν αὐτῷ συνήεσαν, ποτὲ δὲ τοῖς διδασκάλοις 3 τότε δὲ τέλεον ἀπεσχίσθησαν. Τότε λοιπὸν, οὐχ ὥς οἱ λοιποὶ φιλαρχίας ἔνεκεν F 4 ἔπραττεν ἅπερ ἔπραττεν, ἀλλὰ ζήλου. Τίνος 5 γὰρ ἔνεκεν εἰς Δαμασκὸν ἐπορεύετο; Λύμην τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζε, καὶ ἐδεδοίκει μὴ πανταχοῦ διαδοθῇ τὸ κήρυγμα. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι οὐχ 564 οὕτως 6 οὐ τῆς προστασίας τῶν πολλῶν ἔνεκεν, ἀλλὰ φιλαρχίας χάριν πάντα ἔπραττον. Ὅρα 7 γοῦν τί φασιν 8 “Ἀροῦσιν ἡμῶν τὸ ἔθνος καὶ τὴν πόλιν.” Ποίους αὐτοὺς 9 κατέσεισε φόβος; Ἀνθρώπινος. Ἐκεῖνο δὲ ἄξιον ἐξετάσαι, πῶς ἀκριβῆς

4 Joan. xii. 42, 43. v. 44. ix. 22. xii. 19.

5 Luc. v. 21.

6 Joan. xi. 48.

1 εὐσεβεῖν] βλασφημεῖν K. Apud eundem recens manus correxit τοὺς μὴ β. 2 ὅτι] φησιν, ὅτι L. 3 ἑπιστάμενοι] + ἔπραττον ἅπερ ἔπραττον B.K. Sav. cet. 4 ὅτι om. B.K. καὶ Ἰουδαίων om. C. 5 μὲν] + φησιν B.K. 6 γὰρ] + φησιν I. 7 φησι om. B. 8 ἀλλήλων] ἀνθρώπων K.L. 9 αὐτοὶ δὲ οἱ] οἱ αὐτοὶ δὲ I. 10 ὅτι om. B.K. 11 Γαμαλιήλου I. 12 πού δὲ] Sic C.I. Vet. τίς δὲ ὁ L. 13 ὁ δὲ Edd. 14 πειθ.] μὴ πειθ. C.I.L. 15 τότε] ὅτε B.K. Sav. cet. Mox ἀπεσχίσθησαν pro ἀπεσχονίσθησαν omnes. 16 ἔπραττεν] ἐποίησεν bis B.K. 17 ἔπραττεν ὁ Παῦλος L. 18 γὰρ] οὖν B.K. 19 οὐ] + γὰρ B.K. Sav. cet. 20 γοῦν] γὰρ L. 21 κατέσειε I.

ὡν περὶ τὸν νόμον, οὐδὲν ἔγνω· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ λέγων· ⁷ “Ὁ
 προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ.” Πῶς οὖν οὐκ
^aοἶδε ζηλωτῆς ὑπάρχων τοῦ πατρῷου νόμου, παρὰ τοὺς πόδας
^bΓαμαλιήλου παιδευόμενος; ἀλλ’ οἱ μὲν ἐν λίμναις καὶ ποτα-
 B μοῖς διατρίβοντες καὶ ^cτελωνίοις ^dπροσέδραμον καὶ ἐδέξαντο,
 σὺ δὲ διώκεις ὁ νομομαθής; Διὰ τοῦτο ^eκατεγίνωσκεν ἑαυτοῦ,
 λέγων, ⁸ “Οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος.” διὰ τοῦτο
 τὴν ἄγνοιαν ὁμολογεῖ, ἣν ἁπιστία ἔτικτε· διὰ τοῦτο ^fφησιν
 ἐλεθῆναι. Τί ἐστι, “Πιστόν με ἠγήσατο;” Οὐδὲν τῶν δε-
 σποτικῶν προσεδίδον· πάντα ^hαὐτοῦ ἔλεγεν εἶναι, καὶ τὰ ἴδια
 οὐκ ἐσφτερίζετο τὴν τοῦ θεοῦ δόξαν. Ἄκουε γὰρ αὐτοῦ καὶ
 ἀλλαχοῦ λέγοντος, ⁹ “Ἄνδρες, τί ἡμῖν προσέχετε; ἡμεῖς ὁμοιο-
 C παθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι.” Τοῦτό ἐστι, “πιστόν με ἠγή-
 σατο.” Καὶ ^kγὰρ καὶ ἀλλαχοῦ, ¹⁰ “Περισσότερον αὐτῶν πάντων
 ἐκοπίασα, φησὶν· οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ’ ἡ ἰχάρις ἡ σὺν ἐμοί.” καὶ
 πάλιν, “Ὁ ἐνεργῶν ἐν ἡμῖν καὶ ^mτὸ θέλει καὶ τὸ ἐνεργεῖν.”
 Δείκνυσιν ⁿἑαυτὸν τιμωρίας ἄξιον· ὁ γὰρ ἔλεος ἐπὶ τούτοις γί-
 νεται. Ὁ καίτοι ἀλλαχοῦ φησι· ¹¹ “Πώρως ἀπὸ μέρους τῷ
 Ἰσραὴλ γέγονεν.” Ἄλλ’ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, ^pφησὶν, ὑπερε-
 D πλεόνασε μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.”
 Τί ἐστι τοῦτο; Ἰνα μὴ ἀκούσας, “ἠλεήθην,” τοσοῦτον μόνον
 ἡ νομίσης. Βλάσφημος, φησὶν, ἤμην καὶ διώκτης καὶ ὑβριστής·
 οὐκοῦν ^rκαὶ κολάσεως ἄξιος· ἀλλ’ οὐκ ^sἐτιμωρήθην· ἠλεήθην γάρ.
 Ἄρ’ οὖν τοῦτο μόνον, καὶ μέχρι τούτου ὁ ἔλεος, τοῦ μὴ δοῦναι
 τιμωρίαν; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ἕτερα πολλὰ καὶ μεγάλα. Οὐ
 γὰρ τῆς ἐπηρτημένης ἡμῶς δίκης ^vμόνης ἀπῆλλαξεν ὁ θεός, ἀλλὰ
 καὶ δικαίους ἐποίησε καὶ υἱοὺς καὶ ἀδελφούς καὶ φίλους ^wκαὶ
 E κληρονόμους καὶ συγκληρονόμους. Διὰ τοῦτό φησιν, “ὑπερε-
 πλεόνασεν ἡ ^xχάρις” ὑπερέβη καὶ ^yτὸν ἔλεον τὰ μέτρα. Ταῦτα

⁷ Rom. i. 2.⁸ 1 Cor. xv. 9.⁹ Act. xiv. 15.¹⁰ 1 Cor. xv. 10.

Philipp. ii. 13.

¹¹ Rom. xi. 25.

^a οἶδας B.K. Sav. cet. Statim ὁ ζηλωτῆς B. Mox ὁ παρὰ B.K. ^b Γαμα-
 λιήλ C. ^c τελωνίοις C.L. τελωνία I. τελωνίφ Cat. telonio Vet. τελῶναι Edd.
^d προσέδραμον] καὶ ἐσώθησαν L. ^e κατεγίνωσκεν] καὶ καταγινώσκει B.K.
^f ἁπιστία sine artic. C.I.K.L. ^g φησιν] + γοῦν B.K. ^h αὐτοῦ] τοῦ θεοῦ L.
ⁱ ἡμεῖς] καὶ ἡμεῖς B.K. Mox ἐσμεν ὑμῖν C.I.K. ὑμῖν ἐσμεν Edd. ὑμῖν om. L.
^k γὰρ καὶ] πάλιν B.K. Sav. cet. καὶ om. I. Veron. ^l χάρις] + τοῦ θεοῦ Sav.
 cet. τοῦ θεοῦ om. C.I. Veron. ^m τῷ bis L. ⁿ ἑαυτὸν] + ἐκ τούτου B.K.
 Sav. cet. ^o καίτοι] καὶ πάλιν K. Sav. cet. καὶ B. Mox φησιν ὅτι π. B.K.
^p φησιν om. B.K. Mox τῆς om. C.L. ^q νομίσης] + ὅσον ἐπίστευσε B.K.
^r καὶ om. K. ^s ἐτιμ.] + ἀλλ’ ἠλεήθην B. Mox γὰρ om. K. ^t δ] τὸ B.C.L.
 ὁ om. I. ^v μόνον L. ἀπῆλλαξε ante δίκης transp. idem. ^w καὶ κλ. καὶ
 συγκλ. om. B.K. καὶ συγκλ. in marg. I. ^x χάρις] + θηλῶν ὅτι B.K. Sav.
 cet. ^y τὸ ἔλεος Veron. τοῦ ἐλέου I. Statim ὧρα pro μέτρα B.K. Sav. cet.

γὰρ οὐκ ἐλεοῦντός ἐστιν, ^αἀλλὰ φιλοῦντος, καὶ σφόδρα ἀγα-
πῶντος. Εἰπὼν τοίνυν πολλὰ καὶ μεγάλα περὶ τῆς φιλανθρω-
πίας τοῦ θεοῦ, ὅτι βλάσφημον ὄντα ^ακαὶ διώκτην καὶ ὑβριστὴν
(262) ἠλέησε, καὶ ὅτι οὐ μέχρι τοῦτου ἔστη μόνον, ἀλλὰ καὶ μεγάλων
ἐτέρων ἠξίωσε, πάλιν ἐκεῖνο ἀσφαλίζεται τὸ τῶν ἀπίστων, ^βτὸ
μὴ λέγειν ὅτι ἡ προαίρεσις ἀνήρηται· ἐπήγαγε γοῦν, “Μετὰ ^F
πίστεως καὶ ἀγάπης ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” Τοσοῦτον μόνον,
φησὶν, ἡμεῖς εἰσηνέγκαμεν· ^δἐπιστεύσαμεν, ὅτι δύναται ἡμᾶς
σῶσαι.

^εἈγαπήσωμεν τοίνυν αὐτὸν διὰ τοῦ Χριστοῦ. Τί ἐστι,
“διὰ τοῦ Χριστοῦ;” Ὅτι αὐτὸς ἡμῖν τοῦτου πρόξενος γέγονεν,
οὐχ ὁ νόμος. Ὅρᾳς τίνων μὲν ὁ Χριστὸς αἷτιος ἡμῖν γέγονεν
ἀγαθῶν, τίνων δὲ ὁ νόμος; ^εΚαὶ οὐχ ἀπλῶς εἶπεν, ἐπλεόνασεν ⁵⁶⁵
ἡ χάρις, ἀλλ’, “ὑπερεπλεόνασε.” Καὶ γὰρ ὄντως ὑπερεπλεό-
νασε· τοὺς μυρίων κολάσεων ἀξίους, τοὺτους εἰς υἰοθεσίαν ^βἤγα-
γεν ἐξαίφνης. Ἰδοὺ πάλιν τὸ, ἐν, διὰ ἐστιν. Οὐ γὰρ πίστεως
δεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀγάπης. Ἐπεὶ ^ιπολλοὶ καὶ νῦν εἰσὶν, ὅτι
μὲν ἔστιν ὁ Χριστὸς θεὸς πιστεύοντες, οὐκ ἀγαπῶντες δὲ αὐ-
τὸν, οὐδὲ τὰ τῶν φιλοῦντων πράσσοντες· πῶς γὰρ, ὅταν πάντα
αὐτοῦ προτιμῶσι, χρήματα, γέनेσιν, εἰμαρμένην, παρατήρησιν,
κληδονισμούς, οἰωνισμούς; ^κὍταν εἰς ὕβριν αὐτοῦ ζῶμεν, εἰπέ ^B
μοι, ποία ἀγάπη; Εἴ τις ἔχει φίλον θερμὸν καὶ διάπυρον, ^κκᾶν
οὕτω φιλεῖτω τὸν Χριστόν· κᾶν οὕτω φιλεῖτω τὸν ὑπὲρ τῶν
ἐχθρῶν ^μτὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδοκότα, οὐδὲν ἡμῶν κατωρθωκότων.
Τί λέγω, κατωρθωκότων; μεγάλα μὲν οὖν ἐργασασμένων κακὰ,
καὶ τετολμηκότων ἀτόλμητα ἀντ’ οὐδενός, ^νμετὰ μυρίας εὐερ-
γασίας καὶ κηδεμονίας, οὐδὲ οὕτως ^οἔρριψεν, ἀλλὰ τότε μάλιστα
τὸν υἱὸν ἔδωκεν, ὅτε μείζονα ἠδικήσαμεν· ἡμεῖς δὲ μετὰ ^ρτὸ
τοσοῦτων τυχεῖν, μετὰ τὸ γενέσθαι φίλοι, μετὰ ^ρτὸ πάντων
τῶν ἀγαθῶν ἀξιωθῆναι δι’ αὐτοῦ, ^ροὐδὲ ὡς φίλον ἠγαπήσαμεν.
Καὶ τίς ἡμῖν ἔσται ἐλπίς; Τάχα φρίττετε πρὸς τὸ ῥῆμα· ἀλλ’ ^C

^α ἀλλὰ καὶ σφόδρα φιλοῦντος. εἰπὼν L. ^α καὶ ὑβρ. καὶ διώ. inverso ord. Edd. ^β τὸ] φημί δὴ τὸ L. ^γ ἐν] τῆς ἐν B.K. Ben. ^δ ἐπιστεύσαμεν] τὸ πιστεύσαι L. ^ε ΘΕΙΚΟΝ. Ὅτι δεῖ τὸν Χριστὸν ὡς φίλον γνῆσιον ἀγαπᾶν· νῦν δὲ ὡς ἐχθρὸν μισοῦμεν καὶ ἀποστρεφόμεθα· καὶ ὅτι δεῖ ἡμᾶς τοὺς ἐχθροὺς ἀγαπᾶν καὶ εὐεργετεῖν. Veron. ^ι αὐτὸν] τὸν θεὸν L. ^κ καὶ om. B.K. Mox καὶ γὰρ δ. ὑπερ. om. L. ^λ ἤγαγεν] ἀγαγοῦσα B.K. Sav. cet. ^ε ἐξ. ἤγαγεν in-
verso ord. L. ^ζ πολλοὶ—εἰσὶν] καὶ νῦν π. εἰσὶν K. καὶ νῦν εἰσὶ π. L. Mox θεός om. B. ^η ὅταν]+δὲ B.K. Sav. cet. Mox ποία τοῦτο ἀγ. B. τοῦτο ποία ἀγ. K. ^θ κᾶν—κᾶν] ἐννοεῖτω πῶς αὐτὸν φιλεῖ, πῶς αὐτὸν περικαίεται, καὶ τίνα ὑπὲρ αὐτοῦ παθεῖν ἐστὶ παρεσκευασμένος· καὶ κᾶν B.K. ^ι τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν L. Mox τί λέγω κ. om. I. ^κ μετὰ] καὶ ὁ μὲν μετὰ τὰς B.K. Sav. cet. μετὰ τὰς C. μετὰ οὖν L. ^λ ἔρριψε]+τὴν ἀγάπην B.K. ^μ τὸ] τῶν I. ^ν τὸ] τῶν I. ^ρ οὐδ’ ὡς bis K.

^αεἴθε πρὸς τὰ πράγματα. Καὶ πῶς, φησὶν, οὐδὲ ὡς τοὺς φίλους οὕτω ^ιφιλήσωμεν τὸν θεόν; ^νἘγὼ πειράσομαι δεῖξαι· καὶ εἵχομαι μὲν μηδὲν δόξαι λέγειν, ἀλλὰ ληρεῖν, φοβοῦμαι δὲ μὴ κατὰ πραγμάτων ἢ τὰ λεγόμενα ^ωρήματα. ^ζὙπὲρ φίλων τῶν ὄντως φίλων πολλοὶ καὶ ζημιωθῆναι εἶλοντο πολλάκις· τοῦ δὲ Χριστοῦ ἕνεκεν οὐ ^υλέγω ζημιωθῆναι, ἀλλὰ τοῖς οὖσιν ἀρκεῖσθαι ^οοὐδεὶς ἀνέχεται. Ὑπὲρ φίλου πολλάκις καὶ ^υβρίσθημεν, D καὶ ^εχθρας ἀνεδεξάμεθα· διὰ δὲ τὸν Χριστὸν οὐδεὶς ^αἐχθραν ἀναδέχεται, ἀλλ' ^ιεἰκῇ, φησὶ, ^βφιλοῦ, εἰκῇ μὴ μισοῦ. Τὸν φίλον λιμώττοντα οὐδέποτε ^επεριοψόμεθα· τὸν δὲ Χριστὸν καθ' ἡμέραν ἡμῖν προσιόντα οὐχ ὑπὲρ τινος μεγάλου, ἀλλ' ὑπὲρ ^δἄρτου μόνου, οὐδὲ προσιέμεθα· καὶ ταῦτα ^εερευγόμενοι δυσωδίας, καὶ διασπώμενοι, καὶ γαστριζόμενοι, καὶ ^ιτὸν χθεσινὸν οἶνον ἀποπνέοντες, καὶ τρυφῶντες, καὶ οἱ μὲν πόρναις, ^εδιδόντες, E οἱ δὲ παρασίτοις, οἱ δὲ κόλαξιν, οἱ δὲ τέρασι καὶ μωροῖς καὶ ^νἄναισιν· καὶ γὰρ τὰ τῆς φύσεως ^ιἁμαρτήματα ταῦτα φέρουσιν εἰς τέρψιν. ^κΦίλοις τοῖς ὄντως φίλοις οὐδέποτε φθονοῦμεν, ^ιοὐδὲ δακνόμεθα τῇ τούτων εὐπραγίᾳ· ἐπὶ δὲ τοῦ Χριστοῦ ^μτούτο πάσχομεν· καὶ μέζονα ἴδοι τις ἂν τὴν φιλίαν ἰσχύουσαν, ἢ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον. Καὶ γὰρ ὁ ὕπουλος καὶ ὁ φθονερός μᾶλλον τοῦ θεοῦ τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖται. Πῶς; ἐγὼ λέγω· F ^πὅτι τοῦ μὲν θεοῦ ὀρώντος τὰ κατὰ καρδίαν, οὐκ ^οἀφίσταται δόλους ^ρράπτων· ἂν δὲ ἄνθρωπον ἴδῃ ἄνθρωπος, ἀπόλωλε, ^ρκαὶ 566 αἰσχύνεται, καὶ ἐρυθρία. ^qΤί λέγω; πρὸς φίλον μὲν κακούμενον ἀπερχόμεθα, κἂν ^ιμικρὸν ἀναβαλόμεθα, φοβούμεθα μὴ καταγνωσθῶμεν· τοῦ δὲ Χριστοῦ πολλάκις ἐν δεσμοῖς ἀποθανόντος, οὐδὲ ἐπεσκεψάμεθα. Καὶ πρὸς τοὺς φίλους δὲ τοὺς πιστοὺς, οὐκ ἐπειδὴ πιστοὶ εἰσιν, ἀπερχόμεθα, ἀλλ' ἐπειδὴ φί-

^α εἴθε] + πρὸς τὸ ῥῆμα, καὶ μὴ B.K. ^ι φιλήσωμεν I. φιλοῦμεν C.K. Statim τὸν Χριστὸν B.I. ^ν ἐγὼ] πῶς; ἐγὼ B.I.K. Sav. cet. ^ω ῥήματα om. B.C.K. inclusum a Sav. ^ζ ὑπὲρ] σκόπει δέ· ὑπὲρ B.K. Sav. cet. ^υ λέγω] Sic C.I.L. μόνον λέγω B.K. μόνον Edd. ^ο οὐδεὶς] καὶ οὐδεὶς C.I. Veron. ^ε ἐχθρας L. ^β φιλοῦ] φιλοῦμεν L. εἰκῇ μὴ μισοῦ om. C.I.L. ^ε περιοψόμεθα] περιόψασθαι ἀνεχόμεθα B.K. ^δ ἄρτου μόνου] ἐνὸς ἄρτου L. ἄρτου μόνον B.C.K. Statim οὐδὲν προϊέμεθα C.I.L. ^ε ἐρευγόμενοι—τρυφῶντες] διασπώμενοι καὶ γαστριζόμενοι αὐτοὶ καὶ τρυφῶντες, καὶ δυσωδίας πολλῆς ἀποπνέοντες ἐκ τοῦ χθεσινοῦ οἴνου, ὃν πολλὸν καὶ ἄκρατον ἡμῖν ἐνεχάμεν B.K. ^ι τοῦ χθεσινοῦ οἴνου L. ^ε διδόντων B.K. ^ν ἄναισιν (sic) I. ἄναισιν scripsit Editor Ben. 2^{dae}. ^ι ἀρρωστήματα I. Statim ταῦτα πολλάκις φ. B.K. ^κ φίλοις] καὶ φίλοις Sav. cet. τῷ δὲ Χριστῷ οὐδὲ εἰς. ἄλλως δὲ, φίλοις B.K. ^ι οὐδὲ—εὐπραγία om. L. ^μ τούτω] καὶ τούτω B.K. Sav. cet. ^π ὅτι τοῦ μὲν] οὐδεὶς τοῦ B.K. ^ο ἀφίσταται] + ἄνθρωπος Sav. cet. invitis libris. οὐκ ἀφ. δ. β.] τοῦ δόλους ^ρράπτειν ἀφ. B.K. ^ρ καὶ αἰσχύνεται assumtum ex B.C.I.K. ^q τί] + τούτω B.K. Sav. cet. ^ι μικρὸν] + τι iidem. Statim ἀναβαλλ. I.L.

λοι. Ὁρᾶς οὐδὲν φόβω θεοῦ γινόμενον, οὐδὲ τῷ περὶ αὐτὸν
 φίλτρῳ, ἀλλὰ τὰ μὲν ^αφιλία, τὰ δὲ συνηθεία; Ὁρῶντες φίλον
 ἀποδημοῦντα, κλαίοντες, στένομεν· ἂν δὲ καὶ ἀποθανόντα ἴδω-
 μεν, ὀλοφυρόμεθα, καίτοιγε εἰδότες ὅτι οὐ διαπαντὸς ἡμῶν δια- B
 στησεται, [^εκαὶ ἐν τῇ ἀναστάσει]· τοῦ δὲ Χριστοῦ χωριζομένου
 ἡμῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν, μᾶλλον δὲ τὸν Χριστὸν καθ' ἐκά-
 στην ἡμέραν ἀπελαύνοντες ἀφ' ἡμῶν, οὐκ ἀλγοῦμεν, οὐδὲ δεινόν
 τι ^νπάσχειν νομίζομεν, ἀδικοῦντες, λυποῦντες, παροξύνοντες,
^ωτὰ μὴ δοκοῦντα αὐτῷ πράσσοντες. Ἀλλ' οὕτω τοῦτο φρι-
 κτὸν, εἰ ^κμηδὲ ὡς φίλῳ αὐτῷ κεκρήμεθα· ἐγὼ γὰρ δείξω, ὅτι
 (263) ^γὥς ἐχθρῷ αὐτῷ χρώμεθα. Πῶς; ¹²“Τὸ φρόνημα τῆς σαρ-
 κὸς, ^κφησὶν, ἐχθρα εἰς θεόν.” ^αΚαὶ τοῦτο αἰεὶ περιφέρομεν, C
^βτὸν δὲ Χριστὸν βουλόμενον ἐπιτρέχειν ἡμῖν διώκομεν· αἱ γὰρ
 πονηραὶ πράξεις τοῦτο ἐργάζονται· ^εποιοῦμεν αὐτὸν ὑβρίζεσθαι
 καθ' ἐκάστην ἡμέραν διὰ τὰς πλεονεξίας ἡμῶν, διὰ τὰς ἀρπαγὰς.
 Δοξάζεται τις εὐδοκίμων, καὶ τὰ ^δαυτοῦ φθεγγόμενος, καὶ τὴν
 ἐκκλησίαν ὠφελῶν καὶ ἡμεῖς τούτῳ φθονοῦμεν, ὅτι τὰ τοῦ θεοῦ
 ἐργάζεται· καὶ δοκοῦμεν ^εμὲν φθονεῖν ἐκείνῳ, ὁ δὲ φθόνος δια- D
 βαίνει εἰς ἐκείνον. ^εΚαὶ οὐ βουλόμεθα δι' ἐτέρων, ἀλλὰ δι'
 ἡμῶν τὴν ὠφέλειαν ^ηγίνεσθαι· οὐ διὰ τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ δι'
 ἡμᾶς· ἐπεὶ εἰ διὰ τὸν Χριστὸν, ἀδιάφορον ἦν ἡμῖν τὸ καὶ δι'
 ἐτέρων καὶ δι' ἡμῶν ταῦτα γίνεσθαι. Εἰπὲ γὰρ μοι, εἴ τις ἰα-
 τρὸς παιδα ^κἔχων τυφλοῦσθαι μέλλοντα, ^ιαὐτὸς μὲν ἐξασθενή-
 σει πρὸς τὴν ἰατρείαν, ἕτερον δὲ εὖροι δυνάμενον τοῦτο ἐργά-
 ζεσθαι, ἄρα ἂν ἀπήλασεν αὐτόν; Οὐδαμῶς· ἀλλὰ ^μμονονουχὶ
 ἐρεῖ πρὸς αὐτόν· εἴτε διὰ σοῦ, εἴτε δι' ἐμοῦ, τὰ τῆς ὠφελείας E
 γινέσθω. Τί δήποτε; Ὅτι οὐ τὸ ἑαυτοῦ ὄρᾳ, ἀλλὰ τὸ τῷ

¹² Rom. viii. 7.

^α τῇ φιλίᾳ ... τῇ συν. C. ^ε καὶ ἐν τῇ δ.] Sic C. Veron. ἀλλ' αὐτὸν ἐν
 τῇ δ. ἀποληψόμεθα B.K. Sav. cet. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς μετὰ μικρὸν ἀπελθόντες ἐκεί-
 ὄψόμεθα (sic) πάλιν αὐτὸν καὶ ἐν τῇ δ. I. Clausula non legitur in L. ^νπά-
 σχειν] ποιεῖν B.K. Sav. cet. ^ωτὰ] καὶ τὰ L. ^κμηδ' ὡς K. ^γὡς] καὶ ὡς
 B.K. Sav. cet. ^κφησὶν]+ὁ Παῦλος B.C.K. Sav. cet. φησὶν in marg. I.
 Post θεὸν add. ἐστὶν L. ^ακαὶ τοῦτο] ἡμεῖς δὲ τοῦτο μὲν B.K. Sav. cet.
^βτὸν δὲ Χριστὸν om. C.I. Veron. illud Vet. Statim αἰεὶ βουλ. Edd. αἰεὶ om.
 C.L. Vet. ἐπιτρ. ἡμῖν pro ἡμῖν ἐπιτρ. C.I.K.L. Post ἐπιτρέχειν add. καὶ πρὸς
 τὰς θύρας ἡμῶν ἐρχόμενον B.K. Sav. cet. Post διώκομεν add. πρὸς τ. θ. ἡ. ἐρ-
 χόμενον διώκομεν I. ^εποιοῦμεν] καὶ ποιοῦμεν B.K. Sav. cet. ^δαυτοῦ]
 τοῦ Χριστοῦ L. ^εμὲν om. B.K. ^εἐκείνον] τὸν Χριστὸν L. Χριστὸν B.K.
 Sav. cet. ^εκαὶ οὐ—δι' ἡμῶν] οὐ, φησὶν, ἀλλὰ β. οὐ δι' ἐτέρων, ἀλλὰ δι' ἡμῶν
 Sav. cet. οὐ, φησὶν, ἀλλὰ β. δι' ἡμῶν καὶ οὐ δι' ἐτέρων B.K. ^ηγίνεσθαι]+
 ὥστε καὶ τὸ φθονεῖν ἐστὶ διὰ τὸν Χριστὸν B.K. ^ιἦν] ἂν ἦν B. Sav. cet. ἂν K.
^κἔχει C.I.K.L. ^ιαὐτὸς] εἴτα αὐτὸς B.K. Mox ἐργάσασθαι L. ^μμονον-
 ουχὶ ἐρεῖ] καὶ προσελάβετο ἂν, καὶ μισθὸν ὑπέσχετο· καὶ τοιαῦτα εἶπε μονον-
 ουχὶ B.K.

παιδὶ συμφέρον. ¹³ Οὕτω καὶ ἡμεῖς, εἰ τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐωρῶμεν, ^ο εἵπομεν ἂν, εἴτε δι' ἡμῶν, εἴτε δι' ἐτέρου τινος τὸ λυσιτελές γινέσθω. ¹⁴ “Εἴτε ἀληθεία, εἴτε προφάσει, φησί, Χριστὸς καταγγέλλεται.” Ἄκουε ἡ γὰρ τοῦ Μωϋσέως λέγοντος πρὸς τοὺς παροξύναι αὐτὸν βουλομένους, ἡνίκα οἱ περὶ Ἑλλάδα καὶ Μωδαδ προεφήτεον. ¹⁵ “Μὴ ζηλοῖς σὺ ἡμεῖς; τίς δὲ πάντα τὸν λαὸν κυρίου προφήτας εἶναι;” Ταῦτα ἔδὲ πάντα ἀπὸ **F** φιλοδοξίας γίνεται. ^α Ἄρα οὐκ ἐχθρῶν ταῦτα καὶ πολεμίων; Εἰπέ ^ι σε τις κακῶς; ἀγάπησον αὐτόν. Καὶ πῶς ὀδυνητόν; ^ω Δυνατόν, ἐὰν θέλῃς ἂν δὲ καλῶς εἰπόντα φιλήσῃς, ^{οὐ} κέτι σοι χάρις· οὐ γὰρ διὰ τὸν κύριον, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐφημίαν τοῦτο **567** πεποίηκας. Ἐβλαψέ σε τις; εὐεργέτησον ἂν δὲ ὠφελήσαντα ὠφελήσῃς, οὐδὲν μέγα πεποίηκας. Ἡδικήθης καὶ ἐζημιώθης ἢ τὰ μεγάλα; τοῖς ἐναντίοις ἀμείψασθαι σπουδασον. Ναί, παρακαλῶ, οὕτω διοικῶμεν τὰ καθ' ἑαυτούς· ^α πανσώμεθα τοῦ ἀδικεῖν καὶ μισεῖν τοὺς ἐχθρούς. ^α Αὐτὸς τοὺς ἐχθρούς κελεύει φιλεῖν, ἡμεῖς δὲ καὶ αὐτὸν φιλοῦντα διώκομεν. Μὴ γένοιτο, φησί. ^β Τῷ ῥήματι τοῦτο πάντες φθεγγόμεθα, διὰ δὲ τῶν ἔργων οὐ ^ο πάντες. Τοσαύτη ἡ τῆς ἀμαρτίας ^α σκότωσις, ὅτι ἅπερ οὐκ ἔστι λόγῳ φορητὰ, ταῦτα δι' ἔργων φορητὰ ἔστιν. **B** Ἀποστῶμέν ^ο ποτε τῶν βλαπτόντων καὶ λυμαινόμενων ἡμῶν τὴν σωτηρίαν, ἵνα τύχωμεν ὧν τοὺς φίλους εἰκὸς τυχεῖν. ¹⁵ “Θέλω γὰρ, φησὶν, ἵνα, ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ὧσι καὶ ^ο οἱ μαθηταί μου, ἵνα τὴν δόξαν ὀρώσι τὴν ἐμήν.” Ἦς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ^β ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

13 Philipp. i. 18.

14 Num. xi. 29.

15 Joan. xvii. 24.

^ο οὕτω καὶ] οὕτως C. ^ο εἵπομεν L. Mox τὸ λυσιτελοῦν idem. ^ρ γὰρ om. B.K. Mox ἐπροφήτεον C. ^ι μοι C. Statim καὶ τίς B.K. Sav. cet. ^ι δὲ om. B.K. ^α ἀρ' οὐκ K. ἔργα pro ταῦτα B.K. Post πολεμίων add. ἂν δὲ νήφωμεν, οὐ μόνον οὐδενὶ τῶν ἐναντίων οὐχ ἀλωσόμεθα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν δεσποτικὴν ἐντολὴν βιοῦντες ἐσόμεθα. πῶς ἔσται δὲ τοῦτο; ἂν οὕτω ποιήσῃς οἷον idem. ^ι σοι C.L. Post αὐτὸν add. σὺ B.C.K. Sav. cet. ^ν δυνατόν] + ἀγαπᾶν τὸν τοιοῦτον B.K. ^ω δυνατόν] + καὶ σφόδρα δυνατόν B.K. Sav. cet. δυνατόν om. C.I.L. Veron. ^{οὐ} κέτι] οὐκ ἔστι B.C.K.I. ^ι τὰ om. B.K. ^α πανώμεθα I. ^α αὐτὸς] μᾶλλον δὲ αὐτὸς B.K. Post δὲ, εἰ a rec. man. superscript. in K. Mox ἡμεῖς κἀν τὸν φ. μὴ διώκωμεν idem. ^β τῷ om. B. τούτῳ pro τοῦτο C.I. ^ο πάντως L. ^α σκότωσις] + ἔστιν L. ^ο ποτε] ὀψὲ γούιν ποτε B.K. Sav. cet. ^ι ἵν' ὅπου B.L. Sav. cet. ^ο οἱ μ. μου] οὐτοι B.K. ^β ἐν (+αὐτῷ L.) Χριστῷ κ. τ. ε.] Sic B.I.K.L. χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ κ. τ. ε. Ben.

ΛΟΓΟΣ Δ.

C

¹ Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξηται Ἄριστος Χριστὸς τὴν ἅπασαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ΟΥΤΩ μεγάλοι εἰσὶν ^βαὶ ἐνέργειαι τοῦ θεοῦ, καὶ πᾶσαν ^D ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνουσαι προσδοκίαν ^εκαὶ ἐλπίδα, ὡς πολλὰ χροῦ καὶ ἀπιστεῖσθαι. Ἄ γὰρ μήτε ἐνενόησε, μήτε προσεδόκησε νοῦς ἀνθρώπινος, ταῦτα ἡμῖν ἐχαρίσατο. ^δὡς πολὺν τοὺς ἀποστόλους ποιεῖσθαι πόνον, ὥστε πιστευθῆναι τὰ δῶρα τὰ παρὰ τοῦ ^εθεοῦ παρασχεθέντα. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν ^εμεγάλων ἀγαθῶν τοῦτο πάσχομεν, ἄρα μὴ ὄναρ ἐστὶ; λέγοντες, ^ετῷ ἀπιστεῖν οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν τοῦ θεοῦ δωρεῶν. Τί οὖν ^ηἦν τὸ ^E ἀπιστούμενον; Εἰ οἱ ἐχθροὶ, εἰ οἱ ἁμαρτωλοὶ, εἰ οἱ ἐν νόμῳ μὴ (264) δικαιοθέντες, μὴδὲ δι' ἔργων, οὗτοι ἐξαίφνης διὰ πίστεως μόνης ἔμελλον τῶν πρωτείων τεύξεσθαι. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὑπὲρ τούτου διαλέγεται τοῦ κεφαλαίου, πολλὰ δὲ καὶ ἐνταῦθα. “Πιστὸς, φησὶν, ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ.” Ἐπειδὴ γὰρ Ἰουδαῖοι τοῦτ' ἄλλιστα ἐφείλκοντο, πείθει αὐτοὺς τῷ νόμῳ ^κπροσέχειν, ὡς ^F οὐκ ἐνὸν ἡχωρὶς ἐκείνου σωθῆναι πίστεως χωρὶς. Πρὸς τοῦτο τοίνυν μάχεται. Ἄπιστον γὰρ εἶναι ἐδόκει, εἰ δὴ ἄνθρωπος 568 πάντα τὸν ἔμπροσθεν ^μβίον καταδαπανήσεις εἰκὴ καὶ μάτην ἐν πονηραῖς πράξεσι καταναλώσας, ἔμελλε σῶζεσθαι ὕστερον ἀπὸ πίστεως μόνης. Διὰ τοῦτό φησι, “Πιστὸς ὁ λόγος.” Ἀλλὰ τινες οὐκ ἠπίστουν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐνεκάλουν, ὃ καὶ νῦν ποι-

1 CAP. I. v. 15, 16.

HOM. IV. * Ἰησοῦς Χριστὸς om. C. τὴν πᾶσαν C. et ante corr. K. ^β αὶ om. L. ^ε καὶ ἐλπίδα om. B.C.K. inclusum a Sav. ^δ ὡς—πόνον] διὰ τοῦτο καὶ πολὺν οἱ ἀπόστολοι λόγον ὑπὲρ τούτου ποιοῦνται B.K. Sav. cet. ^ε θεοῦ] + ἡμῖν B.I.K. Sav. cet. ^ε μεγ. ἀγαθῶν] παρ' ἡμῖν μεγ. πραγμάτων B.K. ^ε τῷ ἐν τῷ L. τὸ (sic) ἀπιστεῖν post πάσχομεν transp. I. ^η ἦν] ἐστὶ K. ^ι ὑπὲρ pro περὶ B.C.I.L. Mox δὲ om. B. ^κ προσέχειν] μὴ προσέχειν ex corr. C. Sic Vet. Mor. Ben. ^λ χωρὶς] δι' L. Sav. cet. χωρὶς erasum in C. Mox σωθῆναι ὥσπερ οὐδὲ πίστεως χ. B.K. ^μ βίον καταδαπανήσεις] Sic I.L. βίον om. Veron. καταδαπανήσεις (?) erasum in C. βίον καταδαπανήσας B.K. καταδαπανήσας βίον Sav. cet. Mox καταναλώσας om. B.C.K. inclusum a Sav. Post μάτην pergit L. καὶ καταλώσας (sic?) ἐν αἰσχροῖς πρ. ἔμελλε κ. τ. ε.

οὔσι, ^π ποτέ μὲν λέγοντες, ² “Ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ.” Ἐπειδὴ γὰρ ^ο ἔλεγεν, “Ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις,” ^α τί φασι; “Ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ.” Ταῦτα γὰρ μάλιστα οἱ Ἕλληνες φασι, διασύροντες τὰ ἡμέτερα. Ὅταν οὖν περὶ γεέννης ^τ διαλεγώμεθα B αὐτοῖς, καὶ ποῦ, ^φ φασὶ, ταῦτα ἄξια θεοῦ, εἰ ἄνθρωπος μὲν τὸν οἰκέτην λαβὼν τὸν ἑαυτοῦ πολλὰ ἡμαρτηκότα, ἀφίησι καὶ συγγνώμης ἄξιοι· ὁ δὲ ^τ θεὸς ἀθάνατα κολάζει; ^ν Καὶ ὅταν περὶ λουτροῦ πάλιν αὐτοῖς διαλεγώμεθα, καὶ τῆς διὰ τούτου τῶν ἁμαρτημάτων ἀφέσεως, ^ω ποῦ ταῦτα, φασιν, ἄξια θεοῦ, τὸν μυρία ἐργασάμενον κακὰ ἀφίεναι τῶν ἁμαρτημάτων; Ὅρᾳ τὴν ἐνδιάστροφον γνώμην, πῶς πανταχοῦ τὴν οἰκειάν ἐνδείκνυται φιλονεικίαν; Καὶ μὴν εἰ ἡ ἄφεςις κακὸν, καλὸν ἡ κόλασις· C εἰ δὲ ^κ ἡ κόλασις οὐ καλὸν, ἡ ἄφεςις καλόν· κατὰ τὸν ἐκείνων φημὶ λόγον· κατὰ γὰρ τὸν ἡμέτερον ἀμφοτέρα καλὰ· καὶ πῶς, ἐν ἐτέρῳ δείξομεν καιρῷ· οὐ γὰρ τοῦ παρόντος ἂν εἴη· Ὑβαθὺ γὰρ ὃν καὶ πολλῆς δεόμενον τῆς ἐπεξεργασίας, ἐν καιρῷ δεῖ ² τοῦτο προθεῖναι ἐπὶ τῆς ^υ ὑμῶν ἀγάπης. ^β Πόθεν τοίνυν πιστὸς ὁ λόγος; Καὶ ἀπὸ τῶν ^ε προαγόντων, καὶ ἀπὸ τῶν μετὰ ταῦτα. ^α Ὅρα πῶς καὶ προκατασκευάζει, καὶ μετὰ τὸ κατα- D σκεῦσαι αὐτῷ ἐνδιατρίβει. Τὸ γὰρ εἰπεῖν, ὅτι βλάσφημον ὄντα καὶ διώκτην ἠλέησε, τοῦτο κατασκευάζοντος ἦν. Καὶ οὐκ ἠλέησε, φησὶ, μόνον, ἀλλὰ καὶ πιστὸν ἐποίησε· ^ε τοσοῦτον οὐ χρῆ, φησὶν, ἀπιστεῖν ὅτι ἠλέησεν. Οὐδεὶς γὰρ ὁρῶν τὸν δεσμώτην ἐν βασιλείοις στρεφόμενον, ὅτι ἠλεήθη ἀμφιβάλλει· ^ε ποτέ· ὅπερ ἐπὶ τοῦ Παύλου ἦν ἰδεῖν. ^η Καὶ πάλιν πόθεν; Ἄφ’ ἑαυτοῦ ποιεῖται τὸ σημεῖον· ^ι οὐ γὰρ αἰσχύνεται καλῶν

² Rom. iii. 8. v. 20.

^π ποτέ μὲν] Ἕλληνες B.K. Sav. cet. ^ο ἔλεγεν] ἤκουσαν λέγοντος iidem. ^ν ὑπερεπερίσσευσεν Sav. cet. invitis libris. ^α τί φασι (φησιν I.)—ὅταν οὖν] διασύροντες τὰ ἡμέτερα ἐκείνοι ἔλεγον τοῦτο. οὕτω καὶ ὅταν B.K. Sav. cet. ^τ αὐτοῖς διαλ. inverso ord. B.K. ^φ φησὶ I.K. ^τ θεός] κύριος L. ^ν καὶ ὅταν] ἂν δὲ B.K. Mox διαλεχθῶμεν B. ^ω ποῦ ταῦτα, φασιν (φησιν I.)] ἐπιτηδῶσι, π. τ. λέγοντες B.K. ^κ οὐ καλὸν ἡ κ. hoc ord. I.L. Statim καλὸν ἡ ἄφ. I. ^υ βαθὺ pro βαθὺν B.I.K.L. ὃν pro ὄντα B.K.L. γὰρ om. I. ² τοῦτο pro τούτον C.I.L. Statim προσθ. I.L. ^υ ὑμῶν] ὑμετέρας B.I.K. Sav. cet. τῇ ὑ. ἀγάπῃ pro ἐπὶ τῆς ὑ. ἀγάπης L. Post ἀγάπης add. τέως δὲ τῶν προκειμένων ἐχώμεθα B.K. Sav. cet. ^β πόθεν—λόγος;] πιστὸς, φησὶν, ὁ λόγος. πόθεν πιστός; iidem. ^ε προλεχθέντων B.K. lidem post ταῦτα add. λεγομένων. ^α ὅρα] + γὰρ L. Statim προπαρασκ. idem. ^ε τοσοῦτον] οὕτως (et om. φησὶν) B.K. ^η ἐν τοῖς β. L. Mox ὅτι καὶ ἡλ. idem. ^ι ποτέ—σημεῖον] τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ Π. ἐστὶν ἰδεῖν· ἑαυτὸν γὰρ ποιεῖται τούτου σημεῖον B.K. ^η καὶ πάλιν πόθεν; om. Sav. cet. Post ἑαυτοῦ add. γὰρ iidem, invitis libris. ^ι οὐ γὰρ] καὶ οὐκ B.K. Sav. cet. Mox ἐναβρύνεται Cat. εὐφραίνεται Edd. Vid. Annot.

ἐαυτὸν ἀμαρτωλὸν, ἀλλὰ καὶ μάλλον ἐναβρύνεται, ^κ ὅτι τοσαύτης φιλανθρωπίας ἡξιώθη· ὅτι οὕτω μάλιστα ἰδύναται δεῖξαι τὸ μέγα ^μ τῆς κηδεμονίας τοῦ θεοῦ. Καὶ πῶς ἀλλαχοῦ ^λ λέγων Ε περὶ ἐαυτοῦ, ³ “Κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος,” ἐνταῦθά φησιν ὁ ἀμαρτωλὸν εἶναι, καὶ πρῶτον τῶν ἀμαρτωλῶν; “Ὅτι πρὸς τὴν δικαιοσύνην, ἣν ὁ θεὸς εἰργάσατο, ἔκαὶ τὴν ἰσχυρὰς ζητουμένην, ἀμαρτωλοὶ καὶ οἱ ἐν τῷ νόμῳ.” ⁴ “Πάντες γὰρ ἡμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ.” ⁵ Ταύτην δὲ οὐχ ἀπλῶς εἶπε δικαιοσύνην, ἀλλὰ, “τὴν ἐν νόμῳ.” “Ὡς περ γὰρ ὁ ἀργύριον πολὺ κεκτημένος, καθ’ ἐαυτὸν μὲν πλούσιος φαίνεται, κατὰ δὲ τὴν σύγκρισιν τῶν θησαυρῶν τῶν βασιλικῶν σφόδρα πένης, καὶ πρῶτος πένης· οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα, πρὸς τοὺς ἀγγέλους κρινόμενοι, ἀμαρτωλοὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ οἱ δίκαιοι. Εἰ δὲ Παῦλος ὁ τὴν ἐν νόμῳ δικαιοσύνην ἐργασάμενος ⁶ πρῶτος ἀμαρτωλὸς, τίς ἄρα τῶν ἄλλων δίκαιος ἂν κληθεῖ; Οὐ γὰρ διαβάλλων αὐτοῦ τὸν βίον ὕφησιν, ὡς ἀσελγῇ καὶ πόρνον καὶ πλεονέκτην, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ τὴν δικαιοσύνην ἐκείνην πρὸς ταύτην συγκρίνων, αὐτὸ μὴδὲν εἶναι δείκνυσιν· ἀλλὰ καὶ ἀμαρτωλοὺς τοὺς ἔχοντας αὐτὴν ἀποφαίνει. “Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθη, φησὶν, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξῃται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦναι ἐπ’ αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.”

Ὅρῃς πῶς πάλιν ταπεινοὶ καὶ καταστέλλει ἐαυτὸν, ἐτέραν εὐτελεστέραν λέγων αἰτίαν; Τὸ μὲν γὰρ δι’ ἀγνοίαν ἐλεθῆναι, οὐ σφόδρα δείκνυσιν ἀμαρτωλὸν τὸν ἐλεούμενον, οὐδὲ ἄγαν κατεγνωσμένον· τὸ δὲ διὰ τοῦτο ἐλεθῆναι, ἵνα μηδεὶς ἀπαγορεύῃ λοιπὸν τῶν ἡμαρτηκότων, ὅτι καὶ αὐτὸς τῶν αὐτῶν τεύ-
(265) ζεται, σφόδρα μέγα καὶ μεθ’ ὑπερβολῆς. Ὡστε φθεγξάμενος,

³ Philipp. iii. 6.

⁴ Rom. iii. 23.

^κ ὅτι τοσαύτης—θεοῦ.] οὕτω γὰρ μάλιστα δύναται δ. τ. μ. τῆς τοῦ θ. κηδεμονίας (τῆς κηδ. τοῦ θ. Κ.). θαῦμα, καὶ ὅτι φιλ. ἡξιώθη τοσαύτης. B.K. Sav. cet. ^λ δύναται] βούλεται L. ^μ τῆς κ. τοῦ θ.] τῆς τοῦ θ. φιλανθρωπίας Veron. ^λ λέγων] φάσκων L. φησὶν I. ^ο ἄμαρτ.] + ἐαυτὸν B. ^ρ καὶ om. L. ^σ ὅπως] παρὰ τοῦ νόμου B.K. ^τ ἡμαρτον] + φησὶ L. ^υ ταύτην δὲ] διὰ τοῦτο B.K. Sav. cet. οὐ γὰρ pro ταύτην δὲ οὐχ Cat. ^φ ἀμαρτωλοὶ—δίκαιοι] οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ δ. ἀμαρτωλοὶ εἰσιν L. ^ψ οἱ] Sic Codd. εἰ Edd. εἰ super-script. in K. ^ω πρ. ἀμαρτ. in marg. habet I. ^ξ ἐαυτοῦ L. ^η φησιν—πλεονέκτην] ὡς ἀσελγῇ, τοῦτο φησὶ B.K. Sav. cet. Post πλεονέκτην add. φησὶ τοῦτο L. ^θ τὸ—δείκνυσιν] οὐ τὸ μὴδὲν εἰδέναι δείκνυσιν μόνον L. Post δείκνυσιν add. οὐ μόνον δὲ τοῦτο B.K. Sav. cet. ^ι φησιν om. B.K. Mox Ἰησ. ὁ Χρ. C. ^κ ἐπ’ αὐτῷ omnes. εἰς αὐτὸν Edd. ^λ ὁρᾷς om. L. ^μ ἀγνοίαν] + λέγειν B.K. Sav. cet. ^ν οὐδὲ δ. κ. om. I. ^ξ ὅτι] ἀλλὰ θαρρῇ ὅτι B.K. Sav. cet. ^ο σφόδρα—ἐφθίγγατο.] σφ. τοῦτο θαυμαστόν. καὶ ἄλλα γοῦν μεθ’ ὑπερβολῆς εὐτελεῖ φθεγξάμενος· ἐσχάτης γὰρ εὐτελείας τὸ λέγειν ἐαυτὸν πρῶτον τῶν ἀμ. καὶ βλάσφημον καὶ δ. καὶ υ. καὶ ὅτι οὐκ εἰμι I. κ. α. ὅμως οὐδὲν οὐ. τ. εἴρηκεν. B.K. ὅμως ante οὐδὲν rescaperunt Sav. cet.

TOM. VI.

F

“^hΠρῶτός εἰμι ἐγὼ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ βλάσφημος καὶ διώκτης καὶ ὑβριστής,” καὶ, ^b“Οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος,” καὶ ὅσα εἶρηκεν, οὐδὲν οὕτω ταπεινὸν ἐφθέγγετο. ⁱΚαὶ ἐπὶ ὑποδείγματος δὲ τοῦτο σαφὲς ἔσται. ^eἘστω γὰρ πόλις πολυάνθρωπος πάντας τοὺς πολίτας ἔχουσα φαύλους, τοὺς μὲν ^kπλέον, τοὺς δὲ ἔλαττον, πάντας μέντοι κατεγνωσμένους· εἰς δὲ τις ἐν τοῖς πολλοῖς ἐκείνοις πάντων μᾶλλον ἔστω κολάσεως ^lἄξιος καὶ τιμωρίας, καὶ πᾶν ἐπελθὼν εἶδος κακίας· ^mἂν τοίνυν λέγῃ τις, ὅτι ⁿπᾶσιν ἀφεῖναι βούλεται ὁ βασιλεὺς, οὐχ οὕτω πιστεύουσιν τῷ λόγῳ, ὥς ἂν ἴδωσι τὸν πάντων φαυλότερον αὐτῶν τούτου τυχόντα· οὐκ ἔστι γὰρ λοιπὸν ἀμφισβήτησις. ^DΤοῦτο καὶ Παῦλός φησιν, ὅτι βουλόμενος ὁ θεὸς πληροφορησάμενος τοὺς ἀνθρώπους, ^pὅτι πάντα αὐτοῖς ἀφήσιν, τὸν πάντων ἀμαρτωλότερον εἴλετο. Οὐ γὰρ ἂν, ἐμοὶ τυχόντος συγχωρήσεως, φησὶ, περὶ τῶν ἄλλων ἀμφισβήτησέ ^qτις· ὡς ἂν εἰ ἔλεγε τις καὶ ἐν τῇ συνθειᾷ, ^rἐὰν τῷδε ὁ θεὸς συγχωρήσῃ, ^sοὐδένα κολάσει. Καὶ ^tδείκνυσιν διὰ τούτου οὐδὲ ἄξιον αὐτὸν ὄντα συγχωρήσεως, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰς ἑτέρους σωτηρίαν ^vταύτης ἀπολαύσαντα. Μηδεὶς τοίνυν ἀμφιβαλλέτω, ^wφησὶ, ὅποτε ἐγὼ ^Eἐσώθην. Καὶ ὅρα τοῦ μακαρίου ^xτούτου τὴν ταπεινοφροσύνην. Οὐκ ἔφη, ἵνα ἐνδείξῃται ἐν ἐμοὶ τὴν μακροθυμίαν, ἀλλὰ, “τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν” ὡς ἂν εἴ ^yφησι· μᾶλλον ἐμοὶ ἐπ’ ἄλλῳ οὐκ ^zἔχει μακροθυμῆσαι, οὐδὲ εὐρεῖν οὕτως ἀμαρτωλὸν, παντὸς δεόμενον αὐτοῦ τοῦ ^aἐλέους, πάσης τῆς μακροθυμίας, οὐ μέρους, καθάπερ οἱ ἐπὶ μέρους ἀμαρτάνοντες. “Πρὸς ὑποτύπωσιν, ^bφησὶ, τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ’ αὐτῷ εἰς ζῶν αἰῶνιον” τουτέστι, πρὸς παράκλησιν, πρὸς ^cπροτροπὴν. Ἐπειδὴ δὲ μέγα τι περὶ τοῦ υἱοῦ ἐφθέγγετο, καὶ ὅτι τοσαύτην ἀγάπην ^F^dἐπέδειξετο, ἵνα μή τις ^eνομίσῃ ἀπεστερηθῆναι τὸν πατέρα,

⁵ 1 Cor. xv. 9.

^h ὅτι πρῶτος... καὶ ὅτι βλ... καὶ ὅτι οὐκ L. ⁱ καί—ἔσται] ἐπὶ ὑπ. (+δὲ K.) τοῦτο ποιήσω φανερόν B.K. Mox γὰρ et πάντας om. iidem. ^k πλέον] Sic C. Cat. πλείω I. ἤττον Edd. Mox ἔλαττον omnes. μᾶλλον Edd. ^l ἄξιος κ. τ. pro κ. τ. ἄξιος C.I.L. Cat. Statim ὡς pro καὶ B.K. ^m ἂν—Παῦλος] ἂν τοίνυν ἔλθων εἴπῃ τις ὅτι πᾶσιν ὑμῖν ἀφήκεν ὁ β. οὕτως αὐτοὺς οἶε πιστεύσαι τῷ λ. ἀπλῶς, ἂν μὴ καὶ τὸν αὐτῶν φ. ἴδωσι τούτου τυχόντα; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· διατί; ὅτι λοιπὸν ἀπὸ τούτου καὶ περὶ αὐτῶν ἀμφισβήτησις συγγνώμης οὐκ ἔσται· τοῦτο τοίνυν καὶ Παῦλος B.K. ⁿ πᾶσαν L. ^o ὥς ἂν] ὡς ἐάν Cat. Mox αὐτὸν pro αὐτῶν I. ^p ὅτι] ὡς B.K. ^q τις] +ταὐτὸ λέγων B.K. ^r ἐὰν] +δὲ K. Sav. cet. ^s οὐδένα] +τῶν ἄλλων B.K. Sav. cet. Statim κολάσει C.I.K. Veron. ^t ἐδείκνυε K. Mox αὐτὸν B.K. Sav. cet. ^v ταύτης] +πρότερον iidem. ^w φησὶ] +περὶ σωτηρίας iidem. ^x τούτου τὴν] τὴν σύνεσιν καὶ L. ^y φησι] ἔλεγε B.K. Sav. cet. ^z ἔσχε B.K. εἶχε Cat. ^a ἐλέου B.C. ^b φησὶ om. C.I.K. ^c προτροπὴν] ἐπιστροφὴν C.I.L. invita Cat. ^d ἐπέδ. pro ἐνέδ. omnes. ^e νομίσῃ] +ταύτης B.K. Sav. cet. Statim ἀποστερεῖσθαι B.K.

ἀναφέρει καὶ αὐτῷ δόξαν ἐπάγων, καὶ [†]φησι· ⁶ “Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, [†]μόνῳ θεῷ τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.” Ὑπὲρ δὲ τούτων, φησὶν, οὐ τὸν υἱὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα ^hδοξάζομεν. Ἐρώμεθα ⁵⁷⁰ οὖν τοὺς αἵρετικούς· ἰδοὺ, “μόνῳ θεῷ,” [†]εἴρηκεν· ^kἀρα οὐ θεὸς ὁ υἱός; [†]καὶ, “μόνῳ ἀφθάρτῳ” ἀρα οὐκ ἀφθαρτος ^mὁ υἱός; καὶ ^oδίδωσιν ἡμῖν μετὰ ταῦτα, αὐτὸς οὐκ ἔχει; Ναὶ, φησὶ, καὶ θεός, καὶ ἀφθαρτος, ἀλλ’ οὐ τοιοῦτος οἷος ὁ πατήρ. Τί φῆς; οὐ τοιοῦτος; ^uἘλάττονος, φησὶν, οὐσίας ἐστίν. Οὐκοῦν καὶ ἀφθαρσίας ἐλάττονος. Τί ^oδὲ ἐστὶν ἐλάττων καὶ μείζων ἀφθαρσία; ἡ γὰρ ἀφθαρσία οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ τὸ μὴ δια- B φθείρεσθαι. Δόξα μὲν γὰρ μείζων καὶ ἥττων ἐστίν, ἀφθαρσία δὲ μείζων καὶ ἥττων οὐκ ἐστίν, ὥσπερ ^qοὖν οὐδὲ ὑγεία ἥττων καὶ πλείων· ἡ γὰρ φθείρεσθαι τι δεῖ, ἢ [†]μηδόλως. Τί οὖν, [†]φησὶν; ἡμεῖς καὶ ὁ θεὸς ὡσαύτως; Μὴ γένοιτο· οὐδαμῶς. Διὰ ^vτί; “Ὅτι αὐτὸς μὲν φύσει τοῦτο ἔχει, ἡμεῖς δὲ ἐπεισάκτως. Ἄρ’ οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ οὕτως; Οὐδαμῶς· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς φύσει. Τίνος οὖν ἕνεκεν ἡ διαφορὰ; “Ὅτι αὐτὸς μὲν, φησὶ, παρ’ οὐδενὸς ἐγένετο τοιοῦτος, ὁ δὲ υἱὸς παρὰ τοῦ πα- C τρός. Καὶ ἡμεῖς τοῦτο ὁμολογοῦμεν· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς ἀρνού- C μεθα, ὅτι ἐκ ^wτοῦ πατρὸς ὁ υἱὸς ^xἀφθαρτος γεγέννηται. Ὑπὲρ τούτων, φησὶ, τὸν πατέρα ^zδοξάζομεν, ὅτι τοιοῦτον αὐτὸν ἐγέννησεν. Ὅρᾳς ὅτι τότε μάλιστα δοξάζεται ὁ πατήρ, ὅταν μεγάλα ἢ κατωρθωκῶς ὁ παῖς; εἰς αὐτὸν γὰρ ἀναφέρεται τὰ τοῦ υἱοῦ. Οὐκοῦν ^aκαὶ ὅταν δυνατὸν ἢ γεγεννηκῶς, καὶ τοι- οῦτον ^bοἷον αὐτός, ἡ δόξα τοῦ υἱοῦ μᾶλλον ἐστίν ἢ τοῦ πατρὸς; ὅταν ἀντάρκη, ὅταν ἑαυτῷ ἀρκοῦντα, ὅταν μὴ ἀσθενῇ; Τῷ δὲ ^cβασιλεῖ τῶν αἰώνων, καὶ περὶ τοῦ υἱοῦ εἴρηται, ⁷ “Δι’ οὗ καὶ D τοὺς αἰῶνας ἐποίησε.” ^dΤὸ αὐτὸ ἐστὶν ἐνταῦθα. Παρὰ μὲν

6 v. 17.

7 Hebr. i. 2.

[†] φησι] λέγων B.K. ^g μόνῳ]+σοφῷ Edd. σοφῷ om. C.L. ^h δοξάζομεν L. [†] εἴρηκε]+περὶ (+τοῦ B.K.) πατρὸς λέγων B.K. Sav. cet. ^k ἀρα] ἀρα οὖν B. ἀρ’ οὖν K. Cat. [†] καὶ μ. ἀ.] ἀλλὰ καὶ ἀφθάρτῳ εἶπεν. τί δὲ (δαί K.); B.K. ^m ὁ] καὶ ὁ B.K. ⁿ ἐλ. φησὶν] καὶ ἐλ. interrogand B.K. Sav. cet. ^o δε] δαί K. Cat. οὖν C. ^p ἐλ. καὶ μείζων] Sic C.L. ἐλ. καὶ ἥττων I. Cat. μείζων καὶ ἥττων Edd. ^q οὖν om. L. [†] μηδὲ ὅλως C.I. [†] φησὶν om. B.K. [†] ἡμεῖς καὶ ὁ θ.] Sic C.I.L. Cat. ἀφθαρτοὶ ἡμεῖς καὶ ὁ θ. B.K. ἡμεῖς καὶ (sic) Veron. ἡμεῖς καὶ ἀφθαρτοὶ Sav. cet. ^v τί]+ οὐδαμῶς B.K. ^w τοῦ om. C.I.L. Cat. ^x ἀφθαρτος γεγ.] Sic L. ἀφθαρτός ἐστιν Cat. ἀχρόνως γεγ. C. ἀφθάρτως γεγ. I.K. Edd. ἀφθάρτως γεγέννηται B. ^y ὑπὲρ] διὸ καὶ Παῦλος, ὑπὲρ B.K. Statim τοῦτον L. ^z δοξάζομεν L. δοξάζομεν ante corr. C. ^a καὶ accessit ex B.C.K.L. Vet. ^b οἷος ex corr. C. Haec ἡ δόξα τοῦ υἱοῦ ἢ τοῦ πατρὸς μᾶλλον ἐστίν (hoc ord.) post ἀρκοῦντα transp. L. omittis verbis ὅταν μὴ ἀσθενῇ. ^c βασιλεῖ]+φησὶ L. ^d τὸ] καὶ τὸ B.K. Post ἐνταῦθα add. δηλοῦν ἱδὲν.

γὰρ ἡμῖν διήρηται ἀμφοτέρα, ^εἡ δημιουργία, καὶ ἡ ^εκτῆσις·
^εκαὶ ἕτερος μὲν κατασκευάζει καὶ ^βπονεῖται καὶ ταλαιπωρεῖ,
 ἕτερος δὲ κρατεῖ. Διὰ τί; Ὅτι ὁ κατασκευάζων ἐλάττων ἐστίν.
 Ἐκεῖ δὲ οὐδαμῶς· οὐχ ἑτέρου μὲν ἡ δεσποτεία, ἑτέρου δὲ ἡ
 δημιουργία. Οὐδὲ γὰρ, ἐπειδὴν ἀκούσω, “δι’ οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας
 ἐποίησεν,” ἀφαιρῶ τὸν πατέρα τὸ δημιουργικόν· ^κοὐδὲ ὅταν (266)
 ἀκούσω, ὁ πατὴρ βασιλεὺς τῶν αἰώνων, ἀφαιρῶ τὸν υἱὸν τὴν
 Ε δεσποτείαν· κοινὰ γὰρ καὶ ἐκείνου καὶ τούτου ταῦτα· ἀμφοτέρα
^ιγὰρ, ἔκτισεν ὁ πατὴρ τῷ ^ωδημιουργὸν γεγεννηκέναι· βασιλεύει
 ὁ υἱὸς τῷ ^κκύριος εἶναι τῶν κτισμάτων. Οὐ γὰρ μισθοῦ ἐργά-
 ζεται, καθάπερ οἱ παρ’ ἡμῖν, οὐδὲ ἐτέρῳ ὑπακούων, καθάπερ
 οὗτοι, ἀλλὰ δι’ οἰκειάν ἀγαθότητα καὶ φιλανθρωπίαν. Τί δέ;
 ὁ υἱὸς ὠράθη ποτέ; Οὐκ ἂν τις ἔχοι λέγειν. Τί οὖν ἐστὶ ὁ τὸ,
 “Ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, ῥμόνῳ θεῷ;” τί δὲ ὅταν λέγῃ, ^δ“Οὐδὲ
 F γὰρ ἐστὶν ὄνομα ἕτερον, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς;” ^ακαὶ, “Οὐκ
 ἐστὶν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία;” “Τιμὴ καὶ δόξα, φησὶν, εἰς
 τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.” Τιμὴ καὶ δόξα οὐ διὰ ῥημάτων γίνεται·
^εἐπεὶ καὶ αὐτὸς οὐ διὰ ῥημάτων ἡμᾶς ἐτίμησεν, ἀλλὰ καὶ διὰ
 571 πραγμάτων καὶ δι’ ἔργων· οὕτω καὶ ἡμεῖς αὐτὸν ^ιτιμῆσωμεν δι’
 ἔργων. Ὑκαίτοι αὕτη μὲν ἡ τιμὴ ἡμῶν ἄπτεται, ἐκείνη δὲ αὐτοῦ
 οὐδαμῶς· οὐ γὰρ δεῖται ^ωτῶν παρ’ ἡμῶν, ἡμεῖς δὲ τῆς παρ’ αὐ-
 τοῦ δεόμεθα. Ὡστε ^κἀν τιμῆσωμεν αὐτὸν, πάλιν ^ιἡμᾶς αὐτοὺς
 ἐτιμήσαμεν. Ὡσπερ γὰρ ὁ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοίξας, ἵνα τὸ
 ἡλιακὸν ἴδῃ φῶς, ἑαυτὸν πάλιν ὥννησε, ^εθαυμάζων τὸ κάλλος
 τοῦ ἄστρου, οὐκ ἐκείνῳ τι κεχάρισται· οὐ γὰρ λαμπρότερον
 B αὐτὸ ^απεποίηκεν, ἀλλὰ μένει τὸ αὐτό· οὕτω, καὶ πολλῷ μάλ-
 λον, ἐπὶ τοῦ θεοῦ· ὁ θαυμάζων τὸν θεὸν καὶ τιμῶν, ἑαυτὸν
 ἔσωσε, καὶ ὠφέλησεν ὠφέλειαν μεγίστην. Πῶς; ^β“Ὅτι τὴν
 ἀρετὴν ^εμετέρχεται, παρ’ αὐτοῦ δοξάζεται.” ^α“Τοὺς ^δγὰρ
 δοξάζοντάς με, φησὶ, δοξάσω.” Πῶς οὖν αὐτὸς δοξάζεσθαι

8 Act. iv. 12.

9 1 Reg. ii. 30.

^ε ἡ] καὶ ἡ L. Post δημιουργία add. λέγω B.K. Sav. cet. ^ε κτῆσις] Sic L. Edebatur κτίσις. ^ε καὶ ἡ μὲν] ἡ μὲν γὰρ L. ^β πονεῖ L. ποιεῖται Sav. cet. invitis libris. Mox ταλαιπωρεῖται L. ^ι οὐχ] ἄλλ’ C. ^κ οὐδὲ C.I.L. οὐδ’ B.K. οὔτε δὲ Edd. Mox ἀφ. τὸν υἱὸν pro τὸν υἱὸν ἀφ. C.I.K.L. ^ι γὰρ] +ἐκατέρους ἐστίν B.K. Sav. cet. γὰρ erasum in C. ^ω δημ.] +υἱὸν B.K. Sav. cet. ^κ κυρίως B. ^ο τὸ assumptum ex C.L. τῷ pro τὸ I. ^ρ μόνη] +σοφῶ B.K. Sav. cet. ^α καὶ] +πάλιν iidem. ^ε ἡ om. I. ^ε ἐπεὶ] +οὐδὲ B.K. Sav. cet. ^ι τιμήσωμεν] +καὶ διὰ ῥημάτων καὶ iidem. ^ν καίτοι αὕτη] καὶ τοιαύτη L. ^ω τῶν omnes. τῆς Edd. Mox τῶν παρ’ αὐτοῦ L. ^κ ἀν] ἂν L. ^ι ἡ αὐτοὺς] ἡ αὐτὸς I. αὐτὸς ἡ L. Statim ἐτίμησεν C.I.L. ^ε θαμ.] +δὲ I. τοῦ ἄστρου] τὸ ἡλιακὸν C. ^α ἐποίησεν L. ^β ὅτι] +καὶ L. Idem mox καὶ παρ’ αὐτοῦ δ. ^ε μετερχόμενος B.K. ^δ γὰρ om. C. ^ε δοξάζεσθαι] Sic C.I.K.L. δοξάζεται Edd.

φησιν, °οὐδὲν ἀπὸ τῆς δόξης ἀπολαύων τῆς ἡμετέρας; "Ὡςπερ οὖν καὶ πεινῇν ἴλέγει καὶ διψῇν πάντα γὰρ οἰκείουται τὰ ἡμέτερα, ἵνα καὶ οὕτως ἡμᾶς ἐφέλκῃται, καὶ τὰς τιμὰς καὶ τὰς ὕβρεις, ἵνα καὶ οὕτω φοβηθῶμεν· καὶ °οὐδ' οὕτως ἐφέλκόμεθα.

10 "Ἐδοξάσωμεν δὴ τὸν θεόν, ἰᾶρωμεν τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι καὶ ἐν τῷ κ^κ πνεύματι ἡμῶν." Καὶ ἰ^πως τις ἐν τῷ σώματι δοξάζει; πῶς δὲ ἐν τῷ πνεύματι; Πνεῦμα ἐνταῦθα τὴν ψυχὴν λέγει, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ σώματος. Πῶς ^μδέ τις δοξάζει ἐν τῷ σώματι; πῶς δὲ ἐν τῇ ψυχῇ; "Σώματι δοξάζει ὁ μὴ πορνεύων, ὁ μὴ μεθυσκόμενος, ὁ μὴ γαστριζόμενος, ὁ μὴ καλλωπιζόμενος, ὁ τοσαύτην αὐτοῦ ποιούμενος πρόνοϊαν, °ὅσον πρὸς ὑγίαν ἀρκεῖν μόνον, ὁ μὴ μοιχεύων, ἡ μὴ μυριζομένη, ἡ μὴ ^ρχρώμασι διαγράφουσα τὸ πρόσωπον, ἡ ^αἄρκουμένη τῇ πλάσει τοῦ θεοῦ, καὶ μηδὲν ἐπιτεχνωμένη. Τί γάρ, εἰπέ μοι, προσάγεις τὰ παρὰ D σαυτῆς τῇ ἀπρητισμένῃ παρὰ τοῦ θεοῦ δημιουργίᾳ; °Οὐκ αὐτάρκης σοι γέγονεν ἡ διάπλασις· ὥς βελτίων τοίνυν ^{τε}τεχνίτις ἐπιχειρεῖς ρυθμίσαι τὸ ἔργον, ^εκαὶ καλλωπίζεις, καὶ ὕβριζεις ^ντὸν δημιουργόν, ^ωἵνα μυρίους ἐραστὰς ἐπισπάσῃ. Καὶ τί πάθω, φησίν; οὐδὲ γὰρ ἐγὼ βούλομαι, ἀλλὰ διὰ τὸν ἄνδρα ^τταῦτα ποιεῖν ἀναγκάζομαι. Οὐκ ἐνὶ μὴ βουλομένῃ ἐράσθαι. Καλὴν σε ὁ θεὸς ἐποίησεν, ἵνα θαυμάζῃται ^υκαὶ ἐπὶ τούτῳ, οὐχ ^εἵνα ὕβριζῃται· μὴ τούτοις αὐτὸν ἀμείβου τοῖς δώροις, ἀλλὰ σωφροσύνη καὶ κοσμιότητι. Καλὴν σε ὁ θεὸς ἐποίησεν, ἵνα ^σσοι τοὺς τῆς κοσμιότητος ἄθλους ^ααὔξῃς. Οὐ γάρ ἐστιν ἴσον ἐπείραστον οὐσαν σωφρονεῖν, καὶ ὑπ' οὐδενὸς γενομένην περιμάχτην. Ἀκούεις τί φησιν ἡ γραφὴ περὶ τοῦ Ἰωσήφ, ^ιὅτι ἦν ὡραῖος καὶ καλὸς τῇ ὄψει; τί ἡμᾶς τοῦτο ἀκούοντας ὠφελεῖ, ὅτι καλὸς ἦν Ἰωσήφ; ^ιἵνα μᾶλλον αὐτοῦ τὸ κάλλος ^εθαυμάζωμεν καὶ τὴν κοσμιότητα. Ἐποίησέ σε καλὴν ὁ θεός; τί

10 1 Cor. vi. 20.

11 Gen. xxxix. 6.

° οὐδὲ K. οὐδὲν—ἡμετέρας hoc ord. C.I.K.L. ἀπὸ τ. δ. τ. ἡ. οὐδὲν ἀπολαύων Edd. ἴ λέγει C.I.L. λέγεται Edd. ° οὐδὲ οὕτως C.I. ^h HΘΙΚON. Τὸ ὀρθῶς βιοῦν ἡμᾶς δόξαν προξενεῖ θεῷ· καὶ κατὰ καλλωπιζομένων γυναικῶν. Veron. ^ι ἄρωμεν τὸν θ. om. B.K. ^κ πν. ἡμῶν] στόματι ἡμῶν καὶ ἐν τῷ πν. L. ^ι πῶς] + ἄν C. Mox δοξάσῃ idem. τις post δοξάζει transp. K. Post δοξάζει add. φησὶ B.K. Sav. cet. ^μ δέ] οὖν B.K. Sav. cet. Mox καὶ πῶς pro πῶς δέ B.K. ^ν ἐν σώματι Edd. ἐν om. B.I.K.L. ἐν τῷ σ. C. ^ο ὅσον] ὥς K. Mox ἀρκεῖ C.I.L. ^ρ χρώματι Ben. Sic, ut videtur, L. ^α ἄρκουμένη] + τοῦ προσώπου αὐτῆς κάλλει, ἡγουν L. ^υ οὐκ αὐτάρκης σοι] οὐ κατασκευῇ (ἥς I. Veron.) σου C.I.L. Veron. ^ω non tibi sufficit Vet. ^ε τεχνίτης C.I. τεχνίταις L. Statim ἐπιχειρεῖς pro ἐπιχειρῇ omnes. ^ε καὶ] οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλὰ διὰ τοῦτο B.K. Sav. cet. Statim καλλωπίζεις C.I.L. καλλωπίζει Edd. ^ν τὸν δημ.] τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ L. ^ω ἵνα] ὅταν C.I. ^τ τοῦτο K. ^υ καὶ om. L. ^σ σοι om. C.L. ^α αὔξῃς C. ^β ἵνα] ἀλλ' ἵνα B.K. ^ε θαυμάσωμεν B.I.K. Post h. v. add. καὶ τὴν ὡραιότητα L.

τοῖν κατασκευάζεις ἄμορφον σαυτήν; "Ωσπερ γὰρ ἂν εἴ ⁴τις
 F χρυσῷ ἀνδριάντι ἐπιχρώσειε πηλὸν βορβόρου, οὕτως εἰσιν αἱ
 τοῖς ἐπιτρίμμασι κεχρημέναι γῆν καταπάσσεις σαυτήν, τὴν
 μὲν φοινικῇ, τὴν δὲ λευκῇ. ⁵Ἄλλ' αἱ ἄμορφοι, φησὶν, εἰκό-
 τως τοῦτο πράττουσι. Τίνος ἕνεκεν, ⁶εἰπέ μοι; ἵνα τὴν ἄμορ-
 572 φίαν κρύψωσιν; ἀλλὰ ἀνόνητα ποιοῦσι. ¹Πότε γὰρ, εἰπέ μοι,
 τὸ φυσικὸν ὑπὸ τοῦ ²τεχνικοῦ καὶ ἐπιτετηδευμένου νικᾶται;
 Τί δὲ ὅλως ἡ ἄμορφία λυπεῖ, ὅταν ψόγον μὴ ἔχῃ; Ἄκουε γὰρ
 σοφοῦ τινος λέγοντος. ¹² "Μὴ βδελύξῃ ἄνδρα ἐν ὁράσει αὐτοῦ,
 μηδὲ αἰνέσῃς ἄνδρα ¹ἐν κάλλει αὐτοῦ." ³τὸν μὲν οὖν θεὸν θαύ-
 μασον τὸν ἀριστοτέχνην, ἐκείνον δὲ ⁴"μηκέτι" οὐ γὰρ αὐτοῦ κα-
 τ'όρθωμα τὸ ⁵γενόμενον. Ποῖον γὰρ κέρδος ἀπὸ ⁶κάλλους; (267)
 Οὐδὲν, ἀλλ' ⁷ἀγῶνες πλείους, ⁸μείζους αἱ ἐπ'ήρειαι καὶ οἱ κίνδυνοι
 B καὶ αἱ ὑποψαίαι. Τὴν μὲν γὰρ οὐ τοιαύτην οὐδ' ἂν υποπτεύσειέ
 τις· ἐκείνη δὲ, ἂν μὴ πολλῇ τῇ κοσμιότητι καὶ μεθ' ὑπερβολῆς
 ἢ κεχρημένη, εὐθέως δέξεται δόξαν ⁹πονηράν· καὶ ὁ ἄνθρωπος μεθ'
 ὑποψίας συνοικεῖ, οὐ τί γένοιτ' ἂν χαλεπώτερον; οὐ ¹⁰τοσαύτην
 ἀπὸ τῆς θέας κτώμενος τὴν ἡδονήν, ¹¹ὅσῃν ἀπὸ τῆς ὑπονοίας
 καρποῦται τὴν λύπην. ¹²Ἐκείνη μὲν γὰρ τῇ συνθηαί μαραι-
 νεται, ὕβλακειας, διαχύσεως, ἀσελγείας δόξαν λαμβανούσης, αὐ-
 τῆς τῆς ψυχῆς βαναύσου γινομένης, ἀπονοίας πολλῆς πληρου-
 μένης· πρὸς ταῦτα γὰρ πάντα μᾶλλον ἢ εὐμορφία ἔλκει. Τὴν
 C δὲ οὐ τοιαύτην οὐκ ἂν εὖροιμεν πολλὰ τὰ κωλύματα ἔχουσιν·
 οὔτε γὰρ οἱ ἐπιπηδῶντες κύνες εἰσιν, ἀλλὰ καθάπερ τις ἀμνὰς
 ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ βόσκεται, οὐδενὸς ἐνοχλοῦντος λύκου οὐδὲ
 ἐπιπηδῶντος ¹αὐτῇ, ²ἀλλὰ τοῦ ποιμένος παρακαθημένου. Οὐκ
 ἔστι πλεονεξία τὸ ἐτέραν μὲν εἶναι καλὴν, ἐτέραν δὲ μὴ τοιαύ-
 τήν· πλεονεξία ἐστὶ τὸ ἐτέραν μὲν πορνεύειν καὶ καλὴν μὴ οὐ-
 σαν, ἐτέραν δὲ ³μὴ εἶναι πονηράν. Εἰπέ γὰρ μοι, τίς ἀρετὴ
 ὀφθαλμῶν; ἄρα ⁴τὸ ὑγροὺς εἶναι καὶ εὐστρόφους καὶ στρογγύ-

12 Sirac. xi. 2.

⁴ τις] τινι B.K. ἀνδριάντι] + ἕτερος B.K. et a prima m. C. + κατασκευάσας ἕτερος I. ⁵ ἐπιχρώσειε B.I.K.L. ἐπιχρίσειε Edd. ⁶ καταπάσση L. ⁷ ἄλλ' αἱ δ. φ.] οὐχί, φησὶν, ἀλλ' αἱ δ. B.K. ⁸ εἰπέ μοι] καὶ διὰ τί B.K. ⁹ πότε—μοι] οὐδέποτε γὰρ B.K. ¹⁰ τεχνικοῦ B. τεχνιτοῦ K. et sic tacite Ben. Statim ἐπιτετηδευμένου L. ¹¹ ἐν τῷ κ. B.K. Sav. cet. ¹² τὸν] μᾶλλον iidem. ¹³ μηκέτι] μηδαμῶς B.K. ¹⁴ γιν. I. ¹⁵ κάλλους] + εἰπέ μοι B.K. Sav. cet. ¹⁶ ἀγῶνες] οἱ ἀγῶνες C. ἀγῶνες μάλιστα B.K. ¹⁷ μείζους] προ μείζους C.I.K.L. Statim αἱ ἐπ. B.C.K. αἰπερείαι (sic) I. Articulus aberat. ¹⁸ πονηράν] + παρὰ τοῦ παντός B.K. ¹⁹ ἀνὴρ] + δὲ B.K. Sav. cet. ²⁰ τοσαύτην] + γὰρ B.K. Mox ἔχει προ κτώμενος iidem. ²¹ ὅσῃν B.C.K. ὅσιν (sic) I. ὅσον Edd. ²² ἐκείνη μὲν γὰρ] ἄλλως δέ· ἐκείνη μὲν καὶ B.K. ²³ βλ. διαχ. in marg. I. ²⁴ αὐτῇ] post παρακαθημένου transp. B.K. Sav. cet. ²⁵ ἀλλὰ] ἀτε iidem. Neutrum habet I. ²⁶ μὴ assumptum ex C. ²⁷ τὸ] τοῦ I.

λους καὶ κυανούς, ἡ τὸ ὀξεῖς καὶ διορατικούς; Ἐγὼ ^d μὲν τοῦτό D
 φημι, καὶ ἄλλον ἐκεῖθεν· τίς ἀρετὴ λύχνου; τὸ λαμπρὰ φαίνειν
 καὶ πᾶσαν καταναγάζειν τὴν οἰκίαν, ἡ τὸ καλῶς πεπλάσθαι καὶ
 στρογγύλον εἶναι; Ἐκείνο ^e πάντως ἂν εἴπομεν· τοῦτο μὲν
 ἵ γὰρ ἀδιάφορον, τὸ δὲ ζητούμενον ἐκεῖνο. Διὰ τοῦτο καὶ, σα-
 πρὸν λύχνον ἐποίησας, πρὸς τὴν ἐγκεχειρισμένην θεραπεινίδα
 αἰεὶ λέγομεν· οὕτω λύχνου τὸ φωτίζειν ἐστίν. Οὐκοῦν καὶ
 ὀφθαλμοὺς, εἴαν τε τοιούσδε βέαν τε τοιούσδε ἦ, οὐδὲν ἐστίν, ἕως
 ἂν ^h μετὰ πάσης αὐταρκειᾶς τὴν χρεῖαν πληροῖ· ὥσπερ οὖν καὶ
 σαπρὸς λέγεται, εἴαν ἀμβλυωπῇ, καὶ τὴν σύνθεσιν μὴ ἔχῃ πᾶσαν E
 ἀπηρτισμένην· καὶ γὰρ τοὺς ⁱ ἀνεωγμένων τῶν ὀφθαλμῶν μὴ
 βλέποντας σαπρὸς ἔχειν ^k ὀφθαλμοὺς φαμεν. Πᾶν γὰρ ὁ μὴ
 τὴν ^l ἰδίαν χρεῖαν πληροῖ, σαπρὸν ^m λέγομεν· καὶ τοῦτο ὀφθαλ-
 μοῦ κακία. ⁿ Τί δέ; ῥινὸς, εἰπέ μοι, ποία ἀρετὴ; ἄρα τὸ εὐ-
 θεῖαν εἶναι, καὶ ἀπεξεσμένην ἐκατέρωθεν, καὶ τὴν ἀναλογίαν
 σύμμετρον ἔχειν; ἡ τὸ πρὸς τὴν ὁσφρησιν ἐπιτηδεῖαν εἶναι,
 καὶ δυναμένην ταχέως ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ ^o παραπέμψαι τῷ
 ἐγκεφάλῳ; Τοῦτο δὴ παντὶ ^p σαφές ἐστι· ^q καὶ γὰρ ὑποδεί-
 γματι χρῆσθαι. Εἰπέ γάρ μοι, τοὺς ἄρπαγας, τὰ σκεύη, F
 ποία φήσομεν κατεσκευάσθαι καλῶς, τὰ δυνάμενα ἀρπάζειν
 μετὰ ἀκριβείας καὶ κατέχειν, ἡ τὰ διαπεπλάσμενα ^r καλῶς;
 Δῆλον ὅτι ἐκεῖνα. Τί δὲ ὀδόντας, ποίους ^s εἶναι φήσομεν κα- 573
 λούς; τοὺς τμητικούς καὶ εὐκόλως διατέμνοντας τὴν ^t τροφὴν, ἡ
 τοὺς καλῶς συγκειμένους; Δῆλον ὅτι ἐκείνους. Καὶ ὅλως ἐπὶ
 παντὸς τοῦ σώματος τοῦτῳ προσάγοντες τῷ λόγῳ τὴν ζήτησιν,
 εὐρήσομεν ^v πάντας τοὺς ὑγιεῖς καλοὺς, ἕως ἂν τὰ οἰκεία ἐνεργῇ
 τῶν μελῶν ἕκαστον μετὰ ἀκριβείας. Οὕτω καὶ σκευὸς ἕκαστον
 λέγομεν ^w καλὸν, καὶ ζῶον καὶ φυτὸν, οὐκ ἀπὸ τῆς διαπλάσεως,
 οὐδ' ἀπὸ τοῦ χρώματος, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διακονίας· ^x οὕτω καὶ
 οἰκέτην καλοῦμεν καλὸν τὸν ἐπιτηδεῖον ἡμῖν πρὸς διακονίαν, οὐ
 τὸν ὠραῖον καὶ βλάκα. Ὅρᾳς πῶς ἐστίν εἶναι καλὴν; Ὅταν B
 τοῖνυν τῶν μεγίστων καὶ θαυμαστῶν ὁμοίως ἀπολαύωμεν, οὐδὲν

^d μὲν] μέντοι L. ^e πάντες K. ^f γὰρ] + καὶ B. ^g εἴαν τε] ἡ B.K.
 καὶ Mor. Ben. invitis libris. ^h Sic C.I.K.L. τὴν χρ. μετὰ π. αὐτ. inverso
 ord. Edd. ⁱ ἀνεωγμένους C.I.L. Veron. τῶν ὀφθ. om. C. Statim καὶ μὴ
 βλ. C.I.L. ^k τοὺς ὀφθ. L. ^l ἰδίαν] οἰκείαν L. ^m λέγεται· τοῦτο δὲ
 ὁ. κ. B.K. ⁿ τί δέ;] τῆς δὲ B.K. Sav. cet. ^o παραπέμψει B. παρα-
 πέμψαι τῷ ἐγκ. καὶ ταχ. ἀντιλαμβάνεσθαι inverso ord. C.I.L. Veron. ^p σα-
 φές] που ὅλως B.K. Sav. cet. ^q καὶ—χρῆσθαι] φέρε δὴ, καὶ ἐπὶ ὑποδεί-
 γματι τὸν ὅλως προσεξετάσωμεν iidem. Statim τὰς ἄρπαγας, τὰ σκεύη, εἰπέ
 μοι, ποία B.K. ^r καλῶς] μόνον καλῶς B.K. ^s φήσομεν εἶναι hoc ord. K.L.
^t τροφὴν] + καὶ καλῶς καταλαβόντας B.K. ^v πάντας—καλοὺς (καλῶς C.I.L.)
 πάντα τὰ ὑγιῇ καὶ καλὰ Sav. cet. invitis nostris omnibus. Statim ἕως ἂν ἐνεργῇ
 μετὰ α. τὰ οἰ. τῶν μ. ἕκαστον hoc ord. Edd. repugnantibus libris. ^w καλῶς
 C.I.L. Veron. ^x οὕτω καὶ] οὕτως K. καλοῦμεν om. L.

πλεονεκτούμεθα. Οἷόν τι λέγω· τὸν κόσμον τοῦτον ὁμοίως ὁρώμεν, τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, τοὺς ἀστέρας, τὸν ἀέρα ὁμοίως ἔλκομεν, τοῦ ὕδατος, ^ατῆς τροφῆς ὁμοίως μετέχομεν, ἂν τε εὐμορφοὶ ὦμεν, ἂν τε μή. Εἰ δὲ χρή τι καὶ θαυμαστὸν εἰπεῖν, τῶν εὐμόρφων αἱ μὴ τοιαῦται μᾶλλον ὑγιεινότεραι. Ἐκείναι μὲν γὰρ ὡς δὴ τὴν ὥραν διαφυλάττουσαι, καμάτοις ἑαυτὰς οὐ διδόασιν, ἀλλ' ἀργία καὶ σκιατροφία, ὑφ' ἧν μάλιστα αἱ τῶν
 C μελῶν ἐνέργειαι ἀμβλύτεραι γίνονται· αὗται δὲ ἀπλῶς καὶ ^αἄδην, ἅτε οὐδεμίαν περὶ ταῦτα ἔχουσαι τὴν σπουδὴν, ἐκεῖ τὸ πᾶν ἀναλίσκουσι. “Δοξάσωμεν τοίνυν τὸν θεόν, ἄρωμεν αὐτὸν ἐν τῷ σώματι ἡμῶν,” μὴ καλλωπίζόμεθα· περιττὴ αὕτη ἡ σπουδὴ καὶ ἀνόνητος. Μὴ παιδεύομεν τοὺς ἄνδρας ^βμόνας ὄψεις φιλεῖν· ἂν γὰρ ἦς οὕτω κοσμουμένη, ταχέως ὑπὸ τῆς ἡταιρικυίας, ^γμελετήσας ἐν τῇ ὄψει τῇ σῇ, ἀλίσκεται· ἂν μὲν
 D τοι διδάξης αὐτὸν τρόπους φιλεῖν καὶ κοσμιότητα, οὐ ταχέως (268) πορνεύσει· οὐδὲ γὰρ εὐρίσκει ταῦτα παρὰ τῇ πόρῃ, ἀλλὰ τὰ τοῦτοις ἐναντία. ^δΜὴ διδάξης αὐτὸν ὑπὸ γέλωτος ἀλίσκεσθαι, μηδὲ ὑπὸ σχήματος ἐκκεχυμένου, ἵνα μὴ κατὰ σαυτῆς ἀρτύσης τὰ φάρμακα· παίδευε αὐτὸν κοσμιότητι χαίρειν· δυνήσῃ δὲ τοῦτο, ὅταν καὶ τὸ σχῆμα τοιοῦτον ᾖ· ἐπεὶ ἐὰν ^εἀνεπτρωμένη καὶ ἄσωτος ^ςἦς, πῶς δυνήσῃ ^επροενεγκεῖν ῥῆμα σεμνόν; τίς δέ σε οὐ ^ηγελάσεται καὶ χλευάσει; Πῶς δὲ ἔστι καὶ ἐν τῷ ^ιπνεύματι ἄραι τὸν θεόν; Ἀρετὴν ἀσκούντα, τὴν ψυχὴν καλλωπίζοντα· καὶ γὰρ ^κοὐδὲ τοῦτο κεκώλυται. Οὕτω ^λδοξάζομεν τὸν θεόν, ὅταν πάντοθεν ὦμεν ἀγαθοί, ^μκαὶ δοξαζόμεθα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ^νοὐχ ὁμοίως, ἀλλὰ πολλῶ μειζόνως.
¹³ “Δογίζομαι γὰρ, φησὶν, ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλύπτεσθαι εἰς ἡμᾶς.”
 *Ἦς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ^ομετασχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¹³ Rom. viii. 18.

^γ ὁμοίως] ἐπίσης B.K. ^ς τὴν τροφήν C.I. ^α ἄδην] Sic I. ἄδην B. ἄδην C. Veron. Sav. ἄρδην K. Mor. Ben. καὶ ἄδην om. L. ^β μ. ὄψεις] ὄψεις μ. B.K. ^γ μελετῆς C. μελέτης I.L. ^δ μὴ] + τοίνυν B.K. Sav. cet. ^ε ἀνεπτ.] Sic B.C.K. ἀναπτρωμένη I. Edebatur ἐπτρωμένη. ^ς ἦς] Sic B.C. (?) K. Ben. οὐσα I.L. ἦς οὐσα Veron. Sav. Mor. ^ε ἐνεγκεῖν K. προσ-ενεγκεῖν L. (ut videtur) Mor. Ben. ^η γελάσεται καὶ χλευάσει] Sic B.K. γελάσεται καὶ γελάσει C.I.L. χλευάσεται καὶ γελάσει Edd. *rideat atque sub-appelet* Vet. ^ι πνεύματι] σώματι B.K. *receptum a Ben.* Statim ἄραι omnes. Ante Ben. *legebatur ἀρίσαι. in spiritu portare* Vet. ^κ οὐδὲ τοῦτο] ἐπ' αὐτὴν (αὐτῆς ex corr. B.) τοῦτο οὐ B.K. Sav. cet. ^λ δοξάζομεν I. ^μ καὶ δ.] δ. δὲ B.K. ^ν οὐχ] πλὴν οὐχ B. πλὴν ἀλλ' οὐχ K. ^ο ἐπιτυχεῖν I.

ΛΟΓΟΣ Ε.

574

¹Ταύτην τὴν παραγγελίαν ^aπαρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σέ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσάμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν.

ΤΟ τῆς διδασκαλίας καὶ ^bτῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα μέγα ἐστὶ καὶ Β θαυμαστὸν, καὶ ὄντως τῆς τοῦ θεοῦ δεόμενον ψήφου, ὥστε τὸν ἄξιον εἰς μέσον παραγαγεῖν. Οὕτω ^cτὸ παλαιὸν ἐγίνετο, οὕτω καὶ νῦν ^dγίνεται, ὅταν χωρὶς πάθους ἀνθρωπίνου τὰς αἱρέσεις ποιῶμεθα, ὅταν πρὸς μηδὲν ὀρώντες βιωτικὸν, μὴ πρὸς φιλίαν, μὴ πρὸς ἀπέχθειαν. Εἰ γὰρ ^eκαὶ μὴ τοσούτου πνεύματος μετέχομεν, ^fἄρκει πρόθεσις ^gἀγαθὴ τοῦ θεοῦ τὴν χειροτονίαν ἐπισπάσασθαι. Ἐπεὶ οὐδὲ οἱ ἀπόστολοι πνεύματος μετείχον, ὅτε τὸν Ματθίαν ἐξελέξαντο, ἀλλ' εὐχῇ τὸ πρᾶγμα ἐπιτρέψαντες, ἐγκατέλεξαν C αὐτὸν τῷ τῶν ἀποστόλων ἀριθμῷ· οὐ γὰρ πρὸς φιλίαν ἀνθρωπίνην ἐώρων. ^hΟὕτω δὲ καὶ ἐφ' ἡμῶν γίνεται· ὅταν δὲ τὰ δηλα παρορώμεν, πῶς τὰ ἀδηλα ἡμῖν ὁ θεὸς ἐκκαλύψει; ²“ⁱΕἰ ἐν τῷ μικρῷ, φησὶν, οὐκ ἐγένεσθε πιστοὶ, τὸ μέγα καὶ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν ἐγχειρίσει;” Τότε ^kδὲ, ἐπεὶ οὐδὲν ἀνθρώπινον ἐγίνετο, καὶ ἀπὸ προφητείας ἐγίνοντο οἱ ἱερεῖς. ¹Τί ἐστίν, ἀπὸ προ- D φητείας; Ἀπὸ πνεύματος ἁγίου. Προφητεία γάρ ἐστίν, οὐ τὸ τὰ μέλλοντα λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὸ τὰ παρόντα, ἐπεὶ καὶ ὁ Σαουλ κατὰ προφητείαν ἐδείχθη ἐν τοῖς σκεύεσι κρυπτόμενος· ὁ γὰρ θεὸς τοῖς δικαίοις ἀποκαλύπτει. Προφητεία ἦν καὶ τὸ λέγειν, ³“^jἈφορίσατέ μοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν” οὕτω καὶ ὁ Τιμόθεος ^mἠρέθη. Προφητείας δὲ ἐνταυθα ⁿφησι τὰς πολλὰς, ἵσως ἐκείνην μεθ' ἧς αὐτὸν ὤλεσεν, ὅτε περιέτεμε, καὶ ὅτε ἐχειροτονεῖ, ^pκαθὼς καὶ αὐτὸς γράφων φησί· ⁴“^kΜὴ Ε ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος.” Διανιστὰς τοίνυν αὐτὸν, καὶ νήφειν παρασκευάζων καὶ ἐγρηγορέναι, ἀναμιμνήσκει τοῦ ἐλομένου καὶ χειροτονήσαντος· ὡς αὖ ἐλεγεν· ὁ θεὸς ^qσε ἐξε-

¹ CAP. I. v. 18, 19.² Luc. xvi. 11.³ Act. xiii. 2.⁴ 1 Tim. iv. 14.

HOM. V. ^a παρατίθημι bis L. ^b τῆς] τὸ τῆς Edd. τὸ om. B. Cat. ^c τὸ] καὶ τὸ Edd. καὶ om. I. L. Cat. ^d γίνεσθαι]+ πῶς οὕτω φησὶν; B. K. ^e καὶ om. C. I. L. ^f ἄρκει] ἀλλ' ἄρκει B. K. Sav. cet. ^g ἀγαθῇ]+ ἀν προσῇ B. K. ^h οὕτω—γίνεται] οὕτως ἔδει καὶ νῦν ἐφ' ἡμῶν γίνεσθαι. ἀλλ' ἡμεῖς πρὸς ἔσχατον ῥαθυμίας ἐληλακότες, καὶ τὰ φανερά πρὸς ἀκρίβειαν προείμεθα B. K. Sav. cet. ⁱ εἰ om. C. I. L. ^k δὲ] δὴ I. L. et ante corr. C. ^l τί ἐστίν ἀπὸ πρ.] τουτέστιν L. et ante corr. C. τί ἐστίν I. ^m ἠύριθη I. ⁿ φ. τὰς πολλὰς φ. τὰς προαγούσας L. πληθυντικῶς εἶπεν B. K. ^o ἔλ. ὅτε πε.] πε. ὅτε ἔλ. L. ^p καθὰ C. ^q σε om. I.

λέξατο, αὐτός σοι ἐνεπίστευσεν, οὐκ ἀνθρωπίνῃ γέγονας ψήφῳ
 μὴ ὑβρίσης μηδὲ καταισχύνῃς τοῦ θεοῦ τὴν ψήφον. Εἶτα
 ἐπειδὴ παραγγελίαν ἔφησε, καὶ ῥφορτικώτερον ἦν, τί φησι;
 “Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε.”
 F Ὡς τέκνῳ ¹καὶ γνησίῳ παραγγέλλει. Οὐ γὰρ αὐθεντικῶς οὐδὲ
 δεσποτικῶς, ²οὐ μετ’ ἐξουσίας, ἀλλὰ, “τέκνον, φησί, Τιμόθεε.”
 Τὸ δὲ παραθέσθαι τῆς φυλακῆς τὸ ἀκριβὲς δηλοῖ, καὶ τὸ οὐχ
 ἡμέτερον· οὐ γὰρ ἡμεῖς αὐτὸ ἐκτησάμεθα, ἀλλ’ ὁ θεὸς ἡμῖν ἐχα-
 ρίστατο, ³καὶ πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνειδήσιν. “Ἀπερ οὖν ἔδωκε,
 575 ταῦτα ⁴φυλάττωμεν. Εἰ μὴ αὐτὸς ἦλθεν, ⁵οὔτε ἡ πίστις αὐτῇ
 εὐρίσκετο, οὔτε ὁ βίος ὁ καθαρὸς, ὃν ἐκ παιδείας λαμβάνομεν.
 Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν· οὐκ ἐγὼ εἰμι ὁ παραγγέλλων, ἀλλ’ ὁ ὕελο- (269)
 μενος· τὸ ⁶μὲν γὰρ, “κατὰ τὰς ⁷προαγούσας προφητείας,”
 τοῦτό ἐστιν. Ἐκείνων ἄκουσον, ἐκείναις πείθου. Τί ⁸δὲ πα-
 ρήγγειλεν; “Ἰνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν.”
 Ὁ Ἐκείναι σε εἶλοντο· εἰς ὃ εἶλοντό ⁹αὖτε, στρατεύου. “Τὴν
 καλὴν στρατείαν.” ¹⁰Ἔστι γὰρ καὶ κακὴ στρατεία, περὶ ἧς
 φησιν· ¹¹“Ὡς περ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα τῇ
 B ἀμαρτία καὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ.” Ἐκεῖνοι ὑπὸ ¹²στρατὸν στρα-
 τεύονται, σὺ δὲ ὑπὸ βασιλεῖ. Διὰ τί δὲ καλεῖ στρατείαν τὸ
 πρᾶγμα; Δηλῶν ὅτι πόλεμος ¹³ἐγήγερται σφοδρὸς, πᾶσι μὲν,
 μάλιστα δὲ τῷ διδασκάλῳ· ὅτι ὅπλων ἡμῖν ἰσχυρῶν δεῖ, ὅτι
 νήψεως, ὅτι ἐγρηγόρσεως, ὅτι διηνεκοῦς ἀγρυπνίας, ὅτι ¹⁴πρὸς
 αἶμα καὶ μάχας παρεσκευάσθαι ὀφείλομεν, ὅτι παρατάττεσθαι,
 καὶ μηδὲν ἔχειν χαῦνον. “Ἰνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς,” φησί.
 Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν στρατοπέδων οὐ πάντες εἰς ἓν εἶδος
 στρατεύονται, ἀλλ’ ἐν διαφοροῖς τάγμασιν· οὕτω καὶ ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ, ὁ μὲν εἰς διδασκαλὸν τάξιν, ὁ δὲ εἰς ¹⁵μαθητοῦ, ὁ δὲ
 C εἰς ἰδιώτου· ¹⁶σὺ δὲ ἐν τούτῳ. Εἶτα, ἵνα μὴ ¹⁷τις νομίσῃ ἀρκεῖν

⁵ Rom. vi. 19.

¹ φορτικώτερος L. φορ. ἦν, τί φ.] φορτικὸν ἐδόκει, λαίψει τὸν λόγον, καὶ
 ἐπάγει εὐθύς B.K. ² καὶ om. B.K. ³ οὐ] οὐδὲ B.K.L. Sav. cet. Mox
 ἀλλὰ πατρικῶς, τέκνον B.K. Sav. cet. ⁴ καὶ] οὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ
 B.K. Sav. cet. ⁵ φυλάττωμεν C. Veron. ⁶ οὐδὲ I. Mox αὐτῇ C.L. Cat.
⁷ ἐρχόμενος C.I.L. Veron. invita Cat. ⁸ qui te elegit Vet. ⁹ μὲν om. B.K.
 γὰρ om. L. ¹⁰ προαγ.] + ἐπὶ σὲ Edd. ἐπὶ σὲ om. C.I.L. ¹¹ δὲ I.L. Cat.
 Statim παρήγγειλεν C. παραγγέλλει Cat. παραγγέλλεις, εἰπέ B.K. Sav. cet.
¹² ἐκείναι—στρατείας om. C. inclusum a Sav. ¹³ σε om. B.K. ¹⁴ ἔστι γὰρ]
 καλὴν εἶπεν, ἐπειδὴ ἐστὶ B.K. καλὴν εἶπεν, ἔστι γὰρ Sav. cet. Statim καὶ om.
 C. Cat. Ben. ¹⁵ ὅπλα] δοῦλα L. ¹⁶ στρατῶν I. Mox δὲ om. I. Cat. Veron.
¹⁷ ἐγείρεται B.K.L. et ex corr. C. invita Cat. ¹⁸ γρηγόρσεως B.C.I.L. ¹⁹ πρὸς
 αἶμα καὶ] αἰὲ ὥς πρὸς B.K. Statim παρασκευάσθαι L. ²⁰ μαθητοῦ] + γίν-
 εται B.K. ²¹ σὺ δὲ ἐν τούτῳ] Sic Edd. tu vero doctoris fungeris munere Vet.
 ὁ δὲ ἐν τούτῳ C. ὁ δὲ οὐδὲ ἐν τούτῳ I. [σὺ δὲ ἐν τούτῳ] Sav. Haec desunt in
 B.K.L. ²² τις om. K.

τοῦτο, ^οτί φησιν; “^ρΕχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν.” Τὸν γὰρ διδάσκαλον ^ρπρότερον ἑαυτοῦ χρῆ εἶναι διδάσκαλον. “Ὡςπερ γὰρ ὁ στρατηγός, ἐὰν μὴ πρότερον ἢ στρατιώτης ἄριστος, οὐδὲ στρατηγός ἐσται ποτέ, οὕτω καὶ ὁ διδάσκων. Τοῦτο καὶ ἀλλαχοῦ φησι” ^ο“Μὴ πως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.” “^ρΕχων, φησὶ, πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν,” ^ιἵνα οὕτω τῶν ἄλλων προϊστᾶσαι. Ταῦτα ἀκούοντες, μὴ ^αἀπαξιώσωμεν τὰς τῶν μεζόνων παραινέσεις, καὶ διδάσκαλοι D ὦμεν. Εἰ γὰρ Τιμόθεος, οὐ πάντες οὐκ ἐσμέν ἀντάξιοι, δέχεται παραγγελίας καὶ διδάσκεται, καὶ ταῦτα ἐν τάξει διδασκάλου ὦν, πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς. “^ρἮν τινες, ^ιφησὶν, ἀπώσάμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν.” Εἰκότως. “Ὅταν γὰρ ἢ βίος ἀπεγνωσμένος, καὶ δόγμα τίκτεται τοιοῦτον· καὶ ἐστὶν ἰδεῖν πολλοὺς ἐκ τούτου ^ικαταπεσόντας εἰς βυθὸν κακῶν, καὶ εἰς ^ιἙλληνισμὸν ἐκτραπέντας. ^ιἵνα γὰρ μὴ τῷ φόβῳ τῶν μελλόντων βασανίζονται, σπουδάζουσιν πείσαι τὴν ψυχὴν, ὅτι ψευδῇ πάντα τὰ παρ’ ἡμῖν. ^κΚαὶ πίστεώς τινες ἐκτρέπονται, οἱ E λογισμοῖς τὸ πᾶν ζητοῦντες. Ναυάγιον γὰρ ἐργάζεται ὁ λογισμὸς, καὶ ὥςπερ πλοῖον ἀσφαλές ἐστὶν ἡ πίστις· τοὺς ἐκτραπέντας τοῖνυν ἐκείθεν ἀνάγκη ναυαγεῖν. ^κΚαὶ δείκνυσιν τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὑποδείγματος” ^ι“^ρΩν ἐστὶν Ὑμέναιος, ^ιφησὶ, καὶ Ἀλέξανδρος” καὶ ἀπὸ τούτων ἡμᾶς σωφρονίζει. Ὅρατε πῶς ^ιἐξ ἐκείνων τῶν χρόνων ἦσαν ^αοἱ παραδιδάσκοντες, οἱ πολυπραγμονοῦντες, οἱ τῆς πίστεως ἀπεχόμενοι, οἱ ζητοῦντες λογισμοῖς οἰκείοις; Ὁ ναυαγῶν γυμνὸς καὶ πάντων ἐστὶν ἔρημος· ^βοὕτως ὁ τῆς πίστεως ἐκπεσὼν οὐδὲν ἔχει λοιπὸν, ^γοὐχ ὅπου στή, οὐχ ὅπου κατάσχη· οὐ βίον ἔχει, δι’ οὗ ^δκερδαίνει τι ἐκείθεν· τῆς γὰρ κεφαλῆς διεφθαρμένης, τί τοῦ λοιποῦ σώματος 576 ὄφελος; Εἰ γὰρ ^επίστις βίου χωρὶς οὐδὲν ἐστὶ, πολλῶ μᾶλλον τούναντίον. Εἰ τῶν αὐτοῦ καταφρονεῖ ὁ θεὸς δι’ ἡμᾶς, πολλῶ μᾶλλον ἡμᾶς τῶν ἡμετέρων δι’ αὐτὸν χρῆ καταφρονεῖν. Οὕτω γὰρ ἐστὶν, ὅταν τις ἐκπέσῃ τῆς πίστεως· οὐδαμῶς ἴσταται, ἀλλὰ ἄλλην ἄλλως νήχεται, ἕως ἂν καταποντισθῇ πάλιν. “Οὐς παρέδωκα, ^ιφησὶ, τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.”

^δ 1 Cor. ix. 27.

^γ v. 20.

^ο τί om. L. τί φησιν] ἐπήγαγε B.K. ^ρ πρῶτον I. ^ι ἐχων] δὲ λέγει τοῦτό ἐστιν· ἔχει B.K. Statim φησὶ om. K. ^ι ἵν’ οὕτω δύνῃ καὶ τῶν ἄλλων προϊστασθαι B.K. ^α ἀπαξιῶμεν B.K. ^ι φησὶν om. B.K. ^κ καταπεσεῖν C.I. ^κ καὶ om. B.K. Mox ἐκτρέπουν; (sic) I. ^κ καὶ πῶς δείκνυσιν τοῦτο καὶ ἀπὸ B.K. ^ι φησὶ om. B.K. ^ι ἐξ] ἀπ’ I. ^α οἱ om. B. ^β οὕτως] οὕτω καὶ B.K. Sav. cet. ^γ οὐχ ὅπου—ἔχει] οὐ κόπων ἀμοιβὰς ἐλπίζει· οὐ γὰρ ἔχει βίον ὀρθὸν L. ^δ κερδαίνει C.L. Veron. ^ε πίστις sine artic. C.I.L. ^ι φησὶ om. B.K.

Ὅρᾳς ὅτι βλασφημία ἐστὶ τὸ λογισμοῖς ζητεῖν τὰ θεία; Εἰ-
 κώτως· τί γὰρ ἂν ἔχοι κοινὸν λογισμὸς ἀνθρώπινος πρὸς ἐκεῖνα;
 B Πῶς δὲ ὁ Σατανᾶς αὐτοὺς παιδεύει μὴ βλασφημεῖν; Ἐκαὶ εἰ
 τοὺς ἄλλους παιδεύει μὴ βλασφημεῖν, ἢ πολλῶ μᾶλλον ἑαυτὸν
 ἐχρῆν· εἰ δὲ ἑαυτὸν ἰμέχρι τοῦ νῦν οὐ δύναται παιδεύσαι, οὐδὲ
 τοὺς ἄλλους. Οὐκ εἶπεν, ἵνα παιδεύσῃ αὐτοὺς μὴ βλασφημεῖν,
 ἔκαστος, ἀλλ', "ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν." Οὐκ ἑκεῖνος τοῦτο
 ἐργάζεται, ἀλλὰ τοῦτο ἐκβαίνει· ὥσπερ οὖν καὶ ἀλλαχοῦ φησιν
 ἐπὶ τοῦ πεπορνευκότος· ⁸ "Παράδοτε τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ
 εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός" οὐχ ἵνα σώσῃ τὸ πνεῦμα, ἀλλ', "ἵνα
 τὸ πνεῦμα σωθῇ" τοῦτο δὲ ἀπρόσωπὸν ἐστὶ. Πῶς οὖν τοῦτο
 C γίνεται; Ὡσπερ οἱ δῆμιοι, μυρίων γέμοντες κακῶν, τοὺς ἄλ-
 λους σωφρονίζουσιν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πονηροῦ δαίμο-
 νος. Καὶ διὰ τί μὴ σὺ αὐτοὺς ἐκόλασας, ὥσπερ ἐκείνον τὸν
 Βαριησοῦν, ὥσπερ Κηφᾶς Ἀνανίαν, ἀλλὰ τῷ Σατανᾷ ἡ παρέ- (270)
 δωκας; Οὐχ ἵνα κολασθῶσιν, ἀλλ' ἵνα παιδευθῶσι. Καίτοι
 οὗτος ἔχει ἰσχύν, ὡς ὅταν λέγῃ· ⁹ "Τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω
 πρὸς ὑμᾶς;" καὶ πάλιν· "Οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι ᾖμεν, ἀλλ' ἵνα
 ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιήτε" καὶ πάλιν· "Οὐκ εἰς καθαίρεσιν, ἀλλ'
 εἰς οἰκοδομήν." Τί οὖν τὸν Σατανᾶν ἡ καλεῖς πρὸς τὴν τιμω-
 D ρίαν; Ἴνα μετὰ τῆς σφοδρότητος καὶ τῆς κολάσεως καὶ ἡ
 ὕβρις ἢ μείζων· μᾶλλον δὲ τοὺς μὲν ἀπίστους αὐτοὶ ἐπαιδεύον,
 τοὺς δὲ ἐκτραπέντας τῷ Σατανᾷ παρεδίδουν. Τί δήποτε δὲ
 τοὺς ἀπίστους; Καὶ γὰρ ὁ Ἀνανίας ἄπιστος ἦν ἔτι πειράζων.
 Ἴνα μάθῃσι τοῖνυν οἱ ἄπιστοι, ὅτι οὐ δύνανται λαθεῖν, διὰ
 τοῦτο δι' ἑαυτῶν αὐτοὺς ἐτιμωροῦντο· τοὺς δὲ τοῦτο μαθόντας
 λοιπὸν, εἴτα ἡ ἐκτραπέντας, τῷ Σατανᾷ παρεδίδουν, ² δεικνύντες
 ὅτι οὐκ οἰκεία δυνάμει, ἀλλὰ τῇ αὐτῶν φυλακῇ συνείχοντο καὶ
 E ³ περιεγίνοντο ὅσοι εἰς ἀπόνοιαν ἤρθησαν· καθάπερ οὖν ἐπὶ
 τῶν βασιλέων, τοὺς μὲν πολεμίους καὶ οἰκείαις σφάττουσι

8 1 Cor. v. 5.

9 Ibid. iv. 21. 2 Cor. xiii. 7, 10.

Ἐ καὶ εἰ] Sic Veron. Cat. εἰ γὰρ B.K. Sav. cet. καὶ εἰ—βλασφημεῖν om.
 C.I.L. ἢ πολλῶν]+οὖν L. Idem post ἐχρῆν add. παιδεύειν. ἰμέχρι τοῦ
 νῦν om. C. ἔκαστος] Sic C. Cat. Vet. Edebatur σῶμα.
 ἢ πολλῶν]+γὰρ, φησὶ L. πνεῦμα] Sic C. Cat. Vet. Edebatur σῶμα.
 Statim ἵνα τὸ πν. σωθῇ pro ἵνα σωθῇ τὸ πν. C. Cat. ὥσπερ]+οὖν Edd.
 οὖν om. B.I.L. Cat. ὥσπερ] B.K. Iohannis (sic) L. ἡ παρεδίδουν L. παρεδίδωκε
 (i) C. οὗτος] Sic Veron. οὕτως C.I.L. καὶ οὗτος B.K. Sav. cet. καὶ
 πάλιν—ποιήτε om. L. Cat. καλεῖς B.I.K.L. Vet. καλεῖ Edd. τιμω-
 ρίαν]+καί, φησὶ διὰ τί; B.K. ὕβρις ἢ] τιμωρία ἢ, φησὶν L. τοὺς
 ἀπίστους] τοὺς πίστους (sic?) C. Πέτρος τὸν Ἀνανίαν B.K. Sav. cet. Statim
 ὅτι ἄπ. pro καὶ γὰρ ὁ Ἀ. ἄπ. B.K. ἡ ἐκτραπέντας]+τῆς εὐθείας ὁδοῦ L.
² δεικνύς C.L. παρεδίδοντο B.K. Sav. cet. οὖν]+καὶ B.K. οὖν eras.
 in C. σφάττομεν... ὑφ' ἡμᾶς... παραδιδόμεν C.L.

χερσὶ, τοὺς δὲ ὑφ' ἑαυτοὺς τοῖς δημίοις ^d παραδιδόασιν. ^e Δείκνυσι δὲ, ὅτι διὰ τὴν τῶν ἀποστόλων φυλακὴν τοῦτο ἐγένετο. "Ἄλλως δὲ οὐδὲ μικρὸν ἦν τὸ δύνασθαι ἐπιτάττειν τῷ διαβόλῳ. ^f τοῦτο γὰρ δεικνύντος ἦν, ὅτι δουλεύει καὶ ^g εἵκει καὶ ἄκων τοῖς ἀποστόλοις ὁ διάβολος. "Ὡστε οὐκ ^h ἔλαττον τοῦτο ἦν. Πῶς δὲ παρέδωκεν, ἄκουσον. "Συναχθέντων ὑμῶν, φησὶ, καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ^F παράδοτε τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ." ⁱ Ἐξεβάλλετο τοῦ κοινου συνεδρίου, ἀπεσχίζετο τῆς ἀγέλης, ἐγένετο ἔρημος καὶ γυμνός, παρεδίδοτο τῷ λύκῳ. "Ὡσπερ γὰρ ἡ νεφέλη τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑβραίων, οὕτω τὴν ἐκκλησίαν τὸ πνεῦμα ἐγνώριζεν. Εἰ 577 τις τοίνυν ἐκτὸς ἐγένετο, κατεκαίετο· ἐγένετο δὲ ἐκτὸς τῇ κρίσει τῶν ἀποστόλων. Οὕτω καὶ ὁ κύριος παρέδωκε τὸν Ἰούδαν τῷ Σατανᾷ· εὐθέως γὰρ μετὰ τὸ ψωμίον ^k εἰσῆλθεν εἰς ἐκείνον ὁ Σατανᾶς. "Ἔστι ^l δὲ καὶ τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι οὓς μὲν διορθώσασθαι ἐβούλοντο, οὐκ ἐκόλαζον αὐτοί· τοὺς δὲ ἀδιορθώτους αὐτοὶ ἐτιμωροῦντο· ἢ εἰ μὴ τοῦτο, ^m ὅτι φοβερώτεροι μᾶλλον ἦσαν, ἐτέροις ἐκδιδόντες αὐτούς. Οὕτω καὶ ὁ Ἰωβ παρεδόθη τῷ Σατανᾷ· ἀλλ' ἐκεῖνος ⁿ οὐχ ὑπὲρ ἁμαρτημάτων, ἀλλ' ὑπὲρ πλείονος εὐ- B δοκιμήσεως.

^o Πολλὰ τοιαῦτα γίνεται καὶ νῦν. Ἐπειδὴ γὰρ οἱ ἱερεῖς οὐ πάντας ἴσασι τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίως τῶν μυστηρίων μετέχοντας, ὁ θεὸς πολλάκις τοῦτο ποιεῖ, καὶ παραδίδωσιν αὐτοὺς τῷ Σατανᾷ. "Ὅταν γὰρ νόσοι, ὅταν ἐπιβουλαὶ, ὅταν πένθη καὶ συμφοραὶ ^p συμβαίνωσιν, ὅταν ἄλλα τινὰ τοιαῦτα, διὰ τοῦτο γίνεται. Καὶ τοῦτο ὁ Παῦλος ^r φησιν, οὕτω λέγων ¹⁰ "Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί." Καὶ πῶς, ^s φησὶν, ὅταν ἅπαξ δι' ἐνιαυτοῦ προσερχώμεθα; Τοῦτο γὰρ ^t τὸ δεινόν, ὅτι οὐ καθαρότητι διανοίας, C ἡ ἀλλὰ διαστήματι χρόνου τὴν ἀξίαν διορίζεις τῆς προσόδου· καὶ τοῦτο εὐλάβειαν εἶναι νομίζεις, τὸ μὴ πολλάκις προσελθεῖν, οὐκ εἰδὼς ὅτι τὸ ἀναξίως προσελθεῖν, καὶ ἅπαξ ^w γένηται, ἐκηλίδωσε· τὸ δὲ ἀξίως, καὶ πολλάκις, ἔσωσεν. Οὐκ ἔστι τόλμα

10 1 Cor. xi. 30.

^d παραδ.] + οὕτω καὶ οὗτοι B.K. + οὕτω καὶ ἐνταῦθα Edd. ^e δείκνυσι δὲ] Sic Veron. δεικνύς δὲ C.I.L. δείκνυται δὲ ἀπὸ τούτου B.K. Sav. cet. ^f τοῦτω B.K. ^g ἡκει I.L. ^h ἔλαττον] + εἰς χάριν B.K. Sav. cet. ⁱ ἐξεβάλλετο] + οὖν εὐθέως B.K. Sav. cet. ^k εἰσῆλθε] + φησὶν L. ^l δὲ] μὲν οὖν L. ^m ὅτι om. K. ⁿ ὑπὲρ πλ. εὐδ. οὐχ ὑπὲρ ἁμ. hoc ord. (om. ἀλλ') L. ^o ΗΘΙΚΟΝ. Κατὰ τῶν σπανίως προσιόντων τοῖς ἀγίοις μυστηρίοις. Veron. ^p πάντες C.I.L. πάντας om. Cat. Vet. ^q συμβαίνουσα I. ^r φησιν] δηλοῖ B.K. Sav. cet. οὕτω om. K. ^s φησὶν] + ἐν B.K. τοῦ pro δε' K. ^t τὸ om. L. ^v ἀλλά] + καὶ K. ^w προσγένηται K.

τὸ πολλάκις προσίεναι, ἀλλὰ τὸ ἀναξίως, καὶ ἅπαξ τις τοῦ παντὸς χρόνου προσέλθῃ. Ἡμεῖς δὲ οὕτως ἀνοήτως διακείμεθα καὶ ἀθλίως, ὅτι μυρία διὰ παντὸς ἐργαζόμενοι τοῦ ἐνιαυτοῦ
 D κακὰ, τοῦ μὲν ἀποδύσασθαι ἐκεῖνα οὐδεμίαν ποιοῦμεθα φροντίδα, νομίζομεν δὲ ἡμῖν ἀρκεῖν τὸ μὴ συνεχῶς κατατολμᾶν καὶ ἐπιπηδᾶν ὑβριστικῶς τῷ σώματι τοῦ Χριστοῦ, οὐκ ἐννοοῦντες ὅτι οἱ τὸν Χριστὸν σταυρώσαντες ἅπαξ ἐσταύρωσαν· ἀρ' οὖν, ἐπειδὴ ἅπαξ, ἔλαττον τὸ ἀμάρτημα; Καὶ ὁ Ἰούδας δὲ ἅπαξ προέδωκε· τί οὖν; τοῦτο αὐτὸν ἐξείλετο; Διὰ τί ἄγαρ χρόνον τὸ πρᾶγμα μετερχόμεθα; χρόνος προσόδου ἔστω ἡμῖν τὸ καθαρόν συνειδός. Οὐδὲν πλέον ἔχει τὸ ἐν τῷ πάσχα μυστήριον τοῦ νῦν τελουμένου· ἐν ἔστι καὶ τὸ αὐτὸ, ἡ αὐτὴ τοῦ πνεύματος
 E χάρις, αἰὲ πάσχα ἐστίν· ἴστε, οἱ μύσται, τὸ εἰρημένον· καὶ ἐν παρασκευῇ, καὶ ἐν σαββάτῳ, καὶ ἐν κυριακῇ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ μαρτύρων ἡ αὐτὴ θυσία ἐπιτελεῖται. ¹¹ “Ὅσακις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, ^c ἢ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον (271) τοῦ κυρίου καταγγέλλετε.” Οὐχ ὅρῳ καιροῦ περιέγραψε τὴν θυσίαν. Πῶς οὖν τότε, φησὶ, πάσχα λέγεται; Ὅτι τότε ἔπαθεν ὁ Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν. ^d Μηδεὶς τοίνυν ἐτέρως ἐκείνῳ προσίτω, καὶ τούτῳ ^e ἄλλως· μία δύναμις ἐστὶ, μία ἀξία, μία χάρις, ἐν σώμα καὶ τὸ αὐτὸ, οὐκ ἐκεῖνο τούτου ἀγιώτερον, οὐδὲ τοῦτο
 F ἐκεῖνου ἔλαττον. Καὶ τοῦτο ^f καὶ ὑμεῖς ἴστε, οὐδὲν καινότερον ὁρῶντες, πλὴν τῶν κοσμικῶν τούτων παραπετασμάτων ^g καὶ τοῦ λαμπροῦ πλήθους. Ἐχουσι δὲ τι πλέον αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι τοῦτο, 578 ὅτι ἀπ' αὐτῶν ἀρχὴν ἔλαβεν ἡ σωτήριος ἡμῶν ἡμέρα, ὅτι ἐν αὐτῇ ἐτύθη ^h ὁ Χριστὸς, λοιπὸν δὲ κατὰ τὰ μυστήρια οὐδεμίαν προτέρησιν ἔχουσι. ⁱ Καὶ τροφῇ μὲν προσβάλλων, ^k εἰπέ μοι, αἰσθητῇ, ^l νίπτῃ τὸ στόμα; τροφῇ δὲ μέλλων προσίεναι πνευματικῇ, οὐ ^m νίπτῃ τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ γέμων ἀκαθαρσίας ⁿ προσέρχῃ; ^o Οὐκ ἀρκοῦσι, φησὶν, αἱ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν νηστεῖαι τὸν πολὺν ^p φορυτὸν καθᾶραι τῶν ἀμαρτημάτων; ^q Τί τὸ ὄφελος, εἰπέ μοι; ὅταν τις μύρον ἀποθέσθαι θέλων ^r καθάρῃ

¹¹ 1 Cor. xi. 26.

^x ἡμῖν accessit ex omnibus. ^y ὅτι] + καὶ B.K. Sav. cet. ^z ὅ ἐτ δὲ om. L. Mox ἐξείλετο I. ^a γὰρ] δὲ καὶ B.K. ^b ἄρτον] + φησὶ B.K. Sav. cet. ^c ἢ] καὶ I. ^d μηδεὶς] μὴ K. ^e ἄλλως· μία] ἀλλ' ὡς μία L. ἄλλως μία C. ^f καὶ om. K. ^g καὶ om. C.I. Veron. ^h ὁ om. C.I.L. ⁱ καὶ τρ. μὲν] σκόπει δέ· τροφῇ B.K. Statim προσβάλων C.I.L. Veron. ^k εἰπέ μοι om. B.K. Sav. cet. ^l νίπτῃ] Sic C. νίπτει I. νίπτεις Edd. Post νίπτεις add. τὰς χεῖρας, πλύνεις B.K. Sav. cet. ^m νίπτῃ C.L. νίπτει I. νίπτεις Edd. ⁿ προσέρχῃ] Sic L. Edd. προσίεις I. προσίης B.K. προίης C. ^o οὐκ ἀρκοῦσι, φ.] καὶ τί, φησὶν; οὐκ ἀρκοῦσι B.K. Sav. cet. ^p φόρυτον I. ^q τί] καὶ τί B.K. Sav. cet. Mox εἰπέ γάρ μοι B. ^r ὅταν] ἂν B.K. Sav. cet. ^s καθάρῃ τὸν τ.] τὸν τ. ἐκκαθάρῃ L.

τὸν τόπον, εἴτα πάλιν μικρὸν μετὰ τὸ ἐμβαλεῖν 'καὶ κόπρον ἐπιβάλλῃ, οὐκ ἀπέπηγ' ἡ εὐωδία; Τοῦτο ἔγινετο καὶ ἡμῖν' ἐγε- B νόμεθα ἄξιοι προσερχόμενοι κατὰ δύναμιν ἡμετέραν' εἴτα πάλιν μολύνομεν ἑαυτούς. Τοῦτο καὶ περὶ τῶν δυναμένων ἐν ταῖς τεσσαράκοντα ἡμέραις ἀπονίπτεσθαι φάμεν. Μὴ δὲ ἀμελῶμεν τῆς ἡμετέρας σωτηρίας, παρακαλῶ¹² ἄνθρωπος γὰρ, φησὶν, ἀποστρέφω ἀπὸ ἀμαρτίας αὐτοῦ, καὶ πάλιν πορευόμενος καὶ τὰ αὐτὰ ποιῶν, ὥσπερ κύων ἐστὶν ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον ἐπιστρέφω¹³ ἵνα μὴ γένηται κενὸς ὁ κόπος ἡμῶν. Οὕτω γὰρ δυνησόμεθα τῶν βραβείων ἀξιοθῆναι ἐκείνων ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ C πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Σ.

¹Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἑντεύξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασι- D λέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

ᾠΣΠΕΡ κοινὸς τις ἐστὶ πατὴρ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης ὁ ἱερεὺς. Πάντων τοίνυν ἄξιον αὐτὸν κήδεσθαι, καθάπερ καὶ ὁ E θεός, ὃς ἱεράται. Διὰ τοῦτο φησι, "Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς." Δύο γὰρ ἐντεῦθεν γίνεται τὰ ἀγαθὰ, τό τε ἔχθος ὃ πρὸς τοὺς ἔξω ἔχομεν κατα- λύεται· οὐδεὶς γὰρ πρὸς τοῦτον ἀπεχθῶς ἔχειν δυνήσεται, ὑπὲρ οὗ δεήσεις ποιεῖται· αὐτοὶ τε ἐκείνοι βελτίους γίνονται, τῷ τε εὐχὰς ὑπὲρ αὐτῶν γίνεσθαι, τῷ τε μὴ ἐκθηριουῖσθαι πρὸς ἡμᾶς. Οὐδὲν γὰρ οὕτω πρὸς διδασκαλίαν ἐπαγωγὸν, ὥς τὸ φιλεῖν καὶ F φιλεῖσθαι. Ἐννόησον ὃ δὲ ὅσον ἦν ἀκούειν τοὺς ἐπιβουλευόντας,

¹² Sirac. xxxiv. (xxxi.) 26. Prov. xxvi. 11.¹ CAP. II. v. 1—4.

¹ καὶ] + ῥύπον ἢ C. Mox ἀπέστη idem. ἡ γίνεται] συμβαίνει B.K. Mox γινόμεθα idem. ἡ τὴν ἡμ. Edd. Articulus abest ab omnibus. ἑαυ-
τούς] + τί σὺν τὸ κέρδος; B.K. Sav. cet. ἡμετέρας] ἐαυτῶν I. παρα-
καλῶ] + ἵνα μὴ γένηται (+ μὴδὲ B.K.) κενὸς ὁ κόπος ἡμῶν B.K. Sav. cet.
² ἵνα μ. γ. κενὸς ὁ κ. ἡμῶν (ὁ κ. ἡμῶν κενὸς Veron.) οὕτω γὰρ] ἂν οὕτω ποιῶμεν
καὶ οὕτω προσέχωμεν B.K. Sav. cet. HOM. VI. ἑντεύξεις om. B.K.
³ ἵνα] + ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν K. ἀπάσης om. L. Cat. αὐτοῦ B.K.
⁴ φ om. I. L. invita Cat. ἀπάντων C. ὃ δὲ om. B.K.

τοὺς μαστίζοντας, τοὺς ἐλαύνοντας, τοὺς ἀποκτινύνοντας, ὅτι οἱ
 τὰ τοιαῦτα πάσχοντες ὑπὲρ τῶν ^hταῦτα δρώντων προσεσχάς
 579 πρὸς τὸν θεὸν ποιοῦνται ἐκτενεῖς. Ὅρᾳς πῶς ἀνώτερον ⁱεἶναι
 βούλεται τὸν Χριστιανὸν πάντων; Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν παίδων
 τῶν νηπίων, καὶν βασταζόμενον τὸ παιδίον τύπτῃ τοῦ πατρὸς
^kτὴν ὄψιν, οὐδὲν ὑποτέμνεται τῆς φιλοστοργίας· οὕτω καὶ
 τυπτάμεθα παρὰ τῶν ἔξωθεν, οὐδὲν ὀφείλομεν ἐλαττοῦν ^lτῆς
 εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτούς. Τί δέ ἐστι ^mτὸ, “πρῶτον πάντων;”
 Τουτέστιν, ἐν τῇ λατρείᾳ τῇ καθημερινῇ. Καὶ τοῦτο ἴσασιν
 οἱ μύσται πῶς καθ’ ἐκάστην ἡμέραν γίνεται, καὶ ἐν ἐσπέρᾳ καὶ
 B ⁿἐν πρωΐᾳ· πῶς ὑπὲρ παντὸς τοῦ κόσμου, καὶ βασιλέων, καὶ πάν-
 των τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων ποιούμεθα τὴν δέησιν. Ἄλλ’ ἴσως
 ἐρεῖ τις, ὅτι, “ὑπὲρ πάντων,” οὐ πάντων εἶπεν, ῥᾶλλὰ τῶν (272)
 πιστῶν. Τί οὖν ὅταν λέγῃ, “ὑπὲρ βασιλέων;” οὐ γὰρ δὴ τότε
 θεοσεβεῖς ἦσαν ^qβασιλεῖς, ἀλλὰ μέχρι πολλοῦ προῆλθον, ^rἀσε-
 βεῖς ἀσεβεῖς διαδεχόμενοι. Εἴτα, ἵνα μὴ κολακεία τὸ πρᾶγμα
 ᾖ, προλαβὼν εἶπεν, “ὑπὲρ πάντων,” καὶ τότε, “ὑπὲρ βασι-
 λέων.” Εἰ ^sγὰρ ὑπὲρ βασιλέων μόνων, ἴσως ἂν τις τοῦτο
 ὑπέλαβεν. Εἴτα, ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν τὴν τοῦ Χριστιανοῦ ψυχὴν
 C ναρκᾶν ταῦτα ἀκούουσιν, καὶ μὴ προσείσθαι τὴν παραίνεσιν,
 εἶγε ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνος ἐν τῷ τῶν μυστηρίων ^tκαιρῷ δεῖ δέησεις
 προσφέρειν, ὅρα τί φησι, ^vπῶς τίθῃσι τὸ κέρδος, ἵνα καὶ οὕτω
^wδέξῃ τὴν παραίνεσιν. “Ἴνα ἤρεμον, ^xφησί, καὶ ἡσυχίον βίον
 διάγωμεν.” Τουτέστιν, ἡ ἐκείνων σωτηρία ἡμῶν ἀμεριμνία ὑπάρ-
 χει· ὥσπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ^yἐπιστολῇ, προτρέπων
 αὐτοὺς πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι, φησὶν· ^z“Εἰ μὴ διὰ τὴν ἀνάγ-
 κην, ἀλλὰ διὰ τὴν συνείδησιν.” Ὁ γὰρ θεὸς εἰς τὸ κοινῇ χρῆ-
 D σιμον τὰς ἀρχὰς διετάξατο. Πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον αὐτοὺς μὲν
 ὑπὲρ τούτου στρατεύεσθαι, καὶ τὰ ὅπλα τίθεσθαι, ^zἵνα ἡμεῖς ἐν
 ἀδείᾳ ὤμεν· ἡμᾶς δὲ μηδὲ ὑπὲρ τῶν κινδυνευόντων καὶ στρατενο-
 μένων ποιεῖσθαι δέησεις; Ὡστε οὐ κολακεία ἐστὶ τὸ πρᾶγμα,

² Rom. xiii. 5.

^h ταῦτα] τὰ τοιαῦτα K. Sav. cet. ⁱ εἶναι B.] β. εἶναι I. K. εἶναι om. L.
 post πάντων transp. C. ^k τὴν ὄψιν] τὸ πρόσωπον L. ^l τῆς πρὸς αὐτοὺς
 εὐνοίας C. ^m τὸ om. B. Mox ἀπάντων C. I. L. Cat. τί δέ—πάντων; om. K.
ⁿ ἐν om. I. L. Veron. Statim πρωΐ I. ^o ὅτι ὑπὲρ ἀπάντων (πάντων C.)—
 εἶπεν] Sic C. Cat. ὅτι ὑπὲρ ἀπάντων εἶπεν I. ὅτι οὐχ ὑπὲρ ἀπ. εἶπεν L. ὅτι οὐχ
 ὑπὲρ πάντων λέγει B. K. ὅτι οὐχ ὑπὲρ π. εἶπεν Edd. ^p ἀλλὰ] ἀλλὰ μόνον
 B. K. ἀλλ’ ὑπὲρ Edd. reclamantibus libris et Cat. ^q οἱ βασ. C. Mox διήλθον
 I. Cat. ^r ἀσ. διαδ. ὁσ. hoc ord. B. K. ἀσεβεῖς alterum om. C. I. L. Cat.
^s γὰρ] +εἶπεν B. K. Sav. cet. Mox μόνον B. K. ^t καιρῷ δεῖ] Sic K. Cat.
 δεῖ καιρῷ Edd. δεῖ om. C. I. L. qui mox προσφέρει legunt. ^v πῶς] καὶ πῶς
 B. K. Sav. cet. ^w δέξονται L. ^x φησί om. K. ^y ἐπιστολῇ om. K.
^z ἵνα C. I. K. Veron. ἵν’ Sav. cet.

ἀλλὰ κατὰ τὸν τοῦ δικαίου ^α γίνεται λόγον. Εἰ γὰρ μὴ ἐσώ-
ζοντο, μηδὲ εὐδοκίμουν ἐν τοῖς πολέμοις, ἀνάγκη καὶ τὰ ἡμέτερα
ἐν ταραχαῖς εἶναι καὶ θορύβοις· ἡ γὰρ καὶ αὐτοὺς ἡμᾶς στρα-
τεύεσθαι ἔδει, κατακοπέντων ἐκείνων, ἡ φεύγειν πανταχοῦ καὶ Ε
πλανᾶσθαι. Καθάπερ γὰρ πρόβολοι τινές εἰσι, ^β φησί, προ-
βεβλημένοι, καὶ τοὺς ἔνδον ἐν εἰρήνῃ φυλάττοντες. “Δεήσεις,
φησί, προσευχὰς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας.” Δεῖ γὰρ εὐχαριστεῖν
τῷ θεῷ καὶ ὑπὲρ τῶν εἰς ἄλλους γενομένων ἀγαθῶν, οἷον ὅτι
τὸν ἥλιον ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, ὅτι βρέχει ἐπὶ
δικαίους καὶ ἀδίκους. ‘Ορᾶς ὅτι οὐ μόνον διὰ τῆς εὐχῆς, ἀλλὰ
καὶ διὰ τῆς εὐχαριστίας ἐνοῖ καὶ συγκολλᾷ ἡμᾶς; ‘Ο γὰρ ἀναγ-
καζόμενος εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ ὑπὲρ τῶν τοῦ πέλας ἀγαθῶν, F
ἀναγκάζεται καὶ φιλεῖν αὐτὸν, καὶ οἰκείως πρὸς αὐτὸν διακει-
σθαι. Εἰ δὲ ὑπὲρ τῶν τοῦ πέλας εὐχαριστεῖν δεῖ, πολλῶ μάλ-
λον ὑπὲρ τῶν εἰς ἡμᾶς ^γ καὶ τῶν λάθρα γινομένων, καὶ ἐκόντων 580
καὶ ἀκόντων, καὶ ὑπὲρ τῶν δοκούντων εἶναι λυπηρῶν· καὶ γὰρ
πρὸς τὸ ἀγαθὸν ὁ θεὸς ἡμῖν ἅπαντα οἰκονομεῖ.

^δ Πᾶσα τοίνυν ἡμῖν εὐχὴ εὐχαριστίαν ἔχετω. Εἰ δὲ ^ε καὶ
ὑπερέυχεσθαι τῶν πέλας οὐχὶ πιστῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπίστων
προσταττόμεθα, ἐννόησον ὅσον ἐστὶ κακὸν κατεύχεσθαι τῶν
ἀδελφῶν. Τί λέγεις; ἐκείνός σε ὑπὲρ ἐχθρῶν ἐκέλευσεν εὐχε-
σθαι, σὺ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ κατεύχῃ; Οὐκ ἐκείνου κατεύχῃ, ἀλλὰ
σαντοῦ· τὸν γὰρ θεὸν παροξύνεις, ἐκείνα τὰ ἀνόσια φθεγγό-
μενος ῥήματα· οὕτω δεῖξον αὐτῷ, οὕτω ποιήσον αὐτῷ, ^β βάλε
αὐτὸν, ἀναπαύσῃ αὐτῷ. Πόρρω ταῦτα τῶν ^β τοῦ Χριστοῦ B
μαθητῶν, ^β τῶν ἐπιεικῶν καὶ προσηνῶν, τοῦ στόματος τοῦ ἡζιω-
μένου τοιαύτης μυσταγωγίας. Μηδὲν πικρὸν ἐκβαλλέτω, μηδὲν
ἀηδὲς, ἢ τῷ θεῷ σώματι προσομιλοῦσα γλῶσσα· καθαρὰν αὐ-
τὴν φυλάττωμεν, μὴ ἀρὰς προσφέρωμεν δι’ αὐτῆς. Εἰ γὰρ
λοιδοροὶ οὐ κληρονομήσουσι βασιλείαν, πολλῶ μᾶλλον οἱ κα-
τευχόμενοι· ἀνάγκη ^ι γὰρ καὶ ὑβρίζειν τὸν κατευχόμενον· ὕβρις
^κ δὲ καὶ εὐχὴ ἀλλήλων ἀπεσχοίνισται· ἀρὰ καὶ εὐχὴ πολὺ τὸ
μέσον ἔχει· κατηγορία καὶ εὐχὴ ^ι πολὺ τὸ μέσον ἔχουσι. Προσ- C
εὐχὴ τὸν θεὸν ^μ ἴλεω ποιῆσαι, καὶ ἐτέρου κατεύχῃ; ‘Εάν μὴ
ἀφῆς, οὐκ ἀφεθήσεται ^ν σοι· καὶ ^ο οὐ μόνον αὐτὸς οὐκ ἀφίης,

^α γίνεται om. K. ^β φησί om. B.K. φησιν, εἰσι inverso ord. L. ^γ καὶ
τῶν λάθρα om. B.K. inclusum a Sav. Statim γενομένων K. ^δ ΗΘΙΚΟΝ.
Περὶ τοῦ μὴ ἀρᾶσθαι καὶ κατεύχεσθαι τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπερέχεσθαι·
τούτῃ γὰρ ἑαυτοὺς τε εὐεργετοῦμεν, καὶ θεὸν μμμούμεθα. Veron. ^ε καὶ om. K.
^β βάλε] βασιλεία L. ^β τοῦ om. I.L. ^γ τῶν om. L. ^ι γὰρ] δὲ B.K.
^κ δὲ om. iidem. ἀλλήλων ἀπ. ἀρὰ καὶ εὐχὴ om. L. ^ι πολὺ τὸ μ.] οὐκ ὀλίγον
τὸ διάφορον B.K. ^μ ἴλεω C.I.L. ^ν σοι] + φησὶν ὁ Χριστὸς B.K. ^ο οὐ
μ. αὐτὸς] αὐτὸς οὐ μ. B.K. Sav. cet. αὐτὸς om. C. Statim ἀφείς I. ἀφῆς
ante corr. C.

ἀλλὰ καὶ τὸν θεὸν μὴ ἀφείναι παρακαλεῖς. Εἶδες ὑπερβολὴν κακίας; Εἰ τῷ μὴ ἀφιέντι οὐκ ἀφίεται, τῷ καὶ τὸν δεσπότην παρακαλοῦντι μὴ ἀφείναι, πῶς ἀφεθήσεται; Οὐκ ἐκείνον βλάπτεις, ἀλλὰ σαυτόν. Τί δήποτε; Εἰ γὰρ καὶ ἀκούεσθαι ἐμελλες

D ὑπὲρ τῶν σαυτοῦ, διὰ ταῦτα οὐδέποτε ῥάκουσθήσῃ, ὅτι μιαιφῶ στόματι τὰς εὐχὰς ποιῇ· μιαιφῶν γὰρ ὄντως τὸ τοιοῦτον στόμα καὶ ἀκάθαρτον, πάσης δυσωδίας ἐμπεπλησμένον, πάσης ἀκαθαρσίας. Δέον ὅσε ὑπὲρ τῶν σῶν τρέμειν ἀμαρτημάτων, καὶ τὸν ἀγῶνα πάντα ὑπὲρ τούτου ποιεῖσθαι, ^απροσέρχῃ τὸν θεὸν κινήσων κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ; Οὐ ἔγὰρ δέδοικας καὶ μεριμνᾷς τὰ σαυτοῦ; οὐχ ὁρᾷς τί διαπράττῃ; Μίμησαι καὶ τὰ παιδία τὰ (273) εἰς διδασκαλείον φοιτῶντα, ἅπερ ἐπειδὴν τὴν ἑαυτῶν συμμορίαν

E ἔνδον ἴδῃ τῶν μαθημάτων ἀπαιτουμένην τὰς εὐθύνας, καὶ διὰ τὴν ῥαθυμίαν ἅπαντας τυπτομένους, καὶ καθ' ἓνα ἕκαστον ^αἐξεταζομένους πικρῶς, καὶ ^βκοπτομένους ὑπὸ τῶν πληγῶν, ὥστε ἀποτέθνηκεν ὑπὸ τοῦ δέους· καὶ μυρία τις ^γαὐτὰ πλήξῃ, τῶν συμφοιτητῶν, οὐκ ἀνέχεται ὀργισθῆναι, τοῦ φόβου τὴν ψυχὴν κατέχοντος, οὐδὲ ἐντυχεῖν τῷ διδασκάλῳ, ἀλλ' εἰς ἓν μόνον ὁρᾷ, τὸ εἰσελθεῖν καὶ ἀπαλλαγῆναι πληγῶν χωρὶς, καὶ πρὸς ἐκείνον τὸν καιρὸν σκοπεῖ· καὶ ἐξέλθῃ, ^δεἴτε πληγὰς λαβὼν εἴτε μὴ λαβὼν, οὐδὲ εἰς νοῦν ἐκείνα λοιπὸν βάλλεται ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

F Σὺ δὲ ἐστῶς καὶ μεριμνῶν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτημάτων τῶν σῶν, οὐ φρίττεις τῶν ἐτέρων μνημονεύων; καὶ πῶς τὸν θεὸν παρακαλεῖς; Δι' ὧν γὰρ αὐτὸν κατ' ἐκείνου ἀξιοῖς, διὰ τούτων καὶ τὰ σαυτοῦ ^βπικρότερα ἐργάζῃ, οὐκ ἀφίεις αὐτὸν συγγνώμην δοῦναι τοῖς

581 σοῖς. Πῶς γὰρ, εἰ θέλεις με γίνεσθαι, φησὶν, ἐξεταστὴν ἀκριβῆ τῶν εἰς σέ πεπλημμελημένων, πῶς τῶν πταρὰ σοῦ εἰς ἐμέ γεγενημένων ἀξιοῖς γενέσθαι τὴν συγχώρησιν; Μάθωμέν ποτε εἶναι Χριστιανοί. Εἰ εὐχεσθαι οὐκ ἴσμεν, ὅπερ ἐστὶν εὐκολον καὶ σφόδρα ῥάδιον, τί τῶν ἄλλων εἰσόμεθα; Μάθωμεν εὐχεσθαι ὡς Χριστιανοί. Ἑλλήνων εἰσὶν ἐκεῖναι αἱ εὐχαὶ, Ἰουδαίων ἐκεῖναι αἱ δεήσεις· τοῦ Χριστιανοῦ δὲ ^δἐναντία, ἄφεσιν καὶ ἄμνηστίαν αἰτεῖν τῶν εἰς ἡμᾶς ^επεπλημμελημένων. ^ζ“Λοιδο- B ρούμενοι, φησὶν, εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφη-

³ 1 Cor. iv. 12, 13.

^ρ εἰσακουσθήσῃ Edd. repugnantibus libris. Mox ποιῇ B.C.K.L. ποιεῖ I. Edebatu ποιεῖς. ^α σε om. B.K. ^τ τούτου B.C.I.K. σοῦ L. τούτων Edd. ^β προσέρχῃ C.I.L. Veron. accedis Vet. σὺ δὲ προσέρχῃ B.K. Sav. cet. ^γ γὰρ om. L. ^δ ἅπαντας om. L. ^ε ἐξεταζομένους] Sic C.L. ἐξεταζόμενον Edd. ^ζ κοπτομένους pro κοπτόμενον omnes. ^η ἐναποτ. B.K. ^θ αὐτὸ C.I.L. ^ι εἴτε] τις B.K. Statim λαβὼν ante corr. bis C. ^κ χαλεπώτερα B.K. ^λ ἀφίης C.L. ^μ αἱ ἐναντία B.K. αἰτούσαι pro αἰτεῖν ἰδμεν. ^ν πεπλ.] + δεδιδάγμεθα I.

μούμενοι παρακαλοῦμεν.” Ἀκουε τοῦ Στεφάνου λέγοντος·
 4 “Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην.” Οὐ μόνον
 οὐ κατηύχετο, ἀλλὰ καὶ ὑπερηύχετο· σὺ δὲ οὐ μόνον οὐχ ὑπερ-
 ηύξω, ἀλλὰ καὶ κατηύξω. Ὡςπερ οὖν ἑκείνος θαυμάσιος, οὕτω
 σὺ κάκιστος. Τίνα θαυμάζομεν, εἰπέ μοι; τοὺς ὑπὲρ ὧν ἠύξατο,
 ἢ τὸν ὑπερευχόμενον; Τοῦτον δηλονότι· εἰ δὲ ἡμεῖς, πολλῶ
 μᾶλλον ὁ θεός. Βούλει πλήττεσθαι τὸν ἐχθρόν; εὖζαι ὑπὲρ
 αὐτοῦ, ἀλλὰ μὴ τοιαύτη διανοία, ἢ μὴ ὡς πλήττων· τοῦτο μὲν
 1 γὰρ γίνεται, σὺ δὲ μὴ τοῦτω ποιεῖ τῷ σκοπῷ. Καίτοι ὁ C
 μακάριος ἐκεῖνος ἀδικῶς πάντα ἔπασχε, ^m καὶ ὑπερηύχετο· ἡμεῖς
 δὲ πολλὰ καὶ δικαίως πάσχομεν παρὰ τῶν ἐχθρῶν. Εἰ δὲ ὁ
 ἀδικῶς παθὼν οὐκ ἐτόλμησε ⁿ κατεύξασθαι, μᾶλλον δὲ οὐκ
 ἐτόλμησε μὴ ὑπερεύξασθαι, οἱ ^o δίκαια πάσχοντες, καὶ μὴ μόνον
 ροῦχ ὑπερευχόμενοι, ἀλλὰ καὶ κατευχόμενοι, τίνος οὐκ ἐσμέν
 ἄξιοι τιμωρίας; Δοκεῖς ^a μὲν ἐκείνῳ διδόναι τὴν πληγὴν, τὸ δὲ
 ἀληθὲς κατὰ ^r σαυτοῦ τὸ ξίφος ὠθεῖς, ^s οὐκ ἀφιεῖς τὸν δικαστὴν
 ἐν τοῖς σοῖς ἁμαρτήμασι γενέσθαι ἡμερον, δι’ ὧν αὐτὸν κατὰ D
 ἐτέρων παροξύνεις. ⁵ “Ὡ γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε, ^t μετρηθήσεται
 ὑμῖν, φησί, καὶ ὃ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε.” ^v Γενώμεθα
 συγγνωμονικοί, ἵνα ^w τοιούτων ^x τύχωμεν τοῦ θεοῦ.

Ταῦτα οὐκ ἀκούειν ὑμᾶς ἴμόνον βούλομαι, ἀλλὰ καὶ φυλάτ-
 τειν. Νῦν δὲ μέχρι ῥημάτων ἡ μνήμη μόνον· τάχα δὲ οὐδὲ μέχρι
 τούτων, ἀλλὰ διαλυθέντων ἡμῶν, ἂν ἐρωτήσῃ τις τῶν μὴ παρα-
 γεγονότων, τί διελέχθημεν, οἱ μὲν οὐδὲ ἐροῦσιν, ^z οἱ δὲ εἰδότες E
 ἐροῦσι τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἣν εἰρήκαμεν μόνον, ὅτι ὠμίλησεν εἰς
 τὸ μὴ δεῖν μνησικακεῖν, ἀλλὰ καὶ ὑπερεύχεσθαι, εἴτα ἀφέντες
 εἰπεῖν τὰ λεχθέντα πάντα· οὐ γὰρ οἷόν τε μεμνησθαι· ^a οἱ δὲ
 μικρῶν μέμνηνται, ^b ἀλλ’ ἐνίων. Διὸ παρακαλῶ, εἰ μηδὲν κερδαί-
 νετε ἐκ τῶν λεγομένων, ^c μηδὲ προσέχειν τῇ ἀκροάσει. Τί γὰρ
 τὸ ὄφελος; μείζον τὸ κρίμα γίνεται, χαλεπωτέρα ἢ τιμωρία,

4 Act. vii. 60.

5 Matth. vii. 2.

¹ τοῦ om. B.K. ^ε οὐχ om. L. ^h ἐκεῖνος θ. pro θ. ἐκεῖνος omnes.
ⁱ ὑπερευχόμενον I. ^k μὴ] ἀλλὰ μὴ B.K. ^l γὰρ] + καὶ μὴ κατευχομένου
 σου B.K. ^m καὶ] ἀλλ’ L. καὶ ante δικαίως om. C. ⁿ Vid. Annot.
^o δικαίως B.K. ^p οὐχ om. ante corr. I. ^q μὲν] οὕτω ποιῶν B.K. ^r σαυ-
 τοῦ] σοῦ K. ^s οὐκ ἀφιεῖς (ἀφίης C. Veron.)—παροξύνεις.] ἀφ’ ὧν γὰρ τὸν
 δικαστὴν κατὰ ἐτέρων παροξύνεις, διὰ τούτων οὐκ ἀφίης αὐτὸν ἐν τ. σ. ἀ. γ. ἡμε-
 ρον L. ^t μετρ. pro ἀντιμετρ. B.I.K.L. ^v γενώμεθα] + τοῖνυν B.K. Sav.
 cet. Post συγγν. add. πρὸς τοὺς λυπήσαντας ἡμᾶς B.K. ^w τοιούτων L.
^x τύχωμεν] + καὶ αὐτοὶ B.K. Statim παρὰ τοῦ θ. C.I.L. κριτοῦ pro θεοῦ K.
^y βούλομαι μόνον inverso ord. C.I. ^z οἱ δὲ εἰδ. ἐροῦσι om. C.I.L. ^a οἱ δὲ]
 οὐδὲ I.L. Veron. ^b ἀλλ’] καὶ B.K. ^c μηδὲ προσέχειν] τί καὶ πρὶς τε

^{σθ} (προσῖετε (sic) K.) B.K.

ὅτι μετὰ μυρίας παραινέσεις τοῖς αὐτοῖς ἐπιμένομεν. Διὰ τοῦτο
 F εὐχὴν ἡμῖν ὥρισεν ὁ θεός, ἵνα μὴδὲν βιωτικὸν ἄμῃδῃ ἀνθρώπινον
 αἰτῶμεν. ^εἸστε οἱ πιστοὶ τίνα δεῖ εὐχεσθαι, πῶς πᾶσα κοινή
 ἐστὶν ἡ εὐχή. Ἄλλ' οὐκ εἴρηται, φησὶν, ὑπὲρ τῶν ἀπίστων
 582 εὐχεσθαι ἐκεῖ. Ἐπειδὴ ἡμῇδῃ ἴστε τῆς εὐχῆς τὴν δύναμιν, ἡμῇδῃ
 τὸ βάθος καὶ τὸν θησαυρὸν αὐτῆς ἡ ἐπιγινώσκετε· εἰ γὰρ τις αὐ-
 τὴν ἀναπτύξειεν, εὐρήσει καὶ τοῦτο κείμενον ἐν αὐτῇ. Ὅταν
 ἡ γὰρ λέγῃ ὁ εὐχόμενος, “Γενηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐ-
 ρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς” οὐδὲν ἄλλο ἢ τοῦτο αἰνίττεται. Πῶς;
 “Ὅτι ἐν οὐρανῷ οὐδεὶς ἄπιστος, οὐδεὶς προσκρούων. Εἰ τοίνυν
 περὶ τῶν πιστῶν ἡ μόνων ἦν, οὐκ εἶχε λόγον τὸ λεγόμενον. Εἰ
 γὰρ οἱ πιστοὶ ἐμελλον τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, οἱ δὲ ἄπιστοι (274)
 οὐκέτι, οὐκέτι ὡς ἐν οὐρανῷ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἦν. Ἀλλὰ τί;
 B Ὡς περ ἐν οὐρανῷ, φησὶν, οὐδεὶς πονηρὸς, οὕτω μὴδὲ ἐπὶ τῆς
 γῆς ἔστω· ἀλλὰ πάντας, φησὶν, εἰς τὸν φόβον ἔλκυσον τὸν
 σαυτοῦ, πάντας ἀγγέλους ποιήσον τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐχθροὶ
 ῥήμων ὦσι, καὶ πολέμιοι. Οὐχ ὁρᾷς πόσα καθ' ἐκάστην ἡμέραν
 ὁ θεὸς βλασφημεῖται; πόσα ὑβρίζεται ἡ καὶ παρὰ τῶν ἀπίστων
 καὶ παρὰ τῶν πιστῶν, καὶ διὰ ῥημάτων καὶ διὰ πραγμάτων;
 Τί οὖν; ἔσβεσε διὰ τοῦτο τὸν ἥλιον; ἡ ἐκοίμισε τὴν σελήνην;
 κατέρραξε ἡ τὸν οὐρανόν; ἀνετάραξε τὴν γῆν; ἐξήρανε τὴν θά-
 λασσαν; ἡφάνισε τῶν ὑδάτων τὰς πηγὰς, συνέχεε τὸν αέρα;
 Οὐδαμῶς, ἀλλὰ ἅπαν τοῦναντίον ἀνατέλλει τὸν ἥλιον, βρέχει
 C τὸν ὑετὸν, δίδωσι καρποὺς, δίδωσι τροφὰς ἐτησίους, τοῖς βλα-
 σφῆμοις, τοῖς ἀνοήτοις, τοῖς μιαιοῖς, τοῖς διώκταις, οὐ μίαν
 ἡμέραν οὐδὲ δευτέραν οὐδὲ τρίτην, ἀλλὰ πάντα τὸν βίον. Τοῦ-
 τον ἡμίμῃσαι, τοῦτον ζήλωσον κατὰ δύναμιν ἀνθρωπίνην. Οὐ
 δύνασαι τὸν ἥλιον ἡ ἀνατεῖλαι; μὴ κακηγορήσης. Οὐ δύνασαι
 ὑετὸν δοῦναι; μὴ λοιδορήσης. Οὐ δύνασαι θρέψαι; μὴ παροι-
 νήσης. Ἀρκεῖ ταῦτα παρὰ σοῦ ἡ τὰ δῶρα. Παρὰ τοῦ θεοῦ δι'
 ἔργων γίνεται εἰς τοὺς ἐχθροὺς ἡ εὐεργεσία· σὺ καὶ διὰ λόγων
 D ποιήσον, ὑπέρευξαι ἡ τοῦ ἐχθροῦ· οὕτως ἔση ὁμοῖος τῷ πατρί
 ἡ σου τῷ ἐν οὐρανοῖς. Μυριακὶς ὑπὲρ τούτων διελέχθημεν, ἡ καὶ
 διαλεγόμενοι οὐ παυόμεθα· ἡ μόνον γινέσθω τι πλέον. ἡμεῖς οὐ

^a μὴδὲν B.K. ^o ἴστε] + δὲ B.K. + δὲ Edd. invitis libris. ^f μὴδῃ I.
 μὴ B.K. Sav. cet. ^k οὐδὲ B.K. ^l γινώσκετε C.I.L. ^m γὰρ om. C.L.
ⁿ μόνον B.K. ^o οὐκέτι] οὐχὶ B.K. Sav. cet. οὐκέτι alterutrum om. I.
^p ῥήμων om. L. ^q καὶ om. L. ^r ἐκοίμισε I.K.L. ^s τὸν οὐρανόν, ἀνε-
 τάραξε om. L. ^t ἀλλὰ ἅπαν I. ἀλλὰ πάν Edd. ^v μί-
 μῃσαι] + καὶ σὺ B.K. Sav. cet. ^w ἀνατεῖλαι om. C.L. ^x τὰ assumptum
 ex B.C.I.K. ^y τῶν ἐχθρῶν C.L. τοὺς ἐχθροὺς I. ^z σου om. I. ^a καὶ]
 τί λέγω, διελέχθημεν; B.K. ^b μόνον] οὐκοῦν B.K. Statim γενέσθω iidem.

ναρκῶμεν, οὐδὲ ἀποκάμνομεν, ἡμεῖς οὐ περικακοῦμεν λέγοντες·
μόνον ὑμεῖς μὴ ἀκούοντες δόξητε ἐνοχλεῖσθαι. ^αΔοκεῖ δέ τις
ἐνοχλεῖσθαι, ὅταν μὴ ποιῇ τὰ λεγόμενα· ὁ γὰρ ποιῶν, συνεχῶς
βούλεται ἑτὰ αὐτὰ ἀκούειν, ὥσπερ οὐκ ἐνοχλούμενος, ἀλλ'
ἐγκωμιαζόμενος. Ὡστε ^βοὐδαμόθεν τοῦτο γίνεται, ἀλλ' ἐκ τοῦ
μὴ ποιεῖν τὰ λεγόμενα· ἐκείθεν καὶ ὁ λέγων φορτικός ἐστιν. Ε
^γΕάν τις ἐλεημοσύνην, εἰπέ μοι, ^δποιῇ, εἴτα ἄλλος περὶ ἐλε-
μοσύνης διαλέγεται, ^εοὐ μόνον οὐκ ἀποκνεῖ πρὸς τὴν ἀκρόασιν,
^ςἀλλὰ καὶ γάννυται, ^ζἄτε ἀκούων τῶν οἰκείων κατορθωμάτων
λεγομένων καὶ ἀνακηρυττομένων. Οὕτως οὖν καὶ ἡμεῖς, ἐπειδὴ
οὐδὲν πρὸς ἀνεξικακίαν ἔχομεν κοινόν, οὐδὲ κατῴρθωται ἡμῖν
τοῦτο, διὰ τοῦτο δοκοῦμεν εἶναι καὶ πρὸς τὰ ῥήματα δυσχερεῖς·
εἰ δὲ τὰ πράγματα ἦν, οὐκ ἂν ^ηλόγος ἡμᾶς ἐλύπησεν. Εἰ τοίνυν
μὴ βούλεσθε ἡμᾶς φορτικούς εἶναι μηδὲ ἐπαχθεῖς, οὕτω ποιή- F
σατε, δι' ἔργων ἐπιδείξασθε τὸ πρᾶγμα· ὥς οὐδέποτε παυσό-
μεθα ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ὑμῖν διαλεγόμενοι, ἕως ἂν κατορθωθῇ ἐν
ὑμῖν. Μάλιστα μὲν γὰρ καὶ κηδεμονία καὶ φιλοστοργία τῇ
πρὸς ὑμᾶς τοῦτο πράττομεν· ἔπειτα δὲ καὶ διὰ τὸν ἐπικείμενον 583
ἡμῖν κίνδυνον. ^θΤὸν γὰρ σαλπίζοντα, κἂν μηδεὶς εἰς πόλεμον
^ιἐξίη, σαλπίζειν δεῖ, τὸ αὐτοῦ πληροῦντα. Οὐ τοίνυν μέζονα
ὑμῖν τὴν κόλασιν ἐργάσασθαι βουλόμενοι, τοῦτο πράττομεν,
ἀλλὰ τὸ καθ' ἑαυτοὺς ἀποδύσασθαι. Μετὰ δὲ τούτου, καὶ ἡ
ὑμετέρα ἡμᾶς ἀγάπη κατέχει· σπώμεθα γὰρ τὰ σπλάγχνα καὶ
δακνόμεθα, εἰ τι ^κοιοῦτο συμβαίη. Ἀλλὰ μὴ γένοιτο. Οὐκ
ἔστι ^λδαπάνης, ὅπερ εἶπομεν νῦν, οὐκ ἔστιν ὁδοῦ μακρᾶς, ^μοὐκ
ἔστιν ἐπιθυμίας χρημάτων· θελῆσαι δεῖ μόνον, ῥῆμά ἐστι, προ- B
αίρεσίς ἐστι. Φυλάττωμεν ἡμῶν τὸ στόμα, θύραν καὶ μοχλὸν
ἐπιθῶμεν, ἵνα μηδὲν τῶν μὴ δοκούντων ^ντῷ θεῷ φθεγγώμεθα.
Ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ^ξγίνεται τοῦτο, οὐχ ὑπὲρ ὧν ^οεὐχόμεθα.
Τοῦτο αἰεὶ λογιζώμεθα, ὅτι καὶ ὁ εὐλογῶν τὸν ἐχθρόν, ἑαυτὸν
εὐλογεῖ, καὶ ὁ καταρῶμενος, ἑαυτὸν καταρᾶται, καὶ ὁ ^πεὐχόμενος

^α ἡμεῖς οὐ π. λέγοντες om. C.I.L. Veron. neque haec vobis dicere defatiga-
mur Vet.

^δ δοκεῖ δέ τις ἐνοχλεῖσθαι om. C.I.L. Veron. invito Vet. Mox
ποιεῖτε C.I.L. ποιεῖτε Veron.

^ε τὰ αὐτὰ] ταῦτα L. ^ς οὐδαμόθεν] + ἀλλοθεν
B.K. Sav. cet. ^ζ ποιῇ L. Mox διαλέγεται I.L. ἄλλως pro ἄλλος I. ^η οὐ
μόνον οὐκ] ἀρα B.K. Statim ἀποκνεῖ B.C.I.L. ἀποκναίει Edd. ^ι ἀλλὰ καὶ]

ἀλλ' οὐχὶ μᾶλλον B.K. Statim γάννυται K. ^κ ἄτε] Sic B.C.K.L. ὥστε I.
ἄτε deest in Edd. ^λ ὁ λόγος C.I. Statim ὑμᾶς B.I.L. ^μ τὸν] τὸ L.

^ν ἐξίησι C.L. ἔξισι (sic) I. ^ο τοῦτο B. ^π δαπάνης] + χρεία B.K.
^ξ οὐκ—χρημάτων] οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα καταβαλεῖν χρήματα B.K. Haec οὐκ ἔστιν
ἐπιθυμίας (ἐπιζημίας Sav. cet.) χρημάτων vulgo post εἶπομεν νῦν leguntur, re-
clamantibus libris. ^ρ τῷ om. I. ^σ γ. τοῦτο] τοῦτο γ. B.K. ^τ εὐχόμεθα]

φθεγγώμεθα C.L. Veron. preces effundimus Vet. ^υ εὐχόμενος] + τοίνυν
B.K.

ὑπὲρ τοῦ ἐχθροῦ, ὑπὲρ ἑαυτοῦ εὔχεται, οὐχ ὑπὲρ ἐκείνου. ^ωΚαὶ οὕτω δυνησόμεθα τὸ κατόρθωμα τοῦτο εἰς ἔργον ἀγαγεῖν, καὶ C τυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ^κὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς μετασχεῖν, χάριτι καὶ φιланθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κρά-
τος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Ζ.

(275)

¹Ἴνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ D σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

Εἰ τοὺς κοινούς βούλεται λύεσθαι πολέμους ^ακαὶ τὰς μάχας καὶ τὰς ταραχὰς, καὶ διὰ τοῦτο ^βκαὶ ὑπὲρ βασιλέων καὶ ὑπὲρ ἀρχόντων παρακαλεῖ τὸν ἱερώμενον εὐχὰς ποιείσθαι, πολλῶ E μᾶλλον καὶ τοὺς ιδιώτας τοῦτο χρῆ ποιεῖν. Τῶν πολέμων γὰρ ἔστιν εἶδη τρία ^γτὰ χαλεπώτερα· εἰς μὲν οὗτος ὁ κοινός, ὅταν οἱ παρ' ἡμῖν στρατιῶται πολεμῶνται παρὰ βαρβάρων· δεύτερος, ὅταν, καὶ εἰρήνης οὔσης, ἡμεῖς πρὸς ἀλλήλους πολεμῶμεν· τρίτος, ὅταν ἕκαστος πρὸς ἑαυτὸν πολεμῇ. Οὗτος δὲ καὶ ^δπάντων ἐστὶ χαλεπώτατος, ὁ τρίτος. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὁ παρὰ τῶν βαρβάρων οὐδὲν μέγα ^εἡμᾶς βλάψαι δυνήσεται. Τί γὰρ, εἰπέ μοι; ἔσφαξε καὶ ἀνείλεν, ἀλλ' οὐδὲν τὴν ψυχὴν ἐλυ- F μήνατο. Ἄλλ' οὐδὲ ὁ δεύτερος, ^{εἰ}ἐὰν βουλώμεθα, βλάψαι τι ἡμᾶς δυνήσεται. Κἂν ^ςγὰρ ἕτεροι πρὸς ἡμᾶς πολεμῶσιν, ἔξ-
εστιν ἡμῖν εἶναι εἰρηνικοῖς· ἄκουε γὰρ τοῦ προφήτου λέγοντος, ²“Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ^βἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ δὲ προσηυχό-
μην” καὶ πάλιν, “Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἡμῖν εἰρηνικός” καὶ ^ιπάλιν, “Ἐπολέμου με ὠρεάν.” Τὸν δὲ τρίτον 584 οὐκ ἔνι ἀκινδύνως διαφυγεῖν. Ὅταν γὰρ ἡμῖν διαστασιάζῃ τὸ σῶμα πρὸς τὴν ψυχὴν, καὶ χαλεπὰς ἐπιθυμίας ^κἐγείρῃ, καὶ τὰς ἡδονὰς ὀπλίζῃ, τῶν σωμάτων, τῆς ὀργῆς, τοῦ φθόνου, οὐκ ἔνι, μὴ τοῦ πολέμου τούτου λυθέντος, ἐπιτυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων

1 CAP. II. v. 2—4.

2 Psal. cviii. 4. cxix. 6, 7.

^ω καὶ οὕτω] ἂν οὕτω ταῦτα ποιῶμεν B.K. Sav. cet. ^κ Haec ὧν—μετασχεῖν desunt in Edd. HOM. VII. ^α καὶ τὰς μάχας om. L. ^β καὶ om. K. Sav. cet. ^γ τὰ om. K. ^δ πάντων] τῶν ἄλλων B.K. ὁ τρίτος om. B.C.K. Sav. cet. ^ε ἡμᾶς βλ.] βλ. ἡμᾶς C.K.L. ^ς ἐὰν] + μὴ B.K. Sav. cet. Mox τι om. B.K. ^{εἰ} γὰρ om. K. Mox εἰρηνικοὺς I. ^β ἐνδιέβαλλον pro ἐνδιέβαλον omnes. ^ι πάλιν] + ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς B.K. Sav. cet. ^κ διεγείρῃ B.K.

ἀγαθῶν· ἀλλ' ἀνάγκη τὸν μὴ καταστέλλοντα ταύτην τὴν ταρα-
χὴν, πεσεῖν καὶ τραύματα λαβεῖν, ἐκείνον τὸν θάνατον τίκτοντα
τὸν ἐν τῇ γένει. Δεῖ τοίνυν ἡμῖν καθ' ἐκάστην ἡμέραν μερίμνης
καὶ φροντίδος πολλῆς, ὥστε μήτε ἐγείρεσθαι ἐν ἡμῖν τοῦτον
τὸν πόλεμον, μήτε διεγερθέντα μένειν, ἀλλὰ καταστέλλεσθαι B
καὶ κοιμίζεσθαι. Τί γὰρ ἂν ὄφελος γένοιτο, ὅταν ἡ μὲν οἰκου-
μένη βαθείας ἀπολαύῃ εἰρήνης, σὺ δὲ πρὸς ἑαυτὸν πολεμῇς;
Ταύτην δεῖ τὴν εἰρήνην ἔχειν· ἂν ταύτην ἔχωμεν, οὐδὲν ἡμᾶς τῶν
ἐξωθεν βλάψαι δυνήσεται. Συντελεῖ δέ ^{τι} πρὸς ταύτην οὐ
μικρὸν καὶ ἡ κοινὴ εἰρήνη· διὰ τοῦτό φησιν, “Ἵνα ἤρεμον καὶ
ἡσυχιον βίον διάγωμεν.” Εἰ δέ τις, ἡσυχίας οὔσης, ταραττέται,
σφόδρα ἄθλιός ἐστιν. Ὅρᾳς ὅτι ταύτην λέγει τὴν εἰρήνην, ἣν
ἐγὼ φημι ^{τὴν} τρίτην; Διὰ τοῦτο εἰπὼν, “Ἵνα ἤρεμον καὶ
ἡσυχιον βίον διάγωμεν,” οὐκ ὀῖσται μέχρι τούτου, ἀλλὰ προσέ- C
θηκεν, “ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.” Ἐν δὲ εὐσεβείᾳ
καὶ σεμνότητι εἶναι οὐκ ἔνι, μὴ τῆς εἰρήνης ἐκείνης κατορθωθεί-
σης. Ὅταν γὰρ λογισμοὶ ζητητικοὶ ταρασσώσιν ἡμῶν τὴν
πίστιν, ποία εἰρήνη; ὅταν ἀσελγείας πνεύματα, ποία εἰρήνη;
Ἵνα γὰρ μὴ νομίσης ὅτι ταύτην φησὶν, εἰπὼν, “Ἵνα ἤρεμον
καὶ ἡσυχιον βίον διάγωμεν”· ἔπειδὴ ἔνεστι τὸν ἤρεμον καὶ ἡσύ-
χιον βίον διάγειν καὶ Ἑλληνας, καὶ ἀκολάστους καὶ σπαταλῶν- D
τας καὶ τρυφῶντας εὐροις ἂν τοῦτον τὸν βίον ζῶντας· ἄλλ'
Ἵνα μάθῃς ὅτι οὐ ^{τοῦτόν} φησιν, “ἀλλὰ τὸν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ
σεμνότητι.” Ἐκείνος γὰρ ὁ βίος ἐπιβουλάς ἔχει καὶ μάχας, τῆς
ψυχῆς καθ' ἐκάστην ἡμέραν τιτρωσκομένης ὑπὸ τῶν θορύβων
τῶν ἐν τοῖς λογισμοῖς· οὐ δὴ τοῦτόν φησι τὸν βίον, ἀλλὰ
τὸν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ. “Πάση,” μὴ τῇ τῶν δογμάτων μόνον,
ἀλλὰ καὶ τῇ τοῦ βίου· καὶ γὰρ ἐκεῖ τὴν εὐσεβείαν δεῖ ζητεῖν.
Τί γὰρ ὄφελος ἐν τῇ πίστει εὐσεβοῦντας διὰ τοῦ βίου ἀσεβεῖν; E

¹ σαυτὸν C.I.L. ^{τι} om. K. Ben. ^{τὴν τρίτην} om. C. ^{ὅστις} I.L.
V. εὐσεβείᾳ] + λέγων B. λέγων post σεμνότητι add. K. ^{ἔν} ἐν δὲ—σεμνότητι]
ἐν οἷς C. εὐσ. δὲ pro δὲ εὐσ. B.K. ^{ὅτι} ὅτι ταύτην φησὶν, εἰπὼν] Sic C. Vet.
φησὶν, ὅτι ταύτην εἰπον I.L. Veron. ὅτι τοῦτον ἀπλῶς λέγει τὸν βίον, ὃν πάντες
ζῶσιν ἄνθρωποι, εἰπὼν B.K. Sav. cet. Iidem cum Vet. post διάγωμεν add.
ἐπάγει, ἐν π. εὐ. κ. σεμ. ^{ἔπειδὴ—διάγειν} om. I.L. Veron. invito Vet. Mox
εὐροις ἂν τοῦτον τὸν βίον ζῶντας om. C. Vet. ^{ἄλλ' Ἵνα} ἄλλ' Ἵνα C. Ἵνα οὖν
B.K. Sav. cet. ^{τοῦτον} τὸν τοιοῦτον βίον C. ^{ἀλλὰ τὸν} ἀλλὰ τὸν] προστίθεται
τὸ B.K. Sav. Statim ἐν πάσῃ εὐσ. Edd. πάση om. B.I.L. Veron. ^{ἐκείνος} ἐκείνος]
οὗτος K. ^{τῶν} τῶν om. C. ^{οὐ δὴ} οὐ δὴ] Sic C. Vet. οὐδὲ I. Veron. οὐ δὴ—βίον]
καὶ οὐδὲ τὸν ἐν εὐσ. βίον L. οὐ δὴ—ἐκεῖ] ὅτι δὲ τὸν βίον τοῦτον δηλοῦν βούλεται,
δῆλον μὲν (+καὶ B.K.) ἀπὸ τῆς ἐπαγωγῆς, δῆλον δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ ἀπλῶς ἐν
εὐσ. εἰπεῖν, ἀλλὰ μετὰ προσθήκης τοῦ, πάση. τοῦτο γὰρ εἰπὼν, ζοικεῖν οὐ τὴν ἀπὸ
τῶν δογμάτων μόνον ἀπαιτεῖν πολιτείαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ βίου ἀσφαλισομέ-
νην· καὶ γὰρ ἐν ἀμφοτέροις B.K. Sav. cet. ^{ἐν} ἐν om. C. ^{πάση} πάση om.
Veron.

“Οτι γὰρ ἔστι διὰ τοῦ βίου ἀσεβεῖν, ἄκουε τοῦ μακαρίου τούτου (276)
 ἑπάλιν ἀλλαχοῦ λέγοντος· ³ “Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς
 δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται.” καὶ πάλιν, “Τὴν πίστιν ἤρνηται, καὶ
 ἔστιν ἀπίστου χείρων.” καὶ πάλιν, “Ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομα-
 F ζόμενος ^d ἢ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ὁ τοιοῦτος
 οὐ τιμᾷ τὸν θεόν.” καὶ πάλιν, “Ὁ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν,
 τὸν θεὸν ἀγνοεῖ.” Ὁρᾷς πόσοι ἑασειβείας τρόποι; Διὰ τοῦτό
 φησιν, “Ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.” ^f Ἀσεμνος γὰρ
 οὐκ ἔστιν ὁ πόρνος μόνον, ἀλλὰ καὶ ^g ὁ πλεονέκτης ἄσεμνος ἂν
 585 λέγοιτο καὶ ἀκόλαστος· καὶ γὰρ καὶ ^h τοῦτο ἐπιθυμία οὐχ ἦτ-
 των τῆς τῶν σωμάτων. Ὁ τοίνυν μὴ κολάζων αὐτήν, ἀκόλαστος
 λέγεται· διὰ γὰρ ⁱ τὸ μὴ κολάζειν τὴν ἐπιθυμίαν ἀκόλαστοι λέ-
 γονται. Ὡστε καὶ τὸν ὀργίλον ἀκόλαστον ἂν εἵπομι ἔγωγε,
 καὶ τὸν βάσκανον, καὶ τὸν φιλάργυρον, καὶ τὸν ὑπουλον, καὶ
 πάντα ^k τὸν ἐν ἀμαρτίᾳ ὄντα ἀκόλαστον εἶναι καὶ ἄσεμνον καὶ
 ἀσελγῆ. “Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν, ^l φησὶν, ἐνώπιον
 τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ.” ^m Ποῖον; Τὸ εὐχεσθαι ὑπὲρ πάντων·
 B τοῦτο ἀποδέχεται ὁ θεὸς, τοῦτο θέλει. “ⁿ Ὃς πάντας γὰρ
 ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, ^o φησὶ, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας
 ἐλθεῖν.”

Μιμοῦ τὸν θεόν. Εἰ ^p πάντας θέλει σωθῆναι, εἰκότως ὑπὲρ
 ῥα πάντων δεῖ εὐχεσθαι· ^r εἰ πάντας ἑαυτὸς ἠθέλησε σωθῆναι,
 θέλε καὶ σὺ· εἰ δὲ θέλεις, εὖχου· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶ τὸ
 εὐχεσθαι. Ὁρᾷς πῶς ^s πάντοθεν τὴν ψυχὴν ἔπεισεν, ὥστε καὶ
 ὑπὲρ Ἑλλήνων εὐχεσθαι; Καὶ τὸ κέρδος ^t δεικνύς ὅσον ἐκ τού-
 C του τίκτεται, “Ἴνα ἤρεμον, φησὶ, καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν”
 καὶ τὸ πολλῶ τοῦτου μερίζον, ὅτι ^u τῷ θεῷ τοῦτο δοκεῖ, καὶ ὅτι
 ὁμοιοὶ αὐτῷ κατὰ τοῦτο γινόμεθα, κατὰ τὸ τὰ αὐτὰ ^v αὐτῷ θέ-
 λειν. Ἰκανὰ ταῦτα δυσωπῆσαι καὶ θηρίον. Μὴ τοίνυν φοβηθῆς
 ὑπὲρ Ἑλλήνων εὐχόμενος· ^w καὶ αὐτὸς τοῦτο βούλεται· φοβήθητι
 τὸ κατεύξασθαι μόνον· τοῦτο γὰρ οὐ βούλεται. Εἰ δὲ ὑπὲρ
 Ἑλλήνων εὐχεσθαι χρὴ, καὶ ὑπὲρ αἰρετικῶν δηλονότι· ὑπὲρ

³ Tit. i. 16. ¹ Tim. v. 8. ¹ Cor. v. 11. ¹ Joan. ii. 9.

^c πάλιν] αὐτὸ τοῦτο B.K. ^d ἢ] ἢ I. Veron. ^e εὐσεβείας B.K. ὁρᾷς—
 τρόποι om. C. ^f σεμνός γὰρ οὐκ ἔ. ὁ μὴ πόρνος μ. C.I.L. ^g ὁ om. L.
 Mox καὶ ὁ ἀκ. B.K. ^h τοῦτο] τούτου ἢ L. Mox ἢ pro τῆς idem. ⁱ τὸ]
 τοῦ B.I.K.L. ^k τὸν om. C.I.L. Post ὄντα add. ἀνάγκη B.K. ^l φησὶν
 om. B.K. ^m ποῖον]+τοῦτο B.K. Sav. cet. ⁿ ὃς est in libris omnibus,
 non in Edd. Mox γὰρ om. B.K.L. ^o φησὶ om. B.K. φησὶ—σωθῆναι
 om. C. ^p πάντας]+ἀνθρώπους Sav. cet. invitis libris. ^q πάντων I.K.
^r εἰ] καὶ εἰ B.K. ^s αὐτὸς ἢ θ.] θέλει B. αὐτὸς θέλει K. ^t πανταχόθεν K.
 Sav. cet. ^u δεικνύσι C. Statim καὶ ὅσον I.L. Mox φησὶν ante ἵνα transp.
 B.K. ^v καὶ τῷ θεῷ Edd. καὶ om. B.C.I.K. τῷ om. L. ^w αὐτῷ θέλει]
 αἰτεῖν L. ^x καὶ αὐτὸς τ. βούλεται om. C.

² γὰρ πάντων ἀνθρώπων εὐχέσθαι ^a δεῖ, οὐ διώκειν. Τοῦτο δὲ καὶ ἄλλως καλὸν ^b ἀπὸ τοῦ τῆς αὐτῆς ἡμᾶς φύσεως κοινωνεῖν· καὶ ὁ θεὸς δὲ ἐπαινεῖ καὶ ἀποδέχεται τὴν εὐνοίαν, ^c τὴν φιλο- D στοργίαν τὴν πρὸς ἀλλήλους. Εἰ τοίνυν ^d αὐτὸς θέλει, ^e φησὶν, ὁ κύριος, τί δεῖ εὐχῶν τῶν παρ' ἐμοῦ; Πολὺ τοῦτο ἐκείνοις συμβάλλεται, πρὸς ἀγάπην αὐτοὺς ἔλκει, ^f σὲ πάλιν οὐκ ἀφή- σιν ἐκτεθριῶσθαι· ἱκανὰ δὲ ταῦτα πρὸς πίστιν ἐπισπᾶσθαι. Πολλοὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων διὰ φιλονεικίαν τὴν πρὸς ἡνθρώ- πους ἀπέστησαν τοῦ θεοῦ. Σωτηρίαν ¹ δὲ νῦν ταύτην λέγει· “^a Ὃς ^k γὰρ πάντας ἀνθρώπους, ¹ φησὶ, θέλει σωθῆναι· ἐπειδὴ καὶ αὕτη ὄντως ἐστὶν ἡ σωτηρία· ταύτης γὰρ χωρὶς ^m οὐδὲν μέγα ἢ E ἄλλη ἐστὶν, ἀλλ' ὄνομα σωτηρίας ⁿ ἐστὶ καὶ προσηγορία μόνον. “Καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ^o φησὶν, ἐλθεῖν.” “^p Ἀληθείας,” τῆς εἰς αὐτὸν πίστεως. ^q Ἐπειδὴ προλαβὼν εἶπε, παράγγελλε μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν· ἵνα μὴ ὡς ἐχθροῖς αὐτοῖς προσέχῃ, μηδὲ μάχας ἀπὸ τούτου πλέκη, ³ τί φησι; “Πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.” ⁴ Τί δὴ τοῦτο, ἐπήγαγεν· ⁴ “Εἰς γὰρ ^v θεὸς, εἰς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώ- πων.” Εἶπεν, “εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν,” δεικνὺς ὅτι οὐκ F ἔστιν ἡ οἰκουμένη ἐν ἀληθείᾳ· ^w καὶ πάλιν, “εἰς γὰρ θεὸς,” ^x οὐ πολλοὶ, καθὼς ^y οὗτοι νομίζουσιν, δεικνὺς ὅτι σωθῆναι θέλει πάντας. Εἶπεν ὅτι καὶ μεσίτην ^z τὸν υἱὸν πέπομφε. Τί οὖν; 586 ὁ υἱὸς οὐ θεός; Καὶ σφόδρα. Πῶς οὖν φησιν, “^a εἰς;” Πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν εἰδώλων, οὐ πρὸς τὸν υἱόν· περὶ γὰρ ἀλη- θείας καὶ πλάνης ἦν αὐτῷ ὁ λόγος. Ὁ δὲ μεσίτης ὀφείλει ἀμ- φοτέροις κοινωνεῖν, ὧν ἐστὶ μεσίτης· μεσίτου γὰρ τοῦτο ἐστὶ, τὸ ἐκατέρων ^b ἐχόμενον κοινωνεῖν· εἰ δὲ τοῦ μὲν ἐνὸς ἔχῃται, τοῦ δὲ ἐνὸς ἀπεσχοινισμένος ἦ, οὐκέτι μεσίτης ἐστίν. Εἰ τοίνυν μὴ ἔχεται τῆς τοῦ πατρὸς φύσεως, οὐκ ἔστι μεσίτης, ἀλλ' ἀπε- B

4 v. 5.

² γὰρ om. L. Cat. πάντων pro πάντων omnes. ^a δεῖ] χρὴ L. ^b ἀπὸ] καὶ γὰρ ἐνδεικτικόν ἐστι B.K. ^c τὴν—ἀλλήλους] τὴν πρὸς ἀλλήλους καὶ τὴν φ. L. ^d αὐτὸς θ. om. L. ^e φησὶ]+δοῦναι Edd. repugnantibus libris. ^f ἐκείνοις]+καὶ σοὶ B.K. Sav. cet. ^g σὲ]+δὲ L. ^h ἀνθρώπους omnes. ἀλλήλους Edd. ⁱ δὲ om. C. σωτηρίαν—λέγει] τοῦτο σωτηρίαν νῦν θεοῦ κα- λεῖ B.K. Sav. cet. ^k γὰρ assumptum ex I.L. ^l φησὶ om. B.K. Sav. cet. Mox εἰπὼν post σωθῆναι add. iidem. ^m οὐδὲ μεγάλη C. ⁿ ἐστὶ om. L. Statim καὶ προσηγορίας I.L. ^o φησὶν om. B.K. ^p ἀληθείας]+ποίας; B.K. Sav. cet. ^q ἐπειδὴ] Sic B.I.K.L. Cat. ἐπειδὴ γὰρ C. καὶ δὴ Edd. ^r ἵνα]+δὲ Sav. cet. invitis libris. Statim μὴ τις ὡς B.K. Sav. cet. ^s τί om. iidem. ^t τί δὴ τοῦτο] εἰτα τοῦτο εἰπὼν B.K. Sav. cet. ^v ὁ θεὸς K. ^w καὶ] εἶπε B.K. Sav. cet. ^x οὐ] δεικνὺς ὅτι οὐ iidem. ^y οὗτοι] τινες ^z τὸν υἱόν] iidem. Haec δεικνὺς ὅτι σ. θ. π. post πέπομφε transp. iidem. Sic C. Cat. Vet. καὶ υἱόν Edd. ^a εἰς]+θεὸς C. ^b ἐχόμενον] ἔχεται καὶ C. Post ἐχόμενον add. ὧν ἐστὶ μεσίτης Edd. invitis nostris C.I.L.

TOM. VI.

I

σχοίνισται. "Ὡςπερ γὰρ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἔχεται φύσεως, ἐπειδὴ πρὸς ἀνθρώπους ἦρχετο, οὕτω καὶ τῆς τοῦ θεοῦ, ἐπειδὴ παρὰ θεοῦ ἦρχετο. Ἐπειδὴ γὰρ δύο φύσεων μέσος γέγονεν, ἐγγὺς τῶν δύο φύσεων αὐτὸν εἶναι δεῖ. "Ὡςπερ γὰρ τὸ τόπου τινὸς μέσον ἐκατέρων ἐστὶ τῶν τόπων ἐγγὺς, οὕτω καὶ τὸ τῶν φύσεων μέσον ἐκατέρων ὀφείλει εἶναι ^ατῶν φύσεων ἐγγὺς. "Ὡςπερ οὖν ἄνθρωπος γέγονεν, οὕτω καὶ θεὸς ἦν. Ἀνθρωπος οὐκ (277) C αὖ ἐγένετο μεσίτης· ^εἔδει γὰρ καὶ τῷ θεῷ διαλέγεσθαι· θεὸς οὐκ αὖ ἐγένετο μεσίτης· ^εοὐ γὰρ αὖ ἐδέξαντο αὐτὸν οἷς ἐμεσίτευσεν. "Ὡςπερ ἐκεῖ φησιν, ^ε"Εἰς θεὸς ὁ πατὴρ, καὶ εἰς κύριος Ἰησοῦς Χριστός·" οὕτω καὶ ἐνταῦθα, ^εεἰς καὶ εἰς. Οὐ τίθησι δύο· ἐπειδὴ γὰρ περὶ πολυθεΐας διελέγετο, ἵνα μή τις ἀρπάσῃ τῶν δύο τὸν ἀριθμὸν εἰς πολυθεΐαν, εἰς καὶ εἰς, τέθεικεν. Ὅρας πῶς ἡ γραφὴ μετὰ πολλῆς τῆς ^ιἀκριβείας κέχρηται τῷ λόγῳ; Τὸ γὰρ, εἰς καὶ εἰς, δύο· ἀλλ' οὐκ ἐροῦμεν τοῦτο, καίτοι τοῦ D ^κλογισμοῦ ὑποβάλλοντος. Ἐνταῦθα οὐ λέγεις, εἰς καὶ εἰς, δύο· ὅπερ δὲ οὐδὲ ὁ λογισμὸς ὑποβάλλει, ^ιτοῦτο λέγεις· εἰ ἐγέννησεν, ἔπαθεν. "Εἰς ^μγὰρ θεὸς, φησιν, εἰς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ^νἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, ^εὁ δους ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων." Τί οὖν; ^ρκαὶ Ἑλλήνων, εἰπέ μοι; Καὶ ὁ μὲν Χριστὸς ^ικαὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ Ἑλλήνων, σὺ δὲ ^εεὐξασθαι οὐκ ἀνέχῃ; Πῶς οὖν, φησιν, οὐκ ἐπίστευσαν; "Οἱ οὐκ ἠθέλησαν· τὸ δὲ αὐτοῦ μέρος ^ιἐγένετο. "Μαρτύριον" τὸ πάθος E φησίν. Ἦλθε γὰρ μαρτυρήσων, ^γφησὶ, τῇ ἀληθείᾳ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐσφάγη. "Ὡστε οὐχ ὁ πατὴρ αὐτῷ μαρτυρεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τῷ πατρί. ^ι"Εγὼ ^νγὰρ ἦλθον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου," φησὶ· καὶ πάλιν, "^κΤὸν θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε·" καὶ πάλιν, "Ἰνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν·" ^γκαὶ, "Πνεῦμα ὁ θεός." Μέχρι θανάτου τοίνυν ἐμαρτύρησε. "^κΚαιροῖς ἰδίοις," ^ατουτέστι, τοῖς προσήκουσιν. ^ε"Εἰς ὁ

^ε 1 Cor. viii. 6. ^ε 7. 6. ⁷ Joan. v. 43. i. 18. xvii. 3. iv. 24. ^ε 7. 7.

^ε αὐτὸν om. K. ^α τῶν φύσεων om. C. ^ε ἔδει—μεσίτης om. I. L. ^ι καὶ om. B. K. ^ε οὐ] οὐδὲ C. ^μ οὐ ἐμεσίτευεν K. ^ν εἰς—δύο] εἰς θεὸς καὶ εἰς μεσίτης. οὐκ εἶπεν δύο, ἀλλ' εἰς K. ^ι ἀκριβείας] εὐλαβείας C. ἀκριβείας καὶ εὐλαβείας L. ^κ λογισμοῦ] + τοῦτο C. ^ι τοῦτο λέγεις] πῶς τοιμῶς λέγειν; K. ^μ γὰρ om. K. Statim ὁ θεός Edd. ὁ om. C. K. ^ν ἄνθρωπος accessit ex B. C. I. L. ^ο πάντων] + ἡμῶν C. Post πάντων vulgo addunt τὸ μαρτ. καιροῖς ἰδίοις, quae desunt in nostris omnibus. ^ρ καὶ] οὐ καὶ C. ^ι μοι] + ναὶ K. Sav. cet. ^ι καὶ ἀπέθ.] ἀπέθ. καὶ B. C. Cat. καὶ ὑπὲρ Ἐ. ἀπέθανε hoc ord. K. ^ε εἶξ. οὐκ] οὐδὲ εἶξ. K. ^ι ἐγένετο] + τὸ μαρτ. καιροῖς ἰδίοις K. Statim τὸ μαρτ. C. Cat. ^γ φησὶ om. K. ^ν γὰρ om. B. φησιν post γὰρ, non post πατρός μου, habet K. ^κ τὸν om. C. K. ^γ καὶ] + πάλιν I. K. Sav. cet. ^κ καιροῖς] τὸ δὲ καιροῖς K. Sav. cet. ^α τουτέστι τοῖς πρ.] ἀντὶ τοῦ πρ. ἐστὶν K.

ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος· ἀλήθειαν λέγω, οὐ ψεύδομαι· ^βἘπιδάσκων ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.” ^γἘπειδὴ τοίνυν καὶ αὐτὸς ὑπὲρ ἐθνῶν ἔπαθε, καὶ ἐγὼ διδάσκαλος ἐθνῶν ἀφωρίσθην, ^δτίνος ἕνεκεν σὺ οὐκ εὐχῇ ὑπὲρ αὐτῶν; *Καλῶς ἐνταῦθα ^ετοῦ ἀξιοπίστου δείται, ὅτι ἐθνῶν διδάσκαλος, φησὶν, ἀφωρίσθην· ^ςπάνν γὰρ ἐνάρκων πρὸς τοῦτο οἱ ἀπόστο- 587 λοι. Εἴτα ἐπήγαγε, “Διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.” “Ἐν πίστει,” πάλιν· ἀλλὰ μὴ νομίσης, ἐπειδὴ, “ἐν πίστει,” ἤκουσας, ὅτι ἀπάτη τὸ πρᾶγμα ἐστὶ καὶ γὰρ, “ἐν ἀληθείᾳ,” ^ηφησὶν· οὐκ ἔστι ψεύδος. Ὁρᾷς τὴν χάριν ἐκτεταμένην; ^ιτοῖς γὰρ Ἰουδαίοις αἱ εὐχαὶ οὐχ ὑπὲρ ^κτοιούτων ἐγίνοντο, νῦν δὲ ἡ χάρις ἐκτεταται. ^λ“Διδάσκαλος ἐθνῶν, φησὶν, ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.” “^μὉ δὸς, φησὶν, ἑαυτὸν ἀντίλυτρον.” ^νΒ Πῶς οὖν παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς; ^ξἌρα οὖν τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος γέγονεν. Ἀντίλυτρον τί ἐστίν; ^οἘμελλε τιμωρεῖσθαι ^παὐτοῦ· ἀπόλλυσθαι ἔμελλον· ἀλλ’ ἀντ’ ἐκείνων τὸν αὐτοῦ ἔδωκεν οὐκ ὡς, ὥστε κηρύττειν τὸν σταυρόν.

^ρἸκανὰ ταῦτα ἐπισπάσασθαι πάντας, καὶ τὴν ἀγάπην ἐνδείξασθαι τοῦ Χριστοῦ· ὄντως ^σγὰρ μεγάλα καὶ ^ςἀνεκδιήγητα. Κατέθευσεν ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, τῶν μισούντων, τῶν ἀπο- ^τστρεφόμενων αὐτόν. ^θὉ οὐδὲ ὑπὲρ φίλων, οὐδὲ ὑπὲρ παιδῶν ποιήσειεν ἂν τις, οὐδὲ ὑπὲρ ἀδελφῶν, δεσπότης ὑπὲρ δούλων ἐποίησε, δεσπότης οὐ τοιοῦτος, οἷος οἱ δούλοι, ἀλλὰ θεὸς ὑπὲρ ^ιἀνθρώπων, οὐδὲ ^κεὐδοκιμούντων. ^λὉ γὰρ ^μἐπὶ ἀνθρώπων ^ντῶν ὁμοουσίῳ οὐ γίνεται, τοῦτο ^ξἐγένετο· καὶ τοσαύτης ἀπολαύ- ^οσαντες ἀγάπης, ^πἀκκιζόμεθα, καὶ οὐ φιλοῦμεν τὸν Χριστόν. Αὐτὸς κατέθευσεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ αὐτόν καὶ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς ἀπορροῦντα περιορῶμεν, καὶ νοσοῦντα καὶ

^β ἐπεὶ I. ^γ καὶ αὐτὸς] καὶ Χριστὸς K. ^δ ὁ Χριστὸς Sav. cet. ^ε τίμος—ἀφωρίσθην om. L. ^ς καλῶς om. K. ^η τοῦ ἀξ.—ἀφωρίσθην] τὸ ἑαυτοῦ ἀξιοπίστον δεικνύς, τὸ, εἰς δὲ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ, φησὶ, τουτίστιν, ἀφωρίσθην K. Sav. cet. ^ι πάνν] πάλιν (sed in marg. εἰς πάντα) C. πάντα I. πάντες L. ^κ φησὶν] + εἰ δὲ ἀλήθεια K. Sav. cet. ^λ τοῖς] + μὲν L. ^μ τῶν τοιούτων C. Statim ἐγένοντο L. ^ν διδάσκαλος—ἀληθείᾳ] διὰ τοῦτο καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν ἑαυτὸν εἶπεν ἀφωρίσθαι, τὴν πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης χυθείσαν αἰνιγμένους χά- ριν K. Sav. cet. ^ξ οὐδὲν] + καὶ κήρυκας ἡμᾶς ἔπεμψεν K. Sav. cet. ^ο ἩΘΙΚΟΝ. Κατὰ πλουτουμένων καὶ καλλωπιζομένων γυναικῶν. Veron. ^π γὰρ om. K. ^ρ ἀνεκδ.] + τὰ παρὰ θεοῦ εἰς ἡμᾶς ἐπιτεθειμένα K. Sav. cet. ^ς ἀνθρώπων] + καὶ ἀνθρώπων iidem. ^τ εὐδοκιμούντων] + εἰ γὰρ εὐδοκίμηκότες ἦσαν, εἰ γὰρ εὐρησθηκότες, οὐ τοσοῦτον ἦν θαυμαστόν· νῦν δὲ τοῦτό ἐστι τὸ πᾶσαν διάνοιαν ἐκπλήττον, τὸ ὑπὲρ τοιούτων ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἀποθανεῖν iidem. ^θ ἐπὶ] ἀπὸ iidem. ^ι τῶν ὁμοουσίῳ] πρὸς ὁμοφύλους iidem. ^κ ἐγένετο] + ἀπὸ θεοῦ εἰς ἡμᾶς iidem. Mox ἀπολαύοντες I. ^λ ἀκκ.] + ἐτι K. Sav. cet.

γυμνητεύοντα οὐκ ἐπισκεπτόμεθα. Πόσης ὀργῆς ταῦτα ἄξια, πόσης κολάσεως, πόσης γεέννης; Εἰ ^zγὰρ μὴδὲν ἕτερον, τοῦτο γοῦν αὐτὸ μόνον, ^aὅτι κατηξίωσε τὰ τῶν ἀνθρώπων πάθη οἰκειοῦσθαι, καὶ λέγειν ὅτι πεινῶ καὶ διψῶ, οὐχ ἱκανὸν ἢ ἦν πάντας προτρέψαι; Ἄλλ' ὦ τῆς τῶν χρημάτων τυραννίδος, μάλλον Ε δέ, ὦ τῆς τῶν ^cἐκόντων δεδουλωμένων αὐτοῖς μοχθηρίας· οὐκ ἐκεῖνα ἔχει μεγάλην τὴν ἰσχύν, ἀλλ' ἡμεῖς σφόδρα ἐσμὲν ἐκλυτοὶ καὶ ^dδιαλελυμένοι, ἡμεῖς ταπεινοὶ καὶ γεώδεις, ἡμεῖς σαρκικοὶ, (278) ἡμεῖς ἀνόητοι· οὐ γὰρ ἐκείνων μεγάλη ἡ ἰσχὺς. Τί γὰρ ^eδύναται, εἰπέ μοι; κωφά ἐστι καὶ ἀναίσθητα. Ἐἰ ὁ διάβολος οὐδὲν ἐστίν, ὁ μιαινὸς δαίμων, ὁ οὕτω πονηρὸς καὶ πάντα κυκῶν, τὰ χρήματα ^hτίνα ἔχει ἰσχύν; Ἐὰν ἴδῃς ἄργυρον, νόμισον εἶναι κασσίτερον. Ἄλλ' οὐ δύνασαι; ⁱὍπερ ἐστὶν ἀληθές, τοῦτο νόμισον, ὅτι γῆ ἐστι· ^kγῆ γάρ ἐστιν. Ἄλλ' οὐδὲ τοῦτον F δέχη τὸν λογισμόν; Ἐννόησον ὅτι ἀπολλύμεθα καὶ ἡμεῖς, ὅτι πολλοὶ τῶν κεκτημένων οὐδὲν σχεδὸν ^mαὐτῶν ἀπώναντο, ὅτι 588 μυρίοι κομπάσαντες ἐν ⁿαὐτῷ, τέφρα ἐγένοντο καὶ κόνις, ^oκαὶ ὡς δίκην τίνουσι τὴν ἐσχάτην, τῶν ἐν Ῥοστράκῳ καὶ ὑέλφ διαιτηθέντων πολλῶ τυγχάνοντες πτωχότεροι, τῶν ἐν κοπρία πολ- λάκις οἱ ἐπὶ ^qτῶν κλινῶν τῶν ἐλεφαντίνων ἀπορώτεροι. Ἀλλὰ τέρπει τὰς ὄψεις; Ἀλλὰ ^rτούτων πολλὰ τέρπειν δύναται μάλλον. Καὶ γὰρ καὶ τὰ ἄνθη, καὶ ὁ ἀὴρ καθαρὸς ὢν, καὶ ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ ἥλιος πολλῶ μάλλον τέρπει. Οὗτος μὲν γὰρ καὶ ἰὼν ἔχει πολὺν, ὅθεν ^sπολλοὶ καὶ μέλανα αὐτὸν εἶναι ἀπεφή- B ναντο· καὶ δῆλον ἀπὸ τῶν ἐκμαγείων τῶν μελαινομένων· ἐν δὲ ἡλίῳ ^tμέλαν οὐδὲν, ἐν οὐρανῷ, ἐν ἀστροῖς. Πολλὴ ἐν τούτοις τοῖς ἄνθεσιν ἡ ἀπόλαυσις, ἡ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρώματι. Οὐ τὸ ἄνθος τοίνυν ἐστὶ ^vτὸ τέρπον, ἀλλ' ἡ πλεονεξία, ἡ ἀδικία· τοῦτο τέρπει τὰς ψυχὰς, οὐχ ὁ ἄργυρος. Ἐκβαλε ταύτην ἀπὸ τῆς ψυχῆς, καὶ ὄψει πηλοῦ τὸ δοκοῦν εἶναι τίμιον ἀτιμότερον· ἐκ- βαλε τὸ πάθος· ἐπεὶ καὶ οἱ πυρέττοντες, κἂν βορβορον ἴδωσιν, ὡς ^wπηγὰς ἐπιποθοῦσιν· ^xοἱ ὑγιαίνοντες δὲ ὡς χρῆ, οὐδὲ ὕδατος

^z γὰρ] + καὶ K. Mox ἕτερον ἦν idem. ^a ὅτι κατηξ.] ὁ κατηξ. I.L. τὸ καταξίωσις K. ^b ἦν om. K. ^c ἐκόντων] Sic C.I. ἐκόντως L. ἐκοντὶ Edd. ^d διαλελυμένοι omnes. Edebatur δεδουλωμένοι. ^e δύναται I. ^f εἰ] + γὰρ L. ^g ἐστίν] + οὐδὲ δύναται C. ^h τίνα ἔχει] ἔχει τίνα I.L. ⁱ ὅπερ] οὐκοῦν ὅπερ K. Sav. cet. ^k γῆ γάρ ἐστιν om. C. ^l ἀπολλύμεθα I.K.L. ἀπολούμεθα Edd. ^m αὐτῶν] ἐξ αὐτῶν K. ⁿ αὐτοῖς C. ^o καὶ] ὅτι καὶ K. Sav. cet. Mox τίσουσι B.C.I.L. Veron. ^p ὀστρακίους καὶ ὑέλινους C.I.L. Statim πονοῦμένων pro διατηθέντων K. ^q τῶν ἐλ. κλινῶν ἱερ. C. ^r τούτων] + ἕτερα K.L. Sav. cet. Mox δύναται omnes. δύναται Veron. Sav. Mor. ^s πολλοὶ om. L. ^t μέλαν οὐδὲν post ἀστροῖς transp. L. ^v τὸ τέρπον] τερπνὸν L. ^w πηγὴν C. ^x οἱ om. K.

ἐπιθυμοῦσι πολλάκις. Ἐκβαλε τὴν νόσον, καὶ ὄψει τὰ πρά- C
γματα ὡς ἔστι. Καὶ ἵνα μάθῃς ὅτι οὐ ψεύδομαι, πολλοὺς ἔχω
ἰδεῖναι τοῦτο πεποιηκότας. Σβέσον τὸ πῦρ, καὶ ὄψει ὅτι ἀν-
θέων ταῦτά ἐστιν εὐτελέστερα. Καλὸν τὸ χρυσίον· ἀλλ' εἰς
ἐλεημοσύνην καλὸν, εἰς ἐπικουρίαν πενήτων καλὸν, οὐκ εἰς τὴν
ἀνόνητον χρῆσιν, ἵνα ἔνδον ἂποκέηται, ἵνα εἰς γῆν κατορύτ-
τηται, ἵνα ἐπὶ χεῖρας καὶ πόδας καὶ κεφαλὰς περικέηται. Διὰ
τοῦτο εὐρέθη, οὐχ ἵνα τὴν εἰκόνα τοῦ θεοῦ καταδεσμῶμεν
τούτῳ, ἀλλ' ἵνα λύωμεν τοὺς δεδεμένους· εἰς τοῦτο κέχρησο τῷ D
ἡ χρυσῷ· λύσον τὸν δεδεμένον, μὴ δήσῃς τὴν ἡλελυμένην. Τίνος
γὰρ ἕκεκεν, εἰπέ μοι, τὴν βουδαμινὴν πάντων προτίθῃς; μὴ γὰρ,
ἐπειδὴ ἡ χρυσὸς ἐστίν, οὐκέτι δεσμὸν ποιεῖ; μὴ γὰρ ἡ ὕλη κτὸν
δεσμὸν ποιεῖ; Ἰὴν τε χρυσὸς ἦ, ἂν τε σίδηρος, ταυτόν ἐστι·
καὶ τοῦτο ἐκείνου καὶ βαρύτερον. Ἀλλὰ τί ποιεῖ κούφον
τὸ πρᾶγμα; Ἡ κενοδοξία, καὶ τὸ παρὰ πάντων ὀράσθαι δεδε-
μένην, ἐφ' ᾗ ἐχρῆν μᾶλλον αἰσχύνεσθαι. Ὅτι γὰρ τοῦτο ἀληθές
ἐστίν, κατάδησον, καὶ ἄφες ἐν ἐρημίᾳ, ἔνθα οὐδεὶς ὁ θεωρῶν, καὶ
βαρύνεται τὸν δεσμὸν καὶ ἐπαχθῇ νομίζει. Φοβηθῶμεν, ἀγα- E
πητοὶ, μὴ ἀκούσωμεν ἐκεῖνα τὰ φοβερά ῥήματα, ὅτι ἡ Δί-
αυτοῦ χεῖρας καὶ πόδας. Τί ἤδη τοῦτο σαυτῇ ποιεῖς; οὐδεὶς
δεσμώτης χεῖρας καὶ πόδας δέδεταί. Τί καὶ τὴν κεφαλὴν δε-
σμείς; οὐ γὰρ ἀρκεῖ χεῖρας καὶ πόδας; τί καὶ τὸν τράχηλον
μυρίοις δεσμοῖς περιβάλλεις; Τὴν γὰρ ἀπὸ τούτων φροντίδα
παρήμι, τὸ δέος, τὴν ἀγωνίαν, τὴν μάχην τὴν ὑπὲρ αὐτῶν
πρὸς τὸν ἄνδρα, εἶποτε αὐτῶν δεηθείη, τὸν θάνατον ὃν ὑπομέ-
νουσιν, εἶποτε ἐκπέσοι τι τούτων. Ταῦτα οὖν ἡδονή, εἰπέ F
μοι; Ἰνα ἕτερος τερφθῇ τὰς ὄψεις, σὺ δὲ καὶ δεσμοῖς καὶ
φροντίσι καὶ κινδύνοις καὶ ἀηδίαις καὶ μάχαις καθημεριναῖς
ὑποβάλλεις σαυτήν; Ἄρ' οὐ πάσης κατηγορίας καὶ κατα-
γνώσεως ἄξιον ἂν εἴη τοῦτο; Μὴ, παρακαλῶ, μὴ ταῦτα ποιῶ-

9 Matth. xxii. 13.

γ δειξαι τ.] τ. δείξει I.L. z οὐκ] ἀλλ' οὐκ I. a ἵνα] οὐδ' ἵνα vel οὐδ' ἵν
ter C. b ἀπόκειται B.C.I. Veron. Mox περίκειται C.I. c ἐπὶ C.I.K.L.
περι Edd. d ἡρέθη C.I. e χρυσῷ C.I. Mox τοὺς δεδεμένους C. f ἡλελυ-
μένην] ἐλεημοσύνην I.L. g βουδαμινῇ] + γῆν C. h χρυσὸς] οὐ χρυσὸς I.L.
i οὐκέτι δ. π.] οἷον αὐτὸν δεσμὸν μὴ ποιεῖν K. οὐκ ἔστι δεσμὸν ποιεῖν L. k τὸν
om. K. μὴ γὰρ ἡ ὕλη τ. δ. ποιεῖ om. C.I.L. l ἂν] ἐάν bis L. Post ἡ add.
o δεσμὸς K. m καίτοι] καὶ C.I.L. Mox καὶ om. L. n ἐστίν om. K.
o ποιεῖς] + γύναι C. (?) K. Sav. cet. p πρὸς—δεηθείη] δέησι I. δέηθι (sic) L.
Clausula deest in C. invito Vet. q εἶποτε] + αὐτῶν B. Veron. r ταῦτ'
οὖν K. s τερφθῇ pro τέρη C.I.L. t σὺ δὲ] Sic C.L. Veron. σὺ B.I.
σεαυτῇ K. σαυτῇ Sav. cet. v ὑποβάλλεις L. Statim σαυτῇ C.I.L.
ἐαυτὸν B. Veron. σαυτῇ om. K. Sav. cet. w ἄρ' οὐ] ἀρ' οὖν οὐ K. ἀρα
οὖν C.I.L. κατηγορίας καὶ om. L. x ἂν εἴη om. K. Sav. cet.

589 μεν, ἀλλὰ ὕλυνται πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διαθρύπτωμεν
 πεινῶντι τὸν ἄρτον, πάντα τὰ ἄλλα πράττωμεν, ἃ τὴν πρὸς
 τὸν θεὸν ἡμῶν παρρησίαν προξενῆσαι ἡμῖν δύναται, ἵνα τύχωμεν
 τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν,
 μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κρατος, τιμὴ,
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Η.

(279)

B ¹Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαί-
 ροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ ^aδιαλογισμοῦ. Ὡσαύ-
 τως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ μετὰ αἰδοῦς καὶ
 σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτὰς, μὴ ἐν ^bπλέγμασιν, ἢ ^cχρυσίῳ, ἢ
 μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ' ^dὅ πρέπει γυναιξὶν
 ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν.

C ²“ΟΤΑΝ προσεύχησθε, ^eφησὶ, μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑποκρι-
 ταί, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν
 πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις.
 Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ^fἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ ὅταν
 προσεύχῃ, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ ἐκλείσας ^hτὴν θύ-
 ραν σου, πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ αὐτὸς
 ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.” Τί οὖν ⁱὁ Παῦλος φησι, “Βού-
 λομαι προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ^kἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας
 ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ;” ^lἌλλ' οὐκ ἔστιν
 D ἐναντίον ἐκείνοις τοῦτο, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ ^mκαὶ σφόδρα ⁿσυνᾶ-
 δον. Πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; ^oΔεῖ δὲ πρότερον εἰπεῖν, τί ἐστίν,
 “Εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου” καὶ τί δήποτε ^pτοῦτο προσ-
 τάττει, εἰ ἐν παντὶ τόπῳ δεῖ εὐχεσθαι καὶ εἰ ἐν ἐκκλησίᾳ μὴ
 δεῖ εὐχεσθαι, ^qκαὶ εἰ ἐν ἄλλῳ μηδενὶ τῆς οἰκίας μέρει, ἀλλ' ἐν

¹ CAP. II. v. 8—10.² Matth. vi. 5, 6.

^γ λυε I.L. ^z παρρ. πρ. ἡμῖν] Sic I.K.L. ἡμῖν om. C. ἡμῖν παρρ. πρ. Edd.
 Mox δυνήσεται L. HOM. VIII. ^a διαλογισμῶν L. ^b πλέγματι Veron.
 Statim ἢ om. B. Veron. ^c χρυσίῳ C.I.L. χρυσῷ Edd. ἢ ἱμ. πολ. om. K.
 et ante corr. I. ^d δ] δ B. φ L. ^e φησὶν] + ὁ κύριος L. + ὁ Χριστὸς K.
 Sav. cet. ^f ὅτι ἀπ. Edd. ὅτι om. I.K.L. ^g ἀποκλείσας K. ^h τὴν θ.
 σου] Sic C.I.K.L. Cat. τὰς θύρας Edd. ⁱ ὁ Π. φησὶ] οὕτω τοῦ Χριστοῦ
 λέγοντος, ὁ Π. προτρέπει K. ^k ἐν π. τ. om. I. ^l ἀλλ' οὐκ—τοῦτο] οὐκ
 ἐναντιούμενος ἐκείνῳ τοῦτο λέγει K. ^m καὶ om. I.L. ⁿ συνᾶδον] Sic Cat.
 et Edd. συνᾶδον K. συνᾶδον ταῦτά φησι B. συνᾶδοντα ταῦτά φησι (φασὶ L.)
 C.I.L. ^o δεῖ—εἰπεῖν] εἰπόμενον πρότερον K. ^p τοῦτο] + τοῖς ἄλλοις B.I.
 Veron. Παῦλος pro τοῦτο C.L. Pergunt, προστάττει ἐν παντὶ τόπῳ εὐχεσθαι
 C.I.L. Haec εἰ ἐν π. τ. δεῖ εὐχεσθαι desunt in K. ^q καὶ εἰ—μόνον (μόνη L.)
 ἢ ἐν ἄλλῳ τ. οἱ. μ. ἀλλὰ μόνον ἐν τῷ ταμιεῖ; καὶ τότε ἐροῦμεν τί ἐστίν ἐν παντὶ
 τόπῳ K.

τῷ ταμείῳ μόνον. Τί οὖν ἐστὶ τὸ λεγόμενον; Ἡ ἀκενόδοξον δεικνὺς ἐνταῦθα ὁ Χριστὸς φησι, μὴ λάθρα ἀπλῶς, ἀλλὰ κρυμμένως τὰς εὐχὰς ποιῶν. Ὡς περ γὰρ λέγων, ³ “Μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου,” οὐ περὶ χειρῶν διαλέγεται ἀπλῶς, ἀλλὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀκενόδοξίας παρίστησιν, οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα τοῦτο αἰνίττεται. Οὐ τοίνυν εἰς τόπον Ε περιώρισε τὴν εὐχὴν, ἀλλ’ ἐν μόνον ἐπέταξε, τὸ ἀκενόδοξον. Ὁ δὲ Παῦλος ταῦτά φησι πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς Ἰουδαϊκῆς εὐχῆς. Ὅρα γὰρ τί φησιν “Ἐν παντὶ τόπῳ ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας” ὅπερ τοῖς Ἰουδαίοις θέμις οὐκ ἦν. Οὐδὲ γὰρ ἐξῆν ἡ ἀλλαχὺ προσιέναι τῷ θεῷ, καὶ θύειν, καὶ τὰς λατρείας ἐπιτελεῖν, ἀλλ’ εἰς ἓνα τόπον αὐτοὺς πανταχόθεν τῆς οἰκουμένης συντρέχοντας ἅπαντα τὰ τῆς ἀγιοστείας ἐν τῷ ναῷ ἐπιτελεῖν ἔδει. Τούτων ἀντίρροπον τὴν παραινέσιν εἰσάγει, καὶ τῆς F ἀνάγκης ἀπαλλάξας ἐκείνης, οὐκ ἔστι τοιαῦτα τὰ ἡμέτερα, φησιν, οἷα τὰ Ἰουδαϊκά. Ὡς περ γὰρ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ πάντων κελεύει ποιεῖν ὑπὲρ γὰρ πάντων καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε, καὶ 590 ὑπὲρ πάντων, φησὶ, ταῦτα κηρύττω· οὕτω καὶ ἡ πανταχοῦ καλὸν εὐχεσθαι ἡ δὲ παρατήρησις λοιπὸν μὴ περὶ τόπον ἔστω, ἀλλὰ περὶ τὸν τρόπον τῆς εὐχῆς. Πανταχοῦ μὲν εὐχου, φησὶ, πανταχοῦ δὲ ὁσίους χεῖρας ἔπαιρε· τοῦτό ἐστι τὸ ζητούμενον. Ὅσίους δὲ τί ἐστι; καθαρὰς καθαρὰς δὲ τί ἐστιν; οὐχ ὕδατι νικτομένης, ἀλλὰ φιλαργυρίας, ἀρπαγῆς, φόνων, πληγῶν καθαρὰς. “Χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ.” Τί δὲ τοῦτό ἐστι; τίς γὰρ εὐχόμενος ὀργίζεται; Τοῦτέστι, χωρὶς μνησικακίας.

³ Matth. vi. 3.

τὸ ἀκ.—ποιῶν] ἀκενόδοξους ἡμᾶς εἶναι βούλεται ὁ Χριστὸς, καὶ χωρὶς ἐπιδείξεως ποιεῖν τὰς εὐχὰς. τοῦτο τοίνυν αἰνιττόμενος τοῖς ἀκούουσιν, εἰσέλθε, φησὶν, εἰς τὸ ταμείον σου· οὐχ ἵνα τοῦτο ποιῶμεν προηγουμένης, ἀλλ’ ἵνα κρυμμένως τὰς εὐχὰς ποιεῖσθαι σπουδάζωμεν K. ἀλλὰ]—καὶ C.L. Mox ποιεῖ L. διαλέγεται om. K. Vid. Annot. εἰς τὸν τόπον Edd. τὸν om. B.C.K.L. οὐ τοίνυν—ταῦτά φησι] διδάσκων παντὶ τρόπῳ σπουδάζειν εὐχόμενους λαμβάνειν. ἀλλ’ οὐδὲ εἰς τόπον τοῦτο εἰπὼν περιώρισε τὴν εὐχὴν, ἀλλ’ ἐν μόνον τὸ ἀκενόδοξόν τινα τρόπον ὑπέδειξε κατορθοῦν. ὁ Χριστὸς τοίνυν οὕτως ὁ δὲ Π. τοῦτο κελεύει K. οὐκ ἦν] ἦν οὐδαμῶς L. ἢ ἀλλ. πρ. τῷ θ.] Sic C.I.K.L. Cat. τῷ θ. πρ. ἀλλαχοῦ Edd. τελεῖν C. τοὺς om. K. ἐκ τῆς οικ. Edd. ἐκ om. I.K. ἀγιοστείας B.I. νηστείας L. ἔδει. τοῦτων] ἔδει τοῦτων I. ἔδει οὖν τοῦτων C.L. ἔδει οὖν (om. τοῦτων) K. τὴν om. K. εἰσάγειν I.L. εἰσαχθῆναι K. Mox ἀπαλλάξαι I. οὐκ ἔστι—Ἰουδαϊκὰ] τοῦτο δὲ καὶ ποιεῖ οὗτος, εἰπὼν, ἐν παντὶ τόπῳ K. φησὶ τοιαῦτα τὰ ἡ. et mox ὑπὲρ π. τὰς εὐχὰς inverso ord. Edd. γὰρ πάντων] Sic C.I.K.L. πάντων γὰρ Edd. ἔπαθε omnes. ἀπέθανε Edd. πανταχοῦ]+κελεύει εὐχεσθαι] πανταχοῦ τοίνυν φησὶ K. μὲν, φησὶ, et δὲ om. K. τοῦτο]+γὰρ L. ὁσίους C.I.L. Veron. Statim τί om. K. τί ἐστιν] φησιν K. φιλαργυρίας pro πλεονεξίας C.I.K.L. Statim ἀποφ. pro φ. ἀρπ. iidem. δὲ B. Veron. oro Vet. γὰρ] Sic B.L. Cat. Vet. δὲ Edd. Neutrum est in K. τοῦτέστι χ. μν.] χ. μν. φησὶ K.

- Β Καθαρὰ ἔστω τοῦ εὐχομένου ἡ διάνοια, ἡ πάθος παντὸς ἀπὸ λυγμένη· μηδεὶς μετὰ ἔχθρας προσίτω τῷ θεῷ· μηδεὶς μετὰ ἀηδίας καὶ διαλογισμοῦ. Τί ἔστι, “διαλογισμοῦ;” *Ἐπακούσωμεν. Ἄρα οὐ δεῖ ὅλως ἀμφιβάλλειν ὅτι ἰακουσθῶμεθα. ⁴ “Ὅσα γὰρ ἂν αἰτήσητε, φησὶ, πιστεύοντες, λήψεσθε” καὶ πάλιν, “Ὅταν ²στήκητε εὐχόμενοι, ³ἀφίετε, ⁴καὶ ἀφεθήσεται ὑμῖν.” Τοῦτό ἐστι, “χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ.” Καὶ πῶς, φησὶ, δυνήσομαι πιστεῦναι, ὅτι ἐπιτεύξομαι τῆς αἰτήσεως; *Ἀν μηδὲν ἐναντίον αἰτῆς, ὡν δοῦναι ἔστιν ἑτοιμος· ἂν μηδὲν ἀνάξιον τοῦ βασιλέως, ἂν μηδὲν βιωτικόν, ἂν πάντα πνευματικά, ^δ ἂν
- Γ χωρὶς ὀργῆς προσίης, ἂν καθαρὰς ἔχων τὰς χεῖρας, ἂν ὁσίας. Ὅσαι εἰσὶν αἱ ἐλεημοσύνας ἐργαζόμεναι. Ἄν οὕτω προσίης, πάντως ἔστι ἐπιτεύξῃ τῆς αἰτήσεως. ⁵ “Εἰ γὰρ ὑμεῖς, φησὶ, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, (280) πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς;” Διαλογισμὸν τί φησι; τὴν ἀμφιβολίαν λέγει. “Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας,” βούλομαι, φησὶ, χωρὶς ὀργῆς, χωρὶς διαλογισμοῦ, ὁσίους χεῖρας ἔχειν, μὴ ταῖς ἐπιθυμίαις ταῖς ἑαυτῶν ἐξακολουθεῖν, μὴ ἀρ
- Δ πάζειν, μὴ πλεονεκτεῖν. Τί γὰρ, ¹ ἂν καὶ αὐτὴ μὴ ἀρπάξῃ, διὰ δὲ τοῦ ἀνδρὸς ^κτοῦτο ἐργάζεται; Παρὰ δὲ τῶν γυναικῶν καὶ πλεον τι ¹ἀπαιτεῖ ὁ Παῦλος. Ποῖον δὴ τοῦτο; “^μ Μετὰ αἰδοῦς, φησὶ, καὶ σωφροσύνης ἐν καταστολῇ ^ηκοσμῶ κοσμεῖν ἑαυτὰς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ^η ὁ χρυσίῳ, ^η μαργαρίταις, ἀλλ’ ^ρ ὁ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελιομέναις θεοσεβείαν, δι’ ἔργων ἀγαθῶν.” Καταστολὴν τί φησι; Τοῦτέστι, ⁹ τὴν ἀμπεχόνην πάντοθεν περιστάλθαι καλῶς, κοσμίως, μὴ περιέργως· ἐκεῖνο γὰρ κόσμιον, τοῦτο δὲ ἄκοσμον.
- Ἦ Τί λέγεις; προσέρχῃ δεομένη τοῦ θεοῦ, καὶ περικίσειαι χρυσία καὶ ἐμπλέγματα; μὴ γὰρ χορεῦσαι ἤλθες; μὴ γὰρ γάμιον
- ⁴ Matth. xxi. 22. Marc. xi. 25. ⁵ Matth. vii. 11.

^ν παθ. παντὸς pro παντὸς παθ. C.I.K.L. Cat. ^ω ἔστι] + χωρὶς K. Sav. cet. ^κ ἀκούσωμεν K. Statim ἄρα post ἀμφιβάλλειν transp. idem. ^γ ἀκουσθ. pro ἔπακουσθ. omnes. ² στήκετε I.L. Statim εὐχόμενοι pro προσευχόμενοι C.I.K.L. ³ ἀφετε B. Veron. ⁴ καὶ ἀφ. ὑμῖν] εἰ τι ἔχετε κατὰ τινος K. Sav. cet. ⁵ τεύξομαι L. ^δ ἂν ὀργῆς χωρὶς προσέλης L. ἂν ante καθαρὰς om. I.L. ^ε ὅτι accessit ex I.K.L. Vid. Annot. ad p. 495 B. Statim τεύξῃ I. ¹ τί φησι om. K. Sav. cet. ² φησὶ, χωρὶς ὀργῆς] τουτέστι· τί βούλει εἰπεῖ; χωρὶς ὀργῆς θεῷ προσιέναι K. φησὶ, θεῷ προσιέναι χ. ὁ. Sav. cet. invitis libris. ³ ὁσίας χ. αἰρεῖν, μὴ L. Mox ταῖς εἰ. ἐξ. pro ἐξ. ταῖς εἰ. omnes. ⁴ ἂν καὶ] Sic C.I.K.L. κἀν Edd. ⁵ τοῦτο] καὶ τοῦτο B.I.L. Statim ἐργάζεται B. ¹ ἀπαιτεῖ C.I.K.L. αἰτεῖ Edd. ² μετὰ—σωφροσύνης] Sic C.I.K.L. τὸ μετὰ αἰδοῦς καὶ σ. φησὶν Edd. ³ κοσμῶ I.K. κοσμία Edd. ⁴ χρυσίῳ pro χρυσῷ C.I.L. Post μαργαρίταις add. ἡ ἐν ἱματισμῷ πολυτελεῖ C. ⁵ δ] φ B.L. ⁹ τὴν ἀμπεχόνην om. C.I.L. invita Cat. ¹ ΘΗΙΚΟΝ. Κατὰ καλλωπιζομένων γυναικῶν, καὶ ἐκκλησιαστικῶν παρθένων.

μεθέξουσα; μὴ γὰρ εἰς πομπὴν παρεγένοιτο; Ἐκεῖ τὰ χρυσία, ἐκεῖ τὰ ἐμπλέγματα, ἐκεῖ τὰ πολυτελῆ ἱμάτια ἔχει καιρόν· νῦν δὲ οὐδενὸς τούτων χρεία. Ἦλθες παρακαλέσαι, δεηθῆναι ὑπὲρ ἁμαρτημάτων, ἐντευξομένη ὑπὲρ ὧν προσέκρουσας, αἰτουμένη τὸν δεσπότην, ὥστε καταστήσουσα αὐτόν· τί κοσμεῖς σαυτήν; Οὐκ ἔστι ταῦτα ἰκετευούσης τὰ σχήματα. Πῶς ὡ δύνασαι στε-
 νάζαι, ὡς δακρύσαι, πῶς μετὰ ἐκτενείας εὐξασθαι, τοιοῦτον σχῆμα περικειμένη; Κἂν δακρύσης, γέλως ἔσται τὰ δάκρυα τοῖς ὀρώσιν· οὐ γὰρ χρυσοφορεῖν τὴν δακρύνουσαν δεῖ· ἐπεὶ σκηνή ἐστι καὶ ὑπόκρισις, ὅταν ἀπ' αὐτῆς τῆς διανοίας, ἀφ' ἧς ἡ το-
 σαύτη πολυτέλεια καὶ φιλοτιμία ἐτέχθη, ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ δά- 591
 κρυα προχέηται; Περιέλε πᾶσαν ἐκείνην τὴν ὑπόκρισιν· ἁθεὸς οὐ παίζεται. Ταῦτα τῶν μίμων καὶ τῶν ὀρχηστῶν ἐστι, τῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· γυναικὶ δὲ κοσμία οὐδὲν τούτων ἄρμόζει. “Μετὰ αἰδοῦς, φησὶ, καὶ σωφροσύνης.” Μὴ τοίνυν τὰς ἐταιρι-
 ζομένας μιμοῦ διὰ γὰρ τούτου τοῦ σχήματος ἐκείναι πολλοὺς ἐπισπῶνται· τοὺς ἐραστὰς, κἀντεῦθεν πολλοὶ πονηρὰν ἔλαβον ὑποψίαν πολλάκις, καὶ οὐδὲν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἀπώναντο· πολλοὺς γὰρ διὰ τῆς δόξης ταύτης ἐβλάψαν. Ὡς περ γὰρ ἡ πεπορνευμένη, κἂν ἔχη σῶφρονος δόξαν, οὐδὲν τῆς δόξης ἀπώ- B
 νατο, τοῦ τὰ κρύφια δικάζοντος τότε πάντα εἰς μέσον ἄγοντος· οὕτως οὐδὲ ἡ σῶφρων, κἂν ἐπιτηδεύῃ διὰ τοῦ σχήματος μοι-
 χείας δόξαν λαβεῖν, ἀπώνατό τι τῆς σωφροσύνης· πολλοὶ γὰρ διὰ τῆς δόξης ταύτης ἐβλάβησαν. Τί οὖν ἐγὼ πάθω, φησὶν, ἂν ἕτερος ὑποπτεύῃ; Σὺ δίδως τὴν ἀφορμὴν διὰ τοῦ σχήματος, διὰ τοῦ βλέμματος, διὰ τῶν κινήματων. Διὰ τοῦτο πολὺς τῷ Παύλῳ λόγος τῆς ἀμφιάσεως, πολὺς τῆς αἰδοῦς. Εἰ δὲ ἂ πλούτου μόνον ἐστὶ τεκμήρια ταῦτα περιείλε, χρυσὸν, μαργα-
 ρίτας, ἱμάτια πολυτελῆ, πολλῷ μᾶλλον ἂ περιεργίας ἐστίν, C
 οἷον ἐπιτρίμματα, ὑπογραφαὶ ὀφθαλμῶν, διατεθρυμμένην βά-

^a ἱμάτια] + ἴσως L. Mox τούτων χρ. pro χρ. τούτων omnes. ^t ὑπὲρ—
 αἰτουμένη om. K. ^v ὤλεων K. Statim καταστήναί σοι· τί L. ^w δύνῃ C.I.
^x πῶς + δύνασαι Edd. δύνασαι om. C.I.K.L. ^y ὑπόκρισις] + πῶς γὰρ οὐ
 σκηνή (σκηνῆς K.) K. Sav. cet. Statim ὅταν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δ. C.I.K.L. ^z καὶ
 ἡ φ. C. καὶ φ. om. L. ^a ὁ θεὸς C.I.L. ^b σκηναῖς] + διημερευόντων K.
 Sav. cet. ^c κοσμίῳ C. τοιοῦτον pro τούτων L. ^d ἀρμόζει] Sic C.I.K.L.
 congruit Vet. Edebatur πρέπει. ^e τούτου om. C.I.L. ^f τοὺς om. B.I.K.
 Statim καὶ ἐντεῦθεν C.I.L. ἐντεῦθεν K. ^g γὰρ om. K. ^h γὰρ] καὶ K.
ⁱ ἀπώνατο] ἀπόνασθαι δυνήσεται K. ^k ἂν] κἂν C.I.L. Veron. ^l ἐπιτη-
 δεύει I. ἐπιτηδεύσεται L. τῇ ἐπιτηδεύσει (-ση ante corr.) C. Idem om. διὰ,
 et λάβῃ pro λαβεῖν habet. μοιχείας δόξαν δ. τ. σ. λ. hoc ord. I.K.L. ^m ἀπ.
 τι τῆς] οὐδὲν ὁμῶς ἐστὶ τι ἀπὸ τῆς K. ⁿ διὰ] ἀπὸ K. ^o πολὺς om. K.
 P εἰ δέ] καὶ εἰκότως· εἰ γὰρ K. ^q μαργαρίτας] ἐσθῆτας L. ^r πολλῶ] πῶς
 οὐ πολλῶ K.Sav. cet. Mox περιεργία I.L. ^s διατεθρυμμένην L.

δισιν, διακεκλασμένην φωνήν, ὄμμα ὑγρὸν καὶ πάσης πορνείας
 γέμον, περιέργον ἀναβολὴν τοῦ φάρους, τοῦ χιτωνίσκου, ζώνην
 περιεργωτέραν, ὑποδήματα ἄπηρτισμένα; ὧς ἅπαντα γὰρ ταῦτα
 διὰ τοῦ εἰπεῖν, “ἐν καταστολῇ ὡς κοσμίῳ,” ἤνιξτο, καὶ τοῦ
 εἰπεῖν, “μετὰ αἰδοῦς” ἵταῦτα γὰρ ἀναιδείας ἐστὶ καὶ ἀσχη-
 μοσύνης. Ἐν ἁνάσχεσθε, παρακαλῶ· γυμνότερον γὰρ ὁ λόγος
 τὸν ἔλεγχον προάγει, οὐχ ἵνα πλήξῃ, οὐδ’ ἵνα λυπήσῃ, ἀλλ’
 D ἵνα τὸ ἀλλότριον τῆς ἀγέλης ἅπαν περιέλῃ. Εἰ ταῖς ἀνδρας
 ἐχούσαις, ἢ ταῖς τρυφώσαις, εἰ ταῖς πλουτούσαις ταῦτα ἀπα-
 γορεύει, πολλῶ μᾶλλον ταῖς παρθενίαι ἀναδεδεγμέναις. Καὶ
 τίς, φησὶ, παρθένος χρυσία περιτίθεται; τίς δὲ ἐμπλέγματα;
 Τοσαύτη ἡ τοῦ ἀλιτοῦ σχήματός ἐστι περιεργία, ὡς ταῦτα
 μηδὲν εἶναι πρὸς ἐκείνα. Ἐνεστί γὰρ καὶ δι’ εὐτελῶν ἱματίων
 μᾶλλον καλλωπίζεσθαι τῶν τὰ χρυσία περικειμένων. Ὅταν γὰρ
 σφόδρα ἔῃ κυανὸς ὁ χιτὼν, καὶ τῇ ζώνῃ συνεσταλμένος μετὰ
 πολλῆς ἡτῆς ἀκριβείας περὶ τὸ στῆθος, καθάπερ τούτων τῶν
 E ἐπὶ σκηνῆς ὀρχουμένων, ὥστε μήτε εἰς πλάτος ἐκβαίνειν ἐξωγ-
 κωμένον, μήτε εἰς ἰσχνότητα συστέλλεσθαι, ἀλλ’ ἁμφοτέρων
 εἶναι μέσον, καὶ πολλὰς ἔχειν περὶ τὰ στέρνα τὰς ῥυτίδας, πό- (281)
 σων σηρικῶν οὐχ ἱκανὸν τοῦτο δελεάσαι μᾶλλον; Τί δὲ, ὅταν
 τὸ ὑπόδημα ἐν τῷ μέλανι σφόδρα ἀποστίλβῃ δι’ αὐτοῦ, λῆγον
 εἰς ὅξυ, καὶ τὴν ἐν ταῖς ζωγραφίαις εὐφυῖαν ἢ μιμούμενον, ὥστε
 ὁ μήτε τὸν ταρσὸν ἀνέχειν ῥπολύ; τί δὲ, ὅταν τὴν ὄψιν ἐπι-
 τρίμμασι μὲν μὴ καλλωπίζῃς, ἀπονίπτῃς δὲ μετὰ πολλῆς τῆς
 F ἀκριβείας καὶ τῆς σχολῆς, καὶ διατείνῃς μετὰ τοῦ μετώπου
 πολὺ τῆς ὄψεως λευκότερον τὸ κάλυμμα, εἴτα ἄνωθεν τὸ φάρος
 ἐπιτιθῇς, ὥς ἂν τῷ λευκῷ τὸ μέλαν ἐμπρέπῃ; Τί ἂν τις εἴποι
 592 περὶ τῶν ὀφθαλμῶν, τὰς μυρίας ἐκείνας περιστροφάς; περὶ
 τῆς δέσεως, τῆς νῦν μὲν κρυπτομένης, νῦν δὲ γυμνουμένης ἐν τῇ
 δέσει τῆς περιστηθίδος; καὶ γὰρ καὶ τοῦτο γυμνοῦσι πολλάκις,
 ὥστε τοῦ ὡς ζώματος τὴν ἀκρίβειαν φαίνεσθαι, τοῦ φάρους
 παντὸς περὶ τὴν κεφαλὴν περιεγομένου. Τὰς δὲ χεῖρας, κα-

ἡ ἀπηρτισμένα om. K. ὧς ἅπαντα γὰρ ταῦτα] ταῦτα γὰρ C.I.L. ταῦτα γὰρ πάντα K. ὡς κοσμίῳ pro κοσμία B.C.I.L. καὶ] + διὰ K. Sav. cet. ἡ ἀναιδείας γὰρ καὶ ἀσχ. ταῦτά ἐστι hoc ord. K. ἡ ἀνάσχ.] + μου K. Sav. cet. ἡ προάγει omnes. Edebatur προσάγει. ἢ εἰ ταῖς τρ. om. C. ἡ περιεργία C. ἡ ἀλιτοῦ] λοιποῦ C.I.K.L. Vet. ἡ ἐκείνην K. ἡ ἐν. γὰρ] πλὴν ἐν. K. Statim καὶ om. L. ἡ ἔῃ L. ἡ τῆς om. L. ἡ ἐπὶ τῆς σκ. Edd. τῆς om. C.I.K.L. ἡ στενότητα C. ἡ ἀμφοτέρα L. ἡ δὲ] δαί I. ἡ δὲ αὐτοῦ om. C. Statim σφόδρα λῆγον idem. ὁ μηδὲ K. ἡ μὴ C.L. ἡ πολλὰν I.L. ἡ μετὰ] ἐπὶ K. ἡ τὸ om. C.I.K.L. ἡ ἐπιτιθεῖς C. ἡ ὥς ἂν] ὥστε C.I.L. Mox ἐμπρέποι B. ἐμπρέπειν K.L. ἐμπρέπειν C. ἡ δέσεως C.I.L. (sed p. p. δέσει.) ὡς ζώματος C.L. Veron.

θάπερ οἱ τραγωδοί, οὕτω μετὰ ἀκριβείας ἐνδιδύσκουσιν, ὥστε νομίζουσιν προσπεφυκέναι μᾶλλον αὐταῖς. Τί ἂν τις εἴποι τὴν βάδισιν, καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτηδεύματα παντὸς χρυσοῦ ^xμᾶλλον δυνάμενα τοὺς θεωμένους ἐλεῖν; Φοβηθῶμεν, ἀγαπητοί, μὴ ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς, ἅπερ ὁ προφήτης ἔλεγε ταῖς ὕτων Ἑβραίων ^B γυναιξὶ περὶ τὸν κόσμον τὸν ἔξωθεν ἡσυχολημέναις· ⁶ “Ἀντὶ ζώνης σχοινίῳ ζώσῃ, καὶ ἀντὶ τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς σου φαλάκρωμα ἔξεις.” Ὡστε ταῦτα μᾶλλον ἐπαγωγὰ τῶν χρυσίων ἐστίν, ὡς πολλῶν ²ἐτέρων καὶ πρὸς τοῦτο ἐπιτηθευμένων, πρὸς τὸ ὁρᾶσθαι καὶ αἰχμαλωτίζειν τοὺς θεωμένους. Οὐκ ἔστι μικρὸν τὸ ἀμάρτημα, ἀλλὰ καὶ σφόδρα μέγα, ἱκανὸν παροξύναι τὸν θεόν, ἱκανὸν παντὶ τῷ πόνῳ τῆς παρθενίας λυμῆνασθαι. Χριστὸν ἔχεις νυμφίον· τί ²ἐραστὰς ἀνθρώπους ἐπισπᾶσαι; Μοιχείας σε τότε κρινεῖ. Διὰ τί μὴ κοσμῇ τὸν κόσμον τὸν ^C αὐτῷ ἀρέσκοντα, τὸν αὐτῷ φίλον, τὴν αἰδῶ, τὴν σωφροσύνην, τὴν κοσμιότητα, τὴν σῶφρονα καταστολήν; αὕτη ^bπορνικὴ τις ἐστὶ καὶ αἰσχρά. Οὐκέτι διαγινώσκουμεν τὰς πόρνas οὐδὲ τὰς παρθένας. Ὅρα εἰς πόσῃ ἀσχημοσύνῃ ἐξήγαγον ἑαυτάς. Ἀνεπιτήδεον εἶναι ^dχρὴ τὴν παρθένον, ἀπλῶς καὶ ^eεἰκῇ ^fκειμένην· αὐτὸς γὰρ ὁ κόσμος ὁ ἔξωθεν περικείμενος οὐκ ἀφίησι ^D τὸν ἔνδον γενέσθαι καλόν. Ὁ περὶ τοῦτον ἡσυχολημένος, ^Bτοῦ ἔνδον καταφρονεῖ, ὥσπερ ὁ τοῦτου καταφρονῶν, πᾶσαν τὴν σπουδὴν ^bπερὶ τὸν ἔνδον ἐπιδείκνυται. Μὴ μοι εἴπῃς· οἴμοι, ἱμάτιον ἐκτετριμμένον φορῶ, ὑπόδημα εὐτελές, κάλυμμα οὐδαμινόν· ποῖος ταῦτα κόσμος; Μὴ ἀπάτα σαυτήν. Ἐνεστιν, ὅπερ ¹ἔφην, διὰ τούτων μειζόνως καλλωπίζεσθαι, ἢ δι’ ἐκείνων, ^kμαλιστα διὰ τῶν ἐκτετριμμένων ἱματίων, ^lἢ τῶν προσπεπλασμένων τῷ σώματι, ^mκαὶ ἐκτετυπωμένων ⁿκαλῶς πρὸς τὸ σχῆμα ^E τὸ ὀνανιδές, καὶ στιλβόντων ^pλαμπρόν. Ἐμοὶ ταῦτα λέγεις· τί δὲ τῷ θεῷ ἑρεῖς τῷ τὴν διάνοιαν εἰδότι, μεθ’ ἧς ταῦτα ποιεῖς;

⁶ Esai. iii. 24.

^x μᾶλλον om. B.I.K.L. δυνάμενα μᾶλλον hoc ord. C. ^y τῶν om. K. Mox περὶ τὸν ἔξ. κόσμον ἡσχ. L. ² ἐταιρῶν K. scorta Vet. ^a ἀνθρώπους ἐραστὰς inverso ord. B.I.K. ^b πορνικῇ] κοσμικῇ C.I.L. ^c οὐδὲ] καὶ K. Sav. cet. ^d χρῆ] ὀφείλουσαν K. ^e εἰκῇ] ὡς ἔτυχε K. ^f κειμένην] διεσκευασμένην ἢ δὲ μυρία ἐπιτηδεύει πρὸς τὴν φαινομένην διασκευήν. παῦσαι τῆς μανίας, γύναι, ἐπὶ τὴν ψυχὴν μετάγαγε τὴν τοιαύτην σπουδὴν, ἐπὶ τὴν ἔσω εὐπρέπειαν (ἐμπρ. Sav. cet.) K. Sav. cet. Pergit K. ὁ γὰρ ἔξωθεν περικείμενος κόσμος οὐκ ἀφ. ^g τοῦ ἔ. καταφρονεῖ] οὐκ ἀφίησι τὸν ἔ. γενέσθαι ὠραῖον, ἀλλ’ εὐκαταφρόνητον L. ^h περὶ] ἐπὶ I. Mox ἐπιδ. omnes. ἐνθ. Edd. ⁱ ἔφην L. ^k μάλ.] ἐνεστι μάλ. K. διὰ τῶν ἐκτ. om. C. ^l ἢ om. C.I. Vet. ^m καὶ ἐκτ.] καὶ ἐντ. C. κατεκτετυπημένων I. ⁿ καλῶς om. K. ^o ὀνανιδές] + καὶ διὰ τῶν μελανῶν ὑποδημάτων I. ^p λαμπρόν] λαμπρῶς. ἀλλ’ οὐχ ὥστε πορνεύσαι, φησὶ, ταῦτα ποιῶ L.

K 2

Ἄλλ' οὐχ ὥστε πορνεῦσαι ποιεῖς; Ἀλλὰ τί; ὥστε θαυμασθῆ-
 ναι; Ὁὐκ αἰσχύνῃ, οὐδὲ ἐρυθρίᾳς ἐπὶ τούτοις βουλομένη θαυ-
 μάζεσθαι; Ἀλλ' ἀπλῶς, φησὶ, ταῦτα περικείμει, οὐδὲ ἐπὶ
 τούτῳ. Οἶδεν ὁ θεὸς ἂν φθέγγῃ πρὸς ἡμᾶς. Μὴ γὰρ ἐμοὶ
 F δίδως λόγον; Ἐκείνῳ τῷ παρόντι τοῖς γινομένοις, καὶ τότε ἐξ-
 ετάζοντι ταῦτα, ἐκείνῳ φησὶ γυμνὰ καὶ τετραχληλισμένα πάντα.
 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ταῦτα λέγομεν νῦν, ἵνα ὑμᾶς τῶν εὐθυγῶν
 ἐκείνων μὴ ποιήσωμεν ἐνόχους. ⁷ Καὶ τοῖς ποσὶ, ⁸ φησὶν,
 593 ἅμα παίζουσαι." Ἀνεδέξασθε ἀγῶνα μέγαν, ἔνθα ἀθλήσεως, οὐ
 καλλωπισμοῦ ⁹ δεῖ, πυκτεῦειν δεῖ, οὐ βλακεῦειν. Οὐχ ὕδαρς τοὺς
 πυκτεύοντας, τοὺς ἀθλοῦντας; ἀρα βαδίσεως αὐτοῖς ¹⁰ μέλει καὶ
 σχήματος; Οὐδαμῶς· ἀλλὰ ταῦτα πάντα ἀφέντες, ἱμάτιον
 ἐλαίῳ διάβροχον ¹¹ ἀναβαλλόμενοι, πρὸς ἓν μόνον ὀρῶσι, τὸ
 πλῆξαι, καὶ μὴ πληγῆναι. Ἔστηκεν ὁ διάβολος τρίζων τοὺς
 ὀδόντας, πάντοθεν σε βουλόμενος καθελεῖν· σὺ δὲ μένεις ἀπη-
 σχολημένη περὶ τὸν κόσμον τοῦτον τὸν ¹² σατανικόν; Οὐδὲν
 βούλομαι ¹³ λέγειν περὶ φωνῆς, πῶς πολλαὶ καὶ τοῦτο ἐπιτηδεύ-
 B ονσι, περὶ μύρων καὶ τῆς ἄλλης βλακειᾶς. Διὰ ταῦτα γελῶσιν
 ἡμᾶς αἱ κοσμικαί. Τὸ σεμνὸν τῆς παρθενίας ¹⁴ ἀπόλωλεν· οὐδεὶς (282)
 τιμᾷ παρθένον, ὡς τιμᾷ ¹⁵ χρῆ· ἑαυτὰς γὰρ ἀτιμάζεσθαι πεποι-
 ἤκασιν. Οὐκ ἔδει, ὥσπερ ἐξ οὐρανοῦ ¹⁶ παραγενομένης, οὕτως
 εἶναι περιβλέπτους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ; νῦν δὲ καταπε-
 φρόνηνται δι' ἑαυτὰς, οὐ διὰ τὰς φρονίμους. Ὅταν γὰρ ἴδῃ σε,
 τὴν ἐσταυρωμένην εἶναι ὀφείλουσαν, ἡ ἄνδρα ἔχουσα καὶ παιδί-
 καὶ οἰκίας προσεστώσα, μᾶλλον αὐτῆς τὸν κόσμον τοῦτον διώ-
 C κουσιν, πῶς οὐ καταγελάσεται; πῶς οὐ καταφρονήσῃ; Ὅρᾳς
 πόση ἡ σπουδὴ; πόση ἡ μελέτη; δι' εὐτελείας νικᾷς τὴν ¹⁷ κο-
 σμουμένην τὰ πολυτελῆ, μᾶλλον αὐτῆς καλλωπιζομένη τῆς τὰ
 χρυσία περικειμένης. Ἄ πρέπει σοι οὐ ζητεῖς, ἂν οὐ πρέπει σοι,
¹⁸ ἐκεῖνα μετέρχη, δέον σὲ τὰ ἀγαθὰ ἔργα μετιέναι. Διὰ ¹⁹ τοῦτο
 τῶν κοσμικῶν ἀτιμότεραι αἱ παρθένοι· οὐ γὰρ ἄξια τῆς παρθε-
 νίας ²⁰ τὰ ἔργα ἐπιδείκνυνται. Ταῦτα εἰρήκαμεν οὐ πρὸς πάσας,

⁷ Esai. iii. 16.

⁹ οὐκ] καὶ οὐκ B.K. Sav. cet. ¹ τούτων I. οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ om. K. ² φθέγγεται K. ³ Haec ἐκείνῳ—πάντα post λέγομεν νῦν transp. I.E. ⁴ ἐνόχους] + φοβηθῶμεν μὴ καὶ ὑμῖν ὀνειδίσῃ, ἃ διὰ τοῦ προφήτου ταῖς Ἰουδαίων γυναιξίν, ἦλθον ὀφθῆναι μοι θρυπτόμεναι K. Sav. cet. ⁵ φησὶν om. K. Sav. cet. καὶ τοῖς π. φ. ἀ. παίζουσαι om. C. ⁶ δεῖ] χρεια K. Mox βλακεῖσθαι idem. ⁷ ὀρᾶτε L. ⁸ μέλλει B.I. ⁹ ἀναλαβόμενοι I. ¹⁰ σατανικόν] + τε καὶ μάταιον L. ¹¹ λέγειν] + νῦν K. Mox πῶς om. idem. ¹² ἡμᾶς] Sic C.I. Vet. ἡμᾶς Edd. ¹³ ἀπόλωλεν I. ¹⁴ χρῆ] χρῆν I. δεῖ L. Mox γὰρ om. C.I.K.L. ¹⁵ γενομένης K. ¹⁶ κοσμουμένην] περιβαλλομένην K. ¹⁷ ἐκεῖνα] ταῦτα I. ¹⁸ τούτων I. ¹⁹ τὰ om. K.

μάλλον δὲ πρὸς πάσας, ¹ τὰς μὲν ὑπευθύνους, ἵνα ² σωφρονώσι, τὰς δὲ ἀνευθύνους, ἵνα ἐκείνας σωφρονίζωσιν. Ἄλλ' ὁράτε ὅπως ³ μὴ εἰς ἔργον ἢ ἐπιτίμης οἴσθῃ. Οὐ γὰρ ἵνα λυπήσωμεν, ρέε-
πομεν, ἀλλ' ἵνα διορθωσώμεθα, ἵνα καυχησώμεθα ἐν ὑμῖν. Γέ-
νοίτο δὲ πάντας ἡμᾶς τὰ τῷ θεῷ δοκούντα ποιεῖν, καὶ εἰς δόξαν
αὐτοῦ ζῆν, ὥστε καὶ τῶν ἐπηγγελμένων τυχεῖν ἀγαθῶν, χάριτι
καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ
πατρὶ ᾧμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Θ.

594

¹ Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. Γυναικὶ δὲ διδά-
σκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυ-
χίᾳ. Ἀδὰμ ² γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὕα· καὶ Ἀδὰμ
οὐκ ἡπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε·
σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, εἰ μείνωσιν ἐν πίστει ³ B
⁴ καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

ΠΟΛΛΗΝ ἀπαιτεῖ τὴν αἰδῶ παρὰ τῶν γυναικῶν ὁ μακά-
ριος Παῦλος, πολλὴν ¹ τὴν κοσμιότητα, ² οὐ μέχρι ἐσχημάτων,
οὐ μέχρι καταστολῆς, ἀλλὰ καὶ μέχρι ἴφωνης. ³ Μηδὲ φθεγ-
γέσθω, φησὶν, ἐν ἐκκλησίᾳ γυνή· ὅπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Κοριν-
θίους ἐπιστολῇ γράφων ἔλεγεν· ⁴ 2 “Αἰσχροὺς ⁵ γὰρ ἐστι γυναιξίν C
ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.” ⁶ 1 καὶ πάλιν ἐτέρωθι, “Ὅτι ὁ νόμος αὐ-
τὰς, φησὶν, ὑπέταξεν. ⁷ 2 Εἰ δέ τι μανθάνειν ⁸ ἐθέλουσιν, ἐν οἴκῳ
τοὺς ἰδίους ἀνδρας ἐπερωτάτωσαν.” ⁹ 3 Νυνὶ δὲ πολλὸς ὁ θόρυβος,
πολλὴ ἡ κραυγὴ, πολλὴ ἡ διάλεξις, ¹⁰ οὐδὲ ἀλλαχοῦ τοσαύτη·
ὁ πάσας διαλεγόμενας ἴδοι τις ἂν, ¹¹ ὅσα οὔτε ἐν ἀγορᾷ, οὔτε ἐν
βαλανείοις· ¹² ὥσπερ δι' αὐτὸ τοῦτο παραγενόμεναι, ἵνα ἄνεσιν D

1 CAP. II. v. 11—15.

2 1 COR. xiv. 34, 35.

¹ τὰς μὲν—σωφρονίζουσιν] καὶ τὰς ὑπευθ. καὶ τὰς ἀνευθ. τὰς μὲν, ἵνα σωφρο-
νίσκωμεν, τὰς δὲ, ἵνα ρυθμίσκωμεν ἐκείνας παρασκεύασωμεν ταῖς καθημεριναῖς
ὁμιλίαις, ταῖς παραίνεσιν K. ² σωφρονισθῶσι C. ³ ἔλθοι B.I.K.L.
P εἴπαμεν I.L. HOM. IX. ⁴ γὰρ om. B. Mox Eza K.L. Veron. ⁵ καὶ
ἀγάπῃ om. L. ⁶ τὴν om. I.L. ⁷ οὐ] διὰ τοῦτο οὐ (et post καταστολῆς
add. πρόεισιν) K. Sav. cet. ⁸ σχήματος C. ⁹ φωνῆς] σιγῆς C. Cat. Post
φωνῆς add. καὶ τί φησι; γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω. τί ἐστι τοῦτο; K. Sav. cet.
εἰ μὴδὲ] μὴ I. ¹⁰ γὰρ om. C. ¹¹ καὶ π. ἐτ.] τί ἔρηπτε; K. Sav. cet. ¹² εἰ]
καὶ πάλιν ἐτέρωθι, εἰ iidem. ¹ θέλουσιν B.C. θέλωσιν I. ² νυνὶ (νῦν B.
Veron.) δὲ] ἀλλὰ τότε μὲν αἱ γυναῖκες ἀπὸ τῆς τοιαύτης διδασκαλίας ἐσίγων νυνὶ
δὲ παρ' αὐταῖς K. Sav. cet. ³ οὐδὲ (οὔτε L. Veron.) ἀλλ. τοσαύτη (τοσαῦτα
I.L.) οὐδαμοῦ ἀλλ. τοσαύτη, ὅση ἐνταῦθα K. Sav. cet. ⁴ ὅσας K. P ὅσα]
+ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ L. ⁵ ὥσπερ] + γὰρ K. Sav. cet. Mox παραγεν. pro πα-
ραγιν. C.I.L.

ἔχουσιν, οὕτω περὶ τὴν τῶν ἁνομήτων διάλεξιν ἡσχόληνται ἅπασαι. Διὰ τοῦτο πάντα ἄνω καὶ κάτω γέγονε· καὶ οὐκ ἐννοοῦσιν, ὅτι οὐδὲ ἔστιν ἄλλως μαθεῖν τι τῶν χρησίμων μὴ ἡσυχάζουσας. Ὅταν γὰρ ἐπείγῃται μὲν πρὸς τὴν διάλεξιν ὁ λόγος, μηδεὶς δὲ προσέχῃ τοῖς λεγομένοις, τί τὸ ὄφελος; Τοσοῦτον γὰρ αὐτὴν σιγηρὰν εἶναι δεῖ, φησὶν, ὥς μὴ μόνον περὶ βιωτικῶν, ἀλλὰ μηδὲ περὶ πνευματικῶν φθέγγεσθαι ἐν ἐκκλησίᾳ. Τοῦτο κόσμος, τοῦτο αἰδώς, τοῦτο μᾶλλον αὐτὴν

Ε τῶν ἱματίων κοσμήσαι δυνήσεται· ἂν οὕτως ἑαυτὴν περιστέλλῃ, δυνήσεται καὶ μετὰ πολλῆς ^κτῆς εὐκοσμίας τὰς εὐχὰς ποιεῖσθαι. “Γυναικὶ δὲ ὑδιδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω,” φησί. Ποῖαν ἐνταῦθα τοῦτο ἔχει ^κτὴν ἀκολουθίαν; ^αΚαὶ πολλήν. Περὶ ἡσυχίας διελέγετο, περὶ κοσμιότητος, περὶ αἰδοῦς· εἶπεν ὅτι λαλεῖν αὐτὰς οὐ βούλομαι. Πάντοθεν τοίνυν βουλόμενος αὐτῶν περι-
κόψαι τὴν ἀφορμὴν τῆς λαλιᾶς, μηδὲ διδασκέτωσαν, φησὶν, ἀλλὰ τὴν τῶν μαθητευομένων ἐχέτωσαν τάξιν· οὕτω γὰρ διὰ τῆς σιγῆς καὶ τὴν ὑποταγὴν δείξουσι. Λάλον ^βγὰρ πως τὸ (283)

Ε γένος ἐστί· ^εδιὰ τοῦτο πάντοθεν αὐτὴν καταστέλλει. “Ἀδὰμ γὰρ, φησί, πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα ^δΕὐὰ· καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἡπα-
τήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε.” Τί οὖν ταῦτα πρὸς ^ετὰς νῦν; Ναί, φησί· τῆς πλείονος ἀπέλαυσε τιμῆς τὸ τῶν ἁνδρῶν γένος· πρῶτον ἐπλάσθη. Ἀλλαχοῦ δὲ καὶ ^βτὸ μείζον ἐδείξε, οὕτω λέγων· ³“Οὐ γὰρ ἐπλάσθη ὁ ἀνὴρ
595 διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλ’ ἡ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.” Τί ^βοὖν τοῦτο ^ιφησι; Πρῶτον μὲν ἀπὸ τούτων ἐχέτω τὰ ^κπρωτεῖα· δεύτερον δὲ ἀπὸ τῶν ἤδη γενομένων. Ἐδίδαξέ ποτε τὸν ἄνδρα, καὶ πάντα κατέστρεψε, καὶ τῇ παρακοῇ ὑπεύθυνον ἐποίησε. Διὰ τοῦτο αὐτὴν ὑπέταξεν ὁ θεός, ἐπειδὴ τῇ ἀρχῇ, μᾶλλον δὲ τῇ

Β ὁμοτιμίᾳ κακῶς ἐχρήσατο. ⁴“Πρὸς τὸν ἄνδρα σου, φησὶν, ἡ ἀποστροφή σου”· πρὸ δὲ τούτου οὐκ εἴρητο τοῦτο. Πῶς δὲ ¹Ἀδὰμ οὐκ ἡπατήθη; οὐκοῦν οὐ παρήκουσεν, εἴγε ^μμὴ ἡπατήθη. ^βΚαὶ ἡ μὲν γυνὴ φησιν, ⁵“Ὁ ὄφεις ἡπάτησέ με”· ὁ δὲ Ἀδὰμ

³ 1 Cor. xi. 9. ⁴ Gen. iii. 16. ⁵ Ibid. iii. 13, 12.

¹ ἁνομήτων L. et ante corr. I. διάκεινται pro ἡσχόληνται L. ^ε ἔστιν K. ^ι γὰρ om. K. φημί pro φησιν idem. ^ν ἐν τῇ ἐκ. L. ^ω αὐτὴν L. σταντὴν (et mox δυνήσει) I. ^κ τῆς om. B. ^γ διδ. οὐκ ἐπιτρέπω, φησὶ (φησὶ om. L.) Sic B.C.I.L. διδ. οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ’ εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ K. οὐκ ἐπιτρέπω διδάσκειν. οὐκ ἐπιτρέπω, φησὶ Edd. ^κ τὴν om. K. ^α καὶ om. K. ^β γὰρ om. K. ^ε διὰ] καὶ διὰ L. ^δ ἡ Εὐὰ L. ^ε τὰς] τὰ I. ^ι ἀνθρώπων I. ^β τὸ μ.] μείζον αὐτὸ K. ^β οὖν om. K. Haec τί οὖν—ἐδίδαξέ ποτε τὸν ἄνδρα om. I.L. ^ι φησι; πρῶτον μὲν (+ οὖν C.) λέγει; πολλαχόθεν βουλόμενος τὸν ἄνδρα πρωτεύειν. πρῶτον μὲν γὰρ K. Sav. cet. ^κ πρωτεία] + φησὶ K. Sav. cet. ^ι Ἀδὰμ] + εἶπεν (nisi forte εἶπεν pro Ἀδὰμ) K. ^μ μὴ omnes. οὐκ Edd. ^ν καὶ ἡ μὲν γ.] πρόσχε ἀκριβῶς· ἡ γ. K. Sav. cet.

οὐ ὁ λέγει, ἡ γυνὴ ἠπάτησέ με, ἀλλ' ὅτι "Αὕτη ἔδωκέ μοι, καὶ ἔφαγον." Οὐκ ἔστι δὲ ἴσον παρὰ τῆς ὁμοφύλου καὶ συγγενοῦς δέξασθαι τὴν ἀπάτην, καὶ παρὰ θηρίου, τοῦ δούλου, τοῦ ὑποτεταγμένου ὥστε ἐκεῖνο ἀπάτης ἐστί. Πρὸς οὖν τὴν σύγκρισιν τῆς γυναικὸς φησιν αὐτὸν μὴ ἠπατῆσθαι, ὅτι ἐκείνη μὲν ὑπὸ τοῦ δούλου καὶ ὑποτεταγμένου, οὗτος δὲ ὑπὸ τῆς ἐλευθέρως. C Πάλιν δὲ οὐ περὶ τοῦ Ἀδάμ εἴρηται, ὅτι ⁶ "Εἶδε τὸ ξύλον ὅτι καλὸν εἰς βρῶσιν," ἀλλὰ περὶ τῆς γυναικὸς, ὅτι ⁷ "Ἐφαγε, καὶ ἔδωκε ⁹ καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς" ὥστε οὗτος οὐκ ἐπιθυμίᾳ ἐνδοῦς παρέβη, ἀλλὰ τῇ γυναικὶ πεισθεὶς ἀπλῶς. Ἐδίδαξεν ἅπαξ ἡ γυνή, καὶ πάντα κατέστρεψε διὰ τοῦτό φησι, "Μὴ διδασκέτω." Τί ⁸ οὖν πρὸς τὰς λοιπὰς, εἰ ἐκείνη τοῦτο ἔπαθε; Καὶ πάνν τὸ γὰρ γένος ἀσθενὲς καὶ κοῦφον. Ἐνταῦθα λοιπὸν περὶ τῆς φύσεως διαλέγεται· οὐ γὰρ εἶπεν, ἡ δὲ Εὐὰ ἀπατηθεῖσα, ἀλλ' D "ἡ γυνή," ὅπερ ἐστὶν ὄνομα τοῦ κοινοῦ γένους μᾶλλον ἢ ἐκείνης. Τί οὖν; πᾶσα ἡ φύσις ἐν παραβάσει γέγονε δι' ἐκείνης; Ὡς περ περὶ τοῦ Ἀδάμ ⁹ φησιν, ⁷ "Ἐν ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως ⁸ Ἀδάμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος" οὕτω καὶ ἐνταῦθα ⁹ τουτέστι, τὸ γυναικεῖον γένος παρέβη, οὐ τὸ ἄνθρωπινον. Τί οὖν; οὐκ ἔχει σωτηρίαν; ² Ναί, φησί. Ποίαν δὲ ταύτην; Τὴν διὰ τῶν τέκνων· οὐ γὰρ δὴ περὶ τῆς Εὐᾶς ³ ἔλεγεν· "Ἐὰν E ⁴ ἐμμένωσιν ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ καὶ τῷ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης." ⁵ Ποία πίστις; ποία ἀγάπη; ποῖος ἀγιασμὸς μετὰ σωφροσύνης; Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε· μὴ ⁶ κατηφέεις ἐστε, αἱ γυναῖκες, ὅτι τὸ γένος ὑμῶν διαβέβληται· ἔδωκεν ὑμῖν ὁ θεὸς καὶ ἐτέραν ἀφορμὴν σωτηρίας, τὴν ⁷ παιδοτροφίαν· ὥστε μὴ μόνον δι' ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ δι' ἐτέρων σώζεσθαι. Ὅρα πόσα ⁸ κατὰ ταῦτὸν ζητήματα τίκτεται. "Ἡ ⁹ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα, φησὶν, ἐν παραβάσει γέγονε." ¹⁰ Τίς; Ἡ Εὐὰ. Αὕτη οὖν F

6 Gen. iii. 6.

7 Rom. v. 14.

⁶ λέγει] + ὅτι L. Statim ἡ δὲ γυνὴ I.K. ⁷ ὅτι] καὶ ὅτι K. Sav. cet. invita Cat. ⁹ καὶ om. L. Cat. ⁷ ἐπιθ. ἐνδοῦς] Sic B.C.L. Cat. concupiscentia cedens Vet. ἐπιθ. δοῦς Veron. ἐπιθ. ἀλοῦς K. Sav. cet. ἐπιθυμίαν δοῦς I. ⁸ οὖν] + τοῦτο K. Mox τοῦτο om. idem. ⁹ ἐνταῦθα—διαλέγεται] ἄλλως δὲ, περὶ τῆς φ. ἐνταῦθα πάσης λέγεται K. Sav. cet. ⁷ φησιν] + ὅτι iidem. ⁸ τοῦ Ἀδάμ L. τῆς παραβάσεως—γυναικεῖον] αὐτοῦ πάντες ἀποθνήσκουσιν ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ἐνταῦθα τὸ ἐν παραβάσει γέγονεν εἶπεν, δηλῶν ὅτι τὸ οἰκεῖον K. ⁹ τουτέστι om. Sav. cet. invitis libris et Cat. ⁷ ἀνθρώπινον] ἀνδρείον K. Sav. cet. non Cat. [οὐ τὸ ἀνδρείον] Sav. ² ναί, φησί.] φησί; ναί. K. ³ ἐπήγαγεν K. ⁴ ἐμμένωσιν] Sic K.L. ἐνμ. I. μένωσιν Edd. Mox τῇ om. bis K. ⁵ ποία ἀγ. ποία πίστις] inverso ord. C.I.K.L. Mox μετὰ σωφρ. om. K. Vet. ⁶ κατηφέεις ἐστε] κατηφήσητε K. κατηφιῆτε Cat. ⁷ παιδοποιῶν C. ⁸ κατ' αὐτὸν L. Veron. invita Cat. ⁹ δὲ om. K. Sav. cet. ¹⁰ τί C.

ἰσωθήσεται διὰ τῆς τεκνογονίας; Οὐ τοῦτο, ^κἀλλ' ἡ φύσις, φησὶν, ἡ γυναικεία σωθήσεται. ¹Αὕτη ἐν παραβάσει ^μγένονεν· ἀλλὰ παρέβη μὲν ἡ Εὐα, σωθήσεται δὲ τὸ γυναικεῖον γένος διὰ τῆς τεκνογονίας. Διὰ τί ^νγὰρ μὴ καὶ διὰ τῆς οἰκειάς ἀρετῆς; μὴ γὰρ ^οἐκείνη ταῖς ἄλλαις ἐξέκλεισε; Τί οὖν πρὸς τὰς παρθένας; 596 τί δὲ πρὸς τὰς στείρας; τί δὲ πρὸς τὰς χήρας τὰς πρὶν ἢ τεκεῖν τοὺς ἄνδρας ῥαποβαλούσας; ἀπολώλασιν; ἐλπίδα οὐκ ἔχουσι; καὶ μὴν αἱ παρθένοι εἰσὶν αἱ μάλιστα εὐδοκιμοῦσαι. Τί ποτε οὖν βούλεται εἰπεῖν; ⁹Ὡσπερ τὸ πᾶν γένος ὑπέταξεν ἀπὸ τῆς διαπλάσεως διὰ τῶν εἰς τὴν πρώτην ^Γγενομένων γυναικᾶ· ἐπειδὴ γὰρ ἡ Εὐα δευτέρα ^εἐπλάσθη, καὶ τὸ λοιπὸν γένος ὑποτασσέσθω, φησὶν· οὕτως ἄρα, ἐπειδὴ καὶ παρέβη, καὶ B τὸ λοιπὸν ^Γγένος ἐν τῇ παραβάσει; Ἀλλ' οὐκ ἔχει λόγον· ἐκεῖ μὲν ^νοὖν τῆς τοῦ θεοῦ δωρεᾶς γέγονε τὸ πᾶν, ^ωτοῦτο δὲ τῆς ἀμαρτίας τῆς γυναικός. ^κΚαὶ μὴν διὰ τοῦτο πάντες ἀπέθανον, φησὶν, ἐπειδὴ ὁ εἰς ἡμάρτε, τουτέστιν, ἡ γυνή. Μηδὲν οὖν ἀλγεῖτω· ὕδωκεν αὐτῇ ὁ θεὸς παραμυθίαν ^ζοὐ μικράν, τὸ τεκεῖν παῖδια. Ἀλλὰ τοῦτο τῆς ^αφύσεως. Καὶ ἐκεῖνο τῆς φύσεως· οὐ γὰρ μόνον τὸ τῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς παιδοτροφίας κεχάρισται. ^βἘὰν ἐπιμείνωσι, ^εφησὶ, τῇ πίστει καὶ τῇ (284) C ἀγάπῃ καὶ τῷ ἁγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης·^ω τουτέστιν, ^εἰάν αὐτοὺς ἐναγάγῃ μετὰ τὸ τεκεῖν ἐν τούτοις, οὐ μικρὸν ^εἕξει ^ιτούτου τὸν μισθόν, ὅτι ἀθλητὰς ἔθρεψε τῷ Χριστῷ. ^εἘὰν ἐπιμείνωσι, φησὶ, τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ·^ω τὸν ὀρθὸν ^βλέγει

¹ σωθ.] οὐ σωθ. L. ^κ ἀλλ' ἡ φ. φησὶν] φησὶν, ἀλλ' ὅτι ἡ φ. K. Sav. cet. οὐ τοῦτο—τεκνογονίας om. C. ¹ αὕτη] + δὴ οὐκ K. Sav. cet. ^μ γέγονεν· ἀλλὰ] Sic I.L. Cat. γέγονεν; οὐ· ἀλλὰ B. Veron. γέγονε; ναί, γέγονεν, ἀλλὰ K. Sav. cet. ^ν γὰρ om. K. Post ἀρετῆς add. εἶπεν idem. ^ο ἐκείνη] + τοῦτο K. Sav. cet. ^ρ ἀποβαλούσας B. Veron. ⁹ ὥσπερ] τινὲς φασιν ὅτι ὥσπερ K. Sav. cet. invita Cat. ^Γ γενομένων] γενομένην B. et ante corr. C. εἰρημένων K. ^ε ἐπλάσθη] + καὶ ὑπετάγη K. Sav. cet. ^ζ γένος] + γέγονεν iidem. ^ν οὖν] γὰρ iidem. ^ω τοῦτο] ἐνταῦθα iidem. Post δὲ add. τοῦτο K. ^κ καὶ μὴν—ἡ γυνή.] δ' οὖν λέγει, τοῦτό ἐστιν· ὅτι ὥσπερ πάντες ἀπέθανον ἀνθρώποι διὰ τοῦ ἐνός, ἐπειδὴ ὁ εἰς ἡμάρτεν, οὕτω καὶ πᾶν τὸ γυναικεῖον γένος παρέβη, ἐπειδὴ ἐν παραβάσει γέγονεν ἡ γυνή. K. Sav. cet. ^ζ ἔδωκεν] + δὲ B. Veron. + οὖν L. ^ζ οὐ om. B. Veron. Mox τοῦ (sic) τεκεῖν π. ante παραμυθίαν transp. L. ^α φύσεως] + φησὶ K. Sav. cet. ^β ἐάν] + γὰρ C. Cat. ^ε φησὶ, τῇ π.] τῇ π. φησὶ C.I.K.L. φησὶ om. Ver. καὶ τῇ ἀγάπῃ om. C.I.L. ^ε εἰάν αὐτοὺς—ἐν τούτοις, οὐ] Sic Cat. εἰάν αὐτοὺς ἐν ἀγάπῃ ἐκθρέψῃ μετὰ τὸ τ. καὶ ἐν ἀγνείᾳ διατηρήσῃ. ἐν τούτοις οὐ C. εἰάν αὐτοὺς (εἰατοὺς L. Veron. εἰατὰς I.) ἐν ἀγάπῃ μετὰ τὸ τ. καὶ (ἐν pro καὶ B.I.L. Veron.) ἀγνείᾳ διατηρήσωσιν. ἐν τούτοις οὐ B.I.K.L. Veron. Sav. cet. ^ε ἕξει] ἔχει Cat. ἔξουσι C.K. Sav. cet. ^ι τούτου τὸν μ.] τοῦτο (sic) μ. I. τοῦτον μ. Cat. τὸν ἵππερ τούτων μ. K. Sav. cet. Post μισθὸν add. ἀλλὰ καὶ σφόδρα μέγαν K.L. Sav. cet. Mox ἔθρεψαν K. Sav. cet. ^ε εἰάν—κοσμιότητα] ἁγιασμὸν δὲ τὸν ὀρθὸν λέγει βίον, σωφροσύνην δὲ τὴν κ. K. Sav. cet. ^β λέγειν L. Mox καὶ om. C.

βίον· εἴτα τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν κοσμιότητα. ⁸ “Πιστὸς ὁ λόγος.” Πρὸς ^κτοῦτο εἴρηται, οὐ πρὸς τὸ, “Εἴ τις ἐπίσκοπὸς ὀρέγεται.” Ἐπειδὴ γὰρ τοῦτο ἀμφιβαλλόμενον ἦν, διὰ τοῦτο λέγει, “Πιστὸς ὁ λόγος,” ὅτι δυνήσονται πατέρες ἀπολαύειν τῆς τῶν παιδῶν ἀρετῆς, ¹καὶ μητέρες, ὅταν αὐτοὺς ἐκθρέψωσι ^Dκαλῶς. Τί οὖν, ἂν αὕτη μὲν ἢ μοχθηρὰ καὶ μυρίων κακῶν ^μμεστή; ἀπὸ τῆς παιδοτροφίας ὠφελήσεται; οὐκ ^εεἰκὸς τοιούτους ^οαὐτοὺς τρέφειν ὁμοίους αὐτῇ; Περὶ τῆς ἐναρέτου ταῦτά φησιν. ^ρΤί οὖν φησι; Πολὺν καὶ τούτων λήψεται μισθὸν καὶ ἀμοιβήν.

⁴Ἀκούσατε ταῦτα, ¹καὶ πατέρες καὶ μητέρες, ⁸ὥς οὐκ ἄμισθος ὑμῖν ἔσται ἡ παιδοτροφία. Τοῦτο ^{οὖν} καὶ προῖόν φησιν· “Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησε” ^ωκαὶ ^Eμετὰ τῶν ἄλλων αὐτὸ τίθησιν. Οὐ γὰρ ἔστι τοῦτο μικρὸν, τὸ τὰ δοθέντα παιδιά παρὰ ^κτοῦ θεοῦ, ταῦτα τῷ θεῷ ἀνατιθέναι. ^αἌν γὰρ τὴν κρηπίδα καὶ τοὺς θεμελίους ¹καλοὺς ἔχοιεν τῆς καταβολῆς, μέγαν ἔξουσι τὸν μισθόν· ὥσπερ οὖν ἀμελοῦντες, τὴν κόλασιν. Ἐπεὶ καὶ ὁ Ἥλεις διὰ τοὺς παῖδας ἀπώλετο τοὺς ^εἑαυτοῦ· ἔχρῃν γὰρ αὐτοὺς νουθετεῖν. Καὶ μὴ ἐνουθέτει· ἀλλ’ οὐχ ὥς ἔδει, ἀλλὰ μὴ ^ββουληθεὶς αὐτοὺς λυπήσai, καὶ αὐτοὺς καὶ ἑαυτὸν προσαπώλεσεν. ^βἈκούσατε ταῦτα, οἱ πατέρες· ^Fπαιδεύετε ὑμῶν τὰ τέκνα ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ κυρίου μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιστροφῆς. Ἀγριον ἡ νεότης, πολλῶν δεομένη τῶν ἐπιστατούντων, διδασκάλων, παιδαγωγῶν, ἀκολούθων, τροφῶν· ἀγαπητὸν γὰρ μετὰ τοσαῦτα ^οδυνηθῆναι κατασχεθῆναι αὐτήν. Καθάπερ τις ἵππος ^αἀνήμερος, καθάπερ τι θηρίον ^αἀτί- 597 θασσον, τοιοῦτόν ἐστιν ἡ νεότης. Ἄν τοίνυν ἄνωθεν καὶ ἐκ πρώτης ἡλικίας ὄρους αὐτῇ πῆξωμεν καλοὺς, οὐ δεησόμεθα πολλῶν μετὰ ταῦτα πόνων, ἀλλ’ ἡ συνήθεια ^ενόμος ἔσται λοιπόν. ^εΜηδὲν ἐῶμεν αὐτοὺς τῶν ἡδέων καὶ βλαβερῶν ποιεῖν, μηδὲ ὥς

8 CAP. III. v. 1.

9 1 Tim. v. 10.

¹ λόγος] + φησὶ L. ^κ τοῦτο] + τὸ τοιοῦτον L. ¹ καὶ μητέρες post ἀπολαύειν transp. L. ^μ μεστή omnes. γέμουσα Edd. Statim ἀρα ἀπὸ K. Sav. cet. ^ε εἰκὸς] + δὲ μᾶλλον K. Sav. cet. ^ο αὐτήν L. ^ρ τί οὖν—τούτων] οὐ τῆς τοχούσης, ὅτι πολὺν καὶ τούτου K. Sav. cet. ^α ἀκούετε (om. ταῦτα) K. ΘΕΙΚΟΝ. Παράινσεις πρὸς γονεῖς περὶ ἀναγωγῆς τέκνων. Veron. ^ε καὶ accessit ex B.C.I.L. ⁸ ὥς οὐκ] οὐχ ὥς I. ὥς om. K. ^ε ἡ π.] ἡ τῆς παιδοτροφίας ἀντίδοσις B. ^{οὖν} γὰρ L. ^ω καὶ μ. τ. δ. pro μ. τ. δ. καὶ omnes. ^κ τοῦ assumptum ex omnibus. ^γ καλῶς ἔχοιε (sic) L. Statim ἐκ τῆς κ. B. ^{αὐτοῦ} B. ^β βουληθεὶς] θέλων K. ^β ἀκούετε K. Μοχ καὶ παιδεύετε idem. ^ο δυνηθῆναι, quod aberat, est in libris omnibus. ^α ἀνήμερος] ἀδάμαστος K. Sav. cet. ^ο ἀτιθάσσειτον C.L. ἀτιθάσειτον I. τοιοῦτον om. C.K. inclusum a Sav. ^ε νόμος] + αὐτοῖς K. Sav. cet. ^ε μηδέν] + τοίνυν K.

TOM. VI.

L

παισὶ χαρίζομεθα· ἐν σωφροσύνῃ μάλιστα ^hδιατηρῶμεν αὐτούς·
 τοῦτο γὰρ πάντων πλεον τὴν νεότητα λυμαίνεται. Πρὸς τοῦτο
 πολλῶν ἡμῖν δεῖ τῶν ἀγώνων, πολλῆς τῆς προσοχῆς. Ταχέως
 αὐτοῖς γυναῖκας ἄγωμεν, ὥστε καθαρὰ αὐτῶν καὶ ἀνέπαφα τὰ
 B σώματα δέχεσθαι τὴν νύμφην· οἳτοι οἱ ἔρωτες θερμότεροι. Ὁ
 πρὸ τοῦ γάμου σωφρονῶν, πολλῷ μᾶλλον μετὰ τὸν γάμον· ὁ
 δὲ μαθὼν πορνεῦειν πρὸ τοῦ γάμου, καὶ μετὰ τὸν γάμον τοῦτο
 ποιήσει. ¹⁰ “Ἄνδρὶ γὰρ, φησὶ, πόρνη πᾶς ἄρτος ἡδύς.” Διὰ
 τοῦτο ἰστέφανοι ταῖς κεφαλαῖς ἐπιτίθενται, σύμβολον τῆς νί-
 κης, ^kὅτι ἀήττητοι γενόμενοι, οὕτω προσέρχονται τῇ εὐνῇ, ὅτι
 μὴ κατηγωνίσθησαν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. Εἰ δὲ ἀλοὺς ὑπὸ τῆς ἡδο-
 νῆς πόρναις ἑαυτὸν ἐκδῶ, τίνας ἔνεκεν ^lλοιπὸν στέφανον ἔχει ἐπὶ
 C τῆς κεφαλῆς, ἡττημένος; Ταῦτα αὐτοῖς παραινῶμεν, ^mνουθετῶ-
 μεν, φοβῶμεν, ἀπειλῶμεν, νῦν μὲν τοῦτο, νῦν δὲ ἐκεῖνο ποιοῦντες.
ⁿΜεγάλην παρακαταθήκην ἔχομεν τὰ παιδιά. Φροντίζομεν
 τοῖνυν αὐτῶν, καὶ πάντα ποιῶμεν, ^oμὴ ὁ πονηρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς
 ἀφέληται. Νῦν δὲ πάντα ἀπεναντίας γίνεται παρ’ ἡμῶν. Ὅπως
 μὲν γὰρ ἔσται τὸ χωρίον καλόν, πάντα πράττομεν, καὶ ὅπως
 ἀνδρὶ πιστῷ τοῦτο ἐγχειρίσωμεν, καὶ ὀνηλάτην, καὶ ῥορεωκόμον,
 καὶ ἐπίτροπον, καὶ λογοθέτην εὐνούστατον ἐπιζητοῦμεν· ὁ δὲ
^qπάντων ἡμῖν ἐστὶ τιμιώτερον, ὅπως τὸν υἱὸν ^rἐπιτρέψωμεν
 D τινὶ τῷ δυναμένῳ αὐτοῦ τὴν σωφροσύνην διατηρῆσαι, οὐ σκο-
 ποῦμεν· καίτοι τοῦτο πάντων ἐστὶ τὸ κτῆμα τιμιώτερον, καὶ
^sἐκεῖνα διὰ τοῦτο γίνεται. Ἐτῶν μὲν οὖν κτημάτων ^vαὐτοῖς
 φροντίζομεν, αὐτῶν δὲ οὐκέτι. Ὅρας τὴν ἀλογίαν; Ἀσκησον
 τοῦ παιδὸς τὴν ψυχὴν, κακεῖνα παρέσται λοιπὸν· ταύτης μὲν
 γὰρ οὐκ οὕσης ἀγαθῆς, οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τῶν χρημάτων· ταύ-
 τῆς δὲ ^wκατωρθωμένης, οὐδὲν βλάβος ἀπὸ τῆς πενίας. Βούλει
 καταλιπεῖν αὐτὸν πλούσιον; δίδαξον αὐτὸν εἶναι χρηστόν· οὕτω
 E γὰρ καὶ τὰ κτήματα συγκροτῆσαι δυνήσεται, καὶ εἰ μὴ κτήση-
 ται, τῶν κεκτημένων οὐδὲν ἔλαττον διακείσεται. Ἄν δὲ πονηρὸς
 ᾖ, καὶ μυρία καταλίπῃς αὐτῷ, ^xτὸν φύλακα οὐ κατέλιπες, ἀλλὰ (285)
 τῶν εἰς ἔσχατον πενίας ἐληλακώτων ^yχείρονα ἐποίησας. Τοῖς

¹⁰ Sirac. xxiii. 17.

^h δ. αὐτοὺς] αὐτοὺς δ. C.I.K.L. ⁱ στέφανος... ἐπιτίθεται K. ^k ὅτι]
 δηλοῦντες ὅτι K. ^l λοιπὸν] + καὶ K. Sav. cet. ^m νουθ.] τούτοις νουθ. K.
 Sav. cet. ⁿ μεγάλην—αὐτῶν] φροντίζομεν τοῖνυν τῶν παιδιῶν· μεγ. γὰρ παρ.
 ἔχομεν αὐτὰ K. ^o μὴ] ἵνα μὴ C. ^p ῥορεωκόμον K. ὀρεοκόμον B.I. Veron.
^q πάντως B.K. ἡμῖν om. C.I.L. ^r ἐπιτρέψωμεν I. ^s ἐκεῖνο L. Statim
 διὰ τοῦτον I.L. Veron. ^t τῶν μὲν οὖν] ἡμεῖς δὲ τῶν μὲν B.K. ^v αὐτοῦ
 C.I.L. αὐτῷ Veron. Mox αὐτοῦ δι C.L. ^w κατωρθωμένης L. ^x τὸν φ.
 οὐ] οὐχ ὡς φ. τοῦτον L. ^y χ. τε καὶ πενέστερον ἐποίησας L. χείρονας
 ποιῆσαι I.

γὰρ μὴ ῥυθμισθεῖσι τῶν παίδων καλῶς, ² βέλτιον πλούτου πε-
 νία. Ἐκεῖνη μὲν γὰρ καὶ ἄκοντας κατέχει ^α ἐν ἀρετῇ· οὗτος δὲ
 οὐδὲ βουλομένους ἀφήσι σωφρονεῖν, ἀλλ' ἐξάγει καὶ καταστρέ-
 φει, καὶ μυρίοις ἐμβάλλει ^β δεινοῖς. Αἱ μητέρες, τὰς θυγατέρας F
 μάλιστα διανεύμασθε· εὐκολος ὑμῖν ἡ φυλακὴ αὕτη· ^γ περισκο-
 πείτε, ὥστε οἰκουροὺς εἶναι· ^δ πρὸ πάντων εὐλαβεῖς αὐτὰς εἶναι
 παιδεύετε, κοσμίας, χρημάτων καταφρονεῖν, ἀκαλλωπίστους 598
^ε εἶναι· οὕτω πρὸς τὸν γάμον ἔκδοτε. Ὅυκ αὐτὰς μόνον, ἀλλὰ
 καὶ τὸν ἄνδρα ^ς διασώσετε τὸν μέλλοντα αὐτὴν ^β ἄγεσθαι· οὐ
 τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ τὰ παιδιά· οὐ τὰ παιδιά, ἀλλὰ καὶ ^κ τὰ
 ἑγγονα. Τῆς γὰρ ρίζης γενομένης καλῆς, ^ι οἱ κλάδοι ἐπὶ ^μ τὸ
 βέλτιον ἐκταθήσονται, καὶ πάντων τούτων λήψεσθε τὸν ^ν μι-
 σθόν. Ὡς οὖν οὐ μίαν ὠφελούντες ψυχὴν, ἀλλὰ πολλὰς διὰ
 τῆς μιᾶς, οὕτω πάντα πράττωμεν. Οὕτω γὰρ δεῖ ἐκ τῆς πα-
 τρικῆς οἰκίας ἐξιέναι πρὸς γάμον, καθάπερ ἀθλητὴν ἐκ παλαί-
 στρας, πᾶσαν δι' ἀκριβείας ἔχουσιν τὴν ἐπιστήμην, καθάπερ
 ζύμην ὀφείλουσαν τὸ ὅλον φύρμα εἰς τὸ ἑαυτῆς μεταστῆσαι B
 κάλλος. Καὶ οἱ παῖδες πάλιν οὕτως ἔστωσαν αἰδέσιμοι, ^ο ἀπὸ
 τῆς κοσμιότητος καὶ τῆς ^ρ σωφροσύνης, ἵνα καὶ παρὰ ἀνθρώπων
 καὶ παρὰ θεοῦ πολὺν τὸν ἔπαινον ἔχωσι. ^q Μαθέτωσαν γαστροὺς
 κρατεῖν, πολυτελείας ἀπέχεσθαι, οἰκονομικοὶ τινες εἶναι, φιλό-
 στοργοι, μαθέτωσαν ἄρχεσθαι. Οὕτω γὰρ δυνήσονται πολὺν
 προξενῆσαι ^ρ μισθὸν τοῖς γονεῦσιν· ^ο οὕτω πάντα ἔσται εἰς δόξαν
 θεοῦ καὶ εἰς σωτηρίαν ^ι ἡμετέραν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ C
 ἡμῶν, ^φ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Ι.

¹ Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. Δεῖ οὖν
 τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μίας γυναικὸς ἄνδρα, ^α νη-
 φάλιον, σῶφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, μὴ πάροι- D
 νον, μὴ ^β πλήκτην, ἀλλ' ἐπεικῇ, ἁμαχον, ἀφιλάργυρον, τοῦ

¹ CAP. III. v. 1—4.

² βελτίων (sic ex corr.) τοῦ πλ. K. ^α εἰς ἀρετὴν L. ^β δεινοῖς] κινδύ-
 νοις K. ^γ περισκοπεῖτε] + διδάσκετε B.K. ^δ πρὸ δὲ π. B.K. Sav. cet.
^ε εἶναι] μένειν iidem. Statim ἀν οὕτω C. ^ς οὐκ] ἀν οὕτως αὐτὰς διαπλάττω-
 μεν B.K. Sav. cet. ^ς διασώσατε Veron. διασώσσητε ex corr. K. ^β ἀγα-
 γέσθαι I.K. Sav. cet. ^ι ἄνδρα] + δὲ μόνον C. ^κ τὰ σπ. L. ^ι οἱ] καὶ οἱ C.
^μ τὸ σπ. B.K. Proximum καὶ σπ. iidem. ^ν μισθόν] + πάντων γὰρ αὐτῇ
 τὸν μισθὸν λήψη C.I.L. Veron. invito Vet. ^ο ἀπὸ] ὡς ἀπὸ B.K. Sav. cet.
^ρ σωφρ.] + μάλλον C. + μάλλον διαγινώσκεισθαι B.K. Sav. cet. ^q μαρτανένω-
 σαν κρ. γ. L. ^ι τὸν μισθόν C. ^ο οὕτω] + καὶ B.K. ^ι ἡμετέραν] + τὴν παρ'
 ἡμῶν σπουδαζόμενα B.K. Hom. X. ^α νηφάλιον passim I. ^β πλήκτην]
 + μὴ πίσχοκερδῇ Edd. repugnantibus C.I.L. Vet. Vid. infra p. 599 E.

ιδίου οίκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ
μετὰ πάσης σεμνότητος.

E ΜΕΛΛΩΝ ^cκαθιέναι εἰς τὸν περὶ τῆς ἐπισκοπῆς λόγον, δείκνυσι καθάπαξ ὅποιον εἶναι χρὴ τὸν ἐπίσκοπον, οὐκ ἐν τάξει τῆς πρὸς Τιμόθεον αὐτὸ παραιnéσεως ποιῶν, ἀλλ' ὡς πᾶσι διαλεγόμενος, καὶ δι' ἐκείνου πάντας ῥυθμίζων. ^dΚαὶ τί φησιν; “Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται,” οὐκ ἐγκαλῶ, φησί· προστασίας γὰρ ἔργον ἐστίν· εἴ τις ταύτην ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν, ὥστε ^eμὴ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς αὐθεντίας ἐφίεσθαι μόνον, ἀλλὰ τῆς προστασίας, οὐκ ἐγκαλῶ. “^eΚαλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ,” φησίν. Ἐπεὶ καὶ Μωϋσῆς ἐπεθύμησε ^hτοῦ πράγματος, ἀλλ' οὐ τῆς ἐξουσίας, καὶ οὕτως ἐπεθύμησεν, ὡς ἀκούσαι. ²“Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς;” Εἴ τις οὕτως ἐπεθύμησεν, ἐπιθυμείτω· ἐπισκοπὴ γὰρ εἴρηται παρὰ τὸ ἐπισκοπεῖν ἅπαντας. “Δεῖ οὖν, φησί, τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα.” Οὐ νομοθετῶν τοῦτό ¹φησιν, ὡς μὴ εἶναι ἐξὸν αἶεν 599 τοῦτου ^kγίνεσθαι, ἀλλὰ τὴν ἀμετρίαν κωλύων· ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων ἐξῆν καὶ δευτέροις ὁμιλεῖν γάμοις, καὶ δύο ἔχειν κατὰ ταυτὸν γυναῖκας· ³“Τίμιον γὰρ ὁ γάμος.” Τινὲς δὲ, ἵνα ^lἐκ μιᾶς γυναικὸς ᾖ, ^mφασὶ τοῦτο εἰρῆσθαι. “ⁿἈνεπίληπτον.” Πᾶσαν ^oεἶπεν ἀρετὴν, ἀνεπίληπτον εἰπών. “Ὡστε εἴ τις σύνοιδεν ἑαυτῷ τινα ἁμαρτήματα, οὐ καλῶς ποιεῖ πράγματος ἐπιθυμῶν, οὐ διὰ τῶν ἔργων ἑαυτὸν ἐξέβαλεν· οὐ γὰρ ἄρχειν, ἀλλὰ ἄρχεσθαι δεῖ τὸν τοιοῦτον. Τὸν γὰρ ἄρχοντα παντὸς λαμπτήρος λαμπρότερον εἶναι δεῖ, καὶ βίον ἔχειν ἀκλίδωτον, ὥστε **B** πάντας πρὸς ἐκείνον ὁρᾶν, καὶ πρὸς τὸν αὐτοῦ ^pβίον. Ποιεῖ (286) δὲ τοῦτο οὐχ ἀπλῶς, τοσαύτη κεχρημένος τῇ παραιnéσει· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἔμελλεν ἐπισκόπους καθιστᾶν, ^qᾧπερ καὶ Τίτῳ γράφων παρῆνει, καὶ ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν πολλοὺς τοῦ πράγματος ἐπιθυμεῖν, διὰ τοῦτο ταῦτα παρεγγυᾷ. “Νηφάλιον,” ^rφησί, τουτέστι, διορατικὸν, μυρίους ἔχοντα πάντοθεν ὀφθαλμοὺς, ὅξυ

² Exod. ii. 14.

³ Hebr. xiii. 4.

^c καθιέναι B.I.K. κατιέναι Edd. ^d καὶ τί] τί οὖν C. ^e μὴ τῆς ἀρχῆς—προστασίας] μὴ μόνον αὐτὸν αὐθεντεῖν διὰ τῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ παντὶ τρόπῳ προνοεῖσθαι τῆς σωτηρίας τῶν ἀρχομένων B.K. ^f ἀλλὰ]+καὶ C. ^g καλοῦ]+γὰρ Edd. γὰρ om. C.L. et ante corr. I. ^h τοῦ πρ. ἀλλ'] ἀλλὰ τοῦ πρ. B.K. ⁱ φησιν] λέγει B.K. ^k γενέσθαι C.I.L. non Cat. ^l ἐκ μ. γ. ᾗ] Sic C. Cat. Veron. μ. γ. ᾗ I.L. μ. γ. ἀνὴρ ᾗ B.K. Sav. cet. ^m φησὶν I. ⁿ ἀνεπίληπτον]+εἶναι C. ἀνεπίληπτον—εἰπών om. I.L. ^o εἶπεν] περιέλαβεν B.K. Mox ἀν. εἰπών om. C. ^p βίον]+τὸν οἰκεῖον χαρακτηρίζειν B.K. Sav. cet. ^q ᾧπερ pro ὅπερ omnes. ^r φησὶ om. B.K.

βλέποντα. *Πολλὰ γάρ ἐστι τὰ συμπύπτοντα, καὶ ἀμβλύ-
νοντα τὸ τῆς διανοίας ὄμμα, καὶ ἀθυμία, καὶ φροντίδες, καὶ C
πραγμάτων ὄχλος, καὶ πολλὰ πάντοθεν ἐπιρρεῖ. Ἀγρυπνον
τοῖνυν αὐτὸν εἶναι χρὴ, τὸν οὐ τὰ ἑαυτοῦ μεριμνῶντα μόνον,
ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν λοιπῶν διεγυγέρθαι χρὴ, καὶ ὕζειν τῷ πνεύ-
ματι, καὶ πῦρ πνέειν, ὡς εἰπεῖν, καὶ μᾶλλον στρατηγού καὶ ἐν
νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ τὸ στράτευμα περιούτος κάμνειν καὶ διακο-
νεῖσθαι, καὶ τὴν ὑπὲρ ἀπάντων ἔχειν φροντίδα καὶ μέριμναν.
“Σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον.” Ἀταῦτα καὶ τῶν ἀρχομένων D
ἔχουσιν οἱ πολλοί. ὁ ἐπειδὴ δὲ δεῖ αὐτὸν καὶ τὰ τῶν ἀρχόντων
ἔχειν, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε, “διδασκτικόν.” Τοῦτο οὐκέτι ὁ ἀρ-
χόμενος ἀπαιτεῖται. ἡ μάλιστα γὰρ τοῦτο πάντων προσεῖναι
δεῖ τῷ ταύτῃ τὴν ἀρχὴν ἐγκεχειρισμένῳ. “Μὴ πάροινον.” Οὐ
τὸν μέθυσον ἐνταυθα φησιν, ἀλλὰ τὸν ὑβριστὴν, τὸν αὐθάδη.
“Μὴ πλήκτην.” Οὐ τὸν ἐμὴ πλήττοντά φησι ταῖς χερσί. Τί
οὖν ἐστι, “μὴ πλήκτην;” Ἐπειδὴ εἰσιν ἀκαίρως τινὲς πλήτ-
τοντες τῶν ἀδελφῶν τὴν συνείδησιν, ἡ τούτους νῦν αἰνίττεσθαι E
μοι δοκεῖ. “Ἄλλ’ ἐπιεικῇ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον, τοῦ ἰδίου
οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πά-
σης σεμνότητος.” Εἰ τοῖνυν ὁ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου,
τὸν δὲ ἐπίσκοπον οὐ δεῖ τὰ τοῦ κόσμου μεριμνᾶν, πῶς φησι,
“μίας γυναικὸς ἄνδρα;” Τινὲς μὲν οὖν φασιν, ὅτι τὸν ἀπὸ
γυναικὸς ἠνίζατο· εἰ δὲ μὴ τοῦτο εἶη, ἔνεστιν ἔχοντα γυναῖκα,
ὡς μὴ ἔχοντα εἶναι. Τότε μὲν γὰρ καλῶς τοῦτο συνεχώρησεν, F
ὡς πρὸς τὴν τοῦ πράγματος φύσιν τὴν τότε οὖσαν· ἔνεστι δὲ
αὐτὸ μεταχειρίσασθαι καλῶς, εἴ τις βούλοιτο. Ὡς περ γὰρ ὁ
πλοῦτος δυσχερῶς ἑισάγει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, 600

* πολλὰ γάρ ἐστι τὰ (τὰ om. C.) σ.—ὄμμα] Sic C. Cat. Vet. καὶ μὴ ἀμβλ. τὸ
τ. δ. ὄμμα I.L. Veron. καὶ μὴ ἀμβλ. τὸ τ. δ. ὄμμα. πολλὰ γάρ ἐστι τ. σ. καὶ
οὐκ ἔωντα ὄραν καθαρῶς καὶ ὡς ἔχει τὰ πράγματα B.K. Sav. cet. [†] καὶ] καὶ
γὰρ καὶ B.K. κἀν quater L. Veron. Statim ἀθυμία B.K. Sav. cet. [‡] καὶ]
+ ἄλλα B.K. Mox ἐπιρρῇ Veron. [§] αὐτὸν] τοῦτον I. ^{||} τὸν om. B.C.K.
Sav. cet. [¶] ὅτι I.L. Vet. [⌘] καὶ om. B.K. Statim πνέειν C.I.L. [Ⓚ] ταῦτα]
+ ἐπειδὴ B.K. Sav. cet. [Ⓛ] ἐπειδὴ—ἐπήγαγε] δεῖ γὰρ καὶ αὐτοὺς εἰς τὰ τοιαῦτα
τοῖς ἀρχουσιν ἴσους εἶναι· δεκνὺς τὸ τῶν ἐπισκόπων ἐξαιρέτον, ἐπήγαγε iidem.
[Ⓜ] τοῦτο] + γὰρ iidem. [Ⓝ] μ. γὰρ] μόνῳ δὲ μ. B.K. μ. δὲ Sav. cet. [Ⓟ] μὴ
om. B.C.K. Statim τύποντα C. [Ⓡ] οὖν] + δὲ λέγει B.K. [Ⓢ] εἰσὶ τινες
ἀκαίρως I.L. Statim τύποντες B.K. [Ⓣ] τούτους νῦν] τοῦτο τοῖνυν C. τούτους
μόνον I.L. [Ⓤ] αἰνίττεσθαι μοι δοκεῖ] αἰνιττόμενος δοκεῖ εἰπεῖν. μὴ αἰσχροκερδῇ
B.K. Hinc μὴ αἰσχροκερδῇ admisit Montef. [Ⓡ] ἠνίζατο] + μένοντα ἐλευθερον
B.K. receptum a Ben. [Ⓡ] ἔχ. γ. for γ. ἔχ. C.I.L. εἶη, ἔνεστιν—καλῶς] ἐκείνο
ἐστὶν εἰπεῖν· λέγει γὰρ ὅτι ἔνεστιν ἔχοντα καὶ γυναῖκα, ὡς μὴ ἔ. εἶναι. ἀλλὰ τότε
μὲν καλῶς τ. σ. ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων τὴν τ. οὖσαν. νῦν δὲ
οὐκέτι δεῖ συγχωρεῖν, πλὴν ἔνεστι τὸ πρᾶγμα μεταχ. καὶ καλῶς B.K. [Ⓢ] προσ-
άγει K.

πολλαχοῦ δὲ οἱ πλουτοῦντες εἰσῆλθον, οὕτω καὶ ὁ γάμος. Τί
^η δὲ λέγεις, εἶπέ μοι; περὶ ἐπισκόπου διαλεγόμενος ὁ ἔλεγεν, ὅτι
 δεῖ αὐτὸν μὴ μέθυσον εἶναι, ἀλλὰ φιλόξενον, δέον τὰ μείζονα
 τούτων εἰπεῖν. Διὰ τί ῥ γάρ οὐκ εἶπε, δεῖ δὲ τὸν ἐπίσκοπον
 ἄγγελον εἶναι, ῥ μηδενὶ πάθει ἀνθρωπίνῳ ὑποκείσθαι; ἐκεῖνα τὰ
 μεγάλα, ἃ Ὁ Χριστὸς εἶπεν, ἃ καὶ τοὺς ἀρχομένους ἔχειν δεῖ,
 ἐσταυρωῖσθαι, ῥ καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αἰεὶ ἔχειν τὴν ψυχὴν; ὁ καὶ ὁ
 B Χριστὸς εἶπεν, ῥ “Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν
 ὑπὲρ τῶν προβάτων” καὶ πάλιν, “Ἐὰν μὴ τις ἄρῃ τὸν σταυ-
 ρὸν αὐτοῦ, καὶ ῥ ἀκολουθήσῃ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.”
 Ἀλλὰ, “μὴ πάροινον,” φησί. Καλαὶ αἱ ἐλπίδες, εἰ περὶ τού-
 των ὀφείλει ὁ ἐπίσκοπος παραινέσθαι. Διὰ τί γάρ οὐκ εἶπες,
 δεῖ δὲ αὐτὸν ῥ ἡδὴ μεταστῆναι ἐκ τῆς γῆς; ἀλλὰ ῥ αἱ τοῖς κοσμι-
 κοῖς ἐπέταξας, ταῦτα τῷ ἐπισκόπῳ οὐκ ἐπιτάττεις; Τί δὲ ἐκεί-
 νοις φησί; ῥ “Νεκρώσατε τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς” καὶ
 C πάλιν, “Ὁ δὲ ἀποθανὼν δεικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας” καὶ
 πάλιν, “Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ῥεσταύρωσαν” καὶ ὁ
 Χριστὸς πάλιν ῥ φησὶν, “Ἐὰν μὴ τις ἀποτάξῃται αὐτοῦ πᾶσι
 τοῖς ὑπάρχουσιν, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.” Τίνος οὖν ἕνεκεν ταῦτα
 οὐκ εἶρηκεν; Ὅτι τοιοῦτους ὀλίγους εὐρεθῆναι ῥ ἐνῆν, ἐπισκόπων
 δὲ ῥ ἔδει πολλῶν, ῥ καὶ καθ’ ἑκάστην πόλιν τῶν προηγησομένων.
^δ Τί οὖν; ἐνεδρεύεσθαι ἔμελλε τὰ τῶν ἐκκλησιῶν. Διὰ τοῦτο
 συμμεμετρημένην εἶπεν ἀρετὴν, οὐκ ἐκείνην τὴν ῥ ἄνω, τὴν ὑψι-
 D λήν· τὸ γὰρ νηφάλιον εἶναι καὶ κόσμιον καὶ σώφρονα ῥ πολ-
 λῶν ἦν.

“Τέκνα ἔχοντα, φησὶν, ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος.”
 ῥ Δεῖ γὰρ οἰκοθεν παρέχεσθαι τὰ παραδείγματα. Τίς ῥ γὰρ
 πιστεύσειεν, ὅτι τὸν ἀλλότριον ὑποτάξει ὁ τὸν υἱὸν ῥ μὴ ὑπο-
 τάξας; “Τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον.” Τοῦτο καὶ οἱ
 ἔξωθεν φασιν, ὅτι ὁ οἰκονομικὸς καὶ πολιτικὸς ἄν γένοιτο τα-
 χέως. Καὶ γὰρ ῥ καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ ἐκκλησία, ὡς ἂν εἰ μικρὰ οἰκία·

⁴ Joan. x. 11. Matth. x. 38.

⁵ Col. iii. 5. Rom. vi. 7. Gal. v. 24. Luc. xiv. 33.

^η δὲ om. B.K.L. ὁ ἔλεγεν I. Mox εἶναι μὴ μ. hoc ord. B.C.I.K. ῥ γὰρ] δὲ L. ῥ εἶπε] εἶπεν I. εἶπεν ὅτι K. Sav. cet. Statim δὲ om. B. ῥ καὶ μηδενὶ L. Cat. ῥ ὁ Χρ. B.K. Cat. ῥ καὶ—δ καὶ] πρὸς θάνατον παρεσκευάσθαι, ὑπὲρ τῆς ποιμῆς τιθεῖν τὴν ψ. ὁ καὶ αὐτὸ B.K. ῥ ἀκολουθῇ L. ῥ ἡδὴ superscript. in I. ῥ δ] + πρῶτον C. ῥ ἐσταύρωσαν] + σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις L. ῥ φησὶν om. B.K. ῥ ἐν B.C.K. ῥ δεῖ I.L. Cat. ῥ καὶ om. B.K. Mox προηγησομένων I.L. ῥ τί] εἶπε B.K. Sav. cet. ῥ ἀνωτάτω B.K. Mox δὲ pro γὰρ iidem. ῥ τῶν πολλῶν ἦν. τὸ δὲ, τέκνα B.K. ῥ δεῖ (ἔδει Cat.) γὰρ] δεικνύς ὅτι δεῖ B.K. ῥ γὰρ] + ἄν C. Mox ὑποτάξαι Cat. ῥ μὴ ὑποτάξας] ὑποτάξαι μὴ δυναθεῖς C. ῥ καὶ assum- tum ex C.I.L.

¹καὶ ὥσπερ ἐν τῇ οἰκίᾳ παιδιά, γυνή, οἰκέται, καὶ πάντων ὁ ἀνὴρ
(287) ἠνῆρτήται τὴν ἀρχὴν· οὕτω καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ οὐδὲν ἄλλο ἢ Ε
τοῦτο ἔστι, παιδιά, γυναῖκες, οἰκέται. Εἰ δὲ κοινωνοὺς ἔχει τῆς
ἀρχῆς ὁ τῆς ἐκκλησίας προεστὼς, ἔχει κακῇ ὁ ἀνὴρ τὴν ὁγυ-
ναῖκα. Ἀλλὰ τὰ πρὸς διατροφὴν ἐνταῦθα ῥτῶν χηρῶν καὶ τῶν
παρθένων φροντίζειν δεῖ; ἔχει κακῇ ὁ ἀνὴρ ἡτοὺς δούλους,
τὰς θυγατέρας· εὐκολώτερον δὲ τῆς οἰκίας ἄρχειν. Ὁ τοίνυν
ταῦτα καλῶς οὐκ οἰκονομήσας, πῶς τὰ τῆς ἐκκλησίας οἰκονομή- F
σαι δυνήσεται. ὁ “Εἰ δέ τις, φησὶ, τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι
οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται;” ⁷ “Μὴ νεόφυτον,”
φησὶν. Οὐ τὸν νεώτερον ἐνταῦθα ὁ λέγει, ἀλλὰ τὸν νεοκατήχη-
τον ⁸ “Ἐγὼ γὰρ, φησὶν, ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ’
ὁ θεὸς ἠΐξανε.” ⁹ Τί γὰρ ἐκώλυεν εἰπεῖν, μὴ νεώτερον; ⁹ Τίνος
οὖν ἕνεκεν αὐτὸς τὸν ²Τιμόθεον ἐποίει, ἁλέγων ⁹ “Μηδεὶς σου 601
τῆς νεότητος ⁶καταφρονεῖτω;” Ἐπειδὴ ⁹ γὰρ ἐξ Ἑλλήνων
προσῆσαν τότε καὶ ἐβαπτίζοντο, μὴ εὐθέως, φησὶ, ⁴νεόφυτον
εἰς τὸν τῆς ἀρχῆς ὄγκον ἄγετε, τουτέστι, νεοκατήχτην. Εἰ
γὰρ, πρὶν ἢ γενέσθαι μαθητῆς, διδάσκαλος γένοιτο, ταχέως
¹καὶ εἰς ἀπόνοιαν βαῖρεται· εἰ, πρὶν ἢ ⁶μαθεῖν ἄρχεσθαι, τῶν
ἀρχόντων γένοιτο, φυσᾶται. Διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν· “Ἴνα μὴ
τυφωθεὶς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου” τουτέστιν, εἰς τὴν
καταδίκην τὴν αὐτὴν, ἣν ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς ἀπονοίας ὑπέμεινε. B

¹⁰ “Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν,

6 v. 5.

7 v. 6.

8 1 Cor. iii. 6.

9 1 Tim. iv. 12.

10 v. 7.

¹καὶ ὥσπερ] ὥσπερ οὖν B.K. Post οἰκία add. εἰσι B.K. Sav. cet. ²ἠνῆρ-
τήται Sic C.I.L. ἐξήρτηται B.K. ἠνῆρτήται Edd. ³ἔχει κ. ὁ δ. ἀλλ’ ἔχει
κ. ὁ δ. κοινωνοὺν B.K. Sav. cet. ⁴γυναῖκα] + τὰς θυγατέρας B.K. ⁵τῶν
om. K. Alterum τῶν om. B.K. ⁶τὰς δούλας I. ἔχει—θυγατέρας] ἀλλ’ ἔχει
κ. ὁ δ. συνεργοὺς τῶν φροντίζων τοὺς δούλους, τὰς δούλας B.K. ⁷εὐκ. δὲ τ.
οἱ. ἄρχειν [ἀρχει L.] Sic C.I.L. Veron. ἄλλως δὲ καὶ εὐκ. οἰκίας δύναται τις
ἄρχειν B.K. ἄλλως δὲ καὶ εὐκ. τ. οἱ. ἄρχειν Sav. cet. ⁸εἰ δέ τις, φησὶ] εἰτα
εἰπὼν, εἰ δέ τις B.K. Sav. cet. Mox οἰκείου pro ἰδίου K. ⁹μὴ ν. φησὶν] ἐπή-
γαγε, μὴ ν. B.K. ¹⁰λέγει] δηλῶν B.K. ¹¹ἠΐξασε B.K. ¹²τί γάρ] τοῦτον
οὖν δηλῶσαι βουλόμενος, τοῦτο εἶπεν. ἐπεὶ τί B.K. Sav. cet. Statim ἐκάλυψεν L.
¹³τίνος οὖν] καὶ τίνος B.K. Post αὐτὸς add. φησὶ iidem. ¹⁴Τιμ.] + νεώτερον
ὄντα B.K. Sav. cet. Statim ποιεῖ B.K. ¹⁵λέγων] καὶ μαρτυρεῖ τοῦτο, πρὸς
αὐτὸν λέγων B.K. Sav. cet. ¹⁶καταφρονεῖτω] + ὅτι πολλὴν τὴν ἀρετὴν αὐτῷ
συνῆδει, ὅτι μεγάλην τὴν περὶ τὸν βίον ἀκρίβειαν· δὲ καὶ εἰδὼς, ἐκ βρεφύων,
φησὶ γράφω, τὰ ἱερὰ γράμματα ἔμαθες (ἔμαθε K.). ὅτι δὲ καὶ ἐπιτεταμένῃν εἶχε
ἡστέαιαν, δηλοῖ τὸ οὐκ ὀλίγῳ χρόνῳ διὰ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας, μετὰ τῶν ἄλ-
λων καὶ περὶ τοῦτον γράψας αὐτῷ, ὥς εἰ μὴ ταῦτα ὑπ’ (παρ’ K.) αὐτοῦ καταρθω-
μένα ἦδει, οὐτε ἀν’ ἔγραψεν, οὐτε τῷ μαθητῇ τοιαῦτα παρήγγειλεν (παρήγγειλεν
K.) B.K. ¹⁷γάρ] οὖν B.K. πολλοὶ post Ἑλλήνων et φοβῶν post ἐβαπτίζοντο
add. iidem. ¹⁸νεώτερον I.L. Veron. ¹⁹ἄγε C. ἄγαγε B.K. ²⁰καὶ om.
B.K. ταχέως—γένοιτο om. C. ²¹βαῖρεται] Sic Cat. ἔρχεται C.I.L. Edd.
ἔξει B.K. ²²μαθεῖν] φησὶν I.L. Mox φυσᾶται C. Veron. ²³ἐμπέσῃ] +
καὶ παγίδα K. Cat.

ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου” ^κμέλλει γὰρ ὀνειδίζεσθαι παρ’ αὐτῶν. ¹Διὰ τοῦτο εἶπε, “Μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα” καίτοι λέγων ἀλλαχοῦ, ¹¹ “Θέλω πάντας ἀνθρώπους εἶναι, ὡς καὶ ἑμαυτὸν, ¹² ἐν ἐγκρατεῖα.” Ἰνα οὖν μὴ εἰς στενὸν περικλείσῃ τὸ πρᾶγμα, ἐὰν ἡκριβωμένην ¹³ ἀρετὴν ἀπαίτησιν, διὰ τοῦτο συμμετρημένην ἐζήτησεν ἀρετὴν. Ἔδει ^C γὰρ καθίστασθαι καθ’ ἐκάστην πόλιν τὸν προηγούμενον· ἄκουε γὰρ αὐτοῦ γράφοντος ¹⁴ ῥτῷ Τίτῳ, ¹⁵ “Ἰνα καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην.” Τί οὖν, ἂν μαρτυρίαν ἔχῃ καλὴν καὶ δόξαν ἀγαθὴν, μὴ ¹⁶ ἢ δὲ τοιοῦτος; Μάλιστα μὲν ¹⁷ γὰρ δύσκολον τοῦτο· ἀγαπητὸν γὰρ τοὺς ὀρθοὺς ὀρθὴν ἔχειν δόξαν παρὰ τοῖς ἐχθροῖς· νῦν δὲ οὐδὲ τοῦτο μόνον εἶασεν· ¹⁸ οὐ γὰρ εἶπε, δεῖ δὲ αὐτὸν μαρτυρίαν ἔχειν, ἀλλὰ, “Δεῖ ¹⁹ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν ἔχειν,” ὡς μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ταύτην· ²⁰ οὐ γὰρ δὴ ταύτην μόνον. Τί οὖν, ἂν κακῶς λέγοιεν αὐτὸν ^D εἰκὴ ²¹ καὶ βασκαίνοντες, καὶ μάλιστα ἐπειδὴ Ἕλληνές εἰσιν; Οὐκ ἔστι τοῦτο· τὸν γὰρ ἄληπτον ἔχοντα βίον κάκείνοι αἰδοῦνται. Πῶς, φησὶν; Ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος, ²² ¹³ “Διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας.” ²³ Οὐ γὰρ τοῦ βίου ²⁴ αὐτοῦ ἐπελαμβάνοντο, ἀλλὰ τοῦ κηρύγματος· διὰ τοῦτό φησι, “διὰ δυσφημίας.” Ὡς ²⁵ πλάνοι καὶ γόητες διεβάλλοντο διὰ τὸ κήρυγμα· ²⁶ οὐ γὰρ δὴ τοῦ βίου αὐτῶν ἐπελαμβάνοντο. Διὰ ²⁷ τί μηδεὶς εἶπε περὶ τῶν ἀποστόλων, ὅτι πόρνοι καὶ ²⁸ ἀσελγεῖς καὶ ^E πλεονέκται, ἀλλὰ πλάνοι, ὃ τοῦ κηρύγματος ἦν ²⁹ μόνου; Ὁ ³⁰ ἐμέντοι βίον λάμποντα ἔχων, κάκείνοις ἐστὶν αἰδέσιμος· ἢ γὰρ ἀλήθεια καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζει. Εἰς παγίδα δὲ πῶς ἐμπίπτει; Τοῖς αὐτοῖς ἀμαρτήμασι πολλάκις περιπίπτων, οἷς κάκείνοι. Εἰ γὰρ εἴη τοιοῦτος, ³¹ ταχέως αὐτῷ καὶ ἄλλην παγίδα τίθησιν ὁ διάβολος, ταχέως αὐτὸν ἀναιροῦσιν ἐκείνοι. Εἰ ³² δὲ

11 1 Cor. vii. 7.

12 Tit. i. 5.

13 2 Cor. vi. 8.

^κ μέλλει] καλῶς μέλλει B.K. Sav. cet. ¹ διὰ] τάχα καὶ διὰ iidem. ¹¹ ἐν] τούτοις ἐν iidem. ¹² ἀρετὴν] πολιτείας iidem. ¹³ οὐ γὰρ om. C.I. ¹⁴ ῥτῷ om. B.K. ¹⁵ οὖν] δὲ Edd. repugnantibus libris. ¹⁶ οὖν, φησὶν B.K. ¹⁷ ἢ] εἴη L. ¹⁸ γὰρ] Sic omnes. ¹⁹ οὖν Edd. Cat. ²⁰ οὐ] οὐδὲ B. Ben. ²¹ Μοx δὲ om. B.K. Sav. cet. superscript. in I. ²² ἔχειν add. ἀπλῶς B.K. ²³ δὲ om. K. Sav. cet. ἀλλὰ—ἔχειν om. L. ²⁴ οὐ γὰρ δὴ (δεῖ C.I.L.) τ. μ.] οὐ μόνον ταύτην B.K. ²⁵ καὶ om. B.K. ²⁶ αὐτοῦ] + περὶ αὐτοῦ B.K. Sav. cet. ²⁷ οὐ γὰρ] ἐπεὶ γὰρ οὐ B.K. ²⁸ αὐτοῦ omnes. αὐτῶν Edd. Statim ἐπελαμβάνετο C.I.L. ²⁹ πλάνοι] + γὰρ L. ³⁰ οὐ γὰρ—ἐπελαμβάνοντο] καὶ τοῦτο ἐποιοῦν, ἐπεὶ μὴ εἶχον τοῦ β. αὐτῶν ἐπιλαμβάνεσθαι B.K. Sav. cet. ³¹ τί] + γὰρ B.I.K. Sav. cet. ³² ἀσεβείς I.L. ³³ μόνου B.K.L. μόνον Edd. ³⁴ Post h. v. add. ἀρα οὐχ ὅτι βίον ἄληπτον εἶχον; εὐδελον ὅτι. οὕτω τοῖνον καὶ ἡμεῖς ζῶμεν, καὶ οὐδεὶς ἡμᾶς ἐρεῖ κακῶς, κἂν ἐχθρὸς ἦ, κἂν ἄπιστος. B.K. Sav. cet. ³⁵ ἐμέντοι] γὰρ iidem. ³⁶ ταχέως—διάβολος om. B.K. Cat. ³⁷ δὲ] + καὶ B.

τὴν παρ' ἐχθρῶν δεῖ μαρτυρίαν ἔχειν, πολλῶ μᾶλλον ^kκαὶ τὴν παρὰ τῶν φίλων. "Οτι γὰρ οὐκ ἔστι κακῶς ἀκοῦσαι τὸν ἀνεπιλήπτῳ βίῳ κεχρημένον, ἄκουε τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ¹⁴ "Λαμ- 602 ψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ¹ ὅπως ἴδωσι τὰ καλὰ ἔργα ὑμῶν, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς." Τί οὖν, ἂν συκοφαντῇται, φησὶ, καὶ ἐκ περιστάσεως τὴν διαβολὴν ^mὑπομένη; Ἐγχωρεῖ μὲν καὶ τοῦτο· δεῖ δὲ ⁿμηδὲ (288) τοῦτον εἰς τὸ μέσον ἄγεσθαι· καὶ γὰρ πολὺ τὸ δέος. Δεῖ τοίνυν, ^oφησὶ, καὶ καλὴν μαρτυρίαν ἔχειν αὐτόν· λαμψάτω ^pγὰρ τὰ ἔργα ὑμῶν. ^q"Ὡςπερ οὐκ ἂν τις εἴποι τὸν ἥλιον σκοτεινόν, οὐδὲ αὐτὸς ὁ τυφλὸς· αἰσχύνεται γὰρ ταῖς πάντων μάχεσθαι δόξαις· οὕτω τὸν σφόδρα καλὸν οὐκ ἂν τις ^rμέμψαιτο· ἀλλὰ B τῶν μὲν δογμάτων ἕνεκεν πολλάκις ^sἂν αὐτοὺς διαβάλλοιεν "Ἕλληνες, βίου δὲ ὀρθοῦ οὐκ ἂν ἐπιλάβοιντο, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων θαυμάζουσι καὶ ἐκπλήττονται.

^vΟὕτω τοίνυν ζῶμεν, ὥστε μὴ βλασφημεῖσθαι τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ. Μήτε οὖν πρὸς δόξαν ἀνθρωπίνην βλέπωμεν, ^wμήτε ὥστε πονηρὰν λαμβάνειν δόξαν, ^xκαὶ ἐν ἐκατέρῳ τὴν συμμετρίαν τιμῶμεν. ¹⁵ "Ἐν οἷς ^yφαίνεσθε, φησὶν, ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ." Διὰ τοῦτο γὰρ ἡμᾶς εἶασεν, ^zἵνα ὡς φωστῆρες ὦμεν, ^aἵνα ὡς ζῦμη γενώμεθα, ἵνα διδάσκαλοι τῶν ἄλλων καταστῶμεν, ἵνα ὡς C ἄγγελοι μετὰ τῶν ἀνθρώπων περιπολῶμεν, ἵνα ὡς ἄνδρες μετὰ τῶν παίδων τῶν μικρῶν, ὡς πνευματικοὶ ^bμετὰ ψυχικῶν, ἵνα κερδαίνωσιν ἐκεῖνοι, ἵνα σπέρματα ὦμεν, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρωμεν. Οὐκ ἔδει λόγων, εἰ τοσοῦτον ἡμῶν ὁ βίος ^cἔλαμπεν· οὐκ ἔδει διδασκάλων, εἰ ἔργα ἐπεδεικνύμεθα. Οὐδεὶς ἂν ἦν Ἕλλην, εἰ ἡμεῖς ἦμεν Χριστιανοί, ὡς δεῖ· εἰ τὰ τοῦ Χριστοῦ ἐφυλάττομεν, εἰ ἡδικοῦμεθα, εἰ ἐπλεονεκτούμεθα, εἰ λοιδορούμενοι ^dἠυλογοῦμεν, εἰ κακῶς πάσχοντες εὐηργετοῦμεν· οὐδεὶς οὕτω θηρίον D ἦν, ^eὡς μὴ ἐπιδραμεῖν τῇ εὐσεβείᾳ, εἰ παρὰ πάντων ταῦτα ἐγίνετο. Καὶ ἵνα μάθητε, εἰς ἣν ^fΠαῦλος, καὶ τοσοῦτους ἐπε-

¹⁴ Matth. v. 16.

¹⁵ Philipp. ii. 15.

^k καὶ om. B.K. ¹ ὅπως pro ἵνα omnes. Mox δοξάσωσι B.L. Cat. δοξάζωσι Edd. ^m ὑπομένη I. Veron. ⁿ μηδὲ] μὴ Veron. ^o φησὶ om. B.K. ^p γὰρ om. C.I.L. Post ὑμῶν add. φησὶν ὁ Χριστὸς B.K. ^q ὥςπερ] + οὖν B.K. Sav. cet. Mox οὐδὲ αὐτὸς ὁ τυφλὸς om. B.K. ^r μέμψαιτο C.I. Veron. ^s ἂν om. C. ^t ἐπιλάβοιντο] + πόποτε B.K. ^v ΗΘΙΚΟΝ. Περί ἀρίστης πολιτείας καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως. Veron. ^w μὴ ὥστε I. μήτε ὡς B. ^x καὶ] ἀλλ' B.K. Sav. cet. ^y φαίνεσθε—τοῦτο γὰρ] ἂν ὦμεν, ὡς φωστῆρες γὰρ φησὶν ἐν κ. φαίνοντες. διὰ τοῦτο B.K. ^z ἵνα—ὦμεν] ἵνα ὡς φῶς λάμψωμεν B.K. ^a ἵν' pro ἵνα quater L. Sav. cet. ^b ἵνα ὡς ζ. γ. om. I.L. post καταστῶμεν transp. Edd. invitis B.C.K. Vet. ^c μετὰ τῶν ψ. B.K.L. Sav. cet. ^d ἠυλ. pro εὐλ. C.K.L. εἰ κ. π. εὐηργετοῦμεν om. C. ^e ὡς om. I.L. ^f Παῦλος sine artic. B.I.K.L.

TOM. VI.

M

σπάσατο· εἰ πάντες ἡμεῖς τοιοῦτοι, πόσας οἰκουμένας οὐκ ἂν ἐπεσπασάμεθα; Ἰδοὺ πλείους εἰσὶν οἱ Χριστιανοὶ τῶν ἐθνικῶν. Καὶ ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις τέχναις εἰς ἑκατὸν ὁμοῦ παῖδας διδάξαι δύναται· ἐνταῦθα δὲ τῶν διδασκάλων ἑπολλῶν ὄντων, καὶ τῶν μαθητῶν ἡπολλῶ πλειόνων, ἰοὐδεὶς πρόσσειν. Οἱ γὰρ διδασκόμενοι πρὸς τὴν τῶν διδασκάλων ἀρετὴν ὀρώσι.^κ καὶ ὅταν ἴδωσι
 Ε καὶ ἡμᾶς τῶν αὐτῶν ἐπιθυμοῦντας, τῶν αὐτῶν ἐφιεμένους, τοῦ ἄρχειν, τοῦ τιμᾶσθαι, πῶς δυνήσονται θαυμάσαι τὸν Χριστιανισμόν; Ὅρῳσι βίους ἐπιληψίμους, ψυχὰς γηῖνας· τὰ χρήματα ὁμοίως αὐτοῖς θαυμάζομεν, πολλῶ δὲ ἰκαὶ πλέον· τὸν θάνατον ὁμοίως αὐτοῖς πεφρίκαμεν, πενίαν ὁμοίως φοβούμεθα, πρὸς νόσους ὁμοίως δυσχεραίνομεν, ὁμοίως δόξης ἐρῶμεν καὶ δυναστείας, ὑπὲρ φιλαργυρίας ἡκατακόπτοντες ἑαυτοὺς, ὅτους καιροὺς θεραπεύομεν.^ρ Πόθεν ἔχουσι πιστεῦσαι; ἀπὸ σημείων;
 Ε ἄλλ' οὐ γίνεται ταῦτα· ἄλλ' ἀπὸ τῆς ἀναστροφῆς; ἄλλ' ἀπόλωλεν· ἄλλ' ἀπὸ τῆς ἀγάπης; ἄλλ' οὐδαμοῦ οὐδὲ ἴχνος ὀράται. Διὰ τοῦτο οὐ τῶν ἡμετέρων μόνον ἀμαρτημάτων, ἀλλὰ καὶ τῆς
 603 ἐτέρων βλάβης ἡμεῖς λόγον ὑφέξομεν. Ἀνανήψωμέν ποτε, γρηγορήσωμεν, δεῖξωμεν ἑπὶ γῆς πολιτείαν οὐράνιον, λέγωμεν ὅτι¹⁶ “Ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανῷ ὑπάρχει,” ἐν τῇ γῇ τὴν ἀθλησιν ἐπιδεικνύμενοι. Ἄλλ' ἐγένοντο, φησὶ, παρ' ἡμῖν ἄνδρες μεγάλοι. Πόθεν πιστεύσω, ὦ φησὶν ὁ Ἑλληγ; οὐ γὰρ ὀρῶ ἡμᾶς τὰ αὐτὰ πράσσοντας ἐκείνοις. Ἐπεὶ εἰ δεῖ ταῦτα ὡδηγεῖσθαι, ἔχουμεν καὶ ἡμεῖς, φησὶ, μεγάλους φιλοσόφους, καὶ ἡθαυμαστοὺς βίου ἔνεκεν. Ἀλλὰ δεῖξόν μοι Παῦλον ἕτερον καὶ
 Β Ὑἱὸν Ἰωάννην. Νῦν γὰρ ὑπὲρ ὀβολοῦ ἐνὸς καὶ ἀναίρεῖσθαι καὶ ἀναιρεῖν ἡἑτοιμοὶ ἕκαστος· ὑπὲρ κυάθου γῆς μυρία δικάστηρια ἡσυνιστᾶς· ὑπὲρ θανάτου παιδίου τὰ ἄνω κάτω ποιεῖς. Τὰ γὰρ ἄλλα ἀφίημι τὰ πολλοῦ πένθους ἄξια, οἷον οἰωνισμοὺς ἡκαὶ κληδο-

16 Philipp. iii. 20.

ἑπολλῶν] Sic B.K. πλειόνων Edd. ἡπολλῶ πλ.] Sic B.K. Sav. cet. ὀφειλόντων πολλῶ πλ. εἶναι C.I.L. πολλῶ πλ. ὀφειλόντων εἶναι Veron. ἰοὐδεὶς] + αὐτῶν B.K. ἡκαὶ ὅταν] ὅταν οὖν B.K. Μοχ τῶν αὐτῶν ἐφιεμένους, τῶν αὐτῶν ἐπιθυμοῦντας iidem. ἡκαὶ om. I. ὁμοίως] + αὐτοῖς C.L. ἡκατακόπτοντας L. κακακόπτομεν B.K. ὅτους μακαρίζοντας θ. L. τοὺς ἐν ἐνδείᾳ οὐ θ. I. ἡπόθεν] + οὖν B.K. Sav. cet. ἡἀπολώλαμεν K. ἡἴχνος] + αὐτῆς B.K. Sav. cet. Post ὀράται add. νῦν B.K. ἡἐπὶ γῆς π. pro π. ἐπὶ γῆς C.I.K.L. ἡἐν τῇ γῇ τὴν ἀ. ἐπιδεικνύμενοι] Sic C.I.L. εἰ καὶ ἐν τῇ γῇ τὴν ἀ. ἐπιδεικνύμεθα B.K. καὶ ἐπὶ γῆς τὴν ἀ. ἐπιδεικνύμεθα Edd. ἡφησὶν] τάχα εἰρεῖ B.K. ἡδηγήσασθαι B.K. ἐπεὶ—δηγεῖσθαι] ἐπειδὴ ταῦτα δηγεῖσθε L. ἡθαυμαστοῦ K. Ὑἱὸν Ἰωάννην] + ἡἄλλ' οὐκ ἂν ἔχοις L. + ἡἄλλ' οὐκ ἂν ἔχοις. πῶς οὖν οὐχὶ καὶ γελᾶσειεν οὕτω διαλεγόμενων ἡμῶν; πῶς οὐχὶ καὶ ἐπὶ καθῆσθαι ἐν ἀγνοίᾳ ἀνέξεται ὀρῶν οὐκ ἐν ἔργοις, ἀλλ' ἐν λόγοις φιλοσοφούντας ἡμᾶς; B.K. Sav. cet. ἡἑτοιμος C.I.L. ἡκαθιστᾶς L. ἡκαὶ om. B. καὶ κληδ. om. K.

νισμούς, παρατηρήσεις, γενέσεις, σύμβολα, περιάμματα, μαν-
 τείας, ἐπιδόας, μαγανείας. ^dὈντως μεγάλα ταῦτα, καὶ ἱκανὰ
 τὴν ὀργὴν ἐκκαλέσασθαι τοῦ θεοῦ, ὅτι καὶ μετὰ τὸ τὸν υἱὸν ἀπο- C
 στεῖλαι τὸν ἑαυτοῦ, τοιαῦτα τολμῶμεν. Τί ἐστὶν ἄρα; Οὐδὲν
 ἕτερον, ἢ πενθεῖν χρὴ τὸ γὰρ πολλοστὸν τοῦ κόσμου μόλις
 διασώζεται. Ἄλλ' οἱ ἀπολλύμενοι ἀκούοντες χαίρουσιν, ὡς
 οὐκ αὐτοὶ μόνοι ἀπολλύμενοι, ἀλλὰ μετὰ πλείονων τοῦτο ὑπο-
 μένοντες. ^bΚαὶ ποίας ταῦτα χαρᾶς; καὶ ¹γὰρ αὐτῆς τῆς χαρᾶς
 τίσουςι δίκην. Μὴ γὰρ, ὡς ἐνταῦθα, νομίσῃς, τὸ κοινωνοῦς
 (289) ^kεἶναι τῶν συμφορῶν φέρει παραμυθίαν, οὕτω κακεῖ. Πόθεν
 τοῦτο δῆλον; Ἐγὼ ποιήσω φανερόν. Εἰπέ ¹γὰρ μοι· εἴ τις
 κελυσθεῖ ^mκαυθῆναι, εἴτα καὶ τὸν παῖδα ⁿσυγκαίόμενον ἴδοι, D
 καὶ κνίσαν ἀπὸ τῶν κρεῶν ἀνιούσαν, οὐκ ὁ ἀποθανεῖται; Εἰ γὰρ
 οἱ ὑγιαίνοντες, ὁρῶντες ταῦτα γινόμενα, ναρκῶσι καὶ ἐκλύονται,
 πολλῶ μᾶλλον οἱ κακούμενοι τοῦτο πείσονται. Καὶ μὴ θαν-
 μάσης· ἄκουε ^qγὰρ τινος σοφοῦ λέγοντος, ¹⁷“Καὶ σὺ ἐάλως
 ὥσπερ καὶ ἡμεῖς, ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθης.” Ἐχει γὰρ ^rπως
 τὸ συμπαθὲς τὸ ἀνθρώπινον, καὶ ταῖς ^aτῶν ἐτέρων κατακλώ-
 μεθα συμφοραῖς. ^tἘπεὶ μὴ ἄρα ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ὁρῶν ἐν τῇ
 αὐτῇ κείμενον δίκῃ, παραμυθίαν ^vἢ προσθήκην λήψεται τῶν δει- E
 νῶν; τί δὲ ^wἀνὴρ τὴν γυναῖκα; τί δὲ ἄνθρωποι τὸν ἄνθρωπον;
 οὐχὶ τότε μᾶλλον κατακλώμεθα; ^xΟὐκ ἔστι γὰρ ταῦτα ἐκεῖ
 τὰ πάθη, ἀλλ' ἕτερα· ^yκλαυθμὸς ἔσται ἀπαραμύθητος, πάν-
 των ἀλλήλους ὁρώντων, πάντων κοπτομένων. Οἱ ἐν ^zλιμῶ
 ὄντες ἄρα παραμυθίαν ^aλήψονται τῶν οἰκείων κακῶν ἐκ τῆς
 ἐτέρων κοινωνίας; Τί ^bδὲ, ὅταν ^cἡ καὶ παῖς, ^dκαὶ πατὴρ, καὶ

¹⁷ Esai. xiv. 10.

^c μαγανείας omnes. μαγείας Edd. ^d ὄντως] ἄρα B.K. ^e ἐστὶν] εἶπον B.
 εἶπω K. ^f ἀπηλγημένοι C. ^g ἀπολλύμενοι—ὑπομένοντες] Sic omnes.
 τοῦτο ὑπομένοντες, ἀλλὰ μετὰ πλείονων Edd. ^h καὶ ποίας—πόθεν] ταῦτα
 ποιεῖς χαρὰς ἀφορμᾶς; καὶ τίνος τεύξη συγγνώμης; πλὴν (πολλὴν K.) καὶ αὐτοῦ
 τοῦ χαίρειν τίσουςι δίκην. ἀλλὰ μὴ ὡς ἐνταῦθα νομίσῃς τὸ κοινωνοῦς ἔχοντάς τινας
 τῶν συμφορῶν φέρειν αὐτοῖς παραμυθίαν, οὕτως εἶναι κακεῖ. καὶ πόθεν B.K.
ⁱ γὰρ] + καὶ L. ^k εἶναι] ἔχειν C. ^l γὰρ om. I.L. εἰπέ γὰρ μοι om. Veron.
^m καυθῆναι ex corr. C. ⁿ συγκ.] + αὐτῶ B.K. Sav. cet. Mox κνίσαν I.K.L.
 κνίσσαν Edd. ^o ἀποθανεῖται;] + σφόδρα γε· καὶ πῶς, ἐγὼ λέγω B.K. Sav.
 cet. ^p ὑγιαίνοντες ὁρ. ταῦτα] μὴ πάσχοντες ταῦτα ὁρ. B.K. Sav. cet. ^q γὰρ]
 + προσφίτου C.I.L. Veron. invito Vet. ^r πως] + φύσει B.K. Sav. cet.
^s τῶν om. C. ^t ἐπεὶ μὴ] Sic I. ἐπειδὴ μὴ L. εἰπέ δὴ μοι Edd. ^v ἢ] ἀλλ'
 οὐχὶ B.K. ^w ὁ ἀνὴρ B.K. ^x οὐκ—ἕτερα] ναί, φησὶν· ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα
 ἐκεῖ (ἐκεῖ ταῦτα Sav. cet.) τὰ πάθη. οἶδα καὶ γὰρ, ἀλλ' ἕτερα πολλῶ χαλεπώτερα
 B.K. Sav. cet. ^y κλ. γὰρ ἔσται ἀπ. τότε, πάντων ὁ. ὁ. (+ ἐν τῇ φλογὶ B.K.)
 π. κ. iidem. ^z λοιμῶ C. Post ὄντες add. εἰπέ B.K. Sav. cet. ^a λαμβά-
 νουσι B.K. Sav. cet. ^b δὲ om. C. ^c ἡ] εἰ L. Ceteri cum Editis ἡ. Post
 παῖς add. καὶ μήτηρ L. ^d ἡ καὶ πατὴρ Edd. ἡ om. C.I.L.

F γυνή, καὶ ἐγγονα τὴν αὐτὴν ἱτινύντα δίκην; τί δέ, ὅταν φίλους ὀρώμεν, ἄρα παραμυθίαν ἔχομεν; Οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτείνεται ἡμῖν τὰ δεινά. Χωρὶς δὲ τούτων ἐστὶ κακὰ, ἃ μὴ ἔχει παραμυθίαν ἀπὸ τῶν κοινῶν διὰ τὴν χαλεπότητα. Οἷόν τι λέγω· ἔστω τις ἢ ἐν πυρὶ κείμενος, ἱκαὶ ἄλλος πάλιν· πῶς ἀλλήλους παραμυθήσονται; Εἰπέ μοι, παρακαλῶ, εἴ ποτε ἐν πυρετῷ γεγονάμεν σφοδρῶ, οὐχὶ πάντα τὰ τῆς παραμυθίας ἡμῖν ἐξέλιπεν; Εἰκότως· ὅταν γὰρ ἐπικρατῇ τὰ δεινά, οὐκέτι ἂν ἔχοι σχολὴν παραμυθεῖσθαι ἢ ψυχῇ. ¹Ἡ οὐχ ὀρᾷς τὰς τοὺς ἄνδρας ἀποβαλοῦσας, πόσας ἔχουσιν ²ἀριθμεῖν ἑτέρας γυναῖκας τὸ αὐτὸ παθοῦσας; ἀλλ' οὐδὲν ἀπὸ τούτου ³τὸ πένθος ἐλαττον γίνεται. ⁴Μὴ δὴ ταύτῃ τρεφώμεθα τῇ ἐλπίδι, B ἀλλὰ μίαν εὖρωμεν παραμυθίαν, τὸ μετανοεῖν ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις, καὶ ἔχσθαι τῆς ἀγαθῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ⁵φερούσης, ἵνα τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἐπιτύχωμεν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ⁶ὃ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΑ.

C ¹Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ διλόγους, μὴ οἶνφ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἴτα διακονείτωσαν ἀνέγκλητοι ὄντες.

ΔΙΑΛΕΓΟΜΕΝΟΣ περὶ ἐπισκόπων, καὶ χαρακτηρίσας αὐτοὺς, καὶ εἰπὼν τίνα μὲν ἔχειν, τίνων δὲ ²ἀπέχεσθαι χρῆ, καὶ D τὸ τῶν πρεσβυτέρων τάγμα ἀφεῖς, εἰς τοὺς διακόνους μετεπήδησε. Τί δήποτε; Ὅτι οὐ πολὺ τὸ ³μέσον. Καὶ γὰρ ⁴καὶ αὐτοὶ διδασκαλίαν εἰσὶν ἀναδεγεγμένοι, καὶ προστασίαν τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἃ περὶ ἐπισκόπων εἶπε, ταῦτα καὶ ⁵περὶ πρεσβυτέρων ἀρμόττει. ⁶Τῇ γὰρ χειροτονίᾳ μόνον ⁷αὐτῶν ἀναβεβήκασι, καὶ ⁸τούτῃ μόνον δοκοῦσι πλεονεκτεῖν τοὺς πρεσβυτέρους. “Δια-

¹ CAP. III. v. 8—10.

^ε ἐγγονα B.K. ἱτινύντα C. τινούνται (sic) I. τινύσσει B.K. τίννυνται L. Edd. Vid. Annot. ^ε δ om. I.L. Statim ἔχειν L. ^h ἐν om. K. ¹ καὶ] ἔστω δὲ καὶ B.K. Post πάλιν add. ἐν τῷ αὐτῷ πυρὶ iidem. Tum πῶς δ. δυνήσονται οὗτοι παραμυθεῖσθαι; iidem. ^k ἡμῖν in marg. I. ¹ ἡ om. B.K. Mox ἀποβαλοῦσας B. Veron. ^m ἀριθμεῖν I. ἑτέρας om. L. Veron. ⁿ τὸ om. I. ^o μὴ δὴ] μὴ δὲ L. ^p ἀγούσης L. HOM. XI. ^a ἀπέχειν K. ^b μέσον] + αὐτῶν (+ τε K.) καὶ τῶν ἐπισκόπων B.K. Sav. cet. ^c καὶ om. C.I. Cat. ^d περὶ πρ.] πρεσβυτέροις B.K. Sav. cet. ^e τῇ γὰρ χ. μόνον] Sic C. Cat. τῇ γὰρ χ. μόνῃ B.K. Sav. cet. τὴν γὰρ χειροτονίαν μόνῃ I.L. Veron. ^f αὐτῶν assumptum ex C. Cat. Veron. Statim ὑπερβεβήκασι B.K. Sav. cet. ^g τοῦτο L. Veron.

κόνους ὡσαύτως," ἡ τὰ αὐτὰ ἔχειν, φησί. Τί ἐστι τὰ ἁυτά; Οἷον τὸ ἀνεπιλήπτους εἶναι, τὸ ὁσώφρονας, τὸ φιλοξένους, τὸ ἐπιεικεῖς, ἀμάχους, ἁφιλαργύρους. "Σεμνούς, μὴ διλόγους" Ε τοῦτέστι, μὴ ὑποῦλους, μηδὲ δολερούς. Οὐδὲν γὰρ οὕτω ποιεῖν εἴωθεν ἡ ἀγενεῖς, ὡς τὸ δολερόν· οὐδὲν οὕτως ἀχρηστον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς τὸ ὑποῦλον. "Μὴ οἶνφ πολλῶ, φησί, προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει." Ἰδοὺ ἐσήμανε τί ἐστιν ἡ ἀλήπτους εἶναι. (290) "Ὅρα δὲ πῶς τὸ, "μὴ νεόφυτον," ὁ καὶ ἐνταῦθα τίθησι. ΡΤῷ γὰρ εἰπεῖν, "Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον," ὡς ἡ καὶ F περὶ τοῦ ἐπισκόπου τοῦτο εἰρημένον αὐτῷ, οὕτω τὸν σύνδεσμον τούτου, καὶ ἐπήγαγεν· οὐδὲν γὰρ τὸ ἡ μέσον μεταξὺ. Διὰ τοῦτο εἰρηκαὶ ἡ καὶ ἐκεῖ τὸ, "μὴ νεόφυτον." Πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον, εἰς μὲν οἰκίαν νεώνητον οἰκῆτην μὴ πρότερον ἔγχειριζέσθαι τι 605 τῶν ἔσδον, πρὶν ἂν διὰ πολλῆς τῆς πείρας τῆς αὐτοῦ γνώμης πολλὰ τεκμήρια δῶ, εἰς δὲ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ ἔξωθεν εἰσ-ελθόντα εἰς τοὺς πρῶτους εὐθέως κατατάττεσθαι; ἡ "Γυναῖκας ὡσαύτως" διακόνους φησί· "σεμνὰς, μὴ διλόγους, ἡ νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσι." Τινὲς ἀπλῶς περὶ γυναικῶν εἰρῆσθαι τοῦτό φασιν, οὐκ ἔστι δέ· τί γὰρ ἐβούλετο μεταξὺ τῶν εἰρημένων ἡ παρεμβалеῖν τι περὶ γυναικῶν; ἀλλὰ περὶ τῶν τὸ ἀξίωμα τῆς διακονίας ἔχουσῶν ὕφησι. ἡ "Διάκονοι ἔστωσαν μιᾷς γυναικὸς ἄνδρες." Ταῦτα καὶ περὶ γυναικῶν διακόνων ἀρμόττει εἰρῆσθαι· B σφόδρα γὰρ ἀναγκαῖον τοῦτο καὶ χρησίμον καὶ κόσμιον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. "Διάκονοι ἔστωσαν μιᾷς ἡ γυναικὸς ἄνδρες." Ὅρᾱς πῶς τὴν αὐτὴν ἀπαιτεῖ καὶ παρὰ διακόνων ἀρετὴν; Εἰ γὰρ καὶ μὴ τῆς αὐτῆς εἰσιν ἀξίας τῷ ἐπισκόπῳ, ἡ ἀλλ' ὁμοῖως ἀνε-πίληπτοι, ὁμοῖως ἀγνοὶ ὀφείλουσιν εἶναι. "Τέκνων καλῶς προ-ἱστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἰκῶν. ἡ Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν καλὸν ἑαυτοῖς περιποιούνται, καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ." Πανταχοῦ τίθησι τὴν τῶν τέ- C κνων προστασίαν, ἵνα μὴ ἀπὸ τούτου οἱ λοιποὶ σκανδαλίζονται.

2 v. 11.

3 v. 12.

4 v. 13.

ἡ τὰ αὐτὰ ἔχειν (+ δέι Veron.) φησί] τοῦτέστι, τὰ αὐτὰ δέι, φησὶν, ἔχειν καὶ αὐτοὺς B.K. Sav. cet. ἡ αὐτὰ] + φησὶν C.L. ἡ ὁσώφρονας] + εἶναι C.I.L. Statim τὸ φιλ. εἶναι L. ἡ ἀφιλαργ.] + καὶ ὅτι τοιοῦτους αὐτοὺς εἶναι βου-λόμενος εἶπε τὸ ὡσαύτως, ἐδήλωσε διὰ τῆς ἐπαγωγῆς λέγων B.K. Sav. cet. ἡ ἀγενεῖς I.K. ἡ ἀνεπιλήπτους I. τί—εἶναι] τὸ ἀλήπτους εἶναι τί ἐστιν L. ὁ καὶ om. K. Ρ τῷ] τὸ Edd. et Codd. Post πρῶτον add. εἴτα διακονεῖτωσαν ἀνέγκ. ὄντες B.K. ἡ καὶ assumptum ex C. Cat. Vet. Mox τοῦτο εἰρημένον I. Veron. τούτου εἰρημένου Cat. ἡ τοῦ καὶ] Sic C. τὸν καὶ Cat. αὐτοῦ Edd. ἡ μέσον καὶ μετ. C. ἡ καὶ B.K.L. ἡ τοῦ om. K. ἡ νηφαλίας I.L. νηφαλίας Cat. ἡ παρεμβάλλειν C. ἡ φησι] λέγει B.K. Sav. cet. ἡ γυναικὸς] + φησὶν iidem. ἡ ἀλλ' om. L.

“Οἱ γὰρ καλῶς, φησί, διακονήσαντες βαθμὸν ^bκαλὸν ἑαυτοῖς περιποιούνται” τουτέστι, προκοπὴν “καὶ παρρησίαν πολλὴν τὴν ἐν πίστει.” Οἱ ἐν τοῖς κάτω δείξαντες ἑαυτοὺς διεγυγμένους, ταχέως καὶ πρὸς ἐκεῖνα ^dἀνελεύσονται, φησί. ^e“Ταυτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἔλθειν πρὸς σέ ^eταχέως. Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας.” Ἰνα ^Dμὴ τὸ περὶ ^eτούτων αὐτὸν διατάττεσθαι εἰς ἀθυμίαν ἐμβάλῃ τὸν μαθητὴν, ^bφησὶν, οὐ διὰ τοῦτο ταῦτα γράφω, ὥς οὐκέτι ἤξων, ἀλλ’ ἤξω μὲν, εἰ δὲ συμβῇ με βραδύναι, ἵνα μὴ ἀσχάλλῃς, φησί. Τούτῳ ⁱμὲν ὑπὲρ τοῦ παῦσαι τὴν ἀθυμίαν ταῦτα ἐπιστέλλει, τοῖς δὲ ἄλλοις ὑπὲρ τοῦ διεγείρει αὐτοὺς, καὶ ποιῆσαι σπουδαιοτέρους· ἡ γὰρ παρουσία αὐτοῦ καὶ ἐπαγγελιομένη, μεγάλη ἡδύνατο. Μὴ θαυμάσῃς δὲ, εἰ πνεύματι πάντα προορῶν, ἡγνόει τοῦτο λέγων, “Ἐλπίζω ἔλθειν, ἐὰν ^kδὲ βραδύνω” τοῦτο ^Eγὰρ ἀγνοοῦντός ἐστιν. Ἐπειδὴ γὰρ πνεύματι ἤγετο, καὶ οὐκ οἰκεία γνώμη ἔπραττεν ⁱἄπερ ἔπραττε, καὶ τοῦτο εἰκότως ἡγνόει. “Ἰνα εἰδῇς, φησί, πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας” οὐχ ὥς ἐκεῖνος ὁ Ἰουδαϊκός. Τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ συνέχον τὴν πίστιν καὶ τὸ κήρυγμα· ἡ γὰρ ἀλήθεια ἐστὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ στῦλος καὶ ἐδραῖωμα.

^F ⁶“Καὶ ὁμολογουμένως, φησί, μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον. ^mΘεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι.” Τουτέστιν, ἡ οἰκονομία ἡ ὑπὲρ ἡμῶν. Μὴ μοι εἴπῃς τοὺς κώδωνας, ⁶⁰⁶μηδὲ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, μηδὲ τὸν ἀρχιερέα· στῦλός ἐστι τῆς οἰκουμένης ἡ ἐκκλησία. Ἐννόησον τὸ μυστήριον, καὶ ⁿφρίξαι ἔχεις. Καὶ μυστήριόν ἐστι, καὶ μέγα, καὶ εὐσεβείας μυστήριον, καὶ ὁμολογουμένως, ^oοὐ ζητούμενος· ἀναμφίβολον γὰρ ἐστίν. Ἐπειδὴ περὶ ἱερέων διαταπτόμενος οὐδὲν τοιοῦτον εἶπεν, οἶον ἐν τῷ Λευιτικῷ, εἰς ἕτερον ^pἀνάγει τὸ πρᾶγμα, ^qὅτι ἐφανερώθη ἐν σαρκί ^rὁ δημιουργός· ὥφθη, φησὶν, ἐν σαρκί. “Ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι.” ^sἮτοι τοῦτο λέγει· ⁷“Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία

^b v. 14, 15.

^c v. 16.

^e Matt. xi. 19.

^b καλὸν om. L. ^c τὴν om. B.K. Post πίστει add. Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὥσει ἔλεγεν B.K. Sav. cet. ^d ἀν ἐλεύσονται I. ἀν ἐλεύσονται L. Veron. φησὶ om. C. Sav. cet. ἀν. φησὶ] ὅτι ἀνελεύσονται δῆλον B.K. ^e ταχέως pro ταχίον C.I.L. Vox deest in Veron. ^f ἵν’ εἰδῇς K. ἵνα ἴδῃς I. ^g τούτων omnes. τοιούτων Edd. ^h φησὶν om. B.K. ⁱ μὲν] + οὐ C. ^k δέ] + καὶ L. ^l ἄπερ ἔπραττε om. L. Statim εἰκότως καὶ τοῦτο hoc ord. C.L. ^m ὁ θεὸς L. ⁿ φρίξαι ἔχεις] φρίξεις εὐσεβῶς B.K. Statim καὶ om. iidem. ^o οὐ] τουτέστιν οὐ B.K. ^p ἀγει C. ^q ὅτι] λέγων, θεὸς B.C.K. Sav. cet. ^r ὁ δ. ὥφθη, φησὶν] τουτέστιν, ὁ δ. ὥφθη B.K. τουτέστιν, ὁ δ. ὥφθη, φησὶν Sav. cet. ^s ἦτοι] ἡ B.K. λέγων pro λέγει K.

ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ ὅτι δόλον οὐκ ἐποίησεν· ὅπερ ὁ προφήτης λέγει, ⁸ “Ὁς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ.” “Ἦλθθη ἀγγέλοις.” “Ὡστε καὶ ἄγγελοι μεθ’ ἡμῶν εἶδον τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, πρότερον οὐχ ὁρῶντες.” Οὕτως μέγα τὸ μυστήριον. “Ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ.”

(291) * Πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἠκούσθη καὶ ἔπιστεύθη τοῦτο. Μὴ γὰρ νομίσης ἀπλῶς ῥήματα εἶναι * ψιλὰ. “* Ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.” ⁹ “Τοῦτον ὃν ὁρᾶτε ἀναλαμβάνομενον.” “Προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ.” “Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθογγὸς αὐτῶν.” “Ἀνελήφθη, * φησὶν, ἐν δόξῃ·” ἐπὶ νεφελῶν, * φησὶν. “Οὐα * δέ μοι τὴν σύνεσιν τοῦ μακαρίου τούτου. Μέλλων παραινεῖν τοῖς τῆς διακονίας ἡξιωμένοις μὴ * ἀνέδην ἐμφορεῖσθαι τοῦ οἴνου, οὐκ εἶπε μὴ μεθύειν, ἀλλὰ μηδὲ οἶνον πολλῷ προσέχοντας. ^h Εἰ γὰρ οἱ εἰσιόντες εἰς τὸ ἱερὸν, οὐδὲ ὅλως μετελάμβανον οἴνου, πολλῷ μᾶλλον τούτους οὐ χρή. Παραφορὰν γὰρ ἐργάζεται, φησὶ, * κἂν μὴ μέθην ἐργάσεται, διαχεῖ τὸ τῆς ψυχῆς εὐτονον, διαλύει τὸ συγκεκροτημένον. Σκόπει δὲ πῶς πανταχοῦ ^D μυστήριον αὐτὸ καλεῖ, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν· * εἰκότως· οὐ γὰρ ἐστὶ πᾶσιν ἀνθρώποις δῆλον, * μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἀγγέλοις ἦν δῆλον· πῶς γὰρ, ὃ ἐφάνη διὰ τῆς ἐκκλησίας; Διὰ τοῦτο φησὶν, “Ὁμολογουμένως μέγα ἐστί.” Καὶ γὰρ οὕτως μέγα· ἄνθρωπος γὰρ ἐγένετο ὁ θεός, καὶ θεὸς ῥᾶνθρωπος· ἄνθρωπος ὤφθη ἀναμάρτητος, ἄνθρωπος ἀνελήφθη, ἐκηρύχθη ἐν κόσμῳ· μεθ’ ἡμῶν εἶδον αὐτὸν ^q οἱ ἄγγελοι. Μυστήριον τοῖνυν ἐστί. * Μὴ ἐκπομπεύωμεν τὸ μυστήριον, μὴ πανταχοῦ αὐτὸ * προτι- ^E θῶμεν, ἀξίως τοῦ μυστηρίου τούτου ζῶμεν. Οἱ μυστήρια ἐμπεπιστευμένοι, μεγάλοι τινές εἰσιν. Εἰ βασιλεὺς ἡμῖν * μυστή-

⁸ Essai. liii. 9.

⁹ Act. i. 11. Matt. iv. 11. Psal. xviii. 5.

^t ὁ πρ. λέγει] Ἡσαίας προαναφωνῶν λέγει περὶ αὐτοῦ B.K. ^v ὤφθη] + φησὶν L. ^w Haec ἐκηρύχθη—κόσμῳ om. I.L. Vet. ^x πανταχοῦ] π. γὰρ B.K. τουτέστι π. C. ^y ἐπιστεύθη τοῦτο. μὴ γὰρ ν.] ἐπιστεύθη· καὶ δηλοῖ λέγων ὁ προφήτης, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθογγὸς αὐτῶν. τοῦτο μὴ δὴ ν. B.K. Sav. cet. ^z ψιλὰ] + οὐ γὰρ ἐστίν, ἀλλὰ πραγμάτων ἀπορρήτων πεπληρωται B.K. Sav. cet. ^a ἀνελήφθη—ἐπὶ νεφελῶν, φησὶν] ἀνελήφθη ἐν δ. τουτέστιν, ἐπὶ νεφελῶν. οὗτος, φησὶν, Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀπ’ ὑμῶν, οὕτως ἐλευσεται ὃν τρόπον ἐθέσασθε B.K. Sav. cet. ^b αὐτῷ] Sic Veron. ἄγγελοι αὐτῷ I. αὐτῷ οἱ ἄγγελοι C.L. ^c φησὶν om. I. ^d φησὶν om. L. ἐπὶ ν. φησὶν om. Veron. ^e δὲ accessit ex C.I.K.L. ^f τούτου pro Παύλου omnes. ^g ἀναίδην C.I. ^h εἰ] εἰκότως· εἰ B.K. Sav. cet. ⁱ ἐν τῷ ἱερῷ οὐδ’ ὅλως L. ^k κἂν] καὶ κἂν L. Mor. Ben. ^l αὐτὸ om. B.K. Sav. cet. αὐτὸ—οἰκονομίαν] τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκ. δηλοῖ L. ^m εἰκότως (καὶ εἰκότως L.) οὐ γὰρ] διατί; ὅτι οὐκ B.K. ⁿ μᾶλλον—δῆλον om. C. ^o ὁ θεὸς B.K. Sav. cet. ^p ὁ ἄνθρωπος iidem. ^q οἱ om. K. ^r τοῖνυν] + τοῦτο B.K. ^s μὴ] οὐκοῦν B. οὐκοῦν μὴ K. μὴ τοῖνυν Sav. cet. invitis libris. ^t προτιθέμεν L. ^v μυστήριον] Sic C. τὸ μ. I.L. Veron. τι μ. B.K. Sav. cet.

ριον ἐνεπίστευσεν, εἶπέ μοι, ἄρα οὐ μεγάλης φιλίας τοῦτο τεκμήριον ἐποιούμεθα; Νῦν δὲ ὁ θεὸς ἡμῖν τὸ ^ωμυστήριον ^εἐνεπίστευσε. ^γΚαὶ πῶς, φησὶ, μυστήριόν ἐστίν ὁ πάντες ἴσασι; Μάλιστα ^εμὲν οὐ πάντες ἴσασι· πρὸ δὲ τούτου οὐκ ^φᾔδεσαν· τοῦτο δὲ νῦν γέγονε δῆλον.

^αἈξιόπιστοι τοίνυν γενώμεθα περὶ τὴν τοῦ μυστηρίου φυλακὴν. Αὐτὸς ἡμῖν τηλικούτον ἐπίστευσε μυστήριον· ἡμεῖς δὲ ⁶⁰⁷ αὐτῷ οὐδὲ χρήματα πιστεύομεν. ^βἌλλ' αὐτὸς μὲν λέγει, ἀποθεσθε αὐτὰ παρ' ἐμοί, οὐδεὶς ^εαὐτὰ ἀρπάζει, ^δοὐδὲ σὴς οὐδὲ ληστὴς λυμαίνεται, ^εκαὶ ἑκατονταπλασίονα δώσιν ὑπισχνεῖται, ^εκαὶ οὐ πειθόμεθα. Καίτοιγε ^οοἷς ἂν παρακαταθώμεθα παρακαταθήκην, οὐδὲν ἀπολαμβάνομεν πλέον, ^ηἀλλὰ ἂν ὅλον ἀπολάβωμεν ὃ παρακατεθέμεθα, ^ιχάριν ἴσμεν· ^κκᾶν κλέπτῃς ὑφέληται, φησὶν, ἐνταῦθα, ἐμοὶ τοῦτο λόγισαι· οὐ λέγω σοι, ληστὴς ἔλαβεν, οὐδὲ σὴς ἔφαγεν. Ἐκατονταπλασίονα ἐνταῦθα ἀποδίδωσι, καὶ ἐκεῖ ζῶν αἰώνιον ^ιπροσδίδωσι, καὶ οὐδεὶς παρα- ^Βκατατίθεται. Ἀλλὰ βραδέως μοι, φησὶν, ἀποδίδωσι. Καὶ τοῦτο τῆς μεγαλοδωρεᾶς αὐτοῦ σημεῖον μέγιστον, τὸ μὴ ἐνταῦθα ἀποδίδοναι ἐν τῷ ἐπικέρῳ βίῳ τούτῳ· μᾶλλον δὲ καὶ ἐνταῦθα ἀποδίδωσιν ^μἑκατονταπλασίονα. Εἰπέ γάρ μοι, ^νἐνταῦθα οὐχὶ σμίλην εἶασε ὁ Παῦλος; οὐχὶ κάλαμον καὶ ἄγκιστρον Πέτρος; οὐχὶ Ρτελώνιον Ματθαῖος; οὐχὶ πᾶσα αὐτοῖς ἡ οἰκουμένη ἀνέφκτο ^ρμᾶλλον, ἢ τοῖς βασιλεῦσιν; οὐ παρὰ τοὺς πόδας ^ααὐτῶν ἐτίθεσαν πάντες τὰ χρήματα; οὐκ ἐκείνους ἐποί- ^Οουν διοικητὰς καὶ κυρίους; οὐχὶ καὶ τὰς ψυχὰς αὐτοῖς ἐνεχείριζον; ^σοὐχὶ ὀλοκλήρους ἑαυτοὺς τῆς ἐκείνων βουλῆς ^εἐξήρτησαν; οὐχὶ καὶ ἑαυτοὺς δούλους κατέγραφον; Καὶ νῦν δὲ οὐ πολλὰ τοιαῦτα ὀρώμεν γινόμενα; Πολλοὶ γὰρ πολλάκις ἀπὸ μικρῶν

^ω μυστήριον] + αἰτοῦ B.K. Sav. cet. ^ε ἐνεπίστευσε] + καὶ ὡς μὴ μεγάλα εὐεργετηθέντες ἀχάριστοι περὶ τὸν εὐεργέτην γινόμεθα. φρίζωμεν ἀναισθητῶς ἐτι διακείμενοι πρὸς τὴν εὐεργεσίαν B.K. Sav. cet. ^γ καὶ πῶς—δῆλον] μυστήριόν ἐστίν ὁ πάντες ἴσασι, μᾶλλον δὲ ὁ πρὸ τούτου οὐ πάντες ᾔδεσαν, νῦν δὲ πᾶσι γέγονε δῆλον iidem. ^ε μὲν] + οὖν C. μάλιστα—ἴσασι om. L. Vet. ^σ HΘIKON. Περὶ τῆς τῶν παρόντων εὐτελείας, καὶ τῆς τῶν μελλόντων ἀπολαύσεως. Veron. ^β ἀλλ' αὐτὸς μὲν] αὐτὸς B.K. ^ε αὐτὰ ἀρπάζει] ἀρπάσαι δύναται ἐξ ἐμοῦ B.K. αὐτὰ ἀρπ. δύναται Sav. cet. ^δ οὐδὲ] οὐ bis B.K. ^ε καὶ om. B.K. ^ε καὶ] ἡμεῖς δὲ B.K. ^ο οἷς] παρ' οἷς B.C.K. Sav. cet. Mox παραθώμεθα C.I. καταθώμεθα B.K. ^η ἀλλ' εἰς B.K. Post ἀπολάβωμεν add. ὁμῶς iidem. ^ι χάριν] καὶ χάριν B.K. Sav. cet. ^κ κᾶν κλέπτῃς—ἀποδίδωσι] ἡμεῖς παρατιθέμενοι ἐνταῦθα, οὐ λέγομεν, κᾶν κλ. ἴφελ. ἐμοὶ τ. λόγισαι· οὔτε ληστὴς ἂν λάβῃ, οὐδὲ σὴς εἰς φάγῃ· ὁ Χριστὸς ἑκατ. καὶ ἐνταῦθα δίδωσι B.K. ^ι δίδωσι K. ^μ ἑκατονταπλ. om. B.C.K. inclusum a Sav. ^ν ἐνταῦθα post Παῦλος transp. B.K. ^ο ὁ Παῦλος . . ὁ Πέτρος . . ὁ Ματθ. C. ^ρ τελωνεῖον C. ^σ μᾶλλον] + αὐτοῖς (ergo bis habet) L. ^α αὐτῶν] + φέροντες B.K. ^ε οὐχὶ] + καὶ C. ^ε ἐξήρτων B.K.

ὄντες καὶ εὐτελῶν, μάκελλαν μεταχειρίζοντες μόνον, καὶ οὐδὲ τῆς ἀναγκαίας ^ω μολίς εὐποροῦντες τροφῆς, προσηγορίαν μονάζοντος ἔχοντες, πάντων μᾶλλον ἐφάνησαν, ²παρὰ βασιλείων ἐτιμήθησαν. Ἀλλὰ μικρὰ ταῦτα; Ἀλλ' ἐνόησον ὅτι προσθήκη ταῦτα· τὸ δὲ κεφάλαιον ^γ καὶ τὸ ὁλόκληρον ἕτερον, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ⁴ τεταμύεται χρόνῳ. Καταφρόνησον χρημάτων, εἰ βούλει χρήματα ἔχειν· εἰ βούλει πλουτῆσαι, γενοῦ πένης. Τοιαῦτα γὰρ τοῦ θεοῦ τὰ παράδοξα· οὐ βούλεται σε ἐκ τῆς οἰκείας σπουδῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτοῦ χάριτος γενέσθαι πλούσιον. Ἐμοὶ ταῦτα, φησὶν, ἄφες· σὺ τὰ πνευματικά μερίμνα, ἵνα μάθῃς μου καὶ τὴν δύναμιν. Τὴν δουλείαν καὶ τὸν ζυγὸν τὸν ἀπὸ (292) τῶν χρημάτων φεύγε. Ἔως ὅτε αὐτῶν ἀντέχῃ, πένης εἰ· ἐπειδὴν αὐτῶν καταφρονήσῃς, ² διπλῇ γίνῃ πλούσιος, ^β τῷ τέ σοι πάντοθεν ταῦτα ἐπιρρεῖν, καὶ τῷ μηδενὸς δέισθαι ὧν οἱ πολλοί. ^ε Οὐ γὰρ τὸ πολλὰ κεκτηῆσθαι ^ε πλουτοῦντος, ἀλλὰ τὸ μὴ πολλῶν δέισθαι. Ὡστε ἕως ἂν δέηται, οὐδὲν τοῦ πένητος ὁ βασιλεὺς διενήνοχε· πενία γὰρ τοῦτό ἐστι τὸ δέισθαι ἐτέρων. Ὡστε καὶ ὁ ^δ βασιλεὺς κατὰ τοῦτον τὸν λόγον πένης ἐστὶ, ^ε καθ' ὃν δεῖται τῶν ἀρχομένων. Ἀλλ' οὐχ ὁ ἐσταυρωμένος οὕτως· οὐδενὸς γὰρ δεῖται, ἱεροῦσιν αὐτῷ πρὸς διατροφὴν αἱ χεῖρες· ¹⁰ Ἐμοὶ γὰρ, φησὶ, καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐταί." Ταῦτα ἐκεῖνος ἔλεγεν ὁ λέγων, ¹¹ Ὡς μὴδὲν ἔχοντες, ^ε καὶ πάντα κατέχοντες· ἐκεῖνος ὁ θεὸς νομισθεὶς παρὰ τῶν ἐν Λύστρα κατοικούντων. Εἰ βούλει τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τυχεῖν, ζῆτι τὸν οὐρανόν· εἰ βούλει καὶ τῶν ἐνταῦθα ἀπολαῦσαι, καταφρόνησον αὐτῶν. ¹² Ζητεῖτε γὰρ, ^β φησὶ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν." Τί τὰ μικρὰ θαυμάζεις; τί κέχνηας περὶ τὰ μηδενὸς ἄξια λόγου; μέχρι πότε ⁶⁰⁸ ¹ πένης; μέχρι πότε πτωχός; Ἀνάβλεψον εἰς τὸν οὐρανόν, τὸν ἐκεῖ πλούτον ἐνόησον, καταγέλασον τοῦ χρυσοῦ, μάθε τὴν χρῆσιν αὐτοῦ, πόση τίς ἐστὶ. Μέχρι τοῦ παρόντος μένει ἡ ἀπολαυσις, μέχρι τοῦ παρόντος βίου τοῦ ^κ ἐπικήρου· ὅσον ψάμμος, μᾶλλον δὲ ὅσον σταγὼν πρὸς ἄβυσσον ἄμετρον, ¹ τοσοῦτον ὁ

¹⁰ Act. xx. 34.¹¹ 2 Cor. vi. 10.¹² Matth. vi. 33.

^ν οὐδὲ om. B.K. ^ω μολίς B.I.K.L. ^{μολίς} Edd. Statim εὐπορ. omnes. ἀπορ. Veron. Sav. "ἴσ. εὐπορ." Sav. Ita tacite Mor. Ben. ² παρὰ] καὶ παρὰ B.K. Sav. cet. ^γ καὶ τὸ ὁ. ἕτερον καὶ om. B.K. Sav. cet. nec legisse videtur Vet. ² τεταμύεται I. ταμύεται K. ταμύεται L. ² διπλῇ] τότε C. ^β τῷ τε] τότε C.I. Mox ἐπιρρεῖ, καὶ τὸ μ. iidem. ^ε πλουτοῦντος post δέισθαι transp. K. tum hic, tum post δέισθαι habent C.I.L. ^δ βασιλεὺς pro βασιλεύς B.C.I.K. ^ε καθ' ὃν B.I.K.L. καθ' Edd. ^β ἀρκεῖται γὰρ πρὸς δ. ταῖς χερσὶν L. ^ε καὶ τὰ π. L. ^β φησὶ] + πρῶτον Edd. πρῶτον om. B.I.K.L. ¹ πένης] + εἰ C. ^κ ἐπικέρου (sic) I. ¹ τοσοῦτος B.K.L.

παρὼν βίος πρὸς τὰ μέλλοντα. Οὐκ ἔστι κτήσις τοῦτο, χρήσις
 ἐστίν, οὐκ ἔστι ^μκυρία· πῶς γὰρ, ὅταν ^οσου ἀποπνεύοντος καὶ
 ἐκόντος καὶ ἄκοντος, ἕτεροι λαμβάνωσι πάντα τὰ ὄντα, καὶ
 αὐτοὶ πάλιν ἐτέροις ^ρδιδόντες, καὶ πάλιν ἐκείνοι ἐτέροις; Πάν-
 B τες γὰρ πάροικοι ἐσμεν, καὶ ὁ κύριος τῆς οἰκίας τάχα μᾶλλον ὁ
 ἡμισθωτῆς ἐστὶ τῆς οἰκίας· πολλάκις γὰρ ἐκείνου τελευτήσαν-
 τος, οὗτος ἔμεινε, πλέον ἀπολαύων τῆς οἰκίας. Εἰ δὲ οὗτος
 μετὰ μισθοῦ, ἀλλὰ κακείνος ὁ πρότερος μετὰ μισθοῦ· ὠκοδό-
 μησε γὰρ, καὶ ἐταλαιπωρήθη, καὶ ἐπσκευάσσε. Ῥήματι μόνον
 ἐστὶν ἡ δεσποτεία· τῷ δὲ ἔργῳ πάντες τῶν ἀλλοτρίων ἐσμέν
 κύριοι. Ἐκείνα μόνον ἐστὶν ἡμέτερα, ὅσα ἂν ἐκεῖ προπέμψωμεν·
 τὰ δὲ ἐνταῦθα οὐχ ἡμέτερα, ἀλλὰ τῶν ζώντων, μᾶλλον δὲ καὶ
 ῥζώντας ἡμᾶς ἀπέλιπεν. Ἐκείνα μόνον ἐστὶν ἡμέτερα, ὅσα τῆς
 C ψυχῆς ἐστὶ κατορθώματα, ἐλεημοσύνη καὶ φιλανθρωπία. Ταῦτα
 ἢ τὰ ἐκτὸς λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξωθεν· ἐκτὸς γὰρ ἡμῶν ἐστί.
 Ποιήσωμεν τοῖνυν ἑαυτὰ τῶν ἐντός. Οὐ γὰρ δυνατόν χρήματα
 λαμβάνοντα ἀπελθεῖν, ὁ ἀλλὰ δυνατόν ἐλεημοσύνην λαμβάνοντα
 ἀπελθεῖν. Μᾶλλον δὲ καὶ προπέμψωμεν αὐτὰ, ὥστε ἐτοιμάσαι
 ἡμῖν σκηνὴν ἐν ταῖς αἰωνίαις μοναῖς. Χρήματα λέγεται παρὰ
 τὸ κεχρῆσθαι, οὐ παρὰ τὸ κυρίου εἶναι· καὶ τὰ κτήματα δὲ
 αὐτὰ χρήσις ἐστίν, οὐ δεσποτεία. Εἰπέ γάρ μοι, πόσων ^κκυ-
 D ρίων ἕκαστος ἀγρὸς γέγονε, καὶ πόσων ἔσται; Λέγεται τις
 ὕκαι παροιμία σοφωτάτη· ^αοὐ γὰρ τῶν δημωδῶν παροιμιῶν δεῖ
 καταφρονεῖν, ἂν ἔχωσί τι σοφόν· ἀγρὲ, φησί, πόσων ἦς, καὶ
 πόσων ἔσῃ; Τοῦτο καὶ πρὸς οἰκίας, τοῦτο καὶ πρὸς χρήματα
 λεκτέον ἡμῖν. Ἀρετὴ μόνον οἶδεν ἡμῖν συναποδημεῖν, ἀρετὴ
 μόνη διαβαίνει πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἐκεῖ. Ἐκλύσωμέν ποτε, καὶ
 σβέσωμεν ^ατῶν χρημάτων τὸν πόθον, ἵνα ἀνάψωμεν τῶν ἐκεῖ
 τὴν ἐπιθυμίαν. Οὐ δύνανται οὗτοι οἱ δύο ἔρωτες μίαν κατέχειν
 ὁ ψυχὴν· ¹³ ^αἩ γὰρ τὸν ἕνα, φησί, φιλήσει, καὶ τὸν ἕτερον
 μισήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου ^ακαταφρονήσει.”
 E Ὅρᾳς, ^αεἰπέ μοι, ἄνδρα ἀκολούθους ἔχοντα πολλοὺς, σοβοῦντα

¹³ Matth. vi. 24.

^μ κυρία L. Statim πῶς γὰρ om. I.L. ^ο σου] τοῦ C.I.L. Mox λαμβά-
 νουσι I.L. ^ο ὄντα] αὐτοῦ L. ^ρ διδόντες] Sic I. Edebatur δόντες. ^α μι-
 σθωτῆς] Sic Veron. Sav. Mor. μισθωτὸς Codd. Statim τῆς οἰκίας om. L.
 ῥ ζώντας] + πολλάκις C. ἀπέλιπεν om. L. ^α τὰ ἐκτός] Sic Edd. τὰ deest in
 nostris. ^α αὐτὰ] μέριμναν L. αὐτὰ om. I. ^α ἀλλὰ—ἀπελθεῖν om. I.
 ἡμῖν] + αὐτοῖς B.K. ^α κυρίων] ἄξιος Veron. ^γ καὶ π. σ.] παροιμία πρὸς
 τοῦτο εὐστόχως, ἦν ὥστε καὶ ὑμᾶς ἀκούσαι, καλὸν ταύτην ὑμῖν ἀναγνῶναι ὥς ἔχει
 B.K. ^α οὐ γὰρ] οὐδέ γὰρ καὶ B.K. οὐδέ γὰρ τὰ C. ^α τὸν περὶ τὰ χρη-
 ματα πόθον B.K. ^β τὴν ψ. L. ^α καταφρονήσει] + ἂν τοῖνυν βούλῃ κατα-
 φρονῆσαι, οὕτως ἐμοὶ πιεθόμενος ποιεῖ. B.K. ^α εἰπέ μοι om. B.I.K. πολλοὺς
 ἔχ. ἀκ. hoc ord. B.K.

διὰ τῆς ἀγορᾶς, σπρικὰ ἡμφιεσμένον ἱμάτια, ἵππῳ ὀχούμενον, τὸν αὐχένα τείνοντα; μὴ καταπλαγῆς, ἀλλὰ γέλασον. "Ὡςπερ ὅταν ἑτὰ παιδία ὁρᾶς ἄρχοντας ἑπαίζοντα, καταγελάς, οὕτω καὶ ἐπὶ τούτῳ· οὐδὲν τοῦτο ἐκείνου διενήνοχε, μᾶλλον δὲ ἐκείνο καὶ τερπνότερον, ἅτε παρὰ παιδικῆς γινόμενον ἡλικίας μετὰ πολλῆς τῆς ἀφελείας. Ἐκεῖ ^h καὶ γέλως ἐστὶ καὶ ἡδονή· ἐνταῦθα καταγελαστός ⁱ ἐστὶν οὗτος, καὶ ἀσχημοσύνης πλήρης. Δόξασον ^F τὸν θεὸν, ὅτι σε τῆς σκηνῆς ταύτης καὶ τοῦ ^k φυσμήματος ἀπήλαξεν. ^a Ἄν γὰρ θέλῃς, σὺ ὁ χαμαὶ ἐρχόμενος ὑψηλότερος ἔσῃ τοῦ καθημένου τὸ ὄχημα. Πῶς; "Ὅτι ἐκείνος μὲν μικρὸν ἀνέστηκεν ἀπὸ τῆς γῆς τῷ σώματι, τῇ δὲ ψυχῇ προσπέπηγε" ⁶⁰⁹ ¹⁴ "Ἐκεῖ ^l καὶ ἐκολλήθη γὰρ, φησὶν, ἡ ^m ἰσχὺς μου τῇ σαρκὶ μου" σὺ δὲ τῷ φρονήματι ἐν οὐρανῷ περιπατεῖς. Ἄλλ' ἀκολουθοῦς (293) ἔχει πολλοὺς σοβοῦντας; Καὶ ⁿ τί μᾶλλον, αὐτὸς ἢ ὁ ἵππος, τιμάται; Τί ταύτης τῆς ἀλογίας χεῖρον, ἀνθρώπους διώκειν, ἵνα τὸ κτῆνος μετ' εὐνυχωρίας παρέλθῃ; Ἀλλὰ τὸ ὅτι ἵππῳ ὀχεῖσθαι σεμνόν. Ἀλλὰ καὶ δούλοι τοῦτου μετέχουσιν. Εἰσὶ δέ τινες, οἱ τοσοῦτον ἔχουσι ^p τύφου, ὥς ^q μηδὲν δεόμενοι, ὅπισθεν ποιεῖν ἀκολουθεῖν. Ἄρα τί τούτων ἐστὶν ἀλογώτερον; ἀπὸ ἵππων, καὶ πολυτελείας ἱματίων, καὶ ἀκολουθῶν βούλονται φαίνεσθαι. Τί ταύτης τῆς δόξης οὐδαμινέστερον, τῆς ἀπὸ ἵππων καὶ οἰκετῶν ^B συνισταμένης; Ἐνάρετος εἶ; μηδενὶ τούτων κέχρησθ' οἰκεῖον ἔχε τὸν κόσμον, μὴ ^r ἐν τῇ ἐτέρου παρουσίᾳ. Ταῦτα καὶ πονηροὶ καὶ μιαιοὶ καὶ ἄγριοι, καὶ πάντες ὅσοι πλοῦτου μετέχουσι, δύνανται ἔχειν. Καὶ μίμοι καὶ ὀρχησταὶ ἐφ' ἵππων φέρονται, καὶ οἰκέτην προτρέχοντα ἔχουσιν· ἀλλ' ὅμως μίμοί εἰσι καὶ ὀρχησταί, καὶ οὐ γεγόνασι σεμνοὶ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ ^s τῶν ἀκολουθῶν. "Ὅταν ^t γὰρ μηδὲν τῶν ἐν ψυχῇ καλῶν προσῇ τῷ τοιούτῳ, ταῦτα, ἂν ἐξῶθεν προστεθῇ, ^u εἰκῇ καὶ μάτην· καὶ κα- ^C θάπερ ἀσθενεῖ ^v τοίχῳ ἢ διεφθορότι σώματι ὅσα ἂν τις περιθῇ, μένει ἀηδὲς ὃν καὶ διεφθορός· οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, οὐδεμίαν ἢ ψυχὴ ὀνησιν ἀπὸ τῶν ἐκτὸς προσλαμβάνει, ἀλλὰ μένει τοῦτο οὐσα, καὶ μυρία τις αὐτῇ περιθῇ χρυσία. Μὴ δὴ πρὸς ταῦτα ἐπτοημένοι ^x ὤμεν, ἀποστήσωμεν ἑαυτοὺς ^y τῶν προσκαίρων, τῶν

14 Psal. ci. 6.

^a τὰ om. C. ⁱ παίζοντας L. Statim καὶ γελάς ex corr. K. ⁶ οὐδὲν] + γὰρ C. ^h καὶ] μὲν L. ^l ἐστὶν] μόνον B.K. ^k φυσμήματος C. Veron. καὶ τοῦ φ. om. I. ¹ καὶ om. B.K. Sav. cet. ^m ἰσχὺς] ψυχῇ C. ⁿ τί] + τοῦτο B.K. et ex corr. C. Statim ὁ ἵππος ἢ αὐτὸς hoc ord. B.C.K. ^o ἐν ἵππῳ L. ^p τύφον I.L. ^q μηδὲ δ. ὀπίθεν C. ^r ἐν om. K. Sav. cet. Post παρουσία add. καλλωπίζου B.K. Sav. cet. ^s τῶν om. L. ^t γὰρ] + τινι B.K. ^u εἰκῇ] πάντα εἰκῇ B.K. ^v τοίχῳ om. B.K. ^x ὤμεν om. C. ^y τῶν πρ. om. C.I.L. Statim τῶν μ. ἀλλ' ἐχώμεθα τῶν πν. C.

μειζόνων ἐχώμεθα, τῶν πνευματικῶν, τῶν ὄντως αἰδεσίμους ποι-
 D ούντων ἡμᾶς, ἵνα καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, ὧν
 γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
 ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος,
 τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ IB.

¹Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστή-
 σονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ
 E διδασκαλίαις δαιμόνων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, ²κεκαυτηρι-
 ασμένων τὴν ἰδίαν συνειδήσιν, κωλυνόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι
 βρωμάτων, ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας
 τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. ³Ὅτι πᾶν κτίσμα
 θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβα-
 νόμενον· ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

ᾠΣΠΕΡ οἱ τῆς πίστεως ἐχόμενοι ἐπ' ἀσφαλούς τῆς ἀγκύ-
 F ρας ὁρμίζονται, οὕτως οἱ ταύτης ἐκπεσόντες οὐδαμοῦ στήναι
 δύνανται, ἀλλὰ ⁴πολλοὺς ἄνω καὶ κάτω πλανηθέντες πλάνους,
 τὸ τελευταῖον εἰς αὐτὰ τῆς ἀπωλείας φέρονται τὰ βάραθρα.
 610 Καὶ τοῦτο ἤδη μὲν ἐδήλωσεν εἰπὼν, ⁵ὅτι ἐναυάγησάν ⁶τινες περὶ
 τὴν πίστιν· καὶ νῦν δέ φησι· “Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι
 ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέ-
 χοντες πνεύμασι πλάνοις.” Περὶ Μανιχαίων, καὶ ⁷Ἐγκρατι-
 τῶν, καὶ Μαρκιωνιστῶν, καὶ παντὸς αὐτῶν τοῦ ἐργαστηρίου
⁸τοῦ τοιοῦτου ταῦτά φησιν, “ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστή-
 σονται τινες τῆς πίστεως.” Ὅρας ὅτι πάντων αἴτιον τῶν μετὰ
 ταῦτα κακῶν τὸ τῆς πίστεως ἀποστήναι; Τί δὲ ἐστὶ, “ῥητῶς;”
 B Φανερώς, σαφῶς, ἰωμολογημένως, ὥς μὴ ἀμφιβάλλειν. Μὴ
 θαυμάσης, φησὶν, εἰ νῦν ἀπὸ τῆς πίστεώς τινες ἀποστάντες ἔτι
 Ἰουδαῖζουσιν· ἔσται καιρὸς ὅτε χαλεπώτερον αὐτοῖς οἱ τῆς πί-
 στεως μετεσχηκότες τοῦτο ἐργάσονται, οὐ μέχρι βρωμάτων,
 ἀλλὰ καὶ μέχρι γάμων, καὶ πάντων τῶν τοιούτων τὴν ⁹ὀλέθριον
 συμβουλὴν εἰσάγοντες. Οὐ περὶ Ἰουδαίων λέγει ταῦτα· ¹⁰πῶς

¹ CAP. IV. v. 1—5.

Hom. XII. ^a κεκαυστ. τὴν οἰκίαν σ. L. ^b ὅτι—ἐντεύξεως om. K.
^c ὁρμίζονται] Sic C. Veron. Sav. Mor. ὀρίζονται I. ἐρρίζωνται L. ἐρείδονται
 B. K. Ben. ^d πολλὰς . . πλάνας B. K. ^e ὅτι]+ἤδη Edd. ἤδη deest in
 omnibus. ^f τινες] πολλοὶ L. ^g Ἐγκρατιτῶν L. Cat. Veron. Mox Μαρ-
 κιωνιστῶν I. L. Veron. et ante corr. C. ^h τοῦ τοιοῦτου assumptum ex C. I. L.
 Cat. Statim ταῦτα omnes. Edebatur τὰ τοιαῦτα. ⁱ ἰωμολογημένως B. C.
 ὁμολογημένως I. ὁμολογουμένως Edd. ^k ὀλεθρίαν B. Cat. ^l πῶς] πού B.

γὰρ τὸ, “ἐν ὑστέροις καιροῖς,” καὶ τὸ, “ἀποστήσονται τῆς πίστεως,” ἔχει χώραν; ἀλλὰ περὶ Μανιχαίων καὶ τῶν ἀρχηγ-
τῶν τούτων. Πνεύματα ^μδὲ πλάνης ἐκάλεσαν αὐτοὺς, εἰκότως C
ὑπὸ γὰρ ἐκείνων ἐνεργούμενοι, ταῦτα ἐφθέγγζαντο. Τί ἐστίν,
“ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων;” ^μΑὐτὰ δὲ ψεύδονται, οὐ κατὰ
ἄγνοιαν, οὐδὲ οὐκ εἰδότες, ἀλλ’ ὑποκρινόμενοι ψεύδονται, εἰδότες
(294) μὲν τὸ ἀληθές, τὸ δὲ συνειδὸς κεκατηριασμένοι, τουτέστι, πο-
νηροῦ ὄντες βίου. Τί δήποτε δὲ μόνους τούτους τοὺς αἰρετικούς
λέγει; Προεῖπεν ὁ Χριστὸς καὶ ἑτέρους λέγων, ^μ“Ἀνάγκη
ἐστὶν ἔλθειν τὰ σκάνδαλα” ^οκαὶ πάλιν τὰ ζιζάνια προεμήνυσε.
Σὺ δέ μοι θαύμασον τοῦ Παύλου τὴν προφητείαν· πρὸ γὰρ D
τῶν χρόνων, ὧν ῥέμελλον ἔσσεσθαι, ἐδήλου καὶ τὸν χρόνον αὐτόν.
Μὴ θαυμάσης τοίνυν, εἰ νῦν, ὅτε τὴν ἀρχὴν ἔχει, ^μφησὶ, τὰ τῆς
πίστεως, ταῦτά τινες ^μπαρισφένει ἐπιχειροῦσι τὰ ὀλέθρια
δόγματα· ^μὅταν παγὴ μετὰ χρόνον πολὺν, ἀποστήσονται τινες
τῆς πίστεως. “^μΚωλύοντων, φησὶ, γαμῖν, ἀπέχεσθαι βρωμά-
των.” Τί δήποτε καὶ τὰς ἄλλας αἰρέσεις οὐκ εἶπεν; ^μἩνίξατο E
αὐτὰς εἰπὼν, “πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις ^μδαιμονίων.”
Οὐ γὰρ ἐβούλετο ἤδη κατασπεῖραι εἰς τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς
ταῦτα· ἀλλ’ ὅπερ ἀρχὴν εἰλήφει, τοῦτο ἤδη παρέδειξε, τὸ τῶν
βρωμάτων. “^μΑ ὁ θεὸς, ^μφησὶν, ἔκτισεν εἰς μετάληψιν τοῖς
πιστοῖς, καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.” ^μΤοῖς δὲ ἀπίστοις οὐ;
Πῶς τοῖς ἀπίστοις, ὅποτε νόμοις ἑαυτοὺς τούτων ἀπεύργουσι;
Τί οὖν; οὐ κεκώλυται ἡ τρυφή; Καὶ σφόδρα. Διὰ τί, εἰ εἰς F
μετάληψιν ἔκτισται; “Ὅτι καὶ ἄρτον ἔκτισε, ^μκαὶ κεκώλυται ἡ
ἀμετρία· ^μὅτι καὶ οἶνον ἔκτισε, καὶ κεκώλυται ἡ ἀμετρία. Οὐχ
ὡς ἀκάθαρτον ^μνῦν τὴν τρυφὴν παραιτεῖσθαι κελεύει, ἀλλ’ ὡς 611
ἐκλύουσαν διὰ τῆς ἀμετρίας τὴν ψυχὴν. “Ὅτι πᾶν κτίσμα
θεοῦ καλόν, φησὶ, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον ^μμετὰ εὐχαριστίας λαμ-
βανόμενον.” Εἰ κτίσμα θεοῦ, καλόν· ^μ“Πάντα γὰρ καλὰ
λίαν.” ^μΤῷ εἰπεῖν, “κτίσμα θεοῦ,” περὶ τῶν ἐδωδίων ἀπάντων

2 Matth. xviii. 7.

3 Gen. i. 31.

^μ δὲ] γὰρ L. Statim πλάνα C.L. Cat. ^μ αὐτὰ] ἀντὶ τοῦ αὐτὰ B.K.
αὐτὰ, φησὶν L. Mox οὐ παρ’ ἀγνοίαν Cat. ^ο καὶ πάλιν τὰ ζ. πρ.] ἄλλως τε
(+καὶ B.) διὰ τῆς τοῦ σίτου σπορᾶς καὶ τῶν ζιζανίων τῆς βλάστης τούτους αὐ-
τοὺς πρ. B.K. Sav. cet. ^μ ῥέμελλον B.C. et ex corr. K. ^μ φησὶ accessit
ex omnibus. ^μ παρ. ἐπιχ. omnes. ἐπιχ. παρ. Edd. ^μ ὅταν] Sic B.K.
δ ὅταν C.I.L. ὁ ὅταν Veron. ὅτι ὅταν Sav. cet. nullo, ut videtur, auctore.
^μ κωλύοντες K. ^μ ἡνίξατο] ἀλλ’ ἦν. I. ἦν. καὶ B.K. Sav. cet. ^μ δαιμό-
νων C.I. ^μ φησὶν om. B.K. ^μ τοῖς δὲ ἀπ. σβ.] διὰ τί μὴ φησὶ (φησὶ μὴ
B.K.) καὶ τοῖς ἀπ. B.K. Sav. cet. Mox τοῖς ἀπ. om. L. ^μ καὶ κεκ.] ἀλλὰ
κεκ. bis L. ^μ ὅτι assumptum ex C.I.L. Haec ὅτι καὶ οἶνον—ἀμετρία desunt
in Veron. ^μ νῦν] οὖν B. ^μ μετ’ εὐχ. B.K.L. Sav. cet. ^μ τῷ] ἐν δὲ
τῷ L.

ἤνιξατο· καὶ ἤδη προκατασπᾶ τὴν αἵρεσιν τῶν τὴν ἀγέννητον ὕλην εἰσαγόντων, καὶ ἐκείνης ταῦτα λεγόντων εἶναι. Οὐκοῦν εἰ καλὸν, ἐπὶ ἐστὶ, φησὶ, τὸ, “Ἀγιάζεται διὰ λόγου καὶ ἐντεύξεως;” ἰδὼλον ὅτι ἀκάθαρτον ὃν ἀγιάζεται. Οὐ τοῦτο, ἀλλ’ B ἐνταῦθα πρὸς ἐκείνους φησὶ, τοὺς κοινὰ τινα νομίζοντας ἐξ αὐτῶν εἶναι. Δύο τοίνυν τίθησι κεφάλαια, ἐν μὲν, ὅτι οὐδὲν κτίσμα κοινόν· δεύτερον δέ, ^κεἰ καὶ γένοιτο κοινόν, ἀλλ’ ἔχεις τὸ φάρμακον· σφραγισον, εὐχαρίστησον, δόξασον τὸν θεόν, καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ^πἀπέπτη. Οὐκοῦν καὶ τὸ εἰδωλόθυτον, φησὶν, οὕτω δυνάμεθα καθαίρειν; Ἐὰν μὴ ^νεἰδῆς ὅτι εἰδωλόθυτόν ἐστιν· ἐὰν δέ ^οεἰδῆς λοιπὸν καὶ μεταλάβης, ἀκάθαρτος ἔσῃ, οὐχ ὅτι εἰδωλόθυτόν ἐστιν, ἀλλ’ ὅτι προσταχθεὶς μὴ κοινωνεῖν δαίμοσιν, C ἐκοινωνήσας δι’ ἐκείνου. Ὡστε οὔτε ἐκεῖνό ἐστι φύσει τοιοῦτον, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς προαιρέσεως γίνεται τῆς σῆς καὶ τῆς παρακοῆς. Ρ Οὐκ ἀκάθαρτον τὸ ὕειον; ^οΟὐ, φησὶν, ὅταν μετὰ εὐχαριστίας λαμβάνηται, ὅταν μετὰ σφραγίδος, οὐδὲ ἄλλο οὐδέν· ἀκάθαρτος ^τδὲ ἡ προαίρεσις ἢ μὴ εὐχαριστοῦσα τῷ θεῷ.

⁴ “Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ^δἀδελφοῖς, καλὸς ἔσῃ διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἥ παρηκολούθηκας.” Ταῦτα, ποῖα; Ἄπερ εἶπεν, ὅτι τὸ μυστήριον μέγα ἐστίν, ὅτι τὸ τούτων ἀπέχεσθαι, δαιμόνων ἐστίν, ὅτι διὰ λόγου καὶ ἐν- D τεύξεως θεοῦ τὰ βρώματα ^εκαθαρίζεται. “Ἐντρεφόμενος, φησὶ, ^ντοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς διδασκαλίας ἥ παρηκολούθηκας. ^δΤοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ· γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν.” “Ταῦτα ὑποτιθέμενος,” ^ωφησὶν. Ὁρᾷς οὐδαμοῦ τὴν ^ααὐθεντίαν ἐνταῦθα, ἀλλὰ τὴν συγκατάβασιν; “Ὑποτιθέμενος,” φησὶν. Οὐκ εἶπεν, ἐπιτάττων, οὐκ εἶπε, παραγγέλλων, ἀλλὰ, “ὑποτιθέμενος” ^γὥς συμβουλεύων ταῦτα ὑποτίθεσο, καὶ τοὺς λόγους ἀνακίνει τοὺς περὶ E πίστεως. “^zἘντρεφόμενος,” φησὶ, τὸ δινηκεὶς τῆς εἰς τὰ τοιαῦτα προσοχῆς δηλῶν. Ὡσπερ γὰρ τὴν τροφὴν ταύτην καθ’

4 v. 6.

5 v. 7.

^ο τῶν τὴν ἀ. ὕλην] Sic C.L. Cat. τὴν τῶν δ. ὕ. I. Veron. τὴν τῶν δ. τὴν ὕ. B.K. Sav. cet. ἀγέννητον πρὸ ἀγέννητον omnes. ^τ ἀγόντων K. λεγόντων B. ^ε τί ἐστὶ, φησὶ] Sic C.I.L. τί φησι B.K. τί ἐστὶν δ φησι Edd. ^h λόγου] + θεοῦ C. ^ι δῆλον] + γὰρ B.K. Sav. cet. ^κ εἰ] ὅτι εἰ Edd. ὅτι om. C.I.L. Cat. ^ι ἔχει L. Cat. ^π ἀπέστη C. Cat. ^ν εἰδῆς] Sic C. Cat. εἰδῆς I.L. Veron. ἤδεις B.K. Sav. cet. ^ο εἰδῆς I.L. ἰδῆς Veron. ^ρ οὐκ] τί δαί; οὐκ B.K. Sav. cet. ^q οὐ, φησὶν] φησὶ L. οὐδαμῶς B.K. Sav. cet. ^τ δὲ assumtum ex omnibus. ^δ ἀδελφοῖς] + φησὶν I. ^ε καθαρίζονται L. ^ν τοῖς] ἐν τοῖς C. ^ω φησὶν om. B.K. ^z αὐθεντίαν B.K. ἐνταῦθα om. L. ^γ ὥς] τοιούτως ὡς B.K. Sav. cet. ^z ἐντρ. φησὶ] τοῦτο εἰπὼν ἐπήγαγε τὸ ἐντρ. B.K.

ἐκάστην ἡμέραν ^a αἰτοῦμεν, οὕτω καὶ τοὺς περὶ πίστεως λόγους
 αἰεὶ ^b λαμβάνομεν, αἰεὶ τούτοις τρεφόμεθα. [^c “Ἐντρεφόμενος”]
 τουτέστι, ^d μαρुकώμενος, συνεχῶς τὰ αὐτὰ στρέφων, “αἰεὶ τὰ
 αὐτὰ μελετῶν” τροφήν γὰρ ἔχει οὐ τὴν τυχοῦσαν. “Τοὺς δὲ
 βεβήλους καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ.” Τίνας ἐνταῦθα λέγει; F
 Τὰς Ἰουδαίων παρατηρήσεις. Ἰμύθους αὐτὰς φησὶ· ἑκαὶ πάνν,
 ἢ τὰς παραποιήσεις, ἢ διὰ τὸ ἄκαιρον. Τὸ γὰρ ἐν καιρῷ, χρή-
 σιμον· χωρὶς δὲ τοῦ καιροῦ, οὐ μόνον ^e ἄχρηστον, ἀλλὰ καὶ
 (295) βλαβερόν. Ἐννόησον γὰρ μοι ἄνδρα μετὰ ἑκοσιν ἔτη τῷ
 ἱμασθῷ προσάγοντα ἑαυτὸν τῆς τίτθης, πῶς ἐστὶ καταγέλα- 612
 στος διὰ τὸ ἄκαιρον. Ὅρῃς πῶς καὶ ἀκάθαρτα αὐτὰ εἶπε, καὶ
 γραῶδῃ; τὸ μὲν διὰ τὸ παλαιόν, τὸ δὲ διὰ τὸ ἐμποδίζειν τῇ
 πίστει. Τὸ γὰρ ὑπὸ φόβον ἄγειν τὴν ἀνωτέρω τούτων γενο-
 μένην ψυχὴν, τῶν ἀκαθάρτων ἐστὶ παραγγελμάτων. “Γύμναζε
 δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν” τουτέστι, πρὸς πίστιν καθαρὰν
^k καὶ βίον ὀρθόν· τοῦτο γὰρ ἐστὶν εὐσέβεια. Γυμνασίας ἄρα
 χρειαί ἡμῖν. ^g “Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία, ^l φησὶ, πρὸς ὀλίγον
 ἐστὶν ^m ὠφέλιμος.” Τινὲς περὶ τῆς ⁿ νηστείας τοῦτό φασιν
 εἰρησθαι· ^o ἄπαγε, οὐκ ἐστὶ σωματικὴ γυμνασία, ἀλλὰ πνευμα- B
 τική. Εἰ γὰρ σωματικὴ ἦν, τὸ σῶμα ἔτρεφεν ἄν· εἰ δὲ τήκει αὐτὸ
 καὶ λεπτύνει καὶ κατισχνοί, οὐκ ἐστὶ σωματικὴ. Οὐκ ἄρα περὶ
 τῆς τοῦ σώματος ἀσκήσεώς φησιν. Ὡστε ἡμῖν δεῖ τῆς κατὰ
 ψυχὴν γυμνασίας. Ἐκείνη γὰρ οὐκ ἔχει κέρδος, ἀλλ’ ὀλίγον
 ὠφέλησε τὸ σῶμα· ἡ δὲ τῆς εὐσεβείας ἀσκήσις τὸν καρπὸν καὶ
 ἐν τῷ μέλλοντι ἀποδίδωσι, καὶ ἐνταῦθα ἀνακτᾶται, καὶ ἐκεῖ.

⁷ “Πιστὸς ὁ λόγος” τουτέστιν, ἰ ἀληθής, ὅτι καὶ ἐνταῦθα

καὶ ἐκεῖ. Ὅρα πῶς πανταχοῦ τοῦτο ἐπάγει· οὐ δεῖται κατα-
 σκευῆς, ἀλλ’ ἀποφαίνεται· πρὸς γὰρ Τιμόθεον ⁹ ὁ λόγος ἦν
 αὐτῷ. Ἄρα καὶ ἐνταῦθα ἐν ἐλπίσιν ἐσμέν χρισταῖς. Ὁ γὰρ C
 μηδὲν ἑαυτῷ συνειδὼς πονηρόν, ὁ μυρία κατορθῶν, καὶ ἐνταῦθα
 ἱ γάννται· ὥσπερ οὖν ὁ πονηρὸς οὐκ ἐκεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα
 κολάζεται, φόβῳ συζῶν διηνεκῶς, οὐδενὶ μετὰ παρρησίας ἀντιβλέ-
 6 v. 8. 7 v. 9.

^a αἰτοῦμεν Cat. προσφερόμεθα B.K. Sav. cet. Post οὕτω add.
 φησὶ iidem. ^b λαμβάνομεν B.C.K.L. Mox τρεφόμεθα B.C.I.L. Cat.
^c ἐντρ. τουτέστι Sic L. ἐντρ. om. C.I. Veron. τί ἐστὶν ἐντρ. B.K. Sav. cet.
^d μαρुक. B.K. Sav. cet. ^e αἰεὶ] καὶ αἰεὶ L. Mox γὰρ om. idem. ^f μύθους]
 καὶ μ. B.I.K. Sav. cet. Statim αὐτοῦς C.I. αὐτὰς om. L. ^g καὶ π. π. γε’
 οὕτω δὲ αὐτὰς εἶπεν B.K. Statim ἢ διὰ τὰς π. B.K. Cat. Sav. cet. ^h οὐ
 χρηστὸν B. ⁱ μασθῷ C.K. ^k καὶ β. ὀρθόν om. C. ^l φησὶ om. B.K.
^m ὠφέλιμος]+ἡ δὲ εὐσέβεια—μελλούσης (ut p. 613 E.) C. ⁿ νηστείας]
 σωματικῆς γυμνασίας B.K. ^o ἀλλ’ ἄπαγε B.K.L. ^p ἀληθής]+ἀληθής B.K.
⁹ ὁ λ. ἦν pro ἦν ὁ λ. C.I.K.L. Cat. ^r γάννται a 1ma man. K. Mox οὖν
 om. B.K.

ψαι τολμῶν, τρέμων, ὠχρίων, ἀγωνίων. ⁸ Ἡ οὐ τοιοῦτοι οἱ πλεονέκται, οἱ κλέπται, οὐ θαρροῦντες ὑπὲρ ὧν ἔχουσιν; οἱ μοιχοί, οἱ ἀνδροφόνοι, οὐ χαλεπωτάτην ζῶσι ζῶν, ἔμετὰ ὑποψίας τὸν ἥλιον ὀρώντες αὐτόν; τούτο οὖν ζῶ; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ θάνατος χαλεπός. ⁸ “Εἰς τοῦτο γὰρ, φησί, ⁹ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ^D ὅτι ἡλπικαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, ¹⁰ μάλιστα πιστῶν.” ¹¹ Τούτέστι, τίνος γὰρ ἔνεκεν κόπτομεν ἑαυτοὺς, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα προσεδοκῶμεν; τίνος δὲ ἔνεκεν ¹² πάντες ὀνειδίζουσιν; οὐ δεινὰ, ¹³ φησί, τοσαῦτα πεπόνθαμεν; εἰκὴ οὖν, ¹⁴ φησί, ταῦτα ὑπεμείναμεν; οὐχ ὕβρεις καὶ λοιδορίας καὶ μυρία κακὰ; εἰ μὴ ἐπὶ θεῷ ζῶντι ¹⁵ ἡλπικαμεν, τίνος ἔνεκεν ταῦτα ὑπεμείναμεν; Εἰ δὲ τοὺς ἀπίστους ¹⁶ σώζει ἐνταῦθα, πολλὰ μᾶλλον τοὺς πιστοὺς ¹⁷ ἐκεῖ. ¹⁸ Ποίαν λέγει σωτηρίαν; ^E Ἐνταῦθα. “Ὅς ἐστι, φησί, σωτὴρ πάντων ¹⁹ ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.” ²⁰ Τούτέστι, πλείονα σπουδὴν περὶ τοὺς πιστοὺς ²¹ ἐνδείκνυται. Τέως τὴν ἐνταῦθα ²² φησι. Καὶ πῶς τῶν πιστῶν ἐστι, φησί, σωτὴρ; Εἰ μὴ γὰρ σωτὴρ ἦν, οὐδὲν ἂν ἐκώλυσεν ὑπὸ πάντων πολεμουμένων πάλαι διεφθάρθαι. Ἐνταῦθα καὶ παρορμᾷ αὐτὸν πρὸς τοὺς κινδύνους, ὥστε μὴ ἐκλυθῆναι θεὸν ἔχοντα τοι- ^F οῦτον, ²³ καὶ τῆς παρ’ ἐτέρων συμμαχίας μὴ δέισθαι, ἀλλ’ ἐκόντι πάντα φέρον γενναίως· ἐπεὶ καὶ οἱ πρὸς τὰ βιωτικά ²⁴ κεχρηνότες, πρὸς τὴν ἐλπίδα τοῦ κέρδους ²⁵ ὀρώντες ἐγγχειροῦσι τοῖς πράγ- ⁶¹³ μασιν. ²⁶ Ἄρα ἔσχατος ²⁷ ἔσται λοιπὸν ὁ καιρός. “Ἐν ὑστέροις γὰρ καιροῖς, φησὶν, ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέ- χοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμόνων, ἐν ὑπο- κρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνειδήσιν, κωλύόντων γαμεῖν.” Τί οὖν; ἡμεῖς οὐ κωλύομεν, ²⁸ φησί, γαμεῖν;

8 v. 10.

⁸ ἢ οὐ τοιοῦτοι] ἢ οὐχ οὗτοι I. ἢ οὐχ οὕτως L. ἢ (ἢ K.) γὰρ εἰπέ μοι οὗτοι B.K. ⁹ μεθ’ ὑπ. B.K. ¹⁰ κοπ.] καὶ κοπ. B.I.L. Sav. cet. ¹¹ μ. δὲ π. B.K. ¹² τούτέστι] ὥσει ἔλεγε B.K. Sav. cet. Statim γὰρ om. K.L. Haec τίνος—ἑαυτοὺς post προσδοκῶμεν (sic) transp. K. ¹³ πάντες] + ἡμῖν B.K. Sav. cet. ¹⁴ φησί om. B.K. ¹⁵ φησί om. B.K. Sav. cet. Haec εἰκὴ—ὑπεμείναμεν post κακὰ transp. iidem. ¹⁶ ἡλπικαμεν] + φησὶ B.K. ¹⁷ σώ- ζειν L. ¹⁸ ἐκεῖ] καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ B.K. ¹⁹ ποίαν—μ. πιστῶν.] εἰ γὰρ μὴ καὶ τὴν ἐκεῖ, ποίαν ἄλλην αἰνίττεται (—εσθαι K.) σωτηρίαν ἐροῦμεν τῇ λέγειν, ὅς ἐ. σ. π. ἀ. μ. δὲ πιστῶν; οὐδεμίαν ἐτέραν ἢ τὴν μέλλουσαν. B.K. ²⁰ οὐ τὴν (οὐ εἶρα) C. ²¹ ἀνθρώπων deest in Edd. invitis libris. ²² τούτέστι] τί δὲ (δαί K.) δηλοῦν βούλεται τῇ εἰπεῖν, μ. δὲ πιστῶν; οὐδὲν ἕτερον ἀλλ’ ἢ ὅτι B.K. ²³ ἐνδείκνυται. τέως—φησὶ, σωτὴρ;] ἐνδείκνυται τέως ἐνταῦθα. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο λέγειν αὐτὸν εἰπωμεν, πῶς ἀρμόσει τὸ (τὸν K.) σωτὴρα λέγεσθαι τὸν Χριστόν; πῶς δὲ καὶ οὐ σωτὴρ, πάντων δυσχερῶν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ’ αὐτὸν ῥύμενος; B.K. ²⁴ φησι] σωτηρίαν φησὶ L. ²⁵ καὶ] μήτε (mox om. μὴ) B.K. Sav. cet. ²⁶ κε- χρηνότες] + διαπαντός B.K. ²⁷ ἀφορῶντες L. ²⁸ ἔσται B.C.I.L. ἐστὶ Edd. ²⁹ φησὶ ante ἡμεῖς transp. B.K. post ἡμεῖς L.

Οὐ κωλύομεν, μὴ γένοιτο, βουλομένους, ἀλλὰ τοὺς μὴ βουλο-
 μένους γαμείν προτρέπομεν ἐπὶ τὴν παρθενίαν. Ἐτερόν ἐστι
 κωλύσαι, καὶ ἕτερον κύριον ἀφείναι τῆς προαιρέσεως· ὁ μὲν γὰρ
 κωλύων, ⁹καθάπαξ τοῦτο ποιεῖ· ὁ δὲ ὡς ἐπὶ μείζονα τὴν παρ-
 θενίαν ἐνάγων, οὐ κωλύων γαμείν τοῦτο ποιεῖ, ἀλλὰ προτρέπων B
 παρθενεύειν. “Κωλύνοντων, φησὶ, γαμείν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων
 ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς
 καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.” Καλῶς εἶπεν, “ἐπεγνωκόσι τὴν
 ἀλήθειαν.” Ἄρα τὰ πρότερα ἴτύπος ἦν· οὐδὲν γὰρ φύσει ἀκά-
 θαρτον, ¹⁰ἀλλὰ παρὰ τὴν συνείδησιν τοῦ μεταλαμβάνοντος γίνε-
 ται. Ἰτίος οὖν ¹¹ἔνεκεν τῶν πολλῶν αὐτοὺς βρωμάτων ¹²ἀπή-
 (296) γαγε; Τὴν πολλὴν ἐκκόπτων τρυφήν. ¹³Ἄλλ’ εἰ μὲν εἶπεν, ὅτι
 διὰ τρυφήν ¹⁴μὴ ἐσθίετε, οὐκ ἂν ἠνέσχοντο· νῦν δὲ εἰς νόμον
¹⁵αὐτὸ κατέκλεισεν ἀνάγκην, ἵνα τῷ μείζονι φόβῳ μᾶλλον ἀπό- C
 σχωνται. Ἐπεὶ ὅτι τοῦ ¹⁶υἱὸς ἀκαθαρτότερόν ἐστιν ὁ ἰχθύς,
 παντί που δηλόν ¹⁷ἔστιν· ἀλλ’ ὅμως ἐκείνων οὐκ ἀπήγαγεν.
 Ὅσον δὲ αὐτοῖς χαλεπὸν ἦν ἡ τρυφή, ἄκουε· καὶ τοῦ Μωϋσέως
 λέγοντος· ¹⁸“Ὁ ἔφαγε, καὶ ἐλιπάνθη, καὶ ἐπαχύνθη, καὶ ἀπε-
 λάκτισεν ὁ ἡγαπημένος.” Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη αἰτία. Ἰνα γὰρ
 στενοχωρηθέντες ¹⁹λοιπὸν ἐπὶ βόας ἔλθωσι, καὶ σφάττωσι πρό-
 βατα, εἰκότως διὰ τὸν Ἄπιν καὶ τὸν μόσχον τῶν λοιπῶν ἀπ-
 εἶρξεν. Ἀκάθαρτος γὰρ ἐκεῖνος, ὁ ἀχάριστος, ὁ μιὰρὸς καὶ
 βέβηλος. Ταῦτα ὑποτίθεσο, ταῦτα μελέτα· τὸ γὰρ, “Ἐντρε-
 φόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως,” τοῦτό ἐστι. Μὴ τοῖς ἄλλοις D
²⁰μόνοις παραίνει, φησὶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐν αὐτοῖς ἔχε τὴν
 μελέτην. “Ἐντρεφόμενος γὰρ, φησὶ, τοῖς λόγοις τῆς πίστεως
 καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἣ παρηκολούθηκας. Τοὺς δὲ βεβή-
 λους καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ.” Διὰ τί μὴ εἶπεν, ἀνέχου
 τῶν τοιούτων, ἀλλὰ, “παραιτοῦ;” ²¹Μηδὲ εἰς γυμνασίαν ²²ποτέ
²³καθῆς πρὸς ἐκείνους, ἀλλὰ ταῦτα τοῖς ²⁴σαντοῦ παραίνει. Οὐ

⁹ Deut. xxxii. 15.

⁹ καὶ ἀπαξ I. ἴτύπος] οὐ τοιαῦτα B.I.K.L. οὐ τοιαῦτα ἀλλὰ τύπος C.
¹⁰ ἀλλὰ] + πάντα K. ἴτίος οὖν] καὶ τίτος B.K. καὶ τίτος οὖν B.K. Sav. cet.
¹¹ ἔνεκεν] + φησὶ B.K. τοιούτων pro πολλῶν iidem. ¹² ἀπήγεν I. ¹³ ἄλλ’
 εἰ μὲν] εἰ μὲν γὰρ B.K. ὅτι om. iidem. ¹⁴ μὴ om. K. ¹⁵ αὐτῷ K. αὐτὸ
 om. I. ¹⁶ υἱὸς I. ¹⁷ ἐστιν assumptum ex omnibus. ¹⁸ καὶ om. C. Statim
 Μωσέως C.I. Veron. ¹⁹ ἔφαγεν] + Ἰακώβ B.K. ²⁰ λοιπὸν om. L. in marg.
 habet I. ²¹ ἀχάριστος sine artic. Sav. cet. μιὰρὸς sine artic. B.K. Sav. cet.
 ὁ μ. ὁ βέβηλος C. ²² μόνον B.L. Statim παραίνει B.K.L. et ex corr. C.
 παραινεῖν I. et ante corr. C. παραινῇ Edd. ²³ αὐτοῖς ἔχε] αὐτῷ ἔχε τοῦτων L.
 Μοχ γὰρ om. B.K. ²⁴ μηδὲ] τὴν τελείαν ἀποφυγὴν αἰνιττόμενος διὰ τούτου. δ
 δὲ λέγει, τοιούτων ἐστι· μηδὲ B.K. Sav. cet. ²⁵ ποτέ] + φησὶ L. ²⁶ καθῆς]
 Sic B.K. καταθῆς Edd. Post h. v. add. σεαυτὸν διαλεγόμενος B.K. Sav. cet.
 (sed σεαυτὸν πρὸς ἐκείνους δ. hoc ord. K.) ²⁷ σαντοῦ B.C.K.L. αὐτοῦ Edd.

Ε γὰρ ἔστι πρὸς τοὺς διεστραμμένους μαχόμενον ὀνῆσαι^π τι ποτέ, ὁ πλὴν εἶποτε ροιόμεθ^α τινα βλάβην γίνεσθαι, ὡς δι' ἀσθeneian παραιτουμένων ἡμῶν τὴν πρὸς αὐτοὺς διάλεξιν. “Γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν.”^τ εὐσέβεια δὲ ἐστὶ, πρὸς βίον καθαρὸν, πρὸς πολιτείαν ἀρίστην. Ὁ^σ δὲ γυμναζόμενος, καὶ καιροῦ μὴ ὄντος ἀγώνων, αὐτὸς ὡς ἀγωνιζόμενος ἅπαντα ποιεῖ, πάντων ἀπέχεται, ἐναγωνιὸς ἐστίν, ἰδρῶτας ἔχει πολλούς. “Γύμναζε, φησὶ, σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν. Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία
 F πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμος ἐστίν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.”
 Ὡς^ν τίνος ἔνεκεν ἐμνήσθη ταύτης, φησὶ, τῆς σωματικῆς γυμνασίας;
 614 Ἀπὸ συγκρίσεως τὴν ὑπεροχὴν ταύτης δηλῶν, ὅτι ἐκείνη μὲν
 καὶ πόρους ἔχουσα πολλούς, οὐδὲν ἔχει τὸ κέρδος οὐδὲ ἄξιον λόγου, αὕτη δὲ διηλεκτὴς καὶ ἀφθονον. Ὡς^π ὡς^π ὅταν λέγῃ, “Κοσμεῖν ἑαυτὰς μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ', ὅ^π πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλόμεναις θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν.”
 “Ἀπιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος. Εἰς τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα.”^ε Παῦλος ὀνειδίζετο, καὶ σὺ ἀσχάλλεις; Παῦλος ἐκοπία, καὶ σὺ τρυφᾷν βούλει; Ἀλλ' οὐκ ἂν τρυφῶν τοσούτων ἐπέτυχεν ἀγαθῶν. Εἰ γὰρ τὰ βιωτικὰ πράγματα τὰ ἐπίκηρα καὶ φθαρτὰ πόνων χωρὶς καὶ ἰδρώτων
 B οὐδέποτε παραγίνεται τοῖς ἀνθρώποις, πολλῷ μᾶλλον τὰ πνευματικά. Ναι, φησὶν, ἀλλ' ἀπὸ κληρονομίας πολλοῖς πολ-
 λάκις παρεγένετο. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ^ε παραγίνηται, ἡ φυλακὴ
 τούτων καὶ ἡ σωτηρία πόνων οὐκ ἐστὶ χωρὶς, ἀλλὰ δεῖ πονεῖν καὶ ταλαιπωρεῖσθαι^κ τὸν κεκτημένον οὐχ ἥττον. Καὶ οὕτω λέγω, ὅτι πολλοὶ πονήσαντες, ἢ πολλοὶ ταλαιπωρηθέντες, ἐψεύσθησαν πρὸς αὐτὰ τοῦ λιμένος τὰ στόματα, πνεύματός

^π τι] τινα L. ^ο πλὴν—ὡς] ἀλλὰ μᾶλλον βλάβην εἴωθε γίνεσθαι, οὐχ ὡς L. ^ρ οἰόμεθα om. B.I.K. post βλάβην transp. C. Post γίνεσθαι add. συμβαίνει B.K. ^α αὐτοὺς] ἐκείνους Sav. cet. invitis libris. ^τ εὐσέβεια δὲ ἐστὶ] Sic C.I. εὐσέβεια ἐστὶν ἀγών B.K. ἦτοι L. τούτῃ Edd. ^σ δὲ om. K. ^ν τίνος L. ^π τίνος] καὶ τίνος B.K. Sav. cet. Statim ἐμν. ταύτης, φ. pro φ. ἐμν. ταύτης C.I.K. ταύτης om. L. Cat. ^ω καὶ π. ἐξῆ L. ^π ὡς^π ὅταν λ.] ὅτι καὶ ἐνταῦθα οὕτω προάγει τὸν λόγον, ὡς^π ὅταν περὶ γυναικῶν λ. B.K. ^γ ἢ om. C.I.L. Veron. Statim χρυσοῦ L. ^δ ὅ] φ L. ^ε πιστὸς] + φησὶν L. ^ε ἀγωνιζόμεθα I. ^κ HΘΙΚON. Ὅτι πόνων δεῖται ἡ ἀρετὴ, καὶ ὅτι κατὰ ἀλήθειαν ἀγαθὸν ἀρετὴ, οὐχ ὁ πλοῦτος. Veron. ^δ ἀσχάλλεις] ἐπαινεῖσθαι βούλει B.K. Mox ἀνέχη pro βούλει iidem. ^ε ἂν] + ἐκείνος B.K. Sav. cet. ^τ τὰ] Sic B. καὶ Edd. τὰ om. C.I.L. Statim ἐπίκαιρα I.L. Veron. ^ε παραγίνηται L. ^κ ἡ τούτων Edd. ἢ om. L. ^ι ἢ om. C. ^κ τὸν κ. (+ τοῦ καταλιπόντος B.K.) omnes. τῶν κεκτημένων Edd. ^ι πολλὰ B. ^ω ἢ πολλοῖ] καὶ C. ἢ καὶ πολλοὶ K. Sav. cet. Statim ταλαιπωρηθέντες C.L.

ποθεν ^πἐμπεσόντος, καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς ἐλπίσι τῶν ἀγαθῶν τὸ
 ναυάγιον ἐργασαμένου. Παρὰ δὲ ἡμῖν οὐδὲν τοιοῦτόν ἐστι· θεὸς C
 γὰρ ἐστὶν ὁ ^οἐπαγγελόμενος, καὶ ¹⁰“ ἡ ἐλπίς οὐ καταισχύνει.”
 “Ἡ οὐκ ἴστε καὶ ὑμεῖς, ἅτε ἐν τοῖς βιωτικοῖς στρεφόμενοι πρά-
 γμασι, πόσοι μετὰ μυρίους πόνους οὐκ ἀπώναντο τῶν καρπῶν,
 ἢ θανάτου πολλάκις προαπενεγκόντος αὐτοὺς, ἢ πραγμάτων
 μεταβολῆς γενομένης, ἢ νόσου προσπεσούσης, ἢ συκοφαντῶν
 ἐπιτεθέντων, ἢ καὶ ἄλλης τινὸς αἰτίας· πολλὰ ^ρδὲ τὰ ἀνθρώπινα·
 κεναῖς αὐτοὺς ^ρἀπαγαγούσης χερσί; Τί δέ, φησί, τοὺς ἐπιτυγ-
 χάνοντας οὐχ ὀρᾷς, τοὺς δι’ ὀλίγων πόνων μεγάλα κτησαμένους
 ἀγαθὰ; Ποῖα ἀγαθὰ; χρήματα, καὶ οἰκίας, καὶ πλέθρα γῆς D
 τόσα καὶ τόσα, καὶ ἀνδραπόδων ἀγέλας, καὶ σταθμὸν ἀργυρίου
 καὶ χρυσοῦ; ταῦτα λέγεις ἀγαθὰ, καὶ οὐκ ἐγκαλύπτῃ οὐδὲ
 καταδύῃ, ἄνθρωπος ^τπερὶ οὐρανοῦ ^φφιλοσοφῶν, καὶ πρὸς τὰ
 τῆς γῆς κεκηνῶς πράγματα, καὶ ἀγαθὰ καλῶν ἂ μὴδενὸς ἐστὶν
 ἄξια λόγου; Εἰ ταῦτα ἀγαθὰ, ^τπάντως καὶ τοὺς κεκτημένους
 (297) αὐτὰ ἀγαθοὺς δεῖ καλεῖν· ὁ γὰρ ἀγαθὸν τι ἔχων, πῶς οὐκ ἀγα- E
 θός; Τί οὖν, εἰπέ μοι; ὅταν ^οοἱ κεκτημένοι αὐτὰ πλεονεκτῶσιν,
 ἀρπάζωσιν, ἀγαθοὺς ^ααὐτοὺς καλέσωμεν; Εἰ γὰρ ἀγαθὸν ὁ
 πλούτος, ἀπὸ δὲ πλεονεξίας ^σσυνάγεται, ὅσῳ ἂν αὖξῃται, το-
 σοῦτῳ μᾶλλον τὸν ἔχοντα ἀγαθὸν ποιήσῃ νομίζεσθαι. ^αἌρα
 οὖν ἀγαθὸς ὁ πλεονεκτῶν. Εἰ δὲ ὁ πλούτος ἀγαθός, ὑπὸ δὲ
 πλεονεξίας αὖξεται, ὅσῳ ἂν πλεονεκτῇ, ἀγαθώτερος ἔσται.
 Εἶδες τὴν ἐναντίωσιν; ^γἌλλὰ ἂν μὴ πλεονεκτῇ, φησί. Καὶ
 πῶς ἐνὶ γενέσθαι ^ατοῦτο; ὀλέθριον γὰρ τὸ πάθος. ^αἘνί,
 φησὶν. Οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστι· ^βκαὶ τοῦτο ὁ Χριστὸς ἀπεφῆ- F
 νατο λέγων, ¹¹“ Ποιήσατε ὑμῖν φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς
 ἀδικίας.” Τί οὖν, φησὶν, ἂν παρὰ πατρὸς δέξεται τὸν κλῆρον;
 Τὰ ἐξ ἀδικίας συλλεγέντα ἐδέξατο. Οὐ γὰρ δὴ ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ 615
 ὁ πρόγονος ἐκείνου πλούσιος ἦν, ἀλλὰ πολλοὺς ἐτέρους εἰκὸς
 πρὸ ἐκείνου γεγενῆσθαι, εἴτα ἐν τοῖς πολλοῖς εὐρεθῆναί τινα
 ἀδίκως τὰ τῶν ἄλλων εἰληφότα καὶ καρπούμενον. Τί οὖν;
 Ἀβραάμ, φησὶν, ἀδικὸν πλούτον εἶχε; τί δέ; ^οἸωβ, ¹² ὁ
 ἄμεμπτος, ὁ δίκαιος, ὁ ἀληθινός, ὁ θεοσεβής, ὁ ἀπεχόμενος

10 Rom. v. 5.

11 Luc. xvi. 9.

12 Job. i. 9.

^π ἐμπ.] + ἀθρόον B.K. Statim ταύταις pro αὐταῖς I.L. ^ο ἐπαγγελάμενος L.
^ρ δε] γὰρ L. ^ρ ἀπαγούσης C.I.L. Veron. ^τ περὶ] ὑπὲρ I. ^φ φιλοσο-
 φῶν] φιλοσοφεῖν προστεταγμένος B.K. Sav. cet. ^τ πάντως om. K. ^{οἱ} οἱ]
 οὐ B. Mox πλ. καὶ ἀρπ. L. ^α τούτους C. Statim καλέσωμεν I. ^σ ἐνά-
 γεται C.I. ^γ ἄλλὰ] τί δὲ B. τί δαί K. ^α τοῦτο accessit ex B.C.I.L.
^α ἐνί—οὐκ ἔστι] καὶ οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστι μὴ ἀδικοῦντα πλουτεῖν. B.K. Sav. cet.
^β καὶ τοῦτο ὁ Χρ.] ὁ Χρ. τοῦτο C. τοῦτο καὶ ὁ Χρ. B.K. Sav. cet. ^ο om.
 B. K.

ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος; ^d Ὁ πλοῦτος ^e ἐκείνοις οὐκ ἐν χρυσῷ ἦν, οὐδὲ ἐν ἀργύρῳ, οὐδὲ ἐν οἰκοδομήμασιν, ἀλλ' ἐν θρέμμασιν· οὗτος δὲ καὶ θεόπλουτος ἦν. Ὅτι γὰρ ἐν θρέμμασιν **B** ἦν, εὐδελον ἐκείθεν· καταλέγων γὰρ ὁ τὸ βιβλίον γράψας τὰ συμβεβηκότα τῷ μακαρίῳ ἐκείνῳ, καὶ λέγων, ὅτι ἀπέθανον αὐτῷ κάμηλοι καὶ ἵπποι θήλειαι καὶ ὄνοι, οὐκ εἶπε, καὶ χρυσίου θησαυροὺς ἐλθόντες ἀφήρπασαν. ^h Ἀλλως δέ, καὶ ὁ Ἀβραὰμ πλούσιος ἦν ἐν οἰκέταις. Τί οὖν; οὐκ ἡγόρασε τούτους; Οὐδαμῶς· διὰ τοῦτο εἶπεν ἡ γραφή, ὅτι οἰκογενεῖς ἦσαν ^k οἱ τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτώ. Καὶ πρόβατα καὶ βόες ἦσαν αὐτῷ. Πόθεν οὖν χρυσίον ^m ἐπεμψε τῇ Ῥεβέκκα; Ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου δῶρα λαβὼν, οὐ βιασάμενος οὐδὲ ἀδικήσας. Εἰπέ **C** γὰρ μοι, πόθεν σὺ πλουτεῖς; παρὰ τίνος λαβὼν; τί δέ ⁿ ἕτερος; Παρὰ τοῦ πάππου, φησί. Ὅτι δὲ ἄλλος, πόθεν; Παρὰ τοῦ πατρός. Ῥαυνῆση μέχρι πολλοῦ τοῦ γένους ἀνιών, οὕτω δεῖξαι τὴν ἡκιστίν οὖσαν δικαίαν; Ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις, ἀλλ' ἀνάγκη τὴν ἀρχὴν αὐτῆς καὶ τὴν ῥίζαν ἀπὸ ἀδικίας εἶναι τινος. Ἰπόθεν; Ὅτι ὁ θεὸς ἐξ ἀρχῆς οὐ τὸν μὲν πλούσιον ἐποίησε, τὸν δὲ πένητα, οὐδὲ παραγαγὼν, τούτῳ μὲν ἔδειξε χρυσίου θησαυροὺς πολλοὺς, ἐκείνῳ δὲ ἀπεστέρησε τῆς ἐρευνῆς, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν **D** πᾶσιν ἀνῆκε γῆν. Πόθεν οὖν κοινῆς οὕσης, σὺ μὲν ἔχεις πλέθρα τόσα καὶ τόσα, ὁ δὲ πλησίον οὐδὲ κύαθον γῆς; Ὁ πατὴρ ^p μοι, φησὶ, παρέδωκεν. Ἐκείνος δὲ παρὰ τίνος παρέλαβε; Παρὰ τῶν προγόνων. Ἀλλὰ ἀνάγκη πάντως ἀνιόντα εὑρεῖν τὴν ἀρχὴν. Ἐγένετο πλούσιος ὁ Ἰακώβ, ἀλλὰ τῶν πόνων λαβὼν τὸν μισθόν. Πλὴν ἀλλ' οὐδὲ ὑπὲρ τούτων ἀκριβολογοῦμαι· ἔστω δίκαιος ὁ πλοῦτος, καὶ πάσης ἀρπαγῆς ἀπηλλάχθω· οὐ γὰρ δὴ σὺ ὑπεύθυνος περὶ ὧν ὁ πατὴρ ἐπλεονέκτησεν· ἔχεις **E** ^v μὲν γὰρ τὰ ἐκ τῆς ἀρπαγῆς, ἀλλ' οὐχ ἥρπασας σύ. Πλὴν ἀλλὰ συγκεχωρήσθω μηδὲ ἐκείνον ἥρπακέναι, ^w ἀλλὰ ποθεν ἀπὸ γῆς ἀναβλυσθέντα τὸν χρυσὸν ἔχειν· τί τοῦτο; παρὰ τοῦτο ἀγαθὸς ὁ πλοῦτος; Οὐδαμῶς· ἀλλ' οὐδὲ πονηρὸς, φησὶν. Ὅτι εἰ μὴ πλεονεκτῇ, οὐ πονηρὸς, ^x εἴγε μεταδίδωσι τοῖς δεομένοις· εἰ μὴ

^d δ] ἀλλ' ὁ B.K. ^e ἐκείνοις] τούτῳ B.C. ^f οὗτος—ἦν] ἄλλως δὲ καὶ θ. οὗτος ἦν B.K. Sav. cet. Clausula deest in L. ^g εἶπεν ὅτι καὶ B.K. Sav. cet.
^h ἄλλως δὲ καὶ ὁ Ἀβ.] καὶ ὁ Ἀβ. δὲ B.K. ⁱ ἐν] ἀλλ' ἐν B.K. Sav. cet.
^k οἱ—ὀκτώ] αὐτῷ τριακ. δεκαοκτώ L. ^l ὀκτώ] + ἵνα ταῦτα μὴ ἀπορρῆς B.K.
^m ἐπεμψε C.I.L. ⁿ ἕτερος] + πόθεν B.K. Sav. cet. ^o τί δὲ om. I. ^p τί δὲ ἄλλος, πόθεν om. B.K. Sav. cet. Post πατρός add. φησὶ L. ^q ραυνῆση (δυνασαι B.)] + οὖν B.K. Sav. cet. ^r κτίσιν I. οὖσαν δ. pro δ. οὖσαν C.I.K.L.
^s πόθεν—ἀρχῆς] πῶς; ἐξ ἀρχῆς ὁ θεὸς B.K. ^t μου L. ^u ἔλαβε K.
^v μὲν om. L. ^w ἀλλὰ ποθεν] ἀλλ' L. ^x τί τοῦτο;] Sic omnes. τί οὖν; Edd. Statim παρὰ τοῦτο om. I.L. post πλοῦτος transp. C. ^y ἂν B.K.
^z εἴγε] Sic B.I.K. εἰ μὴ δὲ L. εἰ μὴ C. Edd.

δὲ μὴ ^aμεταδιδῶ, πονηρὸς καὶ ἐπίβουλος. Ἐως ἂν μὴ ποιῇ, φησί, κακὸν, οὐ κακὸς, καὶ ἀγαθὸν μὴ ἐργάζηται. ^bΚαλῶς τοῦτο δὲ οὐ κακὸν, τὸ μόνον ἔχειν τὰ δεσποτικά, τὸ μόνον ἀπολαύειν τῶν κοινῶν; ἢ οὐχὶ ^cτοῦ θεοῦ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα ^F αὐτῆς; Εἰ τοίνυν τοῦ δεσπότου τοῦ κοινού τὰ ἡμέτερα, ἄρα καὶ τῶν συνδούλων τῶν ἡμετέρων τὰ γὰρ τοῦ δεσπότου πάντα κοινά. Ἡ ^dοὐχ ὀρώμεν καὶ ἐν ταῖς μεγάλαις οἰκίαις οὕτω ταῦτα διατεταγμένα; οἶον, πᾶσιν ἐξ ἴσου τὸ σιτομέτριον δίδονται ἀπὸ τῶν δεσποτικῶν γὰρ ἔξις θησαυρῶν ἢ οἰκία ἢ ⁶¹⁶ δεσποτικὴ πᾶσιν ἀνείται. ^eΚοινὰ καὶ τὰ βασιλικά πάντα, αἱ πόλεις, αἱ ἀγοραὶ, οἱ περίπατοι πᾶσιν εἰσι κοινοὶ, πάντες ἔτι ⁶¹⁷ ἴσον μετέχουμεν. Θέα γάρ μοι θεοῦ οἰκονομίαν ἐποίησεν εἶναι τινα κοινά, ἵνα καὶ ἀπ' ἐκείνων ^fκαταιδέσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος οἶον τὸν αέρα, τὸν ἥλιον, τὸ ὕδωρ, τὴν γῆν, τὸν οὐρανόν, ^hτὴν θάλατταν, τὸ φῶς, τοὺς ἀστέρας, καθάπερ ἀδελφοῖς πάντα ἐξ ἴσης διανέμει ὀφθαλμοὺς πᾶσι τοὺς αὐτοὺς ἐδημιούργησε, σῶμα ⁽²⁹⁸⁾ τὸ αὐτὸ, ψυχὴν τὴν αὐτὴν, ὁμοίαν τὴν κατασκευὴν ἐν πᾶσιν, ^B ἀπὸ γῆς τὰ πάντα, καὶ ἀπὸ ἐνὸς ἀνδρὸς πάντας, ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ πάντας. Ἄλλ' οὐδὲν τούτων ἡμᾶς ἐνέτρεψεν. Ἐποίησε καὶ ἄλλα κοινὰ, οἶον λουτρά, πόλεις, ἀγορὰς, περιπάτους. Καὶ θέα ^kὅτι ἐν τοῖς κοινοῖς οὐδεμία μάχη, ἀλλὰ πάντα εἰρηνικά· ὅταν ^lδέ τις παρασπάσαι ἐπιχειρήσῃ, καὶ ἰδίον ^mτι ποιῆσαι, τότε ἡ ἔρις ἐπείσөрχεται, ὥσπερ αὐτῆς τῆς φύσεως ἀγανακτούσης, ὅτι δὴ, πάντοθεν ἡμᾶς συνάγοντος τοῦ θεοῦ, ἡμεῖς φιλονεικοῦμεν διαιρεῖν ἑαυτοὺς, καὶ ἀποσπᾶν ἐν τῷ ἰδιοποι- ^C εῖσθαι, καὶ λέγειν τὸ σὸν καὶ τὸ ἐμὸν· τότε γὰρ μάχη, τότε ἀηδία· ἐνθα δὲ τοῦτο οὐκ ἔστιν, οὐδὲ μάχη οὐδὲ φιλονεικία τίκεται. Ὡστε τοῦτο μᾶλλον ἐκείνου συγκεκλήρωται ἡμῖν, καὶ κατὰ φύσιν ἐστί. Διὰ τί μηδεὶς ὑπὲρ ἀγορᾶς ⁿποτε δικάζεται; Ῥῶτι κοινὴ πάντων ἐστίν· ὑπὲρ δὲ οἰκίας πάντας ὀρώμεν δικαζομένους, ἡ ὑπὲρ χρημάτων. Καὶ τὰ μὲν ἀναγκαῖα κοινὰ ἡμῖν πρόκειται· ἡμεῖς δὲ οὐδὲ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις τὸ κοινὸν φυλάττομεν. Καὶ μὴν διὰ τοῦτο ἡμῖν ἐκεῖνα ἀνήκεν, ἵνα παιδευθῶμεν ^D ἀπ' ἐκείνων καὶ ταῦτα ἔχειν κοινῶς· ἡμεῖς δὲ οὐδὲ οὕτω παι-

^a μεταδιδῶ B. Edebatur μεταδίδωσι. ^b καλὸς B.C.I.K. ^c τοῦ om. L. κυρίου pro θεοῦ B.K. ^d οὐχὶ B.C.I. ^e κοινὰ] τὰ κοινὰ C.I.L. Veron. ^f τοῦ ἴσου B.K. et ex corr. C. τῶν ἴσων L. ^g καταιδέσῃ I. καταδήσῃ L. ^h τὴν θ. τὸ φ. om. K. ⁱ ἐν τῇ—πάντας om. B.K. Vet. ^k ὅτι] πῶς B.K. Sav. cet. ^l δέ] γὰρ I. ^m τι ante ἐπιχειρήσῃ transp. Edd. reclamantibus libris. Statim ποιῆσαι pro ποιῆσῃ B.I.K.L. ⁿ ἐμὸν] + τὸ ψυχρὸν τοῦτο ῥῆμα B.K. receptum a Ben. invito Vet. ^o ποτε om. C. ^p ὅτι] ἄρα οὐχ (οὐκ Sav. cet.) ὅτι B.K. Sav. cet. ^q ὑπὲρ] καὶ ὑπὲρ I. ^r ἐκείνου L.

δευόμεθα. Ἄλλ', ὅπερ ἔφην, πῶς ἀγαθὸς ὁ τὸν πλοῦτον ἔχων; Οὐκ ἐνι τοῦτο, ἀλλ' ἀγαθὸς, ἐὰν ἐτέροις μεταδῷ· ὅταν μὴ ἔχη, τότε ἀγαθός· ὅταν ἐτέροις αὐτὸν δῷ, τότε ἀγαθός· ἕως δ' ἂν ἔχη, οὐκ ἂν εἴη ἀγαθός. Τοῦτο οὖν ἀγαθόν, ὃ κατεχόμενον μὲν πονηροὺς δείκνυσιν, ἢ ἀπόκτησις δὲ ἀγαθούς; Οὐκ ἄρα τὸ ἔχειν χρήματα ἡ ἀγαθὸν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀγαθὸν ποιεῖ φαίνεσθαι. Οὐκ ἄρα ὁ πλοῦτος ἡ ἀγαθὸν· ἂν E δὲ καὶ παρὸν λαβεῖν, μὴ λάβης, πάλιν ἀγαθός. Εἰ τοίνυν καὶ ἔχοντες τοῦτον, ἂν τοῖς ἄλλοις μεταδοίμεν, καὶ διδόμενον οὐ λαμβάνοντες, τότε ἐσμεν ἀγαθοί, ἂν δὲ λάβωμεν ἢ κτησώμεθα, οὐκ ἀγαθοί, πῶς ἀγαθὸν ἂν γένηται ὁ πλοῦτος; Μὴ τοίνυν κάλει τοῦτο ἀγαθόν. Διὰ τοῦτο αὐτὸν οὐκ ἔχεις, ἐπειδὴ ἀγαθὸν αὐτὸν νομίζεις, ἐπειδὴ ἐπότησαι περὶ αὐτόν. Κάθαρόν σου τὴν διά- νοιαν, τὴν κρίσιν ἔχε διηκριβωμένην, καὶ τότε ἔση ἀγαθός· μαθε F τὰ ὧτως ἀγαθά. Ἐτίνα δὲ ταῦτά ἐστιν; Ἀρετὴ, φιλανθρωπία· ταῦτα ἀγαθὰ, οὐκ ἐκείνος. Κατὰ τοῦτον τὸν κανόνα ἐὰν ἡς 617 ἐλεήμων, ὅσῳ ἂν ἡς πλέον, τοσοῦτ' ἀγαθὸς καὶ εἰ καὶ νομίζῃ· ἂν δὲ πλούσιος ἦς, οὐκέτι. Οὕτω γενώμεθα ἀγαθοί, ἵνα καὶ ὦμεν ἀγαθοί, καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΓ.

1^a Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. Μηδεὶς σου τῆς νεότητος B καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος ἑαυτοῦ τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. Ἔως ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

ΤΩΝ πραγμάτων τὰ μὲν διδασκαλίας δεῖται, τὰ δὲ ἐπι- C ταγῆς. Ἄν τοίνυν ἐπιτάτῃς ὑπὲρ ὧν διδάσκειν χρὴ, καταγέ- λαστος ἔση· πάλιν, ἂν διδάσκῃς ὑπὲρ ὧν ἐπιτάττειν χρὴ, τὸ αὐτὸ ὑπομένεις ὁμοίως. Οἷόν τι λέγω· τὸ μὴ εἶναι πονηρόν,

1 CAP. IV. v. 11—14.

^a Sic C.I.K.L. ἀγαθὸς post ἔχων transp. Edd. ^t μεταδῶν L. ^v αὐτόν om. L. Mox ἕως—ἀγαθὸς om. idem. ^w πονηρόν K. ^x ἢ ἀπ. ἀποκτώ- μενον B.K. ^y ἀγαθὸν om. B.K. ^z ἀγαθὸς L. ^a ἂν om. C.I.L. Veron. ^b καὶ] ἢ B.K. Sav. cet. Mox λαμβάνομεν C. ^c ἂν δὲ—οὐκ ἀγαθοὶ om. C. ^d μαθε] + τίνα ἐστὶ B.K. Sav. cet. ^e τίνα] ποῖα K. οὖν pro δὲ B.K. ^f ἦς] εἰ L. ^g οὕτω om. B.K. Post γενώμεθα add. οὖν B.K. Sav. cet. Hom. XIII. ^h παρ. τ. καὶ δ. om. K. ⁱ γίνου B.K. ^j δεῖται] χρή(ι) I. ^k ὑπομένεις B.K.

ὑπὲρ τούτου οὐ διδάσκειν χρή, ἀλλ' ἐπιτάττειν καὶ ἀπαγορεύειν μετὰ πλείονος αὐθεντίας· τὸ μὴ Ἰουδαΐζειν, ἐπιταγῆς δεῖται.
 * Ἄν μέντοι λέγῃς, ὅτι δεῖ τὰ ὑπάρχοντα κενοῦν, ὅτι δεῖ παρθε-
 νέειν, ἂν περὶ πίστεως διαλέγῃ, ἐνταῦθα διδασκαλίας χρεία.
 Διὰ τοῦτο ἀμφοτέρω τήθεισιν ὁ Παῦλος· “Παράγγελλε καὶ D
 δίδασκε,” φησὶν. Οἷον, εἴ τις ἔχει περιήπτα, ἢ εἴ τι ἕτερον
 τοιοῦτον, ὅταν εἰδότες αὐτὰ πονηρὰ ὄντα πράττωσι, παραγ-
 γελίας δεῖ μόνῃς· ὅταν δὲ μὴ εἰδότες, διδασκαλίας. “Μηδεὶς
 σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω,” ἰφησὶν. Ὅρᾳς ὅτι καὶ ἐπι-
 τάττειν χρή τὸν ἱερέα καὶ αὐθεντικώτερον διαλέγεσθαι, ἢ μὴ
 (299) πάντα διδάσκειν; Εὐκαταφρόνητον γὰρ πως πᾶν ἡ νεότης
 ἀπὸ τῆς κοινῆς προλήψεως γέγονε· διὰ τοῦτό φησι, “Μηδεὶς
 σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω.” Δεῖ γὰρ καὶ ἀκαταφρόνητον
 εἶναι τὸν διδάσκαλον. ἸΠοῦ οὖν τὸ ἐπικεκῆς, φησὶ; ποῦ ὡν E
 τὸ πᾶν, ἂν μὴ καταφρονῇται; Ἐν μὲν τοῖς πρὸς ἑαυτὸν
 καταφρονεῖσθω καὶ φερέτω· οὕτω γὰρ διδασκαλία κατορθοῦται
 τῇ μακροθυμίᾳ· ἐν δὲ τοῖς πρὸς ἐτέρους, μηκέτι· τοῦτο γὰρ οὐκ
 ἔστιν ἐπικεία, ἀλλὰ ψυχρότης. * Ἄν μὲν ὕβρεις ὁ ἐκδικῇ τὰς
 εἰς ἑαυτὸν, ἂν λοιδορίας, ἂν ἐπιβουλάς, εἰκότως ἐγκαλεῖς· ἂν δὲ
 ὑπὲρ τῆς Ῥτῶν ἄλλων σωτηρίας, ἑπιτάττει καὶ μετὰ αὐθεντίας
 προνόει· ἐνταῦθα οὐκέτι ἐπικείας χρεία, ἀλλ' αὐθεντίας, ἵνα
 μὴ ὁ κοινὸν λυμῶνται. ἰ* Ἡ τοῦτό φησιν, ἢ ἐκεῖνο· μηδεὶς F
 διὰ τὴν νεότητα καταφρονήσῃ σου· ὥς γὰρ ἂν ἀντίρροπον
 ἐπιδεικνύῃ βίον, οὐκέτι διὰ τὴν ἡλικίαν τις καταφρονήσει, ἀλλὰ
 καὶ θαυμάσει ὡς μᾶλλον. “Ἄλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν
 λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ.” 2 “περὶ
 ὅ πάντα σεαυτὸν ὑπαρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων.” Τούτέστι, 618
 τὸ ἀρχέτυπον τοῦ βίου αὐτὸς ἔσο, ὥσπερ εἰκὼν προκειμένος,
 ὥσπερ νόμος ἔμψυχος, ὥσπερ κανὼν καὶ ὅρος τῆς εὐζωίας· τὸν
 γὰρ διδάσκαλον τοιοῦτον εἶναι χρή. “Ἐν λόγῳ,” ὥς καὶ
 φθέγγεσθαι μετ' εὐκολίας· “ἐν ἀναστροφῇ,” α τῇ τῆς ἐκκλησίας·

2 Tit. ii. 7.

οὐ δ.] δ. οὐ B.K. ἰ αὐθεντίας ter K. semel ante corr. B. εἰ et
 ἕτερον om. C. ἡ ὅταν] + γὰρ Cat. + μὲν γὰρ B.K. ἰ φησὶν om. B.C.K.
 ἢ μὴ] ἀλλ' οὐ B.K. Statim πάντας δ. φησὶ; L. ἰ ποῦ—φησὶ om. C.
 ὡν om. K. Cat. ἡ αὐτὸν K. ὁ ἐκδικῇ L. Mox αὐτὸν ἰ. σαυτὸν L.
 Ῥ τῶν om. C. ἰ ἐπιτάττει . . . προνοῇ B.C.K. ἰ οὐκέτι] οὐκ ἔστι K. ὁ
 κοινὸν B.C.I.K. Cat. τῷ κοινῷ Edd. ἰ ἡ τοῦτο—καταφρ. σου] τοῦτο οὖν
 ἔστιν ὁ φησὶ· μηδεὶς σου τ. ν. καταφρονεῖτω· ἢ εἰ μὴ τοῦτο, ἐκεῖνό ἐστιν εἰπεῖν,
 ὅτι ὁ διδάσκαλος πολλὴν τὴν ἀκρίβειαν ἔχειν ὀφείλει περὶ τὸν βίον, ὥστε παρὰ
 τῶν μαθητῶν μὴ καταφρονεῖσθαι B.K. ὡς] + μὲν L. Mox ἂν assumtum
 ex B.K. Cat. ὡς μᾶλλον] + διὰ τοῦτο καὶ ἐπάγει λέγων B.K.L. Sav. cet.
 ὅ πάντας ἑαυτὸν C. ὡς παρεχόμενος] παρέχε, φησὶ B.K. ὡς om. K.
 α τῇ τῆς ἐκ.] Sic B.K. Cat. τῇ om. C.I.L. Haec desunt in Edd. Vetus ver-
 tit: ut ecclesiae sit propositus ad imitandum.

“ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει,” τῇ ὁρθῇ “ἐν ἀγνείᾳ,” ἐν σωφροσύνῃ. “Ἔως ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.” Τιμοθέῳ κελεύει προσέχειν τῇ ἀναγνώσει. ^ε Ἀκούωμεν ἅπαντες, καὶ παιδευόμεθα μὴ ἀμελεῖν τῆς τῶν ^θθειῶν μελέτης. Ἰδοὺ πάλιν, “Ἔως ἔρχομαι,” φησὶν. ^β Ὁρα ^Β πῶς αὐτὸν παραμυθεῖται· εἰκὸς γὰρ αὐτὸν ἀπορφανισθέντα ζητεῖν αὐτόν. “Ἔως ἔρχομαι, φησὶ, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει,” τῇ τῶν ^θθειῶν γραφῶν “τῇ παρακλήσει,” τῇ πρὸς ἀλλήλους “τῇ ^ιδιδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας.” Τὴν διδασκαλίαν ^κ φησὶν ἐνταῦθα. “Μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.” Οὐ περὶ πρεσβυτέρων ^ι φησὶν ἐνταῦθα, ἀλλὰ περὶ ἐπισκόπων· οὐ γὰρ δὴ πρεσβύτεροι τὸν ἐπίσκοπον χειροτόνουν.

³ “Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι.” Ὁρα πῶς πολλάκις περὶ τῶν αὐτῶν αὐτῷ παρεγγυᾷ, δεῖξαι βουλόμενος, ὅτι μάλιστα πάντων ἐν τούτοις σπουδάζειν τὸν διδάσκαλον χρή. ⁴ “Ἐπεχε ^С σεαυτῷ, ^μ φησὶ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ, ἐπίμενε ^η αὐτοῖς.” Τούτῃστι, πρόσεχε σεαυτῷ, καὶ δίδασκε ^υ καὶ τοὺς λοιπούς. “Τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.” Ὁ γὰρ τοῖς τῆς διδασκαλίας ἐντρεφόμενος λόγοις, ⁹ πρότερον αὐτὸς καρποῦται τὴν ὠφέλειαν· ἐν τῷ γὰρ παραινεῖν ἑτέροις, καὶ ἑαυτὸν κατανύσσει. Οὐ γὰρ δὴ πρὸς Τιμόθεον ταῦτα εἴρηται, ἀλλὰ πρὸς πάντας. Εἰ δὲ τῷ νεκροῦς ἀνιστῶντι ^α ταῦτά φησι, ^Δ τί ἐροῦμεν ἡμεῖς; Καὶ ὁ Χριστὸς δέ ^ε φησιν· ⁵ “Ὅς ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη.” Καὶ πάλιν ^ω ὁ μακάριος Παῦλός φησιν· ⁶ “Ἰνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.” ² Καὶ μάλιστα πάντων αὐτὸς τοῦτο ἔπραττε, παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλου ^γ παιδευόμενος τὸν πατρῶον νόμον, ὥστε καὶ μετὰ ταῦτα αὐτὸν εἰκὸς προσέχειν τῇ ἀναγνώσει· ὁ γὰρ ἑτέροις ταῦτα παραινῶν, ἑαυτῷ προτέρῳ παρήνευσεν αὐν.

³ v. 15.

⁴ v. 16.

⁵ Matth. xiii. 52.

⁶ Rom. xv. 4.

^β ἀγάπῃ] + τῇ πρὸς τοὺς διδασκομένους B.K. ^γ τῇ ὁρθῇ post ἀγνεία vulgo legitur, invitis B.K.L. Cat. ^δ ἐν] τῇ ἐν B.K. ^ε ἀκούσωμεν I. Statim πάντες C. ^θ θειῶν] + γραφῶν B.K. Sav. cet. ^ς ὁρᾷς I. ^η αὐτὸν accessit ex B.I.K.L. Cat. ^ι διδασκαλίᾳ] + τῇ πρὸς πάντας B.K. Vet. Sav. cet. invita Cat. ^κ φησὶν ἐνταῦθα] ἐνταῦθα προφητείας εἶπεν (λέγει Sav. cet.) B.K. Sav. cet. ^λ φησὶν] λέγει K. ^μ φησὶ om. B.K. ^η ἐν αὐτοῖς C. ^ο καὶ om. L. Cat. ^ρ σου] + καλῶς εἶπε, καὶ σεαυτὸν B.K. Sav. cet. ⁹ πρότερος L. Cat. ^τ γὰρ δὴ om. B.K. ^α ταῦτά φ.] τοιαῦτα παραινῶν B.K. Sav. cet. ^ε φησιν] τὸ περὶ τῶν διδασκάλων ἀνίσταται λέγων· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασ. τῶν οὐρ. ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη B.K. Sav. cet. ^ω ὁμοιος—οἰκοδεσπότη om. C. Sav. cet. Post ἀνθρώπῳ add. φησιν B.K. ^ω ὁ μακ. Π. φησιν] αὐτὸς οὗτος ὁ ἀπόστολος τὸ αὐτὸ παραινῶν ἀλλαχοῦ λέγει B.K. ὁ μακ. Π. τὸ αὐτὸ παραινῶν φησιν Sav. cet. ² καὶ] + γὰρ B.K. ^γ πεπαιδευμένος B.K.

‘Ορᾶς γοῦν αὐτὸν συνεχῶς ταῖς τῶν προφητῶν κεχρημένον μαρ- E
τυρίαις, καὶ ²θεωροῦντα τὰ ἐν αὐταῖς; Εἶτα Παῦλος μὲν προσ-
έχει τῇ ἀναγνώσει· οὐ γάρ ἐστι μικρὰν ἀπὸ τῶν γραφῶν ὠφέ-
λειαν καρπῶσασθαι· ἡμεῖς δὲ ³ῥαθυμούμεν; “Ἴνα σου ⁴γὰρ ἡ
προκοπή, ⁵φησὶ, φανερά ἢ ἐν πᾶσιν.” Ὅρᾶς ὅτι ⁶ἐβούλετο
αὐτὸν καὶ ἐν τούτῳ μέγαν γενέσθαι καὶ θαυμαστὸν, ⁷καὶ ὅτι
ἐδεῖτο αὐτοῦ, φησὶν, ἔτι; “Ἴνα σου ἡ προκοπή φανερά ἢ ἐν
πᾶσι” μὴ ἐν τῷ ⁸βίῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ λόγῳ τῷ διδα- F
σκαλικῷ.

(300) ⁷ “⁸Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξης.” Ἄρα τὸ ⁹ἁξίωμα φη-
σιν; Οὐκ ἔγωγε οἶμαι, ἀλλὰ περὶ παντὸς γεγενηκότος. Τί
οὖν, ἂν δέηται διορθώσεως; ¹⁰Ὡς ἂν εἰ πρὸς πατέρα, φησὶ, ⁶¹⁹
προσενεχθείης ¹¹ἁμαρτόντα, οὕτω καὶ πρὸς ἐκείνον ¹²διαλέγου.
¹³“¹⁴Πρεσβυτέρας ὡς μητέρας, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς, νεωτέρας
ὡς ἀδελφὰς, ἐν πάσῃ ἀγνεΐᾳ.” Αὕτη τοῦ πράγματος ἡ φύσις
φορτικόν ¹⁵τι, φησὶ, τὸ ἐλέγχεσθαι λέγω, καὶ μάλιστα ὅταν
καὶ εἰς γέροντα γένηται, ¹⁶καὶ παρὰ νέου, τριπλοῦν γίνεται τὸ
τῆς προκετείας. Παραμυθεῖται οὖν ¹⁷αὐτὸ τῷ τρόπῳ καὶ τῇ
προσηνεΐᾳ. ¹⁸Ἐνεστι ¹⁹γὰρ ἀνεπιυχθῶς ἐλέγχειν, εἴ τις θέλοι
τοῦτο ἀσκεῖν· ²⁰πολλῆς μὲν γὰρ συνέσεώς ἐστιν, ἔνεστι δέ.
“²¹Νεωτέρους ὡς ἀδελφούς,” φησὶ. Διὰ τί καὶ ἐνταῦθα τοῦτο B
παρήνεσε; Τὸ θρασὺ πάλιν διὰ ²²τὴν ἡλικίαν αἰνιττόμενος. Δεῖ
τοῖνυν καὶ ἐνταῦθα παραμυθεῖσθαι τὸ πρᾶγμα τῇ ἐπιεικείᾳ.
“²³Νεωτέρας, φησὶν, ὡς ἀδελφάς” καὶ προσέθηκεν, “ἐν πάσῃ
ἀγνεΐᾳ.” Μή μοι, φησὶ, τὴν τῆς μίξεως μόνον εἴπῃς ἁμαρτίαν,
ἀλλὰ μὴδὲ ²⁴ὑποψίαν δῶς. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ πρὸς τὰς νεωτέρας
²⁵γινόμεναι ὁμιλίαι δυσκόλως διαφεύγουσιν ὑποψίαν, δεῖ δὲ γε-

7 CAP. V. v. 1.

6 v. 2.

² θεωροῦν L. τὰ om. C. ³ ῥαθυμούμεν I.L. Post h. v. add. καὶ παρέργως
ἀκούομεν; καὶ πόσῃ οὐκ ἂν εἴημεν κολάσεως ἄξιοι; B.K. Sav. cet. ⁴ γὰρ
om. B.K. ⁵ φησὶ om. B.K. post ἢ transp. Edd. ⁶ ἡβούλετο B.I. Veron.
⁷ καὶ ὅτι—ἔτι] διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε, δεικνύς ὅτι ἐδ. αὐτοῦ ἔτι. τί ἐστὶν B.K.
Sav. cet. ⁸ βίῳ] + φησὶ iidem. ⁹ πρεσβ.] + φησὶ L. ¹⁰ ἁξίωμα] + νῦν
B.K. Sav. cet. ¹¹ ὡς] μὴ (οὐκ Sav. cet.) ἐπιπλήξης, φησὶν, ἀλλ' ὡς B.K.
Sav. cet. Mox φησὶ om. B.K. ¹² ἁμαρτάνοντα K. Cat. ¹³ διαλέγου] +
διὸ καὶ ἐπάγει, ἀλλὰ παρακαλεῖ ὡς πατέρα C. Idem inverso ord. legit, νεωτέ-
ρους ὡς ἀδ. πρεσβ. ὡς μητέρας. ¹⁴ πρεσβυτέρας—αὕτη] καλῶς εἶπε, μὴ ἐπι-
πλήξης· οὐδὲ γὰρ ὅτι αὕτη B.K. ¹⁵ τι om. B.K. ἐστὶ προ φησὶ B.K. Cat.
Sav. cet. ¹⁶ καὶ] ἂν δὲ καὶ B.K. Sav. cet. ¹⁷ αὐτῷ L. ¹⁸ γὰρ om. C.
Mox θέλοι προ θέλει B.I.K.L. ¹⁹ πολλῆς—παρήνεσε;] ἀλλ' ὥστε τοῦτο
κατορθοῦν πολλῆς σ. δεῖ. πρεσβυτέρας ὡς μ. (+ νεωτέρους ὡς ἀ. K.) νεωτέρας ὡς
ἀδελφάς. τί διδάξαι βουλόμενος ἐνταῦθα τοῦτο εἶπε; B.K. ²⁰ τὴν ἡλικίαν—
ἐνταῦθα] τῆς ἡλικίας αἰνιττεται, καὶ διδάσκει τίνα τρόπον προσήκει τὸν ἐλεγχον
ποιεῖσθαι, καὶ ὅτι δεῖ B.K. ²¹ νεωτέρας—μή μοι, φησὶ] εἰπὼν δέ, νεωτέρας ὡς
ἀδ. οὐκ ἀρκεῖται τούτῳ, ἀλλὰ προστίθησι τὸ ἐν π. ἀ. δηλῶν διὰ τοῦτου ὅτι μὴ μοι
B.K. ²² ὑποψίαν] + φησὶ B.K. ²³ γινόμεναι C. Mox γίνεσθαι L.

TOM. VI.

P

νέσθαι παρὰ τοῦ ἐπισκόπου ^x τοῦτο, διὰ τοῦτό ^y φησι, “μετὰ
C πάσης ἀγνείας.” Τί λέγεις, ^z εἰπέ μοι; Τιμοθέε ταῦτα ἐπι-
τάττει; Ναί, φησί. ^a διὰ γὰρ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένη διαλέγομαι.
Εἰ δὲ Τιμοθέε ταῦτα ἐπιτάττει, ἐνοσίτω ἕκαστος τῶν ἄλλων
ὁποῖος εἶναι ^b ὀφείλει, μήτε ὑποψίαν παρέχων, μήτε σκιὰν προ-
φάσεως τοῖς διαβάλλειν ^c βουλομένοις.

⁹ “Χήρας τίμα, τὰς ὄντως χήρας.” Διὰ τί μηδὲν περὶ
παρθενίας ^d διαλέγεται, μηδὲ λέγει, παρθένους τίμα; “Ὅτι
μοι δοκοῦσι μηδὲ εἶναι τότε, ἢ ^e καὶ ἐκπεπτωκένας. “Ἥδη
γὰρ, φησί, τινὲς ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.” “Χή-
D ρας τίμα, τὰς ὄντως χήρας,” ^f φησὶν. “Ἄρα ἔστι μὴ ἔχειν
μὲν ἄνδρα, ^g μὴ εἶναι δὲ χήραν. “Ὡσπερ γὰρ τὴν παρθένον
οὐ τοῦτο ποιεῖ ^h παρθένον, τὸ μὴ ὠμιληκέναι γάμφ, ἀλλὰ πολ-
λῶν καὶ ⁱ ἐτέρων δεῖ, τοῦ ἀμέμπτου, τοῦ εὐπροσέδρου· οὕτω καὶ
^k ἐπὶ τῆς χηρείας· πολλῆς δέονται τῆς τιμῆς, εἰκότως· διότι
ἄνδρας οὐκ ἔχουσι· τὸ πρᾶγμα ἐπενείδιστον εἶναι δοκεῖ καὶ
^l δυσωπίωνιστον παρὰ τοῖς πολλοῖς. Διὰ τοῦτο πολλῆς αὐτὴν
E βούλεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἀπολαύειν τιμῆς· οὐ διὰ τοῦτο δὲ
μόνον, ἀλλ’ ἐπειδὴ καὶ ἄξια ἐστίν. ¹⁰ “Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ
^m ἔκγονα ἔχει, μαυθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν,
καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνους.” ⁿ “Ὁρα τοῦ Παύλου
τὸ συνετὸν, πῶς πολλαχοῦ ἀπὸ ἀνθρωπίνων προτρέπει λογι-
σμῶν. Οὐ γὰρ ἔθηκεν ἐνταῦθα μέγα τι καὶ ὑψηλόν, ἀλλ’ ὅπερ
ἐστὶν εὐσυνείδητον· “καὶ ἀμοιβὰς, φησὶν, ^o ἀποδιδόναι τοῖς
προγόνους.” Πῶς; Τῆς ἀνατροφῆς, τῆς αὐξήσεως ῥαπέλαυσας,
F πολλῆς τῆς τιμῆς· ἀπῆλθον ἐκεῖνοι· οὐκ ἡδυνήθης αὐτοῖς ἀπο-
δοῦναι τὴν ἀμοιβήν· οὐ γὰρ δὴ ^q καὶ αὕτη ἐγέννησας αὐτούς,

9 v. 3.

10 v. 4.

^x τοῦτο] καὶ τοῦτο B.K. Sav. cet. ^y φησι, μετὰ π. ἀ.] τὸ (ὁ om. Sav. cet.)
ἐν π. ἀ. προστίθῃσι, δηλῶν ὅτι μετὰ π. ἀ. προσήκει τὰς πρὸς αὐτὰς ὁμιλίας ποιεῖν
B.K. Sav. cet. ^z εἰπέ μοι om. B.K. ^a διὰ γὰρ αὐτοῦ] Sic C.I.L. διὰ γὰρ
τούτου K. δι’ αὐτοῦ γὰρ Edd. ^b ὀφείλει] + καὶ πῶς διακείσθαι B.K. ^c πει-
ρωμένοις L. ^d διατάττειται B.C.I.K. invitis Cat. Vet. ^e καὶ] οὐσας B.K.
^f φησὶν om. B.K. ante τίμα transp. L. ^g μὴ—χήραν] χήραν δὲ μὴ εἶναι. καὶ
μὴ θαυμάσης B.K. ^h παρθένον] + μόνον B.K. ⁱ ἐτέρων] + πρὸς τοῦτο B.K.
^k ἐπὶ τῆς χηρείας (χήρας L. Cat.) πολλῆς (+ οὖν L.) δέονται (+ αἱ ὄντως χήραι L.)
τῆς τιμῆς (+ καὶ L.) εἰκότως—ἔχουσι] χήραν οὐχ ἢ τοῦ ἀνδρὸς ἐρημία ποιεῖ ἀπλῶς,
ἀλλ’ ἢ μετὰ σωφροσύνης ὑπομονῇ, ἢ ἐκ πάντων μόνωσις. τὰς τοιαύτας χήρας τιμᾶν
παρανεῖ, εἰκότως· πολλῆς γὰρ δέονται τιμῆς μεμονωμέναι· ἄνδρας οὐκ ἔχουσι τοὺς
προσσηγομένους B.K. Sav. cet. ^l δυσωπίωνιστον I. δυσωπίωνιστον C. δυσωπί-
ωνιστον Cat. In L. locus sic legitur: τὸ πρ. ἐπον. δοκεῖ τοῖς πολλοῖς καὶ δυσή-
νωστον. ^m ἔκγονα B.K.L. ⁿ ὅρα—προγόνους om. L. ^o δίδόναι K.
^p ἀπῆλυσας B.C.I. ἀπέλαυσας—τιμῆς] οἶον, ἀπ. πολλῆς τῆς ἐπιμελείας B.K.
Sav. cet. Post αὐξήσεως plene interpungunt Edd. ^q καὶ om. B. Mox
αὐτούς om. K.

“οὐδὲ ἀνέθρεψας” ἐν τοῖς ἑκγόνοις ἐκείνου ἀμείβου, ἀποδίδου τὸ ὀφείλημα διὰ τῶν παίδων. “Μανθανέτωσαν, φησὶ, πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν.” Ἐνταῦθα τὸ εὖ ποιεῖν ὡς ἀπλούστερον. “Τοῦτο γάρ, φησὶν, ἔστιν ἀπόδεκτον ἐνώπιον θεοῦ.” Ἐπειδὴ δὲ εἶπε, “τὰς ὄντως χήρας,” λέγει τίς ἐστὶν ἡ ὄντως χήρα. ¹¹ “Ἡ δὲ ὄντως χήρα, φησὶ, καὶ μεμονωμένη ἤλπικεν ἐπὶ τὸν θεόν, καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκεν.” Εἴ τις, φησὶ, μὴ κοσμικὸν ἐπανήρηται βίον, καὶ ἐν χηρείᾳ οὖσα, αὕτη ὄντως χήρα ἐστίν· ἡ ἐπὶ τὸν θεὸν ἐλπίζουσα ὡς χρὴ, ἡ ἀδείσει προσανέχουσα καὶ προσκαρτεροῦσα νυκτὸς καὶ ἡμέρας, αὕτη χήρα ἐστίν· οὐχ ὡς καὶ τῆς τέκνα ἐχούσης οὐχὶ χήρας βούσσης· καὶ γὰρ καὶ ἐκείνην θαυμάζει τὴν παιδοτροφοῦσαν ὡς χρὴ· ἀλλ’ εἴ τις τέκνα μὴ ἔχει, τουτέστιν, ἡ μεμονωμένη οὖσα. Εἴτα παραμυθεῖται αὐτήν, ὡς οὐκ ἔχουσιν τέκνα, εἰπὼν, ὅτι τοῦτό ἐστι χήραν μάλιστα εἶναι, ὅταν μὴ τῆς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς παραμυθίας, ἀλλὰ καὶ τῆς παρὰ τῶν τέκνων ἀπεστερημένη οὖσα ἐτύχη· ἔχει γὰρ τὸν θεὸν ἀντὶ πάντων. Οὐ γὰρ μὴ ἔχουσα τέκνα ἐλάττων ἐστίν, ἀλλὰ τὸ εἰλεῖται αὐτῇ C διὰ τὴν τῶν παίδων ἀπουσίαν πληροὶ τῇ παραμυθίᾳ. ¹ Μὴ ἄλγει, φησὶν, ἐὰν ἀκούσης, ὅτι δεῖ παιδοτροφεῖν, ὡς οὐκ ἔχουσα τέκνα, ὡς ἐκ τούτου ἐλαττουμένου σοι τοῦ ἀξιώματος· ὄντως εἰ χήρα. “Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκεν.” Ἐπειδὴ γὰρ πολλαὶ τέκνα ἔχουσιν τὴν χηρείαν αἰροῦνται, οὐχ ἵνα τοῦ βίου τὰς ἀφορμὰς περικόψωσιν, ἀλλ’ ἵνα μᾶλλον αὐτὰς ἐξάψωσιν, ἵνα μετὰ πλείονος αὐθεντίας ἅπαντα πράττωσι, καὶ κοσμικαῖς μᾶλλον ἐκδοῖεν ἑαυτὰς ἐπιθυμίαις, ὅτι φησὶν; “Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκεν.” Τί λέγεις; καὶ χήρα γυνὴ οὐκ ὀφείλει σπαταλᾶν; Οὐ, φησὶν. Εἰ τοίνυν καὶ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς φύσεως ἀσθενούσης οὐδὲ οὕτως ἀναγκαῖα ἡ σπατάλη, ἀλλὰ θανάτου πρόξενος, θανάτου τοῦ αἰωνίου, τί αὖ εἴποιεν ἄνδρες

¹¹ v. 5, 6.

“οὐδὲ” καὶ L. Post ἀνέθρεψας add. μόνη I. ἑγγόνοις B.K. Statim ἐκείνου B.C.I.K. αὕτη L. αὐτοῦ Edd. ἡ οἶκον C.I.K.L. οἶκον ἡ Edd. φησὶν λέγει B.K. τοῦτο γάρ, φ. εἴτα ἵνα μᾶλλον ἐπάρη, ἐπήγαγε· τοῦτο γάρ B.K. Sav. cet. τοῦ θεοῦ B.C.K. Sav. cet. φησὶ om. B.K. Sav. cet. εἴ τις] ἦτις B.L. δεήσεσι Cat. βούσσης] + τοῦτο οὕτως εἶπεν B.K. τὴν om. B.K. ἀλλ’ ἦτις B.K.L. ἀλλὰ τις ante corr. C. τύχοι B.K. οὐ γὰρ—ἀλλὰ] ταύτην βουλόμενος τιμᾶσθαι καὶ οὐχὶ ἐλάττωνα ἡγείσθαι τῷ μὴ ἔχειν τέκνα, οὕτως εἶπεν διὰ B.K. ἐλλείπον L. ἀποστέρσιν B.K. μὴ ἄλγει, φ.] ὁ οὖν λέγει τοιοῦτό (τοῦτό B.) ἐστὶ· μὴ ἄλγει B.K. Sav. cet. μὴ ἄλγει τοίνυν Veron. ὡς om. B.K. σπαταλῶσα] + φησὶ L. ἐροῦνται I. ἀρνοῦνται K. αὐθεντίας K. Cat. τί] διὰ τοῦτο B.K. Sav. cet. πρόξενος] πρ. γίνεται K. γίνεται πρ. B. Sav. cet. Statim θανάτου om. L.

σπαταλῶντες; Εικότως δέ ⁹φησιν, “Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκεν.” ¹Ἰδωμεν τί τῶν ζώντων ἔργον ἐστὶ, ²καὶ τῶν τεθνηκότων, ³καὶ ποῦ τάξομεν ταύτην. Οἱ ζῶντες τὰ τῆς ζωῆς ἐνεργούσι τῆς μελλούσης, τῆς ὄντως ζωῆς. Τίνα δέ ἐστι τῆς μελλούσης ζωῆς, περὶ ἣν ἡμᾶς ἡσυχολῆσθαι προσήκει τὸν ἅπαντα χρόνον, ἄκουε τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ¹² “Δεῦτε, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπεινάσα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με.” ¹³ Οἱ ζῶντες οὐχὶ ¹⁴τούτῳ διεστῆκασιν τῶν νεκρῶν μόνον, τῷ τὸν ἥλιον ὁρᾶν, ¹⁵καὶ τὸν αἆρα· οὐ ¹⁶τούτῳ, φαμέν, ἀλλὰ τῷ ἀγαθόν τι ποιεῖν· ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο ¹⁷προσῇ, τῶν τεθνεώτων οὐδὲν ¹⁸κρείττον ἐσονται.

F ¹⁹Καὶ ἵνα μάθης, ἄκουε πῶς ἐστὶ καὶ ἀποθανόντα ζῆν. ¹³ “Ὁ θεὸς, φησὶν, οὐκ ἐστὶ ²⁰νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.” Ἀλλὰ 621 τοῦτο, φησὶν, αἰνιγμα πάλιν. Οὐκοῦν ἀμφότερα ²¹ἐπιλυσώμεθα. Τέθνηκε τις ζῶν, ὅταν ἐν σπατάλῃ διάγῃ. Πῶς; Τῇ γαστρὶ ζῇ μόνῃ, ταῖς δὲ ἄλλαις αἰσθήσεσιν οὐδαμῶς· ²²οἷον πῶς; οὐχ ὁρᾶ ἂ χρὴ ὁρᾶν, οὐκ ἀκούει ἂ χρὴ ἀκούειν, οὐ φθέγγεται ἂ δεῖ φθέγγεσθαι, ²³οὐδὲ τὰ τῶν ζώντων· ἀλλ’ ὥσπερ ἐκεῖνος ὁ τεταμένος ἐπὶ τῆς κλίνης τοὺς ὀφθαλμοὺς μύσας, καὶ ²⁴τὰ ὄμματα συνειλημμένος, τῶν ἥντων οὐδενὸς ἐπαίσθάνεται, οὕτω καὶ οὗτος· μᾶλλον δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ πολλῶ ²⁵χειρόν. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ καὶ ²⁶τῶν ἀγαθῶν ὁμοίως, καὶ τῶν κακῶν ἀνεπαίσθητος ἔχει· οὗτος δὲ ἐκείνων αἰσθάνεται ²⁷μόνων, τῶν ²⁸κακῶν, πρὸς δὲ B τὰ ἀγαθὰ ²⁹τῷ κειμένῳ ὁμοίως ἐστὶν ἀκίνητος. ³⁰Οὐδὲν αὐτὸν κινεῖ τῶν τῆς μελλούσης ζωῆς· οὕτω καὶ τέθνηκε· καθάπερ εἰς κατὰδυσίν τινα σκοτεινὴν καὶ ³¹ζόφον, καὶ ἄντρον πολλῆς ἀκαθαρσίας γέμον, λαβοῦσα εἰς τοὺς οἰκείους αὐτὸν κόλπους ἢ ³²τρυφῇ, διαπαντὸς ἐν σκότῳ ποιεῖ διατρίβειν, ³³καθάπερ τοὺς

¹² Matth. xxv. 34, 35.

¹³ Ibid. xxii. 32.

⁹ φησιν] εἶπεν B.K. ¹ Ἰδωμεν] ἀλλ’ ἵνα μάθης, φέρε ἰδωμεν B.K. Sav. cet. ² καὶ] + τί B.K.L. Sav. cet. ³ καὶ] + τότε ἐροῦμεν B.K. Mox τάξομεν I. ⁴ οἱ] + οὖν L. ⁵ τοῦτο ... τὸ I. ⁶ καὶ] + πνεῖν B.K. Sav. cet. ⁷ τοῦτο I.L. Veron. Mox τὸ ἁγ. I. ⁸ προσῇ (pro προσεῇ) Cat. ⁹ κρείττων ante corr. C. χειρόν Cat. κρείττονες B.K. Sav. cet. ¹⁰ καὶ—[ζῆν] καὶ ὅτι ἀληθὲς, ἄκουε τῆς γραφῆς πῶς ἐστὶ καὶ ἀπ. [ζῆν μαρτυρούσης B.K. ἄκουε post [ζῆν transp. L. ¹¹ νεκρῶν] + θεὸς B.K. ¹² ἐπιλυσώμεθα I. ¹³ οἷον πῶς;] πῶς; οἷον B.K. οἷον πῶς Edd. ¹⁴ οὐδὲ] οὐ B.K. Post ζώντων add. ἐνεργεῖ B.K. Sav. cet. ¹⁵ τὸ ὄμμα I. τὸ σῶμα L. Statim συνειλημμένος L. ¹⁶ ὄντων] Sic Sav. cet. ὄντων (corr. e μελλόντων) K. παρόντων I. μελλόντων B.C.L. Veron. ¹⁷ χειρόν B.K. ¹⁸ τῶν om. C. ¹⁹ μόνον B. ²⁰ κακῶν] + λέγω B.K. Sav. cet. ²¹ τῶν κειμένων I. ²² οὐδὲν—καθάπερ] οὕτω μὲν οὖν καὶ τέθνηκεν. οὐδὲν γὰρ αὐτὸν κ. τ. τ. μ. ζ. ἀλλὰ καθάπερ B.K. Sav. cet. ²³ [ζοφώρῃ B.K.L. Sav. cet. Statim ἢ pro καὶ B.K. ²⁴ τρυφῇ] Sic I.L. ψυχῇ C. Veron. μέθῃ B.K. Sav. cet. ²⁵ καθάπερ] ὥσπερ B.K. Sav. cet.

τεθνεώτας. "Οταν γὰρ τὸν πάντα χρόνον ^ατὸν μὲν ἀριστῶν, τὸν δὲ μεθύων διατελῇ, οὐχὶ ἐν σκότῳ ἐστίν; οὐχὶ νεκρὸς ἔστι; Καὶ ^βαὐτὴν δὲ τὴν ἔω, ἣν δοκεῖ νήφειν, οὐκ ἔχει νήψιν καθαρὰν, ^γτῷ μὲν δὲ τὸν ἐσπερινὸν ἤδη κεκενώσθαι οἶνον καὶ ἀπηντλησθαι, ^δκαὶ ^ετοῦ μέλλοντος σφοδρῶ τῇ ἐπιθυμίᾳ κατέχεσθαι, ^ςκαὶ κείμενον ὁρᾶν, ^ζκαὶ δείλῃς καὶ μεσημβρίας ^ηἐν κώμοις διάγειν, καὶ πᾶσαν τὴν νύκτα ἐν ὕπνῳ βαθεῖ, ^θκαὶ τοῦ ὄρθρου τὸ πλεόν. Τοῦτον οὖν, εἰπέ μοι, μετὰ τῶν ζώντων ἀριθμήσομεν; Τί ἂν τις εἴποι τὸν πολὺν χειμῶνα τὸν ἀπὸ τῆς τρυφῆς, τὸν εἰς τὴν ψυχὴν, τὸν εἰς ^ιτὰ σώματα εἰσρέομενον; Καθάπερ γὰρ ἡ συνεχὴς ^κσυννέφεια καὶ διηνεκὴς οὐκ ἀφίησι τὴν ἀκτίνα διαλάμψαι ποτέ· οὕτως οἱ τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ οἴνου ἀτμοὶ, καθάπερ τινὰ σκόπελον τὸν ἐγκέφαλον ἀπολαβόντες, καὶ πυκνὸν ἐκεῖ στή- ^λσαντες νέφος, τὸ ^μλογικὸν οὐκ ἀφιάσιν ^νἐκταθῆναι ποτε, ἐν πολλῇ σκοτομῇ κατέχοντες ^ξτὸν ταῦτα παθόντα. Πόσος λοιπὸν ἔνδον ὁ χειμῶν; Καθάπερ γὰρ πλημμύρας γενομένης, καὶ τοῦ ὕδατος τῶν ἐργαστηρίων τὰ πρόθυρα ^οὑπερπηδήσαντος, τοὺς ἐνοικούντας ὀρῶμεν ἀεὶ θορυβουμένους, καὶ ^πἰδίσκους καὶ ἀμφορέας καὶ σπόγγους, καὶ ἕτερα πολλὰ ἐπινοοῦντας, ὥστε ἀπαντλῆσαι, ἵνα μὴ καὶ τοὺς θεμελίους ^ρδιασῇψῃ, καὶ τὰ ^ςσκεύη ^τἅπαντα ἄχρηστα ^θἐργάσῃται· οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ ὅταν ὑπέραν- ^ιτλος γένηται τῇ πολλῇ τρυφῇ, θορυβοῦνται μὲν ἔνδον οἱ λογι- ^κσμοὶ, τὸ δὲ ἥδη συναχθὲν οὐκέτι κενῶσαι ^λἰσχύοντες τῷ πάλιν ἕτερον ἐπεισελθεῖν, ^μκαὶ πολὺς ὁ χειμῶν. Μὴ γάρ μοι τὸ πρόσωπον ἴδῃς φαιδρὸν καὶ σεσηρὸς, ἀλλὰ τὰ ἔνδον ἐξέτασον, καὶ πολλῆς ὄψει γέμοντα τῆς κατηφείας· καὶ εἶγε ἐνὴν τὴν ψυχὴν ἐκβαλόντα τοῖς τοῦ σώματος ὀφθαλμοῖς ὑποβαλεῖν, εἶδες ἂν τὴν τοῦ σπαταλῶντος κατηφῇ, στνυγνὴν, ^νκαὶ ὀδυνηράν, ^ξκαὶ κατισχνωμένην. "Οσφ γὰρ ἂν τὸ σῶμα ^ολιπαίνεται καὶ παχύ- ^πνηται, τοσοῦτῃ μᾶλλον ἐκείνη κατισχνούται καὶ ἀσθενεστέρα

^α τὸν μὲν—τὸν δὲ] ἀριστοποιούμενος καὶ B.K. ^β ἐστὶ om. C. Post ἐστὶ add. τί τοῦτο λέγω; B.K. ^γ αὐτὴν] πρὸς αὐτὴν B.K. Sav. cet. δὲ om. B.K. ^δ τῷ μὲν] διὰ τὸ μήτε L. τῷ μήπω B.C.K. Sav. cet. ^ε τῷ μέλλοντι C.I.L. Veron. ^ς καὶ κ. ὁρᾶν om. B.K. Sav. cet. ^ζ καὶ] τῷ K. καὶ τῷ B. Sav. cet. ^η ἐν] καὶ ἐν I. καὶ ante πᾶσαν om. C.I. Veron. ^θ καὶ—πλεόν om. B.C.K. inclusum a Sav. ^ι τὸ σῶμα C. ^κ συννεφία B.C.K. ^λ λογιστικὸν B. ^μ ἐκτ. ποτε] που ἐκτ. B.K. ^ν τὸν ταῦτα—χειμῶν;] τὸν μεθύοντα. πόσον οἶε λοιπὸν ἔνδον εἶναι τὸν χειμῶνα τοῦ ταῦτα παθόντος; πόσον τὸν θόρυβον; B.K. Sav. cet. ^ξ ὑπερπεγμίσαντος B.K. ^ο καθίσκους B.K. Sav. cet. ^π discos Vet. ^ρ διασῇψαν C.I.L. Veron. ^ς σκεύη] ἐντὸς B.K. ^τ ἀπεργ. L. ^θ ἰσχύουσι C. Statim διὰ τὸ πάλιν L. ^ι καὶ] + διὰ τοῦτο I. καὶ om. B.K. Sav. cet. Post χειμῶν add. τίκεται τῶν παθῶν B.K. unde τίκεται assumserunt Sav. cet. ^λ καὶ accessit ex B.C.I.L. ^μ καὶ assumtum ex I.L. et corr. K. ^ν λιπαίνεται καὶ παχύνεται L.

^aγίνεται, τοσούτῳ ἑμᾶλλον θάπτεται. Καὶ καθάπερ ἐπὶ τῆς
 622 κόρης τῶν ὀφθαλμῶν, ἂν μὲν τοὺς ἔξωθεν ἐπικειμένους χιτωνί-
 σκους ἔργασῃ παχεῖς, οὐκ ἰσχύει τὸ διορατικὸν ἀφείναι ^κκαὶ
 ἀτενίσαι, τῆς ἀκτίνος ἐκκρουομένης ὑπὸ τῆς παχύτητος, καὶ σκό-
 τος γίνεται πολλάκις· οὕτω καὶ τὸ σῶμα, ^εἐπειδὴν λιπαίνεται,
 πολλὴν ^νεἰκὸς τὴν παχύτητα περικεῖσθαι. Ἄλλ' οἱ ^ετεθνεώτες
 σήπονται καὶ διαφθείρονται, καὶ πολὺς ἀπ' αὐτῶν ^αἰχὼρ διαρρεῖ.
^βΟὕτω καὶ ἐπὶ τῆς σκαταλώσεως ἔστιν ἰδεῖν, ^ετὸ ρεῦμα, τὸ
 φλέγμα, κόρυζα, λυγξ, ἔμετοι, ἐρυγαί· τὰ γὰρ ἄλλα, ^ακαὶ
 αἰσχροὺς εἰπεῖν, παρίημι. Τοσαύτῃ ^δγὰρ τῆς τρυφῆς ἢ τυραννίς·
^εὅσα μὴδὲ εἰπεῖν ἀνεχόμεθα, ^εταῦτα ποιεῖ αὐτὰς ὑπομένειν.
 B ^εΠῶς; διαρρεῖ τὸ σῶμα πάντοθεν. Ἄλλ' ἐσθίει καὶ πίνει;
 Ἄλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο ζωῆς ἀνθρωπίνης τεκμήριον, ἐπεὶ καὶ τὰ
 ἄλογα ἐσθίει καὶ πίνει. Νεκρᾶς τοίνυν τῆς ψυχῆς κειμένης, τί
 τὸ ὄφελος τῆς βρώσεως καὶ τῆς πόσεως; ^βΟὐδὲ γὰρ τοῦ σώ-
 ματος κειμένου νεκροῦ, εὐανθές· ἱμάτιον ^ιπεριβεβλημένον ^κὀνί-
 νησί τι· οὕτω καὶ σῶμα περικεῖμενον εὐανθές ^ινεκρᾷ ψυχῇ οὐδὲν
 ὠφελεῖ. Ὅταν ^μγὰρ αἰεὶ περὶ μαγείρων, ^ππερὶ τραπεζοποιῶν,
 C περὶ σιτοποιῶν ὁ λόγος αὐτῇ γίνηται, καὶ μὴδὲν εὐσεβές φθέγ-
 γηται, οὐχὶ τέθνηκε; ^οΤί γὰρ ἔστιν ἄνθρωπος, ἴδωμεν. ^ρΟἱ
 μὲν ἔξωθεν φασι ζῶον λογικόν, θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης
 δεκτικόν· ἡμεῖς δὲ μὴ ἀπ' ἐκείνων τὸν ὅρον θάμεθα, ἀλλὰ πόθεν;
 ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς. ^ρΠοῦ τοίνυν ὅρον ἐξέθετο ἀνθρώπου;
 Ἄκουε ^ρλεγοῦσης αὐτῆς· ^ιἩν ἄνθρωπος, ^ππῶς; “δίκαιος,
 ἀληθινὸς, θεοσεβὴς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγμα-
 τος.” Τοῦτο ἄνθρωπος. Καὶ πάλιν ἕτερός φησι· “Μέγα
 ἄνθρωπος, καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων.” Τοὺς δὲ μὴ τοιοῦτους,
 D καὶ νοῦ μετέχωσι, καὶ μυριάκις ἐπιστήμης ὧσι δεκτικοί, οὐκ
 οἶδεν ἢ γραφῇ λέγειν ἀνθρώπους, ἀλλὰ κύνας, καὶ ἵππους, καὶ
 ἔχεις, καὶ ὄφεις, καὶ ἀλώπεκας, καὶ λύκους, καὶ εἴ τι τούτων

14 Job. i. 2. Prov. xx. 6.

^a γίνεται] + καὶ ὅσῳ ἂν ἐκεῖνο θάληται B.K. Sav. cet. ^ε μᾶλλον] + αὐτῇ
 iidem. ^ν ἐργάσῃ] ἔχη iidem. effeceris Vet. ^κ καὶ om. I. ^κ ἐπὶ B.K.
 Post λιπαίνεται add. συνεχῶς B.K.L. Sav. cet. ^ν εἰκὸς] + αὐτῷ B.K.
^ε τεθνεώτες] + φησὶ B.K. Sav. cet. ^α δ' ἰχὼρ L. ^β οὕτω] ἀλλὰ τοῦτο B.K.
^ε τὸ ρ., τὸ φλ.] ἐντεῦθεν πολὺ τὸ φλ. ὁ χυμὸς B.K. ^δ γὰρ om. B. ^ε ὅσα]
 ὅτι δ B.K. Sav. cet. ^ε ταῦτα om. L. ^ε πῶς;] ἔτι οὖν ἐρωτᾷς πῶς B.K.
 Sav. cet. ^β οὐδὲ] ὥσπερ B.K. Sav. cet. ^ι περιβεβλημένου I. ^κ ὄν. τι]
 οὐδὲν ὄν. τι B.K. οὐδὲν ὄν. Sav. cet. ^ι νεκρᾷ ψυχῇ L. ^μ γὰρ] οὖν B.K.
 ἢ pro αἰεὶ L. ^π περὶ om. L. Mox περὶ σιτ. om. B.K. ^ο τί—ἴδωμεν]
 ἀλλ' εἰ βούλει, μάθωμεν τί ἐστὶν ἄν. B.K. ^ρ οἱ] καὶ οἱ B.K. μὲν assumptum
 ex B.I.K.L. ^ρ ποῦ τοίνυν] καὶ ποῦ ἢ γραφῇ B.K. ποῦ τοίνυν ἢ γρ. Sav. cet.
^ρ λεγ. αὐτῆς] τῆς θείας γραφῆς λεγ. L. ^ε πῶς; est in C.I.L. non in Edd.
^ε παντὸς] + κακοῦ καὶ L.

ἀτιμότερον τῶν θηρίων. Εἰ τοίνυν τοῦτο ἄνθρωπος, ὁ σπαταλῶν οὐκ ἄνθρωπος· πῶς γὰρ, ὁ μηδὲν τούτων φροντίζων; Οὐ γὰρ ἐνι σπατάλῃ ὁμοῦ καὶ νῆψιν συνελθεῖν· ταῦτα ἀλλήλων ἐστὶν ἀναιρετικά. Τοῦτο καὶ οἱ ἔξωθεν φασιν, ὅτι “Παχεῖα γαστήρ λεπτὸν οὐ τίκτει ὕψον.” Οἶδε καὶ ἀψύχους ἀνθρώπους ἡ γραφὴ Ε^κ καλεῖν· ¹⁵ “Διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς ^κσάρκας.” Καίτοιγε καὶ ψυχὴν εἶχον, ἀλλὰ ὕνεκράν. Ὡςπερ γὰρ περὶ τῶν ἐναρέτων, καὶ ἔχουσι σῶμα, ^κφαμέν, ὅλος ψυχὴ ἐστίν, ὅλος πνεῦμά ἐστιν, οὕτω καὶ περὶ τῶν ^κἐναντίων. Οὕτω καὶ Παῦλος ἔλεγεν· ¹⁶ “Ὑμεῖς οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί.” ἐπειδὴ μὴ τὰ τῆς σαρκὸς ἐπετέλουν. Οὕτως οἱ σπαταλῶντες οὐκ εἰσιν ἐν ψυχῇ, οὐδὲ ἐν πνεύματι.

“Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθηκε,” φησίν. ^b Ἀκούσατε, αἱ F πάντα τὸν χρόνον ἐν κώμοις διατρίβουσαι καὶ μέθαις, αἱ τοὺς μὲν πένητας περιορῶσαι ^κὑπὸ λιμοῦ τηκομένους καὶ ἀποθνήσκοντας, διηνεκῶς δὲ ὑμεῖς ὑπὸ τῆς τρυφῆς ἀποθνήσκουσαι. Δύο ^d γὰρ θανάτους ἐργάζεσθε, τὸν τῶν θλιβομένων, καὶ ^e τὸν ὑμῶν 623 αὐτῶν, ἀμφοτέρους ἐξ ἀμετρίας. Εἰ ^f γὰρ ἐκεράσατε τὴν ὑμετέραν πλησμονὴν βέκειν τῇ ἐνδείᾳ, δύο ζωὰς ^h ἐργάζεσθε. Τί διασπᾷς τὴν γαστέρα τὴν σὴν τῇ πλησμονῇ; τί κατατῆκεις τὴν τοῦ πένητος ἐνδείαν; Ταύτην πλέον τοῦ μέτρου ^κκατασῆπεις, ἐκείνην ὑπὲρ τὸ μέτρον ξηραίνεις. Ἐννόησον τίνα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ^ισιτίων, ποῦ μεταβάλλεται, καὶ τί γίνεται. Ἀρα οὐ δυσχεραίνεις ^κκαὶ πρὸς τὴν ἀκοήν; τί τοίνυν, ὥστε ^ππλείονα (303) ἐκείνα ἀποθέσθαι, σπουδάξεις; Οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ τὸ πλέον τῆς B ^οτροφῆς, ἢ κόπρου πλεονασμός. Ἐχει γὰρ ἡ φύσις μέτρα, καὶ ^ρτὰ πλέον ἐκείνων ἐπιβαλλόμενα οὐκέτι γίνεται τροφή, ἀλλὰ λύμη καὶ κόπρος πλείων. Θρέψον τὸ σῶμα, μὴ ἀποκτείνης. Διὰ τοῦτο τροφή ^κκέκληται, οὐχ ἵνα ἀπολλύωμεν αὐτὸ, ἀλλ’ ἵνα τρέφωμεν. Διὰ τοῦτο οἶμαι καὶ τὴν τροφήν εἰς τοῦτο ἐκκρίνεσθαι, ἵνα μὴ τῆς τρυφῆς ὤμεν ἐρασταί· ὡς εἰ μὴ τοῦτο

¹⁵ Gen. vi. 3.

¹⁶ Rom. viii. 9.

^γ νοῦν C.I.L. ^κ καλεῖν] + οὐ μὴ μείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τοῦτοιας B.K. Sav. cet. ^κ σαρκικούς C.L. Veron. Vet. ^γ νεκράν] ἐπειδὴ νεκράν αὐτὴν περιέφερον, σάρκας αὐτοὺς εἶπεν B.K. Sav. cet. ^κ φαμέν] ὁμοῦ φ. iidem. ^κ ἐναντίων] οὐ τοιοῦτων τὰ ἐναντία iidem. ^h ΗΘΙΚΟΝ. Κατὰ τρυφῆς καὶ σπατάλης διὰ πλείονων. Veron. ^c ἀπὸ C. ^d γὰρ om. B. Statim θαν. ἐντεῦθεν ἐργ. B.K. ^e τὸν om. L. ^f γὰρ] δὲ B.I.K. Sav. cet. ^g ἐκείνων L. ^h εἰρ.] ἀν εἰρ. B.K. ⁱ ἐν ἐνδείᾳ Edd. ἐν om. B.C.K.I.L. ^κ κατασπᾷνεις B.K. Sav. cet. Μοχ πῖζεῖς pro ξηραίνεις B.K. ⁱ σιτίων] + συμβαίνοντα B.K. ^κ καὶ om. C. ^π πλείον K. ^ο τροφῆς] Sic I.L. Edebatuρ τρυφῆς. ^ρ τὰ (τὸ K.) πλέον (πλείων B.K.) ἐκείνων ἐπιβ. (καταβ. B.K.)] Sic omnes. τὸ πλέον ἐκείνων Edd. ^κ κέκληται] + διὰ τοῦτο δέδοται B.K.

ἦν, μηδὲ εἰς ἄχρηστον ἦγε, μηδὲ ἐλυμαίνετο τῷ σώματι, οὐκ ἀν
 C ἔπαυσάμεθα ἀλλήλους καταπίνοντες. Εἰ γὰρ ὅσον ἐβουλόμεθα
 ἡδεχομένη ἡ γαστήρ τὸ πᾶν εἰργάζετο, καὶ τῷ σώματι παρέ-
 πεμπε, μυρίους ἂν εἶδες πολέμους καὶ μάχας. Εἰ γὰρ καὶ νῦν
 τῶν μὲν εἰς κόπρον ἐκκρινόμενων, τῶν δὲ εἰς αἷμα καὶ φλέγμα
 ἄχρηστον καὶ νόθον, ὅμως ἔπικείμεθα τρυφῶντες, καὶ πολ-
 λακίς οὐσίας ὀλοκλήρους ἐν τραπέζῃ μιᾷ καταναλίσκοντες· εἰ
 μὴ τοιοῦτον ἦν ἡ τὸ τέλος τῆς τρυφῆς, τί οὐκ ἂν ἐπράξαμεν;
 Πλείονος δυσωδίας πληροῦμεν ἑαυτούς, ὅταν μᾶλλον τρυφήσω-
 μεν, καθάπερ ἀσχοῦ τινος, τοῦ σώματος πάντοθεν διαρρέον-
 D τος. Ἐρεύγεται τις τοιοῦτον, ὡς καὶ τὸν ἐγκέφαλον λυμήνα-
 σθαι ἵτων ἔξωθεν· ἀτμοὶ πάντοθεν ἀπὸ τοῦ σώματος ἔξωφθαι,
 καθάπερ ἀπὸ καμίνου τῆς θερμότητος ἑσταπείσης ἔνδον. Εἰ δὲ οἱ
 ἔξωθεν οὕτω δυσχεραίνουσι, τί οἶε παθεῖν τὸν ἐγκέφαλον ἔν-
 δον, πληττόμενον συνεχῶς ὑπὸ τῶν ἀτμῶν; τί δὲ τοὺς ὀχετοὺς τοῦ
 αἵματος ζέοντος καὶ ἐμφραττομένου; τί δὲ τὰς δεξαμενὰς ἐκεί-
 νας, τὸ ἦπαρ, τὸν σπλῆνα; τί δὲ αὐτὰς τὰς ἀμάρas τῆς κόπρου;
 Καὶ τὸ χαλεπὸν, ὅτι ταύτας μὲν τὰς ἀμάρas προνοοῦμεθα, ὅπως
 E μὴ ἐμφραγῶσι, καὶ τὴν κόπρον εἰς τὰ ἄνω πέμψωσι, καὶ πάντα
 ὑπὲρ τούτου πράττομεν, κοντοῖς ὠθοῦντες, μακέλλαις σύροντες·
 τὰς δὲ ἀμάρas τῆς ἡμετέρας γαστρὸς οὐ διακαθαίρομεν, ἀλλ'
 ἐμφράττομεν καὶ πιλοῦμεν· καὶ τῆς κόπρου ἀνιούσης βᾶνω, ἔνθα
 ὁ βασιλεὺς αὐτὸς κάθηται, τὸν ἐγκέφαλον λέγω, οὐδεμίαν ποι-
 οῦμεθα πρόνοιαν. Διὰ τοι τοῦτο οὐχ ὡς βασιλεῖα ἔχοντες κό-
 σμιον, οὕτω πάντα πράττομεν, ἀλλ' ὡς κύνα τινὰ ἀκάθαρτον.
 Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς πόρρω ἀπέκτισεν ἐκεῖνα τὰ μέλη, ὥστε μηδε-
 μίαν ἐξ αὐτῶν δέχεσθαι λύμην. Ἄλλ' οὐκ ἐῷμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ
 F πάντα διαφθείρομεν τῇ ἀμετρίᾳ. Τί δ' ἂν τις εἴποι τὰ ἄλλα
 κακά; Ἀπόφραξον τοὺς ὀχετοὺς τῶν ἀμαρῶν, καὶ ὅψει λοιμὸν
 εὐθέως τικτόμενον. Εἴτα ἡ μὲν ἔξωθεν προσπεσούσα δυσωδία
 624 λοιμὸν τίκτει, ἡ δὲ ἔνδοθεν οὖσα, καὶ πάντοθεν ἐμπεφραγμένη τῷ
 ἵστεγανῷ τοῦ σώματος, καὶ μὴ ἔχουσα πόθεν διαφορηθῇ, μυρίας

* δεχομένη ἡ om. I.L. ἡ om. B.K. ἡ γ. δεχόμενη hoc ord. C. * κατε-
 γάσσετο (sic?) ex corr. C. * ἐπικ. τρυφῶντες] ἐπικείμεθα τρυφῇ Sav. Mor.
 ἐγκ. τῇ τρυφῇ B.K. Ben. Mox καταναλίσκομεν B.K. Sav. cet. ὡς τὸ τ. τῆς
 τρ. om. C. * καθάπερ] + γὰρ B.K. * διαπνέοντος B.K. ὡς τῶν] τὸν I.
 τῶν ἔξωθεν om. Veron. * φλογώδεις B.K. Post h. v. add. προίενται B.K.
 Sav. cet. * σταπείσης] ἀπάσης L. Statim τῆς ἔνδον B.K. οὕτω δυσχ.]
 ἀπ' ἐκείνων τῶν ἀτμῶν οὕτω πάσχουσι B.K. * ἐγκέφαλον] + αὐτοῦ τοῦ τρυ-
 φῶντος B.K. Mox πληττομένου K. * τὴν σπλ. I. * τὸ] + δὲ B.K. Sta-
 tim χαλεπότερον K. * ἀμάρas] + πολλακίς B.K. + τῆς κόπρου Edd. in vitis
 libris. * ἔνδοθεν L. Mox αὐτὸς om. idem. * ἔνδοθεν] Sic C.I.K.L.
 ἔνδον Edd. Statim καὶ om. B.K. ἵστεγανῷ B.K. angustis Vet.

οὐκ ἐργάζεται νόσους καὶ τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ; Καὶ τὸ
 δεῖνόν, ὅτι πρὸς μὲν τὸν θεὸν πολλοὶ δυσχεραίνουσι, ¹τί ποτε
 τοῦτό ἐστι; λέγοντες· κόπρον βαστάζειν ἡμᾶς ἐνομοθέτησεν
 αὐτοὶ δὲ τὴν κόπρον αὔξουσι. Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς ἐνομοθέτησεν,
 ἵνα κἂν οὕτω τῆς τρυφῆς ἀπαλλάξῃ, ἵνα κἂν οὕτω πείσῃ μὴ
 προσηλωσθαι τοῖς βιωτικοῖς. Σὺ δὲ οὐδὲ οὕτως ἀνέχῃ παύσα-
 σθαι τῆς τρυφῆς, ἀλλὰ μέχρι ^mτοῦ φάρυγγος, μέχρι τοῦ καιροῦ B
 τῆς τραπέζης, μᾶλλον δὲ οὐδὲ μέχρι τότε τῆς ἡδονῆς παραμε-
 νούσης, ἐπιμένεις τῇ τρυφῇ. ^aἩ ⁿοὐχὶ ἅμα μὲν παρέδραμε ^oτὴν
 γλῶτταν καὶ τὸν αὐχένα, καὶ ἔσβησται τὰ τῆς ἡδονῆς; Ἡ
 γὰρ αἴσθησις ἐν τῇ γέυσει, μετὰ δὲ ταῦτα οὐκέτι, ἀλλὰ πολλή
^pἡ ἀηδία, ^qἡ μὴ κατεργαζομένου τοῦ στομάχου, ^rἡ μετὰ πολλῆς
 τῆς ἡδυσκολίας. Εἰκότως ἄρα ἔλεγεν, “Ἡ σπαταλῶσα, ^rζῶσα
 τέθνηκεν.” Οὐδὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ^aοὔτε εἰπεῖν, οὔτε ἀκοῦσαι τὴν
 σπαταλῶσαν ^tψυχὴν· μαλακὴ γίνεται, ἀγεννής, ἀνανδρός, ἀνε-
 λευθέρα, δειλὴ, θρασύτης, κολακείας, ἀμαθίας πλήρης, θυμοῦ, C
 ἀκροχολίας, πάντων τῶν κακῶν μεστή, ^vτῶν δὲ ἐναντίων ἀγαθῶν
 ἔρημος. “^wἩ σπαταλῶσα, φησὶ, ζῶσα τέθνηκε. ¹⁷Καὶ ταῦτα
 παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾦσιν.” Ὅρᾳς ὅτι ^xνομοθεσίας τὸ
 πρᾶγμα ἐστίν; Οὐ τῇ προαιρέσει ἐπιτρέπει αὐτό· ^yπαράγ-
 γελλε, φησὶ, μὴ τρυφᾶν, ὡς ὁμολογημένου ὄντος κακοῦ, ὡς
 οὐκ ἐνὸν οὐδὲ ἐγχωροῦν τὸν τρυφῶντα μυστηρίων μετέχειν.
 “Καὶ ταῦτα παραγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾦσι,” ^zφησὶν.
 Ὅρᾳς ὅτι ἐν τοῖς ἀμαρτήμασι κεῖται τὸ πρᾶγμα; Τὸ γὰρ ἐν
 τῇ προαιρέσει ὄν, κἂν μὴ πραχθῇ, οὐδὲν κωλύει ἀνεπίληπτον D
 (304) εἶναι. Οὐκοῦν τῷ Παύλῳ πειθόμενοι καὶ ἡμεῖς ^aπαραγγέλλομεν
 τὰς σπαταλώσας τῶν χρηρῶν ἐκτὸς εἶναι τοῦ καταλόγου τῶν
 χρηρῶν. Εἰ γὰρ στρατιώτης λουτροῖς καὶ θεάτροις προσανέχων
 καὶ πραγματείαις, καθάπερ τις ^bλειποτάκτης κρίνεται, πολλῶ
 μᾶλλον αἱ χῆραι. Μὴ ζητῶμεν ἐνταῦθα τὴν ἄνεσιν, ἵνα ἐκεῖ αὐ-
 τὴν εὖρωμεν· μὴ σπαταλῶμεν ἐνταῦθα, ἵνα ἐκεῖ σπαταλήσωμεν
 τὴν ὄντως σπατάλην, τὴν ὄντως τρυφὴν, τὴν οὐδὲν τίκτουςαν
 κακὸν, τὴν μυρία ἀγαθὰ ἔχουσαν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπι- E

17 v. 7.

^k ἐργάζεται B.L. ¹ τί—ἔστι; om. L. ^m τοῦ] τῆς τοῦ I.L. Veron.
 Statim φάρυγος K. ⁿ οὐχὶ pro οὐχ omnes. ^o τὴν γλ.] τὴν φάρυγγα B.
 τὸν φάρυγα K. καὶ τὸν αὐχένα om. B.K. ^p ἡ om. I. ^q δυσκολίας] + τοῦτε
 ποιούντος B.K. Sav. cet. ^r ζῶσα om. B.K. ^s οὔτε εἰπεῖν, οὔτε ἀκοῦσαι]
 Sic C.I.K.L. οὔτε ἀκοῦσαι οὔτε εἰπεῖν Edd. ^t ψυχὴν] + καίριον τι ποτὲ L.
^v τῶν δὲ ἐν.] τῶν δὲ παντοίων L. τῶν τοῖς κακοῖς ἐν. B.K. ^w ἡ σπ.—τέθηκε]
 διὰ τοῦτο φησὶ B.K. Sav. cet. ^x νομοθεσία B.I.K. ^y παράγγελλε—ὡς]
 ἀλλὰ παρ. φησὶ. τί τοῦτο; μὴ τρυφᾶν· οὕτως εἰπὼν ὡς B.K. Statim ὁμολογου-
 μένου L. ^z φησὶν om. B.K. ^a παραγγέλλομεν I. καταγγέλλομεν C.
 praecipimus Vet. παραγγέλλομεν Edd. ^b λισσ. ante corr. C.

τυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ
ᾧμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΔ.

¹Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων, ²καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν
πίστιν ἡρνηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων.

F ΠΟΛΛΟΙ νομίζουσιν ἀρκεῖν ἑαυτοῖς πρὸς σωτηρίαν τὴν
οἰκείαν ἀρετὴν· κἀν τὰ κατὰ τὸν ἑαυτῶν βίον καλῶς διάθωνται,
^bμηδὲν αὐτοῖς ἔτι λείπειν πρὸς σωτηρίαν. Οὐ μὴ ὀρθῶς οἰονται.
625 ^dΚαὶ τοῦτο δείκνυσι μὲν ὁ τὸ τάλαντον κατορύξας τὸ ἔν' οὐ
γάρ δὴ μειώσας αὐτὸ προσήνεγκεν, ἀλλ' ὀλόκληρον, καὶ τοιοῦ-
τον οἷον ὁ παρακαταθέμενος ἔδωκεν. Δείκνυσι δὲ καὶ ἐνταῦθα ὁ
μακάριος Παῦλος οὕτω λέγων· “Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων οὐ προνοεῖ.”
Πρόνοιαν ^eπάσαν λέγει, τὴν κατὰ ψυχὴν, ^fτὴν κατὰ σῶμα,
ἐπεὶ καὶ αὕτη πρόνοια ἔστιν. “Ὁ ^gδὲ τῶν ἰδίων, καὶ μάλιστα
^hτῶν οἰκείων,” τουτέστι, τῶν πρὸς γένος διαφερόντων, “μὴ
προνοῶν, ἀπίστου, φησὶν, ἔστι χείρων.” ⁴Ὁ λέγει καὶ Ἡσαΐας
B ¹ὁ τῶν προφητῶν κορυφαῖος· ³“Τοὺς οἰκείους τοῦ σπέρματος
σου οὐχ ὑπερόψει.” Εἰ γάρ τις τοὺς γένει προσήκοντας καὶ
ἠνωμένους ^kὑπὸ ἀγχιστείας ^lπεριῖδοι, πῶς ἔσται περὶ τοὺς ἄλ-
λους φιλόστοργος; Οὐχὶ κενοδοξίαν τὸ πρᾶγμα πάντες ἐροῦ-
σιν, ὅταν τοὺς ἄλλοτρίους εὖ ποιῶν, τῶν αὐτοῦ καταφρονῇ καὶ
μὴ φείδῃται; Τί δὲ, ὅταν ἄλλους κατηχῶν, τούτους ἐν πλάνῃ
^mπεριορᾷ, καίτοι πλείονα ἔχων εὐκολίαν καὶ μεῖζον δικαίωμα ἐν
τῷ εὖ ποιεῖν; ⁿΣφόδρα γε, οὐ γάρ; ἐροῦσι, φιλόστοργοι οἱ
Χριστιανοὶ οἱ τοὺς ἑαυτῶν περιορῶντες. “Καὶ ἔστι, φησὶν,
ἀπίστου χείρων.” Διὰ τί; “Ὅτι ἐκεῖνος, εἰ καὶ μὴ τοὺς ἄλλο-
C τρίους, τοὺς γοῦν ἐγγυὺς οὐ ^oπεριορᾷ. ^pΤουτέστι, καὶ τὸν τοῦ
θεοῦ νόμον, καὶ τὸν τῆς φύσεως ἀδικεῖ ὁ τῶν ἰδίων καταμελῶν.
Εἰ δὲ ὁ μὴ προνοῶν τῶν οἰκείων τὴν πίστιν ἡρνηται, καὶ ἀπί-
στου χείρων ἔστιν, ὁ καὶ ἀδικῶν τοὺς οἰκείους, ποῦ τετάζεται;

¹ CAP. V. v. 8.

² Esai. lviii. 7.

Hom. XIV. ^a καὶ om. L. ^b οὐδὲν B.K. Mox λείπει ante corr. K.
^c σωτηρίαν] + ἡγοῦνται B.K. receptum a Ben. ^d καὶ om. B.K. καὶ post μὲν
add. iidem. ^e πᾶσαν] ποῖαν B.K. ^f τὴν] καὶ τὴν K. ^g δὲ] γάρ B.K.
^h τῶν om. K.L. ⁱ ὁ τῶν πρ. κ. om. B.K. Mox ὑπερόψη I. ^k ἀπὸ ante
corr. C. ^l περιορᾷ B.K. ^m περιορᾷ] ἀφίησι B.K. Statim καίτοι γε πλ.
σφόδρα ἔχων L. ⁿ σφόδρα γε om. L. σφόδρα γε—ὅτι ἐκεῖνος] εὐδὲς γὰρ
ἐροῦσιν Ἑλληνες· καλὰ γε· σφόδρα φιλ. οἱ Χρ. τοὺς ἑαυτῶν ὑπερορῶντες. καὶ
(καὶ om. K.) καλῶς εἶπεν ὅτι ἔστιν ἀπ. χ. πῶς; ἐκεῖνος γάρ B.K. ^o ὑπερορᾷ K.
^p τουτέστι] ὁ δὲ λέγει τοῦτό ἐστι B.K. Sav. cet.

μετὰ τίνος στήσεται ; ¹ Πῶς δὲ τὴν πίστιν ἤρνηται ; ³ “Θεὸν, φησιν, ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται.” Τί δὲ ἐπέταξεν ὁ πιστευθεὶς θεός ; Τοὺς οἰκείους τοῦ σπέρματος μὴ ὑπερορᾶν. Πῶς δὲ πιστεύει ἀρνησίθεος ὁ τοιοῦτος γεγονώς ; D
 Ἐννοήσωμεν ὅσοι χρημάτων φειδόμενοι τῶν οἰκείων καταφρονοῦμεν. Ὁ θεὸς διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἀπὸ τῆς συγγενείας ἐπενόησεν ἔνωσιν, ἵνα πολλὰς ἔχωμεν ὑποθέσεις ⁴ τοῦ ἀλλήλους εὖ ποιεῖν. Ὅταν τοίνυν, ὅπερ ὁ ἄπιστος ποιεῖ, σὺ μὴ ποιῇς, οὐχὶ ἤρνησαι τὴν πίστιν ; ⁵ Ἀρα οὐ τοῦτο πίστεως, ⁶ ὁμολογία μόνον τὸ πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργα ἐπιδείκνυσθαι ἄξια. ⁷ Καὶ καθ’ ἕκαστον ἔστι πιστεύειν, καὶ μὴ πιστεύειν. Ἐπειδὴ γὰρ περὶ τρυφῆς διελέχθη καὶ σπατάλης, ⁸ οὐ κατὰ τοῦτο μόνον, φησιν, ἀπόλῳλε, καθὸ τρυφᾶ, ἀλλ’ ὅτι καὶ τοὺς οἰκείους ἀναγκάζεται περιορᾶν ⁹ εἰκότως, τῇ γαστρὶ ζῶσα· καὶ κατὰ τοῦτο E
 ἀπόλῳλε, τὴν πίστιν ἀρνούμενη. ² “Καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων.” ³ Οὐ γὰρ ἴσον ⁴ τὸν οἰκείον περιορᾶν, καὶ τὸν πόρρω· πῶς γάρ ; ἀλλὰ μείζον ἐνταῦθα τὸ ἔγκλημα, ⁵ τὸν γνώριμον ⁶ ἢ τὸν ἀγνώστα, τὸν φίλον ⁷ ἢ τὸν οὐ φίλον περιορᾶν.

⁴ “Χίρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα, γεγονυῖα ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή, ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη.” Εἶπε, “Μαθανάτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις.” ⁵ εἶπεν, “Ἡ σπαταλῶσα, ζῶσα F
 τέθνηκεν.” εἶπεν, ὅτι “Τῶν οἰκείων εἰ μὴ προνοεῖ, ἀπίστου (305) χείρων ἐστίν.” εἶπεν ἄπερ μὴ ἔχουσα ἀνάξιάς ἐστι τοῦ καταλόγου τῶν χρητῶν λέγει ἐνταῦθα τί δεῖ ⁶ ἔχειν. Τί οὖν ; ἀπὸ τῶν χρόνων αὐτὴν ⁷ ἐγκρινοῦμεν ; καὶ ποῖον τοῦτο κατόρθωμα ; 626
 οὐ γὰρ αὐτῆς ἐστὶ τὸ ἐξήκοντα γεγονέναι ἐτῶν. Οὐκ ἀπὸ τῆς ἡλικίας, φησὶ, μόνον, ⁸ ὥς ἂν εἰ καὶ ἐκείνην παρέλθοι τὴν ἡλικίαν, φησὶ, μὴ ἔχουσα τὰ ἔργα, μηδὲ τότε καταλεγέσθω. Τί δήποτε δὲ ὑπὲρ τῆς ἡλικίας ἀκριβολογεῖται, τὴν αἰτίαν ὕστερον τίθησιν, οὐ παρ’ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ παρ’ αὐτῶν εἰσηνηγεμένην τῶν χρητῶν

3 Tit. i. 16.

4 v. 9, 10.

¹ πῶς δὲ—φησιν] εἰτα εἰπὼν ὅτι τὴν πίστιν ἤρνηται, ἐρμηνεύει λοιπὸν πῶς τοῦτο γίνεται, καὶ φησὶ· θεὸν B.K. Mox τί δὲ—γεγονώς ; om. iidem. ² οἰκείων] ἰδίων C. ³ τοῦ] τοὺς L. ⁴ τοῦτο om. B. ⁵ ὁμολογία (—γία Cat. Veron.) μ. τὸ π. Sic C.I. Cat. Veron. ὁμολογία μ. τοῦ π. L. τὸ ὁμολογία μ. π. B.K. ὁμολογία μ. π. Sav. cet. ⁶ καὶ—μὴ πιστεύειν om. B.K. ⁷ οὐ] δευκὺς ὅτι οὐ (om. φησὶν) B.K. ⁸ εἰκότως] + τοῦτό φησιν· ἡ γὰρ B.K. Sav. cet. ⁹ καὶ] πῶς δὲ iidem. ¹⁰ οὐ γὰρ] ὅτι οὐκ iidem. ¹¹ τὸν] τὸ I. Veron. ¹² τὸν γνώριμον—περιορᾶν] ὁ μὲν γὰρ φίλος, ὁ δὲ καὶ τι πλέον. ὁ μὲν ἀπλῶς γνώριμος, ὁ δὲ ἀπὸ γένους σοι συναπτόμενος B.K. ¹³ ἢ] καὶ C.I.L. Veron. ἢ utrobique habent Vet. Sav. cet. ¹⁴ οὐ] τοῦ θεοῦ I.L. ¹⁵ εἶπε] + καὶ I. ¹⁶ ἔχειν] + λοιπὸν B.K. Sav. cet. ¹⁷ ἔκκρ. L. Cat. ¹⁸ ὥς ἂν] ἀλλ’ B.K. Mox φησὶ om. iidem.

τέως δὲ τῶν ἐξῆς ἀκούσωμεν· “Ἐν ἔργοις, φησὶ, καλοῖς μαρτυρουμένη.” Ποίοις ἔργοις; “Εἰ ἐτεκνοτρόφησεν.” Οὐ μικρὸν ὄντως τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ παιδοτροφεῖν. Τὸ παιδοτροφεῖν δὲ οὐ τοῦτο ἔστι, τὸ τρέφειν μόνον τοὺς παῖδας, ἀλλὰ ^mκαὶ τὸ τρέφειν ὡς δεῖ, καθάπερ ἄνω φησὶν· “Ἐὰν ἐπιμείνωσι τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ καὶ τῷ ἁγιασμῷ.” Ὅρᾳς πῶς πανταχοῦ τῶν οἰκείων τὰς εὐεργεσίας τῶν ἀλλοτρίων προτίθησι; Πρῶτον ⁿ γὰρ φησιν, “Εἰ ἐτεκνοτρόφησε,” καὶ τότε, “Εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε.” Τί οὖν, ἂν πένης ᾖ; Οὐδὲ οὕτω τοῦ παιδοτροφεῖν, οὐδὲ τοῦ ξενοδοχεῖν, οὐδὲ ^oτοῦ θλιβομένοις ἐπαρκεῖν ἀπεστέρηται. Οὐκ ἔστι τῆς τοὺς δύο ὀβυλοὺς καταβαλούσης ἀπορωτέρα· καὶ πένης ^h, οἰκίαν ἔχει· οὐ γὰρ δὴ αἴθριος μένει. “Εἰ ἀγίων πόδας, φησὶν, ἐνίψεν.” Οὐκ ἔστι τοῦτο δαπάνης. “Εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν.” Οἶον ἐπίταγμα λέγει; Ἐνταῦθα τὴν σωματικὴν ὑπηρεσίαν ^pρεῖσφerein προτρέπεται· πρὸς γὰρ θεραπείαν μάλιστα ἐπιτηδείως ἔχουσιν αἱ γυναῖκες, κλίνην στρώσαι, ^qἀναπαύσαι. Βαβαί, πόσῃν ἀκρίβειαν ἀπαιτεῖ παρὰ τῆς χήρας, ὅσῃν σχεδὸν καὶ παρ’ αὐτοῦ τοῦ τὴν ἐπισκοπὴν ἔχοντος. ^rΤὸ γὰρ, “Εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε,” ^sεἰ καὶ μὴ αὐτὴ αὐτὸ ἐργάσασθαι ἡδυνήθη, φησὶν, ἀλλ’ ὅμως ἐκοινώνησεν, ὑπούργησε. Τὴν σπατάλην ^tαὐτῆς ἐκκόπτων, προνοητικὴν εἶναι βούλεται, οἰκονομικὴν, εὐχαῖς διαπαντὸς προσκαρτερεῖν. Τοιαύτη ἦν ἡ Ἄννα. “Ὁρα πόσῃν ἀπαιτεῖ τὴν ἀκρίβειαν παρὰ τῆς χήρας, ὅσῃν οὐδὲ παρὰ τῶν παρθένων· καὶ μὴν ^wκαὶ ἐκείνας πολλὴν ἀπήτησε τὴν ἀκρίβειαν, καὶ ἄκραν τὴν ἀρετὴν. ^xΤῷ γὰρ εἰπεῖν, ^y“Εὐσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως,” ἐν κεφαλαίῳ πως περιλαμβάνει τὴν ἀρετὴν ἅπασαν. Ὅρᾳς ὅτι οὐ τὸ μὴ δευτέροις ὁμιλῆσαι γάμοις ἀρκεῖ δεῖξαι τὴν χήραν, ἀλλ’ ἐτέρων ^zδεὶ πολλῶν; Διὰ τί γὰρ, εἰπέ μοι, δευτέροις οὐχ ^zὁμίλησε γάμοις; ἀρα ^aκατέγνω τοῦ πράγματος; Οὐδαμῶς· τοῦτο γὰρ αἰρετικῶν· ἀλλ’ ἀπησυχολῆσθαι ^bβουλομένη λοιπὸν ἐν τοῖς πνευματι-

^δ 1 Cor. vii. 35.

¹ ἔστιν] + ἀπλῶς B.K. Sav. cet. ^m καὶ τὸ om. K. ⁿ γὰρ φ.] εἶπεν B.K. ^o τοῦ] τοῖς I. ^p προσφέρειν L. ^q καὶ ἀναπ. B. κλίνην σ. ἀναπαύσαι om. K. ^r τῷ γὰρ B.K. τὸ γὰρ εἰπεῖν L. ^s εἰ] τοῦτο δηλοῦντός ἐστιν ὅτι εἰ B.K. Sav. cet. Mox φησὶν om. iidem. ^t αὐτῷ] τὸ L. ^v αὐτῆς om. B.K. Sav. cet. Post προνοητικὴν add. αὐτὴν B.I.K. Sav. cet. ^w καὶ om. K. ^x τῷ pro τὸ B.C.K.L. Mox εὐπάρεδρον I.K.L. ^y δεῖ] + πρὸς τοῦτο B.K. ^z ὁμίλησε γ.] ὁμίλῃσαι γ. προτρέπει B.K. Sav. cet. ^a καταγινώσκων B.K. ^b βούλεται B.K. βουλόμενος Sav. cet. invitis libris. Post λοιπὸν add. αὐτὴν B.K. Sav. cet.

κοῖς, ^cκαὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν μετατάξασθαι. Οὐ γὰρ ἀκαθαρσίας, ἀλλὰ ἀσχολίας ὁ ^dγάμος· ἐπεὶ καὶ ὅταν λέγῃ, ^e“ἵνα σχολάσωσιν,” οὐ λέγει, ἵνα καθαρθῶσι. Πολλῆς γὰρ ἀσχολίας ὄντως ὁ γάμος αἴτιος. Εἰ τοίνυν διὰ τοῦτο μὴ ^fγαμείς, ἵνα σχολάζῃς F ^gτῷ φόβῳ τοῦ θεοῦ, μὴ ^hσχολάζεις δὲ, οὐδὲν σοι τοῦ πράγματος ὄφελος, ἵνα τὴν θεραπείαν πᾶσαν περὶ ξένους, περὶ ἀγίους ⁱἐπιδείκνυσαι. “Ὅταν οὖν ταῦτα μὴ ποιῇς, ὡς τοῦ πράγματος 627 καταγνοῦσα μᾶλλον ἀπέσχου τοῦ γάμου. Οὕτω καὶ ἡ παρθένος ἢ μὴ μετὰ ἀκριβείας ἐσταυρωμένη, τῷ τοῦ γάμου κατεγνωκέναι ὡς μιαιροῦ καὶ ἱκαθάρτου, τοῦτον παρητήσατο. Ὅρᾳς ὅτι ξενοδοχίαν λέγει, οὐ τὴν ἀπλῶς φιλοφροσύνην, ἀλλὰ τὴν μετὰ σπουδῆς, τὴν μετὰ προαιρέσεως ἰλαρᾶς, τὴν μετὰ προθυμίας, τὴν οὕτω τὸ πρᾶγμα μετιοῦσαν, ὡς αὐτὸν ^kδεχομένην τὸν Χριστόν; Οὐ γὰρ δὴ ταῖς θεραπείαισι βούλεται τὴν εἰς τούτους θεραπείαν ἐπιτάττεσθαι, ἀλλ’ αὐτὰς δι’ ἐαυτῶν ταῦτα ποιεῖν. ^l“Εἰ γὰρ ἐγὼ, φησὶν, ἐνίψα τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, πολλῷ μᾶλλον ὑμεῖς ὀφείλετε τοῦτο ποιεῖν ἀλλήλοις.” Κἂν γὰρ μυριάκις ἢ B ^mτις πλουτοῦσα, ⁿκἂν ἐν περιφανείᾳ τινὶ μεγίστῃ τυγχάνῃ οὐσα, ^oκαὶ ἐπὶ εὐγενείᾳ προγόνων μέγα φρονῇ, οὐκ ἔστι τοσοῦτον τὸ μέσον, ὅσον ^pτοῦ θεοῦ καὶ τῶν μαθητῶν. Εἰ ὡς τὸν Χριστόν ^qδέχῃ, μηδὲν ἐπαισχυνηθῇς, μᾶλλον δὲ καὶ σεμνύνου ἐπὶ τῷ πράγματι· εἰ δὲ μὴ ὡς τὸν Χριστόν δέχῃ, μηδὲ δέξῃ. ^r“Ὁ δεχόμενος, φησὶν, ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται.” Ἐὰν μὴ οὕτω δέχῃ, οὐδὲ μισθὸν ἔχεις. Ἀνθρώπους παριόντας ὁδίτας, ὡς ἐνόμιζεν, ὁ (306) Ἀβραὰμ ^sὑπεδέχετο, καὶ οὐ πάντα τοῖς οἰκέταις ^tἐπέτρεπεν, C ἀλλὰ καὶ τῇ γυναικὶ τὰ ἄλευρα φυρᾶν ἐπέταττε, καίτοι τριακοσίους δεκαοκτῶ ἔχων οἰκογενεῖς, ὧν εἰκὸς καὶ θεραπεινίδας εἶναι· ^uἀλλ’ αὐτὸς ἐβούλετο τὸν μισθὸν ἔχειν μετὰ τῆς γαμετῆς, οὐ τῆς δαπάνης ^vμόνης, ἀλλὰ καὶ τῆς διακονίας. Οὕτω δὲ ^wφιλοξενίαν ἐπιδείκνυσθαι, δι’ ἐαυτῶν πάντα πράττοντας, ^xἵν’ ἡμεῖς ἀγιαζώμεθα, ἵν’ αἱ χεῖρες αἱ ἡμέτεραι εὐλογῶνται. Κἂν πένησι ^yδιδῶς, μὴ ἀπαξιώσης διὰ σεαυτοῦ δοῦναι· οὐ γὰρ τῷ πένητι

^a 1 Cor. vii. 5.⁷ Joan. xiii. 14.⁸ Matt. x. 40.

^c καὶ om. C. Veron. ^d γάμος] + ἐστὶν B.K. ^e ἵνα σχ.—ἵνα] ἐκ συμφώνου ἀλλήλους ἀποστερεῖν, ἵνα σχ. λέγει (λέγῃ K.) οὐχ ἵνα B.K. ^f γαμῇ B.K. ^g τῷ φ. τοῦ θ.] τῷ λόγῳ τοῦ θ. καὶ τῷ φ. I.L. invito Vet. ^h σχολάζῃς B.K. ⁱ ἐπιδείκνυσαι] + σχολάζεις (—ζῃς K.) B.K. ^k δεχομένη C.K. ^l τῶν μαθ.] ὡμῶν ὁ διδάσκαλος B.K. Sav. cet. Mox ὀφείλετε I. ^m κἂν] καὶ C. ⁿ καὶ] κἂν B.K. ^o τοῦ om. L. ^p δέχῃ—δέχῃ] μὴ δέχῃ, C. ^q ὑπεδέχετο omnes. ἐδέχετο Edd. ^r ἐπέτρεπεν om. C. ἐπέτρ. ἀλλὰ] ἐπέτρ. ἐξευτερεῖν τὰ πρὸς ὑποδοχὴν, ἀλλὰ τὸ πλεόν τῆς διακονίας καὶ αὐτὸς δι’ ἐαυτοῦ ἔπραττε B.K. Sav. cet. ^s ἀλλ’ αὐτὸς—ἔχειν] τοῦτο δὲ ἐποιοῖ βουλούμενος τὸν μισθὸν δλον ἔχειν B.K. ^t μόνον L. ^u τὴν φ. B.K. ^w ἵνα bis C. Veron. ^x δῶς B.K. Mox σεαυτοῦ πρὸ σεαυτοῦ B.C.I.K.

- D δίδως, ἀλλὰ τῷ Χριστῷ. Τίς δὲ οὕτως ἄθλιος, ὡς ὁ ἀπαξιῶν αὐτὸν τὴν χεῖρα ὀρέγειν τῷ Χριστῷ; Τοῦτο φιλοξενία, τοῦτο ὄντως διὰ τὸν θεὸν ἐστὶ ποιῆσαι. * Ἄν δὲ μετὰ τύφου ἐπιτάτῃς, ² καὶ τῶν πρωτείων κελεύς ἀπολαύειν, οὐκ ἐστὶ φιλοξενία τὸ ³ τοιοῦτον. Πολλῆς ⁴ γὰρ ὁ ξένος δέεται τῆς θεραπείας· ἀγαπητὸν γὰρ καὶ μετὰ τοσαῦτα τὸ μὴ ἐρυθριᾶν. Ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα φύσιν ἔχει τοιαύτην, ⁵ τὸν εὖ παθόντα αἰσχύνεσθαι, τῇ ὑπερβολῇ τῆς θεραπείας τὰ τῆς αἰσχύνης χρῆ
- E περιαιρεῖν, καὶ δεικνύναι καὶ ῥήμασι καὶ πράγμασιν, ὅτι οὐκ εὖ ποιεῖ ὁ εὖ ποιῶν, ἀλλ' εὖ πάσχει ⁶ αὐτὸς, καὶ εὐεργετῆται μᾶλλον ἢ εὐεργετῇ. Οὕτω πλεονάζεται τὸ γινόμενον ⁷ ἐπὶ τῆς προαιρέσεως. "Ὡσπερ γὰρ ὁ ἡγούμενος ζημιοῦσθαι, πάντα ἀπώλεσεν, καὶ ὁ ἡγούμενος εὖ ποιεῖν ⁸ πάντα ἀπώλεσεν, οὕτω ⁹ καὶ ὁ ἡγούμενος εὖ πάσχειν, πλεον ἔλαβεν." ¹⁰ "Ἰλαρὸν γὰρ δότῃν ἰάγαπᾷ ὁ θεός." ¹¹ Χάριν ὀφείλεις μᾶλλον τῷ πέννῃ ἔχειν τοῦ λαβεῖν. Εἰ ¹² μὴ πέννῃτες ἦσαν, οὐκ ἂν τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτημάτων ὑπετέμουν· ἰατροὶ τῶν τραυμάτων εἰς τῶν σῶν· φάρμακά σοι
- F παρέχουσι τὰς αὐτῶν χεῖρας. Οὐχ οὕτως ἰατρὸς χεῖρας ἐκτείνων, καὶ ¹³ φάρμακον ἐπιτιθεῖς τὴν ἰατρειάν παρέχει, ὡς πέννης χεῖρα ἐκτείνων καὶ τὰ παρὰ σοῦ λαμβάνων, ἐκμαγείον τῶν σῶν ἐστὶ κακῶν. Ἐδωκας τὸ ἀργύριον, συνεξῆλθε καὶ τὰ ἁμαρ-
- 628 τήματα. ¹⁴ Τοιοῦτοι καὶ οἱ ἱερεῖς." ¹⁵ "Ἄμαρτίας λαοῦ μου φάγονται." "Ὡστε μείζονα λαμβάνεις ἢ δίδως, εὐεργετῇ μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖς. Θεῷ δανείζεις, οὐκ ἀνθρώποις· αὔξεις τὸν πλοῦτον, οὐ μειοῖς· μειοῖς δὲ, εἰ μὴ ἐλαττώσης, εἰ μὴ δῶς. "Εἰ ἐξενόδοχησε, φησὶν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψε." Ποίων δὴ τούτων; Τῶν θλιβομένων, οὐχ ἀπλῶς ἀγίων· ἔνεστι γὰρ ἀγίους εἶναι, καὶ
- B πολλῆς ἀπολαύειν θεραπείας παρὰ πάντων. Μὴ τούτους δίωκε τοὺς ἐν ἀφθονίᾳ ὄντας, ἀλλὰ τοὺς ἐν θλίψει, τοὺς ἀγνώστας, τοὺς οὐ παρὰ πολλῶν γνωριζομένους. ¹⁶ "Ὅς ἐποίησεν ἐνὶ φησί, τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποίησε." ¹⁷ Μὴ δῶς τοῖς

⁹ 2 Cor. ix. 7.

¹⁰ Ossee iv. 8.

¹¹ Matth. xxv. 40.

¹ ἀπαξιῶν αὐτός C.L. Veron. ² καὶ K. ³ τοιοῦτον] + οὐδὲ διὰ τὸν θεόν ἐστὶ B.K. Sav. cet. ⁴ γὰρ om. iidem, et post θεραπείας add. πολλῆς τῆς παρακλησεως. Pergunt B.K. καὶ ἀγαπ. μετὰ τοσαύτης ὑποδεχόμενον ἱλαρότης αὐτὸν μὴ ἐρ. ⁵ τὸν] ὥστε τὸν B.K. Sav. cet. ⁶ αὐτὸς om. K. ⁷ ἐπὶ B.I.K.L. ἀπὸ Edd. ⁸ [δ] + τε B.K. ⁹ π. ἀπώλεσεν] ὁμοίως B. Deest in K. καὶ ὁ ἡγ. —ἀπώλεσεν om. I.L. invito Vet. ¹⁰ καὶ assumptum ex omnibus. ¹¹ ἀγαπᾷ] + φησὶν B. et ex rec. corr. K. ¹² χάριν] ὥστε χ. B.K. Sav. cet. Statim ὀφείλει C.I.L. Veron. Vet. ¹³ ἔχειν om. K. Sav. cet. superscript. in I. ¹⁴ μὴ] + γὰρ B.K. Sav. cet. ¹⁵ αὐτῶν B.C.K. Sav. cet. ¹⁶ φάρμακα I. ¹⁷ τοιοῦτοι] + εἰς B.K. Mox φησὶ post ἁμαρτίας add. B.K. Sav. cet. post λ. μου L. post φάγονται (φάγονται C. Veron.) I. ¹⁸ ἩΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ τὰς εὐποιίας δι' αὐτῶν καὶ λαθανόντως ποιῆσθαι· καὶ περὶ βίου μοναχῶν. Veron.

προεστῶσι τῆς ἐκκλησίας διανεῖμαι· σὺ διακόνησον αὐτῇ, ἵνα μὴ τοῦ ἁναλίσκειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ὑπηρετῆσαι ἔχῃς τὸν μισθόν· οἰκείαις χερσὶ δός· σὺ σπείρον τὴν αὐλακα. Οὐκ ἐν ἄροτρον ἐνταῦθα πῆξασθαι, οὐδὲ βουὴν ζεύξαι, οὐδὲ καιρὸν ἀναμείναι, οὐδὲ γῆν ἀνατεμεῖν, οὐδὲ κρυμῶ παλαῖσαι· πάσης ταύτης τῆς ^απεριεργασίας ἀπήλλακται οὗτος ὁ σπόρος. Εἰς γὰρ τὸν οὐρανὸν σπείρεις, ἔνθα οὐ κρυμὸς, οὐδὲ χειμὼν, οὐκ ἄλλο οὐδέν· ^βεἰς ψυχὰς σπείρεις, ἔνθα οὐδεὶς τὸ βαλλόμενον αἶρει, ἀλλὰ κατέχεται σφοδρῶς, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς σπουδῆς. Σὺ σπείρον. Διὰ τί σαυτὸν ἀποστερεῖς τοῦ μισθοῦ; Μέγας μισθὸς τὸ δύνασθαι καὶ τὰ ^γἄλλων οἰκονομεῖν. Οὐ τοῦ δοῦναι μόνον μισθὸς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τοῦ καλῶς οἰκονομῆσαι τὰ διδόμενα. Διὰ τί μὴ σὺ λαμβάνεις τὸν μισθόν; ^δ“Οτι γὰρ καὶ τούτου ἐστὶ μισθός, ^εἄκουσον. ¹² Κατέστησαν, φησὶν, οἱ ἀπόστολοι τοὺς περὶ Στέφανον εἰς τὴν τῶν χερῶν διακονίαν. Γενοῦ σὺ οἰκονόμος τῶν σαυτοῦ· αὐτῇ σε χειροτονεῖ ^δ ἡ φιланθρωπία, ὁ τοῦ θεοῦ φόβος. Τοῦτο καὶ κενοδοξίας ἀπήλλακται, τοῦτο καὶ ψυχὰς ἀναπαύει, τοῦτο καὶ χεῖρας ἀγιάζει, τοῦτο καὶ ἰφρόνημα κατασπᾷ, τοῦτο καὶ φιλοσοφίαν διδάσκει, τοῦτο προθυμότερον ἐργάζεται, τοῦτό σε τὰς εὐλογίας ποιεῖ λαβεῖν· ἀπεισιν ἡ κεφαλὴ σου δεχομένη πάσας τὰς παρὰ τῶν χερῶν εὐλογίας. Προθυμότερος γενοῦ ἐν ταῖς εὐχαῖς· περιεργάζου καὶ ἁγίους ἄνδρας, τοὺς ὄντως ἁγίους, τοὺς ἐν ταῖς ^ε (307) ἐρημίαις καθημένους, τοὺς οὐ δυναμένους ἐπαιτεῖν, τοὺς προσανέχοντας τῷ θεῷ· βάδιζε ^αμακρὰν ὁδὸν, δίδου διὰ σαυτοῦ· πολλὰ ^βγὰρ ἐστὶ δι’ αὐτοῦ ὠφελῆσαι, ἐὰν δῶς. Ὅρᾳς σκηνὴν καὶ καταγώγιον; ὁρᾳς ἐρημίαν; ὁρᾳς μόνωσιν; Πολλάκις ἀπελθὼν δοῦναι χρήματα, ἔδωκας τὴν ψυχὴν ὁλόκληρον, ^βκαὶ κατεσχέθης, καὶ γέγονας συναιχμάλωτος ἐκείνου, συνεξενίτευσας τῷ κόσμῳ. Μέγα πρᾶγμα ^γκαὶ πένητας ὁρᾶν. ¹³ “Ἀγαθὸν, φησὶν, εἰσελθεῖν εἰς ^δοικίαν πένθους, ἢ εἰς οἰκίαν γέλωτος.” Ἐντεῦθεν ἡ ψυχὴ φλεγμαίνει. ^αἌν μὲν γὰρ ἔχῃς ὁμοίως ^βγελᾶν, προτροπῇ ^γἔλαβες εἰς σπατάλην· ἂν δὲ μὴ ἔχῃς, λύπην ἐδέξω. Εἰς δὲ τὴν οἰκίαν τοῦ πένθους οὐδὲν τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ μὴ ἔχῃς τρυφᾶν, οὐκ ἡλγησας, ^δκαὶ ἔχῃς, καταστέλλῃ.

12 Act. vi. 5.

13 Eccles. vii. 2.

^α ἁναλίσκειν] + μόνον L. ^β ἐργασίας B.K. ^γ οὐκ] οὐδ' B. ^δ τῶν μισθῶν L. ^ε τῶν ἄλλων B.K. Sav. cet. ^ζ ἀκουσον—διακονίαν] ἐκ τοῦ καταστήσαι τοὺς π. Σ. εἰς τὴν τ. χ. δ. μάθανε, οὐκ ἂν καταστῶτες, εἰ μὴ σφόδρα πολὺν εἶχε τὸ πρᾶγμα μισθόν B.K. ^η φρονήματα I. ^θ μακρὰν K. ^ι γὰρ om. B.K. Mox εἰς τις δῶ iidem. ^κ καὶ κατ. καὶ] κατ. τῷ ἔρωτι B.K. ^λ καὶ] τὸ καὶ L. Mox ὁρᾳς C. ^μ οἶκον K.L. ^ν γελᾶν] τρυφᾶν B.K. Sav. cet. ^ξ καὶ] ἐάν δὲ L.

"Οὕτως οἰκία πένθους τὰ μοναστήρια, ἔνθα σάκκος καὶ σπο-
 δός, ἔνθα μόνωσις, ἔνθα γέλως οὐδεὶς, οὐδὲ βιωτικῶν πραγμά-
 629 των ὄχλος, ἔνθα νηστεία, ἔνθα χαμευνία, πάντα καθαρὰ ἡ κνί-
 σης, αἱμάτων, θορύβου, ταραχῆς, πολυοχλίας. Λιμὴν ἔστιν
 εὐδίας· ὥσπερ λαμπτήρές εἰσιν ἀφ' ὑψηλοῦ τοῖς πόρρωθεν
 ἐπιβαίνουσι φαίνοντες, ἐπὶ λιμένος καθήμενοι, καὶ πρὸς γαλήνην
 τὴν αὐτῶν ἅπαντας ἔλκοντες, οὐκ ἔωντες γενέσθαι ναυάγια τοῖς
 εἰς αὐτοὺς ὀρώσιν, οὐκ ἔωντες ἐν σκότῳ διάγειν τοὺς ἐκεῖ βλέ-
 ποντας. ^κ Ἀπιθὶ πρὸς αὐτοὺς, ἱξενოდόχῃσον, πρόσσιθι, ἄψαι
 B ποδῶν ἀγίων· πολλῶ γὰρ ἐντιμότερον τῶν ἐκείνων ἄπτεσθαι
 ποδῶν, ἢ τῆς ἐτέρων κεφαλῆς. Εἰπέ γάρ μοι, εἰ ἀνδριάντων
 πόδας κατέχουσιν τινες, ἐπειδὴ ὅλως τύπον ἔχουσι βασιλικόν,
 σὺ ^μ τὸν αὐτὸν ἔχοντα τὸν Χριστὸν ἐν ἑαυτῷ, ^ν οὐ κατέξεις
 ἀπὸ τῶν ποδῶν, ^ο καὶ σωθήσῃ; Ἀγιοὶ εἰσιν οἱ πόδες, καὶ εὐτε-
 λεῖς ὥσι· τῶν δὲ βεβήλων οὐδὲ ἡ κεφαλὴ τιμία. Πόδες ^ρ γὰρ
 ἀγίων μεγάλα ἴσχυσαν· διόπερ καὶ κολάζουσιν, ὅταν ^σ τῶν
 ποδῶν τὸν κοινορτὸν ἐκτινάξωσιν. Ὅταν ^τ ἅγιος ἢ παρ' ἡμῖν,
 C μηδὲν ἐπαισχυνόμεθα τῶν αὐτῶν. Ἀγιοὶ δὲ εἰσι πάντες, ὅσοι
 ἐπίστιν ὀρθὴν μετὰ βίου ἔχουσι· καὶ σημεῖα μὴ ἐργάζονται,
 καὶ δαίμονας μὴ ἐκβάλλωσιν, ἅγιοί εἰσιν. ^υ Εἰ ἀγίων πόδας,
 φησὶν, ἐνίψεν." Ὡςπερ γὰρ ἀπὸ γῆς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτως
 ἔστιν εἰς μοναστήριον ἀνδρὸς ἀγίου καταφυγεῖν. ^ω Οὐχ ὁρᾷς
 ἐκεῖ ταῦτα ἅπερ ἐν τῇ οἰκίᾳ· πάντων καθαρὸς ὁ ^x χώρος ἐκείνος·
 σιγὴ καὶ ἡσυχία πολλή· τὸ ἐμὸν οὐκ ἐνὶ καὶ τὸ σὸν ἐκεῖ. ^α Ἀν
 δὲ ^β καὶ ἡμέραν μίαν μείνης, ἢ δευτέραν, τότε πλέον αἰσθήσῃ
 D τῆς ἡδονῆς. Ἡμέρα γίνεται, μᾶλλον δὲ πρὸ ἡμέρας ἀλεκτρυὼν
 ἐφώνησε· καὶ ^z οὐκ ἔστιν ὥσπερ ἐπὶ τῆς οἰκίας, ῥέγγουσιν οἱ
 οἰκέται, αἱ θύραι κεκλεισμέναι, πάντες νεκροῖς ἐοίκασιν καθεύ-
 δοντες, ὁ ^a ὀρεωκόμος τοὺς κώδωνας σείει. Οὐδὲν τοιοῦτον ἐκεῖ,
 ἀλλ' εὐθέως ^β ἅπαντες μετὰ εὐλαβείας τὸν ὕπνον ἀποθέμενοι
 διανίστανται, τοῦ προεστῶτος αὐτοὺς διεγείροντος, καὶ ἐστή-
 κασι τὸν ἅγιον στησάμενοι χορὸν, καὶ τὰς χεῖρας εὐθέως ἀνα-
 τείναντες, τοὺς ἱερούς ᾄδουσιν ὕμνους. Οὐ γὰρ δὴ, ὥσπερ ἡμεῖς,

^ε ὄχλος] τύρβη καὶ ὄχλος B.K. ^η κνίσης K.L. κνήσεις (sic) I. Edebatur
 κνίσσης. ^ι ἑαυτῶν L. ^κ ἀπελθε B.K. ^λ ἱξενόδ.] φιλοφρόνησον B.K.L.
 Sav. cet. *hospitio suscipe* Vet. ^μ τὸν Χρ. ἔχοντα ἐν ἑαυτῷ L. ^ν οὐ] εἰ K.
^ο καὶ] οὐ B.K. ^ρ γὰρ om. B.K. ^σ τῶν π. τὸν κ.] τὸν κ. τῶν π. L. τὸν
 κ. ἐξ ἑαυτῶν K. ἐξ ἑαυτῶν τὸν κ. B. Sav. cet. ^τ ἅγιος ἢ] ἅγιοι εἰσι L.
^υ αὐτοῦ I. ^φ πίστιν—ἔχουσι] βίον καλὸν μετὰ πίστεως ὀρθῆς ἔχουσιν ἂν L.
^ω εἰ—ὥσπερ γὰρ] ἀπιθὶ πρὸς τὰς τῶν ἀγίων σκηνάς· ὥσπερ B.K. Sav. cet.
^x οὐχ ὁρᾷς] οὐκ ἔστιν ἰδεῖν B.K. ^α χώρος] Sic B.K. *locus* Vet. *chorus* Edd.
^β καὶ om. B.K. *Mox* ἢ καὶ δ. B.K. Sav. cet. *μίαν ἡμέραν inverso* ord. K.
^z οὐκ ἔστιν] οὐχ ὁρᾷς (et post oikias add. βλέπειν ἐστὶ) B.K. ^a ὀρεωκόμος B.
^β ἅπαντες] + παρ' αὐτοῖς B.K.

πολλῶν ὥρων δέονται πρὸς τὸ τὸν ὕπνον ἀποτινάξασθαι καὶ τὴν καρهارίαν. Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα διαναστάντες, καθήμεθα E ἐπὶ πολὺ διατεινόμενοι, πρὸς χρεῖαν ἀπερχόμεθα, εἴτα νικτόμεθα τὴν ὄψιν, τὰς χεῖρας· μετὰ τοῦτο ὑποδήματα ἑκαὶ ἐνδύματα λαμβάνομεν, καὶ πολλὸς ἀναλίσκεται καιρὸς. Ἐκεῖ δὲ τοιοῦτον οὐδέν· οὐδεὶς οἰκέτην καλεῖ· ἕκαστος γὰρ ἀρκεῖ ἐαυτῷ· οὐ δεῖται ἱματίων πολλῶν, οὐ δεῖται τοῦ τὸν ὕπνον ἀποτινάξασθαι, ἀλλ' ἅμα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνέψξε, καὶ τῷ πολλὴν ἐγρηγορότι χρόνον προσέοικε τῆς νήψεως ἔνεκεν. Ὅταν γὰρ ἡ καρδία μὴ βαρηθεῖσα τοῖς σιτίοις βαπτίζεται κάτω, οὐ δεῖται πολλοῦ F τοῦ καιροῦ πρὸς τὸ ἀνενεγκεῖν, ἀλλ' εὐθέως ἐστὶν ἐν νήψει· ἡ χεῖρες καθαφαί· καὶ γὰρ ὁ ὕπνος εὐτακτος· οὐδεὶς ἀκούει ῥεγχιόντων ἐκεῖ, ἢ οὐδὲ ἀσθμαίνοντων, ἢ οὐδὲ ῥιπταζόμενον ὁρᾷ κατὰ τὸν ὕπνον, οὐδὲ γυμνούμενον, ἀλλὰ καθεύδουσι τῶν ἐγρηγορότων εὐσχημονέστερον κείμενοι. Τοῦτο δὲ ὅλον ἀπὸ τῆς εὐταξίας γίνεται τῆς ἐν τῇ ψυχῇ. Ὅντως ἁγιοὶ οὗτοι, καὶ ἐν ἀνθρώποις ἁγῶγγελοι. Ὁ γὰρ πολλὸς φόβος ὁ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀφήσιν πρὸς 630 τὰ βάθη τοῦ ὕπνου κατελθεῖν, καὶ ἡ βαπτίσει τὴν διάνοιαν, ἀλλ' ἡ ἐξ ἐπιπολῆς ἐπείκειται διαναπαύων αὐτοὺς μόνον. ἢ Τοιαῦτα αὐτῶν καὶ τὰ οὐεῖρατα, οὐ φαντασιώδη, οὐδὲ τερατώδη. (308) Ἄλλ', ὅπερ ἔφην, ἀλεκτρυὼν ἐφώνησε, καὶ εὐθέως ἐλθὼν ὁ προσεστῶς, καὶ τῷ ποδὶ ἡ τὸν κείμενον ἀπλῶς ὑπονύξας, πάντας ἀνέστησεν· οὐδὲ γὰρ γυμνοὺς ἐκεῖ καθεύδειν θέμις. Εἴτα διαναστάντες, εὐθέως ἐστήκασιν, ὕμνους ᾄδοντες προφητικὸς μετὰ πολλῆς τῆς συμφωνίας, μετ' εὐρύθμων μελῶν. ἢ Οὔτε κιθάρα, B οὔτε σύριγγες, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ὄργανον μουσικὸν τοιαύτην ἀφήσιν φωνῆν, οἷαν ἐστὶν ἡ ἀκούσαι ἐν ἡσυχίᾳ βαθεῖα καὶ ἐν ἐρημίᾳ τῶν ἁγίων ἀδόντων ἐκείνων. Καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἅσματα ἡ πρόσφορα, καὶ φιλίας γέμοντα τῆς ἡ πρὸς θεόν. ἢ Ἐν ταῖς νυξί, ἡ φησὶν, ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν θεόν· καὶ πάλιν, ἢ Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ θεός,

14 Psal. cxxxiii. 2. Essai. xxvi. 9.

ἢ καὶ ἐνδ. om. L. ἢ χεῖρες] + αἰε B.K. Sav. cet. Mox καὶ γὰρ om. B.K. ἢ οὐδὲ B.I.K.L. οὐδεὶς Edd. ἢ οὐδὲ] οὐ B. Statim ῥιπταζόμενων, οὐδὲ γυμν. ὁρᾷ κατὰ τ. ὅ. L. ἢ ἁγῶγγελοι] + καὶ μὴ θαυμάσης ἀκούων ταῦτα B.K. Sav. cet. ἢ καταβαπτίσαι C. Post διάνοιαν add. αὐτῶν B.K. ἢ ἐξ ἐπ.] ἐπιπολέως (sic) L. ἢ τοιαῦτα αὐτῶν (αὐτῶ C.) τοιοῦτον δὲ αὐτοῖς ὄντος τοῦ ὕπνου, τοιαῦτα εἶναι αὐτῶν ἀνάγκη B.K. Sav. cet. ἢ τὸν κ.] τῶν κειμένων ἕκαστον B.K. Statim ἀπονύξας K. ἢ οὔτε κιθάρας, οὔτε σύριγγος, οὔτε ἄλλου οὐδενὸς ὄργανου μουσικοῦ τ. ἀφέντος φ. B.K. Ἄλλο οὐδὲν pro οὐδὲν ἄλλο C.I.L. ἢ ἀκούσαι] + ἐκεῖ L. Mox καὶ ἐρημία K. καὶ ἡρεμία L. ἢ πρόσφορα—ἄδη λέγων] οὐ μόνον πρόσφορα καὶ τῆς πρὸς θ. φιλίας παραστατικῆ, ἀλλὰ καὶ πηγὰς κ. δ. ὅταν γὰρ ἄδη λ. ἔθεν μὲν τοῦ Ἡσαίου, ἐκ νυκτὸς—ἐπὶ τῆς γῆς· ἔθεν δὲ τὰ Δαυιδικὰ B.K. ἢ πρὸς τὸν θ. Edd. invitis libris. ἢ φησὶν om. C. ἢ πρὸς τὸν θ.] εἰς τὰ ἄγχα· πρὸς τὸν θ. δηλαδὴ L.

TOM. VI.

R

διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς." Καὶ τὰ ἄσματα
 "τὰ Δαυϊτικά πολλὰς πηγὰς κινοῦντα δακρύων. "Όταν γὰρ ἄδη
 C λέγων ¹⁵ "Έκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην
 νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω."
 καὶ πάλιν, "Ότι σποδὸν ὥσεί ἄρτον ἔφαγον" καὶ πάλιν, "Τί
 ἔστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ; ¹⁶ Ἄνθρωπος ματαιότητι
 ὡμοιώθη, καὶ αἱ ἡμέραι ἡμῶν ὥσεί σκιά παράγουσι" καὶ, "Μὴ
 φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ὃ καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα
 τοῦ οἴκου αὐτοῦ" καὶ πάλιν, "Ό κατοικίζων μονοτρόπους ἐν
 οἴκῳ" καὶ, "Επτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς
 δικαιοσύνης σου" καὶ πάλιν, "Μεσονύκτιον ¹⁷ ἐξηγειρόμην τοῦ
 D ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου" καὶ,
 "Ό θεός, ¹⁸ λύτρωσαι τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου" καὶ,
 "Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ,
 ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ ἔει" καὶ πάλιν, "Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ φόβου
 νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν
 σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημ-
 βρινοῦ" ¹⁹ καὶ, "Ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα ²⁰ σφαγῆς" ²¹ ὅταν
 μετὰ τῶν ἀγγέλων ἄδωσι· καὶ γὰρ καὶ ἄγγελοι τότε ἄδουσιν·
 E "Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν," ἡμῶν χασμωμένων, κνω-
 μένων, ρεγχόντων, ἢ καὶ ὑπτίων ἀπλῶς κειμένων, καὶ μυρίας
 λογιζομένων ἀπάτας· οἷόν ἐστιν ἐκείνους ἐν τούτῳ τὸ πᾶν τῆς
 νυκτὸς ἀναλίσκειν;

Ἐπειδὴν δὲ ἡμέρα μέλλῃ ^a γίνεσθαι, διαναπαύονται λοιπόν·
 καὶ ὅταν ἡμεῖς ἀρξώμεθα τῶν ἔργων, ἐκείνοι ^e καιρὸν ἔχουσι τῆς
 ἀναπαύσεως. Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἡμῶν ἕκαστος ^b τὸν ἕτερον
 καλεῖ, τὸν λόγον ποιεῖ τῶν ἐξοδιαζομένων, ^c εἰς ἀγορὰν ἐμβάλ-
 λει, ἄρχοντι παρίσταται, τρέμει, δέδοικε τὰς εὐθύνas· ἕτερος
 F ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἄλλος πρὸς τὸ ἐπιτήδευμα τὸ ἑαυτοῦ. Ἐκείνοι
 δὲ πάλιν εὐχὰς ἐωθινὰς ἐπιτελέσαντες καὶ ὕμνους, πρὸς τὴν τῶν
 γραφῶν ἀνάγνωσιν τρέπονται· εἰσὶ δὲ οἱ καὶ βιβλία γράφειν
 μεμαθηκότες. Ἐκαστος οἶκημα ἀποτεταγμένον ⁱ ἐν λαβῶν,
 ἡσυχίαν διαπαντὸς ^k ἀσκεῖ, οὐδενὸς φλυαροῦντος, ^l οὐδενὸς οὐδὲν

¹⁵ Psal. vi. 7. ci. 10. cxliii. 3. 4. coll. viii. 5. xlviii. 17. lxxvii. 7. cxviii. 164, 62. xlviii. 16. xxii. 4. xc. 5, 6. xliii. 23. cxlviii. 1.

^a τὰ om. I.L. Δαβιτικὰ C. (?) Sav. Mor. Statim καὶ πολλὰς L. ^t καὶ, ἀνθρ. B.K. ^v καὶ ἢ B.K. Μοx πληθυνθείη I. ^w ἐξ-γ. C.K. καὶ πάλιν —δικαιοσ. σου om. Veron. ^x λυτρώσεται B.C.K. Sav. cet. ^y εἰ] + κύριε L. ^z καὶ] + πάλιν B.K. Sav. cet. ^a σφαγῆς] + τὴν εἰς θεὸν αὐτῶν διάπυρον ἀγάπην ἐνδεικνύνται (-νται B.) B.K. Sav. cet. ^b ὅταν] + δὲ πάλιν iidem. ^c οὐρανῶν] + λέγοντες iidem. ^d γενέσθαι I.L. ^e καιρὸν—ἀναπαύσεως] λοιπὸν διαναπαύονται (sic) L. ^f ἡμῶν] + μὲν B.K. ^g τὸν ἑαυτοῦ καλεῖ B.K.L. καλεῖ τὸν ἕτερον Edd. alium vocat Vet. ^h εἰ eis Edd. εἰ om. B.K. Vet. ἢ eis L. ⁱ ἐν om. L. ^k ἀσκών L. ^l οὐδενὸς om. L.

λέγοντος. ³³Τρίτην, ἕκτην, ἐνάτην, καὶ τὰς ἐσπερινὰς εὐχὰς ⁶³¹
ἐπιτελοῦσι· καὶ εἰς τέσσαρα μέρη τὴν ἡμέραν διανείμαντες, καθ'
ἕκαστον μέρος πληρούμενον, ψαλμοῖς, ὕμνοις γεραίρουσι
τὸν θεόν. Πάντων δὲ ³⁴ἀριστῶντων, γελώντων, παίζοντων,
διαρρηγνυμένων ὑπὸ τῆς γαστριμαργίας, οὗτοι τοῖς ὕμνοις
προσανέχουσιν. Οὐδαμοῦ τραπέζης ³⁵οκαιρὸς, οὐδὲ τῶν αἰσθητῶν
ῤτούτων. Πάλιν μετὰ τὸ ἄριστον τῶν αὐτῶν ἔχονται, ³⁶ὑπὸ
πρότερον ἑαυτοὺς ἐκδεδωκότες. Οἱ μὲν οὖν κοσμικοὶ καὶ τὴν
ἡμέραν καθεύδουσιν· ἐκεῖνοι δὲ καὶ τὴν νύκτα ἔγρηγόρασιν. B
³⁷Ὅντως υἱοὶ φωτὸς εἰσιν. ³⁸Εἰτα ἐκεῖνοι τὸ πλεόν ἀναλίσσαντες
ἐν τῷ ³⁹ὑπὸ προΐασι βεβαρημένοι· ⁴⁰οὗτοι δὲ ἔτι νήφουσιν,
ἄσιτοι ⁴¹μένοντες, καὶ τοῖς ὕμνοις προσανέχοντες. ⁴²Ἐσπέρας
πάλιν καταλαβούσης, οἱ μὲν εἰς λουτρά καὶ ἀνέσεις σπεύδουσιν·
ἐκεῖνοι δὲ τῶν πόνων ἀπολύσαντες ἑαυτοὺς, τότε τῇ τραπέζῃ
⁴³προσανέχουσιν, οὐκ οἰκετῶν πλήθος ἐγείροντες, οὐδὲ περιτρέ-
χοντες τὴν οἰκίαν, οὐδὲ θορυβοῦντες, οὐδὲ ὄψα ⁴⁴πολυτελῇ πα-
ρατιθέμενοι, ⁴⁵οὐδὲ κνίσης γέμοντα, ἀλλ' οἱ μὲν ἄρτον μόνον καὶ C
ἄλας, οἱ δὲ ἔλαιον ⁴⁶προστιθέντες, ἕτεροι δὲ, ὅσοι ἀσθενέστεροί
εἰσι, καὶ λαχάνων ⁴⁷ἔχονται καὶ ὀσπρίων. Εἰτα μικρὸν καθίσαν-
τες, μᾶλλον δὲ ὕμνοις τὸ πᾶν κατακλείσαντες, διαναπαύονται ἐπὶ
στιβάδος ἕκαστος πρὸς ἀνάπαυσιν ⁴⁸μόνον πεποιομένης, οὐ τρυφῆν.
(309) Οὐκ ἔστι φόβος ἀρχόντων ἐκεῖ, οὐκ ⁴⁹ἔστι δεσποτῶν ἀπόνοια, ⁵⁰οὐκ
ἔστι δούλων φόβος, οὐκ ἔστι γυναικῶν θόρυβος, οὐκ ἔστι παί-
δων ταραχὴ, οὐκ ἔστι κιβωτίων πλήθος, οὐδὲ ἱματίων ἀπόθεσις
περιττῇ, οὐ χρυσίον, οὐκ ἀργύριον· οὐκ ⁵¹εἰσὶ φυλακαὶ καὶ προ- D
φυλακαί· οὐκ ἔστι ταμεῖον, οὐκ ἄλλο ⁵²ῥτοιούτον οὐδέν· ἀλλὰ
πάντα εὐχῆς γέμει, πάντα ὕμνων, πάντα εὐωδίας πνευματικῆς,
οὐδὲν ἐκεῖ σαρκικόν. Ληστῶν ἐφόδους οὐ δεδοίκασιν· οὐ γὰρ
ἔχουσιν ὅτου ζῆμιωθῶσι· χρήματα οὐκ ἔστι, σῶμά ἐστι καὶ
ψυχὴ· ἂν ταύτην ἀφελῶνται, οὐκ ⁵³ἔζημίωσαν, ἀλλ' ὤνησαν·

³³ τρίτην] εἰτα τρ. B.K.L. Sav. cet. Μοx ἐνάτην προ ἐνάτην I.K. ³⁴ ἀρι-
στῶντων] + τῶν ἄλλων B.C.K. Sav. cet. ³⁵ οκαιρὸς] ἐκεῖ σχολὴ πολυτελοῦς
B.K.

³⁶ τούτων. πάλιν μετὰ τ. ἀ.] τούτων ἀπλῶς τρυφῶν, ἀλλὰ τράπεζαν
προτιθέμενοι ἐσχεδιασμένην, οὐδὲν περιττὸν ἔχουσιν οὐδὲ κεκαρκευμένον, ὑπ'
ἀκρόασι θεῶν λογίαν σιτοῦνται. εἰτα μετὰ τ. ἀ. πάλιν B.K. ³⁹ ὑπὸ] οὐχ
ὑπὸ L. ⁴⁰ ἐγρηγόρασιν C. Statim οὕτως L. ⁴¹ εἰτα ἐκ.] καὶ ἐκ. μὲν B.K.

⁴² ὑπὸ] + τῆς ἡμέρας B.K. Sav. cet. Post προΐασι add. ἔτι (μοx om. ἔτι) B.K.

⁴³ οὗτοι] ἐκεῖνοι C.I.L. ⁴⁴ μένοντες] + ἕως ὁπρὲ B.K. Sav. cet. ⁴⁵ ἐσπέρας]

+ δὲ I. Sav. cet. et ex corr. rec. K. ⁴⁶ προσίασιν B.K. ⁴⁷ πολυτελῆ omnes.

πολλὰ Edd. ⁴⁸ οὐδὲ om. K. Statim κνίσης K.L. κνίσης I. κνίσης Edd.

⁴⁹ προτιθέντες L. ⁵⁰ ἔχονται] μετέχουσι B.K. ⁵¹ μόνον om. L. ⁵² ἔστι

om. K. ⁵³ οὐκ ἔστι] οὐ ter B.K. ⁵⁴ εἰσιν] + ἐκεῖ B.K. Sav. cet. καὶ προ-

φυλακαὶ om. B.C. Μοx ταμεῖον B.C.L. ⁵⁵ ῥτοιούτον] τῶν τοιούτων L.

⁵⁶ ἐζημίωσαν L.

¹⁶ “Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, ^κφησὶ, Χριστὸς, καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος” ἀπέλυσαν τῶν ¹δεσμῶν. Ὅντως ¹⁷ “φωνὴ ἀγαλλιάσεως ἐν Ἐσκηναῖς δικαίων.” Οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὀλολυγῆς ἀκοῦσαι ποτε οὐδὲ κωκυτοῦ· καθαρὸς τούτων τῶν ¹⁸ἀηδῶν ὁ ὄροφος, καθαρὸς τῆς κραυγῆς ταύτης. Ἀποθνήσκουσι μὲν γὰρ καὶ ἐν αὐτοῖς· οὐ γὰρ εἰσιν ἀθάνατοι τὸ σῶμα· ἀλλ’ οὐκ ἴσασι θάνατον τὸν θάνατον. Μεθ’ ὕμνων προπέμπουσι τοὺς ἀπελθόντας· προπομπὴν τὸ τοιοῦτον καλοῦσιν, οὐκ ἐκφοράν. Κἂν ἀπαγγελη, ὅτι ὁ δεῖνα τετελεύτηκε, πολλὴ ¹⁹ἡ εὐφροσύνη, πολλὴ ²⁰ἡ ἡδονή· μᾶλλον δὲ οὐδὲ τολμᾷ τις εἰπεῖν, ὅτι ὁ δεῖνα τετελεύτηκεν, ἀλλ’, ὁ δεῖνα ^Fτετελείωται. Εἴτα εὐχαριστία, δόξα πολλή, εὐφροσύνη, ἐκαστου εὐχομένου τέλος τοιοῦτον λαβεῖν, οὕτω τὸν ἀγῶνα τούτου ⁶³²ἐξελεῖν, ἀπαυῆσθαι τῶν πόνων καὶ τῶν ἀγώνων, ἰδεῖν τὸν Χριστόν. Κἂν ῥαρωσθήσῃ, οὐ δάκρυα, οὐ θρήνος, ἀλλ’ εὐχαὶ πάλιν· οὐκ ἰατρῶν χεῖρες, ἀλλὰ πίστις μόνη πολλάκις ἀπήλλαξε τὸν ἄρρωστον. Εἰ ²¹δὲ ἰατρῶν δεηθεῖν, πολλὴ καὶ ἐνταῦθα ἡ φιλοσοφία, πολλὴ ἡ καρτερία. Οὐ παρέστηκε γυνὴ λύουσα ²²τρίχας, οὐδὲ παιδία τὴν οὐδέπω γενομένην ὀρφανίαν ἀποδυρόμενα, οὐδὲ οἰκέται παρακαλοῦντες τὸν ἀποπνέοντα μετὰ ἀσφαλείας αὐτοὺς τινι παρακαταθέσθαι· ἀλλὰ πάντων τούτων ἀπηλλαγμένη ἡ ψυχὴ, ἐν σκοπεῖ μόνον εἰς τὴν ἐσχάτην ἀναπνοήν, ^Bὅπως ²³παρέλθῃ τῷ θεῷ φίλη. Καν γένηται δὲ νόσος, οὐ γίνεται ἀπὸ γαστρίμαργίας, οὐδὲ ἀπὸ κερηβαρίας, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ τῶν νόσων ὑποθέσεις ἐγκωμίων ²⁴γέμουσαι, οὐχὶ κατηγορίας, ὥς αὐταὶ· ἡ γὰρ ἀγρυπνίας, ἡ νηστείας ἐπίτασις, ἢ τι τῶν τοιούτων τὰς νόσους ἐργάζεται· ὅθεν καὶ εὐαπάλλακτοι γίνονται· ἀρκεῖ γὰρ μηκέτι ²⁵καμόντα ὁμοίως πάντων ἀπηλλάχθαι τῶν δεινῶν.

Εἰπέ οὖν μοι, φησὶν, “²⁶εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψεν.” Ἐνεστι ^Cκαὶ ἐν ἐκκλησίαις τοιούτους εὐρεῖν. Μὴ γὰρ ἐπειδὴ ὑκεῖνον τὸν βίον διηγησάμεθα, τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καταφρονῶμεν. Πολλοὶ πολλάκις τοιοῦτοι καὶ ἐν μέσαις ταῖς ἐκκλησίαις εἰσιν, ἀλλ’ ἐν τῷ λανθάνοντι. Μὴ ²⁷γὰρ ἐπειδὴ οἰκίας περινοστοῦσι,

¹⁶ Philipp. i. 21.¹⁷ Psal. cxvii. 15.

^κ φησὶ ante τὸ ζῆν transp. L. post Χριστὸς I. ¹ δεσμῶν] + ἐαυτοὺς πάντων B.K. Sav. cet. ¹⁸ ἀηδῶν iidem. ¹⁹ ἡ om. C.I. Veron. ²⁰ ἡ om. I. Veron. ²¹ ῥαρωσθῇ B. ²² δὲ] + καὶ B.K. Sav. cet. ²³ τὰς τρίχας Edd. Articulus abest ab omnibus. ²⁴ ἀπέλθῃ K. Sav. cet. Mox νόσος δὲ κἂν γ. hoc ord. L. ²⁵ οὐδὲ ἀπὸ] ἢ L. οὐδὲ ἀπὸ κ. om. B. ²⁶ γέμουσαι B.K.L. Sav. cet. ²⁷ αὐταὶ pro αὐταὶ omnes. ²⁸ καμόντα C. καμῶντα I. κάμνοντα L. καμόντας Edd. ²⁹ εἰ ἀγίων—μὴ γὰρ] εἰ ἀγίων τις πόδας ἐνίψεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, εἰ ἔνεστι καὶ ἐνταῦθα τοιούτους εὐρεῖν. ἔνεστι, καὶ πάντῃ ἔνεστι· μόνον μὴ B.K. Sav. cet. ³⁰ ἐκεῖνον in marg. I. ³¹ γὰρ] οὖν B.K.

μηδὲ ἐπειδὴ εἰς ἀγορὰν ἐμβάλλουσι, μηδὲ ἐπειδὴ προΐστανται, καταφρονῶμεν αὐτῶν. Καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ἐπέταξε· ¹⁸ “Κρίνατε γὰρ, φησὶν, ὀρφανῶ, καὶ δικαιοῦσατε χήραν.” Πολλὰ τῆς ἀρετῆς αἱ ὁδοὶ, ὥσπερ οὖν καὶ τῶν μαργαριτῶν πολλή ἡ διαφορά, καίτοι πάντες μαργαρίται ^b λέγονται, ἀλλ’ ὁ μὲν ἔστι λαμπρὸς D καὶ στρογγύλος πάντοθεν, ἕτερος δὲ τοῦτο μὲν οὐκ ἔχει τὸ κάλλος, ἕτερον δέ. Ποῖον δὴ τοῦτο; “Ὡσπερ ἀπὸ τινος τέχνης τὸ κοράλλιον ἐπιμήκη ἔχει τὴν γραμμὴν, ^d καὶ γωνίας ^e ἐκτετορνευμένας, ^f καὶ τοῦ λευκοῦ χρώματος ἕτερον ἐπιτερπέστερον, τὸ δὲ πράσινον ^g πάλιν πάσης χλωρότητος ἐπιτερπέστερον· ἄλλος τοῦ αἵματος τὸ ἀνθηρὸν παρέχεται τῷ ^h εὐανθεῖ, ἄλλος τῆς θαλάττης κυανώτερος, ἄλλος τῆς ἀλουργίδος στιλβότερος· ^k ἄλλα πολλὰ ἄνθη, καὶ ἡλίου δὲ χρώματα εὔροι τις ἂν τοιούτοι καὶ οἱ ἅγιοι· οἱ μὲν ἑαυτοὺς ἀσκούσιν, οἱ δὲ καὶ τὰς ἐκ- E κλησίας. “¹ Εἰ ἀγίων, φησὶ, πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένοις ^m ἐπήρκεσεν.” Ἐπιδράμωμεν τῷ πράγματι, ἵνα ἔχωμεν καυχᾶσθαι ἐκεῖ, ὅτι ἐνίψαμεν πόδας ἁγίων. ⁿ Εἰ πόδας αὐτῶν νίπτειν δεῖ, πολλῷ μᾶλλον καὶ ^o ἐκ χειρὸς ἐπιδιδόναι αὐτοῖς τὰ χρήματα. ¹⁹ “Μὴ γνῶτω, ^p φησὶν, ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἢ δεξιὰ σου.” Τί μυρίους παραλαμβάνεις μάρτυρας; μηδὲ οἰκέτης F (310) γιγνέτω, εἰ δυνατόν, μηδὲ γυνή. Πολλὰ τὰ σκάνδαλα τοῦ δολίου· πολλάκις ἢ μηδέποτε ἐμποδίσασα, τότε ^s ἐμποδίζει, ἢ ὑπὸ κενοδοξίας, ἢ ὑπὸ ἐτέρου τινός. Ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀβραάμ, καίτοι θαυμαστὴν ἔχων γυναῖκα, τὸν υἱὸν μέλλων ἀναφέρειν, ἔκρυπτε, καίτοιγε οὐκ εἰδὼς τὸ ἐκβησόμενον, ἀλλὰ πεπεισμένος ὅτι πάν- 633 τως ἀναιρήσει. Τί οὖν ἔμελλε λέγειν, ^t εἴ τις ἦν ἄνθρωπος τῶν πολλῶν; ^v τίς ἐστὶν οὗτος ὁ ταῦτα διαπραττόμενος; οὐκ ἂν ἐπὶ ἀπηνείᾳ αὐτὸν ^w διέβαλε καὶ ἀγροικία; ^x Οὐδὲ ἰδεῖν κατηξιῶθη

18 Esai. i. 17.

19 Matth. vi. 3.

^a ὁδοὶ] + καὶ διάφοροι B.K. Mox καὶ ἐπὶ τῶν μ. iidem. ^b λέγονται] + ἀλλ’ οὐκ εἰσὶ πάντες ἴσοι B.K. ^c κοράλλιον C.I. Veron. κοράλλιον B.K. ^d καὶ om. C. Statim τὰς γωνίας B.C.K. Sav. cet. ^e ἐκτετορνευμένας] Sic C.I.L. ἐκτετορνευμένας Edd. ^f καὶ τοῦ—χλ. ἐπιτερπέστερον] καὶ ἄλλος τοῦ λ. χρ. ὅτι εὐανθέστερος. ἄλλος τὸ πρ. ἔχων πολὺ πάσης χλ. μένει ἐπιτερπέστερος B.K. ^g πάλιν] πολὺ B.K. Sav. cet. ^h εὐανθεῖν L. ⁱ θαλάττης] + ἐστὶ B.K. Sav. cet. ^k ἄλλα—τοιούτοι] καὶ ἄλλα δὲ μυρία ἂν τις εὔροι τοῖς ἀνθρώποις ἀμυλῶμενα κατὰ τὸ ποικίλον, ἢ τοῖς τοῦ ἡλίου χρώμασιν ἐξισούμενα· τοιούτοι δὴ B.K. Sav. cet. ^l εἰ ἁγίων, φ.] καλῶς ἄρα ἔλεγεν, εἰ ἁγίων iidem. ^m ἐπήρκεσεν] + ὥστε γὰρ πάντας ἐπάραι πρὸς μίμησιν, διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν (εἴρηκεν B.). οὐκοῦν καὶ ἡμεῖς iidem. ⁿ εἰ] + δὲ iidem. χρῆ pro δεῖ L. ^o ἐκ χειρὸς] εἰς χεῖρας B.K. Post χρήματα add. καὶ σπουδάζειν λαμβάνειν B.C. K. Sav. cet. ^p φησὶν] ἤκουσας B.K. ^q εἰδέτω K. et ex corr. C. ^r πολλὰ] + γὰρ L. ^s ἐμποδίζει L. ^t εἴ τις] εἴπερ B. ^v τίς (τί ante corr. K.). οὐκ ἂν εἶπε, τίς B.K.L. Sav. cet. ^w διέβαλλε L. ^x οὐδέ] ἀλλ’ οὐδὲν—ἐργάσατο· διὰ τοῦτο οὐδὲ B.K. Mox ἀλλ’ οὐδὲν—ἐργάσατο om. iidem.

τὸ παιδίον τὸ ἑαυτῆς ἢ γυνή, οὐδὲ ὑστέρας ἀκούσαι φωνῆς, οὐδὲ ὕσπαιρον θεάσασθαι, ἀλλ' ὥσπερ αἰχμάλωτον λαβὼν, οὕτως ἀπήγαγεν. Ἄλλ' οὐδὲν τούτων ἐνενόησεν ὁ δίκαιος ἐκεῖνος, μεθύων τῷ πόθῳ. Οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἑώρα, ἀλλὰ τὸ προσταττό-
B μενον ὅπως ἐργάσαιτο, *οὐδὲ παῖς ἦν ἐκεῖ, οὐδὲ γυνή· μᾶλλον δὲ οὐδὲ αὐτὸς ᾔδει τὸ ἐκβησόμενον· οὕτω πάντοθεν ἐσπουδάζε καθαρόν τὸ ἱερεῖον ^aἀναγαγεῖν, μὴ δακρυσιν αὐτὸ, μὴ ἀντιλογία μολῶναι. ^bΚαὶ φησι πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰσαάκ· ²⁰ “Ἰδοὺ τὰ ξύλα καὶ τὸ πῦρ, ποῦ τὸ πρόβατον;” Τί οὖν ὁ πατήρ; “Ὁ θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον.” Λέγεται ^cδὴ τοῦτο ^dκαὶ προφητεία, ὅτι τὸν υἱὸν ὄψεται ^eἑαυτῷ, φησὶν, εἰς ὀλοκάρπωσιν· καὶ ἅμα ^fκαὶ τότε ἐκβέβηκε. ^gΤί καὶ αὐτὸν **C** κρύπτεις, εἰπέ, τὸν σφαγιασθησόμενον; Ναὶ, φησὶ, δέδοικα μὴ ναρκήσῃ, δέδοικα μὴ ἀνάξιος ὀφθῇ. Εἶδες πῶς μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας ἅπαντα ἐπραττεν, ^hὥς εἶπεν ἡ γραφή, “Μὴ γινώτω ἡ ἀριστερά σου, φησὶ, τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου;” τουτέστι, καὶ ὡς οἰκεῖον μέλος ἔχωμέν τινα, ⁱμὴ σπουδάζωμεν αὐτῷ δεικνύναι, πλὴν εἰ μὴ ἀνάγκη εἴη. Πολλὰ γὰρ ἀπὸ τούτου γίνεται τὰ δεινά. Εἰς κενοδοξίαν τις αἵρεται, κώλυμα γίνεται πολλάκις. Διὰ δὴ τοῦτο ^kκαὶ ἑαυτοὺς λανθάνωμεν, εἰ δυνατόν, ἵνα τύχωμεν **D** τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΕ.

¹Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ
E Χριστοῦ, γαμῖν θέλουσιν, ἔχουσιν κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν. Ἀμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσι περιερχόμεναι τὰς οἰκίας· οὐ μόνον δὲ ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περιέργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. Βούλομαι οὖν νεωτέρας

²⁰ Gen. xxii. 7, 8.

1 CAP. V. v. 11—15.

^γ σπαίροντα L. σπέροντα I. ^z οὐδὲ—γυνή] καίτοι οὐδὲ ὁ παῖς B.K. ^a ἀνεργεῖν L. ^b καὶ φησι—Ἰσαάκ] ὅρα δὲ (+ καὶ B.K.) μεθ' ὅσης ἡμερότητος ὁ Ἰσαάκ ἐρωτᾷ, καὶ τί φησι πρὸς αὐτὸν B.K. Sav. cet. Statim πάτερ, ἰδοὺ B.K. ^c ὅ γὰρ πρὸ δὲ B.I.K.L. ^d καὶ om. I. καὶ ὡς πρ. B.K. Sav. cet. ^e ἑαυτῷ, φ.] Sic C.I.L. φ. ἑαυτῷ Veron. ἑαυτῷ θεὸς B.K. Sav. cet. ^f καὶ om. K. καὶ ἅμα—ἐκβέβηκε om. L. ^g τί—ὀφθῇ.] τί ποιεῖς, ὦ μακάριε; τί καὶ ἀπὸ τοῦ παιδὸς κρύπτεις ὁ μέλλεις ποιεῖν; εἰπέ τὸν σφαγιασθησόμενον. οὐ, φησὶ· δέδοικα μὴ τι παρεμποδίσῃ, καὶ ἀνάξιος τοῦ ἐπιτάττοντος εὔρεθῶ. B.K. ^h ὥς] ἄρα καλῶς B.K. Sav. cet. Mox φησὶ om. iidem. ⁱ μὴ post αὐτῷ transp. B.K. ^k καὶ—ἀγαθῶν] παρακαλῶ, καὶ ἡμεῖς ὅταν τι ποιῶμεν πνευματικόν, σπουδάζωμεν λανθάνειν καὶ ἑαυτοὺς, ἵνα κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ θεῷ ἐνταῦθα πολυτευσάμενοι, τύχωμεν τῶν ἐπ. ἐν οὐρανοῖς ἀγαθῶν B.K.

^a χήρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν. ^β Ἦδη γάρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.

ΠΟΛΥΝ ὑπὲρ τῶν χηρῶν ὁ Παῦλος ποιησάμενος λόγον, ^β καὶ χρόνον αὐτῶν ^β διορίζων, καὶ εἰπὼν, “Μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα γεγονυῖα,” καὶ τὴν ποιότητα ^γ διδάξας τῆς χηρείας, ^δ καὶ εἰπὼν, “Εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενόδοχῃσεν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψει,” πάλιν ἐνταῦθά φησι· “Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ.” ⁶³⁴ Περὶ δὲ τῶν παρθένων, καίτοιγε ^ε πολὺ φορτικωτέρου τοῦ πράγματος ὄντος, οὐδὲν τοιοῦτον ^ε αἰνίττεται, εἰκότως. ^ς Διὰ τί; “Ὅτι ἐπὶ μεῖζοσιν ἀπεγράψατο, καὶ ἀπὸ μεῖζονος τῆς διανοίας ^ζ ἐκεῖ προσέβη τὸ ἔργον τοῦτο. Τὸ μὲν οὖν, “Εἰ ἐξενόδοχῃσεν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψει,” καὶ πάντα ^η ταῦτα, διὰ τοῦ εὐπροσέδρου παρέστησε, καὶ τοῦ λέγειν, ^θ “Ἡ δὲ ἀγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου.” Εἰ δὲ χρόνων ἔνεκεν οὐδὲν ἀκριβολογεῖται, μὴ θαυμάσης· μάλιστα μὲν γὰρ ἀπὸ τούτου κακέينو δῆλτοι. Ἄλλως δὲ ^ι εἰπον, ὅτι ἀπὸ μεῖζονος διανοίας ἐκείναι τὴν Β παρθεनीαν εἵλοντο. Πρὸς δὲ τούτοις, ^κ ἐνταῦθα ἤδη ^λ πτώματα γέγονε, καὶ αὐταὶ παρεῖχον τὴν ἀφορμὴν τῆς τοιαύτης νομοθεσίας· ἐκεῖ δὲ τοιοῦτον οὐδὲν ἦν. “Ὅτι γὰρ ^μ ἐξέπεσόν τινες ἤδη, ἀπὸ τούτου δῆλον, ἀπὸ τοῦ λέγειν, “Ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσι.” καὶ πάλιν, “Ἦδη γὰρ ἐξετράπησάν τινες ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.” “Νεωτέρας ^ν δὲ χήρας (311) παραιτοῦ.” Διὰ τί; “Ὅταν γὰρ ^ξ καταστρηνιάσωσι, γαμεῖν θέλουσι.” Τί ἐστίν, “ὅταν καταστρηνιάσωσιν;” “Ὅταν ἀκισθῶσιν, ὅταν ^ο θρύπτονται· καθάπερ ὅταν ἐπὶ ἀνδρός τις ἐπιεικοὺς ^π λέγῃ, ^ρ ὅτι ἀφείσα αὐτὸν, ἐτέρου γέγονε. Δείκνυσι τοίνυν ^ς ὅτι καὶ τὴν χηρείαν ἀπλῶς ^τ εἵλοντο, οὐ κρίνασαι. ^θ Ἄρα καὶ ἡ χήρα τῷ Χριστῷ ἀρμόζεται ἐν τῇ χηρείᾳ· ^ι “Ἐγὼ γὰρ, φησὶ, προστάτης τῶν χηρῶν, καὶ πατὴρ τῶν ὀρφανῶν.” ^κ Δείκνυσι

² 1 Cor. vii. 34.

³ Psal. lxxvii. 5.

HOM. XV. ^a χήρας om. B.C.K. Mox τεκνογονεῖν accessit ex B.I.K.L. Vet. ^β διορ. καὶ εἰπὼν] διορίσας τῷ λέγειν, χήρα καταλεγίσθω B.K. Sav. cet. Mox γεγονυῖαν L. ^γ δειξας K. Statim τῆς χήρας C.K. Sav. cet. ^δ καὶ εἰπὼν] τῷ εἰπεῖν B.K. Sav. cet. ^ε πολλοῦ K. ^ς αἰνίττεται] ἐπιτάττει B.K. εἰρηκεν οὐδὲ ἠνίκατο L. ^ζ διὰ—μεῖζοσιν] ἐπὶ μ. γὰρ B.K. Statim ἀπεγράψατο B.K.L. Sav. cet. ^η ἐκεῖ] ἐκείναις B.K. πρ. τὸ ἔργον pro τὸ ἔργον πρ. C.I.K.L. ^θ τὰ om. L. ^ι εἶπεν L. et ante corr. C. Mox εἵλαντο L. ^κ ἐνταῦθα] καὶ ἐντ. μὲν B.K. ^λ πτώμα K. Mox παρέσχον B. ^μ ἐξέπυσαν I. ^ν ὅδ] + φησὶ L. ^ξ καταστρ.] + τοῦ Χρ. B.C.K. Sav. cet. ^ο θρύπτονται] + οὕτως εἰπὼν B.K. ^π λέγοι B.C.I.K. Cat. ^ρ ὅτι om. B.K. Sav. cet. Statim ἀφείσα αὐτὸν Cat. ἀφες αὐτὸν libri omnes cum Veron. ἀφες αὐτὴν Vet. Sav. cet. Deinde ὅτι ἐτέρου γ. B.K. Sav. cet. ^ς εἵλαντο I. ^τ Ἦαες ἄρα—ὀρφανῶν infra post παραστήσαι τῷ Χριστῷ transp. B.K. ^θ δείκνυσιν] καὶ B.K.

ὅτι οὐδὲ τὴν χρεῖαν ὀρθῶς αἰροῦνται, ἀλλὰ "καταστρηνῶσιν" ἀλλ' ὁμως φέρεi. Καὶ μὴν ἀλλαχοῦ φησιν· ⁴ "Ἡρμოსάμην ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνὴν παραστήσαι τῷ Χριστῷ." ^x "Ὅταν ὀνομασθῶσιν αὐτῷ, φησὶ, "γαμεῖν θέλουσιν, ἔχουσαι D κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν." Πίστιν τὴν συνθήκην ^a λέγει τὴν ἀλήθειαν, ^a φησὶν, ἐψεύσαντο, αὐτὸν ἠθέτησαν, παρέβησαν τὰς συνθήκας. "Ἄμα ^b δὲ καὶ ἀργαὶ μαθάνουσιν." Οὐκ ἄρα ἀνδράσι μόνον ἐπιτάττει τὸ ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ γυναιξί· πᾶσαν γὰρ τὴν κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀργία. Οὐ τούτῳ, φησὶ, τῷ κρίματί ^c εἰσιν ὑπεύθυνοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις ἀμαρτήμασιν. ^d Εἰ ἄρα ἀνάρμοστον γυναικὶ τὸ περιϊέναι τὰς οἰκίας, ^e πολλῷ μᾶλλον παρθένω. "Οὐ μόνον δὲ, ^f φησὶν, ἀργαὶ E μαθάνουσιν, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περιέργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. Βούλομαι ^g οὖν νεωτέρας χήρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν." Τί ^h οὖν, ὅταν καὶ ἡ τοῦ ἀνδρὸς μέριμνα ἀποστῇ, καὶ ἡ τοῦ θεοῦ μὴ κατέχη; ⁱ Εἰκότως ἀργαί, λάλοι, περιέργοι γίνονται. Ὁ γὰρ τὰ ^k αὐτοῦ μὴ μεριμνῶν, τὰ ^l τοῦ ἑτέρου μεριμνήσει πάντως· ὥσπερ ὁ ^m τὰ ἑαυτοῦ φροντίζων, τῶν ἑτέρων ⁿ οὐδὲνα ποιήσεται λόγον, οὐδεμίαν ἔξει φροντίδα. "Λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα." Οὐδὲν οὕτως ἀνάρμοστον γυναικὶ, ὡς τὸ ^o τὰ ἑτέρων περιεργάζεσθαι μάλιστα, οὐ μόνον δὲ γυναικὶ, ἀλλὰ καὶ ἀνδρὶ· ἀναισχυντίας γὰρ καὶ ἱταμότητος τεκμήριον τοῦτο μέ- F γιστον. "Βούλομαι οὖν." ^p Ἐπειδὴ αὐταὶ βούλονται, βούλομαι ^q καγὼ "νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν," ^r οἰκουρεῖν· 635 πολλῷ γὰρ ^s τοῦ ποιεῖν ἐκεῖνα τοῦτο βέλτιον. Ἐδεῖ μὲν οὖν τὰ τοῦ θεοῦ μεριμνᾶν, ἔδει τὴν πίστιν φυλάττειν· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνα οὐ γίνεται, βέλτιον ταῦτα ^t γενέσθαι, ἢ ἐκεῖνα· οὔτε γὰρ ὁ θεὸς

4 2 Cor. xi. 2.

^w καταστρηνῶσαι τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁμως φ. B.K. ^x ὅταν] τί ἐστὶ καταστρηνῶσαι τοῦ Χριστοῦ; ὅταν B.K. ^y ὄν. αὐτῷ, φ.] ὀνομασθεῖσαι φ. τῷ Χρ. καταστρηνῶσιν αὐτῷ L. ^z λέγει] δηλοῖ B.K. ^a φησὶν] ὥσει ἔλεγον B.K. Sav. cet. Mox αὐτῷ pro αὐτὸν C.I.L. φησὶν post αὐτῷ transp. L. ^b δὲ] + φησὶ L. Post μαθάνουσιν add. περιερχόμεναι τὰς οἰκίας B.K. ^c εἰσιν ἱπ. μ.] Sic C.I.L. ἱπ. εἰσι μ. K. μ. εἰσιν ἱπ. Cat. Edd. ^d εἰ om. B.K. ἄρα εἰ pro εἰ ἄρα I. ^e π. μ. παρθένω] εἰ δὲ ταύτη, π. μ. παρθένω, πλείονα τὴν ἀσφάλειαν ἀπαιτούμενη B.K. ^f φησὶν et μαθάνουσιν om. B.K. ^g οὖν] + φησὶ L. Mox χήρας om. B.C.I.K. ^h οὖν] + συμβαίνει B.K. Sav. cet. ⁱ εἰκότως post γίνονται transp. B.K. ^k αὐτοῦ B.C.I.K. ἑαυτοῦ Edd. ^l τοῦ om. B.K. Sav. cet. ^m τὰ] τῶν B.K.L. ⁿ οὐδένα] οὐ L. οὔτε οὐδένα et οὔτε οὐδεμίαν B.K. Statim ποιήσει K. ^o τὰ om. K. Mox μάλιστα δὲ οὐ μ. γυναικὶ L. ^p ἐπειδὴ] + φησὶν L. φησὶ post βούλονται add. I. αὐταὶ pro αὐταὶ dedit Cat. ^q καγὼ] + τί βούλει, εἰπέ B.K. Statim ^r χήρας Edd. Hic χήρας deest in omnibus. ^s Pro οἰκουρεῖν habent εἰκότως ταῦτα προτρέπει B.K. ^t τοῦ—βέλτιον] τοῦ π. ἐκεῖνα ταῦτα βελτίω C. τοῦ π. τοῦτο βελτίων ἢ ἐκεῖνα I. ^u τοῦ π. καὶ ἐκεῖνα τούτου βελτίω L. Vulgatum tuetur Cat. ^v ἔδει om. C. ^w γίνεσθαι C.

μένω λοιδορίας χάριν.” Ἐδεῖ γὰρ αὐτὰς ἀνωτέρας εἶναι τῶν
Ε βιωτικῶν ἐπειδὴ δὲ κατώτεραι γεγόνασι, κἀν ἐν αὐτοῖς στη- (312)
κέτωσαν.

6 “Οἱ καλῶς προεστῶτες, φησὶ, πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς
ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.
Λέγει γὰρ ἡ γραφή, Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις καὶ, Ἄξιος ὁ
ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.” Τιμὴν ἐνταῦθα τὴν θεραπείαν
λέγει, τὴν τῶν ἀναγκαίων χορηγίαν. Ἐτὸ γὰρ ἐπαγαγεῖν, “Οὐ
φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα,” καὶ, “Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ
F αὐτοῦ,” τοῦτο δηλοῖ. Ἄρα καὶ ὅταν λέγῃ, “Χήρας τίμα,”
ἡ ταῦτόν λέγει, περὶ τῆς τῶν ἀναγκαίων τροφῆς. “Ἵνα ταῖς
ὄντως χήραις ἑπαρκέσῃ,” φησὶ καὶ πάλιν, “Τίμι τὰς ὄντως
χήρας,” τουτέστι, τὰς ἐν πενίᾳ ὅσῳ γὰρ ἂν τις ἐν πενίᾳ ᾖ,
τοσοῦτῳ μᾶλλον ἐστὶ χήρα. Τίθησι τὸ τοῦ νόμου, τίθησι τὸ
636 τοῦ Χριστοῦ, ἀμφοτέρω συμφωνοῦντα. Ὁ μὲν γὰρ νόμος
φησὶν, “Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα.” Ὁρᾷς πῶς βούλεται
κάμνειν τὸν διδάσκαλον; Οὐ γὰρ ἐστὶν, οὐκ ἐστὶν ἄλλος πόνος
τοιούτου, ὥς ὁ ἐκείνου. Πῶς δὲ καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ τίθησιν;
“Ἄξιος γὰρ, φησὶν, ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.” Μὴ τῷ
μισθῷ τοίνυν προσέχωμεν μόνον, ἀλλὰ καὶ πῶς προσέταξε
b φησὶ γὰρ, “Ἄξιος ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστὶν.”
“Ὡστε εἴ τις τρυφᾷ καὶ ἀνίεται, οὐκ ἐστὶν ἄξιος· εἰ μὴ τις ἐστὶ
B βοῦς ἀλοῶν, καὶ πρὸς πνίγος καὶ πρὸς ἀκάνθας τὸ ζεύγος
ἀνέχων ἔλκει, καὶ οὐ πρότερον ἀφίσταται, οὐκ ἐστὶν ἄξιος.
Ἄρα δεῖ μετὰ ἀφθονίας ἐπιρρέειν τοῖς διδασκάλοις τὴν τῶν
ἀναγκαίων χορηγίαν, ἵνα μὴ κάμνωσι μήτε ἐκλύωνται, μηδὲ περὶ
τὰ μικρὰ σχολάζοντες τῶν μεγάλων ἀποστερῶσιν ἑαυτούς· ἵνα
τὰ πνευματικὰ ἐργάζωνται, μηδένα τῶν βιωτικῶν ποιούμενοι
λόγον. Τοιοῦτοι ἦσαν οἱ Λευῖται· οὐδὲν αὐτοῖς ἔμελε τῶν
C βιωτικῶν, ὥσπερ οὖν καὶ τοῖς λαϊκοῖς ἔμελε τῆς αὐτῶν προ-
νοίας, καὶ νόμῳ ἔτάκτο τὰ τῶν προσόδων, αἱ δεκάται, τὰ ἀπὸ

6 v. 17, 18.

¹ μὲν] + γὰρ B.K. Sav. cet. Mox ἀν. εἶναι pro εἶναι ἀν. C.I.K.L. ² φησὶ
om. B.K. Sav. cet. ³ τῷ B.K. ⁴ ταῦτόν] τοῦτο B.K. Sav. cet.
⁵ ἐπαρκῇ C. ποτέ pro φησὶ L. ⁶ ὁ om. K. Post ἐκείνου add. ἀλλ' ἐκείνο
μὲν τοῦ νόμου B.K. Sav. cet. ⁷ γὰρ φησὶ] λέγων B.K. ⁸ μόνον B.I.K.L.
μόνῳ Edd. ⁹ πῶς] τῷ πῶς τούτου B.K. ¹⁰ φησὶ γὰρ—ἐστὶν] ἄξιος, φησὶν,
ὁ ἐ. τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ, τουτέστι, τῆς τρ. B.K. ἄξ. γὰρ, φησὶν, ὁ ἐ. τοῦ μ. αὐτοῦ
καὶ τῆς τρ. αὐτοῦ ἐστὶν L. ¹¹ ἀφίσταται] + ἕως ταῖς ἀποθήκαις τοὺς καρποὺς
εἰσκομίσκει B.K. Sav. cet. ¹² οὐκ ἐστὶν ἄ.] ὁ δὲ τοῖς πόνοις ἀπειρηκὼς (cum
gloss. ἀπειρῶς K.) οὐδὲ τῆς τρ. ἐστὶν ἄ. B.K. ¹³ διδασκάλοις] + τῇ τῶν
ἀγαθῶν ἀφθονίᾳ καὶ L. ¹⁴ ὥσπερ οὖν καὶ] ὅτι B.K. Sav. cet. Mox ἔμελλε
I. ut bis Veron. ¹⁵ ἔτάκτο B.C.I.K. τέτακται L. ἐτέτακτο Edd. Mox
οἶον αἱ δ. B.K. Sav. cet.

^b τῶν χρυσίων, αἱ ἀπαρχαί, αἱ εὐχαί, καὶ πολλὰ ἕτερα. Ἄλλ' ἐκείνοις μὲν εἰκότως ταῦτα ἐνομοθέτει, ἅτε τὰ παρόντα ζητοῦσιν· ἐγὼ δὲ πλέον οὐδὲν λέγω ἰδεῖν τοὺς προεστῶτας ἔχειν τροφῆς καὶ σκεπασμάτων, ἵνα μὴ περιέλκωνται εἰς ταῦτα. Τί δέ ἐστι, “διπλῆς τιμῆς;” Διπλῆς τῆς πρὸς τὰς χήρας, ἢ τῆς πρὸς τοὺς διακόνους, ἢ ἀπλῶς διπλῆς ^k τιμῆς πολλῆς φησι. Μὴ τοῦτο τοίνυν μόνον σκοπῶμεν, ὅτι διπλῆς τιμῆς αὐτοὺς ἡξίωσεν, ἀλλ' ὅτι προσέθηκε, “τοὺς καλῶς προεστῶτας.” ^m Τί δέ ἐστι, “καλῶς προεστῶτας,” ἀκούσωμεν τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ^D ⁷ “Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.” Ἄρα τοῦτό ἐστι καλῶς προεστάναι, μηδενὸς φείδεσθαι τῆς ἐκείνων κηδεμονίας ἕνεκεν. “Μάλιστα, φησὶν, οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.” Πού ⁿ νῦν εἰσιν οἱ λέγοντες μὴ ὁδεῖν λόγου, μηδὲ διδασκαλίας, ὅπου γε καὶ Τιμοθέω τοσαῦτα παραινεῖ λέγων, “Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι.” καὶ πάλιν, “Πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου;” Καὶ τούτους μά- ^E λιστα πάντων τῶν ἄλλων τιμᾶσθαι βούλεται· καὶ τὴν αἰτίαν τίθησιν, ὅτι πολὺν πόνον ὑπομένουσι, φησὶν· εἰκότως. Ὅταν γὰρ ὁ μὲν ἕτερος μῆτε ἀγρυπνῇ, μῆτε φροντίζη, ἀλλὰ ἀπλῶς συνεδρείῃ ἐν ἀδείᾳ καὶ ἀμεριμνίᾳ, ἐκεῖνος δὲ ⁹ κόπτεται φροντί- ζων, μελετῶν, καὶ μάλιστα ὅταν ἄπειρος ᾖ καὶ λόγων τῶν ἐξωθεν, ἵπως οὐ μάλιστα δεῖ τιμῆς ἀπολαύειν καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων αὐτὸν, εἰς τοσοῦτους πόνους ἑαυτὸν ἀφιέντα; Μυρίαὶ γὰρ γλώσσαις ἐστὶν ὑπεύθυνος· ὁ ^a δεῖνα ἐμέμψατο, ἕτερος ἐπήνεσεν, ἄλλος ἔσκωψεν, ἄλλος διέβαλε τὴν μνήμην καὶ τὴν σύνθεσιν· καὶ δεῖ αὐτῷ πολλῆς ἰσχύος, ὥστε ταῦτα φέρειν. ^F Μέγα γὰρ τοῦτο, μέγα πρὸς ἐκκλησίας οἰκοδομὴν, καὶ πολὺ συντελεῖ τὸ διδασκτικὸν εἶναι τοὺς προεστῶτας· καὶ τοῦτο μὴ παρῇ, πολλὰ τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις οἴχεται. Διὰ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων, μετὰ τοῦ φιλοξένου καὶ τοῦ ἐπιεικοῦς, μετὰ τοῦ ⁶³⁷ ἀλήπτου καὶ τοῦτο ἀριθμεῖ λέγων, ⁸ “διδασκτικόν.” Ἐπεὶ διὰ τί διδάσκαλος λέγεται; Ναί, φησὶν, ἵνα τῷ βίῳ διδάσκη φι-

7 Joan. x. 11.

8 1 Tim. iii. 2.

^b τῶν om. I. τὰ ἀπὸ τ. χ. om. B.C.K. inclusum a Sav. ¹ δεῖν] τοῦ δεῖν B.K. Sav. cet. Μοχ τροφῆς καὶ σκεπασμάτων omnes. Edebat^{ur} τροφᾶς καὶ σκεπάσματα. ^k τιμῆς π. φ.] εἶπεν ἀντὶ τοῦ πολλῆς B.K. ¹ τοῦτο τοίνυν] τοίνυν τοῦτο B.C.K. Cat. Μοχ τιμῆς αὐτοὺς πρὸ αὐτοῦς τιμῆς B.C.K.L. Cat. ^m τί—προεστῶτας om. C. ⁿ νῦν] τοίνυν B.K.L. ^o δεῖν] + αὐτοῖς B. + αὐτοῦς K. ^p σου assumptum ex C.I.K.L. Statim καὶ om. B.K. Μοχ τῶν ἄλλων om. Veron. ⁹ κόπτεται C.I. ^r πῶς οὐ] πόσος C.I.I. Statim μ. δεῖ C.I.K.L. δεῖ μ. Edd. ^a δεῖνα] + με C.I. Veron. + μὲν I. ^c τοῦ om. L. ^v ἵνα] ἀλλ' ἵνα B.K.

λοσοφίαν. ^WΤαῦτα περιττά· δεῖ γὰρ καὶ τῆς ἀπὸ τῶν λόγων ²διδασκαλίας. Διὰ τοῦτο ὁ Παῦλός φησι, “Μάλιστα οἱ κοπι-
 ῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ” ὅταν γὰρ περὶ δογμάτων ἢ
 λόγος, ποῖος βίος ἐνταῦθα ἰσχύει; Τίνα λόγον δέ φησιν; (313)
 Οὐ τὸν κομπῶδη, οὐδὲ τὸν τὴν ³κομψίαν ἔχοντα τὴν ἐξωθεν,
 B ἀλλὰ τὸν ἰσχύει πολλὴν ⁴κεκτημένον, τὸν συνέσεως γέμοντα καὶ
 φρονήσεως. Οὐ κατασκευῆς οὖν αὐτῷ καὶ φράσεως δεῖ, ἀλλὰ
 νοημάτων, ὅπως αὖν λέγεται, οὐδὲ συνθήκης, ἀλλὰ φρενῶν.

⁹ “Κατὰ ⁵πρεσβυτέρου, φησὶ, κατηγορίαν μὴ παραδέχου,
 ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.” Κατὰ γὰρ νεωτέρου
 δεῖ ἐκτὸς μαρτύρων κατηγορίαν δέχεσθαι; κατὰ δὲ ὅλως τινός;
⁶οὐχὶ μετὰ ἀκριβείας πάντοτε δεῖ τὰς ⁷ἀκροάσεις ποιέσθαι;
 Τί οὖν ἐστὶν ὃ λέγει; Οὐδὲ ἐπὶ ἄλλων, φησὶ, μάλιστα δὲ ⁸ἐπὶ
 πρεσβυτέρου. Πρεσβύτερον γὰρ ἐνταῦθα ⁹φησιν, οὐχὶ τὸ
 ἀξίωμα, ἀλλὰ τὴν ἡλικίαν, ἐπειδὴ περ εὐκολώτερον ἀμαρτάνου-
 C σιν οἱ νέοι τῶν πρεσβυτέρων. Ἰδὴ λόγος ἐστὶν ἐντεῦθεν, ὅτι
 ἐκκλησίαν λοιπὸν ἦν ἐμπεπιστευμένος ὁ Τιμόθεος, ¹⁰ἣ καὶ ἔθνος
 ὁλόκληρον τὸ τῆς Ἀσίας· διὸ καὶ περὶ πρεσβυτέρων αὐτῷ
 διαλέγεται. ¹⁰ “Τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἑλεγε,
¹¹φησὶν, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.” Τουτέστι, μὴ ταχέως
 ἔκκοπτε, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας ἅπαντα περιεργάζου·
 ὅταν μέντοι μάθης σαφῶς, σφοδρῶς ἐπέξιθι, ἵνα ¹²καὶ οἱ ἄλλοι
 σωφρονισθῶσιν. “Ὡς περ γὰρ τὸ ἀπλῶς κατακρίνειν βλαβερόν,
 D ¹³οὕτω τὸ μὴ ἐπεξιέναι τοῖς φανεροῖς ἀμαρτήμασιν, ὁδὸν ἐστὶ
 δοῦναι τοῖς ἄλλοις τοῦ τὰ αὐτὰ ποιεῖν καὶ τολμᾶν. “Ἐλεγε δὲ
¹⁴οὐχ’ ἀπλῶς, φησὶν, ἀλλὰ μετὰ ἀποτομίας· οὕτω γὰρ καὶ οἱ
 λοιποὶ φόβον ἔξουσιν. Πῶς οὖν φησὶν ὁ Χριστὸς, ¹⁵“Ὑπαγε,
 ἔλεγχον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου, εἰς σὲ ἀμάρτη;”
 Πλὴν ¹⁶κακείνους συγχωρεῖ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐλέγχεσθαι. Τί οὖν;
 οὐχὶ σκανδαλίζει μάλλον τὸ ἐνώπιον πάντων ἐλέγχεσθαι; Πῶς;

9 v. 19.

10 v. 20.

11 Matth. xviii. 15.

^W ταῦτα (καὶ ταῦτα C.) π. δεῖ γὰρ καὶ] ὥστε ταῦτα π. καὶ οὐ δεῖ B.K. Sav. cet.
² διδασκαλίας] + εἰς προκοπὴν B.C. (?) Sav. cet. + εἰς προτροπὴν K.
 Statim καὶ πῶς ὁ Π. B.K. Sav. cet. ³ κομψίαν K. Ben. ⁴ κεκτημένον]
 + τοῦ πνεύματος B.K. Sav. cet. ⁵ πρεσβυτέρων K. φησὶ om. B.K. Sav. cet.
⁶ οὐχὶ] καὶ οὐχὶ iidem. ⁷ ἀκροάσεις] Sic C.I.L. Edebatur κρίσεις, consentiente Cat. ⁸ ἐπὶ] Sic nostri omnes et Cat. κατὰ Edd. ⁹ φησιν, οὐχὶ τὸ α.] οὐχὶ τὸ α. λέγει B.K. ¹⁰ δῆλον] + δὲ Edd. δὲ om. C.I.L. δῆλον — ἦν ἐμπ.] καὶ ὅτι περὶ τούτων τοῦτο ἐπῆγαγε, δῆλον ἐντεῦθεν ἐκκλησίαν ἦν ἐμπ. B.K. ¹¹ ἢ καὶ] μάλλον δὲ B.K. ¹² φησὶν om. B.K. Sav. cet. ¹³ καὶ assumptum ex B.C.K.L. Cat. ¹⁴ οὕτω] + καὶ L. Mox ἐστὶν ἄλλοις δοῦναι τοῖς τὰ αὐτὰ iidem. ¹⁵ οὐχ’ ἀπλῶς, φ.] εἶπε, δηλὸν ὅτι οὐχ’ (μὴ B.K.) ἀπλῶς B.K. Sav. cet. Mox ἔχωσι B.I. ¹⁶ κακείνους C.

“Ὅταν γὰρ τὸ ἀμάρτημα ᾧσιν εἰδότες, τὴν δὲ κόλασιν ^αμηκέτι, μᾶλλον σκανδαλίζονται. Ὡςπερ γὰρ ἀτιμωρήτων μενόντων ^Ε τῶν ἀμαρτανόντων, πολλοὶ οἱ πλημμελοῦντες, οὕτω κολαζομένων, πολλοὶ οἱ κατορθοῦντές εἰσιν. Οὕτω καὶ ὁ θεὸς ἐποίησε τὸν Φαραὼ εἰς μέσον ἀγαγὼν ἐκόλασε, καὶ τὸν Ναβουχοδονόσορ, καὶ πολλοὺς ἐτέρους, καὶ κατὰ πόλιν καὶ κατὰ ἄνθρωπον, ὀρώμεν δίκην δεδωκότας. Ἄρα βυύλεται πάντας φόβον ἔχειν παρὰ τοῦ ἐπισκόπου, καὶ πᾶσιν αὐτὸν ἐφίστησιν. Ἐπειδὴ γὰρ πολλὰ ^Β ἅπὸ ὑπονοίας κρίνεται, δεῖ, φησὶν, εἶναι τοὺς μαρτυροῦντας, καὶ διελέγχοντας αὐτὸν κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον. ¹³ “Ἐπὶ γὰρ ^Γ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων σταθῆσεται πᾶν ῥῆμα.” “Κατὰ πρεσβυτέρου, φησὶ, κατηγορίαν μὴ παραδέχου.” Οὐκ εἶπε, μὴ κατακρίνης, ἀλλὰ, ^Δμηδὲ δέξῃ κατηγορίαν, μηδὲ ὅλως εἰς κρίσιν ^Εκαθῆς. Τί οὖν, ἂν καὶ οἱ δύο ψεύδωνται; Τοῦτο σπανιάκις συμβαίνει· ἐνὶ δὲ ἀπὸ τῆς κρίσεως ἐξεταζόμενον ^Ζκαὶ τοῦτο ⁶³⁸ γενέσθαι δηλόν. Τὰ γὰρ ἀμαρτήματα ἀγαπητὸν καὶ δύο μάρτυρας ἔχειν, διὰ τὸ λάθρα γίνεσθαι καὶ κεκρυμμένως· ὥστε πολλὰς δοκιμασίας ^Ησημεῖον τοῦτο. Τί οὖν, ^Θἂν μὲν ὁμολογημένα ἢ τὰ ἀμαρτήματα, μάρτυρας δὲ μὴ ἔχῃ, ἀλλὰ πονηρὰν ὑπόνοιαν; Εἰπον ἄνω, φησὶ, “Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν.”

Μετὰ φόβου τοίνυν ἀγαπῶμεν τὸν θεόν. Δικαίῳ μὲν γὰρ νόμος οὐ κείται· οἱ δὲ πολλοὶ καὶ τὴν ἀρετὴν ἀνάγκη μετερχόμενοι, καὶ οὐ προθέσει, μεγάλα ἀπὸ τοῦ φόβου καρποῦνται, πολλάκις τὰς ἐπιθυμίας ἐκκόπτοντες τὰς ἑαυτῶν. Διὰ τοῦτο ^Β περὶ γέννης ^Αἀκούωμεν, ἵνα πολὺ τι καρπωσώμεθα ἀπὸ τῆς ἀπειλῆς καὶ τοῦ φόβου τούτου. Εἰ γὰρ μέλλων ἐμβάλλειν εἰς αὐτὴν τοὺς ἀμαρτάνοντας, μὴ προεῖπε ταύτης τὴν ἀπειλὴν, πολλοὶ ἐνέπεσον ἂν εἰς αὐτήν. Εἰ γὰρ νῦν τοῦ φόβου κατασείοντος ἡμῶν τὰς ψυχὰς, εἰσὶ τινες ^Γοἱ οὕτω ραδίως ἀμαρτάνοντες, ὥς οὐδὲ οὔσης αὐτῆς· εἰ μηδὲν τούτων εἴρητο, ^Δμήτε ἠπειλήτο, τί οὐκ ἂν εἰργασάμεθα δεινόν; Ὡστε, ^Εὅπερ αἰεὶ φημι, τῆς βασιλείας οὐχ ^Βἡττον ἢ γέεννα τοῦ θεοῦ τὴν κηδεμονίαν δείκνυσιν. Ἡ γέεννα γὰρ ^Ζτῇ βασιλείᾳ συμπράττει, τοὺς ^Ηἀνθρώπους τῷ φόβῳ ὠθοῦσα πρὸς αὐτήν. ^ΘΜὴ δὲ ἀπηνείας

¹² Deut. xix. 15.

^αμηκέτι pro οὐκέτι C.I.L. Statim τότε μᾶλλον I. τότε pro μᾶλλον C. οὕτω] + καὶ I. ^βἀπὸ] ὑπὸ I. ^γνόμον] + οὕτω διαγορεύοντα B.K. Mox γὰρ om. iudean. ^δμη (μηδὲ K.) παραδέξῃ B.K. ^εVid. Annot. ^ςκαὶ om. C.I.L. ^ζσημ. τοῦτο] πρὸς τοῦτο δεῖ B.K. ^ηἐὰν ὅμ. μὲν ἢ C.L. Sic, sed μὲν superscripto, I. ^θἀκούομεν ex corr. C. ^ιοἱ om. B. ^κμηδὲ L. ^λἀπερ B. (?) Mor. Ben. ^μἡττων L. Veron. ἡττων (sic) I. ^ντῇ βασιλείᾳ L. ^ξμη δὲ] Sic C. μη οὖν B.K. μηδὲ Edd.

μηδὲ ὠμότητος εἶναι τὸ πρᾶγμα νομίσωμεν, ἀλλὰ ἐλέου καὶ
 φιλανθρωπίας ^επολλῆς καὶ κηδεμονίας καὶ φίλτρον τοῦ περὶ (314)
 ἡμᾶς. Εἰ μὴ ἠπειλήθη καταστροφή ἐπὶ Ἰωανᾶ, οὐκ ἂν ἐκωλύθη
 ἡ καταστροφή· εἰ μὴ εἶπεν, ὅτι καταστραφήσεται Ἡνευῖ, οὐκ
 D ἂν ἔσται Νινευῖ· εἰ μὴ ἠπειλήθη γέεννα, ἅπαντες ἂν εἰς γέενναν
 ἔνεπέσομεν· εἰ μὴ ἠπειλήθη πῦρ, οὐδεὶς ἂν ^hδιέφυγε τὸ πῦρ.
 Ἐναντία ὧν βούλεται πράττειν λέγει, ἵνα πράττῃ ἃ βούλεται.
 Οὐ βούλεται τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ λέγει τὸν θάνα-
 τον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἵνα μὴ ⁱἐμβάλλῃ εἰς θάνατον. Οὐκ εἶπε
 ῥήματι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργον δείκνυσιν, ἵνα φεύγωμεν. Ἴνα
 δὲ μή τις νομίσῃ ἀπειλὴν εἶναι τὸ πρᾶγμα μόνον, ἀλλὰ καὶ
^kὄντως εἶναι, ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα, ^lφησὶ, γεγονότων δηλὸν ἔστιν.
^aH οὐ δοκεῖ σοι τῆς γεέννης εἶναι σύμβολον ^mὁ κατακλυσμὸς ὁ
 E τῆς παντελοῦς πανωλεθρίας τοῦ ὕετοῦ, τοῦ πυρός; ¹³ “ⁿὩσπερ
 γὰρ, φησὶν, ἐν ταῖς ἡμέραις ^oΝῶε ἦσαν γαμοῦντες καὶ ^pγαμί-
 ζοντες, οὕτω καὶ ^qτότε.” Προεῖπε πρὸ πλείονος ^rχρόνου, καὶ
 νῦν προλέγει πρὸ ἐτῶν τετρακοσίων, ἣ καὶ πλειόνων, ἀλλ’ οὐδεὶς
^sὁ προσέχων· πάντες μύθους τὸ πρᾶγμα εἶναι νομίζουσι, πάν-
 τες γέλωτα, οὐδένα φόβος ἔχει, οὐδεὶς δακρύει, οὐδεὶς πατάσσει
 τὸ στήθος. Ὁ ποταμὸς τοῦ πυρός ^tἀναβράσσεται, ἡ φλόξ
 F ἐκκαίεται, καὶ ἡμεῖς γελῶμεν καὶ τρυφῶμεν καὶ ἁμαρτάνομεν
 F ἀδεῶς. Οὐδεὶς εἰς νοῦν τὴν ἡμέραν ἐκείνην λαμβάνει ^vποτέ,
 οὐδεὶς ἐννοεῖ, ὅτι παρέρχεται τὰ παρόντα, ὅτι πρόσκαιρα ταῦτα,
 καίτοι τῶν πραγμάτων καθ’ ἐκάστην ἡμέραν βοώντων, καὶ
 φωνὴν ἀφιέντων. Οἱ ἄωροι θάνατοι, αἱ τῶν πραγμάτων μετα-
 βολαὶ καὶ ζώντων ἡμῶν γινόμεναι, οὐ παιδεύουσιν ἡμᾶς, αἱ
 639 ἀρρωστίαι καὶ τὰ λοιπὰ νοσήματα. Οὐκ ἐν τοῖς ἡμετέροις δὲ
 σώμασι τὰς μεταβολὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ^wαὐτοῖς τοῖς στοι-
 χείοις ἴδοι τις ἂν· ^xκαὶ ἐν ταῖς ἡλικίαις δὲ καθ’ ἐκάστην ἡμέραν
 τὸν θάνατον μελετῶμεν, καὶ ἐν πᾶσι τὸ ἄστατον ^yπανταχοῦ διὰ
 τῶν πραγμάτων χαρακτηρίζεται. Οὐδέποτε χεიმὼν ἔμεινεν, οὐδέ-
¹³ Matt. xxiv. 38.

^e πολλῆς καὶ κ. om. K. ^f Νινευῖ I. et bis K. ^g ἐνεπέσαμεν I. L.
^h ἐφυγε K. ⁱ ἐμβάλλῃ L. ^k ὄντως] + πρᾶγμα L. ^l φησὶ om. B. K.
 Sav. cet. Mox τοῦτο ἐποίησεν pro ἔστιν iidem. ^m ὁ κ. δ] τὸν κατακλυσμὸν
 τὸν I. ⁿ ΘΕΙΚΟΝ. Περὶ τῆς τῶν παρόντων ματαιότητος, καὶ τῆς τῶν μελ-
 λόντων ἀπολαύσεως· καὶ πῶς δυνάμεθα μμεῖσθαι τὸν θεόν· καὶ περὶ τῆς ἀγάπης
 τοῦ Χριστοῦ τῆς εἰς ἡμᾶς, ἣτις δείκνυται μάλιστα ἐκ τῆς θείας μεταλήψεως. Veron.
^o τοῦ Νῶε B. K. ^p ἔγγαμ. ex recent. corr. K. ἔγγαμ. Sav. cet. reclamanti-
 bus libris. ^q τότε] νῦν B. K. Sav. cet. ^r χρόνου] + τότε B. C. K. Sav. cet.
 πρὸ π. χ. om. L. Statim προλέγει καὶ νῦν hoc ord. B. ^s ὁ πρ.] προσέχει L.
 Statim μύθον (sic) I. ^t ἀναβράζεται L. ^v ποτέ om. B. K. ^w αὐτοῖς
 om. L. ^x καὶ—μελετῶμεν] καὶ ἐν ταῖς ἐναλλαγαῖς δὲ (δὲ om. K.) τῶν ἡλικιῶν
 ἡμῶν καὶ ταῖς ἐκάστης ἡμέρας παραδρομαῖς τὸν θάνατον ἐκμανθάνομεν B. K.
^y πανταχοῦ] καὶ π. B. K.

ποτε θέρος, ²οὐδὲ ἔαρ, οὐδὲ μετόπωρον, ἀλλὰ πάντα τρέχει καὶ ἀφίπταται καὶ ρεῖ. Ἄλλα ^ατί εἶπω; τὰ βῆθη; ἀλλὰ τί βούλει; τὰ ἀξιώματα, τοὺς βασιλεῖς τοὺς νῦν ὄντας, καὶ αὔριον οὐκ ὄντας; ἀλλὰ τοὺς πλουτοῦντας; ἀλλὰ τὰ οἰκοδομήματα τὰ λαμπρά; ἀλλὰ νύκτα καὶ ἡμέραν; ἀλλὰ τὸν ἥλιον; ἀλλὰ τὴν σελήνην; ^δοὐ φθίνει καὶ αὕτη; ^εαὐτὸς δὲ ὁ ἥλιος οὐκ ἐκλείπει B πολλάκις, οὐ σκοτίζεται, οὐ νέφος αὐτὸν κρύπτει; Μή τι τῶν ὀρωμένων παραμένει διαπαντός; Ὀὐδὲν, ἀλλ' ἡ ψυχὴ μόνη τῶν ἐν ἡμῖν, ^εκαὶ ταύτης ἀμελοῦμεν τῶν μὲν ἀλλοιουμένων, ὡς μενόντων πολλὴν ^βποιούμενοι φροντίδα, τῆς δὲ μενούσης αἰεὶ, ὡς παρερχομένης οὐδὲνα ἔχοντες λόγον. Ὁ δεῖνα μεγάλα δύναται; Ἄλλ' ἔως αὔριον, μετὰ δὲ ταῦτα ἀπολείται καὶ δῆλον ἐκ τῶν μείζονα δυνηθέντων, καὶ νῦν οὐδαμοῦ φαινομένων. Σκηνὴ τις ἐστὶν ὁ βίος, καὶ ὄναρ. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ ^ισκήνους ἀρθέντος αἱ ποικιλίαι διαλύονται, καὶ τὰ ὀνείρατα τῆς C ἀκτίνος φανείσης πάντα ^κἀφίπταται· οὕτω καὶ νῦν τῆς συντελείας ἰγνιζομένης, καὶ τῆς κοινῆς καὶ τῆς ἐνὸς ἐκάστου, πάντα ^μλύεται καὶ ἀφανίζεται. Καὶ ξύλον μὲν, ὃ ἐφύτευσας, μένει, καὶ ἡ οἰκία, ἣν ^νοικοδομεῖς, καὶ αὕτη μένει· ὁ δὲ τεχνίτης ^οκαὶ γεωργὸς ἀπάγονται καὶ διαφθείρονται. Καὶ τούτων γινομένων, οὐδὲ οὕτως ἐντρεπόμεθα, ἀλλ' ὡς ἀθάνατοι ^ρταῦτα πάντα κατασκευάζομεν, τρυφῶντες καὶ σπαταλῶντες.

Ἄκουσον τί φησιν ὁ Σολομῶν, ὁ ἔργῳ πείραν λαβὼν τῶν παρόντων πραγμάτων. ¹³ “Ὁικοδόμησά ^ιμοι οἰκίας, φησὶν, D ἐφύτευσα κήπους καὶ παραδείσους, ἀμπελῶνας, ^κκολυμβήθρας ὑδάτων, ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐγένετό μοι, ἐποίησά μοι ἄδοντας καὶ ἄδούσας, ποίμνια καὶ βουκόλια.” Οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἐγένετο τρυφήλος, οὐδεὶς οὕτως ἐνδοξος, οὐδεὶς οὕτω σοφός, οὐδεὶς οὕτως ἄρχων, οὐδεὶς οὕτω κατὰ νοῦν πάντα εἶδεν αὐτῷ προκεχωρηκότα. ^εΤί οὖν; Οὐδὲν τούτων ἀπάνατο· ἀλλὰ τί φησι μετὰ ταῦτα πάντα; ¹⁴ “Ματαιότης ^γγάρ, φησὶ, ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης” οὐχ ἀπλῶς ματαιότης, ἀλλὰ καθ' ὑπερβολὴν. E

13 Eccles. ii. 4—8.

14 Ibid. i. 2.

² οὐδέ] οὐδέποτε L. Statim μετόπωρον C.I. ^α τί]+βούλει B.K. Sav. cet. ^β βῆθη] ἔθη B.K. Statim ἀλλὰ τί β. om. B.K. Sav. cet. ^γ ὄντας] ἰσομένους L. ^δ οὐ] εἰπέ οὖν μοι, οὐ B.K. ^ε αὐτός] καὶ αὐτός B.K. Sav. cet. ^ι οὐδὲν] οὐδαμῶς I. Statim ἀλλὰ ψ. B.K. ^κ καὶ—τῶν μὲν] ἡμεῖς δὲ ταύτης μὲν (μὲν om. K.) ἀμελοῦμεν, τῶν δὲ (μὲν pro δι K.) B.K. ^β ποιούμενοι] Sic B.C.I.L. ποιούμεθα Edd. Statim φροντίδα B.I.K.L. Edebatur πρόνοιαν. ^ι σκηνοῦντος B.K. ^κ ἀφίσταται I. ^ι γιν. pro γεν. B.I.K.L. ^μ διαλύεται B.K. ^ν οἰκοδόμησας B.L. ^ο καὶ ὁ γ. B.K. Sav. cet. ^ρ ταῦτα π.] π. ταῦτα C.I. ^σ μου L. Idem mox ἐφ. μου κήπους. ^τ καὶ κολ. Edd. καὶ deest in omnibus. ^θ τί οὖν;—πάντα] τί οὖν τούτων ἀπάνατο; οὐδὲν. διὸ καὶ μετὰ τ. π. φησὶ B.K. ^ι γάρ om. L. γάρ, φησὶ om. B.C.K.

Πεισθῶμεν ὁ αὐτῷ, παρακαλῶ, τῷ διὰ πείρας ἤκοντι· πεισθῶμεν αὐτῷ, καὶ ἐπιλαβόμεθα πραγμάτων, ἔνθα οὐκ ἔστι ματαιότης, ἔνθα ἀλήθεια, ἔνθα πάντα πάγια καὶ βέβαια, ἔνθα πάντα ἐπὶ τῆς πέτρας ὠκοδόμηται, ἔνθα γῆρας οὐκ ἔστι, οὐδὲ πάροδος, ἔνθα (315) πάντα ἀνθεῖ, ἔνθα πάντα ἀκμάζει, ἔνθα παλαιούμενον οὐδέν, οὐδὲ ὡ γηράσκον, οὐδὲ ἐγγὺς ἀφανισμοῦ. Ποθήσωμεν, παρακαλῶ, γνησίως τὸν θεόν, μὴ φόβῳ γεέννης, ἀλλ' ἐπιθυμίᾳ βασιλείας. Τί γάρ, εἰπέ μοι, τοῦ τὸν Χριστὸν ἰδεῖν ἴσον; Ὁὐδέν οὐκ ἔστι. F Τί τοῦ ἀπολαῦσαι τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων ἴσον; Οὐκ ἔστιν ὁ οὐδέν. 15 «^a Ἀ μήτε ὀφθαλμὸς εἶδε, μήτε οὖς ἤκουσε, μήτε ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.» Ἐκείνων ἐπιτυχεῖν σπουδάσωμεν, καταφρονήσωμεν τούτων. 640 Οὐχὶ μυριάκις ὁ αὐτῶν κατηγοροῦμεν, ὅτι οὐδέν ὁ βίος ὁ ἀνθρώπινος; Τί σπουδάξεις περὶ τὸ μηδέν; ^c τί πόνοὺς ὑφίστασαι περὶ τὸ μηδέν; Ἀλλ' ὁρᾷς οἰκοδομὰς λαμπράς, καὶ τούτων ἀπατᾷ σε ἡ θεά; ^d Εὐθέως ἴδε εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνάβλεψον ἀπὸ τῶν λίθων καὶ τῶν κιόνων πρὸς ἐκεῖνο τὸ κάλλος, καὶ ὄψει ^e ὅτι ταῦτα μυρμηκῶν καὶ κωνόπων ἔστιν ἔργα. Ἐμφιλοσόφησον τῇ θεᾷ· ἔστιν πρὸς τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ· ἐκεῖθεν κατὰμαθε τὰς λαμπράς οἰκοδομὰς, καὶ ὄψει οὐδέν οὐσας, ἀλλὰ παίδων ἁθύρ- B ματα μικρῶν. ^k Εἶδες πῶς λεπτότερος, πῶς κουφότερος, πῶς καθαρώτερος καὶ διανγέστερος ὁ ἀήρ, ὅσῳ ἂν ἀναβαίνεις ἰπρὸς ὕψος; Ἐκεῖ οἱ τὴν ἐλεημοσύνην ἐργαζόμενοι τὰς οἰκίας ἔχουσι, τὰς σκηνάς. Ταῦτα ἐν τῇ ἀναστάσει καταλύεται, μᾶλλον δὲ ^m καὶ πρὸ τῆς ἀναστάσεως χρόνος ⁿ ἐπελθὼν διέφθειρε καὶ ἡφάνισε καὶ διέλυσε· καὶ πρὸ τοῦ χρόνου δὲ ἐν αὐτῇ πολλὰκις τῇ ἀκμῇ καὶ τῇ ὥρᾳ ἡ σεισμὸς κατήνεγκεν, ἡ καὶ ἐμπρησμὸς τὸ πᾶν ἐλυμήνατο. Ὁὐ γὰρ δὴ ἐν ταῖς ἡλικίαις τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς εἰσιν ἄωροι θάνατοι· καὶ πολλάκις C τὰ μὲν σαθρὰ τῷ χρόνῳ γενόμενα, τῆς γῆς τιναχθείσης, ἔμεινεν

15 2 Cor. ii. 9.

^v αὐτῷ, παρακαλῶ] τοῖνον B.K. ^w γηρασκόμενον C. ^x οὐδέν οὐκ ἔστιν om. B.K. Statim τί δὲ τοῦ B.K. Sav. cet. οὐδέν. οὐκ ἔστι τι τοῦ interpungit I. ^y ἴσον] μείζον B.K. ^z οὐδέν] + εἰκότως B.K. Sav. cet. Iidem pergunt, οὐτε γὰρ ὀφθ. εἶδεν, οὐτε... οὐτε. Pro ἃ μήτε ὁ. εἶδε habet ἃ ὁ. οὐκ εἶδε L. ^a ὁ θ. ὁ θ. φησὶ B.K. Sav. cet. φησὶν ὁ θ. I. ^b αὐτόν I. ^c τί—μηδέν om. I. ^d εὐθέως] ἀλλ' εὐθέως B.K. Sav. cet. ^e ὅτι ταῦτα omnes. ταῦτα ὅτι Edd. ^f εἰσὶν L. ^g ἀνάβηθι B.K. ^h ὄψει] + ταύτας B.K. ⁱ ἁθύρμα L. μικρῶν om. B.K. ^k εἶδες—ὑψος] ὅσῳ ἂν ἀναβαίης (—βαίνει ex corr. K.) πρὸς ὕψος, νοήσεις πῶς λεπτότερος, πῶς καθ. κ. δ. ὁ ἀήρ B.K. ^l πρὸς] Sic B.I.K.L. eis Edd. ^m καὶ accessit ex B.I.K.L. ⁿ ἐπελθὼν] ὁ μακρὸς B.K. Statim διέλυσε καὶ ἡφ. καὶ διέφθειρε hoc ord. C. καὶ διέλυσε om. B.K. ^o οὐ γὰρ—θάνατοι] καὶ μὴ θανατοῦ ἀκμῇ καὶ ὥρᾳ ἀκούων ἐπὶ ἀνύχων· εἰσὶ γὰρ ταῦτα καὶ ἐπὶ τούτοις. καὶ ὥσπερ ἐν ταῖς ἡ. τῶν ἀ. ἄωροι συμβαίνουσι θ. οὕτω συμβαίνει καὶ ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς B.K.

ἀκλινῇ· τὰ δὲ ἀπαστράπτοντα, καὶ πεπηγότα, καὶ νεοκατα-
σκεύαστα, ὑπὸ βροντῆς μόνῃς κατεσεύσθη καὶ ἀπώλετο· καὶ
τοῦτο τοῦ θεοῦ οἰκονομοῦντος, ⁹οἶμαι, ἵνα μὴ μέγα φρονῶμεν
ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς. Βούλει καὶ ἐτέρως μὴ ἀθυμεῖν; ἐπὶ τὰ
κοινὰ ἐλθέ οἰκοδομήματα, ὧν ἴσον μετέχεις καὶ σύ. Οὐ γὰρ
ἔστιν, οὐκ ἔστιν οἰκία, καὶ σφόδρα ἢ λαμπρὰ, τῶν δημοσίων
οἰκοδομημάτων λαμπροτέρα. Ἐνδιάτριψον ὅσον ⁸θέλεις χρόνον
ἐκεῖ· σά ἐστιν ἐκεῖνα, σά ἐστι μετὰ τῶν ἄλλων· κοινὰ ἐστι, καὶ
οὐκ ἴδια. Ἄλλ' οὐ τέρπει ἑαυτὰ, φησὶν. Οὐ τέρπει, πρῶτον D
μὲν τῇ συνηθείᾳ, δεύτερον δὲ τῇ πλεονεξίᾳ. Ἄρα τὸ ἑτερπνὸν
ἢ πλεονεξία ἐστίν, οὐχὶ τὸ κάλλος· ἄρα ἡ τέρψις ἢ πλεονεξία
ἐστὶ, καὶ τὸ ¹⁰τὰ πάντων βούλεσθαι ἰδιοποιεῖσθαι. Μέχρι
τίνος τούτοις ¹¹προσηλώμεθα, ¹²τῇ γῇ προσπεπήγαμεν, ¹³καθά-
περ οἱ σκῶληκες, περὶ τὸν βόρβορον ἐγκαλινδούμεθα; Τὸ σῶμα
ἡμῖν ἔδωκεν ὁ θεὸς ἀπὸ γῆς, ἵνα καὶ αὐτὸ εἰς οὐρανὸν ¹⁴ἀναγά-
γωμεν, οὐχ ἵνα δι' αὐτοῦ καὶ τὴν ψυχὴν ¹⁵εἰς γῆν κατασπάσωμεν·
γεωδὲς ἐστίν, ἀλλ', εἰς ¹⁶θελῶ, οὐράνιον γίνεται. Ὅρα πόση E
τετίμηκεν ἡμᾶς τιμῇ, τοιοῦτον ἔργον ἐπιτρέψας ἡμῖν. Ἐποίησα,
φησὶν, ἐγὼ γῆν καὶ οὐρανόν· δίδωμι καὶ σοὶ δημιουργίαν, ποιή-
σον τὴν γῆν οὐρανόν· δύνασαι γάρ. ¹⁷“Ὁ ποιῶν ¹⁸πάντα, καὶ
μετασκενάζων αὐτὰ,” περὶ τοῦ θεοῦ εἴρηται. Ἐταύτην καὶ τοῖς
ἀνθρώποις ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν· ¹⁹καθάπερ τις πατὴρ φιλόστοργ-
γος ζωγραφῶν οὐκ αὐτὸς μόνος, ἀλλὰ καὶ τὸ παιδίον ²⁰βούλεται
ἄγειν εἰς τὴν ἴσην μάθησιν. Ἐποίησα, φησὶν, ἐγὼ σῶμα καλόν·
δίδωμί σοι τοῦ κρείττονος τὴν δημιουργίαν· ποιήσον σὺ ψυχὴν F
²¹καλὴν. Εἶπον ἐγὼ, ²²“Ἐξαγαγέτω ἡ γῇ βοτάνην χόρτου,
καὶ πᾶν ξύλον κάρπιμον” εἰπέ ²³καὶ σὺ, ἐξαγαγέτω ²⁴αὕτη ἡ γῇ
καρπὸν ²⁵τὸν ἴδιον, καὶ ἐξελεύσεται ὁ εἰς ²⁶θέλης ἐνεργῆσαι.
²⁷Ποιῶ θέρος καὶ ὀμίχλην, στερεῶ βροντὴν, καὶ κτίζω πνεῦμα,
ἐπλασα δράκοντα ἐμπαίζειν αὐτῷ, τουτέστι, τὸν διάβολον.
Οὐδὲ σοὶ ταύτης ἐφθόνησα τῆς ἐξουσίας· ἐμπαίξον καὶ σὺ, εἰ 641
θέλεις· δύνασαι γὰρ ὡς στρουθίον δῆσαι αὐτόν. Ἀνατέλλω τὸν

16 Amos. v. 8.

17 Gen. i. 11.

18 Amos. iv. 13. Psal. ciii. 26.

⁹ τοῦ om. L. ¹⁰ οἶμαι] ἅμα C.I.L. ¹¹ ἐπὶ τοῖς οἰκοδομήμασι B.K.
¹² θέλεις (θέλης L.) χρ. pro χρ. θέλεις I.K.L. ¹³ ταῦτα—τέρπει om. C.I.L.
Vet. Veron. ¹⁴ τέρπον I. ¹⁵ τὰ πάντα C.L. πάντα B.K. ¹⁶ προσηλού-
μεθα L. ¹⁷ τῇ] μέχρι τίνος τῇ B.K. Sav. cet. ¹⁸ καθ.] καὶ καθ. iidem.
Statim ol om. B.K. ¹⁹ Τὸν ἐν τῷ βορβόρῳ προσκαλινδ. I. ²⁰ ἀγάγωμεν I.L.
²¹ εἰς τὴν γῆν C. Statim κατασπάσωμεν B.C.K.L. διασπάσωμεν I. Edebatur
διασπώμεν. ²² θέλωμεν B.K.L. ²³ πάντα] ταῦτα L. ²⁴ ταύτην] ἀλλὰ
ταύτην B.K. Sav. cet. ²⁵ καθάπερ—φιλόστοργος] ὁμοῖον τι ποιῶν, ὅσον ἂν εἰ
πατὴρ φ. τις (τις om. K.) B.K. ²⁶ βούλεται ἄ.] ἄ. βούλοιτο B.K. ²⁷ καλὸν C.
¹ καὶ om. C. ² αὕτη ἡ γῇ pro ἡ γῇ αὕτη omnes. ³ τὸν om. B.K.

ἥλιον ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς· μίμησαι καὶ σὺ, μετὰδος τῶν
σῶν καὶ ἀγαθοῖς καὶ πονηροῖς. Ὑβρίζομενος ^μ φέρω, καὶ εὐερ-
γετῶ τοὺς ὑβρίζοντας· μίμησαι καὶ σὺ· δύνασαι γάρ. Εὖ ποιῶ,
οὐκ ἐπὶ ἀντιδόσει· ^η μίμησαι καὶ σὺ, καὶ μὴ ^ο οὕτως εὖ ποιήσης
ἐπὶ ἀντιδόσει, μηδὲ ἐπὶ ἀμοιβῇ. Ἀνῆψα φωστῆρας εἰς τὸν
οὐρανόν· ἀναψον καὶ σὺ τούτων λαμπροτέρους· δύνασαι γάρ·
τοὺς ἐν πλάνῃ φώτισον· μείζων ἢ εὐεργεσία ἡ ἐκείνη τοῦ τὸν (316)
ἥλιον ὁρᾶν, τὸ ἐμὲ ἐπιγινώσκειν. Ἀνθρώπον οὐ δύνασαι ποιῇ-
B σαι, ἀλλὰ δίκαιον δύνασαι ποιῆσαι καὶ εὐάρεστον τῷ θεῷ. Ἐγὼ
τὴν οὐσίαν εἰργασάμην· σὺ καλλώπισον τὴν προαίρεσιν. Ὅρα
πῶς σε ^φ φιλῶ, καὶ ἐν τοῖς μείζονσί σοι ἔδωκα τὴν ἰσχύν. Ὅρύτε,
ἀγαπητοί, πῶς τετιμήμεθα· καὶ τινες τῶν ἀλογίστων καὶ ἀγνω-
μόνων λέγουσι, διὰ τί τῆς προαιρέσεώς ἐσμεν κύριοι; Ταῦτα
πάντα ὅσα ^τ διήλθομεν, ἐν οἷς δυνάμεθα μιμεῖσθαι τὸν θεόν, εἰ
μὴ προαίρεσις ἦν, οὐκ ἂν ἦν ἡμῖν δυνατόν μιμῆσασθαι. Ἄρχω,
φησὶν, ἀγγέλων ἐγὼ· καὶ σὺ διὰ τῆς ἀπαρχῆς. ^ς Ἐπὶ θρόνον
κάθημαι βασιλικού· καὶ σὺ συγκάθησαι διὰ τῆς ἀπαρχῆς.
C ¹⁹ “Συνήγειρε, ^φ φησί, καὶ συνεκάθισεν ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ ^θ θεοῦ.”
Προσκυνεῖ σε ^τ τὰ Χερουβὶμ, τὰ Σεραφὶμ, πάντα ἡ ἀγγελικὴ
δύναμις, ἀρχαί, ἐξουσίαι, ^θ θρόνοι, κυριότητες διὰ τῆς ἀπαρχῆς.
Μὴ κατηγόρει τοῦ σώματος, ὃ τοσαύτης ἀπολαύει τιμῆς, ὃ
τρέμουνσιν ^{αἰ} αἰ σώματι δυνάμεις. Ἀλλὰ τί εἶπω; οὐ τούτοις
τὸ φίλτρον ^ἐ ἐπιδείκνυμαι μόνον, ἀλλὰ καὶ οἷς ἔπαθον. Διὰ σέ
ἐνεπτύσθην, ἐρραπίσθην, τὴν δόξαν ἐκένωσα, τὸν πατέρα εἶσα,
καὶ πρὸς σέ ^ἦ ἦλθον τὸν μισοῦντά με καὶ ἀποστρεφόμενον, καὶ
D οὐδὲ ἀκοῦσαι βουλόμενον τὸ ὄνομά μου· κατεδίωξα καὶ ἐπέδρα-
μον, ἵνα σε κατὰσχῶ· ἤνωσά σε καὶ συνῆψα ἐμαυτῷ· φάγε ^α με,
εἶπον, πίε με· καὶ ἄνω σε ἔχω, καὶ κάτω συμπλέκομαί σοι. Οὐκ
ἄρκει σοι, ὅτι ^β σου τὴν ἀπαρχὴν ἔχω ἄνω; οὐ παραμυθεῖται
^τ τοῦτο τὸν πόθον; καὶ κάτω πάλιν ^δ κατέβην· οὐχ ἀπλῶς
μίσγνυμαί σοι, ἀλλὰ συμπλέκομαι, τρώγομαι, λεπτύνομαι κατὰ
μικρὸν, ἵνα πολλὴ ἡ ἀνάκρασις γένηται καὶ ἡ μίξις καὶ ἡ ἔνωσις.
Τὰ γὰρ ἐνούμενα ἐν οἰκείοις ἔστηκεν ὅροις· ἐγὼ δὲ συννφαίνομαί
σοι. Οὐ βούλομαι λοιπὸν εἶναι τι μέσον· ἐν εἶναι βούλομαι τὰ

¹⁹ Ephes. ii. 6.

^μ φέρω] χαίρω K. ^η μίμησαι—ἀντιδόσει om. I. L. ^ο οὕτως om. B. K.
Sav. cet. Mox οὐδὲ pro μηδὲ L. ^ς ἐκείνη] αὕτη, κρείττον B. K. ^φ φιλῶν K.
^τ ἦλθαμεν I. Mox ἡμῖν in text. om. idem. ^ς ἐπὶ—ἀπαρχῆς om. L. Veron.
^φ φησὶ om. L. ^ν θεοῦ omnes. Edebatur πατρός. ^τ τὰ om. K. Mox
καὶ τὰ Σ. Edd.· καὶ om. B. C. I. δοξάζει τὰ Σ. L. ^θ θρόνοι om. B. K. ^{αἰ}
^α αἰ] Sic B. I. K. L. Ben. ^{αἰ} αἰ om. C. καὶ ἄσ. Veron. Sav. Mor. ^ἐ ἐπιδεί-
κνυμι L. Statim μόνον pro μόνοις omnes. ^α με om. ante corr. K. ^β σου
om. L. Statim ἀρχὴν C. ^τ τοῦτον I. Veron. ^δ κατέβην om. L.

ἀμφοτέρα. Ταῦτα οὖν εἰδότες, καὶ τὴν ἑπολλήν αὐτοῦ κηδεμονίαν, ἅπαντα πράττωμεν, ἅπερ ἂν ἡμᾶς μὴ ἀναξίους ἐδύναται δεικνύει τῶν μεγάλων αὐτοῦ δωρεῶν ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ IS.

642

¹ Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς ἁποκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ ἁπρόσκλησιν. Χείρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις ἁλλοτρίαις. Σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ' οἶνω ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. B

ΔΙΑΛΕΧΘΕΙΣ περὶ ἐπισκόπων, περὶ διακόνων, ἀνδρῶν, γυναικῶν, περὶ ἁχρῶν, περὶ πρεσβυτέρων, περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, καὶ δείξας ὅσων ἐστὶν ὁ ἐπίσκοπος κύριος, ὅτε περὶ κρίσεως ἔλεγεν, ἐπήγαγε· ¹“Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς ἀποκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ ἁπρόσκλησιν.” Καὶ φρικτῶς παραγγέλλει λοιπὸν οὐ γὰρ ἐπειδὴ Τιμόθεος ἦν τὸ τέκνον τὸ ἀγαπητὸν, ἡδέσθη. Ὁ γὰρ C περὶ ἑαυτοῦ μὴ αἰσχυθεὶς εἰπεῖν, ²“Φοβοῦμαι μὴ πως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι,” πολλῷ μᾶλλον περὶ Τιμοθέου οὐκ ἂν ἡδέσθη οὐδὲ ἡσχύνθη. Ἀλλὰ τὸν μὲν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καλῶς ἡ παραλαμβάνει εἰς μαρτυρίαν· τοὺς ἡμέντοι ἐκλεκτοὺς ἀγγέλους τίνος ἔνεκεν; Ἀπὸ πολλῆς ἐπιεικείας· ἐπεὶ καὶ Μωϋσῆς οὕτω φησί· ³“Διαμαρτύρομαι ὑμῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,” διὰ τὴν πολλὴν ἐπιεικειαν τοῦ δεσπότου· καὶ πάλιν, “Ἀκούσατε, φάραγγες, θεμέλια τῆς γῆς.” Καλεῖ δὲ ἡ μάρτυρα τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν τῶν λεχθέντων, εἰς τὴν μέλ- D λουσιν ἡμέραν ἀπολογούμενος αὐτοῖς, εἴ τι ἡγένοιτο παρὰ τὸ

¹ CAP. V. v. 21—23.² 1 Cor. ix. 27.³ Deut. iv. 26. Mich. vi. 2.

εἰδότες] + ἀγαπητοὶ B.K. ἑπολλήν] πολλήν περὶ ἡμᾶς B. Sav. cet. περὶ ἡμᾶς πολλήν K. εἰ δύναται δεικνύει] δείξῃ B.K. HOM. XVI. ἁποκρίματος ter K. ἁπρόσκλησιν] Sic L. Cat. Mor. Ben. πρόσκλησιν B.C.I. Veron. Sav. πρόκλησιν K. ἐν ἁμαρτίαις Veron. Sav. Mor. ἐν deest in omnibus. ἁχρῶν] + ὁμοίως B.K. ὅτε] τότε (om. ἔλεγεν) C.I.L. invitis Cat. Vet. Post ἐπήγαγε add. καὶ φησιν L. ἡ διαμ.] + ὑμῖν L. + λέγων B.K. Mox ἡμῶν om. L. εἰ πρόσκλησιν C.I.K. Veron. Sav. πρόσκλησιν B. ἡ παραλαμβάνει C. ἡμέντοι] δὲ L. ἡ μάρτυρας L. Mox τῶν λεγομένων idem. ἡ γένηται B.K.

δέον, ὡς τὸ πᾶν ἀποδυσάμενος. “Ἰνα ταῦτα, ^μφησὶ, φυλάξης (317) χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ ^νπρόσκλησιν.” Τουτέστιν, ἵνα κοινὸς ᾖ καὶ ἴσος τοῖς δικαζομένοις ὁ τοῖς ἐπὶ σοῦ κρινόμενος, ἵνα σε μηδεὶς προκαταλάβῃ, μηδὲ ροικειώσῃται. ⁹Τίνες δὲ εἰσιν οἱ ἐκλεκτοὶ ἄγγελοι; Ἄρα ὡς ὄντων τινῶν ^ροὐ τοιούτων. Ἐπεὶ καὶ ὁ Ἰακώβ τὸν θεὸν λαμβάνει ἰδίᾳ μάρτυρα, καὶ τὸν βουνόν. Οὕτω καὶ ἡμεῖς πολλάκις ^σκαὶ ὑπερέχοντα καὶ ἐλάττονα πρόσωπα εἰς μαρτυρίαν λαμβάνομεν· οὕτω μέγα ^Eἐστὶν ἡ μαρτυρία. Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε· μάρτυρα καλῶ τὸν θεὸν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς ^δδούλους αὐτοῦ, ὅτι παρήγγειλά σοι· ἐπ’ αὐτῶν σοι παραγγέλλω. Φοβεῖ τὸν Τιμόθεον. Εἴτα τοῦτο εἰπὼν, ὁ πάντων μάλιστα ^ωκαιριώτατον ἦν, ἐπήγαγε, καὶ ὁ μάλιστα συνέχει τὴν ἐκκλησίαν, τὸ τῶν ^xχειροτονιῶν. “Χεῖρας γάρ, φησὶ, ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ^Fἁμαρτίαις ἄλλοτρίαις.” Τί ἐστὶ, “ταχέως;” ^γΜὴ ἐκ πρώτης δοκιμασίας, μηδὲ δευτέρας, μηδὲ τρίτης, ἀλλὰ πολλάκις περισκεψάμενος καὶ ἀκριβῶς ἐξετάσας· οὐ γὰρ ἀκίνδυνον τὸ πρᾶγμα. 643 Τῶν γὰρ ἡμαρτημένων ἐκείνῳ καὶ σὺ δίκην ὑφέξεις ὁ τὴν ἀρχὴν παρασχών, καὶ τῶν παρελθουσῶν ἁμαρτιῶν ²καὶ τῶν γενησομένων. ^aὉ γὰρ ἀφείς τὰς πρώτας ἀκαίρως, ὑπεύθυνος ἔσῃ καὶ τῶν ἐσομένων, ^bὡς σὺ αἴτιος ὢν, τῶν τε παρελθουσῶν, ὡς οὐκ ἀφείς αὐτὰς ^cπενθήσαι, οὔτε ἐν κατανύξει γενέσθαι. “Ὡσπερ γὰρ τῶν κατορθωμάτων κοινωνεῖς, οὕτω καὶ τῶν ἁμαρτημάτων. “Σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει.” Περὶ σωφροσύνης ^dφησὶν ἐνταῦθα. “Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ’ οἶνῳ ὀλίγῳ ἤρω διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.” Εἰ δὲ ἀνδρὶ μέχρι τοσούτου ^Bνηστείαις προσεσχηκότι, καὶ ἐπὶ τοσούτῳ ὕδατι ^eχρησαμένῳ, ὡς καὶ ἀσθενεῖν, καὶ πυκνῶς ἀσθενεῖν, παραγγέλλει σωφρονεῖν, καὶ ^fοὐκ ἀναινέται ἐκεῖνος· πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς, ὅταν ^gἀκούσωμεν παρὰ τινος, οὐκ ὀφείλομεν δυσχεραίνειν. Τί δήποτε ^hδὲ οὐκ ἔρρωσεν αὐτοῦ τὸν ⁱστόμαχον; οὐ γὰρ τὰ ἱμάτια νεκροῦς ^mφησὶ om. C. ⁿπρόσκλησιν C.I.L. Veron. Sav. πρόκλησιν B.K. ^oτοῖς ἐπὶ σοῦ κρ. om. B.K. Statim σε om. K. ^pοικειώσῃται (-εται C.) omnes. προικ. Edd. ^qτῷ δὲ εἰπεῖν ἐκλεκτῶν ἄγγ. δείκνυσιν ἄρα καὶ ὡς οὐ τινῶν ὄντων τοιούτων. οὕτω B.K. ^rοὐ om. I. Cat. ^sκαὶ om. K. εἰς μαρτ. post πολλάκις transp. L. ^tδούλους] ἀγγέλους B.K. ^vαὐτῶν] + ἰδοὺ B.K. Sav. cet. ^wκυριώτατον B.K. Sav. Mor. ^xχειρ.] + λέγω B.K. Mox γάρ, φησὶ om. iidem. ^yμηδὲ C.L. ^zκαὶ τῶν γεν. om. C.I.L. Veron. Vet. ^aὁ γὰρ ἀφ.] ἀφ. γὰρ B.K. Sav. cet. ^bὡς—ὦν] τούτων μὲν ὡς αἰτίος ὢν σὺ τούτων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀγαγὼν iidem. Statim τῶν δὲ π. B.K. Cat. τε om. L. ^cπενθήσαι] Sic B.I.K. Sav. cet. πενθεῖν L. πενθηθῆναι C. Veron. Cat. ^dφησὶν om. C. ^eχρησαμένου L. ^fοὐκ ἀπαινέται (sic) I. οὐ δυσχεραίνει B.K. ^gἀκούσωμεν] + νουθεσίαν B.K. Sav. cet. ^hδὲ om. C.I.L. Cat. ⁱστόμαχον] + οὐχ ὡς ἀδυνατῶν, ἀλλὰ μέγα τι καὶ ἐντεῦθεν οἰκονομῶν B.K. Sav. cet.

ἀνίστη, εὐδηλον ὅτι καὶ τοῦτο ἐδύνατο. Τίνος οὖν ἔνεκεν; ^k Ἴνα, καὶ νῦν ἰδωμεν ἄνδρας μεγάλους καὶ ἐναρέτους ἀσθενούντας, μὴ σκανδαλιζώμεθα¹ καὶ γὰρ καὶ ^l ἐκεῖνο συμπεφρόντως ἐγένετο. Εἰ γὰρ αὐτῷ ⁴ ἐδόθη ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα μὴ ὑπεραίρηται, πολλῶ ^C μᾶλλον Τιμοθέω² ἱκανὰ γὰρ ἦν τὰ σημεῖα εἰς ἀπόνοιαν ἄραι. Διὰ τοῦτο νόμῳ ἰατρείας ἀφήσιν αὐτὸν δογλεῦσαι, ἵνα καὶ αὐτὸς μετριάξῃ, καὶ οἱ ἄλλοι ^m μήτε σκανδαλιζῶνται, καὶ ⁿ μάθωσιν, ὅτι τῆς φύσεως ὄντες τῆς ἡμετέρας, οὕτω κατάρθουν ἅπερ κατάρθουν. Δοκεῖ ^o γὰρ μοι καὶ ἄλλως ἐπίνοσος εἶναι, καὶ τοῦτο δείκνυσι λέγων, “διὰ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας,” ἀπὸ ^P τε τοῦ στομάχου, ἀπὸ τε τῶν ἄλλων μερῶν. Οὐ μὴν ἀνῆκεν ^D αὐτὸν ἡ ἀνέδην ἐμφορεῖσθαι τοῦ οἴνου, ἀλλ’ ὅσον πρὸς ὑγίαν, οὐ πρὸς ^r τρυφήν.

⁵ “Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ^a ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν.” Ἐπειδὴ περὶ χειροτονιῶν ^ε ἔλεγε, “Μὴ κοινώνει, ^v φησὶν, ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις,” ^w τί οὖν, ἂν ἀγνοῶ, φησί; “Τινῶν ^x ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι αὐτοὺς εἰς κρίσιν, τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσι.” Τινῶν μὲν, ^y φησί, δηλοὶ εἰσιν, ὅτι προλαμβάνουσι³ τινῶν δὲ οὐ, ^E ἀλλ’ ἐπακολουθοῦσιν. ⁶ “Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστι, καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ ^z δύναται.” ⁷ “^a Ὅσοι εἰσιν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας ἀξιους πάσης τιμῆς ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῇται.” Πάσης τιμῆς ἀξιους, ^b φησὶν, ἡγείσθωσαν. Μὴ γὰρ, ἐπειδὴ πιστὸς εἶ, νομίσης ἐλεύθερος εἶναι⁴ τοῦτό ἐστιν ^c ἐλευθερίας, τὸ μᾶλλον δουλεύειν. Ὁ γὰρ ἄπιστος, ἂν μὲν ἰδῇ διὰ τὴν πίστιν αὐθαδῶς προσφερομένους, βλασφημήσει ^d πολλὰ ^F ὥς στάσιν ἐμποιοῦν τὸ δόγμα⁵ ὅταν δὲ ἰδῇ πειθομένους, μᾶλλον ^e πεισθήσεται, μᾶλλον προσέξει τοῖς λεγομένοις. ⁶ Καὶ γὰρ καὶ 644

4 2 Cor. xii. 7.

5 v. 24.

6 v. 25.

7 CAP. VI. v. 1.

^k ἵνα—σκανδαλιζώμεθα] οὐκ ἔρρωσε; δι’ ἡμᾶς ἵνα μὴ σκ. ὅταν ἰδωμεν ἄ. μ. κ. ε. ἀσθενούντας B.K. ^l ἐκεῖνο B.K.L. ^m μήτε] μὴ B.K. Sav. cet. ⁿ μάθωσιν] ἵνα δειχθῇ B.K. Post ὄντες add. κἀκεῖνοι B.K. Sav. cet. ^o γὰρ] δὲ iidem. ^p τε] + γὰρ B.K. Iidem post μερῶν add. ἡσθένει. ^q ἀνάδην C.I. ^r τρυφήν] + συγχωρεῖ χοῆσθαι B.K. ^s ἁμαρτίαι] + φησὶ L. ^t ἔλεγε] λέγων προσέθηκε τὸ B.K. ^v φησὶν om. B.K.L. ἀλλοτρίαις om. C. ^w τί οὖν—δηλοὶ εἰσιν ὅτι] ἵνα μὴ εἶπῃ, τί οὖν ἂν ἀγνοῶ, εἰπῆγα (+ τὸ K.) τινῶν αἱ ἁ. π. εἰσι⁶· τοῦτέστι, τινῶν μὲν εἰσι δηλοὶ ὅτι B.K. ^x ἀνθρώπων accessit ex C.I.L. Mox αὐτοὺς om. C. ^y φησὶν] + αἱ ἁμαρτίαι L. ^z δύναται L. Post δύναται haec habent B.K. τί ἐστι, προάγουσαι εἰς κρίσιν; τοῦτέστι, τῶν ποτηρῶν πράξεις—τοῖς κατορθούσιν. Vid. infra, p. 644 B. ^a ὅσοι] + φησὶν L. ^b φησὶν om. C. ^c ἐλευθερίας B.C.I.K. Cat. Vet. ἐλευθερία Edd. ^d πολλὰ] Sic nostri omnes et Cat. Edebatur πολλάκις. ^e πεισθήσεται] ἐπαινέσεται B.K. ^f καὶ γὰρ καὶ] εἰ δὲ B.K. καὶ γὰρ L.

ὁ θεὸς καὶ τὸ κήρυγμα μέλλει βλασφημεῖσθαι. Τί οὖν, ^h φησὶν, ἂν πιστοὶ ὦσιν οἱ δεσπόται; Καὶ οὕτως ὑπέκειν χρή διὰ (318) τὸ τοῦ θεοῦ ὄνομα. ⁸ “Οἱ ⁱ γὰρ πιστοὺς ἔχοντες, φησὶ, δεσπότης, μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι.” ^k Εἰ γὰρ τοσαύτης ἡξιώθητε τιμῆς, φησὶν, ὡς ἀδελφούς ἔχειν τοὺς δεσπότης, διὰ τοῦτο μάλιστα ὀφείλετε εἶκιν. “^l Προάγουσαι, φησὶν, εἰς κρίσιν” τούτέστιν, ^m ὅτι B τῶν πονηρῶν πράξεων αἱ μὲν ⁿ λανθάνουσιν, αἱ δὲ οὐ^ν ἐκεῖ δὲ οὐδὲ τὰ κακὰ, οὐδὲ τὰ καλὰ ^o λαθεῖν δύναται. Τί ἐστι, “ Προάγουσαι εἰς κρίσιν;” ^p Οἷον ὅταν τις ἀμαρτάνῃ τὰ ἥδη αὐτὸν κατακρίνοντα, ὅταν τις ἀδιόρθωτος ᾖ, ὅταν τις ἐλπίζῃται διορθώσασθαι, μηδὲν δὲ τοιοῦτον πράξῃ. Τί οὖν; ^q πρὸς τί τοῦτο εἴρηται; “Ὅτι κὰν ἐνταυθα τινες λάθωσιν, ἀλλ’ ἐκεῖ οὐ ^r γλήσσονται· ἐκεῖ πάντα γυμνά ἐστίν. Αὕτη δὲ μεγίστη παραμυθία τοῖς κατορθοῦσιν. ^s Ἐπειδὴ εἶπε, “Μηδὲν κατὰ ^t πρόσκλινιν,” C “Ὅσοι εἰσὶ, φησὶν, ὑπὸ ζυγὸν δούλοι.” ^v Τί οὖν τοῦτο πρὸς τὸν ἐπίσκοπον; Καὶ πάνυ, ἵνα ^w παραινῇ. Καὶ ὁρῶμεν αὐτὸν πανταχοῦ τοῖς δούλοις μᾶλλον ἢ τοῖς δεσπότηταις ^x ἐπιτάττοντα· ἐκείνοις μὲν μετὰ πολλῆς τῆς ἐπεικειάς, καὶ πολὺν τούτου ^y ποιούμενον λόγον· τοῖς δὲ δεσπότηταις, ^z “Ἀνιέντες, φησὶ, τὴν ἀπειλὴν.” Τί δήποτε; ^a Ἐπὶ ^b μὲν τῶν ἀπίστων, εἰκότως· ^c οὐ D γὰρ εἶχε διαλέγεσθαι τοῖς μὴ προσέχουσιν· ἐπὶ δὲ τῶν πιστῶν, τίνος ἔνεκεν; “Ὅτι μείζονα παρὰ ^d τοῦ δεσπότητου εἰσφέρεται τοῖς δούλοις, ἢ παρὰ τῶν οἰκετῶν τοῖς δεσπότηταις. ^e Ἐκείνοι

8 v. 2.

9 Ephes. vi. 9.

⁸ βλασφημεῖσθαι] + εἰ μὴ πείθονται L. + μὴ πειθομένων Sav. cet + μὴ πειθομένων, πάντως δοξασθῆσεται, πειθαρχούντων τοῖς δεσπότηταις καὶ ὑποτασσόμενων B.K. ^h φησὶν om. K. Statim πιστοὶ pro ἀπιστοὶ ex sola Cat. rescipsimus. ⁱ γὰρ] δὲ B.K. ^k εἰ γὰρ] ὡσεὶ ἔλεγεν, εἰ B.K. Sav. cet. Mox φησὶν om. B.K. ^l προάγουσαι—τοῖς κατορθοῦσιν hic om. B.K. ^m ὅτι om. B.K. Sav. cet. Post πονηρῶν add. φησὶ I.L. Sav. cet. ⁿ λανθάνουσιν] + ὥδε B.K. Sav. cet. ^o λαθεῖν] μαθεῖν K. Statim δύναται L. ^p οἷον] τούτέστιν L. ^q πρὸς] καὶ πρὸς B.K. Sav. cet. ^r γλήσσονται L. ^s ἐπειδὴ] εἰτα ἐπειδὴ B.K. Sav. cet. Iidem post πρόσκλινιν add. ἀναγκαίως ἐρμηνεύων αὐτὸ ἐπήγαγε τὸ, omisso mox φησὶν. ^t πρόσκλινιν L. πρόσκλησιν B.K. πρόσκλησιν Edd. ^v τί οὖν] καὶ τί B.K. Sav. cet. Post ἐπίσκοπον add. φησὶ B.C.K. Sav. cet. ^w παραινῇ] + φησὶ L. + ἵνα καὶ τούτους διδάσκῃ. καλῶς δὲ καὶ ἐνταυθα περὶ τούτων διατάττεται B.K. Sav. cet. Statim καὶ γὰρ ὁρῶμεν iidem. ^x ἐπιτάττοντα—τί δήποτε;] ἐπιτάττοντα, καὶ τρόπους ὑποταγῆς ὑποδεικνύντα, καὶ πολλὴν αὐτῶν ποιούμενον λόγον. ἐκείνοις μὲν οὖν μετὰ πολλῆς τῆς ἐπ. ὑποτάττεσθαι παραινέι· τοῖς δὲ δ. ἀνείναι τὸν φόβον παρακαλεῖ, ἀν. λέγων, τὴν ἀπ. καὶ τί δήποτε ταῦτα διατάττεται; B.K. Sav. cet. ^y ποιούμενον L. Veron. ποιούμενος I. ποιουμένοις C. ^z μὲν] + γὰρ B.K. Sav. cet. ^a οὐ γὰρ—προσέχουσιν] οὐδὲ γὰρ εἶχε λόγον τοῖς μὴ πρ. διαλ. ὡς προσέχουσιν B.K. λόγον post εἶχε add. Sav. cet. ^b τῶν δεσποτῶν B.K. Sav. cet. ^c ἐκείνοι] + γὰρ iidem.

εἰσιν οἱ καὶ χρυσίον καταβάλλοντες, ^dκαὶ ὑπὲρ τῆς τῶν ἀναγκαιῶν εὐπορίας, καὶ ὑπὲρ ἐνδυμάτων, καὶ τῶν ἄλλων μεριμνῶντες ἀπάντων. Ὡστε μεῖζονα αὐτοῖς δουλείαν εἰσάγουσιν οἱ δεσπότηαι· ὅπερ καὶ ἐνταῦθα ἠνίξατο, ^eκαὶ φησιν, “Ὅτι πιστοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι.” ^fΚόπτονται καὶ ταλαιπωροῦνται ὑπὲρ τῆς εὐμετέρας ἀναπαύσεως, ^hκαὶ οὐκ ὀφείλουσι πολλῆς ἀπολαύειν τιμῆς ⁱπαρὰ τῶν οἰκετῶν; F

^kΕἰ δὲ τοῖς δούλοις οὕτως ἐπέταττε τοσαύτη κεχρῆσθαι τῇ ὑπακοῇ, ἐννοήσατε πῶς ἡμᾶς πρὸς τὸν δεσπότην διακείσθαι χρῆ, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παραγαγόντα, τὸν τρέφοντα, τὸν ἐνδιδύσκοντα. Εἰ καὶ μηδαμῶς οὐδ' ἐτέρως, καὶ ὥς οἱ οἰκέται οἱ ἡμέτεροι, δουλεύσωμεν αὐτῷ. Οὐχὶ πᾶσαν τὴν ζῶην εἰς τοῦτο κατεστήσαντο ἐκεῖνοι, εἰς τὸ ἀναπαύεσθαι τοὺς δεσπότης αὐτῶν; ^lκαὶ τοῦτο ἔργον αὐτοῖς ἐστὶ, καὶ οὗτος ^mβίος, τὰ δεσποτικά μεριμνᾶν. Οὐχὶ τὰ τοῦ δεσπότητος πᾶσαν τὴν ἡμέραν μεριμνῶσι, τὰ δὲ ⁿαὐτῶν πολλάκις μικρὸν ἐσπέρας F μέρος; Ἡμεῖς δὲ τούναντίον, τὰ μὲν ἡμέτερα διαπαντός, τὰ δὲ τοῦ δεσπότητος οὐδὲ μικρὸν μέρος, καὶ ταῦτα οὐ δεομένου τῶν ἡμετέρων, καθάπερ οἱ δεσπότηαι τῶν δούλων, ἀλλὰ καὶ τούτων αὐτῶν πάλιν εἰς ἡμέτερον προχωρούντων κέρδος. Ἐκεῖ μὲν γὰρ 645 ἡ διακονία τοῦ οἰκέτου τὸν δεσπότην ὠφελεῖ· ἐνταῦθα δὲ ἡ διακονία τοῦ δούλου τὸν μὲν δεσπότην οὐδὲν, πάλιν δὲ ^oαὐτὸν τὸν οἰκέτην ὀνίνησι. ¹⁰“Τῶν ἀγαθῶν γάρ μου, φησὶν, οὐ χρεῖαν ἔχεις.” Εἰπέ γάρ μοι, τί τῷ θεῷ κέρδος, ^pἵνα ἐγὼ δίκαιος ᾦ; ποία δὲ βλάβη, εἰάν ἀδικος; οὐχὶ ἀκήρατος ἡ φύσις ἐκείνη; οὐχὶ ἀβλαβής; οὐχὶ παντός ἀνωτέρα πάθους; Οἱ οἰκέται οὐδὲν ^qἴδιον ἔχουσιν, ἀλλὰ πάντα δεσποτικά, καὶ μυριάκις πλουτῶσιν· ἡμεῖς δὲ πολλὰ ἴδια ἔχομεν. Οὐχ ἀπλῶς τοσαύτης τιμῆς ἀπολαύομεν παρὰ τοῦ τῶν ὅλων βασιλέως. Ποίος δεσπότης B ὑπὲρ οἰκέτου τὸν υἱὸν ἔδωκε τὸν ἑαυτοῦ; Οὐδεὶς· ἀλλὰ πάντες αὖν ^rἔλονται τοὺς οἰκέτας ὑπὲρ τῶν παίδων δοῦναι. Ἐνταῦθα δὲ τούναντίον· τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, ὑπὲρ ^sπάντων τῶν ἐχθρῶν, τῶν μισούντων αὐτόν. Οἱ οἰκέται, καὶ βαρέα τινὰ ἐπιτάττωνται, οὐδὲ

¹⁰ Psal. xv. 2.

^d καὶ om. L. ^e καὶ φ.] εἰπὼν B.K. Sav. cet. ^f κόπτονται] + γούν B. κοπιόμενοι γούν καὶ ταλαιπωροῦντες K. ^g ὑμετ. C. τῶν οἰκετῶν B.K. ^h καὶ om. B. αἰ pro καὶ K. ⁱ παρὰ τῶν οἰκ.] παρ' αὐτῶν B.K. ^k ΗΘΕΙ- KON. Ἐλεγχος πρὸς τοὺς μὴ δουλεύοντας τῷ θεῷ, ὅσον ἀπαιτοῦσιν οὗτοι δουλεύεσθαι ὑπὸ τῶν ἰδίων οἰκετῶν. Veron. ^l καὶ] + οὐ L. ^m ὁ βίος Edd. ὁ om. B.K.L. fere erasum in I. βίος οὗτος hoc ord. L. Statim τὸ τὰ δ. L. ⁿ ἑαυτῶν L. ^o αὐτόν om. L. δούλον pro οἰκέτην I. ^p ἵνα] εἰάν B.K. Sav. cet. ^q ἴδιον om. L. ^r ἔλονται] + μᾶλλον B.K. Sav. cet. ^s πάντων] ἡμῶν B.K. πάντων om. Sav. cet. Mox αὐτόν om. L.

οὕτω δυσχεραίνουσι, καὶ μάλιστα ἂν ὧσιν εὐγνώμονες· ἡμεῖς δὲ ἀποδυσπετοῦμεν μυρία. Τοῖς οἰκέταις οὐδὲν ἐπαγγέλλεται τοιοῦτον ὁ δεσπότης, οἷον ἡμῖν ὁ θεός· ἀλλὰ τί; ἐλευθερίαν, ⁽³¹⁹⁾ φησὶ, C τὴν ἐνταῦθα, τὴν πολλάκις τῆς δουλείας χαλεπωτέραν. Πολλάκις γὰρ κατέλαβε λιμὸς, καὶ πικροτέρα δουλείας αὕτη ἢ ἐλευθερία γέγονε, καὶ τὸ δῶρον τοῦτο τὸ ὕμέριστον. Παρὰ δὲ τῷ θεῷ οὐδὲν ^ωἐπικηρον, οὐδὲν φθαρτὸν, ἀλλὰ τί; ¹¹ “^ωΟὐ λέγω ὑμᾶς δούλους, φησὶν· ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε.” Αἰσχυνθῶμεν, ἀγαπητοὶ, φοβηθῶμεν· κἂν ὥς οἱ οἰκέται ἡμῖν δουλεύουσι, δουλεύσωμεν ἡμεῖς τῷ δεσπότη· μᾶλλον δὲ οὐδὲ πρὸς τὸ πολλοστόν μέρος τὴν δουλείαν ἡμεῖς ἐπιδεικνύμεθα. Ἐκείνοι διὰ τὴν ἀνάγκην φιλοσοφοῦσι, σκεπάσματα μόνον ἔχουσι καὶ τροφάς· D ἡμεῖς δὲ ^ωὑβρίζομεν εἰς τὴν τρυφήν. Εἰ μηδαμόθεν ἄλλοθεν, κἂν παρ’ ἐκείνων δεχόμεθα τῆς φιλοσοφίας τοὺς κανόνας. Οἶδε γὰρ ἡ γραφὴ οὐχὶ πρὸς οἰκέτας, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλογα πέμπειν τοὺς ἀνθρώπους· οἷον ὅταν ¹²τὴν ^ωμέλισσαν, ὅταν τοὺς μύρμηκας κελεύῃ μιμῆσθαι. Ἐγὼ δὲ κἂν τοὺς οἰκέτας μιμήσασθαι παραινῶ· ὅσα ἐκείνοι διὰ τὸν φόβον τὸν ἡμέτερον πράττουσι, κἂν τοσαῦτα διὰ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἡμεῖς πράττωμεν· ^ωοὐ γὰρ E εὐρίσκομεν πράττοντας ὑμᾶς. Ἐκείνοι διὰ τὸν φόβον τὸν ἡμέτερον ὑβρίζονται μυριάκις, καὶ παντὸς φιλοσόφου μᾶλλον ἐστήκασι σιγῶντες· ὑβρίζονται καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως, καὶ οὐκ ἀντιλέγουσιν, ἀλλὰ παρακαλοῦσιν, ἀδικοῦντες οὐδὲν πολλάκις. ^ωΟὐδὲν πλέον τῆς χρείας λαμβάνοντες, πολλάκις δὲ καὶ ἔλαττον, στέργουσι· ^ωκαὶ ἐπὶ στιβάδος καθεύδοντες, καὶ ἄρτου ^ωμόνον πληρούμενοι, καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν δίαιταν ἔχοντες εὐτελῆ, οὐκ ἐγκαλοῦσιν, οὐδὲ δυσχεραίνουσιν ἐκείνοι διὰ τὸν παρ’ ἡμῶν φόβον. Ἐμπιστευόμενοι χρήματα, πάντα ἀποδιδόασιν· μὴ γάρ μοι F τοὺς μοχθηροὺς ^ωεἵπης τῶν οἰκετῶν, ἀλλὰ τοὺς μὴ λίαν κακοὺς· ἂν ἀπειλήσωμεν, εὐθέως συστέλλονται. ^ωἌρα οὐ φιλοσοφίας ταῦτα; Μὴ ^ωγὰρ ὅτι ἀνάγκη γίνεται εἵπης, ὅτι καὶ ἐπὶ σοὶ

11 Joan. xv. 15.

12 Prov. vi. 6—8. in Graeco.

^ω φησὶ om. B.K. Sav. cet. ^ω μέριστον] + τὴν ἐσχάτην αὐτῷ ἡρεκε βλάβην B.K. ^ω ἐπικηρον] Sic C.L. ἐπικαιρον Edd. ^ω οὐ] βούλει μαθεῖν; ἄκουε. οὐκέτι B.K. Sav. cet. ^ω οὐδὲ, quod aberat, est in C.I.L. οὐδὲ τὸ π. μέρος πρὸς τὴν δ. B.K. ^ω ὑβρ. εἰς τὴν τρ.] μυρία, τὰ μὲν ἔχοντες, τὰ δὲ ἐλπίζοντες, ὑβρ. τῇ τρυφῇ εἰς τὸν εὐεργέτην B.K. Sav. cet. ^ω μέλιτταν C.I.K. Μοχ τὸν μύρμηκα K. ^ω οὐ γὰρ—ὑμᾶς om. L. οὐ γὰρ—ἐκείνοι] οὐ γὰρ εὐρίσκομεθα πράττοντες ἡμεῖς διὰ τὸν φόβον τοῦ θεοῦ, ὅσα ἐκείνοι I. καὶ μὴ καταγῆς βαρύτητα τοῦ λόγου ἡμῶν, διὰ τοῦτο λέγομεν (λέγουσιν B.) ὅτι οὐχ εὐρ. πράττοντας τι ὑμᾶς. ἐκείνοι B.K. ^ω φ. τὸν ἡμ. pro ἡμ. φ. omnes. ^ω οὐδὲν] + ἐκείνοι B.K.L. Sav. cet. ^ω καὶ om C. ^ω μόνου L. ^ω εἵπης omnes. εἵποις Edd. ^ω ἄρα] + οὐν C. ^ω γὰρ] + μοι L. μὴ γὰρ—εἵπης] καὶ μὴ μοι εἵπης ὥς ἀνάγκη γίνεται B.K.

ἀνάγκη τῆς γεέννης ἐπίκειται, ^kκαὶ οὐδὲ οὕτω σωφρονεῖς, οὐδὲ τοσαύτην παρέχεις τιμὴν τῷ θεῷ, ^lὅσης ἀπολαύεις παρὰ τῶν 646 οἰκετῶν. Ἐχει ἕκαστος τῶν οἰκετῶν οἶκημα τὸ νευρομοθετημένον, καὶ οὐκ ἐπεμβαίνει τῷ τοῦ πλησίον, οὐδὲ λυμαίνεται τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ πλείονος. ^mΚαὶ ταῦτα ἴδοι τις ἂν ἐν οἰκέταις διὰ τὸν τῶν δεσποτῶν φόβον ⁿπαραφυλαττόμενα· καὶ σπανίως ^oἂν ἴδοις οἰκέτην τὰ τοῦ οἰκέτου ἀρπάζοντα, ἢ λυμαινόμενον. Παρὰ δὲ ἀνθρώποις ἐλευθέροις τὰ ἐναντία τούτων γίνεται· ἀλλήλους δάκνομεν, κατεσθίομεν, ^pοὐ δεδοίκαμεν τὸν δεσπότην, τὰ τῶν συνδούλων ἀρπάζομεν, κλέπτομεν, τύπτομεν, ὀρώντος αὐτοῦ· τοῦτο δὲ οὐκ ἂν ποιήσειεν οἰκέτης, ἀλλὰ καὶ τύπτη, μὴ ὀρώντος ^B τοῦ δεσπότη, καὶ ὑβρίζει, μὴ ἀκούοντος· ἡμεῖς δὲ τοῦ θεοῦ πάντα καὶ ὀρώντος καὶ ἀκούοντος, τολμῶμεν. Φόβος ὁ τοῦ δεσπότη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκείνων διαπαντός· ἡμῶν δὲ ^qοὐτος οὐδέποτε. Διὰ τοῦτο πάντα ἄνω καὶ κάτω γέγονε, πάντα συγκέχυται καὶ διέφθαρται· καὶ αὐτοὶ μὲν οὐδὲ εἰς νοῦν λαμβάνομεν τὰ ^rἡμαρτημένα, τοὺς δὲ οἰκέτας τοὺς ἡμετέρους ἀμαρτάνοντας ^sμετὰ ἀκριβείας ἅπαντα ἐξετάζομεν, καὶ τὰ μικρότατα. Ταῦτα λέγω, οὐχὶ τοὺς οἰκέτας ὑπτίους ποιῆσαι βουλόμενος, ἀλλὰ τὸ ^tἡμέτερον ὑπτιον ἐπιστρέψαι, τὸ ῥάθυμον διεγείρειν, ^C ἵνα καὶ οὕτω δουλεύωμεν τῷ θεῷ, ὥς ἡμῖν οἱ οἰκέται, οὕτω τῷ πεποιηκότῳ ἡμᾶς, ὥς ἡμῖν οἱ ὁμοούσιοι, καὶ μηδὲν τοιοῦτον ἔχοντες παρ' ἡμῶν. Ἐλευθέροι τῇ φύσει καὶ οὗτοί ^vεἰσιν ¹³“Ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων,” καὶ τούτοις εἰρηται. Οὐκ ἔστιν αὕτη φύσεως ἡ δουλεία, ἀλλ' ^wἀξίας ἐστὶ καὶ περιστάσεως· ἀλλ' ὅμως πολλὴν ἡμῖν παρέχουσι τὴν τιμὴν. Ἡμεῖς δὲ τούτοις μὲν μετὰ πάσης ἀκριβείας ἐπιτιθέμεθα τῆς ἡμετέρας ^xἐνεκεν διακονίας· τῷ δὲ θεῷ οὐδὲ τὸ πολλοστόν παρέχομεν μέρος, καὶ ταῦτα πάλιν εἰς ἡμᾶς στρεφόμενης τῆς ὠφελείας. Ὅσφ ^D γὰρ ἂν σπουδαιότερον δουλεύσωμεν τῷ θεῷ, τοσούτῳ μᾶλλον ἵεαντοὺς ὀνήσομεν, καὶ αὐτοὶ μᾶλλον κερδανούμεν. Μὴ δὴ τοσαύτης ἀποστερήσωμεν ὠφελείας ἡμᾶς ^yαὐτούς· ὁ μὲν γὰρ θεὸς αὐτάρκης ἐστὶ καὶ ἀνεκδέης, ἡ δὲ ἀμοιβὴ καὶ τὸ κέρδος πάλιν εἰς ἡμᾶς ἀνατρέχει. Ὡς οὖν οὐ τὸν θεὸν θεραπεύοντες,

13 Gen. i. 26.

^k καὶ] ἀλλ' B. ^l ὅσην C. ^m καὶ om. K. ⁿ παραφυλ. omnes. φυλ. Edd. ^o ἂν ἴδοις] ὄψεται τις B.K. ^p οὐ δ. τὸν δ. om. B.K. Iidem post κλέπτομεν add. καὶ οὐ δ. τὸν δ. et mox post αὐτοῦ, καὶ οὐ συσταλλόμεθα. ^q οὕτως L. ^r ἡμαρτ.] + ἡμῖν B.K. Sav. cet. Statim τῶν δὲ οἰκετῶν τῶν ἡμ. ἀμαρτανόντων iidem. ^s μετὰ] + πάσης C. Mox διεξετάζομεν καὶ τὰ σμ. L. ^t ἡμέτερον C. ^v εἰσι τὸ ἀρχ. B.K. ^w ἀξίας] αἰτίας B.K. Sav. cet. ἐστὶ om. B.K. ^x ἐνεκα C.L. ^y ἵεαντοὺς—μᾶλλον om. I. ^z ἵεαντοὺς L.

ἀλλ' ἡμᾶς αὐτοὺς, οὕτω ^αδιακείμεθα, καὶ δουλεύσωμεν αὐτῷ (320)
μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἵνα τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγα-
θῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ^βμεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα
Ε τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

647

ΛΟΓΟΣ ΙΖ.

¹Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. Εἴ τις ἐτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ
^απροσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, τετύφωται, μη-
δὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεως καὶ λογομαχίας,
ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί,
Β διαπαραιτριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπε-
στερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν
εὐσέβειαν. Ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων. Ἔστι δὲ πορι-
σμὸς μέγας ἢ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας. Οὐδὲν γὰρ εἰση-
νέγκामεν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον· δῆλον ὅτι ^βοὐδὲ ἐξενεγκεῖν
τι δυνάμεθα.

С ΟΥΚ ^ααὐθεντίας δεῖ τῷ διδασκάλῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ προσ-
ηνείας πολλῆς, ὥσπερ οὐ προσηνείας μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐθεντίας.
Καὶ ταῦτα πάντα διδάσκει ὁ μακάριος Παῦλος, ποτὲ μὲν λέγων,
“^αΠαράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε,” ποτὲ δὲ, “Ταῦτα δίδασκε
καὶ παρακάλει.” Εἰ γὰρ ἰατροὶ τοὺς κάμνοντας παρακαλοῦσιν,
οὐχ ἵνα αὐτοὶ τῆς ὑγείας ἐπιτύχωσιν, ἀλλ' ἵνα ἐκείνους ἀπαλλά-
ξωσι τῆς ἀσθενείας καὶ κειμένους ἀναστήσωσι· πολλῷ μᾶλλον
D ἡμᾶς τούτῳ πρὸς τοὺς διδασκομένους ^ακεχρησθαι τῷ ἥθει χρῆ
παρακαλοῦντας. Οὐδὲ γὰρ δούλος αὐτῶν εἶναι παραιτεῖται ὁ
μακάριος Παῦλος, ¹λέγων· ²“Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν,
φησὶν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ
Ἰησοῦν” καὶ πάλιν, “Πάντα ὑμῶν ἐστίν, εἴτε Παῦλος, εἴτε
Ἀπολλῶς.” Καὶ δουλεύει τὴν δουλείαν ταύτην μετὰ προθυμίας·
οὐ γὰρ ἐστὶ δουλεία, ἀλλ' ἐλευθερίας βελτίων. ³“Ἐκείνος γάρ
ἐστὶ, φησὶ, δούλος, ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν.” “Εἴ τις ἑτερο-
διδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ

¹ CAP. VI. v. 2—7.² 2 Cor. iv. 5.¹ Cor. iii. 21, 22.³ Joan. viii. 34.^α διακείμεθα] διακειώμεθα, παρακαλῶ B.K. Sav. cet.^β μεθ' οὗ—τιμῇ]

φ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ πνεύματι L.

Hom. XVII. ^α προσέρχεται τῇ κατ' εὐσ. διδ. καὶ τοῖς ὑγ. λ. τοῖς τ. κ. ἡ. I. X.hoc ord. L. ^β ὅτε B.L.^α αὐθεντίας bis I.K. Cat.^δ παράγγελε C.^α κεχ. τῷ ἥθει (ἔθει Cat.)] Sic C.I.K. Cat. τῷ ἡ. κεχ. Edd.¹ λέγων] οὕτωλ. C. Mox φησὶν om. L. ^ε ἐτεροδ.] + φησὶ L. Mox τοῖς ὑγαίν. K.

κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, ἐτετύφωται, μὴδὲν ἔπιστάμενος.” Οὐκ ἄρα ἐκ τοῦ εἰδέναι τὸ εἰς ἀπόνοιαν αἰρεσθαι συμβαίνει, ἀλλ' ἐκ τοῦ μὴ εἰδέναι. Ὁ γὰρ εἰδὼς τοὺς κατ' εὐσέβειαν λόγους, οὗτος μάλιστα καὶ μετριάξεν οἶδεν ὁ τοὺς ὑγιαίνοντας ἐπιστάμενος λόγους, οὐ νοσεῖ. Ὅπερ ἵγάρ ἐπὶ σωματίων φλεγμονή, τοῦτο ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀπόνοια· ὥσπερ ἐκεῖ τὸ φλεγμαίνον οὐ φαμεν ὑγιαίνειν, οὕτως οὐδὲ ἐνταῦθα τοὺς ἀλαζόνας. Ἄρα ἔστιν εἰδότα τι κμὴδὲν εἰδέναι· ὁ γὰρ μὴ εἰδὼς ἅπερ εἰδέναι χρὴ, οὐδὲν οἶδε. Καὶ ὅτι F ἐκ τοῦ μὴδὲν εἰδέναι ὑπερηφανία γίνεται, δηλὸν ἐκείθεν. Ὁ Χριστὸς ἐκένωσεν ἑαυτόν· ὁ ἰτούτο τοῖνυν εἰδὼς οὐ μέγα φρονήσει ποτέ· οὐδὲν γὰρ ἔχει ἄνθρωπος, εἰ μὴ παρὰ τοῦ θεοῦ· οὐκοῦν οὐ μέγα φρονήσει· ⁴“Τί γὰρ ἔχεις ὁ οὐκ ἔλαβες;” Αὐτὸς τοὺς πόδας ἐνίψεν τῶν μαθητῶν· ὁ τοῦτο εἰδὼς, πῶς ἐπαρτήσεται; Διὰ τοῦτό φησιν, ⁵“Ὅταν πάντα ποιήσητε, λέγετε ὅτι 648 ἀχρεῖοι δούλοι ἐσμεν.” Ὁ τελώνης ἀπὸ μόνης ταπεινοφροσύνης εὐδοκίμησεν, ὁ Φαρισαῖος ἐξ ἀλαζονείας ἀπώλετο. Ὁ τοῖνυν τετυφωμένος οὐδὲν τούτων ἐπίσταται. Αὐτὸς πάλιν ὁ Χριστὸς φησιν· ⁶“Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με ὀδέρεις;” “Ἀλλὰ νοσῶν, φησὶ, περὶ ζητήσεις.” Ἄρα νοσεῖν ἐστὶ τὸ ζητεῖν. “Καὶ ὁ λογομαχίας” εἰκότως. Ὅταν γὰρ ὑπὸ τῶν λογισμῶν ῤῥῥ ψυχὴ πυρέττη, ὅταν ῥχειμάζεται, τότε ζητεῖ· ὅταν δὲ ἐν ὑγείᾳ ῥ, οὐ ζητεῖ, ἀλλὰ τὴν πίστιν δέχεται. Ἀπὸ δὲ ζητήσεως καὶ λογομαχίας οὐδὲν ἔστιν B εὐρεῖν. Ἄ γὰρ ἡ πίστις ἐπαγγέλλεται μόνῃ, ἡ ζητήσις ἐπειδὴν (321) ἀναδέξεται, οὔτε δείκνυσιν, οὔτε συνειναι ἀφίησιν. Οὐδὲ γὰρ εἰ τις μύσας τοὺς ὀφθαλμοὺς, ῥβούλοιτο εὐρεῖν τι τῶν ζητουμένων, δυνήσεται, ῥ αὐ πάλιν, ῥ εἰ τούτων ἀνεφωγμένων, κατορύξας ἑαυτόν, καὶ τὴν ἀκτῖνα ἀποστραφεῖς, ἐκεῖ ζητοίῃ, δυνήσεται τι εὐρεῖν. Οὕτω πίστews χωρὶς οὐδὲν εὐρίσκεται, ἀλλὰ μάχας ἀνάγκη τίκτεσθαι. “Ἐξ ὧν ῥ γίνονται βλασφημῖαι, ὑπόνοιαι πονηραί”· τουτέστι, δόξαι καὶ δόγματα πονηρὰ ἀπὸ τῶν ζητή-C σεων. Τότε περὶ θεοῦ ἂ μὴ δεῖ ὑποπτεύομεν, ὅταν εἰς ζητήσεις

4 1 Cor. iv. 7.

5 Luc. xvii. 10.

6 Joan. xviii. 23.

^h ἐπιστάμενος] + ἀλλὰ νοσῶν B.K. ⁱ γὰρ] + ἐστιν B.K. γὰρ om. I.L. Mox τοῦτο ἐπὶ ψυχῆς ἀπ. L. ^k μὴδὲν] μὴ his C. ^l τοῦτον C. ^m μέγα φρ.] μεγάλα φρ. L. μεγαλοφρ. B.I. ⁿ δαίρεις C. ^o λογομαχίας] λογομαχεῖν ex corr. rec. K. λογομαχίας ἐγείρειν Cat. λογομαχίαι Sav. cet. repugnantibus libris. ^p ῥ om. I.L. ^q χειμά(ζεται)] + τότε νοσεῖ L. ^r τότε οὐ ζ. Edd. τότε deest in nostris omnibus et Cat. Mox τῇ πίστει B.K. ^s συνειναι Sav. cet. inivitis libris. ^t βούλοιτο pro βούλεται omnes. ^v εἰ om. I. ^w γίνονται] γίνεται φθόνος, ἔρις B.K.

ἐμπέσωμεν. “^α Διαπαρτριβαί” τούτέστι, σχολή, ἢ διατριβή.
^Α Η, “^α διαπαρτριβαί,” τούτό φησι· καθάπερ τὰ ψωραλέα τῶν
 προβάτων ^β παρτριβόμενα νόσου καὶ τὰ ὑγιαίνοντα ἐμπίπλη-
 σιν, οὕτω καὶ οὗτοι οἱ πονηροὶ ἄνδρες. “^β Καὶ ἀπεστερημένων,
 φησί, τῆς ἀληθείας, νομίζοντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν.”
 Ὁρᾷς πόσα τίκτειν φησί τὰς λογομαχίας; αἰσχροκέρδειαν,
 ἄγνοιαν, ἀπόνοιαν· τὴν γὰρ ἀπόνοιαν ἡ ἄγνοια τίκτει. “^γ Καὶ
 Δ ἀπὸ τούτων, φησὶν, ἀφίστασο.” Οὐκ εἶπεν, ὁμόσε ^δ χώρει.
 “^γ Αἰρετικὸν γὰρ, φησὶν, ἄνθρωπον μετὰ μίαν ἢ δευτέραν
 νοθεσίαν παραιτοῦ.” Δείκνυσιν αὐτοὺς οὐκ ἀπὸ ἀγνοίας τοσοῦ-
 τον, ὅσον ἀπὸ ῥαθυμίας καὶ αὐτὴν τὴν ἄγνοιαν ἔχοντας. Ἀν-
 θρώπους γὰρ χρημάτων ἔνεκεν μαχομένους πότε δυνήσῃ πείσαι;
 Ἄλλως οὐ πείσεις τοὺς τοιούτους, ἂν μὴ δῶς πάλιν, ^ε καὶ οὐδὲ
 οὕτως αὐτῶν τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπλήσεις. ^ς “Πλεονέκτου γὰρ
 ὁφθαλμὸς οὐκ ἐμπίπλεται μερίδι.” Δεῖ τοίνυν τοὺς ἀδιορ-
 θῶτως ἔχοντας ἐκτρέπεσθαι. Εἰ δὲ τῷ τοῦ μάχεσθαι πολλὴν
 Ε ἔχοντι τὴν ἀνάγκην παραινέι μὴ ὁμόσε χωρεῖν μηδὲ συμπλέκε-
 σθαι, πολλῷ μᾶλλον τοῖς μαθητευομένοις ἡμῖν, τοῖς ἐν τάξει
 μαθητῶν οὖσιν. Εἰπὼν δὲ ὅτι νομίζουσι πορισμὸν εἶναι τὴν
 εὐσέβειαν, ἐπήγαγεν· “Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια
 μετὰ αὐταρκείας” οὐχ ὅταν χρήματα ἔχῃ, ἀλλ’ ὅταν μὴ ἔχῃ.
 Ἰνα γὰρ μὴ καταπέσῃ εἰς ἀθυμίαν διὰ τὴν πενίαν, ἀνίστησιν
 αὐτὸν καὶ ἀνορθοί. “Νομίζουσι, φησὶν, ὅτι πορισμὸς ἐστίν.”
 Ἔστι μὲν γὰρ, ἀλλ’ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ μεζύωνος. Εἰτα πρότε-
 Ϝ ρον καταβαλὼν ἐκείνην, τότε ταύτην ἐπαίρει. “Ὅτι γὰρ οὐδὲν
 ἐστὶν ὁ πορισμὸς ^η οὗτος, δῆλον ἐκ τοῦ μένειν ἐνταῦθα, ^ι καὶ μὴ
 συμμεθίστασθαι ἡμῖν, μηδὲ συναποδημεῖν. ^κ Πόθεν τοῦτο δῆλον;
 “Ὅτι οὐδὲν ἔχοντες ἤλθομεν εἰς τὸν βίον· οὐκοῦν οὐδὲ ἀπελευσό-
 649 μεθα ἔχοντες· γυμνὴ γὰρ παρεγένετο ἡ φύσις, γυμνὴ καὶ
 ἄπεισιν. Οὐ τοίνυν ἡμῖν δεῖ τῶν περιττῶν· εἰ μηδὲν εἰσπνέγαμεν,
^λ μηδὲ ἔχοντες, φησὶν, ἀπελευσόμεθα. “Ἐχοντες, ^μ φησί, δια-
 τροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθισόμεθα.” Τοσαῦτα

7 Tit. iii. 10.

8 Sirac. xiv. 9.

^α δ' ἂ παρτριβαί bis Cat. ^γ ἢ] ἡ C.I. ἢ om. Cat. ^ε διαπ. τ. φ.]
 Sic C.I.L. Cat. τ. φ. διαπ. Edd. ἡ διαπ. τ. φ.] ἡ γὰρ παρτριβή, διατριβή
 ἐστίν. δ δὲ λέγει τοῦτο ἐστὶ B.K. ^α διαπατρ. L. Statim νόσου I.
^β καὶ] διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ B.K. Μοx φησὶ om. iidem.
^γ καὶ om. B.I.K. Sav. cet. φησὶν om. B.K. ^δ χώρει] + ἀλλ' ἀφίστασο,
 τούτέστιν, ἐκτρέπου B.K. Sav. cet. ^ε καὶ] ἀλλ' B.K. ^ς ὁφθαλμὸς] +
 φησὶν B.K. Sav. cet. ^η τοὺς pro αὐτοὺς libri omnes et Cat. ^ι οὗτος] ὁ
 τοιοῦτος B.K. ^κ καὶ μὴ omnes. μηδὲ Cat. Edd. ^λ πόθεν] + δὲ B.K.
^λ μηδὲ] οὐδὲν δὲ B.K. Μοx φησὶν om. B.K. Sav. cet. ^μ φησὶ] δὲ iidem.
 φησὶ om. C.

ἐσθίειν χρῆ^ν καὶ τοιαῦτα, ἃ θρέψαι ἀρκεῖ· τοιαῦτα ἀμφιέννυσθαι, ἃ σκεπάσαι μόνον ἡμᾶς ὀφείλει, καὶ περιστεῖλαι τὴν γυμνωσιν, μηδὲν περιττόν· τοῦτο δὲ καὶ τὸ τυχόν^ο ποιῆσαι δύναται ἰμάτιον.

Εἶτα ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα προτρέπει· ⁹“Οἱ δὲ βουλόμενοι, ρησὶ, πλουτεῖν.” Οὐχ ⁹ἀπλῶς οἱ πλουτοῦντες, ἀλλ’, “οἱ βουλόμενοι.” Ἔστι γάρ τινα καὶ χρήματα ἔχοντα καλῶς οἰκονομεῖν, καταφρονούντα αὐτῶν, καὶ εἰς πένητας διανεμόντα. Οὐκ ἄρα τοὺς τοιοῦτους, ἀλλὰ τοὺς ἐπιθυμούντας διαβάλλει. “Οἱ δὲ βουλόμενοι, ρησὶ, πλουτεῖν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους.” Καλῶς εἶπε, “βυθίζουσιν,” ὥς μηδὲ ἀνενεγκεῖν δύνασθαι. “Εἰς ὄλεθρον καὶ ἁπώλειαν,” καὶ τὴν ἐνταῦθα καὶ τὴν μέλλουσαν. ¹⁰“Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ περιέπειραν ἑαυτοὺς ^C ὀδύναις πολλαῖς.” Ἴδου δύο τίθησιν, ἀλλ’ ὃ μᾶλλον αὐτοῖς ἰσχυρότερον εἶναι δοκεῖ, ^ωτὸ ἐνταῦθα ὕστερον ²τέθεικε, τὸ, “ὀδύναις πολλαῖς.” Καὶ ταῦτα ἐτέρως οὐκ ἔστι μαθεῖν, ἢ τοῖς πλουσίοις παροικούντα, πόσα ἀποδύρονται, πόσα θρηνοῦσι. ¹¹“Σὺ δὲ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ.” Μέγα ἀξίωμα· πάντες μὲν (322) γὰρ ἄνθρωποι τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ κυρίως οἱ δίκαιοι, οὐ κατὰ τὸν τῆς δημιουργίας λόγον μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ ²τὸν τῆς οἰκειώσεως καὶ τῆς κτίσεως. Εἰ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, φησὶν, εἰ, μὴ ζῆτει τὰ περιττὰ, καὶ οὐκ ἄγοντα πρὸς τὸν θεόν· ἀλλὰ, “ταῦτα ^D φεύγε, δώκε δὲ δικαιοσύνην.” Ἀμφότερα ^αμετ’ ἐπιτάσεως. Οὐκ εἶπεν, ἀφίστασο, καὶ πρόσιθι, ἀλλὰ ^βκαὶ φεύγε, καὶ δώκε· “δικαιοσύνην,” ὥστε μὴ πλεονεκτεῖν· “εὐσέβειαν,” τὴν τῶν δογμάτων· “πίστιν,” ἥπερ ἐστὶν ἐναντία τῇ ζητήσῃ· “ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.” ¹²“Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς” ἰδου καὶ ὁ μισθός· “εἰς ἣν ἐκλήθης, καὶ ὠμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν” ἐπὶ ἐλπίδι,

9 v. 9.

10 v. 10.

11 v. 11.

12 v. 12.

^α καὶ τ. δ] ^αστα B.K. ^ο π. δύναται] δύναται π. C.L. ^ρ φησὶ] εἶπεν B.K. ⁹ ἀπλῶς] + εἶπεν Sav. cet. Ita ex corr. rec. K. οὐχ ἀπλῶς—πλουτεῖν om. L. ² τοῦ δ. om. C. Statim καὶ εἰς ἐπ. I.L. ³ καὶ ἀνοήτους Edd. καὶ om. B.C.I.L. Cat. ἀνοήτους C.I. et corr. ab eadem man. K. ⁴ βυθίζουσιν] + τοὺς ἀνθρώπους I. + οὕτω γὰρ τοῦτο ποιοῦσιν B.K. ⁵ ἁπώλειαν] + φησὶ L. Sequentia καὶ τὴν ἐνταῦθα καὶ τὴν μέλλουσαν (+ φησὶ B.K.) accesserunt ex nostris omnibus et Cat. et huius temporis et futuri Vet. ^ω τὸ] τοῦτο B.K. Sav. cet. ² ἔθηκε B.I.K. Post ὀδύναις add. λέγω B.K. Mox καὶ om. iidem. ^γ ἄνθρωπε] + φησὶ L. ² τὸν] + τῆς εὐαρεστησεως καὶ B.K. Mox καὶ τῆς κτίσεως om. B.K. Cat. Vet. Sav. cet. πίστεως pro κτίσεως L. ^α μετὰ ἐπ. C.I. ^β καὶ assumptum ex B.I.K.L.

“φῆσι, ζωῆς αἰωνίου” ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.” Τουτέστι, Ε μὴ καταισχύνης τὴν παρρησίαν ἐκείνην· ^ατί ἀνόνητα κάμνεις; Ποῖον δὲ πειρασμὸν καὶ παγίδα φησὶν ὑπομένειν τοὺς βουλομένους πλουτεῖν; ^εΤῆς γὰρ πίστεως αὐτοὺς ἀποπλανᾷ, κινδύνοις αὐτοὺς περιβάλλει, καὶ ἀτολμοτέρους ἐργάζεται. “Καὶ ἐπιθυμίας ἀνονήτους,” φησί. Πῶς γὰρ οὐκ ἀνόνητος ἐπιθυμία, ὅταν μωροὺς ἔχωσιν, ὅταν ἐνάνους, οὐ φιланθρωπίας ἔνεκεν, ἀλλὰ τέρψεως; ὅταν ἰχθύς ἀποκλείωσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς, ὅταν θηρία τρέφωσιν, ^ηὅταν περὶ κύνas ἡσχόληται, ὅταν ἵππους κοσμῶσι, καὶ τῶν παίδων οὐχ ἦττον περὶ αὐτοὺς διακέωνται; Πάντα ταῦτα ἁνόνητα καὶ περιττὰ, οὐδὲν ἀναγκαῖον, οὐδὲν ^φχρήσιμον. ^κ“Ἐπιθυμίας, φησὶν, ἀνονήτους καὶ βλαβεράς.” Ποῖαι βλαβεραί; “Ὅταν ἐρώσιν ἔρωτας ἀτόπους, ὅταν τῶν ^ιτοῦ πλησίον ἐφίενται, ὅταν τῇ τρυφῇ προσπαλαίωσιν, ὅταν μέθης ὀρέγωνται, ὅταν σφαγῆς καὶ τῆς ἐτέρων ἀπωλείας. 650 ^μΠολλοὶ δὲ καὶ τυραννίδι μανίας ἐπέθεντο, καὶ ἀπώλοντο” ^ηὅτι κάμνει εἰς ἀνόνητα, μᾶλλον δὲ καὶ βλαβερά. Καὶ καλῶς εἶπεν, “ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως” οὐ γὰρ ἀφίησιν αὐτοὺς ^οτὴν ὁδὸν ἰδεῖν ἀνθέλκουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς ἑαυτὴν ἢ φιλαργυρία, καὶ κατὰ μικρὸν ὑποκλέπτουσα. Καθάπερ γὰρ τις ῥοδὸν εὐθείαν βαδίζων, καὶ πρὸς ἑτερόν τι τὸν νοῦν ἐσχηκώς, βαδίζει μὲν, οὐκ εἰδώς δὲ παρέρχεται τὴν πόλιν πολλακίς ἐκείνην, εἰς ἣν ἔσπευδεν, ἐλκομένων αὐτῷ τῶν ποδῶν ἀπλῶς καὶ μάτην τοιοῦτόν τι καὶ ἡ φιλαργυρία ἐστί. “Καὶ περιέπειραν ἑαυτοὺς ^βὀδύναις πολλαῖς,” ^γφησὶν. Ὁρᾶς, ^δτῷ “περιέπειραν” τί ἠνίξατο; ^εΚαθάπερ γὰρ ὄντως ἀκανθαὶ εἰσιν· ὅθεν ἂν ἄψωνται, ἤμαξαν τὰς χεῖρας, τραύματα ἐργαζόμεναι. Πόσας ἔχουσι φροντίδας,

^ε φησι accessit ex C.I.L. Vet. ^α τί δ. κάμνεις] μὴ ἀνόνητα (ἀνόνητα B.) κάμνης B.K. ^ο τῆς γὰρ π.] τὴν ἀπὸ τῆς π. ἔκπτωσιν· ταύτης γὰρ B.K. Post ἀποπλανᾷ add. τὴν φιλαργυρίαν λέγει L. ^ι ἀνονήτους B.C.I.K. ἀνοήτους Edd. Mox ἀνόνητος pro ἀνόητος omnes. ^ε ὄνους an ὄνους incertum L. ἄνους Veron. ^η ὅταν—ἡσχόληται om. K. ^ι ἀνόνητα B.I.K.L. ἀνόνητα Edd. Mox ἀνοήτους pro ἀνοήτους omnes. ^κ ἐπιθυμίας—βλαβεραί;] εἰπὼν δὲ ἐπιθυμίας ἂν. προστίθῃ καὶ βλαβεράς. πῶς γὰρ οὐ βλαβεραί; B.K. Post βλαβεραὶ add. φησὶν I.L. ^ι τοῦ om. K. Statim ἐφίωνται ex corr. K. Mox διαβρυντῶνται pro προσπαλαίωσιν B.K. ^μ πολλοὶ—ἐπέθεντο] πολλοὶ δὲ (γὰρ B.K.) ἀπὸ τῶν τοιούτων ἐρώτων καὶ (καὶ om. B.K.) τυραννίδι (+ βασιλείας B.K.) ἐπέθεντο B.K. Sav. cet. ^η ὅτι] ὡς τί L. ὄντως ὁ τοιοῦτος B.K. Sav. cet. Statim εἰς (ὡς K.) ἂν. κάμνει hoc ord. B.K. ^ο τὴν] + εὐθείαν B.K. ^ρ ὁδὸν εὐθ. pro εὐθ. ὁδὸν omnes. ^γ φησὶν assumtum ex omnihus. ^δ τῷ] τὸ C.I.L. Veron. τῷ π. τί] πῶς τῷ π. τὰ εἰρημένα B.K. ^ε καθάπερ—ἐργαζόμεναι] δὲ δὲ βούλεται δηλοῦν διὰ τῆς ἐμφάσεως, τοῦτο ἐστὶν· ἀκανθαὶ εἰσιν αἱ ἐπιθυμίαι, καὶ καθάπερ ἐν (ἐπ' B.) ἀκάνθαις, ὅθεν ἂν τις ἀψῇται (ἄψ. τις K.) αὐτῶν, ἤμαξε τὰς χ. καὶ τρ. ἐργάζεται· οὕτω καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν τὸ αὐτὸ πέισεται ὁ ταύτας ἐμπεσών, καὶ τὴν ψυχὴν ἀλγυδὸς περιβαλεῖ B.K. Sav. cet.

πόσας ὁδύνας; Διὰ τοῦτό φησι, “Ταῦτα φεῦγε, δίδωκε ὃ δὲ
δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.”
Ἀπὸ γὰρ τῆς ἀγάπης ἡ ^ωπραότης. Ἐνταῦθα αὐτοῦ τὴν παρ- C
ρησίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν ἐπαινεῖ ὅτι μετὰ παρρησίας, φησὶν,
ἐπὶ πάντων ὡμολόγησας. ^zἈναμιμνήσκει τῆς κατηχίσεως
ἑαυτόν. “Ἐπιλαβοῦ, φησὶ, τῆς αἰωνίου ^zζωῆς.” Οὐκ ἄρα
ὁμολογίας χρεῖα μόνον, ἀλλὰ καὶ ^aὑπομονῆς, ὥστε διαπαντὸς
ἐμμένειν τῇ ὁμολογίᾳ, καὶ ἀγῶνος σφοδροῦ καὶ μυρίων ἰδρώτων,
^bεἰκότως, ὥστε μὴ περιτραπήναι· πολλὰ γὰρ τὰ σκάνδαλα,
πολλὰ τὰ κωλύματα. Διὰ τοῦτο στενὴ καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδός.
Πάντοθεν οὖν χρὴ συνεστράφθαι, πάντοθεν ^cχρὴ εὐζωνον εἶναι·
μυρίαι πανταχόθεν φαίνονται ἡδοναὶ ἔλκουσαι τῆς ψυχῆς τοὺς D
ὀφθαλμοὺς, αἱ τῶν σωμάτων, αἱ τῶν χρημάτων, αἱ τῆς τρυφῆς, αἱ
τῆς ῥαθυμίας, αἱ τῆς δόξης, αἱ τῆς ὀργῆς, αἱ τῆς δυναστείας, αἱ τῆς
φιλαρχίας· καὶ φαίνονται λαμπράς ὄψεις ἔχουσαι καὶ ἐπερά-
στους, ἱκανὰς ἐπισπάσασθαι τοὺς ἐπτοημένους, τοὺς μὴ σφόδρα
τῆς ἀληθείας ἐρῶντας. Αὕτη μὲν ^dγὰρ ἀπεσκληκυῖα ἐστὶ, καὶ
οὐδὲν ἐπιτερπές ἔχουσα. Τί δήποτε; “Ὅτι πᾶσαν τὴν ἡδονὴν
ἐν τῷ μέλλοντι ^eὑπισχνεῖται· ἐκεῖναι δὲ προτείνουνσιν ἤδη τιμὰς,
ἡδονὰς, ἀναπαύσεις, οὐκ ἀληθεῖς, ἀλλ’ ἐπικεχρωσμένας. ^fἈν-
τοῖνυν βάναστος ἢ τις καὶ μαλακὸς καὶ ἀνανδρός, ἐκείνων ἀνθέ- E
(323) ζεταί, ἐκλυθεὶς πρὸς τοὺς πόνους. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀγώνων
τῶν ἐξῆσθεν τῷ μὲν μὴ σφόδρα ἐρῶντι τῶν στεφάνων, ἐξεστὶν
ἐκ πρώτης συμποσίοις, ^hμέθαις προσανέχειν· οὕτω γοῦν οἱ
δειλοὶ καὶ ἀνανδροὶ τῶν πυκτενόντων ποιούσιν· οἱ δὲ πρὸς τὸν
στέφανον ὀρῶντες, μυρίας ^kαἴρουσι πληγὰς· τῇ γὰρ ἐλπίδι
τῶν μελλόντων τρέφονται καὶ διανίστανται.
^lΦύγωμεν τοῖνυν τὴν ρίζαν τῶν κακῶν, καὶ πάντα φευξόμεθα.
“Ἡ φιλαργυρία, φησὶν, ^mἐστὶν ἡ ρίζα.” Παῦλος ἐφθέγγετο, F
μᾶλλον δὲ ὁ Χριστός. Ἰδῶμεν δὲ ⁿτοῦτο πῶς καὶ αὕτῃ τῶν

^t ὁδύνας] + οἱ περιπαρέντες, εἰπέ μοι; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν iidem. ὃ δὲ om. B.K.
^w πραότης] + ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα B.K. Sav. cet. ^x ἀναμιμνήσκει] + δὲ
καὶ iidem. ^y αὐτόν] + λέγων (om. φησὶ) B.K. ^z [ζωῆς] + εἰς ἣν ἐκλήθης
καὶ ὡμολόγησας B.K. ^a ὑπομονῆς] + εἰκότως B.K. ^b καὶ εἰκότως L. εἰκό-
τως om. B.K. ^c χρὴ om. B.K. ^d γὰρ] + ἡ ἀλήθεια L. αὕτη μὲν γὰρ]
ἀλλ’ ἡ μὲν τῆς κακίας τοιαύτη· ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς B.K. ^e ὑπισχνεῖται] + αἰῶνι
B.K. Mox προτείνουνσιν ἦδη om. I. ^f τοὺς] + ὑπὲρ ἀρετῆς B.K. + ὑπὲρ τῆς
ἀρετῆς Sav. cet. ^g ἐξῆσθεν] + γίνεταί B.K. ^h μέθαις] καὶ μέθαις B.K.
Sav. cet. μέθαις τε L. ⁱ οὕτω γ. οἱ] ἀλλ’ οἱ μὲν B.K. Mox πυκ. οὕτω ποι-
οῦσιν iidem. ^k αἴρουσι] Sic Sav. cet. αἰροῦσι (sic) Veron. ἐκλέγονται
C.I.L. ἀναδέχονται B.K. ^l ΗΘΙΚΟΝ. Κατὰ φιλαργυρίας· καὶ ἐπὶ ἀληθῆς
ἐλευθερίας ἐστὶ τὸ κρατεῖν παθῶν. Veron. ^m ἐστὶ ρίζα Sav. cet. φησὶν—
ἐφθέγγετο] ρίζα ἐστὶ τῶν κακῶν, Π. ἀπεφῆναι B.K. Post Χριστὸς add. διὰ
Παύλου iidem. ⁿ τοῦτο C.I. Mox αὕτῃ (sic) L.

πραγμάτων μαρτυρεῖ ἡ πείρα. Τί γὰρ κακὸν οὐ διὰ τὰ χρή-
 651 ματα, ὁ μᾶλλον δὲ οὐ διὰ τὰ χρήματα, ἀλλὰ διὰ τὴν κακὴν
 προαίρεσιν τῶν οὐκ εἰδότες αὐτοῖς κεχρησθαι; Ἐπεὶ ῥέξην τοῖς
 χρήμασιν εἰς δέον κεχρησθαι, ἔξην καὶ βασιλείαν δι' αὐτῶν
 κληρονομεῖν· νυνὶ δὲ ἅπερ ἐδόθη εἰς ἐπικουρίαν τῶν πενήτων,
 εἰς παραμυθίαν τῶν ἡμαρτημένων ἡμῖν, εἰς εὐδοκίμησιν καὶ ἀρέ-
 σκειαν θεοῦ, τούτοις κεχρήμεθα κατὰ τῶν ἀθλίων πενήτων,
 μᾶλλον δὲ κατὰ τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς, καὶ εἰς προσκρουσμὸν τοῦ
 θεοῦ. Ὅτι μὲν γὰρ χρήματα ἀφείλετό τις, καὶ πενία περιέ-
 βαλεν, ἑαυτὸν δὲ θανάτῳ καὶ τούτον μὲν ἐνταῦθα τῇ πενίᾳ
 Β κατατῇκει, ἑαυτὸν δὲ τῇ διηνεκεῖ τιμωρίᾳ. Ἄρα μὴ ἴσον ἐστί;
 Τί τοίνυν κακὸν οὐ διὰ ταῦτα; οὐχὶ πλεονεξίαι; οὐχ' ἀρπαγαί;
 οὐκ ὀλοφυρμοί; οὐκ ἔχθραι; οὐ μάχαι; οὐ φιλονεικίαι; οὐχὶ
 μέχρι τῶν νεκρῶν τὰς χεῖρας ἐξέτειναν; οὐχὶ καὶ μέχρι πατέ-
 ρων καὶ ἀδελφῶν; οὐχὶ φύσεως νόμους, καὶ θεοῦ προστάγματα,
 καὶ πάντα ἀπλῶς ἀνέτρεψαν, ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἐκείνης κατε-
 χόμενοι; τὰ δικαστήρια οὐ τούτων ἔνεκεν; Ἄνελε τοίνυν τὴν
 φιλοχρηματίαν, καὶ πέπανται πόλεμος, πέπανται μάχη, πέπαν-
 ται ἔχθρα, πέπανται ἔρις καὶ φιλονεικία. Ὡς περ λυμεῶνας
 C καὶ λύκους ἐλαύνεσθαι τοὺς τοιοῦτους ἐκ τῆς οἰκουμένης ἐχρῆν.
 Καθάπερ γὰρ ἀνεμοὶ τινες ἐναντίοι καὶ σφοδροὶ εἰς γαλήνῃ
 ἐμπεσόντες πέλαγος ἐκ βάθρων αὐτὸ ἀναστρέφουσιν, ὥς καὶ
 τὴν βύθιον ἄμμον τοῖς ἄνω μίγνυσθαι κύμασιν· οὕτως οἱ φιλο-
 χρήματοι πάντα ἄνω καὶ κάτω ποιοῦσιν. Οὐδένα οἶδεν ὁ
 φιλοχρήματος φίλον· τί δὲ λέγω φίλον; οὐδὲ αὐτὸν τὸν θεὸν
 ἐπίσταται· ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἐκείνης κατεχόμενος, μέμνηεν.
 Οὐχ' ὁράτε τοὺς Τитᾶνας ξιφῆρεις προϊόντας; Ἐκεῖνα μανίας
 ἐστὶν ὑπόκρισις· οὗτοι δὲ τοιοῦτοὶ εἰσιν ἀληθῶς, μαινώμενοι καὶ
 D ἐξεστηκότες· κἂν ἀποδύσης αὐτῶν τὴν ψυχὴν, οὕτως εὐρήσεις
 ἐσκεवासμένην, οὐχ' ἐν ξίφος οὐδὲ δόο, ἀλλὰ μυρία κατέχουσιν,
 οὐδένα ἐπιγινώσκουσιν, ἀλλὰ κατὰ πάντων λυτῶσαν, πᾶσιν

ὁ μᾶλλον δὲ οὐ] ἀλλ' οὐχ' ἀπλῶς B.K. ῥ' ἔξην—κεχρησθαι om. C.
 ἅπερ Edd. ὅπερ Codd. ὅτι] τῷ I. τὰ L. καὶ εἰς πρ.—περιέβαλεν] καὶ
 εἰς τὸ προσκρούσαι θεῷ. χρήματα ἂν ἀφείληται τις, πενία μὲν περιέβαλεν ἂν ἀφεί-
 λετο αὐτὰ B.K. ἀνέτρεψαν] Sic B.C.I.L. ἀνέστρεψαν Edd. Statim οἱ
 ὑπὸ L. πέπανται (sic) Veron. Statim ἔρις C. αἰρέσεις I.L. Veron. Vet.
 Μοχ φιλονεικίαι C.I.L. Veron. Vet. καὶ λύκους] κοινοὺς B. ὥς—
 κύμασιν] ἐπὶ τοσοῦτον ὥς καὶ τὴν ἐν βάθει ἄμμον τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ποιεῖν μίγνυ-
 σθαι B.K. καὶ om. I. ὁ om. C. οἶδε φίλον ὁ φίλ. hoc ord. B.K.
 Statim δὲ om. B.K. ὑπὸ] + γὰρ B.K. Sav. cet. Τитᾶνας] μαινομένους
 πολλάκις I. T. ξ. προϊόντας] μαινομένους πῶς προϊάσι διὰ τῆς ἀγορᾶς πολλάκις
 ξιφῆρεις B.K. Statim ἀλλ' ἐκεῖνα B.I.K. τοιοῦτοὶ εἰσιν ἀληθῶς] Sic L.
 Veron. εἰσιν om. C. οὐ τοιοῦτοι, ἀλλ' ἀληθῶς (+ εἰς B.K.) B.K. Sav. cet.
 ἐστὶν ὑπ.—ἀληθῶς] ἐστὶ, φησί· οὕτω καὶ οὗτοι εἰσιν, ἀληθῶς I.

ἐπιπηδῶσαν καὶ ὑλακτοῦσαν κατὰ πάντων, οὐ κύνας ^εσφάζουσαν, ἀλλὰ ψυχὰς ἀνθρώπων, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτὸν μεγάλη βλασφημοῦσαν. ^δΥπὸ τούτων πάντα ἀνατέτραπται ^εκαὶ διόλωλεν, ἀπὸ τῆς τῶν ἑρημάτων μανίας. Τίνας ^εγὰρ, τίνας αἰτιάσομαι, οὐκ οἶδα· οὕτως οὗτος ὁ λοιμὸς ^επάντας κατέχει, τοὺς μὲν ἐκ πλείονος, τοὺς δὲ ἐξ ἐλάττονος μοίρας, πάντας δὲ ^εἴσως. Καθάπερ πυρά τις εἰς ὕλην ἐμπεσοῦσα καταστρέφει πάντα καὶ ἐρημοῖ, οὕτω καὶ αὕτη τὴν οἰκουμένην ^εἀνέτρεψε· βασιλεῖς, ἄρχοντες, ἰδιῶται, πένητες, γυναῖκες, ἄνδρες, παῖδες ἐξ ἴσης ^επάντες κατέχονται τῷ κακῷ. Καθάπερ ζόφου τινὸς τὴν οἰκουμένην ^εἐπιπνέοντος, οὐδεὶς ἀνανήφει· ἀλλὰ κατηγορίαι μὲν μυρίαὶ κατὰ πλεονεξίας καὶ ἰδία καὶ δημοσία γίνονται, διόρθωσις δὲ οὐδαμοῦ. Τί οὖν ἂν γένοιτο; πῶς ^εσβέσομεν τὴν φλόγα; Ἔνεστι γὰρ, κἂν ^οπρὸς αὐτὸν ἀρθῇ τὸν οὐρανὸν, ^ρθελῆσαι μόνον, καὶ ^επεριγενέσθαι τῆς πυρᾶς. Ὡςπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ ^ρθέλειν ἠϋξήθη, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ θέλειν ^εκαθαίρεθῆσεται. ^οΟὐχὶ ἡ προαίρεσις ἡ ἡμετέρα αὐτὴν ἐποίησεν; ^δδυνήσεται καὶ ^εἡ προαίρεσις σβέσαι· μόνον βουληθῶμεν. Πῶς δὲ τὸ θέλειν ^εἐγγενήσεται; ^αἌν ἴδωμεν αὐτῆς τὸ μάταιον καὶ περιττόν· ^δτι 652 ἐκεῖ ἡμῖν συναπελθεῖν οὐ ^δδυνήσεται, ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἡμᾶς ἀφίησιν· ^γὅτι αὕτη μὲν ὧδε μένει, τὰ δὲ ἐξ αὐτῆς ἡμῖν τραύματα συναπέρχεται· ^αν ἴδωμεν, ὅτι πολὺς ἐκεῖ πλοῦτός ἐστιν· ^επρὸς ἐκείνον τούτον παραβάλωμεν, ^εκαὶ βορβόρου εὐτελέστερος φανείται· ^αν ἴδωμεν, ὅτι μυρίους ἔχει κινδύνους, ὅτι ἡδονὴν πρόσκαιρον, ὅτι ἡδονὴν ἀναμειγμένην ἀθυμίας· ^αν ἐκείνον τὸν (324) πλοῦτον καλῶς περισκεψώμεθα τὸν τῆς αἰωνίου ζωῆς, ^οοὕτω δυνησόμεθα τούτου καταφρονεῖν· ^αν ἴδωμεν, ὅτι οὐδὲν ἡμᾶς ὀνίνησιν, οὐ πρὸς δόξαν, οὐ πρὸς ὑγίαν, οὐ πρὸς ἄλλο οὐδὲν, ^βἀλλὰ τούναντίον καὶ βυθίζει εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν. ^εἘνταῦθα πλουτεῖς καὶ πολλοὺς ἔχεις ὑπὸ σαυτὸν, ἐκεῖ δὲ ἀπελθὼν, ἔρημος ^εἀπελεύση καὶ γυμνός. ^αἌν ταῦτα ἐπάδωμεν συνεχῶς,

^ε σφάζουσιν L. ^δ ὑπὸ] ὑπὲρ B.C.K. ^ε καὶ] πάντα B.K. Sav. cet. ^ε χρημάτων] + ἐπιθυμίας, μᾶλλον δὲ C. ^ε γὰρ] οὖν B.K. ^ε πάντας κ.] πάντων κ. C.L. πάντας (πάντων κ.) κρατεῖ καὶ κ. B.K. ^ε ὁμοίως C.I.L. Veron. Statim καὶ καθάπερ Sav. cet. καὶ om. B.C.I.L. et ante corr. K. ^ε ἀνέτρεψε pro ἀνέστρεψε B.C.I.K. ^ε ἀπαντες B.I.K. ^ε ἀναπνέοντος L. ^ε σβέσομεν C.I. ^ο πρὸς] εἰς L. ^ρ θελῆσαι] + δεῖ B.K. Sav. cet. ^ε περιγενέσθαι] πάντως περισσόμεθα iidem. ^ε καθαίρεθ.] Sic C.I.K.L. καθαίρεθ. Edd. ^ε οὐχ L. ^ε δυν.] οὐκοῦν δυν. B.K. Sav. cet. ^ε ἡ πρ.] αὐτῇ L. ^ε γενήσεται B.K. ^ε δύναται B. ^ε ὅτι] + καὶ L. Statim αὐτῇ B.K. ^ε πρὸς] ἂν πρὸς B.K. Sav. cet. ^ε καὶ β.] ἂν τοῦτο ποιήσωμεν, β. παντός B.K. ^ε οὕτω om. B.K. Mox καταφρονησai L. ^ε ἐνταῦθα] ἂν μάθης ὅτι ἐνταῦθα (+ μὲν B.K.) B.K. Sav. cet. ^ε ἀπελεύση] ἔσῃ L.

καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἀκούωμεν, ἴσως ἔσται τις ὑγεία, ἔσται
 τις ἀπαλλαγὴ τῆς κολάσεως ταύτης τῆς χαλεπῆς. Καλὸν ὁ
 μαργαρίτης; ἐννόησον ὅτι ὕδωρ ἐστὶ θαλάττιον, ὅτι ἐν τοῖς
 C κόλποις αὐτῆς τὸ πρότερον ἦν ἐρριμμένος. Καλὸν τὸ χρυσίον
 καὶ τὸ ἀργύριον; ἀλλ' ἐννόησον ὅτι γῆ καὶ σποδὸς καὶ ἦν
 καὶ ἔστι. Καλὰ τὰ σηρικὰ ἱμάτια; ἀλλὰ σκωλήκων ἔστιν
 ὕφασμα· ὑπόληψις ἐστὶ καὶ πρόληψις ἡ ἀνθρωπίνη, οὐκ ἐν τῇ
 φύσει τὸ κάλλος ἔχει. Τὰ γὰρ ἐν τῇ φύσει τὸ κάλλος ἔχοντα,
 οὐ δεῖται τῶν διδασκόντων. Σὺ δὲ ἂν ἴδῃς νόμισμα χαλκοῦν
 ἀπλῶς ἀνακεχρωσμένον χρυσῷ, πρῶτον μὲν θαυμάζεις, χρυσὸν
 αὐτὸν ὀνομάζων· ὅταν δὲ οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ τὴν ἀπάτην σε
 D διδάξωσι, ἠσυνεξήλθε τὸ θαῦμα μετὰ τῆς ἀπάτης. Ὅρας ὅτι
 οὐκ ἐν τῇ φύσει ἔχει τὸ καλόν; ὦ Ἄλλ' οὐδὲ ὁ ἄργυρος· καὶ
 γὰρ ἂν ἴδῃς κασσίτερον, θαυμάζεις ὡς ἄργυρον, ὅκάν χαλκὸς ἦ,
 ὡς χρυσόν· ἢ καὶ χρεῖα τῶν διδασκόντων ἢ καὶ χρὴ θαυμάζειν.
 Οὕτως οὐκ ἀρκοῦσιν ἡμῖν οἱ ὀφθαλμοὶ πρὸς τὴν διάγνωσιν.
 Τὰ δὲ ἄνθη οὐ τοιαῦτα, ἐκείνων βελτίω. Ὑπόδοις ἂν ἴδῃς, οὐ
 χρεῖα τῶν διδασκόντων, ἀλλ' οἶδας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἀνεμώνην
 E διαριεῖν· καὶ ἴα οὕτω, καὶ κρίνα, καὶ ἕκαστον ἄνθος. Οὐδὲν
 οὐν ἕτερόν ἐστιν ἢ πρόληψις τὸ γινόμενον. Καὶ ὅτι προλή-
 ψεὺς ἐστὶ τὸ ὀλέθριον τοῦτο ὕπαθος, εἰπέ μοι, εἰ ἔδοξε τῷ
 βασιλεῖ τιμιώτερον νομοθετῆσαι τοῦ χρυσοῦ τὸ ἀργύριον, οὐ
 μετεθήκατε ἂν τὸ θαῦμα καὶ τὸ φίλτρον; Οὕτω πανταχοῦ τῆς
 πλεονεξίας ἐσμέν καὶ τῆς ὑπονοίας. Καὶ ὅτι οὕτως ἐστὶ, καὶ
 τῷ σπανίῳ τιμᾶται, ἀλλ' οὐ τῇ φύσει· εἰς καρποὶ παρ' ἡμῖν
 εὐτελεῖς, ἐν δὲ τῇ Καππαδοκῶν χώρα τίμιοι, καὶ τῶν παρ' ἡμῖν
 F τιμίων πολυτελέστεροι· πάλιν ἐν τῇ Σηρῶν χώρα ἕτεροι, ὅθεν
 τὰ ἱμάτια ταῦτα· ἐν τῇ ἀρωματοφόρῳ Ἀραβίᾳ καὶ Ἰνδίᾳ,
 ἐνθα εἰσὶν οἱ λίθοι, πολλὰ τοιαῦτα ἔστιν εὐρεῖν. Οὕτω πρό-
 ληψις ἐστίν, οὕτως ὑπόνοιά ἐστίν ἀνθρωπίνη ταῦτα· καὶ οὐδὲν

ἔσται τις ὑ. om. B.C.K. ἡ τῆς et ταύτης om. L. ἡ ἐννόησεν C.
 ἀλλ' ἐννόησον B.K. Sav. cet. ἡ ἔσται L. ἡ εἰσὶν L. Statim ὑφάσματα
 K.L. ἡ ἀνθρωπίνη] ἀνθρώπων L. ἡ ἂν] + μὲν B.K. ἡ ἐξῆλθε L.
 ἡ ἀλλ' οὐδὲ] ὁμοίως δὲ καὶ B.K. ὁ κὰν χ. ἡ] ὥσπερ τὸν χαλκὸν B.K. Sav. cet.
 ἡ καὶ χρεῖα—τὰ δὲ ἄνθη] οὕτως οὐκ ἂν. οἱ δ. πρὸς τ. δ. τοῦ ποῖα χρὴ θ. ἀλλὰ
 χρεῖα τ. δ. ἀλλ' οὐ τὰ ἄνθη B.K. ἡ εἰ] ποῖα Sav. cet. Mox οὕτως· οὐ γὰρ
 ἀρκ. L. ἡ τὴν om. L. ἡ ἐκείνων] ἀλλ' ἐκείνων B.K. Sav. cet. καὶ ἐκείνων I.
 Post βελτίω add. πολλῶ B.K. Sav. cet. ἡ ῥόδον] + γὰρ B.K. ἡ καὶ ἴα]
 οὕτω καὶ ἴα I.K. καὶ ἴα om. B. ἡ ἐστίν om. B.K. Sav. cet. Mox ἐστὶ post
 προλήψις add. B.K. ἡ τὸ ὀλέθριον om. B.K. ἡ πάθος] + φέρε B.K.
 Sav. cet. ἡ ὅτι superscript. in I. ἡ ἐν δὲ] οὐδὲ I. ἡ ἐν] + δὲ B.K.
 Sav. cet. ἡ οὕτω—τρυχεῖν] οὕτω προλήψει, οὕτως ὑπόνοιά ἀνθρωπίνη κρίνομεν
 ταῦτα. οὕτως οὐδὲν κρίσει, ἀλλ' ἂν. κ. ὡς ἔ. ἀποφαινόμεθα B.K. ἡ ταῦτα
 omnes. τὰ τοιαῦτα Edd.

κρίσει πράττομεν, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν. Ἀνανήψωμεν τοίνυν ποτὲ ἐκ τῆς μέθης ταύτης ἴδωμεν τὸ ὄντως καλόν, τὸ φύσει 653 καλόν, τὴν εὐσέβειαν, τὴν δικαιοσύνην, εἴνα ἐπιτύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΗ.

¹ Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ Β πάντα, καὶ ²κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἦν καιροῖς ἰδίῳ ^bδείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν ^cδύναται· ^dφ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν.

(325) ΠΑΛΙΝ τὸν θεὸν μαρτύρεται, πρὸ μικροῦ τοῦτο ποιήσας, ὁμοῦ καὶ τὸν φόβον αὔξων, καὶ ἀσφαλέστερον ^eκαθιστὰς τὸν μαθητὴν, καὶ δεικνὺς ὡς οὐκ ἀνθρώπινα τὰ παραγγέλματα, ^fἵνα ὡς παρ' αὐτοῦ τοῦ δεσπότου λαμβάνων τὴν παραγγελίαν, ἵνα αἰεὶ τὸν μάρτυρα βέν διανοίᾳ ἔχων, ^hἐφ' οὗ ἤκουσε, κατασειῇται τὴν διάνοιαν τῇ μνήμῃ. “Παραγγέλλω σοι, φησὶν, ἐνώπιον D τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα.” Ἐνταῦθα καὶ παράκλησις ἐστὶ πρὸς τοὺς κινδύνους, καὶ τῆς ἀναστάσεως ὑπόμνησις. “Καὶ ⁱΧριστοῦ Ἰησοῦ, φησὶ, τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου.” Πάλιν ἀπὸ τοῦ διδασκάλου ἡ ^kπροτροπή· ὥσπερ ^lἐκεῖνος ἐμαρτύρησε, φησὶν, ἵνα κατ' ἔχνος αὐτοῦ βαίνωμεν. “Τὴν καλὴν ^mὁμολογίαν.” “Ὅπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ποιεῖ λέγων·” ² “Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ E τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρὰς ὑπέμεινε

¹ CAP. VI. v. 13—16.

² Hebr. xii. 2, 3.

^e ἵνα—ἀγαθῶν] καὶ πανσώμεθα κεχρημένοι πρὸς τὰ παρόντα· ἵνα καὶ τῶν ἐπ. ἀγαθῶν δυναθῶμεν ἐπιτυχεῖν B.K. Haec ὧν—ἀξιωθῆναι assumpta ex I.L. Vet. HOM. XVIII. ^a κυρίου om. C. ^b δείξει I. ^c δυνήσεται K. ^d καὶ om. L. ^e καθιστῶν I. ^f ἵνα ὡς] ἵν' ὥσπερ K. Statim παρὰ τοῦ δ. B. ^g ἐν τῇ δ. C. ^h ἐφ' οὗ omnes. sub quo Vet. ἀφ' οὗ Edd. ⁱ Χρ. I.] κυρίου I. Χρ. B.K. φησὶ om. B.I.K. ^k προτροπή] + δὲ λέγει, τοῦτο ἐστὶν B.K. Sav. cet. ^l ἐκεῖνος] + ἐποίησεν, οὕτω, φησὶ, καὶ ὑμᾶς (ἡμᾶς B.) χρῆ ποιεῖν. διὰ τοῦτο γὰρ (mox om. φησὶν) iidem. ^m ὁμολ.] + φησὶν L.

σταυρὸν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ
 θεοῦ ^ηκεκάθικεν. Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενη-
 κότα ὑπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ ^οκάμῃτε
 ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.” Ρτοῦτο καὶ νῦν ποιεῖ ἡ τὸν μα-
 θητήν. Ὡς ἂν εἰ ^τἔλεγε, μὴ δέισης τὸν θάνατον· θεοῦ γὰρ εἰ
 δοῦλος τοῦ τὰ πάντα δυναμένου ζωογονεῖν. ³ “^ς Εγὼ ἦλθον,
 φησὶ, μαρτυρῆσαι τῇ ἀληθείᾳ.” Ποῖαν δὲ λέγει καλὴν ὁμολο-
 γίαν; Εἰπόντος τοῦ Πιλάτου, “Εἰ βασιλεὺς εἶ;” φησὶν,
 “Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι.” “Ἰδε οὗτοί μου ἤκουσαν.” Ὅι
 δὲ φασιν, ὅτι υἱὸν ποιεῖς ^ωσεαυτὸν τοῦ θεοῦ. Καὶ πολλὰ ἕτερα
 654 ἐμαρτύρησε καὶ ὡμολόγησε. “Τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον,
^χ ἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ.” τουτέστι, μέχρι τῆς σῆς τελευτῆς, μέχρι τῆς ἐξόδου.
 Ἄλλ’ οὐκ εἶπεν οὕτως, ἀλλὰ, “μέχρι τῆς ἐπιφανείας,” ^γεἶπεν,
 ἵνα μᾶλλον αὐτὸν διεγείρῃ. Τί ἐστι, “Τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν
^α ἄσπιλον;” Μῆτε ^δδογματῶν ἕνεκεν, μῆτε βίου, κηλιδά τινα
^β προστριψάμενον. “Ἄν καιροῖς ἰδίους δείξει, φησὶν, ὁ μακά-
 ριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ
 Β κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν
 ἀπρόσιτον.” Περὶ τίνος ταῦτα εἴρηται; Ἄρα περὶ τοῦ πατρός;
 Ἄρα περὶ τοῦ υἱοῦ; Περὶ τοῦ υἱοῦ πάντως. “Ἄν καιροῖς ἰδίους
 δείξει, ^ςφησὶν, ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης.” Καὶ ταῦτα
 πάλιν εἰς παραμυθίαν, ἵνα μὴ θαυμάζῃ, ^μμηδὲ δεδοίκη τοὺς ἐν-
 ταῦθα βασιλεῖς. “^ε Ἄν καιροῖς ἰδίους.” τουτέστι, τοῖς προσῃ-
 κουσιν, τοῖς ὀφειλομένοις· ^εὥστε μὴ ἀσχάλλειν, ὅτι μηδέπω
 γέγονε. ^η“Ὅτι δὲ δείξει, μόνος ἐστὶ δυνάστης· οὐκοῦν δείξει.

3 Joan. xviii. 37, 21.

^η κεκάθικε I.K. Post h. v. add. καὶ πάλιν B.K. Sav. cet. ^ο κάμῃτε B.C.
 I.K. κάμῃτε Edd. Mox ὑμῶν om. B.K. ^ρ τοῦτο] + οὖν L. ^ς τὸν μ.]
 Sic C.I. τὸν μ. διεγείρων B. πρὸς τὸν μ. δ. K. ἐν τῇ πρὸς τὸν μ. L. Edebat
 πρὸς τὸν μ. ^τ ἔλεγε] λέγων I. ^ς ἐγὼ—τοῦ θεοῦ] ποῖαν δὲ λ. κ. ὁμολο-
 γίαν; ἢ ἀνερωτῶντος Πιλάτου, οὐκοῦν β. εἰ σὺ; ἐγὼ εἰς τ. γεγέννημαι, ἔφη. καὶ
 πάλιν, ἐγὼ ἦλθον μ. τῇ ἀλ. ἴδε οὗτοί μ. ἤκουσαν. ἢ οὖν διὰ τοῦτό φησιν, ἢ ὅτι
 εἶπεν, ἐρωτώμενος εἰ υἱὸς θεοῦ ἐστὶ, σὺ λέγεις ὅτι υἱὸς θεοῦ εἰμι ἐγὼ B.K. Sav.
 cet. ^ε εἰ] + σὺ L. Mox ἴδε—ἤκουσαν om. idem. ^ν οἱ δὲ] + Ἰουδαῖοι L.
^ω ἐαυτὸν I. τοῦ om. a. 1ma m. C. ^χ καὶ ἀν. Edd. καὶ om. B.C.I.L.
^γ εἶπεν] τοῦ κυρίου B.K. ^μ ἄσπιλον om. C. ^δ δογματῶν] + φησὶν B.K.
^β προστρ.] + τοῦτο γὰρ ἐμφαίνει διὰ τῆς ἐπαγωγῆς· οὐ μόνον εἰπὼν ἄσπιλον,
 ἀλλὰ καὶ ἀνεπίληπτον ἐπαγαγὼν B.K. Mox φησὶν om. iidem. ^ς φησὶν om.
 B.K. Sav. cet. ^μ μηδὲ δεδοίκη C.I. Cat. μηδὲ δέδοικε L. μηδὲ φοβῆται B.K.
 μὴ δέδοικε Veron. μὴ δεδοίκη Sav. cet. ^ε ἢν assumtum ex C.I. Cat. ἢν κ. ἰ.
 τουτέστι] τί ἐστὶ κ. ἰ. B.K. ^η ἰδίους] + δείξῃ I. + δείξει, φησὶν, ὁ μακ. κ. μ.
 δυνάστης· καιροῖς ἰδίους L. ^ε ὥστε] τοῦτό φησιν ὥστε B.K. Mox μηδέπω
 omnes. οὐδέπω Edd. ^η ὅτι—μόνος] ὅτε δεῖ δήξῃ· μόνος γὰρ I. καὶ πᾶσι
 δηλον ὅτι δείξει; ἐκ τοῦ εἶναι δυνάστην· μόνος γὰρ B.K. Sav. cet.

“Ὁ μακάριος,” ἡ αὐτομακαριότης· οὐδὲν ἐκεῖ λυπηρὸν, ^κοὐδὲν C ἀρδές. Ἰνταῦθα, “Ὁ μακάριος, φησὶν, ὁ μόνος δυνάστης,” πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀνθρώπων, ἡ διὰ τὸ ^μἀγέννητον· ὁ καὶ ἡμεῖς λέγομεν ^ππάλιν περὶ ἀνθρώπων. “Ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν,” ^οφησί. Τί οὖν; ὁ υἱὸς οὐκ ἔχει; οὐκ αὐτοαθανασία ῥέστί; “Φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,” ^φφησὶν. Ἄλλο ^ττὸ φῶς, ἄλλο δὲ οἰκεῖ; οὐκοῦν ^κκαὶ τόπῳ ^ἐἐμπεριεῖληπται. ^νὉρᾶς καὶ D ὅταν μέγα τι φθέγγασθαι βουλευθῇ ἡ γλῶττα, πῶς ἐξασθενεῖ; “Ὁν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων,” ^φφησὶν, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται” ὥσπερ ^ζοὖν τὸν υἱὸν οὔτε εἶδε τις, οὔτε ἰδεῖν δύναται. “Ὡμι τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν.” Καλῶς ἐθεολόγησεν ἐνταῦθα, καὶ ἀναγκαιῶς. Ἐπειδὴ γὰρ μάρτυρα αὐτὸν ἤγαγε, πολλὰ περὶ τοῦ μάρτυρος διαλέγεται, ὥστε μᾶλλον τὸν μαθητὴν ἔντρεψαι. Τοῦτέστι, δόξα αὐτῷ· τοῦτο μόνον δυνάμεθα λέγειν, τοῦτο μόνον ποιεῖν, οὐ περιεργάζεσθαι τίς ἐστιν. Εἰ τοίνυν E τὸ κράτος αὐτοῦ αἰώνιον, μὴ δείσῃς· καὶ νῦν μὴ γένηται, αἰεὶ τιμὴ αὐτῷ, αἰεὶ κράτος αὐτῷ.

- (326) “Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ^ψὑψηλοφρονεῖν.” Καλῶς εἶπεν, “ἐν τῷ νῦν αἰῶνι” εἰσὶ γὰρ ^κκαὶ ἄλλοι πλούσιοι ἐν τῷ μέλλοντι. ^βΟὐδὲν γὰρ οὕτω τίκει τῷ φον, ὡς χρήματα, ^εκαὶ ἀπόνοια καὶ ἀλαζονείαν. Εἴτα εὐθέως αὐτοὺς ^δκατέσπασεν, εἰπὼν· “Μηδὲ ἡλπικένας ἐπὶ πλούτου ἀδελότητι.” Ἀπὸ γὰρ τούτου ἡ ἀπόνοια· ὡς ὁ γε εἰς θεὸν ἐλπίζων, οὐκ ἐπαίρεται. Τί ἐλπίζεις ἐπὶ τὸ ἀθρόον μεριστάμενον; τοῦτο F γὰρ ὁ πλούτος· καὶ πῶς εἰς ἐκεῖνον ἐλπίζεις ὑπὲρ οὗ θαρρῆσαι οὐκ ^εἔστι; Πῶς δὲ δυνήσονται μὴ ὑψηλοφρονεῖν; ^γἌν ἴδωσιν ὅτι οὗτος ἄστατος, ^δἀβέβαιος· ἂν ἴδωσιν ὅτι μείζων τοῦ πλού- 655

4 v. 17.

¹ ἡ αὐτομ.] τούτεστιν ἡ αὐτομ. B. τούτεστιν ἡ μ. K. Post αὐτομ. add. τοῦτο δὲ λέγει δηλὼν ὅτι B.K. Sav. cet. ^κ οὐδὲ B. ¹ ἐνταῦθα—πρὸς] τὸ δὲ, μόνος, ἡ πρὸς B.K. Sav. cet. ^μ ἀγέννητον I. Post h. v. add. εἴρηκεν B.C.K. Sav. cet. ^π πάλιν περὶ (+ τῶν L.) ἄ.] πόλλας περὶ ἄ. οὐς ἐξαιρεῖν βουλό- μεθα (+ τοῦτο καὶ αὐτὸς εἰπὼν περὶ τοῦ θεοῦ B.K.) B.K. Sav. cet. ^ο φησὶ om. B.K. ^φ ἐστὶ· (+ καὶ πῶς, τῆς αὐτῆς ὡν οὐσίας τῷ πατρὶ B.K. Sav. cet. ^φ φησὶν] καὶ τί φ. B.K. ^τ τὸ φῶς] φῶς αὐτὸς, καὶ B.K. τὸ φ. αὐτὸς καὶ Sav. cet. ^κ καὶ om. B.K. ^ἐ ἐμπ.] + ἀπαγε. οὐχ ἵνα τοῦτο νοήσωμεν, ἀλλ' ἵνα τὸ ἀκατάληπτον τῆς θείας φύσεως παραστήσῃ, φῶς οἰκῶν αὐτὸν εἶπεν ἀπρόσι- τον, οὕτω θεολογήσας ὡς ἦν αὐτῷ δυνατόν. B.K. Sav. cet. ^ν ὁρᾶς] + ὅτι I. Mox βουλευθῇ pro βουληθείη Catenae debetur. ^φ φησὶν om. B.K. ^ζ οὖν] + οὐδὲ B.K. ^ι ἐντρέψαι] + φ τιμὴ, κρ. αἰώνιον, φησὶ L. ^ψ ὑψηλ.] + μηδὲ ἡλπ. ἐπὶ πλ. ἀδ. L. ^κ καὶ om. L. ἄλλοι om. B.K. ^β οὐδὲν γὰρ] ταῦτα δὲ παραυεῖ, εἰδὼς ὅτι οὐδὲν B.K. Sav. cet. ^γ καὶ ἀπ. καὶ ἀλ. post τῷ φον transp. L. Veron. Sav. cet. καὶ ἀπ. καὶ ἀλ.] οὐ μόνον δὲ τῷ φον, ἀλλ' ἀπ. καὶ ἀλ. B.K. ^δ κατέσπασεν pro κατέσπακεν B.C.I.L. Cat. εἴτα—ἀδελότητι] μηδὲ ἡλπ. ἐπὶ π. ἄ. ὅρα πῶς εὐθ. αὐτοὺς κατ. οὕτως εἰπὼν B.K. ^ε ἐνι L. Statim καὶ πῶς δυν. B.K. Post ὑψηλοφρονεῖν add. φησὶν B.K. Sav. cet. ^δ ἀβ.] ὅτι οὗτος ἀβ. L.

του ἢ ἐλπίς ἢ παρὰ τοῦ θεοῦ· ἂν ἴδωσιν ὅτι καὶ τούτου αὐτοῦ αἴτιος ὁ θεός. “Ἄλλ’ ἐπὶ τῷ θεῷ, ἡ φησὶ, τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν.” Καλῶς εἶπε, “πάντα πλουσίως,” τὰς ἐτησίους ἱτροπὰς αἰνιττόμενος, τὸν αέρα, τὸ φῶς, τὸ ὕδωρ, τὰ ἄλλα πάντα. Ὅρῃς πῶς πλουσίως παρέχει ^κμετὰ πολλῆς τῆς ἀφθονίας; Εἰ πλούτον ζητεῖς, ἐκείνον ζητεῖ τὸν μένοντα, τὸν βέβαιον, τὸν ἀπὸ τῶν ἔργων γινόμενον τῶν ἀγαθῶν. ¹Ποίω δὲ τούτων; ⁵“Ἀγαθοεργεῖν, φησὶ, B πλουτεῖν ἐν ἔργοις ^μκαλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς· τὸ μὲν ^ντῶν χρημάτων, τὸ δὲ τῆς ἀγάπης. “Κοινωνικούς,” ὁμιλητικούς φησι, προσηνεῖς. ⁶“Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον ^οκαλὸν εἰς τὸ μέλλον.” Ἐκεῖ οὐδὲν ἀσθλον, ῥένθα βέβαιος ὁ θεμέλιος, οὐδὲν ἄσφατον, ἀλλὰ πάντα βέβαια, ἀκίνητα, πάγια, μόνιμα. “Ἴνα ἐπιλάβωνται, ⁹φησὶ, τῆς αἰωνίου ζωῆς.” Ἡ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἔργων πράξις ^ττὴν ἐκείνης ἡμῖν ἀπόλαυσιν προξενῆσαι δύναται. ⁷“Ὡ Τιμόθεε, τὴν ^απαρακαταθήκην φύλαξον.” ^ιΜὴ μειώσης· οὐκ ἔστι σὰ, τὰ ἀλλότρια ἐνεπιστεύθης· μηδὲν ἐλαττώσης. “Ἐκτρεπόμενος, ^νφησὶ, τὰς βεβήλους κενοφωνίας.” ^κἌρα ἐστὶ καὶ οὐ βέβηλος κενοφωνία. “Καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως.” ²Καλῶς εἶπεν. “Ὅταν γὰρ πίστις μὴ ᾖ, γνῶσις οὐκ ἔστιν· ὅταν ἐκ τῶν οἰκείων λογισμῶν τίκτηται τι, γνῶσις οὐκ ἔστιν. ^γΟὕτω γὰρ τινες ἑαυτοὺς ἐκάλουν τάχα τότε γνωστικούς, ὡς πλεον τι τῶν ἄλλων εἰδότες. “Ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι, ²φησὶ, περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν.” Ὅρῃς πῶς πάλιν κελεύει ^αμηδὲ ὁμοσε χωρεῖν πρὸς τοὺς τοιούτους; “Ἐκτρεπόμενος, φησὶ, τὰς ἀντιθέσεις.” Ἄρα εἰσὶν ἀντιθέσεις, πρὸς ἃς οὐδὲ ^βἀποκρίνεσθαι χρή. Διὰ τί; Ὅτι τῆς πίστεως ἐκβαλλουσιν, ^οοὐκ ἀφιάσιν ἐστάναι βεβαίως οὐδὲ πεπηγέναι.

^δΜὴ δὲ ταύτης ἐχώμεθα, ἀλλὰ τῆς πίστεως, τῆς πέτρας τῆς ἀρραγοῦς. Οὔτε γὰρ ποταμοὶ, οὔτε ἄνεμοι προσπεσόντες δυνή-

⁵ v. 18.

⁶ v. 19.

⁷ v. 20.

^ε ἢ om. C.K. ^η φησὶ om. B.K. ^ι τροπὰς Cat. ^κ μετὰ] καὶ μετὰ B.K. Sav. cet. ¹ ποίω δὲ τ.] τοῦτο καὶ αὐτὸς δηλῶν iidem. ^μ καλοῖς] ἀγαθοῖς L. ^ν τῶν χρ. et τῆς ἀγ. transp. L. Statim κοινωνικούς om. idem. ^ο εἰς τὸ μ. καλὸν inverso ord. B.K. ^ρ ῥένθα] + δὲ K. Sav. cet. ⁹ φησὶ om. B.K. ^τ τὴν—δύναται] δύναται ἡμῖν προξ. ἐκείνης τῆς ζωῆς τὴν ἀπ. L. ^α παραθήκην I. ^ι μὴ μ.] μὴ μ. φησὶν L. ὅρα, φησὶ, μὴ μ. B.K. ^ν φησὶ om. B.K. ^κ ὅρα—κενοφωνία (—ias C.)] Sic C.I.L. ὅρα ἐστὶ βέβηλος πᾶσα κ. B.K. Clausula deest in Edd. et Vet. ² καλῶς] + οὕτως B.K. Sav. cet. ^γ οὕτω γὰρ] ἢ τάχα τοῦτό φησι, διότι (+ οὕτω B.K.) B.K. Sav. cet. Mox τάχα om. B.C.K. Sav. cet. invita Cat. ² φησὶ om. B.K. ^α μηδὲ] + εἰς τὸ αὐτὸ L. ^β ἀποκρίνασθαι B. ^ο οὐκ] ὅτι οὐκ B.K. Sav. cet. ^δ ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι πέτρα ἀρραγὴς ἢ πίστις, καὶ ἀληθὴς ἐλευθερία ἐστὶ τὸ κρατεῖν παθῶν καὶ κατὰ φιλαργυρίας. Veron.

σονται τι λυμήνασθαι ἡμῖν· ἐστήκαμεν γὰρ ἐπὶ τῆς πέτρας
 ἀπαρασάλευτοι. Οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ὀβίου τούτου, ἐὰν ἐκείνον
 ἐλώμεθα τὸν ὄντως θεμέλιον, ἐστήκαμεν πάλιν οὐδὲν πάσχοντες
 δεινόν. Ὁ τὸν πλοῦτον αἰρούμενος ἐκείνον, οὐδὲν πείσεται δει-
 νόν, ὁ τὴν εὐδοκίμησιν, ὁ τὴν δόξαν, ὁ τὴν τιμὴν, ὁ τὴν ἡδονήν· E
 πάντα ἐκεῖνα βέβαια, μεταβολὴ οὐδεμία· πάντα τὰ ἐνταῦθα
 ἀλλοιοῦνται καὶ ὑπὸ τροπὴν κείται, πάντα μεταβάλλεται. Τί
 γὰρ βούλει; δόξαν; ⁸ “Οὐ συγκαταβήσεται, φησὶν, ἡ δόξα
 αὐτοῦ ὀπίσω αὐτοῦ”· πολλάκις δὲ οὐδὲ ζῶντι παραμένει. Ἀλλ’
 οὐ τὰ τῆς ἀρετῆς τοιαῦτα, ἀλλὰ πάντα μένει. Ὁ ἐνταῦθα
 ἔνδοξος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἐτέρου τὴν ἀρχὴν διαδεξαμένου, γέγονεν
 εὐτελής, καὶ τῶν ἀρχομένων εἰς· ὁ πλούσιος, ἡ ληστῶν ἐπιθεμέ-
 νων, ἡ συκοφαντῶν καὶ ἐπιβούλων, ἄφνω γέγονε πένης. Ἀλλ’ F
 ἡ οὐ παρ’ ἡμῖν οὕτως· ὁ σῶφρων ἐὰν ἐαυτῷ προσέχη, οὐδεὶς αὐ-
 τοῦ τὴν σωφροσύνην ἀφελέσθαι δυνήσεται· τὸν ἄρχοντα ἐαυτοῦ
 ἱκρατοῦντα οὐδεὶς ἰδιώτην, οὐδὲ ἀρχόμενον ἐργάσεται. Ὅτι γὰρ 656
 αὕτη μείζων ἐκείνης ἡ ἀρχή, ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως μάθανε. Τί
 γὰρ ὄφελος, εἰπέ μοι, ἐθνῶν ὀλοκλήρων ἄρχειν, καὶ δούλον
 εἶναι τῶν παθῶν; ποία δὲ βλάβη μηδενὸς ἀνθρώπων ἄρχειν, καὶ
 τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος ἀνώτερον εἶναι; Τοῦτο ἐλευθερία,
 τοῦτο ἀρχή, τοῦτο βασιλεία ^κκαὶ δυναστεία· ἑκείνο δουλεία,
 (327) καὶ μυρία τις διαδήματα περικείται. Ὅταν γὰρ ἔνδοθεν ἀρχὴ
 αὐτοῦ τῶν δεσποτῶν τὸ πλῆθος, ^μτὴν φιλαργυρίαν λέγω, τὴν
 φιληδονίαν, τὴν ὀργὴν, τὰ ἄλλα πάθη, τί τοῦ διαδήματος ὄφε- B
 λος; Μείζων ἡ τυραννὶς τῶν παθῶν, ὅταν μηδὲ ὁ στέφανος
 αὐτὸν ἰσχύη ταύτης ἐξελέσθαι τῆς ὑποταγῆς. ^νὩσπερ ἂν εἰ
 παρὰ βαρβάρους γενόμενος ἐδούλευεν, εἴτα ἐκείνοι ὁ βουλόμενος
 μείζονα δείξαι τὴν ἀρχὴν, μήτε τὴν ἀλουργίδα, μήτε τὸ διά-
 δημα ἀφέλαιντο, ἀλλὰ μετ’ ἐκείνων καὶ ὑδροφορεῖν, καὶ μαγει-
 ρεῖν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα διακονεῖσθαι προστάττοιεν, ὥστε
 αὐτοῖς μὲν μείζονα τὴν τιμὴν, ἐκείνῳ δὲ τὴν αἰσχύνην γενέσθαι·
 οὕτω ^ρκαὶ νῦν, παντὸς βαρβάρου βαρβαρικώτερον ταῦτα τὰ
 πάθη ἡμῖν προσφέρεται. Ὁ μὲν γὰρ τούτων καταφρονῶν, C

⁸ Psal. xlviii. 18.

^ο β. τούτου] ὀρθοῦ β. B.K. Statim ἐὰν pro ἂν omnes. ^ι ὑπὸ τρ. κείται]
 μετατρέπεται L. ^ε βούλει; δόξαν;] τῶν ἐνταῦθα βούλει εἰπεῖν; δόξαν; ἀλλ’
 οὐ συνακολουθεῖ τοῖς κεκτημένοις B.K. Statim οὐ σ. γὰρ, φ. iidem. ^η οὐ]
 + τὰ B.K. Sav. cet. ^ι καὶ κρ. iidem. ^κ καὶ δυν. om. B.C.K. inclusum
 a Sav. δυν. καὶ βασ. hoc ord. L. ^λ ἐκείνο B.C.I.K. ἐκεῖνα Edd. Mox
 περικείται Sav. cet. invitis libris. ^μ ἡ φιλ. λέγω, ἡ φιλ. ἡ ὀργή B.K.
^ν ὥσπερ] καὶ ταῦτον γίνεται ὥσπερ B.K. Post βαρβάρους add. βασιλεὺς τις
 B.K. Sav. cet. ^ο βουλόμενος om. l. ^ρ καὶ νῦν om. B.K. ^σ ὁ μὲν γὰρ]
 ἀλλ’ ὁ μὲν B.K.

καὶ τῶν βαρβάρων καταγελάσεται· ὁ δὲ τούτοις ὑποκύπτων, πολλῶ δεινότερα πείσεται, ἢ παρὰ τῶν βαρβάρων. Ὁ βάρβαρος, ὅταν μεγάλη ἰσχύς, τὸ σῶμα αἰκίζεται, ^ααὐταὶ δὲ τὴν ψυχὴν ἑβασανίζουσι καταξαίνουσαι πάντοθεν· ὁ βάρβαρος ὅταν μεγάλη ἰσχύς, θανάτῳ τούτῳ παρέδωκεν, αὐταὶ δὲ τῷ μέλλοντι. Ὡστε μόνος ἐλεύθερος ἐκείνος ὁ τὴν ἐλευθερίαν οἰκοῦν ἔχων, ὥσπερ καὶ δούλος ἐκείνος ὁ τοῖς ἀλόγοις πάθεισιν
D ὑποκύπτων. Οὐδεὶς ἐπιτάττει δεσπότης, καὶ σφόδρα ^αἄπνηθς ἦ, τοιαῦτα ὡμὰ καὶ ἄπνηθ προστάγματα· καταίσχυρόν σου, φησὶ, τὴν ψυχὴν εἰκὴ καὶ μάτην, πρόσκρουσον τῷ θεῷ, τὴν φύσιν αὐτὴν ἀγνόησον, καὶ πατὴρ ἦ, καὶ μήτηρ, ^αμηδεμίαν ἔχε αἰδῶ, στήθι κατ' αὐτῶν. Τοιαῦτα γὰρ τῆς φιλαργυρίας τὰ ἐπιτάγματα. Θύσόν μοι, ὕψησὶ, μὴ μόσχους, ἀλλὰ ἀνθρώπους.
^β“Θύσατε ^αγὰρ, φησὶν ὁ προφῆτης, ἀνθρώπους· ^αμόσχοι γὰρ ἐκλελοίπασιν.” αὕτη δὲ οὐ τοῦτο ^βφησιν, ἀλλὰ, μόσχων ὄντων,
E θύσον ^γτούς ἀνθρώπους, κατὰθυσον τοὺς μηδὲν ἠδικηκότας· καὶ εὐηργετημένος ἦς, ἀπόκτεινον. ^δΠᾶσιν ἔσο πολέμιος, κοινὸς ἐχθρὸς ἀπάντων περιέρχου, καὶ τῆς φύσεως αὐτῆς, καὶ τοῦ θεοῦ· σύναγε χρυσίον, οὐχ ἵνα ἀπολαύσῃς, ἀλλ' ἵνα φυλάξῃς, ἵνα μείζονα ἐργάσῃ τὴν βάσανον. Οὐ γὰρ ἐνὶ τὸν φιλαργυρον καὶ ἀπολαυστικὸν εἶναι· δέδοικε γὰρ μὴ ἐλαττωθῇ τὸ χρυσίον, μὴ πενιχροὶ γένωνται οἱ θησαυροί. Ἀγρύπνει, φησὶ, πάντας ἔχε δι' ὑποψίας, καὶ οἰκέτας καὶ φίλους· ἔσο φύλαξ τῶν ἀλλοτριῶν.
F ^αἈν ἱδὴς πένητι λιμῷ ^εφθειρόμενον, μὴ μεταδῶς, ἀλλ', εἰ δυνατόν, καὶ τὸ δέρμα αὐτὸν ἀπόδυσον. Ἐπιόρκει, ψεύδου, ὄμνυε, κατηγορεῖ, συκοφάντει, καὶ εἰς πῦρ ἐμβῆναι δέη, μὴ παραιτήσῃ, καὶ μυρίους ὑποστῆναι θανάτους, καὶ λιμῷ διαφθαρῆναι, ^εκαὶ προσκαλαῖσαι νόσφ. ^αἩ οὐχὶ ταῦτα νομοθετεῖ ἡ φιλαργυρία;
657 Ἰταμὸς ἔσο καὶ ἀναίσχυτος, ἀναιδὴς καὶ θρασὺς, μιαρὸς καὶ μοχθηρὸς, ἀγνώμων, ἀναίσθητος, ἄφιλος, ἄσπονδος, ἄστοργος, ^βπατραλοίας, θηρίον μᾶλλον ἢ ἄνθρωπος. Παρέλασον πάντα ὄφιν τῇ πικρίᾳ, πάντα λύκον τῇ ἀρπαγῇ, ὑπέρβηθι καὶ τῆς φύσεως ἐκείνης τὴν θηριωδίαν· καὶ εἰς δαίμονος ἐλθεῖν κακίαν δέη,

⁹ Osee xiii. 2.

^α τοιοῦτοις C. ^β αὐταὶ δὲ] τὰ δὲ πάθη L. ^γ βασανίζονται Edd. repugnantibus libris. Statim καὶ καταξαίνουσι π. L. ^δ τοῦτον C.L. Mox ταῦτα pro αὐταὶ L. ^ε ἄπνηθς] ἀναίσχυτος καὶ ἀπότομος L. ^ζ μηδένα I. ^η φησὶ] λέγει B.K. ^θ γὰρ] + μοι C. ^ι θύσατε—προφῆτης] καὶ ὁ μὲν πρ. θύσατε, φησὶν (φησὶν, θύσατε K.) B.K. Sav. cet. ^κ οἱ μ. Edd. repugnantibus libris. ^λ φησιν om. B.K. Post ἀνθρώπους add. κελεύει idem. ^μ τοὺς assumptum ex omnibus. ^ν πᾶσιν] Sic C.I. Vet. πάλιν L. Edd. Neutrum habent B.K. ^ξ τηκόμενον L. ^ο ὑποστῆναι om. L. Hic desinit Codex B. ^π καὶ] καὶ K. Sav. cet. ^ρ πατρολόας C.I.L.

μὴ παραιτήσῃ· ἀγνόησον τὸν εὐεργέτην. ^ιΟὐχὶ ταῦτα λέγει, καὶ ἀκούεται; Ὁ δὲ θεὸς τὰ ἐναντία· ἔσο πᾶσι φίλος, ἔσο ἐπικῆς, παρὰ πάντων ἀγαπώμενος, μηδενὶ πρόσκρουε εἰκὴ καὶ μάτην, τίμα τὸν πατέρα, ^κτίμα τὴν μητέρα, δόξης ἀπόλαυε χρηστῆς, ἔσο μὴ ἄνθρωπος, ^ιἀλλὰ ἄγγελος· μηδὲν ἀναίσχυντον εἴπῃς, μηδὲν ψευδές, ἀλλὰ μηδὲ ἐννοήσῃς· ἐπικούρει τοῖς δεομέ- B νοις, μὴ ἀναγκάζου πράγματα ἔχειν ἀρπάζων, μὴ ἔσο ὑβριστῆς μηδὲ θρασύς· καὶ οὐδεὶς ὁ ἀκούων. Ἐὰρ οὐ δικαίως ἡ γέεννα; οὐκ εἰκότως τὸ πῦρ, ὁ σκώληξ ὁ ἀτελεύτητος; Μέχρι τίνος κατὰ κρημνῶν ὠθοῦμεν ἑαυτούς; μέχρι τίνος ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν βαδίζομεν; μέχρι τίνος ἥλοις διαπείρομεν ἑαυτούς, καὶ ^μχάριν ἔχομεν; Ὡμοῖς τυράννοις ὑποκείμεθα, ^ντὸν προσηνῇ δεσπότην παραιτούμεθα, τὸν οὐδὲν ἐπαχθές λέγοντα, οὐδὲ ^οφορτικόν, C οὐδὲ βάρβαρον, οὐδὲ ἀνόνητον, ἀλλὰ πάντα χρήσιμα καὶ ἐπικερδῆ καὶ ὠφέλειαν ἡμῖν μεγάλην παρέχοντα. Διαναστῶμέν ποτε, συστρέψωμεν ἑαυτούς, συγκροτήσωμεν, ἀγαπήσωμεν, ὡς δεῖ, τὸν θεόν, ῥίνα καταξιοθῶμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς ἅτους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

^ι οὐχὶ] ἀλλ' ἐκείνην (sic) μὲν K. Post θεός add. κελεύων idem. ^κ τίμα] καὶ L. ^ι ἀλλ' ἄγγ. I.K. Pergit μὴ μόνον μηδὲν ἀν. εἴπῃς, μηδὲ ψ. ἀλλὰ μ. νοήσῃς K. ^μ χάριν] + ἄχαριν L. ^ν τὸν] + δὲ K. ^ο φ. οὐδὲ β. pro β. οὐδὲ φ. omnes. Mox ἀνόνητον C.I. Veron. et ex corr. L. ^ρ ῥίνα καὶ τῶν ἐπ. καταξ. ἀγ. K. ^ι τοὺς] + ἀτελευτήτους L.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ.

ΛΟΓΟΣ Α.

Α¹ Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Τιμοθέε· ἀγαπητῷ τέκνῳ χάρις, εἰλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

ΤΙ δὴποτε καὶ δευτέραν ἐπιστέλλει τῷ Τιμοθέῳ ἐπιστολήν; Β Εἶπεν, ² “Ἐλπίζω ελθεῖν πρὸς σέ τάχιον” οὐκ ἄξεγένετο τοῦτο· παραμυθεῖται αὐτὸν διὰ γραμμάτων ἀντὶ τῆς παρουσίας, ἴσως τεθλιμμένον καὶ διὰ τοῦτο, καὶ διὰ τὸ ἀρχῆς ἤδη ἦφθαι τότε. Κἂν γὰρ μεγάλοι τινὲς ἄνδρες ὦσιν, ^b ὅταν ἀναδέξωνται τοὺς οἰακας καὶ τὴν κυβέρνησιν τῆς ἐκκλησίας, ξενοπαθοῦσι, πολλοῖς πολλαχόθεν βαπτιζόμενοι ^c κύμασι, καὶ μάλιστα τότε, ὅτε ἡ ἀρχὴ τοῦ κηρύγματος ἦν, ὅτε πάντα ^d ἀνήροτα, ὅτε πάντα ἐχθρὰ, ὅτε πάντα προσίστατο. Καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ αἱρέσεις ἦσαν ἐξ Ἰουδαϊκῶν διδασκαλιῶν ἀρχόμεναι, ὥστε καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐνέφηνεν ἐπιστολῇ. Οὐ διὰ γραμμάτων δὲ αὐτὸν παραμυθεῖται μόνον, ἀλλὰ ^e καὶ καλεῖ πρὸς ἐαυτόν· ³ “Σπού-

¹ CAP. I. v. 1, 2.

² 1 Tim. iii. 14.

³ 2 Tim. iv. 9, 13.

CODICES C.I.K. ^a ἐγένετο Cat. ^b ὅταν] ἀλλ' ὅταν K. ^c κύμασι] Sic C.I. πράγμασι Veron. πραγμάτων κύμασι K. Sav. cet. ^d ἀνήροτα] πολέμια K. ^e διδασκαλιῶν] Sic C. secundum conjecturam Dunaei. observationibus Vet. διδασκάλων Edd. ^f καὶ om. I.

δασον γὰρ ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως," φησί· καί, "Ἐρχόμενος
 φέρε τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας." Δοκεῖ δέ μοι πρὸς C
 τῷ τέλει εἶναι αὕτη ἡ ἐπιστολή· ⁴ "Ἐγὼ γὰρ ἤδη, φησί,
 σπένδομαι" καὶ πάλιν, "Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογία οὐδεὶς
 μοι συμπαραγέμετο." Ταῦτα ἔδῃ πάντα διορθούμενος, καὶ τὴν
 παράκλησιν ποιεῖται ἀπὸ τῶν οἰκείων πειρασμῶν, καὶ φησί·
 "Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, κατ'
 ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ." Εὐθέως ἀνέστησεν
 αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ προοιμίου. Μή μοι τοὺς ἐνταῦθα
 κινδύνους εἴπῃς, φησὶν· οὗτοι τίκτουςιν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν,
 ἔνθα τοιοῦτον οὐδὲν ἔστιν, ἔνθα ⁵ "ἀπέδρα ὀδὴν ⁶ καὶ λύπην καὶ
 στεναγμόν." Οὐ γὰρ διὰ τοῦτο ἀποστόλους ἡμᾶς ἐποίησεν, ἵνα
 κινδυνεύωμεν μόνον, φησὶν, ἀλλ' ἵνα καὶ ἀποθνήσκωμεν, ἵνα τοι-
 αῦτα πάσχωμεν. Ἐπειδὴ γὰρ ⁷ τὸ τὰ οἰκεία διελθεῖν κακὰ οὐχὶ 659
 παράκλησις ¹ μόνον ἦν, ἀλλὰ καὶ προσθήκη λύπης, εὐθέως ἀπὸ
 τῆς ἀρχῆς ποιεῖται τὴν παραμυθίαν· "Κατ' ἐπαγγελίαν,
 φησί, ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ." Εἰ δὲ ἐπαγγελία ἐστὶ,
 μὴ ² ζητεῖ αὐτὴν ἐνταῦθα. ³ "Ἐλπὶς γὰρ βλεπομένη, οὐκ ἔστιν
 ἐλπίς." "Τιμοθέε ἀγαπητῷ τέκνῳ." Οὐχὶ ἀπλῶς, τέκνῳ,
 ἀλλὰ, "ἀγαπητῷ." Ἔστι γὰρ εἶναι τέκνα μὴ ἀγαπώμενα·
 ἅλλ' οὐ σὺ τοιοῦτος, φησὶν, ⁴ οὐδὲ ἀπλῶς τέκνον σε καλῶ,
 ἀλλὰ τέκνον ἀγαπητόν. Ἐπειδὴ καὶ Γαλάτας τέκνα καλεῖ,
 (330) ⁵ ἅλλ' ὅμως καὶ ἀλγεί ὑπὲρ αὐτῶν, ⁶ "Τεκνία μου, λέγων, οὓς B
 πάλιν ὠδίνω." Μάλιστα ⁷ δὲ πολλὴν αὐτῷ μαρτυρεῖ τὴν ἄρε-
 τήν· ὅταν γὰρ μὴ ἐκ φύσεως ἢ ⁸ ἡ ἀγάπη, ἡ ἀρετὴς ⁹ ἔστιν. Οἱ
¹⁰ γὰρ ἐξ ἡμῶν τεχθέντες, οὐ δι' ἀρετὴν ¹¹ μόνον ἡμῖν εἰσιν ἀγα-
 πητοί, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην· οἱ δὲ κατὰ πίστιν
 ὅταν ᾧσιν ἀγαπητοί, δι' οὐδὲν ἕτερόν εἰσιν, ¹² ἅλλ' ἢ δι' ἀρετὴν·
 ἐπεὶ πόθεν ἄλλοθεν; καὶ μάλιστα παρὰ Παύλῳ τῷ οὐδὲν ποι-
 οῦντι κατὰ ¹³ πρόσκλησιν. ¹⁴ Δείκνυσι τοίνυν, ὅτι οὐκ ὀργιζόμενος C

4 2 Tim. iv. 6, 16.

5 Esai. xxxv. 10.

6 Rom. viii. 24.

7 Gal. iv. 19.

ε δὴ] + οὖν C. ^h καὶ accessit ex C.I. Cat. ⁱ κινδυνεύωμεν C.K.
 -ύσωμεν Edd. φησὶν om. K. ^k τὸ om. C. ^l μόνον] + οὐκ K. Sav. cet.
 φησὶ] λέγων iidem. ζωῆς om. I. ⁿ ζητεῖ] + φησὶν K. ^o οὐκ K. Mox
 ἅλλ' ἀγ. C.K. ^p εἶναι] + καὶ K. Sav. cet. ^q ἅλλ' οὐ σὺ] σὺ δὲ οὐ C.
 φησὶν om. K. ^r οὐδὲ] + ἐπειδὴ C. Veron. + ἐγὼ I. + γὰρ K. Statim ἀπλῶς
 τ. σε καλῶ hoc ord. I.K. τ. ἀπλῶς σε κ. C. τ. σε κ. ἀπλῶς Edd. ^s ἅλλ'
 ὅμως] ἅλλ' οὐκ ἀγαπητὰ, ἅλλ' K. ^t λέγων] φησὶν Veron. λέγων om. C.
 δέ] μὲν γὰρ K. ^v ἀρετὴν] + ἀγαπητόν καλῶν. πῶς; K. Sav. cet. ^x ἡ om. I.
 ἀπὸ ἀρετῆς Edd. ἀπὸ om. I. Cat. ^z ἔστιν] λέγεται μόνος εἶναι K. ^a γὰρ]
 γοῦν K. Sav. cet. ^b μόνον K. ^c ἅλλ' ἢ] ἀλλὰ I. Cat. ^d πρόσκλησιν
 C.I. Veron. πρόκλησιν K. ^e δ. τοίνυν] ἄλλως δὲ δείκνυσι διὰ τοῦ εἰπεῖν,
 τέκνῳ ἀγαπητῷ K. Sav. cet. Mox καὶ τοῦτο—ἀγαπητῷ om. iidem.

πρὸς αὐτὸν, οὐχὶ καταφρονῶν αὐτοῦ, οὐχὶ κατεγνωκὼς αὐτοῦ, σου παρεγένετο. Καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν ἐν τῷ εἰπεῖν, “τέκνῳ ἀγαπητῷ.” “Χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.” Ἀπερ καὶ πρότερον, ταῦτα αὐτῷ καὶ νῦν ἐπεύχεται. Καὶ ὅρα πῶς εὐθέως ἐν τῷ προοιμίῳ πρὸς ἑκείνο ἀπολογεῖται, ὅτι οὐκ ἦλθε πρὸς αὐτὸν, οὐδὲ εἶδεν αὐτόν. Καὶ γὰρ τὸ, ⁸ “Ἔως ἔρχομαι,” καὶ τὸ, “Σπουδάζω ἐλθεῖν πρὸς σέ τάχιον,” ταχεῖαν ἐποίει προσδοκάν τὴν παρουσίαν. Πρὸς τοῦτο οὖν εὐθέως ἀπολογεῖται. Καὶ τὴν μὲν αἰτίαν εὐθέως οὐ λέγει, δι’ ἣν οὐκ ἦλθεν, ἵνα μὴ σφόδρα λυπήσῃ αὐτή D δὲ ἦν τὸ κατέχουσθαι αὐτὸν ἰπαρὰ τοῦ Καίσαρος· ὅτε δὲ αὐτὸν ἐκάλεσε πρὸς ἑαυτὸν πρὸς τῷ τέλει, τότε αὐτὴν ἐνέφηνεν. Εὐθέως δὲ αὐτὸν ἐκ προοιμίων οὐκ ἐμβάλλει εἰς λύπην, ἀλλ’ ἐλπίδας ὑποφαίνει τοῦ αὐτὸν ὄψεσθαι. ⁹ “Ἐπιποθῶ σε ^κἰδεῖν,” καὶ, “Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως.”

Εὐθέως οὖν ἐκ ¹ τοῦ προοιμίου ἀνίστησιν αὐτὸν, ^μ καὶ τὰ ἐξῆς λέγει μετ’ ἐγκωμίου. ¹⁰ “Χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σου μνηίαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐπιποθῶν σε E ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρὰς πληρωθῶ.” Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ, ὅτι μέμνημαί σου, φησὶν· οὕτω σε φιλῶ. ^η Τοῦτο ὑπερβαλλούσης ἀγάπης, ὅταν ^ο καὶ κοσμηταί τις τῇ φιλίᾳ ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν. “Χάριν ἔχω, φησὶ, τῷ θεῷ, ᾧ λατρεύω” ^π πῶς; “ἐν καθαρᾷ συνειδήσει ἀπὸ προγόνων” ^α ὅτι τὸ συνειδὸς αὐτοῦ οὐκ ^τ ἦν βλαβέν. Ἄλλως δὲ ἐνταῦθα περὶ βίου φησὶ, καὶ πανταχοῦ τὴν συνειδήσιν ^β τὸν βίον λέγει. ^Α Ἡ ὅτι οὐδὲν ὦν προεθυμούμην καλῶν δι’ ἀνθρωπίνην αἰτίαν προῦ- F δωκα, οὐδὲ τότε ὅτε ἐδίωκον. Διό φησιν, ¹¹ “Ἄλλ’ ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ.” Μονονουχὶ λέγων, μὴ ὑποπτεύσης τὸ πρᾶγμα ^ε κολακείαν εἶναι. Καλῶς συνίστησιν αὐτοῦ τὸ ἦθος, 660 ἵνα ἀξιόπιστον δειχθῇ τὸ περὶ τὴν ἀγάπην· ^ν ὅτι οὐδὲν ψεύ-

⁸ 1 Tim. iv. 13. iii. 14.

⁹ 2 Tim. i. 4. iv. 8.

¹⁰ v. 3, 4.

¹¹ 1 Tim. i. 13.

^τ οὐχὶ] οὐδὲ K. οὐχὶ κατεγν. αὐτοῦ om. idem. ^ς οὐ superscript. in K. ^η ἐκείνο] Sic K. ἐκείνον Edd. ¹ παρὰ] ὑπὸ I. ^κ ἰδεῖν] + φησὶ C. ¹ τοῦ om. C. ^μ καὶ] εἴτα K. λέγει om. idem. ^ν τοῦτο ὑπ. ἀγ.] τουτέστι μεθ’ ὑπ. ἀγ. C. Veron. τουτέστι μεθ’ ὑπερβολῆς ἀπάσης I. ^ο καὶ κοσμηταί] κεκοσμηταί C. κεκόσμηται Veron. ^π πῶς] + εἰπέ K. ^α ὅτι—προεθυμούμην] τοῦτο λέγει, ὅτι τὸ συνειδὸς καθαρὸν εἶχεν ἀπὸ πάσης κηλίδος· ἢ οὖν διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν, ἢ ἐνταῦθα περὶ βίου αἰνίττεται, καὶ πανταχοῦ εὐρήσεις αὐτὸν βίον τὴν σ. λέγοντα. ἑαυτὸν δὲ ἐγκωμιάζει, δεικνὺς ὅτι οὐδὲν ὦν προεθυμεῖτο K. Mox προῦδωκεν et ἐδίωκε idem. ^τ ἦν βλ.] ἔβλαψεν I. ^β τοῦ βίου C. ^ε κολακείαν] κακίαν K. Sav. cet. malitiam Vet. sed in marg. adulationem. ^ν ὅτι] δ δὲ λέγει, τοῦτο ἐστίν K. Sav. cet.

δομαι, οὐδὲ ἄλλα ἔχω, καὶ ἄλλα λέγω. "Ὡστε καὶ τότε ἀναγκασθεὶς ἑαυτὸν ^κἐνεγκωμίασεν, ὥσπερ τὸ τῶν Πράξεων βιβλίον δηλοῖ. ^κἘπειδὴ ὡς στασιαστὴν αὐτὸν διέβαλλον καὶ νεωτεροποιὸν, διὰ τοῦτο ^εἔλεγεν ¹² "Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γινῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ^κἐκ στόματος αὐτοῦ, ὅτι ἔση μάρτυς ^ααὐτοῦ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ὧν ἑώρακας καὶ ἤκουσας." Οὕτω καὶ ἐνταῦθα, ἵνα μὴ λάβῃ ἀφίλου καὶ ἀσυνειδήτου δόξαν ^Β ὡς ἐπιλεησμένος, εἰκότως ἑαυτὸν ἐγκωμιάζει λέγων, "Ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν" καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ', "ἐν ταῖς δεήσεσί μου." Τουτέστιν, εὐχῆς μοι ἔργον ἐστὶ, τὸν πάντα ^βχρόνον διηνεκῶς, "νυκτὸς καὶ ἡμέρας," ὑπὲρ τούτου τὸν θεὸν παρεκάλουν, "ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν." Ὁρᾷς ζέοντα πόθον; ὁρᾷς ^εμανίαν ἀγάπης; ὁρᾷς ταπεινοφροσύνην; πῶς ἀπολογεῖται τῷ μαθητῇ; Εἰτα ^δδείκνυσιν ὅτι οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ εἰκῇ. Ἐδειξε ^εμὲν καὶ ἥδη, δείκνυσι δὲ καὶ ἐνταῦθα· φησὶ γάρ, "Μεμνημένος ^Γ σου τῶν δακρύων." Ἐἰκὸς ἦν αὐτὸν ἀποσχιζόμενον κλαίειν καὶ ὀδύρεσθαι μᾶλλον, ἢ παιδίον τοῦ μαστοῦ ^ετῆς τίτθης ἀποσπώμενον καὶ τοῦ γάλακτος. "ἢ ^ηἸνα χαρὰς, φησὶ, πληρωθῶ," ἐπιποθῶ σε ἰδεῖν. Οὐκ ἂν οὖν ἑμαυτὸν τοσαύτης ἀπεστέρησα ἡδονῆς, ^ιεἰ καὶ σφόδρα ἀναίσθητος ἦμην καὶ ὠμὸς καὶ θηριώδης· ^κἱκανὰ ἦν τὰ δάκρυα ἐκεῖνα εἰς μνήμην ἐλθόντα κάμψαι. Νυνὶ δὲ οὐχ εἰς τῶν τοιούτων ^ιεἰμὶ, ἀλλὰ τῶν καθαρῶς λατρευόντων (331) τῷ θεῷ. "Ὡστε πολλαί με ἦγον ἀνάγκαι πρὸς σέ. Ἄρα οὖν ^Δ ^κκλαίει. ^ηΚαὶ ἐτέραν τίθησιν αἰτίαν ἅμα καὶ παρακλητικὴν ¹³ "Ὑπόμνησιν, φησὶ, λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως."

Εἰτα καὶ ἄλλο ^οἐγκώμιον, ὅτι οὐκ ἐξ ἔθνων, οὐδὲ ἐξ ἀπίστων, ἀλλ' ἄνωθεν ἀπὸ οἰκίας ἦν τῷ Χριστῷ δουλευούσης. "Ἡτις ἐνέγκησε, ^φφησὶν, ἐν τῇ μάμμη σου Λωΐδι, καὶ ἐν τῇ

12 Act. xxii. 14, 15.

13 v. 5.

^κἐνεγκωμίασεν C. Statim ὡς pro ὥσπερ I. ὥς που K. Sav. cet. ^κἐπειδὴ] (+γάρ K. Sav. cet. ^γἔλεγε] + καὶ (καὶ om. C.) εἶπεν (+φησὶν K.) Ἀνανίας (+φησὶ C.) πρὸς με C.K. Vet. Sav. cet. ^εἐκ] + τοῦ C. ^ααὐτοῦ om. K. ^βχρόνον δ.] χρόνον διατελῶ τοῦτο ποιῶν διηνεκῶς. τοῦτο γὰρ ἐμφαίνει τῷ εἰπεῖν K. Sav. cet. ^εμανίας ἀγάπην C. μανικὴν ἀγάπην K. ^δδείκνυς C. ^εμὲν] + οὖν K. Sav. cet. ^ιεἰκὸς—κλαίειν] τί δήποτε τοῦτο λέγει; ὅτι εἰκὸς ἦν ἀποχωριζόμενον αὐτὸν οὕτως ἀλγεῖν ὡς καὶ κλαίειν K. ^εκαὶ τῆς Edd. καὶ deest in omnibus. Mox καὶ τοῦ γ. om. K. ^ηἵνα] + τοῖνυν K. φησὶ om. idem. ^ιεἰ καὶ] κἂν C. ^κἱκανὰ] + γάρ K. Sav. cet. ^ιεἰμὶ] εἰ I. ^κἐκλαει K. Sav. cet. ^ηκαὶ ἐτέραν—λαμβάνων] ὅλον τοῦτο ποιεῖ καὶ ἐτέραν αἰτίαν τιθεῖς ἐνδεικτικὴν ἅμα τούτου καὶ παρακλητικὴν. ποῖαν δὲ ταύτην; ἦν μετὰ τὸ εἰπεῖν, μεμ. σου τῶν δ. ἐπάγει καὶ λέγει, ὑπόμ. λαμβάνων K. ^οἐγκώμιον] + ἐμφαίνουν K. ^ροὐδὲ ἐξ ἀπίστων om. C. Mox ἦν om. I. ^φφησὶν] πρῶτον K.

μητρί σου Εὐνείκη.” ¹⁴ “Ἦν γάρ, φητίν, υἱὸς ῥγυναικὸς Ἰουδαίας πιστῆς.” ¹⁵ Πῶς Ἰουδαίας; πῶς πιστῆς; Ἐξ Ἰουδαίων πιστῆς, οὐκ ἐξ ἐθνικῶν διὰ δὲ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι Ἑλλήν Εὐπῆρχε, καὶ διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις, ἔλαβε καὶ περιέτεμεν αὐτόν. Ὅρᾳς πῶς ἤρχετο ὁ νόμος καταλύεσθαι, τῶν ἐπιμιξιῶν τούτων γινομένων; * Ὅρα πόσα ἔθηκεν. ² Ἐγὼ λατρεύω τῷ θεῷ, φησί· συνειδήσιν ἔχω ἀληθῆ· σὺ δὲ τὰ δάκρυα. Οὐ διὰ τὰ δάκρυα μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πίστιν, ὅτι ἀληθείας εἰ ἔργατης, ὅτι οὐδὲν δουερὸν παρὰ σοί. Ὅταν οὖν καὶ σαυτὸν ἄξιον τοῦ φιλεῖσθαι παρέχῃς, οὕτω μὲν ὦν φιλόστοργος, οὕτω δὲ γνήσιος ² τοῦ Χριστοῦ μαθητῆς, ὅταν ^F μὴδὲ ἐγὼ τῶν ἀστόργων ὦ, ἀλλὰ τῶν ἀληθεύειν σπουδαζόντων, τί τὸ κωλύον ^a ἦν ἐμὲ ἔλθειν; “Πέπεισμαι δέ, ^b φησίν, ὅτι καὶ ⁶⁶¹ ἐν σοί.” Ἀνωθεν ἔχεις τοῦτο τὸ καλὸν, ἐκ προγόνων διεδέξω τὴν πίστιν τὴν ἀνυπόκριτον. Τὰ γὰρ τῶν προγόνων ἐγκώμια, ὅταν μὲν ^c αὐτοῖς κοινωνῶμεν, καὶ ἡμῶν ἐστίν· ὅταν δὲ μὴ, οὐδὲν ἰσχύει, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον κατακρίνει. ^d Διὸ ἐπήγαγε, “Πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί.” Οὐ στοχάζομαι, φησίν, ἀλλὰ πέπεισμαι καὶ πεπληροφόρημαι. Εἰ τοίνυν δι’ οὐδὲν ἀνθρώπινον ἦλθες ἐπὶ τοῦτο, οὐδὲν σε παρασालεῦσαι δυνήσεται. ¹⁵ “Δι’ ἣν αἰτίαν ἀναμνησκῶ σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ὃ ἐστίν ἐν σοί διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.” Ὅρα πῶς ^B δείκνυσιν αὐτὸν ἐν ἀθυμίᾳ ὄντα πολλῇ, πῶς ἐν κατηφείᾳ. ^e Διὰ τοῦτο, μὴ νομίσης, φησίν, ὅτι κατεφρόνησά σου· ἀλλ’ ^f εἰδὼς ὅτι βού κατέγων, οὐδὲ ἐπελήσθην, ^h εἰ καὶ μὴδὲνα ἕτερον, τὴν μάμμην καὶ τὴν μητέρα ἐννόει. Διὸ ἐπειδὴ οἶδα, ὅτι ἀνυπόκριτον ἔχεις πίστιν, ⁱ δεῖ σοι προθυμίας πρὸς τὸ ἀναζωπυρῆσαι τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ. Καθάπερ τὸ πῦρ ^k δεῖται ξύλων, οὕτω καὶ

¹⁴ Act. xvi. i.

¹⁵ v. 6.

¹ γυναικὸς] + τινος C. ² πῶς] + εἰ ex corr. C. + καὶ bis K. ³ ἐξ Ἰουδαίων [Ἰουδαίας C.] πιστῆς] Sic C. I. Cat. Haec desunt in Edd. Mox ἐθνῶν C. ἐξ Ἰουδαίων—τὸν π. αὐτοῦ] οὐκ ἐξ ἐθνικῶν ἀπλῶς, ἐξ Ἰουδαίας πιστῆς. ἐπεὶ οὖν ἀπὸ μητρὸς ἦν πιστευσάσης Ἰουδαίας καὶ πατρὸς ἐθνικοῦ, διὰ τὸν π. αὐτοῦ K. ⁴ ἐπιμιξεων K. Mox γενομένων C. K. ⁵ ὅρα] καὶ ὅρα Sav. cet. καὶ βλέπε K. Post ἔθηκε add. πληροφορῶν ὅτι οὐ κατεφρόνησεν (+τὴν ἑαυτοῦ συνειδήσιν K.) K. Sav. cet. ⁶ ἐγὼ—καὶ σαυτὸν] μάρτυς γάρ μου ὁ θεός, φησὶ λατρεύω ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, φησί· τὰ ἐκείνων δάκρυα· οὐ τὰ δ. δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν π. ὅτι αἱ. εἰ ἐργάτης, φησίν, καὶ ὅτι οὐδὲν δ. παρὰ σοί. διὰ πάντων τοίνυν ἐνδεκνται τούτων, ὅτι οὐτε αὐτὸς πρὸς τὸ καταφρονεῖν, οὐτε ἐκείνος ἀξίος τοῦ καταφρονεῖσθαι. ⁷ δὲ λέγει τοῦτό ἐστίν· ὅταν καὶ σαυτὸν K. ⁸ ἐραστὴς Cat. amator Vet. ⁹ τοῦ Χρ. μ. τοῦ Χρ. omnes. ¹⁰ ἦν] καὶ K. ¹¹ φησὶν om. K. Sav. cet. Post τοῦτο add. φησὶ iidem. ¹² αὐτοῖς] + κατ’ ἀρετὴν K. ¹³ δι’] + καὶ Edd. in vitis libris. ¹⁴ διὰ τοῦτο] μονονουχὶ γὰρ τοῦτό φησι (mox om. φησὶ) K. Sav. cet. ¹⁵ εἰδὼς] + ἔσο iidem. ¹⁶ οὐ] οὐτε I. K. Sav. cet. Mox οὐτε ἐπιτέλῃσμαι K. ¹⁷ εἰ καὶ] καὶ εἰ I. K. Sav. cet. Statim μὴδὲν Cat. ¹⁸ δεῖ] ἀναμνησκῶ· δεῖ γὰρ K. Sav. cet. ¹⁹ δεῖται] δεῖ τῶν K.

ἡ χάρις τῆς προθυμίας τῆς ἡμετέρας, ἵνα αἰεὶ ἀναζή. ¹¹ Ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ὃ ἐστίν ¹² ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου” τουτέστι, τὴν χάριν τοῦ πνεύματος, ἣν ἔλαβες εἰς προστασίαν τῆς ἐκκλησίας, εἰς C σημεῖα, εἰς τὴν λατρείαν ἅπασαν. Ἐν ἡμῖν γὰρ ἐστὶ καὶ σβέσαι καὶ ἀνάψαι τοῦτο· διὸ ἀλλαχοῦ λέγει, ¹⁶ “Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε.” Ὑπὸ μὲν γὰρ ἀκηδίας καὶ ῥαθυμίας σβέννυται, ὑπὸ δὲ νήψεως καὶ ¹⁷ προσοχῆς διεγείρεται. Ἐνεστι μὲν γὰρ ἐν σοὶ, πλὴν ἀλλὰ σφοδρότερον ἐργάζου αὐτὸ, τουτέστι, παρρησίας ἔμπλησον ¹⁸ αὐτὸ, χαρᾶς, εὐφροσύνης· στήθι γενναίως. ¹⁷ “Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.” Τουτέστιν, οὐ διὰ τοῦτο τὸ πνεῦμα ἐλάβομεν, ἵνα ὑποστελλώμεθα, ἀλλ’ ἵνα ¹⁹ δυναμώμεθα, ἵνα παρ- D ρησιαζώμεθα. Πολλοῖς γὰρ δίδωσι πνεῦμα δειλίας, οἷον ἐπὶ τῶν πολέμων ²⁰ ἐν ταῖς Βασιλείαις γέγονε. ¹⁹ “Καὶ ἔπεςε, φησὶ, πνεῦμα δειλίας ἐπ’ αὐτούς” τουτέστι, φόβον αὐτοῖς ἐνέθηκεν. Ἀλλὰ σοὶ ἔδωκε ²¹ τοῦναντίον, ἀγάπης τῆς εἰς αὐτόν. Ἄρα καὶ τοῦτο ἀπὸ χάριτός ἐστιν, ἀλλ’ οὐχ ἀπλῶς ἀπὸ χάριτος, ἀλλ’ ὅταν καὶ ἡμεῖς πρότεροι ἐπιδειξώμεθα τὰ παρ’ ἐαυτῶν. Τὸ γὰρ ποιοῦν ἡμᾶς κράζειν, Ἀββὰ ὁ πατήρ, καὶ τὴν ἀγάπην ²² τίθησι τὴν πρὸς αὐτόν, καὶ τὴν πρὸς τὸν πλησίον, φησὶν, ἵνα ἀλλήλους ἀγαπῶμεν· ἀπὸ γὰρ τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ μὴ δειλιᾶν ²³ καὶ ἡ ἀγάπη γίνεται. Οὐδὲν γὰρ οὕτω φιλίαν δια- E λύειν εἴωθεν, ὡς δειλία καὶ ²⁴ προδοσίας φήμη. “Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς, φησὶ, πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ ²⁵ ἀγάπης καὶ δυνάμεως καὶ ²⁶ σωφρονισμοῦ.” Ἦτοι ²⁷ σωφρονισμὸν ²⁸ τὴν ὑγίαν λέγει (332) τῆς διανοίας καὶ τῆς ψυχῆς, ἥ “σωφρονισμὸν,” ὥστε σωφρονίζεσθαι ἡμᾶς, καὶ τι δεινὸν γένηται, ἵνα σωφρονίζῃ ἡμᾶς, καὶ τὰ περιττὰ ²⁹ περικόπη.

16 1 Thess. v. 19.

17 v. 7.

18 1 Reg. xxvi. 12 ?

¹ ἀναμ. σε] τί ἀναμιμνήσκεις, εἶπε (sic) K. Statim ἀναζ. φησὶ, τὸ idem. ¹¹ ἐν] ἐπὶ I. ¹² προσευχῆς I. ¹³ αὐτὸ] σαυτὸν C. αὐτὸ om. K. ¹⁴ δυναμώμεθα] Sic I. δυνάμεθα C. Cat. Veron. ἵνα δυν. om. K. Sav. cet. ¹⁵ ἐν om. I. γέγραπται pro γέγονε K. ¹⁶ ἐπέπεςε C. ἐποίησεν Cat. ¹⁷ τοῦν.] τὸ ἐν. C. Cat. πνεῦμα δυνάμεως καὶ K. τοῦν. πν. δυνάμεως καὶ Sav. cet. Statim ἀγάπην τῇ I. Cat. ¹⁸ ὅταν] ὅτι C. πρότεροι om. K. ¹⁹ καὶ τὴν—ἀγαπῶμεν] τοῦτο ἐστὶν ἡ ἀγάπη. διὰ τοῦτο ἐν κοινῷ λέγειν αὐτὸ ἐδιδάχθημεν, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· ἀπὸ τούτων προτρέπει καὶ τὴν εἰς θεὸν ἀγάπην ἐπιδεικνύσθαι, καὶ τὴν εἰς τὸν πλησίον K. ²⁰ ἐντίθησι C. Cat. Mox φησὶν post ἀλλήλους transp. Sav. cet. ²¹ καὶ accessit ex C. I. Cat. ²² γὰρ προδ. φήμη] προδοσία φιλίας K. ²³ δυν. καὶ ἀγ. hoc ord. C.K. ²⁴ σωφροσύνης ante corr. C. ²⁵ σωφροσύνην C. σωφρονισμὸν—περικόπη] σωφρονισμὸν λέγει τὴν τῆς δ. καὶ τῆς ψ. εὐεξίαν, ἥ ὥστε σωφρονεῖν ἡμᾶς καὶ πρὸς τὰ περιστατικά τὰ συμβαίνοντα K. ²⁶ τὴν ὑ. λ.] λ. τὴν ὑ. C.I. ²⁷ περικόπη] Sic C.I. Cat. κόπη Edd.

Ἐμὴ τοίνυν ἀλγῶμεν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς συμπύπτουσι·
 F σωφρονισμὸς τοῦτό ἐστι. ¹⁹ “Μὴ σπεύσης, φησὶν, ἐν καιρῷ
 ἐπαγωγῆς.” Πολλοὶ πολλὰ κατ’ οἶκον ἔχουσι λυπηρὰ, καὶ τῇ
 μὲν λύπῃ κοινωνοῦμεν ἀλλήλοις, τῇ δὲ ὑποθέσει οὐκέτι· ἄλλ’ ὁ
 μὲν ἀπὸ γυναικὸς, ὁ δὲ ἀπὸ παιδὸς, ἕτερος ἀπὸ οἰκέτου, ἄλλος
 662 ἀπὸ φίλου, ἄλλος ἀπὸ ἐχθροῦ, ἄλλος ἀπὸ γείτονος, ἄλλος ἀπὸ
 ζημίας, καὶ πολλὰ καὶ διάφοροί εἰσιν αἱ αἰτίαι τῆς λύπης· καὶ
 ὅλως οὐκ ἔστιν εὐρεῖν τινα ἡλύπης καθαρὸν καὶ ἀθυμίας, ἀλλὰ ὁ
 μὲν μικρὰ, ὁ δὲ μέζονα ἔχει τὰ λυπούντα. Μὴ τοίνυν ἀσχά-
 λωμεν, μηδὲ αὐτοὶ μόνοι νομίζωμεν εἶναι ἐν λύπῃ. Οὐ γὰρ
 ἔστιν ἄνθρωπον ὄντα καὶ τὸν ἐπὶ κληρὸν τοῦτον ζῶντα βίον,
 λύπης εἶναι χωρὶς· ἀλλ’ ἂν μὴ σήμερον, αὔριον· ἂν μὴ αὔριον,
 μετὰ ταῦτα συμβαίνει ἰτὶς λυπηρόν. “Ὡς περ γὰρ οὐκ ἐνι τινα
 B πλείοντα μὴ εἶναι ἐν ἀγωνίᾳ, πλείοντα λέγω πέλαγος μέγα· οὐ-
 τως οὐδὲ ἵτον βίον τοῦτον ζῶντα οὐχ οἷόν τε μὴ εἶναι ἐν ἀθυ-
 μίᾳ· ἵκάν πλούσιον εἴπης, ἐπειδὴ πλούσιός ἐστι, πολλὰς ἀφορ-
 μὰς ἰθυμίων ἔχει· ἵκάν αὐτὸν τὸν βασιλέα· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς
 ὑπὸ πολλῶν κρατεῖται, καὶ οὐ πάντα κατὰ γνώμην πράττει,
 ἀλλὰ πολλὰ παρὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ χαρίζεται, καὶ μάλιστα
 πάντων ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἵπάντα πράττων ἁ μὴ θέλει. Τί δή-
 ποτε; “Ὅτι πολλοὺς ἔχει τοὺς ἐκ τῶν ἐκείνου λαμβάνειν βουλο-
 C μένους. Ὅτι ἐννόησον δὴ, ἐν ὅσῃ ἐστὶν ἀθυμία, ὅταν βουληται
 μὲν τι πράττειν, μὴ δύνηται δὲ, ἵδιὰ δέος, ἵδι’ ὑποψίαν, ἵδιὰ
 πολεμίους, ἵδιὰ φίλους. Πολλάκις δὲ, ὅταν καὶ φιλονεικήσῃ τι
 πράξαι τῶν αὐτῷ δοκούντων, τὸ πᾶν ἵαυτῷ τῆς ἡδονῆς ἡφάνισται
 ἵτῆς ἐκ τῆς πράξεως ἐκείνης, πολλῶν ἵόντιον τῶν ἀπεχθανομέ-
 νων αὐτῷ. Ἀλλὰ τί; νομίζεις τοὺς ἀπράγμονα βίον ζῶντας
 εἶναι ἐν βίῳ λύπης ἵκαθαρόν; Οὐκ ἔστιν. ἵ“Ὡς περ οὐκ ἔστιν
 D ἵεἶναι ἀθάνατον ἄνθρωπον ὄντα, οὕτως οὐδὲ λύπης χωρὶς. Πόσα
 εἰκὸς ὑπομένειν αὐτοὺς πράγματα, ἁ λόγῳ μὲν παραστήσαι οὐκ
 ἔστιν, ἔργῳ δὲ ἐκείνους μόνους δυνατόν εἶδέναι; πόσοι μυριάκις

¹⁹ Sirac. ii. 2.

ἘΘΙΚΟΝ. “Ὅτι ὡς περ οὐκ ἔστιν εὐρεῖν ἄνθρωπον ἀθάνατον, οὕτως οὐδὲ
 χωρὶς λύπης ζῶντα ἐν τῷ βίῳ· καὶ ὅτι μία λύπη ἐπωφελῆς, ἵδι’ ἀμαρτίας· καὶ
 περὶ ἐλεημοσύνης. Veron. ἵδ. τοῖς συμπύπτουσι] συμπύπτουσι δ. C. δ. τοῖς
 συμβαίνουσι I. ἵἄλλ’ om. K. ἵλ. καθαρὸν] ἐκτός λ. K. ἵτὰ λυ-
 πηρὰ K. ἵτὸν β. τοῦτον] Sic omnes. τὸν τοῦτον τὸν β. Edd. ἵκάν πλ.
 εἴπης] καὶ πλούσιος I. Statim ἐπειδὴ γὰρ πλ. K. Sav. cet. ἵθυμίων C.I.
 moestitiae Vet. Edebatur ἐπιθυμίων. ἵπάντα om. K. ἵἐννόησον δὴ]
 Sic nostri omnes. considera denique Vet. ἐν ὅσῃ δὲ Edd. ἵαὐτοῦ K.
 Mox ἡφάνισται C. Edebatur ἡφάνισε. ἵτῆς] τῶν C. τῆς om. K. ἵδυν-
 τῶν] γενομένων K. ἵκαθαρόν] Sic C.I. ut conjecerat Dun. καθαρὸς Edd.
 ἵὡς περ] + γὰρ K. Sav. cet. ἵεἶναι ἀθ. ἀνθ. ὄντα] εἶναι ἀθ. ὄντα ἀνθ. C.
 ἀνθ. ἀθ. ὄντα I. ἀνθ. ἀθ. εἶναι K. Statim οὕτως om. Veron.

ἤξαντο ἀποθανεῖν ἐν ἐκείνῳ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ τρυφῇ; Τὸ γὰρ τρυφᾶν οὐ πάντως *καὶ ἐκτὸς λύπης ποιεῖ εἶναι* μᾶλλον *δὲ αὐτὸ τὸ τρυφᾶν μυρίας τίκτει λύπας, νόσους, ἀηδίας* καὶ ὕχωρις τούτων, αἰτίας μὴ ὑποκειμένης. Ὅταν γὰρ ἡ ψυχὴ ἐν ἔξει τοιαύτη καταστῇ, καὶ ἀπλῶς οἶδεν ἀλγεῖν. Καὶ γὰρ ἱατρῶν λέγουσι παῖδες ὅτι καὶ παρὰ στομάχου *κατασκευὴν ἄκαιροι γίνονται* λῦπαι. *Ἡ οὐχὶ καὶ παρ' ἡμῖν τοῦτο *συμπίπτειν* εἰκὸς, ὅταν ἀλγῶμεν, καὶ μὴ εἰδῶμεν τῆς λύπης τὴν ὑπόθεσιν; Καὶ ὅλως οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τινα λύπης χωρὶς* εἰ δὲ οὐ τοσαύτην ἔχουσι *λύπης ἀφορμὴν, ὅσην ἡμεῖς, οὕτως ἕκαστος νομίζει* τὸ γὰρ οἰκεῖον μᾶλλον αὐτὸν λυπεῖ τοῦ ἀλλοτρίου. Ὡς περ γὰρ οἱ *τὰ μέρη τῶν σωμάτων ἀλγούντες, νομίζουσι* τοὺς πλησίον πλεονεκτεῖν ταῖς ἀλγηδόσι, *καὶ ὁ νοσῶν τὸν ὀφθαλμὸν, οὐδὲν ἕτερον ἢ ἡγείται πάθος, οἷον τὸ αὐτοῦ*· πάλιν ὁ τὸν στόμαχον *F ἡ ἀλγῶν, τοῦτο πάντων χαλεπώτερον εἶναι φησι, καὶ ἕκαστος ἐν ᾧ κατέχεται, τοῦτο πάντων εἶναι ἁναιαρότερόν φησιν*· οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς *ἀθυμίας, ὑπὸ τῆς λύπης ἧς κατέχεται, ταύτην φησὶν εἶναι ἀλγεινότεραν*· μετὰ γὰρ τῆς πείρας τῆς οἰκείας τοῦτο κρίνει. Οἷον, ὁ παῖδας οὐκ ἔχων, οὐδὲν οὕτω δεινὸν, *I φησὶν, ὡς ἀπαιδία*· ὁ πολλοὺς *II ἔχων μετὰ πενίας, οὐδὲν οὕτως ὡς πολυ- 663 παιδίαν αἰτιάται*· ὁ ἓνα ἔχων, οὐδὲν χεῖρον τοῦ ἓνα ἔχειν *III νομίζει. Ἐντεῦθεν γὰρ, φησὶ, καὶ ῥάθυμος γίνεται, καὶ ἐν ὀλῇ τὸν πατέρα καθίστησιν, αἰεὶ περιπόθητος αὐτῷ τυγχάνων, καὶ οὐδεμίαν ἐπιστροφὴν δεχόμενος. Ὁ καλὴν ἔχων γυναῖκα, οὐδὲν, *II φησὶ, χεῖρον τοῦ καλὴν ἔχειν*· ὑποψίας γὰρ τὸ πρᾶγμα γέμει καὶ ἐπιβουλῆς*· ὁ *I ἄμορφον, οὐδὲν χεῖρον, φησὶ, τοῦ ἄμορφον ἔχειν γυναῖκα*· ἀηδίας γὰρ τὸ πρᾶγμα ἐμπέπλησται. Ὁ ἰδιώτης, οὐδὲν, *II φησὶν, ἀχρηστότερον τοῦ βίου τούτου, οὐδὲ B εὐτελέστερον*· ὁ στρατιώτης, οὐδὲν *III μοχθηρότερον, φησὶν, οὐδὲ

* καὶ om. K. λύπης π. εἶναι pro εἶναι λ. π. omnes. x δὲ om. K. y χωρὶς τούτων om. K. Post αἰτίας add. πολλάκις K. Sav. cet. z κατασκ.] + ἀσθενῇ iidem. a συμπίπτειν εἰκὸς] συμπίπτει iidem. conſingit Vet. Mox ἴδωμεν I. b λ. ἀφορμὴν pro ἀφορμὴν λ. omnes. c οὕτως] ὁμοιῶς οὕτως ἔχειν K. Sav. cet. d τὰ om. I. e τοὺς] τὸν I. τῷ Veron. f καὶ δ] δ τε γὰρ K. νοσῶν τ. ὁ. pro τ. ὁ. νοσῶν omnes. g ἡγείται] + τοιοῦτον εἶναι Edd. εἶναι om. C. τοιοῦτον εἶναι om. I. K. Mox οἷον τὸ αὐτοῦ (ἐαυτοῦ K. Sav. cet.) om. C. h ἀλγῶν omnes. Edebatur νοσῶν. i ἀναιαρότερον C. (?) Edd. εἶναι ἀν. pro ἀν. εἶναι omnes. Statim ἡγείται pro φησὶν K. Sav. cet. k ἐπιθυμίας K. Statim ἕκαστος ὑπὸ K. Sav. cet. l φησὶν] νομίζει K. Sav. cet. Statim ἀπαιδίαν iidem. m ἔχων] + πάλιν iidem. n νομίζει] ὑπολαμβάνει K. o λῆψ] συμφορὰ I. K. p φ. χεῖρον pro χείρόν φ. omnes. q ἔχειν γυναῖκα Edd. γυναῖκα deest in omnibus. Etiam ἔχων om. I. r ἄμορφον] Sic C. I. δυσειδῇ Edd. φησὶ om. K. Mox ἀηδίας—ἐμπέπλησται om. idem. s φησὶν post τούτου vulgo legitur, in vitis libris. t μοχ. φ.] Sic Edd. φ. μοχ. τοῦ βίου τούτου C. I. μοχ. καλεῖ τοῦ β. τ. K. Mox στρατιᾶς I.

ἐπισφαλέςτερον τῆς στρατείας· βέλτιον γὰρ ἄρτῳ ^νκεκρῆσθαι (333) μόνῳ καὶ ὕδατι, ἢ τοσαύτας ^ωφέρειν ἐπαχθείας. Ὁ ἐν ἀρχῇ ὢν, οὐδὲν ἐπιπονώτερον, ^κφησὶ, τοῦ τῶν ἄλλων τὰς ἀνάγκας θεραπεύειν· ὁ ἀρχόμενος, οὐδὲν δουλικώτερον, φησὶν, ἐτέρων ἐξουσία ὑποκείσθαι. Ὁ γεγαμηκώς, οὐδὲν χεῖρον, ^γφησὶ, γυναικὸς καὶ φροντίδος· ^δὁ μὴ γεγαμηκώς, οὐδὲν ἀνελευθεριώτερον, ^αφησὶ, τοῦ μὴ γαμεῖν, καὶ οἰκίας ἀπεστερηῆσθαι καὶ ἀναπαύσεως. Ὁ ^βἔμπορος τὸν γεωργὸν μακαρίζει τῆς ἀσφαλείας· ὁ γεωργὸς τὸν ἔμπορον τοῦ πλούτου. Καὶ ^εὅλως δυσάρεστόν πως τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, μεμψίμοιρον καὶ βαρύθυμόν ^δἐστίν. Ὅτε πάντων τῶν ἀνθρώπων ^εκαταγινώσκει, τότε φησὶν, οὐδὲν ἀνθρωπος, τὴν πᾶσαν λέγοντες φύσιν, ἐπίμοχθον ζῶν καὶ ταλαίπωρον. Πόσοι τὸ γῆρας θαυμάζουσι; πόσοι τὴν νεότητα μακαρίζουσιν; Οὕτω καὶ ^ιταῖς ἡλικίαις πολλὴ ἡ ἀθυμία. ^εὍταν ἴδωμεν κατηγορουμένους ἡμᾶς διὰ τὴν ἡλικίαν, φαμέν, διὰ τί μὴ ἤμεν γέροντες; ὅταν ^βλευκαίνεται ἡ κορυφή, πάλιν, ^δποῦ ἡ νεότης; Καὶ ^ιὅλως μυρίας ἔχομεν ἀφορμὰς τοῦ λυπεῖσθαι. Μία μόνη ἐστὶν ὁδὸς ταύτης ἀπηλλαγμένη τῆς ἀνωμαλίας, ἡ κατὰ ἀρετὴν· μᾶλλον δὲ καὶ αὕτη λύπην ἔχει, ἀλλὰ λύπην οὐκ ἀνόνητον, ἀλλὰ κέρδος καὶ ὠφέλειαν ἔχουσιν. ^αἩ γὰρ ἡμαρτέ τις, καὶ διὰ τῆς λύπης κατανυγεῖς, ἀπενίψατο ^κτὸ ἀμάρτημα· ἡ πεπτωκότης ἀδελφῷ συνήλγησε, καὶ ἐνταῦθα πάλιν ἔχει τὸν μισθὸν οὐ μικρόν. Τὸ γὰρ συναλγεῖν τοῖς ἐν συμφοραῖς οὖσι, πολλὴν ἡμῖν πρὸς ^ιτὸν θεὸν δίδωσι τὴν παρρησίαν. ^εἈκουσον ὅσα περὶ τοῦ Ἰωβ φιλοσοφεῖ ἡ θεία γραφή· ἄκουσον καὶ Παῦλος τί φησὶ· ^εὉ Κλαίειν μετὰ ^κκλαιόντων· “Τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι.” Ἡ γὰρ κοινωνία τῶν λυπουμενῶν τὸ σφόδρα φορτικὸν τῆς λύπης ^αἀφαιρεῖν εἴωθεν. Ὡς περ γὰρ ἐπὶ φορτίου, ἂν τοῦ βάρους τις κοινωνήσῃ, ἐπελάφρυνε ^οτῷ μόνῳ τὸ ἄχθος φέροντι, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων. ^εΝυνὶ δὲ τῶν μὲν οἰκείων ἡμῖν τινος τετελευτηκότος, πολλοὶ οἱ παρακαθήμενοι, ^επολλοὶ οἱ παραμυθούμενοι· καὶ ὄνον πεσόντα πολλακίς διεγείρομεν· τῶν δὲ ἀδελφῶν ἡμῶν τὰς ψυχὰς πιπτούσας ὄνον μᾶλλον

²⁰ Rom. xii. 15, 16.

^ν κεχ. μόνῳ] μόνῳ κεχ. I.K. ^ω φέρειν] ἔχειν I. ^κ φησὶ] λέγει K. ^γ φησὶ] ὀνομάζει K. Mox φροντίζων I. ^δ ὅ] ὥς περ ὁ K. ^α φησὶ om. K. Idem post γαμεῖν add. λέγει. ^β ἔμπορος] + πάλιν K. ^ε ὅλον I. ^δ ἐστὶ post ἀνθρώπων transp. K. ^ε καταγνῶ K. ^ι ταῖς] ἐν ταῖς C.K. Mox ἡ om. I. ^ε ὅταν] + γὰρ K. Mox ἡμᾶς om. I. ^β λευκαίνεται] λευκὴ γίνηται C. Mox κορυφῇ C.I. κεφαλῇ Edd. ^ι ὅμως C.I.K. ^κ τὸ ἀμ.] Sic omnes. τὰ ἀμάρτηματα Edd. Mox πεπ. ἀδελφῷ pro ἀδελφῷ πεπ. omnes. ^ι τὸν assumtum ex C.K. ^κ κλαιόντων] + καὶ πάλιν K. Sav. cet. ^α ἀφαιρεῖν] φέρειν I. ^ο τῷ—φέρουσι] Sic C.I. αὐτῷ τούτῳ μόνῳ τὸ δ. τῷ φέροντι K. τὸν μόνον τὸ δ. φέροντα Edd. Mox ἀπάντων om. C. ^ε νυνὶ pro νῦν omnes.

παραβλέπομεν καὶ παρατρέχομεν. Καὶ ἐὰν εἰς καπηλεῖον ἑαυτὸν ἴδωμεν ἀσέμνως εἰσιόντα, οὐκ ἀνακόπτομεν· κἂν μεθύοντα, οὐ 664
 κωλύομεν, κἂν ὅτι δῆποτε ἕτερον ποιοῦντα τῶν ἀτόπων· ἀλλὰ
 ἅπαντα συμπράττομεν. Διὰ τοῦτο Ἡ Παῦλος ἔλεγεν, 21 “Οὐ
 μόνον ἑαυτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράττουσι.”
 Καὶ συμμορίας ἡμέθης καὶ πότου ποιοῦσιν οἱ πολλοί. Ποίησον,
 ἄνθρωπε, συμμορίας, ὥστε ἀποθέσθαι τὴν ἡμανίαν τῆς μέθης·
 τοῖς δεδεμένοις καλὰ ταῦτα ἢ τὰ φιλικὰ, ἢ τοῖς ἐν θλίψει οὖσι.
 Τοιοῦτόν τι καὶ Κορινθίοις ἐπέταξεν ὁ Παῦλος. 22 “Ἴνα μὴ,
 ὅταν ἔλθω, φησὶ, τότε λογίαι γίνωνται.” Νῦν δὲ μέθης μὲν
 καὶ τρυφῆς καὶ σπατάλης ἔνεκεν πάντα πράττομεν, καὶ κλίνην B
 κοινὴν, καὶ τράπεζαν κοινὴν, καὶ οἶνον κοινόν, καὶ ἀνάλωμα κοι-
 νὸν ποιοῦμεν· ἐλεημοσύνην δὲ οὐδεὶς ἐποίησατο κοινὴν. Τοιαῦτα
 ἦν ἐπὶ τῶν ἀποστόλων τὰ φιλικὰ, ἢ πάντα εἰς μέσον κατετί-
 θεντο τὰ ὑπάρχοντα. Ἐγὼ δὲ οὐ πάντα ἑκελεύω, ἀλλὰ μέρος
 τι. “ἌΟ ἂν τις εὐδῶται, φησὶν, ὀρίσάτω ἕκαστος ἑκατὰ μίαν
 σαββάτων,” ὥσπερ τινὰ φόρον φέρειν ὑπὲρ τῶν ἐκτὰ ἡμερῶν,
 καὶ κατατίθεσθαι, καὶ οὕτω διδόναι ἐλεημοσύνην, κἂν μικρὸν,
 ἢ κἂν μέγα. 23 “Οὐκ ὀφθήσῃ ἡ γὰρ, φησὶ, κενὸς ἐνώπιον κυρίου.”
 Ἐἰσέλθοντες ταῦτα ἐλέγετο· πόσῳ μᾶλλον ἡμῖν; Διὰ τοῦτο C
 ἐστήκασιν οἱ πένητες πρὸ τῶν θυρῶν, ἵνα μηδεὶς εἰσὶν κενός, ἵνα
 μετὰ ἐλεημοσύνης ἑισέλῃ. Εἰσέρχῃ ἐλεηθῆναι· ἐλέησον πρό-
 τερον. ἮΟ δὲ ὕστερος ἐρχόμενος, πλεον ὀφείλει· ὅταν ἡ γὰρ
 ἀρξώμεθα ἡμεῖς, ὁ δεύτερος πλεον κατατίθῃσι. Ποίησόν σοι
 ὀφειλέτην τὸν θεόν, καὶ τότε αὐτὸν ἰατήσων· δάνεισον, καὶ
 τότε ἀπαίτει, ἵνα μετὰ τόκου λάβῃς· βούλεται τοῦτο ὁ θεός,
 οὐκ ἀποφεύγει. Ἄν μετὰ ἐλεημοσύνης αἰτῆς, χάριν ἔχει· ἂν
 μετὰ ἐλεημοσύνης ἀπαιτῆς, δανείζεις καὶ τόκους λαμβάνεις.
 Ναὶ, παρακαλῶ. Οὐκ ἐν τῇ ἐκτάσει τῶν χειρῶν τὸ ἀκούεσθαι
 ἐστίν· ἐκτεινόν σου τὰς χεῖρας, μὴ εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλ’ εἰς D
 τὰς τῶν πενήτων χεῖρας. Ἄν εἰς τὰς τῶν πενήτων χεῖρας ἐκ-

21 Rom. i. 32.

22 1 Cor. xvi. 2.

23 Deut. xvi. 16.

ἡ αὐτὸν om. C. ἢ οὐ κωλύομεν post ἀτόπων transp. K. ἢ ἅπαντα] μάλ-
 λον καὶ Sav. cet. + μᾶλλον καὶ K. ἢ ὁ Παῦλος C. ἢ αὐτὰ omnes. αὐτοὶ
 Edd. ἢ μ. καὶ π. pro π. καὶ μ. omnes. ἢ ἡμανίαν I. ἢ τὰ om. C.
 ἢ τοῖς] ἀλλὰ τοῖς K. Statim θλίψεσιν C. ἢ ἔνεκα C.I. ἢ πάντα Edd.
 πάντες Codd. et Vet. ἢ κελεύω + φησὶ I. Mox φησὶν om. idem. ἢ κατὰ
 μετὰ K. Statim τῶν σαβ. Edd. τῶν om. C.I. ἢ κἂν] εἰ μὴ K. ἢ γὰρ
 om. K. Mox ἐναντίον μου pro ἐνώπιον κυρίου idem. ἢ ἰουδ.] εἰ ἰουδ. I.
 ἢ εἰσέλῃ] εἰσέλθῃ K. εἰσέλῃ bis I. Statim εἰ εἰσέρχῃ K. ἢ ὁ δὲ ὕστερος]
 Sic Reg. 744. ὁ δεύτερος C.I. ὁ γὰρ ὕστερον K. ὁ δὲ ὕστερον Edd. Statim
 ἀρχόμενος K. εἰσελθὼν I. qui autem posterior venit Vet. ἢ γὰρ om. K.
 Mox πάλιν pro πλεον I. ἢ αἰτήσων omnes. αἰτῆσαι Edd. ἢ μετὰ—δα-
 νείζεις] δι’ ἐλεημοσύνης δανείζεις K. ἢ τὴν χεῖρα K.

τείνης τὴν χεῖρα, αὐτῆς ἤψω τῆς κορυφῆς τοῦ οὐρανοῦ· ὁ γὰρ ἐκεῖ καθήμενος λαμβάνει τὴν ἐλεημοσύνην· ἂν δὲ ἀκάρπους ἀνα- (334) τείνης, οὐδὲν ὠνησας. Εἰπέ ὁ γὰρ μοι, εἴ σε ὁ βασιλεὺς προσελθὼν ᾗτησε μετὰ τῆς ἀλουργίδος, οὐκ ἂν προθύμως ἅπαντα Ε τὰ ὄντα ῥέδωκας; Οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐκτάσει τῶν χειρῶν, οὐδὲ ἐν τῷ πληθὲι τῶν ῥημάτων, ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις τὸ ἑπακουέσθαι ἐστίν. Ἀκούε γὰρ τοῦ προφήτου λέγοντος· ²⁴ "Ὅταν τὰς χεῖρας ὑμῶν ἐκτείνητε, ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέσιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν." Δέον γὰρ σιγᾶν, καὶ μηδὲ ἀνανεύειν εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν ἐλέου δεόμενον, ὁ δὲ ὡς παρρησιᾶν ἔχων καὶ πολλὰ φθέγγεται. Ἀλλὰ τί φησι; "Κρίνατε ὀρφανῶν καὶ ταπεινῶν, καὶ δικαιο- F σατε χήραν, καὶ μάθετε καλὸν ποιεῖν." Οὕτω δυνησόμεθα ἀκούεσθαι, κἂν κάτω τὰς χεῖρας ἔχωμεν, κἂν μὴ φθεγγώμεθα, μηδὲ ζητῶμεν. Ταῦτα τοίνυν ζηλώσωμεν, ἵνα τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

665

ΛΟΓΟΣ Β.

¹ Μὴ οὖν ἐπαισχυνῆς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμέ τὸν δέσιμον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεοῦ τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων B αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΟΥΔΕΝ χεῖρον, ἢ ὅταν τις ἀνθρωπίνους λογισμοῖς τὰ θεῖα κρίνη καὶ μετρή πράγματα· οὕτω γὰρ ἀποπεσείτῃ τῆς πέτρας ἐκείνης ἐκ πολλοῦ τοῦ μέτρου, καὶ τοῦ φωτὸς ἀποστερηθήσεται. Εἰ γὰρ ὁ ² τὰς ἀκτῖνας ἀνθρωπίνους θέλων καταλαβεῖν ὀφθαλ- C μοῖς, οὐ μόνον οὐ καταλήψεται οὐδὲ ἀνθέξεται τοῦ προκειμένου,

²⁴ Esai. i. 15, 17.¹ CAP. I. v. 8—10.

ὁ γὰρ] δὴ K. Mox ὁ β. προσελθὼν (προελθὼν C.) pro προσ. ὁ β. omnes. ῥέδωκας omnes. δέδωκας Edd. Post h. v. add. νῦν δὲ οὐχ ὑπὸ ἐπιγίῳ βασιλέως, ἀλλὰ τοῦ οὐρανοῦ διὰ τῶν πενήτων αἰτούμενος ἔσθηκας παρορῶν καὶ τὴν δόσιν ὑπερτιθέμενος; καὶ πόσης οὐκ ἂν εἴης κολάσεως ἄξιος; K. Sav. cet. ἡ ὑπακ. I. τοῦ πρ.] Ἡσαίου vel τοῦ Ἡσ. K. ὁ δὲ ὡς π. ἔχων] Sic C. ὡς π. ἔχοντα I.K. ὁ π. ἔχων Edd. Mox φθέγγεσθαι K. καὶ ταπεινῶν om. C.K. inclusum a Sav. ἵνα τύχωμεν κ. τ. ἐ.] ταῦτα πράττειν διαναστῶμεν, ἵνα καὶ τῶν ἐπ. ἀγαθῶν ἀξιοθῶμεν ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλ. κ. τ. ἐ. K. Hom. II. τὰς] + ἡλιακὰς C. + τοῦ ἡλίου K. Sav. cet.

ἀλλὰ καὶ ἀποπεσεῖται, καὶ μυρίαν ὑποστήσεται βλάβην· πολλῷ μᾶλλον ὁ βουλόμενος πρὸς ἐκεῖνο τὸ φῶς ἀτενὲς ἰδεῖν διὰ τῶν οἰκείων λογισμῶν, ^βτοῦτο πείσεται, ^γκαὶ ὑβρίζει εἰς τὴν τοῦ θεοῦ ὄρεαν. Ὅρα ^δγοῦν Μαρκίωνα καὶ ^εΜάνην καὶ Οὐαλεντίνον, καὶ πάντας τοὺς τὰς λοιπὰς αἱρέσεις καὶ τὰ ὀλέθρια δόγματα ἐπεισαγαγόντας τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, ὅπως ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς τὰ τοῦ θεοῦ μετρήσαντες ἡσχύνθησαν ἐπὶ τῇ οἰκονομίᾳ. Καίτοι οὐκ αἰσχύνῃς, ἀλλὰ πολλοῦ καυχήματος ^δἡξία ἂν εἴη, τὸν σταυρὸν λέγω τοῦ Χριστοῦ. Οὐδὲν γὰρ οὕτω τῆς ἱφιλανθρωπίας αὐτοῦ τεκμήριον μέγα, οὐκ οὐρανός, οὐ θάλαττα, οὐ γῆ, οὐ τὸ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγεῖν, οὐ τὰ ἄλλα πάντα, ὡς ὁ σταυρός. Διὸ καὶ Παῦλος ἐπ' αὐτῷ καυχᾶται λέγων, ^ζ“Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Ἄλλ' οἱ ψυχικοὶ καὶ μηδὲν πλέον θεῷ νέμοντες τῶν ἀνθρώπων, καταπίπτουσι καὶ αἰσχύνονται. Διὰ τοῦτο ἄνωθεν τῷ μαθητῇ παρῇει ^ηλέγων, καὶ δι' ἐκείνου πᾶσι “Μὴ οὖν ἐπαισχυνηθῇς,” ^θἵτις ^ιτὸν ἐσταυρωμένον κηρύττεις· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ μαρτύριον τὸν θάνατον, φησὶ, τοῦ Χριστοῦ. ^κΑὐτὰ μὲν γὰρ καθ' ἑαυτὰ, θάνατος καὶ δεσμοτήρια καὶ δεσμὰ, αἰσχύνῃς ἄξια καὶ ὀνειδισμού· ἀλλ' ἐάν τις τὴν αἰτίαν προσθῇ, καὶ τὸ μυστήριον ^λεἰδῇ καλῶς, πολλοῦ καυχήματος, πολλῆς σεμνότητος ἐκάτερα ὄντα εὐρήσει. Ὁ γὰρ θάνατος ἐκεῖνος τὴν οἰκουμένην ἀπολλυμένην ἔσωσεν· ὁ θάνατος ἐκεῖνος τῇ γῇ συνῆψε τὸν οὐρανόν· ὁ θάνατος ἐκεῖνος τὴν τυραννίδα τοῦ διαβόλου κατέλυσε, τοὺς ἀνθρώπους ἀγγέλους ἐποίησε ^μκαὶ θεοῦ υἱούς· ὁ θάνατος ἐκεῖνος τὴν ἡμετέραν φύσιν ^νἈνῆγαγεν εἰς τὸν θρόνον τὸν βασιλικόν· τὰ δεσμὰ ταῦτα πολλοὺς ^ξἐπέστρεψε. “Μὴ οὖν ἐπαισχυνηθῇς, φησὶ, τὸ (335) μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ.” Τουτέστι, καὶ αὐτὸς ταῦτα πάθῃς, μὴ αἰσχυνθῇς. Ὅτι γὰρ τοῦτο ἡνίξατο, καὶ διὰ τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων δῆλον, ^οδιὰ τοῦ εἰπεῖν, “Ἐδωκεν ἡμῖν ὁ θεός 666

² Gal. vi. 14.

^β τοῦτο π. pro π. τοῦτο omnes. ^γ καὶ ὑβρ.] ὡς ὑβρίζων K. ^δ γοῦν] τοῖνον C.I. οὖν Cat. ^ε Μάνητα K. Μάνητα Cat. ^ζ αἱρέσεις] + τεκόντας C. Mox ἐπεισάγοντας Cat. et ante corr. I. ^η ἐπὶ] ἐν I. ^θ ἡξία (ἄξια Edd. invito Vet.) ἂν εἴη] ἄξια ἂν εἴεν C. ἄξιον εἶναι I. ἄξια—Χριστοῦ] ἄξια τὰ τῆς οἰκονομίας καὶ ὁ σταυρός τοῦ Χρ. K. ^ι φ. αὐτοῦ pro αὐτοῦ φ. omnes. ^κ λέγων post πᾶσι transp. C. ^λ ὅτι—ἐστι om. C. ^μ ἐπὶ—Χριστοῦ] τὸ μ. τοῦ κυρίου ἡμῶν. τουτέστι, μὴ αἰσχύνου ὅτι τὸν ἐστ. κ. ἀλλὰ καὶ ἐναβρύνου K. Sav. cet. κηρύττεις pro κηρύσσεις omnes. ^ν αὐτὰ] ταῦτα C.I. Cat. Mox καὶ δεσμὰ om. C. ^ξ εἰδῇ C.K. Cat. ἴδῃ Edd. ^ο καὶ θ. υἱούς] τί λέγω ἀγγέλους; υἱούς θ. K. ^π ἤγαγεν C.I. non Cat. ^ρ ἐπέστρεψαν I. ^σ διὰ γὰρ τοῦ K. Post πάλιν add. τοῦτο ἐμφαίνει idem.

πνεῦμα δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ” καὶ διὰ τῶν μετὰ ταῦτα πάλιν. “Ἀλλὰ συγκακοπάθησον,” ^αφησί· τουτέστι, μὴ ἀπλῶς μὴ ἐπαισχυθῆς, ἀλλὰ τῇ πείρᾳ μὴ ἐπαισχυθῆς. Καὶ οὐκ εἶπε, μὴ φοβηθῆς, μηδὲ ^βδεισῆς, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸν θαρρύνων ^γφησί, “μὴ ἐπαισχυθῆς,” ὥς οὐκ ^δὄντος κινδύνου, εἰ τῆς αἰσχύνης τις περιγένοιτο. ^εΤοῦτο μόνον ἔχει φορτικὸν τὸ τῆς αἰσχύνης. Μὴ τοίνυν ἐπαισχυθῆς, εἰ ἐγὼ ὁ ^βνεκροὺς ἐγείρων, ὁ μυρία ἐργαζόμενος σημεῖα, ὁ τὴν οἰκουμένην περιδραμῶν, δέδεμαι νῦν· οὐ γὰρ ὡς κακούργος εἰμι δεσμώτης, ἀλλὰ τοῦ σταυρωθέντος ἔνεκεν. Εἰ σταυρὸν οὐκ ἐπσχύνθη μου ὁ δεσπότης, οὐδὲ τὰ δεσμὰ ἐγώ. Καὶ καλῶς ^απαρακαλῶν αὐτὸν μὴ ἐπαισχυθῆναι, πρότερον ^βαὐτὸν τοῦ σταυροῦ ἀνέμνησεν. Εἰ τὸν σταυρὸν οὐκ ἐπαισχύνῃ, ^γφησί, μηδὲ δεσμὰ· εἰ ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ διδάσκαλος σταυρὸν ὑπέμεινε, πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς τὰ δεσμὰ. ^δἈπερ γὰρ αὐτὸς ὑπέμεινε ὁ αἰσχυνόμενος, ^εκαὶ τὸν σταυρωθέντα ἐπαισχύνεται. ^ςΟὐ γὰρ δι’ ἐμαυτὸν, ^ζφησί, φέρω ταῦτα τὰ δεσμὰ. Μηδὲν οὖν ἀνθρώπινον πάθος, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς ^ηκοινωνήσων. “Ἀλλὰ συγκακοπάθησον, ^θφησί, τῷ εὐαγγελίῳ,” οὐχ ὡς τοῦ εὐαγγελίου ^ικακοπαθοῦντος. “Κατὰ δύναμιν θεοῦ, ^κφησί, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ ^λκατ’ ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ ^μχρόνων αἰωνίων.” ^νἌλλως δὲ, ἐπεὶ φορτικὸν ἦν τὸ εἰπεῖν, ^ξκακοπάθησον, πάλιν αὐτὸν παραμυθεῖται. Μὴ γὰρ δυνάμει, ^οφησί, τῇ σῇ· δυνάμει τῇ τοῦ θεοῦ ταῦτα φέρε· σὸν τὸ ἐλέσθαι καὶ προθυμηθῆναι.

Εἶτα καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ δείκνυσι τὰ τεκμήρια· πῶς ἐσώθης, ^πφησί, πῶς ἐκλήθης; ὥσπερ φησὶν ἀλλαχοῦ, ^ρ“Κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν.” Οὕτω τοῦ ποιῆσαι τὸν ^σοὔρανὸν μείζων δύναμις αὕτη ἦν, τὸ πείσαι τὴν

³ Ephes. iii. 20.

^α φησί] τῷ εὐαγγ. C. ^β δειλιάσῃς I. ^γ φησί om. K. Post ἐπαισχυθῆς add. φησὶν, οὕτως εἰπὼν idem. ^δ ὄντος] + λοιπὸν K. Sav. cet. Mox περιγίνεται I. ^ε τοῦτο] + γὰρ K. Sav. cet. ^ς ἔχει φ.] οὐχὶ τὸ φ. C.I. ἔχει—αἰσχύνης] ἔχει φ. αἰσχύνη, τὸ ἠτῆσθαι αὐτῆς K. Sav. cet. ^ζ παρακαλεῖ I. ^η αὐτὸν om. K. Mox ἀναμνήσας idem. ^θ φησί om. I. ^ι ἀπερ] ἅμα I. Veron. ^κ οὐ γὰρ] ὥστε οὐ K. φησί om. idem. φέρω, φησὶ inverso ord. C.I. ^λ κοινωνήσων] + τοῦτο οὖν αἰνιττόμενος, συγκακοπάθησον, εἶπεν K. ^μ κακοπαθ.] + ἀλλὰ τὸν μαθητὴν διεγείρων ὑπὲρ τοῦ εὐαγγ. πάσχειν K. Sav. cet. ^ν φησί om. K. ante θεοῦ transp. I. ^ξ κατὰ τὴν I. K. ^ο ἄλλως δὲ om. C.K. Vet. ^π φησί assumptum ex C.I. Cat. Vet. μὴ γὰρ—φέρει] λέγων, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν· τουτέστι, μὴ τῇ δυνάμει λογίζου τῇ σῇ, ἀλλὰ τῇ τοῦ θ. τὸ (τὸ om. K.) ταῦτα φέρειν K. Sav. cet. Statim σὸν μὲν γὰρ τὸ, et post προθυμηθῆναι add. θεοῦ δὲ τὸ κουφίσαι καὶ παῦσαι idem. ^ρ φησί] ἐννόει K. Sav. cet. Mox ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ φησὶν K. ^σ οὔρανὸν] ἀνθρώπων I.

οἰκουμένην. Πῶς οὖν ἠέκληθη; φησί. “Κλήσει ἀγία.” Του-
τέστιν, ἀγίους εἰργάσατο ἀμαρτωλοὺς ὄντας καὶ ἐχθρούς· E
⁴ “καὶ ὁ ταῦτα οὐκ ἐξ ἡμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον.” Εἰ τοίνυν ῥκαὶ
δυνατός ἐστι τῷ καλέσαι, καὶ ἀγαθὸς τῷ κατὰ χάριν, ἀλλὰ μὴ
κατὰ ὀφειλὴν τοῦτο ποιῆσαι, οὐ δεῖ ῥδεδοικέναι. Ὁ γὰρ, ἡνίκα
ἡμᾶς ἔδει ῥσωθῆναι, καὶ ἐχθροὺς ὄντας, χάριτι ῥσώσας, ὅταν
καὶ ἐργαζομένους ἴδῃ, οὐ πολλῶ μᾶλλον συμπράξει; “Οὐ κατὰ
τὰ ἔργα ἡμῶν, φησὶν, ἀλλὰ ῥκατ’ ἰδίαν ῥπρόθεσιν” οὐδενὸς
ἀναγκάζοντος, οὐδενὸς συμβουλευόντος, ἀλλ’ ἐξ ἰδίας προθέ- F
σεως, οἰκοθεν ἐκ τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ ὁρμώμενος ῥἔσωσε.
“Κατ’ ἰδίαν, ῥφησί, πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθείσαν ἡμῖν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων.” Τουτέστιν, ἀνάρχως
ταῦτα ῥτετύπωτο ἐν τῷ Χριστῷ γενέσθαι. Οὐ ῥμικρὸν καὶ
τοῦτο, τὸ ἄνωθεν βούλεσθαι· οὐκ ἐκ μετανοίας ἄρα. Πῶς οὖν 667
οὐκ αἰδίδος ὁ υἱός; καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ταῦτα ἐβούλετο ἐξ ἀρχῆς.
“Φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας, ῥφησί, τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτί-
σαντος δὲ ῥζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου.” Εἶδες
δύναμιν, εἶδες δωρεάν, οὐχὶ δι’ ἔργων γενομένην, ἀλλὰ διὰ τοῦ
εὐαγγελίου; ἐλπίδος γὰρ ταῦτά ἐστιν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ αὐτοῦ
σώματι ἀμφότερα ταῦτα γεγένηται, ἐν δὲ τῷ ἡμετέρῳ ἔσται
πῶς; “Διὰ τοῦ εὐαγγελίου.” 5 “Εἰς ὃ ῥἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ
ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν.” Τί δήποτε τοῦτο συνεχῶς B
λέγει, διδάσκαλον ἐθνῶν ἑαυτὸν καλῶν; Πείσαι βουλόμενος,
ὅπερ ἔφην, ὅτι χρὴ καὶ ῥἔθνεσι πλησιάζειν. Μὴ καταπέσης,
ῥφησὶν, ἐν τοῖς ἑμοῖς παθήμασι· καταβέβληται τοῦ θανάτου τὰ
νεῦρα. Οὐχ ὡς κακούργος ταῦτα ὑπομένω, ἀλλὰ διὰ τὴν διδα-
σκαλίαν τῶν ἐθνῶν. Ἄμα καὶ ἀξιόπιστον ποιεῖ τὸν λόγον.
(336) 6 “Δι’ ἣν αἰτίαν ῥκαὶ ταῦτα, φησί, πάσχω· ἀλλ’ οὐκ ῥἐπαισχύνομαι·
οἶδα γὰρ ῥὅ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι, ὅτι δυνατός ἐστι
τὴν ῥπαραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.” “Ἄλλ’
οὐκ ῥἐπαισχύνομαι,” φησὶν. Αἰσχύνης γὰρ, εἰπέ μοι, τὰ δεσμά; C

4 Ephes. ii. 8.

5 v. 11.

6 v. 12.

ῥ ἐκλήθη (om. φησί) K. ὁ τοῦτο C.K. ῥ καὶ om I.K. ῥ τῷ . τῷ]
τὸ . . τοῦ Veron. τὸ bis I. ῥ δεδοικέναι] Sic Edd. et Cat. φοβηθῆναι Codd.
ῥ σωθῆναι] ἀπολίσθαι C. ῥ ἔσωσεν I. ῥ κατὰ τὴν I. K. ῥ πρόθεσιν]
+ τουτέστιν K. Sav. cet. Mox οικείας pro ιδίας I. ῥ ἔσωσε] + τοῦτο γὰρ
ἐστὶ τὸ K. Sav. cet. ῥ φησὶ assumtum ex C. Cat. Vet. ῥ τετύπωτο
C.I.K. Cat. προτερ. Edd. Statim ἐν τῷ Χρ. C.K. Cat. ἐν Χρ. Ἰησοῦ Edd.
ῥ μικρὸν] + δὲ C. Mox τὸ om. I. Veron. ῥ φησὶ accessit ex C.I. Vet.
ῥ ζ. καὶ ἀφθ.] τὴν ἀφθ. καὶ ζ. I. ῥ ἐτέθη] + φησὶν K. ῥ ἔθνη I.
ῥ φησὶν] τοίνυν K. Sav. cet. ῥ καὶ τ. φ. πάσχω] ταῦτα πάσχει δεικνύων καὶ
λέγων K. ῥ αἰσχ. ante corr. I. ῥ παραθήκην bis I. Cat. Veron. et ante
corr. K. παρακαταθήκην Sav. cet.

αἰσχύνῃς τὰ πάθη; μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς. Ὁρᾷς πῶς διὰ τῶν ἔργων ἐνδείκνυται τὴν διδασκαλίαν; Ταῦτα πάσχω, φησὶν, εἰς δεσμοπήριον ἐμβέβλημαι, ἐλαύνομαι. “Οἶδα γὰρ ὃ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.” ^κ Τίς ἡ παραθήκη; Ἡ πίστις, τὸ κήρυγμα. Τοῦτο αὐτὸς, φησὶν, ὁ παρακαταθέμενος ἀκέραιον φυλάξει. Πάντα πάσχω, ὥστε μὴ τὸν θησαυρὸν συληθῆναι· οὐκ ἐπαισχύνομαι τούτοις, ἕως ἂν αὕτη ἀκέραιος σώζηται. ^Η ^D τοὺς πιστοὺς λέγει τὴν παρακαταθήκην, ἣν ὁ θεὸς αὐτῷ ¹ παρέθετο, ἣ ἦν αὐτὸς τῷ θεῷ. ⁷ “Καὶ νῦν γὰρ, φησὶν, ἰδοὺ παρατίθεται ὑμᾶς τῷ κυρίῳ” τουτέστιν, ^μ οὐκ ἀνόνητα ταῦτα ἔσται· καὶ ^ν Τιμόθεος τῆς παραθήκης ^ο δεικνύει τὸν καρπὸν. Ὁρᾷς αὐτὸν οὐδὲ αἰσθανόμενον τῶν κακῶν διὰ τὴν ἐλπίδα τῶν μαθητῶν;

^P Τοιοῦτον εἶναι τὸν διδάσκαλον χρὴ, οὕτω κήδεσθαι τῶν μαθητῶν, ⁹ τούτους πάντα ἡγεῖσθαι. ⁸ “Νῦν ζῶμεν, φησὶν, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν κυρίῳ” καὶ πάλιν, “Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς, ἡ χαρὰ, ἡ στέφανος καυχήσεως; ἡ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ ^E κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ;” ^τ Ὁρᾷς αὐτὸν ταῦτα μεριμνῶντα, ^α ταῦτα φροντίζοντα, οὐχ ἥττον τῶν οἰκείων ^ι τὰ τῶν μαθητῶν; Δεῖ γὰρ τοὺς φυσικοὺς πατέρας ὑπεραίρειν, δεῖ θερμότερους εἶναι. Ἀλλὰ καὶ τοὺς παῖδας φιλοστοργῶς πρὸς αὐτοὺς διακεῖσθαι προσήκει. ⁹ “Πείθεσθε γὰρ, φησὶ, τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπέκτετε, εἰδότες ὅτι αὐτοὶ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες.” Εἰπέ γάρ μοι, αὐτὸς μὲν τοσούτῳ ^ν κινδύνῳ ἐστὶν ὑπεύθυνος· σὺ δὲ οὐδὲ πείθεσθαι ^F αὐτῷ βούλει, καὶ ταῦτα εἰς τὸ σοὶ συμφέρον; Κἂν γὰρ τὰ καθ’ ἑαυτὸν καλῶς διάθῃται, ἕως ἂν τὰ σὰ μὴ ^ω ἡ καλῶς διακείμενα, ἐναγωνίως ἐστί, διπλᾶς δίδωσι τὰς εὐθύνas. Ἐννόησον ^κ δὲ ὅσον ἐστὶ καθ’ ἕκαστον τῶν ἀρχομένων ἐξετάζεσθαι καὶ ἀγωνιᾶν.

⁷ Act. xx. 32.

⁸ 1 Thess. iii. 8. ii. 19.

⁹ Hebr. xiii. 17.

^κ τίς ἡ] Sic C.I. τίς ἦν ἡ K. τί δὲ ἦν ἡ Cat. τί σὴ Veron. Sav. τίς ἔστι ex ingenio, ut videtur, Mor. Ben. Statim παρακαταθήκη C. et corr. K. receptum a Sav. cet.

¹ παρακατέθετο Sav. cet. repugnantibus libris. ^μ οὐκ om. K. Statim ἀνόνητά μοι Edd. μοι deest in nostris. ^ν Τιμόθεε C.I. Statim παρακαταθ. C. Mor. Ben.

^ο δεικνύει μοι Edd. μοι om. C.I. Vet. καρπὸν pro καρπὸν C.I. ^P ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι δὲ ὑπακούειν τοῖς διδασκάλοις καὶ ἱερεῦσι, καὶ μὴ κρίνειν αὐτοὺς, κἂν βίον ἔχωσι φαῦλον· ἐὰν μέντοι περὶ τὴν πίστιν πταίωσι, τότε οὐ δεῖ πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀποφεύγειν, καὶ κρίνειν αὐτούς· καὶ ὅτι πάντας μὲν οὐ χειροτονεῖ ὁ θεός, διὰ πάντων δὲ αὐτὸς ἐνεργεῖ διὰ τὸ σωθῆναι τὸν λαόν· καὶ ὅτι αὕτη ἐστὶ προσφορά, (+ κἂν καθαρὸν I.) κἂν ἀκάθαρτον βίον ἔχῃ ὁ προσφέρων. Veron.

⁹ τούτους πάντα] οὕτω πάντας K. ^τ καὶ ὁρᾷς C. ^α ταῦτα φρ.] Sic omnes. Haec desunt in Edd. ^ι τὰ] ἡ τὰ K. τὰ om. ante corr. C. ^ω κινδύνων C. Mox σοὶ om. I. ^ω ἡ κ. pro κ. ἡ omnes. ^κ δὲ om. K.

Πόσῃν βούλει θεῖναι τιμὴν, πόσῃν θεραπείαν ἀντίρροπον τῶν 668
κινδύνων τούτων; Ἄλλ' οὐδὲν ἴσον ἐρεῖς· ἢ γὰρ τὴν ψυχὴν
ἐπιδῶς, αὐτὸς τὴν ψυχὴν τίθησιν ὑπὲρ σοῦ. Κἂν ²μὴ ἐνταῦθα
καιροῦ καλοῦντος, ἀπολλύει αὐτὴν ἐκεῖ· σὺ δὲ οὐδὲ μέχρι λόγου
ὑποτάσσεσθαι βούλει. Τοῦτο πάντων ³αἴτιον τῶν κακῶν, ⁴ὅτι
τὰ τῶν ἀρχόντων ἠφανίσθη· οὐδεμία αἰδώς, ⁵οὐδεμία τιμὴ,
φόβος οὐδεὶς. “Πείθεσθε, φησὶ, τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ
ὑπέκτετε” νυνὶ δὲ πάντα κατεστράφη καὶ συγκέχυται. Οὐχὶ
τῶν ἡγουμένων ἕνεκεν ταῦτα λέγω· τί γὰρ ἀπὸ τῆς τιμῆς
ὠφελήθησονται τῆς ⁶ἡμετέρας, ἢ τοσοῦτον ὅσον πειθηνίους B
ἔξουσιν; ἀλλὰ διὰ τὸ ὑμῖν συμφέρον. Οὗτοι μὲν γὰρ, κἂν
τιμηθῶσιν, οὐδὲν ὠφελοῦνται πρὸς τὸ μέλλον, ἀλλὰ μεῖζον
αὐτοῖς τὸ κατάκριμα· κἂν ὑβρισθῶσιν, οὐδὲν ἐβλάβησαν πρὸς
τὸ μέλλον, ἀλλὰ καὶ πλείων αὐτοῖς ἡ ἀπολογία. Ἄλλ' ὑμῶν
αὐτῶν ἕνεκεν ἅπαντα βούλομαι γενέσθαι. Ὅταν γὰρ τιμῶνται
παρὰ τῶν ἀρχομένων οἱ ἡγούμενοι, καὶ τοῦτο ⁷αὐτοῖς προφέρε-
ται, καθάπερ τῷ Ἡλεὶ ἔλεγεν, ⁸“Ἐλαβόν σε ἐκ τοῦ οἴκου C
τοῦ πατρός σου” ὅταν δὲ ὑβρίζωνται, καθάπερ ἐπὶ τοῦ Σα-
μουὴλ, “Οὐ σέ, φησὶν, ἔξουθενήκασιν, ἀλλ' ἡ ἐμέ.” Ὡστε ἡ
μὲν ὕβρις κέρδος αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ τιμὴ βάρος. Οὐκ αὐτῶν
τοίνυν ἕνεκεν ταῦτα λέγω, ἀλλ' ὑμῶν αὐτῶν. Ὁ τιμῶν τὸν
ιερέα, καὶ τὸν θεὸν τιμῇσει· ὁ δὲ μαθὼν τοῦ ιερέως καταφρονεῖν,
ὁδῶ προβαίνων καὶ εἰς τὸν θεὸν ἐνυβρίσει ποτέ. ⁹“Ὁ δεχό-
μενος ὑμᾶς, φησὶν, ἐμὲ δέχεται” ¹⁰καὶ, “Τοὺς ιερέας αὐτοῦ,
φησὶν, ἐντίμους ἔχε.” Ἐντεῦθεν ἔμαθον ¹¹Ἰουδαῖοι τοῦ θεοῦ
καταφρονεῖν, ὅτι Μωϋσέως κατεφρόνησαν, ὅτι αὐτὸν ἐλίθαζον. D
“Ὅταν γὰρ τις πρὸς τὸν ιερέα εὐλαβῶς διατεθῇ, πολλῶ μᾶλλον
πρὸς τὸν θεόν. Κἂν ὁ ιερεὺς φαῦλος ᾖ, ὁ θεὸς ὁρῶν ὅτι διὰ τὴν
πρὸς αὐτὸν τιμὴν καὶ τὸν οὐκ ἄξιον τιμῆς θεραπεύεις, αὐτὸς ἀπο-
δώσει σοι τὴν ἀμοιβήν. Εἰ γὰρ, ¹²“Ὁ δεχόμενος προφήτην,
¹³φησὶν, εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν λήψεται προφήτου” ¹⁴καὶ ὁ
εἰκὼν καὶ ὑπακούων δηλονότι τῷ ιερεῖ. Εἰ γὰρ, ἔνθα φιλοξενίας
¹⁵λόγος, ἔνθα οὐκ οἶδας τὸν καταγόμενον, τοσοῦτον λαμβάνεις E
(337) μισθόν· ¹⁶καὶ κελεύει ὑποτάσσεσθαι, ἂν ὑποταγῆς, πολλῶ
¹⁷10 I Reg. ii. 28. viii. 7. ¹⁸11 Matth. x. 40. Sirac. vii. 29! ¹⁹12 Matth. x. 41.
²⁰7 εἰ γὰρ] + καὶ I. εἰ γὰρ—αὐτὸς] οὕτω γὰρ τὴν ψ. ἐπιδέδωκας, αὐτὸς δὲ
(+ καὶ τοῦτο ποιεῖ καὶ K.) K. Sav. cet. ²¹2 μὴ] + θῇ Edd. θῇ om. C.I.
²²3 αἴτιον τ. κ. pro τ. κ. αἴτιον omnes. ²³4 ὅτι] ἐντεῦθεν K. Mox ἠφάνισται,
ὅτι οὐδ. idem. ²⁴5 Haec οὐδ. τιμὴ assumpta ex C. Vet. Statim φ. οὐδεὶς pro
οὐδεὶς φ. omnes. ²⁵6 ἡμετέρας I. nostro Vet. ²⁶7 αὐτοῖς] + ὁ θεός I. Statim
προσφ. idem. ²⁷8 ἐνυβρίσει C.K. ὑβρίσει Edd. ²⁸9 καὶ] + ἕτερος ἀλλαχοῦ K.
²⁹10 οἱ Ἰουδ. I. Mox Μωσέως C.I. Veron. ³⁰11 φησὶν om. C.K. Vet. Mox
λήψεται pr. pro pr. λήψεται omnes. ³¹12 καὶ] καὶ ὁ τιμῶν καὶ K. Sav. cet.
καὶ ὑπακούων om. K. ³²13 λόγον I. ³³14 καὶ om. K. Mox οὐ πολλῶ μ. C. Vet.

μᾶλλον. ¹³ “Ἐπὶ τῆς ^η Μωϋσέως, φησί, καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι· πάντα οὖν, ὅσα ἂν λέγωσιν ὑμῖν ποιεῖν, ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ^οποιεῖτε.” Οὐκ οἶδας τί ἐστὶν Ἱερέυς; ⁹ ὅτι ἄγγελος κυρίου ἐστί; Μὴ γὰρ τὰ ἑαυτοῦ λέγει; Εἰ ^τκαταφρονεῖς, οὐκ αὐτοῦ καταφρονεῖς, ἀλλὰ τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν θεοῦ. Καὶ πόθεν δῆλον ὅτι ὁ ^F θεὸς χειροτόνησεν αὐτόν; φησὶν. Οὐκοῦν, εἰ ^{μὴ} ταύτην ἔχεις τὴν ὑπόληψιν, ἡ ἐλπίς σου κεκένωται. Εἰ γὰρ μηδὲν ἐνεργεῖ ὁ θεὸς δι’ αὐτοῦ, ^ν οὔτε λουτρὸν ἔχεις, οὔτε μυστηρίων μετέχεις, οὔτε εὐλογιῶν ἀπολαύεις· οὐκ ἄρα Χριστιανὸς εἶ.

669 Τί οὖν; φησί· πάντας ὁ θεὸς χειροτονεῖ, καὶ τοὺς ἀναξίους; Πάντας μὲν ὁ θεὸς οὐ χειροτονεῖ, διὰ πάντων δὲ αὐτὸς ἐνεργεῖ, εἰ καὶ αὐτοὶ εἴεν ἀνάξιοι, διὰ τὸ σωθῆναι τὸν λαόν. Εἰ γὰρ δι’ ὄνου, καὶ διὰ Βαλαάμ, ^ω διὰ μιαροῦ ἀνθρώπου, τοῦ λαοῦ ἕνεκεν ἐλάλησε, πολλῶ μᾶλλον διὰ τοῦ ἱερέως. Τί γὰρ οὐ ποιεῖ ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας ἕνεκεν τῆς ἡμετέρας; τί γὰρ οὐ φθέγγεται; διὰ τίνος ^κ δὲ οὐκ ἐνεργεῖ; Εἰ διὰ τοῦ Ἰούδα ἐνήργησε, καὶ διὰ τῶν προφητευνόντων, οἷς φησιν, ¹⁴ “Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, ἀποχωρεῖτε ^B ἀπ’ ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,” καὶ ἄλλοι δαίμονας ^γ ἐξέβαλλον· πολλῶ μᾶλλον διὰ τῶν ἱερέων ἐνεργήσῃ. Ἐπεὶ εἰ ² μέλλοιμεν τοὺς βίους ἐρευνᾶν τῶν ἀρχόντων, αὐτοὶ μέλλοιμεν εἶναι χειροτονηταὶ τῶν διδασκάλων, καὶ τὰ ἄνω κάτω γίνεται, ἄνω οἱ πόδες, καὶ κάτω ἡ κεφαλὴ. Ἀκουε Παύλου λέγοντος· ¹⁵ “Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν, ἵνα ὑφ’ ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας” καὶ πάλιν, “Σὺ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου;” Εἰ τὸν ἀδελφὸν οὐ δεῖ κρίνειν, πολλῶ μᾶλλον τὸν διδάσκαλον. Εἰ μὲν γὰρ τοῦτο ἐπέταξεν ὁ θεός, καλῶς ποιεῖς, ^C καὶ ἀμαρτάνεις μὴ ποιῶν· εἰ δὲ τούναντίον, μὴ τόλμα, μηδὲ ὑπὲρ τὰ ² ἐσκαμμένα ἐπιχείρει. Τῷ Ἀαρὼν μετὰ τὴν μοσχοποιεῖαν ἐπανεστήσαν οἱ περὶ Κορὲ καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών· τί οὖν; οὐκ ἀπώλοντο; Ἐκαστος τὰ ἑαυτοῦ μεριμνάτω. Εἰ μὲν γὰρ δόγμα ἔχει διεστραμμένον, κἂν ἄγγελος ^β, μὴ πείθου· εἰ δὲ ὀρθὰ διδάσκει, μὴ τῷ βίῳ πρόσεχε, ἀλλὰ τοῖς ῥήμασιν. Ἐχεις Παῦλον καὶ δι’ ἔργων καὶ διὰ λόγων ρυθμίζοντά σε πρὸς

¹³ Matth. xxiii. 2, 3.¹⁴ Ibid. vii. 23.¹⁵ 1 Cor. iv. 3. Rom. xiv. 10.

^η Μωσέως omnes. ^ο ποιεῖτε] + οὖν δὲ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἐπὶ τῆς M. ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ· τὴν γὰρ ἐκείνου διεδίδξαντο διδασκαλίαν. διὰ καὶ Παῦλος φησιν, ὑπὲρ τοῦ Χρ. πρεσβεύομεν, ὥς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι’ ἡμῶν. I. ⁹ ὁ ἱερεὺς Edd. in vitis libris. ¹ ὅτι om. K. Sav. cet. ^τ καταφρονεῖς] + αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ om. C. I. Vet. τούτου πρὸ αὐτοῦ K. ² αὐτὸν om. K. ^{μὴ} om. K. Vet. ^ν οὐδέ I. ^ω διὰ om. K. ^κ δὲ] γὰρ C. ^δ om. Veron. ^γ ἐξέβαλλον I. K. ἐξέβαλον Edd. ² μέλλομεν I. Μοx μέλλοιμεν C. ² σκάμματα C. I. [ῥυθμίζοντα Reg. 744.]

τὸ δέον. ^bΟὐ δίδωσι πένησι, φησίν, οὐδὲ καλῶς διοικεῖ. Πόθεν D
 σοι τοῦτο δηλόν; Πρὶν ἢ μάθης, μὴ μέμψῃ φοβήθητι τὰς
 εὐθύνas. Πολλὰ ἀπὸ ὑπονοίας κρίνεται. Μίμησαί σου τὸν
 δεσπότην· ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος· ¹⁶ “Καταβὰς ὄψομαι, εἰ
 κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν συντελοῦνται· εἰ δὲ μὴ, ἵνα γνῶ.” Εἰ
 δὲ κατέμαθες καὶ ἐξήτασας καὶ εἶδες, ἀνάμενε τὸν κριτὴν· μὴ
 προαρπάσῃς τοῦ Χριστοῦ τὴν τάξιν· ἐκείνου ταῦτά ἐστιν
 ἐξετάζειν, οὐ σοῦ· σὺ δούλος εἰ ἔσχατος, οὐ δεσπότης· σὺ πρό- E
 βατον εἰ· ^dμὴ περιεργάζου τὸν ποιμένα, ἵνα μὴ καὶ ἐφ’ οἷς
 ἐκείνου κατηγορεῖς, εὐθύνas δῶς. Καὶ πῶς ἐμοὶ λέγει, φησίν,
 “αὐτὸς οὐ ποιῶν; Οὐκ αὐτός σοι λέγει· εἰ αὐτῷ πείθῃ, μισθὸν
 οὐκ ἔχεις· ὁ Ἰησοῦς ταῦτα παραινεί. Καὶ τί λέγω; οὐδὲ
 Παῦλῳ πείθεσθαι χρή, ἂν τι ἴδιον λέγῃ, ἂν τι ἀνθρώπινον·
 ἀλλὰ τῷ ἀποστόλῳ τῷ τὸν Χριστὸν ἔχοντι λαλοῦντα ἐν
 ἑαυτῷ. ^eΜὴ κρίνωμεν τὰ ἀλλήλων, ἀλλὰ τὰ ἑαυτοῦ ἕκαστος·
 ἐξετάσόν σου τὸν βίον. Ἄλλ’ ἐκεῖνος ὀφείλει μου βελτίων F
 εἶναι, φησί. Διὰ τί; “Ὅτι ἱερεὺς ἐστὶ. Καὶ τί σου πλέον οὐκ
 ἔχει; οὐχὶ τοὺς μόχθους; οὐχὶ τοὺς κινδύνους; οὐχὶ τὴν ἀγω-
 νίαν; οὐχὶ τὴν ταλαιπωρίαν; ^hΟὐκ ὀφείλει σου βελτίων εἶναι;
 Τί οὖν; ἐπειδὴ οὐκ ἐστὶ σου βελτίων, ἰδιὰ τί σὺ σαυτὸν ἀπολ-
 λύεις; Ἀπονοίας ταῦτα τὰ ῥήματα. Πόθεν ^kγὰρ ὅτι οὐκ ἐστὶ 670
 σου βελτίων; Ἐὰν κλέπτη, φησὶ, καὶ ἱεροσυλῇ. Πόθεν οἶδας,
 ἄνθρωπε; τί κατὰ κρημνῶν ὠθεῖς σαυτὸν; ^lἌν εἴπῃ τις, ὅτι ὁ
 δεῖνα πορφύραν ἔχει, καὶ εἰδὼς ἦς, ἀποφράττεται τὰ ὦτα, καὶ
 ἐλέγχει δυνάμενος ἦς, ἀποπηδᾷ εὐθέως ^mκαὶ προσποιῇ μὴ
 εἰδέναι, περιττὸν κίνδυνον ⁿμὴ θέλων ἀναδέχασθαι· ὁ ἐνταῦθα
 τοῖνον τί ἀναδέχῃ περιττὸν κίνδυνον; Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ
 ἐστὶν ἀνεύθυνα. ^oἈκουε ^pγὰρ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ¹⁷ “Λέγω B
 δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἄργον, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι,
 (338) δώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.” ^qὍλως οἶει
 τινὸς βελτίων εἶναι, καὶ οὐ στενάζεις, οὐδὲ ^rκόπτεις τὸ στήθος,
 οὐδὲ κάτω κύπτεις, ^sοὐδὲ μιμῇ τὸν τελώνην; Οὐκοῦν ἀπώλεσας
 σαυτὸν, καὶ βελτίων ἦς. Βελτίων ^tεἶ; σίγα, ἵνα μένης βελτίων

¹⁶ Gen. xviii. 21.¹⁷ Matth. xii. 36.

^b οὐ] ἀλλ’ οὐ C.K. Sav. cet. invito Vet. ^c ἐστὶν ἐξ.] ἐξ. ἐστὶν I.K. Statim
 οὐ σὰ I. οὐ σὸν K. ^d μὴ] + τοῖνον K. Sav. cet. ^e αὐτὸς οὐ] οὗτος ὁ μὴ I.K.
 Ἰησοῦς] + σοι Edd. invitis libris. ^f μὴ eras. in K. τὰ ἀλλήλων (ἄλλων C.)
 ἀλλὰ om. idem. ^h οὐκ ὀφείλει—ἀπολλύεις;] ταῦτα τοῖνον ἔχων πῶς οὐ βελ-
 τίων ἐστὶ σου; εἰ δὲ οὐκ ἐστὶ βελτίων, ἄρα ὀφείλεις, εἰπέ μοι, (+ διὰ τοῦτο K.)
 σὺ σαυτὸν ἀπολλύναι; K. Sav. cet. ⁱ διὰ τί σὺ] διὰ τοῦτο I. ^k γὰρ] +
 οἶδας C.I. + δηλόν K. ^l ἂν] καὶ σὺ μὲν, ἂν K. Sav. cet. ^m καὶ] εἰ δὲ μὴ K.
ⁿ μὴ] οὐ C.K. ^o ἐνταῦθα τοῖνον τί] ἐνταῦθα δὲ οὐ μόνον οὐκ ἀποπηδᾷ, ἀλλὰ
 καὶ K. Sav. cet. ^p γὰρ et λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι om. K. ^q ὅλως] + δὲ K.
 Sav. cet. ^r κόπτῃ K. ^s οὐδὲ] καὶ K. ^t εἶ] ἦς I. Mox μένης idem.

ἀν δὲ εἴπῃς, ἐκένωσας τὸ πᾶν. * Ἄν νομίσης, ὅτι οὐκ εἶ· ἂν μὴ νομίσης, πολὺ προσέθηκας. Εἰ γὰρ ὁ ὢν ἁμαρτωλὸς, ἐπειδὴ ὠμολόγησε, κατήλθε δεικναι ὅτι ἐκένωσας, ὁ μὴ ὢν ὡς σφόδρα ἁμαρτω-
 C λὸς, καὶ οὕτω πεπεισμένος, τί οὐ κερδαίνει; Ἐξέτασόν σου τὸν βίον. Οὐ κλέπτεις; ἀλλ' ἀρπάζεις, ἀλλὰ βιάζῃ, ἀλλὰ μυρία ἕτερα τοιαῦτα ποιεῖς. Οὐκ ἐπαινῶν * λέγω τὴν κλοπὴν, ἅπασι, ἀλλὰ καὶ σφόδρα δακρύων, εἴ τις ἄρα ἐστὶ τοιοῦτος· ὅτι γὰρ πείθομαι· ὅσον γὰρ ἡ ἱεροσυλία κακὸν, οὐδὲ ἐστὶν εἰπεῖν· ἀλλ' ὑμῶν φείδομαι· οὐ γὰρ βούλομαι τὴν ἀρετὴν τὴν ὑμετέραν κενουῖσθαι τῷ κατηγορεῖν ἐτέρων. Τί τοῦ τελώνου χεῖρον, εἰπέ μοι; Ἀληθὲς ἦν, ὅτι καὶ τελώνης ἦν, καὶ μυρίων ἔνοχος κακῶν.
 D καὶ ὁ μόνον ἵνα εἴπῃ ὁ Φαρισαῖος, ὅτι οὐκ εἰμι ὡς οὗτος ὁ τελώνης, πάντα ἀπώλεσε· σὺ περὶ τοῦ ἱερέως λέγεις, ὅτι οὐκ εἰμι ὡς οὗτος ὁ ἱερόσυλος, καὶ οὐ πάντα κενοῖς;

Ἄταῦτα λέγειν ἀναγκάζομαι καὶ ἐπεξιέναι τούτῳ τῷ λόγῳ, οὐκ ἐπειδὴ ἐκείνων μοι μέλει τοσούτον, ἀλλ' ἐπειδὴ περὶ ὑμῶν δέδοικα, ἐμὴ κενώσῃ τὴν ἀρετὴν διὰ τῆς καυχήσεως ταύτης, διὰ τῆς κατακρίσεως. Ἄκουε γὰρ τοῦ Παύλου παραινούν-
 E τος καὶ λέγοντος· ¹⁸ “Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.” Εἰπέ μοι, ἂν εἰς ἱατρικὴν ἔλθῃς τραῦμα ἔχων, βάρβις φάρμακον ἐπιθεῖναι καὶ θεραπεῦσαι τὸ ἔλκος, μὴ περιεργάζῃ τὸν ἱατρὸν, εἴτε ἔλκος ἔχει, εἴτε οὐκ ἔχει; καὶ ἔχῃ δὲ, φροντίζεις; ἢ ἐπειδὴ ἔχει ἐκείνος, τὸ σκεπτοῦ οὐ θεραπεύεις, καὶ λέγεις· ἐχρὴν αὐτὸν ὑγιαίνειν ἱατρὸν ὄντα· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ὑγιαίνει ἱατρὸς ὢν, ἀφίημι καὶ γὰρ τὸ ἔλκος τὸ ἐμὸν ἀνίατον; Μὴ γὰρ, ἂν
 F ὁ ἱερεὺς ἢ κακὸς, παραμυθία ἐστὶ τῷ ἀρχομένῳ; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ δώσει μὲν ἐκείνους δίκην ἡ τὴν ὀρίσμεν, δώσεις δὲ καὶ σὺ τὴν ὀφειλομένην καὶ πρέπουσαν. Καὶ γὰρ ὁ διδάσκαλος τάξις ἱεροπλὸν πληροῖ μόνον. ¹⁹ “Ἔσονται γὰρ, φησὶ, πάντες διδασκτοὶ θεοῦ· καὶ οὐ μὴ εἴπωσι, γινώθι τὸν κύριον, ὅτι πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν.” Τίνος οὖν

¹⁸ Gal. vi. 4.

¹⁹ Joan. vi. 45. Esai. liv. 13. Jer. xxxi. (xxxviii.) 34.

* οὐκ εἶ] οὐκ Sav. cet. reclamantibus libris et Veron. desisti Vet. ὡς σφόδρα om. C.K. Post πεπεισμένος add. φρονεῖν K. * λέγω τὴν κλ.] τὴν κλ. λέγω ταῦτα K. ὅτι γὰρ] ἀλλ' οὐ K. ἢ om. C.K. ἢ ὑμετ. C. Vet. ἡμετ. Edd. ὡς μ. ἵνα] ἵνα μ. K. ὁ assumptum ex I.K. ἢ ταῦτα] ἀλλὰ ταῦτα K. Mox τούτῳ om. idem. ὡς μὴ] + ποτε K. ὡς τοῦ om. C. ὡς ἀφεί] μὴ ἀφεί K. Sav. cet. Mox μὴ om. C.K. Sav. cet. ὡς ἢ—καὶ (ἀλλὰ C.) λέγεις] ἢ καὶ ἔχῃ ἐκείνος, σὺ τὸ σ. θεραπεύεις; καὶ οὐ λέγεις K. ὡς ἱατρὸν ὄντα om. I. Statim ἐπειδὴ δὲ C. ἐπεὶ δὲ K. ἐπειδὴ Edd. ὡς τὴν ὀρίσμεν om. K. Mox καὶ πρέπουσαν om. idem. ὡς λοιπὸν om. I. καὶ om. C. Post εἴπωσι add. ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ I.

ἔνεκεν, φησὶ, προκαθῆται; τίνος ¹ οὖν ἔνεκεν ἐφέστηκε; ² Μὴ ³ 671
λέγωμεν, παρακαλῶ, κακῶς τοὺς διδασκάλους, ἵνα μὴ κακῶς
ἑαυτοὺς διαθῶμεν· τὰ ἡμέτερα ἐξετάζωμεν, καὶ οὐδένα ἐροῦμεν
κακῶς. Αἰδεσθῶμεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν ἡμᾶς ἐφώτισεν.
⁴ Πατέρα τις ἔχει; καὶ μυρία ἔχη δεινὰ, πάντα συσκιάζει.
²⁰ “Μὴ δοξάζου γὰρ, φησὶν, ἐν ἀτιμίᾳ πατρός σου· οὐ γὰρ
ἐστὶ σοι δόξα ὡς ὄνειδος. Καὶ ⁵ ἀπολείπη σύνεσιν, συγγνώμην
ἔχε.” Πολλῶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν πνευματικῶν πατέρων ταῦτα ⁶ B
λεκτέον. Αἰδέσθητι ὅτι καθ' ἐκάστην ἡμέραν σοι διακονεῖται,
ἀναγινώσκεσθαι ποιεῖ τὰς γραφὰς, διὰ σέ τὸν οἶκον κοσμεῖ, διὰ
σέ ἀγρυπνεῖ, διὰ σέ εὐχεται, ὑπὲρ σου ἔστηκε τὸν θεὸν παρα-
καλῶν, διὰ σέ λιτὰς ποιεῖ, ὑπὲρ σου πᾶσα αὐτῷ ἡ θρησκεία.
⁷ Ταῦτα αἰδέσθητι, ⁸ ταῦτα ἐννόησον, μετὰ πάσης εὐλαβείας
πρόσιθι. Εἰπέ μοι, φαῦλός ἐστι; Καὶ τί τοῦτο; ⁹ Ὁ γὰρ μὴ
φαῦλος αὐτός σοι χαρίζεται τὰ μεγάλα ἀγαθὰ; Οὐδαμῶς
πρὸς τὴν πίστιν τὴν σὴν τὸ πᾶν ἐνεργεῖται. Οὔτε ὁ δίκαιος ¹⁰ C
ὠφελήσει τι, μὴ ὄντος σου πιστοῦ, ¹¹ οὔτε ὁ φαῦλος βλάψει τι,
ὄντος σου πιστοῦ. Διὰ βοῶν ἐνήργησεν ὁ θεὸς ¹² ἐπὶ τῆς κιβω-
τοῦ, ὅτε ἐβούλετο σῶσαι τὸν λαόν. Μὴ γὰρ ὁ βίος τοῦ ἱερέως,
μὴ γὰρ ἡ ἀρετὴ τοσοῦτόν ¹³ τι συντελεῖ; Οὐκ ἔστι τοιαῦτα ¹⁴ α
χαρίζεται ὁ θεός, ὡς ὑπὸ ¹⁵ ἀρετῆς ἱερατικῆς ἀνέσθαι· τὸ πᾶν
τῆς χάριτός ἐστι· τούτου ἐστὶν ¹⁶ ἀνοῖξαι τὸ στόμα, τὸ δὲ πᾶν
ὁ θεὸς ἐργάζεται· σύμβολον οὗτος πληροῖ μόνον. Ἐννόησον
ὅσον ἐστὶν Ἰωάννου καὶ τοῦ Ἰησοῦ ¹⁷ ἐτὸ μέσον· ¹⁸ καὶ ἄκουε
Ἰωάννου λέγοντος, ²¹ “Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σου βαπτισθῆναι,” ¹⁹ D
καὶ, “Οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λύσαι τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.”

20 Sirac. iii. 10, 13.

21 Matth. iii. 14. Joan. i. 26.

¹ οὖν om. K. ² μὴ λ. παρακαλῶ] μὴ, παρακαλῶ, μηδὲν ἀκριβολογώμεθα
περὶ τούτων, μηδὲ λέγωμεν K. Post διδασκάλους add. μηδὲ ἀκρ. π. τ. Sav. cet.
³ ἐξετάζωμεν (-τάσσομεν I.)] + αὐτῶν μᾶλλον C. ⁴ π. τις ἔχει] Sic C.I.
ἀν. π. τις ἔχη Edd. πατέρα-ὄνειδος] πατὴρ σοι γέγονεν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ φωτισμά-
τος· εἰ δὲ πατὴρ, τιμᾶσθαι δίκαιος ἀν. εἴη, οὐ κατακρίνεσθαι καθὸ τοῦτο γεγέννηται.
καὶ πατέρα μὲν ἔχων τις θελήματος σαρκὸς, μυρία κεκτημένον ἐλαττώματα, πάντα
καλύπτει καὶ συσκιάζει· σὺ δὲ τὰ τοῦτο γεγονότος τῷ πνεύματι ἐκπομπεύεις· καίτοι
μὴ δοξάζου, σοφὴς τις φησὶν, ἐν ἀ. π. σου· οὐ γὰρ ἐ. σ. τοῦτο δ. ἀλλ' ὄνειδος K.
⁵ ἐπ' ἀ. I. ⁶ ἀπολείπη C.I. Statim σύνεσιν omnes. Edebatur ἀπολίπη
σύνεσις. ⁷ εἰσι sensum amiserit Vet. ⁸ ἔχτω K. Post h. v. add. εἰ δὲ ἐπὶ
τῶν σαρκικῶν I. εἰ δὲ ἐπὶ τῶν σωματικῶν (+πατέρων Sav. cet.) K. Sav. cet.
invito Vet. ⁹ ἔστηκε τὸν θ.] τὸν θ. ἔστηκε C. πρὸς τὸν θ. εὐχεται I.
¹⁰ ταῦτα αἰδ.] διὰ σέ ταῦτα. αἰδ. C.I. Vet. ¹¹ ταῦτα] +πάντα I. ¹² Ὁ γὰρ
μὴ] μὴ γὰρ ὁ K. ¹³ οὔτε-πιστοῦ om. I. ¹⁴ ἐπὶ] διὰ I. ¹⁵ τι om. C.
¹⁶ ἀρ. ἱερατ. pro ἱερατ. ἀρ. omnes. ¹⁷ ἀνοῖξαι] +μόνον K. Sav. cet. Mox
χαρίζεται pro ἐργάζεται K. ¹⁸ ἐτὸ om. C. τὸ μέσον ante Ἰωάννου transp. K.
cum Edd. ¹⁹ καὶ ἀ.] δ. γὰρ K. Sav. cet. Statim αὐτοῦ pro Ἰωάννου K.

Ἐ' Ἀλλ' ὁμως καὶ τοσοῦτον ὄντος τοῦ μέσου, καὶ πνεῦμα κατη-
νέχθη, ὅπερ οὐκ εἶχεν Ἰωάννης. ²² "Ἐκ γὰρ πληρώματος
αὐτοῦ, φησὶν, ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν." Ἀλλ' ὁμως πρὶν ἢ
βαπτισθῆναι, οὐ κατηνέχθη· οὐ μὴν οὐδὲ ἰ' Ἰωάννης ἐποίησεν
αὐτὸ κατενεχθῆναι. ^κ Τί οὖν τοῦτο γίνεται; ἵνα μάθης, ὅτι
σύμβολον ὁ ἱερεὺς πληραὶ. Οὐδεὶς ^μ ἀνθρώπων ἀνθρώπου
τοσοῦτον ἀφέστηκεν, ὅσον Ἰωάννης τοῦ ^ν Ἰησοῦ· ἀλλ' ὁμως (339)
κατῆλθε τὸ πνεῦμα, ἵνα μάθης ὅτι τὸ πᾶν ὁ θεὸς ἐργάζεται,
Ε' ὅτι τὸ πᾶν ὁ θεὸς ποιεῖ. Βούλομαί τι παράδοξον εἰπεῖν,
ἀλλὰ μὴ θαυμάσητε μηδὲ θορυβηθῆτε. Τί δὴ τοῦτο ἐστίν; Ἡ
προσφορὰ ἢ αὐτὴ ἐστίν, καὶ ὁ τυχὼν προσενέγκῃ, καὶ Παῦλος,
καὶ Πέτρος· ἢ αὐτὴ ἐστίν, ἣν ὁ Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς ἔδωκε,
καὶ ἣν νῦν οἱ ἱερεῖς ἑπιτελοῦσιν· οὐδὲν αὕτη ἐλάττων ἐκείνης. Τί
δήποτε; ὅτι καὶ ταύτην οὐκ ἄνθρωποι ἀγιάζουσιν, ἀλλ' αὐτὸς
ὁ καὶ ἐκείνην ἀγιάσας. "Ὡςπερ γὰρ τὰ ῥήματα, ἅπερ ὁ ^τ θεὸς
ἐφθέγγετο, τὰ αὐτὰ ἐστίν, ἅπερ ὁ ἱερεὺς φθέγγεται καὶ νῦν·
οὕτω καὶ ἡ προσφορὰ ἢ αὐτὴ ἐστίν, καὶ τὸ βάπτισμα ὅπερ
F ἔδωκεν. Οὕτω τὸ πᾶν τῆς πίστεώς ἐστίν. Ἐπεπλήθησεν εὐθέως
τὸ πνεῦμα ἐπὶ Κορινθίον, ἐπειδὴ προλαβὼν τὰ παρ' ἑαυτοῦ
ἐπεδείξατο, καὶ τὴν πίστιν εἰσήνεγκε. Καὶ τοῦτο τοίνυν σῶμά
ἐστίν, κακεῖνο· ὁ δὲ νομίζων τοῦτο ἐλάττων ^ε εἶναι ἐκείνου, οὐκ
672 οἶδεν ὅτι ὁ Χριστὸς καὶ νῦν πάρεστι, καὶ νῦν ἐνεργεῖ. ^ν Ταῦτα
τοίνυν εἰδότες· οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς εἴρηται ἡμῖν ταῦτα πάντα, ἀλλ'
ἵνα διορθώσωμεν ὑμῶν τὴν γνώμην, καὶ ἀσφαλεστέρους εἰς τὸ
ἐξῆς ἐργασώμεθα. ^κ πολλὴν τῶν εἰρημένων τὴν φυλακὴν ἐπιδεί-
ξασθε. ^α Ἀν δὲ αἰεὶ μὲν ἀκούομεν, πράττωμεν δὲ μηδέποτε, οὐδὲν
ἡμῖν ὄφελος ἔσται τῶν λεγομένων. Προσέχωμεν τοίνυν ^α αὐτοῖς
ἀκριβῶς, προσέχωμεν τοῖς λεχθεῖσι μετ' ἐπιμελείας, ἀπογρά-
ψωμεν αὐτὰ ἐπὶ τῆς διανοίας τῆς ἡμετέρας, ἔχωμεν ^γ ἐγκεκολα-
μένα τῷ συνειδότητι, καὶ διηλεκτῶς δόξαν ^α ἀναπέμπωμεν τῷ πατρὶ.

22 Joan. i. 16.

^ε ἀλλ' ὁμως—κατενεχθῆναι] καὶ πάλιν· ἡμεῖς ἐκ τοῦ πλ. αὐτοῦ πάντες ἐλάβο-
μεν. ἀλλ' ὁμως καὶ τοσοῦτον ὄντος τοῦ μέσου, ἐπ' αὐτοῦ τὸ πν. κ. ὅπερ οὐκ εἶχεν
I. οὐ μὴν πρὶν ἢ βαπτισθῆ, κατηνέχθη· ἀλλ' οὔτε I. ἐποίησε κατενεχθῆναι αὐτὸ K.
ἢ ἡμεῖς οἱ π. C. ^ι ὁ I. C. ^κ τί οὖν] τίως οὖν ἔνεκεν K. ^ι ὅτι] + τοῦ
Ἰωάννου K. ^μ ἀνθρώπων] δὲ ἀνθρώπου K. ^ν Ἰησοῦ] Χριστοῦ K. Post
ὁμως add. ἐπ' αὐτοῦ K. Sav. cet. ^ο ὅτι] + δὲ K. ^ρ ἣν] + τότε K.
^σ ἐπιτελοῦσιν] Sic omnes. ποιοῦσιν Edd. Mox haec τί δήποτε; accesserunt
ex omnibus. ^τ θεός] Χριστὸς I. Vet. Mox φθ. καὶ νῦν omnes. καὶ νῦν
λέγει Edd. ^ε εἶναι ἐκείνου pro ἐκείνου εἶναι C.K. εἶναι om. I. ^ι ὅτι] +
καὶ I.K. ^ν ταῦτ' οὖν εἰδ. I. Mox ἀλλ' ἢ ἵνα idem. ^κ πολλὴν] εἰ πολ-
λὴν I. ^α αὐτοῖς assumptum ex C.I. nobis ipsis Vet. ^γ ἐγκεκ.] Sic C.I.
κεκ. Veron. αἰ κεκ. K. Sav. cet. ^α ἀναπέμπωμεν] Sic Reg. 744. Edebatur
ἀναπέμψωμεν.

καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας B
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Γ.

¹ Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν
πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν ^a παρα-
θήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ^b ἐν ἡμῖν.
Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ·
ὧν ἐστὶ ^c Φύγελος καὶ Ἑρμογένης. Δῶν ἔλεος ^d ὁ κύριος τῷ C
Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν αἰνυσίν
μου οὐκ ^e ἐψησχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερόν
με ἐζήτησε, καὶ εὗρε. Δώῃ αὐτῷ ὁ κύριος εὗρεῖν ἔλεος παρὰ
κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε,
βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Οὕτῳ διὰ γραμμάτων μόνον τὰ πρακτέα ὑπετίθετο τῷ μαθητῇ, D
ἀλλ' ἤδη καὶ διὰ ῥημάτων. Καὶ τοῦτο πολλαχοῦ καὶ ἐν ἄλλοις
ἐδήλωσε λέγων, ² “Εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς, ὡς δι'
ἡμῶν” πολλῶν δὲ μᾶλλον καὶ ἐνταῦθα. Μὴ τοίνυν ἑλλιπῶς
εἰρησθαι τὰ κατὰ τὴν διδασκαλίαν νομίσωμεν· πολλὰ γὰρ αὐτῷ
καὶ ἀγράφως παρέδωκεν· ἅπερ ³ οὖν ἀναμνησκων αὐτόν, ἔλεγεν·
“Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας.”
Τί δέ ἐστιν ^δ φησι; Καθάπερ ¹ ἐπὶ τῶν ζωγράφων ^k ἐνετυπω-
σάμην, φησὶν, εἰκόνα σοι τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν τῷ θεῷ δοκούντων E
ἀπάντων, ὥσπερ κανόνα καὶ ἀρχέτυπον καὶ ὄρους καταβαλὼν εἰς
τὴν ἴσῃν ψυχὴν. Ταῦτα οὖν ἔχε· κἂν περὶ πίστεως, κἂν περὶ
ἀγάπης, κἂν περὶ ^m σωφρονισμοῦ δέῃ τι βουλευσασθαι, ἐκεῖθεν
λάμβανε τὰ παραδείγματα· οὐ δεήσει σοι παρ' ἐτέρων εἰκόνα
ζητεῖν, πάντων ἐκεῖ κατακειμένων. “Τὴν καλὴν παραθήκην
φύλαξον” πῶς; “διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν
ἡμῖν.” Οὐ γάρ ἐστιν ἀνθρωπίνης ψυχῆς οὐδὲ ⁿ φρονήσεως,
τοσαῦτα ἐμπιστευθέντα ἀρκέσαι πρὸς τὴν φυλακὴν. Διὰ τί; F
“Οἱ πολλοὶ οἱ λησταί, σκότος βαθύ· ὁ διάβολος ἐφέστηκεν
ἐπὶ καὶ ^ο ἐφεδρεύει· οὐκ οἶδαμεν ποία ὥρα, ποῖω καιρῷ ἐπιτί-

¹ CAP. I. v. 13—18.² 2 Thess. ii. 2.

HOM. III. ^a παρακαταθ. bis C. ^b ἐν om. I. ^c Φύγελος] Sic I. K.
Veron. Sav. Φύγελλος C. Cat. Φίλητος Vet. Mor. Ben. ^d ὁ om. K.
^e ἐπαισχύνθη bis C. I. Cat. ^f ἑλλιπῶς] ἐγγράφως K. ^g οὖν] + καὶ K.
^h ὧν] + τε I. ⁱ ἐπὶ τῶν—καταβαλὼν] ἐπὶ μαθητῶν [ζωγράφων φθέγγεται, οὐδὲν
ἐνδείκνυμενος ἄλλο ἢ τοῦτο, εἰκόνα σοι ἀρχέτυπον τῆς ἀρ. καὶ τῶν τ. θ. δ. ἀρετυ-
πωσάμην, κανόνας καὶ ὄρους κατέβαλον K. ^k ἀρετυπ. Cat. Mox ὥσπερ τινὰ
κανόνα Edd. τινὰ om. C. I. Cat. ^l σὴν om. I. ^m σωφροσύνης C. Mox
Βουλευέσθαι idem. ⁿ φρονήσεως] Sic C. I. φρ. σαρκικῆς K. δυνάμεως Cat.
Edd. virtutis Vet. ^ο ἐφεδρεύει K. Mox ἀρκέσωμεν I.

θεται. Πῶς οὖν ἀρκέσομεν πρὸς τὴν φυλακὴν, φησί; “Διὰ πνεύματος ἁγίου” τουτέστιν, ἐὰν τὸ πνεῦμα ἔχωμεν παρ’ ἡμῖν
 673 ῥμένον· ἐὰν μὴ τὴν χάριν φυγαδεύσωμεν, παρέσται. ³“Ἐὰν γὰρ μὴ κύριος οἶκον οἰκοδομήσῃ, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκο- (340) δομοῦντες· ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησαν οἱ φυλάσσοντες αὐτήν.” Τοῦτο τεῖχος ἡμῖν, τοῦτο φρούριον, τοῦτο καταφυγή. Εἰ τοίνυν ἐνοικεῖ, καὶ αὐτὸ φυλάσσει, τίς χρεῖα παραγγελίας; “Ἵνα αὐτὸ, φησί, κατέχωμεν, ἵνα αὐτὸ φυλάσσωμεν, ἢ μὴ διώκωμεν διὰ τῶν φαύλων πράξεων. Εἴτα ἐξηγείται τοὺς πειρασμούς, οὐχὶ καταβαλεῖν τὸν μαθητὴν βουλόμενος, ἀλλὰ διαναστῆσαι, ἵνα εἴ ποτε καὶ αὐτὸς περιπέσοι
 B τούτοις, μὴ ξενοπαθῇ, πρὸς τὸν διδάσκαλον ἀφορῶν, καὶ μεμνημένος πάντων τῶν συμβάντων αὐτῷ. ⁴Τί οὖν φησιν; Ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν αὐτὸν συλληφθέντα ἐγκαταλειφθῆναι, καὶ ἡμεδαῖας ἀπολαύσαι φιλανθρωπίας, μηδὲ ροπῆς, μηδὲ βοηθείας, ἀλλὰ καὶ ὑπ’ αὐτῶν τῶν πιστῶν καὶ φίλων προδεδύσθαι, ἄκουε τί φησιν “Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ.”
 Ὑ Εἰκὸς ἦν ἐν Ῥώμῃ εἶναι πολλοὺς τότε ἀπὸ τῶν τῆς Ἀσίας μερῶν· ⁵ἀλλ’ οὐδεὶς μοι παρέστη, φησὶν, οὐδεὶς με ἐγνώρισε, πάντες ἀπηλλοτριώθησαν. Καὶ ὅρα τὴν φιλόσοφον αὐτοῦ ψυχὴν. Εἶπε τὸ γενόμενον μόνον, οὐχὶ κατηράσατο ἑαυτοῖς·
 C ἀλλὰ τὸν μὲν πράξαντα τοῦτο καὶ ἐπήνεσε, καὶ ἐπεύχεται ⁶αὐτῷ μυρία ἀγαθὰ, ⁷ἐκείνοις δὲ οὐ κατηράσατο, ἀλλὰ τί φησιν; “Ὡς ἐστὶ ⁸Φύγελος καὶ Ἑρμογένης.”

“Δῶν ἔλεος ὁ κύριος, ⁹φησί, τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολ- λάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν αἰλυσίν μου οὐκ ἐψησχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με, καὶ εὔρε.” Θέα πῶς πανταχοῦ τὴν αἰσχύνην λέγει, οὐ τὸν κίνδυνον, ὥστε μὴ
¹⁰ἄφοβηθῆναι τὸν Τιμόθεον, καίτοι κινδύνων τὸ πρᾶγμα ἔγχεμε· προσέκρουσε γὰρ τότε τῷ Νέρωνι, τινὰ τῶν ἀνακειμένων αὐτῷ
 D οἰκειωσάμενος. “Ἀλλὰ γενόμενος, φησὶν, ἐν Ῥώμῃ,” οὐ μόνον οὐκ ἔφυγέ μου τὴν συντυχίαν, ἀλλὰ καὶ “ἐπέζητήσέ με, καὶ εὔρε. Δῶν αὐτῷ ὁ κύριος εὔρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ

³ Psal. cxvi. 1.

^ρ μένον (μένων I.) accessit ex C.I.K. Cat. Vet. ⁹ οἰκοδ.] + αὐτὸν I. ^τ μὴ] καὶ μὴ K. Sav. cet. ⁴ τί οὖν φ. om. K. ⁵ ἡμεδαῖας C. ⁶ εἰκὸς ἦν] τοῦτο λέγει διὰ τὸ εἰκὸς K. ⁷ τῆς assumptum ex I.K. Cat. ⁸ ἀλλ’ οὐδεὶς—ἀπηλλοτριώθησαν] ὑφ’ ὧν καὶ ἀπεστράφθαι δηλοῖ λέγων· πάντες με ἀπεστράφησαν· τουτέστιν, ἡλλοτριώθησαν, ἀφῆκαν· οὐδεὶς μοι παρέστη K. ⁹ αὐτοὺς C. ¹⁰ αὐτῷ] Sic I.K. Cat. τούτῳ Edd. αὐτῷ om. C. ¹¹ ἐκείνους C. ἐκείνους Cat. ¹² Φύγελλος C. ¹³ φησί om. K. post οἴκῳ transp. I. ¹⁴ παιθῆναι (corrig. πτοηθῆναι, ut Reg. 744.) Cat. ¹⁵ ἐζήτησε C. ¹⁶ ὁ om. K. et ante corr. C. Mox παρὰ κυρίῳ I.

ἡμέρα· καὶ ὅσα ἐν Ἑφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.” Τοιούτους εἶναι χρὴ τοὺς πιστοὺς, μήτε φόβῳ, μήτε ἀπειλῇ, μήτε αἰσχύνῃ κωλύεσθαι, ἀλλὰ συμπράττειν ἀλλήλοις, ^εκαὶ καθάπερ ἐν πολέμῳ παρεστάναι καὶ βοηθεῖν. Οὐ γὰρ τοῖς κινδυνεύουσιν τοσοῦτον, ὅσον ἑαυτοῖς χαρίζονται, κοινωνοὺς ἑαυτοὺς ποιοῦντες διὰ τῶν ^hεἰς ἐκείνους γεγεννημένων τῶν ἐκείνοις ^Eὀφειλομένων στεφάνων. Οἷον, ἐν θλίψει καθέστηκε τις τῶν ἀνακειμένων θεῷ, πολλὰ πάσχων δεινὰ, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς καρτερίας ἀθλῶν· ἰσὺ οὐδέπω πρὸς τὸν ἀγῶνα τοῦτον εἰλκυσθῆς· ἔξεστί σοι, εἰ βουλῇθῃς, καὶ μὴ ἐμβάντι εἰς τὸ στάδιον, ^kμεριστὴν γενέσθαι τῶν ἀποκειμένων αὐτῷ ¹στεφάνων, παρόντα, ἀλείφοντα, προτρέποντα, διεγείροντα. Καὶ ὅτι ^mτούτο οὕτως ἔχει, ἄκουσον τί φησιν ἐτέρωθι γράφων· ⁴“Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει” καὶ πάλιν, “Ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονικῇ καὶ ἅπαξ καὶ δις ⁿεἰς τὴν χρεῖαν μου ἐπέμψατε.” Καὶ πῶς οἱ ἀπόντες τῷ ^oμὴ παρόντι ἐκοινωνήσαν ἐν ταῖς θλί- ^Fψεσι; ^pΠῶς; “Ὅτι ἐπέμψατέ μοι, φησὶ, τὰ εἰς τὴν χρεῖαν καὶ ἅπαξ καὶ δις.” Καὶ πάλιν περὶ τοῦ Ἑπαφροδίτου ^qλέγων φησὶν· “Ὅτι ἤγγισε μέχρι θανάτου ^rπαραβουλευσάμενός τῇ ⁶⁷⁴ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουργίας.” ^sΚαθάπερ ἐπὶ τῶν βασιλέων οὐχ οἱ πολεμοῦντες μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ τὰ σκεύη φυλάσσοντες τιμῆς μετέχουσι, καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἴσων πολλάκις ἐπέτυχον δώρων, καίτοι γε οὐδὲ τὰς χεῖρας αἱμάξαντες, οὐδὲ ὅπλα θέμενοι, ἀλλ’ οὐδὲ ὅλως τὴν παραταξίν θεασάμενοι τῶν ^wπολεμίων· πολλῶ μᾶλλον ἐπὶ τούτων τῶν θλίψεων. Ὁ γὰρ βοηθῶν τῷ ἀθλητῇ λιμῷ τηκομένης, ὁ παρῶν, ὁ λόγοις παρακαλῶν, ὁ τὴν ἄλλην θεραπείαν ^Bἅπασαν παρέχων, τὸ ἴσον ἔχει τῷ ἀθλοῦντι. Μὴ γάρ μοι Παῦλον ἐννοήσης τὸν ἀθλητὴν, τὸν ἄμαχον καὶ ἀκαταγώνιστον, ἀλλὰ ἄλλον τινὰ τῶν πολλῶν, ὃς εἰ μὴ ἔτυχε πολλῆς παραμουθίας, πολλῆς παρακλήσεως, οὐκ ἂν ἴσως ἔσται, οὐκ ἂν ἡγωνίσαστο. Ὡστε οἱ ἔξω τῶν ἀγώνων τῷ εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐμβεβηκότι τῆς

⁴ Philipp. iv. 14, 15. ii. 30.

^ε καὶ, desideratum a Dunaeo, accessit ex C.I.K. ^h εἰς om. K. ⁱ σὺ] + δὲ K. δὲ erasum in I. ^k μεριστὴν] Sic C. μερίτην I.K. μεριστῇ Edd. Mox edebatur παρόντι, ἀλείφοντι κ. τ. ἐ. repugnantibus libris. ¹ στεφάνων] + πῶς K. ^m τούτο om. C. ⁿ εἰς om. C.K. Mox μοι pro μου I.K. ^o μὴ om. C. Mox ἐν ταῖς θλίψεσι nostri omnes et Vet. Edebatur τῆς θλίψεως. ^p πῶς] + ἄκουσον K. Mox τὰ om. C. ^q λέγων] δηλῶν K. ^r παραβουλευσάμενός C. Mox ἀποπληρώσῃ K. ^s καθάπερ] + γὰρ C.K. Sav. cet. ^t ἐπέτυχον] ἀπολαύουσι K. Statim δωρεάν I. ^v τὰ ὅπλα Edd. invitis libris. ^w πολεμίων] + οὕτω καὶ οἱ τῷ Παύλῳ κοινωνήσαντες τῶν θλίψεων, τῶν ἐκείνου στεφάνων ἐπίσης ἀξιοβήσανται. εἰ γὰρ ἐπ’ ἐκείνων τοῦτο συμβαίνει K.

TOM. VI.

B b

νίκης γεγόνασιν αἴτιοι· ^αοἱ δὲ γενόμενοι τῆς νίκης αἴτιοι, καὶ τῶν ἐπὶ τῇ νίκῃ ^βκειμένων στεφάνων γένοιντ' ἂν μέτοχοι. Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τοῖς ^γἐστῶσι κοινωνῶν τις τῶν αὐτῶν ἀξιοῦται τοῖς ἀγωνιζομένοις; ^δκαὶ τοῖς ἀπελθοῦσι, τοῖς ^εἡδὴ κειμένοις, τοῖς ἐστεφανωμένοις, τοῖς οὐδενὸς δεομένοις ^ςἔστι κοινωνεῖν. ^α“Ἀκουε τοῦ Παύλου λέγοντος, ^β“Ταῖς μνείαις τῶν ἀγίων κοι- (341) νωνοῦντες.” Καὶ πῶς; ^γφησὶν. “Ὅταν θαυμάσης τὸν ἄνδρα, ὅταν ἐργάσῃ τι τούτων ἐφ' οἷς ἐκείνος ἐστεφανώθη, κεκοινωνήκας αὐτῷ τῶν ἁθλῶν καὶ τῶν στεφάνων δηλονότι. “Δῶν αὐτῷ, φησὶν, ὁ κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.” Ἠλέσέ με, φησὶν· οὐκοῦν ἔξει τὴν ἀναπαύοσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ^δἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ καὶ φρικτῇ, ἔνθα πολλοῦ ἐλέους χρεία ἡμῖν. “Δῶν αὐτῷ, ^εφησὶν, ὁ κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου.” ^ιΔύο κύριοι; Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἡμῖν εἰς ^κκύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ εἰς θεός. Ἐνταῦθα οἱ τὰ Μαρκίωνος νοσοῦντες ἐπιπηδῶσι τῷ εἰρημένῳ· ἀλλὰ μανθανέτωσαν, ὡς ἔθος τῇ γραφῇ τοῦτο, καὶ πολλαχοῦ ἔστιν εὐρεῖν ταύτῃ τῇ συνηθείᾳ τὴν γραφὴν κεχρημέ- ^ενην, ^ικαὶ λέγουσαν, ὅταν περὶ τινος διαλέγηται· “Εἶπε, φησὶν, Ἀβραάμ, ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθῃ Ἀβραάμ.” ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. ^κΚαὶ οὐκ εἶπε, δῶν αὐτῷ ὁ κύριος ἕτερόν τι, ἀλλ' ἔλεος. ^αΕἰ δὲ Ὀνησιφόρος ὁ κινδύνους ^οπαραβαλὼν ἑαυτὸν ἀπὸ ἐλέους σώζεται, πολλῶν μᾶλλον ἡμεῖς. Φοβεραὶ γὰρ αἱ εὐθύναι, ^φφοβεραὶ, καὶ πολλῆς δεόμεναι τῆς φιλανθρωπίας, ὥστε μὴ

^δ Rom. xii. 13.

^α Haec οἱ δὲ—αἴτιοι accesserunt ex C.K. Vet. ^β κειμένων om. K. Mok αἴτιοι pro μέτοχοι C. ^γ ἐστῶσι] Sic C.I. Veron. ἐστῶσιν ἔτι K. ἔτι (ῶσι Sav. cet. videntibus Vet. ^δ καὶ] ὡς περ οὖν καὶ Edd. ὡς περ οὖν om. C. [et Reg. 744.] τοῖς ἀπελθοῦσι om. K. ^ε ἡδὴ κ.] ἡδικημένοις a man. 2da C. (prius erat οὐδὲν ἡδικημένοις). Statim τοῖς ἐστ. post δεομένοις transp. C. post κοινωνεῖν I. ^ς ἔστι κ.] ἔξεστι κ. C. κοινωνεῖν ἔστι καὶ μετὰ θάνατον K. ἔστι κ. καὶ μ. θ. Sav. cet. ^α ἀκουε] καὶ ἀκουε C. ἀκουε γὰρ K. Sav. cet. αὐτοῦ pro τοῦ Π. K. ^β φησὶν] + ἔστι κοινωνεῖν K. Sav. cet. ^γ ἄνδρα] + ὅταν αὐτοῦ τὸ μῆγμα οἰκοδομήσῃς C.K. non Vet. ^δ κυρίῳ bis I.K. ^ε φησὶν ὁ κ.] κ. φησὶν I.K. ^ι δύο] ἰδοὺ δύο K. ^κ κύριος om. I. Veron. Statim Ἰησ. Χρ. pro Χρ. Ἰησ. C.K. Cat. Post θεός add. φησὶν K. ^ι καὶ λέγουσαν —τοιοῦτον] Sic Reg. 744. Cat. Vet. καὶ λέγουσαν, ὅταν π. τ. δ. εἶπε, φ. Ἀβ. ὅτι οὐ μὴ εἰσ. Ἀβ. καὶ πάλιν, ὡς ὅταν λέγῃ, εἶπεν ὁ κύριος τῷ κ. μου C. ὡς ὅταν λ. εἶπεν ὁ κ. τῷ κ. μ. I. Veron. ὡς ὅταν λ. εἶπεν ὁ κ. τῷ κ. μου· καὶ πάλιν, εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἰ σύ· καὶ ἀλλαχοῦ, ἔβρεξε κύριος παρὰ κυρίου (+ πῦρ ποτὲ K.) τοῦτο δὲ προσώπων ἐστὶ παραστατικὸν ὁμοουσιῶν, οὐ φύσεως διαιρετικόν· οὐ γὰρ ἵνα δύο οὐσίας διαφέρουσας ἀλλήλων, ἀλλ' ἵνα δύο πρόσωπα νοήσωμεν τῆς αὐτῆς ὄντα οὐσίας ἐκάτερα, τοῦτο λέγει K. Sav. cet. ^κ καὶ οὐκ (ὡ γὰρ I. Veron.) εἶπε—ἔλεος] Sic C.I. Cat. Veron. Vet. ὅρα δὲ πῶς καὶ εἶπε, δῶν αὐτῷ κύριος. τί τοῦτο; οὐχ ἕτερον, ἀλλ' ἔλεος. ἐπεὶ γὰρ αὐτὸς ἐλέους ἐτύχε παρὰ Ὀνησιφόρον, τοῦτου τυχεῖν ἐπεύχεται καὶ αὐτὸν παρὰ τοῦ θεοῦ K. Sav. cet. ^α ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ κρίσεως· καὶ ὅτι ἡ πλεονεξία οὐκ ἀπὸ τοῦ μεγέθους, ἀλλ' ἀπὸ προαιρέσεως κρίνεται· καὶ περὶ τοῦ μὴ σκοπεῖν τὰ ἐτέρων ἁμαρτήματα, ἀλλὰ τὰ καθ' ἑαυτούς. Veron. ^ο περιβαλὼν I. Statim σεαυτὸν mendose Edd.

ἀκοῦσαι τὸ ῥῆμα τὸ φρικτὸν ἐκεῖνο,⁶ “Υπάγετε, οὐκ οἶδα ὑμᾶς, οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν” ὥστε μὴ ἀκοῦσαι πάλιν ἐκεῖνο τὸ φοβερόν, “Ἀπέλθετε, οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ” ὥστε 675 μὴ ἀκοῦσαι, ὅτι “Χάος ἐστὶ μεταξύ ἡμῶν καὶ ὑμῶν” ὥστε μὴ ἀκοῦσαι ἐκεῖνο τὸ φρίκης γέμον, “Ἄρατε αὐτὸν, καὶ ἔμβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον” ὥστε μὴ ἀκοῦσαι ἐκεῖνο τὸ πολλοῦ φόβου γέμον, “Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ.” Φρικτὸν γὰρ σφόδρα τὸ δικαστήριον ἐκεῖνο καὶ φοβερόν. Καίτοι ὁ θεὸς ἡμερὸς ἐστὶ, καίτοι προσηνής·⁷ θεὸς γὰρ οἰκτιρμῶν λέγεται, καὶ θεὸς παρακλήσεως, καὶ ἀγαθὸς ὡς οὐδεὶς ἀγαθός, καὶ χρηστὸς καὶ ἐπιεικής καὶ πολυέλεις, καὶ οὐ βούλεται τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι, καὶ ζῆν αὐτόν. Πόθεν οὖν, B πόθεν τοσαύτης ἀγωνίας ἡ ἡμέρα γέμει⁸ ἐκείνη; Πυρὸς ἔλκεται ποταμὸς πρὸ προσώπου αὐτοῦ, βίβλοι τῶν πράξεων ἡμῶν ἀνοίγονται, αὕτη ἡ ἡμέρα ὡς κλίβανός ἐστι καιομένη, ἀγγελοι περιτρέχουσι, καὶ⁹ κάμιννοι πολλοί. Πῶς οὖν φιλάνθρωπος; πῶς ἐλεήμων; πῶς ἀγαθός; Φιλάνθρωπος μὲν οὖν καὶ οὕτω, καὶ ἐκ τούτων μάλιστα δέικνται αὐτοῦ τῆς φιλανθρωπίας τὸ μέγεθος. Διὰ γὰρ τοῦτο τοσοῦτον ἡμῖν ἐπισείει τὸν φόβον, ἵνα κἂν διὰ τούτων συνωθούμενοι πρὸς τὸν τῆς βασιλείας πόθον ποτὲ διεγερθῶμεν. Θέα δέ μοι, πῶς οὐχ ἀπλῶς τῷ Ὀνησιφόρῳ C μαρτυρεῖ, ἡ ἀλλὰ φησι· “Πολλάκις με ἀνέψυξε.” Καθάπερ ἀθλητὴν τινα ὑπὸ αὐχμοῦ πιεζόμενον ὑπὸ τῶν θλίψεων, ἀνεκτῆσατο, φησὶ, καὶ ἀνέρρωσε. “Καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.” Οὐ μόνον ἐν Ἐφέσῳ, φησὶν, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα. Τοιοῦτον¹⁰ γὰρ δεῖ εἶναι τὸν νήφοντα καὶ διεγερμένον, οὐχ ἅπαξ ἐργάζεσθαι οὐδὲ δεύτερον οὐδὲ τρίτον, ἀλλὰ δι’ ὅλης τῆς ζωῆς. Ὡς περ¹¹ γὰρ τὸ σῶμα τὸ ἡμέτερον οὐχ ἅπαξ D τραφὲν ἔχει τῆς ὅλης ζωῆς τὴν ὑπόστασιν, ἀλλὰ δέεται καὶ τῆς καθημερινῆς τροφῆς· οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς εὐσεβείας καθ’ ἐκάστην ἡμέραν δεόμεθα τῆς ἀπὸ τῶν ἔργων βοηθείας. Πολλοῦ γὰρ ἡμῖν ἐλεῶν χρεῖα· διὰ γὰρ τὰ ἀμαρτήματα ἡμῶν καὶ ὁ φιλάνθρωπος θεὸς ἐκεῖνα πάντα ποιεῖ,¹² οὐδὲν μὲν αὐτῶν δεόμενος, πάντα δὲ ποιῶν δι’ ἡμᾶς. Διὰ γὰρ τοῦτο πάντα ἡμῖν ἐξείπε

6 Matth. vii. 23. xxv. 41. Luc. xvi. 26. Matth. xxii. 13. xxv. 26.

ἢ ἐκεῖνο ante τὸ ῥῆμα transp. C.I. ὅτι accessit ex omnibus. ἔμβάλατε C. γέμον] τὸ πολλὴν ἔχον τὴν ἀγανάκτησιν K. ὁ θεὸς I. Μοχ θεὸς πάσης παρ. I.K. ἐπιστρέψαι C.K. Sav. cet. ἐκείνη] + φησὶ K. κάμιννοι] + προτίθενται K. Sav. cet. ἡ ἀλλὰ φησι] ἀλλ’ ἐπάγει καὶ τὴν αἰτίαν δι’ ἣν μαρτυρεῖ, λέγων K. ὑπὸ K. γὰρ oim. K. γὰρ] καὶ K. οὐδενὸς K.

B b 2

καὶ διηγῆσατο, καὶ οὐ διηγῆσατο μόνον, ἀλλὰ καὶ δι' ἔργων
 Ε πιστοῦται. Ἀξιόπιστος μὲν γὰρ ἦν καὶ ἀπὸ ῥημάτων μόνον·
 ἀλλ' ἵνα μὴ ^ατις ὑπερβολῆς, μηδὲ ἀπειλῆς ^εμόνης εἶναι νομίσῃ
 τὰ ῥήματα, καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων πληροφορίαν προστίθῃσι.
 Πῶς; Καὶ ἰδία καὶ κοινῇ τὰς τιμωρίας ἐπάγων. Καὶ ἵνα μάθῃς
 δι' αὐτῶν τῶν ^ιπραγμάτων, ποτὲ μὲν τὸν Φαραῶ ἐκόλασε, ποτὲ
 βδὲ κατακλυσμὸν τῶν ὑδάτων ἐπήγαγε καὶ τὴν πανωλεθρίαν (342)
 ἐκείνην, ποτὲ δὲ τὸν τοῦ πυρός. Καὶ νῦν δὲ ὁρῶμεν πολλοὺς
 F κολαζομένους τῶν πονηρῶν, καὶ δίκην τινύνοντας· ἅπερ ὑποδεί-
 γματα τῆς γεέννης ἐστίν. Ἵνα γὰρ μὴ καθεύδωμεν, μηδὲ ῥαθυ-
 μῶμεν, μηδὲ ἐπλανθανώμεθα τῶν ῥημάτων, διὰ τῶν ἔργων ἡμᾶς
 ὑπομιμνήσκει καὶ διεγείρει, ἐνταῦθα δεικνὺς κριτήρια, δικαστήρια,
 εὐθύνας. ^βΕἴτα παρὰ ἀνθρώποις μὲν τοσαύτη τοῦ δικαίου ἐπι-
 μέλεια, παρὰ δὲ θεῷ τῷ καὶ ταῦτα νομοθετήσαντι οὐδεὶς τοῦτων
 676 λόγος; καὶ πῶς ἂν ἔχοι ταῦτα πίστιν; Καὶ ἰγὰρ ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν
 ἀγορᾷ καὶ πανταχοῦ δικαστήρια ἔστιν ἰδεῖν. Ἐν οἰκίᾳ μὲν γὰρ
 ὁ δεσπότης δούλοις δικάζει καθ' ἐκάστην ἡμέραν, καὶ τῶν ἀμαρ-
 τημάτων αὐτοὺς ἀπαιτεῖ ^κεὐθύνας, καὶ τὰ μὲν κολάζει, τὰ δὲ
 ἀφίησιν. Ἐν ἀγροῖς πάλιν ὁ γεωργὸς καὶ ἡ ^ιγυνὴ δικάζεται
 καθ' ἐκάστην ἡμέραν· ἐν πλοίοις ὁ κυβερνήτης δικάζει, ἐν στρα-
 τοπέδοις ὁ στρατηγὸς τοὺς στρατιώτας· καὶ πολλὰ ἂν τις εὖροι
 δικαστήρια· ἐν τέχναις ὁ διδάσκαλος τῷ μαθητῇ. Καὶ ἰδία τοίνυν
 καὶ κοινῇ πάντες ἀλλήλοις δικάζουσι, καὶ οὐδαμοῦ τοῦ δικαίου τὸν
 λόγον παραμελούμενον ἴδοι τις ἂν, ἀλλὰ πάντας εὐθύνας διδόν-
 B τας πανταχοῦ. ^μΕἴτα ἐνταῦθα μὲν οὕτω δίσπαρται ^κκαὶ κατὰ
 πόλιν καὶ κατὰ οἰκίας καὶ καθ' ἓνα ἕκαστον ἢ τοῦ δικαίου ζήτη-
 σις· ^οἐκεῖ δὲ, ἔνθα ⁷ “δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ τοῦ θεοῦ,” καὶ
 “ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ὡς ὄρη θεοῦ,” ἐκεῖ οὐδεὶς τοῦ δικαίου λόγος;
 Καὶ πῶς ⁸ ὁ θεὸς ^ρὁ κριτὴς ὁ δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος
 ἀνέχεται, καὶ οὐκ ἀπαιτεῖ τὰς τιμωρίας; ⁹Ἐνταῦθα ἔχεις τὴν
 αἰτίαν· μακρόθυμος, φησὶν, ἐστὶ, μακροθυμεῖ δὲ εἰς μετάνοιαν
 σε ^τἔλκων· ἂν δὲ ἐπιμένῃς, ⁹ “κατὰ τὴν σκληρότητά σου καὶ
 ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργήν.” Εἰ δίκαιος
 C τοίνυν ἐστὶ, τὸ κατ' ἀξίαν ^αἀποδίδωσι, καὶ οὐ περιορᾷ ἀτιμω-

7 Psal. xlvii. 11. xxxv. 7.

8 Ibid. vii. 12.

9 Rom. ii. 5.

^α τις] τῆς C. Mox νομίσης idem. ^ε μόνης εἶναι] μόνον K. ^ι πραγμά-
 των] + ἀκουε K. ^β δὲ om. Veron. Sav. invitis libris. ^β εἴτα] καὶ C.
^γ γὰρ] + καὶ K. Sav. cet. ^κ τὰς εὐθ. C. ^ι γυνή] γῇ I. Veron. ^μ εἴτα
 ἐντ. μὲν] εἰ δὲ ἐστ. K. ^ν καὶ om. I. ^ο ἐκεῖ δὲ om. K. ^ρ ὁ om. I.
 Statim ὁ δίκαιος C. καὶ δίκαιος Edd. καὶ μακρόθυμος om. K. ^τ ἐνταῦθα]
 + (ἡ) τῆς K. Mox ἐστὶ, φησὶν inverso ord. C. K. ^τ ἔλκων] ἄγων I. Statim
 ἐπιμένῃς idem. ^α ἀποδίδωσι] + τοῦτο γὰρ καὶ ἰσχύος Veron. Sequentia καὶ
 οὐ—κακῶς om. I.

ρητὶ τοὺς ἀσχοῦντας ἑκαὼς. Ὑ Εἰ ἰσχυρὸς, καὶ μετὰ θάνατον ἀποδίδωσι· τοῦτο ὡ γὰρ ἰσχύος ἐστὶ· ἡ καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει. “Καὶ μακρόθυμος,” φησὶν. Εἰ μακρόθυμός ὕ ἐστι, μὴ θορυβηθῶμεν, μηδὲ λέγωμεν, διὰ τί ἐνταῦθα οὐκ ἐπεξέρχεται; Εἰ γὰρ τοῦτο ἐγένετο, προανήρπαστο ἂν τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, εἰ καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ἀπῆτει δίκας ἡμᾶς τῶν πεπλημμελημένων. Οὐ γὰρ ἐστίν, οὐκ ἔστιν ἡμέρα ἀμαρτημάτων καθαρὰ, ἀλλ’ ἡ μέγα ἢ μικρόν τι ἁ προσκρούμεν. “Ὡστε οὐδ’ ἂν ἐφθάσαμεν οὐδὲ εἰς εἰκοστὸν ἔτος ἕκαστος ἐλθεῖν, εἰ μὴ πολλὴ ὁ αὐτοῦ ἦν ἡ D μακροθυμία καὶ ἡ ἀγαθότης, πολλὴν ἡμῖν παρέχουσα τὴν προθεσμίαν τῆς μετανοίας, ὥστε ἀποδύσασθαι τὰ πεπλημμελημένα. Ἐκαστος τοίνυν μετὰ συνειδότος ὀρθοῦ εἰσιὼν εἰς τὰ πεπραγμένα αὐτῷ, καὶ τὸν βίον αὐτοῦ πάντα εἰς μέσον ἁ ἀγαγὼν, ἐπισκοπεῖτω, εἰ μὴ μυρίων τιμωριῶν ἄξιος καὶ κολάσεών ἐστι· καὶ ὅταν ἀγανακτῇ, διὰ τί μὴ ὁ δεῖνα μυρία πρᾶττων φαῦλα, δίκην δίδωσιν; ἐννοεῖτω τὰ ἑαυτοῦ, καὶ παύσει τὴν ἀγανάκτησιν. Ἐκεῖνα γὰρ μεγάλα φαίνεται, ἐπεὶ ἐπὶ μεγάλοις γίνεται καὶ φανεροῖς· εἰ δὲ τὰ ἑαυτοῦ ἑξετάσειεν, ἴσως εὐρήσει πλείονα. Τὸ γὰρ ἀρπάζειν καὶ πλεονεκτεῖν ὁμοίον ἐστίν, ἂν τε ἐπὶ χρυ- E σίου, ἂν τε ἐπὶ ἀργυρίου γένηται· ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτῆς διανοίας ἀμφότερα τίκτεται, καὶ ὁ τὸ μικρόν ὑφελόμενος οὐ παραιτήσεται καὶ μέγα ὑφελέσθαι· εἰ δὲ μὴ πάρεστιν, οὐ παρ’ ἐκείνον τοῦτο ἡ γέγονεν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ πράγματος συντυχίαν. Ὁ τὸν πενέστερον ἀδικῶν πένης, οὐκ ἂν, εἴγε ἑδύνατο, καὶ τὸν πλουτοῦντα παρεῖδεν, ἀλλὰ τῆς ἀσθενείας, οὐ τῆς ἐκείνου προαιρέσεως τὸ πρᾶγμα γίνεται λοιπόν. Ὁ δεῖνα ἄρχει, φησὶ, καὶ τὰ τῶν ἀρχομένων ἀρπάζει. Σὺ δὲ οὐχ ἀρπάζεις, εἶπέ μοι; Μὴ γάρ μοι εἶπες, ὅτι ἡ ἐκεῖνος μὲν χρυσίου τάλαντα, σὺ δὲ ὀβολοὺς F δέκα· ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ ἐλεημοσύνῃ ἰοὶ μὲν ἔβαλον χρυσίον, ἡ δὲ δύο λεπτὰ, καὶ οὐδὲν ἑλαττον ἤνεγκεν ἐκείνων. Διὰ τί; Ἡ γὰρ προαίρεσις κρίνεται, καὶ οὐχ ἡ δόσις. Εἴτα ἐπὶ μὲν τῆς ἐλεημο- 677 σύνης ἄξιοις οὕτω δικάζειν τὸν θεόν, καὶ μηδὲν ἑλαττον διὰ τὴν πενίαν ἀποφέρεσθαι, εἰ δύο λεπτὰ καταβάλοις, τῶν μύρια τάλαντα καταθεμένων χρυσίου, ἐπὶ δὲ τῆς πλεονεξίας οὐχ οὕτω; καὶ πῶς ἂν ἔχοι λόγον; Ὡς περ ἐκείνη ἡ δύο λεπτὰ καταβαλοῦσα,

[†] καὼς] + τοῦτο γὰρ δικαίον I. K. Sav. cet. invito Vet. Ὑ εἰ] ὁ C. εἰ om. Veron. ὡ γὰρ] + καὶ C. I. invita Veron. Haec τοῦτο γὰρ ισχ. ἐστὶ desunt in K. Sav. cet. id quippe virtutis est Vet. ἡ καὶ om. K. Post ἀναστάσει add. τοῦτο γὰρ ἰσχυροῦ K. Sav. cet. ὕ ἐστι om. C. καὶ μακρόθυμος—ἐστὶ] εἰ δὲ μακρόθυμος ὧν ἀνέχεται K. Sav. cet. ἡμῖν I. Post πεπλημ. add. οὐκ ἂν ἐφθάνομεν ἀπολλύμενοι K. ἁ πλημμελοῦμεν K. ὁ αὐτοῦ ἦν] ἦν αὐτοῦ C. K. ἑισιῶμεν I. ἁγων K. ἑξετάσειεν I. ἡ γίνεται K. ἡδύνατο C. K. Mox παριδεῖν C. ἡ ἐκεῖνος μὲν χρ. τ.] Sic omnes. χρ. μὲν τ. ἐκεῖνος Edd. ἰοὶ μὲν ἔβαλε χρ. ὁ δὲ K. ἡ δύο] ἡ δύο K.

ἀπὸ τῆς προαιρέσεως οὐδὲν ἔλαττον ἤνεγκεν, οὕτω καὶ σὺ δύο
 λεπτὰ ὑφελόμενος, οὐδὲν ἄμεινον ἐκείνων διάκεισαι, ἀλλ' εἰ δεῖ τι
 καὶ θαυμαστὸν εἰπεῖν, μᾶλλον αὐτῶν πλεονεκτεῖς. Ὡσπερ γάρ (343)
 B καὶ τὴν τοῦ βασιλέως τις μοιχεύσῃ γυναῖκα, ^mκαὶ τὴν τοῦ πένη-
 τος, καὶ τὴν τοῦ δούλου, ὁμοίως ἐστὶ μοιχός, οὐ τῇ διαφορᾷ τῶν
 προσώπων τοῦ ἁμαρτήματος κρινομένου, ἀλλὰ τῇ μοχθηρίᾳ τῆς
 τοῦ τολμήσαντος προαιρέσεως· οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα. Καὶ μάλ-
 λον ἐγὼ μοιχὸν ἂν εἴποιμι τὸν εἰς τὴν τυχεύσαν μοιχευόμενον,
 ἢ τὸν εἰς τὴν βασιλίδαν αὐτήν· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ὥρα
 καὶ πολλὰ ⁿἕτερα ἦν τὰ ἐπισπώμενα, ἐνταῦθα δὲ οὐδέν· ὥστε
 μᾶλλον οὗτος ἂν εἴη μοιχός. Πάλιν, μέθυσον ἐκείνον ἂν εἴποιμι
 μᾶλλον τὸν τῷ φαύλῳ οἴνῳ προσκεχρημένον· οὕτω καὶ πλεονέ-
 C κτην τὸν μηδὲ ^oτῶν μικρῶν καταφρονοῦντα. Ὁ μὲν γὰρ τὰ
 πολλὰ ἀρπάζων τῶν μικρῶν ἴσως καταφρονήσειεν ἂν· ὁ δὲ τὰ
 μικρὰ ῥύφελόμενος, τῶν μεγάλων οὐδαμῶς· ὥστε μᾶλλον οὗτος
 κλέπτῃς ἐστίν. Ὁ γὰρ μὴ καταφρονῶν ἀργυρίου, πῶς ἂν χρυ-
 σίου καταφρονήσειεν; Ὡστε ὅταν τῶν ἀρχόντων κατηγορῶμεν,
 τὰ ἡμέτερα ^qαὐτῶν ἀναλογισώμεθα, καὶ εὐρήσομεν μᾶλλον ἡμᾶς
 αὐτοὺς καὶ κλέπτοντας καὶ πλεονεκτοῦντας πλέον ἐκείνων, εἰ μὴ
 τῷ πράγματι, ἀλλὰ τῇ προαιρέσει ταῦτα κρίνομεν, ὥσπερ οὖν
 D καὶ κρίνειν δίκαιον. Εἰπὲ γάρ μοι, εἴ τις προσενεχθείη τὰ τοῦ
 πένητος λαβὼν, ἕτερος δὲ τὰ τοῦ πλουσίου, οὐχ ὁμοίαν ἀμφό-
 τεροι ^rτινύνουσι δίκην; Τί δέ; ὁ φονεὺς οὐχ ὁμοίως ἐστὶ φονεὺς,
 ἂν τε ἀνάπηρον καὶ πένητα, ἂν τε πλούσιον καὶ καλὸν ἀποκτεί-
 νῃ; Ὅταν οὖν εἴπωμεν, ὅτι ὁ δεῖνα τοῦ δεινός τὸ χωρίον ἤρπα-
 σεν, ἐννοήσωμεν τὰ ἑαυτῶν, καὶ οὕτως οὔτε τοὺς ἄλλους ^sκατα-
 κρινοῦμεν, καὶ τὸν θεὸν θαυμασόμεθα τῆς μακροθυμίας, καὶ οὐκ
 ἀγανακτήσομεν, ὅτι ἡ κρίσις οὐκ ἔρχεται ἐπ' αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ
 E ὀκνηρότεροι ἐσόμεθα πρὸς τὴν τῶν κακῶν ἐργασίαν. Ὅταν γὰρ
 ἴδωμεν τοῖς αὐτοῖς ὑπευθύνους ὄντας καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς, οὐκέτι
 ὁμοίως δυσχερανοῦμεν, ἀλλ' ἀποστησόμεθα τῶν ἁμαρτημάτων,
 καὶ ἐπιτευξόμεθα τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
 κυρίῳ ἡμῶν, ^vμεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα,
 κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.

¹ ἔλαττον] + ἐκείνων C. Mox σὺ om. K. ^m καὶ—πένητος om. C. ⁿ ἕτερα om. C. ^o τῶν om. K. ^p ὑφαιρούμενος C. ἀφαιρ. K. ^q αὐτῶν om. C. Mox ἡμᾶς superscript. in I. ^r τινύνουσι omnes. τίσουσι Edd. ^s κατακρίνομεν ex corr. C. κατακρίνομεν... θαυμασόμεθα... ἀγανακτήσωμεν I. ^t ἁμαρτημάτων C.I. ἀλλ' ἀποστησόμεθα—κυρίῳ ἡμῶν] οὐκοῦν ἀποστῶμεν τοῦ δυσχεραίνειν, καὶ ἀποστησόμεθα τοῦ ἁμαρτάνειν, καὶ τῶν μ. ἐπιτευξόμεθα ἁγ. χάριτι καὶ φ. τοῦ κ. ἡ. Ἰ. Χρ. K. ^v μεθ' οὗ—πνεύματι] φ μετὰ πατρὸς καὶ ἁγίου πνεύματος Mor. Ben. invitis libris.

ΛΟΓΟΣ Δ.

678

¹ Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. ² Σὺ οὖν κακοπάθησον, ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου Β πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· ὁ γὰρ σοι ὁ κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.

ΦΕΡΕΙ ¹ μὲν ἐν θαλάσῃ πολὺ τὸ θάρσος τῷ μαθητῇ τὸ τὸν διδάσκαλον ἐν ναυαγίῳ γενέσθαι καὶ διασωθῆναι· οὐ γὰρ ἡγήσεται λοιπὸν ἀπὸ τῆς οἰκείας ἀμαθίας συμπίπτειν τοὺς C χεიმῶνας, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως· τοῦτο δὲ εἰς ψυχαγωγίαν οὐ μικρόν. Φέρει δὲ καὶ ἐν πολέμοις τῷ ταξιάρχῃ ² προτροπὴν τὸ τὸν στρατηγὸν τρωθέντα ὀράν, καὶ ἀνενεγκόντα πάλιν. Οὕτω δὲ καὶ ³ τοῖς πιστοῖς φέρει τινὰ παραμυθίαν τὸ τὸν ἀπόστολον ⁴ πολλὰ παθεῖν δεινὰ· οὐ γὰρ ἂν, εἰ μὴ τοῦτο ἦν, τὰ αὐτοῦ πάθη διηγείτο. Ὁ γὰρ Τιμόθεος ἀκούων, ὅτι ὁ τοσαῦτα δυνάμενος καὶ πάσης τῆς οἰκουμένης κρατήσας, ἐν δεσμοῖς ἐστὶ καὶ ⁵ ἐν θλίψεσι, ⁶ καὶ οὐκ ἀσχάλλει οὐδὲ δυσχεραίνει D ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐγκαταλειφθεὶς, εἰ καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ ἔπαθεν, οὐκ ἂν ἡγήσατο ἀνθρωπίνης τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀσθενείας, οὐδὲ διὰ τὸ μαθητὴς εἶναι καὶ ἐλάττων ⁷ τοῦ Παύλου, ὅπου γε καὶ ὁ (344) ⁸ διδάσκαλος ταῦτα ἔπαθεν, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ πράγματος φύσιν ταῦτα πάντα συμβεβηκέναι. Καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ⁹ τοῦτο εἰργάσατο, καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα διηγῆται, ἵνα αὐτὸν ῥώσῃ καὶ ἀνακτήσῃται. Ὅτι γοῦν τοῦτου ἕνεκεν τοῦτο ἐποίει, διηγησάμενος αὐτοῦ τὰς θλίψεις καὶ ¹⁰ τοὺς πειρασμοὺς, ἐπήγαγε· “Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” Τί E λέγεις; ¹¹ καθαιρεῖς ἡμᾶς τῷ φόβῳ; εἶπες ὅτι δέδεσαι, ὅτι ἐν θλίψει ¹² εἶ, ὅτι πάντες σε ἀπεστράφησαν· καὶ ὥσπερ εἰρηκῶς ὅτι οὐδὲν πέπονθας δεινόν, οὐδὲ ὑπὸ τινων ἐγκατελείφθης, οὕτως

1 CAP. II. v. 1—7.

HOM. IV. ¹ σὺ οὖν om. I. ² μὲν] + καὶ K. ³ τροπὴν I. ⁴ τοῖς om. K. ⁵ πολλὰ παθεῖν] ἀκούειν πολλὰ παθόντα K. Post δεινά add. καὶ ὑπ' οὐδενὸς τούτων (+ μὴ K.) καταμαλακισθῆναι K. Sav. cet. ⁶ αὐτοῦ I. τὰ αὐτοῦ —ἀκούων] Τιμόθεον τὰ αὐτοῦ π. δ. ἀκούων γὰρ K. ⁷ ἐ ἐν om. K. ⁸ καὶ om. I. Mox ἐγκαταλειφθεὶς idem. ⁹ τοῦ om. K. ¹⁰ διδάσκαλος] + αὐτοῦ I. ταῦτα om. K. ¹¹ τοῦτο] Sic I. Vet. ταῦτα Edd. τ. εἰργάσατο καὶ om. C.K. inclusum a Sav. Mox τοῦτο pro ταῦτα C. ¹² τὸν πειρασμὸν I.K. ¹³ καθαιρεῖς] κατέσεισας K. Sav. cet. ¹⁴ εἶ om. I.

ἐπάγεις, “Σὺ οὖν, τέκνον ^ρμου, ἐνδυναμοῦ;” Εἰκότως· ὅτι ⁹ταυτὰ σε μᾶλλον ἐνεδυναμωσεν, ἢ [†]ἐκείνα. Εἰ γὰρ ἐγὼ Παῦλος ταῦτα ⁵πάσχω, πολλῶ μᾶλλον σὺ ταῦτα φέρειν ὀφείλεις· εἰ ὁ διδάσκαλος, πολλῶ μᾶλλον ὁ μαθητής. Καὶ μετὰ πολλῆς τῆς φιλοφστοργίας τὴν παραίνεσιν προσάγει, τέκνον αὐτὸν καλῶν, [†]καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ, “τέκνον ἐμόν.” Εἰ τέκνον εἶ, φησί, τὸν πατέρα μιμοῦ· εἰ τέκνον εἶ, ἐνδυναμοῦ οἷς εἶπον· μᾶλλον δὲ οὐκ ἀπὸ τῶν διηγημάτων ^νμόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ ⁶⁷⁹Χριστοῦ. “Ἐνδυναμοῦ γὰρ, φησὶν, ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” ^κδιὰ τῆς χάριτος ^υτοῦ Χριστοῦ, φησί. ²Τουτέστι, στήθῃ γενναίως, οἶδας τὴν παράταξιν. Ἐπεὶ καὶ ἀλλαχοῦ λέγων, ²“Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα,” οὐχὶ καταβάλλων αὐτοὺς λέγει, ἀλλὰ διεγείρων. ³Νῆφε, φησί, γρηγόρει, ἔχε τὴν χάριν τοῦ ^βκυρίου συμμαχοῦσαν καὶ συναγωνιζομένην, πολλῇ τῇ προθυμίᾳ καὶ τῇ προαιρέσει τὰ παρὰ ^εσεαυτοῦ εἰσφερε. “Καὶ ἡκουσας παρ’ ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις.” Πιστοῖς, οὐ ζητητικοῖς, οὐ συλλογιστικοῖς· ^απιστοῖς, τοῖς μὴ προδιδούσι τὸ κήρυγμα. “^Α ^Βἡκουσας,” οὐχ ^ασυνεζήτησας· ³“Ἡ πίστις γὰρ ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος θεοῦ.” Τί ἐστι, “διὰ πολλῶν μαρτύρων;” Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, οὐ λάθρα ἡκουσας οὐδὲ κρυφῇ, ἀλλὰ πολλῶν παρόντων, μετὰ παρρησίας. Οὐκ εἶπεν, εἰπέ, ἀλλὰ, “παράθου,” ^εκαθάπερ ἐπὶ θησαυροῦ βασιλικοῦ τὸ παρατιθέμενον ἐν ἀσφαλείᾳ [†]παρακατατίθεται. Πάλιν φοβεῖ τὸν μαθητὴν καὶ ἀπὸ τῶν ἄνω καὶ ἀπὸ τῶν κάτω. ^εἌλλ’ οὐ πιστοῖς μόνον λέγει, “παράθου” τί γὰρ ὄφελος, ὅταν πιστὸς μὲν ^ηᾖ, μὴ δύνηται δὲ ^Сκαὶ εἰς ἐτέρους ἐξάγειν τὴν διδασκαλίαν; ὅταν αὐτὸς μὲν μὴ προδῇ τὴν πίστιν, ἐτέρους δὲ μὴ κατασκευάζῃ τοιοῦτους; Δύο τοίνυν ἔχειν χρὴ τὸν διδάσκαλον, καὶ πιστὸν εἶναι, καὶ διδασκτικόν. Διὰ τοῦτό φησιν, “Οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι.”

2 Ephes. vi. 12.

3 Rom. x. 17.

^ρ μου ἐνδ.] ἐνδ. ἐν τῇ χάριτι Κ. ⁹ ταῦτα post σε transp. C. post ἐνεδυναμωσεν I. [†] ἐκείνα] Sic C.I. ἐκείνα ἂν εἶπον Κ. ἐκείνον Edd. ⁵ πάσχω] πάσχω ὑποφέρω Κ. [†] καὶ om. I. Veron. ^ν μόνον] + τοῦτο βούλεται Κ. ^κ Χριστοῦ omnes. Edebatur θεοῦ. ^υ διὰ] τουτέστι διὰ Κ. Sav. cet. Mox φησὶ om. iidem. ³ τοῦ] τῆς τοῦ Κ. κυρίου pro Χριστοῦ I. ² τουτέστι om. Κ. ³ νῆφε, φ.] οὐκοῦν νῆφε Κ. οὐκοῦν νῆφε, φ. Sav. cet. ^β κυρίου] + συνεργοῦσαν καὶ C. ^ε σεαυτοῦ I. Κ. ^α πιστοῖς] + ποίοις; Κ. Sav. cet. ^ε καθάπερ] + γὰρ Κ. Statim βασιλικοῦ assumptum ex K. Cat. Vet. Mox τὸ παρακατατίθ. C. [†] παρακατατίθεται] + οὕτω ποιεῖ αὐτὸς λέγων, παράθου Κ. ^ε ἄλλ’ οὐ—παράθου] σὺ δὲ ἀκούων ταῦτα, μὴ ἀπλῶς πιστοῖς παρατίθεσθαι τὴν διδασκαλίαν νομίσῃ· ἐκείνους γὰρ πιστοὺς λέγων ἀνίσταται, τοὺς δὲ τοῖς πλησίον δυναμένους τῆς ὠφελείας μεταδιδόναι Κ. ^η ᾖ, μὴ δ. δέ] εἰμι, οὐ δυνατὸς δὲ I. Statim καὶ accessit ex I. K. Cat.

“Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Βαβαί, πόσον τὸ ἀξίωμα, στρατιώτην εἶναι τοῦ Χριστοῦ. Ἐννόησον τοὺς ^κ βασιλέας τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ¹ καὶ πῶς μέγα τι εἶναι νομίζουσιν οἱ ὑπ’ αὐτῶν στρατευόμενοι. Εἰ τοίνυν τὸ κακοπαθεῖν βασιλικὸν στρατιώτου, τὸ μὴ κακοπαθεῖν οὐκ ἔστι στρατιώτου. “Ὡστε οὐ χρὴ ^μ δυσχεραίνειν” τοῦτο γάρ ^D ἔστι στρατιώτου· ἀλλὰ δυσχεραίνειν, εἰ μὴ κακοπαθοίης. “Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. ^ν Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.” Ταῦτα εἶρηται μὲν πρὸς Τιμόθεον, λέγεται ^ο δὲ πρὸς πάντα διδάσκαλον καὶ μαθητὴν δι’ ἐκείνου. Μηδεὶς τοίνυν ἀπαξιούτω τῶν τὴν ἐπισκοπὴν ἐχόντων ταῦτα ἀκούων, ἀλλ’ ἀπαξιούτω μὴ ταῦτα πράττων. “Ἐὰν ἀθλῇ ^ρ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.” Τί ἐστιν, “ἐὰν ^E μὴ νομίμως;” Οὐκ, ἐὰν εἰς τὸν ἀγῶνα ^ρ εἰσέλθῃ, ἀρκεῖ τοῦτο, οὐδὲ ἐὰν ἀλείψῃται, οὐδὲ ἐὰν συμπλακῇ, ἀλλὰ ἂν μὴ πάντα τὸν τῆς ἀθλήσεως νόμον φυλάττῃ, καὶ τὸν ἐπὶ σιτίῳ, καὶ τὸν ἐπὶ σωφροσύνης καὶ σεμνότητος, καὶ τὸν ἐν παλαίστρᾳ, καὶ πάντα ἀπλῶς ^ι διεξέλθῃ τὰ τοῖς ἀθληταῖς προσήκοντα, οὐδέποτε στεφανοῦται. Καὶ ὅρα τοῦ Παύλου τὴν σοφίαν· ἀθλήσεως καὶ στρατιωτῶν ^ε ἐμνήσθη, τὸ μὲν, ^ι ὥστε ἐτοιμοὺς εἶναι πρὸς σφαγὰς καὶ φόνους καὶ αἵματα, ^ν τὸ δὲ, καρτερικῶς ἵνα πάντα ^F φέρῃ καὶ γενναίως, ἵνα διαπαντὸς ἐν ἀσκήσει ᾗ. “Τὸν κοπιῶντα γεωργόν, ^ω φησὶ, δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.” Εἶπεν ἀπὸ τῶν αὐτοῦ παραδειγμάτων, εἶπεν ἀπὸ τοῦ διδασκά- 680
λου λέγει λοιπὸν ^α ἀπὸ τῶν κοινῇ συμβαινόντων, τῶν ἀθλητῶν, τῶν στρατιωτῶν καὶ τίθησιν ἐκεῖ τὰ ἔπαθλα, ^ν τὸ μὲν, ἵνα (345) ἀρέσῃ τῷ στρατολογήσαντι· τὸ δὲ, ἵνα στεφανωθῇ. Καὶ λέγει ^α καὶ τρίτον ὑπόδειγμα, ὃ μάλιστα αὐτῷ ἀρμόζει· τὸ μὲν γὰρ τοῦ στρατιώτου καὶ ^α τοῦ ἀθλητοῦ καὶ τοῖς ἀρχομένοις κατὰ λ-

¹ εἶναι] + φησὶ K. Post Χριστοῦ add. τὸν κακοπαθοῦντα· ὅσον δὲ τοῦτο idem.
^κ βασιλέας pro βασιλεῖς omnes. ¹ καὶ accessit ex omnibus. Mox ὑπ’ αὐτῶν I.K. ὑπ’ αὐτὸν Veron. ὑπ’ αὐτοὺς C. Sav. cet. Post στρατευόμενοι add. καὶ ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ παραδείγματος εἴση σαφῶς οἷον ἐκείνο K. ^μ δυσχεραίνειν] + εἰ τις κακοπαθεῖ K. + εἰ κακοπαθεῖς Cat. Sav. cet. Mox κακοπαθοίη K. ^ν ἐὰν—τις om. I. ^ο δὲ] + καὶ K. Cat. Mox πάντα καὶ δ. K. Sav. cet. ^ρ τις] + φησὶν K. Sav. cet. ^ρ εἰσέλθῃ] + μόνον C.K. Mox ἂν pro ἐὰν bis iidem. ^ι διεξέλθῃ] Sic C.I. Cat. ἂν μὴ ἐξέλθῃ K. διέλθοι Edd. ^ε ἐμνημόνευσε C. Cat. ^ι ὥστε] ὡς τὸ K. Statim ἐτοιμοὺς C.I.K. Cat. Veron. Vet. ἐτοιμον Sav. cet. Mox καὶ αἵματα om. C. ^ν τὸ δὲ καρτερικῶς ἵνα π. φ. (φ. π. Cat.) καὶ γενναίως] Sic Cat. Edebatur τὸ δὲ (+ ὡς K.) καρτερικὸν (—κοὺς C.I.) (+ καὶ C.) ἵνα π. γενναίως φ. ^ω φησὶ om. K. ^α ἀπὸ] καὶ ἀπὸ K. Sav. cet. ^ν τὸ μὲν—τὸ δὲ] τοῦτο μὲν λέγων, ἵνα τῷ στρ. ἀρέσῃ, τοῦτο δὲ K. ^α καὶ om. K. ^α τοῦ] τὸ τοῦ Edd. τὸ om. C.I. Cat.

ληλον, τὸ δὲ τοῦ γεωργοῦ λοιπὸν ὁ γὰρ διδασκάλῳ. Μὴ ὡς
στρατιώτης, μηδὲ ὡς ἀθλητὴς μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ὁ γεωργός. Ὁ
γεωργὸς οὐχ ὁ αὐτοῦ ἐπιμελεῖται μόνον, ἀλλὰ ὁ τῶν καρπῶν
καὶ τῆς γῆς· ἡ τοῦτέστιν, οὐ μικρὰν ἀμοιβὴν τῶν πόνων καρ-
B ποῦται καὶ ὁ γεωργός. Ἐνταῦθα καὶ τοῦ θεοῦ τὸ ἀνενδύει
δείκνυσιν, καὶ τὴν ἀντίδοσιν τῆς διδασκαλίας, ἡ καὶ πρᾶγμα εἶπε
κοινόν. Ἰσπερ, φησὶν, ὁ γεωργὸς οὐκ ἀνόνητα πονεῖ, ἀλλὰ
πρὸ τῶν ἄλλων αὐτὸς ἀπολαύει τῶν πόνων τῶν οἰκείων, οὕτω
καὶ ὁ διδάσκαλος εἰκός. Ἡ τοῦτο, ἡ περὶ τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς
διδασκάλους φησὶν. Ἄλλ' οὐκ ἔχει λόγον· πῶς ἡ γὰρ; οὐχ
ἀπλῶς γεωργὸν εἶπεν, ἀλλὰ τὸν κοπιῶντα· οὐδὲ ἀπλῶς τὸν
κάμνοντα, ἀλλὰ τὸν κοπτόμενον. Ἐνταῦθα καὶ πρὸς τὴν
C μέλλουσιν ἵνα μηδεὶς δυσχεραίνει, ἡδη, φησὶν, ἀπολαμβάνει· ἡ ὅτι
ἐν αὐτῷ τῷ κόπῳ ἡ ἀντίδοσις. Ἐπεὶ οὖν τὰ παραδείγματα
ἔθηκε, ἡ τὸ τῶν στρατιωτῶν, ὁ καὶ ἀθλητῶν, καὶ γεωργῶν, καὶ
πάντα ἀπλῶς αἰνιγματωδῶς, ὁ Οὐδεὶς, φησὶ, στεφανοῦται, ἐὰν
μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Καὶ ὁ εἰπὼν, ὁ Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν
δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν, ἐπήγαγε· ὁ Νόει ὁ
λέγω· ὁ γὰρ σοὶ ὁ θεὸς σύνεστιν ἐν πᾶσι. Τούτων ὁ γὰρ ἕνεκεν
ταῦτα εἴρηται ἐν παροιμίᾳ καὶ παραβολῇ.

Εἶτα πάλιν τὸ φιλόστοργον αὐτοῦ ὁ δεικνύς, οὐ παύεται
D ἐπενυχόμενος αὐτῷ, ὅτε ὡς ὑπὲρ γνησίου τέκνου δεδοικώς, καὶ
φησὶ· ὁ Μνημόνευε ὁ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγεμένον ἐκ νεκρῶν,
ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ
μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος. Τίνος ἕνεκεν ἐνταῦθα ὁ τούτου
μέμνηται; Μάλιστα μὲν ὁ οὖν καὶ πρὸς τοὺς αἰρετικούς ἀποτει-
νόμενος, ὅμα δὲ καὶ ἀνακτῶμενος αὐτὸν, καὶ δεικνύς τῶν παθημά-
των τὸ ὁ κέρδος, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν ὁ Χριστὸς

4 v. 8, 9.

ἡ τῷ δ.] τοῦ διδασκάλου. τοῦτο δὲ εἶπεν ἵνα K. ὁ γεωργός] + ὑπὲρ τῶν
διδασκόμενων πονῆται K. Statim ὁ γὰρ γ. idem. ὁ αὐτῷ I. μόνον om. I.
Cat. ὁ τῶν κ. καὶ] Sic C.I.K. Cat. καὶ τῶν κ. Edd. ἡ τοῦτέστιν] δηλῶν
διὰ τούτου ὡς K. ὁ καὶ om. I. ἡ καὶ π. εἶπε] π. εἰπὼν K. Sav. cet.
ἡ ὡς περ, φ.] ὡς περ, φ. I. ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν K. ὁ τῶν δ.—φησιν]
περὶ τὸν δ. εἰκὸς γίνεσθαι. τοῦτο γοῦν αἰνιττόμενος, τὸ τοῦ γεωργοῦ παράδειγμα
ἔλαβεν. οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὡς περὶ τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς δ. τινεὶ τὸ λεγόμενον ἐξεῖλη-
φασιν K. ἡ γὰρ] + σκόπει δὲ K. ἡ ἐνταῦθα—μηδεὶς] οὐκ ἂν δὲ οὕτως
εἶπεν, εἰ περὶ τοῦ τιμᾶσθαι εἰπὲν τι ἐβούλετο· μάλλον δὲ τοῦτο ἐνταῦθα καὶ πρὸς
τ. μ. εἶπεν, ἵνα μηδεὶς τῆς ἀντιδόσεως ταμεινομένης K. Mox ἡ ὅτι om. idem.
ἡ τὸ om. K. ὁ καὶ] τῶν bis K. ὁ οὐδεὶς, φ.] εἶπεν, οὐδεὶς K. ὁ εἰπὼν]
πάλιν K. ὁ δ.] δ K. et ex corr. I. Mox κύριος pro θεός I.K. ὁ γὰρ] Sic
C.I. γὰρ Edd. τούτων—εἶτα om. K. ὁ δεικνύς, οὐ π.] δεικνύει διὰ τούτου·
οὐ π. γὰρ K. ὁ Ἰ. Χρ. pro Χρ. ἡ omnes. ὁ τούτου] τοῦ Χριστοῦ K.
ἡ οὖν superscript. in I. ὁ κέρδος] + μόνον (+ οὐχ] ex corr. rec.) γὰρ τοῦτο
λέγει K.

διὰ πάθους τὸν θάνατον κατηγωνίσαστο. Τοῦτο μνημόνευε, φησί, καὶ ἔξεις παράκλησιν ἱκανήν. “Μνημόνευε, φησί, *Χριστὸν Ἰησοῦν ἐγγεγεμμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ.” Ἦδη Ε γὰρ ἐξ ἐκείνου ἤρξαντο τινες τὴν οἰκονομίαν ἀνατρέπειν, ἐπαισχυνόμενοι τῷ μεγέθει τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας. Τοιαῦτα γὰρ ἦν ἃ εὐηργέτησεν ἡμᾶς ὁ θεός, ὥς τοὺς ἀνθρώπους αἰσχύνεσθαι περιάπτειν αὐτὰ τῷ θεῷ, καὶ ἀπιστεῖν ὅτι τοσοῦτον κατέβη. “Κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου,” ὁ φησί. Πανταχοῦ τοῦτο τίθησι τῶν ἐπιστολῶν ἑλέγων, “κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου,” ὁ ἐπειδὴ αὐτῷ πείθεσθαι ἐχρῆν, ὁ καὶ ἐπειδὴ καὶ ἕτεροι ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι ἕτερα. “Ἐν ᾧ κακοπαθῶ, φησί, μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος.” Πάλιν παρ’ ἑαυτοῦ τὴν παραμυθίαν εἰσάγει, πάλιν τὴν προτροπὴν. “Καὶ τί τὸ βλάβος δύο τοῦτοις παραμυθεῖται; ὁ Τί γὰρ ὄφελος, εἰ δειξῇς τὸν διδάσκαλον 681 κακοπαθοῦντα, ἁλλ’ ἐπ’ οὐδενὶ χρησίμῳ; ὁ Τί οὖν τὸ χρήσιμον καὶ τὸ θαυμαστόν; “Ἁλλ’ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται.” Ἐἰ μὲν γὰρ κοσμικοὶ ἦμεν στρατιῶται, φησὶν, ἡ ὁ πόλεμον ἐπολεμοῦμεν αἰσθητὸν, ἴσχυε ταῦτα τὰ δεσμὰ ὁ τὰς χεῖρας κατέχοντα· νῦν δὲ τοιοῦτους ἡμᾶς ἐποίησεν ὁ θεός, ὡς μηδὲν καταγωνίζεσθαι. Δεσμοῦνται μὲν γὰρ αἱ χεῖρες, ἁλλ’ οὐχ ἡ γλῶττα· ὁ γλῶτταν γὰρ οὐδεὶς δῆσαι δύναται, ἁλλ’ ἡ δειλία μόνον καὶ ἀπιστία· ὡς Β ἂν ὁ ταύτην μὴ ἔχωμεν, καὶ περιβάλλῃς δεσμὰ, τὸ κήρυγμα οὐ δέδεται. Ὁ οἶον, γεωργόν τις εἰ δὴσῃ, τὸν σπόρον ἐνεπόδισε, τῇ χειρὶ γὰρ σπείρει· διδάσκαλον εἰ δὴσῃς, τὸν λόγον οὐκ ἐνεπόδισας· τῇ γλῶττῃ γὰρ σπείρει, οὐ τῇ χειρὶ. Ὁ οὐχ ὑποβάλλεται δεσμῷ ὁ λόγος ὁ ἡμέτερος· ἡμῶν γὰρ δεδεμένων, ἐκεῖνος λέλυται καὶ τρέχει. Πῶς; φησὶν. “Ὅτι ἰδοὺ καὶ δεδεμένοι κηρύττομεν. Τοῦτο εἰς προτροπὴν τῶν λελυμένων· εἰ ἡμεῖς δεδεμένοι κηρύττομεν, πολλὰ μᾶλλον ὑμᾶς τοὺς λελυμένους C τοῦτο ποιεῖν χρή. Ἦκουσας ὅτι ὡς κακοῦργος ταῦτα πάσχω· μὴ κατηφὴς γένη. Πολὺ γὰρ τὸ θαῦμα, ὁ δεδεμένον τὰ τῶν

* Χρ. ἱ. ἱ. Χρ. Κ. ὁ ὡς] + καὶ Κ. ὁ φησί om. Κ. ὁ λέγων] δλων ἱ. ὁ ἐπειδὴ] ἡ ἐπειδὴ Κ. Sav. cet. ὁ καὶ] ἡ Κ. Sav. cet. Statim καὶ om. Κ. ὁ ἐν φ] ἐν ἱ. ὁ καὶ τί—παραμυθεῖται] καὶ δύο τοῦτοις τὸν ἀποστολὴν ἀλείφει, τῷ τε εἰδέναι κακοπαθεῖν, καὶ τῷ μὴ (μὴ superscript. a corr. rec. in Κ.) ἐπ’ οὐδενὶ χρησίμῳ τοῦτο (+ προσέχειν Κ.) ποιῆσαι οὐτῶ μὲν (+ γὰρ Κ.) κερδανέ, ἐκεῖνος δὲ καὶ βλαβήσεται Κ. Sav. cet. ὁ τί] + καὶ Κ. ὁ ἁλλ’ (+ οὐκ Veron.) ἐπ’ οὐδενὶ μὲν, ἐπ’ οὐδενὶ δὲ Κ. Sav. cet. ὁ τί—θαυμαστόν] ἁλλ’ ἐκεῖνο θαυμαστόν, εἰ ἐπὶ τινι χρησίμῳ (ἐπὶ τῇ χρήσιμον Κ.), εἰ ἐπ’ ὠφελείᾳ τῶν διδασκομένων Κ. Sav. cet. ὁ εἰ μὲν γὰρ] τοῦτέστιν, εἰ μὲν Κ. Sav. cet. ὁ εἰ] εἰς C. εἰ om. Κ. ὁ τὰς] τὰ Cat. Mox μηδὲν pro μηδενὶ ex Cat. Vet. receptum. ὁ γλῶτταν] καὶ γλ. ἱ. Mox ἁλλ’ ἡ δειλία Edd. ὁ ταύτην μὴ] μὴ ταῦτα Κ. ὁ οἶον] σκόπει δὲ Κ. ὁ οὐχ ὑπ.] οὐ τοῖνον ὑπ. Κ. οὐχ ὑπ. τοῖνον Sav. cet. δεσμῷ om. ἱ. ὁ δεδεμένον] + ὄντα Edd. ὄντα om. C.

λελυμένων ποιεῖν, δεδεμένον πάντων περιγενέσθαι, δεδεμένον καταγωνίζεσθαι τοὺς δεδεκότες. Θεοῦ γάρ ἐστιν ὁ λόγος, οὐχ (346) ἡμῶν· δεσμὰ δὲ ἀνθρώπινα θεοῦ λόγον περιβαλεῖν οὐ δυνήσεται.
⁵ “Ταῦτα ἑπάσχω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς.” Ὑπὲρ τούτου γάρ, φησί, ὡς πάντα ὑπομένω, διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, “ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας D τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.” Ἰδοὺ ἡ καὶ ἄλλη προτροπή· ὡς οὐχ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ, φησὶν, ἀλλ’ ὑπὲρ τῆς ἐτέ-
 ρων σωτηρίας ταῦτα ὑπομένω. Ἐξὸν ἦν ἀκινδύνως ζῆν, ἐξὸν ἦν μηδὲν τούτων πάσχειν, εἴγε τὰ ἑμαυτοῦ ἐσκόπον. Ἀλλὰ διὰ τίνα ταῦτα ἑπάσχω; Ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων ἀγαθῶν, ἵνα ἄλλοι τύχωσι ζωῆς αἰωνίου. Τί οὖν καὶ ἑπαγγέλλῃ; Οὐχ ἀπλῶς εἶπε, διὰ τούτου, ἀλλὰ, “διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς.” Εἰ ὁ θεὸς αὐτοὺς ἐξελέξατο, πάντα ἡμᾶς δεῖ πάσχειν ὑπὲρ αὐτῶν. “ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι.” Τῷ εἰπεῖν, “καὶ αὐτοὶ,” ὥσπερ E καὶ ἡμεῖς, φησί· καὶ γὰρ καὶ ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐξελέξατο. “Ὡς περ δι’ ἡμᾶς ὁ θεὸς ἔπαθεν, οὕτω καὶ ἡμεῖς δι’ ἐκείνους· ὥστε ἀνταπό-
 δοσίς ἐστι τὸ πρᾶγμα, σοὺ χάρις. Ἐπὶ ἡμῶν τοῦ θεοῦ χάρις ἦν, οὐ γὰρ ἵπρὸ εὐ παθῶν εὐηργέτησεν· ἐπὶ δὲ ἡμῶν ἀντίδοσις· πρὸ εὐ παθόντες ἡμεῖς παρὰ τοῦ θεοῦ, πάσχομεν ὑπὲρ τούτων ὧν πάσχομεν. “ἵνα σωτηρίας ἡμεῖς τύχωσι.” Τί λέγεις; ποίας σωτηρίας; Ὅ ἐαυτῷ αἷτιος μὴ ὧν σωτηρίας, ἀλλὰ ἀπολλύμενος, ὡς ἐτέρῳ σωτηρίας αἷτιος γίνῃ; Διὰ τοῦτο προσέθηκεν, οὐ ταύ-
 F τῆς, φησὶν, ἀλλὰ “τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,” τῆς ὄντως σωτηρίας. “Μετὰ δόξης αἰωνίου.” Ὁδυνηρὰ τὰ παρόντα, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς γῆς· κατηφῆ τὰ παρόντα, ἀλλὰ πρόσκαιρα· ἀηδίας μεστὰ καὶ 682 ὀδύνης, ἀλλὰ μέχρι σήμερον καὶ αὔριον μόνον. Τὰ μέντοι χρη-
 στά οὐ τοιαῦτα, ἀλλ’ αἰώνια, ὅτι ἐν οὐρανῷ. Ὅντως ἐκείνη δόξα, αὕτη δὲ ἀτιμία.

Ῥεῖα γάρ μοι, ἀγαπητέ· οὐκ ἔστι δόξα ἡ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλ’ ἡ

5 v. 10.

¹ ἑπάσχω] πάσχει δὲ K. ταῦτα π. δ. τ. ἐκλεκτοὺς om. C. Ὑπὲρ διὰ—ἐκλεκτοὺς] δ καὶ δηλῶν ἑπάγει, διὰ τοῦτο ταῦτα ὑπομένω πάντα. διὰ τοῦτο, ποῖον; διὰ τοὺς ἐ. φησὶν K. Ὑπὲρ πάντα] ταῦτα I. Statim ὑπομένω omnes. πάσχω Edd. x Ἰησοῦ om. I. Ὑπὲρ καὶ om. I. Ὑπὲρ ὡς εἴπῃ, οὐχ (mox om. φησὶν) K. ἑπάσχω] + θέλεις μαθεῖν K. ἑπαγγέλλῃ] + ἵνα μᾶλλον προθυμότεροι γίνωνται K. εἰ] δηλῶν διὰ τούτου ὅτι εἰ K. τῷ] τὸ C.I. ὡς ὥσπερ—φησὶ] ὥσπερ (ὥσαντι om. Sav. cet.) δεικνύοντες ἐστὶ καὶ λέγοντες, ὡς καὶ ἡμεῖς K. Sav. cet. ὥσπερ] καὶ ὥσπερ iidem. οὐ pro οὐχ omnes. ἡμῶν] μόνου I. ἡμῶν γὰρ K. ἵπρὸ εὐ παθῶν] εὐ παθῶν I.K. προεπαθῶν Edd. Mox προεπαθόντες Edd. προμαθόντες (+ τοῖνυν K.) I.K. ἡμῶν I. Ὅ ἐαυτῷ] Sic Veron. δε σαυτῷ C. ὡς αὐτῷ I. σεαυτῷ K. ὁ σεαυτῷ Sav. cet. ὡς ἐτέροις C.K. Vet. αἷτιος om. K. τῆς om. I.K. ὅτι] καὶ K. ῬΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι ἀληθινὴν δόξαν, καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι, οἱ ἄγιοι ἔχουσιν· καὶ περὶ τῆς δόξης τοῦ ἀποστόλου καὶ Νέωνος. θεῖα—ἀγαπητέ] ἐντεῦθεν, ἀγαπητέ, μαρτυρεῖ (sic) ὅτι K. ἡ ἐπὶ] ἡ ἐπὶ K.

ὄντως δόξα ἐν οὐρανοῖς ἐστίν. Εἰ ἡ δὲ τις δοξάζεσθαι βούλεται, ἀτιμαζέσθω· ἢ τις ἀνέσεως βούλεται ἐπιτυχεῖν, θλιβέσθω· εἰ τις διαπαντὸς εὐδοκιμεῖν καὶ τρυφᾶν, τὰ πρόσκαιρα διαπνέτω. Ὅτι δὲ ἡ ἀτιμία δόξα ἐστίν, ἡ δὲ δόξα ἀτιμία, φέρε, κατὰ δύναμιν τοῦτο παραστήσωμεν, ἵνα τὴν ὄντως δόξαν ἴδωμεν. Ὁὐκ ἐστίν ἐπὶ γῆς δοξάζεσθαι· εἰ ἡ δὲ βούλει δοξάζεσθαι, δι' ἀτιμίας. Καὶ φέρε ἐπὶ τῶν δύο προσώπων τοῦτο ἐξετάσωμεν, Β ἐπὶ τοῦ Νέρωνος καὶ τοῦ Παύλου. Ἐκείνος τὴν δόξαν εἶχε τοῦ κόσμου, οὗτος τὴν ἀτιμίαν. Πῶς; Τύραννος ἦν ἐκεῖνος, πολλὰ κατωρθώκως, τρόπαια στήσας, πλοῦτον ἔχων ἐπιρρέοντα πανταχόθεν, στρατόπεδα ἄπειρα, τὸ πλεόν τῆς οἰκουμένης μέρος ὑποταγμένον, τὴν βασιλίδά πόλιν ὑποταγμένην, τὴν σύγκλητον ἅπασαν ὑποκύπτουσαν, τὰ βασίλεια αὐτά. Ἐν λαμπρῷ τῷ σχήματι ὑπὸ ῥήει· εἴτε ὀπλίζεσθαι ἔδει, χρυσῷ καὶ λίθοις τιμίοις ὀπλιζόμενος ἐξῆει· εἴτε ἐν βεῖρήνῃ, ἀλουργίδα περικείμενος. Πολλοὺς τοὺς δορυφόρους, πολλοὺς τοὺς ὑπασπιστάς C εἶχε· γῆς καὶ θαλάττης δεσπότης ἦκουεν, αὐτοκράτωρ, Αὔγουστος, Καῖσαρ, βασιλεὺς, καὶ πολλὰ ἕτερα ὀνόματα τοιαῦτα, ἅπερ κολακείαν ἐπενόει καὶ θεραπείαν· καὶ οὐδὲν ἐνέλιπεν ὅλως τῶν εἰς δόξαν, ἀλλὰ σοφοὶ καὶ δυνάσται καὶ βασιλεῖς αὐτὸν ἔτρεμον, καὶ ἐδεδοίκεσαν τὸν ἄνδρα. Καὶ γὰρ καὶ ἄλλως ὡμός τις καὶ ἰταμός εἶναι ἐλέγετο. Οὗτος καὶ θεὸς εἶναι ἐβούλετο, καὶ πάντων κατεφρόνει τῶν εἰδώλων, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπὶ πάντων θεοῦ, καὶ ὡς θεὸς ἐθεραπεύετο. Τί ταύτης τῆς δόξης D κρεῖττον; μᾶλλον δὲ ἡ τί τῆς ἀτιμίας χεῖρον; Ἀλλ' οὐκ ἰοῦδα πῶς ὑπὸ τῆς ἀληθείας προϋδραμε τὸ στόμα, καὶ πρὸ τῆς κρίσεως τὴν ψῆφον ἤνεγκε. Τέως δὲ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν ὑπόνοιαν τὸ πρᾶγμα ἐξετάσωμεν, κατὰ τὴν τῶν ἀπίστων, κατὰ τὴν κολακείαν. Τί μείζον εἰς ἡ δόξης λόγον τοῦ καὶ θεὸν ἰνομισθῆναι αὐτόν; Μεγάλη ὄντως ἀτιμία, τὸ ἄνθρωπον ὄντα τοιαῦτα λυττᾶν· ἀλλὰ τέως κατὰ τὴν τῶν πολλῶν ὑπόνοιαν τὸ πρᾶγμα ἐξετάσωμεν. Οὐδὲν τοίνυν ὅτι ἐλιπεν αὐτῷ εἰς δόξαν τὴν ἄνθρω-

ἡ δὲ τις] τις οὖν K. εἰ] + δὲ C. Mox ἐπιτυχεῖν omnes. τυχεῖν Edd.
 οὐκ] εἰ οὐκ ex corr. I. δὲ om. K. εἰ—δοξάζεσθαι om. I. καὶ] +
 ὅτι δόξα ἐστὶ δι' ἀτιμίας K. καὶ erasum in I. ὑποταγ.] ὑπὸ χεῖρα K.
 ὑπὸ ῥήει I. τιμίοις om. I. K. ἐξῆει] Sic C. K. Eclog. (Tom. xii.
 p. 684 D.) ἔξειαι Edd. βεῖρήνῃ] + καθῆσθαι K. Sav. cet. Post περικεί-
 μενος add. ἐκάθητο iidem. ἅπερ om. K. καὶ om. K. Mox ἐνέλιπεν C.
 ἀλλὰ] + καὶ K. Sav. cet. ἐδεδοίκεσαν C. K. —κεισαν Edd. οὗτος
 om. C. τί om. I. ἰοῦδα] ὅπως K. Mox προέδραμε idem. δόξης
 λόγον pro λόγον δόξης omnes. ἰνομισθῆναι] + μόνον Veron. ὄντως]
 + τοῦτο Edd. repugnantiū libris. τὸ πρᾶγμα] τοῦτο C. ἀλλὰ—ἐξετά-
 σωμεν om. K. ἐλιπεν I. K. ἔλειπεν C. ἐνέλιπεν Edd.

πίνην, ἀλλ' ὡς θεὸς παρὰ πάντων ἐθεραπεύετο. Ἄλλα ῥ' ἀντεπεξ-
 E ἀγάγωμεν αὐτῷ καὶ τὸν Παῦλον, εἰ δοκεῖ. Κίλιξ ὁ ἄνθρωπος
 ἦν ὅσον δὲ Κιλικίας καὶ Ῥώμης τὸ μέσον, πάντες ἴσασι^α σκυ-
 τοτόμος, πένης, τῆς ἔξωθεν σοφίας ἄπειρος, ἧ' Εβραῖστί μόνον (347)
 εἰδὼς, γλωτταν διασυρομένην παρὰ πάντων, καὶ μάλιστα παρὰ
 τῶν Ἰταλῶν. Οὐ γὰρ οὕτω τοὺς τὴν βάρβαρον, οὔτε τὴν
 Ἑλλάδα, οὔτε ἄλλην τινὰ ἔχοντας γλωτταν διασύρουσιν, ὡς
 ἵτην Σύρων· αὕτη δὲ πολλὴν ἔχει τὴν κοινωνίαν πρὸς ταύτην.
 F Εἰ γὰρ τὴν Ἑλλάδα τὴν θαυμαστὴν καὶ καλὴν διαπτύουσι,
 πολλῶ μᾶλλον τὴν Ἑβραίων. Ἄνθρωπος πολλάκις ἐν λιμῷ
 ζήσας, καὶ κοιμηθεὶς πεινῶν, ἄνθρωπος Ἰγυμνός, οὔτε ὅτι περι-
 683 βάλοιτο ἔχων^β· Ἐν δὲ ψεῖ καὶ γυμνότητι,^γ φησὶν^δ οὐ ταῦτα
 δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δεσμοῖς^ε μετὰ ληστῶν, μετὰ γοήτων,
 μετὰ τυμβωρύχων, μετὰ ἀνδροφόνων αὐτοῦ ἐκείνου κελεύσαντος
 ἐβέβλητο, καὶ ἐμαστιζέτο ὡς κακοῦργος, ὅπερ οὖν καὶ αὐτὸς
 φησι. Τίς οὖν λαμπρότερος; οὐχὶ ἐκείνου μὲν οὐδὲ ὄνομα
 ἴσασιν οἱ πολλοὶ, τοῦτον δὲ καὶ Ἕλληνας καὶ βάρβαροι καὶ
 Σκύθαι καὶ οἱ πρὸς αὐτὰ τῆς οἰκουμένης τὰ τέρματα καθ'
 B ἐκάστην ἄδουσι τὴν ἡμέραν; Ἄλλα μήπω τὰ νῦν, ἀλλὰ τὰ τότε
 ἐξετάσωμεν. Τίς ἦν λαμπρότερος; καὶ τίς ἐπιδοξότερος; ὁ
 τὴν ἄλυσιν περικείμενος, καὶ δεδεμένος ἐλκόμενος ἐκ τοῦ δεσμο-
 τηρίου, ἢ ὁ τὴν ἀλουργίδα περικείμενος, καὶ ἐκ τῶν βασιλείων
 προῖων; Ὁ δεδεμένος πάντως. Πῶς; Ὅτι ἐκεῖνος μὲν καὶ
 στρατόπεδα ἔχων, καὶ ἐν λαμπρῷ τῷ σχήματι προκαθήμενος,
 ἅπερ ἤθελεν οὐκ ἴσχυεν ἀνύειν^ζ ὁ δὲ δεσμώτης, καὶ ὡς κακοῦρ-
 γος, καὶ ἐν εὐτελεῖ σχήματι, αὐθεντικώτερον πάντα ἐπραττε.
 Πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; Ἐκεῖνος ἔλεγε, μὴ διασπείρης τὸν λόγον
 τῆς εὐσεβείας· οὗτος ἔλεγεν, οὐκ ἀνέχομαι· οὐδὲ γὰρ δέδεται ὁ
 C λόγος τοῦ θεοῦ. Καὶ διέπτυσεν ὁ Κίλιξ, ὁ σκηνοποιὸς, ὁ
 δεσμώτης, ὁ πένης, ὁ ἐν λιμῷ ζῶν, τὸν ἀπὸ τῆς Ῥώμης, τὸν
 πλούσιον, τὸν βασιλείοντα, τὸν πάντων κρατοῦντα, τὸν μυρίους

^α 2 Cor. xi. 27.

Ῥ ἀντεπεξαγάγωμεν] Sic C. -εξάγωμεν I.K. ἀντεξετάσωμεν Eclog. Edd.
 α Ἑβραῖστί]+λέγειν K. ἱ παρὰ om. K. β γὰρ]+οὐχ C. γ τὴν] τῶν C.
 δ ταύτην]+καὶ μὴ θαυμάσης ὅτι ταύτην διέπτυνον K. Sav. cet. ε τὴν] τῶν C.
 ζ ἄνθρωπος] αὐτὸς οὖν οὗτος ὁ διὰ τὴν κακισμένην γλώσσαν διαπτύμενος, ἄν-
 θρωπος ὢν K. Ἰ γυμνός—μόνον] τοσοῦτον γυμνός ὡς μηδὲ ὅτι π. ἔχει, ὁ μὴ
 ταῦτα μόνον K. η διψεῖ] Sic C.I. ψύχει Edd. θ δεσμοῖς]+γεγονώς K.
 Sav. cet. Statim μετὰ γὰρ λ. iidem. ι ἐβέβλητο] ἐγκέλειστο K. κ τίς
 οὖν λ.] λ. ἦν τοῦ δεσμώτου πολλῶ καὶ ἐπιδοξότερος K. λ ἄδουσι καθ' ε.
 ἡμέραν C. μ μήπου C. Mox ἀλλὰ om. ante corr. K. ν τίς—ἐπιδοξότερος]
 τίς τοῖνον λ. ἦν; τίς περιδοξότερος K. ς καὶ om. Sav. cet. ζ ἴσχυεν K.
 ι καὶ om. K. Sav. cet. θ δ σκ. ὁ δ.] Sic C.I. Vet. δ δ. δ σκ. Edd. δ σκ.
 om. K. ι πάντα C. Mox ἴσχυε idem.

μυρία παρέχοντα· καὶ τοσούτων ὄντων στρατοπέδων, οὐδὲν ἴσχυσε. Τίς ἄρα λαμπρὸς ἦν; τίς σεμνός; ὁ ἐν δεσμοῖς νικῶν, ἢ ὁ ἐν ἀλουργίδι νικώμενος; ὁ κάτω ἐστὼς καὶ βάλλων, ἢ ὁ ἄνω καθήμενος καὶ βαλλόμενος; ὁ ἐπιτάττων καὶ καταφρονούμενος, ἢ ὁ ἐπιταττόμενος καὶ ^mοὐδένα λόγον ἔχων τῶν ἐπιταγμάτων; ὁ μόνος ὢν καὶ περιγινόμενος, ἢ ὁ μετὰ μυρίων στρατοπέδων ἡττώμενος; ⁿἈπῆρχετο ὁ βασιλεὺς, τοῦ δεσμώτου κατ' αὐτοῦ τρό- D παιον στήσαντος. Εἶπε οὖν μοι, ποίας ἂν τις ^oἠβουλήθη μερίδος εἶναι; Μὴ γάρ μοι τὰ μετὰ ταῦτα εἶπης, ἀλλὰ τέως ἐκείνα ἐξέτασον· ^pτῆς ποίας μερίδος ἂν τις ἠθέλησεν εἶναι, τῆς τοῦ Παύλου, ἢ τῆς τοῦ Νέρωνος; οὐ λέγω κατὰ τὸν τῆς πίστεως λόγον, τοῦτο γὰρ δῆλον, ἀλλὰ κατὰ τὸν τῆς δόξης καὶ τῆς σεμνότητος καὶ τῆς λαμπρότητος. Εἴ τις εὐγνώμων, τοῦ Παύλου ἔφησεν ἂν. Εἰ ^qγὰρ τὸ νικᾶν τοῦ νικᾶσθαι λαμπρό- E τερον, ^rἐκείνος ἐπίδοξος. Καὶ οὐπω ^sτοῦτο μέγα, ὅτι ἐνίκησεν, ἀλλ' ὅτι ἐν τοιοῦτῳ σχήματι τὸν ἐν τοιοῦτῳ ἐνίκησε. Πάλιν γὰρ ἐρῶ, καὶ οὐ παύσομαι τὰ αὐτὰ λέγων· ἄλυσιν περιέκειτο, καὶ τὸν ἀναδεδεμένον τὸ διάδημα ^tἐβαλλε. Τοιαύτη τοῦ Χριστοῦ ἡ δύναμις· ἄλυσιν τὸν στέφανον ἐνίκα τὸν βασιλικόν, καὶ λαμπρότερον τοῦτο ἐκείνου τὸ σχῆμα ἐδείκνυτο· ^uράκια περιέκειτο ^vαὐχμῶντα, ἅτε δεσμωτήριον οἰκῶν, καὶ μᾶλλον τῆς ἀλουργίδος πάντας ἐπέστρεφε πρὸς τὰ περικείμενα αὐτῷ δεσμά· ἐπὶ γῆς ^fεἰσθήκει κατεχόμενος ^wκαὶ κάτω νεύων, καὶ τὸν ἐπ' ὀχήματος χρυσοῦ ἅπαντες ἀφέντες ἐκείνῳ προσεῖχον· εἰκότως. Τὸ μὲν γὰρ συνηθείας ἦν, βασιλέα ἰδεῖν ^xἐπὶ ζεύγους καθήμενον λευκοῦ· τοῦτο δὲ ξένον καὶ παράδοξον, δεσμώτην ὁρᾶν μετὰ τοσαύτης 684 παρρησίας βασιλεῖ διαλεγόμενον, μεθ' ὅσσης ὁ βασιλεὺς πρὸς ἀνδράποδον οἰκτρὸν καὶ ταλαίπωρον. Ὅχλος περιεστήκει πολλὸς, καὶ δούλοι πάντες τοῦ βασιλέως ἦσαν· ἐθαύμαζον δὲ οὐ τὸν δεσπότην ^yτὸν αὐτῶν, ἀλλὰ τὸν νικῶντα τὸν δεσπότην ^zτὸν αὐτῶν· ὃν ἅπαντες ἐδεδοίκεσαν καὶ ἔτρεμον, τοῦτον μόνος ὢν ^bκατεπάτει ἐκείνος.

^cΕἶδες καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς δεσμοῖς πόση ἡ λαμπρότης; τί ἂν τις εἴποι τὰ μετὰ ταῦτα; ^dΕκείνου μὲν οὐδὲ τὸ μνῆμα δῆλον·

^m μηδένα I. ⁿ ἀπῆρχετο] + οὖν K. Sav. cet. ^o ἠβουλήθη K. ^p τῆς assumptum ex omnibus. ^q γάρ] δὲ K. ^r ἐκείνος] ὁ δὲ πλείον ἴσχετο ἐκείνου, ὡς περ εἰδείξαμεν, οὗτος K. ^s τοῦτο] τὸ ante corr. K. ^t ἐβαλλε K. Sav. cet. Statim τοιαύτη γὰρ τοῦ I. ^u αὐχμῶντα] αὐχμῶν ἦν K. ^w καὶ om. C.I. erasum in K. ^x ἐπὶ ζ.] ἐπ' ὀχήματος ζ. I. ^y ὅσσης] + ἂν C. Floril. p. 528. (Tom. xii. p. 664 D.) ^z τὸν om. K. Flor. ^a τὸν accessit ex C.I.K. Flor. Statim καὶ ὢν K. Sav. cet. ^b κατεπάτησεν I. ^c εἶδες καὶ] Sic C.K. εἶδε (sic) I. ἴδε Edd. vidisti Vet. Max πολλὰ pro πόση I.

οὗτος δὲ πάντων βασιλέων ^δλαμπρότερον ἐν αὐτῇ κεῖται τῇ
 Β βασιλίδι, ἔνθα καὶ ἐνίκησεν, ἔνθα καὶ τὸ τρόπαιον ἔστησεν.
 Ἐκείνου κᾶν μνησθῇ τις, μετὰ ψόγου μέμνηται, καὶ τῶν οἰ-
 κείων· καὶ γὰρ ἀσελγῆς λέγεται γεγενῆσθαι· τούτου μετ'
 εὐφημίας ἡ μνήμη πανταχοῦ, οὐ ^επαρ' ἡμῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ (348)
 τοῖς ἐχθροῖς. Ἐ'Όταν γὰρ ἐκλάμπῃ ἡ ἀλήθεια, ^hοὐδὲ οἱ ἐχθροὶ
 ἀναισχυντεῖν ἔχουσιν· εἰ γὰρ καὶ μὴ τῆς πίστεως ἔνεκεν αὐτὸν
 θαυμάζουσιν, ἀλλὰ τῆς παρρησίας, ἀλλὰ τῆς ἀνδρείας. Οὗτος
 ἐν τοῖς ἀπάντων στόμασι πανταχοῦ καθ' ἐκάστην ἡμέραν στε-
 C φανούμενος ἀνακηρύττεται· ἐκείνος ¹δὲ βαλλόμενος ψόγοις καὶ
 κατηγορίαις. Ποῖα τοίνυν ^kτὰ λαμπρά; Ἀλλὰ γὰρ ἔλαθον
 ἀπὸ ^lτοῦ ὄνυχος τὸν λέοντα ἐπαιῶν, δέον τὰ ὄντως εἰπεῖν.
 Τίνα δὲ ταῦτά ἐστι; Τὰ ἐν τοῖς ^mοὐρανοῖς· πῶς ἤξει μετὰ τοῦ
 βασιλέως τῶν οὐρανῶν, μετὰ λαμπροῦ τοῦ σχήματος· πῶς ὁ
 Νέρων στήσεται τότε κατηφῆς, στυνγνός. Εἰ δὲ δοκῶ σοι
 ἄπιστα λέγειν καὶ ⁿκαταγέλαστα, σὺ καταγέλαστος ^oεἶ. Εἰ
 γὰρ ἀπιστεῖς τοῖς μέλλουσιν, ἀπὸ τῶν φθασάντων πίστευσον.
 Οὕτω τῶν στεφάνων ὁ καιρὸς, καὶ τοσαύτης ἀπέλαυσε τιμῆς ὁ
 ἀθλητής· ὅταν ὁ ἀγωνοθέτης ^pἔλθῃ, πόσης ^qἀπολαύσεται τιμῆς;
 D Ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις ξένος ^rἦν καὶ παρεπίδημος, καὶ οὕτω θαυμά-
 ζεται· ὅταν ἐν τοῖς ἰδίοις ^sᾖ, τίνος οὐκ ἀπολαύσεται ἀγαθοῦ;
 Νῦν ^t“ἡ ζωὴ ἡμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ,” καὶ
 ὅμως τῶν ζώντων ^uμᾶλλον ὁ τεθνηκὼς ἐνεργεῖ καὶ τιμάται· ὅταν
 ἔλθῃ αὐτὴ ἡ ζωὴ ἡμῶν, τίνος οὐ μεθέξει; τίνος οὐκ ἐπιτεύξεται;
 Διὰ τοῦτο ταύτης αὐτὸν τῆς τιμῆς ^vἐποίησεν ἀπολαῦσαι ὁ θεὸς,
 οὐκ ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐδεῖτο. Εἰ γὰρ ἐν σώματι ὦν κατεφρόνει τῆς
^wπαρὰ τῶν πολλῶν δόξης, πολλῷ μᾶλλον ἀπαλλαγεὶς τοῦ σώ-
 E ματος. Οὐ διὰ τοῦτο δὲ ἐποίησεν αὐτὸν ἀπολαῦσαι μόνον, ἀλλ'
 ἵνα οἱ τοῖς μέλλουσιν ἀπιστοῦντες κᾶν ἐκ τῶν παρόντων ἐνά-
 γωνται. Λέγω ὅτι ἤξει Παῦλος μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν οὐρα-
 νῶν, ^xὅτε ἀνάστασις ἔσται, ὅτι μυρίων ἀπολαύσει τῶν ἀγαθῶν.
 Ἀλλ' οὐ ^yπιστεῖν ὁ ἄπιστος· οὐκοῦν ἀπὸ τῶν παρόντων πι-

⁷ Col. iii. 3.

^d λαμπρότερον C.I. -ρος Edd. ^e οικείων] + ὦν K. Statim καὶ γὰρ καὶ ἄ.
 K. Sav. cet. ^f παρ' Sic C.K. γὰρ Edd. ^g ὅταν γὰρ ἐκλ.] οὕτω λάμπει K.
^h οὐδέ οἱ] ὅτι οὐδέ K. ⁱ δὲ om. I. ^k τὰ om. C.I. ^l τοῦ om. C.K. in-
 clusum a Sav. ^m οὐρανοῖς] + ἀγαθὰ C. ⁿ καταγελᾷς I.K. ^o εἶ] +
 γελῶν τὰ μὴ γελῶτος ἀξία K. Sav. cet. ^p ἔλθῃ C.K. Flor. Edebatu r ἔλθοι.
^q ἀπ. τιμῆς] αὐτῆς ἀπ. K. τιμῆς eras. in I. ^r ἦν καὶ] Sic C.I. ἦν, ξένος
 καὶ K. Sav. cet. ἦν, ξένος ἦν καὶ Veron. Mox ἐπιτεύξεται pro ἀπολαύσεται K.
^s μᾶλλον ὁ τ. pro ὁ τ. μᾶλλον omnes. ^t οὐκ ἐπ.] οὐ κατατρυφήσει K.
^v ἐποίησεν ἀπ. pro ἀπ. ἐποίησεν omnes. ^w παρὰ om. K. Mox οὐ διὰ τοῦτο
 —μόνον om. idem. ^x ὅτε] Sic Edd. quom Vet. ὅτι Codd. ^y πιστεῖν]
 + φησὶν K. Mox μελλόντων pro παρόντων idem.

στεύσει. ²Λαμπρότερος τοῦ βασιλέως ὁ σκηνοποιὸς, ἐντιμότερος τοῦ βασιλέως· οὐδεὶς βασιλεὺς τῆς Ῥώμης γενόμενος, τοσαύτης ἀπέλause τιμῆς· ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς ἐρριμμένος ἔξω που κείται, ὁ δὲ τὸ μέσον κατέχει τῆς πολέως, καθάπερ ³βασιλεύων καὶ ζῶν. F Ἀπὸ τούτων πίστευσον καὶ περὶ τῶν μελλόντων. Εἰ ἐνταῦθα, ἔνθα ἡλαύνετο, ἔνθα ἐδιώκετο, τοσαύτης ⁴ἀπέλause τιμῆς, ὅταν ἔλθῃ, τί ἔσται; Εἰ ὅπου σκηνοποιὸς ἦν, οὕτως ἐγένετο λαμπρὸς, 685 ὅταν ἔλθῃ ἀντιλάμπων ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτίσι, τί ἔσται; Εἰ μετὰ τοσαύτης εὐτελείας, τοσαύτης μεγαλοπρεπείας περιεγένετο, ὅταν ἔλθῃ, ⁵τί ἔσται; Μὴ ἔνι φυγεῖν τὰ πράγματα; Τίνα οὐκ ἐντρέπει τὸ τὸν σκηνοποιὸν ἐντιμότερον γενέσθαι τοῦ πάντων βασιλέων μᾶλλον θαυμασθέντος; Εἰ ἐνταῦθα τὰ ὑπὲρ φύσιν ἐγένετο, πολλῶ μᾶλλον ἐν τῷ μέλλοντι. Πίστευσον, ἄνθρωπε, τοῖς παροῦσιν, ⁶εἰ μὴ θέλεις τοῖς μέλλουσι· πίστευσον, ἄνθρωπε, τοῖς ὀρωμένοις, εἰ μὴ βούλει τοῖς ἀοράτοις· μᾶλλον δὲ πίστευσον τοῖς ὀρωμένοις· οὕτω γὰρ καὶ τοῖς ἀοράτοις πιστεύ- B σεις. Εἰ δὲ οὐ θέλεις, εὐκαιρον τὸ τοῦ ἀποστόλου εἰπεῖν, ⁷“εἰ Καθαροὶ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ αἵματος ὑμῶν” ἅπαντα γὰρ ὑμῖν διεμαρτυράμεθα, καὶ οὐδὲν ⁸ἐνελίπομεν τῶν ὀφειλόντων λεχθῆναι· ὑμεῖς ⁹ἑαυτοὺς αἰτιάσασθε, καὶ λογιεῖσθε τὴν ἐν τῇ γεέννῃ τιμωρίαν. ¹⁰Ἡμεῖς δὲ, ὡς τέκνα ἀγαπητὰ, Παύλου μιμηταὶ ¹¹μὴ κατὰ τὴν πίστιν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν βίον γενώμεθα. Ἵνα τύχωμεν δόξης ἐπουρανίου, ¹²καταπατήσωμεν τὴν ἐνταῦθα δόξαν· μηδὲν ἡμᾶς ¹³ἐφέλκεσθω τῶν παρόντων ἀπάντων· καταφρονήσω- C μεν τῶν ὀρωμένων, Ἵνα τῶν οὐρανίων τύχωμεν· μᾶλλον δὲ καὶ τούτων ¹⁴ἐπιτευξόμεθα δι' ἐκείνων, πλὴν προηγουμένως ἔστω ὁ σκοπὸς ἐκείνων ἐπιτυχεῖν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιοθῆναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(349)

ΛΟΓΟΣ Ε.

¹Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν· εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ²ἀρνησόμεθα, κακεῖνος ³ἀρνήσεται ἡμᾶς· εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνή-

⁸ Act. xx. 26.

¹ CAP. II. v. 11—14.

² λαμπρ.] + φανείται K. ³ βασιλεύων] Sic C.K. Flor. βασιλεὺς I. βασι-
λεὺς ὧν Edd. ⁴ ἀπολαύει C. ⁵ τί ἔσται] τίνας οὐ (οὐ om. Mor. Ben.)
περίσται K. Sav. cet. ⁶ εἰ μὴ—μέλλουσι om. I. Veron. Mox ἄνθρωπε
om. C.K. ⁷ καθαρὸς εἰμι ἀπὸ I. ⁸ ἐνέλειψε C. ⁹ ἑαυτοῖς K. ¹⁰ ἡμεῖς]
ὑμεῖς omnes. Statim ὡς I. Vet. ¹¹ μὴ] οὐ C. Mox γινόμεθα I.
¹² καταπατύσωμεν I. ¹³ ἐφέλκεται K. ¹⁴ ἐπιτευξόμεθα C.K. —ξώμεθα Edd.
Hom. V. ¹⁵ ἀρνησόμεθα] + αὐτὸν K.

TOM. VI.

D d

σασθαι ἡ γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται. Ταῦτα ὑπομίμησκε, δια-
μαρτυρούμενος ἐνώπιον τοῦ κυρίου, μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν
χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκούοντων.

ΠΟΛΛΟΙ τῶν ἀσθενεστέρων ἀνθρώπων πρὸς μὲν τὸν τῆς
Ε πίστεως τόνον ὁ οὐκ ἰσχύουσιν, ὁ οὐδὲ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐλπίδος
φέρουσι· τὰ παρόντα δὲ ἐπιζητοῦσι, καὶ ἀπὸ τούτων τὰ μέλ-
λοντα χαρακτηρίζουσιν. Ἐπεὶ οὖν τὰ ἑμὲν ἐνταῦθα θάνατος
ἦν, βάσανοι, δεσμά· αὐτὸς δὲ φησιν, ὅτι εἰς ζωὴν αἰώνιον ἤξου-
σιν· οὐκ ἂν δέ τις ἐπίστευσεν, ἀλλ' εἶπεν ἂν ὅτι, ὅτε ζῶ, ἀπο-
θνήσκω, καὶ ὅταν ἀποθάνω, ζῶ; ἐν τῇ γῇ μοι οὐδὲν ἐπαγγέλλη,
καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ δίδως; τὰ μικρὰ οὐ δίδως, καὶ τὰ μεγάλα
παρέχεις; ἵνα μηδεὶς ταῦτα ἐννοῇ, ἀναμφίβολον ποιεῖται τὴν
F κατασκευὴν, ἢ προκαταβάλλων μὲν αὐτὸ ἤδη, καὶ τεκμήρια δι-
δούς· τὸ γὰρ, “Μνημόνευε Χριστὸν Ἰησοῦν ἐγηγερμένον ἐκ
νεκρῶν,” τοῦτό ἐστιν, ὅτι μετὰ θάνατον ἠνέστη. “Πιστὸς
οὖν ὁ λόγος,” ρησὶν, ὅτι ὁ ζωῆς οὐραίου τυχὼν, καὶ αἰωνίου
686 τεύχεται. Ἡ ἰσότης πιστός; “Εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, ἴψῃ,
καὶ συζήσομεν.” Εἰπέ γάρ μοι, ἐν τοῖς σκυθρωποῖς κοινωνοῦμεν
αὐτῷ· καὶ ἐν τοῖς κόποις ἔχουσι, καὶ ἐν τοῖς χρηστοῖς οὐκέτι;
Ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἂν οὐδὲ ἄνθρωπος ποιήσῃ, τὸν ἐλόμενον
αὐτῷ συναποθανεῖν· καὶ συνθλιβῆναι, εἴ ποτε ἐν ἀνέσει γέννηται,
οὐχ αἰρούμενος αὐτῷ γενέσθαι κοινωνόν. Πού δὲ συναπεθά-
νομεν; Ὁ τοῦτον λέγει τὸν θάνατον, τὸν τε διὰ τοῦ λουτροῦ,
καὶ τὸν διὰ τῶν παθημάτων· φησὶ γὰρ, ὅτι “Τὴν νέκρωσιν τοῦ
κυρίου ἐν τῷ σώματι περιφέροντες” καὶ, “Συνετάφημεν αὐτῷ
B διὰ τοῦ βαπτίσματος” ἡ καὶ, “Ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος
συνεσταυρώθη” καὶ, “Σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ

2 2 Cor. iv. 10. Rom. vi. 4—6.

ἡ γὰρ om. C. inclusum a Sav. ὁ οὐκ ἰσχύουσιν] ἀπαγορεύουσιν K. Sav.
cet. ὁ οὐδὲ] οὐ (enatum e kai?) K. Mox οὐ φέρουσι idem. ἑμὲν om.
in text. I. Mox β. καὶ δεσμά C. αὐτὸς δὲ φ.] ὁ δὲ Χριστὸς ἔλεγεν K.
Statim ὅτι ζωὴν αἰ. ἔξουσιν I.K. ἐπίστευσεν] + ἀπλῶς K. ὅτι ὅτε ζῶ]
Sic I. Veron. ὅτι ὥσπερ τὰ ζῶα C. Vet. τί λέγεις; ὅτε ζῶ K. Sav. cet.
ἰ δίδως pro ἐπαγγέλλη et hoc pro illo K. Mox ὑπισχῆ pro παρέχεις K.
ἡ ἵνα] + δὲ I. + τοῖνυν K. Sav. cet. ποιεῖται] + τούτου I.K. Sav. cet.
ἢ προκαταβάλων C. I. αὐτοὺς pro αὐτὸ I. Statim καὶ ἤδη K. Sav. cet.
ἢ ἠνέστη] + νῦν δὲ τὸ αὐτὸ πάλιν δηλῶν φησι K. Sav. cet. οὖν om. K.
Sav. cet. ρησὶν] πιστός, πῶς; K. φησιν om. Sav. cet. ἡ πᾶθεν πιστός
om. K. φησὶ deest in nostris. καὶ—ἔχουσι om. I.K. τὸν]
ᾧστε τὸν K. Sav. cet. καὶ om. I. Veron. οὐχ αἰρούμενος] Sic Cat.
οὐκ ἀρνούμενος I. Veron. οὐ (spatio relicto) C. ἀρνήσασθαι K. Sav. cet. Mox
κοινωνὸς Veron. ὁ τοῦτον—φησὶ γὰρ] ἐν τῷ βαπτίσματι. συνετάφημεν γὰρ
αὐτῷ, φησὶ, διὰ τοῦ βαπτίσματος· τούτου γοῦν καὶ καλεῖ θάνατον. οὐ μόνον δὲ
τὸν διὰ τοῦ λ. θάνατον, ἀλλὰ καὶ τὸν διὰ π. οὕτω προσαγορεύει. φησὶ γὰρ, πάν-
τοτε K. Mox καὶ συνετάφημεν—βαπτίσματος om. idem. ἡ καὶ] + πάλιν K.

θανάτου αὐτοῦ.” Ἐνταῦθα δὲ ^ατὸν τῶν πειρασμῶν ^αλέγει μᾶλλον. Εἰ δὲ αὐτὸν ἀπεθάνομεν, δι’ αὐτὸν ^βοὐ ζήσόμεθα; ^γἈναμφισβήτητον τοῦτό ἐστιν. “Εἰ ὑπομένομεν, ^δφησὶ, καὶ ^εσυμβασιλεύσομεν.” Οὐκ ἀρκεῖ τὸ ἅπαζ ἀποθανεῖν· καθ’ ἑκάστην ἡμέραν ἀπέθνησκεν ὁ μακάριος οὗτος· ἀλλὰ ^εδεῖ πολλῆς ὑπομονῆς, ἧς μάλιστα ἔδει Τιμοθέω. Μὴ γάρ ^βμοι τὰ πρῶτα ^γεἶπες, ἀλλ’ εἰ διαπαντός. ^ιΕἴτα ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους προτρέπει, οὐκ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν κακῶν. Εἰ γὰρ μέλλοιεν τῶν αὐτῶν μετέχειν καὶ οἱ πονηροὶ, οὐκ ^κἔσται παράκλησις· καὶ εἰ μέλλοιεν ὑπομείναντες μὲν συμβασιλεύειν, μὴ ὑπομείναντες δὲ τοῦτο μόνον πάσχειν, τὸ μὴ συμβασιλεύειν, δεῖν ὅτι ^ιμὲν καὶ τοῦτο, πλὴν ἀλλὰ τοὺς πολλοὺς οὐχ ἱκανὸν δακεῖν. ^κΔιὸ τὸ φοβερώτερον λέγει· “Εἰ ἀρνησόμεθα αὐτὸν, ^λκάκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς.” ^μΟὐκ ἐν τοῖς χρηστοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐναντίοις αἱ ^νᾠμοιβαί. Τὸν δὲ ἀρνηθέντα ἐν τῇ ^δβουσιλείᾳ αὐτοῦ ἐνόησατε τί παθεῖν εἰκός. ^ς“Ὁς ᾠρνήσεται με, ^ζφησὶν, ἀρνήσομαι καὶ γὰρ αὐτόν.” Οὐκ ἐξ ἴσης ἢ ^ηἀντίδοσις. ^θἌλλως δὲ οὐδὲ βλάπτομεν αὐτόν. “Εἰ ἀπιστοῦμεν, ^θἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται.” ^ιΤουτέστιν, ^εΕἰ ἀπιστοῦμεν ὅτι ἀνέστη, οὐδὲν ἀπὸ τούτου βλάπτεται ἐκεῖνος· ἀληθὴς ^κἐστι, βέβαιός ἐστιν, ἂν τε εἴπωμεν, ἂν τε μὴ εἴπωμεν. (350) Εἰ τοίνυν οὐδὲν παρ’ ἡμῶν βλάπτεται τῶν ἀρνούμενων, δι’ οὐδὲν ἕτερον ἀπαιτεῖ τὴν ὁμολογίαν ἡμῶν, ἀλλ’ ἢ διὰ ^ντὸ χρήσιμον. Ἐκεῖνος γὰρ ὁ αὐτὸς μένει καὶ ἀρνούμενων καὶ μὴ ἀρνούμενων· “Ἀρνήσασθαι γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται” τουτέστι, μὴ εἶναι. Ἡμεῖς ^κλέγομεν ὅτι οὐκ ἔστιν, εἰ ^λκαὶ τὸ πρᾶγμα οὕτως ἔχει. F

³ Matth. x. 33.

^α τὸν] καὶ τὸν Edd. καὶ om. I. Cat. Vet. ^α λέγει μᾶλλον. εἰ] Sic C. Cat. favente Vet. λέγει. μᾶλλον δὲ εἰ I. Veron. λέγει· μᾶλλον δὲ τοῦτον· καὶ γὰρ ἐν πειρασμοῖς ἦν, ὅτε ταῦτα ἔγραψεν. ^β δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν· εἰ K. Sav. cet. ^β οὐ ζ.] εὐξήσόμεθα I. ^γ ἀναμφ.] εὐδελον· οὐκοῦν ἀναμφίβολον K. ^δ φησὶ om. K. ^ε συμβασ.] + οὐχ ἀπλῶς εἶπε, συμβασ. ἀλλ’, εἰ ὑπομένομεν, δεικνύς ὅτι K. Sav. cet. ^ε ἐκάστην] + γὰρ K. ^ε δεῖ] + καὶ K. ^β μοι] + φησὶ K. Sav. cet. Mox ἀλλ’ αἰεὶ δ. C. ἀλλ’ ἢ δ. I. ^ι εἴτα] + καὶ K. Sav. cet. ^κ ἔσται] ἔστι I. ἔστι τοῦτο K. Sav. cet. ^ι μὲν] + γὰρ K. Mox δάκνειν C. ^μ διὸ] διὰ I. ^ν οὐκ] ἄρα οὐκ K. Sav. cet. ^ν ᾠμοιβαί.] + τίνες δὲ εἰσιν αὐταί; ἀρνήσις ἐν τῇ βασιλείᾳ K. ^ρ ἀρνήσεται] ἐάν ἀρνήσῃται K. Sav. cet. ^ς ἀντίδοσις] + εἰ καὶ οὕτω λέγων δοκεῖ· ἡμεῖς μὲν γὰρ ἀνθρώποι οἱ ἀρνούμενοι, ἐκεῖνος δὲ θεός· ὅσον (ὁσῶ K.) δὲ τὸ μέσον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τί δεῖ λέγειν; K. Sav. cet. ^θ ἄλλως] εἴτα ἄλλως C. I. Statim οὐ pro οὐδὲ I. ἄλλως—αὐτὸν] ἄλλως δὲ ἡμεῖς ἐντεῦθεν ἑαυτοὺς βλάπτομεν, ἐκεῖνον δὲ οὐδαμῶς, οὐδὲ δυνάμεθα. διὰ τοῦτο καὶ ἐπήγαγε τὸ αὐτὸ δηλῶν K. Sav. cet. ^η τουτέστιν—οὐ δύναται om. C. I. ^θ ἐστι, β. ἐστιν] γὰρ ἐστὶ καὶ β. K. ^ι τὸ] + ἡμῖν K. Sav. cet. invita Cat. ^κ λέγομεν] κἂν λέγωμεν K. ^λ καὶ] + μὴ Sav. cet. repugnantibus libris et Vet.

D d 2

ὅτι οὐκ ἔχει φύσιν μὴ εἶναι· οὐ δυνατόν τοῦτ' ἔστιν, εἰς τὸ μὴ εἶναι
 ἡ ἀναχωρῆσαι· αἰεὶ μένει, αἰεὶ ἔστιν αὐτοῦ ἡ ὑπόστασις. Μὴ
 687 τοίνυν ὡς χαριζόμενοι αὐτῷ, οὕτω ^a διακεώμεθα, ἢ ὡς καταβλά-
 πτοντες. Εἴτα, ἵνα μὴ τις νομίση τὸν Τιμόθεον τούτων δεῖ-
 σθαι, ἐπήγαγε· “Ταῦτα ὑπομίμησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον
 τοῦ κυρίου, μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ
 τῶν ἀκουόντων.” Φοβερὸν τοῦτο τὸ ἐπὶ μάρτυρος τοῦ θεοῦ
 λέγειν ^b τότε παραδοῦναι αὐτόν. Εἰ γὰρ ἀνθρώπου μαρτυρίαν
^c καλουμένην οὐκ ἂν τις τολμήσειεν ἀθετῆσαι, πολλῷ μᾶλλον
 θεοῦ. Οἷόν τι λέγω· εἴ τις συνθήκας τιθέμενος ἢ ^d διαθήκας γρά-
 φων βούλεται ἀξιοπίστους μάρτυρας καλέσαι, ἄρα τολμήσει
 B τις ἀναθέσθαι ἐκεῖνα τῶν ἔξωθέν τινι; Οὐδαμῶς· καὶ βούληται,
 δεδοικὼς τὸ τῶν μαρτύρων ἀξιόπιστον, φυλάττεται. ^eΤουτέστι,
 μάρτυρα καλεῖ τὸν θεὸν τούτων τῶν λεγομένων, τῶν πραττο-
 μένων. “Μὴ ^f λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσιμον.” Οὐ τοῦτο μό-
 νον, ἀλλὰ καὶ, “ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων.” ^hΟὐ μόνον
 οὐδὲν κέρδος, ἀλλὰ καὶ βλάβη πολλή. ⁱΤουτέστι, καὶ κατα-
 φρονῶσιν, ὁ θεὸς αὐτοὺς κρινεῖ. ^kΛίχρον γὰρ τὸ πρᾶγμα, καὶ
 αἰεὶ βούλεται ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ ^lμάχεσθαι καὶ λογομαχεῖν.
 C ⁴ “Σπούδαςον σεαυτὸν ^m δόκιμον παραστήσαι τῷ θεῷ, ἐρ-
 γάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.”
ⁿΠανταχοῦ τὸ ἀνεπαίσχυντον. Τί ^oδήποτε πολλὴν περὶ τῆς
 αἰσχύνης ποιεῖται τὴν σπουδὴν; Ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν πολλοὺς ἐπαί-
 σχύνεσθαι καὶ τὸν Παῦλον αὐτόν, ἅτε σκηνοποιὸν ὄντα, καὶ τὸ
 κήρυγμα, ὡς τῶν διδασκάλων ἀπολλυμένων· ὁ Χριστὸς, ^pφῆσιν,
 ἔσταυρώθη, οὗτος ἐμελλεν ἀποκεφαλίζεσθαι, ὁ Πέτρος ^qκατῳθεν
 D ἀνεσκολοπίσθη, ^rκαὶ παρὰ ἀνθρώπων καταπτύστων καὶ ἰταμῶν·

4 v. 15.

^γ οὐκ ἔχει—τοῦτ' ἔστιν] οὐδὲ γὰρ οἶδαμεν τί τὴν οὐσίαν ἔστιν, ὅμως οὐκ ἔχει
 φ. τουτέστιν, οὐ δυνατόν K. ^z ἀναχ.] χωρῆσαι K. αὐτόν χ. Sav. cet.
^a διακεώμεθα I. ^b Haec τότε π. αὐτόν (+τῷ θεῷ K.) accesserunt ex
 C.I.K. Cat. Vet. ^c καλουμένην] γεγεννημένην K. ^d διαθήκην I.K. Post
 γράφων pergīt ἐπ' ὅψει ἀξιοπίστων μαρτύρων] εἰπέ μοι K. sed quorumnam
 verborum vice non constat. ^e τουτέστι] τί ἔστι, διαμαρτυρόμενος K. Sav.
 cet. ^f τὸν θεόν] φησὶ K. Statim τούτων om. K. Sav. cet. ^g λογομάχει K.
^h οὐ μόνον οὐδὲν κ.] ἐπάγει, δεικνὺς ἐνταῦθα ὅτι οὐδὲν κέρδος ἐκ τούτου K. οὐ μ.
 οὐδὲν ἐκ τούτου κ. Sav. cet. ⁱ τουτέστι] ταῦτα τοίνυν ὑπομίμησκε K. Sav.
 cet. ^k λίχρον—αἰεὶ] τί δήποτε καὶ περὶ τοῦ μὴ λογομαχεῖν παραινεῖ; οἶδεν ὅτι
 λίχρον τὸ πρ. καὶ ὅτι αἰεὶ iidem. ^l μάχεσθαι καὶ λ.] μάχεσθαι (+καὶ λ. Sav.
 cet.). ἴν' (ἵνα Sav. cet.) ὅν τοῦτο μὴ γίνηται, οὐχ ἀπλῶς φησὶ μὴ λογομαχεῖν,
 ἀλλὰ φοβερώτερον τὸν λόγον ποιῶν ἐπηγάγεν, ἐπὶ κ. τῶν α. iidem. ^m δοκί-
 μιον C. ⁿ πανταχοῦ—δήποτε om. I. ^o δήποτε] χάριν K. Μοχ παραγ-
 γελίαν pro τὴν σπουδὴν iidem. ^p φῆσιν] γὰρ K. Sav. cet. ^q κατῳθεν]
 κάτω κατατομούμενος I. ^r καὶ] +ταῦτα ἔπαθεν K. Sav. cet.

ἐπειδὴ οὖν οὗτοι ἐκράτουν, μὴ ἐπαισχυνθῆς, ^φησὶ, μηδὲν ὅλως αἰσχύνου πράττειν τῶν εἰς εὐσέβειαν ἰκόντων, καὶ δουλεῦσαι δέη, καὶ ὅτιοῦν παθεῖν. Πῶς ^δὲ γίνεται τις δόκιμος; Ἐργάτης ^ὡν ἀνεπαίσχυντος. ^ωΟ ἔργατης οὐδὲν αἰσχύνεται πράττειν οὕτως οὐδὲ ὁ τοῦ εὐαγγελίου ἐργάτης· πάντα γὰρ ὑφίστασθαι δεῖ. “Ὁρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ^αἀληθείας.” Πολλοὶ γὰρ αὐτὸν παρασπῶσι πάντοθεν καὶ παρέλκουσι· πολλὰ ἔχει ^επιφυόμενα. Οὐκ εἶπεν, ἀπευθύνοντα, ἀλλ’, “ὀρθοτομοῦντα.” ^ετούτέστι, τέμνε τὰ νόθα, καὶ τὰ τοιαῦτα μετὰ πολλῆς τῆς ^εσφοδρότητος ἐφίστασο καὶ ἔκκοπτε· καθάπερ ἐπὶ ἱμάντος τῇ μαχαίρᾳ τοῦ πνεύματος πάντοθεν τὸ περιττὸν καὶ ἀλλότριον τοῦ κηρύγματος ^αἔκτεμνε. ⁵ “Τὰς δὲ βεβήλους ^κκαινοφωνίας περιῖστασο.” Οὐδὲ γὰρ μέχρι τούτου στήσονται. “Ὅταν γάρ τι καινὸν ἐπεισενεχθῇ, αἰεὶ καινοτομίας τίκτει· καὶ ἄπειρος ἡ πλάνη τοῦ ἐξελθόντος τὸν λιμένα τὸν εὐδιον, καὶ ^οοὐδαμοῦ στήσεται. “Ἐπὶ πλείον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, ^εφησὶ, ^εκαὶ ὁ λόγος αὐτῶν, ὡς γάγγραινα, νομὴν ἔξει.” ^εἈκάθεκτον ^εκακὸν, οὐκέτι ἰατρεία κατασχεθῆναι δυνάμενον, ἀλλὰ τὸ πᾶν ^ελυμαίνεται. ^εΔείκνυσιν ὅτι νόσος ἐστὶ, νόσος χαλεπωτέρα. ^εἘνταῦθα τὸ ἀδιόρθωτον αὐτῶν δηλοῖ, καὶ ὅτι ^κοὐχ ἀπλῶς, 688 ἀλλ’ ἐκόντες ἀπεπλανήθησαν· ^εμάλιστα οὗτοί εἰσιν ἀδιόρθωτοι. “^ων ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Φίλητος, ^μφησὶν, ^ωοἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἡστούχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσι τὴν τινων πίστιν.” ^εΚαὶ καλῶς εἶπεν, “ἐπὶ (351) πλείον προκόψουσιν” δοκεῖ ^ογὰρ τοῦτο μόνον εἶναι τὸ δεινόν· ὅρα δὲ πόσα ἐξ αὐτοῦ τίκεται ^εδεινά. Εἰ γὰρ ἤδη ἡ ἀνάστασις, οὐ τοῦτο μόνον ζημιούμεθα, ὅτι τῆς μεγάλης ^εἐκείνης δόξης ὑπεστερήμεθα, ^εἀλλὰ καὶ τὰ τῆς κρίσεως ἀνήρηται, εἰ ἤδη γέ-

5 v. 16.

6 v. 17.

7 v. 18.

^φ φησὶ] + τούτεστι iidem. Statim μηδὲ δ. I. ^ε δὲ om. K. Post δόκιμος add. ἐρμηνεύων φησὶν iidem. ^ω ὡν om. C.I. ^ω δ] ὥσπερ δ. K. ^α ἀληθείας] + καλῶς οὕτως (τοῦτο pro οὕτως Sav. cet.) εἶπε K. Sav. cet. ^ε ἐπ. οὐκ] τὰ ἐπ. καὶ οὐκ iidem. ^ε τούτέστι—πολλῆς] δηλῶν διὰ τούτου, ὅτι δεῖ τέμνεσθαι τὰ ν. τῶν τοιούτων. μετὰ πολλῆς τοίνυν K. ^α ἔκτεμνε] Sic Edd. ἔκκοπτε C.I. Neutrum habet K. ^ε κενόφ. C.I. ^ε οὐδὲ γὰρ] διὰ τί; ὅτι οὐ K. ^ο οὐδαμοῦ στήσεται [ἴσταται C. Cat.]] δεικνύς πῶς οὐδαμοῦ στήσονται, ἐπάγει K. ^ε φησὶ om. K. ^ε ἀκάθεκτον—λυμαίνεται] τί δῆποτε τοῦτο φησιν; ἀκαθ. οἶδε τὸ τοιοῦτο κακόν. ἀπαξ γὰρ ἀψάμενον σώματος, οὐκέτι ἰ. κ. δύναται, ἀλλὰ τῷ παντὶ λ. K. ^ε λυμαίνεται—χαλεπωτέρα] λυμαίνεσθαι δείκνυσιν I. ^ε δείκνυσιν] + ἐνταῦθα C.K. Statim ὅτι ν. ἐστὶν ἡ καινοφωνία, μᾶλλον δὲ νόσου χαλεπωτέρα K. Sav. cet. ^ε ἐνταῦθα τὸ δ.] τὸ δ. δὲ C. διὰ τούτου δὲ καὶ τὸ δ. K. ^κ οὐχ ἀπλῶς] οὐκ ἀνάγκη K. ^ε μάλιστα] ὅθεν καὶ μ. K. Sav. cet. ^μ φησὶν om. K. ^ε καὶ assumtum ex C.I. Vet. ^ο γὰρ] μὲν γὰρ K. Sav. cet. ^ε δεινά om. K. Sav. cet. invita Cat. ^ε ἐκείνης δ. pro δ. ἐκείνης omnes. ^ε ἀλλὰ] ἀλλ’ ὅτι K. ἀλλὰ ὅτι Sav. cet. Mox εἰ ἤδη γέγονε om. K.

Β γονε, καὶ τὰ τῆς ἀντιδόσεως. Εἰ γὰρ ἡδὴ ἡ ἀνάστασις, [†]καὶ ἡ ἀνταπόδοσις. Οὐκοῦν ἀπέλαυσαν μὲν οἱ ἀγαθοὶ τῶν θλίψεων καὶ τῶν ὁδυνῶν [†]κολάζονται δὲ οἱ πονηροὶ, καλῶς γε, [‡]οὐ γάρ; ἐν τρυφῇ ὄντες πολλῇ. Βέλτιον ἦν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάστασις, ἢ ὅτι ἡδὴ [§]ἔστιν. “Καὶ ἀνατρέπουσι, φησί, τὴν τινων πίστιν.” Οὐ πάντων, ἀλλὰ, τινων. Εἰ γὰρ ἀνάστασις οὐκ ἔστι, καὶ τὰ τῆς πίστεως [¶]ἀνατέτραπται [¶]εἰ ἀνάστασις οὐκ ἔστι, κενὸν [‡]τὸ κήρυγμα ἡμῶν, [§]οὐδὲ Χριστὸς ἀνέστη [¶]εἰ δὲ μὴ ἀνέστη, οὐδὲ ἐγεννήθη, οὐδὲ εἰς οὐρανὸν ἀνῆλθεν. Ὅρᾳς πῶς δοκεῖ μὲν C τῇ τῆς ἀναστάσεως ἐναντιοῦσθαι λόγῳ, πολλὰ δὲ συνεφέλλεται δεινά; [†]Τί οὖν; φησὶν οὐδὲν δεῖ ποιεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνατρεπομένων; [‡]“Ὁ μέντοι, φησί, στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην Ἐγνώ κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ, Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα κυρίου.” Δείκνυσιν ὅτι καὶ [¶]πρὶν ἀνατραπῆναι οὐκ ἦσαν βέβαιοι [¶]οὐ γὰρ [‡]ἂν ἀνετράπησαν ἀπὸ τῆς πρώτης προσβολῆς, ὥσπερ οὖν [¶]οὐδὲ D Ἀδὰμ πρὸ τῆς ἐντολῆς βέβαιος ἦν. Οἱ [¶]γὰρ πεπηγότες οὐ μόνον οὐδὲν πᾶσχουσιν ὑπὸ τῶν ἀπατεῶνων, ἀλλὰ καὶ θαυμάζονται. Καὶ στερεὸς, φησί, καὶ θεμέλιος. Οὕτως ἔχεσθαι δεῖ τῆς πίστεως. “Ἐχων τὴν σφραγίδα ταύτην Ἐγνώ κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ.” Τί ἐστὶ τοῦτο; Ἀπὸ τοῦ Δευτερονομίου αὐτὸ ἔλαβε. Τουτέστιν, αἱ στερεαὶ ψυχαὶ ἐστήκασιν πεπηγυῖαι καὶ ἀκίνητοι. [†]Πόθεν δὲ [‡]δηλαί εἰσιν; Ἀπὸ τοῦ τὰ γράμματα ταῦτα [¶]ἔχειν ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἀπὸ τοῦ γνωρίζεσθαι [¶]ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ μὴ συμπαράπλυσθαι, [‡]ἀπὸ τοῦ ἀφεστάναι ἀπὸ ἀδικίας. “Καὶ, Ἀποστήτω, φησὶν, ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ E ὀνομάζων τὸ ὄνομα κυρίου.” Ταῦτα [‡]τὰ γνωρίσματα τοῦ θεμελίου [¶]καθάπερ θεμέλιος στερεὸς δείκνυται. Ὡς ἂν τις ἐπὶ

8 v. 19.

[‡] ἡδὴ] γέγονεν ἡδὴ K. ἡδὴ γέγονεν Sav. cet. [†] καὶ] γέγονε καὶ K. Sav. cet. [‡] κολ.] οὐ κολ. iidem, invita Cat. [‡] οὐ γάρ;] Sic C. Veron. οἱ γὰρ I. οἱ K. Sav. cet. οὐ γὰρ om. Cat. [‡] ἐστὶν] Sic C.I. γέγονε Edd. [‡] ἀνατρέπεται C. [‡] τὸ] καὶ τὸ I.K. [‡] οὐδὲ] οὐκοῦν οὐδὲ K. [‡] τί οὖν; —ἀνατρεπομένων] ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἀνατρεπομένων περὶ δὲ τῶν οὐ τοιούτων τί φησιν K. Mox φησὶ om. idem. [‡] πρὶν] + ἡ C. [‡] ἂν om. I. [‡] ἐν ἐν-γρά-πησαν Cat. Mox τῆς om. C. Cat. [‡] οὐδὲ] A.] Sic C. Cat. Vet. ὁ Ἄ. Edd. ὥσπερ οὖν οὐδὲ Ἄ.] οὐκοῦν οἱ ἐστῶτες βέβαιοι, ὥσπερ καὶ ὁ Ἄδὰμ K. Mox οὐ βέβαιοι I. [‡] γὰρ om. K. Mox ἀπατεῶνων Cat. [‡] ἐστήκεισαν I. [‡] πόθεν] ποῖαι I. [‡] δηλαί] δηλοῦν ὅτι τοιαῦτα K. [‡] ἔχειν] + ἀπὸ τοῦ ἐπι-δείκνυσθαι αὐτὰ K. [‡] ὑπὸ] ἀπὸ I. et ante corr. C. [‡] ἀπὸ] καὶ ἀπὸ I. Cat. Veron. Haec ἀπὸ —ἀδικίας ante καὶ μὴ συμπα. transp. K. [‡] τὰ om. I. [‡] καθάπερ —ἐμπεπηγμένην] ὁ τοιοῦτος, καθάπερ θ. στ. ἐπέφηγεν, ἔχων τὴν σφ. τ. ἐμπεπηγμένην. καλῶς εἶπε σφραγίδα. ὥς γὰρ ἂν τις ἐπὶ λ. ἐπιγράψει, διὰ τοῦτο ἐπιγράφει, ἵνα ἡ τὰ γρ. τι σημαίνοντα. οὕτως ὁ ἐν ἑαυτῷ ἐπιγράφων ταῦτα τὰ γρ. δι' ἔργων ἐπιδείκνυσθαι δεῖ K.

λίθον ἐπιγράψειεν, ἵνα ἡ τὰ γράμματα σημαίνοντα· ῥτὰ δὲ γράμματα ταῦτα δι' ἔργων δέκνυνται. “Ἐχων, φησὶ, τὴν σφραγίδα ταύτην” ἐμπεπηγμένην. “⁹ Πᾶς ὁ ὀνομάζων, φησὶ, τὸ ὄνομα κυρίου.” “Ὡστε ὅταν ἡ τις ἄδικος, οὐκ ἔστι τοῦ θεμελίου. “Ὡστε καὶ τοῦτο σφραγίδος, τὸ μὴ πράττειν ἄδικα.

²Μὴ τοίνυν τὸ σήμαντρον τὸ βασιλικὸν καὶ τὸ γνῶρισμα F ἀποθώμεθα, ἵνα μὴ ἀσφράγιστοι ὦμεν, ἵνα μὴ σαθροὶ, ἵνα θεμέλιοι ὦμεν, καὶ θεμέλιοι στερεοὶ, ἵνα μὴ περιφερώμεθα. Τοῦτο δέκνυνσι τοὺς τοῦ θεοῦ, τοὺς ἀφισταμένους ἀπὸ ἀδικίας. Πῶς γάρ τις τοῦ θεοῦ ἰδύναται εἶναι δικαίου ὄντος, ὁ ἄδικα ποιῶν, ὁ μαχόμενος αὐτῷ διὰ τῶν ἔργων, καὶ ὑβρίζων αὐτὸν 689 διὰ τῶν πράξεων; Πάλιν ἡμεῖς τῆς ἀδικίας κατηγοροῦμεν, καὶ πάλιν πολλοὺς ἔχομεν τοὺς ἀπεχθανομένους. “Ὡςπερ γὰρ τύραννός τις τὰς ἀπάντων κατέλαβε ψυχὰς τοῦτο τὸ πάθος· καὶ τὸ δεινόν, ὅτι οὐκ ἀνάγκη οὐδὲ βία, ἀλλὰ πειθοὶ καὶ προσηνεῖα, καὶ χάριν ἴσασι τῆς δουλείας ταύτης. Τοῦτο ³γὰρ τὸ δεινόν ὥς εἶγε βία κατεῖχοντο καὶ μὴ ⁴ἀγάπῃ, ταχέως ἂν ἀπέστησαν. ²Πόθεν ἡδὺ τὸ πρᾶγμα εἶναι δοκεῖ, σφόδρα πικρὸν ὄν; ²πόθεν πικρὸν ἢ δικαιοσύνη, σφόδρα ἡδὺ ὄν; Παρὰ τὰ αἰσθητήρια τὰ ἡμέτερα. Οὕτω γοῦν καὶ μέλι πικρὸν ἐνόμισάν τινες, καὶ ἄλλο B τι τῶν βλαβερῶν μετὰ ἡδονῆς προσήκαντο. Τὸ δὲ αἴτιον οὐ παρὰ τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τῶν κακουμένων διαστροφὴν. ^bΝοσεῖ τὸ κριτήριον τῆς ἡμετέρας ψυχῆς. Ἐπεὶ καὶ ζυγὸς εἰς ἔχῃ παρασαλευομένην τὴν πλάστιγγα, οὐ κρίνει δικαίως τὰ ^cσταθμητὰ περιφερόμενος. Καὶ ψυχὴ εἰς μὴ ἔχῃ τὴν πλάστιγγα τῶν οἰκείων λογισμῶν πεπηγυῖαν καὶ προσηλωμένην ἀσφαλῶς τῷ ^dφύβῳ τοῦ θεοῦ, οὐ ἐδυνήσεται κρίναι καλῶς τὰ πρᾶγματα, ἀλλὰ περιφέρεται καὶ καθέλκεται. ^fἘπεὶ C εἰ τις ἀκριβῶς ἐξετάσειε, πολλὴν ὄψεται τῆς ἀδικίας τὴν πικρίαν, οὐ τοῖς πάσχουσιν, ἀλλὰ τοῖς ποιούσι, καὶ τούτοις μᾶλλον ἢ ἐκείνοις. Καὶ μήπω περὶ τῶν μελλόντων, ἀλλὰ τέως περὶ τῶν ἐνταῦθα διαλεχθῶμεν. Οὐχὶ μάχας ἔχει, καὶ δικαστήρια, ^eκαὶ κατάγνωσιν, καὶ φθόνον, καὶ κατηγορίαν; τί τούτων πι-(352) κρότερον; οὐχὶ ἀπεχθείας; οὐχὶ πολέμους; οὐχὶ κατηγορίας;

ῥ τὰ δὲ γρ. om. C. Mox δέκνυνται I. ⁹ πᾶς] καὶ πᾶς K. Mox φησὶ om. idem. ¹ κυρίου] + ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας K. Sav. cet. ² ΗΘΙΚΟΝ. Κατὰ πλεονεξίας, καὶ ὅτι μεγάλη ἐστὶ τῷ πλεονέκτῃ καὶ διηνεκῆς βάσανος, ἢ ἀπὸ τοῦ συνειδῶτος. Veron. ³ τοὺς om. K. ⁴ δ. εἶναι] εἶναι δ. I. K. ὄντως pro ὄντος I. ⁵ γὰρ τὸ] ὄντως K. γὰρ ὄντως τὸ Sav. cet. ⁶ ἀγάπῃ] ἀπάτῃ I. K. ⁷ ἂν] + καὶ C. ⁸ καὶ πόθεν Sav. cet. καὶ deest in omnibus. ^a πόθεν] + δὲ Edd. invitis libris. ^b νοσεῖ] Sic C. K. Vet. notante Halesio. Edebatnr νόσι. ^c ἀστάθμητα I. ^d φύβῳ] Sic libri omnes et Vet. νόμῳ Edd. ^e δύναται K. ^f ἐπεὶ] καὶ K. ^g καὶ] οὐχὶ K.

οὐ τὸ συνειδὸς μαστίζον ἡμᾶς συνεχῶς καὶ δάκνον; Ἐβουλόμην,
 D εἶγε δυνατόν ἦν, ἐξελεῦσαι τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν τοῦ ἀδίκου,
 ἡ καὶ εἶδες ἂν αὐτὴν ὥχραν, τρέμουσαν, αἰσχυνομένην, ἰεγκαλυ-
 πτομένην, ἀγωνιώσαν, καταδικάζουσαν ἑαυτήν. Κἂν γὰρ εἰς
 αὐτὸν τὸν πυθμένα τῆς κακίας ἡ καταπέσωμεν, τὸ κριτήριον τοῦ
 νοῦ οὐ διαφθείρεται, ἀλλ' ἔστηκεν ἀδέκαστον· καὶ οὐδεὶς καλὸν
 εἶναι λέγων τὴν ἀδικίαν μετέρχεται, ἀλλὰ προφάσεις ἡ πλάττει,
 καὶ πάντα ποιεῖ, ὥστε κἂν διὰ ῥημάτων ἀποδύσασθαι τὸ ἐγ-
 κλημα· ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀπὸ τοῦ συνειδότος ἡ δυνήσεται. Ἐν-
 ταῦθα μὲν γὰρ καὶ κομψεία λόγων, καὶ ἀρχόντων διαφθορά, καὶ
 E πλήθη κολάκων ἡ δυνήσεται συσκιάσαι τὸ δίκαιον· ἔνδον δὲ ἐν τῷ
 συνειδότι οὐδὲν ὁ τούτων γίνεται, ἡ οὐ πάρεσις κόλακες, οὐ ἡ πάρ-
 εστις χρήματα τὸν κριτὴν διαφθείροντα· φυσικῶς γὰρ ἡ ἡμῖν
 ἔγκειται τὸ κριτήριον παρὰ τοῦ θεοῦ· ἡ τὸ δὲ παρὰ τοῦ θεοῦ
 οὐδὲν ἂν πάθοι τοιοῦτο. ἡ Ἀλλὰ καὶ ὕπνοι ἀηδεῖς, καὶ φαντα-
 σίαι, καὶ συνεχῶς εἰς μνήμην ἐρχόμενον τὸ κακὸν λυμαίνεται τὴν
 ἀνάπαισιν ἡμῶν. ἡ Οἶον, οἰκίαν τις ἡ ἀφείλετο ἀδίκως τινός·
 F ἡ οὐχὶ ὁ ἀποστερούμενος στένει μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀποστερήσας·
 ἡ ἔαν μὲν ἡ περὶ τῆς κρίσεως πεπεισμένος, εἶγε τις πέπεισται, καὶ
 σφοδρῶς στένει καὶ ἡ οἰδύρεται· ἔαν δὲ μὴ πιστεύῃ τοῖς μέλλουσι,
 καὶ οὕτως ἐρυθριᾷ αἰσχυνόμενος. Μᾶλλον δὲ, οὐκ ἔστιν ἄνθρω-
 πος, κἂν ἡ Ἕλλην ἡ, κἂν ἡ Ἰουδαῖος, κἂν αἰρετικὸς, ὅς περὶ ἡ κρίσεως
 690 οὐ δέδοικε· κἂν μὴ περὶ τῶν μελλόντων φιλοσοφῇ, ἀλλὰ τὰ ἐν-
 ταῦθα δέδοικε καὶ τρέμει, μὴ εἰς χρήματα ἀπολάβῃ μειζόνως, μὴ
 εἰς τέκνα, μὴ εἰς οἰκείους, μὴ εἰς ἡ ψυχὴν· καὶ γὰρ πολλὰ τοι-
 αῦτα ποιεῖ ὁ θεός. ἡ Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἰσχύει ὁ τῆς ἀναστάσεως
 λόγος ἡ σωφρονίσει πάντας, καὶ ἐνταῦθα τῆς αὐτοῦ δικαιοκρισίας
 πολλὰ ἡμῖν τεκμήρια παρέχεται καὶ εἰς μέσον φέρει· ὁ δεῖνα
 πλεονεκτήσας οὐκ ἔσχε ἡ παιδία, ὁ δεῖνα ἐν τῷ πολέμῳ ἔπεσεν,
 ἄλλος τὸ ἡ σῶμα ἐπηρώθη, ἄλλος παῖδα ἀπέβαλε. Ταῦτα
 B ἐννοεῖ, ταῦτα φαντάζεται, διηγεῖ φόβῳ συζῇ. Οὐκ ἴστε ὅσα
 πάσχουσιν οἱ ἀδικοῦντες; ἡ οὐχὶ πικρά ταῦτα; Εἰ δὲ ἡ καὶ μηδὲν
 εἶη τοιοῦτον, οὐχὶ πάντες αὐτοῦ καταγινώσκουσιν; οὐχὶ πάντες

ἡ καὶ om. I. ἡ ἐγκαλυπτομένην est in nostris omnibus et Vet., non in
 Edd. ἡ πέσωμεν C. ἡ πράττει I. ἡ δυνήσεται om. I. ἡ δύναται K.
 ὁ τούτων] τοιοῦτον I. ἡ οὐ] + γὰρ K. ἡ πάρεσις I. K. ἡ ἡμῖν in marg.
 habet I. ἡ τὸ — θεοῦ om. C. Mox τοιοῦτον K. ἡ ἀλλὰ καὶ (+ οἱ C.)
 ὕπνοι] ὕπνοι γὰρ K. Mox ἐρχόμενος τοῦ κακοῦ λ. I. ἡ οἶον] σκόπει δὲ K.
 ἡ ἀφείλετο I. Statim τινος ἀδ. pro ἀδ. τινός C. I. ἡ οὐχ K. Sav. cet.
 ἡ ἔαν] πῶς; ἔαν K. Statim μὲν ἦν I. μὲν γὰρ ἡ K. ἡ ὀδυνάται I. Statim
 ἂν δὲ C. I. ἡ κρίσεως] Sic Edd. ἀναποδόσεως nostri omnes et Vet.
 ἡ ψυχὴν] σῶμα K. ἡ σωφρονῆσαι K. ἡ παιδία omnes. παῖδας Edd.
 ἡ σῶμα] + αὐτοῦ C. ἡ καὶ superscript. in I.

μισοῦσιν; οὐχὶ πάντες ἀποστρέφονται; οὐχὶ πάντες τῶν θηρίων ἀλογώτερον εἶναι φασι, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀδικοῦντες; Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς καταδικάζουσι, πολλῶ μᾶλλον ἕτερον, τὸν ἄρπαγα, τὸν πλεονέκτην, τὸν λυμεῶνα ὀνομάζοντες. Τί οὖν ἔχει ἡδύ; ^hΟὐδὲν ἕτερον, ἢ τὸ πλείονα ⁱπροσκειῖσθαι φροντίδα ὑπὲρ τῆς ^kφυλακῆς τῆς ἐκείνων, τὸ μᾶλλον φροντίζειν καὶ μεριμνᾶν. Ὅσω γὰρ ἂν τις πλείονα ⁱπεριβάλληται χρήματι, τοσούτῳ μᾶλλον ^mτὴν ἀγρυ- C πνίαν αὐτῷ ἰσχυροτέραν ἐργάζεται. Τί δὲ αἱ ⁿκατάραι αἱ τῶν ἀδικουμένων, αἱ ἐντυχίαι; τί δὲ, ἂν καὶ νόσος προσπέσῃ; Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ἐν νόσῳ γενόμενον, καὶ ἀπάντων ἀθεώτερος ἢ, μὴ ἐκεῖνα μεριμνᾶν μηδὲ φροντίζειν, ὅτε οὐδὲν δύναται ^oἐργάσασθαι. Ἔως μὲν γὰρ ^pἂν ἐνταῦθα ὤμεν, ἡ ψυχὴ ἡδυπαθοῦσα οὐκ ἀνέχεται τῶν ^qλυπηρῶν· ἐπειδὴν δὲ ἀποπηδᾶν μέλλῃ τοῦ σώματος, τότε αὐτὴν μείζων φόβος συνέχει, ἅτε εἰς αὐτὰ τοῦ δικαστηρίου τὰ πρόθυρα ἤκουσαν. Ἐπεὶ καὶ οἱ ληστὰς ἐν μὲν τῷ δεσμοτηρίῳ ζῶντες, ἀδεῶς ζῶσιν· ὅταν δὲ παρὰ τὸ παραπέτασμα D ἀγαγῶν τις ^rαὐτοὺς στήσῃ, διαλύονται τῷ φόβῳ. Ὅταν γὰρ ὁ τοῦ θανάτου φόβος ἐπιστῇ, καθάπερ πῦρ πάντα ἐκεῖνα ἐκκόψας, φιλοσοφεῖν ^sαὐτὴν ἀναγκάζει, καὶ τὰ ἐκεῖ μεριμνᾶν· οὐκέτι χρημάτων ἐπιθυμία κατέχει, οὐκέτι πλεονεξίας ἔρως, οὐκέτι σωμάτων. Ὡσπερ οὖν νέφη ταῦτα παρελθόντα ἀφίησι τὸ κριτήριον εἶναι καθαρὸν, καὶ τῆς λύπης ἐπείσελθούσης καὶ μαλαττούσης τὸ σκληρόν. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ὡς σπατάλη πρὸς φιλοσοφίαν ἐναντίον, ὥσπερ οὖν καὶ τὸ ἐναντίον θλίψις πρὸς φιλοσοφίαν E ἐπιτήδειον. Ἐννόει μοι τίς ἔσται ὁ πλεονέκτης τότε; ⁹“Ὡρα γὰρ, φησὶ, κακώσεως ἐπιλησμονὴν ποιεῖ τρυφῆς πολλῆς.” Τίς ἔσται τοὺς ^hἥρπασμένους ἐννοῶν, τοὺς ἡδικημένους, τοὺς πλεονεκτηθέντας; τίς ἔσται ὁρῶν τῆς πλεονεξίας ἐτέρους ἀπολαύοντας, ἑαυτὸν δὲ μέλλαντα τὴν δίκην τίειν; Οὐ γὰρ ἐνι, οὐκ ἐνι ἐμπέ- σόντα μὴ καὶ ταῦτα ὑποπτεῦσαι· πολλάκις ^kγὰρ αὐτὴ ἡ ψυχὴ ^lἀναστρέφεται κάτωθεν, ἀγωνιῶσα, τρέμουσα. Πόση τοῦτο F πικρία, εἰπέ μοι; Ταῦτα γὰρ καθ’ ἐκάστην νόσον ἀνάγκη ^mγί-

⁹ Sirac. xi. 27.

ⁿ ἕτερον] Sic Edd. et Vet. ἕτεροι Codd. ^h οὐδὲν ἕτερον om. I. Idem post φροντίδα add. ἕτερον οὐδέν. ⁱ προσκειῖσθαι] Sic Edd. ἔχειν Codd. ^k φυλακῆς] κεφαλῆς I. ὑπὲρ—φροντίζειν om. C. ^l περιβάλληται K. ^m τὴν (τὴν om. C.) ἀγρ. αὐτῷ ἰσχ.] Sic Codd. ἰσχ. αὐτῷ τὴν ἀγρ. Edd. ⁿ κατάραι αἱ] Sic Edd. et Vet. κατηγορίαι C.I. κατάραι (om. αἱ) K. Post ἐντυχίαι add. αἱ κατ’ αὐτῶν K. ^o ἐργάσασθαι C.K. ^p ἂν assumptum ex omnibus. ^q λυπηρῶν] συμφωρῶν I. ^r αὐτοὺς στ. pro στ. αὐτοὺς omnes. ^s αὐτὴν superscript. in I. ^t ὅρα γὰρ, φ. κάκως ἐπιλησμονὴν π. τρυφῇ πολλῇ I. τρ. πολλῆς pro πολλῆς τρ. C.K. ^u ἥρπασμένους C.I. ^v γὰρ accessit ex C.I. Vet. ^w ἀναστρέφεται omnes. στρέφεται Edd. Statim ἀπὸ κάτωθεν I. ^y γενέσθαι I.

TOM. VI.

E e

νεσθαι. Εἰ δὲ καὶ κολαζομένους ἴδοι, εἰ δὲ καὶ ἀποθνήσκοντας, (353)
 691 τί οὐ πείσεται; Καὶ ταῦτα μὲν ἐνταῦθα· τὰ δὲ ἐκεῖ, οὐδὲ εἰπεῖν
 ἔνι, ὅση ἡ κόλασις, ὅσαι αἱ τιμωρίαι, ὅσαι αἱ βάσανοι, ὅσα ² τὰ
 στρεβλωτήρια. Ταῦτα λέγομεν ἡμεῖς ¹⁰ “Ὁ ἔχων ὧτα ἀκοῦειν,
 ἀκουέτω.” Συνεχῶς περὶ αὐτῶν λέγομεν, οὐ βουλόμενοι λέγειν
 συνεχῶς, ² ἀλλὰ ἀναγκαζόμενοι. Ἐβουλόμεθα μὲν γὰρ μὴδὲ
 τὴν ἀρχὴν ἡμῖν ἀνάγκην ³ γίνεσθαι τῶν τοιούτων λόγων· εἰ δὲ
 μὴ, κὰν ἐξ ὀλίγης ἰατρείας ἀπαλλαγέντας τοῦ νοσήματος, ἐπὶ
 τὴν ὑγίειαν ὑμᾶς ἐπαναγαγείν· μενόντων δὲ ὑμῶν ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ,
 Β ἐκλύτου καὶ βαναύσου ψυχῆς ἂν εἴη, ἀποστῆναι τῆς μεθοδείας
 τῆς ἱατρικῆς, καὶ ἀπηνείας καὶ ὠμότητος. Εἰ γὰρ ⁴ τοὺς τὰ
 σώματα ἀπαγορεύσαντας ἰατροὺς παρακαλοῦμεν, λέγοντες, μὴ
⁵ ἀμελήσης μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς τὰ παρὰ σεαυτοῦ ⁶ εἰσφέ-
 ρων· οὐ πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς ἑαυτοῖς παραινέσομεν; Ἰσως γὰρ
 μετὰ τὸ ἐλθεῖν εἰς αὐτὰς τοῦ ἁῶδου τὰς πύλας, καὶ τῆς κακίας
 αὐτῆς τὰ πρόθυρα, ἀνανῆψαι δυνήσεται καὶ ἀνακτήσασθαι καὶ
 ῥωσθῆναι, καὶ ἐπιλαβέσθαι τῆς αἰωνίου ζωῆς. Πόσοι ἀπὸ μὲν
 C δεκάτης ἀκροάσεως οὐδὲ αἴσθησιν ἔλαβον, ὕστερον δὲ ἀπὸ μιᾶς
 μόνης ⁷ ἐπεστράφησαν; μᾶλλον δὲ οὐκ ἀπὸ μιᾶς· εἰ γὰρ καὶ
 ἀναισθητῶς εἶχον ἐν ταῖς δέκα, ἀλλ’ ὅμως ⁸ ἐκέρδανον, καὶ ὕστε-
 ρον τὸν καρπὸν ἀθρόον ἔδειξαν. Ὡς περ γὰρ ἐπὶ δένδρου, τὸ
 δέκα λαβὼν τομαῦς, καὶ μὴ καταπεσὼν ὑπὸ τῶν δέκα, ὕστερον δὲ
 μιᾶς ἐπαχθείσης ⁹ τὸ πᾶν κατηνέχθη· ¹⁰ οὐ τῆς μιᾶς δὲ γέγονε το-
 μῆς, ἀλλὰ ¹¹ τῶν δέκα ἐστὶ τὸ τῆς ὑστέρας κατόρθωμα· καὶ ὁ μὲν
 πρὸς τὴν ῥίζαν ἰδὼν οἶδε τοῦτο, ὁ δὲ ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ στελέχους
 καταμανθάνων οὐδὲν ¹² τοιοῦτο δύναται συνιδεῖν· οὕτω δὲ καὶ ἐν-
 ταῦθα. Καὶ ¹³ ἰατρῶν πολλάκις πολλῶν πολλὰ ¹⁴ προσενεγκάν-
 D των φάρμακα, οὐδεμία γέγονεν ὠφέλεια, ὕστερον δὲ τις προσ-
 ελθὼν, τὸ πᾶν ῥκατώρθωσεν· οὐκ ἐκείνου δὲ ἐστὶ ¹⁵ ἡ μόνον τὸ
 ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων τῶν ἤδη κατεργασαμένων τὸ πάθος.
 Ὡς τε κὰν μὴ νῦν ¹⁶ δώμεν τῆς ἀκροάσεως τοὺς καρποὺς, ὕστερον
 δώσομεν· ὅτι γὰρ δώσομεν, σφόδρα πέπεισμαι. Οὐ γὰρ ἔστιν,
 οὐκ ἔστι τοσαύτην φιληκοίαν, καὶ τοσοῦτον πόθον ¹⁷ διαπεσεῖν·

¹⁰ Luc. viii. 8.

² τὰ om. I. ³ ἀλλ’ ἂν. C.K. ⁴ γενέσθαι I. ⁵ τοὺς om. I. Mox
 τοὺς ἰατροὺς I. Veron. ⁶ ἀμελήσης] + ἀλλ’ ὅπως Edd. + ἀλλ’ ὅμως I. ἀλλ’
 ὅπως om. C.K. Post ἀναπνοῆς repetit μὴ ἀμελήσης I. ⁷ εἰσφέρων] Sic
 omnes. προσφέρων μὴ ἀνήσης (ἀνήσεις Veron.) Edd. ⁸ ἑαυτοῖς omnes.
 ἑαυτοὺς Edd. ⁹ ἀπεστρ. I. ¹⁰ ἐκέρδανον I. ἐκέρδαινον C. Veron. ἐκέρ-
 δαναν K. Sav. cet. ¹¹ τὸ om. K. Sav. cet. ¹² οὐ—κατόρθωμα] οὐ τῶν δέκα
 γέγονεν, ἀλλὰ τῆς ὑστέρας τομῆς τὸ κ. K. ¹³ τῶν] τὰ τῶν I. ¹⁴ τοιοῦτον C.K.
¹⁵ ἰατρῶν] + δὲ K. Sav. cet. Mox πολλῶν accessit ex I.K. Vet. ¹⁶ προσε-
 νεγκόντων I.K. ¹⁷ κατώρθωσεν Edd. εἰργάσατο Codd. ¹⁸ ἡ μόνον πρὸ μόνου
 omnes. ¹⁹ δώσομεν C.I. ²⁰ διαπεσεῖν] μὴ] εἰκὴ διαπεσεῖν] μὴδὲ K.

μη γένοιτο· ἀλλὰ πάντες ἄξιοι τῶν τοῦ Χριστοῦ παραινέσεων γενόμενοι, ἐπιτύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Σ.

E

¹ Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα· καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκευὸς εἰς τιμὴν ἡγιασμένος, εὐχρηστον τῷ δεσπότῃ, ² εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένος.

F

ΠΟΛΛΟΥΣ τῶν ἀνθρώπων θορυβεῖ ἔτι καὶ νῦν, τί δήποτε μένουσιν οἱ κακοὶ, καὶ οὐκ ἀπόλλυνται. ^b Εἰσὶ μὲν οὖν τούτου καὶ ἕτεραι πολλαὶ αἰτίαι, οἷον, ἵνα μεταβάλωνται, ἵνα διὰ τῆς ⁶⁹² ^cκολάσεως ὑπόδειγμα γένωνται τοῖς πολλοῖς· ἐνταῦθα δὲ ὁ Παῦλος πρᾶγμα φησὶν ^dεἰκός. “Ἐν μεγάλῃ ^eγὰρ οἰκίᾳ, φησὶν, οὐκ ἔστι μόνον σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα.” ^f Ὡσπερ ἐν τῇ μεγάλῃ οἰκίᾳ εἰκὸς εἶναι πολλὴν διαφοράν σκευῶν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἐν τῇ οἰκουμένῃ πάσῃ· οὐ περὶ τῆς ἐκκλησίας λέγων, ἀλλὰ περὶ τοῦ κόσμου παντός. Μὴ ^gγάρ μοι τὴν ἐκκλησίαν ὑπολάβῃς· ἐνταῦθα γὰρ οὐδὲν βούλεται εἶναι B σκευὸς ξύλινον οὐδὲ ὀστράκινον, ἀλλὰ πάντα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἔνθα σῶμα Χριστοῦ, ἔνθα ² “Παρθένος ἀγνή, μὴ ἔχουσα σπῖλον ἢ ρυτίδα.” ^h Μὴ σε ταραττέτω, φησὶν, ὅτι εἰσὶν ἄνθρωποι πονηροὶ καὶ μιαιοὶ· καὶ γὰρ ἐν μεγάλῃ οἰκίᾳ ἔστι σκευὴ ⁱτοι- αῦτα. Τί οὖν; ἀλλ' οὐ τῆς αὐτῆς, φησὶν, ἀπολαίει τιμῆς, ἀλλὰ τὰ μὲν εἰς τιμὴν ἔστι, τὰ δὲ εἰς ἀτιμίαν. ^k Ναί· ἀλλ' ἐνταῦθα (354) μὲν χρῆσιν τινα πληροὶ, ἐπὶ δὲ τοῦ κόσμου ^lτί; Οὐχὶ κέχρηται αὐτοῖς τούτοις πρὸς ἕτερα ὁ θεός; οἷον, ὁ κενόδοξος πολλὰ

¹ CAP. II. v. 20, 21.² 2 Cor. xi. 2. Ephes. v. 27.

ⁱ ἐπιτύχοιμεν I. Veron. τύχοιμεν K. Sav. cet. HOM. VI. ^a εἰς— ἡτοιμασμένοι om. K. ^b εἰσὶ μὲν οὖν] καὶ εἰσὶ μὲν K. ^c κολάσεως] μετα- ροῖας κερδάνωσι καὶ K. ^d εἰκός Edd. invitis nostris. ἐνταῦθα—εἰκός] καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ χρηστεύεσθαι τὸν θεόν, καὶ ἐνεργεῖν μακροθύμως αὐτοὺς ῥαθυμοῦν- τας, καὶ ἀπὸ τοῦ μετανοίας αὐτοῖς καιρὸν λιπεῖν εἰς τὸ ἀνανῆναι, εἰ βουληθεῖεν, πολλοὶ καὶ ἀπάναντο μεταβαλόμενοι, καὶ πολλοὺς εἰς σωτηρίαν ἐνήγαγον ἐκ τοῦ καθ' ἑαυτοὺς ὑποδείγματος. ὁ δὲ Παῦλος καὶ τι ξένον εἰσάγει οὕτως ἐνταῦθα λέ- γων K. ^e γὰρ] δὲ (et om. φησὶν) C.I.K. ^f Ὡσπερ] δηλῶν διὰ τούτου ὅτι ὥσπερ K. Sav. cet. ^g γὰρ om. bis K. ^h μὴ] δὲ λέγει, τοῦτο ἔστι· μὴ K. Sav. cet. Mox φησὶν om. C.K. Sav. cet. ⁱ τοιαῦτα—φησὶν] ἀλλ' οὐ πάντα τῆς αὐτῆς K. ^k ναί]+φησὶν K. Sav. cet. Post μὲν add. ταῦτα K. ^l τί; οὐχὶ] οὐδαμῶς. εἰ καὶ μὴ πρὸς τοιαύτην ἐνέργειαν, ἀλλὰ K. Sav. cet.

E e 2

- Ο οἰκοδομεῖ, ὁ πλεονέκτης, ὁ ἔμπορος, ὁ κάπηλος, ὁ ἄρχων, ἔστιν ἔργα τινὰ ἐν τῷ κόσμῳ αὐτοῖς ἀρμόζοντα. Τὸ δὲ χρυσοῦν σκεῦος οὐδὲν τοιοῦτον, ἀλλὰ περὶ τὴν τράπεζαν στρέφεται τὴν βασιλικήν. Οὐ τοῦτο οὖν φησιν, ὅτι ἀναγκαῖον πρᾶγμα ἡ πονηρία, πῶς γάρ; ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔχουσιν ἔργον. Εἰ γὰρ πάντες ἦσαν χρυσοὶ καὶ ἀργυροί, οὐκ ἂν ἐδέησεν ἐκείνων οἶον, εἰ πάντες ἦσαν καρτερικοί, οὐκ ἔδει οἰκοδομημάτων· εἰ πάντες τρυφῆς ἦσαν ἀπηλλαγμένοι, οὐκ ἔδει ἐδεσμάτων· ἡ λαμπρὰς
- D οἰκοδομῆς, εἰ τῆς χρείας ἐπέμελουντο πάντες. “Εὖν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, φησὶν, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν ἡγιασμένον.” Ὅρῃς ὅτι οὐ φύσεως οὐδὲ ὑλικῆς ἀνάγκης ἐστὶ τὸ εἶναι χρυσοῦν ἢ ὀστράκινον, ἀλλὰ τῆς ἡμετέρας προαιρέσεως; Ἐκεῖ μὲν γὰρ τὸ ὀστράκινον οὐκ ἂν ὑγένηται χρυσοῦν, οὐδὲ τοῦτο εἰς τὴν ἐκείνου καταπεσεῖν εὐτέλειαν δυνήσεται· ἐνταῦθα δὲ πολλὴ ἡ μεταβολὴ καὶ ἡ μετάστασις. Σκεῦος ὀστράκινον ἦν ὁ Παῦλος, ἀλλ' ἐγένετο χρυσοῦν· σκεῦος χρυσοῦν ἦν ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ἐγένετο ὀστράκινον. Ἄρα ἀπὸ ἀκαθαρσίας τὰ ὀστράκινα·
- E ὁ πόρνος, ὁ πλεονέκτης, ὀστράκινος γίνεται. Πῶς οὖν ἀλλαχού φησιν, ³ “Ἐχοντες τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν;” ⁴ καὶ οὐ διαβάλλει τὸ σκεῦος τὸ ὀστράκινον. Ἐκεῖ τὴν φύσιν αὐτὴν φησιν. Ὁ δὲ λέγει, ὁ τοιοῦτός ἐστι· σκεῦος ὀστράκινον ἡμῶν τὸ σῶμα. Ὡς περ γὰρ τὸ ὀστράκινον οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ πηλὸς ὥπτημένος· οὕτω καὶ τὸ σῶμα τὸ ἡμέτερον οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ πηλὸς τῇ θερμότητι τῆς ψυχῆς στε-
- F ρεούμενος. Ὅτι γὰρ ὀστράκινόν ἐστι, ὁπολλάκις κατεάχθη καὶ συνετρίβη. Τί γὰρ ὀστράκων διενήνοχε τὰ ὀστᾶ, οὕτως ὄντα κραταιὰ, οὕτως ὄντα ξηρά; τί δὲ πηλοῦ αἱ σάρκες; οὐχ
- 693 ὁμοίως ἀπὸ ὕδατος εἰσιν; Ἀλλ', ὅπερ ἔφην, πῶς ἐκεῖ οὐ διαβάλλει τὸ πρᾶγμα; Ἐκεῖ περὶ φύσεως διαλέγεται, ἐνταῦθα περὶ προαιρέσεως. “Εὖν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν,” φησὶν. Οὐκ εἶπε, καθάρῃ, ἀλλ', “ἐκκαθάρῃ,” ὅτι οὕτως ἐστίν, παντελῶς καθάρῃ. “Ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν ἡγιασμένον, καὶ εὐχρηστον τῷ

3 2 Cor. iv. 7.

^m ἐπέμελουντο I.K. Cat. ἐπέμελονται Edd. ἡ λαμπρὰς—πάντες] εἰ τῆς χρ. ἐπεμ. πάντες, οὐκ ἔδει λ. οἰκοδομῆς K. Sav. cet. ⁿ φησὶν om. K. Sav. cet. ^o γίνονται K. Mox μεταπεσεῖν idem. ^p ὁ om. C. ^q καὶ—αὐτὴν φησιν] ὥστε τιμᾶ, καὶ οὐ διαβάλλει τ. σ. τ. ὁ. θησαυροῦ δεκτικὸν αὐτὸ προσειπών. ἐκεῖ τὴν φ. α. δηλοῖ, οὐ τὸ εἶδος τῆς ὕλης K. Sav. cet. ^r τοῦτο idem. ^s ὀπτη- μένος I. ^t ὀπολλάκις—συνετρίβη] δῆλον· ὀπολλάκις γὰρ, ὡς ἐκεῖνο τὸ σκεῦος πεσὼν κατεάχθη καὶ σ. οὕτω καὶ τὸ σῶμα θανάτῳ καταπεσὼν διαλύεται K. Sav. cet. ^v εἰσι]+καὶ αὐτὰ idem. ^w πῶς om. K. ἐκεῖ post πρᾶγμα transp. idem. Statim οὐ om. C. ^x ἐκεῖ π. φ.] π. φ. γὰρ K. Mox ἐνταῦθα δὲ περὶ idem. ^y οὕτως ἐστίν, π. καθάρῃ] τὴν τελείαν δηλῶν καθάρσιν K. Haec om. I. ^z καὶ accessit ex I.K. Cat.

δεσπότη.” Ἄρα ἐκεῖνα ἄχρηστα, εἰ καὶ τινα χρεῖαν ἐπιτελεῖ, ἄλλ’ οὐκ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. “b’ Ἡτοιμασμένον.” c’ Κἂν μὴ πράττῃ, ἀλλ’ ὅμως ἐπιτήδειόν δ’ ἐστὶ, δεκτικόν. Δεῖ οὖν πρὸς πάντα παρεσκευάσθαι, κἂν πρὸς e’ θάνατον, κἂν πρὸς μαρτύριον· δεῖ ἡτοιμάσθαι, κἂν πρὸς παρθενίαν, κἂν πρὸς f’ ταῦτα B πάντα.

4 “Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε.” Νεωτερικαὶ οὐχ αὐταὶ εἰσιν αἱ τῆς πορνείας μόνον, ἀλλὰ πᾶσα ἐπιθυμία ἄτοπος νεωτερικῇ. Ἀκουέτωσαν οἱ γεγηρακότες, ὅτι οὐ δεῖ τὰ τῶν νεωτέρων ποιεῖν. Κἂν ὑβριστὴς ἢ τις, κἂν δυναστείας ἐρᾷ, κἂν χρημάτων, κἂν σωμάτων, κἂν ἐστίου δῆποτε, νεωτερικῇ ἢ ἐπιθυμίᾳ, h’ ἀνόητος· οὐπω τῆς καρδίας βεβηκυίας, οὐδὲ τῶν φρενῶν ἐν βάθει τεθεισῶν, ἀλλ’ i’ ἠωρημένον, ἀνάγκη ταῦτα πάντα γίνεσθαι. [k’ Φαντασίας νεωτερικᾶς.] Ταῦτα φεῦγε· “δῶκε δὲ C δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ l’ πάντων τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας.” m’ Δικαιοσύνην τὴν καθόλου ἀρετὴν λέγει, n’ τὴν ἐν τῷ βίῳ εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, πραότητα. Τί ἐστὶ, “μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας;” o’ Τοιούτων, ἐκείνοις θάρρει μόνοις, μὴ τοῖς ἀπλῶς ἐπικαλουμένοις, ἀλλὰ τοῖς ἀνυπούλως, p’ ἀνυποκρίτως, οὐδὲν ἔχουσι δολερὸν, τοῖς μετ’ εἰρήνης προσιοῦσι, τοῖς ἀμάχοις· μετ’ ἐκείνων ἀναμίγνυσο, μετὰ δὲ τῶν ἄλλων οὐ χρὴ πρᾶον εἶναι, D ἄλλ’ εἰρηνεύειν μόνον τὸ ἐξ αὐτοῦ. 5 “Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις q’ παραιτοῦ.” Ὅρας πῶς πανταχοῦ αὐτὸν ἀπάγει τῶν ζητήσεων; οὐ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκανῶς ἀνατρέπειν f’ αὐτάς· εἶχε γάρ· εἰ δὲ h’ καὶ μὴ εἶχεν, εἶπεν ἂν πρὸς αὐτὸν, ὅτι σπουδα- (355) σον εἶναι ἐπιτήδειος πρὸς ἀνατροπὴν τῶν τοιούτων· ὥσπερ ὅταν λέγῃ, 6 “Πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου”· ἀλλ’ οἶδεν ἄχρηστον εἶναι καὶ τὸ E καθεῖναι ὅλως εἰς f’ τούτους τοὺς ἀγῶνας· καὶ ὅτι οὐδὲν γ’ τέλος ἔσται, ἀλλ’ ἢ μάχη καὶ ἀπέχθεια, ὕβρεις καὶ λοιδορίαι. Ταύτας

4 v. 22.

5 v. 23.

6 1 Tim. iv. 13, 16.

a’ ἄλλ’ οὐκ om. K. Sav. cet. invitis Cat. Vet. b’ ἡτοιμασμένα C. c’ κἂν μὴ πρ.] τί ἐστὶ τοῦτο; κἂν μὴ πρ. φησὶν K. d’ ἐστὶ] ἔσται K. ἔσται καὶ I. e’ θάνατον] + κατὰ K. Post παρθενίαν add. ἔλεγχ idem. f’ ταῦτα π.] π. ταῦτα C. ἀγισσύνην K. g’ ὅτιον] Sic I. Veron. ὅτι C. ὁνοῦν K. Sav. cet. ὁποῖοτε om. K. h’ ἀνόητος K. i’ αἰωρ. C. iωρ. I. k’ φαντ. v. ταῦτα φ.] ἵν’ οὖν μηδεὶς τούτοις ἀλφ. παραινέει καὶ φησι, τὰς v. ἐπιθυμίας φ. K. ἵνα οὖν μ. τ. α. τί παραινέει; φαντ. v. φεῦγε Sav. cet. l’ πάντων om. C. m’ δικαιοσύνην —καρδίας om. I. Vet. n’ τὴν—πραότητα] πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην, τὴν ἐν τ. β. εὐσέβειαν K. o’ τοιούτων] ὥσει ἔλεγχ K. Sav. cet. p’ τοῖς ἀνυποκρίτως, τοῖς οὐδὲν iidem. q’ παραιτοῦ] + εἰδὼς ὅτι γεννώσι μάχας iidem. r’ αὐτάς] + μὴ γένοιτο K. s’ καὶ om. I. K. t’ τούτους τοὺς α.] Sic nostri omnes et Cat. d. τοιούτους Edd. v’ τέλος ἔσται] ἔσται τέλος C. ἔσται ὅλως Cat.

οὖν τὰς ζητήσεις ^ωπαραιτοῦ. "Ὡστε εἰσὶν ἕτεραι ζητήσεις, αἱ περὶ τῶν γραφῶν, αἱ περὶ τῶν ἄλλων. ^κ[⁷ "Δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι."] Οὐκοῦν οὐ δεῖ μάχεσθαι, οὐδὲ ἐν ζητήσει, Ὑοῦδαμου· πόρρω μάχης ²εἶναι δεῖ· ὁ ^αγάρ τοῦ θεοῦ τῆς εἰρήνης δοῦλος, πῶς ἂν ^βμαχέσσοιτο; "Ἄλλ' ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας." **F** Πῶς ^δοὖν λέγει, ⁸"^εἘλεγχε αὐτοὺς μετὰ πάσης ἐπιταγῆς;" καὶ ἐνταῦθα πάλιν, "Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω;" **694** καὶ ¹πάλιν, "^ωἘλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως;" "Ὅτι καὶ τοῦτο πρᾶότητός ἐστιν. Ὁ γὰρ σφοδρὸς ἔλεγχος, ὅταν μετ' ^εἐπικεικίας γένηται, ὁ μάλιστα δυνάμενος ^βδακύνει οὕτως ἐστίν. "Ἐνεστι γὰρ, ἔνεστι μετὰ πρᾶότητος καθάψασθαι μᾶλλον, ἢ μετὰ θρασυτήτος ἐντρέψαι. "Διδακτικόν·" ^ιπρὸς πάντας τοὺς βουλομένους ^κδιδασθῆναι. ⁹"Αἰρετικὸν γὰρ, φησὶν, ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοουθεσίαν παραιτοῦ." "^ωΑνεξικακόν." **B** ¹Μάλιστα γὰρ τοῦτο ἔχειν ^ωχρή· ἐπεὶ πάντα μάτην γίνεται. Εἰ γὰρ οἱ ἀλείεις πολλάκις δι' ὅλης ἡμέρας βάλλοντες τὰ δίκτυα, καὶ οὐκ ἐπιτυγχάνοντες, οὐκ ἀπαγορεύουσι, πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς. "Ὅρα γὰρ τί γίνεται· συμβαίνει ^ιτῆς συνεχοῦς διδασκαλίας πολλάκις κατελθόντα τὸν καρπὸν ἐκκόψαι τὸ ἐνοχλοῦν ^οτῇ ψυχῇ πάθος. Ὁ γὰρ μυριάκις ἀκούσας, πείσεται τι· οὐ γὰρ ἐστὶν ἄνθρωπον ἀκούοντα συνεχῶς, μηδὲν ^ρπαθεῖν. "Ἔστιν οὖν ὅτε μέλλων πείθεσθαι, ἡμῶν ἀπαγορευσάντων, τὸ πᾶν ἀπώλεσε. Καὶ ταυτὸν γίνεται, οἷον ἂν εἴ τις γεωργίας ἄπειρος τὴν ἄμπελον φυτευθεῖσαν ⁹σκάπτει μὲν ἐνιαυτῷ τῷ πρώτῳ, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ζητῶν λήψεσθαι καρπὸν, καὶ πάλιν ἐν τῷ ^ττρίτῳ, εἶτα τῶν τριῶν ἐτῶν παρελθόντων ἀπογόνους, τότε λοιπὸν αὐτὴν ^ακαταλείπει ἐν τῷ τετάρτῳ, ὅτε τῶν πόνων ἐκείνων ^οοἶσει τὴν

7 v. 24.

8 Tit. ii. 15. 1 Tim. iv. 12. Tit. i. 13.

9 Tit. iii. 10.

^ω παραιτοῦ] παραιτεῖσθαι προτρέπει K. ^κ Verba inclusa deunt in C.I. Veron. ⁷ οὐδαμῶς I. οὐδαμῶς om. K. Sav. cet. Statim πόρρω γὰρ μ. iidem. ² εἶναι δεῖ (δεῖ εἶναι K.)] + διὸ καὶ ἐπάγει· εἰδὼς ὅτι γεννώσι μάχας· δοῦλον δὲ κυρίῳ οὐ δεῖ μάχεσθαι C. + τὸν τοῦ θεοῦ δοῦλον· εἰρήνης γὰρ ἐστὶ θεὸς ὁ θεὸς K. Sav. cet. ^α γὰρ] δὲ K. Sav. cet. ^β μαχέσσοιτο K. ἄλλ' ἤπιον— πάντας om. idem. ^γ πάντας] + δοῦλον γὰρ (+ φησὶν K.) κυρίου οὐ δεῖ μ. φησὶν (φησὶν om. K.) ἄλλ' ἤ. εἶναι πρὸς π. K. Edd. ^δ οὖν] νῦν C. ^ε ἔλεγχε—ἐνταῦθα πάλιν] προῖων, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως· ἔλεγχον, ἐπιτιμήσον· καὶ πάλιν ἐν τῇ προτέρᾳ K. ^ι πάλιν] ἀλλαχοῦ K. ⁹ ἐπικεικίας] ἐπιτάσεως I. Statim γίνηται K. ^κ δακύνει I. δακύνει δυν. pro δυν. δακύνει Veron. οὕτως ἐστὶν ὁ μάλιστα δακύνει δυνάμενος hoc ord. K. Sav. cet. ^ι πρὸς] τουτέστι, πρὸς K. Sav. cet. ^κ διδασθῆναι] + ὥστε τοὺς αἰρετικούς ἀποστρέφεσθαι δεῖ K. ¹ μάλιστα] καλῶς αὐτὸ (τοῦτο Sav. cet.) προσέθηκε· μάλιστα K. Sav. cet. ^ω χρή] + τὸν διδάσκαλον iidem. ² τῆς σ. δ.—καρπὸν] πολλάκις ἀπὸ τῆς σ. δ. εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς τὸ τοῦ λόγου ἄροτρον κατελθόν K. Sav. cet. ^ο τῇ ψ.] αὐτῇ C.K. Sav. cet. τῆς ψυχῆς Cat. ^ρ μαθεῖν I. ⁹ σκάπτει K. Sav. cet. ^τ τρίτῳ] + καὶ μὴ λαμβάνων iidem. Statim εἶτα μετὰ τῶν I. ^α καταλείπει I. καταλείπει K. καταλείπει Sav. cet. ^ο οἶσει] ἐμελλε κομίζεσθαι K. Sav. cet.

ἂντίδοσιν. ¹⁰ “Ἐν ᾧ πραότῃ, φησὶ, παιδεύοντα τοὺς ἀντιδια-
τιθεμένους.” Μάλιστα γὰρ τὸν διδάσκοντα τοῦτο χρή ποιεῖν.
“Ἐν πραότῃ” οὐ γὰρ ἐν ψυχὴν δεομένην μαθεῖν, μετὰ θρα-
σύτητος καὶ μάχης δυνηθῆναι τι τῶν χρησίμων συνιδεῖν. ^κκὼν D
μέλλῃ προσέχειν, ἀπορηθεῖσα οὐδὲν εἴσεται, ἢ λυπηθεῖσα ^γκαὶ
ἀλγήσασα. Δεῖ ^γγὰρ τὸν μέλλοντά τι τῶν χρησίμων ^αμαθεῖν,
πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἡδέως ἔχειν πρὸς τὸν διδάσκοντα.
τούτου δὲ μὴ προκατασκευασθέντος, οὐκ ἐν γενέσθαι τι τῶν
δεόντων οὐδὲ τῶν χρησίμων ἡδέως δὲ οὐκ ἂν τις ^βἔχοι πρὸς τὸν
θρασυνόμενον καὶ ὑβρίζοντα. Πῶς οὖν, “Αἰρετικὸν, ^εφησὶν,
ἄνθρωπον μετὰ μίαν ^δκαὶ δευτέραν νοθεσίαν παραιτοῦ;” Τὸν
ἀδιόρθωτον ^ελέγει, ὃν οἶδεν ἀνιάτα νοσοῦντα. “Μήποτε ^δδὴ
αὐτοῖς ὁ κύριος ¹¹ ἀνανῆψαι ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος.” Ὁ
δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν ἴσως ἔσται τις διόρθωσις· τὸ δὲ, ἴσως,
ἐπὶ τῶν ¹ἀφανῶν ἐστιν. Ὡστε ἐκείνων ἀφίστασθαι ἰμόνον χρή,
περὶ ὧν δυνάμεθα σαφῶς ἀποφῆνασθαι, καὶ ὑπὲρ ὧν πεπείσμεθα,
ὅτι οὐδ’ ἂν ὀτιοῦν γένηται, μεταστήσονται. “Ἐν πραότῃ,”
φησὶν. Ὅρᾳς ὅτι τοὺς βουλομένους μαθεῖν οὕτω χρή προσίε-
σθαι, ^κμηδέποτε πρὸ τῆς ἀποδείξεως ἀφίστασθαι τῶν διαλέξεων;
“Ἐζωγρημένοι ὑπ’ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.” Καλῶς εἶπεν, F
“ἐζωγρημένοι” τέως γὰρ ἐν πλάνῃ νήχονται. “Ὅρα πῶς διδά-
σκει μετριοφρονεῖν. Οὐκ εἶπε, μήποτε δυνηθῆς, ἀλλὰ, “μήποτε
δὴ αὐτοῖς ὁ κύριος ἀνανῆψαι.” ¹Κὼν γένηται τι, τοῦ κυρίου τὸ 695
πᾶν γίνεται· σὺ φυτεύεις, σὺ ποτίζεις, ἐκεῖνος σπείρει καὶ ποιεῖ
(356) καρποφορεῖν. Μήποτε τοίνυν διακεώμεθα, ὡς αὐτοὶ ^μτινα
πείθοντες, ^κκὼν πείσωμεν. “Καὶ ζωγρηθέντες, φησὶν, ὑπ’ αὐτοῦ
εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.” Τοῦτο δὲ οὐ περὶ δογμάτων ἂν τις
εἴποι, ἀλλὰ καὶ περὶ ^οβίου· τὸ γὰρ θέλημα αὐτοῦ ^νἐστὶν ὀρθῶς
βιοῦν. Εἰσὶ δὲ τινες ἐν τῇ παγίδι τοῦ διαβόλου καὶ βίου ἔνεκεν
οὐ τοίνυν οὐδὲ πρὸς τούτους περικακεῖν χρή. “Μήποτε ἀνανή-
ψωσι, φησὶν, ⁹ἐζωγρημένοι εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.” Τὸ ^ρδὲ,

10 v. 25.

11 v. 26.

^ν ἀντίδοσιν] + εἰπὼν δὲ ἀνεξίκακον, οὐκ ἀρκεῖται, ἀλλ’ ἐπάγει λέγων K. Sav. cet. Mox φησὶ om. iidem. ^ω πραύτητι K. ^κ κὼν] + γὰρ K. Sav. cet. ^γ καὶ] ἢ καὶ C. Haec ἢ λυπ. καὶ ἀλγήσασα om. K. Sav. cet. ^γ γὰρ] τοίνυν K. ^α μαθηάμεν I.K. Cat. Mox ἀπάντων pro πάντων omnes. ^β ἔχοι] σχοίη K. Sav. cet. ^{τις} om. I. ^ε φησὶν om. I. ante αἰρετικὸν transp. K. ^δ καὶ omnes. ἢ Edd. ^ε λέγει] ἐνταῦθα λέγει, καὶ K. ^ρ δὴ his C.I. ^ε κύριος] θεὸς C.K. Sav. cet. Pro ἀνανῆψαι iidem habent μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, καὶ ἀνανήψωσιν invito Vet. ¹ ἀφανῶν] Sic C.I. ἀφ. καὶ μελλόντων K. ἀδῶλων Cat. Edd. ¹ μόνων I. ἀφίστασθαι μ. pro μ. ἀφίστασθαι omnes. ^κ καὶ μηδέποτε Sav. cet. καὶ om. I. Veron. ¹ κὼν] + τε C. ^μ τινα] τι K. Statim πείσονται I. πείθεσθε K. πείσονται Cat. ^κ κὼν] + μὴ I.K. Statim καὶ om. C. ^ο βίου] + ὀρθοῦ C. ^ρ ἐστὶ] + τὸ μὴ K. ⁹ ἐζωγρ.] + ὑπ’ αὐτοῦ K. ^ρ δὲ om. K.

B “μήποτε,” πολλῆς μακροθυμίας ἔστί· τὸ γὰρ μὴ ποιεῖν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, παγὶς διαβολικὴ. Ὡσπερ γὰρ ὁ στρουθός, καὶ μὴ ἐξ ὅλου τοῦ μέρους κατέχεται, ἀλλ’ ἐξ ἐνός, τοῦ ποδὸς λέγω, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἐστὶ τοῦ τὴν παγίδα θέντος· οὕτω καὶ ἡμεῖς, καὶ μὴ ἐξ ὅλου κατεχώμεθα, καὶ ἐκ πίστεως καὶ ἐκ βίου, ἀλλ’ ἐκ τοῦ βίου μόνον, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἐσμέν τοῦ διαβόλου.

¹² “Οὐ γὰρ ὁ λέγων μοι, κύριε, κύριε, φησὶν, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν” καὶ πάλιν, “Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, ἀποχωρεῖτε ἀπ’ ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.” Ὁρᾷς τί τὸ κέρδος τῆς πίστεως, ὅταν ἡμᾶς ἀγνοῇ ὁ δεσπότης; Καὶ ταῖς παρθένοις τὸ αὐτὸ φησιν. ¹³ “Οὐκ οἶδα ὑμῖς.” Τί οὖν τὸ κέρδος τῆς παρθενίας καὶ τῶν πολλῶν ιδρώτων, ὅταν ἀγνοῇ αὐτὰς ὁ δεσπότης; Καὶ πολλαχοῦ εὐρίσκουμεν ὑπὲρ μὲν πίστεως οὐδὲν ἐγκαλουμένους, * ἀπὸ δὲ βίου πονηροῦ κολαζομένους μόνον· ὥσπερ ὡς ἀλλαχοῦ ὑπὲρ βίου μὲν οὐδὲν ἐγκαλουμένους, * διὰ δὲ δόγμα διεστραμμένον ἀπολλυμένους· ταῦτα γὰρ ἀλλήλων ἔχεται. Ὁρᾷς ὅτι, ὅταν μὴ ποιῶμεν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ὑπὸ τὴν παγίδα τοῦ διαβόλου ἐσμέν; Οὐκ ἀπὸ βίου δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐνός ἐλαττώματος πολλάκις εἰσερχόμεθα εἰς τὴν γέενναν, ὅταν μὴ τὰ ἄλλα ἀντίτροπα ἢ ἀγαθὰ. Ἐπεὶ καὶ αἱ παρθένοι οὐ πορνεύειν ἐνεκλήθησαν, οὐ μοιχεύειν, οὐ φθόνον, οὐ βασκανίαν, οὐ μέθην, οὐ κακοπιστίαν, ἀλλ’ ἔλλειψιν ἑλαίου· τούτῃστιν, ¹ οὐκ ἐποιοῦν ἐλεημοσύνην· τὸ γὰρ ἔλαιον τούτῳ ἐστὶ. Καὶ ² ἐκεῖνοι οἱ καταραθέντες, ¹⁴ “Ἀπέλθετε ὁ γὰρ οἱ καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον,” οὐδὲν πάλιν τούτων ἐνεκαλοῦντο, ἀλλὰ καὶ ¹⁵ αὐτοὶ, ὅτι οὐκ ἔθρεψαν τὸν Χριστόν.

Ἐορᾷς ὅτι ἐλεημοσύνη ἐλλειφθεῖσα εἰσάγει εἰς τὸ τῆς γέεννης πῦρ; Ποῦ γὰρ ἔξεται χρήσιμος, εἰπέ μοι, ὁ ἐλεημοσύνην μὴ ποιῶν; Νηστεύεις καθ’ ἐκάστην ἡμέραν; ἀλλὰ καὶ αἱ παρθένοι τότε ἐκεῖναι, ἀλλ’ οὐδὲν ἀπώναντο. Εὖχῃ; καὶ τί τοῦτο; Ἐλεημοσύνης χωρὶς ἄκαρπος ἡ εὐχή· πάντα ἀκάθαρτα ταύτης χωρὶς, πάντα ἀνόνητα· τὸ πλεόν τῆς ἀρετῆς μέρος ¹ ἐκκέκοπται. ¹⁵ “Ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, φησὶ, τὸν θεὸν οὐκ οἶδε.”

¹² Matth. vii. 21, 23.

¹³ Ibid. xxv. 12.

¹⁴ Ibid. 41.

¹⁵ 1 Joan. iv. 8.

* ἐστὶ] + δεικτικὸν K. Sav. cet. Statim ὥστε τὸ μὴ K. ¹ τοῦ om. C. ² οὐρανῶν] + ἀλλ’ ὁ ποιῶν τὸ θέλημά μου K. ³ τί τὸ κ.] ὅτι ὄφελος οὐδὲν ἐκ K. ὅτι κέρδος οὐδὲν ἐκ Sav. cet. ⁴ ἀπὸ δὲ—κολαζομένους] διὰ δὲ βίον διεστραμμένον ἀπολλυμένους C. Haec ἀπὸ δὲ—ἐγκαλουμένους desunt in I. ⁵ ἀλλαχοῦ] + πάλιν K. ⁶ διὰ δὲ δ. δ.] ὑπὲρ δὲ δόγματος ἐναντίον C. ⁷ ἐλείου et mox ελεον K. ⁸ οὐκ] ὅτι οὐκ C. Statim ἐποίησαν K. ⁹ ἐκεῖνοι] + γοῦν K. Statim οἱ καταραθέντες C. οἱ ἀκούσαντες K. ¹⁰ γὰρ] φησιν C. γὰρ om. K. Sav. cet. ¹¹ HΘΙΚΟΝ. Περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ περὶ πλεονεξίας. Veron. ¹² ἔλε. ἑλλ. εἰσάγει] ἀρκεῖ ἔλε. ἑλλ. εἰσαγαγεῖν C.K. Sav. cet. ¹³ ἐστὶ C.I. ¹⁴ ἐκκέκοπται] Sic C.I. ἐκκόπεται Edd.

Σὺ δὲ πῶς ἀγαπᾷς, μὴδὲ τῶν μικρῶν ¹τούτων καὶ εὐτελῶν αὐτῷ μεταδοῦναι βουλόμενος; Εἰπέ δὴ μοι, σωφρονεῖς; τίνος ἔνεκεν; 696 οὐχὶ δεδοικὼς τὴν κόλασιν; Οὐδαμῶς, ^κἀλλὰ φύσει τὸ πρᾶγμα μετέρχῃ· ἐπεὶ, εἰ σωφρονεῖς ¹δεδοικὼς τὴν κόλασιν, καὶ τοσαύτην ὑπομένεις βίαν καὶ τοσαύτην τυραννίδα, πολλῶ μᾶλλον ἐλεημοσύνας ποιεῖν ἔδει. Οὐ γάρ ἐστιν ἴσον ἐπιθυμίας κρατῆσαι χρημάτων, καὶ σωμάτων, ἀλλὰ μείζων ὁ πόνος ἐνταῦθα. Τί δήποτε; "Οτι ἡ μὲν ἡδονὴ φυσικὴ, ^μκαὶ ἐνέσπαρται καὶ ἐμπεφύτευται ἡμῶν τῷ σώματι· ^ντὰ δὲ τῶν χρημάτων οὐκέτι. Τοῦτό ἐστιν, ^οᾧ ἐξισούσθαι δυνάμεθα τῷ θεῷ, ^ρτὸ ἐλεεῖν καὶ Β οἰκτερεῖν· ὅταν οὖν τοῦτο μὴ ἔχωμεν, τοῦ παντὸς ἀπεστερήμεθα. Οὐκ εἶπεν, ἐὰν ⁹νηστεύητε, ὅμοιοι ἐστε τῷ πατρὶ ὑμῶν· οὐκ εἶπεν, ἐὰν ^Γπαρθενεύητε, οὐδὲ εἶπεν, ἐὰν εὐχῃσθε, ὅμοιοι ἐστε τῷ πατρὶ ὑμῶν· οὐδὲν γὰρ τούτων περὶ θεὸν, οὐδὲ ἐργάζεται τι ⁸τούτων ὁ θεός· ἀλλὰ τί; ¹⁶"Γίνεσθε οἰκτίρμονες, ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς." Τοῦτο θεοῦ ἔργον· ἐὰν οὖν τοῦτο μὴ ἔχῃς, τί ἔχεις; ¹⁷"Ἐλεον θέλω, φησὶ, καὶ οὐ θυσίαν." Ἐποίησεν οὐρανὸν ὁ θεός, ἐποίησε γῆν, θάλασσαν· μεγάλα ταῦτα, καὶ τῆς C ¹σοφίας αὐτοῦ ἄξια· ἀλλ' οὐδενὶ ^ντούτων ἐφειλκύσατο τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ὡς τῷ ἐλέφ καὶ τῇ φιλανθρωπία· ^ωτούτο μὲν γὰρ σοφίας, φησὶν, ἔργον καὶ δυνάμεως καὶ ἀγαθότητος· ²πολλῶ δὲ μᾶλλον, ὅτι δούλος ἐγένετο. Οὐκ ἐπὶ ^γτούτῳ μᾶλλον αὐτὸν θαυμάζομεν; οὐκ ἐπὶ τούτῳ μᾶλλον ²προσιέμεθα; Οὐδὲν οὕτως ἐπισπᾶται τὸν θεόν, ὡς ἔλεος· καὶ πολλὰ περὶ (357) ^ατούτων ἅπαντες διαλέγονται ἄνω καὶ κάτω οἱ προφῆται. Ἐλεον δὲ λέγω οὐ τὸν μετὰ πλεονεξίας· οὐ γάρ ἐστι τοῦτο D ἔλεος. ^βΟὐδὲ γὰρ ἀκάνθης ρίζα ἔλαιον τίκτει ποτὲ, ἀλλ' ἐλαίας· ^γὥσπερ οὖν οὐδὲ πλεονεξίας ρίζα ἔλεον τίκτει, οὐδὲ ἀδικίας, οὐδὲ ἀρπαγῆς. Μὴ διαβάλης τὴν ἐλεημοσύνην, μὴ ποιεῖ αὐτὴν κατηγορεῖσθαι ὑπὸ πάντων. Εἰ γὰρ διὰ τοῦτο ἀρπάζεις, ἵνα ^δἐλεῇς, οὐδὲν τῆς ἐλεημοσύνης ταύτης χεῖρον. Ὅταν γὰρ ἐξ ἀρπαγῆς τίκτηται, οὐκ ἐστι τοῦτο ἐλεημοσύνη· ἀπῆνεία τις ἐστὶ

16 Luc. vi. 36.

17 Osee vi. 6.

¹ τούτων—αὐτῷ] αὐτῷ καὶ εὐτελῶν C. ^κ ἀλλὰ] πῶς; οὐ γὰρ K. ¹ δεδ. τὴν κ.] Sic Edd. οὐ δεδ. τὴν κ. K. τὴν κ. φοβηθεὶς C.I. ^μ καὶ] τις K. ^ν τὰ] ἡ C. ^ο ᾧ] δ C. ^ρ τὸ] τῷ K. Sav. cet. ⁹ νηστεύητε C.I. ^Γ παρθενεύητε Edd. οὐκ εἶπεν—πατρὶ ὑμῶν] οὐκ εἶπεν, ἐὰν παρθενεύητε omis- sis ceteris I. οὐκ εἶπεν, ἐὰν παρθενεύητε ἢ προσεύχησθε, ὅμοιοι ἐστε τῷ π. ὑ. K. οὐδὲ ἂν εὐχῃσθε, ὅμοιοι ἐστε τῷ π. ὑ. οὐκ εἶπεν, ἐὰν παρθενεύητε, ὅμοιοι ἐστε τῷ π. ὑ. C. ⁸ τούτων C. ¹⁶ σ. αὐτοῦ pro αὐτοῦ σ. omnes. ^ν τούτων] + οὕτως C. ^ω τούτο] εἰ τοῦτο I. Mox φησὶν om. K. Sav. cet. ² πολλῶ δὲ] εἰ δὲ τοῦτο, πολλῶ K. ^γ τούτο K. et his C. ² προσιέμεθα] αὐτὸν ἐκπλητόμεθα K. Sav. cet. ^α τούτου C. ^β οὐδὲ γὰρ] ὥσπερ οὖν οὐκ K. ἔλεον pro ἔλαιον idem. ^γ ὥσπερ οὖν] οὕτως K. ^δ ἐλεῇς I.K. Sav. cet.

TOM. VI.

F f

Ε καὶ ὁμότης. "Υβρις τοῦτο εἰς τὸν θεόν. Εἰ ὃ τὰ ἐλάττωνα τῶν αὐτοῦ προσενεγκῶν οὕτω προσέκρουσεν ὁ Κάϊν, ὁ τὰ ἀλλότρια προσφέρων πῶς οὐ προσκρούσει; Προσφορὰ οὐδὲν ἑτερόν ἐστιν, ἀλλ' ἡ ἔθυσια, οὐκ ἀκαθαρσία. Καὶ ῥυπαραῖς μὲν χερσὶν οὐ τολμᾶς εὐχασθαι, ῥύπον δὲ καὶ ἀκαθαρσίαν προσφέρων ἐξ ἀρπαγῆς οὐδὲν ἡγήθῃ δεινόν; Τὰς χεῖρας οὐκ ἠάφῃς ῥύπου καὶ ἀκαθαρσίας πληροῦσθαι, ἀλλὰ καθαρὰς εἶναι ποιήσας, οὕτως ἰαυτὰς^κ προσφέρεις· καίτοι οὗτος ὁ ῥύπος οὐδὲν ἔγκλημα φέρει, F ἐκεῖνος δὲ κατηγορίας ἄξιος καὶ διαβολῆς. Μὴ τοίνυν τοῦτο ἰσκοπῶμεν, ὅπως καθαρὰς προσφέρωμεν καὶ εὐχόμεθα χερσὶν, ἀλλ' ὅπως καὶ τὰ προσφερόμενα ἢ καθαρὰ· ἐπεὶ τοῦτο γέλως ἐστίν·^μ ὥσπερ ἂν εἴ τις τὸν πίνακα περιπλύνας δώρων ἀκαθάρτων τοῦτον ἐμπλήσειεν, ὡς οὐχὶ χλευασία τοῦτό ἐστι καὶ γέλως; Ἔστωσαν αἱ χεῖρες καθαρὰι· ὡς ὕδατι αὐτὰς ἀπονίπτωμεν 697 μόνον, ἀλλὰ^ρ καὶ δικαιοσύνη πρότερον· τοῦτο χειρῶν καθάρσιον. Ἐάν δὲ γέμωμεν ἀδικίας, καὶ μυριάκις αὐτὰς περιπλύνῃς, κέρδος οὐδέν. ¹⁸ "Λούσασθε, φησὶ, καθαροὶ γένεσθε." Τί οὖν; Ἄρα εἶπε, πορεύεσθε ἐπὶ τὰς πηγὰς, πορεύεσθε ἐπὶ τὰ βαλανεῖα καὶ τὰς λίμνας καὶ τοὺς ποταμούς; Οὐδὲν τούτων· ἀλλὰ τί; "Ἀφέλετε τὰς^α πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν." ^τ τουτέστι, καθαροὶ γένεσθε, τοῦτο ἁπηλλάχθαι μολυσμοῦ, αὕτη ἐστὶν ἡ ὄντως καθαρότης. Ἐκεῖνη μὲν γὰρ οὐδὲν μέγα^ω ὥνησεν, αὕτη B δὲ παρρησίαν ἡμῖν χαρίζεται τὴν πρὸς τὸν θεόν· κἀκεῖνην καὶ μοιχοὺς καὶ κλέπτας καὶ ἀνδροφόνους ἔχειν δυνατόν, καὶ βλάκας καὶ ἐκλύτους ἄνδρας καὶ^α πόρνους καὶ ἡταιρικότητας, καὶ μάλιστα τούτους. Οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ τῆς τοῦ σώματος καθαρότητος ἐπιμελούμενοι μάλιστα πάντων, μύρων ὄζοντες, συνεχῶς^α ἀποσμήχοντες τὸ σῆμα· σῆμα γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς τὸ σῶμα, ^α ψυχῆς ἔνδον νεκρᾶς. Ὡστε ταύτης μὲν τῆς καθαρότητος κἀκεῖνοις^α μετιέναι δυνατόν, τῆς δὲ ἔνδον οὐκέτι. Οὐδὲν μέγα, εἰάν τὸ σῶμα ἀποπλύνῃς· Ἰουδαϊκός ἐστιν οὗτος ὁ καθαρμὸς, ἀνόνητος καὶ ἀνω- C φελῆς, τοῦ ἔνδον οὐκ ὄντος. Ἔστω τις σηπεδόνα ἔχων ἢ νομῆν

¹⁸ Esai. i. 16.

^ε ὁ om. I. ^ι ἔθυσια] + καθαρισμοῦ K. Sav. cet. ^ε ἡγήθῃ] + ποιῶν iidem. ^κ ἀφίης I. ἀφίης K. Sav. cet. ^ι αὐτὰς om. K. Sav. cet. ^κ προσφέρεις] + τὴν ψυχὴν δὲ ἀκαθαρτοτέραν παντὸς ῥύπου μᾶλλον ἀπὸ πλεονεξίας ποιῶν καὶ προσφέρων, μικρὸν οἶε τολμᾶν; K. ^ι σκοπῶμεν] + μόνον C.K. ^μ ὥσπερ] καὶ ταυτὸν ποιεῖ, οἷον K. ^ν οὐχὶ] εἰπέ γάρ μοι, οὐχὶ K. ἐστὶ om. idem. ^ο μὴ] ἔσονται δὲ, ἂν μὴ K. Sav. cet. ^ρ καὶ om. C. ^α ἂν] εἰάν C.I. ^α ἄρα] + προσθεῖς K. Sav. cet. ^α πονηρίας] + ὑμῶν I.K. Sav. cet. ^τ τοῦτό ἐστι καθαρὸν γενέσθαι C. ^υ ἀπηλλάχθαι] + ποιῶν K. Sav. cet. ^ω ὀνήσιν K. ^α πόρνους] πονηροὺς I. ^α ἀποσμήχοντες] Sic I.K. ἀποσμήχοντες Edd. ^α τῆς ψυχῆς C.K. Sav. cet. Post ἔνδον add. οὔσης K. Sav. cet. ^α μετιέναι C.

τραυμάτων, περιπλυνέτω τὸ σῶμα· τί τὸ κέρδος; τί τὸ πέρασ;
 Εἰ δὲ τὴν ἐν σώματι σηπεδόνα οὐδὲν ὠφελῆσαι ὁ δυνήσεται,
 τῆς ἐπιφανείας τῆς ἔξωθεν περικλυζομένης καὶ ἀφανιζομένης·
 ὅταν ἐν ψυχῇ ἡ σηπεδὼν ᾖ, τί ἀπὸ τῆς τοῦ σώματος καθαρότη-
 τος ὀνήσομεν; Οὐδέν. Εὐχῶν ἡμῖν δεῖ καθαρῶν· εὐχαὶ δὲ οὐ
 γίνονται καθαραί, τῆς τικτούσης ἁπλῶς ψυχῆς οὐσης μιαιῶς.
 Οὐδὲν γὰρ οὕτω ποιεῖ ψυχὴν μιαιῶν, ὥς πλεονεξία καὶ ἀρπαγή.
 Ἄλλ' εἰσὶ τινες οἱ κατὰ τὴν ἐσπέραν, μυρία διὰ τῆς ἡμέρας
 ἐργαζόμενοι κακὰ, λουόμενοι εἰσίσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, μετὰ δὲ
 πολλῆς τῆς παρηρησίας τὰς χεῖρας ἀνατείνοντες, ὡς τὸ πᾶν διὰ
 τῆς τῶν ὑδάτων κολυμβήθρας ἀποθέμενοι. Εἰ τοῦτο ἦν, μέγα
 ἦν τὸ κέρδος ἦν τὸ καθ' ἐκάστην ἡμέραν λούεσθαι· εἰ τοῦτο ἦν,
 οὐκ ἂν οὐδὲ αὐτοὺς ἐπαυσάμην τὰ βαλανεῖα διανοχλῶν, εἰ καθα-
 ροὺς ἐποίει καὶ ἀμαρτημάτων ἀπήλλαττε. Γέλως ταῦτα καὶ
 λῆρος, παίγνια καὶ παίδων ἀθύρματα. Οὐκ ἀποστρέφεται σώ-
 ματος ῥύπον ὁ θεός, ἀλλ' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς· ἄκουε γὰρ αὐτοῦ
 λέγοντος· “Μακάριοι οἱ καθαροί·” ἄρα τῷ σώματι; οὐδαμῶς, Ἐ
 ἀλλ', “οἱ τῇ καρδίᾳ καθαροί·” ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται.”
 Ὁ δὲ προφήτης ἡ τί φησι; “Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί,
 ὁ θεός·” καὶ πάλιν, “Ἄπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου.”
 Μέγα ἀγαθὸν ἐν συνηθείᾳ ἀγαθῶν εἶναι. Ὅρα πῶς ἔστι μικρὰ
 ταῦτα καὶ ἀνόνητα· καὶ ἐπειδὴν κ' προληφθῇ ἐν συνηθείᾳ ἡ ψυχὴ,
 οὐκ ἀφίσταται, οὐδὲ ἀνέχεται μὴ πρότερον αὐτὰ πληρώσασα
 (358) προσελθεῖν τῇ εὐχῇ. Οἷόν τι λέγω· ἐν συνηθείᾳ κατεστήσαμεν
 ἑαυτοὺς τοῦ νίπτεσθαι καὶ εὔχεσθαι, καὶ οὐκ ἐν μὴ νιψάμενον Ἐ
 τοῦτο ποιῆσαι, ἀλλ' ἡδέως οὐκ εὐχόμεθα, εἰ ἀνίπτοις χερσὶ τοῦτο
 ἡ ποιούμεν, ὡς προσκρούειν μέλλοντες ἡ θεῷ, καὶ ὑπὸ συνειδὸς
 ὄντες πονηρόν. Εἰ τὸ μικρὸν τοῦτο τοσαύτην ἔχει τὴν τυραν-
 νίδα, καὶ πάντως ἐκπληροῦται καθ' ἐκάστην ἡμέραν· εἰ ἐν ἐλεη- 698
 μοσύνης συνηθείᾳ κατεστήσαμεν ἑαυτοὺς, καὶ τοῦτο πληροῦν αἰὶ
 ὠρίσαμεν, μηδέποτε εἰσιέναι κεναῖς ταῖς χερσὶν εἰς οἶκον εὐκτή-
 ριον, κατ' ὠρθωτο ἂν τὸ πρᾶγμα. Μεγάλη γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς
 καὶ ἐν τοῖς κακοῖς τῆς συνηθείας ἡ τυραννίς· οὐ δεησόμεθα πόνου
 ἡ λοιπὸν, αὐτῆς ἐλκούσης ἡμᾶς. Ἐν συνηθείᾳ πολλοὶ κατέστησαν

19 Matth. v. 8. Psal. l. 12. Jer. iv. 14.

^b δυνήσεται] + τις ἀπὸ K. Sav. cet. ^c οὐ γίνονται] οὐ γίνονται I. οὐκ ἂν
 γένοιντο K. Sav. cet. ^d αὐτὰ C. ^e πολλῆς τῆς παρ.] παρ. πολλῆς I.
 τὸ om. C. ^f ὅτι] καὶ τί τὸ τέλος τούτου φησὶν, ἐπαγαγὼν ὅτι K. ^h τί
 φησι] λέγει K. ⁱ ἀπόπλυνε C.K. ἀπόπλυναι Edd. ^k προκαταληφθῇ C.
^l ποιῶμεν I. ποιούμεθα C. ^m τῷ θεῷ K. Μοx ὄντες πονηρόν ppo πονηρόν
 ὄντες omnes. ⁿ λοιπὸν] πολλοῦ I. Μοx ἡμᾶς ἐν συνηθείᾳ. πολλοὶ I. ἡμᾶς
 τῆς συνηθείας. πολλοὶ K.

τοῦ σφραγίζειν ἑαυτοὺς συνεχῶς, καὶ οὐκέτι δέονται τοῦ ὑπομιμή-
 σκοντος, ἀλλὰ καὶ τοῦ νοῦ πολλάκις ἀλλαχοῦ ῥεμβομένου, καθά-
 B περ ὑπὸ τινος ἐμψύχου διδασκάλου τῆς συνηθείας, ἡ χεὶρ αὐτό-
 ματος ὕλκεται πρὸς τὸ τὸ σημεῖον ἐργάσασθαι. Ἐν συνηθείᾳ
 κατέστησαν ἑαυτοὺς τινες, ὥστε μὴ ὀμνύνειν, καὶ οὔτε ἐκόντες οὔτε (348)
 ἄκοντες τοῦτο ῥπείσονται. Καταστήσωμεν καὶ ἡμεῖς ἑαυτοὺς ἐν
 ταύτῃ τῇ συνηθείᾳ, τῇ τῆς ἐλεημοσύνης. Πόσων ἡμῖν ἔδει
 καμάτων, ὥστε εὐρεθῆναι τὸ φάρμακον τοῦτο; Εἰπέ γάρ μοι,
 εἰ μὴ ἦν ἡ τῆς ἐλεημοσύνης παραμυθία, εἴτα μυρία ἡμαρτηκότες
 ὑπευθύνους ἑαυτοὺς κατεσκευάζομεν τῇ τιμωρίᾳ, ἄρα οὐκ ἂν
 C ἁπωδурάμεθα πολλὰ; ἄρα οὐκ ἂν εἵπαμεν, εἴθε ἦν διὰ ἡ χρη-
 μάτων ἀπολούσασθαι τὰ ἁμαρτήματα, καὶ πάντα ἂν ἐκενώσα-
 μεν· εἴθε ἦν διὰ χρημάτων ἐκβαλεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ, καὶ οὐκ
 ἂν ἐφείσάμεθα τῶν ὄντων; Εἰ γὰρ ἐν νόσφ τοῦτο ποιούμεν,
 καὶ ἐν θανάτῳ λέγομεν, ὅτι εἰ ἦν θάνατον πρίασθαι, πάντα ἂν
 ἔδωκεν ὁ δεῖνα τὰ ὑπάρχοντα, πολλῷ μᾶλλον τοῦτο. Καίτοι
 ὅρα τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ θεοῦ, ὅση τίς ἐστιν· οὐκ ἔδωκέ σοι
 θάνατον ἀγοράζειν τὸν πρόσκαιρον, ἀλλὰ θάνατον τὸν αἰώνιον.
 D Μὴ ὡς μικρὰν ἀγοράσης, φησὶ, ζῶν ταύτην, ἀλλὰ ζῶν ἐκείνην
 τὴν αἰώνιον· ἐκείνην σοι πωλῶ, οὐ ταύτην· οὐκ ἐμπαίζω σοι.
 Κἂν λάβῃς ταύτην, οὐδὲν ἔλαβες· ἐγὼ οἶδα ὅτι ἐκείνη μεγάλη
 ἐστίν. Ἀλλ' οὐχ οὕτως οἱ κάπηλοι, καὶ οἱ τὰ βιωτικά ἐμπορευό-
 μενοι ποιοῦσιν· ἐκείνοις ἂν ὡς ἐξ ἡ ἐμπαῖζαι οἷς βούλονται, καὶ τὸ
 μικρὸν διδόσιν ἀντὶ τοῦ μεγάλου. Ἄντὸς δὲ οὐχ οὕτως. Εἰπέ
 μοι, εἰ πρὸς ἔμπορον τινα ἀπελθὼν, δύο λίθων κειμένων, τοῦ μὲν
 εὐτελοῦς, τοῦ δὲ βαρυτίμου καὶ ἱκανὸν ἐργαζομένου πλοῦτον,
 καταθεῖς ἐκείνου τοῦ μικροῦ τὸ τίμημα, τὸν μέγαν ἔλαβες, ἄρα
 E ἂν ἐνεκάλεσας ἐκείνῳ; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ μᾶλλον ἐθαύμασας. Οὕτω
 καὶ νῦν κείνται δύο ζῶαι, ἡ πρόσκαιρος καὶ ἡ αἰωνία, πωλεῖ δὲ
 ταύτας ὁ θεός· ἀλλὰ ταύτην ἡμῖν πωλεῖ, οὐκ ἐκείνην· τί
 ἂσχάλλομεν κατὰ τοὺς ἀνοήτους τῶν παιδῶν, ὅτι τὸ τίμιον
 λαμβάνομεν; Ὁὖν ἐστὶν οὖν ἀγοράσαι ζῶν χρημάτων; φησὶ.
 ἌΝαι, ὅταν τὰ ἑαυτῶν, καὶ μὴ τὰ ἀλλότρια καταβάλλωμεν, ὅταν

ο ἔρχεται C. Mox alterutrum τὸ om. Mor. Ben. et, ut videtur, I. ῥ ποι-
 ῇσονται C. πάσχουσι K. ἁπωδурάμεθα] Sic K. ἀπεδурάμεθα C. ἀπωδυ-
 ρόμεθα Edd. Mox εἵπομεν C. ἡ χρημάτων] τὰ χρήματα K. ἐφείμεθα C.I.
 τούτο] ἐνταῦθα K. Sav. cet. Statim καὶ ὅρα K. τὴν μικρὰν K. Sav.
 cet. ἐξ] Sic C. Edebatur ἐξ. αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως] Sic C.
 at ego non sic Vet. Haec desunt in I. Veron. αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἀντὶ
 τῶν μικρῶν τὰ πολλὰ μετρίονα δίδωσιν K. Sav. cet. εὐτελοῦς] ψευδοῦς C.I.
 Veron. οὐκ Vet. καὶ om. I. Mox αὐτὰς pro ταύτας idem. ἀσγά-
 λωμεν I. ὅτι] ὅψει C. Statim τὸν τίμιον K. ἐστὶν] + δὲ I. Mox
 ζ. διὰ χρημάτων idem. ναι] + πῶς; K. Mox καταβάλλωμεν C.

μὴ ἐπίθεσιν ποιῶμεν. Ἀλλ' ἐμὰ λοιπόν ἐστι, φησίν. Οὐκ ἔστι
 σὰ ^εμετὰ τὴν ἀρπαγὴν, ἀλλ' ἐκείνου ἐστίν· ἀλλοτρίά ἐστι, καὶ
 μυριάκις αὐτῶν κύριος ἦς. Οὐδὲ γὰρ, εἰ παρακαταθήκην λάβοις, F
 τὸν καιρὸν ^εκαθ' ὃν ὁ παρακαταθέμενος ἀποδημεί, σὰ ταῦτά
 ἐστι, καίτοιγε παρὰ σοὶ κείται. Εἰ τοίνυν, ἅπερ ἐκόντων καὶ
 χάριν εἰδόντων τῶν παρακαταθεμένων ἐλάβομεν, οὐκ ἔστιν ἡμέ-
 τερα, οὐδὲ ἐκείνων τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἔχομεν, πολλῷ μᾶλλον
 ταῦτα, ἅπερ ἀκόντων καὶ μὴ βουλομένων ἀρπάζομεν. Ἐκεῖνός 699
 ἐστὶν αὐτῶν κύριος, καὶ μυριάκις αὐτὰ ἔχης. Ἡμέτερα ὄντως
^εἐκείνά ἐστιν, ἡ ἀρετὴ· τὰ δὲ χρήματα οὐδὲ τὰ ἡμέτερα ἡμέτερα,
 μήτιγε τὰ ἀλλοτρία, ἀλλὰ νῦν μὲν ἡμῶν, αὐριοι δὲ οὐχ ἡμῶν.
 Τὰ δὲ τῆς ἀρετῆς ἡμέτερα· οὐ γὰρ ζημιούται αὕτη, καθάπερ
 ἐκείνα, ἀλλὰ πᾶσι παρούσά ἐστιν ὁλόκληρος. Ταύτην οὖν
 κτησώμεθα, καὶ χρημάτων καταφρονῶμεν, ἵνα δυνηθῶμεν τῶν
 ὄντως ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι,
 χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ'
 οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ
 αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(359)

ΛΟΓΟΣ Ζ.

B

¹Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ^αἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ
 χαλεποί. Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαιοι, φιλάργυροι,
 ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάβσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχά-
 ριστοι, ἀνόσιοι, ^βἄσπονδοι, ἄστοργοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς,
 ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, C
 φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας,
 τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι· καὶ τούτους ἀποτρέπου. Ἐκ
 τούτων γὰρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ ^εαἰχμαλω-
 τίζοντες γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυ-
 μίαις ^δποικίλαις καὶ ἡδοναῖς, πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέ-
 ποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας δυνάμενα ἐλθεῖν.

ἘΝ τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ ἔλεγεν, ὅτι ²“Τὸ πνεῦμα ῥητῶς λέ- D
 γει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως”· ^εκαὶ
 πάλιν ἐν ἐτέρῳ τόπῳ προφητεύει ἐν αὐτῇ τῇ ἐπιστολῇ τοιοῦτόν

¹ CAP. III. v. 1—7.² 1 Tim. iv. 1.

^ε μετὰ] καὶ μετὰ K. ^ε καθ' ὃν] παρὸν I. ^ε ἐκείνα] Sic C.K. Vet.
 ἐκείνη I. Neutrum legitur in Edd. Paullo ante ἡμέτερα Edd. HOM. VII.
^α ἐν ταῖς ἐσχ. C. ^β ἄστοργοι, ἄσπονδοι inverso ord. I. ^ε αἰχμαλωτεύοντες
 idem. ^δ π. καὶ ἡδοναῖς] Sic omnes. καὶ ἡδοναῖς π. Edd. Mox ἐλθεῖν δυνά-
 μενα hoc ord. I.K. ^ε καὶ—ἐσόμενον] καὶ ἀλλαχοῦ τοιοῦτόν τι ὕ. ε. προφη-
 τεύει K.

τι ὕστερον ἐσόμενον. [†]Καὶ ἐνταῦθα αὐτὸ ποιεῖ, λέγων· “Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί.” Καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν ὑστέρων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν φθασάντων τοῦτο δείκνυσιν· ³“Ὁν τρόπον, φησιν, Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς **E** ἀντέστησαν ^hΜωϋσῇ.” Καὶ ἀπὸ λογισμῶν πάλιν· “Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ.” Τί δὴ τοῦτο ποιεῖ; “Ἰνα μὴ θορυβῇται Τιμόθεος, μηδὲ ἡμῶν τις, ὅταν ᾧσιν ἄνδρες πονηροί. Εἶγε ἐπὶ Μωϋσέως γεγόνασι, φησὶ, καὶ μετὰ ταῦτα ἔσονται, οὐδὲν θαυμαστὸν εἶναι καὶ ἐφ’ ἡμῶν. “Ἐν ὑστέροις καιροῖς ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί.” Ἰουτέστι, πάνυ πονηροί. Πῶς ἔσονται καιροὶ χαλεποί; Οὐχὶ τὰς ἡμέρας διαβάλλων λέγει, οὐδὲ τοὺς καιροὺς, ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς τότε ὄντας. Καὶ ^kγὰρ ἡμῖν οὕτω λέγειν ἔθος ἐστὶ καιροὺς **F** πονηροὺς, καὶ οὐ πονηροὺς, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς συμβαινόντων πραγμάτων, ἰὰ τῶν ἀνθρώπων. ^mΚαὶ εὐθέως τὸ πάντων αἴτιον τίθησι τῶν κακῶν, καὶ τὴν ρίζαν καὶ τὴν πηγὴν, καὶ ὅθεν τὰ ἄλλα πάντα τίκτεται, ⁿὅταν μὴ τὰ τοῦ πλησίον τις σκοπῇ, ἀλλὰ τὰ αὐτοῦ μόνον, ὅταν ἐκατέρων ἀμελῇ· οὕτω γὰρ οὐδὲ τὰ αὐτοῦ σκοπήσει. “Ὡσπερ γὰρ ὁ τὰ τοῦ πλησίον ὀρών, τὰ αὐτοῦ ⁷⁰⁰καλῶς θήσεται ἐν τοῖς ἐκείνου, οὕτως ὁ καταφρονῶν ἐκείνου, τὰ αὐτοῦ ὑπερόψεται. Εἰ γὰρ μέλη ἀλλήλων ἐσμέν, ἡ τοῦ πλησίον σωτηρία οὐκ ἐκείνου μόνον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος· καὶ ἡ τοῦ πλησίον βλάβη, οὐ μέχρῃς ἐκείνου μόνον ἴσταται, ἀλλὰ καὶ ^pἅπαντα λοιπὸν κατατείνει ταῖς ὀδύναϊς. Εἰ οἰκοδομῇ ἐσμεν, ὅπερ ἂν πάθῃ μέρος, ^qκαὶ τῷ λοιπῷ λυμαίνεται· ἂν δὲ ἡ στερρόν, καὶ τὸ λοιπὸν διαβαστάζειν δύναται. Οὕτω δὴ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ὑπερείδες τοῦ ἀδελφοῦ; σαυτὸν ἡδίκησας. Πῶς; **B** Τὸ μέλος τὸ σὸν βλάβην ὑπέστη οὐ μικράν. Εἰ γὰρ ὁ χρημάτων μὴ ^rμεταδιδούς εἰς τὴν γέενναν ἅπεισιν, ὁ ἐν τοῖς ἀναγκαιοτέροις ὀρών κινδυνεύοντα, καὶ χεῖρα μὴ ὀρέγων, ^sοὐ πολλῶ μάλλον ἐκείνου τοῦτο πείσεται, ὅσῳ καὶ ἐν μείζονι ἡ ζημία γέγονεν;

³ 2 Tim. iii. 8.

[†] καὶ ἐνταῦθα αὐτὸ] καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ C. καὶ ἐνταῦθα δὲ πάλιν τὸ αὐτὸ K. Sav. cet. ^h ὑστέροις καιροῖς] ἐσχάταις ἡμέραις bis K. ^h Μωσῇ C. I. Μωσῇ K. Veron. Mox Μωσέως I. Veron. et ante corr. C. ¹ Haec iou-τέστι—χαλεποί, quae vulgo absunt, leguntur in nostris omnibus et Vet. ^k γὰρ]+καὶ K. ¹ ἀπὸ pro ὑπὸ ex Cat. correximus. ^m καὶ εὐθ.] εὐθ. γούν K. ⁿ ὅταν—τὰ αὐτοῦ (ἐαυτοῦ C.) σκοπήσει] τὴν ὑπεροψίαν. ὁ τοῦτῳ ἄλως τῷ πάθει, οὐδὲ τὰ οἰκεία σκοπεῖ. ὅταν γὰρ μὴ τὰ τοῦ πλ. (+ τις Sav. cet.) σκοπῇ, ὅταν τῶν ἐκείνου ἀμελῇ, πῶς τὰ ἐαυτοῦ σκοπήσει K. Sav. cet. ^o ὁ καταφρονῶν (+ τὰ Sav. cet.) ἐκείνου] ὁ τὰ ἐκείνου καταφρονῶν K. Statim καὶ τὰ αὐτοῦ K. Sav. cet. ^p ἅπαντα—ὀδύναϊς] εἰς ἅπαντα λοιπὸν διαβαίνει K. ^q καὶ om. K. ^r μεταδούς I. K. Mox ἀναγκαίως I. ^s οὐ om. K. Sav. cet.

“Ἔσονται γὰρ, φησὶν, οἱ ἄνθρωποι φίλαντοι.” Ὁ φίλαντος οὗτός ἐστιν, ὁ μάλιστα ἑαυτὸν μὴ φιλῶν· ὃ δὲ φιλάδελφος, οὗτος ὁ μάλιστα ἐστὶν ὁ ἑαυτὸν ἀγαπῶν. Ἀπὸ τούτου ἡ φιλαργυρία. Τὴν γὰρ ἀγάπην πλατεῖαν οὖσαν καὶ πανταχοῦ ἐκκεχυμένην συστέλλει καὶ εἰς βραχὺ συνάγει τὸ τῆς φιλαυτίας ὀλέθριον καὶ C ὕμικρολόγον. “Φιλάργυροι.” Ἀπὸ τούτου ἀλαζονεία τίκτεται, ἀπὸ τῆς ἀλαζονείας ὑπερηφανία, ἀπὸ τῆς ὑπερηφανίας βλασφημία, ἀπὸ τῆς βλασφημίας ἀπόνοια καὶ ἀπειθεία. Ὁ γὰρ κατὰ ἀνθρώπων ἐπαιρόμενος, εὐκόλως καὶ κατὰ τοῦ θεοῦ. Οὕτω καὶ τὰ ἀμαρτήματα τίκτεται· πολλάκις κάτωθεν ἄνω ἄνειςιν. (360) Ὁ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους εὐλαβῆς, πολλῶ μᾶλλον πρὸς τὸν θεόν· ὁ πρὸς ὁμοδούλους ἐπεικὴς, πολλῶ μᾶλλον πρὸς τὸν δεσπότην· ὁ δὲ τῶν ὁμοδούλων καταφρονῶν, ὁδῶ προβαίνων καὶ αὐτοῦ καταφρονήσει τοῦ θεοῦ.

Ἐμὴ τοίνυν καταφρονῶμεν ἀλλήλων· διδασκαλία γὰρ αὕτη D κακὴ, διδάσκουσα ἡμᾶς τοῦ θεοῦ καταφρονεῖν. Καὶ ἐν αὐτῇ μὲν γὰρ τούτῳ τοῦ θεοῦ καταφρονούμεν, ὅταν ἀλλήλων καταφρονῶμεν, τοῦ κελεύσαντος πολλὴν εἰς ἀλλήλους ἐπιδείκνυσθαι ἔσπουδην. Πλὴν καὶ ἐτέρως, εἰ βούλεσθε, ἐκ παραδείγματος τοῦτο ποιήσω φανερόν. Κατεφρόνησε τοῦ ἀδελφοῦ ὁ Κάϊν, κατεφρόνησεν εὐθέως καὶ τοῦ θεοῦ. Πῶς κατεφρόνησεν; Ὅρα πῶς ὑβριστικῶς ἀποκρίνεται πρὸς τὸν θεόν· “Μὴ φύλαξ εἰμὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου;” Κατεφρόνησε πάλιν τοῦ ἀδελφοῦ ὁ Ἡσαΰ, καὶ κατεφρόνησε τοῦ θεοῦ. Διὰ τοῦτο ἔλεγεν ὁ θεός, ὅτι “Τὸν Ἰακώβ ἠπάησα, τὸν δὲ Ἡσαΰ ἐμίσησα.” Διὸ καὶ Παῦλός φησι· “Μὴ τις πόρνος ἢ βέβηλος, ὡς Ἡσαΰ.” Κατεφρόνησαν τοῦ Ἰωσήφ οἱ ἀδελφοί, κατεφρόνησαν καὶ τοῦ θεοῦ. E Οἱ Ἰσραηλῖται κατεφρόνησαν Μωϋσέως διὰ τοῦτο κατεφρόνησαν καὶ τοῦ θεοῦ. Οὕτω καὶ οἱ υἱοὶ Ἠλεὶ κατεφρόνουν τοῦ λαοῦ, κατεφρόνουν καὶ τοῦ θεοῦ. Βούλει δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἰδεῖν; Ὁ Ἀβραὰμ ἐφείσατο τοῦ ἀδελφιδού, ὑπήκουσε

4 Gen. iv. 9.

5 Mal. i. 2, 3.

6 Hebr. xii. 16.

^t φησὶν om. K. ^v ὁ om. K. ^{μὴ} ante φιλῶν om. K. Cat. ^ω ὁ δὲ om. K. ^x μάλιστα Sic C.I. Cat. μᾶλλον Edd. μάλιστα ἐστὶν ὁ ἐστὶν ὁ μὴ μόνον K. ^y μικρολόγον] πικρὸν Cat. καὶ μικρ. om. C.I. K. ^z ὑπερηφανία sine artic. I.K. Cat. ^a ἀπὸ τῆς βλ. om. C. (?) ^b ἄνω assumtum ex K. Cat. Haec οὕτω—ἀνείσιν post πρὸς τὸν θεόν transp. I. inserto καὶ ante πολλάκις. ^c ὁ] καὶ ὁ I. ^d θεοῦ] κυρίου C.I. Vet. invita Cat. ^e ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι ὁ μαθὼν καταφρονεῖν τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοῦ θεοῦ εὐχερῶς καταφρονήσει· καὶ κατὰ φιλαργύρων· καὶ ὅτι δεῖ παραινεῖν ἀλλήλους· καὶ περὶ χηρῶν γυναικῶν, πῶς ὀφείλουσι τὰ καθ' ἑαυτὰς καὶ τὰ ἑαυτῶν τέκνα μετὰ θεὸν διοικεῖν. Veron. ^f γὰρ om. in text. I. ^g τὴν σπουδὴν Edd. invitis nostris. ^h εἰμι om. ante corr. K. ⁱ τοῦ] καὶ τοῦ I. Mox ὅτι om. K. ^k κατεφρόνουν semel K. bis C. ^l τῶν ἐναντίων K. ^m ἀδελφιδούς C.I. Statim καὶ ὑπ. pro ὑπ. καὶ K.

καὶ τῷ θεῷ· καὶ ἡ δὴ λόγος ἐστὶν ἐκ τῆς ὑπακοῆς τῆς ἐπὶ τοῦ
 F Ἰσαὰκ· καὶ τῆς ἄλλης ἀπάσης ἀρετῆς. Πάλιν ὁ Ἀβελ ἐπι-
 εικῆς ἦν πρὸς τὸν ἀδελφὸν, εὐλαβῆς ἦν καὶ πρὸς τὸν θεόν.
 Ἦ μὴ καταφρονῶμεν ἀλλήλων, ἵνα μὴ μάθωμεν καὶ τοῦ θεοῦ
 καταφρονεῖν· τιμῶμεν ἀλλήλους, ἵνα μάθωμεν καὶ τὸν θεὸν τι-
 μᾶν. Ὁ θρασὺς κατὰ ἀνθρώπων, καὶ κατὰ τοῦ θεοῦ γίνεται
 701 θρασὺς. Ὅταν δὲ φιλαργυρία, καὶ φιλαυτία, καὶ ἀπόνοια
 κατὰ ταυτὸν συνέλθῃ, τί λοιπὸν λείπεται πρὸς τελείαν ἀπώ-
 λειαν; τὸ πᾶν διέφθαρται, καὶ πολὺς τῶν ἀμαρτημάτων ἐπιρρεῖ
 βόρβορος. “Ἀχάριστοι,” φησί. Πῶς γὰρ ὁ φιλάργυρος
 εὐχάριστος ἔσται; τίμῃ εἴσεται χάριν; Οὐδενί· πάντας ἐχθροὺς
 ἡγείται, τὰ πάντων θέλων λαβεῖν. Κἂν γὰρ τὴν πᾶσαν οὐσίαν
 κενώσῃς, οὐδεμίαν οἶδέ σοι χάριν· ἀγανακτεῖ, ὅτι μὴ πολλὰς
 εἶχες, καὶ πολλῶν αὐτὸν πεποιήκας κύριον. Κἂν τῆς οἰκουμένης
 ποιήσῃς αὐτὸν δεσπότην, οὐκ οἶδέ σοι χάριν· οὐδὲν γὰρ ἡγείται
 B εἰληφέναι. Ἀκόρεστος γὰρ ἡ ἐπιθυμία τοῦ κακοῦ τούτου·
 νόσου γὰρ ἐστὶν ἐπιθυμία. Τοιαῦται δὲ αἱ τῶν νόσων ἐπιθυ-
 μίαι· καὶ ὅ πυρέττων οὐδέποτε ἐμφορηθῆναι δύναται, ἀλλ’ αἰ
 ἐν ἐπιθυμία ἔστιν· ὁ μεθύων οὐδέποτε πληροῦται, ἀλλ’ αἰ
 διψᾷ. Οὕτω καὶ ὁ περὶ χρήματα μαινόμενος, οὐδέποτε οἶδε
 τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπλησθαι· μηδέποτε δὲ ἐμπιπλάμενος, ὅσα αὐ
 κενώσῃς, οὐκ εἴσεται σοι χάριν. Ἐκείνῳ γὰρ εἴσεται μόνῳ τῷ
 δεδωκότι ὅσα βούλεται· τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἀνῆσεται ποιῆσαι· οὐ
 C γὰρ ἔχει μέτρον αὐτῷ βούλεται· οὐκοῦν οὐδενὶ εἴσεται χάριν.
 Οὐδὲν οὕτως ἀχάριστον, ὥς φιλάργυρος· οὐδὲν οὕτως ἀναίσθη-
 τον καὶ ἄγνωμον, ὥς φιλοχρήματος· τῆς οἰκουμένης ἀπάσης
 ἐστὶν ἐχθρός· ἀγανακτεῖ ὅτι εἰσὶν ἄνθρωποι· βούλεται γὰρ
 πάντα ἐρμίας εἶναι μεστὰ, ὥστε τὰ πάντων ἔχειν αὐτός. Καὶ
 πολλὰ τοιαῦτα φαντάζεται. Εἰ ἐγένετο σεισμός ἐν τῇ πόλει,
 φησὶν, εἴτα πάντων καταχωσθέντων, ἐγὼ μόνος περιελείφθην,
 ὥστε τὰ πάντων λαβεῖν, εἰ δυνατόν· εἰ ἐπῆλθε λοιμός, καὶ
 πάντας ἀπώλεσε τοῦ χρυσοῦ χωρὶς· εἰ καταποντισμός ἐγένετο,
 D εἰ θαλάττης ἐπὶ κλυσίς· καὶ μυρία τοιαῦτα ἐννοεῖ· χρηστὸν μὲν
 οὐδὲν, σεισμούς δὲ καὶ σκηπτούς καὶ πολέμους καὶ λοιμούς,

^α δ. ἐστιν] πόθεν δ. φησιν K. ^ο τοῦ] + υἱοῦ I. K. Sav. cet. ^ρ ἦν] ὡν
 K. Sav. cet. ^ι καὶ om. C. Veron. ^τ μὴ] + τοῖνον K. Sav. cet. ^δ δέ]
 + καὶ C. K. Sav. cet. ^ε γὰρ om. C. I. ^υ ποιήσῃς αὐτὸν δ.] Sic C. I. αὐ-
 τὸν ποιήσῃς δ. K. αὐτὸν δ. ποιήσῃς Edd. ^ω γὰρ om. C. K. Sav. cet. Sta-
 tim τοῦ κακοῦ accessit ex omnibus. ^ζ γὰρ om. K. ^η ὁ om. K. ^θ ἐστὶν
 accessit ex I. K. et ὁ ante μεθύων ex I. ^α δύναται K. ^β καὶ ἄγνωμον est
 in nostris omnibus, non in Edd. ^γ τὰ om. I. ^δ Haec ὥστε—δυνατὸν
 non hic, sed infra post εἴχεται habet K. ^ε ταῦτα C. Statim ἐννοεῖ omnes.
 ἐπινοεῖ Edd. ^ς οὐδὲν] + ἔχοντα K. ^ε λοιμούς Edd. λοιμὸν Codd.

^h καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα γενέσθαι εὐχεται. Εἰπὲ δὴ μοι, ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε καὶ παντὸς ἀνδραπόδου δουλικώτερε, εἰ πάντα ἦν χρυσὸς, ¹ ἀπηλλάγης ἂν τοῦ χρυσοῦ, λιμῶ διαφθαρεῖς; εἰ σεισμὸς ἐγένετο, τῆς οἰκουμένης ^k καταποθείσης, ¹ ἀπηλλάγης ἂν τῆς ὀλεθρίας ταύτης ἐπιθυμίας; ^m οὐ γὰρ ὄντος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, οὐκ ἂν σοι τὰ τῆς ζωῆς συγκεκριτότητα. Θῶμεν ⁿ γὰρ πάντας ἄρδην ἠφανίσθαι τοὺς κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀνθρώπους, εἴτα τὸ χρυσίον αὐτῶν καὶ ^o τὸ ἀργύριον ἰαυτομάτως πως εἰς ^E σὲ περιελθουθέναι· καὶ γὰρ μωρὰ καὶ ἀδύνατα φαντάζονται· καὶ τὸν πλοῦτον ἐκείνων, τὸν χρυσὸν, τὸν ἄργυρον, τὰ ἱμάτια τὰ (361) σηρικὰ, τὰ διάχρυσα, πάντα αὐτομάτως εἰς τὰς σὰς χεῖρας ἐλθεῖν· τί τὸ κέρδος; οὕτως ἂν μάλιστα ^q θάνατός σε κατέλαβεν, ^r ἄρτοκόπων οὐκ ὄντων, γεωργῶν οὐκ ὄντων, θηρίων ἐπιμεμομένων, δαιμόνων ^s ἐκδειματούντων σοι τὴν ψυχὴν. Καὶ νῦν ^t μὲν αὐτὴν κατέχουσι δαίμονες καὶ πολλοί· τότε δὲ ἂν σε καὶ εἰς ἔκπληξιν ἤγαγον, ^v καὶ εὐθέως ἀπώλεσαν. Ἄλλ' οὐκ ἐβουλόμην, ^F ^w φησὶν, ἀλλ' εἶναι καὶ γεωργοὺς καὶ ἄρτοκόπους. Ἄλλ' ἔμελλον κάκεῖνοι δαπανᾶν. Ἄλλ' οὐκ ἐβουλόμην αὐτοὺς δαπανᾶν. Οὕτως ἀκόρεστος ἡ ἐπιθυμία αὕτη. ^x Τί γὰρ ἂν εἴη τούτων καταγελαστότερον; Εἶδες ἀμηχανίαν πραγμάτων; ^y καὶ βού- 702 λεται ἔχειν πολλοὺς τοὺς διακονουμένους αὐτῷ, καὶ ἀλγεί ὅτι τροφῆς οὗτοι μετέχουσιν, ἅτε ἐλαττοῦντες αὐτοῦ τὴν οὐσίαν. Τί οὖν, ^z εἰπέ μοι; βούλει λιθίνους εἶναι τοὺς ἀνθρώπους; ^a Χλευασία ταῦτα πάντα, κύματα, καὶ ζάλη, καὶ χειμῶν, καὶ ^b τρικυμῖαι, καὶ ^c πολὺς ὁ θόρυβος τῇ ψυχῇ· αἰεὶ πεινᾷ, αἰεὶ διψᾷ. Εἰπὲ δὴ μοι, ^d τοῦτον οὐκ ἐλεήσομεν οὐδὲ δακρύσομεν; ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς σώμασι τὸ τοιοῦτον κόλασις ἐστὶν ἡ χαλεπωτάτη, βουλιμία λεγομένη παρὰ τῶν ἱατρῶν, ὅταν τις πολλῶν ἐμφο- B

^h καὶ] τί λέγω, ἔννοε; K. ¹ ἀπηλλάγης ἂν] οὐκ ἂν ἀπηλλάγης ὑπὸ K. Sav. cet. ^k καταχυσθείσης I. ¹ ἀπηλλάγης ἂν] ἀπωλώλεις (ἀπολώλεις Sav.) ἂν καὶ σὺ ὑπὸ K. Sav. cet. ^m οὐ γὰρ ὄντος] μὴ ὄντος γὰρ K. ⁿ γὰρ] δὲ καὶ K. ^o τὸν ἄργυρον C. Μοχ προελθουθέναι I. ^p αὐτομάτως—ἐλθεῖν] τὰ ἱμάτια τὰ σ. τὰ δ. πάντα τὸν πλ. ἐκείνων εἰς τὰς σὰς χ. αὐτομάτως ἐλθεῖν K. ^q θ. σε] θ. C.K. ^r ἄρτοκόπων—θηρίων] γεωργῶν οὐ παρόντων, ἄρτοποιῶν οὐκ ὄντων, θηρίων K. ^s ἐκδειματούντων C.I. Statim σου I.K. ^t μὲν] + γὰρ K. ^v καὶ pro κἂν omnes. ^w φησὶν] + οὕτως I. ^x τί—καταγ.] τί τοῦτον ἂν εἴη καταγ. τῶν ῥημάτων K. ^y καὶ om. K. Sav. cet. ^z εἰπέ μοι, βούλει] ἐβούλου, εἰπέ μοι K. ^a χλευασία τ. π.] ἀπάτη τ. π. καὶ σκότως τοῦ λογισμοῦ, ταῦτα πάντα K. ^b τρικυμία I. K. Sav. cet. ^c πολὺς ὁ om. K. Μοχ τῆς ψυχῆς C.K. ^d τοῦτον—πάθος] τοῦτον οὐκ ἔξιον δακρύειν; ἀλλὰ τοῖς σώμασι νόσος ἂν ἐγγένηται τινὶ ἡ χαλεπωτάτη, βουλ. διὰ τοῦτο παρὰ τῶν ἱ. λεγομένη, ὅτι πολλῶν τις ἐμφ. τοῦ λ. οὐκ ἀπαλλάττεται, δακρύομεν τὸν τοιοῦτον καὶ ἐλεοῦμεν; ἐπὶ δὲ τῆς ψ. τὸ αὐτὸ τ. π. ἐγγινόμενον, οὐ δακρύομεν τὸν περιπεπωκότα τοῦτο μᾶλλον καὶ ἐλεήσομεν; καὶ πόσης οὐκ ἀναλγησίας τὸ παριδεῖν τὸν πάσχοντα τοῦτο. βούλει μαθεῖν καὶ τὴν νόσον; K.

ρούμενος, τοῦ λιμώττειν μὴ ἀπαλλάττηται· ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς οὐ δακρύσομεν τὸ αὐτὸ τοῦτο πάθος; Βουλμία ἡ γὰρ ψυχῆς φιλαργυρία, ἣ πολλῶν μὲν ἐμπίπλεται, οὐδέποτε δὲ ἴσταιται, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας αἰεὶ κατατείνεται. Εἰ γὰρ ἐλλέβορον ἔδει πιεῖν, ἥ μυριάκις ὑποστῆναί τι τούτου βαρύτερον, ὥστε ἀπαλλαγῆναι τοῦ πάθους τούτου, οὐκ ἐχρῆν προθύμως καταδέξασθαι; Οὐκ ἔστι χρημάτων πλῆθος, ὃ τὴν ἀκόρεστον νηδὺν ἐμπλῆσαι δύναται. ^hΟὐκ αἰδεσθησόμεθα τοῖνυν ἡμεῖς, εἰ περὶ μὲν ἰτὰ χρήματα οὕτω τινὲς μεμήνασι, περὶ δὲ τὸν θεὸν ἡμεῖς οὐδὲ τὸ πολλοστὸν μέρος τῆς ἀγάπης ἐπιδεικνύμεθα, ἀλλὰ ἑαργυρίου ἀτιμότερος ἡμῖν ὁ θεός; Καὶ γὰρ ὑπὲρ μὲν ἀργυρίου καὶ ἀργυρνιακῆς καὶ ἀποδημίας καὶ κινδύνους ἐπαλλήλους καὶ μίσους καὶ ἐπιβουλὰς καὶ πάντα ὑπομένουσιν ἄνθρωποι· ἡμεῖς δὲ ὑπὲρ τοῦ θεοῦ οὐδὲ ψιλὸν ῥῆμα προσέσθαι ἀνεχόμεθα, οὐδὲ ἀπέχθειαν ἀναδέξασθαι· ἀλλὰ ἂν δέῃ τινὶ τῶν καταπονουμένων ἀμῦναι, τὰς τῶν δυναστευόντων ἔχθρας ὑποστελλόμενοι καὶ τοὺς κινδύνους, ¹προδίδομεν τὸν ἡδικομένον· καὶ δύναμιν λαβόντες παρὰ τοῦ θεοῦ ὥστε βοηθεῖν, ἀπόλλυμεν αὐτὴν διὰ τὸ μὴ βουλεσθαι μισεῖσθαι μηδὲ ἀπεχθάνεσθαι. ^mΚαὶ εὐθέως τοῦτο προβάλλονται οἱ πολλοί, ⁿεἰκὴ φιλοῦ, λέγοντες, εἰκὴ μὴ μισοῦ. Τοῦτο δὲ εἰκὴ μισεῖσθαι ὅστις; τί δὲ τοῦ μίσους τούτου κρεῖττον; Τῆς γὰρ φιλίας τῆς διὰ τὸν θεὸν τὸ μίσος τὸ δι' αὐτὸν πολλῶ βέλτιον. ^vὍταν γὰρ φιλῶμεθα διὰ τὸν θεόν, ἡμεῖς ὀφειλέται αὐτοῦ ἔσμεν τῆς τιμῆς· ὅταν δὲ μισώμεθα, αὐτὸς ἡμῖν ὀφειλέτης ἐστὶ τοῦ μισθοῦ. Ὅσον ἂν ἀγαπήσωσι τὸν χρυσὸν οἱ φιλοχρήματοι, οὐκ ἴσασι μέτρον ἀγάπης· ἡμεῖς δὲ καὶ μικρόν τι ἐργασώμεθα, τὸ πᾶν ἡνυκέναι νομίζομεν. Ὡς ἐκεῖνοι τὸν χρυσὸν φιλοῦσιν, ἡμεῖς τὸν θεὸν οὐ φιλοῦμεν, ἀλλ' οὐδὲ τὸ πολλοστὸν μέρος. Πολλὴ ἐκείνων κατηγορία, ὅτι τοσαύτην περὶ τὸν χρυσὸν τὴν μανίαν ἔχουσι· πολλὴ ἡμῶν κατὰγνωσις, ὅτι οὐ ^aμαινόμεθα οὕτω περὶ τὸν θεόν, ἀλλ' ὅσην τῇ γῇ· γῇ γὰρ ὁ χρυσὸς ^vμεταλλικῇ ὅσην τῇ γῇ ^wτιμὴν ^xἀπονέμουσιν, ^Fτοσαύτην οὐκ ἀπονέμομεν τῷ πάντων δεσπότῃ.

^e γὰρ om. K. Statim ἡ φιλ. Edd. ἡ om. C.I. et ante corr. K. ^f ἡ—βαρύτερον] μυριάκις, ἢ ἀποστῆναί τι τούτων β. ἄλλο K. Mox τούτου om. idem. ^g ἐχρῆν omnes. ἔδει Edd. ^h οὐκ αἰδ. τοῖνυν ἡμεῖς] εἴτα οὐκ αἰδ. K. ⁱ τὰ χρήματα omnes. Edebatur χρημάτων. ^k ἀργυρίου] + γίνεται K. Sav. cet. ^l προδίδομεν C.K. προδίδωμεν I. προδιδόαμεν Edd. ^m καὶ εὐθέως] εὐθέως γοῦν K. ⁿ εἰκὴ φ. λέγοντες] καὶ φασιν, εἰκὴ φ. K. ^o ὅστις; τί δέ] ὅστις, εἰπέ μοι; καὶ τί K. ^p ὅταν] + μὲν I. ^q αὐτοῦ assumptum ex C.I. αὐτοῦ pro ἔσμεν K. ^r τὴν om. C. ^s μαινόμεθα] διακείμεθα K. ^t ἀλλ' ὅσην] ὥσπερ K. ^v μεταλλικῇ] Sic omnes. ὁ μεταλλικὸς Edd. ^w τὴν τιμὴν C.K. ^x ἀπονέμουσιν] + ἐκεῖνοι K. Sav. cet. Post ἀπονέμομεν add. ἡμεῖς K. Sav. cet.

Ἰδωμεν αὐτῶν τὴν μανίαν, καὶ αἰδεσθῶμεν. Τί γάρ, εἰ καὶ ἡμεῖς μὴ περικαϊόμεθα τοῦ χρυσοῦ, ἀλλ' οὐδὲ τοῦ θεοῦ δεόμεθα σπουδαίως; Ἐνταῦθα μὲν γὰρ ἄνθρωποι γυναικὸς καταφρονοῦσι καὶ παίδων καὶ οὐσίας καὶ αὐτῆς τῆς σωτηρίας αὐτῶν, καὶ ταῦτα οὐκ εἰδότες ὅτι τὴν οὐσίαν αὐξοῦσι τὴν ἑαυτῶν· πολλάκις γὰρ 703 ἐν μέσαις ταῖς ἐλπίσι καὶ τὴν ψυχὴν ἀφέντες ἀπῆλθον εἰκὴ πονήσαντες· ἡμεῖς δὲ εἰδότες ὅτι ἐπιτευζόμεθα τοῦ ποθομένου, ἂν αὐτὸν ἀγαπήσωμεν ὡς ἀγαπᾶν χρῆ, οὐδὲ οὕτω φιλοῦμεν, ἀλλὰ ²πάντα κατεψύξαμεν, τὴν πρὸς ³τὸν πλησίον ἀγάπην, τὴν πρὸς τὸν θεόν· ἀπὸ τούτου ^bκαὶ τὴν πρὸς τὸν θεόν, ἐπειδὴ τὴν πρὸς τὸν πλησίον. Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ἄνδρα οὐκ εἰδότα φιλεῖν, ἔχειν τι γενναῖον καὶ φρόνημα ἀνδρείον. Ἡ γὰρ ὑποβάθρα πάντων τῶν ἀγαθῶν οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἀλλ' ἡ φιλία· ⁷“Ἐν τούτῳ, φησὶν, ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται.” Κα- B θάπερ ^cγὰρ εἰς ὕλην πῦρ εἰσελθὼν πάντα διακαθαίρειν εἶωθεν, (362) οὕτω καὶ ἡ τῆς ἀγάπης θερμότης, ὅπουπερ ἂν ἐμπέσῃ, πάντα ἀναιρεῖ καὶ διακόπτει τὰ τῷ θεῷ λυμαινόμενα σπόρῳ, καὶ τὴν γῆν καθαρὰν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν σπερμάτων ἐργάζεται. Ἐνθα ἔστιν ἀγάπη, πάντα ἀνιήρηται τὰ κακά· οὐκ ^dἔστι φιλαργυρία, ἡ ρίζα τῶν κυκῶν, οὐκ ἔστι ^eφιλαντία, οὐκ ἔστιν ἀλαζονεία· τί γὰρ ἂν τις κατὰ τοῦ φίλου ^fἀλαζονεύηται; Οὐδὲν μὲν οὖν οὕτω ποιεῖ ταπεινὸν ὡς ἀγάπη. Καὶ γὰρ τὰ τῶν οἰκετῶν τοῖς φίλοις C διακονούμεθα, καὶ οὐκ αἰσχυρόμεθα, ^hἀλλὰ χάριν ἴσμεν τῆς δουλείας ταύτης αὐτοῖς· χρημάτων οὐ φειδόμεθα, ἀλλ' οὐδὲ σωματικῶν πολλάκις· ἤδη γὰρ τις καὶ ὑπερεκινδύνευσεν τοῦ φιλομένου. Φθόνος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ⁱκακηγορία, ἔνθα ἂν ἡ γνησία φιλία· οὐ γὰρ μόνον οὐ διαβάλλομεν τοὺς φίλους, ἀλλὰ καὶ τοὺς διαβάλλοντας ἐπιστομίζομεν. Πάντα γαληνὰ, πάντα ἡμερα, μάχης καὶ φιλονεικίας οὐδὲ ἵχνος φαίνεται· πάντα εἰρήνης μεστά· ⁸“Πλήρωμα ^kγὰρ νόμου ἡ ἀγάπη” οὐδὲν ἀηδές. Ἱτίνα γὰρ ἔστιν αὐτὰ τὰ ἀμαρτήματα; ^mΠλεονεξία, ἀρπαγὴ, φθόνος, κακηγορία, ἀπόνεια, ἐπιорκία, ψεῦδος· ταῦτα πάντα καταλύεται, D τῆς ἀγάπης οὔσης. Ἐπιорκοῦσι γὰρ οἱ ἐπιорκοῦντες, ἀρπάσαι

7 Matth. xxii. 40.

8 Rom. xiii. 10.

⁷ ἑαυτῶν K. Sav. cet. ² πάντα] πᾶσαν I. ³ τὸν om. K. Statim τὴν πρὸς τὸν θεὸν om. I. ^b καὶ assumptum ex omnibus. Mox ἐπειδὴ καὶ τὴν Edd. καὶ om. C.K. καὶ τὴν om. I. ^c γὰρ om. K. Mox ἐμπέσῃ pro ἐμπέσοι omnes. ^d ἔστιν ἡ φ. Edd. ἡ om. C.I. ^e Vid. Annot. ^f τί] + καὶ K. Mox κατὰ φίλου idem. ^g ἀλαζονεύηται] Sic Veron. —νεύεται I. —νεύσεται C. add. I. ^h ἀλλά] + καὶ K. Sav. cet. Mox αὐτοῖς in marg. ⁱ κατηγ. K. Mox ἀγάπη pro φιλία C. ^k γὰρ om. K. Post νόμου add. φησὶν K. Sav. cet. ^l τίνα γὰρ ἔστιν αὐτὰ] παρ' αὐτῇ. πῶς; αὐτὰ γὰρ K. Sav. cet. ^m πλ.] οἷον πλ. K. Statim ἀρπ. φθ. κακ. om. idem.

βουλόμενοι· τὸν δὲ ἀγαπώμενον οὐδεὶς ἂν ἀρπάσειεν, ἀλλὰ καὶ προσδοίῃ τὰ ἑαυτοῦ τῷ φιλουμένῳ· χάριν ^π γὰρ ἔχομεν μᾶλλον, ἢ εἰ λάβοιμεν παρ' αὐτοῦ. Ἰστε ταῦτα ὅσοι φίλους ἐσχέκατε· φίλους οὐ ^ο μέχρι ὀνόματος λέγω, οὐδὲ ἐκ ψιλῆς προσηγορίας, ἀλλ' εἴ τις ἠγάπησεν ὡς ἀγαπᾶν ἔδει, εἴ τις προσεδέθη τινί. Εἰ ^Ε δέ τινες οὐκ ἴσασι, παρὰ τῶν εἰδόντων μαθέτωσαν. Νῦν διηγῶμαι ὑμῖν ἀπὸ τῶν γραφῶν φιλίαν θαυμαστήν. Ὁ τοῦ Σαουλ υἱὸς Ἰωνάθαν ἐφίλησε τὸν Δαυῖδ· ⁹ “Καὶ συνεδέθη αὐτῷ, ^ρ φησὶν, ἡ ψυχὴ” ⁹ καὶ θρηνῶν αὐτὸν ἔλεγεν· “Ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ ἡ ἀγάπησίς σου, ὡς ἡ ἀγάπησις τῶν γυναικῶν· εἰς θάνατον ἐτραυματίσθης ἐμοί.” Τί οὖν; Ἰδωμεν· ἄρα ἐφθόνησεν αὐτῷ; Οὐδαμῶς, καίτοιγε εἶχεν ἀνάγκην τοῦ φθονεῖν. Πῶς; Ἀπὸ ^α γὰρ τῶν πραγμάτων ἑώρα τὴν βασιλείαν ἐρχομένην εἰς αὐτὸν, ^ε καὶ οὐδὲν ἔπαθε τοιοῦτον· ^ν οὐκ εἶπεν, οὗτός ἐστιν ὁ ἐμὲ ἀποστερήσων τῆς βασιλείας τῆς πατρικῆς, ἀλλὰ συγκατεσκεύαζεν αὐτῷ τὴν ἀρχήν, καὶ τοῦ πατρὸς οὐκ ἐφείδετο διὰ τὸν φίλον. Ἀλλὰ μὴ τις αὐτὸν πατραλοῖαν νομιζέτω· οὐ γὰρ ἠδίκηκε τὸν πατέρα, ἀλλὰ ⁷⁰⁴ τὰς ἐπιβουλάς καὶ τὰς ἀδικίας κατεῖχε. ^ω Μᾶλλον ἐφείδετο, ἢ ἠδίκηκε· οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν εἰς φόνον ἀδικον ἐκβῆναι. Ἡθέλησε καὶ ἀποθανεῖν πολλάκις δι' αὐτόν. Οὐ κατηγόρησεν, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα ἐπεστόμισεν· οὐκ ἐφθόνησεν, ἀλλὰ καὶ συγκατεσκεύασεν· οὐ χρημάτων ^ζ αὐτῷ μετέδωκε μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑσωτηρίας, καὶ τὴν ψυχὴν ^η ὑπὲρ αὐτοῦ προήκατο. Οὐκ ἠδέσθη τὸν γεγεννηκότα διὰ τὸν φίλον, ἐπεὶ δὲ ὁ μὲν ἀδίκους ἐπεχειρεῖ ^Β πράγμασιν, ὁ δὲ οὐδὲν ἑαυτῷ συνήδει τοιοῦτον. Ἐκεῖ μὲν οὖν μετὰ τοῦ δικαίου ^α ἦν ἡ φιλία· οὕτως οὖν ὁ Ἰωνάθαν. Ἰδωμεν ^β δὲ καὶ τὸν Δαυῖδ. Οὐκ ἐγένετο αὐτῷ καιρὸς ἀποδοῦναι τὰς ἀμοιβάς· προανηρπάσθη γὰρ ἐκεῖνος τῆς ἀρχῆς ^ε τοῦ Δαυῖδ, καὶ πρὶν ἢ τὸν εὖ παθόντα ἐλθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν ὁ εὖ ποιῶν ἀπώλετο. ^δ Τί οὖν; ἐν οἷς ἦν δυνατὸν καὶ ἐξῆν, ἰδωμεν πῶς ἐπεδείξατο τὴν φιλίαν ὁ δίκαιος. “^ε Καλὸς ἐμοί, φησὶν, Ἰωνάθαν· εἰς θάνατον ἐτραυματίσθης ἐμοί.” ^ς Ἀρα τοῦτο μόνον; οὐ

⁹ 1 Reg. xviii. 1. ² Reg. i. 25, 26.

^π γὰρ om. C. ^ο μέχρις K. ^ρ φησὶν om. K. ⁹ καὶ—ἐλεγεν] οὕτως ὡς καὶ θρ. αὐτὸν λέγειν K. Sav. cet. ^τ ἰδωμεν· ἄρα] ἐκεῖνος ἄρα (vel ἄρα) K. Sav. cet. ^α γὰρ post βασιλείαν transp. K. ^ε καὶ] + ὁμως K. Sav. cet. ^ν οὐκ εἶπεν] οὐδὲ εἶπεν ὅτι K. ^ω καὶ μᾶλλον I. ^ζ αὐτῷ om. K. ^η ὑσωτηρίας] + τί λέγω χρημάτων K. Sav. cet. Statim καὶ om. K. ^η ὑπὲρ om. C. I. Veron. ^α ἦν om. K. Mox οὕτως omnes. οὗτος Edd. ^β δὲ] Sic Veron. δὲ om. C. οὖν pro δὲ I. Post δὲ add. λοιπὸν Sav. cet. add. λοιπὸν ἐντεῦθεν K. ^ε τοῦ Δ.] αὐτοῦ K. ^δ τί οὖν;—ἰδωμεν] τί οὖν ὁ Δαδ; ἀντεπιδείκνυται τὴν χάριν τῷ φιλουμένῳ καὶ τεθηκότι ἐν οἷς ἦν δυνατὸς καὶ ὅτε ἐξῆν· μάθωμεν δὲ καὶ K. Statim ἐπεδείξατο pro ἐπεδείκνυτο omnes. ^ε καλῶς I. K.

ἡ μικρὸν γὰρ καὶ τοῦτο· πλὴν ἀλλὰ καὶ τὸν υἱὸν ἐκείνου, καὶ τὸν
ἑξέγονον πολλάκις κινδύνων ἐξήρπασεν, ἀπομνημονεύων τοῦ πα- C
τρὸς τὴν χάριν· καὶ διετέλει καθάπερ υἱὸς τινος ἑκγονοῦ διατηρῶν
καὶ διαφυλάττων.

Τοιαύτην ἐγὼ βούλομαι φιλίαν πάντας ἔχειν, καὶ πρὸς ζῶν-
τας καὶ πρὸς ἀπελθόντας. ^h Αἱ γυναῖκες ἀκουέτωσαν· μάλιστα
γὰρ τοῦτο εἶπον, πρὸς ἀπελθόντας· αἱ δευτέροις ὁμιλοῦσαι γά-
μοις, καὶ τὴν εὐνὴν διαφθείρουσαι τοῦ τετελευτηκότος, ἵνα αποστέρ-
ξασαι τὸν πρότερον. Οὐκ ἀπαγορεύων τὸν δεύτερον γάμον, D
οὐδὲ ἀκόλαστον εἶναι ^k λέγων, ταῦτά φημι· οὐ γὰρ ἀφίησί με ὁ
Παῦλος, χαλινὸν ἐπιτιθεῖς μου τῷ στόματι, καὶ λέγων ταῖς
γυναῖξιν, ¹⁰ “Ἐὰν δὲ καὶ γήμη, οὐχ ἡμαρτεν.” Ἰτί δέ;
“Μακαριωτέρα δὲ ἐστίν, ἐὰν οὕτω μείνῃ” ^m πολλῶ τοῦτο βέλ-
(363) τιον ἐκείνου. Διὰ τί; Διὰ πολλά. Εἰ γὰρ ⁿ τοῦ γαμῆσαι τὸ
μηδ’ ὅλως γαμῆσαι βέλτιον, πολλῶ ^o πάλιν ἐκείνου τοῦτο βέλ-
τιον. Ἄλλ’ οὐκ ἤνεγκάν τινες, φησί, τὴν χρεῖαν, ἀλλὰ συμ-
φοραῖς ^p περιέπεσον. Οὐ γὰρ ἔγνωσαν τί ἐστὶ χρεῖα. Οὐ E
τοῦτό ἐστι χρεῖα, τὸ μὴ δευτέροις ὁμιλῆσαι γάμοις, ὥσπερ οὖν
οὐδὲ παρθενία τοῦτό ἐστι τὸ ἀπειρόγαμον εἶναι· ἀλλὰ τί;
“Ὡσπερ ἐκεῖ τὸ εὐσχημον καὶ εὐπρόσδεδρον, οὕτω ^q καὶ ἐνταῦθα τὸ
μεμονῶσθαι, τὸ προσκαρτερεῖν ταῖς δεήσεσι, τὸ τρυφῆς ἀπηλ-
λάχθαι καὶ σπατάλης” ¹¹ “Ἡ γὰρ σπαταλώσα, φησί, ζῶσα
τέθνηκεν.” Εἰ μέλλοις χήρα μένουσα τὸν αὐτὸν ^r κόπον ἔχειν,
καὶ τὴν αὐτὴν φαντασίαν, καὶ τὴν ^s ἄλλην περιβολὴν ἣν ζῶντος
εἶχες τοῦ ἀνδρός, βέλτιον γαμῆσαι· οὐ γὰρ ἡ μίξις κακὸν, ἀλλ’ F
ἡ πολυπραγμοσύνη. Σὺ ^t δὲ τὸ μὲν οὐκ ὄν κακὸν οὐ πράττεις,
τὸ δὲ οὐκ ἀδιάφορον, ἀλλ’ ὑπὸ ἔγκλημα ὄν, τοῦτο ὑπομένεις.
Διὰ τοῦτο ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ, ἐπειδὴ οὐκ ἔγνωσαν
χρηεῖσαι καλῶς. Βούλει μαθεῖν τί ἐστὶ χήρα, καὶ τί τὸ τῆς
χήρας ἀξίωμα; Ἀκούε Παύλου λέγοντος ¹² “Εἰ ἐτεκνοτρόφη-
σεν, ^v εἰ ἐξενδοχόησεν, εἰ ἀγίῳ πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένους
ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν.” Ὅταν γὰρ
τοῦ ἀνδρός τελευτήσαντος ἥς πλούτου περιβεβλημένη πολὺν

10 1 Cor. vii. 28, 40.

11 1 Tim. v. 6.

12 Ibid. 14.

^f μικρὸν] + μὲν K. ^g ἑξέγονον et mox ἑγγονα K. Sav. cet. ^h ἀκουέτωσαν
ai γ. hoc ord. K. Statim μ. γὰρ διὰ τοῦτο K. Sav. cet. ⁱ ἀποστέρξασαι]
Sic K. αἱ μὴ στέρξασαι I. αἱ στέρξασαι Edd. ^k λέγων] βουλόμενος K.
^l τί δέ;] ἀλλ’ ἰδωμεν καὶ τὸ ἐξῆς K. Sav. cet. ^m πολλῶ] διὰ τοῦτο λέγω,
ἐπεὶ πολλῶ K. ⁿ τοῦ γαμῆσαι om. K. ^o πάλιν] Sic oīnes. μᾶλλον Edd.
Statim ἐκείνου τοῦτο pro τοῦτο ἐκείνου C.I. ἐκείνου τ. β.] τοῦ γαμήσαντος κάλ-
λιον τὸ μὴ γαμῆσαι K. ^p περιέπεσαν I. Statim οὐδὲ γὰρ C. ^q καὶ ac-
cessit ex C.I. κἀνταῦθα K. ^r κόπον I. ^s ἄλλην] αὐτὴν K. Sav. cet.
^t δὲ τὸ om. C. ^v εἰ ἐξεν. om. C.

ὄγκον, εἰκότως οὐ φέρεις τὴν χρεῖαν. Μετάθες τοίνυν τὸν πλοῦτον τοῦτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἔσται σοι φορητὸν τῆς χρεῖας τὸ φορτίον. Τί οὖν, ἂν παῖδας ἔχω τοῦ πατρῷου κλήρου διαδόχους, φησί; Παίδευε κακέινους χρημάτων καταφρονεῖν τὰ σαυτῆς μετάθες, ^ωἐκείνοις ἀπονεύματα τοσοῦτον ὅσον ἀρκεῖ· ^απαίδευε κακέινους εἶναι χρημάτων κρείττους. Τί οὖν, ἂν **B** περιρρέῃ, φησὶν, ἀνδραπόδων πλῆθος; ἐὰν πραγμάτων ἐσμός, χρυσίον, ἀργύριον; πῶς ἱκανὴ πρὸς ταύτην ἔσομαι τὴν φυλακὴν, δεομένη ἀνδρὸς προστασίας; Σκῆψις ταῦτα καὶ πρόφασις· καὶ τοῦτο δῆλον πολλαχόθεν. Εἰ γὰρ μὴ ἐφίεσαι χρημάτων, μηδὲ πλείω τὰ ὄντα ποιῆσαι θέλεις, κοῦφόν σοι τὸ φορτίον· ὃ τὸ γὰρ φορτικώτερον τοῦ φυλάξαι πολλῶ πλέον ἐστὶ τὸ περιβαλέσθαι. ^αἌν τοίνυν τὸ ἐν ἐκκόψῃς, τὸ ^απεριβαλέσθαι, καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων τοῖς δεομένοις χορηγῇς, ὁ θεὸς ^αὑπερασπιεῖ τὴν χεῖρα **C** τὴν αὐτοῦ· ^βκὰν ὄντως τῆς τῶν ὀρφανῶν κληρονομίας προεστῶσα ταῦτα λέγῃς, οὐχὶ δὲ προφάσει ταύτης ἐκέκρησαι φιλαργυρίᾳ, οἶδεν ὁ τὰς καρδίας ἐμβατεῦων ἐν ἀσφαλεῖ τὸν ἐκείνων καταστήσαι πλοῦτον, αὐτὸς ὁ ἐπιτάξας τεκνοτροφεῖν. Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν οἰκίαν ὑπὸ ἐλεημοσύνης ἐρριζωμένην παθεῖν τι δεινόν· ἀλλὰ κὰν πάθῃ πρὸς καιρὸν, εἰς ἀγαθὸν τελευτήσῃ. Τοῦτο μᾶλλον ἀσπίδος καὶ δόρατος ἔσται πάση τῇ οἰκίᾳ. Ἄκουε τί φησιν ὁ διάβολος περὶ τοῦ Ἰώβ· ¹³“Οὐ σὺ περιέφραξας αὐτοῦ τὰ ἔσω καὶ τὰ ἔξω;” ^δΔιὰ τί; Ἄκουε ^εκαὶ τοῦ Ἰώβ λέγοντος· “Ὁφθαλμοὶς ἤμην τυφλῶν, ^ιφησὶ, πούς χωλῶν, πατὴρ ὀρφανῶν.” **D** “Ὡςπερ ὁ μὴ ἀποσχίζων ἑαυτὸν τῶν ἀλλοτρίων συμφορῶν, οὐδέποτε οὐδὲ ἐν τοῖς οἰκείοις πείσεται τι κακοῖς, ὅταν ἐν τῷ συναλγεῖν μανθάνῃ· οὕτως ὁ μὴ βουλόμενος τὴν ἀπὸ τῆς συμπαθείας φέρειν λύπην, ἐν τοῖς ^εαὐτοῦ ταῦτα εἴσεται πάντα. Καὶ καθάπερ ἐπὶ τοῦ σώματος ἡ χεὶρ, τοῦ ποδὸς σηπομένου, ἂν μὴ συμπαθῇ, καὶ τραῦμα ^βκαθάρῃ, καὶ φάρμακον ἐπιθῇ, καὶ ἀποπλύνῃ ἰχώρα, ἐν τοῖς ^ιαὐτῆς κακοῖς τοῦτο πείσεται· καὶ ἡ μὴ βουλευθείσα διακονῆσαι ἑτέρῳ ἐκτὸς οὐσα τοῦ πάθους, ^καὐτὴ **E** ἔνοχος ἔσται τῷ πάθει· ἐκείθεν γὰρ ἔρπον τὸ κακὸν ἥξει καὶ ἐπὶ ταύτην, καὶ οὐκέτι περὶ διακονίας ὁ λόγος αὐτῆς ἔσται, ἀλλὰ

¹³ Job. i 10. xxix. 15.

^ω κακέινους C. ^α π. κακέινους] διδάσκει αὐτοὺς K. ^γ τὸ γὰρ om. K. Sav. cet. ^z περιβαλέσθαι] + φημί Veron. Sav. Mor. + φησὶ Ben. + λέγω K. ^α ὑπερασπιεῖ] + σου K. ^β κὰν] οὐκ ἂν K. ^γ ἐκέκρησαι] Sic I. κέκτησαι vulgo. ταύτης κε. φιλαργυρίᾳ] φιλαργυρίας τούτοις κέχρησαι K. ^δ διὰ τί om. C. ^ε καὶ τοῦ] Sic C. Veron. αὐτοῦ τοῦ K. αὐτοῦ I. Sav. cet. ^ι φησὶ om. K. Statim πούς δὲ χ. I. ^ε ἑαυτοῦ K. Sav. cet. ^β καθάρῃ C. καὶ τρ. καθάρῃ om. K. ^ι αὐτῆς—πείσεται] Sic omnes. ἑαυτῆς τοῦτο πείσεται κακοῖς Edd. ^κ αὐτῇ] αὐτῆς C.I. αὐτῇ om. K. Mox τῷ ἑαυτῆς πάθει K.

περὶ ἰατρείας καὶ ἀπαλλαγῆς· οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, ὁ μὴ βου-
 λόμενος ἐτέροις συμπάσχειν, αὐτὸς ἀλγήσει. “Περιέφραξας
 αὐτοῦ, φησὶ, τὰ ἔσω καὶ τὰ ἔξω” καὶ οὐ ἵτολμᾷ ἐπελθεῖν.
 Ἄλλ’ ἔπαθε, ^πφησὶ, δεινά. Ἄλλὰ τὰ δεινὰ ἐκείνα πολλῶν
 ἐγένετο ἀγαθῶν αἷτια· διπλασίων ἢ οὐσία, μείζων ὁ μισθός,
 πλείων ἢ δικαιοσύνη, λαμπροὶ οἱ στέφανοι, φαιδρὰ τὰ βραβεῖα,
 καὶ τὰ πνευματικὰ καὶ τὰ βιωτικὰ ηὐξήθη. Ἀπώλεσε παῖδας· F
 ἢ ἀλλ’ ἔλαβε παῖδας, οὐ τοὺς αὐτοὺς, ἀλλ’ ἐτέρους αὐτ’ ἐκείνων,
 καὶ ἐκείνους δὲ ἔσωζεν ἐν τῇ ἀναστάσει. Εἰ τοὺς αὐτοὺς ἀνέλα-
 βεν, ὁ ἡλάντῳτο αὐτῷ τὰ τοῦ ἀριθμοῦ· νῦν δὲ ἐτέρους ^ρδοὺς αὐτ’ ⁷⁰⁶
 ἐκείνων, καὶ ἐκείνους ἐν τῇ ἀναστάσει παραστήσει. Ταῦτα
 (364) πάντα αὐτῷ ἀπὸ τοῦ πρόχειρον αὐτὸν εἶναι περὶ τὰς ἐλεημοσύ-
 νας ὑπῆρξεν· ὅπερ καὶ ἡμεῖς ⁹ποιήσωμεν, ἵνα τῶν αὐτῶν ἐπιτύ-
 χωμεν ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος,
 τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Η.

Ἱ Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ B
 χαλεποί. Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαντοι, φιλάργυροι,
 ἀλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχά-
 ριστοι, ἀνόσιοι, ἄσπονδοι, ἄστοργοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς,
 ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδότες, προπετεῖς, τετυφωμένοι,
 φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι.

Εἰ τις ἐπὶ τοῖς αἵρετικοῖς ἀσχάλλει νῦν, ἐννοεῖτω ^αὅτι ἐξ C
 ἀρχῆς τοιαῦτα γέγονεν, αἰεὶ τοῦ διαβόλου τῇ ἀληθείᾳ τὸ ψεῦδος
 παρυφιστῶντος. ^βἘπηγγείλατο ἐξ ἀρχῆς ὁ θεὸς τὰ ἀγαθὰ,
 ἦλθε καὶ ὁ διάβολος ἐπαγγελλόμενος· ^γἐφύτευσε παράδεισον,
 ἠπάτησεν ἐκείνος, εἰπὼν, ²“Ἔσεσθε ὡς θεοί.” ^δἘπειδὴ ἔργοις
 οὐδὲν ἐδείκνυ, ῥήμασι τὰ μείζονα ὑπισχνεῖται. ^εΤοιοῦτον γὰρ
 οἱ ἀπατεῶνες. Μετὰ ταῦτα ἦν ὁ Κάϊν καὶ ὁ Ἀβελ, εἶτα οἱ υἱοὶ
 τοῦ Ἰσὴθ καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων, εἶτα ὁ Χάμ καὶ ὁ D
 Ἰάφεθ, ὁ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Φαραὼ, ὁ Ἰακώβ καὶ ὁ Ἡσαῦ· καὶ

1 CAP. III. v. 1—4.

2 Gen. iii. 5.

¹ τολμᾷ I.K. Sav. cet. ^π φησὶ om. K. ^α ἀλλ’ ἔλαβε] καὶ ἔλαβε I.
 ἀπελαβε K. Statim παῖδας accessit ex I.K. ^ο ἡλάντῳτο] + ἀν C.K. Sav. cet.
 αὐτῷ om. K. ^ρ δοὺς] + ἐτέρους ἔλαβεν K. δοὺς om. C. ⁹ ποιήσωμεν] +
 παρακαλῶ K. HOM. VIII. ^α ὅτι] + καὶ K. Sav. cet. Mox αἰεὶ om. I. Veron.
 invito Vet. ^β ἐπηγγείλατο] + γὰρ C. Statim ἐξ ἀρχῆς ὁ θ. pro ὁ θ. ἐξ ἀρχῆς
 omnes. ^γ ἐφύτευσε] + ὁ θεὸς C. ^δ ἐπειδὴ] + γὰρ K. Sav. cet. Mox
 ῥήματι κἀν μείζονα I. ^ε τοιοῦτοι C.K. ^ι Ἰσὴθ] θεοῦ C.

μέχρι τέλους οὕτως ἐστίν, ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ μάγοι, οἱ προφῆται καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ψευδαπόστολοι, ὁ Χριστὸς καὶ ὁ ἀντίχριστος. Καὶ πρότερον οὖν, καὶ τότε τὰ αὐτὰ ἦν. Τότε ὁ Θεοδᾶς, τότε ἔο' Σίμων, ὁ οἱ ἀπόστολοι, καὶ οὗτοι οἱ περὶ Ἑρμογένην καὶ Φίλιππον. Οὐκ ἔστιν οὖν ὅτε οὐ παρυφίστηκε τῇ ἀληθείᾳ τὸ ψεῦδος. Μὴ τοῖνυν ἀσχάλλωμεν, Εἰ ἄνωθεν ταῦτα, ἴφησιν, εἴρηται. Διὰ τοῦτο ἔλεγε· “Γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί. Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαντοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, ἄστοργοι.” Ἄρα ὁ ἀχάριστος ἀνόσιος ἑικότως. Ὁ γὰρ περὶ τὸν εὐεργέτην ἀχάριστος, τίς ἂν γένοιτό ποτε πρὸς τοὺς ἄλλους; Ὁ ἀχάριστος ἄσπονδος, ὁ ἀχάριστος ἄστοργος. “Διάβολοι,” φησί· τουτέστι, ὁ κακῆγοροι. Οἱ γὰρ μηδὲν ἑαυτοῖς συνειδότες ἀγαθόν, ὥσπερ τινὰ παραμυθίαν ἔχοντες πρὸ τῶν ἄλλων τὰς ὑπολήψεις βλασφημεῖν, μυρία πλημμελοῦσι καὶ ἀμαρτάνουσιν. “Ἀκρατεῖς,” καὶ γλώσσης καὶ γαστροῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων. “Ἀνήμεροι.” Ἐντεῦθεν ἡ ὠμότης, ἐντεῦθεν ἡ ἀπῆνεια, ὅταν τις φιλάργυρος ᾖ, ὅταν φίλαντος, ὅταν ἀχάριστος, ὅταν ἰλάγνος. “Ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς.” “Προδόται,” 707 τῆς φιλίας· “προπετεῖς,” οὐδὲν βεβηκὸς ἔχοντες· “τετυφωμένοι,” ἀπονοίας πεπληρωμένοι. “Φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι.” ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι.” Καὶ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους γράφῳ, οὕτω πῶς φησιν· “Ἐχοντες τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.” Ἐκεῖ μὲν ἐπαινῶν αὐτὸ τίθησιν· ἐνταῦθα δὲ παρὰ πάντα τὰ ἐλαττώματα χαλεπώτερον αὐτὸ δείκνυσι τὸ ἀμάρτημα. Τί δήποτε; Ὅτι οὐ κατὰ τὸ αὐτὸ σημαινόμενον αὐτὸ ἔλαβεν. Ὡσπερ γὰρ ὅτι τὴν εἰκόνα πολλάκις μὲν εἰς ὁμοίωσιν λαμβάνει, πολλάκις δὲ εἰς τὸ ἄψυχον καὶ οὐδαμινόν· οἷον καθάπερ καὶ αὐτὸς φησι γράφῳ· “Ἄνθρωπός μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων”

3 v. 5.

4 Rom. ii. 20.

5 1 Cor. xi. 7. Psal. xxxviii. 7. Gen. xlix. 9. Psal. xxi. 14.

ε ὁ om. C. ἡ οἱ] ὅτε οἱ K. Sav. cet. ἴ φησιν om. iidem. Statim ἡρκεται pro εἴρηται K. ἄστοργοι] + ἄσπονδοι, διάβολοι K. ἑικότως] πῶς; K. πρὸς] Sic omnes. περί Cat. Edd. ὁ om. C.I. ὁ κατῆγοροι I.K. Cat. πρὸς] τῷ K. ἡ om. C.I. Statim ὅταν τις φ. Edd. τις deest in omnibus. ἰλάγνος] διάβολος K. οὐδὲν] τουτέστιν, οὐδὲν K. Sav. cet. τὴν om. I. Cat. Veron. ἐκεῖ] ἀλλ' ἐκεῖ K. Sav. cet. αὐτὸ] τοῦτο C.K. Sav. cet. τίθησι pro δείκνυσι I. αὐτὸ om. C.I. invita Cat. Post σημαινόμενον add. τοῦτο, ἀλλὰ καθ' ἕτερον K. τὴν εἰκόνα... λαμβάνει] ἡ εἰκὼν... λαμβάνεται K. αὐτὸς] + μὲν K. Post φησὶ add. Κορινθίους K. Sav. cet. μὲν γὰρ om. K.

ἡ καὶ πάλιν ὁ προφήτης· “Πλὴν ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος”
καὶ τὸν λέοντα ποτὲ μὲν εἰς τὸ βασιλικὸν λαμβάνει· “Ἐκοι-
μήθη, ^d φησὶν, ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος λέοντος· τίς ἐγερεῖ αὐ-
τόν;” ποτὲ δὲ εἰς τὸ ἀρπακτικόν· “Ὡς ^eλέων ἀρπάζων καὶ
ὠρνούμενος” οὕτω καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτὸ ποιούμεν. Ἐπειδὴ γὰρ
τὰ πράγματα σύνθετά ἐστι καὶ ποικίλα, εἰκότως εἰς πολλὰς
(365) εἰκόνας καὶ παραδείγματα παρείληπται. Οἶον, τὴν ^εκαλὴν C
ὅταν θαυμάζειν βουλόμεθα, ταῖς γραφαῖς παρεικάζομεν, καὶ
τὰς γραφομένας ὅταν ^hθαυμάζειν βουλόμεθα, λέγομεν ὅτι λα-
λεῖ, ὅτι φθέγγεται· οὐ ποιούμεν δὲ τὸ αὐτό· ἐκεῖ μὲν γὰρ, ὅτι
ἐγγὺς ὁμοιότητος ἦλθεν, ἐνταῦθα δὲ, ὅτι τοῦ κάλλους ἐγγύς.
Οὕτω ^kκαὶ ἐν τῇ μορφῇ, ἐκεῖ μὲν, ὅτι τύπος τις καὶ εἰκὼν καὶ
διδασκαλία ⁱἐστὶ καὶ ἀρχέτυπον τῆς εὐσεβείας· ἐνταῦθα δὲ, ὅτι
ἄψυχον καὶ νεκρὸν, καὶ σχῆμα μόνον καὶ τύπον καὶ ὑπόκρισιν
δηλοῖ. Ἄρα σχῆμά ἐστι μόνον χωρὶς δυνάμεως πίστις χωρὶς
ἔργων· εἰκότως. Ὡσπερ γὰρ σῶμα καλὸν καὶ εὐανθές, ὅταν D
ισχὺν μὴ ἔχῃ, ἀλλὰ τοῖς ἐξωγραφημένοις ^mἢ προσεοικὸς, οὕτω
πίστις ὀρθὴ χωρὶς ἔργων. Θῶμεν γὰρ ⁿεἶναι τινα φιλάργυρον,
προδύτην, προπετὴν, εἴτα πιστεύειν ὀρθῶς· τί τὸ κέρδος, ἂν
μὴδὲν ἔχῃ τῶν τῷ Χριστιανῷ πρεπόντων; ὅταν ^oμὴδὲν πράττη
τῶν τὴν εὐσέβειαν χαρακτηρίζόντων, ἀλλὰ τοὺς Ἕλληνας
^pπαρελαύνῃ τῇ ἀσεβείᾳ; ὅταν ἐπὶ λύμῃ τῶν συνόντων ^qἦ; ὅταν
ἐπὶ βλασφημίᾳ τοῦ θεοῦ; ὅταν διαβάλλῃ τὸ δόγμα διὰ τῶν
ἔργων; “Καὶ τούτους, ^rφησὶν, ἀποτρέπου.” Εἰ τοίνυν ἐν
ὑστέροις καιροῖς ^sοἱ τοιοῦτοι ἔσονται, πῶς φησι, “καὶ τούτους E
ἀποτρέπου;” Εἰκότος μὲν καὶ τότε τοιούτους εἶναι τινας, εἰ καὶ
^tμὴ μεθ’ ὑπερβολῆς, ἀλλ’ ὁμως εἶναι· “τὸ δ’ ἀληθές, δι’ ἐκείνου
πάσι παραινεῖ, ὥστε ἐκτρέπεσθαι τοὺς τοιούτους.
^u“Ἐκ τούτων γὰρ εἰσι, ^vφησὶν, οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας,
καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμε-
να ἐπιθυμίαις ποικίλαις, πάντοτε μαθάνοντα, καὶ μηδέποτε

⁶ v. 6, 7.

^b καὶ πάλιν ὁ] ὁ δὲ K. Sav. cet. ^c λέοντα] + ἡ γραφὴ iidem. ^d φησὶν]
γὰρ, φησὶν K. ^e λέων] + γὰρ, φησὶν K. ^f οὕτω—ποιοῦμεν] οὕτω δὴ καὶ
μόρφωσις, ποτὲ μὲν εἰς ἔπαινον, ποτὲ δὲ εἰς κατηγορίαν λαμβάνεται K. Post
παρείληπται idem add. οὕτω καὶ ἡμεῖς ποιούμεν. ^g καλὴν] + ὄψιν K. ^h θ.
βουλόμεθα] θαυμάζομεν K. ⁱ ὅτι φθέγγεται· οὐ ποιούμεν δὲ] Sic Sav. cet.
ὅτε δὲ φθέγγεται, οὐ ποιούμεν Codd. et Veron. ^k καί—ἐκεῖ μὲν] καὶ τὴν
μόρφωσιν ὁ Παῦλος, ἐκεῖ μὲν, ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους γράφῃ φησὶν K. ^l ἐστὶ
assumptum ex nostris omnibus et Cat. Mox ἀρχέτυπος K. ^m ἢ om. K. Mox
οὕτω καὶ πίστις idem. ⁿ εἶναι τινα] τινα εἶναι ταῦτα δὴ πάντα C. ^o μὴδὲν]
δὲ μὴ K. sed δὲ expunct. et τι post πράττη recenter superscript. ^p παρε-
λαύνει C.I. ^q φησὶν om. K. ^r οἱ accessit ex I.K. Cat. ^s μὴ om. K.
^t τὸ δὲ d. C.K. Cat. ^u φησὶν om. K.

εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ὡς δυνάμενα ἐλθεῖν." Ὁρᾷς αὐτοὺς ^ατῇ
 F τοῦ ἀρχαίου ἀπάτῃ κεκρημένους, τῷ ὅπλῳ ^βκαὶ ὁ διάβολος
 κατὰ τοῦ Ἀδὰμ ἐχρήσατο; "Ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας," φησὶν.
 Εἶδες τὸ ἀναίσχυντον πῶς ἐδήλωσε διὰ τοῦ εἰπεῖν, "ἐνδύνοντες;"
 τὸ ἄτιμον, τὴν ἀπάτην, τὴν κολακείαν; "Καὶ αἰχμαλωτίζοντες
 708 γυναικάρια." Ὡστε γυναικάριον ὁ εὐξαπάτητος, καὶ ἀνδρὸς
 πόρρω. Γυναικῶν ^γδὲ τὸ ἀπατᾶσθαι, μᾶλλον δὲ οὐδὲ γυναικῶν,
 ἀλλὰ γυναικαρίων. "^δΣεσωρευμένα." Ὁρα πόθεν ἁκαίαναις
 γίνεται τὸ πείθεσθαι, ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν, ἀπὸ τοῦ μηδὲν ἑαυταῖς
 συνειδέναι καλόν. Καὶ σφόδρα κυρίως ^εεἶπε, "σεσωρευμένα"
 τὸ πλῆθος γὰρ τῶν ἁμαρτιῶν παρίστησι, καὶ τὸ ἄτακτον καὶ
^δτὸ συγκεχυμένον. "^ζἈγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις." Οὐ τῆς
 φύσεως κατηγορήσῃ· οὐ γὰρ ἀπλῶς ^εεἶπε γυναῖκας, ἀλλὰ τοι-
 ᾶσδε γυναῖκας. Τί ἐστὶ, "ποικίλαις;" Ἐνταῦθα πολλὰ ἤνιξτο,
 B τὴν τρυφήν, τὴν ἀσχημοσύνην, τὴν λαγνείαν. "Ποικίλαις, φη-
 σὶν, ἐπιθυμίαις," τουτέστι, χρημάτων, δόξης, τρυφῆς, αὐθα-
 δείας, τιμῆς· ἴσως καὶ ἑτέρας αἰσχροῦς ἐπιθυμίας αἰνίττεται.
 "Πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας
 ἐλθεῖν δυνάμενα." Διὰ τί; Οὐ συγγινώσκων ἑαυταῖς ταῦτά
 φησιν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ^βκαταπειλῶν. Ἐπειδὴ γὰρ ἑαυτὰς
 κατέχωσαν ταῖς ἐπιθυμίαις ἐκείναις καὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν, ἐπω-
 ρώθη αὐτῶν ἡ διάνοια. ^γ"Ἄν τὸν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς
 C ἀντέστησαν ἸΜωϋσῇ, οὕτω καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ." ^δ
 Τίνες εἰσὶν οὗτοι; Οἱ μάγοι οἱ ἐπὶ Μωϋσέως. Πῶς δὲ αὐτῶν
 τὰ ^κὀνόματα οὐδαμοῦ ἐμφέρεται ἀλλαχοῦ; Ἡ ἀγράφως ἱπαρ-
 ἐδέδοτο, ἡ ἀπὸ ^μτοῦ πνεύματος εἰκὸς ἦν εἰδέναι τὸν Παῦλον.
 "Οὕτω καὶ οὗτοι, φησὶν, ἀντιστήσονται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι
 τὸν νοῦν κατεφθαρμένοι, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν. ^ε"Ἄλλ' οὐ
 προκοψοῦσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ^νἄνοια αὐτῶν ἐκδηλος ἔσται πᾶ-
 σιν, ὥς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο." "^ξἌλλ' οὐ προκοψοῦσι," φησί.

7 v. 8.

8 v. 9.

^α ἐλθεῖν δ. inverso ord. K. ^β τῇ τοῦ ἀρχαίου] καὶ νῦν τῇ ἀρχαίᾳ K.
^γ καὶ accessit ex C. Cat. Vet. Mox φησὶν om. C. ^δ δὲ] γὰρ K. Cat. Mox
 μᾶλλον δὲ ἀπλῶς οὐδὲ K. ^ε σεσωρευμένα] σεσωρευμένα ἁμαρτίας C. σεσω-
 ρευμένων I. σεσωρευμένων. σεσωρευμένα ἁμαρτίας, φησὶν K. Vulgatum tue-
 tur Cat. ^β εἶπε καὶ σ. C.I. ^γ ἁμαρτημάτων C. Cat. Post ἁμαρτιῶν add.
 διὰ τούτου K. Sav. cet. ^δ τὸ assumptum ex C.I. Cat. ^ε εἶπε γ.] Sic
 nostri omnes et Cat. γ. εἶπεν Edd. ^ζ ἴσως] + δὲ K. Sav. cet. ^η αὐτοῖς
 Veron. Sav. Mor. in vitis libris. αὐταῖς om. C. ut videtur. διὰ τί ταῦτα φησιν;
 οὐ συγ. αὐ. ἀλλὰ hoc ord. K. Sav. cet. ^θ κατηγορῶν C.K. ^ι Μωσεί C.
 Μωσῇ K. Mox ἀντιστήσονται K. ^κ ὀνόματα] + εἶδη (pro ᾧδαι) I. Statim
 οὐδαμοῦ γὰρ ἐμφ. I. Cat. (sed πόθεν pro πῶς Cat.) ἀλλαχοῦ om. I. ante ἐμφ.
 transp. C. ^λ παρεδέδοτο omnes. παραδέδοται Edd. ^μ τοῦ om. I. ἦν
 om. idem.

Πῶς οὖν λέγει ἀλλαχοῦ, “^αΚαὶ προκόψουσιν ἐπὶ πλείον ἀσεβείας” ἐνταῦθα ὁ δὲ, “οὐ προκόψουσιν;” Ἐκεῖ Ρ τοῦτό φησιν, D ὅτι ἀρχόμενοι καινοτομεῖν καὶ πλανᾶν, οὐ στησονται τῆς πλάνης, ἀλλ’ αἱ ἐξουήσουσιν ἀπάτας ⁹καινὰς καὶ δόγματα διεφθαρμένα· καὶ γὰρ ἡ πλάνη οὐδαμοῦ ἴσταται. Ἐνταῦθα δὲ (366) τοῦτό φησιν, ὅτι οὐκ ἀπατήσουσιν, οὐδὲ συναρπάσουσι, κἂν παρὰ τὴν ἀρχὴν δόξωσί τινες παρακρούεσθαι, ἀλλ’ εὐφώρατοι ταχέως ἔσονται. Ὅτι γὰρ περὶ τούτου φησὶν, ἄκουσον τί λέγει· “Ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἐκδήλος ἔσται πᾶσι.” ^βΠόθεν τοῦτο; “Ὡσπερ καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.” ^γΠανταχόθεν γὰρ κἂν πρὸς καιρὸν ἀνθήσῃ τὰ τῆς πλάνης, εἰς τέλος οὐ διαμένει. E Τοιαῦτα γὰρ τὰ μὴ φύσει καλὰ, ἀλλὰ δοκοῦντα εἶναι καλὰ πρὸς καιρὸν ἀνθεῖ, ^δκαὶ φωρᾶται καὶ ἀπόλλυται. Ἀλλ’ οὐ τὰ ^εἡμέτερα τοιαῦτά ἐστι· καὶ τούτων σὺ μάρτυς· οὐ γὰρ ἐν ἀπάτῃ τὰ ἡμέτερα· τίς γὰρ ἂν ὑπὲρ ἀπάτης καὶ ἀποθανεῖν ἔλοιτο;

⁹“Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ.” Ὡστε ἰσχυρὸς ἔσο· οὐ γὰρ ἀπλῶς παρεγένου, ἀλλὰ παρηκολούθηκας. Ἐνταῦθα τὸν χρόνον σημαίνει πολὺν γεγενῆσθαι, ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν, “παρηκολούθηκας.” “^zΤῇ διδασκαλίᾳ” τοῦτο περὶ λόγου. F “Τῇ ἀγωγῇ” τοῦτο περὶ βίου. “Τῇ προθέσει” τοῦτο περὶ προθυμίας καὶ ^ατοῦ παραστήματος τῆς ψυχῆς. Οὐχὶ ἔλεγον μὲν, φησὶ, ταῦτα, οὐκ ἐποιοῦν δὲ, οὐδὲ ἐν λόγοις μόνον ἐφιλοσόφουν. “Τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ” πῶς οὐδὲν με ^βτούτων ἐταραττε. “Τῇ ἀγάπῃ” ὅπερ οὐκ εἶχον οὗτοι. “Τῇ ὑπομονῇ” ^γὅπερ οὐδὲ τοῦτο. “^δΤῇ μακροθυμίᾳ,” φησί· πρὸς τοὺς αἰρετικούς πολλὴν ἐπεδεικνύμην τὴν μακροθυμίαν. “Τῇ ὑπομονῇ,” ^επρὸς τοὺς διωγμούς. ¹⁰“Τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασι.” Δύο γὰρ ταῦτα ταράττει τὸν διδάσκαλον, τὸ αἰρετικούς εἶναι πολλούς, καὶ τὸ μὴ καρτερεῖν ἐν τοῖς παθήμασιν. Ἀλλ’ ὅμως ὑπὲρ τούτων πολλὰ ¹διελέχθη, ὅτι καὶ πάλαι ἦσαν καὶ ἔσονται,

9 v. 10.

10 v. 11.

^α καὶ] Sic C.I. Cat. ὅτι Edd. ^δ δέ] + τὸ ἐναντίον πῶς ἀποφαίνεται λέγων K. ^β τοῦτο] μὲν K. ^γ κενὰς C.I.K. invita Cat. ^z φησιν] δηλοῖ K. ^α πόθεν τοῦτο] Sic C. Cat. Veron. πόθεν τοῦτο δηλὸν I. πόθεν; πανταχόθεν K. Sav. cet. ^z πανταχόθεν γὰρ κἂν] Sic C. Cat. Veron. πανταχόσε γὰρ κἂν I. κἂν γὰρ K. Sav. cet. Statim πρὸς καιρὸν pro πρότερον ex C. Cat. Vet. recepit. ^β φύσει καλὰ] φυσικὰ I. ^γ καὶ] εἴτα K. ^ε ἡμέτερα] + φησιν I. ἔστι om. K. Sav. cet. ^z οὐ γὰρ—ἡμέτερα] ὅτι οὐκ ἀπάτῃ τὰ ἡμ. οὔτε ἐν ἀπάτῃ K. Statim τίς μὲν γὰρ I. ^z τῇ] μου τῇ K. ^α τοῦ om. K. ^β τούτων] + φησιν I.K. Sav. cet. ^γ ὅπερ] ὡσπερ K. Sav. cet. invita Cat. ^δ τῇ μακροθ.—μακροθυμίαν] καὶ καλῶς εἶπε, τῇ μ. πρὸς γὰρ τοὺς αἰρ. πολλὴν αὐτὴν ἐπεδείκνυτο K. ἐπιδεικνύμενον pro ἐπεδεικνύμην I. ^ε πρὸς τοὺς δ.] ταύτην πρὸς τοὺς δ. διὰ καὶ ἐπάγει K. ¹ διελέχθη K. diaiatus Vet.

καὶ χρόνος οὐδεὶς καθαρὸς τούτων, καὶ ὅτι ἡμᾶς οὐδὲν βλάβαι
 B δυνήσονται, καὶ ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἐστίν
 ἑῶρα λοιπὸν αὐτὸν περὶ τῶν θλίψεων διαλεγόμενον. “Οἷά μοι
 ἡ ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις.” Τί δήποτε
 ταῦτα μόνᾳ εἴρηκεν ἀπὸ πολλῶν; Ἐπειδὴ γνώριμα ἦν τῷ ἀνδρὶ
 τὰ λοιπά· ¹καὶ ἴσως ὡς νεαρῶν τῶν πραγμάτων τούτων μέμνη-
 ται, οὐ τῶν πάλαι. Καὶ οὐκ ἀπαριθμεῖται κατ’ εἶδος· οὐ γὰρ
 ἐστὶ κενόδοξος οὐδὲ φιλότιμος· πρὸς γὰρ παραμυθίαν τοῦ μα-
 θητοῦ, οὐ πρὸς ἐπίδειξιν λέγει. Ἀντιόχειαν δὲ τὴν τῆς Πισι-
 C διάς ἐνταυθα φησι, καὶ Λύστραν, ὅθεν ἦν ὁ Τιμόθεος. “Οἷους
 διωγμοὺς ὑπέμεινα.” Ἀμφότερα παρακλήσεως, ¹ὅτι καὶ ἐγὼ
 προθυμίαν παρειχόμεν γενναίαν, ²καὶ οὐκ ἐγκατελείφθην. ³Οὐκ
 ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι προέδωκέ με ὁ θεὸς, ἀλλὰ τὸν στέφανόν μοι
 λαμπρότερον εἰργάσατο. “Οἷους διωγμοὺς ὑπέμεινα, ⁴φησὶ,
 καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ κύριος.” ¹¹“Καὶ πάντες δὲ οἱ
 θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται.” Τί
 P δὲ ὅλως λέγω περὶ ἐμαντοῦ, φησὶν; ⁹ἕκαστος τῶν θελόντων
 D ζῆν εὐσεβῶς, διωχθήσεται. ¹Διωγμοὺς ἐνταυθα ²τὰς ὁδύνας
 φησὶ, τὰς θλίψεις. Καὶ γὰρ οὐκ ἔνι ἄνδρα τὴν τῆς ἀρετῆς ὁδὸν
 ὁδεύοντα λύπης εἶναι χωρὶς, θλίψεως, ὁδύνης, πειρασμῶν· πῶς
 γὰρ, ὁ ³στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν ὁδεύων; ὁ ἀκούσας, ὅτι
¹²“Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε;” Εἰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἔλεγεν
 ὁ Ἰωβ, ¹³“Πειρατήριον ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς,” πόσω
 μᾶλλον ¹⁴τότε; ¹⁴“Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες, φησὶ,
 προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.” Μη-
 E δὲν σε θορυβεῖτω τούτων, ¹⁵φησὶν, εἰ ἐκείνοι μὲν ἐν εὐθηνίᾳ, σὺ
 δὲ ἐν πειρασμοῖς· τοιαύτη τοῦ πράγματος ἡ φύσις ἐστίν. Ἐκ
 τῶν ἐμῶν δύνασαι μαθεῖν, ὅτι οὐκ ἔνι ἄνδρα πολεμοῦντα τοῖς
 πονηροῖς μὴ εἶναι ἐν θλίψει. ¹⁶Οὐκ ἐστὶ τοῦτο προκοπή. Οὐκ
 ἐστὶ πικτεύοντα ἐν τρυφῇ εἶναι, οὐκ ἐστὶ παλαιόντα ¹⁷εὐωχεῖ-
 σθαι. Μηδεὶς τοίνυν τῶν ἀθλούντων ἄνεσιν ζητείτω, μηδεὶς ἐν
 εὐθυμίᾳ εἶναι. ¹⁸Πάλῃ τὰ παρόντα, ἀγὼν, πόλεμος, θλίψις,

11 v. 12.

12 Joan. xvi. 33.

13 Job. vii. 1.

14 v. 13.

ἑ ὅρα] Sic omnes. ὁρᾷς Edd. ¹καὶ ἴσως] ἴσως δὲ καὶ K.
²ὑπὲρ] bis K. ³ὅτι καὶ] καὶ ὅτι K. ⁴καὶ] + ὅτι K. ⁵οὐκ] Sic
 C.I. οὐ γὰρ K. καὶ οὐκ Edd. ⁶φησὶ om. K. ⁷δὲ om. K. ⁸ἕκα-
 στος—εὐσεβῶς] πάντες οἱ θέλοντες εὐσ. ζῆν I. ⁹διωγμοὺς; + δὲ K. ¹⁰τὰς
 δ. φ. τὰς θ.] Sic omnes. φ. τὰς θ. τὰς δ. Edd. ¹¹τὴν στενὴν C. Mox ὁδὸν
 ὁδεύων C.I. ὁδεύων ὁδὸν Edd. ὁδὸν om. K. ¹²τότε] νῦν I. ¹³φησὶν
 om. K. ¹⁴Haec οὐκ ἐστὶ τοῦτο προκοπή, quae aberant, leguntur in nostris
 omnibus. non est ille profectus Vet. Sequentia οὐκ ἐστὶ—εὐωχεῖσθαι post ἐν
 εὐθυμίᾳ εἶναι transp. C. Vet. ¹⁵εὐωχεῖσθαι I. ¹⁶πάλῃ] πάλιν K. Sav. cet.

στενοχωρία, πειρατήριον, τῶν ἀγώνων ^aτὸ στάδιον. Ἔτεροι τῆς ἀνέσεως οἱ καιροί· οὗτος ^bἰδρώτων, οὗτος πόνων ὁ καιρός. F (367) Οὐδεὶς ἀποδυσάμενος καὶ ἀλειψάμενος ἀνέσιν ἐπιζητεῖ. Εἰ δὲ ἀνέσιν ἑζητεῖς, τί ἀπεδύσω; τί τὰς χεῖρας ἀντήρας; ^cΠῶς; εἰπέ μοι. Ὅταν τῶν ἐπιθυμιῶν μὴ κρατῇς, ὅταν πρὸς τὴν βίαν τῆς φύσεως μὴ μάχη.

¹⁵ “Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ ⁷¹⁰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ ἐνδύμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” ^eΤουτέστι, καθάπερ ὁ προφήτης Δαυὶδ παρήνεσε, ¹⁶ “Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις,” τοῦτο καὶ αὐτὸς παραινεῖ λέγων· “Σὺ δὲ ^fμένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης.” Οὐχ ἀπλῶς, “ἔμαθες,” ἀλλὰ καὶ, “ἐπιστώθης,” τουτέστιν, ἐπίστευσας. ^gΤί δὲ καὶ ἐπίστευσας; Ὅτι αὕτη ἐστὶν ^hἡ ζωὴ. Κάν ἐναντία τοῖνυν ὁρᾷς ἐνταῦθα ὧν ἐπίστευσας, μὴ θορυβοῦ· ἐπεὶ B καὶ ὁ Ἀβραάμ ἐναντία ἐώρα, ἀλλ’ οὐδὲν ἔπαθεν· ἤκουσεν, ὅτι ¹⁷ “Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα,” καὶ τὸν Ἰσαὰκ σφάζει ⁱἐκελεύετο, καὶ οὐκ ἐθορυβεῖτο οὐδὲ ἐταράττετο. ^kΜηδεὶς σκανδαλιζέσθω ἐπὶ τοῖς πονηροῖς· τοῦτο ἄνωθεν εἶπεν ἡ γραφή. Τί οὖν, ὅταν ἀγαθοὶ εὐφραίνωνται, καὶ πονηροὶ κολάζωνται; Τὸ μὲν ἕτερον εἰκὸς γενέσθαι, τὸ δὲ ἄλλο οὐκέτι· πονηροὺς μὲν γὰρ κολάζεσθαι ^lἔνι, ἀγαθοὺς δὲ εὐφραίνεσθαι αἰεὶ οὐκ ἔνι. Οὐδεὶς Παύλου ἴσος ἦν, ἀλλ’ ὅμως ἐν θλίψει τὸν πάντα διήγε χρόνον, ἐν δάκρυσιν, ἐν ^mστεναγμοῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας. ¹⁸ Μετὰ C ⁿδακρύων τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν νουθετῶν οὐκ ^oἐπαύετο. “Ἡ ἐπισύστασις μου ἢ καθ’ ἡμέραν,” φησὶν. Οὐ ^pνῦν μὲν

¹⁵ v. 14, 15.¹⁶ Psal. xxxvi. 1.¹⁷ Gen. xxi. 12.¹⁸ Act. xx. 31. ² Cor. xi. 28.

^a τὸ om. C. ^b τῶν ἰδρώτων et τῶν πόνων Edd. invitis libris. καιρός sine artic. I. ^c ἐπιζητεῖς K. Sav. cet. ^d πῶς] + ἀπεδύσω I. πῶς; εἰπέ μοι] καὶ πῶς οὐκ ἀνταῖω, φησὶ, νῦν K. Sav. cet. ^e τουτέστι] τί ἐστὶ τοῦτο iidem. Post παραζήλου add. εἰπὼν iidem. ^f μένε] + φησὶν I. + ἔφη C. φησὶ post ἔμαθες add. Veron. Statim καὶ ἐπιστώθης om. I. ^g τί δὲ καὶ ἐπίστευσας] Sic ex ingenio scripsimus. τί δὲ om. C.I. Veron. τί δαὶ ἐπίστευσας K. τί δαὶ καὶ ἐπίστευσα Sav. cet. ^h ἡ om. K. ἀν pro κάν idem. ⁱ ἐκελεύετο καὶ] κελενσθεὶς K. ^k ΘΗΙΚΟΝ. Ὅτι πάντα ὁ θεὸς οἰκονομεῖ, καὶ πάντων προνοεῖται, καὶ τὰ μὲν ἐνεργεῖ, τὰ δὲ συγχωρεῖ· καὶ ὅτι οἱ μὲν δίκαιοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐνταῦθα ἐν θλίψει, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν εὐφροσύνῃ εἰσὶν· εἰ δὲ ποτε καὶ εὐρεθῆεν δίκαιοι μὲν ἐν ἀνέσει, ἁμαρτωλοὶ δὲ ἐν θλίψει, ὥστε μὴδὲ τὴν ἀρετὴν εἶναι φευκτὴν, μὴδὲ τὴν μέλλουσαν ἀπόλαυσιν περιττὴν, τοῦτο συμβαίνει· καὶ περὶ τοῦ μὴ πολυπραγμονεῖν πάντα τὰ περὶ θεοῦ γενόμενα, διὰ τὸ ἀκατάληπτον· καὶ ὅτι οὐ δεῖ προσέχειν μαντείαις. Veron. ^l ἐν] συμβαίνει I. ἐν om. C. Veron. invito Vet. ^m στεναγμοῖς] + ἦν K. ⁿ δακρύων] + γὰρ, φησὶ K. Sav. cet. τριετίαν post ἡμέραν vulgo legitur, invitis libris. ^o ἐπαύσατο C. ἐπαυσάμην K. Sav. cet. Post h. v. καὶ πάλιν add. K. Sav. cet. Mox φησὶν om. K. ^p νῦν] σήμερον K. Sav. cet.

ἔχαιρεν, αὔριον δὲ ἤλγει, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν οὐ διελίμπανεν ὀδυ-
νόμενος. Πῶς οὖν φησι, “Πονηροὶ προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον;”
Οὐκ εἶπεν, ὅτι ἀνέσεως τυγχάνουσιν, ἀλλ', “ἐπὶ τὸ χεῖρον προ-
κόψουσιν” ^α χείρων ἢ προκοπὴ αὐτῇ. Οὐκ εἶπεν, ἐν εὐθηνία
D ἔσονται. Εἰ δὲ καὶ κολάζονται, διὰ τοῦτο κολάζονται, ἵνα μὴ
νομίσῃς ἀτιμώρητα εἶναι τὰ ἀμαρτήματα. Ἐπειδὴ γὰρ ἡ γέ-
εννα οὐκ ἰσχύει κωλύσαι ἡμᾶς τῆς κακίας, φειδόμενος ^Γ ἡμῶν δι-
πνίξει καὶ διανίστησιν ἡμᾶς. Εἰ μηδεὶς πονηρὸς ἐκολάζετο,
οὐδεὶς ἂν ἐνόμιζεν ἐφεστάναι τὸν θεὸν τοῖς ἀνθρωπίνους πράγ-
μασιν· εἰ πάντες ἐκολάζοντο, οὐδεὶς ἂν προσεδόκησεν ἔσθθαι
ἀνάστασιν, ὡς πάντων ἐνταῦθα ἀπολαμβάνοντων. Διὰ τοῦτο
^Ε καὶ κολάζει, καὶ οὐ κολάζει· διὰ τοῦτο ἐνταῦθα δίκαιοι θλίβον-
ται, ὅτι ^Ε πάροικοι, ὅτι ξένοι, ὅτι ἐν ἀλλοτρίᾳ εἰσίν. Οἱ δίκαιοι
τοῖνυν δοκιμῆς ἕνεκεν ταῦτα ὑπομένουσιν· ἄκουε γὰρ τοῦ θεοῦ
λέγοντος πρὸς τὸν Ἰώβ, ¹⁹ “Οἶμαι με ἄλλως σοι κεχρηματικέναι,
ἢ ἵνα ἀναφανῇς δίκαιος;” Οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ εἰάν καὶ ποτέ τι
τοιούτον ὑπομένωσι, δίκην τινύουσι τῶν ἀμαρτιῶν. Ἐν πᾶσι
τοῖνυν εὐχαριστῶμεν τῷ θεῷ, εἴτε οὕτως, εἴτε ^ω ἐκείνως· ἀμφό-
τερα γὰρ ^Χ χρήσιμα. Οὐδὲν μισῶν, οὐδ' ἀποστρεφόμενος ἡμᾶς
ποιεῖ, ἀλλ' ἀμφότερα φροντίζων καὶ κηδόμενος. ^Υ Εἰδὼς,
F φησὶν, ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ ^Ζ γράμματα οἶδας.” Τουτέστιν,
ἐκ πρώτης ἡλικίας τὰ ἱερὰ γράμματα ἔμαθες. Τί ἐστίν, “^Α ἱερὰ
γράμματα;” Τὰς θείας γραφάς. Ἐν ταύταις ἀνετράφης, ὥστε
καὶ διὰ τούτων στερεᾶν εἶναι σοι τὴν ^Β πίστιν, καὶ μηδὲν παρα-
βλάπτεσθαι. Κατὰ βάθους γὰρ ἡ ^Ρ ρίζα κείται, ^Ε ἐν χρόνῳ
γ111 τραφεῖσα πολλῶν· οὐδὲν αὐτὴν παρατρέψαι ^Δ δύναται. “Τὰ
δυνάμενά σε, φησὶ, σοφίσαι.” ^Ε τουτέστιν, οὐκ ἀφίαισιν ἀνόητόν
τι παθεῖν, καὶ οἶον οἱ πολλοί. Ὁ γὰρ τὰς γραφάς εἰδὼς, ὡς
εἰδέναι χρὴ, οὐδενὶ τῶν γινομένων σκανδαλίζεται, πάντα φέρει
γενναίως, τὰ μὲν τῇ πίστει ἐπιτρέπων καὶ τῷ ἀκαταλήπτῳ τῆς
τοῦ θεοῦ οἰκονομίας, τῶν δὲ καὶ λόγους εἰδὼς, καὶ παραδείγματα
εὐρίσκων ἐν ταῖς γραφαῖς. Ἐπεὶ καὶ τὸ μὴ πάντα περιεργά-

19 Job. xl. 8.

^α χείρων] Sic C.I. χείρον Veron. eis τὸ χεῖρον K. Sav. cet. ^Γ ἡμῶν] + ὁ θεὸς C. ^Ε καὶ om. K. Cat. ^Ε πάροικοι] + εἰσιν Edd. invitis libris. ^Υ ὑπομένωσι I. Cat. ὑπομένωσι Edd. ^ω ἐκείνως] + σημαίνει K. ^Χ χρήσιμα—κηδόμενος] χρησίμως οἰκονομεῖ ὁ θεός, οὐ μισῶν οὐδ' ἀπ. ἡμᾶς, ἀλλὰ φροντίζων τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ κηδ. K. ^Υ εἰδὼς, φησὶν, ὅτι] τί ἐστίν K. Mox τουτέστιν om. idem. ^Ζ γράμματα] + φησὶν K. ^Α ἱερὰ] τὰ ἱερὰ I. τί—γραφάς] ἱερὰ δὲ γρ. τὰς θ. καλεῖ γραφάς K. Sav. cet. ^Β πίστιν] + χρὴ iidem. Post σοι add. προσήκει Cat. ^Ε ἐν] Sic libri omnes cum Veron. ἢ Cat. οὐ Sav. cet. invito Vet. ^Δ δύναται] + εἰπὼν δὲ τὰ i. γρ. ἐπήγαγε K. Sav. cet. Mox φησὶ om. iidem. ^Ε τουτέστιν] δηλῶν ὅτι K. τουτέστιν om. Veron. Statim οὐκ ἀφήσουσιν ἀνόητον K.

ζεσθαι, καὶ τὸ μὴ πάντα θέλειν εἰδέναι, μέγα τοῦ εἰδέναι ἵτ' ἀ πάντα τεκμήριον.

Καὶ εἰ βούλεσθε, ἐπὶ παραδείγματος ἐρῶ. Ἐστω ποταμός, μᾶλλον δὲ ἔστωσαν ποταμοί· οὐ κατὰ συγχώρησιν λέγω, ἀλλ' ὅπερ εἰσὶν οἱ ποταμοί· ^h οὐ πάντες κατὰ βάθος ἴσοι τυγχάνουσιν, ἀλλ' οἱ μὲν ¹ ψιλοτέρων τὸ ἔδαφος ἔχοντες, ἕτεροι βαθὺ καὶ ἱκανὸν ἀποπνίξαι τὸν ἀγνοοῦντα· καὶ ἐνταῦθα μὲν ἱλιγγοί, (368) ἐκεῖ δὲ οὐκέτι. ^k Τὸ οὖν μὴ θέλειν πᾶσιν ὁμοίως ἐπιχειρεῖν, καλὸν, ¹ καὶ τὸ μὴ θέλειν πάντα τὰ βάθη εἰδέναι, οὐ μικρὸν τοῦ εἰδέναι τεκμήριον· ὥς ὃ γε βουλόμενος παντὸς τοῦ μέρους τοῦ ποταμοῦ κατατολμᾶν, οὗτος μάλιστα οὐκ οἶδε τῶν ποταμῶν τὰ ιδιώματα, καὶ ἀπολείται πολλάκις ἀπὸ τῆς αὐτῆς θρασύτητος τοῦ βάθους κατατολμήσας, ἀφ' ἧς διέβαινε τὸ μὴ C βαθύ. Οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ, ὁ πάντα θέλων εἰδέναι, καὶ πάντων ^m κατατολμῶν, οὗτος οὐκ ⁿ οἶδε τί ἐστὶ θεός. ^o Ὡς περ οὖν ἐν τοῖς ποταμοῖς τὸ μὲν πλεόν μέρος ἀσφαλές, ῥολίγον δὲ ἱλιγγες καὶ βάθη· ἐπὶ δὲ τοῦ θεοῦ ^q τὸ πλεόν ἐν ἀποκρύφοις, καὶ οὐκ ἔστιν ἐξιχνιάσαι τὰ ἔργα αὐτοῦ. Τί τοίνυν βιάζῃ καταποντίσαισαν τόν; Τούτο μόνον ἴσθι, ὅτι πάντα ὁ θεὸς οἰκονομεῖ, ὅτι πάντων προνοεῖ, ὅτι αὐτεξούσιος ἐσμεν, ὅτι τὰ μὲν ἐνεργεῖ, τὰ δὲ συγχωρεῖ, ὅτι οὐδὲν πονηρὸν γίνεσθαι βούλεται, ὅτι οὐκ ἀπὸ ^r τοῦ βουλήματος αὐτοῦ πάντα γίνεται, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου, ^s πάντα τὰ κακὰ ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου D μόνον, πάντα τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τε τοῦ ἡμετέρου καὶ τῆς αὐτοῦ ῥοπῆς, ὅτι οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει· διὰ τοῦτο πάντα ἐνεργεῖ. Εἰτα ἑστὶν εἰδὼς, ἀρίθμει τίνα μὲν τὰ ἀγαθὰ, τίνα δὲ τὰ κακὰ, ^v τίνα δὲ τὰ ἀδιάφορα· οἶον, ^w ὅτι ἀγαθὸν ἢ ἀρετὴ, κακὸν φανulότης, ἀδιάφορα πλούτος, πενία, ζωὴ, θάνατος. ^x Ἄν ταῦτα εἰδῇς, καὶ μετὰ τούτων, ὅτι ^y οἱ δίκαιοι θλίβονται, ἵνα στεφανωθῶσιν, οἱ ^z ἁμαρτωλοὶ, ἵνα τῶν ἁμαρτιῶν δίκην ^a ἐκτίσωσιν

¹ τὰ πάντα om. K. Sav. cet. ^ε ἄπερ C.I. ^h οὐ πάντες—οὐκέτι] ὥς περ οὖν τῶν ποταμῶν οὐ πάντες ἴσοι τυγχάνουσιν, ἀλλ' οἱ μὲν ἐπιπολαύτερον τὸ ἔ. ἔχοντες, οἱ δὲ οὕτω βαθὺ ὥς καὶ ἱκανὸν εἶναι ἀποπνίξαι τὸν ἀγν. καὶ ἐντ. μὲν ἱλ. ἐκεῖ δὲ οὐκέτι· οὕτω καὶ περὶ τῶν τοῦ θεοῦ ζητημάτων τὰ μὲν τοιαῦτά ἐστιν, ὥς αὐτὸθεν τὴν λύσιν παριστᾶν τοῖς ζητοῦσι, τὰ δὲ οὕτως ἀπόρρητα καὶ ἀπόκρυφα, ὥς καὶ ἀπολλύναι ποιεῖν τοὺς περιεργότερον μαθεῖν τι φιλονεικοῦντας K. ⁱ ἱλιγγι-
λότερον C. ψιλοτέρων Edd. ^k τὸ οὖν] οὖν om. I. καθάπερ οὖν τὸ K. ¹ καὶ] οὕτω K. καὶ om. C. ^m κατατολμῶν] I. ⁿ οἶδε] + μάλιστα K. Sav. cet. ^o ὥς περ οὖν ἐν] ἀλλ' ἐν μὲν iidem. ^p ῥολίγον δὲ ἱλιγγοί καὶ β. I. ῥολίγον δὲ τὸ ἔχον τὸν ἱλιγγον καὶ τὰ β. K. ^q τὸ om. C.I. ^r τοῦ om. C. Veron. ^s πάντα om. C. ^t σὺ] τοῦτο K. σὺ τοῦτο Sav. cet. ^v τίνα δὲ] καὶ τίνα K. Sav. cet. ^w ὅτι om. iidem. Mox ἢ φανulότης iidem. οἶον—
ἀδιάφορα om. C. ^x εἰδῇς] + εἰσῇ K. Sav. cet. ^y οἱ δ.] διὰ τοῦτο οἱ δ. K. οἱ δ. διὰ τοῦτο Sav. cet. ^z ἁμαρτωλοὶ] + εὐθηνούσιν K. ^a τίσωσιν K.

οὐ πάντες ^b δὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ^c δίκην ἐνταῦθα τίνουσιν, ἵνα μὴ τῇ
 Ε ἀναστάσει οἱ πολλοὶ ^d ἀπιστῶσιν· οὐ πάντες οἱ δίκαιοι θλίβον-
 ται, ἵνα μὴ τὴν κακίαν ἐπαινετὴν εἶναι νομίσης, ἀλλὰ τὴν ἀρε-
 τὴν· οὗτοι κανόνες εἰσὶ καὶ ὅροι· ^e καὶ ὁ βούλει ἄγε ἐπ' αὐτοὺς,
 καὶ οὐ διαπορήσεις. "Ὡς περ γὰρ ἐστὶ παρὰ τοῖς γραμματισταῖς
 ὁ τῶν ^f ἐξακισχιλίων ἀριθμὸς, καὶ ὑπὸ τούτων ἅπαντα ἄγεται,
 ἔκαστα πάντα μερίζειν καὶ πολυπλασιάζειν δυνατὰ ἐν τῷ κανόνι
 τῶν ἐξακισχιλίων, καὶ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου πάντα στρέφε-
 ται, καὶ ἴσασι ταῦτα ὅσοι γράμματα μεμαθήκασιν· οὕτω τοὺς
 κανόνας τούτους, οὓς πάλιν ἐρῶ συντομώτερον, ἂν τις ^h εἰδῇ,
 F οὐδέποτε σκανδαλίζεται. Τίνες οὖν εἰσιν οὗτοι; "Ὅτι ἀγαθὸν
 ἀρετὴ, ὅτι φαῦλον κακία, ὅτι ἀδιάφορα νόσοι, πένια, ἐπιβουλαί,
 712 σκυοφανταί, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ὅτι οἱ δίκαιοι θλίβονται ἐνθάδε·
 εἰ δέ τινες καὶ εὐπάσχουσιν, ἵνα μὴ ἡ ἀρετὴ δόξῃ ⁱ ἰμισυτὴ εἶναι·
 ὅτι οἱ πονηροὶ εὐφραίνονται, ἵνα ἐκεῖ κολασθῶσιν· εἰ δέ τινες
 καὶ κολάζονται, ὥστε μὴ τὴν κακίαν δόξαι εἶναι καλὸν, μηδὲ
 ἀτιμώρητα τὰ ^k πράγματα· ^l εἰ δέ μήτε κολάζονται πάντες, ἵνα
 μὴ τῆς ἀναστάσεως ὁ καιρὸς διαπιστηθῇ· ὅτι καὶ τῶν ἀγαθῶν
 εἰσὶ τινες οἱ φαῦλα ἔχοντες ἔργα, ^m καὶ ἐνταῦθα αὐτὰ ἀποτί-
 θενται, ⁿ καὶ τῶν πονηρῶν ^o οἱ χρηστὰ ἔχοντες, καὶ ἐνταῦθα
 ἀπολαμβάνουσιν, ἵνα ἐκεῖ τιμωρηθῶσιν· ὅτι ἀκατάληπτα τὰ
 B πλείονα τοῦ θεοῦ ἔργα· ὅτι πολὺ τὸ μέσον ῥῆμῶν καὶ αὐτοῦ,
 καὶ ὅσον οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· ἂν ταῦτα ἀναλογιζώμεθα, οὐδὲν
 ἡμᾶς θορυβῆσαι δυνήσεται. "Ἄν τῶν γραφῶν ἀκούωμεν συνεχῶς,
 εὐρήσομεν καὶ παραδείγματα τοιαῦτα ^q πολλὰ. "Τὰ δυνάμενά
 σε, φησὶ, σοφίσαι εἰς σωτηρίαν." ^r Καὶ τὰ πρακτέα ὑποτί-
 θενται αἱ γραφαί, καὶ τὰ μὴ πρακτέα. "Ἀκουε γὰρ τοῦ μακα-
 ρίου τούτου ἀλλαχοῦ λέγοντος· ²⁰ "Πέποιθας σεαυτὸν ὁδηγὸν
 εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκου-
 C λον νηπίων." ^s Ὅρᾳς ὅτι φῶς τῶν ἐν σκότει ὁ νόμος; Εἰ δὲ ὁ
 τὸ γράμμα δεικνὺς φῶς, τὸ γράμμα τὸ ^t ἀποκτένον, τί ἄρα ^u ὁ
 τὸ πνεῦμα τὸ ζωοποιοῦν; εἰ ἡ παλαιὰ φῶς, τί ἡ καινὴ, ἔνθα

²⁰ Rom. ii. 19, 20.

^b δὲ om. K. ^c δίκην ἐντ.] ἐντ. δίκας K. Statim τίσουσιν I. ^d διαπι-
 στῶσιν I. Statim ὅσπερ οὐ πάντες K. Sav. cet. ^e καὶ om. K. Sav. cet.
^f ἐξακ.] + ἐτῶν K. Mox ὑπὸ τούτων I. ^g καὶ πάντα] πάντα τε K. ^h εἰδῇ I.
ⁱ μ. εἶναι] εἶναι μ. C.K. εἶναι om. I. ^k πράγματα] πρακτέα K. ^l εἰ δέ
 μήτε] ὅτι οὐ K. Sav. cet. ^m καὶ ἐντ. αὐτὰ] ἐντ. αὐτὰ διὰ τῆς θλίψεως K.
ⁿ καὶ] ὅτι καὶ C. ^o οἱ χρηστὰ] εἰσιν οἱ χρηστοὶν τι K. Statim καὶ om. idem.
^p ῥῆμῶν κ. αὐτοῦ] αὐτοῦ κ. ῥῆμῶν I. ^q πολλὰ] + καὶ καλῶς ὁ Παῦλος πρὸς τὸν
 μαθητὴν ἔγραψεν· ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα ἔμαθε (sic) K. Mox φησὶ om.
 idem. ^r καὶ] + γὰρ Sav. cet. invitis libris. ^s ἀποκτένον C.I. ^t ὁ om.
 I. Veron.

τοσαῦτα ἄνεπετάσθη; ὥς ἂν εἰ τοῖς οὐδὲν ἧς πλεον τῆς γῆς εἰδόσι τὸν οὐρανόν τις ἀνοίξει, καὶ πάντα ὑποποιήσῃ κατοπτεῦσαι· τοσοῦτόν ἐστι τὸ μέσον. Περὶ γεέννης ἐμάθομεν, περὶ βασιλείας, περὶ κρίσεως. Μὴ πιστεύωμεν ἀλόγοις πράγμασι· γοητεία πάντα ἐκείνα.

Τί οὖν ὅτι λέγουσι, φησὶ, καὶ ἐκβαίνει; Ἀδιὰ τοῦτο ἐκβαίνει, ἐπειδὴ σὺ πιστεύεις, εἶγε καὶ ἐκβαίνει. Αἰχμάλωτόν σε ἔλαβε, κύριός ἐστι τοῦ βίου τοῦ σου, ὡς θέλει αὐτὸν οἰκονομεῖ. Εἰπέ μοι, εἴ τις λήσταρχος υἱὸν βασιλέως αὐτῷ προσφυγόντα, καὶ ἐρμῖαν καὶ τὴν ἐκείνου συνοίκησιν ἀγαπήσαντα, ὑπὸ χεῖρας ἔχοι καὶ ἐξουσίαν, ὁ δὲ δυνήσεται αὐτῷ εἰπεῖν, εἰ τελευτᾷ, εἰ ζῇ; Καὶ σφόδρα δυνήσεται. Τί δήποτε; Οὐκ ἐπειδὴ προοῖδε τὸ μέλλον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκατέρου κύριος γίνεται, τοῦ ἀφανίσαι, (369) ὁ καὶ σῶσαι τὸν παῖδα, ἐκείνου ποιήσαντος αὐτὸν κύριον. Καὶ γὰρ ἀνελεῖν, ἐὰν θέλῃ, δυνήσεται, καὶ ἀφείναι δυνήσεται ὑπὸ ἐμοῦ γὰρ ἐκείνῳ γέγονεν. Ἐάν εἴπῃ, ὅτι πλούσιος ἔσῃ ἢ πένης, ἂμφοτέρων κύριος αὐτός ἐστι. Τὸ πλεον τοῦ κόσμου ὑπὸ τὰς τοῦ διαβόλου χεῖρας ἑαυτοὺς ἔδωκαν. Καὶ ἄλλως, ὅταν ἐθισθῇ ἄνθρωπος ἐμπιστεύειν, πολὺ καὶ τοῦτο συμβάλλεται ἐκείνοις τοῖς ἀπατεῶσιν· οὐδεὶς ταῖς ἀποτυχίαις προσέχει, ἀλλ' εἴ που ἐπιτύχοιεν. Εἰ δέ τινα ἔχουσι δυνάμιν προγνωστικὴν, ἐμοὶ τῷ πιστῷ τούτους ἄγε. Οὐ μεγαληγορῶν λέγω· τὸ γὰρ τούτων ἡ ἀπῆλλάχθαι, οὐ μεγαληγορίας. Ἀμαρτημάτων μὲν γὰρ εἰμι μεστός· τούτων δὲ ἕνεκεν οὐκ ἂν ταπεινοφρονήσαιμι πάντων τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι καταγελῶ. Ἄγε πρὸς ἐμὲ τὸν ἄνδρα τὸν μάγον, εἴ τινα ἔχει δυνάμιν προγνωστικὴν, εἰπάτω τί μοι συμβήσεται αὔριον, τί ἔσται μοι. Ἀλλ' οὐκ ἐρεῖ ὑπὸ γὰρ τὴν τοῦ βασιλέως ἐξουσίαν εἰμι, καὶ οὐκ ἔχει τὴν ἐμὴν ἀρχὴν οὐδὲ τὴν ὑποταγὴν· πόρρω τῶν καταδύσεων αὐτοῦ καὶ τῶν σπηλαίων τυγχάνω, τῷ βασιλεῖ στρατεύομαι. Ἀλλ' ὁ δεῖνα ἔκλεψε,

ἄνεπετάσθη I. ὥς ἂν εἴ] ἔνθα τοσοῦτόν ἐστι τὸ μέσον ὅσον εἰ K. Sav. cet. ἧς πλ. τῆς γῆς] τῆς γῆς πλεον I.K. ὑποποίη C. ποιήσῃ I. ἀνοίξει et ποιήσῃ Veron. μέσον] + τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας I. tanta est utriusque instrumenti differentia Vet. τοσοῦτόν ἐστι τὸ μέσον om. C.K. Sav. cet. Ἡαε διὰ τοῦτο ἐκβαίνει assumpta sunt ex C. In I. διὰ τοῦτο εἰσβαίνει in marg. scripta sunt, sed manu, ut videtur, eadem. ideo evanescunt Vet. δυνήσεται] ἄρα μὴ οὐ δύναται K. σφόδρα δ.] σφόδρα γε K. σφόδρα γε δ. Sav. cet. καὶ σῶσαι om. C.I. Veron. invito Vet. Post παῖδα add. ἢ μὴ ἀφανίσαι I. ἀφείναι] + ἂν βουληθῇ, ὁμοίως K. Sav. cet. ἂν εἴπῃ ὅτι] οὕτω καὶ ὁ μάγος, ἂν εἴπῃ K. ἢ] καὶ I. Veron. ἂμφοτέρων ἐστι] καὶ γὰρ ἂμφοτέρων κ. αὐτός ἐστι τοῦ εἰπεῖν, πιστεύεις. οὐκ οἶδας ὅτι K. ἄλως] + δὲ K. Sav. cet. Μοχ πιστεύειν iidem. συμβάλλεται] Sic C.I. συμβάλλεσθαι δύναται K. συμβαλεῖται Edd. οὐδεὶς] + γὰρ K. Sav. cet.

φησὶ, καὶ ὁ δεῖνα αὐτὸν κατεμήνυσε. Μάλιστα μὲν οὐ παντα-
 χού τοῦτο ἀληθές, ἀλλὰ ἡ ψεύδος καὶ γέλως· οὐδὲν γὰρ ἴσουςιν
 εἰ δέ τι ἴσασι, μᾶλλον τὰ ἑαυτῶν ὥφειλον λέγειν, ὥπως τὰ
 πολλὰ ἀναθήματα τῶν εἰδώλων ἐκλάπη, πῶς τὸ πολὺ χρυσίου
 ἔχωνεύθη. Διὰ τί μὴ προεῖπον ἑτοῖς ἱερεῦσιν αὐτῶν; Ὡστε
 οὐδὲν ἴσασιν· ἀλλὰ χρημάτων μὲν ἕνεκεν οὐδὲ εἰπεῖν δύνανται,
 ὅταν οἱ ναοὶ αὐτῶν οἱ εἰδωλικοί ἐμπιπρῶνται, καὶ πολλοὶ συν-
 ἀπόλλυνται. Ὡς διὰ τί μὴ φεῖδονται τῆς σωτηρίας τῆς αὐτῶν;
 Ἄλλ' ἐπιτυχία μόνον τὸ πρᾶγμά ἐστιν, εἴ που τι καὶ προεί-
 ποιεν. Εἰσὶ παρ' ἡμῖν προφηταί, ἀλλ' οὐκ ἀποτυγχάνουσιν·
 οὐ τοῦτο μὲν λέγουσιν, ἐκεῖνο δὲ ψεύδονται, ἀλλὰ πάντα ἀλη-
 θεύουσι· τοῦτο γὰρ προγνώσεως. Παύσασθέ ποτε τῆς ματίας,
 παρακαλῶ, εἶγε τῷ Χριστῷ πιστεύετε· εἰ δὲ μὴ πιστεύετε, τί
 ἑαυτοὺς διασύρετε, τί ἀπατάτε; ²¹ «Ἔως πότε χωλανεῖτε ἐπ'
 ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν;» Τίνος γὰρ ἕνεκεν προσέρχη;
 τί ἐρωτᾷς; Ἄμα προσῆλθες, ἅμα ἠρώτησας, ὑπὸ τὴν δουλείαν
 σαυτὸν ἐποίησας· ὥς γὰρ πιστεύων ἐρωτᾷς. Οὐ, φησὶν, οὐ
 πιστεύων αὐτὸν ἀληθεύειν, ἀλλὰ πειράζων. Καὶ τὸ πειράζειν
 εἰ ἀληθεύει, οὐκ ἔστι πεπεισμένου ἵστι ψεύδεται, ἀλλ' ἔτι ἀμ-
 φιβάλλοντος. Τίνος ἕνεκεν ἐρωτᾷς τί ἔσται; Εἰ μὲν γὰρ
 τοῦτο ἀλέγει, ὅτι τόδε ἔσται, τόδε πράξον καὶ διαφείξῃ,
 μάλιστα μὲν οὐδὲ οὕτως ἐχρὴν εἰδωλολατρεῖν, πλὴν ἀλλ' οὐ
 τοσαύτη ἡ ἀπόνοια· εἰ δὲ τὰ μέλλοντα προλέγουσιν, οὐδὲν
 ἄλλο κερδαίνει ὁ μαθὼν, ἢ λύπην περιττήν· καὶ τὸ μὲν πρᾶγμα
 οὐκ ἐξέβη, τὴν δὲ λύπην ὑπέμεινε, ἐταρίχεν αὐτόν. Εἰ
 συνέφερε τοῦτο, οὐκ ἂν ἡμῖν ἐφθόνησεν ὁ θεός· οὐκ ἂν ἐβά-
 σκηνεν ὁ τὰ ἐν οὐρανῷ εἰπών. ²² «Ὅσα γὰρ ἤκουσα παρὰ τοῦ
 πατρὸς, φησὶ, πάντα ἐγνώρισά ὑμῖν» καὶ, «Πάντα ὅσα ἤκουσα
 παρὰ τοῦ πατρὸς, ἀπήγγειλά ὑμῖν» καὶ, «Οὐ λέγω ὑμᾶς δού-
 λους, ἀλλὰ φίλους· ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ.» Διὰ τί οὖν ταῦτα
 οὐκ ἐγνώρισεν ἡμῖν; Ὅτι βούλεται μηδένα λόγον ἔχειν ἡμᾶς

21 3 Reg. xviii. 21.

22 Joan. xv. 15.

²¹ οὐ] Sic C.I. οὐν οὐ Veron. οὐν οὐδὲ K. Sav. cet. ²² ψ. καὶ γ.] Sic C.I. γ. καὶ ψ. Edd. πλείον τὸ ψ. καὶ ὁ γ. K. ²³ εἰ δέ τι ἴσασιν] ὅτι δὲ ἤδεισαν K. ²⁴ πῶς] + οὐν K. ²⁵ τοῖς μὴ ἐρεῦσιν (sic) I. ²⁶ οὐδὲν C. ²⁷ δύνανται] Sic C.I. δύναται Veron. ἐδύναντο K. Sav. cet. ²⁸ ἐμπιπρῶνται] Sic Veron. ἐμπιπρῶται C. ἐμπιπρῶνται I. ἐπίμπραντο K. Sav. cet. Mox συναπόλλυνται C. συναπόλυνται I. συναπόλλυνται Veron. συναπόλλυντο K. Sav. cet. ²⁹ διὰ] εἰ γὰρ ἴσασιν, διὰ K. ³⁰ ἀλλ'] ὥστε K. ³¹ προγνώσεως ἐστί Edd. ἐστί deest in omnibus. ³² ὅτι] + οὐ C. ³³ τίνος] + οὐν K. Sav. cet. ³⁴ ἀλέγει] ἔλεγεν I. ³⁵ καὶ τὸ μὲν] τὸ μὲν γὰρ K. Sav. cet. Mox ὑπέμεινε καὶ ἐταρ. K. ³⁶ οὐκ ἂν—εἰπών] ὁ τὰ ἐν οὐρανῷ εἰπών οὐκ ἂν ὑπὲρ τούτου ἐβάσκηεν I. οὐρανῷ pro οὐρανοῖς omnes.

αὐτῶν. Ἐπεὶ ὅτι οὐ βασκαίνει, τοῖς παλαιοῖς ταῦτα ἐλέγετο, καὶ περὶ ὄνου καὶ ἐτέρων τινῶν, ἐπειδὴ νήπιοι ἦσαν· ἡμῖν δὲ, ἐπειδὴ βούλεται μηδὲνα λόγον ἡμῖν εἶναι περὶ αὐτῶν, οὐδὲ φροντίδα ἔθετο ταύτην τοῦ γνωρίσαι ἡμῖν. Ἐλλὰ τί μανθάνομεν; Ὅπερ οὐκ ἔμαθον ἐκεῖνοι· μικρὰ γὰρ ἅπαντα ἐκεῖνα· ἃ δὲ ἡμεῖς ἐμάθομεν ἐστὶ ταῦτα, ὅτι ἐγειρόμεθα, ὅτι ἁθάνατοι, ὅτι ἀφθαρτοι, ὅτι οὐκ ἔχει τέλος ἡ ζωὴ, ὅτι πάντα παρελεύσεται, ὅτι ἐν νεφέλαις ἀρπαγησόμεθα, ὅτι οἱ πονηροὶ κόλασιν ἴσουσιν, μυρία πρὸς τοῦτοις ἕτερα, καὶ οὐδὲν ἐστὶ ψεῦδος. Οὐ πολλῶ βέλτιον εἰδέναι ταῦτα, ἢ ὅτι ὁ ὄνος ὁ ἔαπολόμενος εὐρέθη; Ἰδοὺ ἔλαβες τὸν ὄνον, ἰδοὺ εὗρες· τί τὸ κέρδος; οὐ πάλιν ἀπολλύεις αὐτὸν ἐτέρῳ τρόπῳ; Κἂν γὰρ αὐτός σε μὴ ἀφή, σὺ αὐτὸν ἀφήσεις τῇ τελευτῇ· τὰ δὲ πράγματα, ἅπερ ἐγὼ εἶπον, ἂν κρατεῖν βουλόμεθα, διηνεκῶς ἔχομεν. Ἐκεῖνα τοίνυν διώκωμεν, ἐκείνων ἐχώμεθα τῶν μενόντων, τῶν βεβαίων. Μὴ προσέχωμεν μάντεσι, ἢ μηδὲ χρησμο λόγοις, μηδὲ ἀγύρταις, ἀλλ' ἢ (370) τῷ θεῷ τῷ πάντα εἰδοῦτι σαφῶς, τῷ τὴν γνῶσιν ἔχοντι τῶν ὑπάντων· καὶ οὕτω πάντα εἰσόμεθα, ἃ εἰδέναι χρὴ, καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν ἐπιτευξόμεθα, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Θ.

B

¹ Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ· ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.

ΠΟΛΛΗΝ παράκλησιν ποιησάμενος καὶ παραμυθίαν ἀπὸ πάντων, ἐπάγει καὶ τὴν ἀπὸ τῶν γραφῶν ^ατελειωτέραν οὖσαν. ^βΕἰκότως δὲ ποιεῖται τοσαύτην παράκλησιν, ἐπειδὴ μέγα τι καὶ λυπηρὸν ἔμελλεν ἐρεῖν. Εἰ γὰρ ὁ Ἐλισσαῖος μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς συνὼν τῷ διδασκάλῳ, καὶ ^βἐν τρόπῳ τελευτῆς ὁρῶν αὐτὸν τελευτῶντα, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, τί οἶει τοῦτον παθεῖν τὸν οὕτω μὲν ^γἀγαπώμενον, οὕτω δὲ ἀγαπῶντα, ἀκούοντα ὅτι μέλλει ἀποθνήσκειν ὁ διδάσκαλος, καὶ ὅτι οὐδὲ ἀπέ-

¹ CAP. III. v. 16, 17.

^α ἡμῖν (ὑμῖν C.) εἶναι περὶ] ἔχειν K. ^ε ἀλλὰ—ὅπερ] ἄλλα τινὰ μανθάνομεν ἀπερ I. ἀλλὰ τί; μ. ὅπερ C. ^ι ἀθάνατοι] + γινόμεθα C.I. + εἰσόμεθα Edd. Neutrum habet K. ^ς ἀπολλόμενος C. Statim ἡρῶ. C.I. ^η μηδέ] μὴ K. HOM. IX. ^α τελειωτέραν K. ^β ἐν om. C.K. inclusum a Sav. ^γ ἀγαπῶντα, οὕτω δὲ ἀγαπώμενον I.

Δ·λαυσεν αὐτοῦ τὸν χρόνον τὸν ἐγγὺς τοῦ θανάτου; ὁ μάλιστα πάντων εἴωθε λυπεῖν. Οὐ γὰρ οὕτω χάριν ἴσμεν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, ἂν τὸν ἐγγὺς χρόνον ἀπολειφθῶμεν τῶν τετελευτηκότων. Διὰ τοῦτο, ὅτε πολλὴν ἐποίησατο τὴν παράκλησιν, τότε περὶ τῆς τελευτῆς ^δἐαυτοῦ διαλέγεται· καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ ^ελέξει κέχρηται ἱκαναῖς αὐτὸν παραμυθήσασθαι καὶ χαρᾶς ἐμπλήσαι, ὡς θυσίαν νομισθῆναι εἶναι τὸ πρᾶγμα ἢ τελευτήν, καὶ ἀποδημίαν μᾶλλον, ὅπερ οὖν καὶ ἦν, καὶ μετὰστασιν πρὸς τὰ κρεῖττω. “Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι,” φησί. Διὰ τοῦτο ^εἔγραφε λέγων· “Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν.”

Ε· Τί οὖν; πᾶσα, ποία; ¹Περὶ ἧς εἶπον, φησί, πᾶσα ἱερά· περὶ ἧς διελέγετο, ταῦτα εἶρητο· περὶ ἧς ἔλεγεν, ὅτι “Ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας.” Πᾶσα οὖν ἡ ^κτοιαύτη θεόπνευστος· μηδὲν οὖν ἀμφίβαλλε. “¹Καὶ ὠφέλιμος, φησί, πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν· ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.” “Πρὸς διδασκαλίαν.” Εἴ τι μαθεῖν, εἴ τι ἀγνοῆσαι χρὴ, ἐκείθεν εἰσόμεθα· εἰ ἐλέγξει τὰ ψευδῆ, καὶ τοῦτο ἐκείθεν· εἰ ἐπανορθωθῆναι καὶ σωφρονισθῆναι· πρὸς παράκλησιν, πρὸς ^μπαραμυθίαν· εἴ τι λείπει, καὶ χρὴ προστεθῆναι. “Ἰνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος.” Διὰ τοῦτο, φησί, γέγονεν ἡ τῶν γραφῶν παράκλησις, “ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος.” Οὐκ ἄρα χωρὶς αὐτῆς ἄρτιον ἐνὶ γενέσθαι. Ἄντ’ ἐμοῦ, ^νφησί, τὰς γρα-

715 φὰς ἔχεις· εἴ τι βούλει μαθεῖν, ἐκείθεν δυνήσῃ. Εἰ δὲ Τιμοθέω ταῦτα ἔγραφε τῷ πνεύματος ἐμπληρωμένῳ, πόσῳ μᾶλλον ἡμῖν; “Πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.” Οὐχ ἀπλῶς ^ομετέχων, ἀλλὰ μετὰ ἀκριβείας ἀπηρτισμένος.

² “Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς.”

Ἦτοι ἀμαρτωλοὺς λέγει καὶ δικαίους, ἦτοι καὶ τοὺς ἀπελθόντας καὶ τοὺς νῦν ὄντας, ^ρἢ ὅτι πολλοὶ ^qκαταληφθήσονται ζῶντες. Ἐφόβησεν αὐτὸν ἐν μὲν τῇ προτέρᾳ λέγων, ³ “Παραγγέλλω

² CAP. IV. v. 1.

³ 1 Tim. vi. 13.

^δ αὐτοῦ K. ^ε λέξει ante corr. C. Statim κέχρηται nostri omnes et Cat. χρῆται Edd. ^ς εἶναι om. I. ὡς—πρᾶγμα] καὶ πείσαι θυσίαν εἶναι τὸ πρ. νομίσαι K. ^μ ἔγραφε] ἐπάγει K. ^η τί οὖν om. I. K. Sav. cet. ^ι περὶ ἧς—ἱερά om. K. Mox εἶρητο om. idem. ^κ τοιαύτη] + ὠφέλιμος καὶ Veron. Vet. Mox ἀμφίβαλε Edd. in vitis libris. ^λ καὶ ὠφ. φησί] Sic C. I. φησί. καὶ ὠφ. Edd. εἰπὼν δὲ καὶ ὠφ. ἐρμηνεύει πρὸς τί ἐστι τοῦτο, ἐπάγων καὶ λέγων K. ^μ παραμυθίαν] + φησί, πρὸς ἐπανόρθωσιν· τουτέστιν K. Sav. cet. ^ν φησί om. K. ^ο μετέχων] + φησὶν C. K. Sav. cet. Mox ἀπηρτισμένος omnes. ἐξηρτισμένος Sav. cet. ἐξηρτημένος ubique Veron. ^ρ ἢ assumptum ex Cat. ^q καταληφθ. pro καταλειφθ. K. Cat. Statim τότε ζῶντες I. ζῶντες τότε K.

σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα” ἐνταῦθα δὲ B τὸ φοβερώτερον ἔτιθεκε, “τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς” τούτέστι, τοῦ μέλλοντος εὐθύνας ἀπαιτεῖν “κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.” Κρίνειν, πότε; Ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ αὐτοῦ τῇ μετὰ δόξης, τῇ μετὰ βασιλείας. Ὁὐχ οὕτως ἤξει, ὥς νῦν. Ἡ ὅτι διαμαρτύρομαί σοι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν. Μάρτυρα ἡ καλῶ ἐκείνον, ὅτι καὶ τούτου ἀνέμνησα. 4 “Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως, ἔλεγχον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμία καὶ διδαχῇ.” Τί ἐστίν, “εὐκαίρως, ἀκαίρως;” Ὑποτίθεσθαι, μὴ καιρὸν ἔχε ὠρισμένον, αἰεὶ σοι καιρὸς ἔστω, μὴ ἐν εἰρήνῃ, μὴ ἐν ἀδείᾳ, ἡ μὴ ἐν ἐκκλησίᾳ καθήμενος μόνον, ἂν δὲ τοῖς κινδύνοις ὑποσταλῇς· κἂν ἐν δεσμωτηρίῳ ᾖ, κἂν αἰῶσιν περικείμενος, κἂν μέλλῃς ἐξίεναι ἐπὶ θάνατον, καὶ παρ’ αὐτὸν τὸν καιρὸν ἔλεγχον, μὴ ὑποσταλῇς ἐπιτιμῆσαι. Τότε γὰρ καὶ ἡ ἐπιτίμησις ἔχει καιρὸν, ὅταν ὁ ἔλεγχος προχωρήσῃ, ὅταν ἀποδειχθῇ τὸ ἔργον. “Παρακάλεσον,” ἡ φησί. Καθάπερ ἐπὶ τῶν ἰατρῶν, εἰπὼν τὸ D τραῦμα, ἔδωκε τὴν τομὴν, ἐπήγαγε τὸ φάρμακον· ὅπερ δὲ ἂν τούτων ἀπολειφθῇ, τὸ ἕτερον ἄχρηστον ἔγινετο. Ἄν τε γὰρ χωρὶς ἐλέγχων ἐπιτιμῆσης, δόξεις εἶναι θρασὺς, καὶ οὐδεὶς ἀνέχεται· μετὰ δὲ τὸ ἀποδειχθῆναι, τότε ἡ καὶ καταδέχεται τὴν ἐπιτίμησιν, πρότερον δὲ ἰταμὸς ἔσται· ἂν τε ἐλέγξης μὲν καὶ ἐπιτιμῆσης, σφοδρῶς δὲ, καὶ μὴ παράκλησιν προσαγάγῃς, πάλιν τὸ πᾶν ἀνατέτραπται. Ἀφόρητον γὰρ ἔλεγχος καθ’ ἑαυτὸν, (371) ὅταν μὴ καὶ παράκλησιν ἀναμεμιγμένην ἔχῃ. Καθάπερ ἡ οὖν ἡ τομὴ, καίτοι σωτήριος οὖσα, ἂν μὴ πολλὰ τὰ παραμυθούμενα τὰς ἀληθόνας ἔχῃ, οὐκ ἀνέχεται κοπτόμενος καὶ τεμνόμενος ὁ κάμνων· οὕτω καὶ ἐνταῦθα. Καί, “ἡ ἐν πάσῃ, φησί, μακροθυμία καὶ διδαχῇ.” ἡ Καὶ ὁ ἐλέγχων μακροθυμίας δεῖται, ὥστε μὴ ἀπλῶς πιστεύειν, ἡ καὶ ἡ ἐπιτίμησις καὶ ἡ παράκλησις. 4 v. 2.

ἔτιθεκε] θεὸς καὶ εἰπὼν K. αὐτοῦ] + τῇ μελλούσῃ I. οὐχ] ἡ τοίνυν τούτω λέγει, ὅτι οὐχ K. Sav. cet. καλῶ] καλεῖ Codd. et Edd. καλῶς (sic) Cat. voco Vet. ὅτι καὶ τούτου] δεικνύς ὅτι καὶ τούτου αὐτὸν K. Sav. cet. ἀνέμνησα] Sic Cat. Veron. Vet. Edebatur ἀνέμνησεν. Post h. v. add. εἴτα πᾶς δεῖ κηρύττειν τὸν λόγον διδάσκων, ἐπάγει K. Sav. cet. Statim κηρύττει τὸν λ. om. K. τούτέστι om. K. Post ὠρισμένον add. φησιν idem. μὴδὲ] μὴ K. ἐν δὲ τοῖς κ. ὑποσταλῇς (ὑποσταλῇς C.I. μὴ ὑποσταλῇς Veron.) Sic C.I. Cat. Veron. καὶ ἐν τοῖς κ. οὐδαμῶς K. κἂν ἐν τοῖς κ. Sav. cet. verum et inter ipsa pericula Vet. φησὶ] + οὕτως εἰπὼν K. εἰπὼν] καὶ γὰρ ἐκείνος δεῖξας K. γίνετο] + οὕτω ποιεῖ καὶ σύ K. ἀνέχεται C. καὶ om. K. ἐστίν I. οὖν] Sic omnes. γὰρ Edd. ἐν πάσῃ, φησὶ] καλῶς εἶπεν, ἐν πάσῃ K. καὶ] + γὰρ K. Sav. cet. καὶ ἡ ἐπ. καὶ ἡ παρ.] Sic C.I. Cat. Veron. Vet. καὶ ἡ ἐπ. παρακλήσεως ὥστε δεχθῆναι K. Sav. cet. καὶ διδαχῇ, φ.] Sic Veron. καὶ διδαχῇ, φ. C.I. Vet. καὶ ἡ διδαχῇ Cat. τί ἐστίν δὲ τῇ μακροθυμίᾳ προστίθῃσι, λέγων, καὶ διδαχῇ; K. Sav. cet.

διδασχῇ," φησί. Μὴ ὡς ὀργιζόμενος, μὴ ὡς ἀπεχθανόμενος, μὴ ὡς ἐπεμβαίνων, μὴ ὡς ἐχθρὸν εὐρηκώς, ὁ ταῦτα πάντα ἀφείσθω ἀλλὰ τί; Ὡς ῥ φίλων, ὡς συναλγῶν, ὡς μᾶλλον ἐκείνου πενθῶν, F ὡς τηκόμενος ἐπὶ τοῖς ἐκείνου. "Ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ," ἡ φησί, μὴ ἐν τῇ τυχούσῃ. 5 "Ἔσται γὰρ καιρὸς, ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται." Πρὶν ἢ ἐκτραχηλισθῆναι, προκατάλαβε πάντας αὐτούς· διὰ τοῦτο εἶπε, "καὶ εὐκαιρως, ἢ καὶ 716 ἀκαιρως;" ὡς ἔχεις ἐκόντας μαθητευομένους, πάντα πρᾶττε. "Ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας, φησὶν, ἑαυτοῖς ἐπισωρεύουσιν διδασκάλους."

Οὐδὲν ἐμφαντικώτερον τῆς λέξεως ταύτης· τὸ γὰρ ἀδιάκριτον πλῆθος τῶν διδασκάλων διὰ τοῦ, σωρεύουσιν, ἐδήλωσε, καὶ ὁ διὰ τοῦ παρὰ τῶν μαθητῶν χειροτονεῖσθαι. "Ἐαυτοῖς ἐπισωρεύουσιν, φησί, διδασκάλους, ὡς κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν," τῆς ἡδονῆς χάριν λέγοντας, ὡς τερπόμενοι τὴν ἀκοήν. 6 "Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ὡς ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους B ἐκτραπήσονται." Ταῦτα προλέγει, οὐκ εἰς ἀθυμίαν ἀπλῶς βουλόμενος ἐμβαλεῖν, ἀλλ' ἵνα, ὅταν ἐκβῇ, γενναίως ὡς φέρωσιν ὥσπερ οὖν καὶ ὁ Χριστὸς ἐποίει λέγων, ὅτι 7 "Παραδώσουσιν ὑμᾶς, καὶ μιστιγώσουσι, καὶ εἰς τὰς συναγωγὰς ἄξουσιν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου." Ἐπεὶ καὶ ἀλλαχού φησὶν ὁ μακάριος οὗτος· 8 "Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου." Ταῦτα δὲ ἔλεγεν, ὥστε νῆφειν αὐτούς, ὥστε τῷ παρόντι καιρῷ κεχρησθαι εἰς δέον. 9 "Σὺ δὲ νῆφε, ὡς φησὶν, ἐν ὅσῃ." Ὁρᾷς ὅτι C διὰ τοῦτο ταῦτα προλέγει; Καὶ γὰρ καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγε πρὸς τῷ τέλει, 10 "Ἔσονται ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφήται·" οὕτω καὶ οὗτος, ὅτε ἔμελλεν ἀποδημεῖν, ταῦτα ἔλεγε. "Σὺ δὲ νῆφε ἐν πάσι, κακοπάθησον·" τουτέστι, κάμε, προκατάλαβε, πρὶν ἢ τὴν λύμην ἐκείνην ἐπελθεῖν· ἐν ἀσφαλεῖ τὰ πρόβατα κατὰστησον, ἕως οὐ πάρεισιν οἱ λύκοι πανταχοῦ. "Ἐκακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου

5 v. 3.

6 v. 4.

7 Matth. x. 17.

8 Act. xx. 29.

9 v. 5.

10 Matth. xxiv. 24.

ⁿ ὀργιζ.]+φησί K. ὁ ταῦτα πάντα pro πάντα ταῦτα omnes. ^p φίλων I. ^q φησί]+καὶ διδασχῇ Edd. invitis libris et Vet. ^r καὶ om. C. ^s ἔχειν C. K. Sav. cet. invita Cat. Statim εἰκοντας C. Cat. obtemperantes Vet. ^t ἐπιθ. τὰς ἰδίας, φ.] ἰδίας ἐπιθ. K. ^v διὰ τοῦ] τὸ αὐτοῦ K. ^w κνηθόμενοι —ἡδονῆς] καὶ δεικνύς πῶς κνηθόμενοι, ἐπάγει, τὴν ἀ. τουτέστι, τοὺς ἡδονῆς K. ^x τερπόμενοι τὴν ἀ.] καὶ τέρποντας τὴν ἀ. ἐπιζητούντες K. Sav. cet. ^y ἀποστρέφουσιν I. ^z ἀπλῶς assumptum ex C. K. et marg. I. ^a φέρωσιν omnes. ^b φέρη Edd. ^c φησὶν om. K. ^d πάσι]+κακοπάθησον Edd. invitis libris et Vet. ^e ἔλεγε K. ^f μοx ὅτι ἔσονται K. Sav. cet. ^g ἀσφαλεῖ I. ^h κακοπάθησον om. C.

πληροφόρησον.” Ἄρα τοῦτο ἔργον εὐαγγελιστοῦ, τὸ κακοπα- D
θεῖν, καὶ παρ’ ἐαυτοῦ, καὶ παρὰ τῶν ἔξωθεν. “Τὴν διακονίαν
(372) σου πληροφόρησον.” τουτέστι, πλήρωσον. Ἰδού καὶ ἄλλη
ἀνάγκη τοῦ κακοπαθεῖν. ¹¹ “Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, ¹¹ φησί,
καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκεν.” Οὐκ εἶπε, τῆς
ἐμῆς θυσίας, ἀλλ’ ὁ περισσόν ἐστι. Τῆς μὲν γὰρ θυσίας οὐ τὸ
πᾶν ἀναφέρεται τῷ θεῷ, τῆς δὲ σπονδῆς τὸ ὅλον. ¹² “Τὸν
ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγωνίσμαι, τὸν δρόμον ἰτετέλεκα.” Πολλάκις
τὸν ἀπόστολον μετὰ χεῖρας λαβὼν ἐγὼ, καὶ τὸ χωρίον τοῦτο
περισκεψάμενος, ἀπορῶν διετέλουν, τίνος ἕνεκεν οὕτω μεγαλη-
γορεῖ Παῦλος λέγων, “Τὸν ^κκαλὸν ἀγῶνα ἡγωνίσμαι.” Νῦν δέ
μοι δοκῶ εὐρηκέναι τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι. Τίνος οὖν ἕνεκεν ταυτά E
φησι; Τὴν ἀθυμίαν ἵπαραμυθήσασθαι βούλεται τοῦ μαθητοῦ,
θαρρεῖν κελεύων ὡς ἐπὶ στέφανον ^μἀπιόντος αὐτοῦ, ὡς πάντα
τετελεκότος, ὡς καλῆς ἐπιτυχόντος τελευτῆς. ^αΧαίρειν δεῖ,
φησὶν, οὐκ ἀλγεῖν διὰ τί; “Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγωνίσμαι.”
^ωὩς περ ἂν εἴ τις πατὴρ παιδίον αὐτῷ παρακαθήμενον, καὶ τὴν
ὀρφανίαν οὐ φέρον παραμυθοῖτο, λέγων· τέκνον, μὴ κλαῖε· ἐζή-
σαμεν καλῶς, εἰς γῆρας ἐλθόντες καταλιμπάνομέν σε· ἄληπτos
ἡμῶν ὁ βίος γέγονε· μετὰ δόξης ἀπερχόμεθα· ἔχεις καὶ σὺ θαν- F
μάζεσθαι ἀπὸ τῶν ἡμῖν πεπραγμένων· πολλὰς ἡμῖν ὁ βασιλεὺς
οἶδε τὰς χάριτας. ^ρὩς ἂν εἰ ἔλεγε, τρόπαια ἐστήσαμεν, τοὺς
πολεμίους ἐνίκησαμεν· ^οοὐ μεγαληγορῶν, ἀλλ’ ἀνιστὰς τὸν
παῖδα, καὶ παιδεύων τοῖς ἐγκωμίοις κούφως φέρειν τὰ συμβάντα, ⁷¹⁷
καὶ χρηστὰς ἔχειν ἐλπίδας, καὶ μὴ νομίζειν ὅτι φορτικὸν τὸ
πράγμα. Δεινὸν ^γγὰρ, δεινὸν ὁ χωρισμός· καὶ ἄκουε αὐτοῦ
λέγοντος, ¹³ “Ἡμεῖς δὲ ἀπορφανισθέντες ἀφ’ ὑμῶν πρὸς καιρὸν
^ωῶρας, προσώψω, οὐ καρδίᾳ.” Εἰ οὖν αὐτὸς χωρισθεὶς τῶν μα-
θητῶν τοιαῦτα ἔπασχεν, οἶα οἶε τὸν Τιμόθεον πάσχειν; εἰ
ζῶντος χωριζόμενος αὐτοῦ ἐδάκρυνεν, ὡς λέγειν αὐτὸν, “Μεμνη-
μένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρὰς πληρωθῶ,” πόσῳ μᾶλλον
τελευτήσαντος; Ταῦτα οὖν παραμυθούμενος ἔγραφε καὶ ἅσα B
ἡ ἐπιστολὴ παραμυθίας ἐστὶ πλήρης, καὶ ὡσανεὶ διαθήκη τίς B
ἐστὶ. “Τὸν ^αἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγωνίσμαι, τὸν δρόμον, φησί,

11 v. 6.

12 v. 7.

13 1 Thess. ii. 17.

^ς σου om. I. ^β φησὶ om. K. ^ι τετέλεκα] + τὴν πίστιν τετήρηκα Edd.
Haec om. C. I. Vet. ^κ κ. ἀγῶνα] ἀγῶνα τὸν κ. C. ^ι π. β. τοῦ μ.] Sic
omnes. τοῦ μ. π. β. Edd. ^μ ἀπιόντος I. ^α χαίρειν—διὰ τί;] εἴτα δεικνύς
διὰ τί χαίρειν δεῖ, καὶ οὐκ ἀλγεῖν, φησὶν K. ^ω ὥς περ] τοῦτο ἐπαγαγὼν, δηλῶς
ἐστὶν ὁ Παῦλος ὁμοίον τι ποιεῖν, ὥς περ K. ^ρ ὡς ἂν εἰ ἔλεγε om. K. Cat.
Statim τὰ τρόπαια K. ^ο οὐ] καὶ ταῦτα ἀπαριθμοῖτο οὐ K. Post μεγαληγορῶν
add. ἀπαγε I. K. Sav. cet. ^γ γὰρ] μὲν γὰρ K. ^ω ῶρας accessit ex omnibus.
^ι πᾶσα] + δὲ K. Sav. cet. ^ν ἀγῶνα] + φησὶ K. Mox φησὶ om. bis idem.

τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα.” “Τὸν ἀγῶνα, φησί, τὸν καλόν” οὐκοῦν καὶ σὺ αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ. Ἐνθα ἄλυσις, ἔνθα δεσμὰ, ἔνθα θάνατος, οὗτος ὁ ἀγὼν καλός; Ναί, φησὶν· ὑπὲρ γὰρ Χριστοῦ γίνεται· στεφάνους ὁ γὰρ ἔχει μεγάλους. “Τὸν ἀγῶνα τὸν κυλόν.” Οὐδὲν τούτου βέλτιον τοῦ ἀγῶνος· τοῦ λαμβάνει τέλος ὁ στέφανος οὗτος· οὗτος οὐκ ἀπὸ ὁκνούντων ἐστίν, οὐκ ἔχει ἄνθρωπον ἀγωνοθέτην, οὐκ ἔχει ἀνθρώπους θεατὰς· ἀπὸ ἀγγέλων σύγκειται τὸ θέατρον. Ἐκεῖ ἐν ἡμέραις πολλαῖς πονουσι C καὶ ταλαιπωροῦνται, καὶ ἐν ὥρᾳ μιᾷ τὸν στέφανον ἔλαβον, καὶ παραχρῆμα ἀπέπτῃ τὰ τῆς ἡδονῆς· ἐνταῦθα δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ διαπαντός ἐν λαμπρότητι, ἐν δόξῃ, ἐν τιμῇ. ^b Δεῖ λοιπὸν χαίρειν· εἰς γὰρ ἀνάπαυσιν ἔρχομαι, ἐξέρχομαι τὸ στάδιον. Ἦκουσας ὅτι ¹⁴ “Τὸ ἀναλῦσαι κρείσσον, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι.” “Τὸν δρόμον τετέλεκα.” ^c Καὶ γὰρ ἀγωνίζεσθαι χρή καὶ τρέχειν· ^d ἀγωνίζεσθαι καρτεροῦντα τὰς θλίψεις, τρέχειν δὲ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ πρὸς τι χρήσιμον. Ὅντως καλὸς ὁ ἀγὼν, οὐ τέρπων ἀπλῶς τὸν θεατὴν, ἀλλὰ ὠφελῶν· καὶ ὁ δρόμος οὐκ εἰς D τὸ μηδὲν χωρῶν, οὐδὲ ἰσχύος ἐπίδειξις· ἐστὶ καὶ φιλοτιμίας, ἀλλὰ πάντας ἔλκων εἰς τὸν οὐρανόν. Οὗτος ὁ δρόμος τοῦ ἡλίου καθαρώτερος, ὃν ὁ Παῦλος ἔτρεχεν ἐπὶ τῆς γῆς, ἢ ὃν ἐκεῖνος τρέχει ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. Πῶς δὲ τετέλεκε τὸν δρόμον; Τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἑπειέδραμεν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἀπὸ τῆς Ἀραβίας, καὶ μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς ἐλθὼν ¹⁵· “Ὡστε με, φησὶν, ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλ-λυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.” καὶ πᾶσαν διαδραμὼν τὴν οἰκουμένην καθάπερ τις πτηνός, μᾶλλον δὲ καὶ πτηνοῦ σφοδρότερον· ὁ μὲν γὰρ πτηνός ἀπλῶς ^b διέτρεχεν, E οὗτος δὲ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ πτερόν ἔχων τοῦ πνεύματος, καὶ μυρία διακόπτων κωλύματα, θανάτους, ἐπιβουλὰς, συμφοράς· ὥστε καὶ πτηνοῦ ταχύτερος ἦν. Εἰ πτηνός ἦν, καὶ κατηνέχθη αὐ καὶ ἀνάλωτο· ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐκουφίζετο, πάντων ὑπερηνέχθη τῶν δικτύων, ὥσανεὶ πτηνός πτερὰ ἔχων ἀπὸ πυρός. “Τὴν πίστιν, ^k φησί, τετήρηκα.” ¹ Πολλὰ γὰρ ἦν τὰ βουλόμενα ^m αὐτὸν συλῆσαι, οὐχ αἱ φιλίαι τῶν ἀνθρώπων ⁿ μόναι, (373)

¹⁴ Philipp. i. 23.¹⁵ Rom. xv. 19.

^w ὁ om. K. ^x γὰρ om. I.K. Sav. cet. ^y οὐ λαμβάνει] οὐκ ἀγει I. ^z κοτίνου K. ^a ὥρᾳ] ἡμέρᾳ K. ^b χαίρειν δεῖ λ. hoc ord. K. ἀπέρχομαι pro ἔρχομαι idem. ^c καὶ γὰρ] δείκνυσιν ὅτι καὶ K. ^d ἀγωνίζεσθαι] + μὲν K. Sav. cet. ἀγωνίζεσθαι om. Veron. ^e ἐστὶ] ὦν K. Mox πρὸς pro εἰς idem. ^f ἐπὶ τοῦ] ἐν τῷ C. ^g περιέδραμεν] Sic C.I. ἔδραμεν Veron. περιῆλθεν K. Sav. cet. ^h διέτρεχεν] διατέμνει τὸν αἶρα K. ⁱ ἦν] + ἀπλῶς K. Sav. cet. ^k φησί om. K. ^l πολλὰ γὰρ] δείκνυσι διὰ τούτου ὅτι πολλὰ K. ^m αὐτὴν I. ⁿ μόνον K.

ἀλλὰ καὶ ἀπειλαὶ καὶ θάνατοι καὶ μυρία ἕτερα. Ἀλλὰ πρὸς ἅπαντα ἔστη. Πῶς; Νήφων καὶ ἐγρηγορός. Ἰκανὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα πρὸς παραμυθίαν τῶν μαθητῶν, αὐτὸς δὲ καὶ τὰ F ἔπαθλα προστίθησι. Ποία ὁ δὲ ταῦτα; ¹⁶ “Λοιπὸν ἀπόκειται Ἕμοι, φησὶν, ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος.” Δικαιοσύνην ἔνταῦθα τὴν καθόλου φησὶν ἀρετήν. Οὐ τοίνυν ἀλγεῖν χρὴ, ὅτι ἄπειμι ⁷¹⁸ Ἰστεφανωσόμενος τὸν στέφανον τὸν ἀπὸ Χριστοῦ τιθέμενον ἐπὶ τῆς ἐμῆς κεφαλῆς. *εἰ ἄρα ἐνταῦθα, ὄντως ἀλγεῖν ἐχρὴν ἡμῶν, μὴ παραπέσω, μὴ παραπύλωμαι. “Ὁν ἀποδώσει Ἕμοι ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἔμοι, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.” Ἐνταῦθα *καὶ αὐτὸν ἀνέστησεν. Εἰ ²πᾶσι, πολλῶ μᾶλλον Τιμοθέω. Ἀλλ’ οὐκ εἶπε, καὶ σοί, ἀλλὰ, ^γ“πᾶσι.” πολλῶ μᾶλλον σοί.

²Πῶς δὲ ἂν τις ἀγαπήσειε, φησὶ, τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Χρι- B στοῦ; Εἰ *χαίροι ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· ὁ ^δ δὲ χαίρων ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἄξια πράττει τῆς χαρᾶς, τὰ ὑπάρχοντα προήσεται, εἰ δέοι, καὶ τὴν ψυχὴν, ὥστε τῶν μελλόντων τυχεῖν ἀγαθῶν, ὥστε καταξιωθῆναι τὴν δευτέραν παρουσίαν μετὰ τοῦ προσήκοντος σχήματος ἰδεῖν, μετὰ παρρησίας, μετὰ δόξης καὶ λαμπρότητος. Τοῦτο ἐστὶν ἀγαπᾶν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Ὁ ἀγαπῶν αὐτοῦ τὴν ἐπιφάνειαν, πάντα πράξει ὥστε καὶ πρὸ ἐκείνης τῆς καθολικῆς ^αγενέσθαι τὴν μερικὴν. ¹⁷“Τί ἐστὶν ὅτι οὐ τῷ κόσμῳ ἔμελλεν ἐμφανίζειν ἑαυτόν;” Ἀλλὰ τί; Ἀκουε τοῦ C Χριστοῦ λέγοντος. “Ὁ ἀγαπῶν με τὰς ἐντολάς μου τηρήσει, καὶ ἰσχυροσόμεθα ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ, καὶ μονὴν παρ’ αὐτῷ ποιήσομεν.” Ἐνόησον δὲ ὅσον ἐστὶ τὸν κοινῇ πᾶσιν βεπιφαίνεσθαι μέλλοντα, τοῦτον ἰδίᾳ ὑπισχνεῖσθαι ἐπιφανῆναι ἡμῖν. “Ἐλευσόμεθα γὰρ, φησὶ, καὶ μονὴν παρ’ αὐτῷ ποιήσομεν.” Εἴ τις ἀγαπᾷ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, πάντα πράξει, ὥστε αὐτὸν καλέ-

16 v. 8.

17 Joan. xiv. 22, 23.

ὁ δὲ om. K. Ἕμοι om. I. φησὶν om. K. ἔνταῦθα] + πάλιν Edd. invitis libris et Cat. Mox λέγει pro φησὶν K. Ἰστεφανωσόμενος C. *εἰ ἄρα ἐνταῦθα] Sic C. Veron. εἰ ἄρα ἐνταῦθα ἤμην I. ἀλλ’ εἰ ἐνταῦθα παρέ- μνον K. Sav. cet. οὕτως pro ὄντως Veron. ἡμῶν] + καὶ δεδοικέναι K. Sav. cet. μᾶλλον om. Veron. Ἕμοι] + ὁ (δ om. C.) κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ C.K. Sav. cet. invita Cat. *καὶ om. K. πᾶσι] πάντας C. ὅτι] πᾶσι] + καὶ εἰ πᾶσι I. + δηλῶν ὅτι εἰ πᾶσι K. Sav. cet. Mox αὐτῷ pro σοί K. Sav. cet. ²ΘΕΙΚΟΝ. Ὅτι δεῖ καταφρονεῖν τῶν προσκαιρῶν καὶ ὅτι κἂν μὴ διὰ Χριστὸν ἐπηρεασθῶμεν, ἀλλ’ ὅμως (+ ἂν I.) μακροθύμως ἐνέγκωμεν, διὰ θεὸν ἡμῖν (+ ἡ I.) ὑπομονὴ λογίζεται. Veron. πῶς δὲ] καὶ πῶς, φησὶν (mox om. φησὶ) K. *χαίροι] Sic Cat. χαίροις C. χαίρει Edd. ^δ δὲ om. K. ὥστε—ἀγα- θῶν om. K. ^α γενέσθαι] + αὐτῷ K. Sav. cet. τῆς καθ. om. Veron. ^ε τί ἐστὶν—ἀλλὰ τί;] καὶ πῶς ἐνὶ τούτῳ, φησὶν; K. Sav. cet. quis vero iste est? Vet. ἰσχυροσόμεθα K. ἐμφανίσεσθαι C.

TOM. VI.

K k

σαι πρὸς ^bἑαυτὸν, καὶ ἔχειν, ὥστε ἐπιλάμψαι αὐτῷ τὸ φῶς. Μηδὲν ἀνάξιον ἔστω τῆς παρουσίας αὐτοῦ, καὶ ταχέως ¹καταλύει D παρ' ἡμῖν. Ἐπιφάνεια δὲ λέγεται διὰ τὸ ἐπάνω φαίνεσθαι, καὶ ἄνωθεν ἀνατέλλειν. Οὐκοῦν τὰ ἄνω ζητῶμεν, καὶ ταχέως τὰς ἀκτῖνας ἐκείνας ἐπισπασόμεθα. Οὐδεὶς τῶν κάτω κυπτόντων, καὶ κατορυττόντων ^kἑαυτὸν εἰς τὴν γῆν, δυνήσεται τὸ ἡλιακὸν φῶς ἰδεῖν· οὐδεὶς τῶν καταμολυνόντων ἑαυτὸν τοῖς βιωτικοῖς πράγμασι, δυνήσεται τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης ἰδεῖν· οὐδενὶ ἐπιφαίνει τῶν ^lτούτοις ἐνστρεφόμενων. Ἀνάνηψον μικρὸν, ^mἀνάνευσον ἀπὸ τοῦ βάθους, ἀπὸ τοῦ κλύδωνος τοῦ βιωτικοῦ, εἰ βούλει τὸν ἥλιον ἰδεῖν, εἰ βούλει τῆς ἐπιφανείας τυχεῖν· ἂν ⁿτύχης αὐτοῦ τῆς ἐπιφανείας ταύτης, τότε αὐτὸν ὄψει μετὰ E πολλῆς ^oτῆς παρρησίας. Φιλοσόφησον νῦν· μὴ ἔστω παρὰ σοὶ πνεῦμα ἀπονοίας, ἵνα μὴ σε ῥαπίσῃ σφοδρῶς καὶ καταβάλῃ· μὴ ἔστω ^pλελιθωμένη ἡ καρδιά, καὶ σκότος, ἵνα μὴ ^qπροσαράξῃς ἐκεῖ τὸ πλοῖον· μὴ ἔστω τις δόλος· καὶ γὰρ αἱ ὕφαλοι ναυάγια ἐργάζονται χαλεπώτατα. Μὴ τρέφε θηρία, τὰ πάθη λέγω· θηρίων γὰρ ἐκεῖνα χαλεπώτερα· μὴ τοῖς ρευστοῖς πράγμασι θάρρει, ἵνα δυνηθῇς ἐστάναι βεβαίως. Οὐδεὶς ἐπὶ ὕδατος ἵσταται, ἐπὶ ^rδὲ πέτρας ὑπαντες ἀσφαλῶς ^sἐστήκασιν. Ὑδωρ ἐστὶ F τὰ βιωτικὰ πράγματα. ¹⁸ “Ἦλθον ^tγάρ, φησὶν, ὕδατα ἕως ψυχῆς μου, ὡς χειμάρρους παραρρέων.” Πέτρα ἐστὶ τὰ πνευματικά. “Ἐν πέτρᾳ γάρ, φησὶν, ὕψωσας τοὺς πόδας μου.” Ἰλὺς ἐστὶ καὶ πηλὸς τὰ βιωτικά· ἀνασπᾶσσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ τούτων· οὕτω γὰρ δυνησόμεθα τυχεῖν τῆς ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ. Πᾶν ^uὃ ἐὰν ἐπέλθῃ, φέρωμεν· ἱκανὴ ἐν πᾶσι παραμυθία τὸ διὰ Χριστὸν παθεῖν· ταύτην τὴν θεῖαν ἐπωδὴν ἐπιλέγωμεν, καὶ πᾶσεται τοῦ τραύματος ἡ ἀλγηδὼν. Καὶ πῶς διὰ ^xΧριστόν; φησὶν. Ἐσυκοφάντησέ ^yσε τις ἀπλῶς, οὐ διὰ Χριστόν; ^zἌν ἐνέγκῃς γενναίως, ²ἂν εὐχαριστήσῃς, ἂν εὗξῃ ὑπὲρ ἐκείνου, ταῦτα πάντα διὰ Χριστὸν ποιεῖς. Ἄν καταράσῃ, ἂν ἀποδυσπετήσῃς, ἂν ἐπιχειρήσῃς ἀμύνασθαι, καὶ μὴ δυνηθῇς, οὐκ ἔστι διὰ τὸν Χριστόν, ³ἀλλὰ καὶ ζημίαν ὑπέμεινας, καὶ τοῦ καρποῦ ἀπε-

¹⁸ Psal. lxviii. 2. xxxix. 3.

^b αὐτὸν K. ¹ καταλύσει K. Mox δὲ om. idem. ^k αὐτὸν C. αὐτὸν I. κατορυττόμενων pro κατορυττόντων αὐτὸν K. ^l τοιούτοις C. ^m ἀνάνευσον C.K. Edebatur ἀνάνηψον. ⁿ τύχοις I.K. ^o τῆς om. K. ^p λεληθομένη I. Statim ἡ om. C. ^q προσαράξῃς K. προσαρράξῃς Edd. ^r δὲ om. K. Mox πάντες idem. ^s ἐστήκασιν] Sic omnes. ἵστανται Edd. ^t γὰρ om. K. Sav. cet. ^u ὕψωσας] ἔστησε K. ^v εἰς] ἂν C. Statim ἐπιθῇ I. ^x Χριστόν] + ἐστὶ παθεῖν K. Sav. cet. φησὶν om. K. sed εἶπεν superscripsit man. rec. ^y σε] με C. ^z ἂν pro ἐὰν his omnes. ³ ἀλλὰ καὶ ζ. ὑπέμεινας] Sic nostri omnes. ἀλλὰ ζ. ὑπήνεγκας Edd.

στέρησαι διὰ τὴν προαίρεσιν τὴν σὴν. Ἐν ἡμῖν ὅγάρ ἐστι καὶ κερ- B
 (374) δαίνειν ἐκ τῶν δεινῶν, καὶ βλάπτεσθαι· οὐ παρὰ τὴν φύσιν τῶν
 δεινῶν τοῦτο γίνεται, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἡμετέραν προαίρεσιν. Οἶόν
 τι λέγω· ἔπαθε τοσαῦτα ὁ Ἰώβ, εὐχαρίστως ἤνεγκεν, ἐδικαιώθη,
 οὐκ ἐπειδὴ ἔπαθεν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἑπαθὼν ἤνεγκεν. Ἄλλος δὲ τὰ
 αὐτὰ παθὼν, μᾶλλον δὲ οὐδὲ τὰ αὐτά· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὁ τοι-
 αῦτα παθὼν· ἁλλὰ πολλῶ ἐλάττονα· ἐδυσφήμησεν, ἠγανάκτησε,
 κατηράσατο τῷ κόσμῳ παντὶ, ἐδυσχέρανε πρὸς τὸν θεόν· οὗτος
 κατεκρίθη καὶ κατεδικάσθη, οὐκ ἐπειδὴ πέποιθεν, ἀλλ' ἐπειδὴ
 ἐβλασφήμησεν· ἐβλασφήμησε δὲ, οὐ παρὰ τὴν ἀνάγκην τῶν συμ- C
 βάντων· ἐπεὶ εἰ ἡ ἀνάγκη τῶν συμβάντων τοῦτο ἐποίησεν, ἔδει
 καὶ τὸν Ἰώβ βλασφημῆσαι· εἰ δὲ χαλεπώτερα παθὼν οὐδὲν
 τοιοῦτον εἰργάσατο, οὐ παρὰ τοῦτο ταῦτα συνέβη, ἀλλὰ παρὰ
 τὴν ἀσθένειαν τῆς προαιρέσεως. Ἰσχυρᾶς οὖν δεῖ ἡμῖν ψυχῆς,
 ἵνα οὐδὲν ἡμῖν χαλεπὸν φανεῖται· ὥσπερ ἀσθενούσης, οὐδὲν
 ἔστιν ὅπερ οὐ χαλεπόν. Παρὰ τὴν ἡμετέραν διάθεσιν πάντα
 καὶ φορητὰ καὶ ἀφόρητα γίνεται· ταύτην ὀχυρώσωμεν, καὶ
 πάντα οἴσομεν εὐκόλως. Καὶ γὰρ τὸ δένδρον, ὅταν μὲν κατὰ
 βάθους παραπέμψῃ τὴν ῥίζαν, οὐδὲ σφοδρὰ καταιγὶς αὐτὸ δια- D
 σαλεῦσαι δυνήσεται· ἂν δὲ ἐξ ἐπιπολῆς ἢ κείμενον, καὶ ὑπὲρ τῆς
 ἐπιφανείας, καὶ μικρὰ προσπέσῃ ἀνέμου ῥοπῇ, πρόρριζον αὐτὸ
 ἀνέσπασεν. Οὕτω καὶ ἐφ' ἡμῶν, ἐὰν καθηλώσωμεν τὰς σάρκας
 ἡμῶν τῷ φόβῳ τοῦ θεοῦ, ἡ οὐδὲν παρασαλεῦσαι δυνήσεται· ἐὰν
 ἡ δὲ ἀπλῶς προστιθῶμεν, καὶ μικρὰ ῥοπῇ ἠφάνισε καὶ ἀπώλεσε.
 Διὸ παρακαλῶ μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας ἵνα πάντα φέρειν, καὶ
 μιμῆσθαι τὸν προφήτην ἰλέγοντα, ¹⁹ “Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου
 ὀπίσω μου” οὐχ ἡ ἀπλῶς ἠγγισεν, ἀλλ', “ἐκολλήθη” καὶ, “Ἐ- E
 δίψησέ σε,” οὐχ ῥάπλῳς ἐπεπόθησε· καὶ, “Καθήλωσον, φησὶν,
 ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου.” Ἄν οὕτως ἐχώμεθα τοῦ θεοῦ,
 ἂν προσηλώσωμεν αὐτῷ τὰς ἡμετέρας διανοίας, ἂν διψῶμεν αὐτοῦ
 τὸν πόθον, ἵνα πάντα ἡμῖν ἔσται ἅπερ βουλόμεθα, καὶ τῶν μελ-

¹⁹ Psal. lxi. 9, 2. cxviii. 120.

^b γάρ om. K. Statim καὶ om. idem. ^c παθὼν] + εὐχαρίστως Sav. cet.
 εὐχ. pro παθὼν K. ^d τὰ αὐτά] ταῦτα C.I. ^e ἀλλὰ πολλῶ] ἀλλ' ἀπλῶς I.
 καὶ] ἂν γὰρ αὕτη ἰσχυρὰ ἢ K. Mox ἂν ἀσθενῆς pro ἀσθενούσης idem.
 ἔστιν om. K. Sav. cet. Post χαλεπὸν add. ἡμῖν δέκνυνται I. Veron. ^h οὐ-
 δένα K. Veron. ⁱ δὲ om. K. Mox προστιθῶμεν pro προτιθῶμεν ex con-
 jectura Dunaei edidimus. ^k ἅπαν ante corr. K. ^l τὸν λέγοντα K. Sav. cet.
 σου] + ὅρα τί φησιν C. + ὅρα τί φησιν, ἐκολλ. ἡ ψ. μου K. Sav. cet. invito
 Vet. ⁿ ἀπλῶς] + εἶπεν K. Sav. cet. ^o καὶ ἐδ. σε] καὶ πάλιν, ἐδ. σε ἢ ψ.
 μου K. Sav. cet. ^p ἀπλῶς] + εἶπὼν K. + εἶπεν Sav. cet. Post ἐπεπόθησεν
 add. ἵνα τὸ σφοδρὸν τοῦ πόθου διὰ τούτων ἐμφάνῃ λείξω K. Sav. cet. ^q καὶ]
 + πάλιν K. Sav. cet. φησὶν om. iidem. ^r μου] + βούλεται γὰρ ἡμᾶς αἰεὶ
 προσκολλᾶσθαι αὐτῷ οὕτω καὶ συνδεῖσθαι, ὥς μηδέποτε αὐτοῦ ἀφίστασθαι
 iidem. ^s πάντα] καὶ πάντα I. K. Sav. cet.

K k 2

Ἐλόντων ἀγαθῶν ἐπιτευχόμεθα, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

720

ΛΟΓΟΣ Ι.

¹ Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως. Δημῷς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην·
² Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν. Λουκῷς ἔστι μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν, ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν. Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα
 B εἰς Ἑφεσον. Τὸν φελόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.

ἈΞΙΟΝ ^b ἐπιζητῆσαι πῶς καλεῖ τὸν Τιμόθεον πρὸς ἑαυτὸν, εἶγε ἐκκλησίαν ^c πεπιστευμένος ἦν, καὶ ἔθνος ὁλόκληρον. Οὐκ ^d ἀπονοίας ἦν τὸ πρᾶγμα· αὐτὸς γὰρ ἔτοιμος ἦν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· ^e ἄκουε γὰρ αὐτοῦ λέγοντος, ² “Ἐὰν δὲ βραδύνω, C ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι.” Ἡ ἄλλα τίνος ἔνεκεν; Ἀνάγκη κατείληπτο πολλῇ, ³ καὶ κύριος ἀποδημίας ^b οὐκέτι ἦν· δεσμωτήριον ᾧκει, καὶ συνεκέκλειστο ὑπὸ Ἰνέρωνος. Διὰ τοῦτο αὐτὸν καλεῖ, ^k καὶ ἰδεῖν ποθῶν πρὸ τῆς τελευτῆς, ^l καὶ ἴσως πολλὰ παραθέσθαι· διὸ φησι, ³ “Σπούδασον ^m πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν πρὸς με.” “Δημῷς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα.” Καὶ οὐ λέγει, ἵνα σε ἴδω πρὶν ἀπελθεῖν ἐκ τοῦ βίου, ὃ μάλιστα ἐλύπει· ἀλλ' ἐπειδὴ μόνος εἰμί, φησὶν, ⁿ οὐδένα (375)
 D ἔχω τὸν συναντιλαμβανόμενόν ^o μοι τοῦ εὐαγγελίου. “Δημῷς ^p με γάρ ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην.” Τουτέστι, τῆς ἀνέσεως ἐρασθεῖς, τοῦ ἀκινδύνου καὶ τοῦ ἀσφαλούς, ^q εἴλετο μᾶλλον οἶκοι τρυφᾶν, ἢ μετ' ἐμοῦ

¹ CAP. IV. v. 8—13.² 1 Tim. iii. 15.³ v. 21.

Hom. X. ^a Κρίσκης C. Cat. et his K. Veron. Mox Δελματίαν his I. ^b ζητῆσαι K. Sav. cet. invita Cat. ^c πεπ. ἦν] ἐνεπιστεύτο K. ἐμπ. ἦν Cat. ^d ἀπονοίας] + ἄλλ' οικονομίας K. Mox αὐτὸς μὲν γὰρ idem. ^e ἄκουε γὰρ] καὶ ἄκουε K. ^f ἀλλὰ—ἀνάγκη] ἀνάγκη δὲ K. ^g καὶ om. C. Veron. ^h οὐκέτι ἦν] οὐκ ἔστιν I. οὐκ ἦν. διὰ τί; ὅτι K. ⁱ Ἰνέρωνος] + πρὸς τὸ ἀναίρεθῆναι (πρὸς τὸ ἀν. om. Sav. cet.), καὶ ὅσον οὕτω ἔμελλε τελευτᾶν. ἵν' (ἵνα Sav. cet.) οὐκ μὴ τοῦτο γένηται πρὸ τοῦ τὸν μαθητὴν ἰδεῖν K. Sav. cet. ^k καὶ ἰδεῖν] καὶ ἴσας Veron. καὶ ἴσας (sic Collator) C. καὶ (ἰδεῖν post τελευτῆς transp.) I. ἰδεῖν (sine καὶ) Cat. θεάσασθαι K. Sav. cet. ^l καὶ ἴσως] ἴσως δὲ καὶ K. ^m πρὸ χ.] ταχέως K. ⁿ οὐδένα] + γὰρ K. ^o μοι τοῦ εὐαγγ.] Sic nostri omnes cum Cat. et Vet. μου Edd. ^p με γὰρ] γὰρ με I.K. ^q εἴλετο μ. pro μ. εἴλετο omnes.

ταλαιπωρεῖσθαι, καὶ συνδιαφέρειν μοι τοὺς παρόντας κινδύνους. Τούτον διέβαλε μόνον, 'οὐκ αὐτὸν διαβαλεῖν βουλόμενος, ἀλλ' ἡμᾶς στηρίξαι, ὥστε ^μ μὴ μαλακίζεσθαι ἐν τοῖς κινδύνοις μηδὲ ἐν τοῖς πόνοις· τοῦτο γάρ ἐστι, "τὸν παρόντα ἀγαπήσας αἰῶνα" ἅμα δὲ καὶ τὸν μαθητὴν ἐπισπάσασθαι βουλόμενος. "Κρήκης, Ε' φησὶν, εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν." Τούτους οὐκέτι διαβάλλει· καὶ γὰρ ὁ Τίτος τῶν σφόδρα θαυμαστῶν ἦν, ^ω ὥστε αὐτῷ τὰ κατὰ τὴν νῆσον ἐνεχείρισε, νῆσον οὐ μικράν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα μεγάλην, τὴν Κρήτην λέγω. "Λουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμοῦ." ^α Αὐτὸς γὰρ σφόδρα ἀδισπάστως εἶχεν αὐτοῦ, ὁ καὶ τὸ εὐαγγέλιον γράψας, καὶ ἵτας Πράξεις τὰς καθολικὰς, φιλόπονος ὢν καὶ φιλομαθὴς καὶ καρτερικός. Περὶ τούτου φησὶ γράφων, ⁴ "Οὗ ² ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν." "Μάρκον ἀναλαβὼν, ἄγε μετὰ σεαυτοῦ." ^α Τίνος ἔνεκεν; F' "Ἔστι γὰρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν." Οὐκ εἰς τὴν ἀναπαυσιν λέγει τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν διακονίαν τοῦ εὐαγγελίου· καὶ γὰρ ἐν δεσμοῖς ὢν, οὐκ ἔλγηε κηρύττων. ^α Ἀρα καὶ τὸν Τιμόθεον τούτου ἔνεκεν ἐκάλει, οὐ τῶν αὐτοῦ ἔνεκεν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελίου, ὥστε μηδεμίαν γενέσθαι ταραχὴν κατὰ τὴν αὐτοῦ ⁷²¹ τελευτὴν τοῖς πιστοῖς, τῶν αὐτοῦ μαθητῶν πολλῶν παρόντων, καὶ κωλύοντων ^β θορύβους, καὶ παραμυθουμένων τοὺς ἀφορήτως φέροντας αὐτοῦ τὴν τελευτὴν. Καὶ γὰρ ἄνδρας ἀξιολόγους ^ε εἰκὸς εἶναι τοὺς πεπιστευκότας ἐπὶ τῆς ^δ Ῥώμης. "Τὸν ^ε φελόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας." ^ι Ἰμάτιον ἐνταῦθα λέγει· τινὲς ^β δὲ ^β φασὶ τὸ γλωσσόκομον, ἔνθα τὰ βιβλία ἔκειτο. Τί δὲ αὐτῷ τῶν βιβλίων ἔδει μέλλοντι ἀποδημεῖν πρὸς ^β τὸν θεόν; Καὶ μάλιστα ἔδει, ὥστε αὐτὰ τοῖς πιστοῖς παραθέσθαι, καὶ ἀντὶ τῆς αὐτοῦ διδασκαλίας ἔχειν αὐτά. Πάντας μὲν οὖν τοὺς πιστοὺς εἰκὸς τότε μεγάλην ἔχειν ^ι πληγὴν, μάλιστα δὲ τοὺς παρόντας τῇ τελευτῇ, καὶ ἀπολαύοντας αὐτοῦ τότε. Τὸν

4 2 Cor. viii. 18.

^τ οὐκ—βουλόμενος] οὐ τοῦτο αὐτὸ προσηρημένος Cat. οὐκ—στηρίξαι] μᾶλλον δὲ οὐδὲ τοῦτον, ἀλλὰ θέλων ἡμᾶς στηρίξαι τοῦτο λέγει K. ^μ μὴ]+ἀπατάσθαι μηδὲ C. Mox κινδύνους et πόνους transp. idem. ^τ τὸν—αἰῶνα] ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα C. ^φ φησὶν om. K. ^ω ὥστε—ἐνεχείρισε] καὶ οὕτω θαυμαστὸς, ὥστε καὶ τὴν ν. ἐγχειρισθῆναι K. ^α αὐτὸς] εἰκότως, αὐτὸς K. ^γ τὰς Π. τὰς καθ.] Sic C.I. Cat. τὰς καθ. Π. Edd. Haec ὁ καὶ—καθολικὰς om. K. et inclusit Sav. ² ὁ om. K. Ben. ^α τίνος ἐν.] καὶ τίνος ἐν. ἐπάγει K. ^β θόρυβον C. τὸν θ. I.K. turbas Vet. ^ε εἰκὸς]+ἦν Edd. ἦν om. I.K. Cat. ^δ Ῥώμης]+Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἐφεσον K. Sav. cet. ^ε φαιλόνην semper K. φελλόνην Veron. ^ι ἱμ. ἐνταῦθα] φαιλόνην (φελόνην Mor. Ben.) ἐνταῦθα τὸ ἱμ. K. Sav. cet. ^β δὲ om. C.I. Veron. invita Cat. ^β φ. τὸ γλ.] τὸ γλ. φασιν εἶναι K. ^ι πληγὴν] ἀχθῆδνα K.

δὲ φελόνην ζητεῖ, ὥστε μὴ δεηθῆναι παρ' ^kἐτέρων λαβεῖν. Ὅρας γὰρ αὐτὸν ^lπολλὴν ὑπὲρ τούτου ποιούμενον τὴν σπουδὴν, καὶ λέγοντα ἐτέρῳ, ἡνίκα πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἐφέσου διελέγετο. ⁵“Γινώσκετε, ὅτι ταῖς χρεῖαις μου, καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐταὶ” καὶ πάλιν, “Μακάριόν ἐστι ^Cδιδόναι μᾶλλον, ἢ λαμβάνειν.”

⁶“Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδῶν αὐτῷ ^mὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.” Πάλιν ἐνταῦθα μέμνηται πειρασμοῦ, οὐχ ἀπλῶς ἐκείνον βουλόμενος ⁿδιαβαλεῖν, οὐδὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν μαθητὴν ἀλείψαι πρὸς τοὺς ἀγῶνας, ὥστε φέρειν γενναίως· καὶ εὐτελεῖς ὧσιν οἱ τὰς πείρας προσάγοντες, καὶ οὐδαμινοὶ, καὶ ὅτιμοι, πάντα φέρειν γενναίως. “^pΠολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο” ἔθλιψέ με, φησὶ, διαφόρως. Ὁ γὰρ ὑπὸ μεγάλου τινὸς παθὼν κακῶς, ἔχει φιλοτιμίαν οὐ ^qμικράν, τὴν τοῦ ποιούντος ὑπεροχὴν· ὁ δὲ ὑπὸ εὐτελοῦς καὶ ἀπερριμμένου, μείζονα ἔχει τὴν ἁνίαν. Ἀλλ' οὐκ ἀτιμωρητὶ, ^rφησὶ, ταῦτα αὐτῷ ^sπροχωρήσει. Ὡς περ γὰρ γράφων ἔλεγεν ἀνωτέρω, “Οἷους διωγμοὺς ὑπέμεινα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ κύριος” οὕτω καὶ ἐνταῦθα διπλῇ παρεκάλεσε τὸν μαθητὴν, τῷ τε κακῶς πάσχειν, καὶ τῷ ἐκείνον ἀπολύψεσθαι· ^tοὐχ ὡς τῶν ἀγίων ταῖς τιμωρίαις ^vἐπιτρεχόντων ἀπλῶς, ἀλλ' ^Eὡς τοῦ κηρύγματος δεομένου καὶ τῶν ἀσθενεστέρων τῆς ἐντεῦθεν παραμυθίας. ⁷“Ὁν καὶ σὺ, ^xφησὶ, φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις” τούτέστι, πολέμει καὶ ἐναντιοῦται. Καὶ οὐκ εἶπε, τιμώρησαι, ^yκόλασον, ἀπέλασον, καίτοιγε (376) ἐνῆν διὰ τῆς χάριτος ταῦτα ἐργάσασθαι· ἀλλ' οὐδὲν ^zτούτων, οὐδὲ ὀπλίζει αὐτὸν κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' ^aἀναχωρεῖν κελεύει, τῷ θεῷ παραχωροῦντα τῆς τιμωρίας. ^bΚαὶ πρὸς παραμυθίαν τῶν ἀσθενεστέρων τοῦτο εἶρηκεν· ὁ καὶ προφητεία ἐστίν, ^cἢ ἀρὰ· ^Fἀποδώσει αὐτῷ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. “Ὅτι δὲ ὑπὲρ τοῦ τὸν

5 Act. xx. 34, 35.

6 v. 14.

7 v. 15.

^k ἐτέρων pro ἐτέρου C.I. Cat. Vet. ^l πολλὴν ὑ. τ.] Sic omnes. ὑ. τ. πολλὴν Edd. Mox τὴν om. C.K. ^m ὁ om. I. ⁿ διαβάλλειν I. ^o ὅτιμοι] + δει, φησὶ K. Sav. cet. ^p Haec πολλὰ—διαφόρως (ἀδιαφ. C.) om. K. Sav. cet. ^q μικράν ex corr. K. ^r ἁνίαν] + πολλὰ με (μοι K.) κακὰ ἐνεδείξατο K. Sav. cet. Insuper add. τούτέστιν, ἔθλιψέ με διαφόρως Sav. cet. ^s φησὶ om. K. ^t προχωρήσει] + ἀποδώσει γὰρ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ K. Sav. cet. Statim γὰρ om. iidem. ^v οὐχ] τοῦτο δὲ λέγει, οὐχ K. ^w ἐπιχειρόντων K. Sav. cet. invita Cat. ^x φησὶ om. K. ^y κόλασιν I. ^z τούτων] + εἶπεν I. Cat. + τῶς ποιεῖ K. ^a ἀναχωρεῖν] + μόνον K. Sav. cet. ^b καὶ] ἄλλως δὲ καὶ K. Mox τοῦτο om. idem. Post εἶρηκε add. τὸ ἀποδώσει αὐτῷ K. Sav. cet. ^c ἢ ἀρὰ] Sic K. Sav. cet. sed παρ' ὃ ad ἡ superscripsit manus rec. in K. εἰ ἄρα vel εἰ ἄρα (junct. cum ἀποδώσει) C.I. Cat. Veron. Statim ἀποδώσει—αὐτοῦ om. K. Sav. cet.

μαθητὴν ἀλείψαι ταῦτα λέγει, καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς δῆλον. ^d“Ορα
 πάλιν πῶς ἐτέρους πειρασμοὺς αὐτοῦ διηγείται. ⁸ “Ἐν τῇ
 πρώτῃ μου ἀπολογία, ^eφησὶ, πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς
 λογισθεῖη.” Ὅρᾳς πῶς φείδεται τῶν οἰκείων; καίτοι ἔργον ⁷²²
 εἰργάσαντο δεινόν. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἴσον παρὰ τῶν ἔξωθεν κατα-
 φρονεῖσθαι, καὶ παρὰ τῶν οἰκείων. Ὅρᾳς ἐπιτεταμένην ἀθυμίαν;
 Οὐκ ἔχεις εἰπεῖν, ὅτι παρὰ μὲν τῶν ἔξωθεν ἐπολεμούμην, εἶχον
 δὲ παραμυθίαν τὴν θεραπείαν καὶ ἑτὴν συμμαχίαν τῶν ἐμῶν
 καὶ ^hγὰρ ἐκεῖνοί με προσέδωκαν. “Πάντες με ἐγκατέλιπον,”
 φησὶν. Ἄρα οὐ μικρὸν ἀμάρτημα τοῦτο. Εἰ γὰρ ἐν πολέμῳ
 τὸν κινδυνεύοντα ὁ ἄφειδς, καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐαυτὸν ὑπεξάγων
 χειρὸς, ὑπὸ τῶν οἰκείων πλήττεται εἰκότως, ὥς τὸ πᾶν διαφθεί-
 ρας καὶ προδοὺς· πολλῶ μᾶλλον ἐν τῷ κηρύγματι. Ποίαν δὲ ^B
 πρώτην ἀπολογίαν λέγει; ^kΠαρέστη ἡδὲ τῷ Νέρωνι, καὶ διέ-
 φυγεν· ἐπειδὴ δὲ τὸν οἰνοχόον αὐτοῦ κατήχησε, τότε αὐτὸν
 ἀπέτεμεν. Ἴδου πάλιν προτροπὴ τῷ μαθητῇ διὰ τῶν ἐπαγο-
 μένων ⁹ “Ἄλλ’ ὁ κύριός ἡμῶν παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέ με.”
 Τὸν γὰρ ὑπὸ ἀνθρώπων ἐγκαταλιμπανόμενον οὐκ ἀφίησιν τι πα-
 θεῖν δεινὸν ὁ θεός. “Καὶ ἐνεδυνάμωσέ με,” φησὶ· τουτέστι,
 παρρησίαν ἐχαρίσατο, οὐκ ἀφήκε καταπεσεῖν. “Ἴνα δι’ ἐμοῦ
 τὸ κήρυγμα ^mπληροφορηθῇ.” Ὅρα τὴν ταπεινοφροσύνην αὐτοῦ
 τὴν πολλήν. Οὐχ ὥς ἄξιον τυχεῖν τῆς δωρεᾶς, φησὶν, ἐνεδυνά- ^C
 μωσέ με, ἀλλ’ “ἵνα τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ,” ὃ ἤμην ἐμπε-
 πιστευμένος· ὥς ἂν εἴ τις ἀλουργίδα καὶ διαδῆμα βαστάζῃ, καὶ
 δι’ αὐτὴν σώζοιτο. “Καὶ ἀκούσῃ, φησὶ, πάντα τὰ ⁿἔθνη” ἵνα
 ὁ πᾶσι κατὰδῆλος γένηται καὶ τοῦ κηρύγματος ἡ περιφάνεια,
 καὶ τῆς περὶ ἐμὲ προνοίας ἡ κηδεμονία. “Καὶ ἐρρύσατό με ἐκ
 στόματος λέοντος· ¹⁰ καὶ ῥύσεται με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς
 ἔργου πονηροῦ.” Ὅρα πῶς παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἀποθανεῖν, ^rκαὶ
 εἰς αὐτὸν τοῦ λέοντος ἐνέπεσε τὸν φάρυγγα. Λέοντα ^sγὰρ τὸν
 Νέρωνα φησὶ, διὰ τὸ θηριῶδες καὶ ἰσχυρὸν τῆς βασιλείας αὐτοῦ,
 καὶ ἀκατάπληκτον. “Καὶ ἐρρύσατό με, φησὶν, ὁ κύριος, καὶ ^D
 ῥύσεται.” ^vΕἰ ῥύσεται, πῶς πάλιν ἔλεγει, ὅτι “ἡδὲ σπένδο-

8 v. 16.

9 v. 17.

10 v. 18.

^d ὅρα] ἀλλ’ ὅρα K. Sav. cet. ^e αὐτῷ C. ἀριθμεῖται pro διηγείται K.
^f φησὶ] λέγων K. Post φησιν add. οὐδεὶς μοι συμπαραγένητο (+ ἀλλὰ C.) C.
 Sav. cet. invito Vet. ^g τὴν om. K. ^h γὰρ] + καὶ K. Sav. cet. ⁱ ἀφειδὲς
 Sic C.I. ἀφειδὲς Edd. Statim καίτοι pro καὶ K. ^k παρέστη ἡδὲ] ἦν ἡδὲ παρ-
 ἔστη K. ^l μοι] μου, φησὶ C. μοι superscript. in I. ^m πληροφορ.] + του-
 τέστι, πληρωθῇ K. Sav. cet. ⁿ ἔθνη] + τί ἐστὶ τοῦτο; K. Sav. cet. ^o πᾶσι]
 + φησὶ Edd. invit. libris. ^p ἐρρύσατό με] ἐρρύσθη K. ^q καὶ om. I.
^r καὶ assumptum ex omnibus. ^s γὰρ τὸν N. φ.] δὲ λέγει τὸν N. K. ^t ἐρ-
 ρύσατο] ῥύσεται C. Mox καὶ ῥύσεται om. C.I. Veron. invito Vet. ^v εἰ ῥύ-
 σεται] εἰ ἐρρύσατο I. καὶ εἰ ῥύσεται K. πάλιν πῶς pro πῶς πάλιν K. Sav. cet.

μαι;” Ἀλλὰ πρόσεχε ^ωτῇ φωνῇ. “Ἐρρύσατό με, φησὶν, ἐκ στόματος λέοντος, καὶ πάλιν ῥύσεται,” οὐκέτι ἐκ ^ςστόματος, ἀλλὰ τί; “ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ.” Τότε μὲν γὰρ με τῶν κινδύνων ἐξήρπασεν· ἐπειδὴ δὲ τὸ ἱκανὸν τῷ εὐαγγελίῳ γέγονε, ῥύσεται με πάλιν ἀπὸ παντὸς ἁμαρτήματος, τουτέστιν, οὐκ ἀφήσει καταγνωσθέντα ἀπελθεῖν. ὙΚαὶ γὰρ καὶ τοῦτο, τὸ δυνηθῆναι μέχρις αἵματος ἀντικαταστήναι πρὸς τὴν ἁμαρτίαν καὶ μὴ ἐνδοῦναι, ἐτέρου λέοντός ἐστι ^ςρύσασθαι, τοῦ διαβόλου.

E “Ὡστε ^αμείζων αὕτη τῆς προτέρας ἢ σωτηρία, ὅτε δοκεῖ ἐκδεδόσθαι. “Καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ^φἢ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.” ^hἌρα αὕτη ἐστὶν ἢ σωτηρία, ὅταν ἐκεῖ ^ςδιαλάμπωμεν. Ἐξαρκάσει με, φησὶ, πάσης αἰτίας, καὶ ἐκεῖ φυλάξει. Τοῦτο ^αγὰρ ἐστὶ σωθῆναι εἰς τὴν βασιλείαν, τὸ ἐνταῦθα δι’ αὐτὴν ἀποθανεῖν. ¹¹ “Ὁ μισῶν γὰρ, φησὶ, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς F ζῶν αἰώνιον φυλάξει ^ςαὐτήν.” Ἰδοὺ δοξολογία τοῦ ^ςυἱοῦ.

¹² “Ἀσπασαι Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον.” Αὐτὸς γὰρ ἐκεῖ ἦν ἐν Ῥώμῃ, ἔκαθώς φησὶ “Δῶφ 723 αὐτῷ ^hὁ κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ” διὰ τῆς ^ςπροσηγορίας καὶ τοὺς ἐν ^κτῇ οἰκίᾳ προθυμωτέρους (377) ^lποιῶν ἐν τοῖς τοιοῦτοις κατορθώμασιν. “Ἀσπασαι, φησὶ, Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν.” Οὗτοι εἰσιν ὧν συνεχῶς μέμνηται, παρ’ οἷς ^mκαὶ κατήχηθη, οἱ τὸν Ἀπολλῶ προσλαβόμενοι. Προτίθησι δὲ τὴν γυναῖκα, ἐμοὶ ^uδοκεῖν, ἅτε σπουδαιότεραν οὖσαν καὶ πιστοτέραν· καὶ γὰρ ^oκαὶ αὕτη τότε προσελάβετο τὸν Ἀπολλῶ· ἢ καὶ ἀδιαφόρως τοῦτο ποιεῖ. Οὐ μικρὰ δὲ τούτοις ἦν παραμυθία ἢ ^pπρόσρησις, ἀλλὰ τιμῆς καὶ ἀγάπης εἶχεν ἐνδειξιν, καὶ πολλῆς μετάληψιν χάριτος· ἀρκεῖ γὰρ καὶ ἀσπασμὸς B ^uμόνος τοῦ ^αμακαρίου καὶ ἀγίου ἐκείνου πολλῆς ἐμπλήσαι χάριτος τὸν τὴν προσηγορίαν δεχόμενον. ¹³ “Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.” Ἐἶδο-

11 Joan. xii. 25.

12 v. 19.

13 v. 20.

^ω τῇ φωνῇ—φησὶν] εἰπὼν ἐρρύσατο K. ^ς στόματος] + λέοντος προσέ-
 θηκεν K. ^γ καὶ—τὸ] τὸ τοῖνον K. ^ς ρύσθηναι K. ^α μείζων I. ^h ἀρα
 om. K. ^ς διαλάμπωμεν] + τί ἐστὶ, σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ; K. Sav.
 cet. ^α γὰρ om. K. ^ς αὐτήν] + ^φ ἢ δόξα K. Sav. cet. ^ς υἱοῦ] + πῶς
 οὐκ ἴσος τῷ πατρὶ, τὴν αὐτὴν δοξολογίαν ἦν καὶ ἐκεῖνος λαμβάνων K. ^ς καθὰ C.
^h ὁ om. C. Mox παρὰ κυρίῳ I.K. ^l προσηγορίας] + τῆς τούτου K. Sav. cet.
^κ τῇ οἰκίᾳ] τῷ οἴκῳ K. ^l ποιεῖ K. Sav. cet. ^m καὶ om. I. Veron. invita
 Cat. παρ’ οἷς καὶ κατήχηθη om. C. ⁿ δοκεῖ I.K. ^o καὶ om. I. ^p πρόσ-
 ρησις] Sic C.I. *salutatio* Vet. πρόρησις Edd. ^α μακ. καὶ ἀγ. pro ἀγ. καὶ
 μακ. omnes. ^ς εἶδομεν] Sic C. *ἰδωμεν* I. Veron. Vet. Mox συνηχθησαν C.
 εἶδομεν—τι] τούτων καὶ τὸν (τὸν ante corr. om. K.) Τυχικὸν ἔγνωμεν ἐν τῇ τῶν
 πράξεων βιβλῷ συναχθέντας (συναχθέντας K.) αὐτῷ ἀπὸ (ἐπὶ K.) τῆς Ἰουδαίας,
 καὶ πανταχοῦ συνόντας, ἴσως ὥς σπουδαιότερους τῶν ἄλλων K. Sav. cet.

μεν ἐν ταῖς Πράξεσι, τίνες αὐτῷ συνανήχθησαν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἵσως ἐργαζόμενοι τι. “Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ, φρσίν, ἀσθενούντα.” Διὰ τί γὰρ μὴ ἰάσω αὐτὸν, ἀλλ’ ἀπέλιπες; Οὐ πάντα ἰσχυον οἱ ἀπόστολοι, ἢ οὐ πάντα φρονόμουν τῇ χάριτι, ἵνα μὴ τις ¹⁴εἰς αὐτοὺς λογίσσεται ὑπὲρ ὃ βλέπει. Τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν μακαρίων τῶν πρὸ αὐτῶν γενομένων δικαίων ὀρώμεν συμβάν· καθάπερ ἐπὶ τοῦ Μωϋσέως· ἰσχυρόφωτος ἦν· διὰ τί μὴ μετέβαλεν αὐτοῦ τὴν ἰσχύοντητα; πολλάκις ὑπὸ λύπης ἐβάλλετο καὶ ἀθυμίας, ¹⁵εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας οὐκ εἰσελθόν. Πολλὰ γὰρ συνεχώρει ὁ θεὸς, ὥστε δείκνυσθαι τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Εἰ γὰρ καὶ τούτων ¹⁶γενομένων, ἔλεγον οἱ ἀναίσθητοι Ἰουδαῖοι, ¹⁴“Ποῦ ἔστι Μωϋσῆς, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ τῆς Αἰγύπτου;” εἰ καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, τί οὐκ ἂν ¹⁷ἔπαθον; Εἰ μὴ συνεχώρησεν αὐτοῦ κρατῆσαι τὸν φόβον ¹⁸τὸν τοῦ Φαραὼ, οὐκ ἂν θεὸν αὐτὸν ἐνόμισαν; Οὕτω καὶ περὶ Παύλου καὶ Βαρνάβα τοὺς τὴν Λύστραν οἰκούντας ὀρώμεν παθόντας ἐπ’ αὐτῶν, καὶ θεοὺς αὐτοὺς νομίσαντας, ὅτε ¹⁵“Διαρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐξεπῆδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κράζοντες καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ὑμῖν ἔσμεν ἄνθρωποι.” Καὶ ὁ Πέτρος πάλιν ἠνίκα τὸν ἐκ γενετῆς χωλὸν ἰάσατο, πάντων ἐκπλαγέντων ἐπὶ τῷ γεγονότι, ἀπεκρίνατο λέγων ¹⁶“Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;” Ἀκουε δὲ ¹⁷πάλιν καὶ τοῦ μακαρίου Παύλου λέγοντος· ¹⁷“Καὶ ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.” Οὐκ ἔστι τοῦτο· οὐ γὰρ διὰ τοῦτο ἐδόθη αὐτῷ ¹⁸σκόλοψ· ¹⁹ταπεινοφρονῶν γὰρ ἔφη τοῦτο· ἀλλὰ διὰ πολλὰς αἰτίας. Ὅρα γοῦν ὅτι ὁ θεὸς οὐ τοῦτό φησιν αὐτῷ, “ἵνα μὴ ὑπεαίρῃ,” ἀλλὰ τί; ¹⁸“Ἡ δυνάμις μου, ἢ

14 Exod. xxxii. 1.

15 Act. xiv. 14.

16 Ibid. iii. 12.

17 2 Cor. xii. 7.

18 Ibid. xii. 9.

¹⁹ εἰς inclusum a Sav. om. C.K. invita Cat. Cf. 2 Cor. xii. 6. ¹ ἰσχυρόφωτος—μῆ] ὃν ἰσχυρόφωτον ὄντα οὐ K. ² ἰσχύοντητα] + ἀλλ’ εἴασε μένειν· δε K. ³ εἰς] δε εἰς K. Mox εἰσηλθε K. Sav. cet. ⁴ γενομένων I. ⁵ τῆς I. ⁶ ἔπαθον] ἐποίησαν; εἰπε γὰρ μοι K. ⁷ τὸν om. I.K. ⁸ οὕτω—διαρρήξαντες] οὕτω καὶ Παῦλος καὶ Βαρνάβας ποιοῦσιν, ὅτε τοὺς τὴν Λ. οἰκοῦντας ὀρώμεντες ἐπ’ αὐτοὺς τι παθόντας, καὶ ὡς θεοῖς μέλλοντας θύειν, διαρρήξαν K. ⁹ ἐξεν·] καὶ ἐξεν· K. ¹⁰ ἡμεῖς] καὶ ἡμεῖς K. Sav. cet. ¹¹ ἐκπλαγέντων om. I. ¹² τοῦτο I. ¹³ εὐσεβείᾳ] ἐξουσία C. ἢ εὐσ. om. Veron. ¹⁴ πάλιν om. C. ¹⁵ καὶ om. I.K. ¹⁶ σαρκί] + μου I. + ἄγγελος Σατᾶν K. ¹⁷ οὐκ] ἀπαγε, οὐκ I. ἀλλὰ ταπεινοφροσύνης, φησιν, ὁ λόγος. ἀπαγε, οὐκ K. Sav. cet. ¹⁸ ὁ om. I.K. Sav. cet. ¹⁹ ταπεινοφρονῶν—φησιν αὐτῷ, ἵνα] ἵνα ταπεινοφρονῇ, οὐδὲ διὰ ταπεινοφροσύνης μόνον ἔφη τοῦτο, ἀλλὰ καὶ δι’ ἄλλας αἰτίας. ὅρα γοῦν πῶς ὁ θεὸς ἀπολογούμενος, σὺ φησιν αὐτῷ, ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου, ἵνα K. Sav. cet. ²⁰ ὁ θεὸς om. I. ²¹ ἢ δ.] ἵνα ἢ δ. I. Veron. ἢ γὰρ δ. K. Sav. cet. φησιν om. K.

φησιν, ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται.” Δύο τοίνυν ⁹συνεγίνετο· καὶ φανερά ἐδείκνυτο τὰ γινόμενα, καὶ τὸ ὅλον ἐπεγράφετο τῷ θεῷ.
 724 Διὰ τοῦτο καὶ ἀλλαχοῦ ἔλεγεν· ¹⁹“Ἐχομεν τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀσπράκinois σκεύεσι” τούτέστι, παθητοῖς καὶ ἀσθενέσι σώμασι· διὰ τί; “Ἰνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν.” Εἰ μὴ παθητὰ ἦν τὰ σώματα, αὐτοῖς ἂν ἔπεγράφετο ἅπαντα. Καὶ ἀλλαχοῦ ὁρώμεν αὐτὸν ἀλγοῦντα ἐπὶ ἀρρωστίᾳ· περὶ γὰρ τοῦ Ἐπαφροδίτου ἔλεγε· ²⁰“Καὶ γὰρ ἡσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ, ἀλλ’ ὁ θεὸς αὐτὸν ἠλέησε” καὶ πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ²¹ἀγνοοῦντα συμφερόντως καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς μαθητευομένοις. “Τρόφιμον δὲ, φησιν, ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ Β ἀσθενοῦντα.” Ἡ Μίλητος τῆς Ἐφέσου ἔγγυς τυγχάνει. Ἄρα ἂν ἀποπλέων ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν; ἢ ²²τοῦτο ²³μετὰ τὸ γενέσθαι ἐν Ῥώμῃ; Πάλιν ²⁴γὰρ εἰς τὴν Σπανίαν ἀπῆλθεν· εἰ δὲ ²⁵καὶ ἐκείθεν πάλιν εἰς ταῦτα τὰ μέρη, οὐκ ἴσμεν. “Ὅρα πάντοθεν αὐτὸν μεμονωμένον. “Δημᾶς ²⁶με γὰρ ἐγκατέλιπε,” φησί· “Κρήσκης ²⁷γὰρ εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν.” “Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ.” “Τρόφιμον ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.” ²⁸“Σπούδασον, ²⁹φησί, πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται σε Εὐβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λίνος, καὶ Κλαυ- (378)
 C δία.” Τοῦτον τὸν Λίνον ἰστοροῦσί τινες δεῦτερον μετὰ τὸν Πέτρον ἐπίσκοπον τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας γεγενῆσθαι. “Καὶ Λίνος, φησί, καὶ Κλαυδία.” Ὅρας πῶς καὶ γυναῖκες ἦσαν διάπυροι περὶ τὴν πίστιν καὶ θερμαί; οἷον ἡ Πρίσκιλλα, οἷον ³⁰αὕτη ἡ Κλαυδία, ἥδη ἐσταυρωμέναι, ἥδη παρατεταγμέναι. Καὶ τί ³¹γὰρ δήποτε τοσούτων ὄντων πιστῶν, τούτων ³²ἐμμένηται; ἢ ὅτι ὡς ἐκβεβηκότων ἥδη τῇ γνώμῃ τῶν κοσμικῶν πραγμάτων, ὡς μᾶλλον λαμπόντων; οὐ γὰρ ἔστιν ἐμποδισθῆναι γυναῖκα οὖσαν. Καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος ἔργον, τὸ τὴν
 D φύσιν ταύτην ἐν τοῖς βιωτικοῖς μόνον ἐμποδίζειν, μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐκεῖ. Οὐδὲ γὰρ μικρὸν τῆς πάσης διοικήσεως ἀναδέδεκται μέρος ἡ γυνή, τὸ οἰκουρόν· ἀλλ’ ἐκείνης χωρὶς, οὐδὲ τὰ πολιτικά δυνήσεται συστήναι ποτε. Εἰ γὰρ ³³μέλλει θορύβου καὶ ταρ-

19 2 Cor. iv. 7.

20 Philipp. ii. 27.

21 v. 21.

⁹ συνεγίνετο] συνέβαιναν ἐκ τούτου Κ. ¹ ἐπεγράφοντο Ι. ² ἀγνοοῦντας C.I. Post συμφερόντως add. γίνετο Ι. ³ ἐγγύς] + οὖσα Ι.Κ. Sav. cet. in-vita Cat. ⁴ ἀποπλέων] ὅτε ἀπέπλεον Κ. Sav. cet. ⁵ τοῦτο] + καιροῦ ἄλλου φήσομεν (+ εἶναι πρᾶγμα Κ.) Κ. Sav. cet. ⁶ μετὰ] + μὲν γὰρ iidem. ⁷ γὰρ accessit ex Cat. καὶ πάλιν εἰς τὴν Ἰσπ. ἀπελθεῖν C. Mox Ἰσπανίαν C.K. ⁸ καὶ accessit ex C.I. Cat. ⁹ ὅρα π. αὐτὸν] Sic Ι. Vet. π. αὐτὸν C. Veron. πάντων γοῦν ὁρώμεν αὐτὸν (αὐτὸν ὁρώμεν Κ.) Κ. Sav. cet. ¹⁰ με γὰρ] γὰρ με Ι.Κ. ¹¹ γὰρ] ἐπορεύθη Κ. ¹² φησί om. Κ. Sav. cet. ¹³ αὕτη Edd. haec Vet. ¹⁴ γὰρ om. Κ. ¹⁵ ἐμμένηται] + τῶν γυναικῶν Κ. Sav. cet. ¹⁶ ὅτι assumptum ex Ι.Κ. Cat. ¹⁷ μέλλει omnes. μέλλοι Edd.

χῆς ἐμπεπλησθαι τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν, ἕκαστος τῶν πολιτευομένων ἐμελλεν οἶκοι καθῆσθαι, καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν κακῶς ἂν ^κ διακίεσται. "Ὡστε οὐδὲ ἐν ἐκείνοις τὸ ἔλαττον ἔχει, οὐδὲ ἐν τοῖς πνευματικοῖς. Δύναται γὰρ μυριάκις ἀποθανεῖν, εἴγε βούλοιοτο· πολλαὶ ^μ γοῦν καὶ ἐμαρτύρησαν· δύναται σωφροσύνην Ε ἀσκήσαι, καὶ μᾶλλον τῶν ἀνδρῶν, ἅτε οὐ τοσαύτης ἐνοχλοῦσης αὐτῇ φλογός, ^η καὶ κοσμιότητα καὶ σεμνότητα ἐπιδείξασθαι, καὶ ἁγιασμόν, ^θ οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον," καὶ χρημάτων ὑπεροψίαν, εἴγε ^ο θέλοιν, καὶ πάντα ἀπλῶς τὰ ἄλλα. "Σπούδασον, φησί, πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν." Πῶς αὐτὸν κατεπείγει; καὶ οὐδαμοῦ τὸ λυπηρὸν τίθησιν· οὐ λέγει, πρὶν ἐμέ Ρ τελευτῆσαι, ἀλλὰ, "πρὸ χειμῶνος ^ι ἐλθεῖν," ἵνα μὴ κατασχεθῇς. "Ἀσπάζεται σε, ^ρ φησὶν, Εὐβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λίνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες." Ὀνομαστὶ αὐτῶν οὐ μέμνηται. F Ὅρᾳς ὅτι ἐκείνοι θερμότεροι ἦσαν; ^ς "Ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου." Οὐδὲν ταύτης τῆς εὐχῆς ἄμεινον. Μὴ ἄλγει, φησὶν, ὅτι ἀφίσταμαι· ὁ κύριος μετὰ σοῦ. Καὶ οὐκ εἶπε, μετὰ σοῦ, ἀλλὰ, "μετὰ τοῦ πνεύματός σου." Διπλῇ ἢ βοήθεια, τῆς χάριτος τοῦ πνεύματος, καὶ τοῦ θεοῦ βοη- 725 θούντος ^α αὐτῇ. Καὶ ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν εἶναι τὸν θεὸν μεθ' ἡμῶν, μὴ τῆς χάριτος οὔσης τῆς πνευματικῆς· εἰ γὰρ ἐγκαταλειφθείημεν, πῶς ἔσται μεθ' ἡμῶν; "Ἡ χάρις μεθ' ἡμῶν. Ἀμήν." Καὶ ἐαυτῷ λοιπὸν ἐπέυχεται· ^ι τουτέστιν, ὥστε αἰεὶ εὐαρέστους εἶναι αὐτῷ, ὥστε χάριν ἔχειν μετὰ τοῦ χαρίσματος· ταύτης γὰρ οὔσης, οὐδὲν ἔσται λυπηρὸν. V Ὡς περ γὰρ ὁ τὸν βασιλέα ὀρῶν, καὶ χάριν ἔχων παρ' αὐτῷ, οὐδενὸς ἐπαίσθάνεται λυπηροῦ· οὕτω καὶ τῶν φίλων ἀπολιμπανόμεθα, καὶ εἰς δεινόν τι περιπέσωμεν, οὐδενὸς αἰσθῆσιν ληψόμεθα, τῆς χάριτος οὔσης ἐκείνης καὶ τειχιζούσης ἡμᾶς.

^ω Πῶς δὲ ἐνὶ τὴν χάριν ἐπισπάσασθαι ^κ λοιπόν; Τὰ τῷ θεῷ B φίλα πράττοντα, καὶ ἐν πᾶσιν ὑπακούοντα. Y Ἡ καὶ ἐν ταῖς μεγάλαις οἰκίαις οὐκ ἐκείνους ὀρῶμεν χάριν ἔχοντας τῶν οἰκετῶν,

22 Hebr. xii. 14.

23 γ. 22.

^κ διακίεσθαι C. διετέθειτο K. ^ι ἔχει] + εἰ δὲ οὐκ ἐν τοῖτοις K. ^μ γοῦν] γὰρ I. καὶ om. C. I. Veron. ^η καὶ om. C. ^ο θέλοι K. ^ρ τελευτῆσαι] + ἵνα μὴ λυπηθῇ K. Sav. cet. ^ι ἐλθεῖν, ἵνα μὴ κατασχεθῇς] ἵνα. φησί, μὴ κατασχυνθῇς K. ^ρ φησὶν om. K. ^ς αὐτῇ om. K. ^ι τουτέστιν] τί τοῦτο; K. ^ω ὥς περ] ὥς K. ^ω ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι ὁ τῶν ἐαυτοῦ καταφρονῶν διὰ τὸν θεὸν τὰ τοῦ θεοῦ λαμβάνει, (+ καὶ I.) ὅτι βίας ὄντως χρεια πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς ἀρετῆς· πολλὰ γὰρ τὰ κωλύματα, οἷον γυνή, παῖδες, φροντίδες βιωτικαί, ὧν δεῖ πάντων καταφρονεῖν, καὶ προτιμᾶν τὸν θεόν, εἴγε καὶ ἐαυτοὺς καὶ τοὺς ἡμῖν προσήκοντας ὠφελῆσαι σπουδάζομεν. Veron. ^κ λοιπόν om. K. Statim ἂν τὰ τ. θ. φ. πράττωμεν, καὶ ἐν πᾶσιν αὐτῷ (αὐτῷ receptum est a Sav. cet.) ὑπακούομεν K. θεῷ sine artic. C. ^γ ἡ] οὕτω K. οὐκ ἐκείνους om. idem.

L 1 2

ὅσοι μὴ τὰ αὐτῶν μεριμνῶσιν, ἀλλὰ τὰ τῶν δεσποτῶν πάσῃ
 ψυχῇ καὶ προθυμίᾳ, ²οὐ δι' ἀνάγκην μόνην δεσποτικὴν, ἀλλὰ
 καὶ διὰ προθυμίαν καὶ διὰ φιλοστοργίαν, εὖ διατιθῶσιν ἅπαντα;
 ὅταν αἰεὶ τρέχουσιν, ὅταν αἰεὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ᾧσι ³αὐτῶν,
 ὅταν ἐπὶ τῆς οἰκίας στρέφονται, ὅταν ⁴μηδὲν ἴδιον πραγματεύ-
 ωνται, ⁵καὶ τῶν οἰκείων φροντίζωσι, μᾶλλον δὲ ἀντὶ τῶν ἰδίων
 C ἔχωσι τὰ ⁶δεσποτικά; Ὁ γὰρ τὰ αὐτοῦ τοῦ δεσπότητος ποιησά-
 μενος, οὐ τὰ αὐτοῦ τοῦ δεσπότητος πεποιήκεν, ἀλλὰ τὰ τοῦ δε-
 σπότητος αὐτοῦ· ὁμοίως αὐτῷ ἐπιτάττει ἐν τοῖς ἐκείνου, ὁμοίως
⁷ἐκείνῳ κρατεῖ. Πολλοὶ ⁸δὲ τῶν οἰκετῶν μᾶλλον αὐτὸν δεδοί-
 κασι, καὶ ὅπερ ἂν εἴπῃ οὗτος, τοῦτο κἀκείνος· πάντες οἱ ἐχθροὶ
 λοιπὸν ἐν φόβῳ. Εἰ δὲ ⁹ἐν τοῖς βιωτικοῖς ὁ τῶν αὐτοῦ κατα-
 φρονήσας, καὶ τὰ τοῦ δεσπότητος ἐλόμενος, οὐχὶ κατεφρόνησε τῶν
 αὐτοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον μερίζων ἐπέτυχεν· πολλῶ μᾶλλον ἐν τοῖς
 πνευματικοῖς. Καταφρόνησον τῶν σῶν, καὶ ἔλαβες τὰ τοῦ θεοῦ·
 D βούλεται αὐτὸς τοῦτο. Καταφρόνησον τῆς γῆς, καὶ ἄρπασον
 τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἐκεῖ διάγε, μὴ ἐνταῦθα· ἐκεῖθεν ἔσο
 φοβερὸς, μὴ ἐνταῦθα. Ἐκεῖθεν ἂν ᾗς φοβερὸς, οὐχὶ ἀνθρώποις (379)
 μόνον, ἀλλὰ καὶ δαίμοσι καὶ αὐτῷ τῷ διαβόλῳ ἔση φοβερὸς·
 ἂν δὲ ἀπὸ τῶν χρημάτων τῶν ἐνταῦθα, ἐκείνοις εὐκαταφρόνητος
 ἔση, πολλάκις δὲ καὶ ἀνθρώποις· ὅσα ἂν πλουτήσῃς, ἐν τοῖς δου-
 λικοῖς ἢ πλουτεῖς· ἂν δὲ τούτων ὑπερίδῃς, ἐν τῷ οἴκῳ τῷ βασιλικῷ
 λαμπρὸς ἔση. Τοιοῦτοι ἦσαν οἱ ἀπόστολοι· καταφρόνησαντες
 τῆς δουλικῆς οἰκίας, καὶ τῶν ἐνταῦθα χρημάτων, ¹⁰ὅρα πῶς τοῖς
 E δεσποτικοῖς ἐπέταττον. Ὁ δεῖνα, φησὶν, ἀπηλλάχθω νόσου,
 ἕτερος δαιμόνων, καὶ δῆσον ἐκείνον, καὶ λύσον τούτον. Ἐπὶ γῆς
 τοῦτο ἐγίνετο, ἀλλ' ὥς ἐν οὐρανοῖς ἐτελεῖτο. ¹¹24 “Ὅσα γὰρ ἂν
 δήσητε ¹²ἐπὶ τῆς γῆς, φησὶν, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.”
 Καὶ μερίζονα ¹³αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν. Καὶ ὅτι οὐκ
 ἐψευσάμην, ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος. ¹⁴25 “Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ,
 μερίζονα ¹⁵ποιήσει ὧν ἐγὼ ποιῶ.” Τί δήποτε; Ὅτι καὶ οὗτος
 εἰς τὸν δεσπότην ἡ τιμὴ διαβαίνει. Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις
 πράγμασιν, ὅταν μεγάλη ¹⁶ῥδύνηται ὁ οἰκέτης, μᾶλλον θαυμά-

24 Matth. xviii. 18.

25 Joan. xiv. 12.

² οὐ] ὅταν οὖν οὐ K. Μοχ μόνον I.K.³ τοῖς] τῶν K.⁴ οὐδὲν K.⁵ καὶ] μηδὲ K. Sav. cet. ἰδίων pro οἰκείων I.K.⁶ δεσποτικά] + πῶς οὐκ⁷ δὲ] καὶ K.⁸ ἐκείνῳ Edd. ἐκείνου Codd.⁹ εἴπῃ omnes. εἴποι Edd.¹⁰ ἐν τοῖς β. δ.] Sic C.K. ὁ ἐν¹¹ τοῖς β. Edd. ὁ ἐν τοῖς β. δ. (?) I.¹² πλουτεῖς omnes. πλουτήσεις Edd.¹³ ὅρα] καὶ ὅρα I.K. Sav. cet.¹⁴ ἂν om. I.¹⁵ ἐπὶ τ. γ. φησὶν] Sic omnes.¹⁶ φησὶν ἐπὶ γῆς Edd.¹⁷ αὐτοῦ ἔ. αὐτοῖς] Sic C.I. αὐτοῖς ἔ. αὐτοῦ Edd.¹⁸ ποιήσει ὧν ἔ. π.] ὧν ἔ. π. ποιήσει K. ποιήσει ὧν ἔ. π. ποιήσει (sic) I. ¹⁹ ῥδύ-
 νεται I.

ζεται ὁ δεσπότης. Εἰ γὰρ ὁ οἰκέτης τοσαῦτα δύναται, πόσῳ ἤ μᾶλλον ὁ κρατῶν αὐτοῦ; Εἰ δέ τις ἀφείδῃ τὴν δεσποτικὴν ὑπερησείαν, φροντίζοι τῆς αὐτοῦ γυναικὸς καὶ τοῦ παιδίου καὶ τοῦ οἰκέτου, καὶ βούλοιο πλουτεῖν καὶ ἀποτίθασθαι ἐκεῖ, ἢ κλέπτων, ἢ λυμαινόμενος τοῖς δεσποτικοῖς, ταχέως καὶ ἑαυτὸν μετὰ τῶν χρημάτων προσαπώλεσε. Διὸ ταῦτα ἔχοντες τὰ ὑποδείγματα, παρακαλῶ, μὴ φροντίζωμεν τῶν ἡμετέρων, ἵνα φροντίζωμεν αὐτῶν καταφρονῶμεν αὐτῶν, ἵνα κτησώμεθα αὐτά. Ἄν ἡμεῖς αὐτῶν καταφρονήσωμεν, αὐτὸς αὐτῶν ἐπιμελήσεται· ἂν ἡμεῖς ἐπιμελησώμεθα αὐτῶν, ὁ θεὸς αὐτῶν καταφρονήσει. Εἰ ἐν τοῖς τοῦ θεοῦ κάμνομεν, μὴ ἐν τοῖς ἡμετέροις, μᾶλλον δὲ ἐν τοῖς ἡμέτεροις· τὰ γὰρ αὐτοῦ ἡμέτερα· οὐ λέγω οὐρανὸν, οὐ λέγω γῆν, οὐ λέγω τὰ ἐν τῷ κόσμῳ· ταῦτα γὰρ αὐτοῦ ἀνάξια, Β ταῦτα οὐχ ἡμῶν μόνον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπίστων· ἀλλὰ τί λέγω; δόξαν, βασιλείαν· ταῦτα καὶ αὐτοῦ, καὶ ἡμέτερα δι' αὐτόν. Πῶς; “Εἰ συναπεθάνομεν, φησὶ, καὶ συζήσομεν· εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν.” Συγκληρονόμοι ἐγενόμεθα, καὶ ἀδελφοὶ λεγόμεθα· τί ἡμεῖς ἑαυτοὺς κάτω καταγόμεν, αὐτοῦ ἡμᾶς ἄνω καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔλκοντος; Μέχρι πότε πενιχροὶ, μέχρι πότε πτωχοί; Οὐρανὸς πρόκειται, καὶ ἡμεῖς περὶ τὴν γῆν στρεφόμεθα· οὐρανοῦ βασιλεία, καὶ ἡμεῖς τὴν ἐνθάδε πενίαν αἰρούμεθα· ζωὴ ἀθάνατος, καὶ ἡμεῖς περὶ ξύλα καὶ λίθους καὶ ἀγροὺς δαπανώμεθα. Γενοῦ πλούσιος, τοῦτο καὶ γὰρ βούλομαι· πλεονέκτησον καὶ ἄρπασον· ἐνταῦθα οὐκ ἔστι μέμψις· ἐνταῦθα τὸ μὴ πλεονεκτῆσαι ἔγκλημα, ἐνταῦθα τὸ μὴ ἀρπάσαι κατηγορία. Τί δὴ τοῦτό ἐστιν; “Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, φησὶ, βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν.” Γενοῦ βίαιος ἐκεῖ, γενοῦ ἄρπαξ, οὐ μειοῦται τὸ ἀρπαζόμενον· οὐδὲ γὰρ μερίζεται ἡ ἀρετὴ· οὐ μειοῦται οὐδὲ ἡ εὐσέβεια, οὐδὲ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Τότε αὖξεται ἡ ἀρετὴ, ὅταν ἀρπάσῃς· τότε τὰ σωματικά μειοῦται, ὅταν ἀρπάσῃς· καὶ δῆλον ἐκείθεν. Ἔστωσαν ἐν πόλει μύριοι ἄνδρες· οὗτοι ἂν μὲν πάντες ἀρπάζωσι τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν δικαιοσύνην, ἐπλεόνασαν αὐτήν· ἐν γὰρ τοῖς μυρίοις γίνονται δίκαιοι· ἂν δὲ μὴ ἀρπάσωσιν, ἡλάττωσαν· οὐδαμῶς γὰρ φαίνεται. Ὅρας ὅτι ἐν τῷ ἀρπάζεσθαι πλεονεκτεῖ μᾶλλον τὰ

26 Matth. xi. 12.

ἢ καὶ accessit ex C.I. ἢ παρακαλῶ ante ταῦτα transp. K. Statim μὴ om. idem. αὐτῶν omnes. ἑαυτῶν Edd. καταφρ. αὐτῶν om. C. εἰ om. K. Sav. cet. Mox κάμνομεν I.K. Sav. cet. τῷ accessit ex omnibus. μόνων I. τί λ.] τίνα λ. αὐτοῦ K. Sav. cet. καταγόμεν] τάττομεν K. πλούσιος] + ἐν τοῖς πνευματικοῖς ex corr. rec. K. γενοῦ πλ. post βούλομαι transp. idem. ἔστι] ἔτι K. τῶν οὐρανῶν, φ. pro φ. τῶν οὐρανῶν omnes. μειοῦνται C. πλεονάζει I. Post ἀγαθὰ add. ἐκεῖ idem.

ἀγαθὰ ταῦτα δὲ ἐν τῷ ἀρπάζεσθαι μειοῦται μᾶλλον; Μὴ τοί-
 νυν τῇ πενίᾳ προσκαθεζόμεθα, ἀλλὰ τὸν πλοῦτον ἐλώμεθα.
 Πλοῦτος θεοῦ ἐστὶ τὸ πολλοὺς εἶναι τοὺς ἀπολαύοντας τῆς
 E βασιλείας. ²⁷“Ὁ πλουτῶν, φησὶν, εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας
 τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.” Αὐξήσον αὐτοῦ τὴν οὐσίαν·
 ἡ αὖξεις δὲ, ἂν ἀρπάσης, ἂν πλεονεκτήσης, ἂν βιάσῃ. Βίας ὄντως
 χρεῖα· τί δήποτε; ὅτι πολλοὶ οἱ κωλύοντες, γυναῖκες, παῖδες,
 φροντίδες, τὰ κοσμικὰ πράγματα, μετὰ τούτων δαίμονες, καὶ
 αὐτὸς ὁ τῶν δαιμόνων ἀρχηγέτης ὁ διάβολος. Δεῖ τοίνυν βίας,
 δεῖ καρτερίας. Ὁ βιαζόμενος ἐν πόνοις ἐστί. Πῶς πάντα ὑπο-
 μένει; ἴπῳ καὶ πρὸς ἀνάγκην ἴσταται; πῶς σχεδὸν τοῖς ἀδυνά-
 F τοις ἐπιχειρεῖ; Εἰ τοίνυν οἱ μὲν βιαζόμενοι τοιοῦτοι, ἡμεῖς δὲ
 οὐδὲ τοῖς δυνατοῖς ἐπιχειροῦμεν, πότε ἐπιτευξόμεθα; πότε ἀπο-
 λαυσόμεθα τῶν σπουδαζομένων; “Βιασται, φησὶν, ἀρπάζουσι
 τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.” Βίας χρεῖα καὶ ἀρπαγῆς· οὐ γὰρ (380)
 727 ἀπλῶς πρόκειται, οὐδὲ ἐξ ἐτοίμου. Ὁ ἀρπάζων διαπαντὸς νήφει,
 διεγύγεται, φροντίζει καὶ μεριμνᾷ, ὥστε εὐκαίρως ἐπιθέσθαι
 τῇ ἀρπαγῇ. Οὐχ ὁρᾶτε ἐν τοῖς πολέμοις, ὅτι ὁ βάρπασαι βου-
 λόμενος δι’ ὅλης τῆς νυκτὸς ἀγρυπνεῖ, δι’ ὅλης ὤπλισται; Εἰ
 τοίνυν ἡ τὰ βιωτικὰ ἀρπάζοντες, καὶ νύκτα ἀγρυπνοῦσι, καὶ
 ὀπλίζονται, πῶς τὰ τούτων μείζονος δεόμενα ἰσπουδῆς, τὰ
 πνευματικὰ ἀρπάσαι βουλόμενοι, καὶ ἐν ἡμέρᾳ καθεύδομεν καὶ
 ῥέγγομεν, καὶ αἰεὶ ἄοπλοι καὶ γυμνοὶ διατελοῦμεν; Ὁ γὰρ ἐν
 B ἁμαρτίαις στρεφόμενος, ἄοπλός ἐστι καὶ γυμνός, ὥσπερ ὁ ἐν δι-
 καιοσύνῃ ὤπλισται. Οὐκ ἐλεημοσύνη περιφράττομεν ἑαυτοὺς,
 οὐ τὰς ἀναπτομένας λαμπάδας ἑαυτοῖς εὐτρεπίζομεν, οὐ ἱσχυ-
 ραττόμεθα, οὐ τὴν ὁδὸν μανθάνομεν τὴν ἐκεῖ φέρουσιν, οὐ νή-
 φομεν, οὐ διεγυγέρμεθα διὰ τοῦτο ἀρπάσαι οὐδὲν δυνάμεθα.
 Εἴ τις βασιλείᾳ ἐπιθέσθαι βούλοιο, οὐχὶ θανάτους μυρίους
 ἑαυτῷ ἢ προτιθήσι πρότερον; οὐχὶ συμφραξάμενος, οὐχὶ μελε-
 τήσας ἢ τὴν τέχνην τὴν πολεμικὴν; οὐχὶ πάντα ὑπὲρ τούτου
 πράττει, καὶ οὕτως ὁρμᾷ πρὸς τὴν ἐπίθεσιν; Ἄλλ’ οὐχ ἡμεῖς
 C οὕτως, ἀλλὰ καθεύδοντες ἀρπάζειν βουλόμεθα· τοιγάρτοι διὰ
 τοῦτο κεναῖς ἄπιμεν χερσίν. Οὐχ ὁρᾷς τοὺς ἀρπάζοντας, πῶς
 φεύγουσι, πῶς τρέχουσι, πῶς διατέμνουσιν ἅπαντα; Δρόμου

27 Rom. x. 12.

^e αἰξίς C. αὖξεις I. αὐξήσεις Edd. ^f πῶς om. C.K. Sav. cet. καὶ om. K.
^g ἀρπάξαι C.I. ^h τὰ] οἱ τὰ K. Sav. cet. ⁱ τῆς σπουδῆς Edd. τῆς deest
 in omnibus. ^k ὤπλισμένος K. Sav. cet. ^l συμφραττόμεθα] + εἰπέ μοι C.I.
 + ὀπλοῖς πνευματικοῖς K. Sav. cet. Neutrum habent Veron. Vet. ^m προ-
 τιθήσι] Sic C.I. προστιθήσι Veron. ὑποτιθήσι K. Sav. cet. ⁿ τὴν τέχνην
 accessit ex omnibus. Mox πρὸς om. C.

χρεία· εὐθέως γάρ σου κατατρέχει ὁ διάβολος, καὶ τοῖς ἔμπροσθεν
 κελεύει κατασχεῖν. Ἀλλ' εἰς ἰσχυρὸς, εἰς ἡς διεγνηγερμένος, τὸν
 μὲν ἐλακτισας, τὸν δὲ ἀπώσω, πάντας διέφυγες ὡς πτηνός. Κἂν
 ἀπέλθῃς λοιπὸν ἐντεῦθεν, ὁ ἂν τὴν ἀγορὰν υπερβῇς, Ἦ καὶ τὸν πο-
 λὺν θόρυβον, ὅπερ ἐστὶν ὁ βίος, καὶ πρὸς τὰ μετέωρα τούτων
 ἔλθῃς, ὅπερ ἐστὶν ὁ μέλλων αἰὼν· καθάπερ Ἦ γὰρ ἐν ἐρημίᾳ,
 οὐδεὶς θόρυβος, οὐδεὶς ὁ ἐνοχλῶν, οὐδεὶς ὁ κατέχων· ἀνεπαύσω. D
 Ὀλίγου δεῖ τόπου μετὰ τὴν ἀρπαγὴν, ὥστε μὴ ἀφαιρεθῆναι τὸ
 ληφθέν· ἂν τρέχωμεν, ἂν μηδὲν ὁρώμεν τῶν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν
 κειμένων, ἂν μηδὲν ἕτερον φροντίζωμεν, ἀλλ' ὥστε τοὺς κωλύον-
 τας διαδρᾶναι, δυνησόμεθα τὰ ἱρπαγέντα κατέχειν μετὰ ἀσφα-
 λείας. Ἦρπασας τὴν σωφροσύνην; μὴ μείνῃς, φεῦγε, πόρρω
 γενοῦ τοῦ διαβόλου· ἂν ἴδῃ, ὅτι οὐκέτι δύναται καταλαβεῖν, οὐδὲ
 διώξει. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅταν τοὺς ἀρπάσαντάς τι μηκέτι βλέ- E
 πωμεν, ὡς ἀπαγορεύσαντες, ὡς αὐτοὶ κατατρέχομεν, οὔτε ἐτέ-
 ροις παρακελεύόμεθα κατέχειν, ἀλλ' ἀφίεμεν ἀπελθόντας. Οὕτω
 καὶ σὺ δράμε σφοδρῶς παρὰ τὴν ἀρχήν. Ὡς ὅταν πόρρω γένη
 τοῦ διαβόλου, οὐδὲ ἐπιχειρήσει λοιπὸν, ἀλλ' ἔσῃ ἐν ἀσφαλείᾳ,
 τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύων τῶν ἀπορρήτων· ὧν γένοιτο πάντας
 ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ
 πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσ- F
 κύνησις, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ὁ ἂν] κἂν K. Sav. cet. Ἦ καὶ] κἂν K. ἡ αἰὼν] + ἀνεπαύσω K. Ἦ γὰρ
 om. C.K. Post ἐρημίᾳ add. γέγονας ἐνθα K. ὁ om. I. ἀνεπαύσω]
 Sic C. I. Veron. conquiesces Vet. ἀνηπάσω Sav. cet. ἀνεπαύσω om. K.
 ὅταν] ποιούμεν· ὅταν γὰρ K. ὡς οὔτε K. οὐδ' I. Mox οὐδ' ἐτέροις K.
 ἀφίεμεν I. Post ἀπελθόντας add. μένειν K. Sav. cet. Ἦ καὶ ὅταν I. K.
 ἀπορρήτων] + μετ' (μετὰ K.) ἀδείας K. Sav. cet. Mox καὶ προσκύνησις om.
 I. Vet.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ.

A

ΛΟΓΟΣ Α.

- ¹Παῦλος δούλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ^aκατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν, ^bἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰώνων, ἐφάνέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίους τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι, ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν, χάρις ^cκαὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.
- B

ΤῶΝ Παύλῳ συνόντων δόκιμος οὗτος ^dἦν· ^eοὐκ ἂν οὖν αὐτῷ τὴν νῆσον ὀλόκληρον ἐπέτρεψεν, οὐκ ἂν τὰ ἐλλειφθέντα ἀναπληρῶσαι προσέταξεν· ²“Ἰνα γὰρ, φησὶ, τὰ ἑλείποντα ἐπιδιορθώσῃ” ³καὶ τοσούτων ἐπισκόπων κρίσιν ἐπέτρεψεν, εἰ μὴ σφόδρα ἐθάρρει ^bτὰνδρί. Φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ νέον εἶναι, διὰ τὸ τέκνῳ αὐτῷ γράφειν· πλὴν ἀλλ' οὕτω τοῦτο δῆλον ἀπὸ τούτου. Οἶμαι δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς Πράξεσιν εἶναι μνεῖαν. Τάχα καὶ C Κορίνθιος ἦν, εἰ μὴ τις ἕτερος ἦν ὁμώνυμος αὐτῷ. Καὶ ³Ζηναῖ

¹ CAP. I. v. 1—4.

² Tit. i. 5.

³ Ibid. iii. 13.

CODICES C.D.K.L.M. ^a A κατὰ πίστιν usque ad finem loci S.S. omnia desunt in K.L.M. ^b ἐπ' ἐλπίδι om. D. ^c καὶ] ἔλεος D. ^d ἦν] + σφόδρα K.L.M. ^e οὐκ ἂν οὖν] Sic C.D. Cat. Veron. Vet. εἰ μὴ γὰρ ἦν δόκιμος, οὐκ ἂν K.L.M. Sav. cet. ^f ἐπιδιορθώσῃ D. Cat. ^g καὶ] οὐκ ἂν K.L.M. Sav. cet. ^h τῷ ἀνδρὶ C.D. ⁱ τὸ] τοῦτο C. Statim τέκνον αὐτῷ γρ. D. Cat. τέκνον αὐτὸν λέγειν K.L.M. Sav. cet.

μὲν καλεῖ πρὸς ἑαυτὸν, καὶ Ἀπολλῶ πεμφθῆναι βούλεται, τοῦτον δὲ οὐ· καὶ γὰρ ἐναντίον τοῦ αὐτοκράτορος μείζονα τούτοις ^κἐμαρτύρει τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν ἀρετὴν. Δοκοῦσι δὲ μοι χρονοὶ εἶναι μέσοι τινές, καὶ ἐν ἀδείᾳ ὁ Παῦλος ὧν γράφει ταῦτα· οὐδὲν γὰρ περὶ πειρασμῶν φησι, συνεχῶς δὲ περιστρέφει τοῦ θεοῦ τὴν χάριν καὶ ἄνω καὶ κάτω, ἱκανὴν οὖσαν παράκλησιν τοῖς πεπιστευκόσι πρὸς ἀρετὴν. Τὸ γὰρ μαθεῖν τίνων μὲν ἦσαν ἄξιοι, πρὸς ^μτί δὲ μετέστησαν, καὶ ταῦτα χάριτι, καὶ τίνων ⁷³⁰ ἡξιώνται, οὐ μικρὰ προτροπή. Ἀποτείνεται δὲ καὶ πρὸς Ἰουδαίους. Εἰ ^δδε ὁλόκληρον τὸ ἔθνος ὑβρίζει, μὴ θαυμάσης· καὶ ἐπὶ Γαλατῶν γὰρ αὐτὸ ποιεῖ, λέγων· ⁴“Ὡ ἀνόητοι Γαλάται·” οὐχ ὑβριστικοῦ δὲ τοῦτο ἦθους, ἀλλ’ ἐρωτικού. Εἰ μὲν γὰρ τῶν αὐτοῦ ἕνεκεν ταῦτα ἐποίει, ^οεἰκότως τις αὐτῷ ἐπεμέμψατο· εἰ δὲ πεπυρωμένοις καὶ ζέων ^ρὑπὲρ τοῦ κηρύγματος, οὐχ ὑβριστικῶς αὐτὸ ἐποίει. Καὶ ὁ Χριστὸς δὲ ^μμυρία ἐλοιδορεῖτο τοῖς γραμματεῦσι καὶ Φαρισαίοις, ἀλλ’ οὐκ αὐτοῦ ἕνεκεν, ἀλλ’ ὅτι τοὺς B (382) ἄλλους ἅπαντας ^αἀπόλλυον. Βραχείαν δὲ ^πποιεῖ τὴν ἐπιστολὴν, εἰκότως· καὶ τοῦτο δὲ τῆς ἀρετῆς ^ττοῦ Τίτου τεκμήριον ἦν, τὸ μὴ δέισθαι λόγων πολλῶν, ἀλλ’ ὥσπερ τινὸς ὑπομνήσεως. Αὕτη δὲ μοι δοκεῖ τῆς πρὸς Τιμόθεον εἶναι ^{νεαρωτέρα} ἢ ἐπιστολή. Ἐκεῖνην μὲν γὰρ πρὸς τῷ ^ντέλει ὧν ἔγραφε, ἐνταῦθα δὲ ἀφετος ὧν καὶ λελυμένος· τὸ γὰρ, ⁵“Κέκρικα παραχειμάσαι ἐν Νικοπόλει,” τεκμήριον ἦν τοῦ μηδέπω ἐν δεσμοῖς εἶναι· ἐκεῖ δὲ συνεχῶς ἑαυτὸν δέσμιον καλεῖ.

Τί οὖν φησι; “Παῦλος δούλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ C Χριστοῦ, κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ.” Ὅρας πῶς ἀδιαφόρως ^ααὐτὰ τίθισι, ποτὲ μὲν ἑαυτὸν τοῦ θεοῦ δούλον λέγων, τοῦ δὲ Χριστοῦ ἀπόστολον, ποτὲ δὲ τοῦ Χριστοῦ δούλον, “Παῦλος δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ;” οὕτως οὐδεμίαν οἶδε διαφορὰν μεταξὺ πατρὸς καὶ υἱοῦ. “Κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν ^θθεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ’ εὐσέβειαν, ἐπ’ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.” “Κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ.” ^δ“Ὅτι ἐπίστευσας, ἢ ὅτι ἐπιστεύθης; D

4 Gal. iii. 1.

5 Tit. iii. 12.

^κ τὴν ἀνδ. (ἀνδρίαν οἰνnes) μαρτυρεῖ hoc ord. C. ¹ ὁ accessit ex C.D.K.L. ^μ τί] τίνα C.D. Vet. ^ν δέ] + καὶ Edd. καὶ om. D.K.L.M. ^ο εἰκότως] + ἄν ex corr. rec. M. Mox ἐμέμψατο D.K. Cat. ^ρ ὑπὲρ] ὑπὸ K. ^σ μυριάκις C. ^τ οὐκ αὐτοῦ] Sic C.D. Cat. οὐχὶ αὐτῶν K. οὐχὶ αὐτοῦ L. οὐχ αὐτοῦ Edd. ^α ἀπολλύν Cat. ἀπόλλυσιν Veron. ^π ἐποίει C. ^ν καὶ om. K. ^τ τοῦ om. C. Mox ἦν om. idem. ^{νεαρωτέρα} [προτέρα K.L.M. Sav. cet. Statim ἢ ἐπιστολὴ D.K.L.M. ἐπιστολὴ Cat. ἐπιστολῆς Edd. ^ν τέλει] + ἐν δεσμοῖς Sav. cet. repugnantibus omnibus. ² ταῦτα D. Cat. ^α τοῦ θ. Edd. τοῦ deest in omnibus. ^δ ὅτι] ἀντὶ τοῦ ὅτι K.L.M. Statim ἐπίστευσας et ἐπιστεύθην D.

Οἶμαι αὐτὸν λέγειν, ^εὅτι αὐτὸς ^δἐπιστεύθη τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ θεοῦ. Τουτέστιν, οὐκ ἀπὸ κατορθωμάτων, οὐδὲ ἀπὸ πόνων καὶ ἰδρώτων τὸ ἀξίωμα ἔλαβον, ἀλλὰ τὸ πᾶν τῆς τοῦ πιστεύσαντος εὐεργεσίας ἐγένετο. Εἶτα, ἵνα μὴ ἄλογος ἡ χάρις ^εγένηται· οὔτε γὰρ τὸ πᾶν αὐτοῦ· ἐπεὶ διὰ τί μὴ καὶ ἐτέροις ἐνεπίστευσε; διὰ τοῦτο ἐπήγαγε, “^εκαὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ’ εὐσέβειαν.” Ἀπὸ ^ηταύτης ἐπιστεύθη, μᾶλλον δὲ καὶ ^ιτούτο ἐπιστεύθη ἐκ τῆς αὐτοῦ χάριτος· ^κκαὶ γὰρ καὶ τούτου αὐτὸς αἷτιος. Διὰ τοῦτο ^λγὰρ καὶ αὐτός ^μφησιν ὁ Χριστός· “^οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέσασθε, ἀλλ’ ἐγὼ ^πὑμᾶς ἐξελεξάμην” καὶ πάλιν “αὐτὸς οὗτος ὁ μακάριος ἐτέρωθι γράφων φησὶν· “^ρΕπίγνωσμαι, καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην” καὶ πάλιν, “^ρΕἰ καταλάβω, ἐφ’ ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.” ^σΠρότερον ἐπεγνώσθημεν, καὶ ὕστερον ἐπέγνωμεν· πρότερον κατελήφθημεν, καὶ τότε κατελάβομεν· πρότερον ἐκλήθημεν, καὶ τότε ὑπηκούσαμεν. ^τΤῷ δὲ, “κατὰ πίστιν,” εἰπεῖν τὸ πᾶν ἐκείνοις λογίζε-
Fται, ὅτι δι’ ἐκείνους εἰμι ἀπόστολος, ^θοὐχὶ ὡς ἄγιος, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς· ὅπερ καὶ ἀλλαχοῦ λέγει· ^ι“Πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν, εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς.” “Καὶ ἐπίγνωσιν, ^κφησιν, ἀληθείας τῆς κατ’ εὐσέβειαν.” “^λἜστι ^μγὰρ ἀλήθεια πραγμάτων,
731 ἀλλ’ οὐ κατ’ εὐσέβειαν· οἷον τὸ εἰδέναι ^ντὰ γεωργικά, τὸ εἰδέναι τέχνας, ἀληθῶς ἐστιν εἰδέναι· ἀλλ’ αὕτη κατ’ εὐσέβειαν ἡ ἀλήθεια. ^ξἩ τὸ, “κατὰ πίστιν,” ὅτι ἐπίστευσαν καθάπερ οἱ λοιποὶ ἐκλεκτοί, ^οοἱ καὶ ἐπέγνωσαν τὴν ἀλήθειαν. Ἀπὸ πίστεως ἄρα ἡ ἐπίγνωσις, οὐκ ἀπὸ λογισμῶν. “^πἘπ’ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.” Εἶπε τὴν παρούσαν, τὴν ἐν τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ· λέγει καὶ τὴν μέλλουσαν, καὶ ἔπαθλα τίθησιν ἡμῖν ὑπὲρ ὧν ἡμᾶς εὐργέτησεν· ^ρἘπειδὴ ἐπιστεύσαμεν καὶ ἀπηλλάγημεν τῆς πλάνης,
B στεφανοῦν ἡμᾶς βούλεται. “Ορα πῶς γέμει τὸ προοίμιον τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ· καὶ ὅλη δι’ ὅλης ἡ ἐπιστολὴ αὕτη μάλιστα τοιαύτη τυγχάνει, καὶ αὐτὸν τὸν ἅγιον ἐκείνον ^σδιανιστῶσα

^ε Joan. xv. 16. ^ι Cor. xiii. 12. Philipp. iii. 12.

⁷ ^ι Cor. iii. 21, 22.

^ε ὅτι] καὶ ὅτι K.L.M. ὅτι—τοῦ θεοῦ] κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ C. ^δ ἐπι-
 στεύθη D. τοὺς om. idem. ^ε γένηται] νομισθῇ K.L.M. Sav. cet. invita
 Cat. feret Vet. ^ζ οὐδὲ C.D. Mox ἐπίστευσε idem. ^η καὶ] τὸ καὶ
 K.L.M. Sav. cet. ^θ ταύτης] + φησιν idem. ^ι τοῦτο] τὸ D.K.L.M. in-
 vita Cat. Mox τοῦ θεοῦ pro αὐτοῦ D. ^κ καὶ—αἷτιος om. K. ^λ γὰρ om.
 K.L.M. διὰ τ. γὰρ καὶ om. D. ^μ φ. ὁ Χρ.] Sic C.D. Cat. ὁ Χρ. λέγει
 K.L.M. ὁ Χρ. φ. Edd. ^ν ἐξ. ὑμᾶς inverso ord. D.K. Cat. ^ο αὐτός] καὶ
 αὐτὸς C.D. ^π εἰ] + καὶ D. Mox ἐφ’ ᾧ K.L. ^ρ Vid. Annot. ^σ τῷ]
 τὸ C. Cat. ^ξ οὐχ K.L.M. Cat. οὐχὶ—λέγει om. C. ^τ φησιν om. D.
^θ γὰρ] + καὶ K. ^ι τὰ γ. et τέχνας transp. D. ^κ οἱ assumptum ex D. Vet.
^λ ἐπειδὴ] ἐπεὶ γὰρ K.L.M. ἐπειδὴ γὰρ C. Sav. cet. ^σ διανιστῶσα C.

μᾶλλον πρὸς τοὺς πόνους, καὶ τοὺς μαθητευομένους. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ^a ἡμᾶς ὠφελεῖ, ὥς τὸ ^b συνεχῶς μεμνησθαι τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ, ^c καὶ τῶν κοινῇ, καὶ τῶν ἰδίᾳ. Εἰ γὰρ φίλου εὐεργεσίας ἀνενεγκόντες, ἡ ῥῆμα προσηνὲς ἀκούσαντες ἡ πράγμα, ^d διαθερμαίνόμεθα, πολλῶ μᾶλλον, ὅταν ἴδωμεν πόσοις κινδύνους περιεπέσομεν, καὶ ἀπὸ πάντων ἡμᾶς ἐξείλετο ὁ θεὸς, προθυμότεροι ^e περὶ τὴν ὑπακοὴν ἐσόμεθα. “Καὶ ἐπίγνωσιν, ^f φησὶν, C ἀληθείας.” Ἀλήθειαν δὲ ἐνταῦθα πρὸς τὸν τύπον ^g φησί. Καὶ γὰρ ^h καὶ ἐκείνη ἐπίγνωσις ἦν, καὶ εὐσέβεια ἦν, ἀλλ’ οὐκ ἀληθείας, οὐ μὴν οὐδὲ ψεύδους, ἀλλὰ τύπων καὶ εἰκόνας. “Ἐπ’ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.” ^k Ἐκείνη ἐπ’ ἐλπίδι ζωῆς τῆς παρούσης. ^l “Ὁ γὰρ ποιήσας αὐτὰ, φησὶ, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.” ^m Ὁρᾷς πῶς ἐκ προοιμίων ἤδη δείκνυται τῆς χάριτος τὸ μέσον; Ἐκείνοι οὐκ ἐκλεκτοὶ, ἀλλ’ ἡμεῖς· εἰ γὰρ καὶ αὐτοὶ ἐλέγοντο ἐκλεκτοὶ, D ἀλλ’ οὐκέτι.

“Ἡν ἐπηγγείλατο, ⁿ φησὶν, ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰώνων.” Τουτέστιν, οὐ νῦν ἐκ μετανοίας, ἀλλ’ ἄνωθεν ταῦτα προώριστο. Πολλαχού τοῦτο τίθησιν, ὥς ὅταν λέγῃ, ^o “Ἀφωρισμένος εἰς ^p τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ” καὶ πάλιν, “Οὓς προέγνω, καὶ προώρισε” δεικνὺς τὴν εὐγένειαν τὴν ἡμετέραν, ὅτι ἡμᾶς οὐ νῦν, (383) ἀλλ’ ἄνωθεν ἡγάπησεν. Οὐ μικρὸν δὲ τοῦτο ^q τὸ ἄνωθεν ἡγαπῆσθαι καὶ ἐξ ἀρχῆς. “Ἡν ἐπηγγείλατο, φησὶν, ὁ ἀψευδὴς θεός.” E Εἰ ἀψευδὴς, πάντως ἔσται ὁ ἐπηγγείλατο. ^r εἰ ἀψευδὴς, οὐ δεῖ ἀμφιβάλλειν, ^s καὶ μετὰ θάνατον ἦ. “Ἡν ἐπηγγείλατο, φησὶν, ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰώνων.” Καὶ ἀπὸ τοῦ, “πρὸ χρόνων αἰώνων,” ^t τὸ ἀξιόπιστον δείκνυσιν. Οὐκ ἐπειδὴ Ἰουδαῖοι ^v νῦν οὐ προσῆλθον, φησὶ, διὰ τοῦτο ταῦτα, ἀλλ’ οὕτως ἄνωθεν ^w ἐτετύπωτο. Ἄκουε ^x γοῦν τί φησιν. “Ἐφάνερωσε δὲ καιροῖς F ἰδίους.” ^y Τίς οὖν ἡ ἀναβολή; Κηδεμονίας χάριν, καὶ τοῦ εὐκαίρως ποιῆσαι. ^z “Καιρὸς,” ^{aa} φησὶν ὁ προφήτης, “τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ.” Τὸ γὰρ, “ἰδίους,” ^{ab} τοῦτ’ ἔστι, τοῖς προσήκουσι,

8 Rom. x. 5.

9 Ibid. i. 1. viii. 29.

10 Psal. cxviii. 126.

^a ἡμᾶς om. K. ^b συνεχῶς] + μανθάνειν καὶ C. ^c καὶ τῶν] Sic omnes. τῶν τε Edd. ^d θερμαίνόμεθα K. ^e περὶ omnes. πρὸς Edd. ^f φησὶν om. D. ^g φησὶ] οὕτως εἶπεν K.L.M. Sav. cet. ἀλήθειαν—φησὶ om. C. ^h κακείνη D. ⁱ εἰκόνας D. Post εἰκόνας add. καλῶς εἶπεν K.L.M. Sav. cet. ^k ὅτι ἐκείνη ἐπ’ ἐλ. ἦν ζ. Sav. cet. ὅτι et ἦν om. D. Cat. Veron. Vet. ὅτι—(ζωῆς om. C. ^l ὅρα C. ^m φησὶν om. K.L.M. ⁿ τὸ om. L.M. ^o τὸ om. D. ^p εἰ—ἐπηγγείλατο om. C. ^q εἰ ἀψ. οὐ] ὁ ἀψ. καὶ οὐ Veron. Vet. ^r καὶ —ἦ.] καὶ μετὰ θάνατον. ἦ C. ^s ἦ om. Veron. ^t τοῦ] + εἰπεῖν K.L.M. Sav. cet. πρὸ om. Veron. καὶ ἀπὸ—αἰώνων om. C. ^u τὸ ἀ. δείκνυσιν] δείκνυσιν d. C. ^v νῦν—φησὶ] φησὶν, οὐ πρ. νῦν K.L.M. ^w τετύπωτο C.D. ^x γοῦν] γὰρ C.D. ἀκουε γ. τί φ.] δ καὶ δηλῶν ἐπάγει K.L.M. ^y τί K.L. ^z φησὶν] γὰρ, φησὶν C. ^{aa} τοῦτ’ ἔστι K.L.

τοῖς ὀφειλομένοις, τοῖς ἀρμόζουσιν. “Ἐφάνερωσε, ^bφησὶ, καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι, ὃ ἐπιστεύθη ἐγώ.”
 732 ^aτούτῃ, τὸ κήρυγμα. Τοῦτο γὰρ ^cτὰ πάντα εἶχε, τὸ εὐαγγέλιον, καὶ τὰ ἐνταῦθα καὶ τὰ μέλλοντα, τὴν ζωὴν, τὴν εὐσέβειαν, τὴν πίστιν, πάντα ὁμοῦ. “Ἐν κηρύγματι.” τούτῃ, φανερώς, μετὰ παρρησίας· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ, “ἐν κηρύγματι.”
 Ὡς περ γὰρ ὁ κήρυξ πάντων παρόντων ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττει, οὕτω καὶ ἡμεῖς κηρύττομεν, ὥστε μηδὲν προσθεῖναι, ἀλλ’ αὐτὰ ἃ ἠκούσαμεν εἰπεῖν. Ἡ γὰρ τοῦ κήρυκος ἀρετὴ ἐν τῷ πᾶσιν εἰ-
 B πεῖν ἐστὶ ^dκαὶ γεγωνὸς, οὐκ ἐν τῷ προσθεῖναι τινα καὶ ἀφελεῖν.
^eΕἰ τοίνυν κηρύττειν δεῖ, μετὰ παρρησίας ^fκηρύττειν δεῖ· ἐπεὶ οὐδὲ κηρύττειν ἐστί. Διὰ τοῦτο, ^gφησὶν, οὐκ εἶπεν ὁ Χριστὸς, εἶπατε ἐπὶ τῶν δωματίων, ἀλλὰ, ^h“Κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων,” καὶ ἀπὸ τοῦ τόπου, καὶ ἀπὸ τοῦ τρόπου τὸ ⁱγεγωνὸς παριστῶν. “Ὁ ἐπιστεύθη ἐγὼ κατ’ ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ.” Καὶ τὸ, “ἐπιστεύθη,” καὶ τὸ, “κατ’ ἐπιταγὴν,” τὸ ἀξιόπιστον δέκνυσιν· ὥστε μηδένα ἀναξιοπαθεῖν, μηδὲ ἀκκίζεσθαι, μηδὲ δυσχεραίνειν. Εἰ τοίνυν ^jἐπιταγὴ ἐστὶ, οὐκ εἰμὶ
 C κύριος· ἐπίταγμα γὰρ πληρῶ. Τῶν ^kγὰρ πρακτέων τὰ μὲν ἐφ’ ἡμῖν κεῖται, τὰ δὲ οὐκ ἐφ’ ἡμῖν· ἃ ^lμὲν ἐπιτάττων λέγει, ταῦτα οὐκ ἐφ’ ἡμῖν· ἅπερ δὲ ^mἐπιτρέπων, ταῦτα ἐφ’ ἡμῖν τυγχάνει. Οἶον ⁿτὸ, ^o“Ἐάν τις εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, μωρὲ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς,” τοῦτο ἐπίταγμα· ^pπάλιν, “Ὅταν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ῤγνῶς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἀπελθὼν διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἔλθων πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.” καὶ τοῦτο ἐπίταγμα, καὶ τὸν μὴ ποιήσαντα ἀνάγκη ὑπεύθυνον εἶναι
 D κολάσει. Ὅταν δὲ λέγῃ, ^q“Ἐὰν θέλῃς, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα,” καὶ πάλιν, “Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρεῖτω” οὐκ ἐτι ἐπίταγμά ἐστι· τὸν γὰρ ἀκροατὴν ποιεῖ κύριον τῶν λεχθέντων, καὶ τὴν αἵρεσιν αὐτῷ δίδωσι τῶν πρακτέων. Ταῦτα μὲν ^rγὰρ καὶ ποιῆσαι, καὶ μὴ ποιῆσαι ἐφ’ ἡμῖν· τὰ δὲ ἐπιτάγματα

11 Matth. x. 27.

12 Ibid. v. 22—24.

13 Ibid. xix. 21, 12.

^b φησὶ] δὲ, φησὶ C.D. . ^c τὰ om. C.D. ^d καὶ γεγωνὸς] Sic Cat. καὶ τὸ γεγωνὸς C. Veron. τὸ γεγωνὸς D.K.L.M. Sav. cet. ^e εἰ τοίνυν—παριστῶν om. Veron. in vitis libris et Vet. ^f κηρ. δεῖ] δεῖ κηρ. D. Statim ἐπελ—ιστὶ om. C. ^g φησὶν, οὐκ] οὐδὲ K.L.M. Sav. cet. ^h Vid. Annot. ⁱ ἐπιταγῆς Cat. ^j γὰρ om. C. Mox κεῖται om. Cat. ^k μὲν+γὰρ K.L.M. Sav. cet. Lacuna est in Veron. ^l προτρέπων D. ^m τὸ om. C. ⁿ πάλιν] καὶ πάλιν D. καὶ τὸ K.L.M. Sav. cet. ^p ῤγνῶς] ἐκεῖ μνησθῆς C. Mox ἐκεῖ om. idem. ^q εἰ εὐαν θέλῃς] εἰ θέλῃς D. Statim add. τέλειος εἶναι D. Vet. Sav. cet. ^r καὶ πάλιν om. C. ^s γὰρ] οὐν C.D.

οὐκ ἐφ' ἡμῖν, ἄλλ' ἀνάγκη ἢ ποιῆσαι, ἢ μὴ ποιήσαντα κολασθῆ-
 ναι. Τοῦτο οὖν ἴλεγει καὶ ὅταν λέγῃ, ¹⁴ “Ἀνάγκη γάρ μοι
 ἐπείκειται· οὐαὶ ¹⁵ δέ μοι ἐστὶν, εἰ μὴ εὐαγγελίζωμαι.” Σαφέ-
 στερον δὲ ἔρω αὐτὸ, ἵνα πᾶσι κατὰ δῆλον γένηται. Οἷον, ὁ τὴν Ε
 ἀρχὴν τῆς ἐκκλησίας ἐμπεπιστευμένος, καὶ τῇ τῆς ἐπισκοπῆς
 ἀξία τετιμημένος, ἂν μὴ διαγορεύῃ τῷ λαῷ τὰ πρακτέα, οὐκ
 ἀνεύθυνος ἔσται· ὁ μὲντοι λαϊκὸς οὐδεμίαν ἀνάγκην ἔχει τούτου.
 *Τί οὖν φησιν ὁ Παῦλος; ὅτι “κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος
 ἡμῶν” τοῦτο ποιῶ. Καὶ ὅρα τὰ ἐπίθετα πῶς πρὸς ὃ εἶπον
 ἀρμόζει. Ἀνωτέρω γὰρ εἰπὼν, “ὁ ἀψευδὴς θεός,” ἐνταυθα
 φησι, “κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ.” Εἰ τοίνυν
 σωτὴρ ἐστὶ, καὶ αὐτὸς ταῦτα ἐπέταξεν ἀπὸ τοῦ βούλεσθαι ¹⁶ σώ-
 ζεσθαι. Οὐ τοίνυν φιλαρχίας τὸ πρᾶγμά ἐστι· πίστις γάρ F
 ἐστὶ, καὶ ἐπιταγὴ ἐστὶ, ¹⁷ καὶ θεοῦ σωτῆρος. “Τίτω γνησίῳ
 τέκνῳ.” Ἔστι ¹⁸ γὰρ καὶ μὴ γνήσια εἶναι τέκνα, ὡς ἐκεῖνος περὶ
 οὗ φησιν ¹⁹ “Ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος, ἢ ⁷³³
 πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδορός, ἢ μέθυσος, τῷ τοιούτῳ
 μὴδὲ συνεσθίειν.” Ἰδοὺ ²⁰ καὶ τέκνον, καὶ οὐκ ἐστὶ γνήσιον τέκνον·
 τέκνον μὲν ἔστιν, ἐπειδὴ ἅπαξ ἐδέξατο τὴν χάριν, καὶ ἀνεγεν-
 νήθη· οὐ γνήσιον δὲ, ἐπειδὴ ἀνάξιον τοῦ πατρὸς ἐστὶν, ἐπειδὴ
 πρὸς ἕτερον αὐτομολεῖ τύραννον. Ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν φυσικῶν
 παίδων τὸ γνήσιον καὶ τὸ μὴ γνήσιον ἀπὸ τῆς ὠδινούσης ²¹ καὶ
 τοῦ σπείροντος ὀρίζεται· ἐνταυθα δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς
 (384) προαιρέσεως. Ἔστι γὰρ γνήσιον γενόμενον μὴ ²² μείναι γνήσιον· B
²³ ἔστιν οὐκ ὄντα γνήσιον γενέσθαι γνήσιον· οὐ γὰρ ἀνάγκη φύ-
 σεως ταῦτα κατακέκλεισται, ἀλλ' ἐξουσία προαιρέσεως· ὅθεν
 καὶ συνεχεῖς ἔχει τὰς ²⁴ μεταβάσεις. Ἦν Ὁνήσιμος τέκνον γνή-
 σιον, ἰάλλ' οὐκέτι γνήσιον ἦν· ²⁵ καὶ γὰρ ἄχρηστος ἐγένετο·
 ἀλλὰ πάλιν ἐγένετο ²⁶ γνήσιον τέκνον, ὡς καὶ αὐτὸν ²⁷ σπλάγχχνα
 καλεῖσθαι ἀποστολικά. “Τίτω γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πί-
 στιν.” ²⁸ Τί ἐστὶ, “κατὰ κοινὴν πίστιν;” Ἐπειδὴ εἶπε, τέκνον,
 P καὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἔλαβε τάξιν, πῶς καὶ ταύτην τὴν τιμὴν C

¹⁴ 1 Cor. ix. 16.¹⁵ Ibid. v. 11.¹⁶ Philem. 12.

¹⁷ ἄλλ' ἀν.] ἀν. γὰρ C. Statim ἢ om. D. ¹⁸ λέγει] φησι D.K.L.M. invita Cat. ¹⁹ δέ] Sic D. Cat. γὰρ Edd. οὐαὶ—ἐστὶν om. C. Post μοι add. φησιν L. Mox εὐαγγελίζωμαι C.K.L.M. Cat. —ίσωμαι Edd. ²⁰ αὐτὸ ἐρῶ hoc ord. C.D. ²¹ ἔσται pro ἐστὶν C.D.K.L. ²² τί οὖν φ.] διὰ τοῦτο φ. καὶ K.L.M. Sav. cet. ²³ σώζειν D. ²⁴ καὶ assumtum ex K.L.M. Cat. Vet. καὶ σωτῆρος θεοῦ K.L.M. ²⁵ γὰρ om. C. ²⁶ καὶ τέκνον] κατ' ἐκεῖνον C. ²⁷ ἐστὶν] γὰρ K.L.M. ²⁸ τὸ assumtum ex D.K.L. Cat. ²⁹ ἢ] Sic C.D. Cat. καὶ Edd. ³⁰ μείναι] εἶναι K.L.M. ³¹ καὶ ἔσται D.K.L. Statim ὄντα pro ὄν omnes. ³² μεταβολὰς K.L.M. ³³ ἄλλ' οὐκέτι] ἀλλὰ καὶ οὐ K.L.M. Sav. cet. ³⁴ καὶ γὰρ] ἀλλὰ καὶ C. ³⁵ γνήσιος K. Statim οὕτως pro τέκνον K.L.M. Sav. cet. ³⁶ τί—πίστιν om. C.K.L.M. ³⁷ καὶ] +εἰς D. Mox τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ om. C. Cat. Vet. αὐτὸν pro αὐτοῦ D.

ἐλαττοῖ καὶ καταστέλλει, ἄκουσον. “Κατὰ ἰκοινὴν πίστιν,” ἐπήγαγε· τουτέστι, ἱκατὰ πίστιν οὐδὲν ἔχω σου πλέον· κοινὴ γάρ ἐστι, καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἐγὼ ἔτε ἐτέχθην καὶ σύ. Ἰτέκνον οὖν πόθεν αὐτὸν καλεῖ; Ἦτοι τὴν φιλοστοργίαν ἰμόνον δηλῶσαι θέλων, ἢ τὸ πρότερον εἶναι ἐν τῷ κηρύγματι, ἢ τὸ δι’ αὐτοῦ πεφωτισθαι. Διὰ τοῦτο καὶ τέκνα καὶ ἰαδελφοὺς καλεῖ· ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πίστεως ἐτέχθησαν, ἀδελφοί· ἐπειδὴ διὰ τῶν D ἐκείνου χειρῶν, τέκνα. Τῷ οὖν, “κατὰ ἰκοινὴν πίστιν,” τὴν ἀδελφότητα ἠνίξατο. “ἸΧάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.” ἸΕπειδὴ εἶπε, τέκνον, ἐπήγαγε, “ἀπὸ θεοῦ πατρὸς,” ὥστε ἀναστῆσαι αὐτοῦ τὴν διάνοιαν, καὶ μαθεῖν τίνος ἐστὶ τέκνον, καὶ ὅτι οὐ τῷ, “κοι- νὴν πίστιν,” εἶπεν μόνον, ἰαλλὰ τῷ ἐπαγαγεῖν, “πατρὸς ἡμῶν,” τὸ ὁμότιμον αὐτοῦ δείκνυσιν.

E ἰ“Ορα δὲ πῶς ἰα τοῖς μαθηταῖς καὶ τοῖς πολλοῖς ἐπέχεται, ταῦτα καὶ τῷ διδασκάλῳ· ὁμοίως γὰρ καὶ αὐτὸς δεῖται τῶν τοι- οῦτων εὐχῶν, καὶ πολλῷ μᾶλλον ἢ ἐκεῖνοι, ὅσῳ καὶ πλείονας ἔχθρας ἔχει, ὅσῳ πλείονας ἀνάγκας τοῦ προσκροῦναι τῷ θεῷ. Ἰ“Ὅσῳ γὰρ μέγα τὸ ἀξίωμα, τοσούτῳ μείζους καὶ οἱ κίνδυνοι τῷ τὴν ἰερωσύνην ἔχοντι· ἀρκεῖ γὰρ καὶ ἐν κατόρθωμα ἐπισκοπῆς ἀνενεγκεῖν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐν ἀμαρτήματι εἰς αὐτὴν ἐμβαλεῖν

F τὴν γέενναν. ἸἸνα γὰρ τὰ ἄλλα πάντα παρῶ τὰ καθ’ ἐκάστην ἡμέραν συμπύπτοντα, ἂν τύχη ποτέ τινα ἢ διὰ φιλίαν, ἢ δι’ ἄλ- λην ἰτινα αἰτίαν ἀνάξιον εἰς ἐπισκοπὴν ἰπαραγαγῶν, καὶ πόλεως ἐπιτρέψας μεγάλης ἀρχῆν, ὅρα πόσου πυρὸς ἑαυτὸν καθίστησιν ἔνοχον. Οὐ γὰρ τῶν ψυχῶν ἰτῶν ἀπολλυμένων μόνον· ἀπόλ- λυσι γὰρ αὐτάς, ἀνευλαβῆς ὦν· ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ὑπ’ ἐκεί-

734 νου πραττομένων αὐτὸς δώσει τὰς εὐθύνas. ἸΟ γὰρ ἐν τάξει ἰδιώτου ὦν ἀνευλαβῆς, πολλῷ μᾶλλον, ὅταν ἐπιλάβηται τῆς ἀρ- χῆς· ἀγαπητὸν γὰρ τὸν εὐλαβῆ μείναι τοιοῦτον ἰἐπιλαβόμενον τῆς ἀρχῆς. Καὶ γὰρ κενοδοξία τότε σφοδρότερον ἐπιτίθεται, καὶ χρημάτων ἔρως, καὶ αὐθάδεια, τῆς ἀρχῆς τὴν ἐξουσίαν παρε- χούσης, καὶ ἰπροσκρούσματα, καὶ ὕβρεις, καὶ λοιδορίαι, καὶ

ἰκοινὴν] + γὰρ K.L.M. Sav. cet. ἰκατὰ τὴν π. D. Cat. ἰτε om. C. ἰπόθεν οὖν αὐτὸν τ. καλεῖ alio ord. C. πόθεν οὖν τ. αὐτὸν κ. D. ἰμόνον om. D.K. ἰαδελφοὺς] + αὐτοὺς D. ἰκοινὴν] + εἰπεῖν Sav. cet. εἰπεῖν om. C.D. Cat. τῷ οὖν—ἠνίξατο om. Veron. ἰχάρις] + ἡμῖν Veron. + ὑμῖν K.M. ἰαλλὰ] + καὶ Edd. καὶ om. C.D.L.M. Statim ἐπάγειν C. ἰΗΘΙΚΟΝ. Περὶ διδασκάλων, ὁποῖους χρὴ εἶναι, καὶ ὅπως δεῖ τοῖς τοῖς ἀρ- χομένοις ὑποτάσσεσθαι, καὶ μὴ κατακρίνειν, εἰ σωματικὴν ἰδοῦν ἀνεῖν ἐπ’ αὐτοῦ. Veron. ἰὅσῳ] + καὶ Sav. cet. καὶ om. D. Veron. ἰτινα] τυγχόν K.L.M. ἰπαραγαγεῖν D.K.L.M. Mox ἐπιτρέψαι D.K.L. ἰτῶν om. C. ἰἐπι- λαμβανόμενον D. ἰπροσκρούματα L.

μυρία ἔτερα. *^Αν οὖν τις ἀνευλαβὴς ἦ, μᾶλλον ἔσται ἀνευλαβέ-
 στερος ^h τοιοῦτος γενόμενος. Ὅταν οὖν τοιοῦτον ἐπιστήσῃ
 ἄρχοντα, πάντων τῶν ἁμαρτανόμενων ὑπ' ἐκείνου, καὶ δήμεν
 ὁλοκλήρων ὑπεύθυνος ἔσται. Εἰ δὲ ὁ μίαν ψυχὴν σκανδαλίζων,
¹⁷ “ συμφέρει αὐτῷ ἵνα μύλος ὀνίκος κρεμασθῇ εἰς τὸν τράχηλον B
 αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης,” ^l ὁ τοσαύ-
 τας ψυχὰς σκανδαλίζων, πόλεις ὁλοκλήρους καὶ δήμεν καὶ μυ-
 ρίας ^k ψυχὰς, ἄνδρας, γυναῖκας, παῖδας, πολίτας, γεωργοὺς, τοὺς
 ἐν αὐτῇ τῇ πόλει, τοὺς ἐν ἐτέραις ταῖς ὑπ' ἐκείνην τὴν πόλιν, τί
 ὑποστήσεται; Κἂν γὰρ τριπλασίονα ^l ἔτερα εἴπῃς, οὐδὲν ἑρεῖς·
 τοσαύτης ἔσται ὑπεύθυνος κολάσεως καὶ τιμωρίας. “Ὡστε μά-
 λιστα οὗτος δεῖται τῆς χάριτος τοῦ ^m θεοῦ καὶ τῆς εἰρήνης· ἂν
 γὰρ μὴ μετὰ ταύτης ⁿ κυβερνᾷ τὸν λαὸν, πάντα οἷχεται καὶ C
 ἀπόλωλε, τῶν ^o αὐχένων αὐτῷ οὐκ ὄντων. Κἂν γὰρ ἔμπειρος ἦ
 τῆς κυβερνητικῆς, ἂν μὴ τοὺς οἰακας τούτους ἔχῃ, τὴν χάριν καὶ
 τὴν εἰρήνην τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ, ^p καταδύσει τὸ σκάφος καὶ τοὺς
 ἐμπλέοντας. Ὅθεν ^q ἐμοὶ θαυμάζειν ἔπεισι τοὺς ἐφιεμένους
 ὄγκου τοσούτου. Ἀθλίε ἄνθρωπε καὶ ταλαίπωρε, οὐχ ὅρας
 τίνος ἐφίεσαι; Κατὰ σταντὸν ἂν ἦς καὶ ^r ἀγνώως καὶ ἄσημος,
 κἂν μυρία ἁμαρτίας, ἀλλὰ μιᾶς ψυχῆς δώσεις λόγον, καὶ ταύτης
 εὐθύνας ὑφέξεις μόνον· ὅταν δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀχθῇς, ἐν- D
 νόησον ^s ὅσων ^t κεφαλῶν ὑπεύθυνος εἰ τιμωρίας. Ἀκούε γὰρ
 Παύλου λέγοντος· ¹⁸ “Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέι-
 κετε, ὅτι αὐτοὶ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον
 (385) ^a ἀποδώσαντες.” Ἀλλὰ τιμῆς ἐφίεσαι καὶ ἀρχῆς; Καὶ τίς ἡ
 ἡδονὴ ταύτης τῆς τιμῆς; οὐ γὰρ δὴ οὐδὲ τούτο ὀρώ· οὐ γάρ ἐστι
 δυνατόν ἄρχοντα εἶναι ἀληθῶς. Πῶς; Ὅτι ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κεῖται
 τῶν ἀρχομένων ^x τὸ ὑπακούειν. Καὶ εἴ τις ἀκριβῶς ἐξετάσειε
 τὸ πρᾶγμα, οὐκ ἐπὶ ἀρχὴν ἔρχεται ὁ τοιοῦτος, ἀλλὰ ^y δουλεῖ E
 μυρίοις δεσπόταις, ἐναντία καὶ ἐπιθυμοῦσι καὶ λέγουσιν. Ὅπερ
^z γὰρ ἐγκωμιάζει ἐκεῖνος, μέμφεται ἕτερος· ὅπερ ψέγει οὗτος,
 θαυμάζει ἄλλος. Τίνος οὖν ἀκούσαι χρῆ, τίνι πεισθῆναι; Οὐκ
^a ἔστι. Καὶ ὁ μὲν ἀργυρώνητος, κἂν ἐναντία ὁ δεσπότης ^b τῷ

17 Matth. xviii. 6.

18 Hebr. xiii. 17.

^h τοιοῦτος γ. om. C. ⁱ δ] + τὰς Edd. τὰς om. C. D. K. L. inclusum a Sav.
^k ψυχὰς] οἰκίας K. L. M. ^l ἔτερα] Sic D. ἔτερα ἂν C. Edebatur ἐτέραν.
^m θεοῦ] Χριστοῦ D. ⁿ κυβερνᾷ pro κυβερνῇ K. L. M. ^o αὐχένων] οἰακῶν
C. K. L. M. Sav. cet. Statim αὐτῶν C. D. ^p καταδύσεται τὸ σ. καὶ οἱ ἐμπλέ-
οντες C. ^q ἐμοὶ omnes. ἔμοιγε Edd. Mox ἔπεισι D. ^r ἀγνώστος C. D.
^s πόσων D. ^t κεφαλῶν] καὶ ἄλλων D. K. L. M. caput Vet. Mox τιμωρία
Veron. ^y ὑμῶν om. L. ^x ἀποδώσαντες omnes. δώσαντες Edd. ^z τὸ
ὑπ.] τοῦ ἀκούειν C. ^y δουλεῖ μ.] μ. δουλεῖ K. L. M. ^a γὰρ om. C.
Mox ἐκεῖνος omnes. Edebatur εἰς. ^a ἔστι] ἐν K. L. M. ^b τῷ δούλῳ]
αὐτῷ K. L. M. Sav. cet.

δούλῳ προστάξῃ, ^c κὰν δυσχεραίνει· σὺ δὲ, ἂν τοσούτων δεσπο-
 τῶν ἐναντία ἐπιταττόντων ἀλγήσῃς, καὶ τούτου δίδως δίκην, τὰ
 F πάντων ἐπὶ σὲ στόματα ἀνοίγων. Τοῦτο οὖν, εἰπέ μοι, τιμὴ;
 τοῦτο ἀρχή; τοῦτο ἐξουσία; Εἶπεν ὁ τὴν ἐπισκοπὴν ἔχων εἰς-
 ενεγκεῖν χρήματα· ἂν μὴ θέλῃ, οὐ μόνον οὐκ εἰσήνεγκεν, ἀλλὰ
 καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ δόξαι ^d ῥαθυμίας ἔνεκεν τοῦτο ποιεῖν, κατηγορεῖ
 735 τοῦ κελεύσαντος· κλέπτει, φησὶν, ἀρπάζει, καταπίνει τὰ τῶν
 πενήτων, κατεσθίει τὰ τῶν πτωχῶν. Παῦσαι λοιδορῶν· μέχρι
 τίνος ταῦτα φῆς; Οὐ βούλει εἰσενεγκεῖν; οὐδεὶς ὁ καταναγκά-
 ζων, οὐδεὶς ὁ βιαζόμενος· τί καὶ λοιδορῇ τῷ παραινούντι καὶ
 συμβουλευόντι; Ἄλλ' εἰς χρεῖαν τις κατέστη, καὶ οὐκ ᾤρεξε
 χεῖρα· μὴ δυνήθεις, ἧ καὶ ἐτέρωθι ἀσχοληθεῖς. Οὐδεμία συγ-
 γνώμη, ἀλλὰ πάλιν κατηγορίαι χείρους τῶν προτέρων. Τοῦτο
 B οὖν ἀρχή; καὶ ἀμύνεσθαι οὐκ ἔχει· σπλάγγχνα ^h γάρ ἐστιν ἴδια.
 Καὶ ὥσπερ τὸ σπλάγγχον, κὰν οἰδαίνει, ⁱ κὰν πόνον παρέχῃ καὶ
 τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ λοιπῷ σώματι, οὐ τολμῶμεν ἀμύνεσθαι, ^k οὐδὲ
 λαβόντες ξίφος διαρρηγνύομεν· οὕτω κὰν τῶν ἀρχομένων τις
 τοιοῦτος ᾖ, πόρους ἡμῖν παρέχων καὶ ἀθυμίας ἐκ τῶν κατηγοριῶν
 τούτων, οὐ τολμῶμεν ^l ἀμύνεσθαι· πόρρω γὰρ ταῦτα πατρικῆς
 διανοίας· ἀλλ' ἀνάγκη φέρειν τὸν πόνον, ἕως ἂν ἐκεῖνος ὑγιάνῃ
 καλῶς. Ὁ ἀργυρώντος οἰκέτης ἔχει τι ἔργον ^m ἐπιτεταγμένον,
 C κὰν τοῦτο ἀνύσῃ, λοιπὸν ἑαυτοῦ κύριος γίνεται· οὗτος δὲ παν-
 ταχοῦ περιέλεκεται, πολλὰ καὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν ἀπαιτεῖται· ἂν
 μὴ ⁿ εἰδῇ λέγειν, πολὺς ὁ γογγυσμός· ^o ἂν εἰδῇ λέγειν, πάλιν
 κατηγορίαι, κενόδοξός ἐστιν· ἂν μὴ νεκροὺς ^p ἀνιστᾷ, οὐδενός
 λόγου ἄξιος, φησὶν· ὁ δεῖνα εὐλαβής ἐστιν, οὗτος ^q δὲ οὐ. Ἄν
 ἀπολαύῃ συμμέτρου τροφῆς, πάλιν κατηγορίαι· ἔδει αὐτὸν ἀπηγ-
 χονίσθαι, φησὶν· ἂν ^r λουόμενον ἴδῃ τις, πολλὰι κατηγορίαι·
 ὅλως ^s οὐδὲ τὸν ἥλιον ὁρᾶν ὀφείλει, φησὶν. Εἰ δὲ τὰ αὐτὰ
 D πράττει, ἅπερ ἐγὼ, καὶ λούεται, καὶ ἐσθίει, καὶ πίνει, καὶ ἱμά-
 τια περιβέβληται, καὶ οἰκίας φροντίζει καὶ οἰκετῶν, τίνος ἔνεκεν
 ἐμοῦ ^t προέστηκεν; Ἄλλὰ καὶ οἰκέτας ἔχει, φησὶ, τοὺς διακο-
 νουμένους αὐτῷ, καὶ ἐπὶ ὄνου ὀχεῖται· ^u τίνος ἔνεκεν ἐμοῦ προέ-
 στηκεν; Ἄλλὰ τί, εἰπέ μοι; οὐκ ὀφείλει τὸν διακονούμενον,

^c κὰν] Sic C. οὐ D. καὶ Edd. ^d ῥαθυμίας] ῥαθυμείν K. ^e ἀναγκάζων C.
^f μὴ om. C. ^g οὖν] Sic D. γοῦν Edd. τοῦτο οὖν ἀρχή] καὶ ταῦτα ὑπομένει
 K.L.M. Statim ἀμύνεσθαι C.K.L.M. Sav. cet. ^h γάρ] + αὐτοῦ C.D.
ⁱ κὰν πόνον] καὶ πόρους D. Mox ἀμύνεσθαι K.L.M. ^k οὐδὲ] Sic omnes.
 οὐ γὰρ Edd. Mox οὕτως ἂν τις καὶ τῶν δ. τοιοῦτος ᾖ C. ^l ἀμύνεσθαι pro
 ἀμύνεσθαι C.D. Mox πνευματικῆς pro πατρικῆς D.K.L.M. ^m ἐπιταττό-
 μενον D. ⁿ ἴδῃ bis D. ^o ἂν] + δὲ Sav. cet. invitis libris. Lacuna est in
 Veron. ^p ἀνασταίῃ C. ^q δὲ om. C. ^r λελουμένον C. ^s οὐδὲ om. K.L.M.
^t ἐγὼ] καγὼ D. ^u προϊστάται C. ^v τίνος] + οὖν K.L.M. Sav. cet.

ἔχειν, ἀλλ' αὐτὸς τὸ πῦρ ἀνακαίειν, καὶ ὑδροφορεῖν, καὶ ξύλα διακλάν, καὶ εἰς ἀγορὰν ἐμβάλλειν; καὶ ^αοὐ σὴ τοῦτο αἰσχύνῃ γίνεταί; Καὶ ^βοἱ μὲν ἄγιοι ἐκείνοι ἄνδρες, οἱ ἀπόστολοι, τὸν τῷ λόγῳ προσκαρτεροῦντα οὐδὲ ^γδιακονία χηρῶν βούλονται προσανέχειν, ἀλλ' ἀνάξιον αὐτοῦ ^δτὸ πρᾶγμα εἶναι νομίζουσι· Εὐ σὺ δὲ αὐτὸν καὶ εἰς τὴν τῶν ^εοἰκετῶν ὑπηρεσίαν καθέλκεις τῶν σῶν; Διὰ τί ^ςταῦτα ἐπιτάττων οὐ παρέρχῃ σὺ, καὶ ταῦτα πληροῖς, εἰπέ μοι; οὐχὶ μείζονά ^ζσοι διακονεῖται ὑπηρεσίαν, ἢ σὺ τὰ σωματικά; δια τί ^ημὴ τὸν παῖδα πέμπεις τὸν σὸν πρὸς τὴν τούτου ὑπηρεσίαν; Ὁ Χριστὸς ἐνίψε τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν· ^θεὺς θεραπείαν ἂν παρασχῇς τῷ διδασκάλῳ, μέγα τι ποιεῖς; Ἀλλ' οὔτε σὺ βούλει παρασχεῖν, καὶ αὐτὸν κωλύεις. ^ιΤί οὖν; ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ζῆν ὀφείλει; Ἀλλ' οὐ βούλεται οὕτως ὁ θεός. ^κΤί οὖν; ^λοἱ ἀπόστολοι, φησὶν, ἐλευθέρους εἶχον δουλεύοντας; Βούλει καὶ τοῦτο ἀκοῦσαι, πῶς οἱ ἀπόστολοι διηγῶν; Ἀποδημίας ἐποι- οῦντο, καὶ ἄνδρες ἐλεύθεροι καὶ ἱγυναῖκες εὐγενεῖδες ὑπὲρ τῆς ἐκεί- 736 νων ἀναπαύσεως καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰς κεφαλὰς ὑπετίθεσαν τὰς ἑαυτῶν. Ἄκουε δὲ καὶ τοῦ μακαρίου τούτου παραινούντος καὶ λέγοντος· ^μ19 “Τοὺς ^νοὖν τοιοῦτους ἐντίμους ἔχετε· ^ξὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ μέχρι θανάτου ἠγγίσε, παραβουλευσάμενος τῇ (386) ψυχῇ, ἵνα ^οἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουργίας.” Ὅρας τί φησι; σὺ δὲ οὐδὲ λόγον προῖεσαι ὑπὲρ τοῦ πατρὸς τοῦ σου, μήτι γε κίνδυνον τοσοῦτον ἀναδέχῃ. Ἀλλὰ λούεσθαι, φησὶν, οὐ χρή. Διὰ τί, εἰπέ μοι; ^πποῦ τοῦτο κεκώ- ^ρλυνται; οὐδὲ γὰρ ὁ ῥύπος καλόν. Οὐδαμοῦ ταῦτα ὀρώμεν, οὔτε ἐγκαλούμενα, οὔτε θαυμαζόμενα. Ἀλλὰ ^ςῥγάρ ἐστίν ἅπερ ἐπέ- ταξε τὸν ἐπίσκοπον ἔχειν, ἀνέγκλητον εἶναι, σῶφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν· ταῦτα ἀπαιτεῖ ὁ ἀπόστολος, ταῦτα ^τκαὶ σὺ ἐπιζητεῖ παρὰ τοῦ ἄρχοντος, περαιτέρω δὲ μηδέν. Οὐκ εἰ τοῦ Παύλου ἀκριβέστερος, μᾶλλον δὲ οὐκ εἰ τοῦ πνεύματος ἀκριβέστερος. Ἄν ^θἢ πλήκτης, ἢ ^ικαὶ πάροινος, ἂν ὠμὸς καὶ

19 Philipp. ii. 29, 30.

^α οὐ σὴ] Sic C. δση D. πόση K.L.M. Sav. cet. πόσης (et mox αἰσχύνῃς) Veron. ^β οἱ—ἀνδρες] ἐκείνοι μὲν οἱ ἄνδρες C. ^γ διακονίαν D. Statim χειρῶν C. Veron. ^δ εἶναι τὸ πρ. hoc ord. K.L.M. Statim ἐνόμισαν D. ἀλλ' ἀνάξιον—νομίζουσι om. C. ^ε οἰκετῶν] ὑπηρετῶν C. ^ς ταῦτα] δ ταῦτα K.L.M. Sav. cet. Mox παρέχεις pro παρέρχῃ C. ^ζ σου C. ^η μὴ] + σὺ D. ^θ σὺ] + δὲ C. ^ι τί οὖν om. C. ^κ τί οὖν] ἀλλ' K.L.M. ^λ γ. εὐγενεῖδες] Sic D. γ. εὐγενεῖς C. γ. εὐγενεῖς K.L.M. εὐγενεῖς γ. Edd. ^μ οὖν om. C. Mox ἔχε K.L.M. ^ν ὅτι] καὶ πάλιν K.L.M. Sav. cet. Mox Χριστοῦ pro θεοῦ C. ^ξ ἀναπληρωθῇ D. πληρώσῃ K. Mox πρὸς ἐμέ D. ^ο ποῦ] τί C. ^π οὔτε ἐγκ. οὔτε] ἐγκ. οὐδὲ C.D. ^ρ γὰρ om. K.L.M. ^ς καὶ σὺ ἐπιζητεῖ] Sic C.D. Vet. χρῇ ἐπιζητεῖν Edd. ^τ καὶ om. C.D. Mox ἀνελείψ M.

ἀνλεῖς, ^κκατηγόρει· ἀνάξια ταῦτα τοῦ ἐπισκόπου· ἂν τρυφᾷ,
 C καὶ τοῦτο ἵκατηγορία· ἂν δὲ θεραπείη τὸ σῶμα ἵνα σοι διακονῇ,
 ἂν ἐπιμελῇται ἵνα σοι χρήσιμος ᾖ, ὑπὲρ τούτων ἑαυτὸν ἐγκα-
 λείσθαι δεῖ; Οὐκ οἶδας ὅτι ἀσθένεια σωματικὴ τῆς κατὰ ψυχὴν
 ἀσθενείας οὐχ ἡττον καὶ ἡμᾶς βλάπτει, καὶ τὴν ἐκκλησίαν;
 Διὰ τί διορθοῦται αὐτὴν ὁ Παῦλος γράφων ^{τῷ} Τιμοθέῳ,
²⁰ “Οἶνω ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου
 ἀσθενείας;” Εἰ μὲν γὰρ ψυχὴ μόνη τὴν ἀρετὴν ^{κατορθοῦμεν},
 D οὐκ ἔδει φροντίζειν τοῦ σώματος; τί ^ἡ δὲ ὅλως καὶ γεγόναμεν;
 εἰ δὲ πολλὴ τούτου ἡ συντέλεια, πῶς οὐκ ἐσχάτης ἐστὶν ^ἡ ἀνοίας
 ἀμελεῖν τούτου; Ἔστω γάρ τις ἀνὴρ ἐπισκοπῇ τετιμημένος, καὶ
 τοῦ κοινοῦ τῆς ἐκκλησίας τὴν προστασίαν ἐγκεχειρισμένος, καὶ
 τὰ μὲν ἄλλα ἔστω ἐνάρετος, καὶ πάντα ἔχων ἅπερ ἔχειν ^{ἂρ-}
 μότητι τὸν ἱερώμενον, διαπαντὸς δὲ τῇ κλίνῃ προσδεδέσθω ὑπὸ
 πολλῆς ἀρρωστίας· τί οὗτος ὄνῃσαι δυνήσεται; ποίαν ἀποδη-
 μίαν στείλασθαι; ποίας ἐπισκέψεις ποιήσασθαι; τί ἐπιπλή-
 E ξαι; τίνα νουθετῆσαι; Ταῦτα εἶπον, ^{ἵνα} εἰδῇτε μὴ ἀπλῶς
 ἐγκαλεῖν, ἵνα εἰδῇτε μᾶλλον ἀποδέχεσθαι, ἵνα καὶ εἴ τις ἐφίεται
 τῆς ἀρχῆς, τὰς νιφάδας τῶν κατηγοριῶν ὁρῶν, τὴν τοιαύτην ἐπι-
 θυμίαν ^{σβεन्नῇ}. Μέγας ^ἡ γὰρ ὄντως κίνδυνος, καὶ τῆς τοῦ θεοῦ
 δεόμενος χάριτος, καὶ τῆς εἰρήνης, ἣν ἐπεύχεσθε ἡμῖν εἶναι πολ-
 λὴν, καὶ ἡμεῖς ὑμῖν· ἵνα ἀμφοτέροι κατορθώσαντες τὴν ἀρετὴν,
 οὕτω τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
 F τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

737

ΛΟΓΟΣ Β.

¹Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορ-
 θώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι
 διαταξάμην· εἴ ^{ἂν} τις ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, ^ἡ τέκνα
 ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα.

B TOIΣ μὲν παλαιοῖς ἀνδράσιν ἅπας ὁ βίος ἦν ἐνεργὸς καὶ
 ἐναγώνιος· ἡμῖν δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ῥαθυμίας μεστός. Ἐκεῖνοι
 μὲν γὰρ ^ἡ ἔδεσαν ὅτι διὰ τοῦτο εἰς τὸν κόσμον παρήχθησαν, ἵνα
 τῷ παραγαγόντι κατὰ γνώμην ἐργάζωνται· ἡμεῖς δὲ ὡς διὰ

²⁰ 1 Tim. v. 23.

1 CAP. I. v. 5, 6.

^κκατηγόρει· ἀνάξια] κατηγορίας ἄξια C. ^τκατηγόρει D. ^ναὐτὸν Edd.
 αὐτῷ Codd. Statim ἐγκαλεῖν K.L.M. ^{τῷ} om. C. ^κκατορθοῦμεν M.
^νδε] δαι C. ^κἀπονοίας C. τούτου ἂμ. pro ἂμ. τούτου C.D. ^{ἂρ}ἀρμόττει
 omnes. ἀρμόζει Edd. ^ἡἵνα—ἐγκαλεῖν om. C.D. ^σσβεन्नῇ C.D.
^ἡγὰρ accessit ex omnibus. HOM. II. ^{ἂν}τις] + ἐστὶν D.K.L.M. Sav.
 cet. invita Cat. ^ἡτέκνα—ἀνυπότακτα om. K. ^ἡἔδεσαν D.

τοῦτο παραχθέντες, ἵνα ἐσθίωμεν καὶ πίνωμεν καὶ τρυφῶμεν, οὕτως οὐδενὸς τῶν πνευματικῶν λόγον ποιούμεθα. Οὐ περὶ τῶν ἀποστόλων λέγω μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦς. Ὅρᾳς γοῦν αὐτοὺς ^δπάντας διατρέχοντας, καὶ ὥσπερ τινὸς ἔργου τούτου ἐπιλημμένους, καὶ δι' ὅλου ἐν ξένῃ διατρίβοντας, ^εοὐκ ἔχοντας πόλιν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄκουσον ἱγὺν τοῦ μακαρίου τούτου τί φησι. "Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ." ^ςΚαθάπερ οἰκίαν μίαν τὴν οἰκουμένην διανειμάμενοι, οὕτως ἅπαντα διηκονοῦντο, καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ^ηἐπεμέλοντο, ὁ μὲν τοῦτο, ὁ δὲ ἐκεῖνο λαβὼν τὸ μέρος. "Τούτου ἱγὰρ χάριν, φησὶ, κατέλιπόν σε ἐν ^κτῇ Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ." Οὐκ ἐπιτακτικῶς αὐτῷ παραινεί τέως. "Ἰνα ἐπιδιορθώσῃ," φησὶν. Ὅρᾳς ψυχὴν φθόνου παντὸς καθάραν, πανταχοῦ τὸ τῶν μαθητευομένων ^δχρησίμων ζητοῦσαν, οὐκ ^ιἀκριβολογουμένην, εἴτε δι' αὐτοῦ, (387) εἴτε δι' ἑτέρου γένοιτο; Ἐνθα μὲν γὰρ ἦν κίνδυνος καὶ πολλὴ δυσκολία, αὐτὸς κατῴρθου παρών· ἃ δὲ τιμὴν μᾶλλον ἔφερεν ἢ ^μπόνον εἶχε, ταῦτα ἐπιτρέπει τῷ μαθητῇ, τῶν ἐπισκόπων λέγω τὰς χειροτονίας, καὶ τὰ ἄλλα ^ππάντα, ὅσα ἐδεῖτό τινος ἐπιδιορθώσεως, ὥς ἂν εἴποι τις, πλείονος καταρτισμοῦ. Τί λέγεις, εἰπέ μοι; τὰ σὰ ^ρπροσδιορθοῦται; καὶ οὐχ ἡγῇ τὸ πρᾶγμα αἰσχρὸν, οὐδὲ αἰσχύνῃ σοι ^ιφέρειν; Οὐδαμῶς· πρὸς γὰρ τὸ ^εκοινὸν κέρδος ὕρῳ μόνον. Ἔτε δι' ἐμοῦ, εἴτε δι' ἑτέρου γένοιτο, οὐδὲν ἐμοὶ διαφέρει. Οὕτω τὸν προεστῶτα χρὴ διακεῖσθαι, μὴ τὴν ἰδίαν τιμὴν ζητεῖν, ἀλλὰ τὸ κοινὴ συμφέρον. "Καὶ ^κκαταστήσης, φησὶ, κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους." Τοὺς ἐπισκόπους ἐνταυθὰ φησι, καθὼς ^ιἀλλαχοῦ ἡμῖν εἴρηται. "Ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην· εἴ τις ἀνέγκλητος." "Κατὰ πόλιν," φησὶν· οὐ γὰρ ἐβούλετο πᾶσαν τὴν νῆσον ἐπιτετράφθαι ἐνὶ, ἀλλ' ἕκαστον ἰδίαν ἔχειν φροντίδα καὶ μέριμναν· οὕτω γὰρ αὐτῷ τε εἶναι τὸν ^φπόνον κούφον, καὶ τοὺς ἀρχομένους πλείονος ^νἀπολαύσεσθαι τῆς ἐπιμελείας, εἴγε μὴ εἰς πολλῶν ἐκκλησιῶν προστασίαν ὁ διδάσκαλος ^ωπεριέλκοιτο, ἀλλὰ ^ςσχολάζοι μιᾷ μόνῃ, καὶ ταύτην κατακοσμοῖ. "Εἴ τις, φησὶν, ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, 738 τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα."

^δ πάντας] Sic C.D.K.L. Vet. πάντα Edd. ^ε οὐκ] ἄτε οὐκ K.L.M. Sav. cet. ^ς καθάπερ] + γὰρ D. ^η ἐπεμελούντο D.K.L.M. ^ι γὰρ om. K.L.M. ^κ τῇ om. C.K.L. ^ι ἀκριβολογούμενον D.K.L.M. ^μ πόνον] Sic C.D. Vet. ζῆλον Edd. ^π ἅπαντα D. ^ρ ὥς] ἢ ὥς K.L.M. Sav. cet. ^ρ ἐπιδιορθ. K.L.M. ^ι φέρον C. ^ι εἴτε] εἴτε δὲ C.M. Sav. cet. καὶ εἴτε Cat. ^κ καταστήσεις L. φησὶ om. K.L.M. ^ι ἀλλαχοῦ] πολλαχοῦ C. ^ν ἀπολαύειν C. ^ω περιέλκοιτο] Sic omnes. distraheretur Vet. περιέρχοντο Edd. ^ς σχολάζει C. Mox κατακοσμεῖ C.D.

Τίνος ἔνεκεν ^γκαὶ τὸν τοιοῦτον εἰς μέσον παράγει; Ἐπιστομίζει τοὺς αἵρετικούς τοὺς τὸν γάμον διαβάλλοντας, δεικνὺς ὅτι τὸ πρᾶγμα οὐκ ἔστιν ἐναγές, ἀλλ' οὕτω τίμιον, ὥς μετ' αὐτοῦ δύνασθαι καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον ἀναβαίνειν θρόνον· ἐν ταύτῳ δὲ καὶ τοὺς ἀσελγείς κολάζων, καὶ οὐκ ἀφιεῖς μετὰ δευτέρου γάμου τὴν ἀρχὴν ἐγχειρίζεσθαι ταύτην. Ὁ γὰρ πρὸς τὴν ἀπελθούσαν μηδεμίαν φυλάξας εὖνοιαν, πῶς ἂν οὗτος γένοιτο προστάτης **B** καλός; τίνα δὲ οὐκ ἂν ὑποσταίῃ κατηγορίαν; Ἰστε γὰρ ἅπαντες, ἴστε ὅτι εἰ ^zκαὶ μὴ κεκώλυται παρὰ τῶν νόμων τὸ δευτέρους ὀμιλεῖν γάμοις, ἀλλ' ὅμως πολλὰς ἔχει τὸ πρᾶγμα κατηγορίας. Οὐδεμίαν οὖν παρέχειν λαβὴν τοῖς ἀρχομένοις τὸν ἄρχοντα βούλεται. Διὰ τοῦτο ^aπρὸ πάντων τοῦτο τίθησιν, “Εἴ τις ἀνεγκλητός” τουτέστιν, εἰ κατηγορίας ὁ βίος ἐλεύθερος αὐτῷ γέγονεν, εἰ μηδεὶς ἔσχεν ἐπισκῆψαι ἐν τῇ ζωῇ. ^bἈκουε τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ²“Εἰ γὰρ τὸ φῶς, φησὶ, τὸ ἐν ^cσοὶ σκότος, τὸ σκότος πόσον;”

“Τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπό- **C** τακτα.” Σκοπήσωμεν πῶς πολλὴν καὶ ὑπὲρ τῶν παίδων ποιεῖται τὴν πρόνοιαν. Ὁ γὰρ τῶν αὐτοῦ παίδων διδάσκαλος γενέσθαι μὴ δυνηθεῖς, πῶς ἂν ^dἐτέρων γένοιτο; εἰ οὖς ἐξ ἀρχῆς εἶχε μεθ' ἐαυτοῦ καὶ ἔτρεφε, καὶ καθ' ὧν καὶ παρὰ τῶν νόμων καὶ παρὰ τῆς φύσεως εἶχεν ἐξουσίαν, τούτους ῥυθμίσαι οὐκ ἴσχυσε, πῶς ^eἂν τοὺς ἐξωθεν ὠφελῆσαι δυνήσεται; Εἰ ^fμὴ γὰρ πολλὴ νοθεΐα εἴη πατὴρ, οὐκ ἂν ^gὦν ἐξ ἀρχῆς ἔλαβεν ἐξουσίαν, τούτους περιεῖδε γενομένους κακούς. Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ἐξ ἀρχῆς **D** μετὰ πολλῆς τραφέντα τῆς ἐπιμελείας γενέσθαι κακὸν, καὶ πολλῆς ἀπολαύσαντα σπουδῆς· οὐ γάρ ἐστι φύσει τὰ ἀμαρτήματα, ἵνα τοσαύτης περιγένηται προνοίας. Εἰ δὲ ἐν δευτέρῳ τὰ τῶν παίδων ^hἐτίθετο, περὶ τὰ χρήματα σχολάζων, καὶ οὐ τοσαύτην αὐτῶν ἐποιεῖτο σπουδὴν, καὶ οὕτως ἀνάξιος. Εἰ γὰρ, ὅπου ἡ φύσις ἠνάγκαζεν, οὕτως ἄστοργος ἦν, ἢ οὕτως ἀνόητος, ὥς μᾶλλον τῶν χρημάτων ^kφροντίζειν ἢ αὐτῶν, πῶς ἂν ^lοὗτος ἐπὶ τὸν θρόνον ἀναχθεῖ καὶ τὴν τοσαύτην ἀρχὴν; Εἰ μὲν γὰρ οὐκ

² Matth. vi. 23.

^γ καὶ om. K. Statim τῶν τοιούτων L. Cat. ^z καὶ assumptum ex C.D.K.M. Mox παρὰ τὸν νόμον D. ^a πρὸ πάντων accessit ex libris omnibus et Vet. Statim τοῦτο C. ταῦτα D. Neutrum legitur in K.L.M. Edd. ^b ἀκουε^ς + γὰρ C. Mox φησὶ om. K.L.M. ^c σοὶ^ς + ἢ Edd. ἢ om. D.K.L.M. ^d ἐτέρῳ C. ^e ἂν om. K.L. invita Cat. ^f μὴ γὰρ^ς γὰρ μὴ C.D.K.L. Mox ἢ pro εἴη C.K.L.M. ^g ὦν... περιεῖδε^ς οὐδὲ... περιμελεῖν C. γενομένους om. K. ^h τίθησι D. τίθειτο Veron. σπουδάζων pro σχολάζων C. ⁱ ἢ^ς εἰ C. ἢ om. K.L.M. ^k φροντίζειν^ς Sic Veron. αὐτῶν φρ. C.D. φρ. αὐτὸν K.L.M. Sav. cet. ^l οὕτως K. Mox ἀχθεῖ C.D.

ἡδύνατο, πολλή ^α ἢ τῆς νωθείας κατηγορία· εἰ δὲ οὐκ ἐσπούδασε, Ε πολλὴ τῆς ἀστοργίας ἢ μέμψις. Ὁ τοίνυν τῶν παίδων ἀμελῶν τῶν ^β αὐτοῦ, πῶς τῶν ἀλλοτριῶν ἐπιμελήσεται; Καὶ οὐκ εἶπε μὴ ^γ ἀπλῶς ἀσώτους, ἀλλὰ ῥηδὲ διαβολὴν ἔχειν τοιαύτην, ^δ ῥηδὲ πο- νηρὰς εἶναι δόξης. ^ε “Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον, ^ς φησὶν, ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην.” Ὁ μὲν γὰρ ἔξωθεν ἄρχων, ἐπειδὴ νόμφ κρατεῖ καὶ ^ζ ἀνάγκη, εἰκότως οὐ πολλαχοῦ τῆς τῶν ἀρχομένων γνώμης κοι- νωνεῖ· ὁ μὲντοι ἐκόντων ὀφείλων ἄρχειν, ^η καὶ προστρεχόντων, καὶ χάριν αὐτῷ τῆς ἀρχῆς εἰδόντων, ἂν οὕτω τὸ πρᾶγμα κατα- στησῇ, ὡς ἀπὸ τῆς οἰκείας γνώμης μόνον πάντα ποιεῖν, καὶ μη- 739 δὲν ^θ μεταδιδῶ λόγου, τυραννικώτερον μᾶλλον ἢ δημοτικώτερον τὴν ἐπιστάσιαν πεποιῆται. “Δεῖ γὰρ, φησὶν, ἀνέγκλητον εἶναι, (388) ὡς θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον.” Πῶς γὰρ ἐτέρους παιδεύσει κρατεῖν τοῦ πάθους τούτου, ἑαυτὸν μὴ παιδεύσας; Εἰς πολλὰ γὰρ ἡ ἀρχὴ ἐξάγει, καὶ χαλεπώτερον ποιεῖ καὶ δυσάρεστον καὶ τὸν σφόδρα ἐπεικῇ, μυρίας ἀνάγκας περιϋστᾶσα ὀργῆς· ^ι ἂν μὴ ἡ τοῦτο μεμελετηκὼς πρότερον, καὶ χαλεπώτερος ἔσται, καὶ πολλὰ ^κ διαφθερεῖ καὶ ἀπολεῖ τῶν τῆς ἀρχῆς. “Μὴ ^λ πάροινον, μὴ πλήκτην.” Τὸν ὑβριστὴν ἐνταυθὰ φησι· νουθε- τοῦντα γὰρ ^μ ἢ ἐπιπλήττοντα πάντα χρὴ ποιεῖν, μὴ ὑβρίζοντα· ποῖα γὰρ ἀνάγκη ὑβρεως, εἰπέ μοι; Φοβεῖν χρὴ τῇ τῆς γέννης ἀπειλῇ, δεδίττεσθαι, καθικνεῖσθαι. Ὁ γὰρ ὑβρισθεὶς θρασύτε- ρος γίνεται, ^ν καὶ μᾶλλον καταφρονεῖ τοῦ ὑβρίζοντος. Οὐδὲν ^ξ γὰρ οὕτω ποιεῖ ^ο καταφρόνησιν, ὡς ὑβρις, καὶ αἰσχύνη τὸν ^π ὑβρίσαντα μᾶλλον, ^ρ οὐκ ἀφήσιν εἶναι αἰδέσιμον ὡς δεῖ. Πολλῆς αὐτοῖς τῆς εὐλαβείας γέμειν τὸν λόγον χρὴ ἐν τοῖς ἁμαρτήμασι, ^σ καὶ μνήμην ἔχειν τῆς μελλούσης κρίσεως, πάσης ^τ δὲ ὑβρεως εἶναι ^θ καθαρὸν· εἰ δὲ τινες εἶεν ^ι κωλύοντες τὰ δέοντα ποιεῖν, μετὰ πάσης ^κ αὐθεντίας μετιέναι τὸ πρᾶγμα. “Μὴ ^λ πλήκτην,” φησὶν. Ἰατρός ἐστιν ^μ ὁ διδάσκαλος τῶν ψυχῶν

³ v. 7.

^α ἢ τῆς ν.] Sic C.D.K.L. ἢ om. M. τῆς ν. ἢ Edd. ^β αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ C.D.K.L. ^γ απ. ἀσώτως K.L.M. ἀσώτως απ. Cat. απ. ἀσώτως C.D. Edd. nec simpliciter απ, luxuriosos Vet. unde ἀσώτους rescripsimus. ^δ μηδὲ] μὴ D. ^ε μηδὲ] ἀλλὰ μηδὲ C. ^ς φησὶν om. C.K.L.M. ^ζ καὶ προστρε- χόντων] Sic D.K.L.M. ἢ καὶ προτρεπόντων C. atque hortantibus Vet. καὶ προστρ. deest in Edd. ^η μεταδίδωσι D. ^θ αν] + ουν ex corr. rec. K. ^ι διαφθερεῖ D. διαφθείρει K.L.M. Statim ἀπολεῖ C.D. ἀπολλύει K.L. ἀπο- λύνει M. ἀπολέσει Edd. ^κ ἢ om. C. Statim ἐπιπλήττοντα D. ^λ καὶ μάλ- λον] μᾶλλον καὶ Cat. καὶ om. Veron. ^μ γὰρ] δὲ K.L.M. ^ν καταφρονεῖν D. Mox αἰσχύνη idem. ^ξ ὑβρίσαντα C.D.K.L. ὑβρίζοντα Edd. ^ο καὶ οὐκ Edd. καὶ deest in omnibus. ^π καὶ accessit ex omnibus. ^ρ καθαρὸς C. ^σ οἱ κωλ. Edd. οἱ om. D.K.L.M. ^τ αὐθεντίας K.L.M. Statim δεῖ μετιέναι K.L.M. μετιέναι δεῖ C.D. δεῖ abest ab Edd. ^θ ὁ om. C.

ὁ δὲ ἰατρὸς οὐ πλήττει, ἀλλὰ ¹καὶ τὰ πεπληγότα διορθοῦται καὶ θεραπεύει.

“Μὴ αἰσχροκερδῇ, ⁴ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῇ, ^κἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδασκαλίαν πιστοῦ λόγου.” Εἶδες πόσῃν ἐπίτασιν ἀρετῆς ἀπήτησε; “Μὴ αἰσχροκερδῇ,” φησί· τουτέστι, πολλὴν ὑπεροψίαν χρημάτων ἐπιδεικνύμενον· “φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον” τὰ αὐτοῦ πάντα τοῖς δεομένοις, φησί, προιέμενον· “ἐγκρατῇ.” Οὐ τὸν νηστευτὴν εἶπεν ¹ἐνταῦθα, ἀλλὰ τὸν πάθους κρατοῦντα, ^μτὸν καὶ γλώττης καὶ χειρὸς καὶ ὀφθαλμῶν ἀκολάστων· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἐγκράτεια, τὸ μηδενὶ ὑποσύρεσθαι πάθει. “Ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδασκαλίαν πιστοῦ λόγου.”

Ε “Πιστοῦ,” ἐνταῦθα τοῦ ἀληθοῦς φησιν, ἢ τοῦ διὰ πίστεως ^ππαραδεδομένου, οὐ δεομένου συλλογισμῶν ^οοὐδὲ ζητημάτων. “Ἀντεχόμενον,” φροντίζοντα, ἔργον τοῦτο ποιούμενον. Τί οὖν, ἂν λόγων ἄπειρος ἢ τῶν ἔξωθεν; Διὰ τοῦτο ^ρεἶπον, “τοῦ κατὰ τὴν διδασκαλίαν πιστοῦ λόγου.” “Ἰνα δυνατὸς ἢ ^κκαὶ παρακαλεῖν, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.” Ὡστε οὐ χρεῖα κόμπου ῥημάτων, ἀλλὰ φρενῶν, καὶ γραφῶν ἐμπειρίας, καὶ νοημάτων ^φδυνάμεως. Οὐχ ὁρᾷς Παῦλον τρεψάμενον τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, καὶ ^τμείζονα ἰσχύσαντα καὶ Πλάτωνος, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων; ^ςἈπὸ τῶν σημείων, φησίν. Οὐκ ἀπὸ τῶν σημείων μόνον· εἰ γὰρ ἐπέλθοις τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων, ^ππολλαχοῦ αὐτὸν εὕρησις ἀπὸ τῆς διδασκαλίας κρατοῦντα ^νκαὶ πρὸ τῶν σημείων. ^ωΤουτέστι, συνεχῶς κεχρημένον ταύτῃ τῇ διδασκαλίᾳ. “Δίκαιον,” φησίν· ὥστε τοῦτο ἄνθρωπος, ὁ δίκαιος.

740 “Ἰνα δυνατὸς ἢ καὶ παρακαλεῖν ἐντῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ” τουτέστι, πρὸς φυλακὴν τῶν οἰκείων, πρὸς ἀνατροπὴν τῶν ἐχθρῶν. “Καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.” Τούτου γὰρ μὴ ὄντος, πάντα οἴχεται. Ὁ ^χγὰρ οὐκ εἰδὼς μάχεσθαι τοῖς ἐχθροῖς, καὶ αἰχμαλωτίζει πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, καὶ λογισμοὺς καθαιρεῖν· ὁ οὐκ εἰδὼς ^δχρὴ περὶ τῆς ὀρθῆς ^γδιδάσκειν διδασκαλίας, πόρρω ἔστω θρόνου διδασκαλικοῦ. Τὰ μὲν

⁴ v. 8, 9.

¹ καὶ assumptum ex C.D.K.L. Mox ἀνορθοῦται C. ^κ ἀντεχόμενον K. ¹ ἐνταῦθα om. C. ^μ τὸν deest in nostris omnibus, sed cum Edd. facit Cat. Mox χειρῶν K.L.M. ^π παραδεχομένου iidem. ^ο οὔτε C. ^ρ εἶπεν K.L.M. Mox τὴν accessit ex omnibus. ^κ καὶ om. C. Post παρακαλεῖν add. ἐν τῇ διδασκαλίᾳ D. ^τ μείζονος D.K.L.M. Sav. cet. ^ς ἀπὸ ἄλλ' ἀπὸ K.L.M. Sav. cet. ^φ πανταχοῦ C. ^ν καὶ πρὸ τ. σ. om. Veron. ^ω Haec τουτέστι — διδασκαλίᾳ leguntur in libris omnibus, non in Edd. eademque jugiter utitur Vet. Sequentia, δίκαιον—ὁ δίκαιος, quae exstant in nostris omnibus et Veron., absunt a Sav. cet. ^χ γὰρ] τοίνυν K.L.M. Mox αἰχμαλωτίζων a pr. m. K. ^γ διδάσκειν om. D.

γὰρ ἄλλα καὶ ἐν τοῖς ἀρχομένοις εὔροι τις ἂν, οἷον τὸ ἀνέγκλη-
τον, τὸ τέκνα ἔχειν ἐν ὑποταγῇ, τὸ φιλόξενον, τὸ δίκαιον, τὸ
δοσιον· ὃ δὲ μάλιστα χαρακτηρίζει τὸν διδάσκαλον, τοῦτό ἐστι, B
τὸ δύνασθαι ^ακατηχεῖν τὸν λόγον· οὐ πρόνοια οὐδεμία νῦν.
^β“Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ ^ακαὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι, καὶ φρε-
ναπάται, μάλιστα ^βοἱ ἐκ περιτομῆς· οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν.”
Ὅρᾳς πῶς δείκνυσιν πόθεν εἰσὶ τοιοῦτοι; ^γΟὐ βούλονται ἀρχε-
σθαι, ἀλλὰ ἄρχειν· τοῦτο ^δγὰρ ἠνίξατο. Ὅταν οὖν πείσαι μὴ
δυννηθῆς, ^εμηδὲ διάταττε τοῦτοις, ἀλλ’ ἐπιστομίζε εἰς τὴν τῶν
ἄλλων ὠφέλειαν. Τί οὖν τὸ ^ςκέρδος, εἰ ἀνυπότακτοὶ εἰσι;
τίνας ἔνεκεν ἐπιστομίζειν ^ζσχρή; “Ὅτινες, φησὶν, ὅλους οἴκους C
ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν.”
Εἰ γὰρ τὴν ^ημὲν διδασκαλίαν ἀνεδέξατο, οὐχ ἰκανὸς δέ ἐστιν
ἐκείνοις μάχεσθαι, οὐδὲ ἐπιστομίσαι αὐτοὺς οὕτως ἀναισχυνοῦν-
τας, τῆς τῶν ἀπολλυμένων βλάβης καθ’ ἕκαστον αἰτίος γενήσε-
(389) ται. Εἰ γὰρ παραινεί τις λέγων, ^θ“Μὴ ζῆτει γενέσθαι κριτῆς,
εἰ μὴ ^ιἰσχύεις ἐξᾶραι ἀδικίαν” πολλῶ μᾶλλον ἐνταῦθα ἂν εἴποι
τις, μὴ ζῆτει γενέσθαι διδάσκαλος, εἰ τῆς τοῦ πραγματος
^κἀρετῆς ἀπέχεις, ἀλλὰ καὶ ἐλκόμενος ἀποπήδα. Ὅρᾳς παν- D
ταχοῦ τὴν ^λφιλαρχίαν, τὴν αἰσχροκέρδειαν αἰτίαν ^μτούτων, τὸ
ἀνυπότακτον; “Διδάσκοντες, φησὶν, ἃ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους
χάριν.”

^νΟὐδὲν γάρ ἐστιν, ὃ μὴ λυμαίνεται ταῦτα τὰ πάθη· ἀλλ’
ὥσπερ πνεύματά τινα ἄγρια εἰς γαληνὸν ἐμπεσόντα πέλαγος,
ὅλον αὐτὸ κάτωθεν ^οἀνασπᾶ, ὡς καὶ τὴν ἄμμον τοῖς κύμασιν
ἀναμιγνύναι· οὕτω ταῦτα τὰ πάθη εἰς ψυχὴν εἰσιόντα, πάντα E
ἄνω καὶ κάτω ποιεῖ, πηροῖ τὸ διορατικὸν τῆς διανοίας, μάλιστα
δὲ ἡ τῆς δόξης μανία. Χρημάτων μὲν γὰρ εὐκολον καταφρονῆ-
σαι τῷ βουλομένῳ· τῆς δὲ παρὰ τῶν πολλῶν τιμῆς ὑπεριδεῖν,
πολλοῦ δεῖ πόνου, μεγάλης φιλοσοφίας, ^ρψυχῆς τινος ἀγγε-
λίας.

^δ v. 10, 11.

^ς Sirac. vii. 6.

^α κατέχειν D. (Cf. Gal. vi. 6.) ^β καὶ om. K.L.M. ^γ οἱ om. K.L.M. ^δ οἱ assumptum ex omnibus. ^ε οὐ β. Sic Cat. Veron. ^ς οἱ (sic) οὐ β. C.D. ἀπὸ τοῦ μὴ θέλειν K.L.M. Sav. cet. ^ζ γὰρ] οὖν C. ^η μηδὲ pro μὴ omnes. Post ἐπιστομίζε add. φησὶν C. ^θ κέρδος] + ὅταν μὴ πείθονται, ἡ καὶ K.L.M. Sav. cet. ^ι χρή] δεῖ D. Post χρή add. ἵνα ὠφελῇ ἑτέροι ἐντεῦθεν K.L.M. Sav. cet. Mox φησὶν om. iidem. ^κ μὲν accessit ex C.K.L.M. Cat. ^λ ἰσχύς D. ἀμαρτίαν pro ἀδικίαν iidem. ^μ ἀρετῆς] ἀξίας K.L.M. Sav. cet. Statim ἀπέχεις C. ἀπέχη Veron. ^ν φιλαρχίαν] Sic omnes. dominandi amor Vet. φιλαργυρίαν Edd. ^ξ τούτων] + οὖσαν K.L.M. Sav. cet. Statim τὸ ἀνυπό- τακτον accessit ex libris omnibus et Vet. ^ο ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ μὴ ἐπιθυ- μέιν δόξης ἀνθρωπίνης· καὶ ὅτι ὁ τῷ ἔρωτι ταύτης ἁλούς, τῆς δόξης ἐκπίπτει τοῦ θεοῦ, καὶ ἀνδραπόδων ἐστὶ δουλικώτερος. Veron. ^π ἀνασπᾶ] ἀναμοχλεύει K.L.M. Sav. cet. Mox ἀναμίγνυσθαι iidem. ^ρ ψ. τινας ἀγγ.] ἀγγ. τινας ψ. C. τινας ἀγγ. ψ. D.

κῆς, αὐτῆς ἀπτομένης τῆς κορυφῆς τῆς ἡψίδος τῆς οὐρανίας. Οὐ γάρ ἐστιν, οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὕτω πάθος τυραννικὸν καὶ πανταχοῦ κρατοῦν, ἐκ πλείονος μὲν καὶ ἐλάττονος μοίρας, πανταχοῦ δὲ ὁμοῦ. Πῶς ἂν οὖν αὐτοῦ περιγενοίμεθα, εἰ καὶ μὴ κατὰ κράτος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐλαχίστου μέρους; Ἄν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέπωμεν, ἂν τὸν θεὸν ἴσχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν, ἂν μείζω τῶν γηϊνῶν λάβωμεν λογισμόν. Ἐννόησον, ὅταν ἐπιθυμῆς δόξης, ὅτι αὐτῆς ἐπέτυχες, καὶ μάθε τὸ τέλος, καὶ οὐδὲν εὐρήσεις. Ἐννόησον ὅσην ἔχει τὴν ζημίαν τὸ πρᾶγμα, ὅσων καὶ ἡλίκων ἀποστερεῖ ἀγαθῶν τοὺς μὲν γὰρ πόνους ὑποστήσῃ καὶ τοὺς κινδύνους, τῶν δὲ καρπῶν ἀποστερηθήσῃ καὶ τῶν ἐπάθλων. Ἐννόει ὅτι οἱ πλείστοι κακοὶ, καὶ καταφρόνησον αὐτῶν τῆς δόξης. Καθ' ἓνα ἕκαστον ἀναλόγισαι ὅτι ἐστι, καὶ ὅψει τὸ πρᾶγμα γέλωτος γέμον· ὅψει ὅτι αἰσχύνῃ μᾶλλον, ἢ δόξῃ τὸ πρᾶγμά ἐστι· καὶ μετὰ ταῦτα ἀνάγαγε τὸν λογισμόν ἐπὶ τὸ ἄνω θέατρον. Ὅταν ἀγαθὸν τι πράττων ἐννοῇς, ὅτι δεῖ καὶ ἀνθρώποις δεῖξαι, καὶ τινὰς ἐπιζητῆς θεατὰς τοῦ πράγματος, καὶ ὠδίνης ὥστε ὀφθῆναι· ἐννόησον ὅτι θεὸς ὄρῃ, καὶ πᾶσαν ἐκείνην σβεννύεις τὴν ἐπιθυμίαν. Ἀναχώρησον ἐκ τῆς γῆς, πρὸς ἐκεῖνο ἴδε τὸ θέατρον τὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἄνθρωποι καὶ ἐπαινεῖσιν, ἀλλ' ὕστερον ἐμέψαντο, ἀλλὰ φθονοῦσιν, ἀλλ' ἐπιλαμβάνονται· καὶ μὴ τοῦτο ποιῶσιν, οὐδὲν ὅλως ὠφελοῦσι τὸν ἐπαινούμενον· ἐπὶ δὲ τοῦ θεοῦ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ χαίρει ἐπαινῶν ἡμῶν τὰ κατορθώματα. Εἶπες ὀρθῶς, καὶ κρότων ἐπέτυχες; καὶ τί τὸ κέρδος; Εἰ μὲν γὰρ ὠφεληθήσαν οἱ κροτῆσαντες, καὶ μετεβάλλοντο, καὶ βελτίους ἐγένοντο, καὶ τῶν προτέρων κακῶν ἀπέστησαν, δεῖ χαίρειν ὄντως, οὐκ ἐπὶ τοῖς ἐπαίνοις τοῖς γενομένοις, ἀλλ' ἐπὶ τῇ μεταβολῇ τῇ καλῇ καὶ θαυμαστῇ. Εἰ δὲ διαπαντὸς μὲν ἐπαινοῦντες καὶ θορυβοῦντες καὶ κροτοῦντες διατελοῦσι, καρποῦνται δὲ οὐδὲν ἀπὸ τῶν κρότων, ἀλγεῖν μᾶλλον χρῆ, ὅτι αὐτοῖς εἰς κρίμα καὶ εἰς κατακριμα ταῦτα γίνεται. Ἄλλ' ἐπὶ εὐλαβείᾳ δόξαν ἔχεις; Ἄν μὲν ὄντως ἦς εὐλαβῆς, καὶ μηδὲν ἑαυτῷ συννοιδας πονηρὸν, χαίρειν δεῖ, οὐκ Δ' ἐπειδὴ δοκεῖς, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶ· ἂν μέντοι μὴ ὦν, τῆς τῶν πολ-

ἡ ψίδος τῆς οὐρ.] Sic nostri omnes et Vet. τοῦ οὐρανοῦ Edd. ἡ κρατοῦν]+ὡς τοῦτο K.L.M. Mox μέντοι pro μὲν C. ἔχωμεν πρὸ δ. ἡμῶν, ἂν D. ἡ λογισμῶν L. κατὰμαθε D. ὅσην et τὴν om. D. ἡ ἐννόησον D. ἡ τίς K.L.M. Sav. cet. ἡ δεῖ om. M. ἡ ἐπιζητῆς D. ἐπιζητῆς ex corr. C. Mox ὠδίνεις D. et ex corr. C. ὡ θεός Edd. ὡ om. D.K.L.M. ἡ ἴδε] ἐννοεῖ C. ἡ καὶ εἰ C. Mox ποιῶσιν idem. ἡ ὠφελοῦσι omnes. ὠφελησούσι Edd. ἡ τὸ] τοῦτο C. ἡ τοῖς γεν. om. D. ἡ καὶ εἰς κατακριμα deest in Edd. repugnantibus libris. ἡ οὕτως D. ἡ συνειδῆς C. ἡ ἂν] ἔαν C. δὲ pro μέντοι D.

λῶν δόξης ἐπιθυμῆς, ^πἐννόει ὅτι οὐχ οὗτοι κρινουσιν ἡμῖν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἀλλ' ὁ ^πτὰ λανθάνοντα μετὰ ἀκριβείας ἐπιστάμενος. Εἰ δὲ συνειδὼς ἑαυτῷ ἀμαρτήματα, καθαρὸς εἶναι παρὰ πᾶσιν ὑποπτεῖν, οὐ μόνον οὐ χαίρειν δεῖ, ἀλλὰ ^οκαὶ ἀλγεῖν καὶ στένειν πικρὸν, τὴν ἡμέραν ἐννοοῦντα συνεχῶς, καθ' ἣν ^{*}πάντα ἀποκαλύπτεται, καθ' ἣν ^ρτὰ κρυπτά τοῦ σκότους φωτίζεται. Τιμῆς ἀπολαύεις; διακροῦν ταύτην, εἰδὼς ὅτι σε ὀφειλέτην ^ηκαθίστησιν. Οὐδεὶς σοι παρέχει τιμὴν; καὶ χαίρειν δεῖ ἐπὶ ^Ετούτῳ; ^Γοὐ γάρ σοι μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτο ὁ θεὸς προβαλεῖται, ὅτι τιμῆς ^αἀπῆλυσας. ^{*}Ἡ οὐχ ὀργῆς, ὡς μετὰ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν καὶ τούτῳ ^ιφησιν ὁ θεὸς διὰ τοῦ προφήτου ⁷“^Ελαβον ἐκ τῶν υἱῶν ὑμῶν εἰς προφήτας, καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν;” Κἂν ^ντοῦτο τοίνυν κερδαίνεις, ὅτι οὐκ ἔση ὑπεύθυνος μέζονι τιμωρίᾳ. ^Ο ^πμὲν γὰρ μὴ τιμώμενος ἐν τῷ παρόντι βίῃ, ^κκαὶ καταφρονούμενος, καὶ οὐδὲ λόγου τινὸς ^Εἀπολαύων, ἀλλὰ ^γκαὶ ὑβριζόμενος καὶ διαπτυόμενος, εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον, τοῦτο γοῦν καρποῦται, τὸ ^μμὴ καὶ τούτου ὑπεύθυνος εἶναι, τοῦ τιμηθῆναι παρὰ τῶν ὁμοδούλων. ^αΚαὶ πολλὰ (390) δὲ ἕτερα ^βκερδαίνει· συστέλλεται, ταπεινοῦται, οὐδὲ ἐὰν θέλῃ, ⁷⁴² μέγα φρονήσει ποτὲ, ^επροσέχει δὲ μᾶλλον ἑαυτῷ. ^Ο μέντοι πολλῆς ἀπολαύων τιμῆς, πρὸς ^ατῷ καὶ ὀφλημάτων εἶναι μεγάλων ὑπεύθυνος, καὶ εἰς ἀπόνοιαν ^{αἰ}ρεται καὶ ^{εἰς} κενοδοξίαν, καὶ γίνεται δούλος ἀνθρώπων. Εἴτα τῆς δεσποτείας ταύτης ^ααὔξομένης, πολλὰ ἀναγκάζεται ποιεῖν, ὧν οὐ βούλεται. Ὡς οὖν εἰδότες ὅτι τοῦτο βέλτιον ἡμῖν, ἢ ἐκεῖνο, μήτε ζῶμεν τιμὰς, καὶ τὰς παρεχομένας ^βδιακρουόμεθα, ἀπορριπτῶμεν ἀφ' ἑαυτῶν, σβεννύωμεν τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην. Ταῦτα καὶ πρὸς ἄρχοντας καὶ πρὸς ἀρχομένους ἡμῖν εἴρηται. Ψυχὴ γὰρ τιμῆς ἐπιθυμοῦσα καὶ τοῦ δοξάζεσθαι, οὐκ ὄψεται τὴν βασιλείαν τῶν Β

7 Amos ii. 11.

^π ἐννόησον C. ^π τὸ λανθάνον D. ^ο καὶ ἀλγεῖν om. C. ^{*} Incipit Codex E. ^ρ τὰ] πάντα τὰ C. ^η καθίστησε (sic) C. ^Γ οὐ] καὶ E. Mox προβάλλεται E. Veron. ^α ἀπῆλυσας K.L.M. οὐκ superscript. in L. ^ι φησιν] ἐγκαλεῖ K.L.M. Sav. cet. ^ν τούτῳ C.D.E.K.L. Mox κερδαίνει C.D. ^ν εἰ istud ergo lucraberis Vet. ^π μὲν om. C. ^κ καὶ κατ.] κατ. δὲ μᾶλλον E. Mox τινὸς om. C. ^γ καὶ om. C. ^μ μὴ καὶ] καὶ μὴ E. Post τιμηθῆναι add. φημί idem. ^α καὶ διὰ πολλὰ Edd. διὰ om. D.K.L.M. καὶ διὰ om. C. ^β κερδαίνει] Sic D. Vet. κερδανέ C. κερδαίνει ἐντεῦθεν K.L. Sav. cet. κερδαίνειν (ν aliquid tantulum raso) M. χαίρειν Veron. χαίρειν δεῖ τοῦτον E. Statim συστέλλεται γὰρ καὶ ταπ. E. ^ε προσέχει δὲ (δὲ om. D.) μ. ἑαυτῷ] Sic C.D. sed magis sibi ipsi semper intendit Vet. εἰ ἑαυτῷ μ. προσέχει Edd. ^α τὸ D. Statim ὀφειλημάτων C. μ. εἶναι pro εἶναι μ. K.L.M. ^{αἰ} αἶρεται] + λοιπὸν K.L.M. ^{εἰς} om. K. ^ε αὔξομένης E.K.M. ^β παρακρουόμεθα C. διακρούωμεν Veron.

TOM. VI.

O O

οὐρανῶν. Οὐκ ἐμὸς οὗτος ὁ λόγος, οὐδὲ ἐμαντοῦ ¹λέγω ῥήματα, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ πνεύματος· οὐκ ὄψεται, κἀν ἀρετὴν ^κἐργάζεταιται. ⁸«Ἀπέχουσι γὰρ, φησί, τὸν μισθὸν αὐτῶν.» Ὁ τοίνυν μισθὸν μὴ λαμβάνων, πῶς ὄψεται τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν; Οὐ κωλύω δόξης ἐφίεσθαι, ἀλλὰ δόξης βούλομαι τῆς ἀληθοῦς τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ. ⁹«Οὐ ὁ ἔπαινος, φησὶν, οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, C ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ.» Ἐν τῷ κρυπτῷ ὤμεν εὐλαβεῖς, μὴ περικείμενοι τῷ φον πολὺν καὶ σκηνὴν καὶ ὑπόκρισιν· ^{ρίψωμεν} τοῦ προβάτου τὴν δορὰν, μᾶλλον δὲ γενώμεθα πρόβατα. Οὐδὲν τῆς τῶν ἀνθρώπων δόξης ¹οὐδαμινέστερον. Εἰπέ γάρ μοι, ἐὰν ἴδῃς παίδων πλῆθος μικρῶν, ὑπομαζίων λέγω, ἄρα ἐπιθυμεῖς τῆς δόξης τῆς παρ' ^κἐκείνων; Οὕτω πρὸς τοὺς ἀνθρώπους διάκεισο πάντας δόξης ἕνεκεν. Διὰ τοῦτο κενοδοξία λέγεται. Οὐχ ὁρᾷς τὰ προσωπεῖα, ἃ περιτίθενται οἱ ἐπὶ τῆς σκηνῆς; πῶς μὲν καλὰ, D πῶς δὲ λαμπρὰ, πῶς δὲ εἰς τὴν ἐσχάτην ἀκρίβειαν τῆς εὐμορφίας διαπεπλασμένα; ἔχεις μοι δεῖξαι ὄψιν τοιαύτην ἐπὶ τῆς ἀληθείας; Οὐδαμῶς. Τί οὖν; ἄρα ¹ἡράσθης αὐτῶν ποτε; Οὐ· διὰ τί; ἐπειδὴ διάκενά ἐστι, καὶ μιμεῖται κάλλος, ^οοὐκ ἔστι δὲ κάλλος. Οὕτω καὶ ἡ δόξα διάκενός ἐστι, καὶ μιμεῖται δόξαν, οὐκ ἔστι δὲ δόξα. Ἐκείνη μόνη μένει ἡ φυσικὴ, ἡ ἔνδον· αὕτη δὲ ἡ ^ρῥέξω ἐπιτιθεμένη ἐπικρύπτει πολλάκις τὴν ἀμορφίαν, ἐπικρύπτει παρὰ ἀνθρώποις, καὶ μέχρι τῆς ⁹ἐσπέρας· τοῦ δὲ θεάτρου λυθέντος, καὶ τῶν προσωπείων ἐπαρθέντων, ἕκαστος, ὅπερ ἐστὶ, ¹τοῦτο φαίνεται. Μὴ τοίνυν ὡς ἐν σκηνῇ καὶ ¹ἐν ὑποκρίσει τὴν ἀλήθειαν μετέλθωμεν. Εἰπέ γάρ μοι, τί καλὸν ἔχει τὸ περιβλέπεσθαι παρὰ τῶν πολλῶν; κενοδοξία ἐστὶ, καὶ οὐδὲν ¹ἕτερον· ἐπεὶ ἀνελθε εἰς τὴν οἰκίαν καὶ γενοῦ μόνος, καὶ εὐθέως διερρύνῃ τὸ πᾶν. Ἐνέβαλες εἰς τὴν ἀγοράν; ¹ἐπέστρεψας τοὺς παρόντας; καὶ τί τὸ πλεόν; Οὐδέν· ἐσβέσθη καὶ ἀπῆλθεν ὡς καπνὸς ¹διαχυθεῖς. Τῶν οὖν ἀνυποστάτων οὕτως ἐρώμεν; καὶ F πόσης ταῦτα ἀλογίας, ²εἰπέ μοι; πόσης ἀνοίας; Πρὸς ἓν τοίνυν ὁρῶμεν μόνον, πῶς ὁ θεὸς ἐπαινέσει. Ἄν τοῦτο σκοπῶμεν, οὐδέποτε ζητήσομεν τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ κἀν γέννηται, ²καταφρονήσομεν, καταγελασόμεθα, διαπτύσομεν· ὡς ἂν εἰ

⁸ Matth. vi. 5.⁹ Rom. ii. 29.

¹ λ. ῥήματα] ῥῆμα λ. C. ^κ ἐργάζεται C.E. Veron. Mox φησὶ om. D. ^ο οὐκ ἔστι δὲ κ. om. C. ¹ ἐκείνων] + οὐ φησιν K.L.M. ² ἐραστήσῃ C. ³ οὐκ ἔστι δὲ κ. om. C. ⁴ ῥέξωθεν K.L.M. Statim ἐπιτιθεμένη omnes. ἐπικείμενη Edd. ⁵ ἐσπέρας] + πολλάκις D. ⁶ τοῦτο om. E. ⁷ ἐν receptum ex C.D.E.M. praeunte Montef. ⁸ ἕτερον] ἄλλο E. ⁹ ἐπέστρεψας D. ¹⁰ διαχυθεῖς] Sic C.D.K.L.M. διαλυθεῖς Edd. ¹¹ εἰπέ μοι] οὐκ ἂν εἴη K.L.M. ¹² ὁρ. μόνον] μόνον ὁρ. C.D. ¹³ καταφρονήσομεν etc. quater E.

χρυσίου μὲν ἐφιεμένοι, πηλὸν δὲ λαμβάνοντες, οὕτω διακεισόμεθα. Μὴ ^aἐπαινείτω ὁ δεῖνα· οὐδὲν γὰρ ὠφέλησε· καὶ ψέξη, 743 οὐδὲν ἔβλαψεν. ^bἘπὶ δὲ τοῦ θεοῦ ταῦτα ἀμφοτέρα ἔχει τι κέρδος καὶ ζημίαν· τὰ δὲ παρὰ ^cτῶν ἀνθρώπων πάντα μάταια. Καὶ κατὰ τοῦτο ἐξισούμεθα τῷ θεῷ, ὅτι οὐ δεῖται τῆς παρ' ἀνθρώπων ^dδόξης ἐκεῖνος. ¹⁰“Δόξαν ^eγὰρ, φησὶ, παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω.” Μικρὸν οὖν τοῦτο, εἰπέ μοι; Ὅταν μὴ θέλῃς καταφρονεῖν ^fδόξης, εἰπὲ ὅτι τῷ θεῷ ἴσος γίνομαι καταφρονήσας, καὶ εὐθέως κατάφρονήσεις. Οὐ γὰρ ἔστιν ^hἄνθρωπον δόξης δούλον, μὴ πάντων εἶναι δούλον, καὶ αὐτῶν τῶν ἀνδραπόδων δουλικώτερον. Οὐ γὰρ ἐπιτάττομεν ⁱτοιαῦτα τοῖς δούλοις B τοῖς ἡμετέροις, οἷα ἐκείνη τοῖς ὑπ' αὐτῆς ἀλούουσιν, αἰσχυρὰ καὶ αἰσχύνης γέμοντα ^kπράγματα ^lκαὶ φθέγγεσθαι καὶ ποιεῖν καὶ πάσχειν· καὶ μάλιστα ὅταν ἴδῃ ^mὑπακούοντας, ἐπιτείνει μᾶλλον τὰ ἐπιτάγματα. ⁿΦύγωμεν οὖν, φύγωμεν, παρακαλῶ, τὴν δουλείαν ταύτην. Πῶς δὲ ^oφυγεῖν δυνησόμεθα; ^pἌν φιλοσοφήσωμεν περὶ τῶν ἐνταῦθα, ^rἂν ἴδωμεν ὅτι τὰ παρόντα πράγματα ὄναρ ἐστὶ καὶ σκιά, καὶ οὐδὲν ἕτερον, εὐκόλως αὐτῆς περιεσόμεθα, καὶ οὔτε ἐν τοῖς μικροῖς, οὔτε ἐν τοῖς μεγάλοις ἀλωσόμεθα. ^sἂν δὲ ἐν τοῖς μικροῖς καταφρονῶμεν, καὶ ^tἐν τοῖς C (391) μεγίστοις ῥαδίως περιπεσούμεθα. Πόρρωθεν οὖν ἀναστέλλωμεν αὐτῆς τὰς πηγὰς· αὗται δὲ εἰσιν ἄνοια καὶ τὸ ταπεινὴν κεκτῆσθαι ψυχὴν· ὥς ^uἐὰν ὑψηλὸν λάβωμεν φρόνημα, δυνησόμεθα καὶ τῆς ^vπαρὰ τῶν πολλῶν τιμῆς ὑπεριδεῖν, καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν ^wτείνειν τὴν διάνοιαν, καὶ τῶν ^xἐκεῖ ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ^yἀξιοθῆναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, D τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¹⁰ Joan. v. 41.

^a ἐπαινείτω] + σε Sav. cet. invitis libris. μὴ ἐπ. ὁ δεῖνα] μὴ ἐπαίνει τὸν (+ ὁ L. erasum in K.) δεῖνα ὅτι σε ἐπήνεσεν K.L.M. ^b ἐπὶ δὲ—μάταια] ταῦτα μὲν γὰρ παρὰ θεοῦ γινόμενα, ἀμφοτέρα ἔχει, καὶ ζ. καὶ κ. παρὰ δὲ ἀνθρώπων μόνην [ζημίαν, παρῶσον (παρόσων K.L.) εἰς ῥαθυμίαν τοὺς ἐπαινουμένους ἐμβάλλει. ἄλλως δὲ K.L.M. ^c τῶν om. D. ^d δόξης] + ὡς θεός K.L.M. ^e γὰρ] οὖν D. ^f οὖν] Sic C.D. οὖν οἷε K.L.M. μὲν οὖν Edd. ^g τῆς δόξης C. ^h ἀνθρώπων C. ⁱ τοιαῦτα om. D. Mox τοῖς ἡμ. om. K. ^k πράγματα] ῥήματα K.L.M. ^l καὶ φθ. καὶ ποιεῖν καὶ πάσχειν] Sic D. et loqui et facere et perpeti iubens Vet. καὶ ποιεῖν καὶ πάσχειν C.E. καὶ φθ. ποιεῖ καὶ προΐεσθαι K.L.M. καὶ φθ. ποιεῖ καὶ πάσχειν Edd. ^m ὑπακούοντα E. ⁿ φύγωμεν bis C. τοῖνυν pro οὖν E. ^o φυγεῖν] Sic C.D.K.L.M. φησὶ Edd. φυγεῖν om. E. ^p ἂν ἴδωμεν] καὶ ἂν εἰδῶμεν K.L.M. ^q ἂν δὲ] οὐδὲ C. ἂν δὲ μὴ Sav. cet. repugnantibus omnibus. ^r ἐν om. K.L.M. ^s ἐὰν] ἂν C. ^t παρὰ om. E. ^v ἀνατείνειν C. ^w ἐκείσε E. ^x ἀξιοθῆναι] Sic D.K.L. ἐπιτυχεῖν Edd.

ΛΟΓΟΣ Γ.

¹Εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρήτες αἰὲ ψεύ-
σται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν
ἀληθής. Δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαί-
E νωσιν ^αἐν τῇ πίστει, μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ
ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν.

ΠΟΛΛΑ ἐνταῦθα ἐστὶ τὰ ζητούμενα, πρῶτον μὲν, τίς ὁ
εἰρηκῶς· δεύτερον δέ, τί δήποτε ὁ Παῦλος αὐτοῖς ἐχρήσατο·
τρίτον, ὅτι οὐδὲ ὀρθῶς ἔχουσιν μαρτυρίαν ^βπαρήγαγε. Φέρε
F οὖν καὶ ἕτερα προσθέντες, οὕτω ^γκυρίαν τὴν λύσιν ἐπαγάγωμεν.
Καὶ γὰρ ὅτε τοῖς Ἀθηναίοις διελέγετο, ^δμεταξὺ τῆς δημηγο-
744 ρίας φησὶν, ²“Ἀγνώστω θεῷ” καὶ ἄλιν, “Τοῦ γὰρ καὶ γένος
ἐσμέν, ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν.” ^εΚαὶ
τίς καὶ πόθεν ἐστὶν ὁ εἰρηκῶς, ἀναγκαῖον εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς· ἔχει
δὲ οὕτως ἡ ὑπόθεσις. Οἱ Κρήτες τάφον ἔχουσι τοῦ ^ςΔιός·
“Ἐνθα Ζὰν κείται, ὃν Δία κικλήσκουσιν. ^εὉ ποιητὴς οὖν φησι·

Καὶ ^βγὰρ τάφον, ὃ ἄνα, σεῖο

B Κρήτες ἐτεκτήναντο· σὺ δ' οὐ θάνες, ἵεσσι γὰρ αἰεῖ.

Εἰ τοίνυν αὕτη ἡ μαρτυρία ἀληθής, ὅρα τὸν κίνδυνον ὅσος. Εἰ
γὰρ ἀληθής ὁ ^κπροφήτης εἰπὼν ὅτι ἐψεύσαντο, τεθνηκέναι τὸν
Δία εἰπόντες, ὡς φησὶν ὁ ἀπόστολος, μέγας ὁ κίνδυνος. Προσ-
έχετε, ἀγαπητοί, μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας. Εἶπεν ὁ ^ιπρο-
φήτης, ὅτι ψεύδονται οἱ Κρήτες ^μοἱ τὸν Δία εἰπόντες τετε-
λευτηκέναι· ἐβεβαίωσε τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος.
Οὐκοῦν, ^ηφησὶ, κατὰ τὸν ἀπόστολον ἀθάνατος ὁ Ζεὺς· “Αὕτη
C γὰρ, φησὶν, ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστι.” ^οΤί οὖν ἐστι, καὶ πῶς

¹ CAP. I. v. 12—14.

² Act. xvii. 23, 28.

HOM. III. ^α ἐν om. D. ^β ἐπήγαγε D. ^γ καιρίαν E.M. Vet. Sav. cet. invita Cat. Mox ἐπάγωμεν E. ^δ Deest folium in C. usque ad p. 745 A. πληραι (sic) μὲν Διὸς κ. τ. ε. ^ε καὶ τίς—ὑπόθεσις] Sic C.D. Cat. Vet. Ἐπι-
μενίδης οὖν ἐστὶν ὁ εἰρηκῶς, Κρῆς καὶ αὐτὸς ὢν· ἀλλὰ πόθεν κινούμενος, ἀναγκαῖον
εἰπεῖν τὴν ὑπόθεσιν πρὸς ὑμᾶς· ἔχει δὲ οὕτως Edd. ^ς Διός] + ἐπιγράφοντα
τοῦτο Edd. Haec desunt in C.D. Cat. Etiam ἔνθα—κικλήσκουσι om. Cat.
ἐνθα pro ἐνταῦθα ex C.D. receptum. ^ε ὁ π. οὖν (οὖν om. C.) φησι] Sic
C.D. Cat. Vet. διὰ ταύτην οὖν τὴν ἐπιγραφὴν ὁ ποιητὴς ψεύστας τοὺς Κρῆτας
κωμῶδων, προῖον πάλιν ἐπάγει, αὖξων μᾶλλον τὴν κωμωδίαν Edd. ^β γὰρ
om. K. Statim ὃ ἀνόσιοι, Κρ. ἐτεκτείναντο bis C. ^ι ἐση γὰρ αἰὲ D.
^κ προφήτης] Sic C.D.K. et ante corr. L. πρ. αὐτῶν Cat. ποιητὴς Edd.
^ι προφήτης] Sic C.D.K.M. et ante corr. L. ποιητὴς Edd. ^μ οἱ om. D.
^η φησὶ accessit ex C.D. Vet. ^ο τί οὖν ἐστι, καὶ πῶς ἔστι] Sic Cat. καὶ πῶς
ἔστι C. Vet. τί οὖν ἐστι D. τί οὖν ἐροῦμεν; μᾶλλον δὲ πῶς ἔστι Edd.

ἔστι τοῦτο ἐπιλύσασθαι; Οὐ τοῦτο εἶπεν ὁ ἀπόστολος, ἀλλ' ῥάπλως οὕτως ἔλαβε τὴν μαρτυρίαν καὶ ἀφελῶς πρὸς τὸ ἦθος αὐτῶν τὸ ἐψευσμένον. Διὰ τί γὰρ μὴ ⁹ἐπήγαγε, “Καὶ γὰρ τάφον, ὃ ἄνα, σείο Κρήτες ἐτεκτῆναντο;” Ὁ τοῦτο εἶπεν ὁ Παῦλος, ἀλλ' ὅτι καλῶς ὁ δεῖνα εἶπεν, ὅτι ψεύσταί εἰσιν οἱ Κρήτες. ⁸Οὐκοῦν πόθεν ἰσχυρίζομεθα, ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς ὁ Ζεὺς; ⁷Ἐνεστί ⁶μὲν καὶ ἐτέρωθεν τοῦτο κατασκευάσαι· οὐ γὰρ δεῖ ἀπὸ τῆς τῶν Κρητῶν μαρτυρίας τοῦτο ⁵παράγειν. Ἄλλως δὲ οὐκ ἐν τούτῳ εἶπεν αὐτοὺς ψευδεσθαι· ⁴εἰκὸς δὲ καὶ D τοῦτο ἐψεύσθαι αὐτούς· καὶ ³γὰρ ἄλλους ἐνόμιζον θεούς. Διὰ τοῦτο ὁ ἀπόστολος ψεύστας αὐτοὺς εἶπεν. Ἄλλα τὸ ζητούμενον, τί δήποτε ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν ἄγει τὰς μαρτυρίας. Ὅτι μάλιστα τούτοις ἐντρέπομεν αὐτοὺς, ὅταν οἴκοθεν ἐνέγκωμεν ²τὰς κατηγορίας, ὅταν τοὺς παρ' αὐτοῖς θαυμαστοὺς, τούτους ἐπιστήσωμεν αὐτοῖς αἰτιωμένους. Διὰ τοῦτο καὶ ἐτέρωθι κέχρηται λέγων, “Ἀγνώστῳ θεῷ.” Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐπειδὴ E οὐκ ἐξ ἀρχῆς τοὺς ¹θεοὺς παρέλαβον, ἀλλὰ κατὰ χρόνους ¹ἐπήεσαν, ὡς τὰ ἐκ τῶν Ὑπερβορέων, ὡς τὰ τοῦ Πανός, ¹ὡς τὰ μικρά, ὡς τὰ μεγάλα μυστήρια, στοχαζόμενοι ἀπὸ τούτων, ὅτι 745 εἰκὸς καὶ ἄλλον εἶναι θεὸν, ὑπ' αὐτῶν δὲ ἡγνοῆσθαι, ἵνα καὶ περὶ ἐκείνων ὥσιν ¹εὐκαθοσιώτοι, ¹τούτῳ βωμὸν ἔστησαν ¹ἐπιγράψαντες, “Ἀγνώστῳ θεῷ,” μονονουχὶ τοῦτο δηλοῦντες, καὶ εἴ τις ἄγνωστος εἴη θεός. Εἶπεν οὖν, ὅτι ὃν προλαβόντες ὑμεῖς (392) ἐπέγνωτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. ⁵Ἀλλὰ, “Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν,” περὶ τοῦ Διὸς ¹εἴρηται. ¹Πλήρεις ¹μὲν

⁹ ῥάπλως οὕτως] ἀπλάστως C.D. Cat. ⁹ ἐπήγαγε] + τὸ Edd. τὸ om. C.D. Cat. ⁸ οὐ τοῦτο] Sic C.D. οὐ τοῦτο οὖν Cat. ὥστε οὐ τοῦτο Edd. Mox Παῦλος C.D. Cat. Vet. ἀπόστολος Edd. ⁷ οὐκοῦν πόθεν ἰσχ.] Sic C.D. Vet. πόθεν οὖν διῖσχ. Cat. οὐκ ἐντεῦθεν δὲ μόνον ἰσχ. Edd. ⁶ μὲν] Sic C.D. Vet. γὰρ Edd. ⁵ τοῦτο κατ.] Sic C.D. πολλαχόθεν κατασκευάζοντας Edd. ⁴ οὐ γὰρ δεῖ] Sic C.D. Cat. Vet. καὶ οὐχὶ Edd. ³ παράγειν] Sic C. Cat. παραγαγεῖν D. σαφῶς ἀποδείξει Edd. ² εἰκὸς δὲ] Sic C.D. μάλλον δὲ εἰκὸς Edd. ¹ γὰρ] + καὶ Edd. καὶ om. C.D. ¹ τὰς μαρτυρίας καὶ τὰς κατ. Edd. τὰς μαρτυρίας καὶ om. C.D. Cat. ¹ θεοὺς] + πάντας Edd. πάντας om. C.D. Cat. ¹ ἐπήεσαν] Sic Cod. Lamb. cxxxv. ἐπήεσαν C. ἐπεισεῖβσαν D. ingressa sunt Vet. καὶ ἄλλους τινὰς pro ἐπήεσαν Edd. ¹ ὡς τὰ μικρά, ὡς τὰ μέγαλα μυστήρια] Sic, sed μυρία pro μυστήρια, C.D. sic uti ragna quaelibet ac magna mysteria Vet. ὡς ἄλλα μυρία ἐπήγαγον ὕστερον οὗτοι K.L.M. Veron. ὡς τὰ μικρά, ὡς τὰ μεγ. μυστήρια ἐπήγαγον ὕ. οὗτοι Sav. cet. ¹ εὐκαθοσιώτεροι C.D. invita Cat. ¹ τούτῳ] καὶ αὐτῷ τούτῳ D. ¹ ἐπιγράψαντες—θεὸς] ὥσανεῖ φησιν, καὶ εἴ τις ἄγν. εἴη θ. καὶ ἐπεγράφετο (ἐπεγέγραπτο D.) ὁ βῶμος, ἄγν. θεῷ C.D. invito Vet. ⁵ ἀλλὰ] Sic C.D. πάλιν Cat. τὸ δὲ Edd. ¹ εἴρηται] + τῷ Ἀράτῳ ὃς ἐπεὶ ἀρχόμενος εἶπε Edd. + φησὶ γὰρ Cat. Haec desunt in C.D. ¹ πλήρεις] Sic D. Cat. πληραὶ C.E. μεσταὶ Edd. ¹ μὲν Δ.] Sic D.E. Cat. δὲ Δ. μὲν Edd.

Διὸς ἀγνυαί, ¹πλήρεις δὲ θάλασσαι.” ^mεῖτα μετὰ μικρόν φησι
 B “Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.” ⁿἌρατος αὐτὰ εἶπε. Πῶς οὖν ὁ
 Παῦλος τὰ περὶ τοῦ Διὸς εἰρημένα ^oεἵλκυεν εἰς τὸν θεὸν τῶν
 ὄλων; Οὐ τὰ περὶ τοῦ Διὸς εἰρημένα εἵλκυεν εἰς τὸν Ῥθεόν,
 ἀλλὰ τὰ προσήκοντα τῷ θεῷ, ^qκαὶ οὐ γνησίως οὐδὲ κυρίως ἐπι-
 τεθέντα τῷ Διὶ, ταῦτα ἀποδίδωσι τῷ θεῷ. ἐπεὶ καὶ τὸ, θεὸς,
 ὄνομα αὐτοῦ ^rμόνον ἐστὶ, καὶ παρανόμως ἐπικεῖται τοῖς εἰδώ-
 λοις. Ἄλλὰ πόθεν ἔχρην αὐτοῖς διαλεχθῆναι; ^aἀπὸ προφη-
 τῶν; Ἄλλ’ οὐκ ἂν ἐπίστευσαν· ἐπεὶ καὶ Ἰουδαίοις οὐδὲν ἀπὸ
^tτῶν Εὐαγγελίων φθέγγεται, ἀλλ’ ^vἀπὸ προφητῶν διὰ τοῦτό
 C φησιν, ³“Ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, τοῖς ἀνόμοις
 ὡς ἄνομος, τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον.” Τοῦτο καὶ ὁ θεὸς
^wποιεῖ οἶον ἐπὶ τῶν μάγων, οὐ δι’ ἀγγέλου αὐτοὺς ἄγει, οὐ διὰ
 προφήτου, οὐ δι’ ἀποστόλου, ^xοὐ δι’ εὐαγγελιστοῦ, ἀλλὰ πό-
 θεν; ^yΔιὰ ἄστρον· ἐπειδὴ γὰρ περὶ ταῦτα τὴν τέχνην εἶχον,
 ἐκείθεν αὐτοὺς εἵλκυσε. Πάλιν ἐπὶ τῶν βοῶν ^zἐπὶ τῆς κιβωτοῦ,
⁴ἐὰν ^aπορευθῶσι, φησὶ, τήνδε τὴν ὁδὸν, ἀληθὴς ἐστὶν ἡ τοῦ
 θεοῦ ἀγανάκτησις, καθάπερ οἱ μάντις ^bὑπετίθεντο. Οὐκοῦν
 ἀληθεύουσιν οἱ μάντις; Ἀπαγε· ἀλλ’ ἀπὸ τῶν οἰκείων ^cαὐτοὺς
 D στομάτων ἐλέγχει καὶ καταπλήττει. Πάλιν ἐπὶ τῆς ἐγγαστρι-
 μύθου· καὶ γὰρ ἐπειδὴ ταύτῃ ἐπίστευε, διὰ ταύτης ἐποίησεν
 ἀκοῦσαι τὸν ^dΣαοῦλ τὰ μέλλοντα αὐτὸν καταλαμβάνειν. Τίνος
 οὖν ἔνεκεν ἐπεστόμισε τὸν δαίμονα ὁ Παῦλος ^eτὸν λέγοντα,
⁵“Οὗτοι δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσιν, οἵτινες καταγγέλ-
 λουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας;” τίνος δὲ ἔνεκεν καὶ ὁ Χριστὸς
 κωλύει τοὺς δαίμονας φθέγγεσθαι; Ἐκεῖ ^fμὲν εἰκότως· καὶ γὰρ
 τὰ σημεῖα προσεχώρει· ἐπεὶ καὶ ἐνταῦθα οὐκ ἄσπῃ ἦν, ἀλλ’ αὐ-
 τὸς ^hἐαυτὸν ἐκήρυττε· καὶ οἱ δαίμονες δὲ ⁱοὐχὶ προσεκυνούντο.

3 1 Cor. ix. 20, 21.

4 1 Reg. vi. 9.

5 Act. xvi. 17.

¹ πλήρεις δὲ θάλασσαι] Sic D. Cat. πλήραι δὲ θάλασσαι C. πλήραι δὲ θα-
 λάσση E. μεστή δὲ θάλασσα Edd. ^m εῖτα μετὰ (μετὰ om. E.) μικρόν φ.
 (φ. om. Cat.)] Sic C.D.E. Cat. Vet. τότε ἐπήγαγε τὸ Edd. ⁿ Ἄρατος αὐτὰ
 εἶπε] Sic C.D. Cat. ἀρα τοσαῦτα εἶπε; E. δεικνύς οἶμαι κάκεινος ὅτι γεγόναμεν
 ἐκ θεοῦ Edd. ^o εἵλκυεν] εἵλκει D. Cat. εἵλκυεν post ὄλων transp. Edd.
 invitis C.D.K.L. Cat. Statim eis τῶν ὄλων θ. C. ἐπὶ τὸν θ. τὸν τῶν δ. Cat.
 Ῥθεόν] + τὸν τῶν ὄλων C. ^q καὶ οὐ] μὲν, οὐχὶ K.L.M. Post γνησίως add.
 δὲ M. ^rμόνον D.K.L.M. invita Cat. ^a ἀπὸ τῶν pr. Edd. τῶν om. C.D.
 Cat. ^t τοῦ εὐαγγελίου E. διαλέγεται pro φθέγγεται C. ^v ἀπὸ τῶν pr. Edd.
 τῶν om. C.D.K.L.M. Cat. ^w ἐποίει C.K.L.M. invita Cat. ^x οὐ δι’ εὐ.
 om. D. ^y διὰ] ἀπὸ in text. C. δι’ D. Cat. et marg. C. ^z ἐπὶ] καὶ Cat.
^a πορευθῶ E. ^b ὑπετίθεντο C. ὑπερετίθεντο D. ^c αὐτοὺς στ.] Sic K.L.M.
 Cat. αὐτὸν στ. (et post ἐλέγχει add. τούτους) E. στ. αὐτοὺς Edd. ^d Σα-
 μουήλ E. ^e τὸν om. K. Μοx οὗτοι οἱ ἄνθρωποι Edd. οἱ ἄνθρωποι om.
 C.E. Cat. ^f ἡμῖν D.K. ^g μὲν] + γὰρ K. ^h αὐτὸν C. Cat. ⁱ οὐχὶ
 omnes. οὐ Edd.

Οὐκ ^κ ἦν εἰδῶλον τὸ φθεγγόμενον, ἵνα κωλυθῇ. Καὶ τὸν Βα-Ε
 λαὰμ δὲ εἶασεν εὐλογῆσαι, καὶ οὐκ ^ι ἐκώλυσεν· οὕτω πανταχοῦ
 συγκαταβαίνει. Καὶ τί τοῦτο θαυμάζεις; ^μ Αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ
 ἀφήσῃ δόξας ^π πονηρὰς καὶ ^ο ἀναξίους ἑαυτοῦ συνίστασθαι, οἶον
 ὅτι ^ρ σῶμα ἦν πρότερον, ὅτι ὁρατός· πρὸς τοῦτο ^ι γοῦν λέγει,
 ὅτι ^ε “Πνεῦμα ὁ θεός.” Πάλιν ὅτι χαίρει ταῖς θυσίαις, ὅπερ
 ἦν ἀλλότριον αὐτοῦ, καὶ ῥήματα φθέγγεται ἀπάδοντα αὐτοῦ
 τῆς ὁμολογίας· καὶ ὅσα τοιαῦτα. Οὐδαμοῦ γὰρ ^τ τὴν ἀξίαν ὁρᾷ ^ϛ
 τὴν ^α αὐτοῦ, ἀλλὰ πανταχοῦ τὸ ἡμῖν χρήσιμον. Εἰ γὰρ πατήρ
 οὐχ ὁρᾷ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ συμψελλίζει τοῖς παιδίοις,
 καὶ τροφήν καὶ ἐδέσματα καὶ ^ε ποτὰ οὐχ Ἑλληνικοῖς ὀνόμασι
 καλῶν, ἀλλὰ παιδικῇ τινι διαλέξει καὶ βαρβάρῳ, πολλῷ μᾶλλον ⁷⁴⁶
 ὁ θεός. Καὶ ὀνειδίζει ^ν συγκαταβατικῶς διὰ τοῦ προφήτου
 λέγων· ⁷ “Εἰ ἀλλάσσονται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν” καὶ πανταχοῦ
 συγκατάβασίς ἐστι ^ω τὰ ἐν ταῖς γραφαῖς, ^κ καὶ ῥήματα καὶ
 πράγματα. “Δι’ ἣν αἰτίαν, ^γ φησὶν, ἔλεγγε αὐτοὺς ἀποτόμως,
 ἵνα ὑγιαίνωσιν ^ε ἐν τῇ πίστει.” Διὰ τοῦτο, φησὶν, ἐπειδὴ ^α ἥθος
 αὐτοῖς ἐστὶν ^β ἱταμόν, δολερὸν, ἀκόλαστον· ^ε τὰ γὰρ μυρία κακὰ
 αὐτοὶ ἔχουσιν. ^δ “Ὅταν καὶ ψεύδωνται προχείρως, καὶ δολεροὶ
 ᾧσι καὶ γαστρίμαργοι καὶ ἄργοι, σφοδροῦ καὶ πληκτικοῦ τοῦ Β
 λόγου ^ε δεῖ· προσηνεῖα γὰρ οὐκ ἂν ἀχθείη ὁ τοιοῦτος. Ἐλεγγε
 οὖν αὐτοὺς. Ἐνταῦθα ^ε οὐ τοὺς ἀλλοτρίους ^ε φησὶν, ἀλλὰ τοὺς
 οἰκείους. “Ἀποτόμως” βαθυτέραν, φησὶ, δίδου τὴν πληγὴν.
 Οὐ γὰρ πᾶσιν ἐνὶ τρόπῳ προσενεκτέον, ἀλλὰ διαφόρως καὶ
 ποικίλως, καὶ πρὸς τὰ ὑποκείμενα. Οὐδαμοῦ παρακαλεῖ ἐνταῦθα.
 “Ὡςπερ γὰρ ὁ τὸν ἐπικεῖ καὶ εὐγενῇ πλήττων ^β ἀναίρει καὶ
 ἀπόλλυσιν· οὕτως ὁ τὸν δεόμενον σφοδρότητος κολακεύων δια-
 φθείρει καὶ οὐκ ἀφήσῃ ^ι διαναστῆναι. “Ἴνα ὑγιαίνωσι, φησὶν,
 ἐν τῇ πίστει.” Ἀρα τοῦτο ^κ ὑγεία, τὸ μηδὲν ^ι νόθον μηδὲ ἀλλό- C
 τριον ἐπεισάγειν. Εἰ δὲ οἱ βρώματα ^μ παρατηροῦντες οὐχ

6 Joan. iv. 24.

7 Jer. ii. 11.

^κ ἦν] + γὰρ Edd. γὰρ om. C.D. Cat. ^ι ἐκώλυσεν] + ἐλθεῖν C. Cat.
^μ αὐτὸς] ὅπου K.L.M. ^π πονηρίας C. ^ο ἀναξίας E. Statim αὐτοῦ K.L.M.
^ρ σῶμα] τὸ σῶμα E. ^ι οὖν C.E. Statim ὅτι assumtum ex C.D. Vet.
^τ τὴν] Sic libri omnes et Veron. αὐτὴν mendose Sav. cet. ^α αὐτοῦ] Sic C.D.
οἰκείαν K.L.M. αὐτοῦ Veron. Sav. Mor. ἑαυτοῦ Ben. ^ε ποτὰ] Sic C.D.
χρίων θεός E. ^ω τὰ] καὶ τὰ E. ^κ καὶ om. K. ^γ φησὶν om. K.L.M.
^ε ἐν assumtum ex C.D. ^α ἥθος C. ^β ἱτ. καὶ δ. καὶ dk. Edd. repugnan-
tibus libris. ^ε τὰ γὰρ] Sic C.D.K.L.M. τὰ δὲ Veron. τὰδε Sav. cet. τὰ
γὰρ—αὐτοῖ] οὗτοι τὰ μ. κ. E. ^δ ὅταν] + δὲ E. καὶ om. D. ^ε δεῖ ante
σφοδροῦ transp. C.D. ^ε οὐ τοὺς—ἀποτόμως] τοὺς οἰκείους φησὶν, ἀλλὰ καὶ
ἀποτόμως E. ^ε φησὶν] λέγει K.L.M. ^β ἀναίρει καὶ om. C. ^ι ἀνα-
στῆναι E. ^κ ὑγεία D. ^ι ἀλλότρ. μηδὲ νόθ. inverso ord. K.L.M. Statim
ἐπεισαγαγεῖν E. ^μ ἐπιστηροῦντες E. Veron.

ὕγιαίνουσιν, ἀλλὰ νοσοῦσι καὶ ἀσθενοῦσι· ⁸ “Τοὺς γὰρ ἀσθενούντας, φησὶ, τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις ⁹ διαλογισμῶν” τί ἂν εἴποιμεν περὶ τῶν τὰ αὐτὰ νηστευόντων αὐτοῖς, περὶ τῶν σαββατιζόντων, περὶ τῶν εἰς τόπους ἀπερχομένων ἐκείνοις ἀφιερωμένους; τὸν ἐν Δάφνῃ λέγω, τὸ τῆς Ματρῶνης λεγόμενον σπήλαιον, τὸν ἐν Κιλικίᾳ τόπον τὸν τοῦ (393) ῬΚρόνου λεγόμενον; πῶς δὲ οὗτοι ὕγιαίνουσι; Διὸ ⁹ χρηὴ σφοδρτέρας αὐτοῖς τῆς πληγῆς. Διὰ τί οὖν ἐπὶ Ῥωμαίων αὐτὸ **D** οὐ ποιεῖ; “Ὅτι οὐ τοιαῦτα τὰ ἦθη ἐκείνων, ἀλλ’ εὐγενέστεροι ἐτύγχανον. “Μὴ προσέχοντες, ἔφησιν, Ἰουδαϊκοῖς μύθοις.” ¹⁰ Διπλῆ μῦθος τὰ Ἰουδαϊκὰ, ¹¹ καὶ ὅταν παραποίησις ἡ, καὶ ὅταν παρὰ καιρὸν ἡ τὸ πρᾶγμα· λοιπὸν γὰρ μῦθος γίνεται. “Ὅταν γὰρ μὴ δεῖ αὐτὸ γενέσθαι, καὶ γενόμενον βλάβη, μῦθος ἐστίν, ¹² ὥσπερ ἄχρηστόν ἐστιν. “Ὡσπερ οὖν ἐκείνοις οὐ δεῖ πείθεσθαι, οὕτως οὐδὲ τούτοις· οὐ γάρ ἐστιν ὕγιαίνειν. Εἰ γὰρ πιστεύεις τῇ πίστει, τί ἕτερα ἐπεισάγεις, ὥς οὐκ ἀρκούσης τῆς πίστεως δικαιοῦσαι; ¹³ τί καταδουλοῖς ἑαυτὸν καὶ ὑποβάλλεις τῷ νόμῳ; **E** Οὐ θαρρεῖς τῷ πράγματι; Τοῦτο νοσοῦντός ἐστι καὶ ἀπιστοῦντος· ¹⁴ πιστῆς γὰρ ¹⁵ ἐστὶ διανοίας μὴ ἀμφιβάλλειν· ἀμφιβάλλει δὲ ὁ τοιοῦτος.

⁹ “^c Πάντα μὲν, φησὶ, καθαρὰ τοῖς καθαροῖς.” Ὁρᾷς ^d ὅτι πρὸς τι ἐστὶ τὸ εἰρημένον; “Τοῖς δὲ μεμιαμμένοις, ^e φησὶ, καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν.” Οὐκ ἄρα παρὰ τὴν οἰκείαν φύσιν καθαρὰ ἢ ἀκάθαρτα, ἀλλὰ παρὰ τὴν προαίρεσιν τῶν μεταλαμβανόντων. “Ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν, ἔφησιν, καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. ¹⁰ Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦν-
747 ται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.” Οὐκοῦν καὶ εὖς καθαρὸν· τί οὖν ὥς ἀκάθαρτον ἀπηγόρευται; ¹¹ Οὐ τῇ φύσει ἀκάθαρτον ἦν· πάντα γὰρ καθαρὰ· ἐπεὶ οὐδὲν ἰχθύος ἀκαθαρτότερον, ὅπου γε ¹² καὶ ἀνθρωπίνων ἀπογεύεται σωματῶν· ἀλλ’ ¹³ ἐπετέτραπτο, καὶ καθαρὸν εἶναι

8 Rom. xiv. 1.

9 v. 15.

10 v. 16.

ⁿ λογισμῶν C. ^o εἴποιμεν] Sic C.D. Vet. εἴποιμι E. Veron. εἴποι τις Sav. cet. ^p Κρόνου C. Χρόνου Veron. Statim καλούμενον K.L.M. ^q χρηί] χρεια C. ^r αὐτὸ] τὸ αὐτὸ E. ^s ἀλλ’ εὐγ.] ἀλλὰ χρηστότερα· εὐγ. γὰρ E. ^t φησὶν om. K.L.M. ^v διπλοῦς E. ^w καὶ ὅταν—πρᾶγμα] Sic C.D. Cat. et (om. καὶ ὅταν παρ. ἡ) E. καὶ ὅτι παρ. καὶ ὅτι παρὰ κ. τὸ πρ. Edd. ^x Haec ὥσπερ ἄ. ἐστίν, inclusa a Sav. om. C.D.K.M. invitis Cat. Vet. ^y οὖν] γὰρ E. οὖν om. C. Cat. ^z τί] καὶ E. τί om. Veron. Mox σεαυτὸν K.L.M. σεαυτὸν C. ^a πιστῆς E.L. ^b ἐστὶ om. C.K.M. Sav. cet. Statim διανοία E. ^c πάντα μὲν, φ.] τὰ μὲν K.L.M. ^d ὅτι] πῶς K.L.M. ὅτι om. E. ^e φησὶ om. K.L.M. ^f φησὶ om. iidem. ^g ὁ ὧς Edd. ὁ om. C.E.K.L. Cat. ^h οὐ τῇ φ.] τί οὖν E. Veron. ⁱ καὶ om. C.E. Veron. ^k ἐπιτέτραπτο E. Veron. ἐπετ. καθαρὸν εἶναι. εἰδοκεῖ πάλιν C.D.

ἐδόκει. Πάλιν οὐδὲν ὄριθος ἀκαθαρτότερον· σκώληκας γὰρ ἐσθίει·¹ οὐδὲν ἐλάφον· καὶ γὰρ ^μκαὶ παρὰ τοῦτό φασιν αὐτὸν καλεῖσθαι ἐλαφον διὰ τὸ ὄφει ἐσθίειν· ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἡσθίετο. Τίνος οὖν ἕνεκεν τὸν ὕν καὶ ἑτέρα ^οτοιαῦτα ἀπηγόρευσεν; Οὐχ ὥς ἀκάθαρτα, ἀλλὰ τὸ πλεόν τῆς τρυφῆς περι-^Bκόπτων. Ἄλλ' εἰ μὲν τοῦτο εἶπεν, οὐκ ἂν ἐπίσει· νῦν δὲ τῷ φόβῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοὺς κατέσχε. Τί ¹δὲ, εἰπέ μοι, οἶνον ἀκαθαρτότερον, εἰ ταῦτα ἐξετάζειν χρή; τί δὲ ὕδατος, ⁹εἰπέ μοι, ὃ μάλιστα ἐκαθαίροντο; ^τΝεκρῶν οὐχ ἤπτοντο, καὶ νεκρῷ ^ακαθηγιζόντο· τὸ γὰρ σφαζόμενον ^ννεκρὸν, καὶ τούτῳ ἐκαθαίροντο. Οὕτω ^νπαίδων ἦν διδασκαλία. Σκόπει δέ· ὁ οἶνος οὐχὶ ἀπὸ κόπρου τὴν σύστασιν ἔχει; ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς ἔλκει ἡ ἄμπελος τὴν νοτίδα, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς κόπρου τῆς παρακειμένης. Καὶ ὅλως, εἰ βουλοίμεθα ἀκριβολογεῖσθαι, πάντα ἀκά-^Cθαρτα. Ἄλλ' οὐδὲν, ^ωεἰ βουλοίμεθα μὴ ἀκριβολογεῖσθαι, ἀκάθαρτον, ^αἀλλὰ πάντα καθάρ· οὐδὲν ὁ θεὸς ἀκάθαρτον ἐποίησεν· οὐδὲν γὰρ ἀκάθαρτον, Ἰὰλλ' ἡ ἁμαρτία μόνῃ· ψυχῆς γὰρ ἄπτεται, καὶ ^αταύτην ῥυποῖ. Τοῦτο δὲ πρόληψις ἐστὶν ἀνθρωπίνῃ. “Τοῖς δὲ μεμιαμμένοις, φησὶ, καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις.” Πῶς γὰρ ἐν τοῖς καθαροῖς ^αἀκάθαρτον ἂν εἴη; Ὁ ψυχὴν ἔχων ἀσθενῇ, πάντα ῥυποῖ. ^βΕἰ γὰρ ἐν παραιτοίτῳ, τὸ καθαρὸν καὶ τὸ ἀκάθαρτον ζητῶν, οὐδενὸς ἄψεται· οὐδὲ γὰρ ταῦτα καθάρ· ^ειχθὺς ^Dλέγω, καὶ τὰ ἄλλα κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. “^εΜεμιάνται αὐτῶν, φησὶ, καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις” ἀλλὰ πάντα μιαιρά. Ἄλλ' οὐκ εἶπεν οὕτως, ἀλλὰ τί; Περιέτρεψεν εἰς αὐτοὺς τὸ πᾶν. Οὐδὲν γὰρ ἀκάθαρτον, φησὶν, ἀλλ' αὐτοὶ, καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν. Τούτων οὐδὲν ἐστὶν ἀκάθαρτον· ἔργα γὰρ ἐστὶ θεοῦ· ^βπροαίρεσις πονηρὰ, ἀκάθαρτον. “Θεὸν ὁμο-

¹ οὐδὲν] + χεῖρον K.L.M. ^μ καὶ om. D.E. ^α αὐτὴν C.D. αὐτὸν om. E.
^ο τοιαῦτα om. C.E. Veron. ^ρ δὲ] Sic C.D.E.K.L. γὰρ Edd. ⁹ εἰπέ μοι] συνεχῶς K.L.M. εἰπέ μοι om. E. ^τ νεκροῖς D. νεκρῶν—ἐκαθαίροντο om. C.E. Veron. ^α ἐκαθαίροντο D. ^ν νεκρὸν] κρείττον D.K.L.M. ^ν παίδων ἦν om. C. ἦν om. D. Statim ἡ διδ. C.D. Sav. cet. ^ω εἰ β.] τοῖς βουλομένοις K.L.M. ^α ἀλλὰ—οὐδὲν γὰρ ἀκάθαρτον om. E. ^γ ἀλλ' ἦ] Sic D. ἀλλ' C. εἰ μὴ ἦ Edd. Statim μόνον D. ^α ταύτην] + λυπεῖ ἡ μάλλον E.
^α ἀκάθαρτος L. πῶς—εἴη;] ἐν δὲ τοῖς καθαροῖς, πῶς ἂν εἴη ἀκάθαρτα, εἰ μὴ ἁμαρτία μόνῃ. ἀλλὰ πάντα καθάρ· οὐδὲν ὁ θεὸς ἀκάθαρτον ἐποίησεν· οὐδὲ γὰρ ἀκάθαρτον ἂν εἴη. E. ^β Vid. Annot. ^ε ιχθὺς] ὁ ιχθὺς C.D. ^α αὐτὸν omnes. αὐτῶν Edd. Statim λόγον pro λογισμὸν C.D. ^ε μεμιάνται] + γὰρ K.L.M. Mox ἀλλ' ἅπαντα C. ^τ ἀκαθαρτότερον K.L.M. Sav. cet. ^ε ἔργα γὰρ ἐστὶ (+ τοῦ C.) θεοῦ] Sic C.D. sunt autem Dei opera Vet. εἰ γὰρ ἐστὶ E. εἰ γὰρ ἐστὶ θεοῦ Veron. Haec desunt in K.L.M. Sav. cet. ^β πρ. πονηρὰ, ἀκαθ.] Sic C.D.E. Cat. Veron. Vet. Etiam haec absunt a K.L.M. Sav. cet.

λογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ
 ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι. ¹¹ Σὺ δὲ λάλε
 ᾧ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ. Τούτῳ ἐστὶν ἀκαθαρσία.
 Εἰ οὗτοί εἰσιν ἀκάθαρτοι· ἀλλὰ ^κμηδὲν τούτων ἔνεκεν σιγῆσης.
¹Κἂν μὴ δέχωνται, φησί, σὺ τὰ σαυτοῦ ^ππράττε· κἂν μὴ πεί-
 θωνται, σὺ παραίνει καὶ συμβούλευε. Ἐνταῦθα πλέον αὐτοὺς
 διαβάλλει. Καὶ γὰρ οἱ μαινόμενοι οὐδὲν νομίζουσιν ἐστηκέναι·
 ἀλλ' οὐ παρὰ τὰ ὀρώμενα τούτο γίνεται, ἀλλὰ παρὰ τοὺς
 ὀρώντας ὀφθαλμούς. ^πἘπειδὴ ἄστατοί εἰσι καὶ ἰλιγγιώντες,
 νομίζουσι ^οπεριστρέφεσθαι αὐτοῖς τὴν γῆν· ἀλλ' οὐ περιστρέ-
 φεται, ἀλλ' ἔστηκε παγία· τοῦ γὰρ πάθους αὐτῶν ἡ ῥύπνοια,
 748 οὐ τοῦ στοιχείου τὸ πάθος. Οὕτω καὶ ἐνταῦθα· ὅταν ψυχὴ
 ἀκάθαρτος ᾖ, πάντα ἀκάθαρτα νομίζει. ⁹ Ἀρα οὐ τὸ παρα- (394)
 τηρεῖσθαι καθαρότητος, ἀλλὰ ^τκαθαρότητος τὸ πάντων κατα-
 τολμᾶν· ^οὃ γὰρ φύσει καθαρὸς, πάντων κατατολμᾷ, οἱ δὲ ἐρρυ-
 πωμένοι, οὐδενός. Τούτο καὶ πρὸς Μαρκίωνα ἔστιν εἰπεῖν.
 Ὅρᾳς ὅτι καθαρότητος τεκμήριον τίθεται τὸ παντὸς ῥύπου
 ἀνώτερον εἶναι; τὸ ^δδὲ μηδενὸς ἄπτεσθαι, ἀκαθαρσίας; Οὕτω
 Β καὶ ἐπὶ θεοῦ· ὅτι σάρκα ἀνέλαβε, τούτο καθαρότητος· ^{εἰ}εὶ δὲ
 δεδοικῶς οὐκ ἀνέλαβε, ῥύπου. Ὅ τὰ δοκοῦντα εἶναι ἀκάθαρτα
 μὴ ἐσθίων, οὗτός ^εἐστὶν ἀκάθαρτος καὶ ἀσθενής· ὃ δὲ ἐσθίων,
 οὐκέτι. Μὴ καθαρὸς τοίνυν καλῶμεν τοὺς τοιούτους· οὗτοί
 εἰσιν ^{οἱ}οἱ ἀκάθαρτοι· ὃ δὲ πάντων κατατολμῶν, καθαρὸς. Ταύ-
 την τὴν εὐλάβειαν ἐπὶ τῶν ῥυπούντων τὴν ψυχὴν ^ἐἐπιδείκνυσθαι
 χρή· ἐκεῖνο γὰρ ἀκαθαρσία, ἐκεῖνο ῥύπος· τούτο δὲ οὐδὲν τού-
 των. Ἐπεὶ καὶ οἱ στόμα ἔχοντες διεφθαρμένοι νομίζουσι τὰ
 C προσφερόμενα ἀκάθαρτα εἶναι, τούτο δὲ ^ατοῦ πάθους ἐστί. Τί
 οὖν; χρή σφόδρα εἰδέναι περὶ ^ατῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων
 τὴν φύσιν.

11 CAP. II. v. 1.

¹ οὔτοι] Sic C.D.K.L. αὐτοὶ Edd. Statim εἰσιν οἱ ἀκ. C. ^κμηδὲν] μηδὲ D.
 μὴ K.L.M. Sav. cet. invita Cat. ¹κἂν] ἀλλὰ κἂν (om. φησί) K.L.M.
^πποῖε C. ^πἔπειδὴ] + γὰρ K.L. Mox καὶ οἱ ἰλ. C.D. ^οπεριστρέφει C.
^ρῥύπνοια] Sic C.D.E.K.M. et ex corr. L. suspicio Vet. ἀπνοια Edd.
⁹ἀρα] + οὖν K.L.M. Sav. cet. invita Cat. ἀρα—κατατολμᾶν] ἀρα οὐ ταῦτα
 καθαρότητος τὸ μὴ πάντων κ. Veron. ^τκαθαρότητος om. E. ^{εἰ}εὶ δὲ
 φησὶν· ὃ E. Mox ἐρρυπ. E. Veron. ^δδὲ μηδενός] μηδεμίᾳς D. ^{εἰ}εὶ δὲ
 δεδ.] Sic C. εἰ δεδ. δὲ K.L.M. Sav. cet. δὲ om. D. εἰ—ρύπου] εἰ δὲ καὶ εἰς
 γαστέρα ἰδεδύκει, οὐδ' οὕτως ἀνέλαβε ῥύπον E. εἰ δ' ἐδηλόκει (sic) οὐκ ἀνέλαβε
 ῥύπον Veron. ^εἐστὶν om. C. ^{οἱ}οἱ om. E. ^ἐἐπιδείκνυσθε K.M.
 χρή om. K.L.M. ^ατοῦ π. ἐστί] ἐστὶ τοῦ π. K.L.M. ^ατῶν καθαρῶν καὶ
 om. D. Vet. καὶ τῶν ἀκαθάρτων om. C.E. Veron. τί οὖν;—φύσιν] χρή τοίνυν
 τῶν καθ. σφόδρα εἰδέναι καὶ τῶν ἀκαθ. τὴν φ. K.L.M. Sav. cet.

^bΤί οὖν ἐστὶν ἀκάθαρτον; Ἀμαρτία, κακία, πλεονεξία, ^cπονηρία. ¹²“Λούσασθε, φησὶ, καθαροὶ ἡγέεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.” “Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ θεός.” “Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, ^fφησὶ, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε.” Ἐπεὶ καὶ αἱ παρατηρήσεις ἐκεῖναι σύμβολα ἦσαν ἑκαθαρσιῶν. ¹³“Νεκροῦ, ^dφησὶ, μὴ ἀψη.” Τοιοῦτον γὰρ ἡ ἀμαρτία, νεκρὸν καὶ ὁδωδός. Ὁ λεπρὸς, φησὶν, ἀκάθαρτός ἐστι. Καὶ γὰρ ἡ ἀμαρτία ποικίλον καὶ πολυειδές. Καὶ ^hὅτι τοῦτο αἰνίττεται, ἐκ τῶν ἐξῆς δῆλον. Ἐὰν ἡ γὰρ ἢ διαπαντὸς ἢ λέπρα ^kκαὶ καθ’ ὅλου τοῦ σώματος, καθαρὸς ἐστὶν· ἐὰν δὲ ἐν μέρει, οὐκέτι. Ὁρᾷς ὅτι τὸ ποικίλον καὶ ἐνηλλαγμένον ἐστὶ τὸ ἀκάθαρτον; Πάλιν ὁ γονορρυῆς ^lἀκάθαρτος. ^mἘν τῇ ψυχῇ λόγισαι ⁿτὸν γονορρυῆ, τὸν τὰ σπέρματα ἀποβάλλοντα. Ὁ μὴ περιτμηθεὶς πάλιν ἀκάθαρτος. Ὁρᾷς ὅπως οὐκ ἔστι ταῦτα ἀλληγορία, ἀλλὰ τύποι; ὁ μὴ περιελὼν, φησὶ, τῆς ψυχῆς τὴν κακίαν. Ὁ ἐργαζόμενος ^pἐν τῷ σαββάτῳ, λιθάζεται· τουτέστιν, ὁ μὴ διαπαντὸς ἀνακείμενος τῷ θεῷ, ^qοὗτος ἀπόλλυται. ^rἸδωμεν πόσοι τρόποι ἀκαθαρσιῶν. Ἡ ἀπὸ λέχους, φησὶν, ἀκάθαρτός ἐστι. Διὰ τί, εἰπέ μοι; οὐχὶ σπόρον καὶ γέννησιν αὐτὸς ἐποίησε; τίνος οὖν ἔνεκεν ἀκάθαρτος ἡ γυνή, εἰ μὴ ἕτερόν τι ἠνίττετο; Τί ^sδὲ τοῦτό ἐστιν; Εὐλάβειαν ἐνέτικτε τῇ ψυχῇ, τῆς πορνείας ^tἀπήγε πόρρω. Εἰ γὰρ ἡ τεκούσα ἀκάθαρτος, πολλῷ μᾶλλον ἢ πορνεύουσα· εἰ τὸ τῇ γυναικὶ τῇ ἑαυτοῦ πλησιάζειν οὐ σφόδρα καθαρὸν, τὸ ἀλλοτρίᾳ μίγνυσθαι πολλῷ μᾶλλον. Ὁ ἀπὸ κήδους, φησὶν, ἀκάθαρτος· πολλῷ μᾶλλον ὁ ἀπὸ ^wφόνου καὶ πολέμου. Καὶ πολλοὺς ἂν εὗροι τις τρόπους ^xἀκαθαρσιῶν, ^yκαὶ δεῖ πάντα ἀναλέξασθαι. Ἀλλ’ οὐ νῦν ταῦτα ἀπαιτούμεθα, ἀλλὰ μετέστη εἰς τὴν ψυχὴν τὸ πᾶν. Τὰ γὰρ σωματικὰ ἐγγυτέρω ἡμῶν· διὰ τοῦτο ἀπὸ ^zτούτων ἐνήγαγεν. Ἀλλ’ οὐ

¹² Esai. i. 16. Psal. l. 12. Esai. lii. 11.

¹³ Num. xix. 16.

^b ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἀκάθαρτον, εἰ μὴ ἡ ἀμαρτία, ἢ πλεονεξία, καὶ τὰ ὅμοια· τὰ δὲ δοκοῦντα ἀκάθαρτα, ὀνόματι μόνον, ἀλλ’ οὐκ ἀληθεῖα εἰσὶ. Veron. ^c πορνεία K.L.M. Sav. Mor. Mox φησὶ om. E. ^d γέμεσθε C.E.K.L.M. γίνεσθε Edd. ^e ὑμῶν om. C. ^f φησὶ om. K.L.M. ^g ἀκαθαρσιῶν E. ^h ὅτι + τοιοῦτόν ἐστι καὶ E. ⁱ γὰρ + φησὶν C. ^k καὶ om. D. ^l ἀκάθαρτος D.E.K.L.M. ἀκάθαρτον Veron. Sav. Mor. ^m ἐν] μὲν C. Statim τῇ om. D. Vulgo interpungitur ἀκάθαρτος ἐν τῇ ψυχῇ. λόγισαι. Nobiscum facit M. ⁿ τὸν] ἢ τὸν C. Statim γονορρυῆν E. ^o πῶς] ὡς C. ^p ἐν] φησὶ E. Statim τῷ om. C.D. ^q οὗτος] + λιθάζεται καὶ E. ^r ἰδωμεν] εἴδετε K.L.M. Sav. cet. ^s δέ] δὴ D. δαὶ K.L.M. ^t ἀπήγε C.E.K.L.M. ἀπήγαγε Edd. ^v ὁ] εἰ ὁ E.L. ^w φόνου καὶ om. E. Veron. Vet. ^x ἀκαθαρσίας K. ^y καὶ] εἶγε K.L.M. Sav. cet. Statim ἀπαντας C. Mox ἀναλέξασθαι D. ἀναλέγεσθαι K.L.M. Sav. cet. ^z τούτων] Sic C.D. Vet. τούτου Edd. Statim ἐνήγε τότε pro ἐνήγαγε K.L.M.

διὰ τοῦτο πονηρὸν τὸ πρᾶγμα. Ὁ θυμὸς πάλιν ὅταν ὑπερβῇ τὰ μέτρα, ἀκάθαρτον ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον, οὐ διὰ τὴν ὀργήν, **E** ἀλλὰ διὰ τὸν τρόπον· ἐπεὶ καὶ τοῦτο πρόσκειται, ¹⁶ “Ὁ ὀργιζόμενος,” οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ, “εἰκῇ.” ^a Πανταχοῦ τὸ τοῦ πλείονος ἐφίσταται, ἀκάθαρτον· ^b ὑπὸ γὰρ ἀπληστίας καὶ τοῦ ἀκορέστου τὸ πρᾶγμα τίκεται. Νήφωμεν τοίνυν, παρακαλῶ, καθαροὶ γενώμεθα τὴν ἀληθῆ καθαρότητα, ἵνα τὸν θεὸν ἰδεῖν καταξιωθώμεν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ **F** καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Δ.

750

¹ Πρεσβύτας ^a νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ· ^b πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστάματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οἶνῳ πολλῷ δεδουλωμένους, καλοδιδασκάλους, ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, σώφρονας, ἀγνὰς, ^c οἰκουροὺς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς οἰκείοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λό- **B** γος τοῦ θεοῦ βλασφημῇται.

* ἜΣΤΙΝ ^d τὸ γῆρας ἐλαττώματα ἔχει, καὶ οὐχ ἡ νεότης ^e μόνη· ἑλάττονα μὲν τῆς νεότητος, ἔχει δὲ ὅμως· τὸ νωθρόν, ^f τὸ ὀκνηρὸν, τὸ ^h λήθαργον, τὸ ἀμβλύν, τὸ ἀκρόχολον. Διὰ τοῦτο περὶ τούτων παραγγέλλων φησί· “Πρεσβύτας ⁱ νηφαλίους εἶναι.” Πολλὰ γάρ ἐστιν, ^k ὅπερ ἔφην, τὰ ποιοῦντα μὴ νῆφειν τοὺς ἐν ἡλικίᾳ τοιαύτῃ· ^l πρῶτον μὲν αὐτὸ ὅπερ ἔφην, τὸ πανταχοῦθεν ἀμβλύνεσθαι, καὶ δυσκόλως ^m διεγείρεσθαι, καὶ **C** δυσκόλως κινεῖσθαι· ⁿ διὰ τοῦτό φησι· “σεμνοὺς, σώφρονας.”

16 Matth. v. 22.

1 CAP. II. v. 2—5.

^a ἀπλῶς] + φησὶν E. ^a παντ.] ὥστε παντ. K.L.M. Sav. cet. εἰκῇ—πλείονος] εἰκῇ· τὸ δὲ πλ. E. διὰ τὸ εἰκῇ πλ. Veron. ^b ὑπὸ] Sic C.D.K.L.M. ὑπέρ E. ἀπὸ Edd. Statim ἀπιστίας C. HOM. IV. ^a νηφαλίους C.E. ^b πρεσβ.] + δὲ L. ^c οἰκουροὺς—βλασφημῇται] καὶ τὰ ἐξῆς K. ἰδίως pro οἰκείας C.D. Cat. ^d τὸ] καὶ τὸ K.L.M. Sav. cet. ἔστιν—ἔχει] ἔστιν (ἔστι Veron.) ἀπὸ γῆρας ἑλ. ἔχειν E. Veron. ^e μόνη accessit ex omnibus, καὶ οὐχ—ὅμως om. Veron. ^f ἑλάττονα—ὅμως] Sic C.D. ἐλαττώματα μὲν τῆς ν. πολλὰ, ἔχει δὲ ὅμως τὸ γῆρας E. καὶ ἔχει μὲν τινα καὶ τῶν τῆς ν. ἔχει δὲ ὅμως καὶ K.L.M. Sav. cet. ^g τὸ] καὶ E. Veron. ^h ληθαργικὸν idem. τὸ ἀμ. τὸ ἀκρ. om. K. ⁱ νηφ. εἶναι] Sic C.D. εἶναι νηφ. Sav. cet. εἶναι om. Veron. ^k Haec ὅπερ (ἀπερ C.) ἔφην desunt in Edd. repugnantiibus libris. ^l πρ. μὲν] καὶ πρ. K.L.M. Sav. cet. καὶ πρ. μὲν E. αὐτὸ om. D. ^m διασύρεσθαι D. καὶ δυσκ. διεγείρεσθαι om. C. Cat. ⁿ διὰ τοῦτό φ.] διὰ καὶ ἐπάγει K.L.M. Sav. cet.

ο Σάφρονας ἐνταῦθα τοὺς φρονίμους φησί· Ῥωφροσύνη γὰρ τοῦτο λέγεται ἡ τῶν φρενῶν σωτηρία. Εἰσὶ γὰρ, εἰσὶ καὶ ἔν γεγηρακόσι λυττῶντες ἄνθρωποι, ῥαράφοροι, οἱ μὲν ὑπὸ οἴνου, οἱ δὲ ὑπὸ λύπης· μικροψύχους γὰρ τὸ γῆρας ποιεῖ. “Υγιαίνον-
τας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ.” Ὑκαὶ καλῶς ἐπήγαγε,
“τῇ ὑπομονῇ” Ὑκαὶ τοῦτο γὰρ μάλιστα τοῖς γέρουσιν ἀρμό-
ζει. “Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστάματι ἱεροπρεπεῖς.”

D ὙΤί ἐστιν, “ἱεροπρεπεῖς;” Τοῦτέστιν, Ὑἀπ’ αὐτοῦ τοῦ σχή-
ματος καὶ τῆς καταστολῆς δείκνυσθαι τὴν κοσμιότητα. “Μὴ
διαβόλους, μὴ οἶνῳ πολλῷ δεδουλωμένας.” Μάλιστα Ὑγὰρ
τοῦτο γυναικῶν τὸ ἐλάττωμα καὶ τοῦ Ὑγῆρος· τῷ γὰρ κατε-
ψύχθαι τὰς ἡλικίας πολλή Ὑκαὶ τούτου γίνεται ἡ ἐπιθυμία.
“Ὅθεν καὶ περὶ τούτου μάλιστα τὴν παραίνεσιν πρὸς αὐτὰς
ποιεῖται, πανταχόθεν τὴν μέθην ἐκκόπτων, καὶ τοῦ νοσήματος
τούτου ἐκτὸς αὐτὰς εἶναι βουλόμενος, καὶ Ὑδιαφυγεῖν τὸν ἐν-
τεῦθεν γέλωτα. Καὶ γὰρ εὐκολώτερον καὶ οἱ κάτωθεν ἀτμοὶ
E ἀναφέρονται, καὶ αἱ μήνιγγες τὴν βλάβην δέχονται τῷ πεπα-
λαιῶσθαι αὐτὰς τῷ χρόνῳ· καὶ ἐντεῦθεν ἡ μέθη μάλιστα γίνε-
ται. Δεῖ μὲν οὖν οἴνου τῇ ἡλικίᾳ Ὑταύτῃ μάλιστα, ἀσθενῆς
γάρ· δεῖ δὲ οὐ πολλοῦ, ὥσπερ οὐδὲ ταῖς νέαις, οὐ διὰ τὴν αὐτὴν
αἰτίαν, ἀλλὰ διὰ τὸ σφόδρα Ὑτὴν φλόγα τῆς ἐπιθυμίας ἀνά-
πτεσθαι. “Καλοδιδασκάλους.” Καὶ μὴν Ὑκωλύεις γυναῖκας
διδάσκειν· πῶς οὖν ἐνταῦθα ἐπιτρέπεις Ὑαὐταῖς, ἐτέρωθι λέγων,
Ὑ“Γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω;” ὙἌλλ’ ἄκουε τί ἐπῆ-
γαγεν· “οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρός.” Ἀνδράσι μὲν Ὑγὰρ ἐπιτέ-
F τραπται διδάσκειν ἄνωθεν καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας· γυναιξὶ δὲ
τὸν μὲν παραινεντικὸν ἐπιτρέπει λόγον ἐπ’ οἰκίας, οὐδαμοῦ δὲ (396)
προκαθῆσθαι συγχωρεῖ, οὐδὲ μακρὸν ἀποτείνειν λόγον ἀφίησι.
Διὰ τοῦτο ἐπῆγαγεν, “οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρός.” “Ἵνα σωφρο-
νίζωσι, Ὑφησί, τὰς νέας.”

751 ὙΟρᾶς πῶς συμπλέκει καὶ συνάγει τὸν λαόν; Ὑπῶς ὑποτάττει

2 1 Tim. ii. 12.

ο σάφρονας accessit ex D. Cat. Ῥ ρωφρ. γὰρ] σάφρον D. Ὑ ἐν τοῖς γ.
Edd. τοῖς deest in omnibus. ῥ παράφοροι] Sic C.D.K.L.M. παράφρονες
Edd. καὶ παράφρονες E. Ὑ ὑπὸ] ἀπὸ E. ἀπὸ bis K.M. Ben. Ὑ τῇ
φησί, τῇ E. ἐν τῇ C. Ben. Ὑ καὶ om. D. Statim ἐπήγαγε omnes. Ὑ ἐρηκε
Edd. Mox καὶ τῇ ὑπ. D. Cat. Ὑ καὶ τ. γὰρ] καὶ γὰρ τ. C. καὶ om. Cat.
Mox ἀρμόσον C.D. Ὑ Haec τί ἐστιν ἱερ. assumta ex C.D. Ὑ ἀπ’] ὡς ἀπ’
Cat. Mox δεικνύμενας K.L.M. Sav. cet. invita Cat. Ὑ γὰρ om. E. Mox
τὸ ἐλάττωμα C. Ὑ γῆρους C.E. Statim ἐν τῷ γὰρ E. Ὑ καὶ om. C.
Ὑ διαφεύγειν C.K.L.M. Ὑ ταύτῃ om. C. Ὑ τὴν φ. τῆς ἐ.] τὴν ἐπιθυμίαν C.
eis ἐπιθυμίας Veron. Ὑ κωλύει K.L. Vet. Mox ἐπιτρέπει K.L.M. Vet.
Ὑ αὐταῖς] Sic C.D.K.L.M. ἐν τοῖς Edd. Ὑ γὰρ] οὖν E. γὰρ om. Veron.
Ὑ φησί om. K.L.M. Mox ὅρα C. Ὑ πῶς—γεγρακνυαῖς om. D. νέας pro
νωτήρας E.

τὰς νεωτέρας ταῖς γεγηρακυῖαις; Οὐ γὰρ περὶ θυγατέρων ἐν-
ταῦθα διαλέγεται, ἀλλ' ἀπλῶς ἀπὸ τῆς ἡλικίας¹ ἐκάστη ἡρε-
σβυτέρα, φησὶ, τὴν νεωτέραν ῥυθμιζέτω. “Φιλάνδρους εἶναι.”
Τὸ κεφάλαιον² τοῦτο τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν ἀγαθῶν. ³ “Γυνή
“γὰρ, φησὶν, ἀνδρὶ συμπεριφερομένη.” Τούτου γὰρ ὄντος,
οὐδὲν τῶν ῥηδῶν συμβήσεται. ⁴ Πῶς γὰρ, τῆς κεφαλῆς πρὸς
τὸ σῶμα συννενευκίας, καὶ μηδεμιᾶς ἐκεῖ διαστάσεως οὔσης, ὅ-
πάντα τὰ λοιπὰ εἰρηνεύεται; Τῶν γὰρ ἀρχόντων ἐν εἰρήνῃ
ὄντων, τίς ὁ διαιρῶν⁵ καὶ διατέμνων τὴν εἰρήνην; ὥσπερ⁶ αὖ B
τούτων κακῶς διακειμένων, οὐδὲν ὑγιὲς ἔσται κατὰ τὴν οἰκίαν.
⁷ Οὐδὲν οὖν τούτου μείζον⁸ καὶ χρημάτων καὶ εὐγενείας καὶ δυ-
ναστείας καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τοῦτο λυσιτελέστερον. ⁹ Οὐ
γὰρ εἶπεν ἀπλῶς, ἐν εἰρήνῃ εἶναι, ἀλλὰ, φιλεῖν τοὺς ἄνδρας.
¹⁰ Ὅταν ἀγάπῃ ᾖ, οὐδὲν τῶν δυσκόλων παρείδυσιν ἔξει¹¹. ἀπὸ ταύ-
της γὰρ καὶ τὰ λοιπὰ τίκτεται ἀγαθὰ. “Φιλοτέκνους,”¹² αὖ φησὶν.
Ἡ γὰρ τὴν ῥίζαν ἀγαπῶσα, πολλῶ μάλλον καὶ τοὺς καρπούς.
“Σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουροὺς, ἀγαθὰς.” Πάντα ἀπ’ ἐκείνου
τίκτεται¹³ καὶ¹⁴ γὰρ ἀγαθαὶ καὶ οἰκουροὶ ἀπὸ τῆς ἀγάπης καὶ C
τῆς περὶ τὸν ἄνδρα φιλίας γίνονται. “Ὑποτασσομένας τοῖς
ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημηῇται” ὡς ἡ
¹⁵ αὖ γε τοῦ ἀνδρὸς καταφρονουῖσα, καὶ τῆς οἰκίας ἀμελεῖ. Ἀπὸ δὲ
τοῦ φιλεῖν καὶ σωφροσύνη πολλὴ τίκτεται, ἀπὸ τοῦ φιλεῖν
πᾶσα ἀναιρεῖται φιλονεικία¹⁶. καὶ ἡ Ἑλλην ἢ, ταχέως¹⁷ ἐπεισθίσε-
ται¹⁸. εἰ δὲ Χριστιανὸς, ταχέως βελτίων ἔσται. ¹⁹ Ὅρῳ²⁰ τοῦ
Παύλου τὴν συγκατάβασιν; Ὁ πάντα πράττων ὥστε ἡμᾶς
²¹ ἀποστήσαι τῶν βιωτικῶν, περὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν νῦν πολ- D
λὴν ποιεῖται²² τὴν φροντίδα. Τούτων γὰρ καλῶς διοικουμένων,
καὶ τὰ πνευματικὰ χώραν ἔξει²³. ἐτέρως δὲ, κακείνα²⁴ λυμαίνεται.
²⁵ Ἡ γὰρ οἰκουρὸς γυνὴ καὶ σώφρων ἔσται, ἡ οἰκουρὸς καὶ οἰκο-

³ Sirac. xxv. 1.

¹ πρ. φησὶ] Sic D.E.K.L.M. φησὶ, πρ. Edd. ² ῥυθμιζέτω omnes.
σωφρονιζέτω Edd. ³ τοῦτο om. C. ⁴ γὰρ om. C. Mox ἀνδρὸς idem.
⁵ ἀγνῶν] ἀνιερῶν E. ⁶ πῶς] ὡς Veron. Post γὰρ add. οὐκ ἔστιν D. ⁷ οὐ
om. C.D.E. Veron. Mox εἰρηνεύσει C. εἰρηνεύεται D. εἰρηνεύεται E. Veron.
⁸ καὶ ὁ δ. C. ⁹ αὖ] Sic Edd. e contra Vet. οὖν E. γὰρ C.D. αὖ om.
K.L.M. ¹⁰ ἔστι E. ¹¹ οὐδὲν οὖν τούτου] τοῦτο E. Veron. ¹² οὐ γὰρ]
οὐκ K.L.M. Sav. cet. ¹³ ὅταν] + γὰρ D.K.L.M. Sav. cet. ¹⁴ ἀπὸ] διὰ E.
Veron. ¹⁵ φησὶν] καλῶς K.L.M. φησὶ. καλῶς Sav. cet. ¹⁶ ἐκείνης
K.L.M. Sav. cet. invita Cat. ¹⁷ γὰρ] + καὶ C. Mox οἰκουρᾷ E. ¹⁸ αὖ γε
om. C. ¹⁹ ἐπεισθίσεται] Sic D.M. Cat. ²⁰ πειθήσεται Sav. cet. (Num etiam
C.K.L.?) ²¹ πεισθήσεται—ταχέως om. E. Veron. ²² εἰ δὲ] Sic C.D. Cat.
καὶ K.L.M. Sav. cet. Statim ταχέως om. K.L.M. Sav. cet. ταχ. βελτιωθή-
σεται Cat. ²³ ὅρα C.D. ²⁴ ἀποστήσαι] σώσαι ante corr. C. ²⁵ τὴν om.
C.K.L.M. ²⁶ λυμαίνεται D. Cat. ²⁷ ἡ γὰρ] καὶ ἡ D. Mox ἔστι E.

νομική· ^μ οὔτε περὶ τρυφήν, οὔτε ^π περὶ ἐξόδους ἀκαίρους, οὔτε περὶ ἄλλο τι τῶν τοιούτων ἀσχοληθήσεται. “Ἴνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ^ο φησί, ^β βλασφημηται.” Ὅρας ὅτι προηγουμένως τοῦ κηρύγματος φροντίζει, οὐχὶ τῶν κοσμικῶν πραγμάτων; Καὶ γὰρ πρὸς Τιμόθεον γράφων φησὶν· ^α “Ἴνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι” καὶ ἐνταῦθα, “Ἴνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφη-
 Ε μῇται.” Εἰ γὰρ συμβαίῃ γυναῖκα πιστὴν ἀπίστῳ συνοικοῦσαν μὴ εἶναι ἐνάρετον, ἡ βλασφημία ἐπὶ τὸν θεὸν διαβαίνειν εἴωθεν· εἰ δὲ εἴη κοσμία, ^γ τὸ κήρυγμα καρποῖται τὴν δόξαν τὴν ^δ ἐξ ἐκείνης ^ε καὶ τῶν ὑπ’ ἐκείνης κατορθουμένων. Ἀκουέτωσαν αἱ γυναῖκες, ὅσαι μοχθηροῖς ^ς ἢ ἀπίστοις συνοικοῦσιν ἀνδράσιν· ἀκουέτωσαν, καὶ παιδευέσθωσαν διὰ τῶν οἰκείων τρόπων ἐνάγειν αὐτοὺς εἰς εὐσέβειαν. ^κ Καὶ μὴδὲν ἕτερον κερδάνης, μὴδὲ ἐφέλ-
 κῆσιν τὸν ἄνδρα πρὸς τὴν ^π τῶν δογμάτων τῶν ὀρθῶν κοινωνίαν, ^φ ἀλλὰ τὸ στόμα αὐτοῦ ἀπέρραψας, οὐκ ^ς εἴασας βλασφημεῖσθαι τὸν Χριστιανισμόν. Τοῦτο δὲ οὐ μικρὸν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα
 752 μέγα, ^θ θαυμάζεσθαι τὸ δόγμα ἐκ τῆς ἡμετέρας ἀναστροφῆς. ^ι “Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν.” ^κ Ὅρα πῶς πανταχοῦ ^λ τὸ πρέπον φυλάττει. Τῆς ^μ μὲν εἰς τὰς γυναῖκας διδασκαλίας ^ν καὶ ταῖς γυναιξὶ τὸ πλεόν ἀπένειμε, τὰς γεγενη-
 κίας ταῖς νεωτέραις ἐπιστήσας· τῶν δὲ ἀνδρῶν τὸ πᾶν αὐτῷ δίδωσι καὶ ἀπονέμει. Οὐδὲν γὰρ, ^ξ οὐδὲν οὕτω δύσκολον καὶ χαλεπὸν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ γένοιτ’ ἂν, ὥς τὸ περιγενέσθαι τῶν ἡδονῶν τῶν ἀτόπων. Οὔτε γὰρ χρημάτων ἔρωσ, οὔτε δόξης ἐπιθυμία, οὔτε ἄλλο οὐδὲν οὕτω ταύτῃ διανοχλεῖ τὴν ἡλικίαν,
 Β ὥς ὁ τῶν σωμάτων ἔρωσ. ^ο Διὸ πάντα τὰ ἄλλα ἀφεῖς, ^π περὶ τὸ καίριον αὐτὸ τὴν παραίνεσιν ἴστησιν. Εἴτα οὐδὲ ^ρ τῶν ἄλλων ῥαθυμεί, ^ς ἀλλὰ τί φησι; ^τ “Περὶ ^ι πάντα ἐαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων.” Διδασκέτωσαν ^κ μὲν οὖν, φησί, καὶ αἱ (397)

4 1 Tim. ii. 2.

5 v. 6.

6 v. 7.

^μ οὔτε] + γὰρ K.L.M. ^π περὶ] + ἐτέρας L.M. ^ο φησὶ om. L.
 π βλασφ.] καὶ ἡ διδασκαλία βλασφ. D. βλασφ. καὶ ἡ δ. C. ^ρ τὸ κήρυγμα
 om. E. ^ς ἐξ om. E. Veron. ^τ καὶ] ἀπὸ K.L.M. ^υ συνοικοῦσιν ἢ ἀπ.
 ἂν. hoc ord. C. ἢ ἀπ. ἂν. συνοικοῦσιν K. ^φ καὶ] + γὰρ K.L.M. Sav. cet.
 Mox κερδάνης C. ^χ τῶν δ. τῶν ὀρθῶν] Sic C.D.K.L.M. τῶν ὀρθῶν δ. Edd.
 διδασκαλίαν πρὸ κοινωνίαν Veron. ^ψ εἴασας] Sic C.D. Vet. εἴωσα Edd.
^θ θαυμάζεσθαι] τὸ θαυμ. φησὶ E. ^ι ὅρα] + γὰρ E. Veron. ^κ τὸ πρ. φυ-
 λάττει] Sic C.D. Vet. παρακάλει τὸ πρ. φυλάττειν Edd. ^μ μὲν] + γὰρ
 K.L.M. Sav. cet. Statim τὰς om. K.L.M. ^ν καὶ assumptum ex libris om-
 nibus et Cat. ^ξ οὐδὲν om. C. ^ο διὸ] διὰ τοῦτο C. ^π περὶ] ἐπὶ E.
 Mox αὐτὸ C.D.K.L.M. Cat. αὐτῷ Edd. ^ρ τῶν ἄλλων] Sic C.D.K.L.M.
 Cat. περὶ τῶν δ. E. τῶν δ. ἐνεκεν Edd. ^ς ἀλλὰ τί φ.] ἀλλ’ ἐπάγει K.L.M.
^τ πάντα E. Veron. Statim σεαυτὸν E.K.L.M. ^υ μὲν om. E.

πρεσβύτεραι τὰς νεωτέρας, καὶ σὺ δὲ αὐτοὺς παρακάλει τοὺς νεωτέρους σωφρονεῖν. Ἔστω δὲ κοινὸν πᾶσι ¹διδασκαλεῖον καὶ ὑπόδειγμα ἀρετῆς ἢ τοῦ σοῦ βίου λαμπρότης, εἰς μέσον ²πᾶσι προκειμένη, ὥσπερ ἀρχέτυπός τις εἰκὼν, πάντα ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὰ καλὰ, μετὰ πολλῆς τῆς εὐκολίας τοῖς βουλομένοις ³ἐναπομάξασθαι τι τῶν ἐν αὐτῇ καλῶν παρεχομένη τὰ ⁴παραδείγματα. “Ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, ⁵ῤησιν, ἀδιαφθορίαν, ⁶σεμνότητα, ⁷λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ, μὴδὲν ἔχων περὶ ἡμῶν ⁸λέγειν τι φαῦλον.”

Τὸν ἐξ ἐναντίας ⁹καὶ τὸν διάβολόν φησι, καὶ πάντα τὸν ἐκείνῳ διακονούμενον. “Ὅταν γὰρ καὶ βίος λάμπη, καὶ λόγος ¹⁰ῤ συμβαίνων, ἐπικεικός, ἡμερος, προσηνής, μηδεμίαν τοῖς ἐναντίοις παρέχων λαβὴν, πολὺ καὶ ἄφατον τὸ κέρδος. Πολλὴ ἄρα ¹¹τῆς τοῦ λόγου ¹²διακονίας ἢ χρεία, λόγου οὐ τοῦ τυχόντος, ἀλλὰ δοκίμου τινὸς καὶ ἀλήπτου, καὶ μηδεμίαν μηδαμόθεν παρεχομένου τοῖς βουλομένοις πρόφασιν. ¹³“Δούλους ἰδίοις δεσπότηαι ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι.” Ὅρᾳς ¹⁴ὅ τι προλαβὼν εἶπεν, “Ἴνα ὁ ἐξ ἐναντίας, ¹⁵ῤησιν, ἐντραπῇ, μὴδὲν ἔχων περὶ ἡμῶν λέγειν φαῦλον;” Ἄρα καταγνώσεως ἄξιος ὁ γυναικάς ¹⁶ἄνδρῶν ἀποzeugνὺς τῇ προφάσει τῆς ἐγκρατείας, καὶ ὁ δούλους δεσποτῶν ἀποστερῶν τῷ αὐτῷ δὴ τούτῳ προσχήματι. ¹⁷Οὗτος οὐκ ἔστιν ἀκατάγνωστος ὁ λόγος· ¹⁸πολλὴν καὶ τοῖς ἀπίστοις ¹⁹Ε δίδωσι ²⁰τὴν λαβὴν, ²¹τὰ πάντων καθ’ ἡμῶν ἀνοίγει στόματα. “Δούλους, φησιν, ἰδίοις δεσπότηαι ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, ²²μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ ²³πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθὴν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ ²⁴σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.” Εἰκότως ἄρα ἔλεγεν ἐτέρωθι, ²⁵“Ὡς τῷ θεῷ ²⁶δουλεύοντες, καὶ οὐκ ἀνθρώποις.” Κἂν γὰρ τῷ δεσπότη ²⁷διακονῆς μετ’ εὐνοίας, ἀλλ’ ἢ πρόφασιν ἀπὸ ²⁸τῷ φόβου ²⁹τοῦ θεοῦ τὴν ἀρχὴν ἔχει. “Ὡστε ὁ μετὰ τοσοῦτου φόβου ἐκείνῳ διακονῶν, μεγίστων ἐπιτεύξεται τῶν μισθῶν. Εἰ

7 v. 8.

8 v. 9.

9 v. 10.

10 Ephes. vi. 7.

¹ διδασκαλίον C.D.K.L.M. ² πᾶσι om. C. ³ ἐκμάξασθαι C. ⁴ ὑποδείγματα C. ⁵ ῤησιν om. K.L.M. Sav. cet. ⁶ σεμνότητα] ἀφθορίαν D.K.L.M. ⁷ λαλεῖν E. Statim τι assumptum ex D.K.L.M. ⁸ καὶ τὸν δ. φ.] Sic C.D.K.L.M. φ. καὶ τὸν δ. Edd. Mox πάντα om. K. ⁹ ῤ συμβ. om. E. Statim καὶ ἐπ. C. D. K. L. M. Veron. καὶ om. E. Cat. Sav. cet. ¹⁰ διδασκαλίας in text. C. ¹¹ ὅτι C.D. διὰ τί E.K.L. τί Edd. ¹² ῤησιν om. K.L.M. ¹³ ἀπὸ ἀνδρῶν Edd. ἀπὸ om. C.D.K.L.M. ἀπὸ ἀνδρὸς E. ¹⁴ οὕτως C. ¹⁵ πολλήν] + δὲ Edd. invitis libris. Statim τοῖς πιστοῖς C. ¹⁶ τὴν assumptum ex C.D.E.K.L. ¹⁷ τὰ] καὶ τὰ Edd. invitis libris. Mox ἀνοίγων C. ¹⁸ πίστιν—ἵνα om. E. ¹⁹ σ. ἡμῶν θ. pro θ. σ. ἡμῶν omnes. ²⁰ δουλεύοντας E. ²¹ διακονῇ K.L.M. ²² τοῦ θεοῦ assumptum ex C.D.K.L.M. Cat. Vet.

γὰρ χειρὸς μὴ ἱκρατεῖ, μηδὲ γλώττης ἀκολάστου, πόθεν θαυμά-
 753 ^κθεάσοιτο τὸν ἐν Χριστῷ φιλοσοφούντα, τῶν παρ' αὐτοῖς φι-
 λοσοφῶντων μείζονα τὴν ἐγκράτειαν ἐπιδεικνύμενον, ἰκαὶ μετὰ
 πολλῆς τῆς ἐπικεικίας καὶ τῆς εὐνοίας διακονούμενον, παντὶ
^μτρόπῳ θαυμάσεται τὴν δύναμιν τοῦ κηρύγματος. Οὐ γὰρ
 ἀπὸ ^δδόγματος δόγματα, ἀλλ' ἀπὸ πραγμάτων καὶ βίου τὰ
 δόγματα κρίνουσιν Ἕλληνες. Ἔστωσαν οὖν αὐτοῖς καὶ γυναί-
 κες καὶ δούλοι διδάσκαλοι ^οδιὰ τῆς οἰκείας ἀναστροφῆς. Καὶ
 γὰρ καὶ παρ' αὐτοῖς, καὶ πανταχοῦ τοῦτο διωμολόγηται, ὅτι
 τὸ τῶν δούλων γένος ἰταμόν πως ἐστὶ, ῥυσδιατύπτων, δυστρά-
 πελον, οὐ σφόδρα ἐπιτήδειον πρὸς τὴν τῆς ἀρετῆς διδασκαλίαν,
 Β οὐ διὰ τὴν φύσιν, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ διὰ τὴν ἁνατροφὴν καὶ
 τὴν ἀμέλειαν τὴν παρὰ τῶν δεσποτῶν. Ἐπειδὴ γὰρ πανταχοῦ
 οὐδενὸς ἐτέρου, ἀλλὰ τῆς αὐτῶν διακονίας οἱ κρατοῦντες αὐτῶν
 φροντίζουσιν· εἰ δέ που καὶ ἱτῶν τρόπων ἐπιμεληθῆιεν, καὶ
 τοῦτο πάλιν διὰ τὴν αὐτῶν ἀνάπαυσιν ^ππράττουσιν, ὥστε μὴ
 πράγματα αὐτοῖς παρέχειν ἢ πορνεύοντας, ἢ κλέπτοντας, ἢ με-
 θυόοντας· εἰκότως ἡμελημένοι, καὶ οὐδένα ἱτὸν πολυπραγμονοῦντα
 ἔχοντες, εἰς αὐτὰ τῆς κακίας τὰ βάραθρα καταποντίζονται. Εἰ
 γὰρ, ἔνθα πατὴρ ἐφέστηκε, καὶ μήτηρ, καὶ παιδαγωγός, καὶ
 C τροφεὺς, καὶ διδάσκαλος, καὶ ἱἡλικιώται, καὶ ἱαὐτὴ ἡ τῆς ἐλευ-
 θερίας δόξα περικειμένη, καὶ πολλὰ ἕτερα, μόλις ἂν τις διαφύ-
 γοι τὰς τῶν πονηρῶν συνουσίας· τί οἶει τοὺς πάντων τούτων
 ἐρήμους ὄντας, καὶ μιαιοῖς ἀναμιγνυμένους, καὶ μετὰ ἀδείας οἷς
 ἂν ἐθέλωσι συγγινομένους, οὐδενὸς ὄντος τοῦ τὰς φιλίας αὐτῶν
 πολυπραγμονούντος, ^κτί οἶει τοὺς τοιοῦτους ἔσεσθαι; Διὰ τοῦτο
 δύσκολον δούλον γενέσθαι ἀγαθόν. Ἄλλως ὕδὲ οὐδὲ διδασκα-
 D λίας ἀπολαύουσιν, οὔτε τῶν ἑξωθεν οὔτε τῶν παρ' ἡμῖν· οὐ
 συναναστρέφονται ἀνδράσιν ἐλευθέρους, κοσμίους, ^ππολλὴν τῆς
 αὐτῶν δόξης ποιουμένοις φροντίδα. Διὰ ταῦτα πάντα δύσκολον
^κκαὶ θαυμαστὸν, χρήσιμον οἰκέτην γενέσθαι ποτέ. Ὅταν οὖν
 ἴδωσιν, ὅτι τὸ γένος ^βτὸ οὕτως ἰταμόν, τὸ οὕτως αὔθαδες ἢ τοῦ (398)

^ι κρατοῖ C. κρατῇ D. κρατοῖ K.L.M. ^κ θεάσοιτο pro θεάσονται
 C.D.K.L.M. Statim τὸν ἐν Χρ. φιλ. om. C.D. invito Vet. ^ι καὶ om. K.
^μ τρόπῳ] + θεασάμενος ταῦτα E. ^α δόγματος δόγματα] Sic Edd. δογμάτων
 τὰ δ. C. ῥημάτων D.K.L.M. Vet. Statim ἀλλ' ἀπὸ τῶν πρ. M. ^ο διὰ om. E.
^π καὶ δυσδ. E. ^α ἀναστροφῆν D.E. Vet. Paullo post folium deest in E.
^ι τὸν τρόπον D. ^π πράττουσιν om. C. ^ι τὸν π.] Sic omnes. τῶν πολυ-
 πραγμονούντων Edd. ^ν ἡλικιώτης K.L.M. ^ω αὐτὴ K.L.M. fortasse alii.
 αὐτὴ Edd. Mox τῇ ἐλευθερίᾳ K.M. τῆς ἐλευθερίας (sic) L. ^κ τί οἶει] καὶ
 ποταποὺς K.L.M. ^γ δέ] τε D. ^π πολλῆς C. ^α καὶ θ.] θ. καὶ
 K.L.M. invito Vet. ^β τὸ οὕτως ἰταμόν assumptum ex nostris omnibus
 et Vet.

κηρύγματος δύναμις χαλινὸν περιθεῖσα πάντων εἰργάσατο ^εκοσμιώτερον, καὶ ἐπεικέστερον, ^δκὰν σφόδρα πάντων ὧσιν ἀλογώτεροι οἱ δεσπότες, λήψονται ἔννοιαν μεγάλην περὶ τῶν δογμάτων τῶν παρ' ἡμῖν. Δῆλον ^εγὰρ ὅτι καὶ τὸν περὶ τῆς ἀναστάσεως φόβον, καὶ τὸν τῆς κρίσεως, καὶ τὸν τῶν ἄλλων ἀπάντων ^ετῶν μετὰ τὸν θάνατον φιλοσοφουμένων παρ' ἡμῖν πρότερον ἐγκαταθέντες αὐτῶν τῇ ψυχῇ, οὕτως ἴσχυσαν ἀποκρούσασθαι τὴν κα- E κίαν, ἀντίρροπὸν τινα φόβον τῆς ἀπὸ τῶν κακῶν ἡδονῆς εἰς τὴν ἑαυτῶν ἐνιδρύσαντες ψυχὴν. Ὡστε οὐκ εἰκὴ οὐδὲ ἀπλῶς πολὺν ὑπὲρ τούτων πανταχοῦ ποιεῖται τὸν λόγον· ὅσῳ γὰρ ἂν ὦσι κακοὶ, ^ετοσοῦτῳ μάλιστα θαυμάζεται τοῦ κηρύγματος ἡ ἰσχὺς. Καὶ γὰρ ἰατρὸν τότε θαυμάζομεν, ὅταν τὸν ἀπεγνωσμένον, καὶ οὐδεμιᾶς βοηθείας ἀπολαύοντα, ^εκαὶ οὐδὲ κρατῆσαι τῶν ἀκαίρων ἐπιθυμιῶν δυνάμενον, ἀλλ' ἐν ταύταις ἐγκαλινδούμενον, ἐναγάγῃ πρὸς ὑγίαν καὶ διορθώσῃται. Καὶ ὅρα τίνα παρ' αὐτῶν ἀπαι- F τεῖ· ^εμάλιστα πάντων ἀναπαύει τὸν δεσπότην· “Μὴ ἀντιλέγοντας, μὴ νοσφίζομένους”· τουτέστι, πολλὴν εὐνοίαν ἐπιδείκνυσθαι ἐν οἷς ἂν ^επιστευθῶσιν, ἐν τοῖς πρὸς τοὺς δεσπότες μάλι- 754 στα εἶναι ἀγαθοὺς, ^εὑπείκοντας ἐν τοῖς ἐπιτάγμασι.

^εΜὴ τοίνυν νομίζετε ἀπλῶς με ταῦτα ὡς διεξιέναι· λοιπὸν γὰρ μοι πρὸς τοὺς οἰκέτας ὁ λόγος. Μὴ τοίνυν, ὃ βέλτιστε, σὺ πρὸς τοῦτο ἴδῃς, ὅτι ἀνθρώπῳ δουλεύεις, ἀλλ' ὅτι ^ετῷ θεῷ, ὅτι τὸ κήρυγμα κοσμεῖς· καὶ πάντα ὑποστήσῃ ποιεῖν, τῷ δεσπότηι πειθόμενος, καὶ φέρων ἀγανακτοῦντα ἀκαίρως καὶ δυσχεραίνοντα. Ἐννόησον ὅτι οὐκ ἐκείνῳ τὴν χάριν δίδως, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ πρόσταγμα πληροῖς, καὶ πᾶν ὁτιοῦν ὑποστήσῃ ῥαδίως. B “Ὅπερ δὲ αἰεὶ ^ελέγω, ὅτι τῶν πνευματικῶν ἡμῖν κατορθουμένων, καὶ τὰ τοῦ παρόντος ἔψεται βίον. Τὸν γὰρ τοιοῦτον οἰκέτην, τὸν οὕτως εὖνουν, τὸν οὕτως ἐπεικῇ, οὐχ ὁ θεὸς ^εἀποδέχεται μόνον, καὶ τῶν στεφάνων ^εμεταδώσει τῶν λαμπρῶν ἐκείνων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ παθὼν εὖ δεσπότης, κὰν θηρίον ᾗ, κὰν λίθινός τις ^εᾗ καὶ ἀπάνθρωπος καὶ ὤμους, ἐπαινέσεται καὶ θαυμάσεται καὶ προτιμήσει τῶν ἄλλων ἀπάντων, καὶ τοῖς λοιποῖς ^εαὐτὸν

^ε κοσμιώτερον] καὶ τιμώτερον C. ^δ κὰν σφ.] σφόδρα, κὰν K.L.M.
^ε γὰρ om. C. ^ε τῶν accessit ex C.D. Mox τὸν om. C. ^ε ἐνιδρύσαντο C.
^ε τοσοῦτον K. et ex corr. L. ^ε καὶ assumptum ex omnibus. ^ε δ om. D.
Mox ἀναπαύειν idem. ^ε παιδευθῶσι K. ^ε καὶ ὑπ. D. ^ε ΘΕΙΚΟΝ.
Περὶ δούλων, ὅτι οὐδὲν αὐτοὺς βλάπτει πρὸς ἀρετὴν, ἐὰν πρὸς αὐτὴν βλέπωσι· καὶ μαρτυρία σαφὴς ὁ ἐνάρετος Ἰωσήφ βληθεὶς καὶ εἰς φυλακὴν. Veron. ^ε οὖν om. M.
^ε τῷ assumptum ex C.D. ^ε ὑποστήσῃ] καταδέξῃ K.L.M.
^ε λέγω] + τοῦτο καὶ νῦν ἐρῶ K.L.M. Sav. cet. ^ε ἀποδέχεται C. ^ε μεταδί-
δωσι C. τὸν στέφανον ἀποδώσει τὸν λαμπρὸν ἐκείνον D. ^ε ᾗ om. C. καὶ
ἀπάνθρωπος ante κὰν λίθινος transp. D. ^ε αὐτῶν D.

ἐπιστήσει, κἂν Ἑλλην ᾗ. Καὶ ὅτι, κἂν Ἑλληνες ᾧσιν οἱ δεσπόται, ^κκελεύει τὸν οἰκέτην τοιοῦτον ἑαυτὸν ἐπιδείκνυσθαι, C εἰ βούλεσθε, ὑμῖν καὶ παράδειγμα διηγῆσομαι. Ὁ Ἰωσήφ ἐπράθη πρὸς τὸν ἀρχιμάγειρον, καὶ δόξης ἐτέρας ἦν, ^ζοὐ τῆς Αἰγυπτιακῆς. Τί οὖν ἐκεῖνος; Ἐπειδὴ ἐνάρετον εἶδε τὸν νεανίσκον, οὐκ ^εἐνενόησε τὸ τῆς δόξης διεστηκός, ἀλλ' αὐτὸς τε ἡγάπα καὶ ἐφίλει καὶ ἐθαύμαζε, καὶ τῶν ἄλλων αὐτῷ τὴν ἐπιστάσιαν ^βἐνεχείρισεν ἅπασαν, ^γκαὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν οὐδὲν ᾗδει δι' αὐτόν· ἀλλὰ δεύτερος δεσπότης ἐκεῖνος ἦν, μᾶλλον δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ δεσπότητος κυριώτερος, εἶγε ὁ μὲν ἡγνόει τὰ ^δαὐτοῦ, οὗτος δὲ ^εἐκείνου ᾗδει μᾶλλον τὰ τοῦ δεσπότητος. Καὶ μοι δοκεῖ ^ικαὶ D ὕστερον, ὅτε ἐπίστευσε τῷ γυναιῷ τὴν παράνομον ἐκείνην ^εσυκοφαντίαν κατ' αὐτοῦ ποιησαμένην, ^βτιμῶν τὸν δίκαιον ἀπὸ τῆς προτέρας αἰδοῦς καὶ τῆς τιμῆς, μέχρι τοῦ δεσμωτηρίου στήσαι τὴν ὀργήν. Εἰ γὰρ μὴ σφόδρα ᾗδεῖτο τὸν ἄνδρα, καὶ ἐθαύμαζεν ἀπὸ τῶν ^ιπροὔπηργμένων αὐτῷ, κἂν εὐθέως αὐτὸν διεχειρίσατο, καὶ τὸ ξίφος διήλασε διὰ τοῦ σώματος ^κτοῦ ἐκείνου. ¹¹ “Μεστὸς γὰρ ζῆλον, φησὶ, θυμὸς ἁνδρός· οὐκ ἀνταλλάσσεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων.” E Εἰ δὲ παντὸς ἀνδρὸς τοιοῦτος ὁ ζῆλος, πολλῷ μᾶλλον ἐκείνου, Αἰγυπτίου τε ^μὄντος καὶ βαρβάρου, καὶ παρὰ τοῦ ^ππαρ' αὐτοῦ τιμηθέντος ἡδικημένου, ὡς ᾤετο. Ἰστε γὰρ δήπου πάντες, ὅτι οὐχ ὁμοίως ἡμᾶς δάκνει τὰ παρὰ πάντων ἀδικήματα, ἀλλὰ σφοδρότερον τῶν ἄλλων καὶ πικρότερον ^οτὰ παρὰ τῶν ^ρκαὶ ἐνοικίως πρὸς ἡμᾶς διατεθέντων, ^σκαὶ πιστευθέντων, καὶ πιστευσάντων ἡμῖν, καὶ πολλὰ παρ' ^τἡμῶν εὖ παθόντων γενόμενα κακὰ F ^σμᾶλλον ἡμᾶς ἀνιᾶ καὶ λυπεῖ. Οὐκ ^εἐνενόησε πρὸς ἑαυτὸν, οὐδὲ ^νεἶπεν, οἰκέτην ^ωλαβὼν αὐτὸν, πάντων αὐτῷ μετέδωκα τῶν τῆς

¹¹ Prov. vi. 34.

^κ κελεύει τὸν οἰ.] βούλεται τῷ δεσπότη C. ^γ ὑμῖν post παράδειγμα transp. D.E. ^ζ οὐ—τί οὖν om. D. Mox ἐπεὶ δὲ pro ἐπειδὴ idem. ^ε ἐνόησε E. ^β ἐνεχείρησεν E. ^γ καὶ] διὰ καὶ K.L.M. ^δ αὐτοῦ C.K.L. ἑαυτοῦ D.E. αὐτοῦ Edd. ^ε ἐκείνου—τοῦ δ.] Sic D. τὰ ἐκείνου ᾗδει μ. (μ. ᾗδει K.L.M.) τοῦ δ. K.L.M. Sav. cet. Sic, sed τὰ ἐκείνου om. Veron. τὰ ἐκείνου μ. τοῦ δ. (om. ᾗδει) C. ἐκείνου μ. τοῦ δ. ᾗδει E. ^ι καὶ ὕστερον om. C. ὅτι pro ὅτε idem. ^β κατ' αὐτοῦ συκοφ. hoc ord. K.L.M. Statim ποιησαμένην E. ^β τιμῶν] + δὲ C. Mox ἔστησε pro στήσαι idem. ^ι ὑπηργμένων K.L. et in text. M. ^κ τοῦ accessit ex omnibus. ^π ἀνδρός] + αὐτῆς E. Mox οὐθενός idem. ^μ ὄντως L. ^π παρ' αὐτοῦ accessit ex D. ^ο τὰ] ai C.D.E. τὰ καὶ Veron. ^ρ καὶ assumtum ex C.K.L.M. ^σ καὶ πιστευθέντων om. D.K.L.M. ^τ ἡμῖν D. Veron. ^ε μᾶλλον om. Veron. Sav. Mor. invitis libris. Statim ἡμᾶς καὶ ἀνιᾶ E. ^ν ἐνενόησεν] + οὖν K.L.M. Statim ἐν αὐτῷ E. ^ω εἶπε] + τί τοῦτο; K.L.M. Sav. cet. ^ω λ. αὐτὸν pro αὐτὸν λ. C.D.K.L.M. Mox αὐτῷ om. K.L.M. Sav. cet.

οἰκίας, ἐλεύθερον ἐποίησα ^ακαὶ ἐμοῦ τι μείζονα· Ὑποταγὰς μοι
 τὰς ἀμοιβὰς ἀποδέδωκεν; Οὐδὲν τούτων εἶπεν· οὕτως αὐτοῦ τὴν
 ψυχὴν ἢ προτέρα κατεῖχεν ^βαἰδώς. Καὶ τί θαυμαστόν, εἰ ἐν 755
 οἰκίᾳ τοσαύτης ^γἀπῆλυνσε τιμῆς; ^δἄλλ' ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ ὅρα
 (399) αὐτόν, ^εὅσῃς ἀπολαύει κηδεμονίας. Ἰστε δὲ πῶς πρὸς ὁμότητες
 τοῖς τὰ δεσμοτήρια ἐγκεχειρισμένοις τὸ ἦθος ἐξήσκηται· τὰς
 ἀλλοτρίας καρποῦνται συμφορὰς, καὶ ^ςοὓς ἕτεροι κακῶς πά-
 σχοντας ^εἐλευοῦντες τρέφουσι, ^ιτούτους οὗτοι ^θσπαράττουσι,
 κέρδη κερδαίνοντες πολλῶν δακρύων ἄξια, θηρίων ὄντες ὁμότε-
 ροι. Ἀφ' ὧν γὰρ ^κἔχρησεν ἐλεεῖν τοὺς ἐμβεβλημένους, ἀπὸ τού-
 των αὐτοὺς καρποῦνται. ^κΤὸν δὲ οὖν οὕτως ὁμῶν· καὶ μὴ τοῦτο
 μόνον ^λλογιζώμεθα, ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτοὶ οὗτοι οὐχ ὁμοίως πᾶσι B
 κέχρηται τοῖς ἐμβεβλημένοις. Τοὺς μὲν γὰρ ἐπὶ συκοφαντίας
 καὶ ἐπηρεασθέντας ἀπλῶς καὶ δεθέντας ^μκάν ἐλεήσαιεν ἂν· τοὺς
 δὲ ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις καὶ δεινοτάτοις καὶ τολμηροῖς ἐμβεβλη-
 μένους ^νμυρίαὶ αἰκίζονται πληγαῖς. Ὡστε οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ
 τρόπου ὁμῶς ἐμελλεν ^ξἔσσεσθαι ὁ δεσμοφύλαξ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
 τῆς αἰτίας, δι' ἣν ^ρἐνεβέβλητο. Τίνα γὰρ οὐκ ἂν διήγειρε καθ'
 ἑαυτοῦ ὁ νεανίσκος, τοσαύτης ^σμὲν ἀπολαύσας τιμῆς, ὑποπτυνθεὶς
 δὲ τὴν δέσποιναν πειρᾶν, καὶ ^ττοιαύταις τὸν εὐεργέτην ἀμειβόμε- C
 νος ἀμοιβαῖς; ^σΤαῦτα ἐννοῶν ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ τὴν τιμὴν τοῦ
 ἐμβεβληκότος, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐφ' ᾧ ἐνεβέβλητο, οὐκ ἂν παν-
 τὸς θηρίου χαλεπώτερον ἐχρήσατο ^υτάνδρι; Ἀλλὰ πάντων
 τούτων ἀνωτέρα γέγονεν ἡ ἐλπίς ἢ εἰς τὸν θεόν· οὕτως οἶδε καὶ
 θηρία καταπραΰνειν ψυχῆς ^φἀρετή. Ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτῆς ἐπι-
 κειάς, ἀφ' ἧς ^χτὸν δεσπότην εἶλεν, ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ τὸν ἀρ-
 χιδεσμοφύλακα· καὶ πάλιν ἦν ἄρχων ὁ Ἰωσήφ, καὶ ἐν δεσμοτη-
 ρίῳ ^ψἐκράτει, καὶ ἐν οἰκίᾳ. Ἐπειδὴ γὰρ ἐμελλε βασιλεύειν, D
 εἰκότως πρότερον ^ζἐμάνθανεν ἄρχεσθαι, καὶ ἀρχόμενος ἄρχων ἦν
 καὶ προέστη τῆς οἰκίας.

^α καὶ om. E. Statim τι om. C.D.E. ^γ καὶ τοιαύτας K.L.M. Sav. cet.
 Statim μοι τὰς om. D. Mox ἀπέδωκεν C.D. ^δ αἰδῶ C. ^ε ἀπῆλυνσε
 (ἀπῆλυνσε K.L.M.) ἀπολαύει κηδεμονίας τε καὶ E. ^ς ἄλλ' ὅπου καὶ D.K.
 L.M. Sav. cet. ^ε ὅσῃς C.E.L. ^κ οὓς ἐφ' οἷς E. Veron. Mox πάσχοντι E.
 πᾶσχοντες Veron. ^ε ἐλευοῦντες accessit ex omnibus. ^ι τοῖς D.
^θ εἰσπαράττουσι C.D.K.L.M. lucra exigunt Vet. ^κ χρῆ C. ^λ αὐτοὺς
 ἑαυτοῖς E. αὐτοὶ K.L.M. Sav. cet. ^κ τὸν—ὁμῶν] Sic D. τῶν δὲ οὕτως
 ὁμῶν E. In ceteris, ut in Edd. haec non leguntur. ^λ λογιζώμεθα] + ἔργον
 εἶναι E. ^μ κάν καὶ D.K.L.M. Sav. cet. Statim ἐλεήσαιεν D. ^ν μυρίαὶ E.
^ξ ἔσσεσθαι] εἶναι E. ^ρ ἐβέβλητο C. ^σ μὲν om. K.L.M. ^τ τοιοῦτοις C.
^σ ταῦτα] ταῦτ' οὖν K.L.M. ταῦτα οὖν Sav. cet. ^φ ἐμβεβληκότος] Sic C.D.
 Vet. ἐμβεβλημένου Edd. ^ψ τάνδρι] Sic K.L.M. Veron. τῷ ἀνδρὶ Sav. cet.
^φ ἀρετῇ D. ^χ τὸν] καὶ τὸν E.K. ^ψ κρατεῖ D. ^ζ ἐμαθεν E. ἄρχεσθαι
 καὶ ἀρχόμενος om. C.

Εἰ γὰρ τὸν ^αεἰς ἐκκλησίαν ἐλκόμενον ἀπαιτεῖ τοῦτο ὁ Παῦ-
 λος, ^βοὕτω λέγων· ¹² “Εἰ ^γγάρ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι
 οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται;” καὶ τὸν εἰς ἀρχὴν
^δἐλθόντα, πρότερον ἄριστον εἶναι χρὴ ^επροεστάναι οἰκίας.
 Προέστη οἰκίας· προέστη δεσποτηρίου, ^ςοὐχ ὡς δεσποτηρίου,
 Ε ^αἀλλ’ ὥς οἰκίας. Πᾶσι ^ηγὰρ ἐπεκούφιζε τὰς συμφορὰς, καὶ τῶν
 ἐμβεβλημένων ὡς οἰκείων προΐστατο μελῶν, οὐ μόνον αὐτῶν τὰς
 συμφορὰς πολυπραγμονῶν καὶ παραμυθούμενος, ἀλλὰ καὶ εἰ σύν-
 νουν ^ιεἶδε τινα, προσῆει καὶ τὴν αἰτίαν ἐμάνθανεν, οὐδὲ ἀπλῶς
^κκατηφούντα ἀνεχόμενος ὁρᾶν, ἀν μὴ πρότερον αὐτὸν ἀπαλλάξῃ
 τῆς ^λκατηφείας· καίτοι τοσαύτην τις οὐδὲ περὶ τέκνα στοργὴν
^μἐπεδείκνυτο. Ἀπὸ τούτων ^νγοῦν αὐτῷ καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν ἀγαθῶν
 ἐγένετο. Δεῖ γὰρ τὰ παρ’ ὡμῶν ὑπάρχειν πρότερον, καὶ ^ντότε
 F τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ. Ὅτι γὰρ τοσαύτη ἐκέχρητο φειδοὶ καὶ
 ἐπιμελείᾳ, ^ξεἶδε, φησὶ, τοὺς εὐνοῦχους τοὺς ^οἐμβληθέντας ὑπὸ
 756 τοῦ Φαραῶ, τὸν ἀρχινοχόον, καὶ τὸν ἀρχισιτοποιὸν, καὶ εἶπε,
¹³ “Τί σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σήμερον;” Καὶ οὐκ ἀπὸ
 τούτου μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀφ’ ὧν ἐκείνοι ἐποίησαν, καταμαθεῖν
 ἔστι τὴν ἀρετὴν ^πτούτου τοῦ ἀνδρός. Οὐ γὰρ ὡς βασιλέως ὄν-
 τες οἰκέται διέπτυσαν αὐτὸν, οὐχ ὡς ἐν ἀθυμίᾳ ὄντες διεκρού-
 σαντο, ἀλλ’ ὡς ἀδελφῷ γηισίῳ καὶ συναλγεῖν εἰδοτὶ πάντα
 αὐτῷ ^ρἐξεκάλυπτον τὰ ἑαυτῶν. Ταῦτα ^σδέ μοι πάντα εἰρηται,
 B ὅτι καὶ ἐν δουλείᾳ, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν δεσποτηρίῳ, καὶ
 ὑπ’ αὐτὴν τὴν γῆν γένηται ὁ ἐνάρετος, οὐδὲν αὐτὸν καταγωνί-
 σασθαι ^τδυνήσεται. Ταῦτά ^θμοι πρὸς τοὺς οἰκέτας λέλεκται,
 ὅτι καὶ θηρία ἔχωσι δεσπότης, ὡς τὸν Αἰγύπτιον, καὶ ὠμούς,
 ὡς τὸν ἀρχιδεσμοφυλάκα, δυνήσονται αὐτοὺς ἐλεῖν· καὶ Ἕλληνες
 ὦσιν, ^ιὡς ἐκείνοι, καὶ ὁτιοῦν, ταχέως ^κτιθασσέουσιν. Οὐδὲν
 γὰρ ἐμμελέστερον τρόπων, οὐδὲν ἡδύτερον, οὐδὲν γλυκύτερον
 [C ἐπιεικείας καὶ πραότητος καὶ ὑπακοῆς· πᾶσιν ἔστιν ἐπιτήδειος ὁ

12 1 Tim. iii. 5.

13 Gen. xl. 7.

^α εἰς τὴν ἐκ. D. ^β οὕτω om. E. ^γ γὰρ] δὲ C. ^δ τις om. E. ^ε ἐλθόντα] + δεῖ λοιπὸν (mox om. χρὴ) E. ^ς προεστάναι οἰκίας] Sic E. Edd. favente Vet. Haec om. C. D. Statim προέστη οἰκίας, quae aberant, leguntur in K. L. M. Vet. ^η οὐχ ὡς δ. om. D. ^ι οἶδεν τινα, προσῆει D. ^κ κατηφούντα ex corr. D. κατηφούντα Veron. ^λ κατηφείας] συμφορὰς D. ^μ ἐπεδείκνυτο] Sic C. E. ἐνεδ. D. Veron. ^ν ἐπεδείξατο K. L. M. Sav. cet. ^ξ οὐν M. Statim αὐτῶν C. Mox ἀρχὴ sine artic. C. D. Veron. ^ο ὡμῶν] Sic C. E. K. L. M. ὑμῶν Veron. Sav. Mor. ^π τότε] τηνικαῦτα D. ^ρ οἶδε ex corr. D. ^σ βληθέντας C. ^θ τούτου accessit ex C. D. K. L. M. ^τ ἀνεκάλυπτον C. ^ι δὲ] δὴ D. ταῦτα —εἰρηται] οὐχ ἀπλῶς ταῦτα διεξῆλθον, ἀλλ’ ἵνα δείξω K. L. M. ^κ δύναται E. ^λ μοι] + ὑπὲρ τοῦ δείξαι K. L. M. ^μ ὅτι om. C. ^ν δεσπ. ἔχωσι inverso ord. C. D. ^ξ ὡς om. C. ^ο τιθασσέουσιν M. τιθασσέονται E.

τοιούτος. Καὶ οὔτε δουλείαν ἐπαισχύνονται οἱ τοιοῦτοι, οὔτε
 πένητα φεύγουσιν, οὔτε ἄρρωστον ^bκαὶ κάμνοντα· πάντων γὰρ
 κρατεῖ καὶ πάντων ἡ ἀρετὴ περιγίνεται. Εἰ δὲ ἐν δούλοις ^cτο-
 σαύτην ἔχει ^dτὸ πρᾶγμα τὴν ἰσχὺν, πόσω μᾶλλον ἐν ἐλεύθεροις;
^eΤαύτην οὖν ἀσκῶμεν καὶ δούλοι καὶ ἐλεύθεροι, καὶ γυναῖκες καὶ
 ἄνδρες· οὕτω καὶ ἀνθρώποις καὶ θεῷ ἐσόμεθα ποθεινοὶ, καὶ ἀν-
 θρώποις οὐ τοῖς ἐναρέτοις μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς κακοῖς,
 καὶ μάλιστα ἐκείνοις· ἐκείνοι γάρ εἰσιν οἱ μάλιστα τιμῶντες καὶ
 αἰδοῦμενοι. Ὡς περ γὰρ τοὺς ἐπικεικίς οἱ ἄρχόμενοι μάλιστα D
 (400) τρέμουσιν, οὕτω καὶ τοὺς ἐναρέτους οἱ ἀκόλαστοι, εἰδότες τίνων
 ἐκπεπτώκασιν. Ἐπεὶ οὖν τοσοῦτος ὁ καρπὸς τῆς ἀρετῆς, ταύ-
 την διώκωμεν, ταύτην μετρίωμεν. * Ἄν ταύτης ἐχόμεθα, οὐδὲν
 ἡμῖν ἔσται δεινόν, πάντα ῥᾷδια, πάντα εὐκολα· κἂν διὰ πυρὸς
 διαβαίνωμεν, κἂν δι' ὕδατος, πάντα εἴκει τῇ ἀρετῇ καὶ παραχω-
 ρεῖ, καὶ αὐτὸς ὁ θάνατος. Ζηλώσωμεν τοίνυν αὐτήν, ἵνα καὶ τῶν
 μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
 ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ᾧμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος,
 τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Ε.

757

Ἐπεφάνη ^aγὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώ-
 ποις, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ
 τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς
 ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα
 καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυ- B
 τρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν
 περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

ΠΟΛΛΗΝ παρὰ τῶν οἰκετῶν ἀπαιτήσας ^bτὴν ἀρετὴν·
 καὶ γὰρ ἔστι πολλή, ^cτὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος
^dἡμῶν κοσμεῖν ἐν πᾶσι, καὶ μηδεμίαν διδόναι τοῖς δεσπόταις
 λαβὴν, μηδὲ ἐν τῷ τυχόντι· ἐπάγει καὶ ^eτὴν αἰτίαν δικαίαν, δι'
 ἣν ὀφείλουσι τοιοῦτοι εἶναι οἱ οἰκέται. Ποίαν δὲ ταύτην; C
 “Ἐπεφάνη γὰρ, φητίν, ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος.” ^εΟἱ

¹ CAP. II. v. 11—14.

^b καὶ om. E.K. Veron. ^c τοιαύτην E. ^d τὸ πρᾶγμα τὴν (τὴν om. K.)]
 πραγματείαν καὶ E. Veron. ^e ταύτην] Sic C.K.L.M. Vet. τοσαύτην D.
 ταῦτα Edd. ταῦτα (om. οὖν) E. ^f αὐτοῖς accessit ex C.E.K.L.M. Vet. Post
 ἐκείνοις add. πλέον K.L.M. ^g ἄρχοντες C. Hom. V. ^h γὰρ om. E.
ⁱ τὴν om. E. Veron. ^j τῷ K.L.M. Veron. ^k ἡμῶν]+ Ἰησοῦ Χριστοῦ E.
^l τὴν om. D. δικαίαν om. C. ^m δὴ pro δε C.D.K.L. Mox φησὶν om. E.
ⁿ οἱ] οὐ E. Statim θεῖον E. Veron. et ante corr. L.

θεοῦ διδασκάλου τυγχάνοντες, πῶς οὐκ ἂν εἶεν εἰκότως ^h τοιοῦ-
 τοι, οἷους ἄρτι διήλθον ἐγὼ, μυρίων ἀμαρτημάτων λύσιν εὐρόν-
 τες; Ἰστε γὰρ ὅτι μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτο οὐχ ὥς ἐτυχεν
 ἐντρέπει καὶ συστέλλει ⁱ ψυχὴν, τὸ μυρίων ἀμαρτημάτων οὖσαν
 ὑπεύθυνον, μὴ δίκην δοῦναι, ἀλλὰ συγγνώμης τυχεῖν καὶ μυρίων
 ἀγαθῶν. Εἰ γάρ τις, εἰπέ μοι, τὸν μυρία προσκρούσαντα οἰκέ-
 την λαβὼν, μὴ ^k κατατεῖνοι ἱμάσιν, ἀλλ' ^l ἐπ' ἐκείνοις μὲν συγ-
 γνώμην παράσχοι, ὑπὲρ δὲ τῶν μελλόντων αὐτὸν ἀπαιτοίη εὐ-
 θύναι, καὶ ^m φυλάττεσθαι παρακελεύοιτο, ὥστε μὴ τοῖς αὐτοῖς
 περιπεσεῖν, καὶ δωρεαῖς μεγάλαις ⁿ τιμήσειε τίνα οὐκ ἂν οἴεσθε
 ἐντρέψαι τὴν τοσαύτην χάριν ἀκούοντα; Ἀλλὰ μὴ νομίσῃς,
 ὅτι ἡ χάρις μέχρι τῆς τῶν προτέρων ^o ἀμαρτημάτων συγχωρή-
 σεως ἴσταιται, ^p ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡμᾶς ἀσφαλιζέται· καὶ
 γὰρ καὶ τοῦτο χάριτος. Ἐπεὶ εἰ μέλλοι ἅει κακῶς πράττοντας
 μὴ κολάζειν, οὐκέτι τὸ πρᾶγμα χάρις ἐστίν, ἀλλὰ προτροπή
 τις εἰς λύμην καὶ διαφθοράν. “Ἐπεφάνη γάρ, φησὶν, ἡ χάρις
 τοῦ θεοῦ, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ
 τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζή-
 σωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ
 ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ.” Ὁρα πῶς μετὰ τῶν ^q ἐπάθλων τίθησι τὴν ἀρετὴν.
 Καὶ τοῦτο χάριτος, τὸ ἀπαλλάξαι τῶν βιωτικῶν, τὸ πρὸς τὸν
 οὐρανὸν ἀγαγεῖν. Δύο δείκνυσιν ἐνταῦθα ἐπιφανείας· καὶ γὰρ
 εἰσι δύο, ἡ μὲν προτέρα χάριτος, ἡ δὲ δευτέρα ἀνταποδόσεως
 τοῦ δικαίου. “Ἵνα ἀρνησάμενοι, φησὶ, τὴν ἀσέβειαν καὶ
 τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας.” Ἰδοὺ πάσης τῆς ἀρετῆς ἡ ὑπόθεσις.
 Οὐκ ^r εἶπεν, ἵνα ἀρνησώμεθα, ἀλλ', “ἵνα ἀρνησάμενοι.” Ἡ
 758 ἀρνησις πολλὴν δείκνυσιν τὴν διάστασιν, πολὺ τὸ μίσος, πολλὴν
 τὴν ἀποστρόφην· μεθ' ὅσης διαθέσεως, μεθ' ὅσης σπουδῆς τὰ
 εἰδῶλα ἀπεστράφησαν, μετὰ τοσαύτης καὶ τὴν κακίαν αὐτήν.
 “Καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας,” φησί· καὶ γὰρ καὶ ταῦτα εἶ-
 δῶλα. Κοσμικὴ ἐπιθυμία ^s πλεονεξία, ^t καὶ ταύτην εἰδωλολα-
 τρείαν ^x ὀνομάζει· καὶ ὅσα πρὸς τὸν παρόντα βίον ἡμῖν χρησι-

^h τοιοῦτοι] + φησὶν E. οἷους—ἐγὼ om. C. Cat.

ⁱ τὴν ψυχὴν C. Cat.

^k κατατεῖνει C.E. κατατείνει D.K.L.M. κατατείνει Veron. κατατείνου Sav. cet.

^l ἐπ' om. D. ^m φυλάττεσθαι] + αὐτὸν K.L.M. ⁿ τιμήσει C. τιμήσει K.L.

τιμήσει Veron. ^o ἀμαρτημάτων accessit ex omnibus. ^p ἀλλὰ] οὐ γὰρ

μέχρι τούτου, ἀλλὰ K.L.M. ^q ἄθλων C. Statim τίθ. καὶ τὴν α. E.M.

^r ἡ om. C. ^s εἶπον E. Mox φευξώμεθα pro ἀρνησώμεθα K.L.M. Sav. cet.

invito Vet. οὐκ εἶπεν—ἀλλ' om. Veron. ^t αὐτήν] φησὶ C. Post αὐτὴν add.

βούλεται K.L.M. Mox φεύγειν pro φησὶ L.M. ^v καὶ πλεον. Edd. καὶ deest

in omnibus. ^w καὶ ταύτην] καὶ τ. γὰρ E. μάλλον δὲ τ. καὶ K.L.M. Statim

εἰδωλολατρίαν C.K.L.M. Veron. ^x ὀνομάζει] καλεῖ C.K.L.M. Post καλεῖ

add. κοσμικὴ ἐπιθυμία φιλαργυρία· καὶ ταύτην εἰδωλολατρίαν ὀνομάζει K.L.M.

μεύει, κοσμικαὶ εἰσιν ἐπιθυμίαι· Ὑπάντα ὅσα ἂν μὴ ²διαβαίνειν
 μεθ' ἡμῶν πρὸς τὸν οὐρανὸν, κοσμικαὶ εἰσιν ἐπιθυμίαι· πάντα
 (401) ὅσα ἂν τῷ παρόντι ³κόσμῳ συγκαταλύηται, κοσμικὴ ἐστὶν ἐπι-
 θυμία. Μηδὲν τοίνυν πρὸς ^bταύτας ἔχωμεν. Ἦλθεν ὁ Χρι-
 στὸς, ἵνα ^cἀρνησώμεθα τὴν ἀσέβειαν. ^dἈσέβειαν τὰ δόγματα
^eφησι, καὶ κοσμικὰς ἐπιθυμίας τὸν βίον τὸν ἐναγῇ. “Σωφρό- B
 νως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι.” Ὁρᾷς
 ὅτι, ὅπερ αἰεὶ λέγω, σωφροσύνη οὐ τοῦτο μόνον ἐστὶ, τὸ πορ-
 νείας ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν λοιπῶν παθῶν ἐκτὸς εἶναι;
²Ἄρα ^fκαὶ ὁ χρημάτων ἐρῶν, οὐ σώφρων. Ὡσπερ γὰρ ἐκείνος
 σωμαίων, ^gοὕτω καὶ οὗτος χρημάτων· μᾶλλον δὲ οὗτος ἀκολα-
 στώτερος, ὅσῳ οὐδὲ ^hτοσαύτην ἔχει βίαν τὴν ὠθοῦσαν αὐτόν.
 Καὶ γὰρ ἡνίοχος ⁱἐκείνος ἀκρατὴς μάλιστα ἂν λέγοιτο, οὐχ ὁ
 τὸν τραχὺν καὶ δυσήνιον μὴ κατέχων ἵππον, ^kἀλλ' ὁ τὸν ἡρέμα C
 ἐπικεκότερον μὴ δυνάμενος ὑπετάξαι. ^lΤί δέ; φησὶν· ἢ τῶν
^mχρημάτων ἐπιθυμία ⁿἐλάττων τῆς τῶν σωμαίων; Παντί που
 δηλόν· ὅστις, καὶ πολλαχόθεν τοῦτο δείκνυται. Πρῶτον μὲν,
 ὅτι ἀναγκαίως γέγονεν ἢ τῶν σωμαίων ἐπιθυμία· τὸ δὲ ἀναγ-
 καίως γεγονὸς δηλόν· ὅτι καὶ μετὰ πολλοῦ ⁹κατορθοῦται τοῦ
 πόνου, ^rἐπεὶ καὶ ἐνεσπάρη τῇ φύσει. ^sΔεύτερον, ὅτι χρημάτων
 μὲν οὐ πολὺς τοῖς παλαιοῖς ^tλόγος, γυναικῶν δὲ πολὺς, σωφρο-
 σύνης ἕνεκεν· καὶ γυναικὶ μὲν συγγενομένῳ κατὰ νόμον οὐδεὶς ἂν
^vμέμψαιτο μέχρι γήρως, χρηματιζομένῳ δὲ πάντες. Καὶ τῶν D
 ἔξωθεν ^wφιλοσόφων πολλοὶ χρημάτων μὲν κατεφρόνησαν, γυ-
 ναικῶν δὲ οὐκέτι· οὕτω τοῦτο ἐκείνου τυραννικώτερον. Ἄλλ'
 ἐπειδὴ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἡμῖν ὁ λόγος, μὴ ἀπὸ τῶν ἔξωθεν
 φέρωμεν τὰ ὑποδείγματα, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν γραφῶν. Τοῦτο μὲν
 οὖν καὶ ἐν ἐπιτάγματι ^xσχεδὸν μέρει τίθησιν ὁ μακάριος οὗτος,
 οὕτω λέγων· ^y“Ἐχοντες διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις

2 1 Tim. vi. 8.

¹ πάντα om. E. Haec πάντα—ἐπιθυμίαι accesserunt ex C.E.K.L.M. favente
 Cat. ² διαβαίνει E. Mox eis pro πρὸς K.L.M. ³ κόσμῳ] Sic E.K.L.M.
 Cat. Statim συγκαταλύηται pro -λύεται C.D.K.L.M. ^b ταύτα C. ^c ἀρ-
 νησάμενοι C. ^d ἀσέβειαν om. C.D.E. Veron. Vet. ^e φησι] λέγει L.M.
 Statim καὶ τὰς κ. C.E. Veron. ^f καὶ om. E. Veron. ^g οὕτω καὶ] οὕτως C.D.
^h τοσαύτην C. ⁱ ἐκείνος] οὗτος C. ^k ἀλλ' ὁ] ἀλλὰ E. ^l τί] ὅτι D.
 δαὶ pro δέ C. Statim φησὶν ante ἐπιθυμία transp. C. ^m χρημάτων et σω-
 μάτων transp. C. ⁿ ἐλάττω C. ἐλ. τῆς τῶν σ. pro τῆς τῶν σ. ἐλ. C.D.K.L.
^o ἐστὶ assumptum ex C.E.K.L.M. ^p πρῶτον] καὶ πρ. K.L.M. Sav. cet.
^q κατ. τοῦ πόνου] κόπου κατ. C. ^r ἐπεὶ om. C.E. Veron. καὶ om. D.
^s δεύτερον]+δὲ D.E. ^t ὁ λόγος C.E. τοῖς παλαιοῖς et γυν. δὲ πολὺς om. E.
^v μέμψαιτο C. ^w φιλοσοφούντων C. ^x σχεδὸν om. E. ^y ἔχοντες]
 +δὲ D. Mox ἀρκεσθώμεθα C.E.

ἀρκεσθῆσόμεθα” περὶ δὲ τῶν ²παρθένων τί φησιν; ³“Ἐπι-
 ταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω” καὶ πάλιν, “Ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχεσθε.”
 E Καὶ πολλάκις ἰδοὺς ἂν αὐτὸν περὶ συνουσίας νομοθετοῦντα ^aτῆς
 νομίμου. Καὶ ταύτης μὲν ^bἀφίησιν ἀπολαύειν τῆς ἐπιθυμίας,
 καὶ δευτέρῳ προσίεναι ^cγάμῳ, καὶ πολλὴν ^dποιεῖσθαι τοῦ
 πράγματος τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ οὐδαμοῦ ὑπὲρ τούτου κολάζει·
^eτὸν δὲ χρημάτων ἐφιεμένον, πανταχοῦ καταδικάζει. Καὶ περὶ
 μὲν χρημάτων ὁ Χριστὸς ^fπολλαχοῦ διέταξεν, ὥστε φεύγειν
 τὴν ἐντεῦθεν λύμην· περὶ δὲ ἀποχῆς γυναικὸς, οὐχ οὕτως.
 “Ἀκουε ^gγὰρ τί φησι περὶ χρημάτων” ⁴“Ἐὰν μὴ τις ἀποτά-
 ξηται πᾶσιν αὐτοῦ τοῖς ὑπαρχουσιν.” Οὐδαμοῦ εἶπεν, εἰ μὴ
 F τις ἀποτάξεται ^bγυναικί· οἶδε γὰρ οἷαν ¹ἐνέθηκε τὴν τυραννίδα.
 Καὶ ὁ μακάριος οὗτός ^kφησι· ⁵“Τίμιος ὁ ¹γάμος, καὶ ἡ κοίτη
 159 ἡμίαντος.” ^mΚαὶ οὐδαμοῦ τιμίαν τὴν τῶν χρημάτων ἐπιμέλειαν
 καλεῖ, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον· ⁶“Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπί-
 πτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοή-
 τους καὶ βλαβεράς.” ⁿΟὐκ εἶπε, πλεονεκτεῖν, ἀλλὰ, “^oπλου-
 τεῖν.” Ἴνα δὲ μάθῃτε καὶ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν, ἀναγκαῖον
 καὶ τοῦτον τὸν λόγον εἰς μέσον παραγαγεῖν. Χρημάτων μὲν
 γὰρ τις καθάπαξ ἀποστερηθεὶς οὐκέτ’ ἂν ^pἐνοχλοῖτο ὑπὸ τῆς
 ἐπιθυμίας· οὐδὲν γὰρ οὕτω ποιεῖ χρημάτων ^qἐπιθυμεῖν, ὥς τὸ
 χρήματα ἔχειν. Ἐπὶ δὲ τῆς τῶν σωμάτων ἐπιθυμίας οὐχ οὐ-
 B τως, ἀλλὰ καὶ ἐννουχισθέντες πολλοὶ τὴν ἔνδον ἐνοχλοῦσαν πυ-
 ρὰν οὐκ ἀπέβαλον· ἡ γὰρ ἐπιθυμία ἐν ἑτεροῖς κεῖται ὀργάνοις,
 ἔνδον ^rἐν τῇ φύσει ἐγκειμένη. Τίνος οὖν ἕνεκεν ^sἡμῖν ταῦτα
 εἴρηται; ^t“Ὅτι οἱ πλεονέκται τῶν πορνεύοντων ἀκολαστότεροι,
 ὅσῳ ὑπὸ ἐλάττονος ἐνοχλοῦνται ἐπιθυμίας· μᾶλλον δὲ ^vοὐδὲ
 ἐπιθυμία τὸ πρᾶγμά ἐστιν, ἀλλὰ ^wράθυμία. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ
 οὕτως ἐστὶν ἡ ἐπιθυμία φυσικὴ, ^xὥστε καὶ γυναικί τις μὴ πλη-
 σιάζῃ, ἡ φύσις τὸ αὐτῆς ποιεῖ καὶ ἐργάζεται· ἐκεῖ δὲ οὐδὲν

3 1 Cor. vii. 25, 5.

4 Luc. xiv. 33.

5 Hebr. xiii. 4.

6 1 Tim. vi. 9.

² παρθένων—ἔχω] γυναικῶν, μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφώ-
 ρου K.L. Sav. cet. invito Vet. In M. lacuna duorum foliorum est. ^a τῆς
 om. E. ^b ἐφίησιν E. Veron. ^c γάμῳ om. D. ^d ποιεῖται Sav. cet.
 repugnantibus libris. ostendit Vet. ^e τὸν δὲ—καταδικάζει om. E. ^f παν-
 ταχοῦ C.E. Statim διέταξεν K.L. ^g γὰρ] δὲ K.L. Statim αὐτοῦ τί φ. C.
 καὶ τί φ. L. ^h τῇ γυναικί K. ⁱ ἐπέθηκε C. ^k φησι]+Τιμοθέῳ K.L.
 Sav. Mor. invito Vet. Habet Τιμοθέῳ, sed om. τίμιος Veron. ^l γάμος]+
 ἐν πᾶσι D. ^m καὶ assumptum ex C.D. τιμίαν om. D. ⁿ οὐκ] καὶ οὐκ D.
 In E. folium deest. ^o πλουτεῖν]+ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς K.L. ^p ἐνοχλῆται D.
^q ἐπιθυμίαν C. ^r ἐν om. D. ^s ἡμῖν om. K. ^t ὅτι] δείξει ὅτι K.L.
^v οὐδὲ] οὐκ C. Statim ἐπιθυμία... ῥαθυμία D.K.L. ἐπιθυμίας... ῥαθυμίας Edd.
 ἐπιθυμίας (om. τὸ πρ. ἐστιν, ἀλλὰ ῥαθ.) C. ^w ὥστε καὶ] ὅτι καὶ ἂν K.L.

^α τοιοῦτον γίνεται. “Καὶ εὐσεβῶς, φησὶ, ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι.” Καὶ ^β τίς ἡ ἐλπίς; τί τὸ ^γ ἔπαθλον τῶν πόνων; C
“Προσδεχόμενοι, φησὶ, τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν.”
“Οὕτως γὰρ οὐδὲν ἐκείνης μακαριώτερον, ^δ οὐδὲν ζηλωτότερον·
^ε καὶ ταῦτα λόγος παραστήσαι οὐ δύναται· καὶ γὰρ νοῦν ὑπερβαίνει τὰ τότε ἀγαθὰ. “Προσδεχόμενοι, φησὶ, τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν.” Πού εἰσὶν οἱ τοῦ πατρὸς ἐλάττονα τὸν υἱὸν λέγοντες;
“Τοῦ μεγάλου, φησὶ, θεοῦ καὶ ^ε σωτῆρος.” Ὁ τοὺς ἐχθροὺς σώσας, τί οὐκ ἐργάσεται τότε εὐδοκιμοῦντας λαβών; “Τοῦ μεγάλου, φησὶ, θεοῦ.” Τὸ ^ζ μέγας ἐπὶ θεοῦ ὅταν λέγῃ, οὐ πρὸς D
(402) ^η τι ^θ μέγας φησὶν, ἀλλ’ ἀπολύτως μέγας, μεθ’ ὃν οὐκ ἂν εἴη μέγας, ^ι ἐπεὶ πρὸς τι ἐστίν. Εἰ δὲ πρὸς τι, κατὰ σύγκρισιν, καὶ οὐ φύσει μέγας· νῦν δὲ ἀσυγκρίτως μέγας. “Ὅς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ^κ φησὶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ^λ ἀνομίας, καὶ καθάρισεν ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον.” ^μ ἑξῆλλαγμένον, οὐδὲν ἔχοντα κοινὸν πρὸς τοὺς λοιπούς. “Ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.” Ὅρας ὅτι καὶ τῶν παρ’ ἡμῶν δεῖ; Οὐχ ἀπλῶς ἔργων, ἀλλὰ, “ζηλωτὴν,” τουτέστι, μετὰ προθυμίας πολλῆς ἐπ’ αὐτὴν ἰόντα τὴν ἀρετὴν, μετὰ ^ν θερμότητος καὶ σφοδρότητος τῆς E
προσηκούσης. Τὸ μὲν ^ξ οὖν βεβαρημένους τοῖς κακοῖς καὶ ἀνίατα νοσοῦντας ἀπαλλάξαι, τῆς ἐκείνου φιλανθρωπίας ἦν· ὅτ’ αὐτὰ δὲ μετὰ ταῦτα, καὶ ἡμῶν καὶ ἐκείνου.

7 “Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς.” “Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει.” Ὅρας πῶς Τιμοθέῳ ^ρ μὲν προστάττει, ^σ καὶ φησιν, ^τ “Ἐλεγχον, ἐπιτίμησον, παρα- F
κάλεσον” ἐνταῦθα δὲ, “Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς;” Ἐπειδὴ τὸ ἦθος τούτων σκληρότερον ἦν, διὰ τοῦτο καὶ ἀποτόμως καὶ μετὰ πάσης ἐπιταγῆς ἐλέγχειν 760
ἐπιτάττει. Ἔστι γὰρ τῶν ἀμαρτημάτων, ἃ καὶ ἐπιτάγμασιν ἀπείργειν χρὴ· οἷον, τὸ μὲν χρημάτων καταφρονεῖν παραινούν-
τας ^θ δεῖ πείθειν, καὶ τὸ ἐπικεικὶς εἶναι, καὶ ὅσα τοιαῦτα· τὸν δὲ

7 v. 15.

8 2 Tim. iv. 2.

^α τοιοῦτο C. Mox φησὶ om. C.L. ^β αἰῶνι] + καὶ ἐν τῷ μέλλοντι Veron.
Sav. Mor. Haec om. C.K.L. Vet. ^γ τίς] + εἰπέ K.L. ^δ ἄθλον C.
^ε οὐδὲ ζ. C. οὐδὲν ζ. om. K. ^ε καὶ om. L. Mox λόγος... δύναται omnes.
λόγοι... δύνανται Edd. ^ε σωτῆρος] + ἡμῶν D. Mox οὐκ ἂν ἐργάσῃται idem.
^ε οὐκ εὐδοκ. Veron. Ben. [οὐκ] εὐδοκ. Sav. Mor. qui malae opinionis erant
Vet. Sed οὐκ deest in nostris omnibus. ^ε μέγα D. non Cat. ^ε μέγα
D.K.L. μέγαν bis Cat. ^ε ἐπεὶ] + οὐ D. Vet. ^ε φησὶν om. K.L.
^κ ἀμαρτίας K. ^λ ἑξῆλλαγμένον] τουτέστιν, ἐξειλεγμένον K.L. Sav. cet. in-
vita Cat. mutatum sciūcet Vet. ^μ θερμότητος καὶ assumptum ex C.D.
^ν οὖν] + ἔνθεν D.K.L. invita Cat. ^ξ τὰ] τὸ D.K.L. ^ξ μὲν om. C.
^ρ καὶ φ.] λέγων K.L. ^ρ ἔδει C.

R r 2

μοιχόν, τὸν πόρνον, τὸν πλεονέκτην μετ' ἐπιταγῆς ἀπάγειν, τὸν οἰωνίζομενον, τὸν κληδονίζομενον, τὸν ἄλλα τοιαῦτα πράττοντα· οὐδὲ ἀπλῶς ἐπιταγῆς, ἀλλὰ, “μετὰ πάσης ἐπιταγῆς.” Ὅρας πῶς βούλεται καὶ μετὰ αὐθεντίας, καὶ μετὰ ἐξουσίας Β πολλῆς ταῦτα αὐτὸν ἐπιτάττειν; “Μηδεὶς σου περιφρονεῖτω”⁹ “τούτέστι, καταφρονεῖτω· ἀλλὰ,⁹ “Ὑπομίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς⁸ καὶ ἐξουσίαις ὑποτίσσεσθαι, μηδένα βλασφημεῖν, ἀμύχους εἶναι.” Τί οὖν; μηδὲ τοὺς κακῶς πράττοντας, μηδὲ² ἐκείνους λοιδορεῖσθαι; “Ἀλλὰ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι, μηδένα βλασφημεῖν”³ “κάν ὅστις ἦ, φησὶν, ὅλως μηδένα. Ἀκουσῶμεν τῆς παραινήσεως. “⁴Μηδένα, φησὶ, βλασφημεῖν”⁵ καθαρὸν ἡμῖν εἶναι τὸ στόμα λοιδορίας. Ἐῖτε γὰρ ἀληθεῖς εἰσιν αἱ λοιδορίαι, οὐχ ἡμῶν⁶ ταῦτα λέγειν, ἀλλὰ τοῦ κριτοῦ C ἐξετάζειν.”¹⁰ “Σὺ γάρ, φησὶ, τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου;” εἴτε οὐκ ἀληθεῖς, ὁρᾷς ὅσον τὸ πῦρ;¹¹ Ἄκουε τοῦ ληστοῦ λέγοντος πρὸς τὸν ἕτερον ληστήν.¹¹ “Καὶ γὰρ καὶ¹ αὐτοὶ ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι ἔσμεν” τὸν αὐτὸν¹² ἀγῶνα τρέχομεν. Ἐὰν οὐκ ἐπίδοξος ἐτέροις, ταχέως καὶ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς¹³ περιπεσῇ. Διὰ τοῦτο παραινεῖ ὁ μακάριος οὗτος λέγων.¹² “Ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ.” “Ἀμάχους εἶναι, φησὶν, ἐπιεικέας, πᾶσαν¹⁴ ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους.” καὶ Ἕλληνας καὶ Ἰουδαίους, καὶ μοχθηροὺς καὶ πονηροὺς. Ἐκεῖ μὲν¹⁵ γὰρ D ἀπὸ τῶν μελλόντων, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἐποίει ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ, λέγων, “¹⁶Ὡστε ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ.” ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἀπὸ τῶν μελλόντων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν παρελθόντων ἐντρέπει¹⁷ μηδενὶ οὐκ ἐπίδοξος, φησὶ· τοιοῦτος γὰρ ἦς καὶ σύ.

⁹ CAP. III. v. 1, 2.¹⁰ Rom. xiv. 10.¹¹ Luc. xxiii. 40.¹² 1 Cor. x. 12.

⁸ ἀπάγειν] Sic C.K.L. Cat. ἀπάγων D. corrigere Vet. ἐπὶ τὸ βέλτιον δεῖ ἐπάγειν Edd. ⁹ τὸν κλ. om. D. ¹⁰ οὐδὲ] καὶ οὐδέ K.L. ¹¹ Haec τουτέστι, καταφρονεῖτω sunt in nostris omnibus, non in Edd. Statim ἀλλ' ὑπ. C.K.L. Cat. ¹² καὶ om. D. Veron. ¹³ ὑποτάσσεσθαι] + πεῖθαρχειν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι D.K.L. Sav. cet. invitis Cat. Vet. ¹⁴ ἐκείνους λοιδορεῖσθαι; ἀλλὰ] ἐκείνοις λοιδορουμένους K.L. ¹⁵ κἀν ὅστις ἦ, φ. ὅλως (ὅλως om. K.) μηδένα (+ λοιδορῶμεν D.K.L. et fortasse Vet.)] Sic C.D.K.L. Vet. κἀν ὅστις ἦ, ceteris omissis, Cat. In Editis haec non leguntur. ¹⁶ μηδένα, φ. βλ. om. E. ¹⁷ ἡμῖν εἶναι] Sic C. Cat. ἡμῖν εἶναι δεῖ K.L. εἶναι χρὴ D. εἶναι δεῖ ἡμῖν E. Edd. Mox ἀπὸ λοιδορίας Edd. ἀπὸ om. C.D. Cat. ¹⁸ εἴτε] εἴπερ D. ¹⁹ ταύτας D. ²⁰ φησὶ—οὐκ ἀληθεῖς] εἰ κρίνεις, φησὶν, τὸν ἀδ. σου, εἴτε οὐκ ἀληθεύεις, εἴτε ἀληθεύεις, σεαυτὸν βλάπτεις D. ψευδεῖς pro οὐκ ἀληθεῖς E. ²¹ ὁρᾷς C.D.E. Vet. ὅρα Edd. ²² ἄκουε omnes. ἀκουσον Edd. ²³ αὐτοὶ] ἡμεῖς E. ²⁴ ἀγῶνα] φησὶν, αἰῶνα E. ²⁵ ἐὰν] ἂν C. ἐὰν om. D. Statim οὐκ ἐπίδοξος D. —δίσης K. —δίσεις L. Deinde ἐτέρους K.L. ²⁶ περιπέσῃς C. ²⁷ οὕτω D. ²⁸ ἐπιδ. C.E. ²⁹ γὰρ] οὖν K.L. ³⁰ ὅπερ—λέγων] φοβεῖ λέγων K.L. Sav. cet. invito Vet. ³¹ ὥστε om. K.L. ³² ἐντρέπει] + τὸ αὐτὸ ποιῶν, δι' ὧν ἐπάγει, ἡμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι· ὅπερ ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ποιεῖ γράφων, (+ ὅτι καὶ ἡμεῖς K.L.) ὅτε ἡμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεν δεδουλωμένοι. οὐκοῦν K.L. Sav. cet. invito Vet. ³³ φησὶ om. K.L.

¹³ “^αΗμεν γάρ, φησί, ποτὲ καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώ-
μενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ
φθόνῳ διάγοντες, στυγητοὶ, μισοῦντες ἀλλήλους.” Ὡστε πρὸς Ε
πάντας ^ν τοιοῦτους εἶναι δεῖ, ἡμέρως ἔχειν. Ὁ γὰρ τοιοῦτος ὢν
“^ωπρότερον, καὶ ἀπαλλαγεῖς, οὐκ ὀνειδίζειν ὀφείλει ^κτούτους,
ἀλλ’ εὐχεσθαι καὶ χάριτας ἔχειν τῷ ^γκαὶ αὐτῷ κακείνοις δόντι
τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν προτέρων κακῶν. Μηδεὶς καυχάσθω· πάν-
τες γὰρ ἡμαρτον. Ὅταν οὖν ἐθέλῃς ὀνειδίσαι τινὰ κατορθῶν
αὐτὸς, ^κκαὶ τὸν πρότερόν σου ἐννοῶν βίον, καὶ τὸ τοῦ μέλλοντος
ἄδελον, ^αἀναχαίτιζε τὴν ὁρμὴν. Εἰ γὰρ καὶ ἐκ πρώτης ἡλικίας
ἐναρέτως ἔζησας, ἀλλ’ ὅμως ἔχοις ἂν ἁμαρτήματα πολλὰ. Εἰ F
δὲ οὐκ ἔχεις, ὡς νομίζεις, ἐννόησον ὅτι οὐ τῆς σῆς ἀρετῆς τοῦτο
γέγονεν, ἀλλὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος· εἰ γὰρ μὴ τοὺς προγόνους
ἐκάλεσε τοὺς σοὺς, καὶ αὐτὸς ἂν ἦς ἀπειθής. Ὅρα πῶς ^βπάσαν
(403) κακίαν διεξῆλθεν. Οὐχὶ μυρία διὰ προφητῶν, διὰ πάντων ὁ θεὸς 761
^κῶκονόμει; μὴ ἠκούσαμεν; “^αΗμεν γὰρ ^δποτε, φησί, καὶ ἡμεῖς
πλανώμενοι· ¹⁴ ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιланθρωπία ἐπεφάνη
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ” πῶς; “οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν ^εδικαιο-
σύνῃ, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ
παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως ^επνεύματος ἁγίου.” Βαβαί,
πῶς ἡμεν ἐν τῇ κακίᾳ βεβαπτισμένοι, ὡς μὴ δύνασθαι καθαρ-
θῆναι, ^ηἀλλ’ ἀναγεννήσεως δεηθῆναι· τοῦτο γὰρ ἐστὶ ^ιπαλιγ-
γενεσία. Καθάπερ ἐπὶ οἰκίας σαθρῶς διακειμένης, οὐδεὶς ὑπο-
στήριγμα τίθῃσιν, οὐδὲ συρράπτει ταῖς παλαιαῖς οἰκοδομαῖς, B
ἀλλὰ μέχρι τῶν θεμελίων ^καὐτὴν καταλύσας, οὕτως ἄνωθεν ἀνί-
στησι καὶ ἀνακαινίζει· οὕτω καὶ αὐτὸς ἐποίησεν· οὐκ ἐπεσκεύασεν
ἡμᾶς, ἀλλ’ ἄνωθεν κατεσκεύασε· τοῦτο γὰρ ¹ἐστίν, “ἀνακαινώ-
σεως πνεύματος ἁγίου” ἄνωθεν ἐποίησε καινοὺς· πῶς; διὰ τοῦ
πνεύματος. Καὶ πάλιν ^μκαὶ ἐτέρωθεν δείκνυσιν, εἰπὼν· ¹⁵ “Οὐ
ἐξέχεεν ἐφ’ ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος

13 v. 3.

14 v. 4, 5.

15 v. 6.

^ν τοιοῦτος E. ^ω πρότερον om. E. ^κ τούτους] Sic C.D. τούτοις K.L.
πρὸς τοῦτοις E. πρὸς τοιοῦτους Edd. ^γ καὶ αὐτῷ] αὐτῷ D. ^κ καὶ om. C.
^α ἀναχ. τὴν ὁρμὴν] Sic C.D.K.L. Cat. τὴν ὁρμὴν ἀναχ. E. *impetum contine*
Vet. τὴν ὁρμὴν ἀναχ. Edd. ^β πᾶσαν] πρὸς πᾶσαν E. *Mox διεξῆλθεν E.*
receptum a Ben. διεξήλθομεν K.L. διεξῆλθον Edd. ^κ ῶκονόμηκεν C.
Statim καὶ ἡκ. C. μὴ οὐκ ἡκ. D. μὴ om. K.L. ^δ ποτε om. E. Post ἡμεῖς
add. ἀνόητοι, ἀπειθεῖς C. ^ε δικαιοσύνη] + ὡν ἐποίησαμεν ἡμεῖς C.D.L. Sav.
cet. *invisus* Cat. Vet. ^ι τὸ αὐτοῦ ἔλεος D. ^ε πνεύματος] διὰ πν. D.
^η ἀλλ’] + ἀνακαινώσεως καὶ E. ἀλλ’ d. δεηθῆναι om. C. ^ι παλιγγενεσίας C.
Cat. τὸ διὰ παλιγγενεσίας K.L. Statim καθάπερ γὰρ Edd. γὰρ deest in om-
nibus. ^κ αὐτὴν om. E. ¹ ἐστίν, καὶ ἂν. Sav. cet. καὶ om. C.D.E.
ἐστὶ καὶ om. Veron. Post ἁγίου add. ἀπὸ τοῦ K.L. ^μ καὶ (καὶ om. Cat.)
ἐτέρωθεν (ἐτέρωθεν C.E.) δ. εἰπὼν] ἐτέρως τοῦτο δεικνύς, ἐπάγει K.L. Sav. cet.

C ἡμῶν.” ¹⁶ Πολλοῦ ἔδει ἡμῖν ὁ πνεύματος. ¹⁶ “Ἰνα δικαιωθέντες, ῥησι, τῇ ἐκείνου χάριτι.” ⁹ Πάλιν χάριτι, οὐκ ὀφειλῇ. “Κληρονόμοι γενώμεθα κατ’ ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.” Ἀμα καὶ προτροπὴ εἰς ταπεινοφροσύνην ἐστὶ, καὶ ἐλπίς ὑπὲρ τῶν μελλόντων. Εἰ γὰρ οὕτως ἀπεγνωσμένους, ὡς ἄνωθεν γεννηθῆναι, ὡς χάριτι σωθῆναι, ὡς μηδὲν ἔχειν ἀγαθόν, ἔσωσε, πολλῷ μᾶλλον ἐν τῷ μέλλοντι τοῦτο ἐργάσεται.

Οὐδὲν γὰρ τῆς ἀνθρωπίνης θηριωδίας χεῖρον ἦν πρὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας· ὥσπερ γὰρ ἐχθροὶ καὶ πολέμοι πάντες διέκειντο πρὸς ἀλλήλους. Τοὺς παῖδας ἔσφαζον τοὺς ἐαυτῶν πατέρες, ¹⁷ μητέρες παισὶν ἐπεμαίοντο· οὐδὲν ἦν ἐστηκὸς, οὐ φυσικὸς, οὐ γρυπτὸς νόμος, ἀλλὰ ἀνατέτραπτο ἅπαντα· μοιχαῖαι διηνεκεῖς· φόνοι, καὶ εἴ τι φόνων ¹⁸ χαλεπώτερον· κλοπαί· φησὶ ¹⁹ δὲ τις τῶν ἔξωθεν, ὅτι καὶ ἀρετῆς τὸ πρᾶγμα ἐδόκει εἶναι· καὶ εἰκότως, ὅπου γε καὶ θεὸν τοιοῦτον ἔσεβον· χρησιμοὶ συνεχεῖς τὸν δεῖνα ἀναιρεῖσθαι καὶ τὸν ²⁰ δεῖνα. Εἶπω τι τῶν κατ’ ἐκείνον τὸν χρόνον; ²¹ Ἀνδρόγεός τις τοῦ Μίνως υἱὸς Εἰλθὼν εἰς Ἀθήνας καὶ πάλιν νικήσας, δίκην ἐδίδου, καὶ ἀνῆρέθη. ²² Ὁ οὖν Ἀπόλλων, κακῷ τὸ κακὸν ἰώμενος, ἐκέλευσε δις ἑπτὰ παῖδας ἀπάγεσθαι ὑπὲρ τούτου. Τί ταύτης τῆς τυραννίδος ὠμότερον; Καὶ τοῦτο ἐγένετο, καὶ ἄνθρωπος τοῦ δαίμονος τὴν μαρίαν ²³ λύσαι ἀπελθὼν, ²⁴ ἔσφαζε ²⁵ τοὺς ἄνδρας. Ὅρας ὅτι εἰκότως ἀπάτῃ ἴσχυεν; ἐπειδὴ δὲ διανέστησαν καὶ ἤμυναν ἑαυτοῖς, οὐκέτι. Εἰ ²⁶ μὲν δικαίως τὸ πρᾶγμα ἐγένετο, οὐκ ἐχρὴν κωλυθῆναι· εἰ δὲ ἀδίκως, ὥσπερ οὖν καὶ ἀδίκως, οὐδὲ παρὰ τὴν ἀρχὴν ἐπιταγῆναι. Πύκτας προσεκύνουν καὶ παλαιστάς. Πόλεμοι ²⁷ συνεχεῖς καὶ ἐπάλληλοι, ²⁸ κατὰ πόλιν, κατὰ κώμην, κατὰ οἰκίαν. ²⁹ Ἐπαιδερᾶσθαι· ³⁰ καὶ παρ’ αὐτοῖς τις ὁ θαυμαστὸς αὐτῶν

16 v. 7.

¹⁶ πολλοῦ] οὕτω πολλοῦ K.L. Sav. cet. Statim ἔδει C.D.K.L. Cat. δέ Edd. ὁ πνεύματος] τοῦ ἐλέους K.L. Sav. Mor. τοῦ πνεύματος, in vitis Cat. Ben. ῥησι om. K.L. Sav. cet. αὐτοῦ pro ἐκείνου E. ⁹ πάλιν χ. om. C.D. in vitis Cat. Vet. ¹⁷ γενώμεθα] Sic C.D.K.L. Cat. γεννηθῶμεν Edd. ¹⁸ ὡς] τῷ K.L. ἔχοντας pro ἔχειν E. ¹⁹ γὰρ om. K.L. ²⁰ Χριστοῦ] υἱοῦ E. Veron. ²¹ καὶ μητέρες Edd. καὶ deest in omnibus. ²² φοβερώτερον E. φανερώτερον Veron. ²³ granis Vet. ²⁴ δὲ om. E. Veron. ²⁵ δεῖνα] + κελεύοντες K.L.

Sav. cet. ²⁶ Ἀνδρόγεως (-γεος C.)—υἱὸς] Ἀνδριγέως (sic) τίτου μὲν ὡς υἱὸς E. ἀνὴρ τις Veron. ²⁷ ὁ οὖν] πῶς οὖν; C. Post κακὸν add. ἐπ’ αὐτῷ E. ²⁸ ἐγένετο C.D. ἐγένετο Edd. ²⁹ λύσαι] + (ζητῶν καὶ E. Statim ἐπελθὼν C.K.L. Sav. cet. ³⁰ ἔσφαζε C.D. ἔσφαξε Edd. ³¹ τοὺς ἄνδρας—[ἴσχυεν] Sic (sed ἡ ἀπάτῃ D.) C.D.E. Veron. τοὺς παῖδας ἐκείνους, ὅτι παρ’ αὐτοῖς ἡ ἀπάτῃ ἴσχυεν K.L. Sav. cet. Sequentia ἐπειδὴ—οὐκέτι desunt in Veron. Vet. ³² μὲν] + οὖν K.L. Sav. cet. ³³ κατὰ κώμην, κατὰ πόλιν in verso ord. K.L. ³⁴ ἐπαιδερᾶσθαι Edd. ἡρίστευον Codd. ³⁵ καὶ παρ’ αὐτοῖς τις ὁ θ. αὐτῶν φ. (φ. αὐτῶν C.) ἐνομοθέτησε (ἐνομοθέτου E.) μὴ (μήτε D. μὴ om. E.) δούληφ

φιλόσοφος ἐνομοθέτησε, μὴ δούλῳ ἐξείναι μήτε παιδεραστεῖν, μήτε ξηραλοιφεῖν, ὡς ἀρετῆς τοῦ πράγματος ὄντος, καὶ πολλὴν ἔχοντος τιμὴν. ^μἘπ' οἰκήματος εἰστήκεισαν ^φφανερῶς. Καὶ εἰ πάντα τις ἐπέλθοι τὰ κατ' αὐτοὺς, εὐρήσει ^οφανερῶς ὅτι καὶ εἰς τὴν φύσιν αὐτὴν ἐνύβριζον, καὶ οὐδεὶς ὁ κωλύων ἦν. ^ρἈλλὰ τὰ δράματα αὐτοῖς πάντα ^ροὐ τούτων γέμει, μοιχείας, ἀσελγείας, διαφθοράς; Παννυχίδες ἐγίνοντο μιαιραὶ, καὶ ^γγυναῖκας ἐκάλουν ἐπὶ τὴν θέαν. ^ωΤῆς μιαιρίας ἐν νυκτὶ, ἐν θεάτρῳ παν- ^Β νυχὶς ἦν, καὶ παρθένος ἐκάθητο μεταξὺ νέων μεμνηνύτων καὶ μεθυόντος ὄχλου. Τὸ σκότος ἦν ἡ πανήγυρις, καὶ τὰ μυστὰ ἔργα τὰ ὑπ' αὐτῶν τελούμενα. Διὰ τοῦτό φησιν· “^ηΜέν ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις.” Ὁ δεῖνα τῆς μητρικῆς ἡράσθη, φησὶ, καὶ ἡ δεῖνα τοῦ προγόνου, καὶ ἀπήγξατο. Τοὺς γὰρ τῶν παίδων ἔρωτας, ^αἄπερ αὐτοῖς παιδικὰ καλεῖν ἔθος ἐστίν, οὐδὲ εἰπεῖν ἔνι, ^ιπῶς οὐδὲ αἰσχύνονται, οὐδὲ ἐγκαλύπτονται. Ἀλλὰ τί; βούλει μητρογαμίας ἰδεῖν; Ἔστι καὶ τοῦτο παρ' αὐτοῖς, καὶ τὸ ^δἡ δεινόν, ^υὑπὸ ἀγνοίας τὸ πρᾶγμα ἐγίνετο, καὶ οὐκ ⁴⁰⁴ ἐκώλυεν ὁ θεὸς ὁ παρ' αὐτοῖς, ἀλλὰ ^κπεριεώρα τὴν φύσιν ὑβριζομένην, καὶ ταῦτα τῶν ἐπισήμων οὖσαν. ^εΕἰ δὲ οὖς εἰκὸς, εἰ καὶ μὴ ^δδι' ἑτερόν τι, διὰ γοῦν τὴν ^απαρὰ τῶν πολλῶν δόξαν ἀντέχεσθαι τῆς ἀρετῆς, ^οοὗτοι δὲ οὕτω πρηνεῖς κατὰ τῆς κακίας ἐφέροντο· τί εἰκὸς τοὺς πολλοὺς καὶ λανθανόντως βιούντας διαπραττεσθαι; Τί ποικιλώτερον ταύτης τῆς ἡδονῆς; Ἡράσθη ἡ δεῖνα τοῦ δεινός· ἐπανελθόντα τὸν ἄνδρα ἔσφαξε διὰ τοῦ μοιχοῦ. Τάχα ἴστε τὸ διήγημα οἱ πολλοί. Τὸν μοιχὸν ἀνείλεν ὁ παῖς τοῦ φονευθέντος, ^κκάκειν ἐπέθυσε· μετὰ ταῦτα ἐμάνη καὶ αὐτὸς, καὶ ^δταῖς ἐρινύσιν ἠλαύνετο· εἴτα αὐτὸς οὗτος ^οὁ μανεῖς ^D ἀπελθὼν ἔσφαξεν ἕτερον, καὶ τὴν ἐκείνου γυναῖκα λαμβάνει. Τί ^ιτούτων ^εχείρον τῶν συμφορῶν; Τούτου χάριν ^βταῦτα λέγω

ἐξ. μήτε π. μήτε ξ.] Sic C.D.E. ἀκουε δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τί ὁ θ. αὐτῶν φ. ἐνομοθέτησε. δούλῳ μὴ ἐξέστω, φησὶ, π. μήτε (μῆδε K.) ξ. K.L. καὶ παρ' αὐτοῖς φ. τις ἐνομοθετεῖ, δούλῳ ἐξείναι μήτε π. μήτε ξ. Edd. ^ιὡς ἀρετῆς.] Sic omnes. ὡς γὰρ ἐναρέτου Veron. ὡς ἐναρέτου Sav. cet. ^μἐπ'] καὶ ἐπ' E. διὰ τοῦτο καὶ ἐπ' K.L. Sav. cet. Mox εἰστήκεισαν C. εἰστήκεισαν D. ^φφανερῶς] + τοῦτο ποιοῦντες Edd. repugnantibus libris. ^οφανερῶς] σαφῶς K.L. ^ρἀλλὰ] καὶ K.L. αὐτῶν pro αὐτοῖς E. ^γοὐ assumptum ex C.D. ^γγυναῖκας ἐκάλουν] Sic C.D. γυναῖκας ἐκαλοῦντο Veron. γυναῖκες ἐκαλοῦντο E.K. L.M. Sav. cet. ^αἄπερ] Sic C.D.E. οὐσπερ Edd. Statim παιδὰ (sic) D. ^ιHaec πῶς—ἐγκαλύπτονται accesserunt ex nostris omnibus et Sav. marg. consentiente Vet. ^υδὴ om. E. ^κὑπὸ] οὐχ ὑπὸ D. ^κπαρεώρα C. ^εεἰ δὲ om. E. ^δδι'] δὲ D. ^απαρὰ τῶν assumptum ex omnibus. ^οοὗτοι δὲ οὕτω] οὕτως οὗτοι D. δὲ οὕτω om. C. ^κκάκειν] καὶ αὐτὴν E. ^δταῖς om. K.L. ἐρινύσιν iidem. ^οὁ om. C.D.E. Veron. ^ιτούτου E. ^εχείρον τ. σ.] τ. σ. χαλεπώτερον D. ^βταῦτα om. E.

ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἵνα τοὺς Ἕλληνας πείσω, πόσα κατεῖχε τὴν οἰκουμένην κακὰ. Ἄλλ', εἰ βούλεσθε, καὶ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ¹δεικνύωμεν. ¹⁷ “Ἐθυσαν, φησὶ, τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις.” ¹⁸ Πάλιν οἱ τὰ Σόδομα οἰκοῦντες δι' οὐδὲν ἕτερον ἀπώλοντο, ἢ ὅτι παισὶν ἐπεμαίνοντο. Ἄλλὰ **Ε** πάλιν ἐν προοιμίῳ τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας, οὐχὶ ἡ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ ἐν μέσοις ὥρχεῖτο ¹τοῖς συμποσίοις, ἐν ἀνθρώποις μεθύουσιν; οὐχὶ φόνον ἤτει, καὶ ὀρχήσεως τιμὴν τὴν κεφαλὴν ²τοῦ προφήτου; ¹⁸ “Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας ²τοῦ κυρίου;” “Στυγητοὶ, φησὶ, μισοῦντες ἀλλήλους.” Ἀνάγκη **763** γὰρ πάντως, ὅταν πάσας ³τῇ ψυχῇ ἐπαφῶμεν τὰς ἡδονὰς, πολὺ τὸ μῖσος γίνεσθαι. Διὰ τί; ¹⁹ Ὅτι μετὰ ἀρετῆς ἡ ἀγάπη· ⁴τότε οὐδεὶς οὐδένα πλεονεκτεῖ. Ὅρα καὶ ⁵ὁ Παῦλος τί φησι. ¹⁹ “Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοί, οὔτε μαλακοὶ, οὔτε ἀρσενικοίται, ⁶οὔτε πλεονέκται, οὐ λοιδοροί, οὐ μέθυσοι βασιλείαν ⁷θεοῦ κληρονομήσουσι. Καὶ ταῦτά τινες ἤτε.” Ὅρᾳ πῶς πᾶν κακίας εἶδος ἐπεπόλαξε, καὶ πολλή τις ἦν ἡ ἀχλὺς, ⁸τὸ δίκαιον διεφθείρετο; Εἰ γὰρ οἱ προφητείας ἀπολαύοντες, καὶ τοσαῦτα ὀρῶντες γενόμενα κακὰ καὶ ἐν τοῖς ⁹πολεμίοις καὶ ἐν ἑαυτοῖς, ὅμως οὐκ ἠνείχοντο, ἀλλὰ μυρία ¹⁰δεινὰ **Β** εἰργάζοντο· τί ¹¹ἂν οἱ ἄλλοι; Ἀλλὰ ¹²τινες πάλιν παρ' αὐτοῖς παρθέτους γυμνὰς ¹³ἐκέλευον παλαίειν ἐπ' ὄψεσιν ἀνθρώπων. Πολλὰ ὑμῖν ¹⁴ἀγαθὰ γένοιτο, ὅτι οὐδὲ τὸ ῥῆμα ¹⁵ἀκούειν φέρετε, ¹⁶οὐ τὸ πρᾶγμα οἱ φιλόσοφοι οὐκ ἡσχύνοντο. Ἄλλος δέ τις φιλόσοφος, ὁ κορυφαῖος αὐτῶν, καὶ εἰς πολέμους αὐτὰς ἐξάγει, καὶ κοινὰς εἶναι κελεύει, ὡς μαστροπὸς τις ¹⁷ὦν καὶ προαγωγεύς. “Ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες,” φησὶν. Εἰ γὰρ οἱ φιλοσοφούντες παρ' αὐτοῖς τοιαῦτα ἐνομοθέτουν, τί ¹⁸ἂν **Γ** ποιμεν περὶ τῶν μὴ φιλοσοφησάντων; εἰ οἱ τὸ γένειον ἔχοντες βαθὺ, καὶ τὸν τρίβωνα ἀναβεβλημένοι τοιαῦτα λέγουσι, τί ¹⁹ἂν

17 Psal. cv. 37.

18 Ibid. 2.

19 1 Cor. vi. 9—11.

¹ δεικνύωμεν C.E.K.L.M.² καὶ πάλιν Edd. καὶ om. C.D.K.L.M.³ τοῖς om. D.L.M.⁴ τοῦ] + προδρόμου καὶ C.⁵ τοῦ om. C.⁶ τῆς ψυχῆς E. Veron.⁷ ὅτι] + οὐ Edd. οὐ om. C.D.K.L.M.⁸ τότε] Sic

C.D.L. ὅτι τότε M.

ὅτι E.K. Edd.

⁹ ὁ om. C.D.¹⁰ οὔτε πλ. om.

C.K.L. et in text. M.

Statim οὔτε λ. οὔτε μ. D. οὔτε μ. οὔτε λ. C.

¹¹ θεοῦ] + οὐ L. erasum in K.¹² τὸ] καὶ τὸ K.L.M. Sav. cet.¹³ πολέμοις C.E.

Veron. Mox αὐτοῖς E. Veron.

¹⁴ δεινὰ εἰργ.] Sic D. εἰργ. δεινὰ C. κακὰ

εἰργ. K.L.M. καὶ εἰργ. E. Edd.

¹⁵ ἂν] δὴ K.L.M.¹⁶ τινες] Sic C.D.

K.L.M. τις Edd.

Statim παρ' αὐτοῖς πάλιν hoc ord. C.D.

¹⁷ ἐκέλευον

C.D.K.L.M. ἐκέλευσε E.

ἐκέλευε Edd.

¹⁸ ἀγαθὰ γ. pro γ. ἀγαθὰ C.D.K.L.¹⁹ ἀκούειν] Sic C.D.E.K.L.

ἀκούσαι Edd.

²⁰ οὐ] Sic C.D.K.L.M.

αὐτὸ δὲ Edd.

Locus sic legitur in E. οἱ φ. δὲ οὐδὲ τὸ πρ. ἡσχύνοντο.

²¹ ὦν om. L.

Mox προαγωγεύς pro προαγωγὸς C.D.E.

εἵπομεν περὶ ἐτέρων; ¹Οὐ διὰ τοῦτο γέγονεν ἡ γυνή, ²ἄνθρωπε, ὥστε κοινῇ πᾶσι προκεῖσθαι. ³Ὡ πάντα ἀνατρέποντες ⁴ὑμεῖς οἱ τοῖς μὲν ἄρρεσιν ὡς θηλείαις μιγνύμενοι, τὰς δὲ θηλείας ὡς ἄνδρας εἰς πόλεμον ἐξάγοντες. Τοῦτο γὰρ ἔργον ⁵τοῦ διαβόλου, ⁶τὸ πάντα συγχέειν καὶ ἀνατρέπειν, καὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς τεθέντα ὅρια διασαλεύειν καὶ μεταίρειν, ⁷τὰ ὅρια ἃ ⁸πρὸ θεὸς ἔθετο τῇ φύσει. Τῇ μὲν γὰρ γυναικὶ τὸ ⁹οἰκουρεῖν ἔδωκεν ὁ θεός, τῷ δὲ ἀνδρὶ τὰ δημόσια πράττειν· σὺ δὲ τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς D πόδας κατὰγεις, καὶ τοὺς πόδας εἰς τὴν κεφαλὴν ἀνάγεις. Γυναίκας ὀπλίζεις, καὶ οὐκ αἰσχύνῃ; Τί δὲ ταῦτα λέγω; Εἰσάγουσί ¹⁰τινα παρ' αὐτοῖς γυναῖκα ¹¹καὶ παῖδας ἀνελοῦσαν, καὶ οὐκ αἰσχύνονται ¹²οὐδὲ ἐντρέπονται, τοιαῦτα μυσαρὰ διηγῆματα εἰς τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀκοὰς ἐμβάλλοντες. “Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης, ¹³ῥησὶ, καὶ ἡ φιланθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ ¹⁴τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγ- E γεनेσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἀγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.” Τί ἔστι, “κατ' ἐλπίδα;” Τοῦτέστι, καθὼς ἡλπίσαμεν, οὕτως ¹⁵ἀπολαύσομεν ἢ ὅτι ¹⁶ἤδη κληρονόμοι ἐστέ. ¹⁷“Πιστὸς ὁ ὕλόγος.” Ἐπειδὴ ¹⁸γὰρ περὶ μελλόντων (405) διελέχθη καὶ ¹⁹οὐπω παρόντων, ἐπήγαγε τὸ ἀξιόπιστον. Ἀληθῆ ταῦτα ἐστὶ, ρησὶ, καὶ ἄλλον ἐκ τῶν φθασάντων. Ὅγαρ τοσαύτης 764 ἡμᾶς ἀνομίας ἀπαλλάξας καὶ τοσοῦτων κακῶν, εὐδηλον ὅτι καὶ ²⁰τῶν μελλόντων ἡμῖν μεταδώσει ²¹πάντων ἐπιμείνασι τῇ χάριτι· ἀπὸ γὰρ τῆς ²²αὐτῆς κηδεμονίας ἅπαντα γίνεται.

²³Εὐχαριστῶμεν οὖν τῷ θεῷ, καὶ μηδὲν τοῖς ἄλλοις ὀνειδίζωμεν, ²⁴μηδὲ ἐγκαλῶμεν, ἀλλὰ παρακαλῶμεν ²⁵μᾶλλον, εὐχόμεθα

20 v. 8.

¹ οὐ] ὡς E. ² ἄνθρωπε] ἄπαγε K.L.M. ³ ὑμεῖς om. L. Mox ἄρρεσιν K.L.M. ⁴ τοῦ om. C. ⁵ τὸ om. C.E.K.L.M. Mox συγχέειν C.D. ⁶ τὰ ὅρια accessit ex C.D.E. Vet. ⁷ ὁ assumptum ex C.D.E.M. ⁸ οἰκουρεῖν] + μόνον K.L.M. Sav. cet. ⁹ τινος (om. παρ' αὐτοῖς) γυναίκας κ. π. ἀνελοῦσας D. ¹⁰ καὶ] τοὺς E. ¹¹ οὐδὲ ἐντρ. om. D. ¹² ρησὶ om. E. Veron. post φιλανθρωπία transp. L. ¹³ τὸ αὐτοῦ ἔλεος D. ¹⁴ ἐκείνου om. E. Mox γενώμεθα C.D.K.L. γενηθῶμεν Edd. ¹⁵ ἐλπίδα] + ζωῆς αἰωνίου E. Statim ἀντὶ τοῦ προ τοῦτέστι K.L.M. ¹⁶ ἀπολαύσομεν K.L.M. ἀπολαύσομεν E. ¹⁷ ἤδη] + καὶ Edd. καὶ deest in libris omnibus et Cat. ¹⁸ λόγος] + φησὶν E. ¹⁹ γὰρ om. K.L.M. Cat. ²⁰ οὐπω] οὐ τῶν D. ²¹ τὰ μελλόντα ἢ. ἀποδώσει E. ²² πάντως E. πᾶσιν D. πάντων om. Cat. ²³ αὐτῆς om. C. ²⁴ ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ εὐχαριστίας, καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς συμβουλῆς καὶ φροντίδος· καὶ ὅτι οὐ χρὴ αὐτῶν καὶ τῶν ὁμοδούλων ἀμελεῖν, ἐννοοῦντας τὴν τοῦ θεοῦ χάριν πρὸς ἡμᾶς. Veron. ²⁵ μηδὲ προ μηδὲν C.E.K.L.M. μηδὲ ἐγκ. om. D. ²⁶ μᾶλλον] + δὲ D.

ὑπὲρ αὐτῶν, ¹συμβουλευόμεν, παραινῶμεν, κὰν ὑβρίζωσι, κὰν λακτίζωσι. Τοιοῦτοι γὰρ εἰσιν οἱ νοσοῦντες· ἀλλ' οἱ πρὸς B ¹τὴν ὑγίαν ἐκείνων σπεύδοντες, πάντα φέρουσι, ²πάντα πράττουσι, κὰν μηδὲν ἀνύωσιν, ἵνα μὴ ³ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν ὡς παρημεληκόσιν. Ἡ οὐκ ἴστε ὅτι πολλάκις ἱατροῦ ἀπογνόontos τοῦ κάμνοντος, ἕτερός τις φησὶ τῶν προσηκόντων πρὸς αὐτόν· θεραπείαν πάλιν ⁴πρόσαγε, καὶ μηδὲν ἐλλίπης, ἵνα μηδὲν ⁵ἑαυτῷ ἐγκαλῶ, ἵνα ⁶μηδὲν μέμφωμαι, ἵνα μὴ κατηγορεῖν ἔχω ἑαυτοῦ; Οὐχ ὁράτε πόσῃ οἱ προσήκοντες περὶ τοὺς ἐπιτηδείους ποιῶνται τὴν πρόνοιαν; πόσα ὑπὲρ τούτου πράττουσι, καὶ ἱατροὺς παρακαλοῦντες, ⁷καὶ χρήματα ἀναλίσκοντες, καὶ προσεδρεύοντες C διαπαντός; Κὰν τούτους μιμώμεθα· καίτοιγε οὐχ ὑπὲρ τῶν ἴσων ἢ φροντίς. ⁸Νῦν δὲ τὸ μὲν σῶμα κάμνοντος τοῦ παιδὸς οὐκ ἂν παραιτήσαιτό τις καὶ μακρὰν ἀποδημίαν στείλυσθαι, ὥστε λύσαι τὴν νόσον· τῆς δὲ ψυχῆς κακῶς ἐχούσης, ⁹οὐδεὶς οὐδένα ποιεῖται λόγον· ἀλλὰ πάντες ἀναπεπτώκαμεν, πάντες ῥαθυμοῦμεν, πάντες ὀλιγωροῦμεν, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς περιορῶντες ¹⁰ἀναλίσκομένους ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης τῆς χαλεπῆς. Ἄλλ' ὕστερον λαμβάνομεν τὴν αἴσθησιν. Ἐννοήσατε ¹¹ὡς αἰσchrὸν καὶ σφόδρα καταγέλαστον ὕστερον λέγειν, οὐ ¹²προσεδοκῶμεν, οὐκ ἠλπίζομεν τοῦτο ἔσσεσθαι· οὐκ αἰσchrὸν D δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον. Εἰ γὰρ ἐν τῇ παρόντι βίῃ τῶν ἀνοήτων ἐστὶ τὸ ¹³τὰ μέλλοντα μὴ προορᾶν, πολλῷ μᾶλλον ¹⁴κατὰ τὸν μέλλοντα, ὅτε καὶ ἀκούομεν νῦν πολλῶν συμβουλευόντων καὶ λεγόντων τὰ πρακτέα ¹⁵καὶ τὰ μὴ πρακτέα. Ἀντεχώμεθα τοίνυν τῆς ¹⁶φροντίδος ἐκείνης, φροντίζομεν τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, τὸν θεὸν ἐπὶ πᾶσι παρακαλῶμεν, ὥστε χεῖρα ὀρέξαι. ¹⁷Μέχρι τίνος ῥάθυμοι; μέχρι τίνος ἀμελεῖς; μέχρι τίνος ¹⁸καταφρονοῦμεν ἑαυτῶν, καὶ τῶν ὁμοδούλων ἡμῶν; E Αὐτὸς πλουσίως ἐξέχεεν ¹⁹ἐφ' ἡμᾶς τὴν τοῦ πνεύματος χάριν.

¹ συμβουλευόμεν] + νοθετῶμεν, διδάσκωμεν K.L.M. Mox λακτίσωσι E. ² τὴν ἐκείνων ὑ. C. τὴν ὑ. τὴν ἐκείνων D. ³ πάντα—ἀνύωσιν om. E. ⁴ αὐτοῖς E. ἐν αὐτοῖς C. Mox ὡς παρημελ. C.D. ⁵ ὅσπερ ἡμελ. Edd. ⁶ προσάγαγε D. Mox ἐλλίπους C. ⁷ ἑαυτῷ et mox ἑαυτοῦ K.L.M. Sav. cet. ⁸ ἵνα—ἐγκαλῶ om. C. ⁹ μηδὲν] μὴ K.L.M. ¹⁰ Haec καὶ χρ. ἀναλίσκοντες accesserunt ex C.D.K.L.M. Vet. ¹¹ νῦν δὲ τὸ νῦν. τὸ C. ¹² οὐδεὶς—λόγον] οὐδεὶς αὐτῆς ἔσται λόγος E. οὐδεὶς οὐδὲν αὐτοῖς ἐστὶ λόγος Veron. ¹³ ἀναλίσκ. ὑπὸ] Sic omnes. ἀλίσκ. ἀπὸ Edd. ¹⁴ ὡς] πῶς K.L.M. σφόδρα om. E. ¹⁵ προσεδοκήσαμεν C.D. Mox ἠλπίσαμεν E.L. ¹⁶ τὰ μ. μὴ πρ.] μὴ τὰ μ. πρ. C. τὰ παρόντα μέλλοντα πρ. E. ¹⁷ κατὰ τὸν μ.] Sic C.D.K.L.M. καὶ τὰ μ. E. ἐν τῇ μέλλοντι Edd. Statim ὅτε om. L. ¹⁸ καὶ τὰ μὴ πρ. om. C. ¹⁹ φροντίδος] ἐλπίδος E.K.L.M. Vet. receptum a Ben. Mox φροντίσωμεν E. Veron. ²⁰ μέχρι τ. ῥ. om. C. ²¹ καταφρονῶμεν C.D.E. ²² ἐφ' ἡμᾶς] Sic D.E.K.L.M. εἰς ἡμᾶς Edd. ἐφ' ἡμᾶς om. C.

Ἐννοήσωμεν τοίνυν ὅσῃ χάριν περὶ ἡμᾶς ^αἐπεδείξατο, καὶ ^ετοσαύτην σπουδὴν ἐπιδειξώμεθα· μᾶλλον δὲ τοσαύτην μὲν οὐ δυνατόν, κἂν γοῦν ἐλάττονα. Ἄν γὰρ καὶ μετὰ τὴν χάριν ταύτην ὤμεν ἀναισθητοί, μείζων ἡμῖν ἔσται ἢ κόλασις. ²¹ “Εἰ μὴ ἦλθον γὰρ, φησὶ, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν.” Ἀλλὰ μὴ γένοιτο ταῦτα περὶ ἡμῶν εἰπεῖν, ἀλλὰ γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι τῶν ἐπηγ- F γελμένων ἀγαθῶν τοῖς ^ηἡγαπηκόσιν αὐτὸν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Σ.

765

¹ ^αΚαὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντί-
ζωσι καλῶν ἔργων προῖστασθαι οἱ πεπιστευκότες ^βθεῷ.
Ταῦτά ἐστι καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. Μωρὰς δὲ
ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ^εἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περι-
ίστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. ^δΑἵρετικὸν ἄν- B
θρωπον μετὰ μίαν νουθεσίαν καὶ δευτέραν παραιτοῦ, εἰδὼς
ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμαρτάνει, ὃν αὐτοκατά-
κριτος.

(406) ΕΙΠΩΝ περὶ τῆς τοῦ θεοῦ φιланθρωπίας καὶ ^ετῆς ἀφάτου
περὶ ἡμᾶς κηδεμονίας, καὶ τίνας ὄντας ἡμᾶς τίνας εἰργάσατο,
ἐπήγαγε καὶ φησὶ· “Καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαι-
οῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προῖστασθαι οἱ πεπιστευ- C
κότες θεῷ.” ^εκαὶ ταῦτα διαλέγεσθαι, καὶ ἀπὸ τούτων προτρέ-
πειν ^εἐπὶ ἐλεημοσύνην. Οὐ γὰρ μόνον πρὸς ταπεινοφροσύνην
^ηἡμῖν τὰ εἰρημένα ἀρμόσει, καὶ πρὸς τὸ μὴ ἐπαίρεσθαι καὶ
ὀνειδίζειν ^ιἑτέροις, ἀλλὰ καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν ἄλλην ἀρετήν.
^κΟὕτω γοῦν καὶ πρὸς Κορινθίους διαλεγόμενός φησὶ· ²“Γινώ-
σκετε ὅτι ὁ κύριος ἐπτώχευσε, πλούσιος ὢν, ἵνα ἡμεῖς τῇ ἐκείνου
πτωχείᾳ ^λπλουτήσωμεν.” Ἐννοήσας τοῦ θεοῦ τὴν κηδεμονίαν
καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τὴν ἐλεημο- D

²¹ Joan. xv. 22.¹ CAP. III. v. 8—11.² 2 Cor. viii. 9.

^α ἐπεδ. E. ^ε τοσαύτην] + καὶ ἡμεῖς K.L.M. Sav. cet. ^ε ἔχουσιν] + περὶ
τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν E.K. ^ε ἡμῶν D. ^η ἀγαπῶσιν D. τὸν θεόν pro αὐ-
τὸν E. HOM. VI. ^α καὶ] πιστὸς ὁ λόγος, καὶ D. ^β τῷ θεῷ bis
K.L.M. Sav. cet. ^ε ἔρεις saepius C.M. Veron. ^δ αἵρετικὸν] + δὲ D. Mox
μίαν καὶ δευτέραν v. bis D.E. ^ε τῆς ἀφ.] περὶ τῆς ἀφ. αὐτοῦ K.L.M. Sav.
cet. ^ε καὶ] τουτέστι iidem. ^ε ἐπὶ] εἰς D. ^η ἡμῖν om. E. ^ι ἑτέρους E.
ἀλλήλοις K.L. ἀλλήλους M. ^κ οὕτως οὖν E. ^λ πλουτίζωμεν E.

σύνην ^α αὐτοὺς προτρέπει, ^β οὐχ ἀπλῶς ^γ οὐδὲ παρέργως· ἀλλὰ τί; “Ἴνα φροντίζωσι, ^δ φησὶ, καλῶν ἔργων προϊστασθαι.” τούτέστι, καὶ ἀδικουμένοις βοηθεῖν, ^ε μὴ χρήμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ προστασίαις, καὶ χήραις ^ς ἐπαμύνειν καὶ ὀρφανοῖς, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ^ς πάσχοντας ἐν ἀσφαλείᾳ καθιστάν· τοῦτο γὰρ ἐστὶ, “καλῶν ἔργων προϊστασθαι.” “Ταῦτα γὰρ ἐστὶ, φησὶ, καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. Μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ **E** γενεαλογίας καὶ ^ς ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιίστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.” Τί ποτε βούλονται αἱ γενεαλογίαι; καὶ γὰρ ^ς καὶ ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῇ ^ς τίθησι τοῦτο λέγων· ^ς “Μύθους καὶ γενεαλογίας ὑπεράντους.” ^ς Ἐρεις δὲ ^ς φησι τὰς πρὸς τοὺς αἰρετικούς, ^ς ὅταν μὴδὲν ἢ κέρδος· τὸ γὰρ **F** τέλος ^ς αὐτῆς οὐδέν. Ὅταν γὰρ ^ς τις διεστραμμένος, καὶ μὴδ’ αὖν ὁτιοῦν γένηται, ^ς προηρημένος μεταθέσθαι τὴν γνώμην, τίνος ἔνεκεν εἰκὴ κάμνεις, κατὰ πετρῶν σπείρων, δεόν πονεῖν ^ς τὸν πόνον τοῦτον εἰς τοὺς σοὺς, τὰ περὶ ἐλεημοσύνης αὐτοῖς ^ς διαλεγόμενος καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς; Πῶς οὖν ἐτέρωθί φησι, ^ς “Μήποτε δὴ αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν;” ἐνταῦθα δὲ, “Αἰρετικὸν 766 ^ς ἀνθρώπων μετὰ μίαν νοουθεσίαν καὶ δευτέραν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἀμαρτάνει, ὦν αὐτοκατάκριτος;” Ἐκεῖ μὲν περὶ τῶν βέλπιδα ἐχόντων διορθώσεώς φησι, καὶ περὶ τῶν ἀντιδιατιθεμένων ἀπλῶς· ὅταν δὲ δηλὸς ἢ πᾶσι καὶ φανερός, τίνος ἔνεκεν πυκτεύεις εἰκὴ; τί τὸν ἀέρα ^ς δέρεις; Τί ἐστίν, “ὦν αὐτοκατάκριτος;” ^ς Οὐδὲ γὰρ ἔχει εἰπεῖν, ὅτι οὐδεὶς εἶπεν, οὐδεὶς ἐνουθέτησεν. Ὅταν οὖν μετὰ τὴν παραινεσιν ὁ αὐτὸς ἐπιμένῃ, αὐτοκατάκριτος γίνεται. **B** ^ς “Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σέ, ἡ Τυχικόν, σπουδάσον ελθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν.” Τί λέγεις; ἐπιστήσας αὐτὸν

3 1 Tim. i. 4.

4 2 Tim. ii. 25.

5 v. 12.

^α αὐτοὺς om. E. Statim προτρέπεται E. Cat. προετρέπετο Veron. ^β οὐχ] καὶ οὐχ K.L. ^γ οὐδὲ—τί] ἄλλ’ ὥστε καὶ μετ’ ἐπιμελείας K.L.M. ^δ φησὶ om. C. ^ε μὴ] οὐ K.L.M. ^ς ἀμύνειν C.D. Cat. ^ς ἔχοντας E. ^ς γὰρ ἐστὶ, φησὶ, κ.] ἐστὶ τὰ κ. K.L.M. ^ς ἔρεις M. αἰρέσεις C. ^ς καὶ assumptum ex C.D.E. τί ποτε—καὶ γὰρ καὶ] τοῦτο καὶ K.L.M. ^ς τίθησι—ὑπεράντους] λέγει· μὴδὲ προσέχειν γενεαλογίας ἀπεράντους K.L.M. ^ς ἀπεράντους.] + τάχα καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ αἰνιττόμενος Ἰουδαίους, οἱ μέγα φρονούντες ἐπὶ τῇ πρόγονον ἔχειν τὸν Ἀβραάμ, τῶν καθ’ ἑαυτοὺς ἡμέλων. διὰ τοῦτο καὶ μωρὰς αὐτὰς καλεῖ καὶ ἀνωφελεῖς· μωρίας γὰρ ἐπὶ ἀνωφελέσι πράγμασι τὸ θαρρεῖν. K.L.M. Sav. cet. sed inclusa habent Sav. Mor. ^ς φησὶ τὰς π. τ. αἰρ.] τὰς π. τ. αἰρ. λέγει K.L.M. ^ς ὅταν] ἵνα μὴ κάμνωμεν εἰκὴ, ὅταν K.L.M. Sav. cet. invitit Cat. Vet. ^ς αὐτῆς οὐδέν] Sic C.D.E. Cat. οὐδέν αὐτῆς K.L.M. αὐτῶν οὐδέν Edd. ^ς προεირημ. L. ^ς τὸν π. τοῦτον] Sic C.D. K.L.M. τὸν καλὸν τοῦτον π. Edd. ^ς διαλεγόμενον C.D. invita Cat. ^ς ἀνθρώπων] ἄνδρα E. ^ς ἐλπίδας E. Veron. Mox φησὶ om. C. ^ς δαίρεις C. Veron. ^ς οὐδὲ] Sic C.D.K.L.M. οὐ Edd.

τῇ Κρήτῃ, πάλιν καλεῖς πρὸς ^κἑαυτὸν; Οὐκ ἀπάγων αὐτὸν τῆς σχολῆς ἐκείνης, ἀλλὰ πλεόν ρυθμίζων. "Οτι γὰρ οὐχ ὥστε περιάγειν αὐτὸν, καὶ πανταχοῦ ἔχειν ἰακολουθοῦντα, καλεῖ πρὸς ἑαυτὸν, ἄκουσον τί ^μφησιν. " ^πΟτι ἐκεῖ κέκρικα παραχειμάσαι." Ὁ δὲ Νικόπολις τῆς Θράκης ἐστί. ⁶ "Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ Ῥσπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ." ⁹ Οὗτοι οὐδέπω τῶν ἐγχειρισθέντων ἦσαν, ἀλλὰ τῶν συνόντων αὐτῷ. Σφοδρότερος δὲ ἦν ὁ ^τἈπολλῶς, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς, καὶ ἀνὴρ λόγιος. Εἰ τοίνυν νομικὸς ἦν ἐκεῖνος, ^{οὐκ} ἔδει ^{παρ'} ἐτέρων αὐτὸν τρέφεσθαι. Ἀλλὰ νομικὸν ἐνταυθα ^ἔφησι τὸν τῶν Ἰουδαϊκῶν νόμων ἔμπειρον. ^νΤουτέστιν, ἐν πάσῃ ἀφθονίᾳ αὐτοὺς κατὰστησον, " ^ωἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ." ⁷ "Μαυθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προίστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρεῖας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. (407) Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες· ἀσπασαί τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ^{ἐν} πίστει." ^ηΗτοι τοὺς αὐτὸν φιλοῦντάς φησιν, ἢ τοὺς ^{πιστοὺς} ἀνδρας. "Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν." Πῶς οὖν αὐτῷ κελεύεις τοὺς ἀντιλέγοντας ἐπιστομίζειν, εἰ ^περιστάσθαι τούτους δεῖ; "Οταν ἐπὶ λύμῃ πάντα ^πποιῶσι, φησὶν αὐτὸν δὲ προηγουμένως ἐπὶ τῷ ^ἐκείνων κέρδει μηδέποτε τούτο ^πποιεῖν· οὐδὲ γὰρ ^{ἂν} κερδαίνοιεν ποτε, ἅπαξ διεστραμμένοι τὴν γνώμην. Εἰ μὲν γὰρ ἐτέροις λυμαίνονται, ^δδεῖ ἐστάναι καὶ μάχεσθαι, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἀνδρείας· ^ἐπεὶ περιίστασο· εἰ δὲ εἰς ἀνάγκην κατασταίης, ὁρῶν ἐτέρους διαφθειρομένους, μὴ ^Εσίγα, ἀλλ' ἐπιστόμιζε, τῶν μελλόντων ἀπόλλυσθαι κηδόμενος. "Ὅλως δὲ οὐκ ἔστι τὸν σπουδῇ ἔχοντα καὶ βίον ὀρθὸν, μάχης ^ἔαντέχεσθαι. Πλὴν, ὥς ^βεῖπον, οὕτω ποιεῖ· ἀπὸ γὰρ ἀργίας

6 v. 13.

7 v. 14, 15.

^κ σεαυτὸν K.L.M. Sav. cet. σαυτὸν Cat. ¹ ἀκολουθοῦντα — ἑαυτὸν (αὐτὸν D.) ἀκολουθεῖν πρὸς ἑαυτὸν τοῦτον καλεῖ E. ^μ φησὶν] ἐπήγαγεν K.L.M. ^π ὅτι ἐκεῖ] ἐκεῖ γὰρ D.K.L.M. ^ο ἢ δὲ—ἐστί] πόλις ἢ N. τῆς Μακεδονίας ἐστί K.L.M. ^ρ σπουδαίως] ταχέως E. ⁹ οὗτοι] Sic C.D.K. L.M. Cat. αὐτοὶ δὲ Edd. ^τ Ἀπολλῶ E. Veron. ^π παρ' ἐτέρῳ Cat. περαιτέρω D. Statim αὐτὸν, φησὶ, τρ. C. Sav. cet. φησὶν, αὐτὸν τρ. K.L.M. ^ἔ φησὶ] εἶπεν K.L.M. φησὶ om. C. ^ν τουτέστιν] ὥσεἰ λέγειν K.L.M. Sav. cet. ^ω ἵνα] + φησὶν K.L.M. Statim αὐτοὺς E. ^{ἐν} τῇ π. E. Statim ἢ πρὸ ἥτοι C. ^π περιστάσθαι] Sic K.L.M. περιστάναι Veron. περιστάναι Cat. Sav. cet. ^π ποιῶσι, φ. αὐτὸν δὲ] Sic C. Cat. φησὶν om. D. ποιῶσιν ἐκείνοι· αὐτὸν K.L.M. ποιῶσιν ἑαυτῶν; φησὶ δὲ Edd. ^ἐ ἐκείνων] τούτων E. ^π ποιεῖν] + φησὶ K.L.M. ^{ἂν} om. C.D. Statim κερδαίνοιεν C.D. κερδαίνουεν E.K.L.M. κερδάνειαν Edd. ^δ δεῖ ἐστάναι] Sic D. Cat. διεστάναι Veron. διεστάναι E.K.L.M. διεστάναι χρή C. Sav. cet. ^ἐ ἐπεὶ περιστάσο (—στατο Cat.) Sic Cat. περιίστασο C.D. περιίστασθαι χρή K.L.M. περιίστασθαι E. Edebatur καὶ μετὰ π. τῆς ἀνδρείας περιίστασθαι. ^ἔ ἀντέχεσθαι] Sic C.D.K. L.M. operam det Vet. ἀνέχεσθαι Edd. ^β εἶπεν E.K.L.M. Veron. διζι Vet.

καὶ τῆς περιττῆς φιλοσοφίας τὸ πρᾶγμα γίνεται, τὸ περὶ τὰ
¹ ῥήματα ἡσχολῆσθαι μόνον. Καὶ ¹ γὰρ περιττὰ φθέγγεσθαι
 πολλὴ ζημία, δέον ἢ διδάσκειν, ἢ εὐχεσθαι, ἢ εὐχαριστεῖν. Οὐδὲ
 γὰρ χρημάτων ^κ μὲν φείδεσθαι ὀφείλομεν, ῥημάτων δὲ οὐ² ἀλλὰ
 767 μάλιστα τούτων ἢ ἐκείνων, καὶ μὴ ἀπλῶς πᾶσιν ἑαυτοὺς ἐκδι-
 δόναι. Τί ἐστίν, “Ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι;”
 “Ἵνα μὴ περιμένωσι τοὺς δεομένους ἐλθεῖν πρὸς αὐτοὺς, ἀλλ’
 αὐτοὶ περιεργάζωνται τοὺς δεομένους τῆς αὐτῶν βοηθείας. Ὁ
 γὰρ φροντίζων, οὕτω φροντίζει· ^ω οὕτω γὰρ μάλιστα καὶ μετὰ
 πολλῆς τῆς σπουδῆς τοῦτο ἐργάζεται. Καὶ γὰρ ἐν οἷς εὖ ποιεῖ,
 οὐ τοῖς πάσχουσι ^π τοσοῦτον, ὅσον τοῖς εὖ ποιούσι πρόσδοον
 καὶ κέρδος φέρεי τὸ γινόμενον· παρρησίαν γὰρ δίδωσιν αὐτοῖς
 πρὸς τὸν θεόν. Ἐκεῖ δὲ τῆς μάχης ^ο τέλος οὐδέν. Τὸν ἀδιόρ-
 B θωτον οὖν λέγει αἰρετικόν. “Ὡς περ ^γ γὰρ τὸ τοὺς ἐλπίδας
 ἔχοντας μεταβολῆς παρορᾶν, νωθείας· οὕτω τὸ τοὺς ἀνίατα
 νοσοῦντας θεραπεύειν, ἀνοίας καὶ τῆς ἐσχάτης παραπληξίας·
 θρασυτέρους γὰρ ἐργαζόμεθα ἐκείνους. “Μανθανέτωσαν ⁴ δὲ,
 φησί, καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγ-
 καίας χρείας, ἵνα μὴ ¹ ὦσιν ἄκαρποι.” Ὁρᾷς ὅτι αὐτῶν φρον-
 τίζει μᾶλλον, ἢ τῶν λαμβανόντων; Ἐνὴν γὰρ ἴσως πολλαχόθεν
 τοῦτους προπέμψαι, ἀλλὰ τῶν ³ ἡμετέρων, φησί, φροντίζω.
 C Τί γὰρ ὀφελος, εἰπέ μοι; Εἰ ¹ γὰρ θησαυρὸν ἀνυρύντοντες
² ἔτρεφον τοὺς διδασκάλους ^ω ἑτέροις, τοῦτοις οὐδὲν οὐδέπω κέρ-
 δος ἦν· ἄκαρποι γὰρ ² ἔμενον. Οὐκ ἡδύνατο ὁ Χριστὸς, ¹ ὁ
 ἀπὸ πέντε ἄρτων ² τοσοῦτους ἐργασάμενος, καὶ ἀπὸ ἑπτὰ ³ μυ-
 ριοπλασίου, θρέψαι ἑαυτὸν καὶ τοὺς ^β συνόντας αὐτῷ; ^γ Τίνος
 οὖν ἔνεκεν ὑπὸ γυναικῶν ἐτρέφετο; ^δ “Ἦκολούθουν γὰρ αὐτῷ,
 φησί, γυναῖκες, ¹ αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ.” Διδάσκων ἡμᾶς ἄνωθεν

⁸ Marc. xv. 41.

¹ ῥήματα] ὀνόματα E. Veron. νοήματα C. ¹ γὰρ] + τὸ K.L.M. ^κ μὲν
 om. E. ¹ ἀλλ’ αὐτοῖ] Sic C.D. Cat. ἀλλὰ καὶ αὐτοῖ Edd. ^ω οὕτω] οὕτως
 C.K.L.M. μάλιστα om. E. Mox ἐργάζεται D. ^π τοσοῦτον ante corr. C.
 Haec ὅσῳ (sic) τοῖς εὖ π. post φέρει transp. idem. ^ο τὸ τέλος C. Veron.
^γ γὰρ om. C. ⁴ δὲ om. C. φησί om. K.L.M. ¹ εἰσιν C. ³ ἡμετέρων C.
¹ γὰρ] γε K.L.M. Statim θησαυρὸν C.D. Vet. θησαυροὺς Edd. ² ἔτρεφον]
 + τούτων E. ^ω ἑτέροις τοῦτοις om. E. Mox post ἦν add. ὑστερον τοῦτοις
 idem. ² ἔμενον] + τί οὖν, εἰπέ μοι D. (?) K.L.M. Sav. cet. Statim οὐκ ἦδ.
 γὰρ ὁ D. ^γ ὁ om. E. ² τοσοῦτους (τοιούτους E.) ἐργ.] πεντακισχιλίου
 K.L.M. Sav. cet. ³ μυριοπλασίους (-ίονας C.) + θρέψας E. τετρακισχιλίου
 θρέψας K.L.M. Sav. cet. ^β συνόντας] συν C. θρέψαι post αὐτῷ transp.
 E.K.L.M. ^γ ΗΘΙΚΟΝ. Περί ἐλεημοσύνης, καὶ τίνος χάριν παρὰ γυναικῶν
 ἐτρέφετο ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ οἱ ἀπόστολοι· καὶ ὅτι (ὅτι om. Veron.) οἱ πλου-
 τύντες εὐχέωται καὶ διήγησις ἀστεία, ὅτι δεῖ ἐλπίζειν ἐπὶ θεόν. Veron.
¹ αἵτινες] καὶ E.

ἔστι τῶν εὖ ποιούντων φροντίζει. Οὐκ ἠδύνατο ὁ Παῦλος, ὁ καὶ ἐτέροις ἐπαρκῶν διὰ τῶν αὐτοῦ χειρῶν, μηδαμῶθεν λαμβά- D
νειν; Ἀλλ' ὁρᾷς αὐτὸν καὶ λαμβάνοντα καὶ αἰτοῦντα· ἑἴτε ἄλλ' ἄκουσον ἡ διὰ τί· ⁹ “Ζητῶ γάρ, φησὶν, οὐ τὸ δόμα, ἀλλὰ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.” Καὶ παρὰ τὴν ἀρχὴν δέ, ὅτε τὰ αὐτῶν ἅπαντα πιπράσκοντες ἐτίθεσαν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων, ἴδρα τοὺς ἀποστόλους αὐτῶν φρον- τίζοντας μᾶλλον, ἢ τῶν λαμβανόντων. Εἰ γὰρ ^κ ὅπωςδὴποτε μόνον τῶν πενήτων ἐφρόντιζον, οὐδένα ^λ ἄν λόγον ὑπὲρ τῆς ^μ Σαπφείρας καὶ τοῦ Ἀνανία ἐποιήσαντο, ἡνίκα ἐνοσφίσαντο τὰ χρήματα, οὐκ ἂν ἐκώλυσαν ἐξ ἀδικίας λαμβάνειν, οὐκ ἂν διε- E
τάξατο Παῦλος λέγων, ¹⁰ “Μὴ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης.” Τί λέγεις, Παῦλε; ἐμποδίζεις τοῖς πένησιν; Οὐ, φησὶν· οὐ γὰρ τὸ ἐκείνων ὁρῶ, ἀλλὰ τὸ τῶν διδόντων. Ὅρα ^ο δὲ καὶ τὸν προ- φήτην, ἡνίκα τῷ Ναβουχοδονόσορ συνεβούλευε τὴν ἀρίστην ἐκείνην γνώμην, οὐχὶ τῶν πενήτων ^ρ μόνον φροντίζοντα· οὐ γὰρ εἶπε, δὸς τοῖς πένησιν ἀπλῶς, ἀλλὰ τί; ¹¹ “Τὰς ἀμαρτίας σου ^ς ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι, καὶ τὰς ἀδικίας σου ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων.” Κένωσον τὰ χρήματα, φησὶν, οὐχ ἵνα ἕτεροι τρα- φῶσι μόνον, ἀλλ' ἵνα ἀπαλλαγῇς αὐτὸς τῆς τιμωρίας. Καὶ F
πάλιν ὁ Χριστός· ¹² “Πώλησόν σου τὰ ^ς ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι.” Ὅρᾷς ὅτι κακεῖ διὰ τὴν ἀκολουθήσιν τοῦτο ἐπετάγη; Ἐπειδὴ γὰρ ἐμπόδιόν ἐστι τὰ χρήματα, διὰ τοῦτο διδόναι πένησιν ἐπέταξεν, ἵνα παιδεύῃ τὴν 768
(408) ψυχὴν ^ω ἐλεήμονα εἶναι καὶ οἰκτίρμονα, παιδεύῃ χρημάτων κατα- φρονεῖν, παιδεύῃ ^κ πλεονεξίας ἀφίστασθαι. Ὁ γὰρ παιδευό- μενος τῷ μὴ ἔχοντι δοῦναι, παιδευθήσεται τῷ χρόνῳ ^μ μὴ λαμ- βάνειν ἀπὸ τῶν ἐχόντων.

Τοῦτο ὁμοίους ποιεῖ ² τῷ θεῷ. Καίτοιγε ἡ παρθενία χαλε- πώτερον αὐτῆς πόνον ἔχει, καὶ ἡ νηστεία, καὶ ^α τὸ χαμευνεῖν·

⁹ Philipp. iv. 17.

¹⁰ 2 Cor. ix. 7.

¹¹ Dan. iv. 27.

¹² Matth. xix. 21.

^ο ὅτι] ἔτι E. Veron. Mox φροντίζειν iidem. ^κ ἠδύνατο K.L.M. Mox αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ C.D.K.L.M. ^ς ἄλλ'] Sic D.K.L.M. Vet. καὶ Edd. ^λ διὰ τί] πῶς K.L.M. διὰ τί; ζητῶ γάρ, φ.] διὰ τί γὰρ ζητῶ, φ. E. Veron. Statim οὐ διὰ τὸ δ. E. ^ρ ὁρᾷς C.D.M. Vet. ὁρᾷς Edd. ^ς ὅπως ἢ πότε C. Statim μόνον C.E. Veron. ^λ ἂν om. C. ^μ Σαπφείρης E. Mox Ἀνανίου E.K.L.M. ^ο ἢ] μηδὲ D. ^ο δὲ om. E. Veron. Mox ἐβούλετο E. ^ρ μόνων Veron. ^ς ἐν ἐλ.—σου om. E. ^τ ἀνομίας C.D. ^ς ὑπάρχοντα] + φησὶ E. φησὶν post πτωχοῖς add. D. ^κ ἀκολουθήσιν] + φησὶν C.D. ^μ ἵνα παιδεύῃ] Sic D. ἵνα παιδεύσῃ C. παιδεύει E. Veron. παιδεύων K.L.M. Sav. cet. Mox παιδεύῃ bis sine libris rescripsimus. παιδεύει bis C.D.E. Veron. παιδεύων bis K.L.M. Sav. cet. ^ω ἐλεήμονα] + τε D. ^κ πλεονεξίας ἀφ.] πᾶσιν ἐπίσης ἀφ. E. πᾶσιν ἐξῆς ἐφ. Veron. Statim οὐ γὰρ π. E. ^μ μὴ] καὶ μὴ K.L.M. Sav. cet. ² τῷ om. C. ^α τὸ χαμευνεῖν] ἡ χαμευνία C.D.

ἀλλ' οὐδὲν οὕτως ἰσχυρὸν καὶ δυνατόν πρὸς τὸ σβέσαι τῶν ἀμαρτημάτων ἡμῶν τὴν πυρὰν, ὡς ^βἐλεημοσύνη. Πάντων αὕτη μείζων ἐστὶ, παρ' αὐτὸν ἴστησι τὸν βασιλέα τοὺς αὐτῆς ἑρα-
 Β στας· καὶ μάλα εἰκότως. Παρθενία μὲν γὰρ καὶ νηστεία καὶ χαμευνία περὶ τὸν ^δποιούντα ἴσταται μόνον, ἕτερον δὲ ἔσωσεν οὐδένα· ἡ δὲ ἐλεημοσύνη εἰς πάντας ἐκτείνεται, καὶ τὰ μέλη περιπλέκεται τοῦ Χριστοῦ. Πολὺ δὲ τῶν εἰς ^ετὸν ἕνα περι-
 ἴσταμένων τὰ ^ιπανταχοῦ ἐκτεινόμενα κατορθώματα μείζονα. Αὕτη ^εγὰρ μήτηρ ἀγάπης ἐστίν, ἀγάπης τῆς τὸν Χριστιανισμόν χαρακτηρίζουσας, τῆς τῶν σημείων ἀπάντων μείζονος, δι' ^ης οἱ μαθηταὶ φαίνονται τοῦ Χριστοῦ· αὕτη φάρμακόν
 C ἐστὶ τῶν ^ιἡμετέρων ἀμαρτημάτων, σμῆγμα τοῦ ῥύπου τῆς ἡμέτερας ψυχῆς, κλίμαξ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστηριγμένη· αὕτη τοῦ Χριστοῦ τὸ σῶμα συνδεῖ. Βούλεσθε μαθεῖν ὅσον ἀγαθὸν αὕτη ἐστίν; Ἐπὶ τῶν ἀποστόλων ^κπάντες τὰ αὐτῶν πωλοῦντες, ^ιδιδίδουσιν ἐκάστω, καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν. Εἰπέ ^μγάρ μοι, ^νκαὶ χωρὶς τῶν μελλόντων· μήπω γὰρ περὶ τῆς βασιλείας νῦν κινήσωμεν, ἀλλ' ἐν τῷ παρόντι ἴδωμεν, τίνες κερδαίνουσιν, οἱ λαμβάνοντες, ἢ οἱ ^οδιδόντες; Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἐγόγγυζον, καὶ ^ρδιεπληκτίζοντο πρὸς ἀλλήλους· οὗτοι δὲ εἶχον ψυχὴν
 D μίαν. ¹³ “^α Ἦν γὰρ, φησὶν, ^βἀπάντων ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ μία” καὶ χάρις ἦν ἐπὶ πάντας ^γαὐτούς, καὶ μετὰ πολλῆς ^δἀφελείας διήγον. Ὅρας ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐκεῖνοι ἐκέρδιμον; Εἰπέ δὴ μοι, τίνων ἂν ἠθέλησας εἶναι; τῶν τὰ αὐτῶν ^ερίπτούντων καὶ οὐδὲν ἐχόντων, ἢ ^ςτῶν καὶ τὰ ἑτέρων λαμβανόντων; Ὅρα τὸν καρπὸν τῆς ἐλεημοσύνης· τὰ διαφράγματα καὶ τὰ κωλύματα ἀνῆρέθη, καὶ εὐθέως ^ζσυνήχθησαν αὐτῶν αἱ ψυχαί· “πάντων ἦν ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ μία.” Ὡστε καὶ χωρὶς τῆς ἐλεημοσύνης τὸ τὰ χρή-
 E ματα κενοῦν ^ηπολὺ ἔχει τὸ κέρδος. Ταῦτα δέ μοι εἴρηται, ἵνα οἱ κληρὸν ^θπαρὰ προγόνων μὴ διαδεξάμενοι, μὴ ^ιἀλγῶσι μηδὲ

¹³ Act. iv. 32.

^β ἢ ἔλ. Edd. ἢ deest in omnibus. ^α ἐργάτας C.D. *amatores* Vet. Statim καὶ μ. γε εἰκ. E. ^δ ποιούντα C. *prohante* Dunaeo. ἴσταται om. E. Veron. ^ε τὸν om. C.D. ^ι πανταχοῦ] πρὸς πολλοὺς K.L.M. Sav. cet. ^κ γὰρ om. K.L.M. ἀγάπης ἐστὶν om. E. Veron. *invito* Vet. ^μ ἦν C. ^ν ἡμετέρων] *πονηρῶν* E. Veron. ^ρ πάντες] πολλοὶ K.L.M. Statim αὐτῶν C.E.K.L.M. αὐτῶν D. *αὐτῶν* Edd. ^ς διεδίδουσιν] *εδίδουσιν* C. *διεδίδωσαν* Veron. ἔφερον πρὸς αὐτούς, δ καὶ διεδίδωτο. *διεδίδωτο* (*διεδίδωσαν* Sav. Mor.) γὰρ, φησὶν K.L.M. Sav. cet. ^ζ γὰρ] οὐν K.L.M. ^η καὶ—κινήσωμεν] ἀλλὰ μηδὲν περὶ τῶν μ. τέως, μηδὲ περὶ τῆς β. κινήσωμεν K.L.M. ^θ διδόντες] Sic C.D.E.K.L. δόντες Edd. ^ι διετρίβοντο E. *διετρίβοντο* Veron. *corriganitur* Vet. ^κ πάντων C.D. ^λ αὐτούς om. K.L.M. ^μ τῆς ἀφελείας C. *Hinc ἀφελείας pro ὠφελείας receperimus.* ^ν ῥιπτόντων C.K.L.M. ^ξ τῶν καὶ] καὶ τῶν C.E. ^ο συνήχθησαν C. ^π πολὺν C. *ποῖον* E. ^ρ παρὰ] *ἐκ* E. *παρὰ* om. C. *Mox δεξάμενοι* C.K. ^ς ἀλγῶσι D. *Mox κατηφῶσιν* C.K.M. et ante corr. L.

κατηφιῶσιν, ὡς ^αἐλαττον τῶν πλουτούντων ἔχοντες· μείζονα γὰρ ἔχουσιν, ἂν ἐθέλωσι. Καὶ ^βγὰρ πρὸς ἐλεημοσύνην μετὰ πλείονος ἤξουσιν τῆς εὐκολίας, καθάπερ ἡ χήρα, καὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἔχθρας οὐδεμίαν ^γἔξουσιν ἀφορμὴν, καὶ πάντων ^δεἰσὶν ἐλευθερώτεροι. Οὐδεὶς ^εἀπειλῆσαι δυνήσεται τῷ τοιούτῳ δήμευσιν, εἰ μὴ ἔστιν ἀνώτερος τοῦ παθεῖν κακῶς. Καὶ καθάπερ ^φ τοὺς γυμνοὺς φεύγοντας οὐδεὶς ἂν ταχέως κατάσχοι, ^ψτῶν δὲ πολλὰ περιβεβλημένων καὶ ἐπισυρομένων ῥαδίως ἂν τις ἐπιλάβοιτο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ὁ πένης ἐστίν. Ὁ μὲν γὰρ, κὰν ἀλφ, εὐκόλως διαδρᾶναι δυνήσεται· ὁ δὲ, κὰν μὴ κατασχεθῇ, 769 τοῖς ^ιἐαυτοῦ σχοινοῖς συμποδίζεται, φροντίσι μυρίαῖς, ἀθυμίαις, ὀργαῖς, παροξυσμοῖς. Ταῦτα πάντα ^κκαταχωννύει τὴν ψυχὴν· καὶ οὐ ταῦτα ^λμόνον, ἀλλὰ καὶ ^μπολλὰ ἕτερα ἀπὸ τοῦ πλούτου ἐπισυρόμενα. Καὶ γὰρ μετριάζειν δυσκολώτερον τὸν πλούσιον ἢ τὸν πένητα, καὶ ἐν εὐτελείᾳ ζῆν, καὶ θυμοῦ ἀπηλλάχθαι δυσκολώτερον τοῦτον ἢ ἐκείνον. Οὐκοῦν πλείονα, ^νφησὶν, ἔξει μισθόν. Οὐδαμῶς. Διὰ τί, ^ξεἴγε τὰ δύσκολα κατορθοί; ^οΟἱ αὐτοὶ ἐαυτῷ τὰς δυσκολίας ἐπενόησεν. Οὐ γὰρ ἐπιτέτακται πλουτεῖν, ἀλλὰ ^ρκαὶ τούναντίον· ^ςἑαυτῷ δὲ μυρία σκάνδαλα καὶ ^βκωλύματα κατασκευάζεις. Ἄλλοι ^τδὲ οὐ μόνον τὰ χρήματα ἀποτίθενται, ἀλλὰ καὶ τοῦ σώματος τὸ πλεόν κατατῆκουσιν, ὡς στενὴν ὁδεύοντες ὁδόν· σὺ δὲ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ ^ακαὶ αὖξεις τὴν κάμινον τῶν παθῶν, καὶ ἕτερα ^βπεριβάλλῃ οὐκοῦν εἰς τὴν εὐρύχωρον ἅπιθι. Ἐκείνη γάρ ἐστιν ^γἡ τοὺς τοιούτους δεχομένη· ἡ δὲ στενὴ τοὺς ^δθλιβομένους, τοὺς ἐστενωμένους, τοὺς οὐδὲν βαστάζοντας, ἀλλ' ^εἡ ταῦτα τὰ φορτία, ^ςἂ δι' αὐτῆς κομίζεσθαι δυνατόν, ἐλεημοσύνην, φιланθρωπίαν, χρηστότητα, ^ζἐπιείκειαν. Ἄν ταῦτα βαστάξης, εὐκόλως δυνήσῃ εἰσελθεῖν· ἂν δὲ ἀπόνοιαν, καὶ φλεγμονὴν ψυχῆς, καὶ τὸ τῶν ἀκανθῶν φορτίον, τὸν πλούτον, πολλῆς σοι δεῖ τῆς εὐρυχωρίας. Οὐδὲ γὰρ

^α ἐλαττον] + τι D. ^β γὰρ] + καὶ D.K.L.M. Sav. cet. ^γ ἔχουσιν D. ^δ εἰσὶν] ἔσονται K.L.M. Sav. cet. Statim ἐλευθερώτεροι C.D.M. ^ε ἀπ. δυνήσεται] ἀπειλήσεται K.L.M. ^ς τῷ om. K. Mox δημεύειν E. Veron. ^τ ἀλλ' ἔστιν] ἔστι γὰρ K.L.M. ^θ τὸν δὲ π. περιβεβλημένων καὶ ἐπισυρόμενων C.D. ^ι ἐαυτοῦ] αὐτοῦ C. αὐτοῖς D. δικτύοις pro σχοινοῖς K.L.M. Mox ἐμποδίζεται E. ^κ καταχωννύει C. ^λ μόνον D.E.K.L. μόνα Edd. ^μ πολλὰ ἕτερα] Sic C.D. πολλὰ ἄτερ E.K.L.M. ἄλλα πολλὰ ἄτερ Edd. Mox ἐπισυρόμενα C.D.E. ἐπισύρεται Veron. ἐπισυρόμεθα K.L.M. Sav. cet. ^ν φ. ἔξει μ.] φ. μ. ἔξει C. μ. ἔχει, φ. E. ^ξ εἴγε] εἰ δὲ E. ^ο καὶ om. E. ^ρ ἑαυτῷ ... κατασκευάζεις] Sic C.D. ἐαυτῷ ... κατασκευάζει Edd. ^ς δὲ om. E. ^β καὶ om. D. ^τ περιβάλλῃ] Sic omnes. περιβάλλεις Sav. cet. Haec καὶ ἕτερα π. desunt in Veron. inclusa a Sav. Mor. ^ζ Caetera desunt in M. ^ζ τεθλιμμένους K.L. τοὺς ἐστεν. om. C. ^η ἀ—δυνατόν] αὐτῆς E. Veron.

εἰς τὸν ὄχλον ἐμβῆναί ^ασοι δυνατόν, ὥστε μὴ ἐτέρους πλήττειν
 ἄνωθεν ἐπιφερόμενον, ^βἀλλὰ δεῖ πολλῆς διαστάσεως ἐνταῦθα. (409)
 Ὁ μέντοι ἀποφέρων ^γχρυσίον καὶ ἀργύριον, τὰ τῆς ἀρετῆς
 λέγω κατορθώματα, οὐ μόνον φεύγοντας οὐκ ἔχει τοὺς πλη-
 D σίον, ^δἀλλὰ καὶ πλησίον γινομένους καὶ ^εσυνδυάζοντας. Πλὴν
 εἰ ὁ πλοῦτος αὐτὸς ἄκανθά ἐστι, τί ἡ πλεονεξία; Τίνος ἕνεκεν
 ταύτην ἀπάγεις ἐκεῖ; ἵνα μείζονα τὴν φλόγα ἐργάσῃ, φορτία
 ὑποτιθεῖς τῷ πυρί; οὐ γὰρ ἀρκεῖ τὸ τῆς γεέννης πῦρ; Ἐννόησον,
 οἱ τρεῖς παῖδες πῶς περιεγέγοντο τῆς καμίνου· ^ςἐκείνο νόμισον
 γένναν εἶναι· μετὰ θλίψεως ^δἐνέπεσον εἰς αὐτήν, δεδεμένοι
^εἦσαν καὶ συμπεποδισμένοι· ἀλλὰ πολλὴν εἶρον ἔνδον τὴν εὐ-
 ρυχωρίαν. Ἀλλ' οὐκ ἐκείνοι οἱ ἔξωθεν περιεστῶτες.
 E Τοιοῦτόν ^ςτι ἐστὶ καὶ νῦν, ἔν βουλώμεθα γενναίως καὶ ἀν-
 δρείως ἵστασθαι πρὸς τοὺς ἐπαγομένους πειρασμούς· ^βἂν εἰς τὸν
 θεὸν ἔχωμεν τὰς ἐλπίδας, ἐσόμεθα ἡμεῖς μὲν ἐν εὐρυχωρίᾳ, οἱ
 δὲ ^γἐμβάλλοντες ἡμᾶς ἀπολοῦνται. ^δ“Ὁ ^εγὰρ ὀρύσσω βό-
 θρον, ^ςφησὶν, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν.” Κἂν τὰς χεῖρας δῆσωσι,
 κἂν τοὺς πόδας, ^βἡ θλίψις λύσαι δυνήσεται. “Ὁρα γὰρ τὸ θαυ-
 μαστόν· οὓς ἔδωσαν ἄνθρωποι, τούτους ἔλυσεν τὸ πῦρ. Καθάπερ
^ογὰρ εἴ τις παραδοίῃ τινὰς τοῖς οἰκέταις τῶν φίλων, οὗτοι ^ρδὲ
 F τὴν φιλίαν αἰδοῦμενοι τοῦ δεσπότου, οὐ μόνον ^ααὐτοῖς οὐ λυ-
 μαίνονται, ἀλλὰ καὶ πολλῆς μεταδιδόασι τιμῆς· οὕτω καὶ τὸ
 πῦρ, ἐπειδὴ ^τἐπέγνω ὅτι φίλοι τοῦ δεσπότου αὐτοῦ εἰσιν οἱ
 παῖδες ἐκείνοι, καὶ διέρρηξεν αὐτῶν τὰ δεσμὰ, καὶ ἔλυσεν αὐτοὺς
 καὶ ἀφῆκεν, ^ςἔδαφος αὐτοῖς ἐγένετο, καὶ κατεπατέιτο ὑπ' αὐτῶν,
 εἰκότως· ὑπὲρ γὰρ τῆς δόξης ^τἐνεβέβληντο τοῦ θεοῦ. “Ὅσοι ἐν
 770 θλίψεσιν ἔσμεν, ^ττούτο κατέχωμεν τὸ ὑπόδειγμα. Ἀλλ' ἰδοὺ,
 φησὶν, ἐκείνοι ἀπηλλάγησαν τῆς θλίψεως, ἡμεῖς δὲ οὐ. ^ωΕἰκό-

¹⁴ Sirac. xxvii. 26.

^α σοι] σε C.K.L. ^γ ἀλλὰ δεῖ] Sic C.D.K.L. ἀλλ' ἔδει Edd. Mox ἐν-
 ταῦθα διαστάσεως hoc ord. C.D. ^β χρυσὸν C. Mox ἀργυρον C.D.
^δ ἀλλὰ καὶ πλ. om. C. Statim γινομένους C.D. ^ε συνδυάζοντας] Sic C.
 E.L. συνδιασώζοντας D. πλησιάζοντας K. συνδιαζώοντας Edd. ^ς ἐκείνην
 K.L.M. Sav. cet. Statim νόησον D. νόμισαι E. εἶναι γένναν inverso ord. C.D.
^δ ἐνέπεσαν E. ^ε ἦσαν accessit ex C.D.K.L. Statim συμπεποδισμένοι pro
 συμπεπεδημένοι iidem. καὶ συμπ. om. E. ^ς οὐκ ἐκείνοι οἱ] Sic C.D. οὐχ οἱ
 Edd. ^τ τι ἐστὶ] Sic D.K.L. ἐστὶ τι C. τι ἔσται Edd. ^β ἂν] κἂν E.K.L.
^τ ἡμεῖς μὲν pro μὲν ἡμεῖς omnes. Statim ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐν (καὶ pro ἐν tacite cor-
 rexerunt Mor. Ben.) εὐρυχωρίᾳ Edd. ἐν ἀσφαλείᾳ deest in libris omnibus et
 Vet. ^κ ἐμβάλλοντες C. ^ι γὰρ om. E. ὁ ὀρύσσω γὰρ, φ. βόθρον hoc ord.
 K.L. ^ς φησὶν] + τῷ πλησίον D.K.L. ^ν ἡ om. D. ^ο γὰρ om. C.
^ρ δὲ om. C.D. ^α αὐτοὺς C. ^τ ἔγνω K. ^ς καὶ ἔδαφος Edd. καὶ om.
 C.D. Vet. Mox ἐγένετο pro ἐγίνετο omnes. ^τ ἐβέβληντο E. ^ν τούτο κ.
 τὸ ὑπ.] Sic C.D. Vet. ταῦτα κ. τὰ ὑπ. Edd. ^ω καὶ εἰκότως Edd. καὶ deest
 in omnibus.

τως· ἐπειδὴ ^α γὰρ οὐχ οὕτως ἐνέβησαν εἰς τὴν ὑκάμινον, ὡς ἀπαλλαττόμενοι, ἀλλ' ὡς τεθνηζόμενοι τέλεον· ἄκουε γὰρ αὐτῶν λεγόντων· ¹⁵ “Ἔστι θεὸς ἐν ^α οὐρανῷ, ὃς ῥύσεται ἡμᾶς· καὶ εἰ μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνούμεν.” Ἡμεῖς δὲ ὡς πραγματευόμενοι τοῦ θεοῦ τὰς παιδείας, καὶ χρόνον ὀρίζομεν λέγοντες· εἰ μὴ μέχρι ^α τοσοῦδε· διὰ τοῦτο οὐκ **B** ἀπαλλαττόμεθα. Ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀβραάμ οὐχ ὡς σῶον ληψόμενος τὸν υἱόν, οὕτως ἀπῆρχετο, ἀλλ' ὡς ^β σφαγιάσων· καὶ παρὰ προσδοκίαν σῶον ἔλαβε. Καὶ ^γ σὺ ὅταν ἐμπέσης εἰς θλίψιν, ¹⁶ “^δ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς” παρασκευάσον τὴν διάνοιάν σου ^ε πρὸς πᾶσαν ὑπομονήν, καὶ ἀπαλλαγῇ ταχέως τῆς θλίψεως. Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἐπάγει αὐτὴν ὁ θεός, ἵνα παιδεύσῃ. Ὅταν οὖν ἐκ προοιμίων παιδευθῶμεν φέρειν, καὶ μὴ ἄλυνωμεν, ^ζ ἀνίησι λοιπὸν, ὡς τοῦ παντὸς ἐκατωρθωμένου. Βούλομαί τι **C** διήγημα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν χρήσιμον, καὶ πολλὴν ἔχον τὴν ὠφέλειαν. Τί ^η δὲ τοῦτό ἐστι; Διωγμοῦ ποτε ^ι καταλαβόντος, καὶ πολέμου σφοδροῦ κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἀναρριπισθέντος, δύο τινὲς συνελήφθησαν ἄνδρες· ^κ ὁ μὲν ἔτοιμος ἦν πᾶν ὀτιοῦν παθεῖν, ὁ δὲ πρὸς μὲν τὸ ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν καὶ αὐτὸς ἔτοιμος καὶ γενναῖος, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας βασάνους δεδοικώς καὶ τρέμων. Ὅρα τοῖνυν τὴν οἰκονομίαν. Ἐπειδὴ ἐκάθισεν ὁ δικαστής, τὸν μὲν ἔτοιμον ὄντα πᾶν ὀτιοῦν παθεῖν, ἐκέλευσεν ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν· ἐκείνους δὲ ἀναρτήσας κατέζαινε, καὶ **D** οὐχ ἄπαξ οὐδὲ δεῦτερον, ἀλλὰ πάσας περιάγων τὰς πόλεις.* Τί δήποτε τοῦτο συνεχωρήθη; Ἰνα τὸ ἡμελημένον αὐτοῦ τῆς διανοίας ἀνακτήσῃται διὰ τῶν βασάνων, ἵνα τὴν δειλίαν ^λ πᾶσαν ἐκβάλῃ, ἵνα μηκέτι ^μ ἢ δεδοικώς, μηδὲ ὀκνῶν, μηδὲ τρέμων ^μ πρὸς τὸ πρῶγμα. Καὶ ^ν Ἰωσήφ δὲ ὅτε μάλιστα ἠεπίεγετο ἐξελεῖν, τότε μάλιστα ἐναπέμεινε. Ἄκουε γὰρ αὐτοῦ λέγοντος,

¹⁵ Dan. iii. 17, 18.¹⁶ Sirac. ii. 2.

^α γὰρ assumptum ex C.D.E. Vet. Mox ἀνέβησαν E. ^γ κάμινον] + ἐκείνοι D.E.L. Sav. cet. Statim ἀπαλλαγήσόμενοι K.L. Sav. cet. ^ζ οὐρανῷ opines. οὐρανοῖς Edd. Mox ἂν pro ἐὰν C. ^α τοσοῦδε] + μὴ ἐλείψῃ C.D.K.L. Sav. cet. ^β σφαγιάσας E. ^γ σὺ] + τοῖνυν D. Mox εἰς θλίψιν om. K.L. ^δ μὴ σπεύσης ἐν κ. ἐπαγωγῇ] Sic C.E. Vet. μὴ ταχύνης, μὴ σπ. ἐν κ. ἐπ. D. μὴ ταχύνης· μὴ σπ. γὰρ, φησὶν, ἐν κ. ἐπ. K.L. μὴ σπ. ἀπαλλαγῇ Veron. μὴ ταχύνης, μὴ σπ. ἀπαλλαγῇ Sav. cet. Statim ἀλλὰ παρασκ. D. ^ε πρὸς] εἰς E. ^ζ ἀνίστησι E. ^η κατωρθωμένου C. κατορθουμένου D.E. κατορθ. τοῦ π. hoc ord. C.D.E. ^θ δὲ] δὴ D. ^ι καταλαβόντος omnes. κατεληφότος Edd. ^κ ὁ] καὶ ὁ E.K.L. Sav. cet. * Cetera desunt in K. ^λ πᾶσαν om. L. ^μ πρὸς τὸ πρ.] πρόσταγμα E. ^ν ὁ Ἰωσήφ D.

17 “^οΚἀγὼ κλοπῇ ἐκλάπην ἐκ γῆς Ἑβραίων” καὶ, “Μνήσθητί μου, ^ρφησί, πρὸς τὸν βασιλέα.” ^αΤινὲς δὲ χαριέντως φασίν, **Ε** ὅτι ἐπειδὴ εἶπε, “Μνήσθητί μου,” ^ιἵνα μάθῃ ὅτι οὐ χρὴ θαρρεῖν, οὐδὲ ^εἐλπίζειν ἀνδράσιν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἐπὶ τὸν θεὸν ρίπτειν, ^ιδιὰ τοῦτο ἐναπέμεινε. Ταῦτα οὖν εἰδότες, χάριν ὁμολογῶμεν τῷ θεῷ, καὶ πάντα πράττωμεν τὰ πρὸς τὸ συμφέρον ἵνα τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἐπιτύχωμεν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, ^αἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

17 Gen. xl. 15, 14.

^ο κἀγὼ assumptum ex C.D. Vet. ^ρ φησί om. K. ^α τινὲς δὲ (δὲ om. C.) χ. φασίν, ὅτι (pro ὅτι L. habet δι’ αὐτὸ τοῦτο ἐναπομείναι) ἐπειδὴ εἶπε, μνήσθητί μου] Sic omnes. διὰ τοῦτο ἐναπέμεινεν Edd. *merito et ipse hoc passus existimatur, quoniam dixit, memento mei* Vet. ^ι ἵνα] + γὰρ L. ^ε ἐλπίζειν C.D.E. ἐπελπίζειν Edd. Statim ἐπ’ ἀνδράσιν D. ^ι Haec διὰ τοῦτο ἐναπέμεινε hic leguntur in nostris omnibus, non in Edd. Statim ταῦτ’ οὖν D.L. ^α ἅμα] Sic C. σὺν Edd.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

A

ΠΡΩΤΟΝ ἀναγκαῖον τὴν ὑπόθεσιν εἰπεῖν τῆς ἐπιστολῆς, εἶτα καὶ τὰ ζητούμενα. Τίς οὖν ἡ ὑπόθεσις; Ἀνὴρ τις Φιλήμων τῶν πιστῶν καὶ γενναίων ἀνδρῶν. Ὅτι γὰρ θαυμαστὸς ἦν, δῆλον ἀπὸ τοῦ καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ πᾶσαν εἶναι ^aπιστῶν, καὶ οὕτω πιστῶν, ὥς καὶ ἐκκλησίαν αὐτὴν ὀνομάζεσθαι. Διὰ τοῦτο καὶ ^eγράφων ἔλεγε· ¹“Καὶ τὴν κατ’ οἶκόν σου ἐκκλησίαν.” Μαρτυρεῖ δὲ αὐτῷ καὶ πολλὴν ὑπακοήν, καὶ ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγίων ^eἀνεπέπαυτο εἰς αὐτόν. Καὶ ^hαὐτὸς δὲ γράφων ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ παρήγγελλεν αὐτῷ ἐτοιμάσαι ξενίαν. Οὕτω μοι δοκεῖ καταγώγιον εἶναι ἀγίων ἢ οἰκία ^kἐκείνου B πάντων ἕνεκεν. Οὗτος δὲ οὖν ^lθαυμαστὸς ἀνὴρ τις ὢν, παῖδά

1 v. 2.

CODICES C.E.G.I.K. ^a ἀνὴρ τις (+ ἦν Cat.) Φ. (+ ὀνόματι I.) τῶν πιστῶν καὶ γ. ἀνδρῶν] Sic E.I. Cat. Veron. et probabil. Vet. Φ. ἀνὴρ τις τῶν θαυμαστῶν καὶ γενναίων C.G.K. Sav. cet. ^b ἦν] ὁ ἀνὴρ C.G.K. ^c καὶ om. C. ^d πιστῶν bis omnes. πιστὴν bis Edd. ^e γράφων] ἐπιστελλῶν C.G.K. φησὶ pro ἔλεγε C.G. ^f τῇ .. ἐκκλησίᾳ C.G.K. Sav. cet. ^g ἀναπέπαυτο C. ἀναπέπαυται E. ἀνεπαύσατο Cat. ^h αὐτὸς δέ] ὅτι αὐτὸς C.G.K. Statim ὁ γρ. C.G. ⁱ αὐτῇ C.G.K. Mox παρήγγειλεν C.E. ^k ἢ ἐκείνου Edd. ἢ om. E.I.K. Cat. ^l θ. ἀνὴρ τις (τις ἀνὴρ I.) ὢν] ὁ θ. ἀνὴρ C.G.K. Sav. cet.

τινα ^μεἶχεν Ὀνήσιμον. Ὁ τοίνυν Ὀνήσιμος οὗτος κλέψας τι παρὰ τοῦ δεσπότη, ἐδραπέτευσεν. Ὅτι γὰρ ἔκλεψεν, ἄκουσον τί φησιν. ² “Εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε, ἢ ὀφείλει, ἐγὼ ὑποτίσω.” Ἐλθὼν τοίνυν πρὸς τὸν Παῦλον ^αεἰς τὴν Ῥώμην, καὶ εὐρὼν αὐτὸν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ^οκαὶ ἀπολαύσας τῆς παρ’ αὐτοῦ διδασκαλίας, καὶ τοῦ βαπτίσματος ἔτυχεν ἐκεῖ. Ὅτι γὰρ ἐκεῖ ἔτυχε τῆς τοῦ βαπτίσματος δωρεᾶς, δῆλον ἐκ τοῦ εἰπεῖν. ³ “Ὁν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου.” Ῥ’ Ὁ τοίνυν Παῦλος γράφει συνιστῶν αὐτὸν πρὸς τὸν δεσπότην, ὥστε πάντων ἕνεκεν λύσιν C γενέσθαι, καὶ ^ηπροσέσθαι αὐτὸν ὡς ἀναγεννηθέντα νῦν. ῥ’ Ἄλλ’ ἐπειδὴ τινὲς φασι, περιττὸν εἶναι τὸ καὶ ταύτην προσκεῖσθαι τὴν ἐπιστολὴν, εἶγε ὑπὲρ πράγματος μικροῦ ^ηἤξιωσεν, ὑπὲρ ἐνὸς ἀνδρὸς, μαθέτωσαν ὅσοι ταῦτα ἐγκαλοῦσιν, ὅτι μυρίων εἰσὶν ἐγκλημάτων ἄξιοι. Ὅυ μόνον γὰρ τὰς οὕτω μικρὰς ἐπιστολάς, καὶ ὑπὲρ οὕτω πραγμάτων ἀναγκαίων ἐπεσταλμένας ἔδει ^νἐγγεγραφθαι· ἀλλ’ εἴθε γὰρ ἐνὴν εὐπορησαί ^ωτοῦ τὴν ἱστορίαν ἡμῖν παραδιδόντος τῶν ἀποστόλων, οὐ λέγω ὑπὲρ ὧν ^κἔγραψαν καὶ διελέχθησαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην αὐτῶν ἀνα- D στροφὴν, καὶ τί ἔφαγον, καὶ πότε ἔφαγον, ^ςκαὶ πότε ἐκάθισαν, καὶ ποῦ ἐβάδισαν, καὶ τί καθ’ ἐκάστην ἡμέραν διεπράξαντο, ²καὶ ἐν ποίοις μέρεσι γεγόνασιν, καὶ εἰς ποίαν οἰκίαν εἰσῆλθον, 773 καὶ ποῦ κατήχθησαν, ^ακαὶ μετὰ ἀκριβείας ἅπαντα διηγήσασθαι· οὕτω πάντα τὰ παρ’ αὐτῶν γενόμενα πολλῆς ὠφελείας γέμει. Ἄλλ’ ἐπειδὴ μὴ ἴσασιν οἱ πλείους τὸ κέρδος τὸ ἐντεῦθεν, διὰ τοῦτο μέμφεσθαι ἐπιχειροῦσιν. Εἰ γὰρ τόπους ὁρῶντες μόνον, ἔνθα ἐκάθισαν ἢ ^βἐδέθησαν, τόπους ἀψύχους, πολλάκις ἐκεῖ πα-
ραπέμπομεν τὴν διάνοιαν, καὶ φανταζόμεθα αὐτῶν τὴν ἀρετὴν, (412)

2 v. 18, 19.

3 v. 10.

^μ εἶχεν] + ὀνόματι I. Post Ὀνήσιμον add. ὄνομα C.G.K. Statim subjungunt δς καὶ κλέψας τι τῶν τοῦ δ. iidem. ^η ἐν τῇ Ῥώμῃ E. ^ο καὶ om. K. P ὁ τοίνυν—νῦν] συνιστῶν οὖν αὐτὸν πρὸς τὸν δ. ὁ Π. γράφει τὴν ἐπιστολὴν, ὥστε καὶ ἀφεῖναι αὐτὸν, ὡς ἀναγ. νῦν, καὶ τοῦτου ἕνεκεν (ἐνεκα, ut solet, C.) συγγνώμῃ πᾶσιν αὐτῷ. ἀλλὰ ταῦτά μοι εἰρήσθω περὶ τῆς ὑποθέσεως· ἔλθωμεν (+ δι C.) λοιπὸν καὶ ἐπὶ τὴν λύσιν τῶν ζητουμένων C.G.K. ^η προσέσθαι] Sic de nostro scripsimus. προέσθαι E.I. Veron. προσιεσθαι Sav. cet. *grate reciperet* Vet. ῥ’ Ἄλλ’ ἐπειδὴ τινὲς φ.] ἐπειδὴ γὰρ τινες πολὺ μᾶλλον λέγειν C.G.K. Mox προκείσθαι E.I. Veron. invitis Cat. Vet. ^ς ἤξιωσεν] ποιεῖται ἀξίωσιν, καὶ C.G.K. ^τ οὐ μ. γὰρ] ἐγὼ γὰρ οὐ μ. τοῦτο λέγω ὅτι καὶ iidem. ^ν ἐγγράφεισθαι C. Statim pergunt, ἀλλὰ καὶ τοῦτο προστίθω, ὅτι εἶγε ἐνὴν C.G.K. ^ω τοῦ] τινος C. τινος τοῦ G.K. ^κ ἔγραψαν καὶ δ.] ἔπραξαν καὶ δ. καὶ ἔγραψαν E. ² καὶ assumptum ex E.I. καὶ πότε ἐκ. καὶ ποῦ ἐβ.] (+ ποῦ K.) καὶ πότε ἐβ. καὶ ποῦ (ποι C.) ἐκ. C.G.K. ^α καὶ accessit ex omnibus. γεγ. μέρεσι in verso ord. C.G.K. ^β καὶ om. C.G.K. Post ἅπαντα add. οὐκ ὤκησα δν iidem. ^β ἐδέθησαν] Sic E.G.I.K. Vet. receptum a Montef. Edebatur ἐδέχθησαν.

καὶ διανιστάμεθα ^cκαὶ προθυμότεροι γινόμεθα· εἰ τὰ ῥήματα
καὶ τὰς ἐτέρας αὐτῶν ^dπράξεις, πολλῶ μᾶλλον. Ἀλλὰ περὶ B
μὲν φίλου τις ^eἐρωτᾷ, πού διάγει, τί πράττει, πού πρόεισι·
περὶ δὲ τῶν ^fκοινῶν τῆς οἰκουμένης διδασκάλων οὐκ ἔδει ταῦτα
εἰμαθεῖν; ^h“Ὅτι δὲ καὶ ὑπὲρ σφόδρα ἀναγκαίων ἡ ἐπιστολὴ
αὕτη διεπέμπετο, καὶ τοῦτο μαθήσεσθε. “Ὅταν γάρ τις πνευ-
ματικῶς ζῇ, καὶ σχήματα καὶ βαδίσματα καὶ ῥήματα καὶ πρά-
γματα τοῦ τοιοῦτου, καὶ πάντα ἀπλῶς τοὺς ἀκούοντας ὠφελεῖ,
καὶ οὐδὲν ἐμποδίζει, οὐδὲ κώλυμα γίνεται. ⁱΠλὴν ὅτι περὶ
ἀναγκαίων ἡ ἐπιστολὴ διεπέμπετο, μαθεῖν ὑμᾶς χρήσιμον.
“Ὅρα τοίνυν πόσα ^kκατορθοῦται ἐντεῦθεν. “Ὑπὲρ μὲν καὶ πρῶτον,
τὸ σπουδαῖόν τινα εἶναι περὶ πάντα. Εἰ γὰρ Παῦλος ὑπὲρ
δραπέτου, ^lὑπὲρ ληστοῦ καὶ κλέπτου τοσαύτην ποιεῖται πρό- C
νοίαν, καὶ οὐ παραιτεῖται μετὰ τοσούτων αὐτὸν ἐγκωμίων παρα-
πέμψαι, οὐδὲ αἰσχύνεται, πολλῶ μᾶλλον ^mοὐδὲ ἡμᾶς προσήκει
ῥαθύμους εἶναι περὶ τὰ τοιαῦτα. Δεύτερον, ὅτι ⁿτὸ δουρικὸν
γένος οὐ δεῖ ἀπογινώσκειν, καὶ εἰς ἐσχάτην ἐλάση κακίαν. Εἰ
γὰρ ὁ κλέπτης, ὁ δραπέτης οὕτως ἐγένετο ἐνάρετος, ὥς θέλειν
τὸν Παῦλον κοινωνῶν αὐτὸν καταστήσαι, καὶ γράφων ἔλεγεν,
^o“Ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι” ^pοὐ πολλῶ μᾶλλον ἐλευθέρους
ἀπογινώσκειν οὐ χρή. Τρίτον, ὅτι τοὺς δούλους ἀποσπᾶν τῶν
δεσποτῶν οὐ προσήκει. Εἰ γὰρ Παῦλος, ὁ οὕτω θαρρῶν τῷ D
Φιλήμονι, ^rτὸν Ὀνήσιμον, τὸν οὕτως εὐχρηστον καὶ χρήσιμον
αὐτῷ πρὸς διακονίαν, οὐκ ἠθέλησε κατασχεῖν παρὰ γνώμην τοῦ
δεσπότου, πολλῶ μᾶλλον ἡμᾶς τοῦτο ποιεῖν οὐ χρή. Εἰ γὰρ
θαυμαστός ἐστιν ὁ οἰκέτης, ταύτη μάλιστα μένειν αὐτὸν χρή ἐν
τῇ δουλείᾳ, καὶ τὴν δεσποτείαν ἐπιγινώσκειν, ἵνα αἴτιος πᾶσι
τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ ὠφελείας γένηται. Τί τὸν λύχρον ἀπὸ τῆς
λυχνίας ἐπὶ τὸν μόδιον ἄγεις; Εἴθε τοὺς ἐξωθεν εἰς τὰς πόλεις
εἰσῶθαι ἐνὲν. Τί οὖν, φησὶν, ἂν καὶ αὐτὸς φαῦλος γένηται; E
Διὰ ^qτί, παρακαλῶ; ^rἘννόει δὲ, ὅτι καὶ ἐξω ὢν φαυλότερος
^sἔσται ὁ ἐνδον φαῦλος γενόμενος. ^tΕἰ γὰρ ἐνδον ὢν, καὶ ἔχων

⁴ v. 13.

^c καὶ προθ. γιν. om. K. et in textu G. ^d πράξεις] + ἡκούσαμεν Sav. cet. ἡκούσαμεν om. E. Veron. ^e ἐρωτᾷ] + πολλάκις C.G.K. ^f κοινῶν] λοιπῶν C. ^g μαθεῖν] + μᾶλλον ἐρωτῶντός τινος, εἰπέ μοι C. + μᾶλλον ἐρωτῶντας, εἰπέ μοι G.K. + εἰπέ μοι Sav. cet. ^h Haec ὅτι δὲ—μαθήσεσθε desunt in C.G.K. Sav. cet. invito Vet. ⁱ πλὴν ὅτι περὶ] ὅτι δὲ καὶ ὑπὲρ σφόδρα G.K. De scriptura Codicis C. non constat. Post διεπέμπετο add. αὕτη, et ἄξιον pro χρήσιμον C.G.K. ^k κατορθοῦται] κατορθώματα μαθάνομεν C.G.K. ^l ὑπὲρ] + οἰκέτου ante corr. C. ^m οὐδὲ ἡμᾶς] ἡμᾶς οὐ C.G.K. ⁿ τὸ om. K. ^o πολλῶ] + δὲ E.I. ^p τὸν Ὀν. in marg. I. ^q τί] + εἰπέ μοι C.G.K. Sav. cet. ^r ἐννόει δὲ] ὅτι πρὸς πόλιν εἰσῆλθεν; ἀλλ' ἐννόει ἰδὲν. ^s ἔσται] ἂν ᾖν C.G.K. Statim ὁ γὰρ ἐνδον G.K. Sav. cet. ^t Haec εἰ γὰρ—ἀρετὴν desunt in G.K. Sav. cet.

τὸν φροντίζοντα, οὐκ ἴσχυσε διατηρῆσαι τὴν ἀρετὴν, πολλῶ
 μᾶλλον ἔξω ὢν. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ καὶ τῆς ἀναγκαίας φρον-
 τίδος ἀπῆλλακται, τοῦ δεσπότητος μεριμνῶντος· ἐκεῖ δὲ ἡ περὶ
 τούτων φροντίς ἴσως ἀπάξει αὐτὸν καὶ τῶν ἀναγκαιοτέρων καὶ
 πνευματικωτέρων. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ μακάριος Παῦλος, τὴν ἀρί-
 στην αὐτοῖς ^ω συμβουλὴν εἰσάγων, ἔλεγε· ^δ “Δούλος ἐκλήθης;
 774 ^Γ μὴ σοι μελέτω· ἀλλ’ εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον
 χρῆσαι.” τουτέστι, τῇ δουλείᾳ παράμενε. Τὸ δὲ πάντων ἀναγ-
 καιότερον, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῇται· ² καθὼς αὐτὸς
 γράφων ἔλεγεν· ^δ “Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δούλοι, τοὺς ἰδίους
 δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ
 θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῇται.” Ἐροῦσι γὰρ καὶ Ἕλ-
 ληνες, ὅτι δύναται ὁ δουλεύων εὐαρεστεῖν τῷ θεῷ· ἐπεὶ εἰς ἀνάγ-
 κην ² καθίστανται τοῦ βλασφημεῖν καὶ λέγειν, ^α ἐπὶ ἀνατροπῇ
 τῶν πάντων ὁ Χριστιανισμὸς εἰς τὸν βίον εἰσενήνεκται, τῶν
 δεσποτῶν ἀφαιρουμένων τοὺς οἰκέτας, καὶ βίας τὸ πρᾶγμά
 ἐστίν. Εἴπω τι καὶ ἕτερον; Διδάσκει ἡμᾶς μὴ ἐπαισχύνεσθαι
 775 ^Β τοὺς οἰκέτας, εἰ ἐνάρετοι εἶεν. Εἰ γὰρ Παῦλος, ^ο ὁ πάντων
 ἀνθρώπων θαυμασιώτερος, τοσαῦτα περὶ τούτου φησὶ, πολλῶ
 μᾶλλον ^δ ἡμῖν περὶ τῶν ἡμετέρων. Τοσούτων οὖν ὄντων κατορ-
 θωμάτων, καίτοι οὕτω πάντα εἰρήκαμεν, περιττόν τις ἡγεῖται
 εἰπεῖν τοῦτο, τὸ καὶ ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἐντετάχθαι; Καὶ πῶς
 οὐκ ἐσχάτης ἀνοίας ἂν εἴη; Προσέχωμεν τοίνυν, παρακαλῶ, τῇ
 παρὰ τοῦ ἀποστόλου γραφείῃ ἐπιστολῇ· τοσαῦτα γὰρ ἥδη
 κερδάναντες, πλείονα κερδανοῦμεν ἀπὸ τῆς ὑφῆς.

ΛΟΓΟΣ Α.

(413)

^Ο ¹ Παῦλος δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός,
 Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν, καὶ Ἀπφίᾳ τῇ
 ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ’
 οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς
 ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΥΠΕΡ οἰκέτου πρὸς δεσπότην ἐστὶ ταῦτα. ^Β Εὐθέως ἀπὸ
^Δ τοῦ προοιμίου τὸ φρόνημα αὐτοῦ κατέσπασεν, οὐκ ἀφῆκεν ἐπαι-

⁵ 1 Cor. vii. 21.⁶ 1 Tim. vi. 1.

1 Vers. 1—3.

^ν καὶ om. C. ^ω συμβ. εἰσάγων pro εἰσάγων συμβ. omnes. ² καθὼς] + καὶ C.G.K. Sav. cet. ^γ δουλ.] καὶ δουλ. iidem. ³ καθίστανται] + πολλοὶ iidem. ^α ἐπὶ] ὅτι ἐπὶ C.G.K. ^β τῶν om. C. Mox κόσμον pro βίον idem. ^ο ὁ assumptum ex C.G.I.K. ^δ ἡμῖν] Sic E.I. ἡμῖν προσῆκε C.G.K. ἡμῖς Edd. ^ε τοῦτο, τὸ καὶ] Sic I. τοῦτο om. C.G.K. Sav. cet. καὶ τούτῳ καὶ E. καὶ τοῦτο καὶ Veron. ^ς ὑφῆς] + τί οὖν φησι; E. Hom. I. ^α σου] αὐτῶν K. ^β εὐθέως] + οὖν Cat.

σχωθήναι, τὸν θυμὸν ἔσβεσε, δέσμιον ἑαυτὸν καλῶν, κατένυξε καὶ συνέστειλεν, οὐδὲν τὰ παρόντα ἐποίησε δοκεῖν εἶναι πράγματα. Εἰ γὰρ δεσμός οὐκ αἰσχύνῃ διὰ τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ καὶ καύχημα, πολλῶ μᾶλλον δουλεία οὐκ ἐπονείδιστον. Καὶ ταῦτα λέγει, οὐκ ἐπαίρων ἑαυτόν· συμφερόντως γὰρ ποιεῖ, τὸ ἀξιόπιστον δεικνύς, οὐχ ἑαυτοῦ ἕνεκεν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ τὴν χάριν ἑτοιμότερον λαβεῖν· ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, δι' ὑμᾶς τὸν δεσμὸν τοῦτον περικείμεαι· ὥσπερ οὖν καὶ εἶπεν ἀλλαχοῦ, ἐκεῖ μὲν τὴν κηδεμονίαν δεικνύς, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἀξιόπιστον. Οὐδὲν τοῦ καυχήματος τούτου ἔμειζον· ὁ στιγματίας τοῦ Χριστοῦ· ² “Ἐγὼ γὰρ τὰ στιγμάματα τοῦ Χριστοῦ, ἴφῃσι, βαστάζω” ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ· διὰ γὰρ αὐτὸν ἑδέδετο. Τίς οὐκ ἂν αἰδεσθεῖν, τίς οὐκ ἂν δυσωπηθεῖν, Χριστοῦ δεσμὰ ἀκούων; τίς οὐκ ἂν καὶ τὴν ψυχὴν πρόοιτο, μήτιγε οἰκέτην ἓνα; “Καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός.” ^F Συμπααραλαμβάνει καὶ ἕτερον μεθ' ἑαυτοῦ, ὥστε κακεῖνον ὑπὸ πολλῶν ἀξιούμενον μᾶλλον εἶξαι, καὶ δοῦναι τὴν χάριν. “Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ, καὶ συνεργῷ ἡμῶν.” Εἰ ἀγαπητὸς, οὐ τόλμα τὸ θαρρεῖν, οὐδὲ προπέτεια, ἀλλὰ πολλῆς ¹ φιλίας· εἰ συνεργός, οὐ μόνον ἀξιούσθαι ὑπὲρ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ καὶ ⁷⁷⁵ χάριν εἶδέναι ὀφείλει· ἑαυτῷ γὰρ χαρίζεται, τὸ αὐτὸ ἔργον οἰκοδομεῖται. Ὡστε καὶ χωρὶς ἀξιώσεως ἑτέραν ἀνάγκην, ¹ φησὶν, ἔχεις τοῦ δοῦναι τὴν χάριν· εἰ γὰρ ¹ τῷ εὐαγγελίῳ ἐστὶ χρήσιμος, σὺ δὲ εἰς τὸ εὐαγγέλιον σπουδάζεις, ἄρα οὐκ ἀξιοθῆναι, ἀλλ' ἀξιώσαι ὀφείλεις. “Καὶ Ἀπφία τῇ ἀγαπητῇ.” Ἐμοὶ δοκεῖ σύμβιον εἶναι τούτου. “Οἶρα Παύλου τὸ ταπεινόν· καὶ Τιμόθεον παραλαμβάνει πρὸς τὴν ἀξίωσιν, καὶ οὐ τὸν ἄνδρα μόνον ἀξιοῖ, ἀλλὰ καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ ἕτερόν τινα ἴσως ^B φίλον· “καὶ Ἀρχίππῳ, φησὶ, τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν”· οὐκ ἐξ ἐπιτάγματος βουλούμενος τὰ τοιαῦτα ἀνέιν, οὐδὲ ἀγανακτῶν, ⁽⁴¹⁴⁾ εἰ μὴ εὐθέως ἑκελεύσαντι ὑπακούει· ἀλλ' ἄπερ ἂν ἀνὴρ ἀγνωστος ἑπέποισε, ταῦτα ποιεῖν κακεῖνους ἀξιοῖ, ὥστε ἀντιλαβεσθαι τῆς δεήσεως. Οὐ γὰρ τὸ παρὰ πολλῶν ἀξιούσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ

² Gal. vi. 17.

^c καὶ om. C.E. ^d ταῦτα] + αὐτὰ I. * σ. γὰρ ποιεῖ] ἀλλὰ σ. τοῦτο ποιῶν, καὶ C.G.K. Sav. cet. Post ἀξιόπιστον add. ἐντεῦθεν G.K. Sav. cet. [ὥσπερ—ἀλλαχοῦ] οὕτω καὶ ἀλλαχοῦ φησιν· ὡς κακοῦργος τὴν ἄλυσιν ταύτην περικείμεαι· ἀλλ' C.G.K. ^e μείζον] + τοῦ ἀκούειν G.K. οὐδὲν—στιγματίας τοῦ Χρ. om. C. ^h ὁ] Sic E.G.K. ὡς Edd. ὡς τὰς I. ⁱ φησὶ in marg. I. ^k ἐδέδετο] Sic G.I.K. δέδετο Edd. φησὶ, δέδεμαι E. ^l τίς—ἀκούων om. C. ^m τόλμῃ E. τόλμῃς Cat. ⁿ φιλίας] + δείγμα C.G.K. Sav. cet. invita Cat. ^o γὰρ non hic, sed post τὸ αὐτὸ habet C. ^p φησὶν om. E. Veron. ^q τῷ] ἐν τῷ C. ^r τὴν om. C. ^s οὐκ] ταῦτα οὕτω κατασκευάζει, οὐκ C.G.K. ^t ἐκελεύσαντα I. Statim ὑπακούειν E. ὑπακούσειεν Cat. ^v ἐποίησε pro ἐποίη· libri omnes et Cat. Statim ταῦτα ποιεῖ I.

τὸ πρὸς πολλοὺς τὴν δέξιν ^Wγενέσθαι, φέρει τι. εἰς τὸ ἀν-
σθῆναι τὸ ἀξιούμενον. Διὰ ²τοῦτο ἔλεγε· “καὶ Ἀρχίππῳ τῷ
C συστρατιώτῃ ἡμῶν.” ¹Εἰ συστρατιώτης εἶ, καὶ ἐν τούτοις κοι-
νωνεῖν ὀφείλεις. Οὗτος δέ ἐστιν Ἀρχίππος, περὶ οὗ γράφων
²Κολοσσαεῦσιν ἔλεγεν· ³“Εἴπατε Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν δια-
κονίαν, ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.” Δοκεῖ μοι
²οὗτος εἶναι τῶν ἐν κλήρῳ κατειλεγμένων· ^bἀλλὰ καὶ τοῦτον
παραλαμβάνει εἰς τὴν ἀξίωσιν, καὶ ^cσυστρατιώτην καλεῖ, ὥστε
παντὶ ^dτρόπῳ συνάρασθαι. “Καὶ ^eτῇ κατ’ οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ.”
Οὐδὲ δούλους παρήκεν ἐνταῦθα· οἶδε γὰρ πολλάκις καὶ ῥήματα
D δούλων ἀνατρέψαι τὸν δεσπότην, καὶ μάλιστα ὅταν ὑπὲρ δού-
λου ἡ ἀξίωσις ᾖ. ⁵Οἱ μάλιστα παροξύνοντες ἴσως ἐκείνοι ἦσαν.
Οὐ τοίνυν ἀφίησιν αὐτοὺς εἰς φθόνον ἐμπεσεῖν, τῇ προσηγορίᾳ
τιμῆσας μετὰ τῶν δεσποτῶν. Ἀλλ’ οὐδὲ τὸν δεσπότην ἀγα-
νακτῆσαι συγχωρεῖ. Εἰ μὲν γὰρ ὀνομαστὶ εἶπεν, ἴσως ἂν ἡγα-
νάκτησεν· εἰ δὲ μὴ ἐμνήσθη, ^bοὐκ ἂν ἐδυσχέρανεν. “Ὅρα οὖν
πῶς συνετῶς εὔρε· καὶ μνησθῆναι, καὶ τούτους τῇ μνήμῃ τιμῆσαι,
κάκεινον μὴ πληῆσαι. Τὸ γὰρ τῆς ἐκκλησίας ὄνομα οὐκ ἀφίησι
τούς δεσπότας ἀγανακτεῖν, εἶγε συναριθμοῖντο τοῖς οἰκέταις.
Καὶ γὰρ ἡ ἐκκλησία οὐκ οἶδε δεσπότην, οὐκ οἶδεν ^kοἰκέτον δια-
φορὰν· ἀπὸ κατορθωμάτων καὶ ἁμαρτημάτων τούτων κάκεινον
E ὀρίζει. Εἰ τοίνυν ἐκκλησία ἐστὶ, μὴ ἀγανακτεῖ, ^lὅτι μετὰ σοῦ
προσηγορεύθῃ ὁ δούλος· ⁴“Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὐ δούλος,
οὐκ ἐλεύθερος.” “Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη.” Εἰς ὑπόμνησιν αὐ-
τὸν ^mἤνεγκε τῶν οἰκείων ἁμαρτημάτων. Ἐννόησον, φησὶν,
ὅσα σοι συνεχώρησεν ὁ θεός, πῶς χάριτι ^oσὺ ἐσώθης· μίμησαι
τὸν δεσπότην. ^pἘπεύχεται οὖν αὐτῷ. Πῶς οὖν; ^qὅταν μιμώμεθα
αὐτὸν, ἐπιμένει ἡ χάρις· ἐπεὶ κάκεινος ὁ δούλος ὁ περὶ τὸν σύν-
F δουλὸν ἀνηλεὲς γεγωνώς, ἕως ὅτε οὐκ ἀπῆτει τὰ ἑκατὸν δηνάρια,
καὶ ἡ χάρις ἔμενεν ἡ δεσποτική· ἐπειδὴ δὲ ἀπῆτησεν, ἀφηρέθη,
καὶ παρεδόθη τοῖς βασανισταῖς.

3 Col. iv. 17.

4 Gal. iii. 28.

^W γίνεσθαι C.G.K. ^x τοῦτο] + καὶ C. ^γ εἰ] δηλῶν ὅτι εἰ G.K. εἰ—
ὀφείλεις om. C. ² Κολασσ. E. ^a οὗτος] καὶ οὗτος C.G.K. οὗτος καὶ I.
Sav. cet. καὶ om. E. Veron. Cat. ^b ἀλλὰ καὶ τούτον] ὃν καὶ C.G.K. Sav.
cet. ^c συστρ.] οὐ στρ. C. ^d τρόπῳ] τάνῳ I. ^e τὴν... ἐκκλησίαν I.
^f ἀνατρέψαι] + δυνάμενα C.G.K. Sav. cet. ⁵ οἱ] + δὲ iidem. Mox ἕως pro
ἴσως C. ^h οὐκ ἂν] κἀν C.G.K. Sav. cet. ⁱ καὶ] διὰ τοῦ iidem. ^k οἰκέτου]
δούλου C. ^l ὅτι] καὶ γὰρ G.K. ^m ἐνῆκε C. invita Cat. ⁿ ἁμαρτημά-
των] + χάριτος μνημονεύσας. ὁ οὖν λέγει, τοῦτο ἐστὶν C.G.K. + τῆς χάριτος ὑπο-
μνήσας Sav. cet. Mox φησὶν om. C.G.K. ^o σὺ om. C.G.K. Mox καὶ
μίμησαι iidem. ^p ἐπεύχεται—ἡ χάρις] ἐπεύχεται δὲ αὐτῷ (+ καὶ C.) τὴν
εἰρήνην· εἰκότως. τότε γὰρ παραγίνεται καὶ αὕτη, ὅταν μὴ αὐτὸν, ὅταν ἐπιμένῃ
ἡ χ. C.G.K. Sav. cet. ^q ὅταν] + οὖν Veron. ^r ἀνελεῖς K.

^αΤαῦτα ^εἐννοοῦντες, οἰκτίρμονες ὦμεν, ^νσυγγνωμονικοὶ περὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Ἐκατὸν δηνάρια ἐστὶν ^ωἐνταῦθα τὰ εἰς ἡμᾶς ^αἁμαρτήματα, τὰ δὲ εἰς τὸν θεὸν παρ' ἡμῶν, μυρία 776 τάλαντα. Ἰστε ὕγάρ, ὅτι καὶ τῇ ποιότητι ^ττῶν προσώπων τὰ ἁμαρτήματα κρίνονται. Οἷον τι λέγω· ὁ τὸν ιδιώτην ὑβρίσας, ^αἥμαρτεν, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ὡς ὁ τὸν ἄρχοντα· ^βκαὶ μερίζωνς τούτου ὁ τὸν μερίζονα ἄρχοντα, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ^ςὁ τὸν ἐλάττονα· ὁ δὲ τὸν βασιλέα, ^δπολλῶ πλέον· ^εκαὶ ἡ μὲν ὑβρις ἐστὶν ἡ αὐτῇ, τῇ δὲ ^ιὑπεροχῇ τοῦ προσώπου μείζων γίνεται. Εἰ δὲ ^βὁ βασιλέα ὑβρίζων, ἀφόρητον ἔχει τὴν τιμωρίαν διὰ τὴν τοῦ προσώπου ^εἄξιοπιστίαν, ὁ τὸν θεὸν ὑβρίζων πόσων ἔσται ὑπεύθυνος τάλαντων; Ὡστε καὶ τὰ αὐτὰ εἰς τὸν θεὸν ἁμαρτάνωμεν, ἅπερ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, οὐδὲ οὕτω τὸ ἴσον ἐστὶν, ἀλλ' ὅσον μέσον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, τοσοῦτον τῶν ἁμαρτημάτων ἐκείνων καὶ τούτων. ^βΝῦν δὲ καὶ πλείονα εὐρίσκω τὰ ἁμαρτήματα, οὐ τῇ ὑπεροχῇ τοῦ προσώπου ἰμεγάλα γινόμενα, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ τῇ φύσει. ^κΚαὶ φρικτὸς μὲν ὁ λόγος ^ικαὶ φοβερός ^ςὄντως, πλὴν ἀνάγκη λεχθῆναι, ^μἵνα ἡμῶν τὴν διάνοιαν κατασείη καὶ παρασαλεύσῃ, δεικνὺς ὅτι πολλῶ πλέον ἀνθρώπους φοβούμεθα ἢ τὸν θεόν, ^νκαὶ τιμῶμεν ἀνθρώπους ἢ τὸν θεόν. ^οἘννόησον· ὁ μοιχείων οἶδεν ὅτι ^ρθεὸς αὐτὸν ὀρᾷ, καὶ τούτου μὲν καταφρονεῖ· ἂν δὲ ἄνθρωπος ἴδῃ, κατέχει τὴν ἐπιθυμίαν. ^ρΟὐχὶ προτιμᾷ ἀνθρώπους θεοῦ; ^ροὐχὶ ὑβρίζει τὸν θεόν; ἀλλὰ καὶ τὸ πολλῶ χαλεπώτερον, ἐκείνους δεδοικώς, ^στούτου κατα- ^δφρονεῖ. ^τἌν μὲν γὰρ ἐκείνους ἴδῃ, κατέχει τὴν φλόγα τῆς ἐπιθυμίας· μᾶλλον δὲ ^νποῖαν φλόγα; οὐκ ἔστι φλόξ, ἀλλὰ

^α ΗΘΕΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ συγγνωμονεῖν τοῖς ἁμαρτήσασι, καὶ προσδοκᾶν παρὰ θεοῦ τῶν ἰδίων κακῶν συγχώρησιν, καὶ μὴ προτιμᾶν ἀνθρώπους τοῦ θεοῦ, καὶ ὁμολογεῖν τὰ ἁμαρτήματα. Veron. ^ε ἐνν.] δὴ καὶ ἡμεῖς ἐνν. C.E.G.K. Sav. cet. ^ν συγγ.] + τε E. ^ω ἐνταῦθα om. C.G.K. ^α ἁμαρτήματα] παρ' ἄλλων ἐξαμαρτανόμενα C.G.K. ^γ γάρ] δὲ Sav. cet. δὲ πάντως C.G.K. Statim ὅτι πρὸς τὴν ποιότητα C.G.K. ^τ τοῦ προσώπου E. ^α ἥμαρτεν] ἥμαρτε μὲν C.G.K. ^β καὶ μερίζωνς—ὁμοίως] ὥσπερ οὐδὲ ὁμοίως ὁ ὑβρίζων μερίζονα καὶ ἐλάττονα ἄρχοντα, καὶ οὐχ ὁμοίως G.K. ^ς ὁ] ὡς ὁ C.E.G. Veron. ^δ πολλῶ] ἔτι πολλῶ C.G. ^ε καὶ] δρᾷ πῶς C.G.K. ^ι ὑπεροχῇ τοῦ πρ.] ποιότητι τῶν προσώπων C.G.K. ^ε ἄξιοπιστίαν] ἀξίαν E. ὑπεροχῇ C.G.K. ^β νυνὶ C.I. ^ι ἰμεγάλα] + μόνον C.G.K. Sav. cet. ^κ καὶ et μὲν om. G.K. ^λ καὶ φ. ὄντως] καὶ φ. δν μέλλω λέγειν C. ὄντως καὶ φ. δν μ. λ. G.K. δν μ. λ. καὶ φ. ὄντως Sav. cet. ^μ ἵνα] + καὶ οὕτως C.G.K. Sav. cet. ^ν καὶ—θεὸν om. C. ^ο ἐννόησον] σκόπει γὰρ C.G.K. Sav. cet. ^ρ ὁ θεὸς C. ^ρ οὐχὶ] ὁ τοιοῦτος οὐχὶ C.G.K. Sav. cet. Mox μόνον ἀνθρώπους C.G.K. ἀνθρώπους μόνον Edd. μόνον om. E.I. ^σ οὐχὶ] οὐδὲ E. οὐχὶ μόνον C.G.K. Sav. cet. ^τ τούτου καταφρ.] τούτον ὑβρίζει E. ^τ ἂν μὲν γὰρ ἐκείνους] καὶ τοῦ μὲν θεοῦ οὐδένα λόγον ποιεῖται (ποιεῖται λόγον C.) ἂν δὲ ἀνθρώπους C.G.K. ^ν ποῖαν —ὑβρις] τὴν ὕλην (ὑβριν C.)· ὕλη (ὑβρις C.) γὰρ, καὶ οὐ φλόξ ἢ ἐπιθυμία C. G. K.

ὑβρις. Εἰ μὲν γὰρ μὴ ἐξῆν γυναικὶ κεχρηῆσθαι, εἰκότως φλόξ
 τὸ πρῶγμα ἦν. ^W νυνὶ δὲ ὑβρις καὶ στρήνος. ^A Ἄν μὲν ^{γὰρ} ἀν-
 θρώπους ἴδῃ, ἴσταται τῆς μανίας, τῆς δὲ τοῦ θεοῦ μακροθυμίας
 ἑλαττον φροντίζει. Πάλιν ἕτερος, ὃ δὲ κλέπτων, συνοιδεν ὅτι
 ἀρπάξει, καὶ ἀνθρώπους μὲν πειράται ² ἀπατῆσαι, καὶ ἀπολο- (415)
 E γέεται πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, καὶ σχῆμα περιτίθησι τῇ ἀπο-
 λογίᾳ· τὸν δὲ θεὸν μὴ δυνάμενος πείσαι, οὐ φροντίζει, οὐδὲ
 αἰδεῖται, οὐδὲ τιμᾷ. Κἂν μὲν ὁ βασιλεὺς κελεύσῃ ἀπέχεσθαι
 τῶν ἐτέρου χρημάτων, μᾶλλον δὲ καὶ τὰ αὐτοῦ δοῦναι, πάντες
^a ἐτοίμως εἰσφέρομεν· τοῦ δὲ θεοῦ ^b κελεύοντος μὴ ἀρπάξαι,
 μηδὲ τὰ ἐτέρων λαμβάνειν, οὐκ ἀνεχόμεθα. ^d Ὁρᾷς, ὅτι προ-
 τιμῶμεν ἀνθρώπους τοῦ ^e θεοῦ; Φορτικὸν τὸ ῥῆμα καὶ ἐπαχθές·
 F ἀλλὰ δεῖξατε ὅτι ^f φορτικόν, φύγετε τὸ ἔργον· εἰ δὲ τὸ ἔργον
 οὐ δεδοίκατε, πῶς ὑμῖν πιστεῦσαι δύναμαι λέγουσιν, ὅτι τὰ
 ῥήματα δεδοίκαμεν, καὶ ^f βαρεῖς ἡμᾶς; Ὑμεῖς ἑαυτοὺς ^b τῷ ἔργῳ
 βαρεῖτε, καὶ οὐδεὶς λόγος· ἐγὼ δὲ ἂν τὰ ῥήματα εἶπω, ὧν ὑμεῖς
 τὰ πράγματα πράττετε, ἀγανακτεῖτε· καὶ πῶς οὐκ ἄτοπον;
 777 Γένοιτο ψεῦδος εἶναι τὰ παρ' ἐμοῦ. Βούλομαι αὐτὸς λοιδορίας
 δοῦσαν λαβεῖν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὡς εἰκὴ καὶ μάτην λοιδο-
 ρησάμενος ὑμᾶς, ἢ ἰδεῖν ὑπὲρ τοιούτων ἐγκαλουμένους. Οὐ μόνον
 δὲ αὐτοὶ ἀνθρώπους προτιμᾶτε τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐτέρους
 ἀναγκάζετε. Πολλοὶ πολλοὺς οἰκέτας ἠνάγκασαν, καὶ παῖδας·
 οἱ μὲν εἰς γάμον εἰλκυσαν ἡμὴ βουλομένους, οἱ δὲ ὑπηρετήσασθαι
 διακονίαις ἀτόποις, καὶ ἔρωτι μιαιφῶ, καὶ ἀρπαγαῖς καὶ πλεο-
 νεξίαις καὶ βίαις· ὥστε διπλοῦν εἶναι τὸ ἔγκλημα, καὶ μηδὲ ἀπὸ
 B τῆς ^k ἀνάγκης συγγνώμην αὐτοὺς εὑρεῖσθαι. Εἰ γὰρ αὐτὸς ἄκων
 πράττει τὰ πονηρά, καὶ διὰ τὸ ἐπίταγμα τοῦ ἄρχοντος,
 μάλιστα μὲν οὐδὲ οὕτως ἱκανὴ ἡ ἀπολογία, ^l πλὴν χαλεπω-
 τέρα γίνεται ἡ ἁμαρτία, ὅταν καὶ ἐκείνους ἀναγκάζῃς τοῖς αὐ-
 τοῖς περιπίπτειν. Ποία γὰρ ἂν εἴη τῷ τοιούτῳ συγγνώμη
^m λοιπόν;

Ταῦτα εἶπον, οὐχὶ κατακρίναι βουλόμενος ὑμᾶς, ἀλλὰ δεῖξαι,
 πόσων ἐσμέν ὀφειλέται τῷ θεῷ. Εἰ γὰρ καὶ ἐξ ἴσου τιμῶντες

^W νυνὶ—στρήνος] νυνὶ δὲ παρὰ τῶν πλείστον τὰ μὲν συγκεκριμένα περιφρο-
 νούμενα, τὰ δὲ κεκωλυμένα παντελῶς σπουδαζόμενα. ὑβρις καὶ στρήνος (πόνος C.)
 τὸ ὅλον ἐστὶ C.G.K. ^x γὰρ] οὖν C.G.K. ^y ὁ om. C.G.I.K. ^z ἀπατῆσαι G.
 ἀπατεῖν C. ^a ἐτοίμως] ὁμοίως I. ^b κελεύσαντος E. ^c λαμβάνειν] Sic
 omnes. συνάγειν Edd. ^d ὁρᾷς] + πῶς ἀποδέδεικται C.G.K. ^e θεοῦ] +
 τάχα εἰπέτε iidem. ^f φορτικόν] + ἀπὸ τοῦ εὐλαβεῖσθαι καταφρονεῖν iidem.
 Statim φύγε I. φεύγετε Mor. Ben. invitis libris. ^g βαρεῖς] φοβεῖς C.
^h τῷ ἔργῳ om. E. ⁱ μὴ] οὐ E. ^k ἀνάγκης] + δύνασθαι C.G.K. Sav. cet.
 Mox εὐράσθαι (sic) I. ^l πλὴν] + ἀλλὰ C.G.K. ^m λοιπόν ante τῷ τ.
 transp. F.I.

ἄνθρωπον ^α τοῦ θεοῦ, ὑβρίζομεν τὸν θεόν, πόσῳ μᾶλλον, ὅταν
 προτιμῶμεν ἀνθρώπους; Εἰ ^ο καὶ ταῦτα τὰ ἁμαρτήματα τὰ εἰς
 ἀνθρώπους γινόμενα, ^ρ εἰς θεὸν πολλῶ μείζονα δέκνυνται· πόσῳ ^υ
 μᾶλλον, ὅταν καὶ αὐτὴ ἡ ἁμαρτία τῇ ποιότητι μείζων ᾖ καὶ
 χαλεπωτέρα; Ἐξετάζετω τις ἑαυτὸν, καὶ ὄψεται πάντα δι'
 ἀνθρώπους ποιῶν. Σφόδρα ^η ἡμεν μακάριοι, εἰ τοσαῦτα διὰ τὸν
 θεὸν ἐπράττομεν, ὅσα ^ι διὰ ἀνθρώπους, καὶ τὴν παρὰ τῶν ἀν-
 θρώπων δόξαν, καὶ τὸν φόβον καὶ τὴν τιμὴν. Εἰ τοίνυν τοσού-
 των ἐσμέν ὑπεύθυνοι, ὀφείλομεν μετὰ πάσης προθυμίας ἀφίεναι
 τοῖς ἀδικούσιν ἡμᾶς καὶ πλεονεκτοῦσι, καὶ μὴ μνησικακεῖν. Ὅδός
 γάρ ἐστι λύσεως ^α ἁμαρτημάτων, οὐδὲ πόνων δεομένη, οὐδὲ δα- ^δ
 πάνης χρημάτων, οὐδὲ ἄλλου οὐδενός, ἀλλ' ἀπλῶς προαιρέσεως·
^ν οὐκ ἀποδημίαν χρὴ στείλασθαι, οὐκ εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐλθεῖν,
 οὐ κινδύνους ὑποστῆναι καὶ πόνους, ἀλλὰ θελῆσαι μόνον. Ποίαν,
 εἰπέ μοι, συγγνώμην ἔχομεν ἐν τοῖς δοκοῦσιν εἶναι δυσκόλοις,
 ὅταν ^ω καὶ πρᾶγμα τοσοῦτον ἔχον κέρδος, καὶ τοσαύτην ^κ τὴν
 ὠφέλειαν, καὶ οὐδέναν πόνον, μὴ πράττωμεν; Οὐ δύνασαι χρη-
 μάτων καταφρονῆσαι· οὐ δύνασαι δαπανῆσαι τὰ ὄντα εἰς τοὺς
 δεομένους· θελῆσαι οὐ δύνασαι τι ^ι ἄγαθόν; ἀφείναι τῷ ἡδίκη- ^ε
 κότι οὐ δύνασαι; Εἰ γὰρ μὴ τοσούτων ὑπεύθυνος ἦς, ἐκέλευσε
 δὲ μόνον ὁ θεὸς ἀφείναι, οὐκ ἔδει; νῦν δὲ τοσούτων ὑπεύθυνος
 ὢν, οὐκ ἀφίης; ^κ Καὶ ταῦτα δὲ ἀφ' ὧν ἔχεις αὐτοῦ ἀπαιτεῖ.
^α Ἄν μὲν οὖν ἡμεῖς παρ' ὀφειλέτην ἔλθωμεν ἡμέτερον, ^α ἐκεῖνος
 εἰδὼς τοῦτο, θεραπεύει καὶ ὑποδέχεται καὶ τιμᾷ, καὶ πᾶσαν
^β ἐπιδείκνυνται φιλοφροσύνην μετὰ δαψιλείας, καὶ ταῦτα οὐκ ^φ
 ἀπὸ τοῦ δανείσματος διαλυόμενος, ἀλλ' ἡμέρους ^ε ἡμᾶς θέλων
 καταστῆσαι περὶ τὴν ἀπαίτησιν· ^δ σὺ δὲ τῷ θεῷ ὀφείλων
 τοσαῦτα, καὶ κελεύόμενος ἀφείναι, πάλιν ἵνα σὺ λάβῃς, οὐκ
^ε ἀφίης; Τί δήποτε, ^ι παρακαλῶ; Οἷμοι, πόσης μὲν ἀπολαύομεν
 φιλανθρωπίας, πόσῃν δὲ ἐπιδεικνύμεθα κακίαν, πόσον ὕπνον, 778
 πόσῃν νωθεῖαν; ^ε Πῶς εὐκολον ἡ ἀρετὴ; Ἐνταῦθα οὐ σώματος

^α τοῦ θεοῦ] Sic C.E.G.K. τῷ θεῷ Edd. Mox πόσῳ pro πολλῷ E.I. ^ο καὶ]
 Sic E.G.I.K. δι Edd. ^ρ εἰς] ἢ εἰς E. ^η ἡμεν] ἡμεν ἂν G.K. ἂν ἡμεν
 Sav. cet. ^ι διὰ δ. vel δι' δ. omnes. διὰ τοὺς δ. Edd. ^υ ἁμαρτημάτων]
 + τὸ μὴ μνησικακεῖν C.G.K. ^ν οὐδὲ] οὐ G.K. Sav. cet. Statim οὐ δαπάνης
 G.K. ^ω οὐκ] οὐ γὰρ C.G.K. ^κ καὶ] + κοῦφον G.K. Sav. cet. + κοῦφον
 τὸ C. Post πρᾶγμα add. καὶ C.E.G.K. Sav. cet. ^ε τὴν om. E. ^ε ἄγα-
 θόν] + ὡς λέγεις, διαπράξασθαι E. Idem pergit, κἂν τῷ ἡ. ἀφείναι οὐ δ.
^ε καὶ ταῦτα—ἀπαιτεῖ] καὶ ταῦτα, εἰδὼς ὅτι ἀφ' ὧν ἔχεις ἐξ αὐτοῦ, ἀπαιτῇ C.G.K. Sav.
 cet. ^α ἐκεῖνος] + δὲ E. τοῦτο εἰδὼς inverso ord. C.G.K. ^β ὑποδείκνυνται E.
^ε ἡμᾶς om. K. καταστῆσαι θέλων idem. ^δ σὺ] ὁ C. ^ε ἀφίεις I. ^ι παρα-
 καλῶ] εἰπέ μοι, παρ. K. εἰπέ μοι, παρ. οὐκ ἀφίης C.G. ^ε πῶς] + πρᾶγμ.
 G.K. Post ἀρετὴ add. καὶ πολλὴν ἔχον ὠφέλειαν; πῶς ἐργῶδες ἡ κακία; ἡμεῖς
 δὲ τὸ οὕτως εὐλαφρὸν ἀποφυγόντες (ἀποφεύγοντες G.K.) διώκομεν τὸ μολύβδου
 βαρύτερον. C.G.K. Sav. cet. invito Vet.

ἰσχύος χρεία, οὐ πλούτου, οὐ χρημάτων, οὐ δυναστείας, οὐ
 φιλίας, οὐκ ἄλλου οὐδενός, ἀλλ' ἄρκει θελῆσαι μόνον, καὶ τὸ
 πᾶν ἡνυσται, πρᾶγμα πολλὴν ἔχον ὠφέλειαν. Ἐλύπησεν ὁ
 δεῖνα καὶ ὕβρισε καὶ ἔσκωψεν; κ' Ἐννόησον, ὅτι καὶ σὺ πολλὰ (416)
 τοιαῦτα εἰς ἐτέρους ποιεῖς, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν δεσπότην ἄνες
 καὶ συγχώρησον. Ἐννόησον, ὅτι λέγεις· ⁵ “Ἄφες ἡμῖν τὰ
 B ὀφειλήματα ^η ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς ^α ἀφίεμεν” ἐννόησον, ὅτι
 οἱ μὴ ἀφείς, οὐ δυνήσῃ μετὰ παρρησίας τοῦτο εἰπεῖν· ἂν δὲ
 ἀφῆς, ὀφειλὴν τὸ πρᾶγμα ἀπαιτεῖς, οὐ διὰ τὴν τοῦ πράγματος
 φύσιν, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ δεδωκότος φιλανθρωπίαν. P Καὶ ποῦ
 ἴσον, τὰ εἰς τοὺς ὁμοδούλους ἀφιέντα τῶν εἰς τὸν δεσπότην
 ἡμαρτημένων τὴν ἄφεςιν λαβεῖν; ἀλλ' ὅμως τυγχάνομεν τῆς
 τοσαύτης φιλανθρωπίας, ἐπειδὴ πλούσιός ἐστιν ἐν ᾗ ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς. Ἴνα δέ σοι δείξω, ὅτι καὶ χωρὶς τούτων, καὶ χωρὶς
 C τῆς ἀφέσεως, ἀπὸ τοῦ ἀφείναι ἴσον σὺ καρποῦσαι τὸ κέρδος,
 ἐννόησον, πόσους ὁ τοιοῦτος ἔχει φίλους, πῶς πανταχοῦ ἐγκώ-
 μια ^α τοῦ τοιοῦτου ἅπαντες διεξέρχονται· ἁγαθὸς ἀνὴρ, εὐκα-
 τάλλακτος, οὐκ οἶδε μνησικακήσαι, ἅμα ἐπλήγη καὶ ἅμα ἰάθη.
 Τὸν τοιοῦτον περιστάσει τινὶ περιπεσόντα, τίς οὐκ ἐλεήσει;
 τίς οὐ συγγνώσεται ἁμαρτόντι; τίς οὐ δώσει χάριν ὑπὲρ ἐτέρων
 ἀξιούντι; τίς οὐ θελήσει φίλος εἶναι καὶ δούλος ψυχῆς οὕτως
 ἀγαθῆς; Naί, παρακαλῶ, πάντα ὑπὲρ ^α τούτου πράττωμεν, μὴ
 D πρὸς φίλους, μὴ πρὸς συγγενεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς
 οἰκέτας. ⁶ “Ἀνιέντες γὰρ, φησὶ, τὴν ἀπειλὴν, εἰδότες ὅτι καὶ
 ἡμῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς.” Ἄν ὑ ἀφιῶμεν τοῖς πλησίον
 τὰ ἁμαρτήματα, ἂν ἐλεημοσύνας παρέχωμεν, ἂν ταπεινοὶ ὦμεν
 καὶ γὰρ ^α καὶ τοῦτο ἀφαιρεῖ ἁμαρτίας· εἰ γὰρ ὁ τελώνης, ἵνα
 μόνον ^β εἴπῃ, ⁷ “Ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ,” κατήλθε δεικται-
 ωμένος, πολλῶ μᾶλλον καὶ ἡμεῖς, ἐὰν ταπεινοὶ ὦμεν καὶ συντε-
 τριμμένοι, δυνησόμεθα πολλῆς φιλανθρωπίας τυχεῖν· ἂν ὁμολο-
 E γῶμεν τὰ ^δ αὐτῶν ἁμαρτήματα, καὶ καταγινώσκωμεν αὐτῶν,

⁵ Matth. vi. 13.⁶ Ephes. vi. 9.⁷ Luc. xviii. 13.

^α οὐ om. E. I. Veron. invito Vet. ¹ ἔγωγε E. I. πρᾶγμα—ὠφέλειαν om.
 C. G. K. Sav. cet. ² ἀλλ' ἐννόησον C. E. G. K. Sav. cet. ¹ καὶ ἄρες C. G. K.
 Sav. cet. ^η ἡμῶν om. E. ὡς pro καθὼς idem. ^α ἀφίεμεν] + τοῖς ὀφει-
 λέταις ἡμῶν Sav. cet. repugnantibus libris. In Veron. lacuna est. ^ο εἰ μὴ
 ἀφείς] εἰ μὴ ἀφείς (sic) I. εἰ μὴ ἀφῆς C. G. K. μὴ ἀφείς E. Veron. ἐὰν μὴ
 ἀφῆς Sav. cet. Mox μετὰ π. τοῦτο pro τοῦτο μετὰ π. C. G. I. K. ^ρ καὶ ποῦ
 καίτοι οὐκ C. G. K. Mox τὸ pro τὰ I. K. ⁹ ἐλέω E. I. ¹ μόνου E. ² τοῦ
 τοιοῦτου] τοῦτου E. ¹ ἀγαθός] ἀγαθός, λέγοντες C. G. K. λέγοντες, ἀγαθός
 Sav. cet. λέγοντες om. I. Veron. et, ut videtur, E. Post ἀνὴρ add. φησὶ E.
^ν εὐμετάλλακτος E. I. Veron. ^ω τούτων K. ² ἡμῶν E. ^γ ἀφίεμεν K.
² ἁμαρτήματα] + ἀφεθήσεται καὶ ἡμῖν C. G. K. Sav. cet. non Vet. ^α καὶ om. E.
^β εἴπῃ] + ὁ θεός C. ^γ ἐὰν pro ἂν C. G. I. K. ^δ αὐτῶν] ἡμῶν G. K. αὐτῶν
 om. C.

τὸ πλέον ἀποσμηζόμεθα τοῦ ῥύπου. Πολλαὶ ἑγὰρ αἱ ὁδοὶ αἱ ἑκαθαρεύουσαι. Πάντοθεν τοίνυν πολεμῶμεν τῷ διαβόλῳ. Οὐδὲν εἶπον δύσκολον, οὐδὲν δυσχερές. Ἄφες τῷ λελυπηκότι, ἐλέησον τὸν δεόμενον, ταπεινώσον σου τὴν ψυχὴν καὶ σφόδρα ἦς ἀμαρτωλὸς, δυνήσῃ καὶ τῆς βασιλείας ἐπιτυχεῖν, διὰ τούτων αὐτὰ ἐκκαθαίρων τὰ ἀμαρτήματα, καὶ ἀποσμήχων τὴν κηλίδα. Γένοιτο δὲ, ἡμᾶς πάντας ἐνταῦθα ἀποκαθηραμένους ἅπαντα τῶν ἀμαρτημάτων ἰτὸν ῥύπον διὰ τῆς ἐξομολογήσεως, ἐκεῖ τυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Β.

779

¹ Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ἡμῶν πάντοτε, μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν, ἣν ἔχεις πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

ΟΥΚ εὐθέως ἐκ προοιμίων αἰτεῖ τὴν χάριν ἁλλὰ πρότερον Β τὸν ἄνδρα θαυμάσας, καὶ ἐπαινέσας ἐπὶ τοῖς κατορθώμασι, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀγάπης δείξας τεκμήριον οὐ μικρὸν, τὸ διαπαντὸς αὐτοῦ μεμνήσθαι ἐν ταῖς προσευχαῖς, καὶ εἰπὼν ὅτι πολλοὶ ἀναπαύονται πρὸς αὐτὸν, καὶ πᾶσιν ὑπακούει καὶ πείθεται, τότε καὶ αὐτὴν τελευταίον τίθησι, μάλιστα αὐτὸν δυσωπῶν τούτῳ. Εἰ γὰρ ἕτεροι ἐπιτυγχάνουσιν ὧν δεόνται, πολλῶ μᾶλλον ὁ Παῦλος· εἰ πρὸ τῶν ἄλλων ἐλθὼν ἄξιός ἦν τυχεῖν, πολλῶ μᾶλλον μετὰ τοὺς ἄλλους, καὶ πρᾶγμα αἰτῶν οὐκ εἰς αὐτὸν ἀνῆκον, ἀλλ' ὑπὲρ ἐτέρου. Εἶτα ἵνα μὴ δόξη τοῦτου ἕνεκεν γράφειν ὁ μόνον, ὡς εἰ μὴ Ὀνήσιμος ἦν, φησὶν, οὐκ ἂν ἔγραψας, ὅρα πῶς καὶ ἐτέρας αἰτίας τίθησι τῆς ἐπιστολῆς· πρῶτον μὲν τὴν ἀγάπην αὐτοῦ δηλῶν, ἔπειτα δὲ καὶ ξενίαν κελεύων ἐτοιμασθῆναι αὐτῷ. “Ἀκούων σου, φησὶ, τὴν ἀγάπην.” Θαυμαστὸν τοῦτο, καὶ τοῦ παρόντος εἰδεῖν τοῦτο πολλῶ μεῖζον. Δῆλον γὰρ ὅτι

¹ Vers. 4—6.

^ε γὰρ om. G.K. ^ῥ καθαρεύουσαι] καθαίρειν δυνάμεται C.G.K. ^ε τυχεῖν C. ^η πάντας ἡμᾶς in verso ord. E.I. ¹ τὸν om. C. HOM. II. ² μου om. G.K. ^β σου ἐνεργῆς om. C. ^γ ἡμῖν] Sic E.G.I.K. ἡμῖν Edd. Infra ἡμῖν C.K. ὑμῖν Edd. ^δ ὁ assumptum ex C.E.G.I. ^ε μόνον] + μηδὲ εἴπη τις C.G.K. Sav. cet. Mox om. φησὶν iidem. ^ῥ ἔγραψας ex corr. K. ^ε ἰδεῖν] ἦδη E. Statim μάλιστα pro τοῦτο C.G.K.

ἐκ τοῦ ὑπερβάλλουσιν ταύτην ἡ εἶναι, καὶ διάδῃλος γέγονε, καὶ (417)
 D μέχρῃς αὐτοῦ ἐφθασε· καίτοιγε οὐκ ὀλίγον τὸ μέσον ἦν Ῥώμης
 καὶ Φρυγίας· ἱεκεῖ γάρ μοι δοκεῖ εἶναι ἀπὸ Ἀρχίππου. Οἱ
 γὰρ ἱΚολοσσαεῖς τῆς Φρυγίας εἰσὶ, πρὸς οὓς γράφων ἔλεγεν,
 2 “Ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ’ ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ, ποιήσατε ἵνα καὶ
 ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας
 ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνώτε.” Αὕτη δὲ τῆς Φρυγίας πόλις ἐστίν.
 “Εὐχομαι, φησὶν, ἵνα ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς
 γένηται.” Ὅρῃς πρότερον αὐτὸν διδόντα ἢ πρὶν ἢ λαβεῖν,
 καὶ πρὶν ἢ τὴν χάριν αἰτῆσαι, τὴν ἂ αὐτοῦ παρέχοντα ὁ πολλῶ
 E μείζονα; “Ὅπως, φησὶν, ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς
 γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν
 Ἰησοῦν.” Τοῦτέστιν, ἵνα πᾶσαν ἀρετὴν ἐπέλθῃς, ἵνα μηδὲν
 ῥέλλειφθῇ. Οὕτω γὰρ ἡ πίστις γίνεται ἐνεργῆς, ὅταν ἔργα
 ἔχῃ. 3 “Χωρὶς γὰρ ἔργων ἡ πίστις νεκρά ἐστὶ.” Καὶ οὐκ
 εἶπεν, ἡ πίστις σου, ἀλλ’, “ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου,” συν-
 F ἁπτῶν αὐτὸν ἑαυτῷ, καὶ ἐν σῶμα δεικνύς, καὶ τούτῳ μάλιστα
 αὐτὸν δυσωπῶν. 4 Εἰ κοινωνὸς εἶ, φησὶ, κατὰ τὴν πίστιν, καὶ
 κατὰ τὰ ἄλλα ὀφείλεις κοινωνεῖν.

4 “ῬΧαρὰν γὰρ ἔχομεν καὶ πολλὴν παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ
 σου, ὅτι τὰ σπλάγχχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπνυται διὰ σοῦ, ἀδελφε.”
 Οὐδὲν οὕτω δυσωπεῖ, ὡς τὸ 5 τὰς ἐτέρων ἐνεργεσίας ἑπροφέρειν,
 780 καὶ μάλιστα ὅταν ἐκείνων αἰδεσιμώτερος ᾖ. Καὶ οὐκ εἶπεν, εἰ
 τοῖς ἄλλοις ποιεῖς, πολλῶ μᾶλλον ἐμοί· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ μὲν ἡνί-
 ξατο, ἐτέρως δὲ αὐτὸ μεθώδευσε ἑπροσηνέστερον. Τοῦτέστι,
 σύ μοι παρρησίαν ἔδωκας ἐκ τῶν εἰς ἐτέρους γενομένων. “Καὶ
 παράκλησιν.” Τοῦτέστιν, οὐ μόνον ἡδόμεθα, ἀλλὰ καὶ παρα-
 μυθούμεθα· μέλος γὰρ ἡμῶν ἐκείνοι. Εἰ τοίνυν ῥ τοσαύτην δεῖ
 τὴν συμφωνίαν εἶναι, ὡς ἐπὶ ταῖς ἐτέρων ἀναπαύσεσι τοὺς ἄλ-
 λους ἐν θλίψεσιν ὄντας, καὶ μὴ τύχωσιν τινος, εὐφραίνεσθαι δι’
 B ἐκείνους, ὡς ἐνὸς σώματος ἐνεργηθέντος, πολλῶ μᾶλλον 2 καὶ
 σὺ ἡμᾶς ἀνέπνυσας. Καὶ οὐκ εἶπεν, ὅτι 3 εἵκεις, 4 ὅτι πείθῃ,

2 Col. iv. 16.

3 Jac. ii. 26.

4 v. 7.

ἡ εἶναι] + καὶ ἀγαπᾶν C.E.G.K. Veron. + καὶ ἀγαπῶν I. ἱ ἐκεῖθεν C.G.K.
 κ ἀπὸ superscript. in I. ἀπὸ Ῥρχ.] ὅθεν καὶ Ῥρχίππος C.G.K. ἱ Κολασσ. E.
 ἢ πρὶν om. I. ἡ ἑαυτοῦ E. παρέχοντα in marg. habet K. ὁ πολλῶ] καὶ
 πολλῶ C.G.K. Statim μείζον C.E.G.K. μείζων I. ῥ λειψῇ K. ἡ εἰ
 om. K. ῥ χάριν C.G.K. Veron. γὰρ om. C. Mox ἐπὶ τῆς ἀγάπης σου I.
 2 τὰς] τῶν C. ἑπροφέρειν] Sic C.E.G.K. Cat. Edebatur προσφέρειν.
 ῥ προσηνέστερον] + χαρὰν (χάριν C.G.) ἔχομεν C.G.K. Sav. cet. ῥ τοσαύ-
 την δ. τὴν σ.] Sic C.G.I.K. τὴν σ. τοσαύτην δ. Edd. 2 καὶ—ἀνέπνυσας]
 εἰ καὶ ἡμᾶς ἀναπαύσεις C.G.K. Sav. cet. invito Vet. 3 εἵκεις] Sic Sav. cet.
 cedis Vet. εἵκεις est in nostris omnibus et Veron. 4 ὅτι om. C.G.K. Statim
 πείθει I. Veron.

ἀλλὰ καὶ σφοδρότερον καὶ ἔμφαντικώτερον, “ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγίων,” ὡς ἂν εἰ περὶ παιδίου ποθινοῦ τοῖς πατράσιν ὄντος καὶ ἐπεράστου. Οὕτως ἡ ἀγάπη, ἢ φιλοστοργία δέικνυσιν αὐτὸν καὶ σφόδρα ἀγαπώμενον παρ’ αὐτῶν. ⁵ “Διὸ πολλὴν παρρησίαν ἔχων ἐν Χριστῷ.” “Ορα πῶς ἀσφαλίζεται, μὴ τι καὶ τῶν ἀπὸ σφοδρᾶς ἀγάπης λεγομένων πλήξη τὸν ἀκροατὴν, ὡς δυσανασχετεῖν. Διὰ τοῦτο πρὶν ἢ εἰπεῖν, “Ἐπιτάσσειν σοι,” ἐπειδὴ βαρὺ ἦν, καίτοιγε ἀπὸ ἀγάπης λεγόμενον ^C μᾶλλον ἱκανὸν θεραπεῦσαι, ἀλλ’ ὅμως ἐκ περιουσίας πολλὴν τίθεται τὴν διόρθωσιν, ¹ εἰπὼν, “παρρησίαν ἔχων,” ὅπερ μέγαν δεικνύντος ἦν τὸν Φιλήμονα· τουτέστι, παρρησίαν ἡμῖν ἔδωκας σύ· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ^κ τὸ, “ἐν Χριστῷ” οὐχ ὡς ἐν τῷ κόσμῳ λαμπρότερος, οὐδὲ ὡς δυνατώτερος, ἀλλὰ διὰ τὴν πίστιν τὴν εἰς τὸν Χριστόν· ¹ καὶ τότε ἔθηκε τὸ, “ἐπιτάσσειν σοι” καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ, “τὸ ἀνῆκον,” τουτέστιν, ^D εὐλογον πρᾶγμα. Καὶ ὅρα ἐκ πόσων αὐτὸ κατασκευάζεται. Τοὺς ἄλλους εὖ ποιεῖς, φησὶ, καὶ ἐμέ· καὶ διὰ τὸν Χριστόν, καὶ ὅτι τὸ πρᾶγμα εὐλογον, καὶ ὅτι ἡ ἀγάπη δίδωσι, ⁶ “^μ Δι’ ἡν μᾶλλον παρακαλῶ.” ¹ Ὡς ἂν εἰ εἶπεν· οἶδα μὲν, ὅτι καὶ ἐπιτάττων ἀνὺ μετὰ πολλῆς τῆς ἐξουσίας, ἀπὸ τῶν ὀπρολαβόντων· πλὴν ἀλλ’ ἐπειδὴ πολλὴν ὑπὲρ τοῦ πράγματος ποιούμεαι ῥσπουδὴν, παρακαλῶ. Ἀμφότερα ἔδειξεν ὁμοῦ, ὅτι καὶ θαρρεῖ αὐτῷ· ἐπέταξε γάρ· καὶ ὅτι σφόδρα τοῦ πράγματος ἀντιποιεῖται· διὸ ^E ¹ παρακαλεῖ. “Τοιοῦτος ὢν, φησὶν, ὡς Παῦλος πρεσβύτες.” Βαβαί, πόσα δυσωπητικά; ¹ Παῦλος, ἀπὸ τῆς ποιότητος τοῦ προσώπου· ἀπὸ τῆς ἡλικίας, ὅτι πρεσβύτες· ἀπὸ τοῦ δικαιότερου πάντων, ὅτι καὶ, “Δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Τίς γὰρ οὐκ ἂν τὸν ἀθλητὴν καὶ στεφανίτην ἐδέξατο ὑπταῖς χερσὶ; τίς ὁρῶν διὰ Χριστὸν δεδεμένον, οὐκ ἂν μυρία ἐχαρίσατο; Τοσούτοις δὴ προλεάνας αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, οὐδὲ εὐθέως ⁸ ἐνέβαλε τὸ

δ v. 8.

ε v. 9.

¹ ἐφαν. E. ² παιδίον] + τις λέγοι C.G.K. ³ ἢ] καὶ ἡ C.G.K. ἡ φιλ. om. Cat. ⁴ καί—αὐτῶν] παρὰ πάντων αὐτῶν σφ. ἀγαπώμενον C. ⁵ πολ. λην] + φησὶ E. ἐν Χρ. π. ἔχων hoc ord. G.K. Statim inserunt ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον C.G.K. Sav. cet. ⁶ καὶ om. G.K. ⁷ ἐπιτάσσο (sic) I. ἐπεὶ pro ἐπειδὴ C. ⁸ ἱκανὸν] + ἦν E. ⁹ εἰπὼν] + γὰρ G. expunctum in K. Statim παρ. πολλὴν ἔχων E. ¹⁰ τὸ] τῷ I. Post Χριστῷ add. ἐπαγαγὼν, ὅπερ δηλοῦντός ἐστιν ὅτι C.G.K. Sav. cet. Mox λαμπρότερον et δυνατώτερον iidem. ¹¹ καὶ om. C.G.K. Statim τέθεικε iidem. ¹² δι’ ἡν] διὸ καὶ ἐπάγει, διὰ τὴν ἀγάπην C.G.K. Sav. cet. ¹³ ὡς ἂν εἰ εἶπεν] Sic Sav. cet. ὡσανεὶ εἰπεῖν E.I. Veron. ὥσει ἔλεγεν C.G.K. ¹⁴ ὀπρολαβόντων] πραγμάτων I. ¹⁵ τὴν σπουδὴν I. ¹⁶ παρακαλεῖ] + παρακαλῶ, φησὶν C.G.K. Mox φησὶν om. K. Post πρεσβύτες add. νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰ. Χρ. C.G.K. ¹⁷ Παῦλος om. Cat. Post προσώπου add. ὅτι Παῦλος I. Cat. ¹⁸ ἐβαλε I.

ὄνομα, ἀλλὰ τοσαύτην ποιησάμενος αἴτησιν ἀναβάλλεται. (418)
 F' Ἰστε γὰρ ὅτι τοὺς θυμοὺς τῶν δεσποτῶν κατὰ τῶν ἀποδοδρακό-
 των οἰκετῶν· καὶ μάλιστα ὅταν μετὰ κλοπῆς τοῦτο ἐργάσων-
 ται, ὡς καὶ χρηστοὺς ἔχῃσι δεσπότης, πῶς αὖξεται ἡ ὀργή.
 Ταύτην οὖν πᾶσι τούτοις προελέανε· καὶ πρότερον πείσας καὶ
 781 πᾶν ὅτι οὖν ὑπουργῆσαι ἐτοίμως, καὶ παρασκευάσας αὐτοῦ τὴν
 ψυχὴν πρὸς πᾶσαν ὑπακοήν, τότε ἐπάγει τὴν δέησιν, καὶ φησὶ·
 7 "Παρακαλῶ σε"· Ἰκαὶ μετὰ ἐγκωμίων· "περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου,
 ὃν ἔγὼ ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου." Πάλιν οἱ δεσμοὶ δυσω-
 πητικοί. Καὶ τότε τὸ ὄνομα· οὐ μόνον γὰρ τὸν θυμὸν ἔσβε-
 σεν, ἀλλὰ καὶ ἡσθῆναι ὑπεποίηκεν. "Οὐ γὰρ ἂν αὐτὸν, φησὶ,
 τέκνον ἐκάλουν, εἰ μὴ σφόδρα ἦν εὐχρηστος. "Ὅπερ Τιμόθεον
 ἐκάλεσα, τοῦτο καὶ τοῦτον. Καὶ πολλαχοῦ τὴν φιλοστοργίαν
 δεικνύς, ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς ὠδίνος ἐντρέπει· δέσμιος αὐτὸν
 B ἐγέννησα, φησὶν. "Ὡστε καὶ διὰ τοῦτο ἄξιος πολλῆς τυχεῖν
 τῆς τιμῆς, ὅτι ἐν αὐτοῖς τοῖς ἄθλοις ἀπετέχθη, ἐν τοῖς ὑπὲρ
 Ἰησοῦ πειρασμοῖς.

"Ὁνήσιμον, ὃν ποτὲ σοι ἄχρηστον." "Ορα πόση ἡ σύν-
 εσις, πῶς ὁμολογεῖ αὐτοῦ τὸ ἀμάρτημα, καὶ τούτῳ σβεννύς
 αὐτοῦ τὸν θυμὸν. Οἶδα, φησὶν, ὅτι ἄχρηστος ἦν· "Νῦν δέ,"
 ὅσοι χρήσιμος ἔσται, οὐκ εἶπεν, ἵνα μὴ ἐκεῖνος ἀντεῖπῃ, ἀλλὰ
 καὶ τὸ αὐτοῦ πρόσωπον εἰσέγαγεν, ἵνα ἀξιόπιστοι ᾖσιν αἱ
 C ἐλπίδες· "Νῦν δέ σοι, φησὶ, καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον." Εἰ γὰρ
 Παῦλῳ χρήσιμος τῷ τοσαύτην ἀκρίβειαν ἀπαιτοῦντι, πολλῶ
 μᾶλλον τῷ δεσπότη. 9 "Ὁν ἔπεμψα πρὸς σέ." Καὶ τούτῳ
 τὸν θυμὸν ἔσβεσε, τῷ παραδοῦναι αὐτόν. Μάλιστα γὰρ οἱ δε-
 σπότης τότε ὀργίζονται, ὅταν ὑπὲρ ἀπόντων παρακαλῶνται·
 ὥστε καὶ αὐτῷ τούτῳ μᾶλλον κατεπραῖνε. "Σὺ δὲ αὐτόν."
 Καὶ πάλιν οὐ γυμνὸν τίθησι τὸ ὄνομα, ἀλλὰ μετὰ ῥήματος

7 v. 10.

8 v. 11.

9 v. 12.

αἴτησιν] + ἔτι G.K. ὅτι τοὺς θ. τῶν δ.] ὅποιοι τῶν δ. οἱ θυμοὶ C.G.K.
 ὡς καὶ—αὖξεται] καὶ γὰρ χρηστοὶ τύχῳσιν ὄντες, αὖξεται πῶς C.G.K. καὶ
 om. C.G.K. Sav. cet. καὶ om. C.I. ἔγὼ accessit ex C.G.I.K.
 αὐτὸν μ. γὰρ] τούτῳ (τοῦτο K.) οὐ μ. C.G.K. ἐποίησεν K. οὐ—φησὶ]
 δὲ λέγει, τοιοῦτον ἐστίν· οὐκ ἂν αὐτόν (+ ποτε G.K.) C.G.K. ἀπὸ] καὶ
 ἐνταῦθα (+ καὶ C.G.) ἀπὸ C.G.K. αὐτὸς E. Mox ὥστε καὶ om. idem.
 τοῦ Xp. Edd. τοῦ om. C.E.I. Cat. καὶ] καὶ E. σοι—οὐκ εἶπεν]
 Sic E.I. Veron. ἀλλὰ νῦν ἐμοὶ (σοι C.) χρήσιμος. (+ καὶ C.) οὐκ εἶπεν ἀπλῶς,
 ἐμοὶ (σοι C.) C.G.K. νῦν δέ σοι καὶ ἐμοὶ χρήσιμος ἔσται. οὐκ εἶπε, νῦν δέ σοι
 χρήσιμος ἔσται Sav. cet. praeunte Vet. αὐτοῦ C. εὐχρηστον] χρή-
 σιμος I. τοῦτο I. Mox τὸ παρ. C.I. ἀπάντων E. Post παρακα-
 λῶνται add. in marg. eodem calamo τότε μᾶλλον τὴν φλόγα τοῦ θυμοῦ ἀνά-
 πτουσιν I. αὐτόν] + τουτέστι, τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ Sav. cet. re-
 pugnantibus libris.

ἐντρεπτικοῦ, ὃ τοῦ τέκνου θερμότερόν ἐστιν. Εἶπε, “τέκνον.” D εἶπεν, “ἐγέννησα.” ὥστε μάλιστα αὐτὸν φιλεῖν εἰκὸς, ὅτι ἐν πειρασμοῖς αὐτὸν ἔτεκεν. “Ὅτι ἴγάρ περὶ ἐκείνα τὰ παιδιά μάλιστα ἐκκαίόμεθα, ⁹ δῆλον, ὅταν κινδύνους διαφύγωμεν, καὶ ἐν αὐτοῖς τέκωμεν ὡς ὅταν λέγῃ ἡ γραφή, ¹⁰ “Οὐαὶ Βαροχαβὴλ.” καὶ πάλιν ὅταν ¹¹ “καλῇ τὸν Βενιαμὴν ἢ Ῥαχὴλ, ¹² “Ἰγὶὸς, φησὶν, ὁδύνης μου.” “Σὺ δὲ αὐτὸν, ¹³ φησὶ, τουτέστι, τὰ ἐμὰ σπλάγχχνα, προσλαβοῦ.” ¹⁴ Δείκνυσιν αὐτοῦ τὴν ἀγάπην τὴν πολλήν. Οὐκ εἶπεν, ἀποδέξαι, οὐκ εἶπε, μὴ ὀργισθῆς, ἀλλὰ, “προσλαβοῦ” τουτέστιν, ¹⁵ οὐχὶ συγγνώμης, ἀλλὰ τιμῆς ἐστὶν ἄξιος. Διὰ τί; E Ὁ τέκνον Παύλου γέγονεν. ¹⁶ “Ὅν ἐγὼ ἐβουλόμην ὑπὲρ σοῦ κατέχειν, ἵνα διακουῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου.” Ὅρᾳς, πόσα πρότερον κατασκευάσας, τότε αὐτὸν ἤγαγεν εἰς τὴν τοῦ δεσπότητος τιμὴν; Καὶ ¹⁷ ὅρα καὶ τοῦτο μεθ’ ὅσης σόφίας ¹⁸ ὅρα κἀκείνον πόσου ὑπεύθυνον ποιεῖ, καὶ τοῦτον πῶς τιμᾷ. Εὗρες, ¹⁹ φησὶν, ὅπως ἀποδῶς τὴν πρὸς ἐμὲ λειτουργίαν F δι’ αὐτοῦ. Ἐνταῦθα δείκνυσιν, ὅτι τὸ αὐτοῦ μᾶλλον ἐσκόπησεν, ἢ τὸ τοῦ παιδὸς, ὅτι σφόδρα αὐτὸν αἰδεῖται. ²⁰ Χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης, ²¹ φησὶν, οὐδὲν ἠθέλησα ²² ποιῆσαι.” Τοῦτο μάλιστα 782 χαυνοὶ τὸν ἀξιούμενον, ὅταν καὶ πράγματος ὄντος χρησίμου, μετὰ τῆς ἐκείνου γνώμης ²³ γίνηται. Δύο γὰρ εὐαγαθὰ ²⁴ καὶ οὗτος κερδαίνει, καὶ οὗτος ἀσφαλέστερος ²⁵ καθίσταται. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἵνα μὴ κατὰ ἀνάγκην, ²⁶ ἀλλ’, “ὡς κατὰ ἀνάγκην.” ²⁷ Ἦιδειν μὲν γὰρ, φησὶν, ὅτι καὶ μὴ ²⁸ μαθὼν, ἀλλὰ ἀθρόον γνούς, οὐκ ἂν ²⁹ ἡγανάκτησας, ἀλλ’ ὅμως ἐκ πλείονος περιουσίας, “ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην.” ³⁰ Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχω-

10 i Reg. iv. 21.

11 Gen. xxxv. 18.

12 γ. 13.

13 v. 14.

14 v. 15, 16.

ο ὥστε—εἰκὸς] ὥστε δεῖξαι μάλιστα διὰ τοῦτο αὐτὸν φιλεῖν C.G.K. Mox ἔτεκεν E. ⁹ γὰρ] δὲ G.K. ¹⁰ δῆλον—τέκωμεν] τὰ ἐν τοῖς κινδύνους τικτόμενα, ὅταν αὐτοὺς διαφεύγωμεν, δῆλον E. ¹¹ δ, ὅταν κινδύνους διαφεύγοντες (διαφυγόντες C.) ἐν αὐτοῖς τέκωμεν, δῆλον ἀπὸ τῆς γραφῆς C.G.K. Mox ἡ γραφή om. iidem. ¹² οὐαὶ] + σοι E. Statim βαροχαβὴλ E.I. βαρουχαβὴλ K. ¹³ καλῇ—μου] εἰσάγει τὴν Ῥαχὴλ τὸν Βεν. υἱὸν ὁδύνης καλοῦσαν C.G.K. ¹⁴ υἱὸς] Sic E.I. υἱὸν Edd. ¹⁵ φησὶ om. K. ¹⁶ δείκνυσιν] ὅρα C.G.K. ¹⁷ οὐχὶ] οὐ μόνον E. οὐχὶ μόνον G.K. μόνον post συγγνώμης add. C. Ben. Statim ἀλλὰ καὶ τιμῆς C.E.G.K. ¹⁸ τέκνον] ὅτι τέκνον C.E.G.K. invita Cat. ¹⁹ ἐγὼ] + φησὶν E. ἐγὼ om. C. ²⁰ ὅρα—ὁσης] τοῦτο τῆς Παύλου C.G.K. ²¹ ὅρα] πλὴν ὅρα iidem. ²² φησὶ] + καιρὸν iidem. ²³ φησὶν om. G.K. ²⁴ ποιῆσαι] + ἵνα μὴ ὡς κατ’ (κατὰ C.K.) ἀνάγκην τὸ ἀγαθὸν σου ἦ, ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον C.G.K. Sav. cet. ²⁵ γίνηται] Sic Cat. γίνεται I. τίκεται E. τίκτηται Edd. ²⁶ ἀγαθὰ] ἐντεῦθεν γίνονται ἀγαθὰ C.G.K. ἀγαθὰ ἐντεῦθεν γίνεται Sav. cet. ²⁷ καὶ οὗτος] κἀκεῖνος C.G.K. Sav. cet. ²⁸ καθίσταται] + καὶ ἐκεῖνος μέμψως ἀπήλλακται I. ²⁹ ἀλλ’ ὡς κ. ὁ. om. C. ³⁰ ἦδειν μὲν γὰρ] δηλώσαι τοῦτο βουλόμενος, ὅτι ἦδειν μὲν C.G.K. ³¹ προμαθὼν I. ³² ἀγκακτῆσης C.G.K. ³³ ἀνάγκην] + φημὶ iidem.

Β *ρίσθη πρὸς ὦραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς, μηκέτι ὡς δούλον.*"
Καλῶς τὸ, "τάχα," ἵνα εἴξῃ ὁ δεσπότης. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπὸ
αὐθαδείας γέγονεν ἡ φυγὴ καὶ διεστραμμένης διανοίας, καὶ οὐκ
ἀπὸ προαιρέσεως, ῥέγει, "τάχα." Καὶ οὐκ εἶπε, διὰ τοῦτο
ἔφυγεν, ἀλλὰ, "διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη," ἡ εὐφημοτέρῳ ὀνόματι.
Καὶ οὐκ εἶπεν, ἐχώρισεν ἑαυτὸν· οὐ γὰρ αὐτοῦ τὸ κατασκεύ- (419)
ασμα, τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀναχωρῆσαι, οὐδὲ ἐπ' ἐκείνῳ. Ὁπερ καὶ
Ἰωσήφ ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν φησιν, ὅτι ¹⁵ "Ὁ
θεὸς ἠπέστειλέ με ἐνταῦθα" τούτέστι, τῇ κακουργίᾳ αὐτῶν
εἰς δέον ἐχρήσατο. "Διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη, φησὶ, πρὸς ὦραν."
Καὶ τὸν χρόνον συστέλλει, καὶ τὸ ἀμάρτημα ὁμολογεῖ, καὶ
"τρέπει εἰς οἰκονομίαν. "Ἰνα αἰώνιον αὐτὸν, φησὶν, ἡ ἀπέχῃς"
οὐκ ἐν τῷ παρόντι μόνον καιρῷ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἵνα
διαπαντὸς ἔχῃς αὐτὸν, ἡ καὶ οὐκέτι δούλον, ἀλλὰ τιμιώτερον
δούλου· δούλου ² μὲν ὄντα, εὐνοϊκώτερον δὲ ἔξεις ἀδελφοῦ. Ὡστε
καὶ ³ τῷ χρόνῳ κεκέρδακας, ⁴ καὶ τῇ ποιότητι· λοιπὸν γὰρ οὐκ
ἀποπηδήσει. "Ἰνα αἰώνιον αὐτὸν, φησὶν, ἀπέχῃς," ἀντὶ τοῦ,
ἀπολάβῃς. "Οὐκέτι ὡς δούλον, ἀλλ' ὑπὲρ δούλον, ἀδελφὸν
ἀγαπητὸν, ⁵ μάλιστα ἐμοί." Δούλον ἀπώλεσας πρὸς ὀλίγον,
καὶ ἀδελφὸν ⁶ εὔρες εἰς τὸ διηκεῖς, ἀδελφὸν οὐ σὸν μόνον, ἀλλὰ
καὶ ἐμόν. Ἐνταῦθα ⁷ καὶ ἡ ἀρετὴ πολλή. Εἰ δὲ ἐμὸς ἀδελφός,
οὐκ ἐπαισχυνθήσῃ καὶ σύ. Διὰ μὲν οὖν τοῦ τέκνου τὴν στοργὴν
ἔδειξε, διὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ τὴν εὐνοίαν τὴν πολλὴν καὶ τὴν
ἰσοτιμίαν.

Γ *Ταῦτα οὐχ ἀπλῶς ἀναγέγραπται, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀπογινώ-*
σκωμεν τῶν οἰκετῶν, ⁸ μηδὲ οἱ δεσπότες σφόδρα αὐτοῖς ἐπιτί-
θωνται, ἀλλὰ μάθωμεν συγχωρεῖν τὰ ἀμαρτήματα τοῖς οἰκέταις
⁹ τοῖς τοιούτοις, ἵνα μὴ ¹⁰ ἡ ἀρετὴ τραχεῖς ὦμεν, ἵνα μὴ ἀπὸ τῆς δου-
λείας ἐπαισχυνώμεθα ¹¹ καὶ κοινωνοὺς αὐτοὺς ἐν πᾶσι λαμβάνειν,

¹⁵ Gen. xlv. 5.

^ρ λέγει] + τὸ iidem. ⁹ εὐφ. ὄν.] τῷ (τῷ om. Sav. cet.) εὐφ. ὄν. μάλλον
 προαῦτων C.G.K. Sav. cet. invita Cat. ¹ καὶ οὐκ εἶπεν] οὐκ εἶπεν δὲ C.G.K.
 Statim ἐχώρησεν C.K. Post ἑαυτὸν add. ἀλλ' ἐχωρίσθη C.G.K. Sav. cet.
² οὐδὲ ἐπ' ἐκείνῳ om. C. ³ ὅπερ] αὐτὸ τοῦτο λέγων ὅπερ G.K. Statim καὶ
 ὁ I. E. ⁴ ἠπέσταλκε E. ⁵ τρέπει] + τὸ πᾶν C.G.K. Sav. cet. ⁶ ἔχῃς C.
 γ καὶ assumptum ex E.I. Cat. ⁷ μὲν ὄντα, εὐν. δὲ] γὰρ μένοντα, εὐν. C.G.K.
 Sav. cet. ⁸ τοῦ χρόνου E. Statim κεκέρδακας G. ⁹ καὶ om. E.I. Veron.
 invito Vet. Mox ἀποπηδήσει omnes. Edebatur ἀποπηδήσῃ. ¹⁰ μάλιστα] +
 δὲ C.G.K. ¹¹ εὔρες εἰς] Sic G. Cat. εὐρέσεις K. εὐρήσεις C. Veron. Sav.
 Mor. εὐρήσεις εἰς E.I. Ben. reperisti Vet. ¹² καὶ om. C.G.K. ἀρετὴ ἡ
 προ ἡ ἀρετὴ C. ἡ ἀρ. ἡ K. ¹³ ἩΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ συγχωρεῖν τοῖς οἰκέταις
 τὰ ἀμαρτήματα, καὶ μὴ ἀπογινώσκειν αὐτῶν· καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης, καὶ τῶν
 τριῶν παιδῶν, καὶ Δανιὴλ τοῦ προφήτου. Veron. ¹⁴ μηδὲ οἱ δ.] οἱ δ. μηδὲ
 C.G.K. Sav. cet. Mox ἐπιτιθέμεθα C. ἐπιτιθώμεθα G.K. Sav. cet. ¹⁵ τοῖς]
 καὶ τοῖς C.G.K. ¹⁶ αἰὲ om. C. et a pr. m. I. ¹⁷ καὶ om. C.G.K.

ὅταν ὦσιν ἀγαθοί. Εἰ γὰρ Παῦλος οὐκ ἔφησχύνηθαι καὶ τέκνον καλέσαι, καὶ σπλάγγχον, καὶ ἀδελφὸν, καὶ ἀγαπητὸν, πῶς ἂν ἡμεῖς ἐπαισχυνθῶμεν; Καὶ τί λέγω, Παῦλος; ὁ Παύλου δεσπότης οὐκ ἐπαισχύνεται τοὺς ἡμετέρους δούλους ἀδελφούς αὐτοῦ καλεῖν, καὶ ἡμεῖς ὁ ἐπαισχυνόμεθα; Ὅρα πῶς ἡμᾶς τιμᾷ ἀδελφούς ἑαυτοῦ καλεῖ τοὺς ἡμετέρους δούλους, καὶ φίλους, καὶ συγκληρονόμους. Ἴδου ποῦ κατέβη. Τί οὖν ποιήσαντες ἡμεῖς, ὅτ' ἂν ἡνυκότες ἐσόμεθα; Οὐδὲν ὅλως ἡδυνησόμεθα, ἀλλ' ὅπου ὃ ἂν ταπεινοφροσύνης ἔλθωμεν, τὸ πλεόν αὐτῆς ὑπολέλειπται. Τί γὰρ, εἰπέ μοι; Ὅπερ ἂν ποιήσης σὺ, περὶ τὸν ὁμόδουλον 783 ποιεῖς, ὁ δὲ σὺς δεσπότης περὶ τοὺς σοὺς δούλους πεποιήκεν. Ἄκουσον, καὶ φρίξον· μηδέποτε ἐπαρθῆς ἐπὶ ταπεινοφροσύνη. Τάχα γελάτε τὸ λεχθὲν, εἰ ταπεινοφροσύνη ἐπαίρει· ἀλλὰ μὴ θαυμάσητε· ἐπαίρει, ὅταν μὴ γνησίᾳ ᾖ. Πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; καὶ γὰρ τοῦτο διαβολικόν. Ὡς περ πολλοὶ διὰ τὸ μὴ κενοδοξεῖν κενοδοξοῦσιν, οὕτω καὶ διὰ τὸ ταπεινοῦσθαι ἐπαίρονται B διὰ τὸ μέγα φρονεῖν. Ὅϊον, ἤλθέ τις ἀδελφὸς ἡ καὶ οἰκέτης, προσελάβον αὐτὸν, τοὺς πόδας ἐνίψας, εὐθέως μέγα ἐφρόνησας· ἐποίησα ὃ οὐδεὶς ἐποίησε, κατῴρθωσα τὴν ταπεινοφροσύνην. Πόθεν οὖν ἂν τις ἐν τῇ ταπεινοφροσύνῃ μένοι; Εἰ μνημονεύει τῆς παραγγελίας τοῦ Χριστοῦ τῆς λεγούσης· 16 Ὅταν πάντα ποιήσητε, λέγετε, ὅτι ἀχρεῖοι δοῦλοι ἐσμεν· καὶ πάλιν τοῦ διδασκάλου τῆς οἰκουμένης λέγοντος· Ἐγὼ ἑμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατελιγμένον. Ὁ πείσας ἑαυτὸν, ὅτι οὐδὲν μέγα κατῴρθωσεν, ὅσα ἂν ποιήσῃ, οὗτος μόνος ταπεινοφρονεῖν δύναται, ὁ C μὴ πρὸς τὸ τέλος ἔῃκειν νομίζων. Πολλοὶ ἀπὸ ταπεινοφροσύνης ἐπήρθησαν. Ἀλλὰ μὴ ἡμεῖς τοῦτο πάθωμεν. Ἐποίησάς τι ταπεινόν; μὴ φρονήσης μέγα, ἐπεὶ τὸ πᾶν ἀπώλεσας. Τοι-

16 Luc. xvii. 10. Philipp. iii. 13.

1 ἐπαισχύνηθαι E.I. Statim καὶ om. K. ἂν om. C.K. αὐτοῦ] Sic Sav. cet. ἑαυτοῦ E. αὐτοῦς G.I.K. Veron. αὐτοῦ om. C. Statim καλῶν E. ὁ ἐπαισχυνόμεθα C.G.K. Sav. cet. ὅτ' ἂν ἡ ἐσόμεθα] εἰπέ μοι, εἰς τὴν τοῦ δεσπότης ταπεινῶσιν φθάσωμεν (φθάσωμεν C.) C.G.K. ἡ δυνήσόμεθα] + καὶ τὸ πᾶν πράττοντες iidem. ἰ γὰρ, εἰπέ μοι] σκόπει γὰρ C.G.K. Sav. cet. εἰ τ. ἐπαίρει] καὶ θαυμάζετε εἰ τ. ἐπαίρει, καὶ ζητεῖτε πῶς καὶ τίνι τρόπῳ C.G.K. Mox πῶς καὶ τίνι τρόπῳ om. iidem. τὸν τρόπον] + ὅταν διὰ τὸ ἀποδέξασθαι ἀνθρώπους γένηται (γένηται C.G.) καὶ οὐχὶ θεὸν, ὅταν πρὸς τὸ ἐπαινεῖσθαι καὶ μεγαλοφρονεῖν (μέγα φρονεῖν G.) C.G.K. Sav. cet. καὶ γὰρ (+καὶ E.) τοῦτο] τοῦτο δὲ C.G.K. ὥς περ] + γὰρ C.G.K. Sav. cet. διὰ τὸ] διὰ τὸ μὴ I. ἀπὸ τοῦ C.G.K. Post φρονεῖν add. ἐφ' ἑαυτοῖς C.G.K. ὅϊον] + τι λέγω C.G.K. καὶ superscript. in I. οἰκέτης ἡ ἀδελφὸς (om. καὶ) E. ἐποίησα] + λέγεις C.G.K. Sav. cet. πόθεν] πῶς iidem. μνημονεύει E.I. μνημονεύει Edd. τῆς om. K. Mox ποιήσητε πάντα hoc ord. G.I.K. καὶ πάλιν] εἰ G.K. λέγοντος] Παύλου λέγοντος (+ἀκούει G.K.) C.G.K. Mox οὕτω pro οὐ C. ἔῃκειν] + οὕτω G.K.

οὗτος ἦν ὁ Φαρισαῖος· ἐπήρθη, ἐπειδὴ ἐδίδου τοῖς πένησι τὰς δεκάτας, καὶ τὸ πᾶν ἀπώλεσεν. Ἄλλ' οὐχ ὁ τελώνης οὕτως.
^h Ἄκουε Παύλου ἰπάλιν λέγοντος· ¹⁷ “Οὐδὲν ἐμαυτῷ συνοῖδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δειδικαίωμαι.” Ὁρᾷς, ^k ὅτι οὐκ ἐπήρην ἐαυ-
D τὸν, ἀλλὰ παντοίως ἰσυνέστειλλε καὶ ἐταπείνου, καὶ ταῦτα εἰς τὴν ἄκραν κορυφὴν ἀνεληλυθώς; Καὶ οἱ ^m τρεῖς παῖδες ἐν πυρὶ ἦσαν, καὶ ἐν ⁿ μέσῃ τῇ καμίνῳ, καὶ τί ἔλεγον; ¹⁸ “Ἠμάρτομεν, ἡνομήσαμεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν.” Ὁ τοῦτο ἐστὶ καρδίαν συντετριμμένην ἔχειν. Διὰ τοῦτο ῤῥιδύναντο λέγειν· “Ἄλλ' ἐν (420)
^q καρδίᾳ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθήμεν.” Οὕτω καὶ μετὰ τὸ ἐμπεσεῖν εἰς τὴν κάμινον, σφόδρα ἦσαν τεταπεινωμένοι, καὶ μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ ἐμπεσεῖν. Ἐπειδὴ γὰρ εἶδον τὸ θαῦμα τὸ γενόμενον, ἀναξίους νομίσαντες ἑαυτοὺς τῆς σωτηρίας, εἰς ταπεινοφροσύνην ^r κατηνέχθησαν. Ὅταν γὰρ πεισθῶμεν, ὅτι παρ' ἁξίαν ^a πολλὴν μεγάλη εὐηργετήμεθα, τότε
E μάλιστα ἀνιῶμεθα. Καίτοι τί παρ' ἁξίαν εὐηργετήθησαν ἐκεῖνοι; Ἐξέδωκαν ἑαυτοὺς εἰς κάμινον, ἐξηχμαλωτίσθησαν, ἐτέρων ἀμαρτάντων· ἔτι γὰρ νέοι ἦσαν· καὶ οὐκ ἐγόγγυσαν, οὐδὲ ὠργίσθησαν, οὐδὲ εἶπον· ναὶ, τί γὰρ ἡμῖν ἀγαθόν, ὅτι δουλεύομεν τῷ ^v θεῷ; οὗτος ἀσεβής ἐστὶ, καὶ γέγονεν ἡμῶν δεσπότης· καὶ οὐ τοῦτο μόνον· τί ὠφελήσαμεν προσκυνοῦντες αὐτόν; μετὰ τῶν εἰδωλολατρῶν ὑπὸ τοῦ εἰδωλολάτρου ^w κολαζόμεθα, εἰς αἰχμαλωσίαν ἤχθημεν, πατρίδος ἐξεπέσομεν, ἐλευθερίας, τῶν
F πατρῶων ἀπάντων, αἰχμάλωτοι καὶ δοῦλοι γεγόναμεν, βασιλεῖ βαρβάρῳ δουλεύομεν. Οὐδὲν τούτων εἶπον, ἀλλὰ τί; “Ἠμάρτομεν, ἡνομήσαμεν.” Καὶ οὐδὲ ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἀλλ' ὑπὲρ ^x τῶν
784 ἄλλων ποιοῦνται τὴν δέσιν· ¹⁹ “Ὅτι ὑ βασιλεῖ ^z ἐχθίστῳ καὶ παρανομωτάτῳ παρέδωκας ἡμᾶς.” Πάλιν ^a ὁ Δανιὴλ δευτέρον εἰς λάκκον ἐμβεβλημένος, ἔλεγεν· ²⁰ “^b Ἐμνήσθης μου γὰρ, ὁ θεός.” Διὰ τί οὐκ ^c ἀν ἐμνήσθη, ὦ Δανιήλ, ^d ὅτε αὐτὸν ἐδόξασας

17 1 Cor. iv. 4.

18 Preces 3 Puer. 5, 15.

19 Ibid. 8.

20 Bel et Draco, 38.

^h ἄκουε] + γὰρ τοῦ C.G. + καὶ τοῦ K.ⁱ πάλιν] + ἀλλαχοῦ C.G.K. πάλινom. E. et ante corr. I. ^k ὅτι] πῶς C.G.K. Mox ἐαυτὸν omnes. αὐτὸν Edd.^l συνέστειλε I. ^m τρεῖς] + δέ G.K. ⁿ μέσῃ τῇ καμίνῳ I. μέσῃ τῇ καμίνῳ Veron. Statim καὶ ὅρα τί C.G.K.^o τοῦτέστι E. Veron. ^p ῥιδύ-
^q ναντο] δυνάμενοι ἦσαν τοῦ E. ^q καρδίᾳ] ψυχῇ C.G.I.K. ^r κατηνέχθησαν]+ ἐκόντως C.G.K. ^s πολλὴν om. G.K. Sav. cet. Mox εὐεργ. bis E.^t οὐδὲ ὠργ. om. E. καὶ οὐκ ὠργ. οὐδὲ ἐγογ. hoc ord. I. ^v θεῷ] + τί ὠφελήσαμεν

προσκυνοῦντες αὐτόν; C.G.K. Sav. cet. Mox haec καὶ οὐ—αὐτὸν desunt in

iisdem. ^w κολαζόμεθα E. Mox ἐξεπέσαμεν E.I. ^x τῶν om. C. ^y βα-σιλεῖ] + φησὶν C.G. + φασὶν K. Sav. cet. ^z ἐχθίστῳ] ἀδίκῳ C.G.K. Statim

παρανομωτάτῳ E.I. πονηροτάτῳ Edd. Post πονηροτάτῳ add. παρὰ πάντων τὴν

γῆν C.G.K. ^a ὁ om. C. ^b ἐμνήσθη C. Sav. cet. Statim γάρ μου proμου γὰρ C. ^c ἀν ἐμνήσθη G.K. ἀνεμνήσθη C. ^d ὅτι I.

ἐπὶ τοῦ βασιλέως, λέγων· ²¹ “Καὶ ἐγὼ οὐκ ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ οὔσῃ ἐν ἐμοί;” ἀλλ’ ὅτε ἐνεβλήθης εἰς λάκκον λεόντων διὰ τὸ μὴ ὑπακούσαι τῷ ποιηροτάτῳ δόγματι ἐκείνῳ; διὰ τί οὐκ ἂν ἐμνήσθῃ δι’ αὐτὸ δὴ τοῦτο; οὐχὶ δι’ αὐτὸν ἐμβέβλησαι νῦν; Ναί, φησὶν· ἀλλὰ πολλῶν ὀφειλέτης εἰμί. ²² Τί οὖν ἂν εἴποιμεν Β λοιπὸν ἡμεῖς; Ἰ’ Ἀλλ’ ὁ Δαυὶδ ἄκουε τί φησι· ²³ “Καὶ ἐὰν εἴπῃ μοι, οὐ τεθέλῃκά σε, ἰδοὺ ἐγὼ, ποιεῖτω μοι τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ” καίτοι μυρία ἔχων εἰπεῖν ἑαυτοῦ κατορθώματα. Καὶ ὁ Ἥλεις δὲ φησι· ²³ “Κύριος αὐτὸς, τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσει.” Τοῦτο δούλων εὐγνωμόνων, μὴ μόνον ἐν ταῖς εὐεργεσίαις, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς κολάσεσι, καὶ ἐν ταῖς τιμωρίαις τὸ πᾶν αὐτῷ παραχωρεῖν. Πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον, εἰ ἡμεῖς μὲν C δεσπότης τύπτοντας τοὺς οἰκέτας ἑώμεν, εἰδότες ὅτι φείδονται αὐτῶν, ἅτε αὐτῶν ὄντων ἐκείνων, ὁ δὲ θεὸς οὐ φείσεται; Τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος ἠνέχθη εἰπὼν, ²⁴ “Ἐὰν ὅτε ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν.” Οὐ βούλεται αὐτῷ, φησὶ, τὸν πλοῦτον ἐλαττωθῆναι, οἶδε πῶς κολάζει, ῥοικίους κολάζει παῖδας. Οὐδεὶς ἡμῶν μᾶλλον αὐτοῦ φείδεται, τοῦ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντος ἡμᾶς, τοῦ τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντος, τοῦ βρέχοντος, τοῦ ψυχὴν ἐμπνέοντος, τοῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδωκότος ὑπὲρ ἡμῶν. Ἰ’ Ἀλλ’ ὅπερ ἔφην, καὶ δι’ ὃ ἴ’ πάντα D ταῦτα εἴρηται, ταπεινοφρονῶμεν ὡς χρή, μετριάζωμεν ὡς ἡχρή· μὴ ἀφορμὴ ἡμῖν τοῦτο γενέσθω ἐπαρσεως. Ταπεινὸς εἰ, καὶ πάντων ἀνθρώπων ταπεινότερος; μὴ διὰ τοῦτο μέγα ἑφρόνει, μὴδ’ ἐτέροις ὀνειδίζε, μὴ ἀπολέσης τὸ καύχημα. Διὰ τοῦτο ταπεινοφρονεῖς, ἵνα ἀπονοίας ἀπαλλαγῆς. Ἰ’ Ἀν’ τοίνυν δι’ αὐτῆς εἰς ἀπόνοιαν πέσης, κρεῖττον μὴ ταπεινοφρονεῖν. Ἰ’ Ἀκουε γὰρ Παύλου λέγοντος· ²⁵ “Καὶ δι’ αὐτοῦ μοι, φησὶ, κατεργάζεται ἡ θάνατον, ἵνα γένηται καθ’ ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἢ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.” Ὅταν εἰς ἐνοίαν ἔλθῃς θαυμάσαι E ἑαυτὸν ἐπὶ ταπεινοφροσύνῃ, ἡ γνώσον τὸν δεσπότην σου, ποῦ

²¹ Dan. ii. 30.²² 2 Reg. xv. 16.²³ 1 Reg. iii. 18.²⁴ Rom. xiv. 8.²⁵ Ibid. vii. 13.

• ὑπέβηαι C.G.K. ἴ αν ἐμνήσθην G.K. ἀνεμνήσθην C. ἑ αὐτὸ] + μὲν E. ἡ τί οὖν] εἰ δὲ ἐκεῖνος τοιαῦτα μετὰ τοσαύτην ἀρετὴν, τί C.G.K. Sav. cet. ἴ ἀλλ’] καὶ C.G. ἡ ἄτοπον] + εὐεργετουμένους μὲν εὐγνώμονας ἡμᾶς (ἡμᾶς om. C.) εἶναι, κολαζομένους δὲ δυσχεραίνειν καὶ ἀποστρέφειν τὴν παιδείαν; εἰπὲ δὴ μοι C.G.K. Statim μὲν om. iidem. ἴ ἐώμεν ante τύπτοντας transp. E. ἢ αὐτοῖς C.G.K. ἢ ὁ δὲ θ.] κολάζων δὲ (δὲ om. K.) ὁ θ. C.G.K. ὁ δὲ θ. κολάζων Sav. cet. ὁ τε] + γὰρ E. ἢ οἰκίους κολάζει om. G.K. ἴ ἐαυτοῦ I. ἴ πάντα μοι ταῦτα G. Sav. cet. πάντα μοι (om. ταῦτα) C. ταῦτά μοι πάντα K. ἡ χρή] δὲ C.E.G.I. ἴ φρονήσης I. ἴ τοίνυν] δὲ C.G.K. Μοχ ἐμπέσης I. ἡ καὶ—φησὶ] διὰ τοῦ αγαθοῦ μοι C.G.K. Sav. cet. ἡ τὸν θ. ante corr. C. ἡ ἐαυτὸν] Sic E. Veron. σαυτὸν G.I. σεαυτὸν Sav. cet. ἡ ἐγνώσον E.

κατῆλθε, καὶ οὐκέτι θαυμάσεις σαυτὸν οὐδὲ ἐπαινέσεις, ^aἀλλὰ καταγελάσεις σαυτοῦ ὡς οὐδὲν πεποιηκός. ^bΠάντων ἑαυτὸν ὀφειλέτην εἶναι νόμιζε, ἅπερ ἂν ποιήσης. Ἐκείνην ἀναμιμνήσκου τὴν παραβολὴν, ²⁸ “Τίς ἐξ ὑμῶν, φησὶν, ^cὃς ἔχει δούλον, ^dκαὶ εἰσελθόντι αὐτῷ ^eτί φησιν; ἀνάπεσαι; Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλὰ, στήθι, καὶ διακόνει μοι.” ^fΜὴ χάριν ἴσμεν τοῖς οἰκέταις ἡμῶν **F** διακονουμένοις ^gἡμῖν; Ἄλλ’ ὁ θεὸς ἡμῖν οἶδε χάριν, οὐκ αὐτῷ διακονουμένοις, ἀλλὰ τὸ ἡμῖν συμφέρον ποιούσι. Πλὴν ἀλλὰ μὴ οὕτω ^hδιακώμεθα, ὡς χάριν ⁱεἰδότος αὐτοῦ, ^kἵνα μᾶλλον εἰδῇ, ἀλλ’ ὡς ὀφείλιν ἐκπληροῦντες· καὶ γὰρ ὅπως ὀφείλῃ τὸ **785** πρᾶγμά ^lἔστι, ^mπάντα ἅπερ ἂν πράττωμεν. Εἰ γὰρ ἀργυρίου παῖδας ὠνούμενοι, ⁿπάντα ἡμῖν αὐτοὺς ζῆν βουλόμεθα, καὶ ὅσα **(421)** ἂν ἔχωσιν ἡμῖν ἔχειν, πόσῳ μᾶλλον ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, ὁ μετὰ ταῦτα τιμῷ αἵματι ἡμᾶς πριάμενος; Τιμὴν κατέβαλεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὅσην οὐδεὶς οὐδὲ ὑπὲρ τέκνου καταβαλεῖν ἂν ἀνάσχοιτο, τὸ αἶμα ἐξέχεε τὸ ῥεαυτοῦ. Ἄν οὖν μυρίας ἔχοντες ψυχὰς, ταύτας πάσας καταθώμεθα, ἄρα τὴν ἴσην ^oἀποδώσομεν; Οὐδαμῶς. Διὰ τί; Ὅτι αὐτὸς οὐκ ὀφείλων ἡμῖν τοῦτο πεποίηκεν, ἀλλὰ ^pχάρις ἐστὶ, ἡμεῖς δὲ λοιπὸν ὀφεί- **B** λομεν· ^qκαὶ αὐτὸς θεὸς ὢν, ^rδούλος γέγονε, καὶ οὐκ ὢν ὑπὸ θάνατον, ὑπὸ τὸν θάνατον γέγονεν ἐν σαρκί· ἡμεῖς ^sδὲ, καὶ μὴ ὑπὲρ αὐτοῦ καταθώμεθα τὰς ψυχὰς, τῷ νόμῳ τῆς ^tφύσεως καταθησόμεθα, καὶ ἄκοντες μικρὸν ὕστερον αὐτῆς ἀποστησόμεθα. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων, καὶ μὴ δι’ αὐτὸν αὐτὰ δώμεν, διὰ τὴν τῆς τελευτῆς ἀνάγκην ^uἀποδωσόμεθα. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ταπεινοφροσύνης, καὶ μὴ δι’ αὐτὸν ταπεινοφρονησώμεν, διὰ τὰς θλίψεις, διὰ τὰς συμφοράς, διὰ τὰς δυναστείας ταπει- **U** νωθησόμεθα. Ὅρας οὖν ^vὅση ἡ χάρις; Οὐκ εἶπε, τί γὰρ μέγα ποιοῦσιν οἱ μάρτυρες, καὶ μὴ δι’ ἐμὲ ἀποθάνωσι, ^wπάντως

²⁶ Luc. xvii. 7, 8.

^a ἀλλὰ] + καὶ C.G.K. Sav. cet. ^b πάντων] Sic E.G. πάντως Edd. Statim σεαυτὸν C.G. σαυτὸν K. πάντων—ποιήσης] πάντων ὅφ. εἶναι σεαυτὸν ὃν ποιεῖς νόμιζε E. ^c ὃς om. E. ^d καὶ] μὴ C.G.K. Sav. cet. ^e τί φησιν] Sic E. Veron. φησιν I. Statim ἀνάπεσαι E. ἀνάπεσε C.G.I.K. Veron. Sav. ἀνά- πεισον Mor. Ben. Post h.v. add. λέγει C.G.K. Sav. cet. ^f μὴ] τί δαί (δέ C.); μὴ C.G.K. ^g ἡμῖν] + οὐδαμῶς C.G.K. Sav. cet. ^h διακισώ- μεθα I. ⁱ εἰδότες C. ^k Haec ἵνα μ. εἰδῇ post ἐκπληροῦντες transp. C.G.K. ^l ἐστὶ] καὶ ὀφείλῃς ἐστὶ C.G.K. Sav. cet. ^m πάντα—πράττωμεν] ἅπαν δ ποιούμεν E. ⁿ πάντας C.G. τοὺτους pro αὐτοὺς E. ^o οὐδὲ om. C. ^p αὐτοῦ G.I.K. ^q ἀποδώσομεν I. ἀποδωσόμεθα E. καταθώμεθα—ἀποδώ- σομεν] ὑπὲρ αὐτοῦ δώμεν, ἴσον, εἰπέ ποι. ποιοῦντες ἐσόμεθα C.G.K. ^r χάρις ἐστὶ] τὸ πᾶν χάριτος γέγονεν C.G.K. Sav. cet. ^s καὶ] + γὰρ E. ^t δούλος —σαρκί] ἡμεῖς δὲ ποιήματα· καὶ αὐτὸς οὐκ ὢν ὑπὸ θ. C.G.K. ^u δὲ assumptum ex C.E.G.K. ^v φύσεως] + πάντως C.G.K. Sav. cet. ^w ἀποδώσομεν C. δώσομεν G.K. ^x τῆς om. C.E.G.K. ^y πόση E. ^z πάντως τεθ. pro τεθ. πάντως omnes.

τενθήζονται· ἀλλὰ πολλὴν αὐτοῖς οἶδε χάριν, ὅτι ἐκόντες ἀποτίθενται ὅπερ ὕστερον ἀπὸ τῆς φύσεως ἔκοντες. Οὐκ εἶπε, τί γὰρ μέγα ποιοῦσιν οἱ τὰ χρήματα κενοῦντες; πάντως αὐτὰ ἀποθήσονται καὶ ἄκοντες· ἀλλὰ πολλὴν καὶ τούτοις οἶδε χάριν, καὶ οὐκ αἰσχύνεται ἐπὶ πάντων ὁμολογῶν, ὅτι ἐτράφη παρὰ τῶν δούλων ὁ δεσπότης. Καὶ γὰρ ^cκαὶ τοῦτο δόξα δεσπότου, τὸ οἰκέτας ἔχειν εὐγνώμονας· καὶ τοῦτο δόξα δεσπότου, τὸ οὕτω φιλεῖν αὐτὸν τοὺς δούλους· καὶ τοῦτο δόξα δεσπότου, τὸ οἰκειοῦσθαι τὰ ἐκείνων· καὶ τοῦτο δόξα δεσπότου, τὸ μὴ ἐπαισχύνεσθαι ἐπὶ πάντων ὁμολογεῖν. ^dΑἰδεσθῶμεν τὴν τοσαύτην ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ^eδιαθερμανθῶμεν τῷ φίλτρῳ. Κἂν ταπεινὸς ᾖ τις, κἂν εὐτελής, ἀκούμεν δὲ ὅτι φιλεῖ ἡμᾶς, μάλιστα πάντων διαθερμαινόμεθα πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰς τιμὴν αὐτὸν ἄγομεν ἄσφοδράν, καὶ ἡμεῖς ^fφιλοῦμεν· ὁ δεσπότης ἡμῶν ἡμᾶς φιλεῖ τοσοῦτον, καὶ οὐ διανιστάμεθα; Μὴ, παρακαλῶ, μὴ οὕτω ἑρᾶθιμοι γινώμεθα περὶ τὴν σωτηρίαν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, ἀλλὰ καὶ ἀγαπῶμεν κατὰ δύναμιν τὴν ἡμετέραν, καὶ πάντα κενώσωμεν εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ, καὶ ^hτὴν ψυχὴν, καὶ χρήματα, καὶ δόξαν, καὶ πᾶν ὅτιοῦν, μετὰ χαρᾶς, μετὰ εὐφροσύνης, μετὰ προθυμίας, μὴ ὡς ἐκείνῳ τι παρέχοντες, ἀλλ' ὡς ἡμῖν αὐτοῖς. Τοιοῦτος γὰρ τῶν φιλοῦντων ὁ νόμος· εὖ πάσχειν ἡγοῦνται, ὅταν κακῶς πάσχωσι διὰ τοὺς φιλουμένους. Οὕτω τοίνυν καὶ ^fἡμεῖς διακεῶμεθα περὶ τὸν δεσπότην τὸν ἡμέτερον, ἵνα καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, ^hἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Γ.

786

¹ Εἰ οὖν ^aμε ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. Εἰ δέ τι ἠδίκησέ ^bσε, ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει. Ἐγὼ Παῦλος

1 VERS. 17—19.

^b ἄκοντες] + ἔμελλον C.G.K. Sav. cet. ^c καὶ τοῦτο—εὐγνώμονας om. E.
^d αἰδεσθῶμεν] + τοῖνον C.G.I.K. Sav. cet. ^e θερμανθῶμεν C. ^f σφοδράν
om. C.G.K. ^g φιλοῦμεν] φιλοῦντες I. καὶ φιλοῦμεν C.G.K. Statim ὁ δὲ
δεσπ. Sav. cet. δὲ deest in omnibus. ^h τὴν om. C.G.K. Sav. cet. ⁱ ἵνα]
+ καὶ ἐνταῦθα ἐπισπώμεθα τὴν παρ' αὐτοῦ ῥοπήν C.G.K. ^k ἐν Χριστῷ—τιμῇ]
Sic E.I. χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία αὐτοῦ· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα,
τιμὴ, κράτος, ἅμα τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι G.K. HOM. III.
^a ἐμέ C.G. invita Cat. ^b σε om. K. Cat. Mox τοῦτο ἐμοὶ pro ἐμοὶ τοῦτο
omnes.

TOM. VI.

Y y

ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω ἵνα μὴ λέγω σοι, ὅτι
καὶ ὁ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις.

- B** ΟΥΔΕΝ οὕτω πρᾶγμα ^aπεραίνειν οἶδεν, ὡς τὸ μὴ πάντα
ἀθρόον αἰτεῖν. Ὅρα γὰρ μετὰ πόσα ἐγκώμια, μετὰ πόσῃν
κατασκευῇ τὸ μέγα ^oτούτο ἔθηκε. Μετὰ τὸ εἰπεῖν, ὅτι τέκνον
μου, ὅτι κοινωνὸς τοῦ εὐαγγελίου, ὅτι σπλάγχνα, ὅτι ἀδελφὸν
αὐτὸν ἀπέχεις, ὅτι ὡς ἑαδελφὸν ἔχε, τότε ἐπήγαγεν, “ὡς ἐμέ.”
Καὶ οὐκ ἡσχύνθη ^bτούτο Παῦλος. Ὁ γὰρ μὴ αἰσχυρόμενος
δούλος κληθῆναι τῶν πιστῶν, ἀλλὰ καὶ ὁμολογῶν τούτο, πολλῶ
μᾶλλον τούτο οὐκ ἂν παρητήσατο. ^kΤουτέστιν, εἰ τὰ αὐτὰ
C μοι φρονεῖς, ^lεἰ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τρέχεις, εἰ φίλον ἡγῇ, προσ-
λαβοῦ αὐτὸν, ὃν καὶ ἐγὼ, ^mτὸν ἐμόν. ⁿΚαὶ ὅρα, ποῦ τέθεικε
σήμερον τὸ ἀδίκημα. Μάλιστα γὰρ ^oἡ τῶν χρημάτων ζημία (422)
δάκνειν εἴωθε τοὺς ἀνθρώπους. ^pἸν’ οὖν μηδὲ ὑπὲρ τούτων
ἐγκαλέσῃ· εἰκὸς ^qγὰρ αὐτὰ καὶ κατηναλώσθαι· τί φησιν; Οὐκ
εἶπεν, εἴ τι ἔκλεψεν, ἀλλὰ τί; “Εἴ τι ἡδίκησεν.” Ἄμα καὶ τὸ
ἀμάρτημα ὡμολόγησε, καὶ οὐχ ὡς δούλου ἀμάρτημα, ἀλλ’ ὡς
φίλου πρὸς φίλον, τῷ τῆς ἀδικίας μᾶλλον, ἢ τῷ τῆς κλοπῆς
D ὀνόματι χρῆσάμενος. “Τούτο ἐμοὶ ἐλλόγει,” ^rφησὶ· τουτέστι,
πρὸς ἐμέ ἔχεις τὴν ὀφειλὴν. ^sΕἴτα καὶ μετὰ χάριτος τῆς
πνευματικῆς· “Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ” καὶ ^tἐν-
τρεπτικῶς καὶ χαριέντως, ^xεἶγε ὑπὲρ τούτου καὶ γραμματεῖον
ἐκτελέσαι Παύλου ^yμὴ παρατηρησαμένου, ^zτούτον παραιτήσεται

^c σεαυτὸν E.G.I.K. σαυτὸν Edd. ἐγὼ ἀποτ.—προσοφείλεις om. C. Post
προσοφείλεις add. ναί, ἀδελφέ· ἐγὼ σου ὀναίμην (sic) ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυσόν
μου τὰ σπλάγχνα ἐν Χριστῷ K. ^d περαίνειν] Sic Cat. Edebatur παραινεῖν.
^e τούτο om. C. Statim τέθεικε C.G.K. ^f ὅτι om. C. ^g ἀδελφόν] +
αὐτὸν E. ^h τούτο Π.] Π. τούτο εἰπεῖν. καὶ τί θαυμάζεις, εἰ τούτο οὐκ αἰσχύ-
νεται C.G.K. ⁱ ἀλλὰ om. E. Mox τούτο om. G.K. ^k τουτέστιν] εἰ οὖν
ἐμέ, φησιν, ἔχεις κοινωνόν· τουτέστιν E. ^l δὲ λέγει, τούτῳ ἐστίν C.G.K. Sav.
cet. ^m εἰ accessit ex libris omnibus et Cat. ⁿ τὸν] ὡς I. ^o ὃν καὶ ἐγὼ,
τὸν ἐμόν] ὡς ἐμέ C.G.K. Sav. cet. ^p ὡς καὶ ἐγὼ Cat. ^q quæ et ego mecum suscepi
Vet. ^r καί—μάλιστα γὰρ] εἰ δέ τι ἡδίκησεν. ὅρα ποῦ τέθεικε καὶ πότε τὸ
ἀδίκημα. ὕστερον, μετὰ τὸ πολλὰ ὑπὲρ τούτου προειπεῖν. ἐπεὶ γὰρ μάλιστα C.
G.K. Sav. cet. ^s ἡ om. G.K. ^t ἵνα C.G.K. Sav. cet. ^u γὰρ]
+ ἦν E. Mox καταναλώσθαι G. Cat. ^v τί φ.] ὅρα τί φ. Cat. τότε τούτο
τίθησι, καὶ φησιν· εἰ (+ δὲ Sav. cet.) τι ἡδίκησεν C.G.K. Sav. cet. Statim καὶ
οὐκ εἶπεν C. ^w φησὶ om. C.G.K. ^x ἔχε C.G.K. Sav. cet. Post ὀφειλὴν
add. ἐγὼ ἀποτίσω iidem. ^y εἴτα—πνευματικῆς] καὶ μετὰ χ. πν. φησιν.
(+ εἴτα προστίθῃσι G.K.) τὸ πολλῶ δυσωπητικώτερον C.G.K. ^z ἐντρεπι-
κῶς] + ἄμα C.G.K. Sav. cet. ^{aa} εἶγε—ἐκτελέσαι] χαριέντως μὲν, εἶγε ὑπὲρ
τούτου καὶ γραμματεῖον συνέθηκεν· ἐντρεπτικῶς δὲ, εἶγε C.G.K. ^{bb} μὴ] οὐ
Codd. invita Cat. ^{cc} τούτον] + αὐτὸς C.G.K. Sav. cet. Mox προσλαβεῖν
iidem.

λαβεῖν. Καὶ σφόδρα ἀπήλλαξεν αὐτὸν τῆς ἐνοχλήσεως· καὶ “τῇ ἐμῇ χειρὶ, φησὶν, ἔγραψα.” Οὐδὲν τῶν σπλάγχνων θερμότερον **E** τούτων, οὐδὲν σπουδαιότερον, οὐδὲν προθυμότερον. Ὑπὲρ ἐνὸς ἀνδρὸς πόσῃ ποιεῖται πρόνοιαν. “Ἴνα μὴ λέγω, φησὶν, ὅτι καὶ σαυτὸν μοι προσοφείλεις.” Εἴτα ἵνα μὴ δόξη ὕβρις εἶναι εἰς τὸν ἀξιούμενον, εἶγε μὴ ἐθάρσησεν ὑπὲρ κλοπῆς ἀξιώσαι καὶ τυχεῖν, ^h καὶ τοῦτό πως παραμυθεῖται. “Ἴνα μὴ λέγω, φησὶν, ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις” οὐ τὰ σαυτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ ^kσαυτὸν. Καὶ τοῦτο ἀπὸ ἀγάπης, ^l καὶ κατὰ τὸν τῆς ^mφιλίας λόγον, καὶ ⁿτοῦ σφόδρα θαρρεῖν ἦν. “Οἶρα πῶς πανταχοῦ ἀμφοτέρων ἐπιμελεῖται, καὶ τοῦ μετὰ πολλῆς τῆς ἀσφαλείας ἀξιῶν, καὶ τοῦ μὴ τοῦτο γενέσθαι τεκμήριον τοῦ ^oμὴ σφόδρα **F** θαρρεῖν αὐτῷ. ² “Ναὶ, ἀδελφέ.” **P**Τί “ναὶ, ἀδελφέ;” “Προσλαβοῦ ^qαὐτόν.” Ἀφείς ^rγάρ τὸν χαριεντισμὸν, πάλιν ἔχεται **787** τῶν προτέρων, ^sτῶν σπουδαίων. Καίτοι καὶ ταῦτα σπουδαῖα· τὰ γὰρ παρὰ τῶν ἀγίων καὶ αὐτὰ σπουδαῖα, κἀν χαριεντίζονται τι. “Ναὶ, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν ^tΧριστῷ.” Τούτέστι, τῷ κυρίῳ δίδως τὴν ^vχάριν, οὐκ ἐμοί. “Τὰ σπλάγχνα,” τὰ περὶ σέ.

³ “Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά ^wσοι.” Ποῖον λίθον ταῦτα οὐκ ἂν ἐμάλαξε; ποῖον θηρίον ταῦτα οὐκ ἂν κατεπράυνε, καὶ παρ- **B** εσκεύασε γνησίως προσδέξασθαι; Μετὰ τὸ ἐν κατορθώμασι τη- **B** λικοῦτοῖς αὐτῷ μαρτυρῆσαι, οὐ παραιτεῖται καὶ πάλιν ἀπολογεῖσθαι. Οὐχ ἀπλῶς φησιν, ^xοὐδὲ ἐπιτάττων, οὐδὲ αὐθαδιαζόμενος, ἀλλὰ, “Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι.” Ὅπερ καὶ ἀρχόμενος εἶπε, “Παρρησίαν ἔχων,” τοῦτο καὶ ὕενταῦθα εἰς τὸ ἐπισφραγίσαι τὴν ἐπιστολήν. “^zΕἰδὼς, ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις.”

2 v. 20.

3 v. 21.

^a ἀπ. αὐτὸν] τοῦτον ἀπ. **E**. καὶ σφόδρα—ἐνοχλήσεως] τοῦτο σφόδρα καὶ αὐτὸν ἐδυσώπησε, καὶ τῆς ἐν. ἀπήλλαξε τὸν Ὀνήσιμον **C.G.K.** Sav. cet. ^b οὐδὲν σπ. οὐδὲν πρ. om. **C**. ^c ἀνδρὸς] + ὅρα **C.G.K.** Sav. cet. ^d ποιεῖται] + δέξου, πόσῃ **E**. Post πρόνοιαν add. εἴτα τί; **C.G.K.** ^e φησὶν] Sic **E.I.** φησὶ, σοι **C.** Sav. cet. φησὶ σὺ **Veron.** Mox σεαυτὸν **C.I.** ἵνα μὴ—προσοφείλεις] καὶ σεαυτὸν (πρὸς αὐτόν **G.**) μοι προσοφείλεις, φησὶ **G.K.** ^f εἴτα] τοῦτο ἐπήγαγεν, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' **C.G.K.** Mox ὕβρις εἶναι pro εἶναι ὕβρις **C.G.** **I.K.** ^g ἐθάρσησεν **I.** **Mor.** **Ben.** ^h καὶ—παραμυθεῖται] διὸ καὶ αὐτὸ πῶς (αὐτόπῳ **C.**) παραμυθεῖται, εἰπὼν (mox om. φησὶν) **C.G.K.** ⁱ ὅτι om. **I.** **Veron.** Statim σαυτὸν **C.G.** ^k σαυτὸν] + φησὶ **C.G.K.** ^l καὶ] + τοῦτο **C.K.** ἀπὸ ἀγάπης καὶ om. **G.** ^m φιλοστοργίας **Cat.** ⁿ τοῦ] τοῦτο **K.** ^o μὴ assumptum ex **Cat.** Mox αὐτοῖς **I.** **Cat.** ^p τί] + ἐστὶ **C.G.K.** Sav. cet. ^q αὐτόν] φησὶν, αὐτόν. τοῦτο γὰρ ἔξωθεν δεῖ προσυπακούειν **C.G.K.** Sav. cet. ^r γὰρ om. **G.K.** ^s τῶν om. **K.** ^t Χριστῷ] κυρίῳ **C.** ^v χάριν] + φησὶ **C.G.K.** ^w σοι] + φησὶ **E.** ^x οὐδέ] + ὥς **C.G.K.** ^y ἐνταῦθα] + λέγει **C.G.K.** Sav. cet. ^z εἰδὼς] + φησὶν **E.**

Y y 2

Ἄμα καὶ ἁποετρέψατο ἡσχύνθη γὰρ ἂν, εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον, τοιαύτην δόξαν ἔχων παρ' αὐτῷ, ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγει ποιεῖ, μὴ ποιῆσαι τοσοῦτον. ⁴ “Ἄμα δὲ καὶ ἑτοίμασόν μοι ξενίαν” C ἐλπίζω γὰρ, ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν.” Καὶ τοῦτο σφόδρα θαρροῦντος ἦν, μᾶλλον δὲ καὶ τοῦτο ὑπὲρ Ὀνησίμου, ἵνα μὴ ῥαθυμήσαντες, ἀλλ' εἰδότες, ὅτι πάντως ἐπα- νελθὼν ἁκούει τὰ κατ' αὐτὸν, πᾶσαν μνησικακίαν ἐξέλωσι, καὶ χάριν μᾶλλον δῶσι. Πολλὴ γὰρ ἦν ἡ χάρις καὶ ἡ τιμὴ, Παύ- λου ἐνδομούντος, Παύλου μετὰ ἡλικίαν, Παύλου μετὰ δεσμούς. Πάλιν τῆς ἀγάπης αὐτῶν τεκμήριον ἔτὸ εὔχεσθαι αὐτοὺς, καὶ D τοσοῦτον αὐτοῖς ἡδοῦναι. Εἰ γὰρ καὶ ἐν κινδύνοις εἰμὶ νῦν, ἀλλ' ὅμως ὄψεσθέ με, ἵνα εὔχησθε. ⁵ “Ἀσπάζεται σε Ἐπα- φράς ὁ συναιχμαλώτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” ¹ Οὗτος παρὰ Κολοσσαίων ἦν ἀποσταλείς· ὥστε καὶ ἀπὸ τούτου δῆλον, ὅτι ἐν Κολοσσαίς ἦν ὁ Φιλήμων. Συναιχμαλώτον δὲ αὐτὸν καλεῖ, δεικνὺς καὶ αὐτὸν ἐν πολλῇ θλίψει. Ὡστε εἰ καὶ μὴ δι' αὐτὸν (423) ἐκείνον, διὰ τοῦτον εἰκὸς ἀκουσθῆναι. Ὁ γὰρ ἐν θλίψει ὢν, καὶ τὰ αὐτοῦ ἀφείς, καὶ τὰ τῶν ἄλλων μεριμνῶν, ὀφείλει E ἀκούεσθαι. ⁶ Καὶ ἄλλως δὲ ἐντρέπει αὐτὸν, εἴγε ὁ πολίτης Ῥό ἐκείνου, καὶ ⁷ συναιχμαλώτος, καὶ συγκακουχεῖται, οὗτος δὲ οὐδὲ χάριν δίδωσιν ὑπὲρ ἰδίου οἰκέτου. ⁸ Καὶ προσέθηκε, “Συν- αιχμαλώτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,” ἀντὶ τοῦ, διὰ Χριστόν. ⁹ “Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου.” Τί ¹⁰ δὴ τὸν Λουκᾶν τελευταῖον τίθησι; καίτοι γέ ¹¹ φησιν, ¹² “Λουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμοῦ.” ¹³ Καὶ Δημᾶς, φησιν, εἰς F τῶν ἐγκαταλιπόντων αὐτὸν ἦν, καὶ ἀγαπησάντων τὸν νῦν αἰῶνα. Ταῦτα ¹⁴ δὲ καὶ ἐτέρωθι εἴρηται· οὐ γὰρ ταῦτα ἀνεξέταστα ¹⁵ χρῆ ἀφείναι, οὐδὲ ἁπλῶς οὐδὲ ὡς ἔτυχε. Πῶς δὲ λέγει

⁴ v. 22.⁵ v. 23.⁶ v. 24.⁷ 2 Tim. iv. 11.

^a προετρέψατο] διήγειρεν εἰπὼν τοῦτο C.G.K. Sav. cet. ^b ἕτερον] + τό γε C.G.K. Mox ἔχειν G.K. ^c μηδὲ τοσοῦτον ποιῆσαι (ποιήσας G.K.) C.G.K. ^d ἑτοίμασόν μοι ξ.] προετρέψατο· ἑτοίμασόν μοι γὰρ (γὰρ μοι G.K.) φησὶ, ξ. C.G.K. ^e ἀκού- σεται C.G.K. Sav. cet. ἀκούσει Cat. ^f ἡλικίαν] + τοιαύτην Cat. et marg. G. ^g τὸ om. E.I. Veron. invita Cat. Post αὐτοὺς add. εἰπεῖν C.G.K. Sav. cet. ^h δοῦναι] + ὡς εὔχεσθαι αὐτοὺς (αὐτοὺς om. Sav. cet.) ὑπὲρ αὐτοῦ C.G.K. Sav. cet. ⁱ καὶ] + διδούς G.K. καὶ om. C. ^k ἂν pro ἐὰν C.E.I.K. Cat. ^l οὗτος] + καὶ G. ^m ὅτι] + καὶ Edd. καὶ om. C.E.G.I. Cat. ἐν om. Veron. ⁿ ἐαυτοῦ E. ^o καὶ ἄ. δέ] ἄ. δὲ καὶ C.G.K. ^p ὁ om. C.I.K. Sav. cet. ^q συναιχμαλώτος] + ἐστὶ E. + γέγονεν αὐτῷ C.G.K. Sav. cet. ^r καὶ προσέ- θεκε] τί ἐστὶ C.G.K. ^s δὴ] + ποτε C.G.K. ^t τελευταῖον] μετὰ Δημᾶν C. μετὰ Δημᾶ G.K. ^v φησιν] + ἀλλαχοῦ C.G.K. Sav. cet. ^w καὶ Δ. φ.] ὅτι Δ. C.G.K. ^x δέ] εἰ C.G.K. δὲ εἰ Sav. cet. ^y οὐ γὰρ] ἀλλ' ὅμως οὐκ C.G.K. Sav. cet. Statim ταῦτα om. C.G.K. Sav. cet. post ἔτυχε transp. E. ^z χρῆ] Sic E.I. Cat. δεῖ Edd. Post ἀφείναι (ἀφῆναι E.I.) add. αὐτὰ C.G.K. ^a ἀπλῶς] + ἀκούειν C.G.K. Sav. cet.

^b ἀσπάσασθαι αὐτοὺς τὸν ἐγκαταλιπόντα αὐτόν; ⁸ “Ἐραστος γὰρ, φησὶν, ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ.” Τὸν μὲν οὖν Ἐπαφρᾶν, καὶ ὡς γινώριμον αὐτοῖς καὶ ἐκεῖθεν ὄντα ^c προτίθησι, καὶ ^d Μάρκον 788 ὡς καὶ αὐτὸν θαυμαστόν· ^e τί δὲ πρὸς Δημᾶν; Ἴσως μετὰ ταῦτα γέγονε ῥαθυμότερος, ὅτε τοὺς κινδύνους εἶδε τοὺς πολλούς. Ὁ μέντοι Λουκᾶς ἔσχατος ὢν, ἐγένετο πρῶτος. Καὶ ἀπὸ τούτων δὲ αὐτοὺς προσαγορεύει, ^f ἐντρέπων πλέον εἰς τὴν αἴτησιν· ^h καὶ συνεργοὺς καλεῖ, καὶ ταύτῃ δυσωπῶν αὐτὸν πρὸς τὴν αἴτησιν. ⁹ “Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν.”

ⁱ Εὐχῇ τὴν ἐπιστολὴν κατέκλεισεν. Ἡ δὲ εὐχὴ μέγα ^k μὲν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, καὶ τῶν ψυχῶν τῶν ἡμετέρων φυλακὴ· ^B ριον· μέγα δὲ, ὅταν ἀξία αὐτῆς πράττωμεν, καὶ μὴ ἀναξίους ἑαυτοὺς κατασκευάζωμεν. Καὶ σὺ τοίνυν ὅταν προσέλθῃς τῷ ἱερεῖ, κακέινους εἶπῃ· ^m Ἐλεήσει σε ὁ θεός, τέκνον· μὴ τῷ ῥήματι θάρρει μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔργα προστίθει· ποιεῖ τὰ ἐλεῶν ἀξία. Εὐλογῇ σε ὁ θεός, τέκνον. Εἰ μὲν ποιεῖ τὰ τῆς εὐλογίας, εὐλόγηται, εἰ ⁿ ἐλεεῖ τὸν πλησίον. Ὡν γὰρ βουλόμεθα τυχεῖν παρὰ τοῦ θεοῦ, τούτων πρότερον μεταδιδόναι τοῖς πλησίον ὀφείλομεν· ἂν δὲ τοὺς πλησίον αὐτῶν ἀποστερῶμεν, πῶς ^C τυχεῖν ^p αὐτῶν βουλόμεθα; ¹⁰ “Μακάριοι, φησὶν, οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.” Εἰ γὰρ ἄνθρωποι τοὺς τοιοῦτους ἑλεούσι, πολλῶ μᾶλλον ὁ θεός· τοὺς δὲ μὴ ἐλεούντας, οὐκέτι· ¹¹ “^s Ἀνέλεος γὰρ ἡ κρίσις τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεον.” Καλὸν τὸ πρᾶγμα; τί οὖν αὐτὸ ἐμὴ παρέσχες ἐτέρῳ; Βούλει συγγνωσθῆναι πλημμελῶν; τί οὖν αὐτὸς οὐ συνένγως τῷ πεπλημμελεῖ· ^D κότε; ἀλλὰ προσέρχῃ μὲν τῷ θεῷ βασιλείαν οὐρανῶν αἰτῶν, αὐτὸς δὲ ἀργύριον αἰτηθεὶς ^v οὐκ ἔδωκας. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐλεοῦμεθα, ἐπειδὴ οὐκ ἐλεοῦμεν. Διὰ τί, φησί; καὶ μὴν τοῦτο ἐλεούς

8 2 Tim. iv. 20.

9 v. 25.

10 Matth. v. 7.

11 Jac. ii. 13.

^b ἀσπάσασθαι G.K. ^c προτίθησι Sic C.E.G.I. Cat. προστίθησι Edd. addidit Vet. ^d Μάρκον] + ὁμοίως C. Post θαυμαστόν add. ὄντα idem. ^e τί δὲ πρὸς Δ.] τί δαί (δὲ C.) τοῖς συναριθμῇ τὸν Δ. C.G.K. Sav. cet. ^f αὐτὸν C. Vet. Sav. cet. ^g ἐντρέπων πλ. εἰς τὴν αἴτησιν (ἐξαιτήσιν I.) προτρέπων αὐτὸν πλέον εἰς τὴν ὑπακοήν C.G.K. Sav. cet. ^h καὶ—αἴτησιν om. Cat. in marg. eadem manu habet I. ⁱ ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ εὐχῆς, ὅτι μέγα ἀγαθὸν αὕτη, καὶ χρὴ τὰς παρὰ τῶν ἱερέων εὐχὰς αἰτεῖν, καὶ ποιεῖν τὰ τῆς εὐλογίας ἀξία· καὶ πῶς ἀγαθὸς ὁ θεός, πῶς δὲ φιλόανθρωπος. Veron. εὐχὴ pro εὐχῇ G.I. ^k μὲν] + γὰρ I. ἡ δὲ εὐχὴ μέγα μὲν] μέγα μὲν οὖν εὐχὴ E. Mox καὶ τῶν ἡμ. ψυχῶν φ. C. ^l παρασκευάζωμεν C. ^m ἐλεήσῃ E. ⁿ ἐλεεῖται I. Mox ὢν μὲν γὰρ E. ^o αὐτῶν E.G.I.K. ^p αὐτῶν] ὢν αἰτούμεν E. ^q ἐλεῶσι E.I. ^r ὁ θεός] οἱ μήπω, ut videtur, C. ^s ἀνέλεος] Sic E.G.I.K. Veron. ἀνέλεος C. ἀνέλεος Sav. cet. ^t μὴ παρέσχες] Sic omnes. non exhibes Vet. οὐκ ἐποίησας Edd. ^v οὐ δέδωκας E.

ἐστὶ, τὸ τοὺς ἀνελεήμονας ἐλεεῖν. ^ωΔιὰ τί; παρακαλῶ. Ὁ γὰρ ^κτὸν ὥμὸν καὶ ἀπηνῆ, καὶ μυρία τῷ πλησίον ἐνδεικνύμενον κακὰ ^γφιλανθρωπεύμενος, πῶς ἂν ἐλεήμων εἴη; Τί οὖν; φησί· τὸ λουτρὸν οὐχὶ μυρία ἡμᾶς ἐργασαμένους κακὰ ἔσωσεν; ^εἈπῆλλαξεν ἐκείνων, οὐχ ἵνα πάλιν αὐτὰ πράττωμεν, ἀλλ' ἵνα **Ε** μὴ πράττωμεν. ¹² “Εἰ γὰρ ἀπεθάνομεν, φησὶ, τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; Τί οὖν; ἁμαρτησόμεθα, ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον; Μὴ γένοιτο.” Διὰ τοῦτό σε ἐκείνων ἀπῆλλαξεν, ἵνα μηκέτι παλινδρομήσης πρὸς τὴν ἀτιμίαν ἐκείνην. Ἐπεὶ καὶ ἱατροὶ τοὺς πυρέττοντας ἀπαλλάττουσι τῆς φλογός, ^αοὐχ ἵνα τῇ ὑγείᾳ πρὸς κάκωσιν ἀποχρήσωνται καὶ ἀταξίαν· ἐπεὶ βέλτιον νοσεῖν, εἴγε μέλλοι τις διὰ τοῦτο ὑγιαίνειν, ἵνα πάλιν τῇ κλίνῃ προσηλώσῃ ἑαυτόν· ἀλλ' ἵνα μαθόντες τὰ ἀπὸ **Ε** τῆς ἀρρωστίας κακὰ, μηκέτι τοῖς αὐτοῖς περιπέσωσιν, ἵνα ἀσφαλέστερον τῆς ὑγείας ἔχωνται, ἵνα πάντα πράττωσι τὰ πρὸς ταύτην συντελοῦντα. ^βΠοῦ οὖν ἡ φιλανθρωπία τοῦ θεοῦ, φησὶν, εἴγε μὴ μέλλοι σώζειν τοὺς κακοὺς; Πολλαχοῦ γὰρ καὶ 789 τοῦτο πολλοὺς ἀκούω λέγοντας, ὅτι φιλάνθρωπός ἐστι, ^γπάντως σώσει πάντας. Ἰν' οὖν μὴ μάτην ἑαυτοὺς ἀπατῶμεν· καὶ γὰρ μέμνημαι τοιαύτην τινὰ ὑποσχόμενος ὑμῖν ὑπόσχεσιν· φέρε τήμερον τὸν λόγον τοῦτον κινήσωμεν. Διελέχθη περὶ γένενης (424) πρὸς ὑμᾶς πρῶην, καὶ ἀνεβαλόμεν τὸν περὶ τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας λόγον· ^δσήμερον αὐτὸν ἀποδοῦναι καλόν. Ὅτι μὲν οὖν ^εἔσται γένενα, ἱκανῶς, ὡς ἑμαυτῷ δοκῶ, ^ετάχα ἀπεδείξαμεν, τὸν κατακλυσμὸν εἰς μέσον ἐνεγκόντες, καὶ τὰ πρότερα **Β** κακὰ, καὶ εἰπόντες, ^εὅτι οὐχ οἶόν τε ^ητὸν ἐκεῖνα ποιήσαντα ἀτιμωρήτους εἶσαι τοὺς νῦν. Εἰ γὰρ τοὺς πρὸ τοῦ νόμου ἁμαρτόντας οὕτως ἐκόλασε, τοὺς μείζονα ^ικακὰ ἐργασαμένους μετὰ τὴν χάριν ἀτιμωρήτους οὐκ ἀφήσει. Ἐζητεῖτο τοίνυν, πῶς οὖν ^κἀγαθός, πῶς δὲ φιλάνθρωπος, εἴγε κολάζει; καὶ ἀνεβαλόμεθα τὸν λόγον, ὥστε μὴ τῷ πλήθει καταχῶσαι τὰς ἀκοὰς τὰς ὑμετέρας. Φέρε τήμερον ^ιαὐτὸ ἀποδῶμεν, πῶς

12 Rom. vi. 2, 15.

^ω Haec διὰ τί; παρακαλῶ, quae aberant, leguntur in nostris omnibus et Vet. ^κ τὸν] πρὸς τὸν C.G.K. ^γ Sic omnes. φιλανθρωπευσάμενος Edd. ^ε ἀλλ' ἀπῆλ. G. ἀλλὰ ἀπῆλ. C. Mox ἀλλ' ἵνα μὴ πρ. om. E. ^α οὐχ] ἀλλ' οὐχ C.G.K. ^β ποῦ] Sic omnes. πῶς Edd. ^γ καὶ πάντως Edd. καὶ om. E. I. Vet. ^δ σήμερον οὖν Edd. οὖν deest in libris omnibus et Vet. ^ε ἔστι E. ^ε τῶν] ὡς E. ^η τὸν om. C. Mox ποιήσαντας C.K. ^ι κακὰ om. C. ^κ ἀγαθός] + ὁ θεός E. Mox εἴγε κολάζει om. I. ^ι αὐτὸ (αὐτὰ I.) ἀποδῶμεν (ἀποδώσομεν Veron.)—κολάζει (κολάζοι E.)] ἀποδῶμεν τὸ χρέος, καὶ δεῖξωμεν πῶς ἀγ. ὁ θ. καὶ κολάζων C.G.K. Sav. cet.

ἀγαθὸς ὁ θεὸς, καὶ πόθεν ἀγαθὸς, εἶγε κολάζει. Καὶ γὰρ καὶ πρὸς τοὺς αἰρετικούς ἡμῖν ὁ λόγος οὗτος ἀρμόσειεν ἂν· ὥστε C μετὰ σπουδῆς προσέχωμεν. Οὐδενὸς δεόμενος ὁ θεὸς τῶν παρ' ἡμῶν, ἐποίησεν ἡμᾶς. Ὅτι δὲ οὐδενὸς ἐδεῖτο, ἐδήλωσεν ἐκ τοῦ * μετὰ ταῦτα ^m ποιῆσαι. Εἰ γὰρ ἐδεῖτο, πάλαι ἂν ἐποίησεν· εἰ δὲ καὶ χωρὶς ἡμῶν ἦν αὐτὸς, ἡμεῖς δὲ ἐν ὑστέροις χρόνοις γεγόναμεν, οὐ δεόμενος ἡμῶν ἐποίησεν ἡμᾶς. Ἐποίησεν οὐρανὸν, γῆν, θάλατταν, πάντα τὰ ὄντα δι' ἡμᾶς. Ταῦτα οὐκ ἀγαθότητος, εἰπέ μοι; Καὶ πολλὰ ἂν τις ⁿ ἔχοι λέγειν· ὁ ἀλλ' ἵνα συντέμωμεν τὸν λόγον, ¹³ “Ἀνατέλλει τὸν ἥλιον ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, ^p βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.” Τοῦτο οὐκ ἀγαθότητος; Οὐ, φησί. Καὶ γὰρ ποτε πρὸς τινα Μαρκιω- D νιστὴν ἔλεγον, ^q εἰ μὴ ἀγαθότητος ταῦτα ἄξια; καὶ ἔφησεν ὅτι, εἰ μὴ τὸν λόγον ἀπῆται τῶν ἀμαρτημάτων, ἀγαθότητος ἦν· εἰ δὲ ἀπαιτεῖ, οὐκ ἀγαθότητος. ^r Ἐκεῖνος μὲν οὐ πάρεστι νῦν· φέρε δὲ τὰ τότε λεχθέντα εἰπῶμεν, καὶ πλείονα ^s τούτων. Ἐγὼ γὰρ δείκνυμι ἐκ περιουσίας, ὅτι εἰ μὴ ἀπῆται λόγον, οὐκ ἀγαθός· ^t ἐπειδὴ δὲ ἀπαιτεῖ, διὰ τοῦτο ἀγαθός. Εἰπέ γάρ μοι, εἰ μὴ ἀπῆται λόγον ἡμᾶς, ἄρα ἂν ἔσθῃ ὁ βίος ὁ ἀνθρώπινος; ἄρα οὐκ ἂν εἰς θηρία ἐξεπέσομεν; Εἰ γὰρ ἐπικειμένου φόβου E καὶ εὐθυνῶν καὶ δικαστηρίων, τοὺς ^v ἰχθύς παρηλάσαμεν ἀλλήλους κατεσθίοντες, τοὺς λέοντας καὶ τοὺς λύκους ἀπεκρύνψαμεν τὰ ἀλλήλων ἀρπάζοντες· εἰ μὴ λόγον ἡμᾶς ἀπῆται, καὶ τοῦτο πεπείσμεθα, πόσῃς ^x ἂν τύρβης ἐπληρώθῃ ὁ βίος; Τίς ἦν ὁ μυθεύμενος λαβύρινθος λοιπὸν πρὸς τὴν ἀταξίαν τὴν κοσμικὴν; Οὐκ ἂν ^y εἶδες μυρίας ἀτοπίας καὶ ἀταξίας; ^z Τίς ἂν ἠδέσθῃ πατέρα; τίς δὲ ἂν ἐφείσατο μητρός; τίς δὲ ἂν πᾶσαν ἡδονὴν, F ^a πᾶσαν κακίαν παρέλιπε; Καὶ ὅτι ταῦτα οὕτως ἔχει, ἀπὸ μιᾶς οἰκίας μόνῃς ἐγὼ σε πείσαι πειράσομαι. ^b Ἐὰν ὑμῶν τῶν ταῦτα 790 ἐρωτῶντων, καὶ οἰκέτας ἐχόντων, δῆλον ποιήσω τούτοις, ὅτι, κἂν διαφθείρωσι τὴν δεσποτείαν, καὶ εἰς τὸ σῶμα ἐκείνων ἐνυβρίσωσι, κἂν πάντα ἐκφέρωσι, κἂν τὰ ἄνω κάτω ^c ἐργάσωνται, καὶ

¹³ Matth. v. 45.

* Cetera desunt in G. ^m ποιῆσαι] + ἡμᾶς C. ⁿ ἔχῃ E. ἔχει I. ὁ ἀλλ' ἵνα σ.] ἀλλὰ καλὸν συντεμεῖν C. ^p καὶ βρέχει E. ^q εἰ μὴ] ἄρα οὐκ C.K. Sav. cet. Mox ἄξια om. iidem. ^r ἐκεῖνος] ἀλλ' ἐκεῖνος iidem. ^s τοῦτον C. ^t ἐπειδὴ—ἀγαθός om. E. ^v ἀνθρώπινος] ἡμέτερος E. Mox ἐξεπέσαμεν E.I. ^w ἰχθύας I. ^x ἂν] οὐκ ἂν K. Post ἂν add. συγχύσεως καὶ C.K. Sav. cet. ^y εἶδες] + ἐντεῦθεν C.K. ^z τίς] + γὰρ C.K. Sav. cet. Post πατέρα add. λοιπὸν iidem. ^a πᾶσαν] ἢ πᾶσαν K. Mox παρέλιπε idem. ^b ἐὰν] πῶς; ἐὰν C.K. Sav. cet. ^c ἐργάσονται E.I. ἐργάσονται et διαβάσω transp. E.

τὰ τῶν ἐχθρῶν ^d αὐτοὺς διαθῶσιν, οὐκ ἀπειλοῦσιν, οὐ κολάζουσιν, οὐ τιμωρῶσονται, οὐδὲ μέχρι ῥημάτων ^e λυπησονται, ἄρα δοκεῖ ταῦτα ἀγαθότητος εἶναι; Ἄλλ' ἐγὼ δείκνυμι, ὅτι ὠμότητός ἐστι τῆς ἐσχάτης, οὐ μόνον τῷ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδια προδίδοσθαι διὰ ταύτης τῆς ^f ἀκαίρου χρηστότητος, ἀλλὰ **B** καὶ ^h τῷ αὐτοὺς ἐκείνους πρὸ τούτων ἀπόλλυσθαι. Καὶ γὰρ μέθυσοι καὶ ἀσελγεῖς ⁱ καὶ ἀκόλαστοι καὶ ὕβρισται, καὶ πάντων θηρίων ἔσονται ἀλογώτεροι. Τοῦτο οὖν ἀγαθότητος, εἰπέ μοι, εὐγένειαν τῆς ψυχῆς καταπατήσαι, καὶ ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους προσπολέσαι; Ὅρας, ὅτι τὸ εὐθύνας ἀπαιτεῖν τοῦτο ἐστὶ τὸ πολλῆς χρηστότητος ὄν; Καὶ τί λέγω οἰέτας τοὺς ^k προχειρότερον ἐπὶ τὰ ἀμαρτήματα ταῦτα ἐρχομένους; ^l Ἄλλ' ἐχέτω τις υἱούς, καὶ πάντα ἐπιτρεπέτω τολμᾶν ἐκείνοις, καὶ μὴ κολάζετω· τίνος οὖν οὐκ ἔσονται χεῖρους, εἰπέ μοι; **C** Εἴτα ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὸ κολάζειν ἀγαθότητος, τὸ δὲ μὴ κολάζειν ὠμότητος, ἐπὶ δὲ θεοῦ οὐκέτι; Ὡστε ἐπειδὴ ἀγαθός ἐστι, διὰ τοῦτο γέενναν προητοίμασε. Βούλεσθε καὶ ἄλλην εἶπω ἀγαθότητα τοῦ θεοῦ; Οὐ τοῦτο ^m μόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ τοὺς ἀγαθοὺς οὐκ ἀφίησι γενέσθαι κακοὺς. Εἰ γὰρ ἔμελλον τῶν αὐτῶν τυγχάνειν, πάντες ἂν ἦσαν κακοί· νῦν δὲ οὐ μικρῶς καὶ τοῦτο παραμυνθεῖται τοὺς ἀγαθοὺς. Ἄκουε γὰρ ⁿ τοῦ προφήτου λέγοντος· ¹⁴ “Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν ^o ἀσεβοῦς, τὰς **D** χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀμαρτωλοῦ” οὐχ ὑπερ- (425) ἠδόμενος, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ δεδοικώς μὴ τὰ αὐτὰ πάθῃ, καθαρώτερον τὸν ἑαυτοῦ βίον ^p ἐργάζεται. Πολλῆς τοῦτο κηδεμονίας ἐστί. Ναί, φησὶν, ἀλλ' ἀπειλῆσαι μόνον ἐχρῆν, μὴ μέντοι ^q κολάσαι. Εἰ κολάζει, καὶ λέγεις, ὅτι ἀπειλὴ τὸ πρᾶγμά ἐστι, καὶ διὰ τοῦτο ῥαθυμότερος γίνῃ· εἰ ὅντως ἡπεῖλει μόνον, οὐκ ἂν ὑπτιώτερος γέγονας; Οἱ Νινευῖται εἰ ἤδεσαν ὅτι ἀπειλὴ τὸ πρᾶγμα ἦν, οὐκ ἂν μετενόησαν· ἐπειδὴ δὲ μετενόησαν, μέχρι ῥημάτων τὴν ἀπειλὴν ἔστησαν. Βούλει αὐτὸ ἀπειλὴν εἶναι; **E** Σὺ κύριος εἰ τοῦ πράγματος· γενοῦ ^r βελτίων, καὶ ἴσταται μέχρι τῆς ἀπειλῆς· ἂν δέ, ὅπερ ἀπείη, καταφρονήσης τῆς ἀπειλῆς,

14 Psal. lvii. 11.

^d αὐτοὺς] εἰς αὐτοὺς E. ^e λυπησονται E.I. Veron. ^f τὸ C.
^g ἀκαίρου om. K. ^h τὸ C.I.K. ⁱ καὶ ἀκόλαστοι om. E. ^k προχειρόν C.
ταῦτα ante τὰ ἀμ. transp. E.I.K. ^l ἀλλ' om. C. Statim υἱεῖς E. ^m μό-
νον] + ὠφελείῃ ἢ γέεννα προσηποκείμένη, καὶ εὐλαβεστέρους αὐτοὺς πρὸς κακίαν
ποιούσα C.K. ⁿ τοῦ] καὶ τοῦ C. ^o ἀσεβοῦς om. C.K. ^p ἐργάζεται
E.K. Sav. cet. Statim πολλῆς ἄρα τοῦτο C.K. Sav. cet. ^q κολάσαι] καὶ
κολάσαι iidem. ^r ἡπεῖλει μ.] ἡπεῖλη μ. I. ἀπειλεῖ μ. Veron. ἀπειλὴ μ. ἦ
C.E.K. Sav. cet. ^s ἀπειλῇ] + μόνον E. ^t βελτίων E.I.

ἤξεις ἐπὶ τὴν πείραν. ^νΟἱ τοῦ κατακλυσμοῦ, εἰ τὴν ἀπειλὴν ἔδεισαν, οὐκ ἂν τὴν πείραν ὑπέμειναν. Καὶ ἡμεῖς, εἰς φόβον θῶμεν τὴν ἀπειλὴν, οὐχ ὑποστησόμεθα τὴν πείραν· μηδὲ γένοιτο· ἀλλὰ παράσχοι ὁ φιλόανθρωπος θεὸς πάντας ἡμᾶς ἐντεῦθεν ἤδη σωφρονισθέντας, τῶν ἀπορρήτων ἐκείνων ^πἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ᾄμα F τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

^ν οἱ om. I. οἱ πρὸ τοῦ κ. C.K. ^π ἐπιτυχεῖν ἀγ.] ἀγ. ἐπιτυχεῖν I.K.
ἀγ. ἀπολαῦσαι E. ὧν—ἀξιωθῆναι om. C.E.K.

•
A N N O T A T I O N E S.

z z z

ANNOTATIONES

AD

HOMILIAS IN EPIST. I. AD TIMOTHEUM.

ARGUMENTUM.

TIT. ΤΟΥ ΕΝ 'ΑΓΙΟΙΣ—ΠΡΩΤΗΝ.] Sic Mor. Ben. 'Υπόθεσις τῆς πρὸς Τ. ἐπιστολῆς πρώτης. L. 'ΥΠΟΜΝΗΜΑ—ΠΡΩΤΗΝ.] 'Υπόθεσις τῆς πρὸς Τ. ἐπιστολῆς πρώτης (πρώτης ἐπιστολῆς B.K.) B.K. Sav. 'Υπόθεσις εἰς τὴν πρὸς Τ. ἐπιστολὴν πρώτην C. Statim 'ΥΠΟΘΕΣΙΣ om. B.C.K.L. Sav.

Pag. 547 A. not. g. "Videtur legendum, εἰσθαι μὴ μόνον τὸ ἐναντίον κηρῦξαι, ἀλλὰ καὶ παθεῖν. Nam si Timotheus se circumcidi passus est, quis non putaverit eum quoque praedicasse nullum nefas esse in circumcisione, sed posse hominem Christianum salva fide circumcisionem suscipere?" Dun. Vetus: *eligeret non modo contrarium nihil praedicare, verum id etiam pati.* Omnino retinenda videtur negativa. Scilicet Timothei *σύνεσις* in eo conspicitur, quod duas res, specie quidem inter se contrarias, re vera non ita esse perspexerit: nempe, doctrinam Paulinam, hominem *χωρὶς περιτομῆς* salvari posse, praedicare, et sese huic ipsi ritui, aliorum salutis causa, submittere.

P. 547 B. lin. penult. καὶ τὰ νῦν δὲ γενόμενα θαύματα. "De miraculis ossium Timothei vide Hom. I. ad Pop. Antiochenum, Tom. II. p. 3 C." Montef. Locus est, *τίνας ἔνεκεν συνεχώρησεν ὁ θεὸς ἄνδρα τοσαύτην ἔχοντα παρησίαν, οὗ τὰ ὅσα καὶ τὰ λείψανα δαίμονας ἀπήλυνεν, ἀρρωστίᾳ τοσαύτην περιπεσεῖν.* Cf. nos ad Tom. X. p. 626 A.

P. 548 A. lin. 1. ἦν αὐτοῦ Montef. notans: "MSS. ἦν αὐτῷ." Αὐτῷ est in Veron. Sav. et libris omnibus: αὐτοῦ Morelli incuriae debetur.

Ibid. not. v. καὶ πολλὰ καταλέξας. Cf. Tom. XI. p. 25 E. εἰπὼν γάρ, "μὴ πλανᾶσθε" οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι," καὶ τὰ λοιπὰ πάντα καταλέξας. Tom. X. p. 353 C. καὶ πολλὰ δὲ ἕτερα, ἵνα μὴ πάντα καταλέγωμεν. (Sic unus nostrorum pro magis vulgari, καθ' ἑν λέγωμεν.)

P. 548 B. lin. 1. εἰ συμβαίῃ ποτὲ ἀπὸ κοσμικῶν ἀγεσθαι. "Forte προάγεσθαι. τὴν γὰρ προαγωγὴν *promotionem* vocant. Quod vocabulum de dignitatibus ecclesiasticis praecipue dicitur. Epig.

Οὐκ ἐθέλουσα τύχη σε προήγαγεν, ἀλλ' ἵνα δείξῃ,

Ὡς ὅτι καὶ μέχρι σοῦ πάντα ποιεῖν δύναται.

*Αγεσθαι per se malum verbum est. Significat enim *duci* vel *ad suppli-*

cium, vel *in carcerem* : nisi mavis *μετάγεσθαι*." *Dun.* Verbum simplex non sollicitandum videtur. Supple *eis τὸ μέσον*, ut infra p. 602 A. vel *eis τὴν ἀρχὴν ταύτην*, ut p. 734 C. Tom. X. p. 550 B. Paullo insolentius est, quod proxime legitur, *πέμπεσθαι* (*Vetus, praeficiendus ecclesiae*) cujus vice *παύεσθαι* mendose dedit Veron.

P. 548 B. lin. 4. Pro *ἐμπιστευθείη*, lapsum Morelli *ἐπιστεύθη* secure imitatus est Montef.

HOM. I.

P. 548 E. lin. 2. Pro *ἀφωρίσθαι* Morellus sine libris *ἀφωρίσθην* edidit, quem secutus est Montef.

P. 549 B. lin. 5. Particulum *καὶ* ante *ταῦτα* male intruserunt Mor. Ben.

P. 549 E. lin. 6. *Χριστοῦ γάρ ἐστι*. Sic libri ad unum omnes. *Χριστὸς γάρ ἐστι*, sive ex Interprete, sive de conjectura Dunaei, tacite ediderunt Mor. Ben.

P. 549 F. not. ^m. *καὶ τέκνον οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γνήσιον*. Verba *καὶ τέκνον*, quae vulgo absunt, ex Mosq. 102. et Lamb. 137. assumimus. Catena, *καὶ οὐχ ἀπλῶς τέκνον, ἀλλὰ καὶ γνήσιον*. Infra p. 678 F. *τέκνον αὐτὸν καλῶν, καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ, "τέκνον ἐμὸν."*

P. 550 A. lin. 4. "*ἄλογον ἦν*, quid valeat hic, nescio. Forte *ἀλλογενὴς ἦν*, vel *ἄλλου γένους*. Paulus enim erat *ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων* : Timotheus *μιφοβάρβαρος*, patre duntaxat Graeco natus." *Dun.* Frustra. Recte vertit Vetus : *numquid brutum animal erat* ?

Ibid. lin. 8. *οὐδὲν ἐνῆλλακτο κ. τ. εἰ*. "Disputat cum Arianis, qui hinc ducto argumento sic poterant agere. Paulus Timotheum filium dicit, et tamen non est ex ipso genitus. Ergo neque ex eo, quod Christus dicatur filius Patris, ex ipso esse genitum efficitur. Respondet Chrysost. Timotheum dici filium non secundum naturam, sed secundum fidem. Proinde sicut ipse ejusdem erat cum Paulo fidei, sic Christum eandem habere cum Patre naturam." *Fronto Ducaeus*.

P. 550 C. not. ^x. Verba, *τέκνον δὲ εἶπε*, aut admittenda, aut saltem subintelligenda sunt. Similiter p. 551 D. ante haec, *εἶδες πῶς διαβάλλει τὴν ζήτησιν* ; ex Sacro Codice repetas, *αἰτίαις ζητήσεως παρέχουσι*. Et sic centies.

P. 550 E. lin. 4. *ὃν ἴδαν*] Sic C.I.K. Veron. Sav. *ὃ ἴδαν* vitiose Mor. *ὃς ἴδαν* Ben. Lectio nostrorum B.L. incerta est.

Ibid. not. ^k. "Haud dubie pro vera lectione ponendum *ἰκέτου*, et sic Interpres." *Dun.* In Cod. Lamb. 137. qui itacismo abundat, *ἡκέτου* inventum est.

P. 551 A. lin. 2. *παραγγέλλης* (sic) mendose ediderunt Mor. Ben.

P. 551 B. not. ^b. Sav. marg. γρ. *ἐπιφανεία*. "Si non probamus, *τῇ*

τοῦ ἐλέγχου ὑπερῆφανία, quod mihi non admodum placet, potius legendum περιφανεία quam ἐπιφανεία. Dem. τοσαύτη γὰρ ἦν περιφάνεια τοῦ πράγματος: *tanta erat claritudo rei.*" Dun. Noster Tom. X. p. 126 C. διὰ τὴν περιφάνειαν τοῦ πλημμελήματος. Vetus, *aperta reprehensione.*

P. 551 C. lin. 4. καὶ παραχαράγματα sine articulo mendose legitur in Ed. Ben. In seqq. χρόνον pro λόγον et πείραν pro δόξαν inutiliter offert Cat.

P. 552 A. lin. 1. οἰκονομίαν θεοῦ. "In plerisque libris nunc habemus οἰκοδομίαν θεοῦ. Sed quamvis Noster hanc lectionem sequatur, videtur illam quoque probare infra sic scribens: ἀπερ γὰρ ἡ πίστις ἤνυσσε καὶ ἔκοδόμησε, ταῦτα αὕτη καταστρέφει." Dun. In posteriore loco unus nostrorum ἔκονόμησε habet, sed *aedificat* vertit Vetus.

P. 552 D. not. ^a. Interjectum φησί, *dicat aliquis*, quod plerumque *objicientis* est, hic et alias in his Homiliis in *objectione diluenda* locum habere videtur. Vid. pp. 556 E. lin. 6. 570 C. lin. 3. 586 E. lin. 1. Vetus: *Credebant enim diis, et certe sine argumento ac probatione dicentibus. Quid quaeso illi credebant? Deorum scilicet esse nepotes.* Alluditur, ut videtur, locus Act. Apost. xvii. 28.

Ibid. not. ^b. "Graeca ita corrigenda sunt, καὶ μάγον Πυθαγόρου λέγοντες, αὐτὸς ἔφα, καὶ ἐπὶ ναῶν κ. τ. εἰ. Simulacrum illud Harpocratis innuere videtur, quod Plutarchus in sacris Isis et Osiridis fuisse ait, λόγον σωφρονιστὴν καὶ σωπῆς σύμβολον." *Fronto Ducaeus.* "Locus erit mutilus, nisi legamus [partim ex marg. Sav. et nostris B.K.] ἐκείνου γὰρ τὸ, αὐτὸς ἔφα' ἐκείνου ἡ ἐπταετὶς σιγὴ, καὶ ἐπὶ τῶν ναῶν ἡ σιγὴ κ. τ. εἰ." Dun. Nihil mutamus. Ad ἐπισφίγγων, quod in libris pro ἐπισφίγγουσα legitur, intelligi potest numen silentii, Harpocrates.

P. 552 F. not. ^q. Locus vexatissimus. Editi, *μαθεῖν παρ' οὗ μαθεῖν χρή, πείθεσθαι κ. τ. εἰ.* Sic etiam B.K. *μαθεῖν παρ' ὃ (+ χρή L.) ζητεῖν, χρή πείθεσθαι C.L.* *μαθεῖν θελέτω παρ' ὃ ζητεῖν, καὶ χρή πείθεσθαι I.* Vetus: *A quo igitur illi discere possunt? Nempe enim qui addiscere cupit, obtemperare debet* etc. ad quem locum haec annotavit Ducaeus: "Nemo non videt haec ἀνακόλουθα esse: itaque ea quae Veronensis Editio habet, unde haec expressa sunt, *μαθεῖν παρ' οὗ μαθεῖν χρή*, sic corrigenda videntur ex MSto, *μαθεῖν γάρ, οὐ ζητεῖν χρή, πείθεσθαι, οὐκ ἀμφισβητεῖν.*" Hujus Codicis, quisquis fuerit, auctoritate textum nostrum constituimus; cui aliquatenus accedit Cod. Lamb. 137. legens: *ἐνταῦθα μαθεῖν, οὐ ζητεῖν χρή, πείθεσθαι κ. τ. εἰ.*

P. 553 B. not. ^c. Edebatur πάντα συνέχουσα: Vetus, *quae cuncta continet.* Conjecturam συγχέουσα, a nobis in Annot. ad Homilias in Matth. p. 16. olim propositam, non confirmant libri B.C.I.K.L. (nisi quod συνέχουσα a 2da manu habet C.) sed plane sic legitur in Lamb. 137. et Mosq. 102. Infra p. 553 E. invicem sibi opponuntur πρόνοια et σύγ-

χυσις. Tom. II. p. 771 D. οὕτω πάντα συγχεῖ ἡ εἰμαρμένη. Tom. VII. p. 728 D. (qui locus cum nostro omnino conferendus est) Ὅλως δὲ τί ποτέ ἐστι γένεσις; οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἡ ἀδικία καὶ σύγχυσις, καὶ τὸ εἰσὶ πάντα φέρεσθαι.

HOM. II.

P. 555 D. not. *. Cum Catena consentire nunc videmus Codices Lamb. 137. et Mosq. 102.

P. 556 B. not. n. Libris nostris B.K. accedit etiam Mosq. 102. nisi quod ἐκπεσοῦσα γὰρ τῆς ἀγάπης (Vetus, ubi enim a charitate deciderit) ἐμπεσεῖται εἰς φ. habet.

P. 556 D. not. w. εἰδώς] εἰδότες Mor. Ben. invitis libris.

Ibid. not. x. Post verba Sacri Codicis Vetus sic pergit: *Quod si quis ea minus legitime utatur, non idcirco bona non est, sicut quoque bona erit. Verum quod ait, huiusmodi est: laudat eum ex operibus; id quippe significat, si quis ea legitime utatur. Sunt enim qui hac minime utantur legitime; puta cum eam verbis exponunt etc.* In loco obscuro non praeter-eunda est scriptura Cod. Mosq. 102. quae partim cum nostra, partim cum Saviliana conspirat: Ἄν δὲ μὴ νομίμως χρῆται, οὐ καλός; φησί. Καὶ οὕτω καλός· ἀλλ' ὃ λέγει τοῦτό ἐστιν· ὅταν ἐκπληροῖ δι' ἔργων· τὸ γὰρ—τοῦτό ἐστιν. Εἰσὶ γὰρ οἱ μὴ χρώμενοι καὶ ἐνταῦθα· οἷον, ὅταν ἐξηγῶνται φ. αὐτὸν κ. τ. ε. Verba καὶ ἐνταῦθα, a Vet. praetermissa, quonam sensu posita sint non intelligimus.

P. 556 E. not. z. Pro φησὶν stat Codex Lamb. 137. Cf. Annot. ad p. 552 D. Mox pro δάκνων idem liber cum Mosq. 102. ἐνδάκνων habet, quod de hac re proprium est. Noster Tom. II. p. 554 A. τὸν χαλιὼν ἐνδακὼν καὶ ἀντιτείνας. Basil. M. Tom. II. p. 62 C. ὥσπερ πῶλος σκληρὸς καὶ δυσήνιος ἐνδακὼν τὸν χαλινόν. Praeiverant Eurip. Hippol. 1223. αἱ δ' ἐνδακοῦσαι στόμια πυριγενῇ γνάθοις. Plat. Phaedr. p. 254 B. ἐνδακὼν τὸν χαλινὸν μετ' ἀναιδείας ἔλκει.

P. 557 B. lin. 6. καὶ δ' ὑπὲρ τὸν νόμον Ben. adversantibus libris.

P. 557 E. lin. 8. κατὰ παράλειψιν. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 570 D.

P. 558 B. not. z. καὶ ταῦτα. Paraphrastice vertit Vetus: *et persecutiones ipsae quas in nomine illius patimur.*

P. 558 C. lin. 2. "Legendum, οὐ γὰρ ἅμα ἐγεννήθη, καὶ εἰργάζετο σημαία." Dun. Sed recurret constructio sine copula infra p. 713 C. ἅμα προσῆλθες, ἅμα ἡρώτησας, ὑπὸ τὴν δουλείαν σαυτὸν ἐποίησας. "Fort. καὶ ὑπό." Editor Ben. 2^{dae}.

P. 559 A. lin. 4. τὴν δόξαν ἐξέλαμψεν. Rarior hujus verbi usus. Sic tamen Euseb. Dem. Evang. VII. 2. 42. δι' οὗ, ὥσπερ διὰ λύχνου, τὰς τοῦ ἰδίου φωτὸς ἀκτῖνας πᾶσι τοῖς ἐν ἀγνοίᾳ θεοῦ καὶ σκότῳ βαθεῖ πιεζομένοις ἐξέλαμψεν.

P. 559 B. lin. ult. τὸν ἱματισμὸν τὸν δ. Sic libri omnes cum Edd. Veron. Sav. τὸ ἱμάτιον τὸ δ. Mor. Ben.

P. 559 D. lin. 4. οὕτως οὐδὲ αὐται. Pro αὐται, ταῦτα corrigit Fronto Ducaeus, τοῦτο Dunaeus. A virili ad muliebrem sexum subito transire videtur Concionator. Supple, τὰ ἱμάτια χρειὰς ἔνεκεν φοροῦσι.

P. 559 E. not. w. Edebatur, ἡ πλίνθω διαβρέχοι βάλσαμον, tacentibus nostris. "Fort. ἡ πλίνθον διαβρέχοι βαλσάμφ." Editor Ben. 2^{dae}. Quod nos edidimus, ἡ πλίνθω διαβρόχῃ βάλσαμον, est in Mosq. 102. et Lamb. 137. et sic in suo habuisse videtur Vetus, vertens: *aut molli* (rectius *madido*) *lateri balsamum*.

P. 560 B. not. g. Pro ἀνακεχρωσμένοι, ἀνακεχρισμένοι dederunt Mor. Ben. contra fidem librorum. Ad constructionem hujus vocis cf. Tom. VIII. p. 313 C. καὶ ἄκων ἀναχρώννται τῆς εὐωδίας. Tom. XI. p. 432 D. τὸν αέρα ἀναχρῶσαν τῆς ὀσμῆς. Tom. III. p. 610 C. ἐπιστολὴ . . . γνησίας ἀγάπης ἀνακεχρωσμένη.

Ibid. not. k. πάντες ἐξανίστανται καὶ παραχωροῦσι. Instar interpretis est Xenoph. Hiero VII. 7. πῶς γὰρ ἂν φαίημεν ἢ τοὺς βίᾳ ἐξανισταμένους θάκων . . . ἢ τοὺς ὀδῶν παραχωροῦντας τοῖς κρείττοσι κ. τ. εἰ.

P. 560 C. not. r. δηλοῦντες pro διδόντες habet Lamb. 137. Scriptura loci minime spernenda foret, διὰ τοῦτο καὶ τὸ παλαιὸν μύρον ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς, τῆς ἀρετῆς σύμβολον, δηλοῦντες ὅτι κ. τ. εἰ.

P. 560 D. not. w. μὴ κατεχομένης. Vetus vertit, *non cum quis libidine continetur*, quasi subintelligendum esset τῆς ψυχῆς, ut infra dicitur, ὑπὸ πάθους ἡ ψυχὴ κατεχομένη. Nisi forte vertendum, *non tum cum in manibus tenetur* (sc. ἡ πορτεία.) In recentiore scriptura ἐργαζομένης passive sumendum est, veremur ne contra linguam.

Ibid. lin. penult. τὸ ἄγος. Sic omnes ante Morell. qui ἄλγος vitiose edidit. Caecum ducem non modo secutus est Montef. verum etiam Latina corrumpit, *dolorem* pro *execrabile scelus* reponens. Mox p. 560 F. lin. 2. ἡδονὴ τι ἐστὶν mendose dedit idem Editor.

HOM. III.

P. 561 E. lin. 6. θέμης οὐκ ἔνι. "Leg. θέμης οὐκ ἔστι." Editor Ben. 2^{dae}. Non opus. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 497 B.

P. 562 C. not. e. μὴ λυμήνασθαι...τῷ αὐτεξουσίῳ. Morellus ex ingenio, ut videtur, plane non Graecum τὴν αὐτεξουσίαν rescipsit. Hunc imitatus est Montef. notans: "Unus Codex habet τῷ αὐτεξουσίῳ." Sed τῷ αὐτεξουσίῳ est in Veron. Sav. et libris omnibus. Catena τὸ αὐτεξουσίον, quod aequè bonum est.

P. 562 D. not. i. τὸ λεγόμενον τῇ συνηθείᾳ (ἐν τῇ σ. Lamb. 137. quod usitatius est) λάβουρον. "Glossema proculdubio." Hales. Vetus, *ut moris est*, *magnis* laboribus *indigent*, ab insolenti vocabulo λάβουρον deceptus.

“Λάβουρον videtur error esse pro λάβαρον.” *Montef.* “Quidam a labore deducunt, quod *laborum* vulgo diceretur. Et sane Hermias Sozomenus l. i. c. 4. λάβαρον per ὦ scribit [ἐκέλευσε χρυσῶ καὶ λίθοις τιμίους εἰς σταυροῦ σύμβολον μετασκευάσαι τὸ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενον λάβαρον.] Sed Prudentius mediam syllabam corripit.” *Facciolati* Totius Latinitatis Lex. s. v. *Labarum*.

P. 563 A. lin. 3. τῷ πιστευθῆναι. “Fortassis τοῦ, ut sit χάριν ἔχει τοῦ πιστευθῆναι.” *Sav.* Conjecturae probabili Codices non accedunt.

P. 563 B. lin. 5. ὁρᾷ τὴν καταφορὰν αὐτοῦ; Vim vocis minus ceperunt Interpretes: Vetus, *quanto se dejiciat studio*: *Montef.* *quam se demittat*. Secundum Nostri usum, καταφορὰ est *vehementia in increpando*. Tom. II. p. 776 E. καὶ πολλῇ κέχρηται κατὰ τῶν τρυφῶντων καταφορᾷ ὁ προφήτης. Tom. X. p. 77 E. “Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τούτον ὁ θεός.” Ὁρᾷ τὴν καταφορὰν τοῦ λόγου;

P. 565 C. lin. 4. φοβοῦμαι δὲ μὴ κατὰ πραγμάτων ἢ τὰ λ. ρ. “Germanam esse hanc lectionem arbitror, et est proverbiale dictum, cui *ei-mile, rem acu tangere*.” *Dun.* Cf. Tom. VII. p. 453 D. ἀργὸν δὲ, τὸ μὴ κατὰ πράγματος κείμενον, h. e. *quod rei propositae non convenit*.

P. 565 D. lin. 2. ἀλλ’ εἰκῇ, φησὶ, φιλοῦ, εἰκῇ μὴ μισοῦ. “Videtur proverbium illo tempore fuisse.” *Montef.* Vid. Annot. ad Tom. X. p. 411 D.

P. 565 E. lin. 1. οἱ δὲ τέρασι καὶ μωροῖς καὶ νάνοις. Cf. infra p. 649 E. “At non Caesar Augustus hoc animo fuit, de quo Suetonius: *Pumilos atque distortos, ceterosque generis ejusdem, ut ludibria naturae malique ominis, abhorrebat*.” *Dun.*

P. 566 B. not. t. [καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει]. Glossa ex margine irrepsisse videtur. Agnoscit tamen Vetus, vertens, *propter resurrectionis sacramentum*.

P. 566 D. lin. 1. καὶ δοκοῦμεν μὲν φθονεῖν ἐκεῖνῳ (τῷ εὐδοκμοῦντι), ὁ δὲ φθόνος διαβαίνει εἰς ἐκεῖνον (Christum). De hac negligentia monitum ad Tom. XI. p. 78 A. not. r.

HOM. IV.

P. 567 F. lin. 1. τῷ νόμῳ προσέχειν. “Legendum conjiciebam, τῷ ν. μὴ προσέχειν. Conjecturam confirmavit Interpres, *persuadet legi non intendere*.” *Sav.* In uno nostrorum C. τῷ ν. μὴ προσέχειν a manu secunda correctum est. Etiam Lamb. 137. μὴ τῷ ν. προσέχειν habet. Sed προσέχειν τῷ νόμῳ, sequente ὡς, non valet *legi intendere*, sed *certam opinionem de ea habere*: ut infra p. 585 E. ἵνα μὴ ὡς ἐχθροῖς αὐτοῖς προσέχη. Tom. VII. p. 726 B. ἐν οἷς (χρονοῖς) μάλιστα ὡς στασιασταῖς προσείχον αὐτοῖς. [In loco Nostri Tom. VI. p. 60 B. ἐπεὶ γὰρ τοῖς μὲν ὡς πικρότατα φθεγγομένοις οὐ προσείχον, τοῖς δὲ ὡς προσημεστάτοις καὶ γλυκύτητα πολλὴν ἔχουσιν, omnino delenda videtur negativa.] Plus difficultatis habet

quod sequitur χωρὶς ἐκείνου, cujus loco Ducaei conjecturam δι' ἐκείνου, invito Interprete, receperunt Savilius et qui ei successerunt. Sed etiam χωρὶς ἐκείνου defendi posse arbitramur, hoc sensu: *ita de lege sentire, quasi possibile non sit absque illa salvari, nisi per solam fidem.*

P. 568 A. not. ^m. Varietati lectionis hujus loci nunc addimus ex Mosq. 102. et Catena, πάντα τὸν ζ. βίον καταδαπανηθεὶς καὶ ἀναλώσας εἰκὴ καὶ μ. ἐν πονηραῖς πράξεσιν. Vetus vertit: *qui omnem priorem vitam frustra atque inaniter consumsisset, duxissetque per mala opera.* Secundum nostram lectionem dicitur homo ipse καταδαπανηθῆναι ἐν πονηραῖς πράξεσιν, fere ut in alio Nostri loco Tom. IV. p. 198 A. “Διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς, φησὶ, σάρκας” τουτέστι, διὰ τὸ σαρκικαῖς πράξεσιν αὐτοὺς καταδεδαπανῆσθαι, καὶ μὴ εἰς δέον κεχρῆσθαι τῇ τῆς ψυχῆς οὐσίᾳ, ἀλλ' ὥς σάρκα μόνον περικειμένους καὶ ψυχῆς ἐρήμους ὄντας, οὕτω τὸν ἑαυτῶν βίον καταναλίσκειν. Praeiverat Auctor Sap. v. 14. ἐν δὲ τῇ κακίᾳ ἡμῶν κατεδαπανήθημεν.

P. 568 D. not. ⁱ. Scripturam emendatam ἐναβρύνεται pro εὐφραίνεται confirmant etiam Reg. 744. et Mosq. 102. Pro ἀβρύνεται stat Lamb. 137. Cf. Tom. IX. p. 444 B. δέον εἰπεῖν ὅτι καὶ καυχῶμαι καὶ σεμνύνομαι καὶ ἐναβρύνομαι . . . λέγεις ὅτι οὐκ ἐπαισχύνῃ.

P. 570 C. lin. penult. ἡ δόξα τοῦ νιού κ. τ. ε. “Fort. οὐ τοῦ νιού.” Editor Ben. 2^{dae}. Vetus, *non gloria filii magis quam patris est.* Nos interrogationem fecimus.

P. 570 D. not. ^f. “In aedificio exstruendo inter δημιουργὸν et κτιστὴν quid intersit, non intelligo. Pro κτίσις lege κτήσις.” Hales. Vetus, *imperium.* Κτήσις cum significatione *possessionis* legitur Tom. XIII. p. 509 E. διὰ τοῦτο καὶ τὴν κτήσιν αὐτῶν ἀδελφον ἐποίησε καὶ οὐ μόνιμον.

P. 570 E. not. ^l. ἀμφότερα γάρ. Per ellipsin dictum, fere sicut Homericum, ἀμφοτέρων τ', ἀγαθὸς βασιλεὺς, κράτερός τ' αἰχμήτης. Ejusdem generis est locus Tom. XII. p. 247 A. qui nunc legitur: οὐ μὴν αὐτὰς ἀφήσιν, ἀλλ' ἐπιτρέχει σφόδρα συνετῶς, τηρῶν ἀμφότερα, καὶ τὸν κόρον φεύγων, καὶ τὴν πυκνότητα οὐ λυμαίνόμενος: posthac a nobis, favente Deo, sic edendus: οὐ μὴν αὐτὰς ἀφήσιν, ἀλλ' ἐπιτρέχει, σφόδρα συνετῶς ἀμφότερα, καὶ τὸν κόρον κ. τ. ε.

P. 571 B. not. ⁱ. ἀρωμεν τὸν θεόν. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 153 E.

P. 571 F. lin. 2. γῆν καταπάσσεις σαυτήν. Constructio insolentior. “Legendum videtur vel γῇ καταπάσσεις σαυτήν, vel γῆν καταπάσσεις σαυτῇ [vel potius σαυτῆς, ut Tom. VII. p. 395 D. ῥόδα κατέπασε τῶν παριών].” Dun.

P. 573 A. not. ^v. Savilii lectio, quae in nullo nostrorum exstat, fortasse debetur Frontoni Ducaeo, qui ex suo *emendato Codice* legendum censebat, εὐρήσωμεν (sic) πάντα τὰ ὑγῆ καὶ καλὰ.

P. 573 B. lin. ult. σκιαστροφία. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 100 B.

P. 573 C. not. ^a. “Sic Colb. ἄδδην Savil. et Commel. Legebatur

ἄρδην." *Editor* Ben. 2^{dae}. Proculdubio Viro docto in mente erat, ἄρδην vel ἄρδην rescibere, sed per incuriam ἄρδην reliquit. Inter ἄρδην et ἄρδην difficilis est electio. Nobis quidem alias ἀρδφαγία, alias ἀρδφαγία editum est.

P. 573 D. not. e. In Lamb. 137. legitur, ἐπεὶ ἂν ἐπιτερωμένη καὶ ἄσματος οὔσα. Quod edebatur ἢ οὔσα ex duplici scriptura ortum esse patet. Compositum ἀναπτεροῦσθαι in malam partem valde frequentat Noster, non ita πτεροῦσθαι.

HOM. V.

P. 574 E. lin. 5. οὐκ ἀνθρωπίνῃ γέγονας ψήφῳ. Conjiat aliquis Auctorem scripsisse οὐκ ἀνθρωπίνῃ γέγονας δὲ γέγονας ψήφῳ: sed sine libris nihil mutamus. Μοχ φορτικώτερος fortasse exquisitius quam φορτικώτερον.

P. 575 A. not. c. Edebatur, Ἐκεῖναί σε εἶλοντο εἰς δὲ εἶλοντό σε, στρατεύου τὴν καλὴν στρατείαν. Distinctionem correximus.

P. 575 C. not. r. ἵνα οὕτω τῶν ἄλλων προῖστώσαι. Ante Ben. 2^{dam} edebatur προῖστώσαι. Forma προῖστώσαι pro προῖστώῃ nescimus an usu defendi possit. In Catena est προειστήκη (sic).

P. 575 F. lin. 1. οἱ τῆς πίστεως ἀπεχόμενοι. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 249 B.

Ibid. οἱ ζητοῦντες λογισμοῖς οἰκείοις. "Interpres explet τὰ θεῖα μυστήρια [et sic post ζητοῦντες Sav. in marg.] ex se an e libris nescio." *Dun.* Interpolatio manifesta, quam nostri omnes ignorant. Cf. Tom. X. p. 24 C. ἄρα οἱ λογισμοῖς ζητοῦντες, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀπολλύμενοι. p. 619 B. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἐκείνου ἀπορώτερον, ἐὰν λογισμοῖς ἐξετάζης, καὶ μὴ τῇ πίστει παραχωρῇς.

P. 576 D. lin. 3. τί δήποτε δὲ τοὺς ἀπίστους (sc. αὐτοὶ ἐπαίδευσιν;) Vetus, cur igitur? propter infideles. Quasi legisset, τί δήποτε; διὰ τοὺς ἀπίστους.

P. 576 E. not. a. "παρεδίδοντο. Sic emendavi ex MS. et tradebantur (Satanæ sc.) qui arroganter sese efferebant: cum prius esset περιγίγοντο, quod quid hic esset, ego non video." *Hales.* Verba συνέχοντο καὶ περιγίγοντο nos quidem verterimus, sustinebantur et incolumes evadebant.

P. 577 E. lin. 5. πάσχα λέγεται; ὅτι τότε ἔπαθεν. "Nota falsum etymon ex ignorance linguæ Hebraeae." *Dun.*

P. 577 F. lin. 2. τοῦ λαμπροῦ πλήθους. Nescimus an de vestibibus cogitandum, ut τῷ μελανειμονεῖν contrarium est λαμπρειμονεῖν. Vetus autem, solito laetiozem. Quod si verum est, appellandus Noster locus Tom. IX. p. 685 A. Οὐχ ὁρᾷς καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ὅτι οἱ μὲν ἡδικημένοι λαμπροὶ, καὶ μετὰ πολλῆς ἐστῆκσι τῆς παρρησίας ἐλευθεροστομοῦντες, οἱ δὲ ἡδικηκότες κάτω κύπτοντες μετ' αἰσχύνῃς καὶ φόβου;

P. 578 B. lin. 7. εἰς τὸν ἴδιον ἔμετον Mor. Ben. repugnantibus libris.

HOM. VI.

P. 578 C. lin. ult. ποιῆσθαι δέησεις. Hoc est, secundum Nostrum, *facere*, non *feri* preces, quod Interpretes Sacri Codicis fere omnes fellit. Vid. infra pp. 578 E.F. 579 B.D. 583 D.

P. 580 A. lin. 1. ὑπὲρ τῶν εἰς ἡμᾶς καὶ τῶν λάθρα γινομένων. Vetus, *quae in nos sive clam sive manifeste proveniunt* : quasi in suo invenisset, καὶ τῶν λάθρα καὶ τῶν φανερώς (vel ἐμφανῶς) γινομένων. Etiam Montef. *pro iis qui ad nos vel palam vel clam accedunt*, perperam tamen de *personis* intelligens.

Ibid. lin. ult. οὕτω δείξον αὐτῷ. "Corruptum puto τὸ δείξον." Dun. Ad stylum familiarem pertinere videtur hic usus.

P. 580 B. lin. 2. Edebatur τῶν ἐπιεικῶν καὶ προσηγῶν. Τοῦ στόματος τοῦ ἡξιωμένου τοιαύτης μυσταγωγίας μηδὲν πικρὸν ἐκβαλλέτω, μηδὲν κ. τ. έ. Olim conjeceramus τὸ στόμα pro τοῦ στόματος ; postea vidimus non nisi distinctionem loci laborare, quam ex Veron. et Vet. sanavimus.

P. 580 E. not. ^a. κὰν ἐξέλθῃ. "Quis tandem ? τὰ παῖδια : nec enim alibi rectus alius. At sic stare non potest λαβὼν et μὴ λαβῶν. Syntaxis itaque est ἀνακόλουθος." Hales.

P. 581 C. not. ^b. Haec κατεύξασθαι, μᾶλλον δὲ οὐκ ἐτόλμησε, quae propter homoeoteleuton exciderant, nunc tandem ex unico Cod. Mosq. 102. restituta sunt. Agnoscit ea Vetus : *contra eos orare minime ausus est, immo tutum sibi fore arbitratus non est, nisi et pro eis oraret.*

P. 582 B. not. ^r. ἐκοίμισε τὴν σελήνην ; Vetus, *lunam solito cursu coercuit ?* Montef. *an lunae cursum sustulit ?* Metaphoram non perspexerunt VV. DD. Julius Pollux VII. 178. καὶ τὸ κατασβέσαι τὸν λύχνον, ὃ νῦν κοιμίσαι καὶ κατακοιμίσαι λέγουσι. Noster Tom. VII. p. 685 A. τοὺς λύχνους μετὰ ἀκριβείας κοιμίζοντες (alii κατακοιμίζοντες), μή που σπινθήρ ἐμπρήσῃ τὴν οἰκίαν.

P. 582 E. not. ^b. Usus verbi ἀποκναίειν *intransitivus*, quem vocant, valde suspectus est. "Legendum vel ἀποκνέϊ, vel potius ἀποκναίεται." Dun. Noster Tom. VIII. p. 182 D. μὴ καρτεροῦντες ἀκοῦσαί τι τῶν λεγομένων, ἀλλ' ἀποκναίνοντες : ubi Montef. "Quidam ἀποκνοῦντες." Tom. IV. p. 82 C. ὥσπερ γὰρ τὸ αἰὲ κατεπείνειν τοῖς πόνοις ἀποκναίειν ποιεῖ καὶ ἀναπίπτειν : ubi Savil. "Ἀποκναίειν in significatione neutrali nove dictum. Dunaeus mavult ἀποκνέϊν. Fortasse legendum ἀποκναίει καὶ ποιεῖ ἀναπίπτειν."

P. 583 A. lin. 6. σπώμεθα] ἀποσπώμεθα Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 583 B. not. ^q. Vocabulum non Graecum ἐπιζημίας unde arripuerit Savilius plane nescimus.

HOM. VII.

P. 584 C. lin. 6. *ὅτι ταύτην φησίν. Ταύτην*, quod hujus pronomini proprium est, de pace, quae ad hanc vitam pertinet, intelligendum est. Vetus: *Nam uti ne existimes illum hoc de temporali pace dixisse.* Sic Tom. V. p. 280 B. *εἶχον μὲν γὰρ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ* εἶπετο καὶ αὐτῇ. Cf. nos in Annot. ad Tom. VII. p. 376 B.

P. 587 A. lin. 1. *πάνυ γὰρ ἐνάρκων πρὸς τοῦτο οἱ ἀπόστολοι.* Vetus, *dissidebant*, minus apte. "Significat Chrysostomus Paulum fuisse gentium doctorem et praedicatorem: ceteros autem Apostolos ea in re, scilicet in gentium conversione, non multum operae posuisse." *Montef. Narkân*, sensu translato, *pigrescere, tardus ad agendum fieri*, Nostro in deliciis erat. Tom. IV. p. 396 A. καὶ ὁ δίκαιος οὐ δυσχεραίνει, οὐ ναρκᾷ πρὸς τὸ μῆκος, οὐκ ἀπαγορεύει. Tom. VII. p. 123 A. ἀλλ' ὁμως οὐδὲ πρὸς τοῦτο ἐνάρκησεν, ἀλλ' ὑπακούει καὶ πείθεται. p. 306 C. καὶ μὴν ἀκόλουθον ἦν ἀλγεῖν αὐτοὺς πρὸς τὸ φορτικὸν τῶν εἰρημένων, καὶ ναρκᾶν πρὸς τὸ ὕψος τῶν ἐπιτεταγμένων.

P. 587 C. lin. 4. *οὐ τοιοῦτος, οἷος οἱ δούλοι.* Sic libri omnes: ἴσ. οἷοι Sav. in marg. "Legendum οἷος ὁ δούλου vel δούλων." *Dun.* Hujus notulam exscribens Editor Ben. 2^{dae}, per incuriam διόλου et διῶλων dedit.

P. 588 A. lin. 2. *τῶν ἐν δοτράκῃ καὶ ὕελῃ διατηθέντων.* "Opera enim testacea et vitrea niagno labore et sudore conficiuntur." *Dun.* Nescimus quid in mente habuerit V. D. Ὕστρακον et ὕελος, vilis materies, in pauperum mensis apparebant. Sic Tom. XI. p. 327 D. *πάλιν ἐνταῦθα ἐν τῇ τῶν πενήτων τραπέζῃ μήτε ἀργυρος ἔστω . . . τὰ δὲ ἐκπώματα καὶ τὰ λοιπὰ σκεύη ἀπὸ ὕελου κατασκευαζέσθω μόνης.*

P. 588 B. lin. 1. *τῶν ἐκμαγείων τῶν μελαινομένων.* Interpretes summo consensu de *imaginibus vetustate nigratis* cogitaverunt. Frustra: siquidem ἐκμαγεῖον est *mapra qua quid abstergitur*, tum hic, tum infra p. 627 F. ὡς πένης χεῖρα ἐκτείνων καὶ τὰ παρὰ σοῦ λαμβάνων, ἐκμαγεῖον τῶν σῶν ἔστι κακῶν.

P. 588 D. not. 8. *τὴν οὐδαμινῇ.* "Legendum, si quid video, τὸ οὐδαμινόν. Prius enim quo spectabit?" *Hales.* Nihil mutamus. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 147 D.

HOM. VIII.

P. 590 D. not. 9. *τὴν ἀμπεχόνην πάντοθεν περιεσθᾶναι καλῶς.* Τὴν ἀμπεχόνην, quod a quibusdam libris abest, non omnino necessarium videtur. Cf. Tom. X. p. 232 E. οὐδὲ γὰρ καλύπτεσθαι εἶπεν ἀπλῶς, ἀλλὰ, κατακαλύπτεσθαι, ὥστε ἀκριβῶς πάντοθεν περιεσθᾶναι.

P. 591 A. lin. 3. *τῶν ἐν ταῖς σκηναῖς.* Insolenter dictum pro τῶν ἐν τῇ σκηνῇ, vel τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

P. 591 B. not. 1. *ἀν ἐπιτηδεύσῃ διὰ τοῦ σχήματος μοιχείας δόξαν λαβεῖν.* Eadem est hujus verbi constructio Tom. IV. p. 411 B. *ἀλλὰ τὴν νόσον αὔξειν καθ' ἐκάστην ἐπιτηδεύοντα.* Non tamen spernenda est lectio unius libri, *ἀν τῇ ἐπιτηδεύσει τοῦ σχήματος μοιχείας δόξαν λάβῃ.* Similiter dicitur *ἐπιτηδεύσεις βαδίσσεως* Tom. I. p. 422 C.

P. 591 E. lin. 5. *ἐν τῷ μέλανι.* Vetus: *quid autem cum calceus ipse, pullae vesti subjectus, majorem sui decorem cernentibus praefert?* Totus hic locus de artificioso mulierum vestitu valde eruditus est, sed propter morum ignorantiam difficultatibus obseptus.

Ibid. lin. 6. *ὥστε μῆτε τὸν ταρσὸν ἀνέχειν πολὺ.* "Hic aliquid deest supplendum." *Dun.* "Interpres verba haec non agnoscit." *Sav.*

P. 591 F. not. 9. *μετὰ τοῦ μετώπου.* "Legendum κατὰ τοῦ μετώπου." *Dun.* Vetus: *atque superne a fronte velum facie candidius suspendis.* Φάρος et κάλυμμα (vel καλύπτρα) vestis muliebris, ut χλανὶς virilis. Tom. X. p. 231 D. *εἰ γὰρ ἱμάτιον ἐναλλάττειν οὐ θέμις, οὐδὲ ταύτην μὲν χλανίδα περιεῖσθαι, ἐκείνον δὲ φάρος ἢ καλύπτραν.*

P. 592 A. not. 7. *περὶ τῆς δέσεως.* "Interpres legit δέρης." *Dun.* Nimirum vertit: *Quid item de collo, quod nunc quidem operitur, nunc autem de industria denudatur? quid item de strophio, quod mamillis constringendis apponitur?*

Ibid. lin. 5. *τὰς δὲ χεῖρας.* "Forte χειρίδας." *Dun.* Vetus: *manus aulem . . . ita accurate manicis induunt.*

P. 592 B. lin. 5. *ὥς πολλῶν ἐτέρων* (al. ἐταίρων) *καὶ πρὸς τοῦτο ἐπιτετηδευμένων.* Constructionem non expeditimus. Vetus: *ut etiam scorta plurima ad hoc omni studio intendant.*

Ibid. not. f. *εἰκὴ κειμένην.* Inest in verbo κεῖσθαι, ut videtur, *negligentiae* notio. Sic Tom. I. p. 420 E. *διὰ σχήματος εἰκὴ κειμένου.*

P. 592 E. lin. ult. *μὴ γὰρ ἐμοὶ δίδως λόγον; ἐκείνῳ κ. τ. εἰ.* De constructione dictum ad Tom. X. p. 495 A.

P. 593 B. lin. 6. *οὐ διὰ τὰς φρονίμους.* "Malimus, οὐ λέγω τὰς φρονίμους. Interpres haec prorsus omittit." *Ed. Ben.* 2^{dae}.

HOM. IX.

P. 594 D. lin. 5. *ὅταν γὰρ ἐπείγῃται πρὸς τὴν δι᾽ ἄλγεῖν ὁ λόγος.* Hic utrum ἡ δι᾽ ἄλγεῖς, ut in proxime praecedentibus, de frivola muliercularum colloctione, an, ut saepe alias, de ipsius Concionatoris sermone intelligendum sit, ambigitur. Posterior ratio Veteri et Montefalconio placuit; quorum ille, *nam cum sermo doctoris incassum effunditur*: hic autem, *cum enim ad loquendum parati sumus*; uterque aequo liberius. Verius fortasse Anglus: *cum enim sermo noster confabulationem superare contendat*; modo hic usus τοῦ ἐπείγεσθαι probari possit.

P. 595 B. lin. 1. ἡ ἀποστροφή σου. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 491 C.

P. 595 E. not. d. Utramque formam *κατηφείν* et *κατηφιᾶν* frequentat Noster : e. g. Tom. I. p. 352 C. Tom. IV. p. 741 A. Tom. VIII. pp. 505 E. 507 D. Tom. XI. pp. 272 D. 513 D. 755 E. 768 E. In loco Tom. XI. p. 409 C. libri inter *κατηφήσης* et *κατηφής* ἤε fluctuant.

P. 595 F. lin. penult. *μη γὰρ ἐκεῖνη ταῖς ἄλλαις ἐξέκλεισε* ; Ad *ἐξέκλεισε* intelligendum, ut videtur, *τὴν τῆς σωτηρίας ὁδόν*. Vetus, *numquid enim illa ceteris quoque praesudicat* ?

P. 596 C. not. d. Pro nostra lectione praeter Catenam stat Reg. 744. nisi quod *ἀναγάγη* pro *ἐναγάγη* habet. Utrumque probum ; sed ab *ἐναγάγη* ad *ἐν ἀγάπη* proclivior est lapsus. Noster Tom. IV. p. 705 A. 'Ο δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν τότε λήψη πολλὴν τὸν μισθόν, ἐὰν οἱ γεννηθέντες παῖδες " ἐπιμείνωσι τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ καὶ τῷ ἁγιασμῷ." " Ἄν τοῖσιν αὐτοὺς εἰς ταῦτα ἐνάγῃς κ. τ. ἐ. Tom. XI. p. 392 E. *ὅταν τούτοις ἐκ παιδὸς ἐνάγῃς αὐτόν* : ubi vid. Annot.

P. 597 A. lin. 7. τοῦτο γάρ. Scilicet τὸ *πορνεύειν*, quod in praecedenti clausula, *ἐν σωφροσύνῃ μάλιστα διατηρῶμεν αὐτοὺς*, innuitur. Vetus, *huic inimica libido* : Montef. *vilium enim oppositum*.

P. 597 B. lin. penult. *ἐπὶ* ante τῆς κεφαλῆς casu excidit in Mor. Ben.

P. 597 C. not. p. ὀρεωκόμον. Cf. Var. Lect. ad p. 629 D. et ad Tom. VII. p. 808 E. De scriptura hujus vocis vid. *Lobeck*. ad Phryn. p. 696.

P. 597 F. lin. 1. τὰς θυγατέρας μάλιστα διανείμασθε. Hoc est, *quasi vestram provinciam suscipite* ; scilicet ut foemina filias, vir filios curet. Infra p. 737 C. καθάπερ οἰκίαν μίαν τὴν οἰκουμένην διανεϊμάμενοι, οὕτως ἅπαντα διηκονοῦντο . . καὶ ὁ μὲν τοῦτο, ὁ δὲ ἐκεῖνο λαβὼν τὸ μέρος. Vim vocis non perspexit Montef. vertens, *filias vestras recte componite*.

P. 598 A. lin. 2. οὕτω πρὸς τὸν γάμον ἔκδοτε. οὐκ αὐτὰς μόνον κ. τ. ἐ. Vid. Var. Lect. Si quid mutandum, facilis est correctio, " Ἄν οὕτω πρὸς τὸν γάμον ἐκδῶτε, οὐκ αὐτὰς μόνον κ. τ. ἐ.

HOM. X.

P. 598 E. not. e. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 470 B.

P. 599 A. not. l. ἵνα ἐκ μῆς γυναικὸς ᾦ. Vetus, *qui unius fuerit uxoris vir* ; qua tandem mortua Episcopus constitutus fuerit. Ἐκ γυναικὸς idem quod ἀπὸ γυναικὸς p. 599 E. ut *ἐξ ὑπάτων* et ἀπὸ ὑπάτων dicitur qui consulatu functus fuerit.

P. 599 D. lin. 5. ταύτην καὶ ἀρχὴν pro ταύτην τὴν ἀρχὴν est lapsus Benedictinorum.

P. 599 E. lin. 6. τὸν ἀπὸ γυναικός. Recte Vetus, *illum qui post uxoris obitum constituetur Episcopus* ; vel, vertente Dunaeo, *uxore orbatum*. Inepta interpolatio, τὸν ἀπὸ γυναικὸς μένοντα ἐλεύθερον, neminem morabitur.

P. 600 D. lin. 8. μικρά οἰκία. "Proculdubio leg. μεγάλη οἰκία." *Dun.* Libri omnes cum Editis consentiunt.

P. 600 E. not. ^m. καὶ πάντων ὁ ἀνὴρ ἀνηρτῆται τὴν ἀρχήν. *Vetus, omni- utque cura ac regimen incumbit viro.* Constructio est eadem ac πῆραν ἐξηρτημένος, suspensi loculos, et sim. Tritior structura est *Tom. X. p. 372 B. ἵνα ἅπαντα εἰς αὐτὸν ἀνηρτημένα ᾖ.* *Tom. XI. p. 84 F. καθάπερ με- λῶν τῶν ψυχῶν εἰς αὐτὸν ἀνηρτημένων.*

P. 601 A. not. ^s. εἰς ἀπόνοιαν αἰρεται. Sic infra p. 742 A. εἰς ἀπόνοιαν αἰρεται καὶ κενοδοξίαν. *Adeas, si tanti est, Tom. I. pp. 375 B. 378 A. 380 E. 391 B.*

P. 601 B. not. ^m. τουτέστιν, ἐν ἐγκρατεία. *Vid. Annot. ad Tom. X. p. 161 A. ubi hunc locum praetermisimus.*

P. 601 C. lin. 6. οὐδὲ τοῦτο. Sic nostri omnes cum *Sav. Mor. οὐ τοῦτο Veron. Ben. Μοx ἂν κακῶς λέγοιεν αὐτὸν, soloece dictum pro λέγωσιν, ut infra p. 616 E. ἂν τοῖς ἄλλοις μεταδοίμεν (si sanus est locus).*

P. 601 E. lin. 5. κἀκείνοι. "Interpres κἀκείνος, idque melius, diabolus sc." *Sav. Μοx lin. 6. ταχέως αὐτὸν ἀναιροῦσιν ἐκείνοι.* "Haec quo spectant, ego non video." *Idem.* Utroque loco ἐκείνοι sunt οἱ ἐχθροὶ sive οἱ Ἕλληνες.

Ibid. καὶ ἄλλῃν δὲ παγίδα, mendose edidit *Montef.*

P. 602 A. lin. 6. εἰς τὸ μέσον ἀγεσθαι, idem quod simplex ἀγεσθαι supra p. 548 B. *Vetus, non is in medium adducendus est, neque Epi- scopus eligendus.*

P. 602 C. lin. penult. εἰ ἡμεῖς ἤμεν Χριστιανοί. Sic libri omnes cum *Veron. et Sav. ὤμεν tacite dederunt Mor. Ben.*

P. 603 C. not. ^f. Lectioni ἀπηλγημένοι favere videtur *Vetus, ceterum quid agunt hi qui sensum omnino doloris amiserunt?* Sed tum scribendum erat ἀπηλγηκότες, non ἀπηλγημένοι.

P. 603 E. lin. 2. τί δὲ ἄνθρωποι τὸν ἄνθρωπον. *Vetus, ἄνθρωπος, ut sine libris correxerunt Mor. Ben.*

Ibid. not. ^c. ἡ pro ἥ ex ingenio rescripsimus. Tum bene habet τίνοντα vel τινύντα (hoc quidem, quod est in *Mosq. 102. praetulimus*) pro vulgato τίνυνται, quod non Graecum esse acute perspexit *Dunaeus: "Prorsus edendum τινύωσι, non solum propter ὅταν, sed etiam quia τίνυνσθαι est ulcisci, τίνειν, τινύνειν pendere."*

HO'M. XI.

P. 604 D. not. ^f. Junge αὐτῶν cum χειροτονία. Deinde ἀναβεβήκασι, superiores sunt, absolute dictum, ut *Tom. X. p. 272 A. Καὶ οὐ ποιεῖ τὸν πόδα τῷ ὀφθαλμῷ διαλεγόμενον, ἀλλὰ τῇ ὀλίγον ἀναβεβηκυῖα χειρί. . . Ἐπειδὴ γὰρ οὐ τοῖς σφόδρα ὑπερέχουσιν, ἀλλὰ τοῖς ὀλίγον ἀναβεβηκόσι φθονεῖν εἰώ-*

θαμεν κ. τ. ε. Nisi mavis legere τὴν γὰρ χειροτονίαν μόνον αὐτῶν ἀναβεβήκασι, quod vulgare est hujus verbi regimen; e. g. Tom. VIII. p. 73 D. οἱ μὲν γὰρ ἀναβεβηκότες τοῦ λαοῦ τὴν ἀσθένειαν. Tom. VII. p. 3 B. τοῖς δὲ ὑψηλοτέροις . . . καὶ τὴν τῶν σωμάτων ἔννοιαν ἀναβεβηκόσιν. Sic enim hodie legendum esse videmus, non ὑπερανάβεβηκόσιν.

P. 606 A. not. ^α. φρίζαι ἔχεις h. e. μέλλεις. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 619 D.

P. 607 A. lin. 2. οὐδεὶς αὐτὰ ἀρπάξει. Conjiiciat aliquis Auctorem scripsisse, οὐ οὐδεὶς αὐτὰ ἀρπάξει.

P. 608 B. not. 9. Libri omnes μισθωτὸς, mercede conductus; Vetus, mercenarius: et sic tandem edidit Montef. Sed μισθωτής, conductor, hic unice quadrat.

Ibid. lin. 5. ἐπεσκεύασε, sarcinivit, refecit. Infra p. 761 B. οὐκ ἐπεσκεύασεν ἡμᾶς, ἀλλ' ἄνωθεν κατεσκεύασε. Statim ad sententiam, ῥήματι (ῥήματα Mor. Ben. invitis libris) μόνον ἐστὶν ἡ δεσποτεία, conferendus est Noster in Eclogis, Tom. XII. p. 505 D. Διὸ καὶ πολλάκις ἐγέλασα διαθήκας ἀναγινώσκων λεγούσας· ὁ δεῖνα μὲν ἐχέτω τὴν δεσποτείαν τῶν ἄγων ἢ τῆς οἰκίας, τὴν δὲ χρῆσιν ἄλλος· πάντες γὰρ τὴν χρῆσιν ἔχομεν, δεσποτείαν δὲ οὐδεὶς.

P. 608 C. lin. 4. ἐλεημοσύνην λαμβάνοντα. "Potius διδόντα." Sav. Vulgato nihil verius.

P. 608 D. lin. penult. φιλήσῃ pro φιλήσει mendose dederunt Mor. Ben.

P. 609 A. lin. 2. ἡ ἰσχὺς μου. "In Psalmo legitur τὸ ὅστούν μου. Vide annon legendum, ἡ ἰσχύς μου." Hales. Ἡ ἰσχὺς huc migravit a Psalm. xxi. 16. ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχὺς μου. Hesychio quidem ἰσχύς est ὁσφύς; sed exempla desunt.

HOM. XII.

P. 609 F. not. c. ἐπ' ἀσφαλοῦς τῆς ἀγκύρας ὀρμίζονται. "Neque hoc verbum hic probō, neque τὸ ἐρείδονται; sed potius legendum ὀρμούσιν, ut Demosth. de Aeschine, οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀρμῇ τῇ πατρίδι, sc. ἀγκύρας." Dun. Ὅρμειν quietem exprimere, ὀρμίζειν et ὀρμίζεσθαι motum et actionem, declaravit F. Goellerus ad Thucyd. VI. 49. Ὅρμειν ἐν λιμένι vel ἐπ' ἀγκύρας dixit Chrys. Tom. IV. pp. 187 A. 743 C. Adde Tom. X. p. 488 B. ὡς ἐπὶ πραγμάτων γὰρ ὀρμῇ σαθρῶν καὶ εὐμεταπτώτων: ubi ἐδράζεται unius Codicis glossema est, ut hic ἐρείδονται. Etiam ὀρμίζειν a Nostri usu non abhorret, e. g. Tom. III. p. 695 D. καὶ πάντα ποιουμένοις, ὥστε εἰς εὐδαιμόνιον αὐτὰς (τὰς ἐκκλησίας) ὀρμίσαι λιμένα. p. 627 D. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι εἰς ἀκύμαντον ὀρμῇ (sc. τὴν ναῦν) λιμένα, τὴν ὑμετέραν ἀγάπην. Itaque in nostro loco mediam formam ὀρμίζεσθαι nihil habere quod displiceat, contra Dunaum recte statuit Editor Ben. 2^{dae}.

P. 610 B. lin. penult. Post ἀποστήσονται add. *τινες* Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 610 D. not. *. *δταν παγγ*. Ne *δτι δταν* vel *δταν γάρ* requiras, vid. supra p. 610 B. ubi itidem post *μη θαυμάσης* subjungitur *ἔσται καιρός* sine particula.

P. 611 A. not. ε. *ἀγένητος* (non *ἀγέννητος*) ὕλη a nobis editum Tom. X. p. 56 D. ubi vid. Annot.

P. 611 C. lin. 4. οὐδὲ ἄλλο οὐδέν. Notandus est lapsus Mor. Ben. οὐδέν ἄλλο οὐδέν.

P. 611 D. not. δ. Eadem est varietas in scriptura compositorum *ἀναμαρκᾶσθαι* et *διαμαρκᾶσθαι*, Tom. IV. pp. 29 C. 114 A. 269 C. etiam in MSS. Versionis LXXviralis, Lev. xi. Deut. xiv. ubi nos ex proposito edidimus *μηρυκισμὸν οὐκ ἀναμαρκᾶται*.

P. 611 F. lin. 3. *ἡ τὰς παραποιήσεις, ἥ διὰ τὸ ἄκαιρον*. Cf. infra p. 746 D. *Διπλῇ μῦθος τὰ Ἰουδαϊκὰ, καὶ δταν παραποιήσεις ἡ, καὶ δταν παρὰ καιρὸν ἡ τὸ πρᾶγμα*.

P. 612 B. not. ρ. *τύπος ἦν*. Sic praeter Edd. legit Mosq. 102. Vetus, quippe *vetera illa ac priora omnia figurae erant*.

P. 612 C. lin. 9. *ἀκάθαρτος γὰρ ἐκεῖνος*. Non Apis, sed *is de quo dicturus sum, ὁ ἀχάριστος κ. τ. ε*. Articuli abesse non possunt.

P. 612 D. not. λ. *καθῆς* pro *καταθῆς* est conjectura Dunaei, tum hic, tum p. 637 F. ubi etiam sine libris *εἰς κρίσιν καθῆς* probavimus.

P. 612 E. not. P. *οἰόμεθα*, ut vulgo editum est, confirmat Mosq. 102.

P. 613 F. lin. ult. Hic *ταύτης* est *corporalis* exercitatio; sed in proxime sequentibus *ταύτης* est *spiritualis*, *ἐκείνη corporalis*, confusione Nostro plane familiari.

P. 615 A. lin. ult. *οὗτος δὲ καὶ θεόπλουτος ἦν*. Obscurius dictum. Montef. *etiam secundum Deum dives erat*. Veteri *οὗτος* est *ὁ πλούτος*: quae profecto divitiae et innocuae et divinitus permixtae erant; verbose, ut solet, sed fortasse recte.

P. 616 E. not. α. *ἂν τοῖς ἄλλοις μεταδοίμεν*. Soloecum. Pro *ἂν*, quod abest a libris C.I.L. Veron. fortasse legendum *εἰ*, quod post *εἰ τοῖνυν* librariis superfluum videbatur. Mox constructio *πῶς ἂν γένηται*, quamvis abnormis, apud Nostrum quidem non sollicitanda est. Infra p. 703 B. *τί γάρ ἂν τις κατὰ τοῦ φίλου ἀλαζονεύηται*;

HOM. XIII.

P. 617 E. lin. 3. *ἡ διδασκαλία* Ben. Mox p. 618 A. lin. 3. *ὁ νόμος* Mor. Ben. Articuli absunt a libris.

P. 618 A. lin. 7. Pro *παρακλήσει, παραινέσει* ediderunt Mor. Ben. nescimus quo auctore.

P. 618 E. lin. 2. *καὶ θεωροῦντα τὰ ἐν αὐταῖς*. Montef. *atque illa scri-*

tari. Specialiter θεωρία Nostro est *sensus mysticus sive allegoricus*, et θεωρεῖν, *sensum mysticum investigare*; Vetus hic, *reconditosque in illis eruere sensus*. Chrys. Tom. V. p. 98 C. τὰ μὲν γὰρ ἔστι καὶ θεωρήσαι· τὰ δὲ οὕτω δεῖ νοεῖν, ὡς εἴρηται μόνον. Tom. XII. p. 150 D. οὐδαμοῦ ἐνταῦθα θεωρία· λοιπὸν δὲ θεωρεῖ, καὶ φησι· τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου κ. τ. ε. (Heb. ix. 8.)

P. 618 E. lin. 6. καὶ ὅτι εἰδεῖτο αὐτοῦ, φησὶν, ἔτι. "Quid? Paulus egebat Timotheo? Pro certo legendum, καὶ ὅτι εἶδει τινὸς αὐτῷ ἔτι; quia multa adhuc ei propter adolescentiam deerant." Dun. "Recte se habet vulgata. Subjectum verbi Timotheus est, qui Paulo adhuc egebat." Ed. Ben. 2dae.

P. 619 D. not. 1. Unice verum δυσσιώνιστον, *inauspiciatum*. Noster Tom. IX. p. 108 E. πόσοις τὸ πρᾶγμα καὶ δυσσιώνιστον εἶναι δοκεῖ, ἡ πενία λέγω, καὶ τὸ προσαιεῖν;

P. 620 E. lin. 2. περὶ ἧν] περὶ ἧς Cat. et sic tacite edidit Montef. repugnantibus libris.

P. 621 A. not. 8. τοὺς ὀφθαλμοὺς μύσας, καὶ τὰ ὄμματα συνειλημμένους. Posterius dictum de mortuo non est Chrysostomicum. Cum e libris unus τὸ ὄμμα, alius τὸ σῶμα legit, fortasse rescribendum τὸ στόμα συνειλημμένους, ut Tom. XI. p. 491 C. μέμκεν αὐτῶν τὰ ὄμματα, τὸ στόμα συνειληπται.

P. 621 C. lin. 2. καὶ τοῦ μελλόντος σφοδρῶ τῇ ἐπιθυμίᾳ κατέχεσθαι. Ex σφόδρα, σφοδρᾶ de nostro fecimus. Vetus, *et futurae potationis immodica cupiditate teneatur*. Quod sequitur, καὶ κείμενον ὄραν, a nobis ad exemplar Veronense restitutum, explicatu difficillimum est. Innuere potest, aut *ebriosum in lectulo jacentem futurum vinum aspicere*, aut eum *futurum vinum in medio positum videre*. Pro hac ratione stat locus Tom. XI. p. 127 E. καθάπερ γὰρ λύχνου κειμένου πάντες φωτίζονται.

P. 621 F. lin. 1. λιπαίνεται male abest a Mor. Ben. Mox piget nos elegantem Interpolatoris paronomasiam, καὶ ὅσῳ ἂν ἐκεῖνο θάληται, τοσούτῳ μᾶλλον αὐτῇ θάπτεται, ad marginem relegare.

P. 623 B. lin. ult. μηδὲ εἰς ἄχρηστον ἦγε. Memoratu digna est lectio Codicis Mosq. 102. ἔλγηε.

P. 623 C. not. 2. ἡ γαστήρ τὸ πᾶν εἰργάζετο. "Censeo legendum κατεργάζετο. Κατεργάζεσθαι τὴν τροφήν est *cibum conficere, consumere*." Dun. Idem sensus etiam simplici verbo vindicari posse videtur; saltem ἐργασία et κατεργασία nullo discrimine adhibentur. Noster Tom. X. p. 377 B. τοῦ γὰρ πνεύματος ἐγκοπτομένου τῷ πλήθει τῶν καταβαλλομένων, καὶ περὶ τὴν τούτων ἐργασίαν ἀσχυλούμενου, ὅπερ εἰς αὔξησιν εἶδει προχωρεῖν, τοῦτο δαπανᾶται εἰς τὴν τῶν περιττῶν ἐργασίαν.

P. 623 E. lin. 3. Lapsus Morelli operarum, ἀμάχας pro ἀμάρας, mīrum non correxisse Benedictinos.

Ibid. lin. penult. διὰ τοῦτο ὁ θεὸς πόρρω ἀπέκτισεν ἐκεῖνα τὰ μέλη κ. τ. ε. Idem argumentum tractat Socrates apud Xenoph. Mem. I. 4. 6. καὶ στόμα μὲν, δι' οὗ ὦν ἐπιθυμεί τὰ ζῶα εἰσπύμπεται, πλησίον ὀφθαλμῶν καὶ ῥινῶν καταθεῖναι· ἐπεὶ δὲ τὰ ἀποχωροῦντα δυσχερῇ, ἀποστρέψαι τοὺς τοῦτων ὀχετοὺς, καὶ ἀπενεγκεῖν ἢ δυνατὸν προσωτάτω ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων· ταῦτα οὕτω προνοητικῶς πεπραγμένα, ἀπορεῖς πότερα τύχης ἢ γνώμης ἔργα ἐστίν;

P. 623 F. lin. 2. τοὺς ὀχετοὺς τῶν ἀμαρῶν. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 582 A.

P. 626 C. lin. 3. ὄλον ἐπίταγμα λέγει; admirantis. "Leg. ποῖον." Ed. Ben. 2^{dae}. Non opus. Vid. infra p. 630 E.

P. 626 D. not. x. In scriptura ἐνπρόσεδρον consentiunt Codd. et Edd. infra pp. 634 A. 704 E. Cf. Var. Lect. ad Tom. X. p. 167 D.

P. 626 E. lin. ult. καθαρθῶσι] καθαρισθῶσι Ben. ex ingenio, ut videtur.

P. 626 F. lin. ult. ἴνα . . ἐπιδείκνυσαι. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 97 C. Locum luxatum sic restituendum censet Dunaeus: ἴνα σχολάζῃς τῷ φόβῳ τοῦ θεοῦ, ἴνα τὴν θεραπείαν πᾶσαν περὶ ξένους καὶ περὶ ἁγίους ἐπιδεικνύῃ, μὴ σχολάζεις δέ, μηδ' ἐπιδείκνυσαι, οὐδέν σοι τοῦ πράγματος ὄφελος.

P. 627 F. lin. 3. ἐκμαγίον τῶν σῶν ἐστι κακῶν. Haec non vertit Vet. Montef. mala tua aufert. Vid. Annot. ad p. 588 B.

P. 628 C. lin. ult. ἀπόστολοι sine articulo mendose edidit Montef.

P. 628 F. lin. 2. εἰς δὲ τὴν οἰκίαν τοῦ πένθους. "Opinor legendum, εἰς δὲ τὴν οἰκίαν τοῦ π. εἰν εἰσέλθης." Dun. Non opus. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 636 E. Tom. XI. p. 402 C.

P. 629 E. lin. 2. διατεινόμενοι. Vet. occupantur, inepte. Rectius hic quidem Montef. expandentes membra. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 581 C. Statim πρὸς χρεῖαν, ad requisita naturae, vertit Vet.

P. 630 F. lin. 3. εἰσὶ δὲ οἱ] εἰσὶ δὲ sine artic. Montef. εἰσὶ δὲ οἱ Ed. Ben. 2da.

P. 631 A. not. p. Omnino laudanda est Interpolatoris, quisquis fuerit, exquisita linguae Graecae calliditas. Locutiones, τράπεζα ἐσχεδιασμένη, οὐδὲν περιττὸν οὐδὲ κεκαρυκευμένον, ὑπ' ἀκροάσει θειῶν λογίων, omnes ad optimam Graecitatem pertinent.

P. 631 E. lin. 4. ἀλλ' οὐκ ἴσασι θάνατον τὸν θάνατον. Recte Vet. ceterum mortem illi nec ducunt nec existimant mortem. "Videtur legendum, ἀλλ' ἴσασι θάνατον, τὸν θάνατον τοῦ σώματος." Dun. "Fortasse alterum verius." Sav. Vid. nos ad Tom. IX. p. 664 E.

P. 632 A. lin. 1. ἀναπαύσασθαι ἀναπαύεσθαι Mor. Ben. invitis libris.

P. 632 B. not. 3. παρέλθῃ, e vita excedat. Sic τῶν ἐν πίστει παρελθόντων, Tom. XI. p. 218 A. ubi exempla hujus usus desideravimus.

P. 632 D. not. c. Forinae κοράλλιον, κοράλιον, κορύλλιον omnes in usu fuisse videntur. Sic apud Latinos, corallium, coralium, curalium.

P. 632 F. lin. 2. πολλὰ τὰ σκάνδαλα τοῦ δολίου Vet. hostis callidi.

Nemo, quod sciamus, animadvertit, respicere Auctorem locum Siracidis ix. 29. *μὴ πάντα ἄνθρωπον εἰσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· πολλὰ γὰρ τὰ ἐνεδρα τοῦ δολίου* (ubi in Complutensi est τοῦ διαβόλου).

P. 633 B. lin. 6. λέγεται δὴ τοῦτο καὶ προφητεία. Vetus, *propheticō spiritu*. Edebatur *προφητεία*. Quod vocabulum τέκνον non in initio sententiae, ut fieri solet, sed in fine positum sit, hinc colligit Concionator, Patriarcham divino instinctu haec locutum esse, ὅτι τὸν υἱὸν ὄψεται ἐαυτῷ εἰς ὀλοκάρπωση. Sic in Homilia de beato Abraham, quae sub Nostri nomine circumferitur, Tom. II. p. 745 D. "Ποῦ ἐστι τὸ πρόβατον;" *νονεχῶς ὁ παῖς*. Τί οὖν ὁ πατήρ φησιν; "Ὁ θεὸς ὄψεται ἐαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωση, τέκνον." Καὶ οὐκ εἶπεν, ὦ τέκνον· οὐ δοῦλον, ἀλλὰ τέκνον· οὐκ οἰκέτην, ἀλλὰ υἱόν. Atque ita locum Geneseos a docto Judaeo ante hos plures annos explicatum audivimus.

HOM. XV.

P. 633 F. lin. 1. ὑπὸ τῶν χηρῶν mendose edidit Montef.

P. 634 B. lin. penult. Morelli lapsus ἀκισθῶσιν pro ἀκισθῶσιν non correxit Montef. Longe hic a scopo aberravit Vetus, vertens, *fornicatae fuerint*.

P. 634 C. lin. ult. ὅταν ὀνομασθῶσιν αὐτῷ. Vetus, *cum illi se devoverint*. "*Postquam eorum nomina Christo data fuerint*. Hoc enim vult, aut locus est male sanus." Hales. Non absimilis est locus Tobit. iii. 8. ἦδη ἐπὶ τὰ ἔσχατα (ἄνδρας), καὶ ἐνὸς αὐτῶν οὐκ ὀνομάσθη.

P. 634 D. lin. 1. Locum sic legunt et distinguunt Sav. cet. Πίστιν τὴν συνθήκην λέγει, τὴν ἀλήθειαν· ὥσει ἔλεγεν, ἐψεύσαντο αὐτήν, ἠθέτησαν κ. τ. εἰ. Nobiscum facit Vetus: *contra veritatem mentitae sunt, inquit, ipsum irritaverunt, et foedera violaverunt*. Constructionem τὴν ἀλήθειαν ἐψεύσαντο quodammodo defendit locus Tom. XI. p. 103 C. *μὴ ψευδέσθω, φησιν, ὁ ὀφθαλμὸς τὸν πόδα*.

P. 635 C. lin. 4. "Puto legendum καὶ ἐκεῖνοι ἀφορμὴν ἐλάμβανον." Dun. Femininum est in Cat. Vet. et libris omnibus.

P. 635 D. lin. 2. αὕτη ἔχει. "Quae tandem? An πιστή, quae in contextu? At hoc obscurum valde." Dun.

P. 635 F. lin. 2. περὶ τῆς τῶν ἀναγκαίων τροφῆς. Insolentius dictum pro περὶ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς. Hujus loci non meminimus in Annot. ad Tom. X. p. 94 C.

P. 636 A. lin. 3. οὐκ ἔστιν ἄλλος. Vitiose Montef. οὐκ ἔστιν οὐκ ἄλλος.

P. 636 B. lin. 1. τὸ ζεύγος ἀνέχων ἔλκει. "Legendum τὸν ζυγὸν ἀνέχων ἔλκει. Proverbium, τὸν αὐτὸν ζυγὸν ἔλκεις ἐμοί. Τὸ ζεύγος est *par boum* aut *equorum*." Dun. Recte. Nisi forte τὸ ζεύγος de ipso aratro quod a pari boum trahatur, salva lingua dici possit.

P. 636 C. lin. 2. τὰ ἀπὸ τῶν χρυσίων. Interpres Anglus *θυσίων*, sed

dubitanter, corrigit. Nescimus an τὰ διδραχμα in mente habuerit Noster, etsi haec ex argento, non auro, cusa fuisse omnibus notum.

P. 636 E. lin. 4. ἀλλὰ ἀπλῶς συνεδρεῖν ἐν ἀδείᾳ καὶ ἀμεριμνία. Vocabulum de consessione *presbyterorum* proprium. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 401 C. Vetus non intellexit, vertens: *sed passim securus et quietus in quotidianis fabulis et consessibus sit.*

P. 637 B. lin. 3. ὅπως ἂν λέγῃται. "Puto mendum subesse." *Dun.* "Haec ὅπως ἂν λέγῃται mendosa esse videntur. Fort. delenda sunt." *Ed. Ben.* 2^{dae}. Sensus non est obscurus, *quomocunque enuntientur, τὰ νοήματα sc.*

P. 637 F. not. *. μηδὲ ὅλως εἰς κρίσιν καθῆς. Libri tam scripti quam editi, κατὰθῃς, vel potius καταθῆς. "Rursus legendum εἰς κρίσιν καθῆς. Εἰς κρίσιν καθιέναι est *demittere*, vel potius *committere in iudicium*, quod fit quum iudices eunt in consilium." *Dun.* Vid. supra ad p. 613 D.

P. 639 A. lin. 2. ἐν αὐτοῖς στοιχείοις, omisso per incuriam articulo, Ben.

P. 639 D. lin. 4. οὐδεὶς γὰρ οὕτως. Notandus est error Benedictinorum, οὐδεὶς καὶ οὕτως. Mox p. 640 A. lin. 2. iidem oscitanter dederunt ὑφίσταται pro ὑφίστασαι; et p. 640 B. lin. 2. ἀνὴρ pro ἀήρ.

HOM. XVI.

P. 642 A. not. b. Eadem notabitur varietas infra p. 659 B. τῷ Παύλῳ τῷ μηδὲν ποιοῦντι κατὰ πρόσκλισιν: ubi Fronto Ducaeus: "Gr. τῷ μηδὲν ποιοῦντι κατὰ πρόσκλησιν: ubi fortean legendum, κατὰ πρόσκλισιν, ut de D. Paulo verba faciens Chrysostomus Pauli verbis utatur. Sic enim loquitur I. ad Timoth. v. 21. μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν: quod vulgata Editio vertit, *nihil faciens in alteram partem declinando*. Suidas, πρόσκλισις, ἑτερομέρεια· μὴ διαπράξασθαι τι κατ' ἑχθραν ἢ κατὰ πρόσκλισιν: ut cum iudices non jure causae, sed animi propensione, et inclinatione voluntatis, aut delectu habito personarum, alteri ex litigatoribus favent." Noster Tom. XI. p. 105 A. ἕτερος νοῦς, ἕτερον δικαστήριον, οὐκ ἐξ ἴσης ἀκούον, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς προσκλίσεως καὶ ἐπιρρεπείας. Clem. Rom. 5. 47. ἀλλ' ἡ πρόσκλισις ἐκείνη ἦττον ἀμαρτίαν ὑμῖν προσήνεγκεν· προσεκλήθητε γὰρ ἀποστόλοις κ. τ. εἰ.

P. 643 A. lin. penult. μηκέτι ὑδροπότει κ. τ. εἰ. "Hunc locum habes in Hom. I. ad Pop. Antioch. pulchre explicatum." *Fronto Duc.*

P. 643 E. lin. 3. καὶ ἄλλως ἔχοντα, omisso articulo, per incuriam edidit Montef. Idem mox ἡγείσθησαν pro ἡγείσθωσαν habet.

P. 644 D. lin. 5. ὑπὲρ τῶν ἐνδυμάτων cum articulo Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 644 E. lin. 2. Εἰ δὲ τοῖς δούλοις κ. τ. εἰ. usque ad p. 646 D. lin. 6. εἰς ἡμᾶς ἀνατρέχει. Hunc locum excerpit Auctor Homiliae cujusdam, quae legitur Tom. XII. p. 735 E. sqq.

P. 644 E. lin. 6. *πᾶσαν τὴν ζωὴν εἰς τοῦτο κατεστήσαντο*. Locutio Chrysostomica, nescimus an apud alios scriptores obvia. Cf. Tom. X. p. 381 B. *εἰ γὰρ καὶ ἔλοιτό τις διὰ κενοδοξίαν, ἅπαξ καὶ δεύτερον τοῦτο αἰρήσεται, οὐχὶ πάντα τὸν βίον, καθάπερ ἡμεῖς· ἡμεῖς γὰρ τὴν ζωὴν ἅπασαν εἰς τοῦτο κατεστησάμεθα*.

P. 645 C. lin. 6. *οἱ ante οἰκέται excidit* in Ed. Ben.

Ibid. not. γ. “Colb. et marg. Sav. μάλλον δὲ οὐδὲ τὸ πολλοστὸν μέρος πρὸς τὴν δουλείαν ἡμεῖς ἐπιδεικνύμεθα. Hinc vel negatio assumenda, vel leg. ἐπιδεικνύμεθα, vel, quod nos fecimus, cum interrogatione sententia est proferenda.” Ed. Ben. 2^{dae}. Negatio est in nostris omnibus et Floril. Deinde ἀπρίξ tenenda est lectio πρὸς τὸ πολλοστὸν μέρος, tam hic quam alio Nostri loco, Tom. XII. p. 231 D. *οὐκ οἶδας ὅτι δεκάκις τὴν οἰκουμένην ἐὰν θῆς, καὶ ἑκατοντάκις, καὶ μυριάκις, καὶ δις τοσοῦτον, οὐδὲ πρὸς τὸ πολλοστὸν μέρος τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐστὶν ἀγαθῶν; ubi Dun. “Leg. vel οὐδὲ τὸ π. μ. vel οὐδὲν πρὸς τὸ π. μ.” Cf. Annot. ad Tom. XI. p. 381 E.*

P. 646 C. lin. 7. *τούτοις μὲν μετὰ πάσης ἀκριβείας ἐπιτιθέμεθα*. “Lego ὑποτιθέμεθα, praecipimus. Nisi interpretere ἐπιτιθέμεθα, injungimus. Vulgarem enim hic non potest habere significationem.” Dun.

HOM. XVII.

P. 647 F. lin. 2. *ἐκένωσεν* pro *ἐκένωσεν* mendose dedit Montef. Mox p. 648 A. lin. 7. *ἐστι* om. idem, invitis libris.

P. 648 F. lin. ult. *οὐκοῦν οὐδὲν ἀπελευσόμεθα* Ben. ex ingenio, ut videtur.

P. 649 C. lin. penult. *ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν τῆς οἰκειώσεως καὶ τῆς κτίσεως*. Unus *πίστεως*, non male. Noeter Tom. X. p. 172 C. *Ὅταν μὲν γὰρ εἶπῃ, “ἐξ οὗ τὰ πάντα,” τὴν δημιουργίαν λέγει, καὶ τὴν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγωγὴν· ὅταν δὲ εἶπῃ, “καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτὸν,” τὸν τῆς πίστεως καὶ τῆς οἰκειώσεως λέγει λόγον*. Verumtamen δημιουργία et κτίσις recte inter se distinguuntur, ut illa de creatione, haec de reparatione, et ut ita dicamus, recreatione intelligatur. Διπλῇ γὰρ, ut in loco allato subjungit Auctor, *ἐσμὲν ἐξ αὐτοῦ, καὶ τῷ μὴ ὄντες γενέσθαι, καὶ τῷ πιστοὶ γενέσθαι· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο κτίσις· ὃ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν, “ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον.”* Consentit S. Basil. M. Tom. II. p. 75 C. “*Κτίζει δὲ κακά·*” *τουτέστι, μετακοσμεῖ αὐτὰ καὶ εἰς βελτίωσιν ἄγει. . . . Καὶ, “ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον.”* τὸ, κτίσῃ, οὐχ’ ἵνα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παράγῃ, ἀλλ’ ἵνα τοὺς ὄντας μετακοσμήσῃ.

P. 649 D. lin. 3. *ἀφίστασο*] *ἀφίστατο* mendose Ben.

P. 650 A. lin. 1. *πολλοὶ δὲ καὶ τυραννίδι μανίας ἐπέθεντο*. Vetus : *multi denique tyrannidem sibi consciscere cupientes*. Per metathesin dictum videtur *τυραννίδι μανίας* pro *τυραννίδος μανία*, ut Tom. XI. p. 149 C. *τῇ τῆς τυραννίδος ἀγάπῃ*, ubi sensus postulat, *τῇ τῆς ἀγάπης τυραννίδι*. Quae

sequuntur, ὅτι κάμνει (sc. ὁ ἐπιθυμῶν) εἰς ἀνόνητα, μ. δὲ καὶ βλ. ab Interprete praetermissa, ad verba Apostolica, καὶ ἐπιθυμίας ἀγονήτους, pertinere probabile est.

P. 650 C. lin. ult. συνεστράφθαι. "Malim συνεστᾶλθαι." Hales. Minus necessarium. Συνστρέφαι ἑαυτὸν, colligere se, legitur Tom. XI. pp. 342 E. 393 F. 657 C. Vid. Interpp. ad Plat. Pol. I. p. 336 B.

P. 650 E. not. ^k. μυρίας αἵρουσι πληγὰς. Si vera est lectio, quae non nisi libris editis nititur, αἵρουσι insolentius dictum pro ὑφίστανται. Vetus, innumeris cadunt ictibus, et libentissime tolerunt omnia. Codices aut ἐκλέγονται, quod sensum idoneum non praebet, aut manifestam correctionem ἀναδέχονται exhibent.

Ibid. lin. ult. φευξώμεθα mendose post Morell. edidit Montef.

P. 651 C. lin. 3. Pro ἐμπεσόντες operarum vitio ἐμπενόντες dedit Montef. unde ἐμπνέοντες imprudenter fecit Editor Ben. 2^{dae}.

P. 651 E. not. ⁱ. Praetulimus δμως propter structuram simillimam p. 740 E. πανταχοῦ κρατοῦν, ἐκ πλείονος μὲν καὶ ἐλάττονος μοίρας, πανταχοῦ δὲ δμως.

Ibid. not. ^m. ἐπιπνέοντες pro ἐπιπνέοντος est mendum Morelli, a Montefalconio non sublatum. Mox p. 652 A. lin. 1. iidem Editores τὸ μάταιον ἢ περιττὸν invitis libris exhibent.

P. 652 F. lin. 1. πολυτελέστερον pro πολυτελέστεροι per incuriam scripserunt Mor. Ben.

HOM. XVIII.

P. 654 E. lin. 2. Pro δεισις, δειήσης vitiose dedit Morellus, quem incaute imitati sunt recentiores.

P. 655 A. lin. 5. τὰς ἐτησίους τροπὰς. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 470 B.

ANNOTATIONES

AD

HOMILIAS IN EPIST. II. AD TIMOTHEUM.

HOM. I.

P. 659 E. not. ^α. τοῦτο ὑπερβαλλούσης ἀγάπης κ. τ. έ. Hic quidem scripturam, quae ad recentiore textus constitutionem pertinet, praetulimus, concinente etiam Vetere: *Hoc enim excellentissimae charitatis indicium est, cum quis ex amicitia ornari se putet.* Pro κοσμήται Dunaeus legendum censet κομῆ, quod certe sensui τοῦ σεμνύνεσθαι magis accommodatum est.

P. 659 F. lin. 2. Post ἀπιστία plene interpunximus, ut formula μονονουχὶ λέγων ad verba ἐν καθαρῇ συνειδήσει referantur. Tum τὸ πρᾶγμα erit vehementior erga Timotheum amoris manifestatio.

P. 660 A. lin. 2. οὐδὲ ἄλλα ἔχω (*sentio*) καὶ ἄλλα λέγω. De hoc usu τοῦ ἔχειν monitum in Annot. ad Tom. XI. p. 339 E.

P. 660 B. lin. 4. εὐχῆς μοι ἔργον ἐστὶ. "Ferri potest hoc, *precibus mihi opus est*: sic enim Graeci quoque loquuntur. Sed puto rectius, εὐχή μοι ἔργον ἐστὶ, quod evincunt sequentia ἐξηγητικῶς." Dun.

P. 660 E. not. γ. ἀληθείας εἰ ἐργάτης. Catena et Interpres Vetus, ἐραστής, quod nescimus an alteri praeferendum sit. Eadem permutatio videnda est infra p. 768 A.

P. 661 D. lin. 3. "καὶ ἔπese, φησὶ, πνεῦμα δειλίας ἐπ' αὐτούς." Vulgo appellant Exod. xv. 16. ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος. Alium locum 1 Reg. xi. 7. καὶ ἐπῆλθεν ἔκστασις κυρίου ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰσραὴλ, indicavit F. Ducaeus. Nobis propius accedere videtur 1 Reg. xxvi. 12. ὅτι θάμβος κυρίου ἔπeseν ἐπ' αὐτούς.

Ibid. not. ^ω. καὶ τὴν ἀγάπην τίθησι τὴν πρὸς αὐτόν. Noster Tom. X. p. 235 D. πλὴν ἄλλα καὶ οὕτω μεμετρημένην τὴν ἐπιτίμησιν ἐποίησε, πλείονα τὴν ἐντροπὴν θεῖς: ubi ante nos edebatur ἐνθεῖς.

P. 662 E. lin. 5. τὸ γὰρ οἰκεῖον μᾶλλον αὐτὸν λυπεῖ τοῦ ἁλλοτρίου. "Sumtum a Pindaro, cujus haec sunt verba:

τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει
πάνθ' ὁμῶς· εὐθὺς δ' ἀπήμων κραδία
κᾶδος ἀμφ' ἁλλότριον." Dun.

P. 662 F. lin. 5. Articulus τῆς ante οικίας casu deest in Mor. Ben.

P. 663 B. lin. 5. τοῦ ante τῶν ἄλλων om. Ben. repugnantibus libris. Sed in proximo versu τοῦ ante ἐτέρων desideratur in omnibus tam editis quam scriptis. Nescimus an conferri possit usus τῶν LXX. cujus exempla sunt Nehem. xii. 24. εἰς αἰνεῖν καὶ ὑμνεῖν. Sirac. xxviii. 27. καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς ὁμοῦσαι ζωγραφίαν.

P. 664 A. lin. 7. et B. lin. 4. τὰ φιλικά. Supple συμπόσια, ut Tom. IX. p. 698 B. καὶ μάλιστα τοῖς τὰ φιλικὰ συγκροτοῦσι συμπόσια.

HOM. II.

P. 665 B. lin. 4. ἀποπεσεῖται τῆς πέτρας ἐκείνης. Olim margini exemplaris nostri allevimus πείρας, quod et Interpreti Anglo in mentem venisse videmus: hodie in vulgato acquiescendum censemus. Vetus, ex fidei fundamento. Noster supra p. 655 D. μὴ δὴ ταύτης ἐχώμεθα, ἀλλὰ τῆς πίστεως, τῆς πέτρας τῆς ἀρραγούς. Nisi forte ἡ πέτρα sit ipse Christus, tum hic, tum Tom. XI. p. 125 A. ὁ ἄστατος, ὁ ἐυκολος, ὁ πάντα γινόμενος· τοῦτο δὲ πόρρω τῶν τῇ πέτρᾳ δουλευόντων. Phot. Cod. 275. p. 1525. Πέτρος ὠνομάσθη διὰ τὴν ἀσάλευτον πίστιν, ἣν εἶχεν ἐπὶ Χριστὸν τὴν πέτραν.

Ibid. not. ^a. τὰς ἀκτῖνας (non addito τὰς ἡλιακὰς). Sic Noster Tom. IX. p. 758 E. τὴν τῆς ἀκτίνος (unus addit τῆς ἡλιακῆς) φαιδροτέραν. Philostr. de Vit. Apollon. VI. 3. προσβαλοῦσης δὲ τὸ ἄγαλμα τῆς ἀκτίνος. Ex altera parte Noster infra p. 685 A. ἀντιλάμπων ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτίσι. Chariton. IV. 1. ὡς ἀκτῖνος ἡλιακῆς ἐμπεσοῦσης. Cf. quae olim disseruimus ad Tom. VII. p. 205 A.

P. 666 D. lin. 2. μὴ γὰρ δύναμει, φησὶ, τῇ σῇ; Vetus sine interrogatione, non enim virtute tua. Sed syntaxis ea est quam notavimus supra ad p. 592 E.

P. 666 E. not. ^a. σωθῆναι. "Suspectum. Cum enim nos hostes Christus per gratiam servaret, non servari, sed abjici potius merebatur." Hales. Idem librario videbatur, qui ἀπολέσθαι suffecit. Etiam Vetus, cum perditī inimicique essemus. Sed tantundem valet σωθῆναι.

P. 668 D. lin. 4. αὐτὸς] καὶ αὐτὸς Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 669 F. not. ^b. οὐκ ὀφείλει. Vetus, remota negatione, debet esse te melior? Sed haec omnia, καὶ τί σου πλεον—βελτίων εἶναι; per ironiam dicta esse videntur.

P. 670 A. not. ^k. "Videtur legendum, πόθεν γὰρ οἶδας ὅτι οὐκ ἔστι σου βελτίων;" Dun. "Non meminimus alibi in Chrys. similem breviloquentiam invenisse." Ed. Ben. 2^{dae}. Sed vide nos ad Tom. X. p. 412 C. et ad Tom. XI. p. 311 C.

P. 670 D. lin. 1. καὶ μόνον ἵνα εἴπῃ. "Dunaeus legit, ἐὰν εἴπῃ: Savi- lius, ὅτι εἶπεν. Sed idem in Notis: Puto ἵνα retinendum: sic enim sexcenties loquitur Chrys. Semel certe hoc Tom. p. 778 D." Ed. Ben. 2^{dae}.

Hunc usum vel abusum particulae ἵνα Nostro vindicavimus ad Tom. VII. p. 404 E. et ad Tom. X. p. 71 D.

P. 670 F. lin. 3. ὁ διδάσκαλος τάξιν λοιπὸν πληροὶ μόνον. "Videtur legendum ex iis quae sequuntur, ὁ ἰδιώτης διδασκάλου τάξιν πληροὶ μόνον. Aut fortassis, ὁ διδάσκαλος ἰδιώτου." Hales. Non opus. Τάξις est ordo hierarchica, quae sine doctore compleri non potest.

P. 671 D. lin. 4. Corrige in textu nostro, Ἐκ γὰρ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ. Error est Montefalconii.

HOM. III.

P. 673 C. lin. 1. τὸν μὲν πράξαντα τοῦτο, h. e. τὸν ἐαυτῷ παραστάντα. Vetus, *eum quidem qui rite erat operatus*. Minus necessaria est Dunaei correctio, τὸν μὲν μὴ πράξοντα τοῦτο.

Ibid. lin. ult. τινὰ τῶν ἀνακειμένων αὐτῷ. Non cepit Anglus, vertens, *unum ex vinculis ejus*. Rectius Vetus et Montef. *quendam ex familiaribus ejus*. Noster Tom. X. p. 298 E. καὶ τοὺς οἰκείους τοὺς αὐτοῦ καὶ ἀνακειμένους αὐτῷ μαθητὰς εἰς θάνατον ἐξεδίδου διὰ τοὺς σταυρώσαντας αὐτὸν Ἰουδαίους.

P. 673 E. lin. penult. ὅτε pro ὅτι mendose exhibent Mor. Ben.

P. 674 A. not. 1. παραβουλευσάμενος. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 267 D. ubi hunc locum praetermisimus.

P. 674 C. not. 2. Edebatur ὥσπερ οὖν καὶ τοῖς ἀπελθοῦσι. Pro ὥσπερ οὖν, quod hic non quadrat, tentabamus ὅπου γε in Annot. ad Tom. IX. p. 676 B. ubi in loco Apostoli Rom. xii. 13. *χρείαις*, ut vulgo legitur, non *μνείαις*, diserte legit et interpretatur Chrys. Hic quoque *χρείαις* corrigendum censet Dunaeus, ubi tamen de sanctis vita functis et nullius egentibus expresse agitur. Etiam Vetus, *memoriis*.

P. 674 D. not. 1. "Haec [quae nos in marginem relegavimus] pro pauculis illis in margine [quae nos ex Veron. descripsimus] ex MSto reposuimus. Nisi forte sint ex scholio, quod non semel suspicatus sum in hoc exemplari, ut scriba non tam scribae functus aliquando videatur munere, quam explanatoris." Sav. In nostra lectione locus S. S. εἶπεν Ἀβραάμ, ὅτι οὐ μὴ εἰσελθῇ Ἀβραάμ, ubinam latitet frustra indagavimus. E tribus autem locis ab Interpolatore appositis unus, Gen. xix. 24. ἔβρεξε κύριος παρὰ κυρίου πῦρ ποτε, inprimis aptus est: ceteri duo, Psal. xv. 2. cix. 1. non ita.

P. 676 A. lin. 5. ὁ γεωργὸς καὶ ἡ γυνὴ δικάζεται. Sensu passivo, ut videtur, aliter ac Vetus: *villicus et uxor diebus singulis judicia exercent*. Sic Tom. X. p. 557 C. οὐ μέλλων ἐνταῦθα δικάζεσθαι, ἀλλ' ἐκεῖ τὰς εὐθύνas ὑφέξων. Mox pro τοὺς στρατιώτας, quae suspecta est syntaxis, malimus cum Halesio τοῖς στρατιώταις.

HOM. IV.

P. 679 C. not. ^k. Verba τοὺς βασιλεῖς casu omisit Montef. Restituit ea Editor Ben. 2^{dae}, sed ut ante ἐννόησον non suo loco legantur.

Ibid. lin. 4. πῶς μέγα τι εἶναι νομίζουσιν οἱ ὑπ' αὐτῶν στρατευόμενοι. "Si sensus hujus loci sit, *quam magnum quid existimant esse si sub ipsis mereantur?* legendum potius esset τὸ ὑπ' αὐτῶν στρατεύεσθαι. At mihi nunc videtur aliquid deesse . . . Lege, πῶς μέγα τι νομίζουσιν οἱ ὑπ' αὐτῶν στρατευόμενοι, ἔδν κακοπαθῶσιν. Hoc enim intelligendum patet ex eo quod sequitur, εἰ τοίνυν τὸ κακοπαθεῖν βασιλικῷ στρατιώτῳ." *Hales*.

P. 679 F. not. ^v. "Legendum forte, τὸ δὲ ὥστε καρτερικὸν εἶναι, ut respondeat priori, τὸ μὲν ὥστε ἔτοιμον εἶναι." *Dun*. Cum Catena amice conspirat Vetus: *partim ut constanter ac fortiter omnia perferre hortaretur*.

P. 680 F. not. ^h. καὶ τί (τι Veron.) τὸ βλάβος δύο τούτοις παραμυθεῖται; Sic C.I. Veron. satis obscure. Fortasse distinguendum καὶ τί; cujus formulae exempla vidimus Tom. XI. pp. 367 F. 467 D. sed non nisi sequente alia interrogatione. Totum locum, καὶ τί τὸ βλάβος—καὶ τὸ θανάμαστόν; sic vertit Vetus: *dum nihil ex pressuris detrimenti pervenire, et emolumenti plurimum indicat. Multum enim profecto confert ad irritamenta virtutis, magistrum luctantem indesinenter aspicere, nec cedentem*. Quae quam longe a Graecis utriusque recensiois recedant nemo non videt.

P. 681 A. lin. 6. Libri omnes cum Edd. ὥς μηδὲν καταγωνίζεσθαι, ut a nullo expugnari possimus. Sed de passivo sensu verbi καταγωνίζεσθαι nobis quidem non liquet. Catena habet, ὥς μηδὲν καταγωνίζεσθαι ἡμᾶς. Vetus, ut nihil nos dejicere possit. Sic paullo post, δεδεμένον καταγωνίζεσθαι τοὺς δεδεκότας.

P. 681 C. lin. 6. δεσμὰ δὲ ἀνθρώπινα θεοῦ λόγον περιβαλεῖν οὐ δυνήσεται. Nullus nostrorum περιλαβεῖν habet, ut Tom. XI. p. 72 D. αὕτη (ἡ δυνσις) . . . δύναται πολλοὺς ὁμοῦ περιλαβεῖν (alii περιβαλεῖν). Sed etiam περιβαλεῖν defendi posse indicavimus ad Tom. XI. p. 458 F.

P. 681 E. not. ⁱ. πρὸ εὐ παθῶν. De hac scriptura vid. Annot. ad Tom. XI. p. 119 B.

Ibid. lin. 5. πάσχομεν ὑπὲρ τούτων ὧν πάσχομεν. "Lege ἃ πάσχομεν: nec enim relativum referri potest ad τούτων. Est enim τούτων personarum, fratrum sc. aut electorum, ob quos patimur; at relativum rerum est, quas patimur." *Hales*.

P. 682 A. lin. ult. εἰ δὲ βούλει δοξάζεσθαι, δι' ἀτιμίας. "Legendum δι' ἀτιμίας δοξάζου. Deest verbum." *Dun*. Verbum nemo desiderabit, qui usum Chrysostomicum vel modice callet. Etiam Interpolator hic manum retinuit.

P. 682 B. lin. 7. Edebatur, τὰ βασιλεια αὐτὰ ἐν λαμπρῇ τῇ σχήματι προήκει. "Τὰ βασιλεια προήκει sensu caret. Inspiciendus erat Codex, quod quia neglectum est, interim ita conjicio : τὰ βασιλεια. (intellige ἀπὸ κοινοῦ, ὑποκύπτοντα. Βασιλεια h. l. sunt οἱ ἐν τοῖς βασιλείοις ἀναστρεφόμενοι, seu *aulici*.) Αὐτὸς (ὁ Νέρων) ἐν λ. τῇ σχ. προήκει. Vetus Interpres, *procedebat regia exquisitissimo cultu insignis*; ac si legerit, τῶν βασιλείων αὐτός. Infra p. 638 B. est, ἐκ τῶν βασιλείων προῖών." *Matthaei*. Nov. Eclog. p. 315. In summo librorum consensu nos distinctionem tantum correximus. Pro προήκει Editor Ben. 2^{dae} προείχε, *eminebat*, tentat, parum feliciter.

Ibid. not. ^a. "Legendum videtur ἐξήκει pro ἐξείσι." *Dun*. Nostro quidem iudicio plane abesse debet vocabulum.

P. 682 C. lin. 4. ἀπερ κολακείαν ἐπενόει καὶ θεραπείαν. Savilius conjicit κολακεία et θεραπεία, probante *Matthaeio*. Etiam Vetus, *quae assentatio blanditiaeque obsequium adinvenerant*.

P. 682 E. lin. 3. "τῆς ἐξωθεν σοφίας ἀπειρος, Ἑβραῖσι μόνον εἰδώς. Quomodo ergo Graecos poetas legerat, quos frequenter auctores laudat?" *Hales*. Acute: nec audiendus Editor Ben. 2^{dae}, notans: "Εἰδώς est *accurate sciens*. Ita vere dicit *Chrys*."

P. 683 A. not. ^z. ἐν δίψει καὶ γυμνότητι. Noster ad locum 2 Cor. xi. 27. citat, ἐν λιμῇ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι, pro iis quae in Bibliis leguntur, ἐν λ. καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. Rursus *Tom*. X. p. 181 D. καὶ γὰρ ἐν λιμῇ, φησὶ, καὶ δ. καὶ γ. διετρίβωμεν. *Tom*. XI. p. 320 C. τῶν ἐν λιμῇ καὶ δ. καὶ γ.

P. 683 E. lin. 7. Scriptura *ράκκια* est in C. et in exemplari quo usus est Editor *Floril*. p. 528. Etiam *Tom*. X. p. 94 E. *ράκκιοις* in duobus libris invenimus. Cf. Var. Læct. ad *Tom*. IX. p. 541 D.

P. 684 A. lin. 6. *Morelli* mendum *ἐδεδοίκησαν* non sustulit *Montef*.

Ibid. not. ^c. *Ducaei* conjecturam, εἰ δὲ ἐν αὐτοῖς τοῖς δεσμοῖς τοσαύτη ἡ λ. a *Dunaeo* probatam, non esse necessariam recte iudicat *Matthaeius*.

P. 684 C. lin. 3. ἀπὸ τοῦ ὄνυχος τὸν λέοντα ἐπαινῶν. "Proverbialis haec est formula. *Gregor. Naz*. p. 53. duplex proverbium jungit: ἀπὸ τῆς σκιάς ἀν ἐπαινοῖν τὸν ἀνδριάντα, ἢ ἀπὸ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα, παρὲς τὰ μείζω καὶ τελειώτερα. A *Demetrio Phalereo* p. 97. Ed. *Gal*. notatur: ἐκ τοῦ ὄνυχος τὸν λέοντα ἔγραψεν. Vid. *Lucian*. *Tom*. I. p. 794. et ad illum locum Interpretes." *Matthaei*. Adde *Chrys*. *Tom*. III. pp. 541 B. 546 D. *Basil*. M. *Tom*. III. p. 90 B. κατεμάθομεν οὖν σε διὰ τοῦ γράμματος, ὅσον, φασίν, ἐξ ὀνύχων τὸν λέοντα. *Photius* *Cod*. 256. p. 471. τοῦτοις μὲν ὡς ἐξ ὀνύχων δηλοῦμεν τὸν λέοντα.

P. 684 E. lin. 6. ἐντιμότερος τοῦ βασιλέως. Post βασιλέως expectaremus ὁ δεσμώτης, vel simile quid; sed Codices non accedunt.

P. 685 A. lin. 4. μὴ ἐνι φυγεῖν τὰ πράγματα; "Τὰ πράγματα interpretor

τὸν τῶν πραγμάτων ἔλεγχον, τὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν, ἀνάγκην. *Num licet fugere res, argumenta evidentissima rebus ipsis comprobata?* Matth. Verbose Vetus: *non queunt ista negari, neque prudentiae fuerit evidentissimis rebus contradicere.*

P. 685 B. lin. 5. καὶ λογιέσθε. "Videtur legendum, καὶ ἑαυτοῖς λογιέσθε." *Dun.* "Αἰτιάσασθε καὶ λογιέσθε consistere nequeunt. Forte ergo αἰτιάσεσθε καὶ λογιέσθε, vel αἰτιάσασθε καὶ λογίσασθε." *Matth.* Deletis verbis supervacaneis, καὶ λογιέσθε, dubitamus an salva syntaxi legi possit, ὑμεῖς ἑαυτοὺς αἰτιάσασθε τὴν ἐν τῇ γενέσσει τιμωρίαν.

HOM. V.

P. 686 A. lin. 5. εἴ ποτε ἐν ἀνέσει γένηται. Optativum est in Cat. et Reg. 744. Exempla structuræ per conjunctivum attulimus in Annot. ad Tom. X. p. 682 A. Adde Tom. IX. p. 466 D. εἰ δὲ μὴ τοῦτο γένηται. (Sic libri fere omnes: γένοιτο Edd.)

P. 686 F. lin. 1. ἡμεῖς λέγομεν—ἀναχωρήσαι. "Locum hunc perturbatissimum MS. Aug. sic concipit: ἡμεῖς λέγωμεν ὅτι οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ πρᾶγμα οὕτως ἔχει· οὐδὲ γὰρ οἶδαμεν τί τὴν οὐσίαν ἐστίν· ὅμως οὐκ ἔχει φύσιν μὴ εἶναι· τουτέστιν, οὐ δυνατόν εἰς τὸ μὴ εἶναι χωρῆσαι. [fere ut noster K.] Lectori hæc comparanda relinquo: nec enim ego sensum aliquem elicio." *Hales.* Nihil hic juvat Vetus, qui hæc, ἡμεῖς λέγομεν ὅτι οὐκ ἔστιν, non legisse videtur. Unum correximus, οὐ δυνατόν τοῦτ' ἔστιν pro οὐ δυνατόν· τουτέστιν.

P. 687 A. not. b. Hæc, τότε παραδοῦναι αὐτὸν, quæ in Edd. non leguntur, quamvis incertæ explicationis, genuina esse videntur. Vetus: *hoc sub Deo teste tunc dicere ac discipulo tradere.* Constructio sic expedienda: τὸ αὐτὸν (Paulum) παραδοῦναι (Τιμοtheo) ἐπὶ μάρτυρος τοῦ θ. τότε λέγειν.

P. 687 B. lin. 1. ἀναθέσθαι ἐκεῖνα τῶν ἔξωθέν τι. Vetus, *id violare aut aliis prodere.* Ἀναθέσθαι est *arcanum exponere*, notum vel ex Bibliis, e. g. Mic. vii. 5. φύλαξαι ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου, ἀναθέσθαι τι αὐτῇ. Gal. ii. 2. ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον. Ab hoc usu probe distinguenda est locutio ἀναθέσθαι γνώμην, *sententiam retractare*, quam tetigimus ad Tom. XI. p. 116 C.

Ibid. lin. 5. Hæc, ἀλλὰ καὶ—οὐ μόνον casu exciderunt apud Morellum, quæ res etiam Benedictinis fraudi fuit.

P. 688 B. not. v. "Τὸ, οὐ, expungendum censeo, intelligendamque sententiam hanc ironice. Mihi enim alias sensus non videtur constare." *Hales.* Recte. Ironicum καλῶς γε, οὐ γάρ; illustravimus in Annot. ad Tom. VII. p. 381 A. Adhuc emendatæ distinctionis egent Nostri loca quæ sequuntur: Tom. VI. p. 218 A. καλῶς γε. οὐ γὰρ αὐτὸν κατεπλήξατε τοῖς σημείοις. Tom. IX. p. 160 E. καλὰ γε. οὐ γὰρ ταῦτα εὐαγγέλια. p. 328 D. καλῶς γε. οὐ γὰρ τοὺς μισθοὺς ἀπέλαβον.

P. 688 C. lin. ult. *ὡς περ οὖν οὐδέ Ἀδάμ πρὸ τῆς ἐντολῆς βίβαιος ἦν.* "Interpres, *sicut nec Adam ante insultum stabilis fuit.* Unde legendum πρὸ τῆς προσβολῆς. Apposite, ut puto, ad sensum Chrysostomi: ipsum enim alibi memini docere, lapsurum fuisse Adamum sponte, etiam si diabolus ipsum non fuisset aggressus." *Hales.* Interpretis exemplar Paris. 1614. *ante insultum* habet: sed in antiquiore Basil. 1539. edito, *ante mandatum* legimus; quod non erat sollicitandum.

P. 688 D. lin. 5. ἀπὸ τοῦ Δευτερονομίου. "Falsum: habetur enim Num. xvi. [5]." *Dun.*

P. 689 F. not. ^a. Correctio videtur ἀναποδόσεως, eorum scilicet, quibus vocabulum κρίσεως minus apte de praesentibus rebus (τὰ ἐνταῦθα) positum esse videretur.

P. 690 A. lin. 2. μὴ εἰς χρήματα ἀπολάβῃ μεζύωνς. "Hoc rectum. Sed non minus recte forsā ἀπολαύῃ. Ἀπολαύειν εἰς χρήματα est *magnum detrimentum accipere*: tam enim de bono quam malo dicitur." *Dun.* "Fort. ἀποβλαβῇ." *Ed. Ben. 2^{dae}.* Verbum ἀποβλάπτεισθαι nescimus an Chrysostomo vindicari possit. Olim de ἀποβάλλῃ cogitabamus; nunc cum Dunaeo vulgatum defendente facimus. Ad sensum vertas, *puniat*ur. Noster Tom. IX. p. 463 B. εἰ γὰρ πολλὴ ἡ κακία, οὐκ ἀπέλαβον δὲ οἱ κακοί, ἀνάγκη πάντως ἀπολαβεῖν. Infra p. 710 D. εἰ πάντες ἐκολάζοντο, οὐδεὶς ἂν προσεδόκησεν ζεσεσθαι ἀνάστασιν, ὡς πάντων ἐνταῦθα ἀπολαμβανόντων. p. 721 D. τῷ τε κακῷ πάσχειν, καὶ τῷ ἐκείνῳ ἀπολήψεσθαι.

P. 690 C. lin. 3. αἱ ἐντυχίαι. "Interpres, *quid angorum per singula culum?* Puto admittenda in textum quae in margine [*αἱ κατ' αὐτῶν*], et reddendum, *quid intercessionem postulationesque adversus illos?*" *Hales.* "Ἐντυγχάνειν saepe est, *accusationem contra aliquem offerre principi*, et ἐντυχία libellus *supplex*, aut *accusatio contra aliquem oblata.*" *Montef.* ad Tom. V. p. 9 B. Noster Tom. V. p. 220 D. Ποία οὖν αὕτη δόξα, καταλιμπάνειν κατήγορον μὴ σιγῶντα, ἀλλὰ διὰ τῆς ὀψεως τὰ πάντων ἀνοίγοντα στόματα, καὶ πρὸς τοὺς ὀρώντας ἅπαντας καὶ παριόντας σφοδροτάτην ποιούντα τὴν ἐντυχίαν κατὰ τῶν οἰκοδομησαμένων.

P. 690 D. lin. 1. τὸ παραπέτασμα, usitatus τὰ παραπετάσματα, *velum* (τὸ βῆλον) pone quod iudices sedebant. Noster Tom. III. p. 330 C. καθάπερ οἱ δικάζοντες, ὅταν μέλλωσί τινα τὴν ἐπὶ θάνατον ἀγειν ὁδόν, ἐφ' ὑψηλοῦ τοῦ βήματος προκαθίσαντες, καὶ τὰ παραπετάσματα συνεκκυσθῆναι κελεύσαντες κ. τ. εἰ. Cf. nos ad Tom. VII. p. 456 B.

P. 691 B. lin. 6. τῆς κακίας. Vulgo vertunt, *nequitiae.* Malleus, *aerumnas*, ut Tom. XI. p. 305 C. πενήσωμεν νῦν ἐπὶ σωτηρίᾳ, ἵνα μὴ τότε πενήσωμεν εἰκῇ κλαύσωμεν νῦν, καὶ μὴ τότε κλαύσωμεν ἐπὶ κακίᾳ.

Ibid. lin. penult. ἀνακτήσασθαι (non addito εἰσόντων). Sic Tom. X. p. 593 A. κὰν γὰρ μυρία ὤμεν πεπλημμεληκότες, δυνατόν ἀνακτήσασθαι, ὥς ἂν ἐνταῦθα ὤμεν.

P. 691 D. lin. 3. τῶν ἤδη κατεργασαμένων τὸ πάθος. *Vetus, illorum qui*

remedia priores morbo adhibuerunt : justo languidius. Quid sit *κατεργάσασθαι* docebit ipse Chrys. ad verba Apostolica, Ephes. vi. 13. *καὶ ᅡπαντα κατεργάσάμενοι στῆναι*. (Tom. XI. p. 170 B.) “*Καὶ ᅡπαντα, φησι, κατεργάσάμενοι*” *τοντέστι, καὶ πάθῃ καὶ ἐπιθυμίας ἀτόπους καὶ τὰ ἐνοχλοῦντα ἡμῖν ᅡπαντα*. Οὐχ ᅡπλῶς ἐργάσασθαι εἶπεν, ἀλλὰ κατεργάσασθαι, ὥστε οὐκ ἀνελεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ στῆναι μετὰ τὸ ἀνελεῖν. Sic Latini, *conficere*.

HOM. VI.

P. 692 B. lin. 7. *ἐνταῦθα* sc. *ἐν τῇ μεγάλῃ οἰκίᾳ*. Monemus propter Halesium, qui negat quidquam inter *ἐνταῦθα* et *ἐπὶ τοῦ κόσμου* interesse.

P. 693 B. not. 8. *κἂν ὀτιοῦν δῆποτε*. Sine regimine positum videtur, ut Tom. XI. p. 96 B. *κἂν καύσης, κἂν τέμῃς, κἂν ὀτιοῦν* (ubi vulgo addunt *ποιῆς*).

P. 693 C. not. 4. Interpunctio Ed. Veron. haec est : *ἀνάγκῃ ταῦτα πάντα γίνεσθαι φαντασίας νωτοερικᾶς, ταῦτα φεύγε. δίωκε κ. τ. εἰ*. Verba *φαντασίας νωτοερικᾶς*, utpote quae glossema sapiunt, inclusimus.

P. 693 D. lin. 2. *ἀλλ’ εἰρηνεύειν μόνον τὸ ἐξ αὐτοῦ*. “*Puto sanum, quantum in ipso est*.” Hales. Est ipsissimum dictum Apostoli, Rom. xii. 18. *εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες*.

P. 694 B. lin. 4. *συμβαίνει τῆς συνεχούς διδασκαλίας κ. τ. εἰ*. Sic C.I. Cat. Veron. Vetus : *Saepe fit ut dum assidue doctrinae fructus illabitur animo, vitium quo ille perturbatur, excidat*.

P. 694 D. not. 7. Verba a Sav. praetermissa agnoscit Vetus, vertens : *nihilque inde referet praeter moerorem atque tristitiam*.

P. 694 E. not. 8. Locum Paulinum, ut in Bibliis legitur, saepius citat Noster ; bis (Tom. X. p. 305 B. Tom. I. p. 375 D. secundum textum Bengelianum) *μήποτε δὲ αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐπίγνωσιν ἀληθείας*, concise.

P. 695 C. lin. ult. *ἀλλήλων ἔχεται*. Morelli lapsus *ἔρχεται* tandem correxit Ed. Ben. 2^{dae}.

P. 695 D. lin. 7. *τὸ γὰρ ἔλαιον τοῦτό ἐστιν*. Cf. Annot. ad Tom. XI. pp. 225 A. 226 C.

Ibid. lin. penult. Pro *καταρθίντες* Morell. et successores ejus *κατακρίθιντες* habent, quod in nullo nostrorum invenimus. Vetus ambigue vertit, *qui supremae damnationis sententiam luent*.

P. 696 C. not. 7. Ante *ὥς* interdum reticetur *οὕτως*. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 119 E. Mox not. 8. *προσιέμεθα* eo sensu nunc positum videtur, quo alias *τῷ ἀποστρέφεισθαι* opponitur, ut Tom. XI. p. 49 F. *τοὺς ἀποστρεφόμενους προσιέμεθα* : ubi hunc usum tetigimus.

P. 696 E. lin. 4. *ῥυπαραῖς μὲν χερσὶν οὐ τολμᾶς εὐξασθαι*. “*Non olim fas manibus illotis precari*. Consuetudinis hujus saepius meminit Chrys. ideoque extra ecclesias baptisteria hujus rei gratia habebant. Noster

Orat. 108. Tom. VI. [p. 929. Ed. Sav.] Δύο νικητῆρές εἰσι πρὸ τῶν πωλῶν τῆς ἐκκλησίας· μία μὲν ὕδατος, ἐν ᾗ νίπτεις τὰς χεῖρας, καὶ μία ἡ χεὶρ τοῦ πῆντος, ἐν ᾗ ἀποσμήχεις τὴν ψυχὴν σου." *Hales*.

P. 697 B. lin. ult. ἀνόητος] ἀνόητος Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 697 E. lin. 1. μακάριοι οἱ καθαροὶ] + τῇ καρδίᾳ Mor. Ben. Vet. contra fidem librorum.

Ibid. not. i. ἀπόπλυνε est in Bibliis, secundum Codd. primarios Vat. et Alex. ἀπόπλυναι ex quatuor libris et Chrys. Tom. VIII. p. 433 D. citat *Parsons* ad loc.

Ibid. lin. 5. ὅρα πῶς κ. τ. εἰ. "Ordo sententiarum turbatus sic videtur restituendus esse: καρδίαν σου. ὅρα πῶς ... ἀνόητα. μέγα ἀγαθὸν ... εἶναι· καὶ ἐπειδὴ. Vel etiam resecanda sunt ὅρα πῶς ... ἀνόητα." *Ed. Ben. 2^{dae}*. Nos turbas composuisse nobis videmur, minus plene post ἀνόητα interpungendo. Tum καὶ ante ἐπειδὴν idem valet ac καὶ ὅμως, ut paullo post καὶ πάντως πληροῦται. Sic Tom. XI. p. 429 E. καὶ θύραι καὶ μοχλοὶ καὶ φύλακες καὶ προφύλακες, καὶ ἐπεισῆλθεν ὁ κλέπτης.

P. 698 E. lin. 6. ὅταν μὴ ἐπίθεισιν ποιῶμεν. Vetus non vertit: Montef. *dimmodo non rapiamus*, inepte. Locutionem ἐπίθεισιν ποιεῖν, alias *pauperem simulare* (e. g. Tom. IX. pp. 588 D. 589 B.) hic de *simulata eleemosyna* adhibet Noster. Similiter ἐπιθέτης nunc de *paupere simulato*, nunc de quovis *impostore* ponitur, e. g. Tom. VII. p. 293 B. τοὺς βίου μὲν ὄντας διεφθαρμένους, προσωπεῖον δὲ ἀρετῆς περικειμένους, οὓς τῇ τῶν ἐπιθετῶν προσηγορίᾳ καλεῖν εἰώθασιν οἱ πολλοί.

HOM. VII.

P. 699 F. lin. 5. ὅταν ἑκατέρων ἀμελῇ. Ante haec verba subaudiendum *τουτίστιν*. Recte ad sensum Vetus: *ex quo fit ut utrumque pariter negligant*. Quod Savilius edidit, *nimis planum est*.

P. 700 D. lin. 3. τοῦ θεοῦ καταφρονῶμεν mendose dedit Montef. Mox pro ὑβριστικῶς, non Graecum ὑβρικῶς habent Veron. Sav. Correxuit Mor.

P. 701 B. lin. 3. Edebatur, ἀλλ' αἰεὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ μεθύων οὐδέποτε πληροῦται, ἀλλ' (ἀλλ' om. Mor. Ben. invitis libris) αἰεὶ διψᾷ: ut de febricitante totus locus intelligatur. Nobiscum facit Vetus: *sed semper in desideriis est*. *Ebrius* etc.

P. 701 D. not. ¹. ἀπηλλάγης ἂν τοῦ χρυσοῦ, λιμῇ διαφθαρεῖς; Sic C.I. Veron. et sic legisse videtur Vetus, divinando vertens: *num sacram idea auri evaderes famem? nonne vel fame confectus interires?* Nobis quidem utroque loco ἀπήλαυες pro ἀπηλλάγης corrigendum videtur.

p. 702 B. not. ¹. περὶ τὰ χρήματα μεμήνασι. Proba syntaxis. Noster Tom. XI. p. 499 B. οὐκ ἔχοντες πολλοὶ μαίνονται περὶ (non διὰ, ut vulgo legitur) τὰ χρήματα.

P. 702 D. lin. 4. *εἰκὴ φιλοῦ, εἰκὴ μὴ μισοῦ.* Vid. supra ad p. 565 D. Paullo ante ἀπόλλυμεν αὐτὸν, nempe τὸν ἡδικομένον, sine necessitate legit Dunaeus.

P. 703 A. lin. ult. ἀλλ' ἢ φιλία. Sic de suo, ut videtur, Ed. Ben. 2^{dae}. Edebatur ἀλλ' ἢ φιλία. De libris nihil compertum habemus.

P. 703 B. not. e. Editi omnes, οὐκ ἔστι φιλαργυρία. Sic e nostris C.I. In K. et Vet. haec non leguntur. "Legendum οὐκ ἔστι φιλαυτία. Cur enim bis diceret φιλαργυρίαν? Haec autem tria ordine apud Paulum posita sunt, φιλαντοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες." Dun. Supra p. 701 A. ὅταν δὲ φιλαργυρία, καὶ φιλαυτία, καὶ ἀπόνοια κατὰ ταῦτὸν συνέλθῃ.

P. 704 A. not. s. Praepositio prorsus necessaria videtur. Vetus, *aniamque pro illo posuit suam*. Noster Tom. XI. p. 86 D. ὁ τοίνυν τὴν ψυχὴν προΐεμενος ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, πῶς τὴν ἐκκλησίαν πορθεῖς, ὑπὲρ ἧς τὴν ψυχὴν προήκατο ὁ Χριστός;

P. 704 B. lin. 2. μετὰ τοῦ δικαίου, h. e. δικαίως. Perperam Montef. *cap. jasto viro*. Noster Tom. IX. p. 562 C. καὶ θυμῷ χαρίσασθαι μετὰ τοῦ δικαίου. Tom. IV. p. 460 D. μετὰ τοῦ δικαίου, φησὶ, πεποιηκότα με τὸ ἐπιχειρήμα ἀπολεῖς; ubi Boisius appellat Isocrateum, μηδεὶς ὑμῶν ὀρρωδέτω, μετὰ τοῦ δικαίου ποιούμενος τοὺς κινδύνους.

Ibid. lin. 7. Ἰωνάθαν] Ἰωνάθας Mor. Ben. invitis libris.

P. 704 C. not. s. Vid. Annót. ad Tom. XI. p. 500 A.

P. 704 C. lin. 5. μάλιστα γὰρ τοῦτο εἶπον. Savilius ad librum correxit, διὰ τοῦτο, sine necessitate. Vid. nos ad Tom. X. p. 726 E.

Ibid. not. l. Edebatur αἱ στέρξασαι τὸν πρότερον. Vetus, *quaeque priorem dilexerunt virum*. "Ponendum [ex marg. Sav.] ἀποστέρξασαι τὸν πρ. Ἀποστέργειν est desinere amorem, ut ἀπογίνεσθαι *denasci*." Dun. Theocr. Id. XIV. 50. καὶ μὲν ἀποστέρξαιμι, ubi Schol. καὶ εἰ μὲν καταφρονήσαιμι αὐτῆς. Incertus ap. Suidam s. v. ἀποστέργειν: ὁ δὲ τροφὴν οὐ προσίεμενος, ἀλλ' ἀποστέρξας, εὐγενῶς τὸν βίον κατέστρεψεν. Nec tamen improbanda est lectio, αἱ μὴ στέρξασαι, ut στέργειν hic non sit *amare*, sed *contentus esse, nil ultra quaerere*. Noster Tom. VII. p. 227 D. καὶ ἄκουσα ἡναγκάζετο στέργειν τὸν σύνοικον.

P. 705 B. lin. ult. "ὑπερασπιεῖ τὴν χεῖρα τὴν αὐτοῦ. Interpres, *suum tibi porriget manum, atque te proteget*." Dun. Sensus expeditissimus, syntaxis insolentior.

P. 705 C. not. c. οὐχὶ δὲ προφάσει ταύτης κέχρησαι φιλαργυρία. Editi κέκτησαι, h. e. vertente Montef. *neque hoc obtentu pecuniae cupiditate teneris*. Sed φιλαργυρία κέκτησθαι cum hoc sensu, *pecuniae cupiditate teneri*, nemo Graece dixerit. Ferri potest quod nos recepimus; nisi probetur correctio levissima, οὐχὶ δὲ προφάσει ταύτη κέχρησαι φιλαργυρίας.

HOM. VIII.

P. 707 C. lin. 2. ταῖς γραφαῖς παρεικάζομεν. Frequens apud Graecos in pulchritudine describenda comparatio, ὡς γραφή, vel ὡς ἔγγραμ. Vid. Jacobs. ad Philostr. Imag. p. 383. Boissonad. ad Philostr. Heroic. p. 377. Etiam hodierna lingua antiquum usum tuetur, teste C. Wordsworth, Athens and Attica, p. 221.

P. 708 F. lin. 3. “οὐχὶ ἔλεγον μὲν ταῦτα, οὐκ ἐποίουν δέ. Schema Demosthenicum, οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ· οὐδ’ ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρίσβευσα δέ.” Dun.

P. 709 A. not. c. ὅπερ οὐδὲ τοῦτο. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 29 D.

P. 709 E. not. x. οὐκ ἔστι τοῦτο προκοπή. Haec verba, quae in alienum locum irrepsisse videntur, pertinent ad illud Apostolicum, προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον. Cf. p. 710 C. lin. ult.

Ibid. lin. 6. μηδεὶς ἐν εὐθυμίᾳ. Paulo ante dixerat, ἐν εὐθηνίᾳ. Vetus utroque loco, in quiete. Etiam p. 710 C. ἐν εὐθηνίᾳ. Permutatio frequens. Vid. Var. Lect. ad Tom. VII. pp. 387 B. 559 E.

P. 711 B. lin. 3. ἱλιγγος] Sic Veron. Sav. cum nostris omnibus. Alteram formam ἱλιγγος nullo jure supposuerunt Mor. Ben.

P. 711 C. not. o. ὥσπερ οὖν—βάθη. Protasis sine apodosi. Mox quod in uno nostrorum legitur, ὀλίγοι δέ ἱλιγγοὶ καὶ βάθη, dudum conjecerat Sav. et sic tacite rescripsit Editor Ben. 2^{das}.

P. 711 D. lin. 3. ὅτι οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει· διὰ τοῦτο πάντα ἐνεργεῖ. Inconsequenter dictum. Vetus: quod nihil ipsum latet: non tamen quia nihil ipsum latet, idcirco omnia operatur ipse. Quasi legisset, ὅτι οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει· οὐ μὴν ὅτι οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει, διὰ τοῦτο πάντα ἐνεργεῖ. Modo dixerat, ὅτι τὰ μὲν ἐνεργεῖ, τὰ δὲ συγχωρεῖ.

P. 711 E. lin. 5. ὁ τῶν ἑξακισχιλίων ἀριθμός. “Sex millium canonem mihi Arithmetica mea non suggerit. Fortassis corrupti numeri, legendumque ὁ τῶν ἑξήκοντα ἀριθμός, ut intelligat logisticam illam sexagenariam, cujus in Astronomia usus infinitus, unde canon *sexagenarius*.” Hales.

P. 712 C. not. s. ἀποκτείνων] Sic Veron. Sav. ἀποκτείνον (sic) Mor. ἀποκτείνον Ben. invitis nostris.

Ibid. lin. ult. ἐπειδὴ σὺ πιστεύεις. “Sic Augustinus: *Auguria atque omina plerumque credentibus rata sunt, contemnentibus invalida. Si quando autem eveniunt, est ἐνέργεια τῆς πλάνης*. Mox ad αἰχμάλωτόν σε ἔλαβε supplendum ὁ διάβολος, ut sequens similitudo docet.” Dun. Vel potius, *diabolus per magum loquens*.

P. 713 B. lin. 3. Legendum videtur, ὅταν δὲ οἱ ναοὶ . . . συναπόλλυνται, διὰ τί μὴ φ. τῆς σ. τῆς αὐτῶν; De forma conjunctivi συναπόλλυνται monuimus ad Tom. XI. p. 97 C.

P. 713 C. lin. 4. "Legendum *ἀμα ἡρώτησας, καὶ ὑπὸ τὴν δ. σπαντὸν ἐποίησας*, aut τὸ *ἀμα* interpretandum *simul ac*." *Dun.* Vid. supra ad p. 558 C.

P. 713 D. lin. 1. *εἰ δὲ τὰ μέλλοντα προλέγουσι.* "Prorsus legendum τὰ *μὴ μέλλοντα*. Hoc evincit ἡ *πρότασις* τοῦ *μερισμοῦ*, *εἰ—τόδε ἔσται*. Debet enim esse antithesis." *Dun.* "Necessaria quidem negatio est, sed potius leg. *εἰ δὲ μὴ τὰ μ.*" *Ed. Ben. 2^dae.* Antithesis est in *forma* praedictionis, ut recte monet Interpres Anglus. Plurimum enim interest, conjecturamne de eventu futuro faciat aliquis, an certe eventurum esse vaticinetur.

HOM. IX.

P. 714 C. lin. 4. *καὶ ἐν τρόπῳ τελευτῆς ὁρῶν αὐτὸν τελευτῶντα.* "Vitiosus est hic locus, sic, opinor, corrigendus: καὶ οὐ τρόπῳ τελευτῆς, *non communi modo moriendi*; vel οὐ *κοινῇ τρόπῳ*." *Dun.* "Interpres, *novo ac peregrino more*. Unde puto legendum, καὶ *νέῳ τρόπῳ*." *Hales.* Si quid mutandum, mallems *καινῇ τρόπῳ*, sine copula. Sed videntur haec verba ἐν τρόπῳ τελευτῆς *imminuendi* causa addita esse, q. d. *quodammodo morientem*: revera enim morientem magistrum non aspexit discipulus.

P. 715 B. not. 7. "Veronense legit, *μάρτυρα καλεῖ ἐκείνον ὅτι καὶ τούτου ἀνέμνησα*. Ubi si pro *καλεῖ* legamus *καλῶ*, ut Interpres videtur legisse [*vertens, testem illum voco, quod horum te admonui*] lectionem illam multo magis probarim." *Hales.*

P. 716 A. lin. 1. *ὥς (= ἕως) ἔχεις ἐκόντας μαθητευομένους.* Amat hanc syntaxin Noster, e. g. Tom. VII. p. 799 D. *ἐκόντος ἑαυτὸν παραδιδόντος*. Tom. X. p. 330 C. *ἐν πενία ζώντων ἐκόντων*. Tom. XI. p. 350 D. *ἐκόντα τοῦτο ὑπομείναντα*. p. 448 E. *τὸν ἐκόντα διδόντα*. Supra p. 587 E. *τῶν ἐκόντων δεδουλωμένων*. Librarii *ἐκοντὶ* vel etiam non Graecum *ἐκόντως* in talibus magis probant.

Ibid. not. 7. "Videtur legendum, καὶ τὸ παρὰ τῶν μ. χ. Vel forsitan rectius est quod editur, καὶ διὰ τοῦ παρὰ τῶν μ. χ. ut sit epexegetis τοῦ *ἐπισωρεύουσιν*. Οἱ γὰρ *ἐπισωρεύοντες αὐτοὶ χειροτονοῦσιν*. Ergo saeculo Chrysostomi populus non habebat jus eligendi presbyteros et episcopos. Absurdum enim est ut discipulus eligat praeceptorem." *Dun.*

P. 716 C. lin. penult. *ἕως οὐ πάρεισιν*. Sic Veron. Sav. οὐ pro οὐ post Morell. edidit Montef. Vetus in textu, *quamdiu lupi ubique adsunt*; sed Corrector in marg. *quamdiu lupi non adsunt*.

P. 718 E. lin. 3. καὶ σκότος, ἵνα μὴ *προσαράξῃς ἐκεῖ τὸ πλοῖον*. Pro σκότος, quod etiam Interpres in suo habuit, haud dubitanter emendamus *σκοπέλος*, collatis locis quae sequuntur: Tom. VII. p. 324 B. *τῷ μετὰ μυρίας ἐμπορίας προσαράσσοντι σκοπέλῳ*. Tom. IX. p. 678 D. καὶ τὸν

εἰς λιμένα καταφυγόντα σκοπέλω προσαράξαι ποιεῖς. Tom. X. p. 612 C. ὅτι τοῦτῃ προσέφρηξε τῷ σκοπέλω.

P. 718 F. lin. 2. Verba ὡς χειμάρρους παραρρέων in Psalmo, ut nunc legitur, non exstant.

HOM. X.

P. 720 E. lin. 7. τὰς Πράξεις τὰς καθολικάς. Vetus, *Apostolorum actus*. "Legendum τὰς ἀποστολικὰς." Dun.

P. 721 A. not. ε. φελόνην. Alio loco Tom. XI. p. 272 B. φελώνην edidimus, consentientibus libris tam editis quam scriptis.

P. 721 C. lin. ult. ἔχει φιλοτιμίαν οὐ μικράν. *Solatiūm* verterunt Vet. Montef. Nos *honorem* intelligimus. Sic Tom. XI. p. 418 A. εἰ τὸ γυναικάς πόρνας ὄραν ἀσχημονούσας φέρεי τινὰ φιλοτιμίαν.

P. 721 D. lin. penult. τῷ τε κακῶς πάσχειν, καὶ τῷ ἐκείνων ἀπολήψεσθαι. Recte Vetus, *et quia male et injuste patitur, et quia ille recipiet vicem*. Vid. Annot. ad p. 690 A.

Ibid. lin. ult. ταῖς τιμωρίαις ἐπιτρέχόντων. Sic dicitur *ἐπιτρέχειν* τῷ λαμβάνειν, Tom. XI. p. 310 A. τῇ δώσει, p. 437 C. Non credibile est Veterem *ἐπιχαιρόντων* legisse, etsi libere vertit, *non quod sancti poenis delinquentium gaudeant*.

P. 721 E. not. ε. ὁ καὶ προφητεία ἐστίν, ἡ ἀρά. Recte cepit Montef. vertens, *potius quam imprecatio*. Schol. apud *Matthaeium*, ἀποδόψῃ] πρόρρησις ἐστίν, οὐκ ἀρά. Vetus, *ei ἀρα legisse videtur: quod prophetia est, dum dicit, Reddet etc.*

P. 722 B. lin. 3. τὸν οἰνοχόον αὐτοῦ κατήχησε. "An Narcissum intelligit?" Sav. Vid. Rom. xvi. 11. ubi tamen non ipsum Narcissum, sed τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου salutatur Apostolus.

P. 723 A. not. ι. διὰ τῆς προσηγορίας τῆς τούτου Sav. cet. Hic quidem lapsus est Interpolator. "Non enim Onesiphorum salutavit, sed domum ejus; ipse enim erat Romae." Verba sunt Dunaei.

P. 723 B. not. ρ. Εἶδομεν—ἐργαζόμενοί τι. Scripturam a nobis revocatam, etsi paullo difficiliorem, confirmat Vetus, vertens: *Videamus (ἴδωμεν) in Actibus Apostolorum, quinam cum illo ex Judaea navigaverint, aliquid fortasse operantes*. Secundum historiae veritatem, Paulus a Macedonia in Asiam revertens, comites habuit inter alios Tychicum et Trophimum Asiaticos; quorum hic cum eo Hierosolymas profectus est. (Act. Apost. xx. 4. xxi. 29.)

P. 724 C. lin. 1. Τοῦτον τὸν Λίον—γενεῆσθαι. "Valde haec mihi suspecta tanquam glossema, quod a sciolo aliquo margini ascriptum, inde in contextum venit." Hales. Clausula est in libris omnibus et Catena, et suspicione vacat.

P. 724 D. not. ^h. *ἀν διακείσεται*. De syntaxi monitum ad Tom. X. p. 262 C. Tom. XI. p. 144 E.

P. 725 B. lin. 7. Verba *ὅταν δὲ τρέχωσιν* absunt a Mor. lapsu qui ad hunc diem correctoris eget.

Ibid. not. ^c. καὶ τῶν οἰκείων φροντίζωσι. Haec non vertit Vetus. Lectio emendata, *μηδὲ τῶν οἰκείων φρ.* multo facilior est: sed ferri potest Veronensis, modo τὰ οἰκεῖα, *quae ad domum pertinent*, intelligamus, sensu tamen non prorsus explorato.

P. 726 A. not. ⁱ. εἰ ἐν τοῖς τοῦ θεοῦ κάμνομεν. Vetus non agnoscit conjunctionem, sed habet *κάμνομεν*, non *κάμνωμεν*. Si εἰ recte habet, est protasis sine apodosi.

P. 726 D. lin. 3. ἐν γὰρ τοῖς μυρίοις γίνονται δίκαιοι. Sensum expressit Vetus, vertens: *quippe in decem millibus fit, et decem millia viri fiunt justi*. Vix enim crediderimus eum legisse, ἐν γὰρ τοῖς μ. γίνεται, καὶ μύριοι γίνονται δ. ut opinatur Ed. Ben. 2^{dae}. Mox ταῦτα (Vetus, *terrena*) δὲ τῷ ἀρπάξεσθαι, omissa praepositione, mendose dedit Montef.

P. 727 B. not. ^l. οὐ συμφραττόμεθα. Interpolator addit *ἑπλοῖς πνευματικοῖς*. Vetus, *non undique legimur armis*. Sed aliud est *περιφράττεσθαι*, *circumvallari*, aliud *συμφράττεσθαι*, *constipari*, *se in unum conglobare*. Noster Tom. IX. p. 722 A. *μάλιστα γὰρ τὸν θεὸν τοῦτο δοξάζει, τὸ συμπεφράχθαι*. Tom. XI. p. 516 A. *ὁρᾷς ὅτι καὶ τοῦτο πρὸς τὰς θλίψεις συμβάλλεται, τὸ συμπεφράχθαι, τὸ ἀλλήλων ἔχεσθαι*;

ANNOTATIONES

AD

HOMILIAS IN EPISTOLAM AD TITUM.

HOM. I.

P. 729 B. lin. ult. ἐν ταῖς Πράξεσιν. "Ubi tandem? an fortassis sub alterius nominis persona? Ego enim non reperio." *Hales*. "In Vulgata Actuum xviii. 7. memoratur quidam Titus cognomine Justus, qui Deum colebat, et domum habebat Corinthi, in quam Paulus intravit. At in exemplaribus Graecis nomen Titi non comparet, et hic Justus solum vocatur: ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰούστου. [Pro Ἰούστου libri quidam cum Syro Τίτου, alii Τίτου Ἰούστου, alii Τιτίου Ἰούστου legunt.] Ideoque addit Chrysostomus illum fortasse Corinthium esse, nisi fuerit ille qui Corinthi domum habebat alius ejusdem nominis." *Montef.*

P. 730 B. not. x. "Videtur legendum, τῆς πρὸς Τιμόθεον εἶναι πρώτην δευτέραν ἐπιστολῆς. Nam neque quae subjicitur ratio probat hanc ad Titum antiquiorem esse illa ad Tim. *prima*: tum enim Paulus non erat in vinculis, neque jam moriturus: neque admittit vox νεαρωτέρα. Nam si illam scripsit in vinculis, mortem exspectans quotidie, hanc autem liber et solutus, non est haec illa recentior, sed paullo vetustior." *Dun.* Nobis quidem hodie persuasum est, quod in Annot. ad Tom. XI. p. 323 B. concedere nolimus, Epistolam πρεσβυτέρων tempore *posterioriorem*, νεαρωτέραν autem *priorem*, ex Nostri mente intelligendam esse. Quod si verum est, in loco supradicto, non modo recte habet τῆς μὲν οὖν πρὸς Φιλιππησίου πρεσβυτέρα, sed paullo ante, ubi nunc legitur, ταύτης οὖν ὑστέραν οἶμαι τὴν πρὸς Τιμόθεον εἶναι, reponendum ex archetypo Veronensi πρεσβυτέραν.

P. 730 E. not. 9. Πρότερον—κατελάβομεν. Editi inde a Savilio, Πρότερον κατελήφθημεν, καὶ ὕστερον ἐπέγνωνμεν· πρότερον ἐπεγνώσθημεν, καὶ τότε κατελάβομεν. Sic e nostris C.D.L.M. sed ἔγνωμεν pro ἐπέγνωνμεν C.D. et καὶ πρότερον ἐπεγνώσθημεν C.L.M. Unus K. per defectum legit, Πρότερον κατελήφθημεν, καὶ τότε κατελάβομεν. Vetus, simili defectu, Prius ipsi cogniti sumus, et postremo cognovimus. Ad textum Savilianum notat Dunaeus: "Duo verba permutarunt sedes suas. Sic legendum: Πρότερον κατελήφθημεν, καὶ ὕστερον κατελάβομεν· πρότερον ἐπεγνώσθημεν, καὶ

τότε ἐπέγνωμεν." Paullo aliter nos locum constituimus, Πρότερον ἐπεγνώσθημεν, καὶ ὕστερον ἐπέγνωμεν· πρότερον κατελήφθημεν, καὶ τότε κατελάβομεν. In Ed. Veron. corrupte legitur, Πρότερον κατελήφθημεν, καὶ ὕστερον ἔγνωμεν· καὶ τότε ἐπεγνώσθημεν, καὶ τότε κατελάβομεν.

P. 731 B. lin. 4. καὶ τοὺς μαθητευομένους. "In Veron. erat [om. καὶ] τῶν μαθητευομένων, quod Fronto reddi vult, *ad labores exantlandos eorum causa qui docerentur*. Duriusculum. Fortassis τὸ μᾶλλον eo referendum ad τῶν μαθ. ut significet excitari magistrum ad labores ferendos, magis quam discipulos." *Hales*. Unice verum est, quod in libris omnibus legitur, καὶ τοὺς μαθητευομένους.

Ibid. lin. 6. εἰ γὰρ φίλου εὐεργεσίας ἀνευγκόντες. Vim vocabuli minus perspexerunt Interpretes. Vetus, *cum ex amico beneficium aliquod sumsimus*: Montef. *cum amici beneficium recepimus*. Rectius Dunaeus: "Ἀνευγκόντες, i. e. ἀναμνησθέντες, *memoriam repelentes*: est enim εὐεργεσίας genitivi singularis. Vel *referentes*, i. e. *narrantes*, si sit accusativi pluralis." Illud verius. Cf. *Schweigh.* ad Appian. Tom. III. p. 498.

P. 731 C. lin. ult. τῆς χάριτος τὸ μέσον. "Legendum τοῦ νόμου καὶ τῆς χ. τὸ μέσον. Non est enim medium unius; sed diceret τῆς χ. τὸ διάφορον." *Dun.*

P. 732 A. lin. 2. καὶ τὰ μέλλοντα. Articulus male ahest a Ben.

P. 732 B. not. d. καὶ γεγωνός. Sic optime Cat. Reperitur quidem adiectivum γεγωνός, γεγωνόν, sed hic γεγωνός est neutrum participii γεγωνός, ut in alio Nostri loco Tom. VIII. p. 68 B. σάλπιγγος λαμπρότερον βοῶσα, καὶ οὕτω γεγωνός ὡς καὶ ἐνταῦθα αὐτῆς εὐθείως ἀκουσθῆναι τὸν ἦχον.

Ibid. not. h. Rursus edebatur, τὸ γεγωνός παριστάν, nihil juvantibus libris. "Pro γεγωνός Dunaeus legendum censet γεγωνόν. Minori mutatione scrib. γεγωνός." *Editor Ben. 2^{dae}*. Ita rescripsimus, favente Vet. praedicationem apertam atque illustrem oportere esse commendat.

Ibid. lin. penult. ἀκκίσεσθαι. Mendum exemplaris Veron. αἰκίσεσθαι, correctum a Savilio, imprudenter reduxerunt Mor. Ben.

P. 732 E. lin. 6. Pro τὰ ἐπίθετα Veron. habet τὰ ὀπισθεν; Vetus, *posteriora*: frustra.

P. 734 C. not. ο. τῶν αὐχένων αὐτῷ οὐκ ὄντων. Haec non vertit Vetus, fortasse quia vocabulum non intellexit. Noster Tom. X p. 616 C. ἐπὶ τῶν αὐχένων καθήμενος. Cf. Annot. ad Tom. XI. p. 296 C.

P. 735 C. lin. 6. εἶδει αὐτὸν ἀπηγχονίσθαι. Ambigue verterunt Interpretes; Vetus, *oportebat illum cibo suffocare*: Montef. *oportebat illum suffocari*. Ἀπαγχονίσεσθαι hic quidem valet *inedia suffocari*, uno verbo λιμαγχονίσεσθαι, quod ad τὴν ἀσκητικὴν pertinet. Noster Tom. I. p. 389 E. τὸ μὲν γὰρ μήτε πρὸς τὰ σίτα ἀπηγχονίσθαι, μήτε ἀνυπόδετον εἶναι τὸν προσεστώτα, οὐδὲν ἂν βλάβει τὸ κοινὸν τῆς ἐκκλησίας. Tom. X. p. 223 B. ἀλλὰ καὶ νηστεύσης, καὶ χαμεννήσης, καὶ ἀπαγχονίσης σαυτὸν.

P. 735 D. not. ¹. “Πόση τοῦτο αἰσχὺνη γίνεται, non est Graecum, certe Chrysostomus nunquam ita locutus; sed vel legendum, πόση τ. αἰσχὺνη γ. in dativo, vel μετὰ πόσης τ. αἰσχύνης γ. quod melius.” *Dua*. “Vero-nensis habet, καὶ πόσης τοῦτο αἰσχύνης γίνεται; noster emendatus, καὶ οὐ σὴ [+ τοῦτο?] αἰσχὺνη γίνεται; et hoc non esset tibi pudori et ignominiae?” *F. Ducaeus*.

P. 735 E. lin. 2. τῶν οἰκετῶν. Articulum abesse jubent Mor. Ben. invitis libris.

Ibid. not. ⁸. ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ζῆν ὀφείλει; “Et hunc ἀστυεισμὸν a Demosthene suo mutuatus est. Sic enim Orator ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ. [p. 96, 14] Πόθεν γὰρ οἶσθε ἄλλοθεν τὸν μήτε λαβόντα παρ’ ὑμῶν μηδὲν, μήτε αὐτὸν ἔχοντα ὁπόθεν μισθοδοτήσῃ, στρατιώτας τρέφειν; ἐκ τοῦ οὐρανοῦ; Οὐκ ἔστι ταῦτα. Hic dux erat Διοπίθης.” *Dua*.

P. 736 D. lin. 1. Post σώματος vulgo plene interpungunt; nos interrogationem fecimus. Sequentia τί δὲ ὅλως καὶ γεγόναμεν; cur οὐκ οὐκ cum corpore creati sumus? non vertit Vetus.

HOM. II.

P. 738 E. not. ⁹. μὴ ἀπλῶς ἀσώτους (sc. παῖδας). Sic de nostro scripsimus, favente tamen Vet.

P. 738 F. not. ⁵. καὶ προστρέχόντων. Noster Tom. XI. p. 347 A. τί οὖν ἀγγέλοις θαρρεῖτε, φησί; . . . τί τοῖνυν ἐκείνοις προστρέχετε;

P. 739 B. lin. 2. ἡ ἐπιπλήττοντα. Vetus, quam percutiendo, male. Vertendum, aut increpando. Tom. IX. p. 691 A. καὶ γὰρ τῇ γυναικὶ μετὰ τῆς αὐτῆς πάλιν ἡμερότητος ἐπιπλήττει.

P. 739 C. lin. 5. Pro τὰ πεπληγότα Morellus ex ingenio correxit τὸν πεπληγότα, quem secuti sunt recentiores. Ansam dedisse videtur Vetus, vertens, si forte se aeger percusserit.

P. 739 F. lin. 1. τρεψάμενον τὴν οἰκουμένην. Interpretes, converterint. Mallemus, in fugam verterint. Sic de eodem Noster Tom. X. p. 616 A. ἐνὶ σώματι καταλαμβάνων τὴν οἰκουμένην, μὴ γλώττῃ πάντας τρεπόμενος.

Ibid. not. ^W. τουτέστι, συνεχῶς κ. τ. έ. Praemittendum, ut videtur, “Ἀντεχόμενον.”

Ibid. lin. ult. ὥστε τοῦτο ἄνθρωπος, ὁ δίκαιος. De hac locutione monitum ad Tom. X. p. 556 C.

P. 740 B. lin. 7. μηδὲ διάτατε τούτους. “Forte legendum τούτους. Hunc locum non expressit Ambrosius Camaldulensis. Sensus esse videtur, ne constituas illos Episcopos; nam de Episcopis constituendis hic cum Tito agit.” *Montef.* Διατάττειν τινὰ, Episcopum constituere, inaudita est locutio. Nec magis hic de Episcopis constituendis, sed de tractandis iis qui Episcopo contradicant, agitur; quibus ne mandata quidem dare, sed silentium imponere hortatur Apostolus. Ambrosius autem,

Vetus interpres, verba non praeteriit, sed male intellexit, vertens, *huiusmodi ne paveas neque formides*.

P. 741 E. not. r. "καὶ γὰρ σοι. Sic Colb. [nobis E.] quod requirit sententia. Edd. οὐ γὰρ σοι." Ed. Ben. 2^{dae}. Recte habere vulgatam confidenter affirmamus.

P. 742 E. liñ. 2. τῶν προσωπείων ἐπαρθέντων. "Forte ἀπαρθέντων. Mihi quidem non fit dubium." Dun. Locutionem ἐπαῖραι τὸ προσωπεῖον defendimus ad Tom. X. p. 96 C.

P. 743 C. not. 4. Negatio ex Interprete invecta esse potest, vertente, *ceterum eam, nisi in his quae parva sunt, despiciere discamus*: quasi ad καταφρονῶμεν intelligendum sit δόξης. Nobis quidem absolute positum videtur hoc verbum, ut Tom. XI. p. 496 E. ὁ γὰρ αὐστηρῶς ἐπιπληττόμενος, ἀπεγνωκὸς αὐτοῦ, θρασύτερος γίνεται καταφρονῶν. Nisi forte supplendum sit τοῦ πράγματος, et post περιπεσοῦμεθα, τῷ πράγματι; ut Prov. xiii. 13. ὅς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ.

HOM. III.

P. 744 A. not. f. ἐπιγράφοντα τοῦτο. Sic K.L.M. Veron. Sav. cet. Sav. in marg. conjicit ἐπιγραφέντα, quod in textum clam invexit Editor Ben. 2^{dae}. Vetus supplet, *ita inscriptum*.

Ibid. lin. penult. ὁ ποιητὴς οὖν φησι. "Reliquum poematis quod at-textit est apud Callimachum Hymno Jovis, Κρῆτες ἀεὶ ψευσταί· καὶ γὰρ τάφον κ. τ. εἰ. Quid igitur? Hoc distichon Callimachus ab Epimenide furatus est? Non possum animum inducere ut credam. Carmen enim mollissimum est, et vere Callimacheum. Ergo Callimachum innuit Paulus, non Epimenidem? At Callimachus non est Cres, sed Cyrenaeus; Apostolus autem ait, εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης. Porro Epimenides non poeta erat, sed χρησμοδόξος vel χρησμολόγος. Deinde unde hemistichium, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί; Verisimile est, hoc ab Hesiodo sumsisse Epimenidem, cujus hoc est in Theogonia, ποιμένες ἀγραυλοὶ, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί: Callimachum autem ab Epimenide illud Κρῆτες ἀεὶ ψευσταί: Chrysostomum, qui sic ista contexuit, memoria lapsus. Haec mea semper fuit opinio." Dun.

P. 744 E. not. b. Edebatur ἀλλὰ κατὰ χρόνους καὶ ἄλλους τινάς, ὡς τὰ ἐκ τῶν Ὑ. "Censeo legendum, ἀλλὰ κατὰ χρόνους, καὶ ἄλλους τινάς κατ' ἄλλους χρόνους, ὡς κ. τ. εἰ. Illud enim nimis abruptum est." Dun. Pro ἐπήγεσαν fortasse praetulerit quis ἐπεισήγεσαν.

Ibid. not. c. Scripturam ὡς τὰ μικρὰ, ὡς τὰ μεγάλα μυστήρια ex emendato suo Codice profert Ducaeus. Ceterum ut hic μυρία pro μυστήρια, sic contrario lapsu μυστήρια pro μυρία prave legitur in Catena ad 1 Cor. p. 82. τοὺς τὰ μυστήρια ὑπομένονταί κακά: ubi Cramerus deesse aliquid suspicatur.

P. 745 D. lin. ult. καὶ οἱ δαίμονες—ἵνα κωλυθῇ. "Horum ego sensum non capio." Sav. Clausulam οὐκ ἦν εἰδωλὸν τὸ φθ. ἵνα κωλυθῇ post sequentem καὶ τὸν Βαλαὰμ—ἐκάλυπεν rejiciendam censet Editor Ben. 2^{dæ}. Catena cum nostro textu ad minutissimum apicem conspirat.

P. 745 F. lin. 3. συμφελλίζει τοῖς παιδίοις. Cf. Annot. ad Tom. X. p. 301 C.

P. 746 C. lin. 7. τὸν ἐν Δάφνῃ λέγω. "Hinc apparet haec scripta fuisse Antiochiae." Sav. "Speluncam Matronae in Daphne, quam hic σπήλαιον vocat, in Hom. adv. Judaeos prima Tom. I. p. 595 D. ἱερὸν, seu templum appellat, quod erat Matronae et Apollini sacrum. Matronam quidem putabant esse Junonem." Montef.

P. 746 D. lin. 4. ὅταν γὰρ μὴ δεῖ. Ne δέη corrigamus, prohibuit consensus Codd. Edd. et Cat. Mox pro οὐ δεῖ πείθεσθαι, in Mor. Ben. mendose legitur οὐδὲ πείθεσθαι.

P. 746 E. lin. 4. ὁρᾷς ὅτι πρὸς τι ἐστὶ τὸ εἰρημένον; Minus recte Vetus, vides quid sibi hoc dictum velit? Πρὸς τι est cum respectu ad aliud quiddam. Infra p. 759 D. τὸ μέγας ἐπὶ θεοῦ ὅταν λέγῃ, οὐ πρὸς τι μέγας φησὶν, ἀλλ' ἀπολύτως μέγας, μεθ' οὗ οὐκ ἂν εἴη μέγας, ἐπεὶ πρὸς τι ἐστίν. Εἰ δὲ πρὸς τι, κατὰ σύγκρισιν, καὶ οὐ φύσει μέγας· νῦν δὲ ἀσυγκρίτως μέγας. Alio Nostri loco Tom. X. p. 172 B. ubi nos cum Montef. scripturam Veronensem, χωρὶς τοῦ πατρὸς, revocavimus, hodie in illam quae est Savilii et librorum omnium magis propendimus, χωρὶς τοῦ πρὸς τι.

P. 747 A. lin. penult. καλεῖσθαι ἔλαφον. "Codex unus ἔλοφιν [fort. ἔλοφιν] quae lectio non spernenda." Montef. Quis sit ille Codex, nescimus: in nostris nulla est varietas.

P. 747 B. not. ^t. Pro πεκρόν, quod Savilius primus edidit, nostri omnes κρείττον habent, incerto sensu. Etiam Vetus κρείττον legisse videtur, παραφραστικῶς vertens: quippe quod mactabatur in sacrificium, profecto mortuum erat, atque idcirco praestabat quod ex eo espiabatur.

P. 747 C. not. ^b. εἰ γὰρ ἐν παραιτοίτῳ, τὸ (τὸ bis om. C.) καθαρὸν καὶ τὸ ἀκάθαρτον ζητῶν. Sic C.D. quibus proxime accedit Cat. εἰ γὰρ ἐὼν παραιτοίτῳ, τὸ κ. καὶ δ. ζητῶν. Aliter E. ἢ γὰρ ἂν παρῇ ὁ τοιοῦτος, (Lamb. 135. εἰ γὰρ ἐμπαρῇ τοιοῦτος) τὸ κ. καὶ τὸ δ. ζητῶν. Veronensis mutilus est, εἰ γὰρ τὸ κ. καὶ τὸ δ. ζητεῖς. Postremo in K.L.M. Sav. cet. locus sic legitur: εἰ δὲ ἐνσπαρῇ τοιοῦτος λογισμὸς, τὸ κ. καὶ τὸ δ. ζητῶν: ubi offendit ἐνσπαρῇ sine dativo rei cui inseratur, τῇ φύσει, τῇ διαβοίᾳ. In nostra scriptura, haec εἰ γὰρ ἐν παραιτοίτῳ vertenda, si unum rejiciat. Παραίτησις σιγίων de athletic dixit Noster Tom. XI. p. 317 D. Adde locum Philostrati de Apollonio Tyanensi, a Dunaeo alio proposito excitatum: τὰς μὲν ἐμψύχους βρώσεις, ὥς ὅτε καθαρὰς, τὸν τε νοῦν παχυνοῦσας, παρητήσατο.

P. 748 D. not. ^ε. Editi omnes καθαρσιῶν, pravo accentu. Noster

Tom. VII. p. 541 E. ἔτι γὰρ περὶ τὰ καθάρσια ἦσαν τὰ Ἰουδαϊκὰ ἐπτοημένοι, καὶ τὰς τῶν βρωμάτων παρατηρήσεις.

P. 748 E. lin. 1. οὐκ ἔστι ταῦτα ἀλληγορία, ἀλλὰ τύποι. Pro ἀλληγορία Interpres Anglus legendum censet ἀλήθεια, collato p. 749 A. Ante ἀλληγορία fortasse excidit ἀλλ' ἢ; sed tunc insuper corrigendum, ἀλληγορία καὶ τύποι, vel saltem ἀλλ' ἢ τύποι.

Ibid. lin. 5. ἡ ἀπὸ λέχους, *puerpera*. Perperam Vetus et Montef. *quae in menstruis est*.

P. 749 B. lin. 4. ὁ Μωϋσῆς τοῦ Ἰωσήφ] ὁ Μ. καὶ ὁ Ἰωσήφ Veron. in-
vitis nostris. Sic tamen legisse videtur Vetus, vertens: *Et certe Joseph ossa patris tulit, et Moses*.

P. 749 C. lin. 5. ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις. Vetus, *in his quae summe sint necessaria*. Montef. *in summa necessitudine*. Rectius, *in iis qui sunt propinquitate conjunctissimi*. Graecismus, ἀναγκαῖος φίλος, ἀναγκαῖος συγγενής, cui non notus? Dionys. Hal. Antiq. Rom. IV. 77. οὐδ' ἐμοῦ δῆλος ἦν φεισόμενος ἐρήμου τῶν ἀναγκαιοτάτων (patris et fratris majoris) γεγονότος.

HOM. IV.

P. 750 C. lin. 3. ἡ τῶν φρενῶν σωτηρία. "Aristot. Ethic. VII. 5. ἐνθεν καὶ τὴν σωφροσύνην τοῦτω προσαγορεύομεν τῷ ὀνόματι, ὡς σώζουσιν τὴν φρόνησιν." *Dun.*

P. 750 D. not. γ. δαίκνυσθαι. Eadem syntaxis infra p. 753 F.

P. 751 B. not. τ. ὥσπερ αὐ. "Colb. [nobis E.] ὥσπερ οὖν, usitatioe in Chrysostomo formula." *Ed. Ben. 2^{ae}*. Rarior apud Nostrum hujus particulae usus, nisi in formula αὐ πάλιν. Tom. X. p. 605 B. οὐδ' αὐ τὴν ἐπιθυμίαν ἀνείλεν, ἀλλὰ τὴν ἄδικον. Ibid. p. 547 A. ἀλλὰ καὶ τούτων αὐ τῶν τεχνῶν ἀναγκαιοτέρα πασῶν ἡ γεωργική.

P. 751 D. not. α. οὐτε περὶ ἐξόδους ἀκαίρους. Interpolator, qui περὶ ἐτέρας ἐξόδους ἀκαίρους scripsit, de *sumtilibus* cogitasse videtur, quod et Anglo Interpreti placuit. Frustra. "Ἐξοδοὶ γυναικείαι, *mulierum in publicum egressus*, etiam apud profanos scriptores celebres. Noster Tom. VII. p. 117 B. ἀλλὰ περὶ μὲν τὴν τῆς γυναικὸς σωφροσύνην οὕτως εἰ ἀκριβῆς, ὥς... μηδὲ τὰς ἀναγκαίας ἐξόδους συγχωρεῖν. Quae vero mulieribus necessariae ἐξοδοὶ habendae sint, ex alio loco ediscimus, Tom. VIII. p. 366 A. ἡ γὰρ μέχρι τῆς ἐνταῦθα (in ecclesia) παρουσίας, ἡ ἡνίκα δὲ τὸ σῶμα λουτρῷ θεραπευθῆναι δεῖ, ἀναγκαίαι ταῖς γυναιξὶν αἱ ἐξοδοὶ.

P. 752 B. not. ε. οὐδὲ τῶν ἄλλων ῥαθυμί. Constructio legitima. Tom. I. p. 714 B. οὕτω τῆς τῶν πλησίων σωτηρίας ῥαθυμῶμεν. Tom. III. p. 10 D. ἀκούσμεν ὅσοι ῥαθυμούμεν εὐχῆς. Tom. XI. p. 848 D. (in spurio opere) ἵνα ἐγκληθῆς, ὡς ῥαθυμῆσας τοῦ φίλου.

P. 752 C. not. γ. "Τὸ ἀφθαρσίαν non est inferendum; sunt enim qui putant e margine irrepsisse, et esse glossema τῆς ἀδιαφθορίας, Chrysostomi potissimum auctoritate nitentes: qui recte sentiunt." *Dun.*

P. 752 D. lin. penult. ὁ δούλους δεσποτῶν ἀποστερῶν. Sic omnes. Dunaeus δούλων δεσπότας, Editor Ben. 2^{dae} δούλους δεσπότας corrigit.

P. 753 B. not. ^t. οὐδένα τὸν πολυπραγμονοῦντα ἔχοντες. Vetus, cui *componendi illos et formandi studium sit*. Πολυπραγμονεῖν τινα, *mores alijus observare*, in bonam partem adhibetur Tom. I. p. 316 E. τοῦτους μὲν γὰρ καὶ πολυπραγμονεῖν ἔνεστι, τὴν δὲ ἔνδοξον συγκεκλεισμένην διαπαντός, πῶς ἂν τις περιεργάσαιτο τρόπων ἔνεκεν ἢ μόρφης;

P. 754 F. lin. 3. καὶ ἐμοῦ τι μείζονα. "Lego, καὶ ὁμοῦ τι μείζονα ἐμαντοῦ. 'Ομοῦ τι, *ferme, ἑγγύς*." Dun. Locutio, ni fallimur, non est Chrysostomica.

P. 755 A. not. ^f. τοῦτους οὗτοι σπαράττουσι, *concutiunt*: fortius quam εἰσπράττουσι. Sic Tom. X. p. 95 B. τοὺς τὸ δεσμοτῆριον οἰκοῦντας, τοὺς ἐν δικαστηρίοις σπαραττομένους. Ibid. p. 115 D. οὐ γὰρ τὸν ἐπαίτην ὁ ἐπαίτης αἰτήσῃ, ἀλλὰ τὸν εὐπορον· ὁ δὲ πλούσιος τὸν πένητα σπαράττει.

Ibid. not. ^k. τὸν δὴ οὖν οὕτως ὤμόν. Orator fervidus, et ad alia properans, inchoatam sententiam subito abruptit. Clausulam agnoscit Vetus, vertens: *Porro eos qui ita crudeles sunt, non hac tantum ex parte pensemus* etc.

P. 755 B. not. ^m. "Repone *κἂν* ἐλεῆσαιεν, quamvis sequatur *ἄν*." Sav. Recte: *κἂν* est *saltem*, ut centies.

P. 755 C. lin. 1. τὴν δέσποιναν πειρᾶν. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 159 D.

P. 756 B. lin. penult. οὐδὲν γὰρ ἐμμελέστερον τρόπων. Τρόποι, *prodi mores*. Sic Tom. VII. p. 713 B. τρόπους ἐξίγουν καὶ ἡθῆ, καὶ ψυχῆς ἀρετὴν. Et p. p. μὴ χρήματα ἐπιζητεῖν καὶ περιουσίαν, ἀλλὰ τρόπον καὶ ἐπιείκειαν.

HOM. V.

P. 757 B. lin. ult. ἐπάγει καὶ τὴν αἰτίαν δικαίαν. Subaudi οὖσαν, ne τὴν δικαίαν requiras. Sic Hebr. ix. 1. *τό τε ἅγιον κοσμικόν*: ubi frustra turbas dederunt Middletonus et asseclae ejus.

P. 758 B. lin. 6. οὕτω καὶ οὗτος χρημάτων. Supple ἐρᾶ, vel, si mavis, ἀκολάστως ἐρᾶ.

Ibid. lin. ult. ἡνίοχος. "Respexit Platonis Phaedr. p. 246 A. sq." *Krabinger*.

P. 758 D. not. ^z. Utramque lectionem conjungendam censet Dunaeus, sic: *περὶ δὲ τῶν παρθένων τί φησιν; "ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω"* καὶ *περὶ γυναικῶν* πάλιν, *"μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφώνου, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχισθε."* Fortasse recte.

P. 758 F. not. ^k. "In Savilio legitur οὗτός φησι Τιμοθέῳ. At vox illa Τιμοθέῳ huc translata fuit in Codicibus quibusdam; nam non locus mox allatus Epistolae ad Timotheum est, sed qui postea sequitur." *Montef*. "Restituimus scripturam omnium librorum." *Ed*. Ben. 2^{dae}. Expunximus Τιμοθέῳ, quia deest in nostris C.D. et Vet.

P. 759 C. lin. penult. τοῦ μεγάλου, φησὶ, θεοῦ καὶ σωτῆρος. Cf. Tom. XI. p. 235 E. ubi hunc locum tractat Noster.

P. 760 A. not. ². ἀπάγειν, *a re prava avocare*. Sic Tom. X. p. 214 E. ταῦτα δὲ λέγω, φησὶ, καὶ ἀπάγω, οὐχ ὡς δυναμένον βλάψαι τι τῶν εἰδῶλων... ἀλλὰ βούλομαι καταφρονεῖν αὐτῶν ὑμᾶς.

P. 760 C. lin. 4. τὸν αὐτὸν ἀγῶνα τρέχουμεν. “Durum est. Legendum τὸν αὐτὸν τρέχουμεν, subaudi δρόμον, ut in proverbio τὸν περὶ ψυχῆς τρέχειν.” Dun. “Ἀγῶνα τρέχειν usurpatum ab Apostolo, Hebr. xii. 1. τρέχουμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα.” Hales.

Ibid. lin. ult. ἐκεῖ μὲν. Scilicet in loco ante laudato 1 Cor. x. 12. Deinde haec, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἐποίει ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ, per parenthesis dicta esse videntur, ut λέγων ad ἐκεῖ μὲν, non ad αὐτὸς ἐποίει referatur. Locus Epistolae ad Galatas ab Oratore non citatus, ni fallimur, est Gal. vi. 1. καταρτίζετε τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺν πειρασθῆς. Interpolator totam periodum videsis quam ingeniose magis quam vere refinxerit. ‘Εκεῖ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν μελλόντων φοβεῖ λέγων, “ὁ δοκῶν ἰστάναι, βλέπεται μὴ πέσῃ” ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἀπὸ τῶν μελλόντων, ἀλλ’ ἀπὸ τῶν παρελθόντων ἐντρέπει, τὸ αὐτὸ ποιῶν, δι’ ὃν ἐπάγει, “ἤμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι,” ὅπερ ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ποιεῖ γράφων, ὅτι “καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι.” (Gal. iv. 3.)

P. 760 F. not. ^b. “Lego, πῶς πᾶσαν κακίαν διεξῆλθεν. De Paulo; plurima enim vitia enumeravit.” Dun.

P. 761 D. lin. 1. Hunc locum citavimus in Annot. ad Tom. XI. p. 482 A. distinguendo, τοὺς παῖδας ἔσφαζον τοὺς ἑαυτῶν πατέρες καὶ μητέρες· παισὶν ἐπεμαίοντο. Cum vero copula in libris omnibus desit, hodie vulgarem interpunctionem retinemus, μητέρες παισὶν ἐπεμαίοντο, non tamen ut de irae furore, quod Interpretibus placuit, sed de flagrante libidine, juxta constantem hujus locutionis usum, cogitemus. Infra p. 762 D. πάλιν οἱ τὰ Σόδομα οἰκοῦντες δι’ οὐδὲν ἕτερον ἀπώλοντο, ἢ ὅτι παισὶν ἐπεμαίοντο: ubi recte Vetus, in pueros insano amore ferebantur. Tom. X. p. 301 D. υἱὲ πορνιδίων ἐπιμαυνομένων ἀνδράσιν, ἐπιτρεχόντων τοῖς παροῦσιν. Tom. IV. p. 455 A. ὁρῶν τὴν ἑαυτοῦ δέσποιναν ἐπιπηδῶσαν αὐτῷ καὶ ἐπιμαυνομένην. S. Basil. M. Tom. II. p. 104 D. καὶ τὰ μὲν (τῶν ἰθύνων) σωφροσύνην ὑπερτιμᾷ· τὰ δὲ μητράσι καὶ θυγατράσι καὶ ἀδελφαῖς ἐπιμαίνεται. Usus optimorum scriptorum inde ab Homérico, τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνητο, usque ad Theocriteum, Κύπρις ἐπ’ ἀνέρι μήνητο βῶτα, eodem spectat.

P. 762 A. ὁ θαυμαστὸς αὐτῶν φιλόσοφος. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 456 D.

Ibid. not. ^m. Edebatur, διὰ τοῦτο καὶ ἐπ’ οἰκήματος εἰστήκεισαν φανερώς τοῦτο ποιοῦντες, quasi paederaestia palam fieret. Hoc tamen non dicit Noster, sed ad aliud nequitiae genus, publicam meretricularum prostitutionem, transit. Nam hoc est ἐπ’ οἰκήματος ἵστασθαι. Cf. Tom. I. p. 254 D. εἰ δὲ μὴ ἵστασαι ἐπὶ τοῦ οἰκήματος, καλοῦσα τοὺς παριόντας.

P. 762 A. lin. 6. *ἐλ πάντα τις ἐπελθοι.* "Fort. *ἐπεξέλθοι.*" Ed. Ben. 2^{dae}. Non opus. Cf. Tom. VII. p. 174 A. *πάντα ἐπελθὼν καὶ διακωδωνίσας.* Tom. II. p. 635 A. *πᾶσαν ἐπελθόντες ἀρετὴν.* Tom. IX. p. 445 B. *κἂν Ἕλληρ ἦς, κἂν πᾶσαν ἐπελθὼν κακίαν.*

P. 762 B. lin. 6. *ὁ δὲ αἰὶνα τῆς μητρὶνᾶς ἡράσθη.* "An Phoenicem Achilles magistrum indicat, quem pater Amyntor ob hanc causam expulit? Iliados IX." Dun.

P. 762 D. lin. 1. *εἴτα αὐτὸς οὗτος κ. τ. ἐ.* "Quem Orestes furens occiderit, et cujus uxorem rapuerit, mihi incognitum." Dun.

P. 763 A. lin. 7. *πᾶν κακίας εἶδος ἐπεπόλαζε.* Vetus, *invadebat*: Montef. *obtinebat*. Paullo accuratius vertas, *ingravescebat, abundabat*. Sic Tom. X. p. 49 B. *τῆς κακίας οὕτως ἐπιπολαζούσης.* Tom. IV. p. 218 B. *τὴν κακίαν τὴν κατὰ παντὸς τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους διὰ τὴν πολλὴν ῥαθυμίαν ἐπιπολάζουσαν.*

P. 763 B. lin. 2. *παρθένους γυμνὰς ἐκλείουν παλαίειν.* Cf. Tom. VII. 10 A. *ὅταν γὰρ κοινὰς πᾶσι τὰς γυναῖκας ποιῶσι, καὶ παρθένους γυμνῶσαντες ἐπὶ τῆς παλαίστρας ἀγῶσιν ἐπὶ θίαν ἀνθρώπων.* "Hic, opinor, Lycurgus est, qui suis legibus instituit virgines vestibus positis luctari in arena." Dun.

Ibid. lin. 5. *εἰς πολέμους αὐτὰς ἐξάγει, καὶ κοινὰς εἶναι κελεύει.* Invidiam principi philosophorum ex hac re conflata justo majorem fuisse ostendit Dunaeus in Notis ad h. l.

Ibid. lin. 6. *προαγωγὴς rarior forma.* *Μαστροποὶ καὶ προαγωγοὶ* jungit Noster Tom. X. p. 275 A.

P. 763 C. lin. 1. *οἱ τὸ γένειον ἔχοντες βαθὺ κ. τ. ἐ.* Vide nos ad Tom. IX. p. 443 B.

HOM. VI.

P. 765 F. not. b. *αὐτῆς.* Puta *τῆς ἱριδος* vel *τῆς μάχης.* Infra p. 767 A. *ἐκεῖ δὲ τῆς μάχης τέλος οὐδέν.*

P. 766 A. lin. 3. *περὶ τῶν ἐλπίδα ἐχόντων διορθώσεως.* Sic infra p. 767 B. *τοὺς ἐλπίδας ἔχοντας μεταβολῆς.* Monemus propter Editorem Ben. 2^{dae}, qui sensum loci corrumpit, clam scribendo, *περὶ τῆς τῶν ἐλπίδα ἐχόντων διορθώσεως.*

P. 766 B. lin. 7. *ἡ δὲ Νικόπολις τῆς Θράκης ἐστίν.* "Nullam Stephanus novit Nicopolim, nec Thraciae, nec Macedoniae. Sic enim ait: *Νικόπολις, πόλις Ἠπειροῦ*: et hanc esse credo, quo Paulus Titum vocat. Haec olim Ambracia dicta est; sed post pugnam Actiacam non procul ab ea commissam, Caesar Augustus nomen mutavit. . . . Nec moror, quod in fine est, hanc Epistolam scriptam esse Nicopoli Macedoniae. Nulla enim ibi fuit Nicopolis; aut si fuit, parvum aliquod atque obscurum erat oppidum." Dun. "Atqui sic etiam Theodoretus: *τῆς Θράκης ἐστὶ Νικόπολις, τῇ δὲ Μακεδονίᾳ πελάζει*: cui potius et Chrysostomo de re

sibi comperta et urbe vicina loquentibus assentior, quam ullis quantumvis speciosis in contrarium adductis argumentis." *Sav.*

P. 766 D. lin. 3. *εἰ περιίστασθαι τούτους δεῖ.* Redit Concionator ad verba Apostoli vers. 11. *αἱρετικὸν ἄνθρωπον.... παραιτοῦ,* vel quod tantumdem est, *περιίστασο, devota.* Hujus vocabuli appositum exemplum ex Luciano *ἐν τῷ περὶ αἰρέσεων* ad finem citat Dunaeus: *φιλοσόφῳ δὲ ἐς τὸ λοιπὸν κἀν ἄκων ποτὲ ἐν ὁδῷ βαδίζων ἐντύχῳ, οὕτως ἐκτραπήσομαι καὶ περιστήσομαι, ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τῶν κυνῶν.*

Ibid. lin. ult. Editi, *καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἀνδρείας περιίστασθαι.* "Mallem περιίστάναι, *imposere, amoliri.* Ad fugiendum enim nulla opus est fortitudine." *Dun.* "Leg. *προσίστασθαι.*" *Ed. Ben. 2^{dae}.* Veram lectionem, in libris fere oblitteratam, ut saepe alias, ex sola Catena restitimus.

P. 767 A. lin. ult. *ἐκεῖ δὲ,* nempe in haereticis desperatis arguendis. Haec cum superioribus nullum nexum habere manifestum est.

P. 767 E. lin. 1, Haec, *οὐκ ἂν ἐκώλυσαν ἐξ ἀδικίας λαμβάνειν,* casu omisit Morell. cujus error etiam successoribus ejus fraudi fuit.

P. 768 B. lin. 2. *περὶ τὸν ποιοῦντα ἴσταται μόνον.* Vetus sensum expressit, *facienti solummodo prodest.* "Ἰστασθαι περὶ τίνα vel τι (usitatus μέχρι τινός) *non ultra procedere* valet. Tom. IX. p. 685 A. *ἂν τε ἀδικήσῃ, πάλιν ἢ βλάβῃ περὶ τὸν ἡδικοῦτα ἴσταται.* Tom. XI. p. 250 C. *οὐ γὰρ τῆς φύσεως ἀπεται, ἀλλὰ περὶ τὴν οἰκονομίαν τὸ πᾶν ἴσταται.*

P. 768 C. lin. 6. *μήπω γὰρ περὶ τῆς βασιλείας νῦν κινήσωμεν.* Supple *λόγον,* vel etiam *τι.* Noster Tom. IV. p. 111 C. *ἀπερ' ἂν ἡ τοῦ θεοῦ χάρις χορηγήσῃ περὶ τούτου κινήσαντες.* Dunaeo legendum videtur, vel *νοῦν* pro *νῦν,* vel *μήπω γὰρ τὸν περὶ τ. β. λόγον κινήσωμεν.*

Ibid. not. P. "Non video cur *διετρίζοντο πρὸς ἀλλήλους* repudiandum sit. Hoc enim verbum *stridere* et *frendere* *dentibus* significat, quod plus est quam *γογγυσμός.*" *Dun.* Exemplum hujusmodi usus desideramus.

P. 768 D. not. *. Vulgatum *ὠφελείας* vertit Vetus, *magnoque et profectu et utilitate vivebant.* Noster ad similem S. S. locum Act. ii. 44, 45. (Tom. IX. p. 59 B.) *ὅρα πόσα αὐτοῖς μαρτυρεῖ πίστιν γνησίαν, βίον ὀρθόν, τὴν ἐν ἀκροάσει καρτερίαν, τὴν ἐν εὐχαΐς, τὴν ἐν ἀφελείᾳ, τὴν ἐν εὐφροσύνῃ.* Et p. p. *διὰ τοῦν τῆς ἀφελείας τὴν πᾶσαν αὐτῶν ἐδήλωσεν ἀρετὴν.* Alio loco Tom. X. p. 26 C. ubi legitur, *πίστεως καὶ ἀφελείας* *χρη,* Veron. *ὠφελείας* habet.

P. 769 A. not. i. *τοῖς ἑαυτοῦ σχοινοῖς συμποδίζεται.* Vox exstat in loco simillimo Tom. VIII. p. 321 A. *ἀλλὰ φεύγωμεν αὐτὰς, φεύγωμεν, μηδεμίαν ἐπισυρόμενοι λαβὴν ἔξωθεν διατέμωμεν τὰ σχοινία, γυμνοὶ γενώμεθα τῶν βιωτικῶν.*

P. 769 B. lin. penult. *τοὺς ἐστενωμένους.* Vetus, *qui angustantur.*

Cogitabamus de *ἐστρωμένους* h. e. *ἐσταυρωμένους*, cujus vocabuli exempla cumulavimus ad Tom. X. p. 177 D. sed non opus. Eleganter S. Basil. M. Tom. II. p. 64 B. *αἱ ἀποθῆκαι τῷ πλήθει τῶν ἀποκειμένων στενοῦνται, καὶ τὸν ἐστενωμένον οὐκ ἐλεοῦμεν.*

P. 769 C. lin. penult. “*ἀποφέρων*, id est, *ἀποτιθέμενος*, ut *ἀποστέργειν*, *amorem deponere.*” *Dun.* Frustra. Compositum est pro simplici, ut vel contextus docet.

P. 769 D. not. ^b. Quod edebatur, *συνδιαζώοντας*, non Graecum est. Vetus, *una servare studentes*, h. e. *συνδιασώζοντας*, quod legitur Tom. III. p. 131 D. *οὕτως ὑμεῖς προνοήσατε τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς, καὶ ἀλλήλους συνδιασάσατε.* *Συνδυάζειν* probum vocabulum est, notum vel e Psalm. cxl. 5. *οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ*, ubi, ut h. l. *intransitivo*, quem vocant, sensu fruitur.

P. 770 A. not. ^a. *ἐπειδὴ γάρ.* Apodosis, *διὰ τοῦτο ἀπηλλάγησαν*, *deesse videtur.*

ANNOTATIONES

AD

HOMILIAS IN EPIST. AD PHILEMONEM.

ARGUMENTUM.

TIT. Homilias in Philemonem cum nova Interpretatione Latina et Annotationibus edidit G. Raphelius, Lauenburgi, 1712. nonnullas observationes adjiciente Tib. Hemsterhusio. Ejusdem operis Editio nova auctior et emendatior prodiit Lugduni Batav. 1747. "Potuisset autem Raphelius," ut Hemsterhusii verba nostra faciamus, "vir pereruditus et accuratus, quo summam in dicendo Joannis Chrysostomi laudem, et cultissimam orationis elegantiam commendaret, ex tanto scriptorum ejus numero specimen aliquod elegisse limatius, et magis accommodatum, quam istas in Pauli Epistolam ad Philemonem Homilias; quae quidem tales esse mihi videntur, ut potius ex ore Chrysostomi extemporalis facilitate pro concione dicentis exceptas esse, quam ab ipso elaboratas statuendum sit: cujusmodi sane non paucas in manibus versari nemo, qui recte sapiat, negaverit. Memorantur a Georgio in Vit. Chrysost. p. 191. οἱ τε ἐκδοθέντες παρ' αὐτοῦ λόγοι, καὶ οἱ λέγοντος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ὀξυγράφων ἐκληφθέντες: qui posterioris generis quin prioribus et nitore styli, et rerum ordine cedant, an quisquam erit qui dubitet?"

P. 773 A. lin. 1. διηγήσασθαι. "Ratio grammatica postulat διηγησάμενου vel διηγουμένου. Hoc jure notat A. Dunaens: sed ad normam grammaticam non attendit neque extemporalis dicentis impetus, nec celeritatem linguae secuta manus. Ex pluribus hujus generis exemplis fides iis, quae ante diximus, constat." *Hemst.*

Ibid. not. b. ἐδέθησαν. "Sic optime Colb. [et marg. Sav.] Atque ita legerat Ambrosius Camald. qui vertit, *vinciti sunt*. Editi ἐδέχθησαν, male. In Notis Savil. alia lectio affertur ἐδεήθησαν, quae non convenit." *Montesf.* "Lectio ἐδέθησαν omnino videtur praeferenda." *Hemst.* Rem extra omnem dubitationem ponit locus Nostri Tom. IX. p. 743 C. μετὰ τοσούτον χρόνον εἰσιόντες, ἔνθα ἔμεινε Παῦλος, ἔνθα ἐδέθη. ἔνθα συνεκάθισε καὶ διελέχθη, πτερούμεθα, καὶ πρὸς τὴν μνήμην ἐκείνην ἀπὸ τῶν τόπων παραπεμπόμεθα.

P. 773 C. lin. 3. τὸ δουλικὸν γένος. "Si qua sit ἀκολουθία inter haec et sententiam subsequentem, legendum omnino erit τὸ ἐλευθέρον γένος." *Hales*. Nos hic quidem nihil mutamus; sed in apodosi ἐτέρους pro ἐλευθέρους libenter legerimus. In utroque loco constructio ἀπογωνώσκειν τινὰ (non τινός) notabilis est. Cf. Annot. ad Tom. IX. p. 513 E.

Ibid. lin. 7. καὶ γράφων ἔλεγεν. "Postulat ἀναλογία, καὶ γράφοντα λέγειν. Putarim tamen potius legendum cum parenthesi sic: (καὶ γὰρ γράφων ἔλεγεν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι.)" *Hales*. Vid. supra ad p. 773 A. lin. 1.

P. 773 D. lin. ult. εἴθε τοὺς ἔξωθεν κ. τ. εἰ. Hoc de servis vulgo intelligunt; Vetus autem ad monachos referre videtur: *Utinam et eos, qui solitudines habitant, inter urbes possemus includere, ut ex eis exempla salutis liceret haurire*. Res aliquid momenti habet ad dirimendam quaestionem, Antiochiaene an Constantinopoli habitae sint conciones.

P. 774 B. not. ^d. ἡμῖν. Subintelligendum videtur προσήκει, duriuscule. Vetus, nos convenit.

HOM. I.

P. 775 C. lin. ult. "Forte ἀναστρέψαι τὸν δεσπότην, dominum pervertere." *Dun*. "Atqui in vulgata lectione, quod quaerebat, invenitur: malo tamen cum Raphelio et Vet. Interp. capere pro, immutare sententiam domini, nimirum in utramcumque partem." *Hemst*.

P. 775 D. not. ^b. κὰν ἔδυσχέρανεν Sav. cet. "Forte ἔδυσχέραναν, de servis. Vide quae sequuntur." *Dun*. "Ἐδυσχέραναν, quod sine controversia certum est, viderat praeter Raphelium etiam Dunaeus." *Hemst*. "Κὰν ἔδυσχέρανεν, saltem aegre tulisset, non sollicitandum videtur. Ecclesiae, quae in domo Philemonis erat, facta mentio ipsi omnino grata erat." *Ed. Ben.* 2^{dae}. Nos antiquam lectionem non sine dubitatione revocavimus.

P. 775 E. lin. penult. ἐπεύχεται—ἡ χάρις. "Alia plane hic sunt in Latina interpretatione, ut fere videantur ex aliis quoque Graecis esse facta. Totus locus ita conversus est. *Imitare dominum tuum. Dimittere ille debitoribus nostris in oratione nos docuit, si volumus ab ipso et nostra nobis dimitti. Si igitur initari illum studeamus, permanet in nobis gratia: sin autem, illam amittimus.*" *Raphel*.

P. 776 A. lin. 2. ὅτι τῇ ποιότητι, male omisso καὶ, Ben.

P. 777 D. lin. penult. "Legendum videtur, οὐ δύνασαι χ. κ. et οὐ δύνασαι δ. τ. δ. εἰς τοὺς δ. sine interrogationibus, per modum concessionis." *Dun*.

P. 777 F. lin. 1. φιλοφροσύνην. Editiones omnes ante novissimam φιλοσοφροσύνην (sic), quod merum mendum esse videtur. Lectio φιλοφροσύνην est in nostris E.G.I. de ceteris nihil compertum habemus.

Ibid. lin. 2. ἀπὸ τοῦ δανείσματος διαλυόμενος. “Melius delebitur τὸ διαλυόμενος: nam et sensus sine hoc verbo constat (?), et verbum non proprie significat *solvere*, *impendere*, sed *transigere* i. e. *finire controversiam*.” *Dun.* Vetus, *idque cum a foenore non absolvatur*. Aut hoc tenendum, aut si verbum active sumatur, διαλύεσθαι ἀπὸ τοῦ δ. est *partem debiti solvere*.

P. 778 B. not. P. καὶ ποῦ ἴσον. Ποῦ pro πῶς, ut centies. Tom. IX. p. 503 D. ποῦ γὰρ θαυμαστὸν, εἰπέ μοι; Tom. X. p. 131 C. καὶ ποῦ τοῦτο δίκαιον; p. 501 A. καὶ ποῦ ταῦτα ἀξία συγγνώμης; p. 563 B. καὶ ποῦ ταῦτα φίλων τὰ πράγματα; Tom. XI. p. 28 B. ἐπεὶ ποῦ (vulgo πῶς) σώζει ἡ πίστις, εἰπέ μοι, ἀνευ ἔργων;

HOM. II.

P. 779 C. lin. 8. καὶ τοῦ παρόντος ἰδεῖν τοῦτο πολλῇ μείζον. “Structurae norma postulat, παρόντα, quamvis in alterum Edd. consentiant. Ordo verborum est talis: καὶ τοῦτο πολλῇ μείζον τοῦ παρόντα ἰδεῖν.” *Hemst.* At pace Viri summi, ordo esse potest, καὶ τοῦτο π. μείζον τοῦ ἰδεῖν (τὴν ἀγάπην αὐτοῦ) παρόντος.

Ibid. not. h. Verba καὶ ἀγαπᾶν, quae nullum idoneum sensum praeberere videntur, post Sav. cet. praetermisimus.

P. 779 F. lin. 1. συνάπτων ἑαυτῷ, omisso αὐτὸν, mendose ediderunt Mor. Ben.

P. 781 D. lin. 2. εἶπεν, ἐγέννησα. Vetus, *dixerat, quem in vinculis genui*. Vide an legendum sit, εἶπεν, ἐγέννησα? εἶπεν, ἐν τοῖς δεσμοῖς ἐγέννησα. Prius membrum praeterlapsus est Interpres, posterius scriba.

Ibid. not. r. οὐαὶ, Βαροχαβήλ. “Interpres hanc particulam non agnoscit.” *Dun.* “Hunc locum nondum reperi, neque vocem ex Hebraico expressam.” *Montef.* “Equidem diu frustra quaesivi, quis sit ille Barochabel. Tandem in mentem mihi venit, si forte intelligenda haec sint de Icabod, cum soleant interdum Graeci mire depravare nomina Hebraea. Et plane ita esse deprehendi. Pro Icabod enim 1 Sam. iv. 21. habent LXX. Interpretes Οὐαὶβαρχαβῶθ, unde hoc magis etiam corruptum fluxisse satis constat.” *Raphel.* In Hebraeo est וַיִּבְרַח, cui proxime accedit Codicis Alex. scriptura, οὐαὶχαβῶθ. In Vaticano est οὐαὶβαρχαβῶθ.

P. 782 A. not. f. “τίκται. Absurda lectio. Melius consultum erit huic loco, si legas, *τις κτῆται*; haec enim forma non est inusitata; vel *κτᾶται*. Id maxime relaxat illius rigorem, qui rogatur, quum quis, si res sit utilis, eam nanciscatur et impetret, illo lubente.” *Hemst.* “Si quid mutandum, praestat hic *γίνηται* legere, et proxime *ἐντεῦθεν τίκτεται*.” *Ed.* Ben. 2dae. *Γίνηται* pro *τίκταιται* faventibus libris edidimus.

Ibid. not. h. καὶ οὗτος . . . καὶ οὗτος. Syntaxis parum elegans, sed

Nostro perquam familiaris. In loco Tom. VIII. p. 523 B. ἂν γὰρ ἐν ἐκείνοις ἀεὶ διατρίβωμεν, οὐ πρὸς τὰ ἡδέα τὰ ἐνταῦθα πεισόμεθ' αὐτῇ, οὐ τὰ λυπηρὰ βαρέως οἴσομεν, ἀλλὰ καὶ τούτων καὶ τῶν ὁμοίων καταγελασόμεθα—ultima, ni fallimur, sic legenda: ἀλλὰ καὶ τούτων καὶ τούτων ὁμοίως καταγελασόμεθα.

P. 782 B. lin. 3. καὶ οὐκ ἀπὸ προαιρέσεως. Vetus, nec ex voluntatis rectitudine. "Non eo consilio ut Christianus fieret, et sic ad dominum rediret." *Raphel*.

P. 783 B. lin. 2. διὰ τὸ μέγα φρονεῖν. "Plenior exiret sententia, si additum foret, τῇ ταπεινούσθαι." *Hemst.* Lenior foret correctio, διὰ τὸ διὰ τοῦτο μ. φρ. Cf. infra p. 784 D.

Ibid. ἢ καὶ οὐκ ἔστι. "Hic intelligi vult Dunaeus *consanguineum*, ut docet Eustathius. Sed ego valde dubito." *Raphel*. Et nos. Vetus, aut etiam servus.

P. 784 A. lin. penult. δι' αὐτὸ δὴ τοῦτο; Intellige secundam Danielis in fossam leonum demissionem, quae memoratur Bel et Drac. 38.

P. 785 B. not. x. ἀποδωσόμεθα. Insolenter dictum pro ἀποδώσομεν; sed ita supra p. 619 F. ἀποδίδου τὸ ὀφειλόμενον διὰ τῶν παιδῶν. *Harporcratio*: Ἀποδιδόμενοι, Ἀντιφῶν ἐν τῇ περὶ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου, ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. Ἐξῆς δὲ φησιν ἀποδιδόμεθα, ἦτοι ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόμεν, ἢ ἀντὶ τοῦ πιπράσκομεν.

HOM. III.

P. 786 B. not. d. Pro παραινεῖν ex sola Catena περαινεῖν, quod olim conjectura assecuti eramus, arripuimus. Ambigue Vetus: *Nihil tantam impetrandi vim habere solet*.

P. 786 D. lin. 2. πρὸς ἐμὲ ἔχεις τὴν ὀφειλήν. "Verba juris solennia, cum alter alterius nomen in se recipit. . . . Πρὸς ἐμὲ autem est *apud me*, aut *pene me*, vel *tecum agas licet de nomine*." *Dun.*

Ibid. lin. 4. "Γραμματεῖον ἐκτελέσαι est *cautionem* seu *chirographum dare*. Nam et in Evangelio λάβε σου τὸ γραμματεῖον, Vetus Interpretes, *cautionem*." *Dun.* Falsus est Ambrosius, *litteras hujusmodi scribere*, vertens.

P. 786 F. not. v. "Mihī non dubium est, quin exemplar Graecum sit mendosum, et ante σφόδρα exciderit particula μὴ, vel incuria librariorum, vel quod ita rectum putarint, ne in eadem periodo μὴ bis poneretur, rem parum considerantes. Paulus enim rem ita temperabat, ut neque negliger ageret, ne non curae sibi habere videretur, neque nimis sollicitē, ne diffidentiae suspicionem praeberet." *Raphel*. Negativam nos ex Catena assumimus. Ceterum haec μετὰ πολλῆς τῆς ἀσφαλείας, non cum Vetere, *magna cum fiducia*, nec cum Montef. et *Raphel*. *magna cum diligentia*, sed *magna cum cautione*, verbo juris solenni verterimus.

P. 787 C. lin. ult. τὸ εἶχεσθαι αὐτοὺς, καὶ τοσοῦτον αὐτοῖς δοῦναι, scilicet

τὸν Παῦλον. Sed hoc est valde obscurum. "Interpres, ut *orent ipsum sibi iterum dari*: aliam, ut videtur; secutus lectionem." Sav.

P. 787 D. lin. penult. διὰ τοῦτον. Mallemus διὰ τοῦτο, sc. τὸ ἐν θλίψει εἶναι αὐτόν. Sed Vetus, *propter hunc*.

P. 787 F. lin. penult. "Haec quidem verba, *Ἐραστός γάρ, φησὶν, ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ*, sunt ex 2 Tim. iv. sed quorsum hic inseruntur, cum de Dema agatur, non de Erasto? Haec igitur omnino tollenda, et ex eodem Cap. v. 10. Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, haud dubie reponenda." Dun.

P. 788 A. lin. 6. δυσωπῶν αὐτόν. Pro αὐτόν, nunc videmus αὐτοὺς esse in E. Veron. fortasse recte. Nam non solum Philemonem, sed domesticos ejus ad gratiam cum Onesimo ineundam hortatur. Vid. supra p. 787 C.

P. 788 B. lin. 6. εἰ μὲν ποιᾷ τὰ τῆς εὐλογίας, εὐλόγηται, εἰ ἔλαεῖ τὸν πλησίον. Vetus, *siquidem digna benedictione peregeris: benedicet, si pauperi eleemosynam tribuas*. Hoc, ut videtur, auctore, Montefalconius *ποιῖς, εὐλογήσει et ἐλαείς* contra fidem librorum edidit.

P. 788 C. lin. 5. Καλὸν τὸ πρᾶγμα; Sic Veron. Sav. et libri omnes. Vetus, *Bona res misericordia*. Huic nimis tribuens Morellus imperite legit, *καλὸν τὸ πρᾶγμα; ἔλεος τί οὖν κ. τ. εἰ*. Distinctionem correxit Montef. *καλὸν τὸ πρᾶγμα ἔλεος· τί οὖν κ. τ. εἰ*.

P. 788 D. not. x. Constructio non sollicitanda, *φιλανθρωπεύεσθαι τινα*. Sic Tom. X. p. 541 C. *φιλανθρώπευσαι* (unus add. *πρὸς*) τὸν ἀδελφόν. Tom. XII. p. 457 D. *εἰ γὰρ ἀναξίους ὄντας ἡμᾶς εὐεργετεῖ ὁ θεὸς, καὶ ἡμαρτηκότητας φιλανθρωπεύεται*.

P. 790 A. lin. 5. τὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς διαθῶσιν. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 86 E.

A List of Books

RECENTLY PUBLISHED BY

JOHN HENRY AND JAMES PARKER,
OXFORD, AND 377, STRAND, LONDON.

NEW THEOLOGICAL WORKS.

REV. DR. MOBERLY.

SERMONS ON THE BEATITUDES, with others mostly preached before the University of Oxford; to which is added a Preface relating to the recent volume of "Essays and Reviews." By the Rev. GEORGE MOBERLY, D.C.L., Head Master of Winchester College. 8vo., price 10s. 6d.

ARCHDEACON CHURTON.

A MEMOIR OF THE LATE JOSHUA WATSON, Esq. By the Venerable Archdeacon CHURTON. 2 vols., post 8vo., with Portrait, 15s.

THE LATE REV. H. NEWLAND.

A NEW CATENA ON ST. PAUL'S EPISTLES.—A PRACTICAL AND EXEGETICAL COMMENTARY ON THE EPISTLES OF ST. PAUL: in which are exhibited the Results of the most learned Theological Criticisms, from the Age of the Early Fathers down to the Present Time. Edited by the late Rev. HENRY NEWLAND, M.A., Vicar of St. Mary Church, Devon, and Chaplain to the Bishop of Exeter. Vol. I., containing THE EPISTLE TO THE EPHESIANS. 8vo., 10s. 6d.

————— Vol. II., containing THE EPISTLE TO THE PHILIPPIANS. 8vo., cl., 7s. 6d.

REV. WILLIAM BRIGHT.

A HISTORY OF THE CHURCH, from the EDICT of MILAN, A.D. 313, to the COUNCIL of CHALCEDON, A.D. 451. By WILLIAM BRIGHT, M.A., Fellow of University College, Oxford; late Professor of Ecclesiastical History in the Scottish Church. Post 8vo., price 10s. 6d.

ARCHBISHOP LAUD.

LETTERS OF ARCHBISHOP LAUD, now first published from the Original MSS. Edited by the Rev. JAMES BLISS, M.A., Oriel College, Oxford, (Anglo-Catholic Library.) 8vo., price 13s. cloth.

THE LORD BISHOP OF OXFORD.

THE REVELATION OF GOD THE PROBATION OF MAN.

Two Sermons preached before the University of Oxford, on Sunday, Jan. 27, and Sunday, Feb. 3, 1861. By SAMUEL, LORD BISHOP OF OXFORD, Lord High Almoner to Her Majesty the Queen, and Chancellor of the Order of the Garter. 8vo., price 1s. 6d.

A CHARGE delivered at the Triennial Visitation of the Diocese, November, 1860. By SAMUEL, LORD BISHOP OF OXFORD, Lord High Almoner to Her Majesty the Queen, and Chancellor of the Order of the Garter. Published by request. 8vo., 1s. 6d.

THE ORDINATION SERVICE. ADDRESSES ON THE QUESTIONS TO THE CANDIDATES FOR ORDINATION. By the Right Rev. the LORD BISHOP OF OXFORD. Third Edition. Crown 8vo., cloth, 6s.

MONTAGU BURROWS, M.A.

PASS AND CLASS. An Oxford Guide-Book through the Courses of *Literæ Humaniores*, Mathematics, Natural Science, and Law and Modern History. By MONTAGU BURROWS, M.A. *Second Edition, with some of the latest Examination Papers.* Fcap. 8vo., cloth, 5s.

REV. R. W. MORGAN.

ST. PAUL IN BRITAIN; OR, THE ORIGIN OF BRITISH AS OPPOSED TO PAPAL CHRISTIANITY. By the Rev. R. W. MORGAN, Perpetual Curate of Tregynon, Montgomeryshire, Author of "Verities of the Church," "The Churches of England and Rome," "Christianity and Infidelity intellectually contrasted," &c. Crown 8vo., cloth, 4s.

REV. T. LATHBURY, M.A.

A HISTORY OF THE BOOK OF COMMON PRAYER, AND OTHER AUTHORIZED BOOKS, from the Reformation; and an Attempt to ascertain how the Rubrics, Canons, and Customs of the Church have been understood and observed from the same time: with an Account of the State of Religion in England from 1640 to 1660. By the Rev. THOMAS LATHBURY, M.A., Author of "A History of the Convocation," "The Nonjurors," &c. *Second Edition, with an Index.* 8vo., 10s. 6d.

REV. E. B. PUSEY, D.D.

THE COUNCILS OF THE CHURCH, from the Council of Jerusalem, A.D. 51, to the Council of Constantinople, A.D. 381; chiefly as to their Constitution, but also as to their Objects and History. By the Rev. E. B. PUSEY, D.D., Regius Professor of Hebrew; Canon of Christ Church; late Fellow of Oriel College. 8vo., 10s. 6d.

NINE SERMONS preached before the University of Oxford, and printed chiefly A.D. 1848—1855, now collected into one volume. By the Rev. E. B. PUSEY, D.D. 8vo., 9s.

PROFESSOR NEATE.

THREE LECTURES ON TAXATION, ESPECIALLY THAT OF LAND, delivered at Oxford, in the year 1861. By CHARLES NEATE, M.A., Fellow of Oriel College; Professor of Political Economy in the University of Oxford. 8vo., price 1s. 6d.

PROFESSOR BERNARD.

ON THE PRINCIPLE OF NON-INTERVENTION. A Lecture delivered in the Hall of All Souls' College. By MONTAGUE BERNARD, M.A., Chichele Professor of International Law and Diplomacy in the University of Oxford. 8vo., price 1s.

PROFESSOR GOLDWIN SMITH.

THE FOUNDATION OF THE AMERICAN COLONIES. A Lecture delivered before the University of Oxford, June 12, 1860. By GOLDWIN SMITH, M.A., Regius Professor of Modern History. 8vo., price 1s.

PROFESSOR STANLEY.

THREE INTRODUCTORY LECTURES ON THE STUDY OF ECCLESIASTICAL HISTORY. By ARTHUR PENRYN STANLEY, M.A., Regius Professor of Ecclesiastical History, and Canon of Christ Church. 8vo., sewed, 2s. 6d.

EDITOR OF GLOSSARY.

SOME ACCOUNT OF DOMESTIC ARCHITECTURE IN ENGLAND, from Richard II. to Henry VIII. (or the Perpendicular style.) With Numerous Illustrations of Existing Remains from Original Drawings. By the EDITOR OF "THE GLOSSARY OF ARCHITECTURE." In 2 vols., 8vo., 1l. 10s.

Also,

VOL. I.—FROM WILLIAM I. TO EDWARD I. (or the Norman and Early English styles). 8vo., 21s.

VOL. II.—FROM EDWARD I. TO RICHARD II. (the Edwardian Period, or the Decorated Style). 8vo., 21s.

*The work complete, with 400 Engravings, and a General Index,
4 vols. 8vo., price £3 12s.*

PROFESSOR WILLIS.

FACSIMILE OF THE SKETCH-BOOK OF WILARS DE HONCORT, an Architect of the Thirteenth Century. With Commentaries and Descriptions by MM. LASSUS and QUICHERAT. Translated and Edited, with many additional Articles and Notes, by the Rev. ROBERT WILLIS, M.A., F.R.S., Jacksonian Professor at Cambridge, &c. With 64 Facsimiles, 10 Illustration Plates, and 43 Woodcuts. Royal 4to., cloth, 2l. 10s.

The English letterpress separate, for the purchasers of the French edition, 4to., 15s.

RAYMOND BORDEAUX.

SPECIMENS OF MEDIEVAL IRONWORK. *Serrurerie du Moyen-Age*, par RAYMOND BORDEAUX. Forty Lithographic Plates, by G. Bouet, and numerous Woodcuts. Small 4to., cloth, 20s.

JOHN HEWITT.

ANCIENT ARMOUR AND WEAPONS IN EUROPE. By JOHN HEWITT, Member of the Archæological Institute of Great Britain. Vols. II. and III., comprising the Period from the Fourteenth to the Seventeenth Century, completing the work, 1l. 12s. Also Vol. I., from the Iron Period of the Northern Nations to the end of the Thirteenth Century, 18s. The work complete, 3 vols., 8vo., 2l. 10s.

REV. HERBERT HAINES.

A MANUAL FOR THE STUDY OF MONUMENTAL BRASSES. With numerous Illustrations, and a List of those remaining in the British Isles. By the Rev. HERBERT HAINES, M.A. 2 vols., Medium 8vo., price £1 1s.

M. VIOLETT-LE-DUC.

THE MILITARY ARCHITECTURE OF THE MIDDLE AGES, Translated from the French of M. VIOLETT-LE-DUC. By M. MACDERMOTT, Esq., Architect. With the 151 original French Engravings. Medium 8vo., cloth, price £1 1s.

REV. C. H. HARTSHORNE.

AN HISTORICAL AND ARCHITECTURAL ACCOUNT OF ENGLISH CASTLES. By the Rev. C. H. HARTSHORNE, M.A. With numerous Engravings. Medium 8vo. [*In the press.*]

OUR ENGLISH HOME: its Early History and Progress. With Notes on the Introduction of Domestic Inventions. Crown 8vo., 5s.

OXFORD LENTEN SERMONS.

A SERIES OF SERMONS preached in Oxford during the Season of Lent, 1859. Fcap. 8vo., 5s.

THE DEAN OF FERNS.

THE LIFE AND CONTEMPORANEOUS CHURCH HISTORY OF ANTONIO DE DOMINIS, Archbishop of Spalatro, which included the Kingdoms of Dalmatia and Croatia; afterwards Dean of Windsor, Master of the Savoy, and Rector of West Hsley in the Church of England, in the reign of James I. By HENRY NEWLAND, B.D., Dean of Ferns. 8vo., cloth lettered, 7s.

REV. L. P. MERCIER.

CONSIDERATIONS RESPECTING A FUTURE STATE. By the Rev. LEWIS P. MERCIER, M.A., University College, Oxford. Fcap. 8vo., 4s.

REV. H. DOWNING.

SHORT NOTES ON THE ACTS OF THE APOSTLES, intended for the use of Teachers in Parish Schools, and other Readers of the English Version. By HENRY DOWNING, M.A., Incumbent of St. Mary's, Kingwinford. Fcap. 8vo., cloth, 2s.

REV. J. M. NEALE.

A HISTORY OF THE SO-CALLED JANSENIST CHURCH OF HOLLAND; with a Sketch of its Earlier Annals, and some Account of the Brothers of the Common Life. By the Rev. J. M. NEALE, M.A., Warden of Sackville College. 8vo., cloth, 10s. 6d.

REV. T. T. CARTER.

LIFE of JOHN ARMSTRONG, D.D., late Lord Bishop of Grahamstown. By the Rev. T. T. CARTER, M.A., Rector of Clewer. With an Introduction, by SAMUEL, LORD BISHOP OF OXFORD. *Third Edition.* Fcap. 8vo., with Portrait, cloth, 7s. 6d.

THE LATE BISHOP ARMSTRONG.

ESSAYS ON CHURCH PENITENTIARIES. Fcap. 8vo., cloth, price 2s. 6d.

THE PASTOR IN HIS CLOSET; or, **A Help to the Devotions of the Clergy.** By JOHN ARMSTRONG, D.D., late Lord Bishop of Grahamstown. Second Edition. Fcap. 8vo., cloth, 2s.

ST. AUGUSTINE.

ST. AUGUSTINE'S EXPOSITIONS ON THE BOOK OF PSALMS, translated with Notes and Indices. Complete in Six Volumes, 8vo., price in cloth, 2l. 16s. 6d.

ST. ANSELM.

MEDITATIONS AND SELECT PRAYERS, by St. ANSELM, formerly Archbishop of Canterbury. Edited by E. B. PUSEY, D.D. Fcap. 8vo., 5s.

CUR DEUS HOMO, or WHY GOD WAS MADE MAN; by St. ANSELM. Fcap. 8vo., 2s. 6d.

PAROCHIAL SERMONS, by the Rev. HENRY W. BURROWS, B.D., Perpetual Curate of Christ Church, St. Pancras. Fcap. 8vo., cloth, 6s.

Second Series. Fcap. 8vo., cloth, 5s.

PARISH SERMONS. Second Series. By WILLIAM FRASER, B.C.L., Vicar of Alton, Staffordshire, and Domestic Chaplain to the Earl of Shrewsbury and Talbot. Fcap. 8vo., cloth, red edges, 3s.

THE WISDOM OF PIETY, AND OTHER SERMONS, addressed chiefly to Undergraduates. By the Rev. FREDERICK MEYRICK, M.A., Her Majesty's Inspector of Schools; Fellow of Trinity College; late Select Preacher before the University of Oxford, and Her Majesty's Preacher at Whitehall. Crown 8vo., 4s.

THE YEAR OF THE CHURCH. A Course of Sermons by the late Rev. RICHARD WEBSTER HUNTLEY, M.A., sometime Fellow of All Souls' College, Oxford; Rector of Boxwell-cum-Leighterton, Gloucestershire, and Vicar of Alberbury, Salop; and for eleven years Proctor in Convocation for the Clergy of the Diocese of Gloucester and Bristol: with a short Memoir by the Editor, the Rev. SIR GEORGE PREVOST, Bart., M.A. Fcap. 8vo., cloth lettered, 7s. 6d.

LEAMINGTON COLLEGE SERMONS. — School Life. — Sermons preached in the Chapel of Leamington College. By THOMAS BURBIDGE, LL.D., Master of the College. Fcap. 8vo., cloth, 5s.

ARMSTRONG'S PAROCHIAL SERMONS. Parochial Sermons, by JOHN ARMSTRONG, D.D., late Lord Bishop of Grahamstown. A New Edition, Fcap. 8vo., cloth, 5s.

ARMSTRONG'S SERMONS FOR FASTS AND FESTIVALS. A new Edition. Fcap. 8vo., 5s.

PLAIN SERMONS ON THE BOOK OF COMMON PRAYER. By a Writer in the "Tracts for the Christian Seasons." Fcap. 8vo., cloth, 5s.

SHORT SERMONS FOR FAMILY READING. Ninety Short Sermons for Family Reading, following the course of the Christian Seasons. By the Author of "A Plain Commentary on the Gospels." 2 volumes, cloth, 8s.

SINGLE SERMONS.

Rev. H. P. Liddon.
OUR LORD'S ASCENSION THE CHURCH'S GAIN. A Sermon preached before the University, in the Cathedral Church of Christ, at Oxford, on Ascension-day, 1860. By H. P. LIDDON, M.A., Student of Christ Church, and Vice-Principal of St. Edmund Hall. 8vo., price 1s.

Rev. H. P. Liddon.
OUR LORD'S EXAMPLE THE STRENGTH OF HIS MINISTERS. A Sermon preached in the Cathedral Church of Christ in Oxford, at the General Ordination of the Lord Bishop of Oxford, on the Fourth Sunday in Advent, 1860. By HENRY PARRY LIDDON, M.A., Student of Christ Church, and Vice-Principal of St. Edmund Hall. Published by desire of his Lordship and of the Clergy ordained. 8vo., price 1s.

Dr. Stanley.
FREEDOM AND LABOUR. Two Sermons preached before the University

of Oxford. By ARTHUR PENRHYN STANLEY, D.D., Regius Professor of Ecclesiastical History, and Canon of Christ Church. Second Edition. 8vo., price 1s. 6d.

Rev. H. J. Rose.
THE QUESTION, "WHY SHOULD WE PRAY FOR FAIR WEATHER?" ANSWERED. A Sermon preached at the Harvest-home Service at Market Harborough, October 24, 1860. By H. J. ROSE, B.D., Rector of Houghton Conquest, and late Fellow of St. John's College, Cambridge. Published by request. Fcap. 8vo., price 6d.

Rev. Coker Adams.
THE TESTIMONY OF JESUS. A Sermon preached at New College, on Trinity Sunday, MDCCCLX. before the University of Oxford. By the Rev. COKER ADAMS, M.A., Fellow of New College. 8vo., price 1s.

~~~~~

REV. P. FREEMAN.

THE PRINCIPLES OF DIVINE SERVICE. An Inquiry concerning the true manner of understanding and using the order for Morning and Evening Prayer, and for the Administration of the Holy Communion in the English Church. Vol. I. 8vo., cloth, 10s. 6d. Vol. II., Part I. containing THE HOLY EUCHARIST considered as a MYSTERY. 8vo., cloth, 6s.

THE BOOK OF PSALMS.

A PLAIN COMMENTARY ON THE BOOK OF PSALMS, (Prayer-book Version,) chiefly grounded on the Fathers; *for the use of Families.* 2 vols. fcap. 8vo., cloth, 10s. 6d.

DAILY SERVICES.

DAILY SERVICES OF THE CHURCH OF ENGLAND.

A new Edition, on thick paper and in clear type, with red Rubrics, in 2 vols., crown 8vo., morocco, 1l. 10s. Also on thin paper, in one volume crown 8vo., morocco, 16s.

Both editions of this work may be had in a variety of elegant bindings.

REV. J. DAVISON.

DISCOURSES ON PROPHECY, in which are considered its Structure, Use, and Inspiration; being the substance of Twelve Sermons preached in the Chapel of Lincoln's-Inn, by JOHN DAVISON, B.D. Sixth and cheaper Edition. 8vo., cloth, 9s.

REV. J. S. BARTLETT.

A BRIEF HISTORY OF THE CHRISTIAN CHURCH, from the First Century to the Reformation. By the Rev. J. S. BARTLETT. Fcap. 8vo., cloth, 2s. 6d.

MRS. HAMILTON GRAY.

THE EMPIRE AND THE CHURCH, from Constantine to Charlemagne. By Mrs. HAMILTON GRAY. Crown 8vo., cloth, 12s.

REV. C. E. KENNAWAY.

PERDITA AND ANGELINA; OR, THE LOST ONE FOUND.

An Anglo-Roman Dialogue. By the Rev. C. E. KENNAWAY. Together with Romeward and Homeward. Fcap. 8vo., cloth, 3s. 6d. Pt. II., separately, 1s.

REV. A. WOODGATE.

ANOMALIES IN THE ENGLISH CHURCH no just grounds for Seceding; or, The Abnormal Condition of the Church considered with reference to the Analogy of Scripture and of History. By HENRY ARTHUR WOODGATE, B.D. Fcap. 8vo., cloth, 2s. 6d.

REV. E. MONRO.

PLAIN SERMONS ON THE BOOK OF COMMON PRAYER.

By a Writer in the "Tracts for the Christian Seasons." Fcap. 8vo., cloth, 5s.

HISTORICAL AND PRACTICAL SERMONS ON THE SUFFERINGS AND RESURRECTION OF OUR LORD.

By a Writer in the Tracts for the Christian Seasons. 2 vols., fcap. 8vo. cloth, 10s.

SERMONS ON NEW TESTAMENT CHARACTERS.

By the Author of "Sermons on the Prayer-book," and "On the Sufferings and Resurrection of our Lord." Fcap. 8vo., 4s.

REV. G. ARDEN.

BREVIATES FROM HOLY SCRIPTURE, arranged for use by the

Bed of Sickness. By the Rev. G. ARDEN, M.A., Rector of Winterborne-Came; Domestic Chaplain to the Right Hon. the Earl of Devon; Author of "A Manual of Catechetical Instruction." Fcap. 8vo. *Second Edition.* 2s.

THE CURE OF SOULS. By the Rev. G. ARDEN, M.A.

Fcap. 8vo., 2s. 6d.

OXFORD SERIES OF DEVOTIONAL WORKS.

THE IMITATION OF CHRIST.

FOUR BOOKS. By Thomas A KEMPIS. A new Edition, revised, handsomely printed on tinted paper in fcap. 8vo., with Vignettes and red borders, cl., 5s.; antique calf, red edges, 10s. 6d.

LAUD'S DEVOTIONS.

THE PRIVATE DEVOTIONS of Dr. WILLIAM LAUD, Archbishop of Canterbury, and Martyr. A new and revised Edition, with Translations to the Latin Prayers, handsomely printed with Vignettes and red lines. Fcap. 8vo., antique cloth, 5s.

WILSON'S SACRA PRIVATA.

THE PRIVATE MEDITATIONS, DEVOTIONS, and PRAYERS of the Right Rev. T. WILSON, D.D., Lord Bishop of Sodor and Man. Now first printed entire. From the Original Manuscripts. Fcap. 8vo., 6s.

ANDREWES' DEVOTIONS.

DEVOTIONS. By the Right Rev. Father in God, LAUNCELOT ANDREWES, Translated from the Greek and Latin, and arranged anew. Fcap. 8vo., 5s.; morocco, 8s.; antique calf, red edges, 10s. 6d.

SPINCKES' DEVOTIONS.

TRUE CHURCH OF ENGLAND MAN'S COMPANION IN THE CLOSET; or, a complete Manual of Private Devotions, collected from the Writings of eminent Divines of the Church of England. Sixteenth Edition, corrected. Fcap. 8vo., floriated borders, cloth, antique, 4s.

The above set of 5 Volumes, in neat grained calf binding, £2 2s.

TAYLOR'S HOLY LIVING.

THE RULE AND EXERCISES OF HOLY LIVING. By BISHOP JEREMY TAYLOR. In which are described the means and instruments of obtaining every virtue, and the remedies against every vice. *In antique cloth binding, 4s.*

TAYLOR'S HOLY DYING.

THE RULE AND EXERCISES OF HOLY DYING. By BISHOP JEREMY TAYLOR. In which are described the means and instruments of preparing ourselves and others respectively for a blessed death, &c. *In antique cloth binding, 4s.*

WORKS OF THE
Standard English Divines,

AT THE FOLLOWING PRICES IN CLOTH.

- ANDREWES' (BP.) COMPLETE WORKS. 11 vols. 8vo., £3 6s.
 ANDREWES' (BP.) SERMONS. *Second Edition.* 5 vols., £1 15s.
 BEVERIDGE'S (BP.) COMPLETE WORKS. 12 vols. 8vo., £4 4s.
 BEVERIDGE'S (BP.) ENGLISH WORKS. 10 vols. 8vo., £3 10s. 6d.
 BRAMHALL'S (ABP.) WORKS. 5 vols. 8vo., £1 15s.
 BULL'S (BP.) HARMONY OF THE APOSTLES ST. PAUL AND
 ST. JAMES ON JUSTIFICATION. 2 vols., 10s.
 BULL'S (BP.) DEFENCE OF THE NICENE CREED. 2 vols.
 8vo., 10s.
 BULL'S (BP.) JUDGMENT OF THE CATHOLIC CHURCH.
 8vo., 5s.
 COSIN'S (BP.) WORKS. 5 vols. 8vo., £1 10s.
 HAMMOND'S PRACTICAL CATECHISM. 8vo., 5s.
 HAMMOND'S MISCELLANEOUS WORKS. 8vo., 5s.
 HAMMOND'S SERMONS. 2 Parts. 8vo., 10s.
 HICKES'S TREATISES ON THE CHRISTIAN PRIESTHOOD.
 3 vols. 8vo., 15s.
 JOHNSON'S (JOHN) UNBLOODY SACRIFICE. 2 vols. 8vo., 10s.
 JOHNSON'S (JOHN) ENGLISH CANONS. 2 vols. 8vo., 12s.
 LAUD'S (ABP.) COMPLETE WORKS. 7 vols. 8vo., £3 3s.
 TAYLOR'S (BP. JER.) WORKS (EDEN'S ED.) 10 vols., £5 5s.
 THORNDIKE'S (HERBERT) THEOLOGICAL WORKS. 10 vols.
 8vo., £2 10s.
 WILSON'S (BP.) WORKS. Vols. II. to VI., £2 12s. 6d.

Vol. I., containing the *LIFE OF BISHOP WILSON, &c.*, by the
 Rev. JOHN KEBLE, M.A., *is in the press.*

 THE AUTHOR OF "THE CHRISTIAN YEAR."

THE CHRISTIAN YEAR. Thoughts in verse for the Sundays and Holydays throughout the Year. *Imperial Octavo*, with Illuminated Titles,—Cloth, 1*l.* 5*s.*; morocco, 1*l.* 11*s.* 6*d.*; best morocco, 2*l.* 2*s.* *Octavo Edition*,—Large type, cloth, 10*s.* 6*d.*; morocco by Hayday, 21*s.*; antique calf, 18*s.* *Foolscap Octavo Edition*,—Cloth, 7*s.* 6*d.*; morocco, 10*s.* 6*d.*; morocco by Hayday, 15*s.*; antique calf, 12*s.* *32mo. Edition*,—Cloth, 8*s.* 6*d.*; morocco, plain, 5*s.*; morocco by Hayday, 7*s.* *Cheap Edition*,—Cloth, 1*s.* 6*d.*; bound, 2*s.*

LYRA INNOCENTIIUM. Thoughts in Verse for Christian Children. *Foolscap Octavo Edition*,—Cloth, 7*s.* 6*d.*; morocco, plain, 10*s.* 6*d.*; morocco by Hayday, 15*s.*; antique calf, 12*s.* *18mo. Edition*,—Cloth, 6*s.*; morocco, 8*s.* 6*d.* *32mo. Edition*,—Cloth, 3*s.* 6*d.*; morocco, plain, 5*s.*; morocco by Hayday, 7*s.* *Cheap Edition*,—Cloth, 1*s.* 6*d.*; bound, 2*s.*

THE AUTHOR OF "THE CATHEDRAL."

THE CATHEDRAL. Foolscap 8vo., cloth, 7*s.* 6*d.*; 32mo., with Engravings, 4*s.* 6*d.*

THOUGHTS IN PAST YEARS. The Sixth Edition, with several new Poems, 32mo., cloth, 4*s.* 6*d.*

THE BAPTISTERY; or, The Way of Eternal Life. 32mo., cloth, 3*s.* 6*d.*

*The above Three Volumes uniform, 32mo., neatly bound in morocco, 18*s.**

THE CHRISTIAN SCHOLAR. Foolscap 8vo., 10*s.* 6*d.*; 32mo., cloth, 4*s.* 6*d.*

THE SEVEN DAYS; or, The Old and New Creation. Second Edition, foolscap 8vo., 7*s.* 6*d.*

MORNING THOUGHTS. By a CLERGYMAN. Suggested by the Second Lessons for the Daily Morning Service throughout the year. 2 vols. foolscap 8vo., cloth, 5*s.* each.

THE CHILD'S CHRISTIAN YEAR. Hymns for every Sunday and Holyday throughout the year. Cheap Edition, 18mo., cloth, 1*s.*

COXE'S CHRISTIAN BALLADS. Foolscap 8vo., cloth, 3*s.* Also selected Poems in a packet, sewed, 1*s.*

FLORUM SACRA. By the Rev. G. HUNT SMYTTAN. Second Edition, 16mo., 1*s.*

HISTORICAL TALES, illustrating the chief events in Ecclesiastical History, British and Foreign, adapted for General Reading, Parochial Libraries, &c. In Monthly Volumes, with a Frontispiece, price 1s.

THE Series of Tales now announced will embrace the most important periods and transactions connected with the progress of the Church in ancient and modern times. They will be written by authors of acknowledged merit, in a popular style, upon sound Church principles, and with a single eye to the inculcation of a true estimate of the circumstances to which they relate, and the bearing of those circumstances upon the history of the Church. By this means it is hoped that many, who now regard Church history with indifference, will be led to the perusal of its singularly interesting and instructive episodes.

Each Tale, although forming a link of the entire Series, will be complete in itself, enabling persons to subscribe to portions only, or to purchase any single Tale separately.

Already published.

- No. 1.—THE CAVE IN THE HILLS; or, Cæcilius Viriathus.
- No. 2.—THE EXILES OF THE CEBENNA: a Journal written during the Decian Persecution, by Aurelius Gratianus, Priest of the Church of Arles; and now done into English.
- No. 3.—THE CHIEF'S DAUGHTER; or, The Settlers in Virginia.
- No. 4.—THE LILY OF TIFLIS: a Sketch from Georgian Church History.
- No. 5.—WILD SCENES AMONGST THE CELTS.
- No. 6.—THE LAZAR-HOUSE OF LEROS: a Tale of the Eastern Church in the Seventeenth Century.
- No. 7.—THE RIVALS: a Tale of the Anglo-Saxon Church.
- No. 8.—THE CONVERT OF MASSACHUSETTS.
- No. 9.—THE QUAY OF THE DIOSCURI: a Tale of Nicene Times.
- No. 10.—THE BLACK DANES.
- No. 11.—THE CONVERSION OF ST. VLADIMIR; or, The Martyrs of Kief. A Tale of the Early Russian Church.
- No. 12.—THE SEA-TIGERS: a Tale of Mediæval Nestorianism.
- No. 13.—THE CROSS IN SWEDEN; or, The Days of King Ingi the Good.
- No. 14.—THE ALLELUIA BATTLE; or, Pelagianism in Britain.
- No. 15.—THE BRIDE OF RAMCUTTAH: A Tale of the Jesuit Missions to the East Indies in the Sixteenth Century.
- No. 16.—ALICE OF FOBHING; or, The Times of Jack Straw and Wat Tyler.
- No. 17.—THE NORTHERN LIGHT: a Tale of Iceland and Greenland in the Eleventh Century.
- No. 18.—AUBREY DE L'ORNE; or, The Times of St. Anselm.
- No. 19.—LUCIA'S MARRIAGE; or, The Lions of Wady-Araba.
- No. 20.—WOLFINGHAM; or, The Convict-Settler of Jervis Bay: a Tale of the Church in Australia.
- No. 21.—THE FORSAKEN; or, The Times of St. Dunstan.
- No. 22.—THE DOVE OF TABENNA.—THE RESCUE: A Tale of the Moorish Conquest of Spain.
- No. 23.—LARACHE: a Tale of the Portuguese Church in the Sixteenth Century.
- No. 24.—WALTER THE ARMOURER; or, The Interdict: a Tale of the Times of King John.
- No. 25.—THE CATECHUMENS OF THE COROMANDEL COAST.
- No. 26.—THE DAUGHTERS OF POLA. Family Letters relating to the Persecution of Diocletian, now first translated from an Istrian MS.

ALICE LISLE: A Tale of Puritan Times. Fcap. 8vo., cloth, 4s.

THE SCHOLAR AND THE TROOPER; or, **OXFORD DURING THE GREAT REBELLION**. By the Rev. W. E. HRYGATE. *Second Edition*. Fcap. 8vo., cloth, 5s.

SOME YEARS AFTER: A Tale. Fcap. 8vo., cloth lettered, 7s.

ATHELIN; or, **THE CASTLE BY THE SEA**. A Tale. By LOUISA STEWART, Author of "Walks at Templecombe," "Floating away," &c. 2 vols., fcap. 8vo. 9s.

MIGNONETTE: A SKETCH. By the Author of "The Curate of Holy Cross." 2 vols., fcap., cloth, 10s.

STORM AND SUNSHINE; or, **THE BOYHOOD OF HERBERT FALCONER**. A Tale. By W. E. DICKSON, M.A., Author of "Our Workshop," &c. With Frontispiece, cloth, 2s.

AMY GRANT; or, **THE ONE MOTIVE**. A Tale designed principally for the Teachers of the Children of the Poor. *Second Edition*. Fcap. 8vo., cloth, 3s. 6d.

THE TWO HOMES. A Tale. By the Author of "Amy Grant." *Second Edition*. Fcap. 8vo., cloth, 2s. 6d.

DAWN AND TWILIGHT. A Tale. By the Author of "Amy Grant," "Two Homes," &c. 2 vols. fcap. 8vo., cloth, 7s.

KENNETH; or, **THE BEAR-GUARD OF THE GRAND ARMY**. By the Author of the "Heir of Redclyffe," "Heartsease," &c., &c. *Third Edition*. Fcap. 8vo., with Illustrations, 5s.

TALES FOR THE YOUNG MEN AND WOMEN OF ENGLAND. A Series of Tales adapted for Lending Libraries, Book Hawkers, &c.

Fcap. 8vo., with Illustrations, strongly bound in coloured wrapper, 1s. each.

No. 1. Mother and Son.	No. 12. The Tenants at Tinkers' End.
No. 2. The Recruit. <i>A new Edition</i> .	No. 13. Windycote Hall.
No. 3. The Strike.	No. 14. False Honour.
No. 4. James Bright, the Shopman.	No. 15. Old Jarvis's Will.
No. 5. Jonas Clint.	No. 16. The Two Cottages.
No. 6. The Sisters.	No. 17. Squitch.
No. 7. Caroline Elton; or, Vanity and Jealousy. } 1s.	No. 18. The Politician.
No. 8. Servants' Influence. }	No. 19. Two to One.
No. 9. The Railway Accident.	No. 20. Hobson's Choice. 6d.
No. 10. Wanted, a Wife.	No. 21. Susan. 4d.
No. 11. Irrevocable.	No. 22. Mary Thomas; or, Dissent at Evenly. } 4d.

"To make boys learn to read, and then to place no good books within their reach, is to give them an appetite, and leave nothing in the pantry save unwholesome and poisonous food which, depend upon it, they will eat rather than starve."—*Sir W. Scott*.

CATECHETICAL WORKS, Designed to aid the Clergy in Public Catechising. Uniform in size and type with the "Parochial Tracts."

Already published in this Series.

I. CATECHETICAL LESSONS on the Creed. 6d. II. CATECHETICAL LESSONS on the Lord's Prayer. 6d. III. CATECHETICAL LESSONS on the Ten Commandments. 6d. IV. CATECHETICAL LESSONS on the Sacraments. 6d. V. CATECHETICAL LESSONS on the Parables of the New Testament. Part I. Parables I.—XXI. 1s. VI. PART II. PARABLES XXII. —XXXVII. 1s. VII. CATECHETICAL NOTES on the Thirty-Nine Articles. 1s. 6d.	VIII. CATECHETICAL LESSONS on the Order for Morning and Evening Prayer, and the Litany. 1s. IX. CATECHETICAL LESSONS on the Miracles of our Lord. Part I. Miracles I—XVII. 1s. X. PART II. MIRACLES XVIII. —XXXVII. 1s. XI. CATECHETICAL NOTES on the Saints' Days. 1s. QUESTIONS ON THE COLLECTS, EPISTLES, AND GOSPELS, throughout the Year; edited by the Rev. T. L. CLAUGHTON, Vicar of Kidderminster. For the use of Teachers in Sunday-Schools. Two Parts, 18mo., cloth, each 2s. 6d.

COTTAGE PICTURES. Cottage Pictures from the Old Testament. Twenty-eight large Illustrations, coloured by hand. The set, folio, 7s. 6d.

COTTAGE PICTURES from the New Testament, (uniform with above). The set of 28, 7s. 6d.

SCRIPTURE PRINTS FOR PAROCHIAL USE. Printed in Sepia, with Ornamental Borders. Price One Penny each; or the set in an ornamental envelope, One Shilling.

1. The Nativity. 2. St. John Preaching. 3. The Baptism of Christ. 4. Jacob's Dream. 5. The Transfiguration. 6. The Good Shepherd.	7. The Tribute-Money. 8. The Preparation for the Cross. 9. The Crucifixion. 10. Leading to Crucifixion. 11. Healing the Sick. 12. The Return of the Prodigal.

Ninety thousand have already been sold of these prints. They are also kept mounted and varnished, 3d. each.

TALES AND ALLEGORIES reprinted from the "PENNY POST." Fcap. 8vo., with Illustrations.

THE CHILD OF THE TEMPLE. 1s. THE HEART-STONE. 10d. FAIRTON VILLAGE. 8d. FOOTPRINTS IN THE WILDERNESS. 6d. TALES OF AN OLD CHURCH. 4d. MARGARET OF CONWAY. 4d. MARY WILBRAM. 4d.	MARION. 4d. MARY MERTON. 2d. THE TWO WIDOWS. 2d. LEFT BEHIND. 2d. LITTLE TALES. 4d. LITTLE ALLEGORIES. 2d. LITTLE FABLES. 2d.

ANNALS OF ENGLAND. An Epitome of English History. From Cotemporary Writers, the Rolls of Parliament, and other Public Records. 3 vols. fcap. 8vo., with Illustrations, cloth, 15s. *Recommended by the Examiners in the School of Modern History at Oxford.*

Vol. I. From the Roman Era to the deposition of Richard II. Cloth, 5s.

Vol. II. From the Accession of the House of Lancaster to Charles I. Cloth, 5s.

Vol. III. From the Commonwealth to the Death of Queen Anne. Cloth, 5s.

Each Volume is sold separately.

"The book strikes us as being most useful as a Handbook for teachers. It is just the sort of help for a tutor to have lying by him as a guide to his lecture. The main facts he will find marshalled in strict chronological order, and he will be assisted by references to the statute-book and the old chronicles. The 'ANNALS' will, in short, supply the dry bones of an historical lecture, which each teacher must clothe for himself with life and spirit. But the work will also be highly useful to students, especially for the purpose of refreshing the memory and getting details into order, after the perusal of more regular narratives. We trust to see it extensively employed in the Universities. At Oxford it may be especially serviceable. A reliable guide to the original authorities, and one which gives its proper prominence to the early history, may, if it falls into the hands of either students or teachers, do something to dispel the illusion that English history can be profitably studied by beginning at the momentary overthrow of English nationality, and that, after all the labours of Turner, Lingard, Palgrave, Kemble, Lappenberg, and Pauli, David Hume still remains the one correct, orthodox, and unapproachable text-book for its study."—*Saturday Review*.

THE ETHICS OF ARISTOTLE. With Notes by the Rev. W. E. JELF, B.D., Author of "A Greek Grammar," &c. 8vo., cloth, 12s.

The Text separately, 5s. The Notes separately, 7s. 6d.

SOPHOCLES TRAGÆDIÆ, with Notes, adapted to the use of Schools and Universities. By THOMAS MITCHELL, M.A. 2 vols. 8vo., £1 8s.

The Plays may also be had separately, at 5s. each.

ŒDIPUS TYRANNUS.
ŒDIPUS COLONEUS.
ELECTRA.

AJAX.
TRACHINIÆ.
ANTIGONE.

PHILOCTETES.

THUCYDIDES, with Notes, chiefly Historical and Geographical. By the late T. ARNOLD, D.D. With Indices by the Rev. R. P. G. TIDDEMAN. 8vo.

Complete, 3 volumes, 8vo., cloth lettered, £1 16s.

MADVIG'S LATIN GRAMMAR. A Latin Grammar for the Use of Schools. By Professor MADVIG, with additions by the Author. Translated by the Rev. G. F. WOODS, M.A. Uniform with JELF'S "Greek Grammar." *Fourth Edition, with an Index of Authors*, 8vo., cloth, 12s.

Competent authorities pronounce this work to be the very best Latin Grammar yet published in England. This new Edition contains an Index to the Authors quoted.

JELF'S GREEK GRAMMAR.—A Grammar of the Greek Language, chiefly from the text of Raphael Kühner. By WM. EDW. JELF, M.A., Student of Ch. Ch. 2 vols. 8vo. *Third Edition*. 1l. 10s.

This Grammar is now in general use at Oxford, Cambridge, Dublin, and Durham; at Eton, King's College, London, and other public schools.

A MANUAL OF GREEK AND LATIN PROSE COMPOSITION, specially designed to illustrate the differences of Idiom between those Languages and the English. By E. R. HUMPHREYS, LL.D., late Head Master of Cheltenham Grammar-school. Crown 8vo., cloth, 3s. 6d.

LAWS OF THE GREEK ACCENTS. By JOHN GRIFFITHS, M.A. 16mo. *Fifth Edition*. Price Sixpence.

A NEW SERIES of the Greek and Latin Classics for the use of Schools.

"Mr. Parker is supplying a want long felt, in issuing a series of good classical texts, well edited, and in a cheap form. The expensiveness of our school-books is a crying evil, which cannot be too soon abated. It is absurd extravagance to put costly books into the hands of schoolboys, to be thumbed and torn to pieces, when cheaper ones would answer every useful purpose just as well. In this respect our neighbours on the Continent are far more rational than we are. We look with satisfaction upon Mr. Parker's efforts to bring about an amendment. Though we think it would have been better to announce the editor's name, we willingly bear testimony to the ability with which he has executed his task, and have much pleasure in recommending the Texts as suitable for school purposes."—*Athenæum*.

GREEK POETS.

							Paper.		Bound.	
							s.	d.	s.	d.
<i>Æschylus</i>	...	...	...	...	...	...	2	6	...	3 0
<i>Aristophanes.</i>	2 vols.	...	...	...	...	...	5	0	...	6 0
<i>Euripides.</i>	3 vols.	...	...	...	...	...	5	0	...	6 6
<i>Or the 6 Plays only</i>	...	...	...	...	...	...	3	0	...	3 6
<i>Sophocles</i>	...	...	...	...	...	...	2	6	...	3 0
<i>Homeri Ilias</i>	...	...	...	...	...	...	3	0	...	3 6
—— <i>Odyssea</i>	...	...	...	...	...	...	2	6	...	3 0

GREEK PROSE WRITERS.

<i>Aristotelis Ethica</i>	...	...	...	...	...	...	1	6	...	2 0
<i>Demosthenes de Corona, et Æschines in Ctesiphontem</i>	...	...	...	...	...	...	1	6	...	2 0
<i>Herodotus.</i>	2 vols.	...	...	...	...	...	5	0	...	6 0
<i>Thucydides.</i>	2 vols.	...	...	...	...	...	4	0	...	5 0
<i>Xenophontis Memorabilia</i>	...	...	...	...	...	...	1	0	...	1 4
—— <i>Anabasis</i>	...	...	...	...	...	...	1	6	...	2 0

LATIN POETS.

<i>Horatius</i>	...	...	...	...	...	...	1	6	...	2 0
<i>Juvenalis et Persius</i>	...	...	...	...	...	...	1	0	...	1 6
<i>Lucanus</i>	...	...	...	...	...	...	2	0	...	2 6
<i>Lucretius</i>	...	...	...	...	...	...	1	6	...	2 0
<i>Phædrus</i>	...	...	...	...	...	...	1	0	...	1 4
<i>Virgilius</i>	...	...	...	...	...	...	2	0	...	2 6

LATIN PROSE WRITERS.

<i>Cæsar</i>	...	...	...	...	...	...	2	0	...	2 6
<i>Cicero De Officiis, de Senectute, et de Amicitia</i>	...	...	...	...	...	...	1	6	...	2 0
<i>Ciceronis Tusculanarum Disputationum Libri V.</i>	...	...	...	...	...	...	1	6	...	2 0
<i>Cornelius Nepos</i>	...	...	...	...	...	...	1	0	...	1 4
<i>Livius.</i>	4 vols.	...	...	...	...	...	5	0	...	6 0
<i>Sallustius</i>	...	...	...	...	...	...	1	6	...	2 0
<i>Tacitus.</i>	2 vols.	...	...	...	...	...	4	0	...	5 0

THE PLAYS OF SOPHOCLES, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 6s., or separately—

	s. d.		s. d.
Ajax (Text with Notes)	1 0	Antigone	1 0
Electra	1 0	Philoctetes	1 0
Œdipus Rex	1 0	Trachiniæ	1 0
Œdipus Coloneus	1 0		

THE PLAYS OF ÆSCHYLUS, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 7s. 6d.

Prometheus Vincetus (Text with Notes)	1 0	Agamemnon	1 0
Septem Contra Thebas	1 0	Choephoræ	1 0
Persæ	1 0	Eumenides	1 0
		Supplices	1 0

THE PLAYS OF EURIPIDES, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 6s. 6d.

Hecuba (Text with Notes)	1 0	Hippolytus	1 0
Medea	1 0	Phœnissæ	1 0
Orestes	1 0	Alcestis	1 0

"The notes contain sufficient information, without affording the pupil so much assistance as to supersede all exertion on his part."—*Athenæum*, Jan. 27, 1855.

"Be all this as it may, it is a real benefit to public schoolboys to be able to purchase any Greek Play they want for One Shilling. When we were introduced to Greek Plays, about forty

years ago, we had put into our hands a portly 8vo. volume, containing Porson's four Plays, without one word of English in the shape of notes; and we have no doubt the book cost nearer twenty than ten shillings, and after all was nothing near so useful as these neat little copies at One Shilling each."—*Educational Times*.

The Text of SOPHOCLES separately. One vol., cloth, 3s.—The Notes, ditto, 3s.

The Text of ÆSCHYLUS separately. One vol., cloth, 3s.—The Notes, ditto, 3s. 6d.

The Text of EURIPIDES separately. One vol., cloth, 3s. 6d.—The Notes, ditto, 3s.

Pocket Editions of the following have also been published with Short Notes.

DEMOSTHENES.

DE CORONA	2 0	ÆSCHINES IN CTESIPHONTEM	2 0

VIRGIL.

The BUCOLICS	1 0	The GEORGICS	2 0

The First Three Books of the ÆNEID, 1s.

HORACE.

ODES and EPODES	2 0	SATIRES	1 0

EPISTLES and ARS POETICA, 1s.

SALLUST.

JUGURTHA	1 6	CATILINE	1 0

CORNELIUS NEPOS—LIVES (with Short Notes) 1 6

PHÆDRUS—FABLES (ditto) 1 0

HOMER—FIRST SIX BOOKS OF ILIAD (ditto) 2 0

LIVY, BOOKS XXI.—XXIV. (ditto) . . . . . Cloth, 4s. 6d.; sewed, 4 0

CICERO, ORATIONES IN CATILINAM (ditto), 16mo., sd., ... 1 0

——— ORATIO PRO MILONE (ditto), 16mo., sewed, ... 1 0

CÆSAR, DE BELLO GALLICO, Bks. I.—III. (ditto), 16mo., sd., ... 1 6

In the Press.

Short Notes to CICERO DE SENECTUTE, and ARISTOPHANES' THE KNIGHTS.

THE LITERARY CHURCHMAN. A Journal devoted to the interest and advancement of Religious Literature.

THE LITERARY CHURCHMAN was established in order to extend to RELIGIOUS LITERATURE the advantages which General Literature already possessed in the *Athenæum*, *Literary Gazette*, *Critic*, and other similar journals. Previously, Religious Literature had been dependent for publicity on a few scattered notices in Newspapers or Religious Magazines; while the weekly issue of some twenty or thirty works, bearing more or less on Religious subjects, proved an importance sufficient to demand a journal distinctly set apart for the interests of that class of publications.

SUBSCRIPTIONS.

For the Year	8s. 0d.	For Six Months	4s. 0d.
Ditto Free by post	10s. 0d.	Ditto Free by post	5s. 0d.

THE PENNY POST. A Church of England Illustrated Magazine, issued Monthly. Price One Penny.

That this Magazine is wanted, a circulation of 22,000 copies of each number testifies. It is the *only Penny Magazine* upholding sound Church principles. That it does good, and is appreciated, testimony whence it would be least expected, abundantly proves. But at the same time it must be borne in mind, that this is a small circulation for a Penny religious periodical. Those who differ, depend much upon their periodicals for inculcating doctrine hostile to the Church, and circulate thousands, where the Church of England, unfortunately, circulates only hundreds.

MONTHLY.—ONE PENNY.

Subscribers' names received by all Booksellers and Newsmen.

THE GENTLEMAN'S MAGAZINE.—The times, it is readily allowed, have greatly changed since *Sylvanus Urban* first solicited public attention, but it may be fairly doubted whether the tastes and habits of thought of the educated classes, to whom he addresses himself, have changed in a like degree. Hence he does not fear that History and Antiquities, in their widest sense, can ever become unpalatable to them, but, on the contrary, he is glad to mark an increased avidity in pursuing such studies. This is a state of things that he thinks he may claim a considerable share in bringing about, and the steady progress of which he is desirous of forwarding by all available means. He alludes to the growing appreciation of the Past, as the key to the understanding of the Present, and (in a sense) of the Future, as testified by the formation of Archæological and Literary Societies, which have already achieved much good, and may do still more; and as a means to that end, he devotes a portion of his pages every month, under the title of "ANTIQUARIAN AND LITERARY INTELLIGENCER," to a record of their progress.

It has ever been the desire of *Sylvanus Urban* to see his CORRESPONDENCE a leading feature in his pages, and he has the gratification of reckoning many of the most erudite men of the time as his fellow-workers, who have, through him, conveyed an invaluable amount of knowledge to the world. He invites those of the present day to imitate them. Another important feature has been, and will be, the OBITUARY, to the completeness of which he requests friends or relatives to contribute by communicating fitting notices of eminent persons daily removed by the hand of death from among us.

All Communications to be addressed to Mr. URBAN, 377, STRAND, W.C.

